

ANTIKRISTUS PALJASTETAAN NYT,
WINDSORIN HUONE PROFETIASSA!

Muhammad, Kaarle Suuri
& ANTIKRISTUS

*Antikristus: Länsi- vai Itä-Roomasta?
Kuinka Antikristuksen kansallisuus, henkilöllisyys ja
perhehistoria ennustetaan Danielin näyissä?*

Samuel Tuominen

Älköön kukaan pettäkö teitä millään keinoin. Sillä se päivä ei tule ellei luopumus tule ensin ja synnin ihmistä paljasteta, kadotuksen lasta. - 2. Tess. 2:3, King James Version

Riisutaanko Antikristuksen identiteetin 2000 vuotta peittänyt naamio nyt lopullisesti? Entä onko aika tähän oikea? Tämä kirja vastaa seuraaviin kysymyksiin ja tulkintoihin:

- Mitä Ilmestyskirja sanoo seurakunnan ylösoton ja Antikristuksen ilmestymisen välisestä aikajärjestyksestä. Entä onko seurakunta maanpäällä vielä 7 vuoden vihan aikana?
- Mitä Paavali opetti näiden aikajärjestyksestä toisen tessalonikalaiskirjeen luvussa kaksi?
- Ilmestykö Antikristus Euroopasta vai Lähi-Idästä? Mihin profetioihin nämä kaksi näkemystä perustuvat? Entä mikä on Rooman ja Kreikan osuus?
- Miksi seurakunnan historia on ratkaisevassa osassa pohdittaessa Antikristuksen alkuperää?
- Miten islamin perustaja Muhammad ja Euroopan isä Kaarle Suuri liittyvät Antikristukseen?
- Onko Antikristuksen nimi paljastettu keskiajan-roomalaiskatolisten mystikkojen profetioissa?
- Onko Paavi Fransiskus Rooman viimeinen paavi? Ennustettiin tämä jo 1100-luvulla?
- Miksi Antikristuksen tulisi ilmestyä sekä Muhammadin että Kaarle Suuren seuraajaksi?
- Onko Antikristuksen uskonto radikaali islam? Entä onko islamin messias Mahdi Antikristus?
- Mikä on "uusi suuri peli" ja kuinka se nivoutuu kysymykseen Antikristuksen alkuperästä?
- Onko Antikristus juutalainen vai pakana? Tukevatko Kirjoitukset molempia näkökantoja?
- Entä miten panteismi, okkultismi ja New Age -liike on yhteydessä Laittomuuden ihmiseen?
- Mikä on arvoituksellinen linnoitusten jumala, jota Antikristus palvoo?
- Kuinka Hitler ja hänen Kolmas Valtakuntansa heijasti Antikristuksen Uutta Maailmanjärjestystä?
- Mitä on eko-fasismi? Kuinka Antikristuksen ideologia yhtyy Pentti Linkolan maailmankuvaan?
- Miksi populistinen hypetys geenimanipuloiden ruuan laittomuudesta on moraalisesti väärää?
- Mitä Raamattu sanoo ekologisista kysymyksistä? Onko 1. Moos. 1:28 syytä maailman ekologisiin ongelmiin?
- Mikä on RFID siru ja kuinka sen tulenus on ennustettu Ilmestyskirjan profetiassa pedon merkistä?
- Vai onko merkin lopullinen muoto elektroninen tatuointi, joka esiteltiin vuonna 2013?
- Mitä on posthumanismi ja kuinka se liittyy Antikristuksen Uuteen Maailmanjärjestykseen?
- Onko viime vuosina esiintynyt hologrammi -teknologia Ilm. 13:15:sta ennustama pedon kuva?
- Kuka on se henkilö, jonka nimestä saadaan kreikkalais-heprealaisella gematrialla luku 666?
- Kuka on se henkilö, joka sopii New Age -pappi Benjamin Cremen profetioihin Uuden Ajan Kristuksesta, Herra Maitreyasta?
- Kuka on se Dan. 9:27:n ennustama pettääjä, joka harhauttaa Israelin seitsenvuotiseen valherauhaan ja rikkoo liiton sen puolivälissä hyökkäämällä Jerusalemiin Prinssi Tituksen jalanjäljissä?
- Miksi historisistinen ja futuristinen profetianselitys eivät sulje toisiaan pois? Kuinka varhaisten uskonpuhdistajien lähtökohta Danielin ennustuksiin oli historiallisesti ja raamatullisesti pätevää?
- Kuinka kristikunnan historian merkittävimmät murroskohdat on ennustettu Danielin näyssä?
- Miksi "profeetallinen kuilu" -teoria ei sovellu muualle kuin näkyyn 70 vuosiviikosta?
- Kuinka historisimin ja futurismin yhteensovittaminen auttaa ymmärtämään Danielin 11. luvun 2. täyttymystä? Kuinka se paljastaa Antikristuksen kansallisuuden, perhehistorian ja henkilöllisyyden?
- Kuinka Englannin kuningashuoneen historiaa kuvataan yksityiskohdilla Danielin 11. luvun näyssä?
- Kuinka pimeyden voimat hallitsevat Windsorin huoneen takana? Naiko Prinsessa Diana Pimeyden Prinssin ja päätyikö hän tämän ensimmäiseksi uhriksi? Mitä tästä kaikesta seuraa?
- Kuinka 27 profetiaa Antikristuksesta täyttyy Prinssi Charlesissa, Englannin tulevassa kuninkaassa?
- Toteutuuko Jeesuksen ylösotto jo vuonna 2016? Entä palaako Hän julkisesti Öljymäelle jo 2023?

Kansikuva: <http://www.digbylordjones.com/at-five-to-midnight.html> sekä <http://www.forwallpaper.com/wallpaper/st-george-cross-england-grunge-flag-394689.html>

Takakansi: <http://static.diary.ru/userdir/2/9/5/1/2951649/74119692.jpg>

Kolme seuraavaa kuvaa:

http://www.thesun.co.uk/sol/homepage/news/campaigns/our_boys/4695824/prince-charles-speech-at-the-sun-millie-awards.html ja <http://pixgood.com/prince-charles-uniform.html>

SAMUEL TUOMINEN

Muhammad, Kaarle Suuri

& ANTIKRISTUS

Lopun aikoina nousee pieni joukko ihmisiä, jotka kääntää katseensa Raamattuun ja sen profetioihin vaatien niiden kirjaimellista tulkitsemista suuren vastustuksen ja äänekkään paheksunnan keskellä.

– *Sir Isaac Newton*

Omistettu Vapahtajalleni Jeesukselle Kristukselle.

Sisällys

Tässä kirjassa käytettyä sanastoa.....	16
Johdanto.....	17

Osa 1: Antikristus ja Seurakunta

Luku 1

Voidaanko Antikristuksen henkilöllisyys tunnistaa ennen seurakunnan ylösottoa?.....	24
--	-----------

Pre-tribulation versus <i>pre-Antichrist</i> tempaus.....	
Scofieldin tempausoppi.....	
Kuudes sinetti ja vihan aika.....	
Pakanakansojen viimeinen herätys.....	
Suuri joukko versus seurakunnan ylösotto.....	
Painopiste siirtyy Israeliin vasta Ilm. 7:4:ssä.....	
Jumalan Henki pohjoisessa maassa.....	
Neljä sidottua tuulta ja 70. vuosiviikko.....	
Wilkersonin näky Googin sodasta.....	
Norjalaisnaisen näky.....	
24 vanhinta ja seurakunta.....	
Seurakunta maanpäällä vielä Ilm. 5:6:ssa.....	
Suuri ahdistus ja vihan aika.....	
Johtopäätös.....	

Luku 2

Tukeeko Paavalin opetus "pidättäjästä" 2. Tess. 2:7:ssä Scofieldin tempausoppia?.....	60
--	-----------

”Kuin varas yöllä”.....	
Tempauksen erityismerkit.....	
Laittomuuden ihmisen paljastuminen.....	
2. Tess. 2:3 ja darbylainen pre-tribulationismi.....	
Scofieldilais-Lusalainen näkemys 2. Tess. 2:3:sta.....	
Scofieldilais-LaHayelainen näkemys 2. Tess. 2:3:sta.....	
Tempauksen ehdot.....	
Laittomuuden salaisuuden pidättäjä.....	
Johtopäätös.....	

Osa 2: Antikristuksen Kulttuurillinen Tausta

Luku 3

Onko Jes. 14:25 ynnä muut riittävä todiste Antikristuksen syyrialaisesta syntyperästä?.....	86
Daniel 9:27 – futurismin kulmakivi.....	
Tuleva roomalaisten prinssi.....	
Assur ja Antikristus.....	
Assyrialaisen kolmet kasvot.....	
The Apotelesmatic Principle.....	
Antiokhos Epifanes – Antikristuksen esikuva.....	
Rooman kaksi jalkaa ja kymmenen varvasta.....	
Historismin historiallinen tausta.....	
Antikristus: Rooman viimeinen keisari?.....	
Johtopäätös.....	

Luku 4

Radikaali Islam: Antikristuksen uskonto?.....	131
Islamilaisen vihan alkuperä.....	
Raamattu ja sota islamismia vastaan.....	
Totuus Ristiretkistä.....	

Muhammad ja Antikristus.....	
Jihadin kolmas aalto.....	
Imaami Mahdi ja Antikristus.....	
Anders Behring Breivik	
”Rauhan” mies.....	
Persianlahti ja OPEC Dan. 11:24:ssä.....	
Uusi suuri peli ja Harmageddon.....	
Antikristus paljastuu.....	
Johtopäätös.....	

Luku 5

Onko Antikristus juutalainen vai pakana?	170
Globaali Kosmopoliitti.....	
Uuden Ajan pseudo-Kristus.....	
Antikristuksen kristillinen tausta.....	
Juutalaisten kuningas.....	
Johtopäätös.....	

Osa 3: Antikristuksen Politiittinen Ideologia

Luku 6

Antikristus ja Kolmas Valtakunta	189
Antikristus ja linnoitusten jumala.....	
Pyhän Geometrian Uskonto.....	
Panteismi ja 2. Tess. 2:4.....	
Natsismi, Okkultismi ja New Age.....	
Panteismi ja Sosiaalidarwinismi.....	
Hitler ja Antikristus.....	
Natsismi, Kommunismi ja Islamismi.....	
Johtopäätös.....	

Luku 7	
Antikristuksen globaali vihreä fasismi	221
Wiccalaisuus, satanismi ja syvä ekologia.....	
Natsismi ja radikaali ympäristöideologia.....	
Viidakon laki: taistelu eloonjäämisestä.....	
Heidän omista suistaan.....	
GMO hysteria ja hallava hevonen.....	
Liikaväestön uudelleensijoittaminen.....	
Raamatullinen luonnonsuojelu.....	
Johtopäätös.....	
Luku 8	
Posthumanismi, rfid ja pedon merkki	276
Antikristuksen uusi talousjärjestelmä.....	
Onko Pedon merkki injektio vai tatuointi?.....	
Vuoden 2017 villitys: elektroninen tatuointi?.....	
Kyborgit: uuden vuosituhanen herrarotu.....	
Posthumanismin natsistinen alkuperä.....	
Posthumanismi versus radikaali ympäristöliike.....	
Pedon kuva, Pedon hologrammi.....	
RFID ja Kestävyyden vallankumous.....	
Pedon nimen luku 666.....	
Johtopäätös.....	
Luku 9	
Punainen-Vihreä-Ruskea: saatanallinen allianssi Israelia ja Amerikkaa vastaan	322
Tienraivaaja Mahdille.....	
Auringon nousu lännestä.....	
Antikristus ja Maitreya.....	
Kenraaliharjoitus Daniel 9:27:een.....	
Oslon sopimus.....	

Tiekartta Harmageddoniin.....	
Antikristuksen ja Hamasin liitto.....	
Pimeä Perhesalaisuus.....	
Antikristus ja globalisaatio.....	
Musta Hämähäkki.....	
Johtopäätös.....	

Osa 4: Pedon Kansallisuus ja perhehistoria

Luku 10

Ennustavatko Danielin näyt kristikunnan historian aina vuodesta 395 vuoteen 2016?.....	397
Sovittamisen taito: Historisismi vs. Futurismi.....	
Jerusalem – ajan ja avaruuden keskipisteessä.....	
Kristikunnan historia Ilmestyskirjan valossa.....	
Kristikunnan historia Danielin kirjan valossa.....	
Kristikunnan synnystä seurakunnan ylösottoon.....	
Johtopäätös.....	

Luku 11

Kuinka Antikristuksen perhehistoria ennustetaan Danielin 11:sta luvussa?

11A: Keskiaika

Paavinvalta versus Daniel 7:n ”Pieni Sarvi”.....	459
Tyatiran seurakunta Baabelin vankeudessa.....	
Oinas, Kauris ja Ottomaani Imperiumin nousu.....	
Pergamo: Bysantin ja seurakunnan avioliitto.....	

11B: Uusi Aika/Nyky aika

Neljän pedon kolmas täyttymys (1583 – 1945).....	497
Neljäs valtakunta ja 2300 päivän arvoitus.....	
Sardeen seurakunnan yhteys Saksan historiaan.....	

11C: Antiikista Nykyaikaan/Vihan Aikaan

Daniel 11 – maailmanhistorian läpileikkaus.....	537
Persian ja Kreikan enkeliruhtinaat tänään.....	
Aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa, 1290 ja 1335.....	
Johtopäätös.....	

Osa 5: Antikristuksen henkilokuva

Luku 12

Pimeyden voimat Windsorin huoneessa.....	604
Suuri tulipunainen lohikäärme.....	
Dracula: Paholaisen Poika.....	
Valaistuneiden Luciferistinen hierarkia.....	
Kaunotar ja Hirviö.....	
Pahuuden äärimmäiset kasvot.....	
Tapaus Savile.....	
Tapaus Dutroux.....	
Kevin Annett.....	
Johtopäätös.....	
Yhteenveto ja loppusanat.....	679
Messiaskompleksi.....	
Matemaattinen todiste.....	
Johtopäätös.....	

Tässä kirjassa käytettyä sanastoa

Eskatologia (kreikan sanoista *eskatos*, äärimmäinen ja *logos*, tieto): Oppi lopun ajoista, so. oppi ihmiskunnan viimeisistä ”päivistä” ennen Kristuksen ja Hänen pyhiensä tuhatvuotisen valtakunnan ilmestymistä maanpäällä, josta kerrotaan mm. Ilmestyskirjan 20. luvussa.

Preterismi: Eskatologinen näkemys, jonka mukaan kaikki Danielin ja Ilmestyskirjan ennustuksista olisi täyttynyt jo vuoteen 70 mennessä, jolloin roomalaiset hävitti Prinssi Tituksen johdolla Herodeksen temppelin ja ajoi juutalaiset diasporaan (so. hajaannukseen). Preterismissä lopunaikojä seuraava pyhien tuhatvuotinen valtakunta käsitetään metaforaksi seurakunnan ajasta ja kirkon ylivallasta maanpäällä (oppia suositaan katolisessa kirkossa).

Historisismi: Eskatologinen oppi, jonka mukaan Danielin ja Ilmestyskirjan näyt jatkuisivat vielä vuoden 70 jälkeenkin ja ennustaisivat tapahtumia, kuten islamin ja paaviuden nousun. Historisismi oli vallitsevin oppi protestanttien keskuudessa 1500 -luvulta aina 1800 -luvulle.

Futurismi: Opettaa Danielin näkyjen katkenneen juutalaisten maastakarkoituksessa 70 jKr. ja käynnistyvän uudelleen taas seurakunnan ajan jälkeen, mitä seuraa Danielin vuosiviikkönäyssä ennustettu 70. vuosiviikko. Futurismin mukaan suurin osa Danielin ja Ilmestyskirjan ennustuksista sijoittuisi 70. vuosiviikkoon, jolloin Antikristus hallitsee koko Maa-planeettaa. Oppi yleistyi protestanttien keskuudessa 1800 ja 1900 -lukujen vaihteessa.

Dispensationalismi: Liittyy olennaisesti futuristiseen eskatologiaan. Dispensationalismin mukaan Raamatun historia Adamista tuhatvuotiseen valtakuntaan jakautuu erilaisiin armotalouskausiin, joissa kussakin Jumala ilmoittaa itsensä ihmiskunnalle eri keinoin. Dispensationalismi erottaa seurakunnan ja Israelin toisistaan, joilla kummallakin on oma osansa profetioissa ja koko luomakuntaa koskevassa Jumalan pelastussuunnitelmassa. Oppiin liittyy myös käsitys, jonka mukaan pakanoiden armotalouskausi (seurakunnan aika) päättyy Jeesuksen ”salaiseen” tulemukseen seurakunnalle (tempaus) ennen Hänen julkista tulemustaan Israelille. Seurakunnan ylösotosta alkaa Danielin ennustama 70. vuosiviikko.

Scofieldilainen dispensationalismi: Dispensationalismin alahaara, joka on ollut sen vallitseva muoto aina siitä lähtien, kun C.I.Scofield julkaisi viiteraamattunsa vuonna 1909. Scofieldilainen dispensationalismi soveltaa Danielin vuosiviikkönäkyä Ilmestyskirjaan siten, että seurakunnan ylösotto samastetaan Johanneksen taivaaseenottoon Ilm. 4:1:ssä. Tätä edeltävän seitsemän seurakunnan katsotaan edustavan seurakunnan historian seitsemää vaihetta ja vihan ajan eli Danielin 70. vuosiviikon katsotaan käynnistyvän ensimmäisessä sinetissä, jonka futurismi liittää Antikristuksen esiintuloon.

Pre- mid- ja post- tribulation: Tempausoppiin liittyvä nimitys, jossa sana ”tribulation” merkitsee 70. vuosiviikkoa ja prefiksit ”pre” (ennen), ”mid” (keskellä) ja ”post” (jälkeen) ilmaisee tempauksen ajankohdan. Pretribulation on ollut vallitsevin oppi tempauksesta.

Johdanto

Älköön kukaan pettäkö teitä millään keinoin. Sillä se päivä ei tule ellei luopumus tule ensin ja synnin ihmistä paljasteta, kadotuksen lasta – 2. Tess. 2:3, King James Version

Antikristuksen seuraaminen olisi kristityille yhtä vaarallinen virhe mitä Kristuksen torjuminen oli juutalaisille. Yhtä paljon kuin juutalaisten velvollisuus oli tunnistaa Kristus, jotta he olisivat voineet seurata Häntä, on kristittyjen velvollisuus ponnistella profetioiden tutkimuksessa Antikristuksen tunnistamiseksi voidaksemme välttää häntä. Siten hänen identifiointinsa ei ole joutavaa spekulatiota tai merkityksetön asia, vaan suurimman hetken velvollisuus. – Sir Isaac Newton (1642-1727)¹

Hetki, jolloin luet tätä kirjaa ei ole vähempää kuin historiallinen, sillä se kirjattiin profetioihin jo 2000 vuotta sitten. Jos tahdot kuulua ihmisryhmään, joka suuren vääryyden ja sekasorron aikakaudella oli ”historian oikealla puolella”, koska se osasi lukea ajan merkkejä tietäen mitä tulevaisuus piti sisällään; koska se kykeni erottamaan hyvän pahasta ja totuuden valheesta antaen hälyttäviä signaaleja tämän piskuisen planeettamme ratkaisevassa taistelussa ihmiskunnan vapaudesta ja eloonjäännistä, suosittelen sinua lukemaan kirjani alusta loppuun. Näistä dramaattisista alkusanoista lukija kenties ajattelee, että kirjoittaja on mielenvikainen ja vainoharhainen hullu, joka on kiireellisen hoidon tarpeessa. Jos viitsit kuitenkin lukea todisteeni loppuun massiivisesta sivumäärästä huolimatta, saattaisit ymmärtää mitä tällä tarkoitan.

Raamatun profetiat Genesisestä Ilmestyskirjaan puhuivat jo 2000-3000 vuotta sitten henkilön tuleuksesta, jonka useimmat meistä tuntevat nimellä Antikristus. Tämä eskatologinen usko suurta Pelastajaa edeltävän maailman tuhoajan ja pahuuden ruumiillistuman ilmestymiseen on elänyt kristinuskon lisäksi juutalaisuudessa ja islamissa (googlaa Armilus ja Masih ad-Dajjal). Näistä kolmesta monoistisesta uskosta jokaisella on omat vaatimuksensa Jerusalemin temppelivuoreen, mikä on mahdollistanut kipinän juuri sen kaltaisen apokalyptisen sodan roihahtamiseen, josta heprealaiset profeetat kirjoittivat sellaisilla yksityiskohdilla ettei kukaan uskaltanut nähdä siitä edes painajaista vielä sata vuotta sitten. Kiista Jerusalemin omistuksesta palaa aina Vanhan Testamentin päiviin ja islamin nousu, ristiretket ja juutalaisvaltion synty on tuonut tähän aivan oman

¹ <http://www.newtonproject.sussex.ac.uk/view/texts/normalized/THEM00135>

ulottuvuutensa (nämä kaikki ennustettiin Danielin näyissä kuten huomaat luvuissa 10 – 11) Oletko koskaan ihmetellyt Jerusalemin keskeisyyttä maailmanhistorian näyttämöllä?

Keskiajan kristikunnassa oli yleinen käsitys, että Jerusalem on ”aika-avaruuden keskipisteessä.” Moderni tiede on tietenkin kumonnut tällaiset taikauskoiset käsitykset. Vai onko sittenkään? Suuri ironia linee siinä, että modernin tieteen ja fysiikan lakeihin perustuvan rationaalisen maailmankuvan isänäkin kunnioitettu Sir Isaac Newton, painovoimalain keksijä (vuonna 2005 Royal Society äänesti Newtonilla olleen suurempi vaikutus tieteeseen ja ihmiskuntaan kuin Albert Einsteinilla¹), oli myös Jumalaan ja Raamattuun uskova harras kristitty vaikkakin kolminaisuusopillisesta hairahtunut. Tärkeimpänä teoksenaan hän ei pitänyt suinkaan *Philosophiae Naturalis Principia Mathematica* (1687), joka luetaan kaikkien aikojen suurimpien tieteellisten saavutusten joukkoon, vaan Danielin kirjan selitysteostaan *Observations on Daniel and the Apocalypse of John* (1733).² Tässä tutkielmassa hän perusteli vankkaa uskoa siihen, että Danielin näyt eivät päättyneet Jeesuksen päiviin tai Jerusalemin valloitukseen vuonna 70 jKr. vaan ennustivat myös kristikunnan historian Jeesuksen toiseen tulemukseen asti, jonka hän uskoi tapahtuvan viimeistään vuonna 2060.

Luvussa 10 sivuamme hieman Newtonin kirjaa ja hänen laskumetodiaan toisen tulemuksen ajoittamiseen, jonka uskon erehtyneen muutamaa vuosikymmentä liian myöhäiseksi. Olen varma, että jos Newton, Lontoon Royal Societyn presidentti, eläisi tänään olisi hän kirjastani paljon innostuneempi kuin yhdestäkään luonnontieteellisestä tutkielmasta, jota tarjoaisivat hänen arvioitavakseen akateemisista meriiteistään ylpistyneet pöyhkeät tieteilijät, jotka ovat tarpeeksi tietämättömiä pilkataksaan uskoa Jumalaan ja profetioihin ”taikauskona”. On kuitenkin typerää sivuuttaa raamatullisen maailmankuvan tieteellisyys ilman, että olisi valmis nöyrytymään tutustuakseen ensin sen perusteisiin. Kristinuskon totuudenmukaisuutta voidaan perustella monella tavoin ja siitä profetiat ovat vain yksi osa-alue. Kristinuskoon liittyy myös monia populaareja myyttejä, joihin voi tutustua esim. sellaisessa kirjassa kuin yhteiskuntatieteiden tohtori Philip J. Sampsonin teoksessa *6 Modern Myths About Christianity & Western Civilization*. Tämä kirja keskittyy profetioihin – erityisesti Danielin ja Ilmestyskirjan näkyihin.

Mutta tällä kertaa kyseessä on paljon enemmän kuin tyypillinen profetia-kirja, mitä maailmanlaajuisesti tunnetut bestsellerkirjailijat sellaiset kuin Hal Lindsey ja Mark Hithcock ovat raapustaneet viime vuosien ja vuosikymmenten aikana. Kirjani ei koske ainoastaan Antikristuksen identiteetin paljastumista vaan myös täysin uudenlaista lähestymistä Danielin näkyihin, mikä käyttää hyväkseen viimeisen 700 vuoden kahta suosituinta eskatologista selitysmallia, jotka tunnetaan historismina ja futurismina (ks. selitys kohdasta ”tässä kirjassa käytettyä sanastoa”). Ilman historismin ja futurismin yhteensovittamista Antikristuksen henkilöllisyyteen liittyvän profeetallisen kryptauksen purkaminen ei olisi mahdollista. Tästä syystä se on avain koko kirjani ydin väitteeseen. Samalla se aukaisee myös toisen salaisuuden – kristikunnan historian, jonka futuristinen profetianselitys on uskonut jäävän Danielin Kirjan ulkopuolelle. Tarkempi ymmärrys historiaan ja profetiaan todistaa, että kristikunnan historian kaikki käännteentekevimmät

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1503801/Newton-beats-Einstein-in-scientist-poll.html>

2 <http://www.lukio.palkane.fi/raamattunet/tietseur.html>

ja merkittävimmät murroskohdat on kryptattu Danielin näkyihin.

Tämän käsittäminen on odottanut tätä päivää, koska vain sen kautta voidaan paljastaa myös Antikristuksen identiteetti hänen kansallisuuttaan ja perhehistoriaansa myöten. Daniel 12:4:ssä enkeli huomauttaa, että Danielin näyt voidaan käsittää niiden täydessä merkityksessään sitä paremmin mitä lähemmäksi loppua tultaisiin. Israelin kanssa samaan aikaan syntyneen ”viikunapuunsukupolven” kadotessa vuosina 2018 – 2028 (Ps. 90:10) voimme olla varmoja että elämme aivan Antikristuksen tulemuksen kynnyksellä. Matt. 24:34:ssähän Jeesus sanoi palaavansa maanpäälle ennen kuin tämä sukupolvi katoaa ja Antikristus ilmestyy maailmalle seitsemän vuotta ennen tätä eli viimeistään vuonna 2021. Vuosi 2021 on kuitenkin *viimeinen takaraja*, sillä luvuissa 10 ja 11 kerron kuinka *kaksi* erillistä Danielin näkyä siirtää takarajan jo vuoteen 2016. Tästä syystä uskon, että aika ja hetki Antikristuksen ilmestymiseen ja paljastumiseen on oikea. Nyt monet ”oikeaoppisesta” profeetallisesta koulukunnasta protestoivat ettei Antikristusta voi tunnistaa ennen kuin seurakunta on korjattu taivaaseen seurakunnan ylösotossa.

Varautuessani tähän vastaväitteeseen omistin kirjani ensimmäisen osan sen purkamiseen osoittaakseni 2. Tess. 2:7:n ja Ilm. 4:1:n vakiintuneen tulkinnan perustuvan laajalle levinneeseen väärinymmärrykseen seurakunnan ylösoton ja Antikristuksen ilmestymisen välisestä aikajärjestyksestä. Tehdessämme näin emme kuitenkaan hylkää vakiintunutta pre-tribulation -tempausoppia. Tämä virheellinen traditio jäljittää itsensä Scofieldin vuoden 1909 viiteraamattuun, joka popularisoi futuristisen eskatologian kohta sen jälkeen kun juutalaisvaltion perustamista tavoitellut sionistinen liike oli perustettu Baselissa, Sveitsissä. Virheelliset tulkinnat em. jakeista on luonut sen vallitsevan dogmin, ettei Kadotuksen lapsen identiteettiä voitaisi tunnistaa ennen seurakunnan ylösottoa. Tässäkin suhteessa kirjani uudistaa koko sen darbylais-scofieldilaisen tradition, mikä on vallinnut profetioiden hyväksytyä selitystä yli sadan vuoden ajan. Tulkintani edustaa paluuta profetianselityksen protestanttisille alkujuurille, mutta myöntää varhaisimman eskatologisen lähtökohdan löytyvän futurismista.

Tämä ei ole kuitenkaan koko totuus, sillä joiltakin osin historisismi on lähempänä varhaisten kirkkoisien profetianselitystä kuin futurismi (ks. luvut 3, 10 ja 11). Vaikkakin kirjailija kunnioittaa kristillisen historian traditiota suhteessa profetian tulkintaan, se ei ole sen määräävä tekijä. Kirjani ei ole niinkään paluu vanhaan vaan täysin uudistettu systeemi, joka käyttää hyödykseen menneiden sukupolvien eskatologisia oivalluksia. Historisismien ja futurismin fuusioiminen aukaisee kristikunnan historian eteemme aivan uusin silmin. Se luo maailmanhistoriasta jännitysnäytelmän, joka on täynnä kiehtovia tarinoita sekä dramaattisia ja mutkikkaita juonenkäänteitä, jotka liittyvät kaikki tavalla tai toisella Jerusalemin, juutalaisten ja koko ihmiskunnan kohtaloon näkymättömässä sodassa, jota maan kansakuntien taivaalliset hallitsijat ovat käyneet läpi maan historian. Tämän sota sai alkunsa aikojen alussa langenneen enkeliruhtinaan toimesta, joka halusi saada Jumalan valtaistuimen itselleen – hänen nimensä on Lucifer ja Saatana.

Hänen suunnitelmansa Jumalan kukistamiseksi kulminoituu Antikristuksen esiintulossa, joka on saatanallinen vastine Jeesukselle Kristukselle, Jumalan ainoalle Pojalle. Tämän historiallisen trillerin rinnalla kalpenevat *Da Vinci koodin* tapaiset kertomukset ja toisin kuin *Da Vinci koodi* tämä tarina perustuu totuuteen eikä fiktion.

Tämä tarina sisältää historiallista draamaa, sciifiä, poliittista-trilleriä, salajuonia ja petosta, eepistä taistelua ihmiskunnan tulevaisuudesta ja meidän sielujemme kohtalosta. Luettuasi kirjan et tule näkemään ihmisrodun historiaa enää koskaan samoilla linseillä, mitkä sinulle annettiin aikanasasi koulussa. Profeetallinen palapeli heijastaa kauttaaltaan sen miehen esiintuloa, johon koko maailmanhistoria huipentuu. Mitä useampi pala on paikoillaan sitä selvempi on myös kokonaiskuva, mistä Antikristuksen kasvopiirteet voidaan tunnistaa. Mitä pidemmälle etenet tässä kirjassa, sitä paremmin voit käsittää tämän vertauksen osuvuutta.

Paavali puhui 2. Tess. 2:3:ssa ajasta ja hetkestä, jolloin Laittomuuden ihminen (Antikristus) paljastettaisiin: ”Sillä se päivä ei tule ellei luopumus tule ensin ja synnin ihmistä paljasteta, kadotuksen lasta” (KJV). Useimmat kristityt, jotka luottavat yhä Raamattuun Jumalan Sanana (tällaisia ihmisiä on vielä 2000 luvulla, voitko kuvitella?), eivät kiistäisi, että luopumus on vallannut koko kristikunnan, kun samaa sukupuolta olevien avioliitto on mahdollistettu jo suurimmassa osaa Eurooppaa ja Amerikoita usein kristittyjen johtajien myötävaikutuksella. Paavalin mukaan tätä seuraava tapahtuma olisi Laittomuuden ihmisen ilmestyminen ja paljastuminen seurakunnalle. ”Se päivä”, joka seuraisi näitä molempia on kristittyjen ylösotto, kuten perustelen kirjani ensimmäisessä osassa. Näin ollen Antikristuksen paljastumista ei suinkaan edellä seurakunnan tempaus, vaan ylösottoa edeltää tätä vastoin Laittoman paljastuminen. Seurakunnan ylösotto ei ole merkki, joka hälyttäisi Antikristuksen ilmestymisen välitöntä läheisyyttä, sillä asia on täysin päinvastainen, kuten voit havaita kirjani kahdesta ensimmäisestä luvusta.

Toisin kuin Scofieldin viiteraamattuun luottavat nyky-eskatologit tähdentävät, myös Isaac Newton uskoi, että Antikristuksen henkilöllisyyden identifiointi ”*ei ole joutavaa spekulatiota tai merkityksetön asia, vaan suurimman hetken velvollisuus*”, sillä hänen seuraamisensa ”*olisi kristityille yhtä vaarallinen virhe mitä Kristuksen torjuminen oli juutalaisille.*” Nämä kolmen vuosisadan takaa kaikuvat sanat ovat ajankohtaisempia kuin koskaan nyt 2010 -luvulla. On muistettava, että Antikristus tulee pettämään koko ihmiskunnan läntinen kristikunta mukaan lukien. Hän ei ilmesty sotaa ja vihaa lietsovana fanaattikkona vaan valheellista rauhaa ja hyvää tahtoa edistävänä hyväntekijänä, joka väittää kantavan suurta huolta ihmiskunnan tulevaisuudesta ja sorrettujen ihmisten ahdingosta. Lopulta hänet kuitenkin muistettaisiin historian julmimpana, tuhoisimpana ja murhaavimpana hirmuhallitsijana, joka onnistui saamaan koko maailman pauloihinsa.

Tällaiseksi Antikristuksen luonto ymmärrettiin jo varhaisten kirkkoisien kirjoituksissa ja tällaiseksi se on ymmärretty myös viimeisimpien profetiakirjailijoiden tutkimuksissa. Tästä syystä kirjani sanoma on äärimmäisen tärkeä. Sen tarkoitus ei ole vain paljastaa Antikristuksen henkilöllisyyttä mutta myös todellinen luonto ja tarkoitusperä tästä henkilöstä, josta 99,99 % ihmiskuntaa on täysin vääristyneitä ja valheellisia mielikuvia. Tämä henkilö, Walesin Prinssi Charles, sopii liioittelematta kaikkiin Raamatun profetioihin, jotka on perinteisesti ymmärretty koskevan Laittomuuden ihmistä. Kirjan lopussa on tehty yhteenveto 27 profetiasta, jotka Prinssi Charles kykenee täyttämään rikkoen todennäköisyys laskelmien kaikki kuviteltavissa olevat ennätykset tehden tyhjäksi minkäänlaisen sattuman mahdollisuuden. Sir Isaac Newton olisi varmasti hämmästyntynyt saadessaan tietää, että Pimeyden Ruhtinas ilmestyisi samasta maasta ja

kaupungista missä hän itsekin asui ja samasta kuningasperheestä, joka aateloi hänet ritariksi Trinity Collegessa, Cambridgessa vuonna 1705.

Kun yhdistämme Newtonin kannattaman historisistisen eskatologian nykyiseen futurismiin tämä totuus tulee selvääkin selvemmäksi (olisikohan kirjani pitänyt nimitä *Newton Koodiksi*). Mielenkiintoisesti eräs toinenkin vaikutusvaltainen profetiakirjailija, Sir Robert Andersson, jonka vuoden 1881 klassikko *The Coming Prince* vakiinnutti käsityksen Antikristuksesta Rooman alueelta nousevana *prinssinä*, oli tämän saman kuningasperheen aateloima Lontoon eliittiseururan jäsen. Ei ole sattumaa, että koko maailma pysähtyi, kun Prinsessa Diana kuoli traagisessa auto-kolarissa 31. elokuuta vuonna 1997. Jos haluat tietää miten tämä rakastettu Prinsessa, niin kutsuttu ”Sydänten Kuningatar”, liittyy Raamatun ennustukseen Pimeyden Prinssistä, toivon mielenkiintosi riittävän tarpeeksi pitkälle kahlataksesi tämän kirjan sivujen loppuun. Lopuksi, välttääkseni syytteet idean varastamisesta haluan painottaa, että alkuperäinen ajatus Charlesista Antikristuksena ei ole minun vaan kahden messiaanisen juutalaisen Monte Judahin ja Tim Cohenin, joka on kirjoittanut aiheesta 444 sivuisen kirjan *The Antichrist and a Cup of Tea* (Prophecy House, 1998).

Vaikkakin lainaa paljon edellisiltä tässä kirjassa aihetta on käsitelty täysin uudesta perspektiivistä ja uusin argumentein, joka ottaa huomioon mm. Antikristuksen kansallisuuteen liittyvät erilaiset tulkinnat. Toisin kuin Cohen, en esimerkiksi hylkää suoraan islamismin nousun popularisoimaa syyrialaisen Antikristuksen oppia, vaan liitän sen laajempaan profeetalliseen viitekehykseen, joista kaikki johtolangat on mahdollista kytkeä yhteen ja samaan persoonaan (ks. luku 3 ja 4). Näin jälkikäteen huomaa kysyvän itseltään, ”mikä tai kuka sai minut vedettyä tähän projektiin?” Miksi tuhlatat kymmenen vuotta elämästä – aloitin aiheen tutkimisen vuonna 2004, samaan aikaan kun lopettelin peruskouluani – tutkimalla jotakin mitä koko muu maailma pitää pilkkanaan? Miksi uhrata nuoruutensa näin synkkään aiheeseen? Olen nyt 26 ja tämä projekti on estänyt minua käyttämästä vuosiani nuoruuden iloihin ja läheisten seurustelusuhteiden kokemiseen. Olen ollut aina hyvin yksinäinen, mutta yksinäisyys on kasvanut niin kiinteäksi osaksi itseäni, etten tiedä uskaltaisinko aloittaa elämää jonkun toisen vieressä.

Tukea tähän projektiin en lähimmiltä perheenjäseniltä juuri saanut. Tarkoitukseni ei ole syyttää heitä, vaan osoittaa se yleinen ennakoasenne, mikä valtaväestöllä saattaa olla kirjani viestiä kohtaan. Tarkennettakoon, että perheenjäseni on kyllä tukenut itse kirjan kirjoittamista, mutta sen perustana oleva viesti sai tutkimuksen varhaisina vuosina varsin tyrmäävän/paheksuvan vastaanoton. Samanlaiseen reaktioon törmäsin maailmanlaajuisen internet-yhteisön postauksissa. Miksi siis pidin ajatuksistani itsepintaisesti kiinni tuodakseni perusteluni yksien kansien väliin? Koska kaiken tämän aikaa en ole taipunut enemmistön ivan edessä, vaan luottanut yksinomaan Raamatun Sanan opastavaan valoon. Raamatun lisäksi perusteluni nojaavat tutkivaan journalismiin, jota kirjoittaja on harjoittanut etsiessään totuutta Windsorin Huoneesta ja erityisesti Prinssi Charlesista. Tätä ”martyyri-asennetta” en ota siksi, että voisin jonakin päivänä pöyhkeillä rintaani röyhistellen, ”enkös vain ollutkin oikeassa!”

Kunnia ei ole asia, jota yksikään ihminen ansaitsisi sillä kunnia kuuluu yksin Hänelle, joka kaikessa viisaudessaan on tiennyt tulevaisuuden suurilla yksityiskohdilla jo

vuosituhansia ennen tapahtumia ja kyennyt liittämään täysin erilaisilla aikakausilla esiintyviä useita tapahtumia ja tapahtumasarjoja yhden näyn sisälle (ks. apostelematic principle luvussa 3 ja luvut 10-11). Kunniiaan ei ole varaa myöskään tälläkään kirjoittajalla. Tämän todistaneen jo se, ettei minulla ole mahdollisuutta esittää kimaltelevia mitaleja akateemisen oppineisuuteni meriiteistä. Ollessani rehellinen joudun tunnustamaan päähäpeästä notkuen, että läpäisin peruskouluopintoni vain ripaa hipoen, koska olin tarpeettoman usein ”sairaana” ja myöhästelin tunneilta lähes jokaisella kerralla. Päätötodistuksellani en kelpaisi pesemään edes Cambridgen tai Oxfordin käymälöitä vaikka WC-paperina se voisi tosin käydä (ellei sitä sattuisi sitten käyttämään Walesin Prinssi). Minun pätevimät ”ansioni” lienevät ”sosiaalialalla” ollessani sosiaaliavun pitkäaikainen ja uskottu asiakas. En kirjoita tästä ylpeillen vaan mieli häpeästä raskaana. Minunlaisilleni löytyy luonnehdinta ”sosiaalipummi” tai ”loiseläjä”.

Kohteliaampi sana lienee ”syrjäytynyt nuori” tai vieläkin kohteliaampi ”syrjäytetty nuori”. Sanamuodosta viisi, pointtini on siinä, että ilman Pelastajaani ja Opastajaani en olisi yhtään mitään. Hänessä olen enemmän kuin yksikään tämän maailmanajan viisaista ja menestyneistä. Luojalla kiitos internetistä ja Wikipediasta, joka on auttanut suuresti tämän työn valmistumisessa.¹ Nämä ovat mahdollistaneet etenkin sen, että allekirjoittaneen kaltaiseen yhteiskunta-asemaan jumiutunut voi päästä käsiksi tiedon rikkauksiin ilman, että joutuisi käynnistämään uudestaan raskasta kiipeämistä ensimmäisen asteen peruskoulu pohjalta kolmannen asteen korkeakoulu opintoihin. Olen kysynyt usein Jumalalta, ”miksi juuri minä?” Miksi lähetit tällaisen surkimuksen Antikristuksen identiteetin ja profeetallisten salaisuuksien – universumin suurimman viisauden – ilmoittamiseen maailmalle? Miksi ei rapakon takaa jotain pätevämpää. Miksi juuri pienestä maasta nimeltä Suomi ja sen pienestä kylästä nimeltä Orivesi?

Joulun lähestyessä mieleeni muistuu kertomus Kuningasten Kuninkaasta, joka ei syntynyt tähän maailmaan kultaa ja timantteja hohtavissa kuninkaallisissa hoveissa vaan pienen tallin seimessä köyhään ja vaatimattomaan perheeseen. Opetuslapsikseen Hän valitsi oppimattomia ja koulunkäymättömiä miehiä (Ap. t. 4:13) eikä korkeasti oppineita kirjanoppineita, jotka olivat Jeesuksen arvostelijoista kaikkein kärkkäimpiä. Toivon tämän esimerkin muistuttavan sinua siitä, että ”sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäkseen mitättömäksi sen, joka jotakin on, ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä” (1. Kor. 1:28). Kuuluisa edesmennyt evankelista David Wilkerson kirjoitti:

Jumala iloitsee käyttäessään epäonnistujia - miehiä ja naisia, jotka ajattelevat itsestään, että he kykenevät tekemään tuskin mitään oikein. Hiljattain eräs nainen kirjoitti minulle, sanoen, Olen maailman epäonnistunein. Avioliittoni on hajoamassa. Näyttää siltä, että teen kaiken väärin lapsiani kasvattaessa. En ole hyvä oikeastaan missään. En edes kykene ymmärtämään Raamattua kovin hyvin. Suurin osa siitä menee yli pääni. Minusta tuntuu siltä, että en ole kenellekään minkään arvoinen. En ole ollut kovinkaan hyvä vaimo, äiti tai kristitty. Minun täytyy olla maailman pahin epäonnistuja. Hän on juuri sellainen ihminen, jollaista

1 Kirjoittaja on käyttänyt lähteenään pääsääntöisesti Wikipedian englantilaista versiota. Vaikka Wikipedian avoin luonne herättä usein epäilystä sen luotettavuudesta, Nature -lehden tutkimus vuodelta 2005 osoitti, että tiede artikkelit, joita he vertasivat, tulivat lähelle Encyclopædia Britannican virheettömyyttä.

<http://www.nature.com/nature/journal/v438/n7070/full/438900a.html>

Herra etsii ihminen, joka tietää, että jos hänen kauttaan tapahtuu jotain hyvää, sen on oltava Jumalasta. Kaikki ne itsevarmat kristityt, jotka kulkevat ympäriinsä tallaten toisia maahan suurilla kyvyillään, eivät ikinä tee vaikutusta Jumalaan. Jumala katsoi alas, juonittelevaan, alhaiseen, heikkoon mieheen nimeltään Jaakob, ja sanoi, Älä pelkää, Jaakob, sinä mato... minä autan sinua... Katso, minä panen sinut raastavaksi puimaäkeeksi, uudeksi, monihampaiseksi... sinä iloitset Herrassa (Jesaja 41:14-16). Ihmiset käyttävät usein Jumalaa saavuttaakseen onnea, mainetta, kunniaa ja kunnioitusta. Taitoja, persoonallisuutta ja älykkyyttä käytetään Jumalan valtakunnan edistämiseksi. Mutta Jumalaan tämä ei tee vaikutusta. Hänen voimansa tulee täydelliseksi niissä, jotka ovat heikkoja.¹

Sir Isaac Newtonista tuli historian kuuluisin ja vaikutusvaltaisin tiedemies, koska hän toivoi havaintonsa taivaankappaleiden liikkeistä saavan ihmiset uskomaan Jumalaan ja Hänen majesteettiseen hallintavaltaansa luomakunnassa². Hän kirjoitti: *”Ateismi on niin järjetöntä. Kun katson aurinkokuntaan, huomaan maan olevan oikealla etäisyydellä auringosta saadakseen oikean määrän lämpöä ja valoa. Tämä ei tapahtunut sattumalta.”*³ Suuresta saksalaisesta urkuvirtuosi-nerosta, Johan Sebastian Bachista tuli historian tunnetuin ja vaikutusvaltaisin säveltäjä⁴, koska hän ei korottanut itseään vaan yksin Mestariaan. Hän lisäsi lähes jokaiseen mestariteokseensa alkukirjaimet S.D.G. latinan fraasista ”Soli Deo Gloria” eli ”Jumalalle yksin kunnia”.⁵

Tämän tribuutin sisällytän myös tähän kirjaan, sillä ilman Jeesuksen Kristuksen apua ja ohjausta työni ei olisi koskaan valmistunut. Se, että ylipäätään olen kyennyt valmistamaan tämän pituisen kirjan, on jo itsessään ihme ja osoitus Jumalan kyvystä käyttää käyttökeltontonta. Loppuun lisään vielä raamatunkohdan, jonka muuan veli sai tiedonsanoina hänen rukoillessa puolestani Ison Kirjan raamattuopistolla keväällä 2006:

Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa. Lue, kehoita ja opeta ahkerasti, kunnes minä tulen. Älä laiminlyö armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, vanhinten pannahsa kätensä sinun päällesi. Harrasta näitä, elä näissä, että edistymisesi olisi kaikkien nähtävissä. Valvo itseäsi ja opetustasi, Ole siinä kestävä; sillä jos sen teet, olet pelastava sekä itsesi, että ne, jotka sinua kuulevat. – 1. Tim. 4:12-16

Samuel Tuominen Orivedellä joulukuussa 2014 – S.D.G.

1 <http://www.tsculpitseries.org/finnish/tsweakns.htm>

2 Philip J. Sampson: 6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization, sivut 41-42

3 http://www.blueletterbible.org/commentaries/newton_isaac/

4 Bach innoitti lähes jokaista myöhemmän aikakauden säveltäjää; Haydnia, Mozartia, Beethovenia, Brahmsia, Schumania, Chopania, Mahleria jne. Schuman kerran sanoi: ”Bachin soittaminen ja opiskeleminen vakuuttaa meille, että me kaikki olemme pölkkypäitä.” Brahms sanoi: ”Opiskele Bachia ja läydät kaiken.” Mahler sanoi: ”Bachissa musiikin olennaiset solut ovat yhdistyneet aivan kuin maailma on Jumalassa.” Jopa englantilaisen rock-yhtye *The Policen* entinen solisti Sting on sanonut Bachin olevan ”hänen idolinsa” ja ja osaksi metalli-musiikkia Bach on hiipynyt ruotsalaisen kitaravirtuosi Yngwie J. Malmsteenin kautta, joka on ollut hänen musiikkinsa ensisijainen vaikutin yhdessä Jimi Hendrixin ja Ritchie Blackmoren kanssa. Bachin musiikki on innoittanut merkittävästi myös tätäkin kirjoittajaa.

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Soli_Deo_gloria

Osa 1

AntiKristus ja Seurakunta

L u k u 1

Voidaanko Antikristuksen henkilöllisyys tunnistaa ennen seurakunnan ylösottoa?

Sen jälkeen minä näin, ja katso: taivaassa oli ovi avoinna, ja ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut ikäänkuin pasunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva. – Ilm. 4:1

Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään – Ilm. 7:9

Tämä kysymys on läheisesti yhteydessä niin sanottuun *dispensationalistiseen* eskatologiaan (so. oppiin lopunajoista), jonka John Nelson Darby kehitti 1830-luvulla. Siinä Dan. 9:27:n 70. vuosiviikko erotettiin omaksi armotalouskaudekseen (engl. dispensation) tällä hetkellä vallitsevasta seurakunnan ajasta ja sijoitettiin vastoin profetian preterististä tai historistista tulkintaa¹tulevaisuuteen, jolloin Israelin elpyminen kansakuntana olisi tapahtunut ja Jerusalemin Temppelevuoren Kalliomoskeijan sijalla

¹ Kirjani toisessa osassa selitän miksi nämä kaksi erehtyvät Daniel 9:27:ttä koskevassa tulkinnassaan.

seisoisi kolmas juutalaistemppli. Vuonna 1840 Darby luennoi Genevessä profetoiden Israelin kansallista jälleensyntymistä – yli vuosisata ennen tämän toteutumista.¹ Nämä puheet käännettiin välittömästi ranskaksi, saksaksi ja hollanniksi, mikä laukaisi niiden globaalin suosion.² Hänen eskatologiansa edellytti Raamatun kirjaimellista tulkintaa, missä juutalaisten paluu Erez Israeliin (Israelin Maahan) ennustettiin olevan yksi lopun aikojen ja messiaanisen rauhan valtakunnan lähestymisen avain merkkejä.

Dispensationalisessa eskatologiassa Danielin vuosiviikkoprofetian ensimmäiset 69 vuosiviikkoa, eli 360 päiväisen profeettallisen kuuvuoden 7x 69 tai 483 vuotta (mikä vastaa n. 476 aurinkovuotta) lasketaan yleensä maaliskuusta 444 eKr. vuoden 33 maaliskuuhuhun, jolloin näky Israelin Messias Prinssin tuhoamisesta toteutui³ ”Vuosiviikkokello” pysähtyi, kun juutalaiset luovutti Messiaansa ristiinnaulittavaksi. Tästä alkoi uusi armotalouskausi, kun Jumala kääntyi Israelin luopumuksen tähden etsimään pakanoita (Room. 11:11). Tämän nykyisen armotalouskauden päättyessä (ks. Sak. 11:10) alkaa 70. vuosiviikko, jolloin Hän kääntää kasvonsa jälleen esikoiskansansa puoleen, avaa heidän silmänsä näkemään Hänet, jonka ”he ovat lävistäneet” (Sak. 12:10) ja vuodatta Pyhän Henkensä heidän yllensä (Hes. 37:9). Raamattu kutsuu tätä aikaa *ahdistuksen ajaksi*, ”jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti” (Dan. 12:1) sekä viimeiseksi *vihan ajaksi* ja Herran vihan päiväksi (Dan. 8:19, Sef. 1.14-18).

Sitä sanotaan myös *Jaakobin ahdistukseksi* (Jer 30:7), koska sen aikana pakanakansojen hajaannuksesta uudelleen koottu Israelin kansa koetellaan suurten ahdistusten kautta. Tuona aikana Antikristus nousee terrorisoimaan koko maailmaa syöksien sen lopulta *maailmojen sotaan*, jota Ilmestyskirja kutsuu Harmageddoniksi (Ilm. 16:12-16). Vihan ajan alussa hän esiintyy kuitenkin rauhantahtoisena, sillä koko maa tulee palvomaan häntä samalla tavoin kuin Saksa palvoi Hitleriä. Hän perustaa myös uuden maailmanjärjestyksen, joka sisältää sekä globaalin maailmanhallinnon että globaalin taloussysteemin, jossa yksikään ei voi ostaa eikä myydä ilman hänen merkkiään (Ilm. 13).

70. vuosiviikon lopussa Israelin Messias, ”teurastettu Karitsa” ja ”Juudan Leijona” palaa Jerusalemiin nyt kuningasten kuninkaana ja herrojen herrana. ”Silloin ne, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden... jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.” (Ilm. 20).

Pre-tribulation versus Pre-Antichrist = tempaus

Darbyn mukaan Jeesuksen tulemus tapahtuisi kahdessa osassa. Ensimmäinen vaihe toteutuisi nykyisen armotalouskauden päättyessä ja siinä Jeesus ei palaa vielä julkisesti

1 Juutalaisvaltion syntymiseen viittaavat merkit olivat selvästi ennakoitavissa jo Darbyn aikaisen Euroopan geopolitiisessa tilanteesta. Turkin Ottomaani Imperiumi (joka hallitsi mm. Palestiinaa) oli murenemassa ja päätyneet eurooppalaisten valtojen ulkopoliittisen pelin pelinappulaksi, erityisesti Britannian ja Venäjän välillä (ks. luku 4). Tämä peli heijastui Kreikan itsenäisyys sodassa ja erityisesti Krimin sodassa. Monet vaikutusvaltaiset poliitikot kannattivat juutalaisvaltion perustamista jo silloin epävakaiseen Palestiinaan.

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Christian_Zionism#Dispensationalism

3 Tästä laskutavasta tarkempi kuvaus löytyy Hal Lindseyn kirjasta *Jeesus Tulee* (Kuva ja Sana, 1998), s. 42

maanpäälle, mutta tempaa seurakuntansa taivaallisiin asuinsijoihin ja Karitsan häihin (Joh. 14:3, Ilm. 19:7). Ilmestyskirja puhuu kahdesta ylösnousemuksesta; ensimmäinen esiintyy 70. vuosiviikon lopussa ja toinen tuhatvuotiskauden jälkeen (Ilm. 20:4,5). Seurakunnan ylösottoa ei liitetä näistä kumpaankaan vaan se perustuu 1. Tess. 4:14-18:sta, missä Paavali kirjoittaa Kristuksessa kuolleiden heräävän ensin, jonka jälkeen heidät *temmataan* yhdessä elossa olevien kanssa ”pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin”. Ratkaiseva ero näillä on se, että sekä ensimmäisessä että toisessa ylösnousemuksessa *vain kuolleet* herätetään *maanpäälle*, mutta tempauksessa kuolleet *yhdessä elävien kanssa nostetaan Jumalan luokse*.

Oppi tempauksesta jakaantuu kolmeen päähaaraan ja nämä tunnetaan nimillä pre-, mid-, ja post-tribulation. Sana ”tribulation” merkitsee vihan aikaa tai 70. vuosiviikkoa ja prefiksit ”pre” (ennen), ”mid” (keskellä) tai ”post” (jälkeen) ilmaisee tempauksen ajankohdan. Tosin tätä määritelmää ei mid-tribulationistit hyväksy, koska heidän mukaansa vihan aika ei koske Danielin 70:ttä vuosiviikkoa kokonaisuudessaan vaan ainoastaan se jälkimmäistä puoliskoa. Näin ollen se saadaan yhdenmukaiseksi niiden sanankohtien kanssa, joissa puhutaan seurakunnan pelastumisesta tulevasta vihasta. Vaikka kirjailija tukeekin pre-tribulationismia, tässä kirjassa ei silti keskity tämän puolusteluun, koska aiheesta on kirjoitettu jo lukuisia kirjoja.¹ Silti sen kaksi ensimmäistä lukua osoittaa pre-tribulationismin olevan kaikista yhdenmukaisin niin Ilmestyskirjan kuin Tessalonikalaiskirjeidenkin vaatimuksille.

Näiden lukujen päätarkoitus on karkoittaa se harha, että Antikristuksen persoonaa ei voisi tunnistaa ennen seurakunnan ylösottoa. Pre-tribulationismiin nimittäin liittyy virheellinen opetus siitä, että ylösotto edeltäisi vihan ajan ohella myös Laittoman ilmestymistä/*paljastumista*. Tämä käsitys on olennainen osa dispensationalismia, sillä sen alkuperä juontuu C.I. Scofieldin vuoden 1909 viiteraamatusta, mikä popularisoi futurismin ja dispensationalismin aikamme vallitsevaksi profetian tulkinnaksi.² Se on ollut johtavien profetian opettajien tärkein opillinen lähde, jonka sisältöön ei olla uskallettu puuttua ilman että kyseenalaistettaisiin itse futurismia/dispensationalismia. Scofieldin päävirhe on ollut synkronisoida Antikristuksen ilmestyminen samalle kellon lyönnille vihan ajan alkamisen kanssa. Tällöin pre-tribulation tempaus edellyttäisi Antikristuksen ilmestyvän vasta ylösoton jälkeen. Koska kreikan sana *ilmestymiselle* 2. Tess 2:3:ssa tarkoittaa paremminkin *paljastumista*, ei hänen henkilöisyyttään voitaisi siten tunnistaa ennen seurakunnan ylösottoa. Näin opettaa esimerkiksi Mark Hitchcock:

Antikristuksen henkilöisyys on kiinnostanut ihmisiä jo 2000 vuoden ajan. Monet ovat sortuneet vastuuttomasti tunnistamaan Antikristuksen milloin keneksikin. Ehdokkaita on ollut useita: keisari Fredrik II, Paavi Innocentius IV, Muhammed, turkkilaiset, Napoleon, Hitler, Mussolini, Stalin, Mihail Gorbatšov (jotkut ovat sanoneet, että hänellä on pedon merkki otsassaan), Bill Clinton tai kuka tahansa, josta joku ei satu pitämään. Niin houkuttelevaa kuin jonkun henkilön laittomuuden ihmiseksi nimeäminen onkin, meidän on vältettävä sitä. Usein tällaiseen kiusaukseen antautuneet henkilöt saavat jonkin aikaa osakseen suurta huomiota, mutta kun heidän oletuksensa osoittautuukin myöhemmin vääräksi, heistä tulee vaarallisia

1 Esimerkiksi Tim LaHayen teos *Tuuliin ja Pilviin* (KUVA JA SANA, 2000)

2 http://en.wikipedia.org/wiki/C._I._Scofield

esimerkkejä Antikristuksen tunnistamisesta ennen aikojaan. Uudesta testamentista löytyy eräs avainkohta, 2 Tess. 2:1-8. Uskon, että siinä opetetaan, että tempauksen täytyy tapahtua ennen Antikristuksen henkilöllisyyden paljastumista. Toisin sanoen, kristityt eivät voi tietää, kuka Antikristus on, ennen kuin heidät on temmattu taivaaseen.¹

Kahden seuraavan luvun aikana tulemme esittämään tämän argumentin perusteet ja niiden ongelmat. Pre-tribulation tempausoppi ei johda automaattisesti pre-Antichrist-tempausoppiin. Ylösoton on mahdollista nähdä toteutuvan ennen seitsemän vuoden vihan aikaa, mitä esimerkiksi 1. Tess. 1:10, 5:9 ja Ilm. 3:10² selvästi edellyttää, mutta vasta Antikristuksen paljastumisen jälkeen, mikäli hänen paljastumisensa tapahtuu jo hyvissä ajoin ennen 70:nen vuosiviikon alkamista.

Dispensationalistit käsittävät, ettei vihan aika ala ennen kuin Rooman Imperiumin alueelta nouseva Antikristus allekirjoittaa rauhansopimuksen Israelin ja sen tuhoa havittelevien islamilaisten viholliskansojen välille (Dan. 9:27).³ Väliäika Antikristuksen ilmestymisen ja rauhansopimuksen välillä voi olla kuitenkin jopa useita kuukausia. Seuraavaksi katsomme niitä kahta raamatunkohtaa, joihin oppi Antikristuksen ilmestymistä edeltävästä tempauksesta on tavallisesti perustettu.

Scofieldin tempausoppi

Ensimmäinen näistä on Johanneksen taivaaseenotto Ilm. 4:1:ssä, mikä C. I. Scofieldin propagoimassa dispensationalismissa yhdistetään mutkatta seurakunnan ylösottoon. Ilmestyskirjan futuristisessa tulkinnassa ensimmäisen sinetin vapauttama valkoinen hevonen kuvaa Antikristuksen valtaannousua ja on siten rinnakkainen 2. Tess 2:3:lle, missä Paavali puhuu laittomuuden ihmisen (so. Antikristuksen) ilmestymisestä. Koska Johannes nostetaan taivaaseen ennen ensimmäisen sinetin murtamista, ei seurakunta voi olla scofieldilaisen käsityksen mukaan maanpäällä enää Antikristuksen ilmestymisen hetkellä.

Toinen näistä on 2. Tess 2: 7-8, jossa Paavali puhuu pidättäjästä, joka pidättää laittoman ilmestymistä (”ilmoittamista”, Biblia 1776 tai ”paljastamista” KJV):

Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laitton...

Koska laittomuus on yhtäkuin synti (1. Joh. 3:4) ja koska esim. KJV kääntää ”sen”

1 Mark Hitchcock: *Eurot Pois- Siru Tulee* (Kuva ja Sana, 2009), s. 227.

2 Näissä jakeissa puhutaan seurakunnan pelastumisesta tulevasta vihasta (*tuleva viha* 1. Tess. 1:10:ssä ja 5:9:ssä on eskatologinen käsite), joka tulee koettelemaan koko maanpiiriä Jeesuksen takaisin tulon aikana.

3 ”Ja hän tekee liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi, ja puoleksi vuosiviikoksi hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin; ja hävittäjä tulee kauhistuksen siivillä. Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän ylitse.” Tässä käännös on hyvin epäselvä. Kaarlo Syväntö kirjoittaa vihkossaan Vanhan Testamentin käännösvirheistä: ”Jo ensimmäinen lause tässä käännöksessä on väärin. Sen pitäisi olla: 'Ja hän vahvistaa liiton monien kanssa yhden vuosiviikon ajaksi' Vanhassa suomalaisessa käännöksessä sanotaan ihan oikein: 'Hän monelle liiton vahvistaa.' Jakeen loppuosa on suunnilleen oikein.

“häneksi”, selittävät scofieldiläisen tempausopin kannattajat pidättäjän Pyhäksi Hengeksi, joka vaikuttaa maailmassa seurakunnan kanssa ja sen kautta, pidättäen laittomuutta, eli syntiä ja viime kädessä itse laitonta, joka on synnin lopullinen ruumiillistuma. Eli laittoman paljastumista edeltävän pidättäjän poistaminen liitetään Pyhän Hengen poistumiseen seurakunnan kanssa ylöstempauksessa.

Selitys vaikuttaisi varsin ”mukiinmenevältä”, ellei se olisi ristiriidassa Paavalin selvään opetukseen 2. Tess 2:3:ssa tempauksen ja Laittoman ilmestymisen oikeasta toteutumis järjestyksestä. Tämän lisäksi se jättää huomioimatta sen asiayhteyden, jota Paavali nimenomaan tähdentää viittauksellaan pidättäjän poistamiseen. Syvennymme tähän aiheeseen vasta seuraavassa luvussa. Tässä luvussa keskitymme tempauksen ja vihan ajan ajankohtaan Ilmestyskirjassa.

Yksi parhaita Ilmestyskirjan selitysteoksia, joka eksyi tätä aihetta tutkiessani käsiini, on Arto Pöllänen *Viimeinen Elonkorjuu – Ilmestyskirjan Sanoma* (2009, Aikamedia). Historiallisesti, että eskatologisesti kattavassa kirjassaan, Pöllänen esittää lukuisia argumentteja sen puolesta, ettei kuvaus seurakunnan ylösotosta voi apokalypsin viitekehyksissä sijaita Ilm 4:1:essä, vaan vasta kuudennen sinetin kohdalla Ilm. 6:17:sta.

Pöllänen tulkintaa ei tule sekoittaa midtribulation -tempausoppiin, jossa seurakunnan ylösotto paikannetaan vihan ajan keskelle ja kahden todistajan taivaaseenottoon Ilmestyskirjan 11. luvussa¹ (vaikka itse näen todistajien taivaaseenoton sijoittuvan vihan loppuun, koska pasuuna ja malja tuomioiden vertailu osoittaa niiden olevan rinnakkaisia kuvaten samoja tuomioita vain hieman eri sanoin). Hän kirjoittaa:

Koska Jeesuksen tulo seurakunnalle on meille uskoville erittäin tärkeä kysymys, esitetään tässä kirjassa siitä tulkinta, jota ei ole kirjallisessa muodossa Suomessa juuri esitetty. Silti se on saanut kannatusta monilta huomattaviltakin helluntaisaarnaajilta (esim. Jukka Rokalta ja Vilho Soiniselta), kuten keskusteluissa vuosien varrella olen todennut. Jukka Rokka kertoi ainakin osaksi solidaarisuussyistä pidättäytyneensä pitämästä esillä omaa alkuperäistä näkemystään, että Jeesus tempaa seurakuntansa ylös Ilmestyskirjan kuudennen sinetin aikana (Ilm. 6:12 – 17), koska Vilho Hartosen Amerikasta tuoma tulkinta, jota Suomessa vastustettiin, nousi kuitenkin käytännössä vallitsevaan asemaan.²

Onko tämä sitten ristiriidassa pretribulation – tempausoppiin? Vastaus tähän riippuu tietysti siitä mihin kohtaan vihan ajan alkaminen pitäisi Ilmestyskirjassa ensinnäkin asettaa. Scofieldin viiteraamattu on juurruttanut dispensationalistiseen koulukuntaan sen vakiintuneen käsityksen, että ensimmäisen sinetin avaaminen – eli Antikristuksen ilmestyminen – olisi lähtölaukaus Danielin 70. vuosiviikolle³ ja siten tätä edeltävä Johanneksen taivaaseenotto Ilm. 4:1:ssä on tulkittu, jotta se olisi yhdenmukainen pretribulationismille, vertauskuvaksi seurakunnan ylösotolle. Pöllänen kuitenkin kirjoittaa:

Seurakunnan ylösoton Ilmestyskirjan neljänteen lukuun sijoittavan opetuksen pohjana on se käsitys, että seurakunta ei ole maanpäällä niin sanottuna vihan aikana, joka osuu yksin Danielin

1 Tim Lahaye: *Tuulin ja Pilviin* (Kuva ja Sana 2000), Luku 10

2 Arto Pöllänen: *Viimeinen Elonkorjuu- Ilmestyskirjan Sanoma* (Aikamedia 2009) s, 14

3 Lahaye: s. 70

70. vuosiviikon kanssa ja käsittää siis seitsemän vuotta (Dan. 9:24,27). Plymouthin veljien johtajaksi nousemassa ollut John Nelson Darby kehitti opin noin vuonna 1830. Siksi sitä on sanottu myös darbylaiseksi dispensationalismiksi, ja sen mukaan Jumalan maailman hallinto jakautuu erilaisiin talouskausiin: paratiisin viattomuuden aika, omantunnon aika, patriarkkojen ja liittojen aika, lain aika, armotalouden eli Jeesuksen maanpäällisen toiminnan ja seurakunnan aika (joka päättyy ylösottoon), vihan aika ja tuhatvuotisen valtakunnan aika. Tässä darbylaisessa muodossaan oppi antaakin oikean perusnäkökuvan eskatologiasta. Darbyn ei tiedetä kuitenkaan sovittaneen sitä Ilmestyskirjaan tarkoituksella paikallistaa, missä kohtaa 70. vuosiviikon pitäisi alkaa. 'Puutteen' korjasi C. I. Scofield vuonna 1909. Koska hänen viiteraamattunsa levisi hyvin laajalle, niin levisi myös oppi talouskausista. Mutta juuri tässä scofieldilaisessa muodossaan helluntailaisten ja baptistien ei olisi kannattanut omaksua dispensationalismia. Ennen kuin Vilho Hartosen kirja Mitä pian tapahtuu (1950) tuli yleisemmin hyväksytyksi, monet saarnaajat olivat uskoneet, että seurakunnan ylösotto tapahtuu kuudennen sinetin aikana Ilmestyskirjan kuudennen luvun lopulla, ei neljännen luvun alussa.¹

Dispensationalismin scofieldilainen muoto yhdistää pakanoiden armotalouskauden päättymisen seitsemän seurakunta jakson päättymiseen Ilm 4:1:ssä. Lukujen 2 ja 3 seitsemän seurakuntaa katsotaan kuvaavan ei ainoastaan Vähä-Aasian seurakuntia Johanneksen päivinä vaan myös seurakunnan historian seitsemää eri vaihetta² sen apostolisista ajoista aina seurakunnan ylösottoon, mitä Johanneksen taivaaseenoton tulkitaan symbolisoivan. Siten näitä seuraavat jumalalliset tuomiot maanpäällä, joita Johannes itse on todistamassa taivaassa, kuten seitsemän sinettiä (6 -7 luku), seitsemän pasunaa (8 -11 luku) ja seitsemän vihan maljaa (15 – 16 luku), luetaan kaikki Danielin 70. vuosiviikon sisälle. Mutta tämä tulkinta on nimenomaan luettu Raamatun sisälle eikä Raamatusta. Seuraavaksi katsomme niitä lukuisia perusteita, jotka todistavat nykyisen armotalouskauden jatkuvan aina kuudenteen sinettiin saakka.

Kuudes sinetti ja vihan aika

Ensimmäinen ongelma Scofieldin tulkinnalle vihan ajan alkamisesta ensimmäisessä sinetissä on sen ristiriitaisuus Ilmestyskirjan omaan kuvaukseen kohdassa 6:12, 15 – 17:

Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin; ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi... Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin ja sanoivat vuorille ja kallioille: ”Langetkaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta! *Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?*”

Tämä hallitsijoiden epätoivo seuraa maanpäällä riehuvaan neljään hevosmiehestä, joiden valtaan ”annettiin neljäsosa maata, anettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja rutolla ja maan petojen kautta” (j. 8). Se huipentuu kuudennen sinetin avaamiseen, jolloin heille valkenee että suuri vihan aika on alkanut. Tätä ei tulisi ymmärtää siten, että vihan aika

¹ Pöllänen: sivut s. 129, 130

² Pöllänen esittää tästä tulkinnasta tarkan historiallisen kuvauksen luvussa *Seitsemän seurakuntajaksoa*.

alkaisi jo ensimmäisessä sinetissä, mutta kuninkaat käsittävät sen vasta kuudennessa sinetissä. Tällöin luumme Ilmestyskirjan sisään omia ennakko käsityksiämme. Raamatun tulee antaa selittää itse itseään.

Jos Ilm. 6:17:sta ilmoittaa että ”heidän vihansa suuri päivä on tullut”, alkaa 70. vuosiviikko silloin kuudennen eikä ensimmäisen sinetin aikana. Jotkut sanoisivat ettei seurakunnan ole mahdollista olla maanpäällä enää kuudennessa luvussa, koska Ilm. 3:10:ssä se luvattiin pelastaa siitä ”koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maanpäällä asuvat.”

Tässä ei kuitenkaan huomata tämän jakeen ratkaisevaa eroa Ilmestyskirjan kuudenteen lukuun. Ilm 3:10 kertoo, että vihan aika koettelisi maanpäällä asuvia yli koko maanpiirin, mutta neljän hevosmiehen valtaan annettiin vain neljäsosa maata. Tätä opetetaan usein siten että neljäsosa ihmiskunnasta saisi surmansa. Tämä on kuitenkin Raamatun sisään lukemista. Profetia ei sano että hevosmiesten valtaan annettaisiin neljäsosa ihmiskunnasta, vaan neljäsosa maasta. Joten Ilmestyskirjan kuudes luku ei ole Harmageddonin tapaan, josta kerrotaan luvuissa 9 ja 16, koko maailmaa koskeva globaali hävitys näytelmä.

Ilm. 16:14 kertoo että sammakonmuotoiset riivaajahenget lähtevät Harmageddonin sodassa ”koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä.” Tässä sodassa kolmasosa ihmiskunnasta surmataan 200 miljoonaisen idän sotajoukon toimesta (Ilm. 9:14- 18). Hevosmiesten kylvämä hävitys koskettaa kuitenkin vain neljättä osaa maan pinta-alasta. Esimerkiksi tälläkin hetkellä Syyriassa ja monin paikoin Afrikkaa ja Lähi-Itää (mikä muodostaa n. 25 % maasta) neljää hevosmiestä vastaavat olosuhteet ovat jo käynnissä. Pöllänen kirjoittaa:

Ilmestyskirjassa on selvästi sanottu, milloin alkaa vihan aika: se alkaa kuudennessa sinetissä (Ilm. 6:12-17). On lähes käsittämätöntä, että tämä Sanan oma ilmoitus on täysin ohitettu niissä selityksissä, joissa opetetaan, että ylösotto tapahtuu jo kohdassa 4:1... Vihan aika ja armon aika eivät ole yhtä aikaa. Seurakunnan aika on armotalouden aika, jolloin sovitus sanomaa tarjotaan kaikille kansoille. Sen päättyessä seurakunta temmataan Herran tykö ja armon hylänneille pakanoille alkaa vihan aika, joka on ´Jaakobin ahdistuksen´ aika Israelin heimoille, sillä vihan alle joutuneet pakanat vihaavat Herran työn keskipisteenä olevaa Israelia ja yrittävät tuhota sen. Tämä aika kypsyyttää Israelin kääntymiseen kansana Danielin 70. vuosiviikon lopussa. *Kun Sana siis selvästi sanoo, että vihan aika alkaa Ilmestyskirjan kohdassa 6:16-17, se merkitsee, että silloin armotalouden aika päättyy ja seurakunta temmataan ylös.* Se ei kuitenkaan tarkoita, ettei pakanoita voi pelastua vielä vihan aikanakin, mutta pelastuminen on tuolloin paljon vaikeampaa kuin armon aikana ja merkitsee hyvin usein marttyyriutta (Ilm. 13:7-17, 14:6-16, 15:2-4, Jesaja 66:16-21) *Tämä jälkikorjuu on kuitenkin vain rippeitä verratuna armotalouskauden elonkorjuun pääsatoon.”*¹ (kursivointi minun)

Sen perusteeksi ettei luvut 4 - 6 voisi sisältyä seurakunnan aikaan on esitetty muun muassa sitä, että seurakuntaa ei mainita enää luvuissa 4 – 18. ² Tämä on itseasiassa Scofieldin koulukunnan eräs tärkeimpiä perusteita Ilm. 4:1:ssä tapahtuvalle tempaukselle. Väitteen suurin heikkous piilee vain siinä että se pitää paikkansa ainostaan

1 Pöllänen: sivut 132, 133

2 LaHaye: sivu 213

silloin jos syötämme Raamattuhakuun sanan ”seurakunta” Ilmestyskirjan luvuille 4 – 18.

Mutta saman logiikan mukaanhan voisimme hylätä esimerkiksi opin Isän, Pojan ja Pyhän Hengen kolmiykseystä, koska emme myöskään löydä Raamatusta sanaa ”kolminaisuus” tai ”kolmiykseys”. Tästä huolimatta, kuten vielä huomaamme, seurakunta löytyy näistä luvuista ja jalat vielä tukevasti maanpäällä. Jopa Scofieldin koulukunta myöntää että näissä luvuissa viitattaisiin epäsuorasti seurakuntaan, mutta se ”henkistää” (muuttaa vertauskuvaksi) sen joko Johanneksen tai 24 vanhimman hahmoon (Tästä lisää myöhemmin).

Pakanakansojen viimeinen herätys

Eräs peruste liittyy Johanneksen taivaaseenotto seurakunnan ylösottoon, on seitsemän seurakunnan yhdistäminen *koko* seurakunnan aikaan ja siten efeson seurakunnalla ymmärretään tarkoitettavan apostolisen ajan alkuseurakuntaa ja laodikealla lopun ajan luopioseurakuntaa. Mutta tällöin ylösoton olisi tapahduttava laodikean seurakunta jakson lopussa suuren luopumuksen aikana.

Miten tämä sopii yhteen sen kanssa mitä Joël 2/Ap. t. 2. ennustaa kaikkia kansoja koskevasta Pyhän Hengen vuodatuksesta ja viimeisestä elonkorjuusta nykyisen pakanoille varatun armotalouskauden lopussa?¹ On selvää, kuten seuraavien sivujen kuluessa ilmenee, että tämän ennustuksen tulee toteutua vasta suuren luopumuksen jälkeen, mutta ennen Israelille varattua Jaakobin ahdistusta eli vihan aikaa.

Perusteluina Ilmestyskirja 4:1:ssä tapahtuvalle ylösotolle on esitetty, että siinä Johannes seurakunnan edustajana otettiin ylös ja hänelle luvattiin näyttää ”mitä tämän jälkeen on tapahtuva”. Tämä liitetään selityksissä aiempaan jakeeseen, jossa Johannesta kehoitettiin kirjoittamaan ”mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva” (Ilm 1:19). Opin kannattajat selittävät asian näin: ”Mikä nyt on” tarkoittaa seurakunnan aikaa ja ”mitä tämän jälkeen on tapahtuva” taas sen jälkeistä aikaa. Koska kirjeet seitsemälle seurakunnalle käsittelevät seurakunnan aikaa, eikä seurakuntaa mainita enää kolmannen luvun jälkeen Ilmestyskirjassa, neljännen luvun alussa kuvatun Johanneksen ylösoton täytyy tarkoittaa seurakunnan ylösottoa. Tällöin ”tämän jälkeiset tapahtumat” tarkoittavat tietysti niin sanottua vihan aikaa, jossa seurakunta ei ole mukana. Lisäksi perusteluissa mainitaan, että ylösoton täytyy olla tapahtunut jo Ilm. 4:4:ssä, jossa on Jumalan valtaistuimen ympärillä taivaassa 24 vanhinta valtaistuimillaan. Näitä vanhimpia pidetään siis seurakunnan edustajina. Selitykset näyttävät melko hyviltä, mutta niissä on kuitenkin vedetty mutkat suoriksi.

Kirjaimellisesti neljännen luvun ensimmäisessä jakeessa on mainittu vain Johanneksen nousu taivaaseen Hengessä, ei ruumiillisesti, niin kuin tapahtuu seurakunnan ylösotossa. ”Mikä nyt on” ei kata koko seurakunnan aikaa, vaan vain seitsemän seurakunta jaksoa. Kun Johannes sai ilmestyksensä oltiin jo pitkällä Efeson seurakunta jakson ajassa. Seurakunnan synty Jerusalemissa ja se aika, jolloin messiaaninen juutalaisuus oli sen valtauoma, oli jo kaukana takanapäin, samoin Jerusalemin ja temppelin hävitys. Niinpä ”mikä nyt on” päättyy Laodekian seurakuntajakson alennustilaan ja luopumuksen aikaan, jossa pakanoudesta uskoontulleet ovat olleet johtajina ja suunnannäyttäjinä seurakunnassa. ”Mitä tämän jälkeen on tapahtuva” on

¹ Teijo-Kalevi Lusa: *Ehtoosade* (Kuva ja Sana, 2006) Luku 2.

*tietysti se, mikä on puhuttu profeetta Joelin kautta: suuri hengellinen kuivuus ja kato, Jumalan kansan nöyryminen itkien ja paastoten ja sen jälkeen Herran ilmestyminen valtavalla tavalla, kaiken menetetyn korvaaminen eli kaiken kohdalleen asettaminen, "kevätsateen" palaaminen ja suuri elonkorjuu ja ilo kuivuuden ja alennustilan jälkeen. (Joel 1-2; Ap. t. 3:19-21). Se merkitsee myös messiaanisten juutalaisten paluuta seurakunnan johtajien joukkoon. *Jeesus ei palaa ennen elonkorjuuta ja kohdalleen asettamista.* " ¹ (kursivointi minun)*

Jeesuksen sanat Johannekselle Ilm. 1:19:sta: "mitä olet nähnyt, mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva" koskevat vain yksinomaan seurakuntaa ja pakanoille varattua armotalouskautta. Siten Israel ja sille kuuluva Jaakobin ahdistus eivät ulotu tämän aikamääritelmän sisälle. Tämä on selvää kun huomioimme, että Jeesus antoi tämän profetian seurakuntaa kuvanneen seitsemän lampunjalan (Ilm. 1:20) ympäröimänä ja kehoitti Johannesta ennen tätä: "Kirjoita kirjaan mitä näet ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan." Joten se "mitä olet nähnyt, mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva" oli seurakunnalle suunnattu profetia ja tästä syystä Ilm. 4:1:stä seuraava "mitä tämän jälkeen on tapahtuva" koskee edelleen seurakuntaa.

Se "mitä olet nähnyt" tarkoitti ensimmäisen helluntain, eli kevätsateen aikaa. "Mikä nyt on" kuvaa seurakunnan seitsemää aikakautta ja se sisältää yhteenvedon niin alkuseurakunnan, kreikkalaiskatolisen, roomalaiskatolisen, luterilaisen, kuin evankeliskarismaattisenkin kirkon historiasta. Nämä seurakunnan seitsemän vaihetta korreloi yksiin Danielin näkyjen kanssa, joissa annetaan tarkempi kuvaus näiden seurakuntien historiallisista vaiheista ja niistä valtakunnista, jotka yhtyivät näihin kirkkokuntiin, mutta palaamme tähän aiheeseen vasta kirjani neljännessä osassa. Seurakunnan seitsemän aikakautta päättyi kristillisen kirkon suureen luopumukseen, jota Laodekian seurakuntajakson alennustila kuvastaa ja mistä myös Paavali kertoi Tessalonikan seurakunnalle (2. Tess. 2:3). Ilm. 4:1:stä käynnistyvä "Mitä tämän jälkeen on tapahtuva", ei voi tarkoittaa vielä vihan aikaa tai Danielin 70:ttä vuosiviikkoa, koska Ilmestyskirjan mukaan tämä alkaisi vasta kuudennen sinetin jälkeen Ilm 6:17:sta.

Niinpä "Mitä tämän jälkeen on tapahtuva" sijoittuu lukuihin 4 – 6 ja kuvaa pakanoiden armotalouskauden viimeistä vaihetta ja Joelin profetiassa ennustetun *koko maailmaa* koskettavan hengenvuodatuksen täyttymystä. On selvää, ettei Joelin profetia "kaiken lihan" päälle lankeavasta myöhäissateesta voi täytyä vielä sen aikana "mikä nyt on" eli seitsemän seurakunnan jaksolla, josta elämme tällä hetkellä vielä laodikean aikaa. Ilmestyskirjan kuvaus Antikristuksen valkoista hevosta edeltävästä laodikean seurakunta jaksosta käy yksiin 2. Tess. 2:3:n kanssa, jossa Paavali ilmoittaa että Laittoman ilmestymistä tulisi edeltämään kristillisen seurakunnan suuri luopumus. Jos kuitenkin yhdistämme Johanneksen ylösoton seurakunnan ylösottoon, tulisi ylösoton tapahtua tällöin suuren luopumuksen aikana ennen Joelin profetian täyttymistä.

Jotkut näkevät että nämä kaksi esiintyisivät samaan aikaan, kuten jo tänään tapahtuukin liberalisoituneen Jumalan Sanasta luopuneneen läntisen kirkkolaitoksen kohdalla ja toisaalta suuria heräyksiä kokevan kolmannen maailman osalla. Tästä

1 Pöllänen: sivut 130, 131

Tampereen kirkkosanomien uutisoi 21.11.2012 seuraavaa:

Jo toistakymmentä vuotta on huolestuneina seurattu, miten kirkosta eroaminen on jatkunut. On ymmärretty, että Suomessakin kirkosta erotaan syistä, joille ei voi mitään. On myös mahdollista, että kirkkoon myös liitytään uudelleen, kuten muutamana vuonna Suomessakin on käynyt. Teologian tohtori **Risto A. Ahonen** on opiskeluajoista lähtien seurannut kirkkojen tilannetta ja lähetystyötä tiiviisti... Ahosen mukaan maailmanlähetyksen piirissä on viime aikoina seurattu harvinaista historiallista käännettä, jossa puheet maallistumisesta ovat osoittautumassa vanhanaikaisiksi. Kristinuskon leviää melkoisella vauhdilla Afrikassa ja Aasiassa ja muualla kolmannessa maailmassa. Kasvu on ollut niin voimakasta, että eurooppalaiset ovat jääneet kristittyjen piirissä vähemmistöön. Vahvat kirkot haluavat hoitaa oman kirkkonsa asioita itsenäisesti, jolloin myös lähettien määrä vähenee. Monista vanhoista lähetyskohteista tullaan Eurooppaan tuomaan uudenlaista kristillisyyttä.¹

Joelin profetia myöhäissateesta koskee kuitenkin *koko maailmaa* – mukaanlukien maallistunutta jälkikristillistä länttä. Näin ollen sen lopullinen täyttymys on vielä edessäpäin, mutta merkit lähenevästä suursateesta on jo näkyvissä kolmannessa maailmassa. Kirjassaan *Ehtoosade* (KUVA JA SANA, 2006), Teijo-Kalevi Lusa esittää painavat perusteet *latter rain* -opin raamatullisesta alkuperästä ja perustelee samalla miksi ehtoosade lankeaisi vasta Tess. 2:3:n suuren luopumuksen jälkeen:

Raamattu ennustaa, että lopun aikana laittomuus pääsee maailmassa valtaan ja tapahtuu suuri, yleinen luopumus (Matt. 24:12; 2. Tess. 2:3, 7) Luopumus mistä? Luopumus kristinuskosta. Tämä toteutuu ennen kaikkea muodollisen kirkkolaitoksen kohdalla, joka ajautuu yhä kauemmaksi raamatullisesta kristillisyydestä. Kirkossa, joka on tehnyt kompromisseja, luopumus vain syvenee. Vihan aikana siitä muodostuu lopulta antikristillinen maailmakirkko... Pimeyden henkivallat valmistavat omalla suunnallaan maailmaa Antikristuksen eli saatanallisen maailmanjohtajan tuloa varten. Näemme yhä enemmän hengellistä eksytystä. Okkultismi, noituus, magia, jälleensyntymisoppi, itämainen mystiikka yms. kiinnostavat monia näinä päivinä. Raamattu ennustaa että myös Antikristus on ilmestyessään tekevä ihmeitä ja tunnustekoja (2. Tess. 2:9)... Toisinaan kristityt väittelevät siitä, tuleeko viimeisen sukupolven päivinä suuri luopumus vai suuri herätys. Nämä kaksi asetetaan usein vastakkain, mutta se on väärä tapa. Raamatun mukaan tulossa ovat *molemmat*. **Joelin kirja osoittaa, että ensin tulee suuri luopumus ja sitten suuri herätys.** Joelin kirjan kolme ensimmäistä lukua esittävät Jumalan järjestyksen ja tarkoituksen Hänen vuodattaessaan Pyhän Henkensä. Ensin kuvataan suuri luopumus (1:4, 7, 10 ja 12). Sen jälkeen tulee katumus, parannus, paasto ja paluu Jumalan luo (1:13-14 ja 2:12-16). Kolmanneksi tapahtuu ennalleen asettaminen ja Pyhän Hengen vuodatus (2:23-32). Lopuksi seurakunnalle annetaan määräys julistaa evankeliumi pakanoille ja korjata kypsynyt sato talteen (3:9-14). Tämän oivaltavan jaottelun esittää T. L. Osborn kirjassaan *Maan äärten evankelioiminen* (ss. 22-23).² (vahvistus minun)

Ilmestyskirjaan ja 2. Tess. 2:3:een sovellettuna tämä merkitsee sitä, että näky myöhäissateesta tulisi seurata vasta laodikean seurakunta jaksoa kuin myös Antikristuksen ilmestymistä kuvaavaa ensimmäistä sinettiä. Todellakin, jos vertaamme Joelin ennustusta Ilmestyskirjan kuudenteen lukuun, huomaamme niiden olevan

¹ <http://www.tampereenkirkkosanomien.fi/uutiset.html?158>

² Lusa: *Ehtoosade*, Sivut 82, 83

rinnakkaisia. Esimerkiksi Googin sodan mainitaan *edeltävän* hengenvuodatusta ”kaiken lihan päälle” (Jooel 2:18-20, 28) ja hengenvuodatuksen aikana tulee näkymään ”ihmeitä taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita; aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä. Ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu” (Jooel 2:30-32).

Useimmat dispensationalistit yhdistävät toisen sinetin eli punaisen sodan hevosen Hesekielen ja Joelin profetiaan Googin sodasta. Kuudennen sinetin avaamisesta taas seuraa se, minkä Jooel ilmoittaa tapahtuvan juuri myöhäissateen aikana – ”aurinko meni mustaksi niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi.” Mutta kaikkein tärkeimpänä, kaiken tämän tulee tapahtua ”*ennen kuin* Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä.” Lusa selittää:

Asiayhteys paljastaa, että kyseessä on selvästi lopun aikoihin viittaavasta profetiasta. Joelin toisessa luvussa puhutaan mm. Herran päivästä, taivaalla näkyvistä merkeistä, Israelia vastaan kokoontuvista sotajoukoista ja *maailmanlaajuisesta* hengenvuoduksesta. **Mainittakoon, että käsite ”Herran päivä” tarkoittaa Raamatussa yleensä vihan aikaa kokonaisuudessaan.** Kristitty ei odota tätä aikaa vaan Jeesusta, joka pelastaa hänet tulevasta vihasta (Aam. 5:18-20; 1. Tess. 1:10).¹ (vahvistus minun)

Vaikka hän ei missään rohkenekkaan sitä esittää, niin Lusan omat argumentit vaativat että vihan aika tai Daniel 9:27:n 70. vuosiviikko ei ala ennen kuin Googin sota alkaa, Henki vuodatetaan kaiken lihan päälle ja aurinko muuttu pimeydeksi ja kuu vereksi. Tämä olisi siten täysin yhdenmukainen Ilmestyskirjan kuvaukseen, missä kuninkaat ja sotapäälliköt ilmoittavat vihan ajan alkavan vasta kuudennen sinetin jälkeen. Vaikka Lusa myöntääkin häntä kirjeellä lähestyneen Lauri Ojutkankaan valaisemana, että myöhäissade koettaisiin vasta Googin sodan aikoihin, he molemmat yhdistävät sen virheellisesti scotfieldilaisen tulkinnan hengessä tempausta seuraavaan vihan aikaan:

Lapualainen Vapaakirkon saarnamies **Lauri Ojutkangas** on perusteellisissa profeettallisissa tutkimuksissaan tullut siihen johtopäätökseen, että viimeinen herätys tulee vasta tempauksen ja Googin sodan jälkeen. Tätä puoltaa hänen mukaansa lähinnä kaksi raamatunkohtaa. Jooel 2:28:ssa Jumala lupaa, että ”*näitten jälkeen* minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle”, toisin sanoen vasta edellä kuvatun Googin sodan jälkeen. Samaa näyttäisi ennustavan Hesekiel 39:29. Ojutkangas kutsuu viimeistä herätystä nimellä itkuherätys, koska se koetaan ahdistuksen aikana.²

Suuri joukko versus seurakunnan glösotto

Ilmestyskirjan seitsemäs luku on vastaansanomaton todiste siitä, että ensimmäisen kuuden sinetin aikana valtava hengenvuodatus on ravistellut kaikkia kansoja ja kieliä. Johannes ei nähnyt ainoastaan 144 000 Pyhän Hengen sinetillä merkittyä Israelin 12. heimon jäsentä vaan kaikista kansoista, sukukunnista ja kielistä koostuvan valtavan

¹ Lusa: Ehtoosade, sivu 24.

² Lusa: Ehtoosade, sivu 30

kansanpaljouden, jonka määrää ”ei kukaan voinut lukea” (Ilm. 7:9). On edelleen huomioitava, että tämä kansainpaljous ilmestyy taivaaseen samalla hetkellä kun enkelit lähtevät merkitsemään Israelin 12. sukukuntaa maanpäällä. Toisin sanoen, tämä Karitsan verellä vaatteensa valkaisseiden pelastettujen suuri joukko ilmestyy taivaaseen jo sillä hetkellä kun yhtäkään israelilaista ei ole vielä merkitty maanpäällä.

Kaikki todisteet, kuten ilmenee seuraavien sivujen aikana, puhuvat sen puolesta ettei suuri joukko ole mikään muu kuin Ylkää varten valmistettu seurakunta-morsian. Jos Ilm. 7:9:n suuri joukko kuvaisi vihan ajan marttyyreita, kuten Scofieldin tulkinta meille opettaa, niin kuinka se voi ilmestyä yhdessä hetkessä Jumalan valtaistuimen eteen. Ilmestyskirjan seitsemännen luvun tapahtumat eivät vaadi kuin yhden päivän – ja se seuraa välittömästi Ilm. 6:17:sta ilmoitusta vihan ajan alkamisesta. Johannes kuulee vain Israelin sinetillä merkittyjen luvun ennen kuin hän huomaa ympärillään miljoonia ja taas miljoonia Kristuksen pyhiä.

Näyssä ei siis edellytä, että 144 000 israelilaista merkittäisiin jo ennen suuren joukon saapumista, sillä enkelit saavat sen tehtäväksi vasta silloin kun suuri joukko saapuu. Joten Pyhä Henki vuodatetaan ensin pakanakansoihin (ilmeisimmin jo kuudennessa luvussa) ja vasta tämän jälkeen 144 000:een israelilaiseen. Lusa kertoo:

Suosittu profeetalliset kirjailijat **Tim LaHaye** ja **Jerry B. Jenkins** uskovat, että suuren ahdistuksen aikana uskoon tulleiden määrä saattaa hyvin nousta jopa miljardeihin! (LaHaye – Jenkins: Ihmiskunnan kohtalon hetket, s. 150). Myös suomalainen profetiantutkija **Keijo Lindenman** edustaa nekemystä, jonka mukaan viimeinen herätys koetaan vihan aikana ja se on kestoltaan lyhyt, mutta vaikutuksiltaan raju (Lindenman: Messiaan tulemuksen merkit, s. 184). Saarnaaja **Leo Meller** on hänkin opettanut maailmanlaajuisen hengellisen heräämisen tapahtuvan ahdistuksen ajan alkupuoliskolla (Leo Meller: Harmageddon! s. 139). Kyseessä on Hengen syysade, jonka aikana 144 000 juutalaista evankelistaa toteuttaa profetian valtakunnan evankeliumin saarnaamisesta todistukseksi kaikille kansoille. Tämän myötä monia juutalaisia ja pakanoita tulee uskoon ja kärsii marttyyrikuoleman Antikristuksen toimesta (Dan 7:21; Ilm. 7:9-17). Uskon, että viimeinen aalto koetaan todella vasta vihan aikana. Ilmestyskirjan mukaan suuresta ahdistuksesta tulee niin paljon marttyyreja, että tuolloin on pakko tapahtua suurta herätystä. Epäilemättä silloin toimii myös voimakas maanalainen seurakunta. Samalla usko, että yksi Hengen aalto tulee vielä ennen tempausta. *Vihan ajan hengenvuodatus koskettaa ennen kaikkea Israelia* (kursivointi minun).¹

Oppi Ilm. 7:9:n suuresta joukosta vihan ajan marttyyreina perustuu pääosin siihen käsitykseen, että vihan aika alkaisi jo ensimmäisessä sinetissä. Sille kuitenkin haetaan tukea esimerkiksi Ilm. 7:14:sta, jossa suuren joukon sanotaan tulevan ”siitä suuresta ahdistuksesta” (paneudumme tähän ongelmaan vielä tämän luvun lopussa) Mutta onko yllä esitetty kuvaus ahdistuksen ajan miljardeista uskoon tulleista raamatullinen.

Pöllänen kirjoitti, että ”vihan aika ja armon aika eivät ole yhtä aikaa”. Armotalouden aikaa seuraisi armon hylänneille pakanoille ”vihan aika, joka on Jaakobin ahdistuksen aika Israelin heimoille, sillä vihan alle joutuneet pakanat vihaavat Herran työn keskipisteenä olevaa Israelia ja yrittävät tuhota sen.” Jos pakanakansat kääntyvät vihan aikana Israelia vastaan, kuten Sakarja 12 ja 14 ennustaa, niin miksi Jumala

1 Lusa: Ehtosade, sivu 31

vuodattaisi Henkensä niiden päälle tällaisena aikana.

Jumala sanoi Aabrahamille 1. Moos. 12:3:ssa, että pakanoita koskevat siunaukset ja kiroukset olisivat suorassa suhteessa siihen miten he kohtelisivat Hänen kansaansa:

Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.

Scofieldin tulkinta kuitenkin uskoo juuri tähän, kun se liittää Ilm. 7:9:n taivaassa olevan kaikista kansoista ja kielistä koostuvan suuren pyhien joukon vihan ajan marttyyriihin. Ilm. 5:11:sta Johannes kuuli taivaassa olevien pyhien enkelien lukumääräksi 101 miljoonaa ja 9:16:sta kolmanneksen ihmiskunnasta tappavan demonisen sotajoukon lukumääräksi 200 miljoonaa. Mutta koska suurta joukkoa ei ”kukaan voinut lukea,” täytyy sen tästä syystä olla paljon suurempi kuin 100 tai 200 miljoonaa.

On siten todennäköistä, että Tim LaHaye ja Jerry B. Jenkinsin osuu oikeaan arvellessaan suuren joukon koostuvan miljardeista pyhistä. Mutta kun huomioimme, että yli kaksi miljardia ihmistä tapetaan 200 miljoonaisen ratsuväen toimesta ja jäljelle jäävästä 4 – 5 miljardista sanotaan etteivät he ”tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet kumartamasta riivajia ja kultaisia ja hopeisia ja vaskisia ja kivisiä ja puisia epäjumalankuvia” (Ilm. 9:20), niin kuinka tämä tulkinta, että miljardit ihmiset pelastuisivat vihan aikana on silloin mahdollinen. Ilmestyskirjan 13:sta luvun mukaan Antikristuksen ”valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot. Ja kaikki maanpäällä asuvaset kumartavat sitä, jokainen jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan.” Ilmestyskirja 16:11 taas sanoo, että pedon seuraajat ”pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa tähden, mutta eivät tehneet parannusta teoistansa.”

Nämä kuvaukset eivät todellakaan tue Tim LaHayen ja Jerry B. Jenkinsin näkemystä, ”että suuren ahdistuksen aikana uskoon tulleiden määrä saattaa hyvin nousta jopa miljardeihin.”¹ Edelleen, jos Ilm. 7:9:n pyhien suuri joukko olisi vihan ajan marttyyreita, pitäisi Johanneksen nähdä heidät Jumalan valtaistuimen tykönä vasta vihan ajan lopulla luvuissa 9 – 19, mutta tämä joukko ilmestyy sinne *yhtäkkiä* saman päivänä kun kuninkaat ja ylimykset julistavat vihan ajan alkaneeksi. Yksikään diktaattori ei kykenisi teurastamaan miljardeja kristittyjä vain yhden päivän aikana.

Scofieldilaisen tulkinnan mukaan suuri joukko olisi tullut uskoon 144 000 juutalaisen ”superevangelistan” todistuksen ansiosta. Voimme kuitenkin nähdä Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa selvän erottelun Israelin ja pakankansojen välillä. Samalla kun 144 000 Israelin merkittyä on maanpäällä (j. 2 ja 3), niin pakakansoista koostuva suuri joukko on jo Jumalan valtaistuimen tykönä taivaassa. Näitä 144 000 israelilaista ei nähdä siellä ennen kuin vasta Ilmestyskirjan 14:sta luvussa. Miksi pakanat pääsisivät Karitsan tykö ennen juutalaisia? Tähän ei löydy muuta selitystä, kuin että suuri joukko koostuu pakanoiden armotalouskauden kaikista niistä, jotka ovat joko kuolleet

1 Tämä tulkinta ei myöskään sovi Sakarjan kirjan 11. lukuun, mikä ennustaa että Jumala tulisi purkamaan sen liiton, jonka Hän teki kaikkien kansojen kanssa (j. 10), juuri ennen kuin Antikristus ilmestyy (j. 15-17).

Kristuksessa tai eläneet Hänen tulemuksensa aikana maanpäällä, mutta temmattu elävänä yläilmoihin Häntä vastaan. Tästä kerrotaan 1. Tess. 4:16,18:sta:¹

Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuullessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

Tämä selittää myös sen miksi pyhien määrä on niin valtavan suuri ettei sitä ”kukaan voinut lukea.” Vain Jumala yksin tietää kuinka monta Aadamin jälkeläistä on kirjattu Karitsan elämäkirjaan seurakunnan 2000 vuotisen historian aikana.

Painopiste siirtyy Israeliin vasta Ilm. 7:4:ssä

Voisimme myöskin kysyä, että jos pakanoiden armotalouskausi päättyy Ilm. 4:1:ssä, niin miksi Israelin ”armoihin-ottaminen” toteutuisi vasta seitsemännessä luvussa? Roomalaiskirjeessä Paavali opettaa, ”että Israelia on osaksi kohdannut paatumus hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on tullut sisälle”(Room. 11:25).

Toisin sanoen, Israelin hengellinen herääminen tapahtuu *heti sen jälkeen*, kun pakanoiden armotalouskausi on päättynyt ja seurakunta temmattu tuuliin ja pilviin. Siten Pyhän Hengen vuodattaminen 144 000 juutalaiseen seitsemännen luvun alussa viittaa jälleen siihen, että pakanoiden armotalouskausi jatkuu aina Ilm. 6:17:sta asti. Pöllänen kirjoittaa:

Koko taivas on juhlavasti vastaanottamassa Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa mainittua suurta joukkoa: kaikki enkelit ulompana piirinä ja vanhimmat ja neljä olentoa siseämpänä piirinä Jumalan ja Karitsan ympärillä. Tämä suuri joukko sopii varsin hyvin seurakunnaksi siksin, että juuri aikaisemmin (Il. 6:17) on vihan aika alkanut ja armon aika loppunut. Ja siksi, että juuri ennen kuin heidät näytetään taivaassa, maan päällä merkitään Israelin sukunnista 144 000 ihmistä Jumalalle, suojeltavaksi tuomioiden keskellä (Ilm. 7:1-8). Seurakunnan aika on ohi, sillä armon aikana ”ei ole juutalaista tai kreikkalista”, niin että vain israelilaisia suojeltaisiin. Mutta vihan ajan tultua alkaa 70. vuosiviikko, joka on säädetty nimenomaan Danielin kansalle, kuten aiemmatkin vuosiviikot olivat Vanhan Testamentin aikana (Dan. 9:24). Silloin he ovat taas erikoisasemassa, ja se näkyy Ilmestyskirjan seitsemännessä luvusta eteenpäin lähes kaikessa: Vain nuo 144 000 saavat suojan tuomioilta. Muttei yksikään pakana. Kaksi vanhatestamentillistä tuomion profeettaa (ei mitään evankelistoja) toimii Israelissa. Jerusalemissa alkaajälleen temppelepalvelus (Ilm. 11). Pelastettujen joukko lasimerellä veisaa Mooseksen ja Karitsan virttä. Sen ajan pyhät pitävät Jumalan käskyt ja heillä on Jeesuksen todistus (Ilm. 12:7). Mooseksen lain mukaiset rangaistustuomiot kohtaavat koko maailmaa. Armon ajan hylänneitä Israelia vastaan sotivia pakanoita nousee esiin (Googin hyökkäys pohjoisesta, peto merestä, auringonnousun kuninkaat) ja niin edelleen.²

Lusa viittaa kirjassaan kustannusliike Kuvan ja Sanan perustaja Ensio Lehtoseen, joka jo

¹ Oppi Jeesuksen kaksiosaisesta tulemuksesta pohjautuu suureltaosin tähän raamatunkohtaan.

² Pöllänen: sivut 144, 145

30 -luvulla opetti että ”Joelin kirjan toisen luvun ennustus toteutui ensimmäisenä helluntaina vain puoliksi. Ensimmäinen helluntai oli Jumalan omaisuuskansalle (juutalaisille) syyssade, viimeinen siunaus, mutta pakanakansoille tästä samasta sateesta tuli kevätsade, kun Israelin luopumuksen tähden evankeliumin hoito uskottiin väliaikaisesti pakanakansoille. Nyt viimeisinä päivinä, jolloin pakanain ajat ovat päättymässä, saadaan jälleen kokea suuri siunauksen aika. Se on oleva pakanakansoille syyssade (viimeinen herätys), mutta Israelille kevätsade (uusi alku), kun viikunapuu alkaa kantaa lehtiä ja Israel on palaava täysilukuisena takaisin luvattuun maahan.”¹

Lehtonen edelleen uskoi, että ”kevätsade viittaa aikaan joka on välittömästi ennen Herran päivää eli suurta ahdistusta.” Tämä ei kuitenkaan ole vain Lehtosen näkemys, sillä Joel 2:28-30 nimenomaisesti ennustaa että Jumala vuodattaa Henkensä ”kaiken lihan päälle... ennenkuin Herran päivä tulee.” Lehtosen näkemys jossa pakanakansat kokisivat syyssateen ensin ja vasta sen jälkeen Israelille annettaisiin kevätsade, on kaikkein lähimpänä sitä Ilmestyskirjan tulkintaa jota esimerkiksi Jukka Rokka tai Pöllänen edustaa.

Hengenvuodatus Israeliin ja pakanakansoihin ei esiinny samanaikaisesti. Israelin 144 000 evankelistan vastuulla ei ole evankeliumin valon vieminen kaikkiin kansoihin, kuten Jeesus antoi lähetyskäskyssä seurakunnan tehtäväksi, vaan ainoastaan heidän omiensa joukkoon. Israelia kohdannut paatumus päättyy vasta silloin kun pakanain täysi luku on tullut sisälle. Pakanain täysi luku ei tule sisälle enää ahdistuksen aikana vaan jo ennen sitä. Pakanoita koskeva armotalouskausi päättyy, kuten Ensio Lehtonen uskoi, suureen syyssateeseen joka on sen viimeinen herätys. Tämän jälkeen armonaika päättyy pakanoiden osalta, jotka seuraavat Antikristusta vihan aikana aina helvettiin saakka.

Jumalan Henki pohjoisessa maassa

On mielenkiintoista, että monet Jumalan miehet ja naiset ovat uskoneet, että viimeinen koko maailmaa järjestyttävä suuri herätys alkaisi juuri Suomesta. Esimerkiksi ”maailmanevankelista Tommy Hicks sai 1961 merkillisen näyn nousevasta jättiläisestä ja valtavasta lopun ajan herätyksestä. Sen myötä jopa miljoonia tulee uskoon ja sairaita paranee sankoin joukoin. 'Suurin asia, mikä Jeesuksen Kristuksen kirkolle koskaan annetaan, on vielä edessäpäin... Jumala on tekevä asioita, joita me emme tunne ja joista emme ole kuulleetkaan,' profetoi Hicks yli 40 vuotta sitten.

Vieraillessaan Suomessa viimeistä kertaa 1970 -luvun alussa, hän antoi ilmestyssanomana Leo Mellerille varustettuna erikoismaininnalla: 'Tämä alkaa Pohjolasta – sinun rakkaasi Pohjolasta!'² Usko Suomesta tai Pohjoismaista alkavaan lopun ajan herätykseen yhdistetään usein Sakarjan 6:n luvun näkyyn neljästä hevosvaunusta:

Minä nostin jälleen silmäni ja näin, katso, neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä; ja ne vuoret olivat vaskivuoria. Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaisenruskeat

¹ Lusa: Ehtoosade, sivu 110

² Lusa: Ehtoosade, sivu 117

hevokset, toisten vaunujen edessä oli mustat hevokset, kolmansien vaunujen edessä oli valkeat hevokset, ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkeitä, väkevät hevokset. Minä lausuin ja sanoin enkelille, joka puhutteli minua: "Mitä nämä ovat, Herra?" Enkeli vastasi ja sanoi minulle: "Ne ovat neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuansa kaiken maan Herran edessä." Ne, joitten edessä on mustat hevokset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkeat lähtevät niiden jäljessä. Täplikkeitä lähtevät eteläiseen maahan. Ne väkevät lähtevät, ja menevät halusta, kuljeksimaan maata." Ja hän sanoi: "Menkää, kuljeksikaa maata". Ja ne kuljeksivat maata. Sitten hän huusi minut ja sanoi minulle näin: "Katso, ne, jotka lähtivät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa."

Lusa selittää:

Sakarjan 6. luvussa puhutaan neljästä hevosten eteen valjastetusta vaunusta. Mustien hevosten vetämistä vaunuista todetaan: "Katso, ne, jotka lähtivät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa." Ruotsalainen käännös sanoo: "Viimeisinä päivinä minä annan vihani levätä pohjoismaiden yllä." Yli-Vainio ei nähnyt tässä ristiriitaa. Molemmat toteutuivat. Ensin Jumala antaa pohjoismaihin suuren herätyksen, sen jälkeen tulevat tuomiot. "Kun tuomiot viimein tulevat, menevät ne yli koko Euroopan", Niilo julisti Eräässä toisessa yhteydessä hän saarnasi: "Jeesuksen takaisin tulemista edeltää valtava herätys, joka menee myös yli koko Pohjolan. Kun tämä herätys on päättynyt, tulee Jeesus. Kukaan meistä ei tiedä ajankohtaa. Mutta Hän tulee. Ja Hän noutaa seurakuntansa ylös pilviin ja niin herätysten aika on ohi" ¹

Sakarjan 6:n luvun rinnakkaisuus Ilmestyskirjan 6:n on yleisesti tunnustettu. Esimerkiksi hevosten värit vastaavat lähes identtisesti Ilmestyskirjan hevosia. Vain järjestys näiden välillä on eri. Myös Lusa myöntää näyn yhteneväisyyden Ilmestyskirjan neljään hevostiehehen. Tästä syystä hän pätkäilee, että "jos viimeinen herätys koetaan Suomessa vasta tuolloin, silloin eletään profetioiden mukaan jo 'vihan ajassa.' Niinkin voidaan Raamattua ymmärtää, että herätyksen viimeinen aalto koetaan vielä vihan aikana."²

Mutta tähän johtopäätökseen hän tulee vain sen tähden, että seuraa Scofieldin populaaria tulkintaa Ilm. 4:1:ssä tapahtuvasta tempauksesta. Ylivainio ja kumppanit kuitenkin ymmärsivät, että "Jeesuksen takaisin tulemista edeltää valtava herätys," että Joelin 2:n luvun, Sakarjan 6:n luvun ja Ilmestyskirjan 6:n luvun toteutuessa seurakunta olisi vielä maanpäällä.

Joten Suomella ja Pohjoismailla saattaa olla paljon suurempi osa tempausta edeltävissä lopun ajan tapahtumissa, kuin moni on käsittänyt. Lusa kertoo, että "Suomessa on ollut enemmän herätyksiä kuin missään toisessa Euroopan maassa. Pelkästään luterilaista kirkkoamme on siunattu viidellä herätysliikkeellä: rukoilevaisuus, herännäisyys, evankelisuus, lestadiolaisuus ja viidesläisyys. Lisäksi on ollut Lapuan herätystä, Nokia herätystä jne. Meillä on ollut monia suuria herättäjiä, kuten **Henrik Renqvist, Paavo Ruotsalainen, Fredrik Gabriel Hedberg, Lars Levi Laestadius, Frank Mangs, Urho Muroma, Niilo Yli-Vainio, Kalevi Lehtinen ja Markku Koivisto.** Ehkä myös

¹ Lusa: Ehtoosade, sivu 115

² Lusa: Ehtoosade, sivu 119, 120

viimeinen suuri herätys alkaa Suomesta?”¹

Huomautettakoon, että allekirjoittanut on asunut koko ikänsä Orivedellä, joka oli Suomen evankelis-luterilaisen kirkon vanhimman herätysliikkeen, eli rukoilevaisuuden voimakasta vaikutusalueetta 1770 -luvulla.² Laajemmassa tarkastelussa rukoilevaisuus voidaan nähdä osana kaikkalla protestanttisissa maissa 1700 -luvun järkeisuskon aikana esiintyneitä evankeelisia herätyksiä.

Pohjois-Amerikan protestanttisissa siirtokunnissa, jotka irtaantuivat 1776 Britannian Kruunun alaisuudesta ja perustivat Amerikan Yhdysvallat, koettiin 1730-40 -luvuilla maan ensimmäisen suuri herätys, joka vaikutti sittemmin Yhdysvaltojen uskonnollisen ja poliittisen kulttuurin muodostumiseen ja toi evankelisen kristinuskon muun muassa Amerikan mustien orjien keskuuteen. Toinen 1790-40 luvulla esiintynyt herätys vaikutti puolestaan orjuuden lakkauttamiseen. Wikipedia kertoo:

Herätysten ja perfektionistien toivo yksilöiden ja yhteiskunnan parantamisesta jatkoi kasvuaan vuodesta 1840 vuoteen 1865 kaikilla tärkeillä uskontokunnilla, erityisesti kaupunkilaisalueilla. Evankeliset käsittelivät usein suoraan asioita kuten orjuus, ahneus ja köyhyys, asettaen perustan myöhemmille uudistus liikkeille. Herätyksen vaikutus jatkui paljon sekulaarimpien liikkeiden muodossa. Muutosten keskellä teologiassa ja kirkon rakenteessa, Amerikan kristityt aloittivat progressiiviset liikkeet uudistaakseen yhteiskuntaa tuona aikana. Tunnettu yleisesti sisällissotaa edeltävänä uudistuksena, tämä ilmiö sisälsi uudistukset raittiudessa, naisten oikeuksissa, orjuuden lakkauttamisessa, ja useissa muissa yhteiskunnan kohtaamissa kysymyksissä.³

Neljä sidottua tuulta ja 70. vuosiviikko

Sen jälkeen kun kuninkaat ilmoittavat vihan ajan alkaneeksi Ilm. 6:17:sta, Johannes näkee ”neljä enkeliä seisovan maan neljällä kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli pääsisi puhaltamaan maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun.” Näitä ”neljää tuulta” pidätellään siihen saakka kunnes enkelit ovat painaneet Pyhän Hengen sinetin 144 000 israelilaisen otsaan. Lusa jatkaa:

Raamattu ennustaa monessa kohden myös ”lopun ajan neljästä tuulesta.” Hesekielin kirjassa on profetia kuolleista luista vertauskuvana Hengestä, jonka Israel saa lopulla. Siinä Herra kutsuu Henkeään: ”Tule, henki, neljästä tuulesta ja puhalla näihin surmattuishin, että ne tulisivat eläviksi” (He. 37:9). Muita vastaavia raamatunkohtia ovat Je. 49:36, Dan 7:2, Sak. 6:5 ja Ilm. 7:1. Näiden kohtien välillä on selvä yhteys, ja kaikki ne liittyvät viimeisiin tapahtumiin. Lopun ajan neljä tuulta päästetään irti kuohuttamaan maata ja merta. Neljä tuulta puhalttaa israelilaisiin, niin että he kokevat hengellisen heräämisen. Mistä on kysymys? Mikä on näiden neljän tuulen arvoitus? Uskon, että ”neljä tuulta” on viittaavat Pyhän Hengen toimintaan ja mahdollisesti myös tulevaan herätykseen. Joka tapauksessa nuo ”tuulet” laittavat toimeen säätämiä tapahtumia, olipa kyse tuomioista tai siunauksista. Psalmikirjoittaja toteaa Jumalasta: ”Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi, ja palvelijoiksesi tulen liekit” (Ps. 104:4). Toisinaan tuulet saattavat tarkoittaa enkeitä. ”Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi” (Hebr. 1:7).⁴

1 Lusa: Ehtoosade, sivu 116-17

2 <http://www.rukoilevaisuus.com/rukoilevaisuudenSynty.php?printable=true>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Second_Great_Awakening#Political_implications

4 Lusa: Ehtoosade, sivu 120

Neljä tuulta Ilm. 7:1:ssä ei voi viitata, kuten Lusa opettaa, ”Pyhän Hengen toimintaan ja mahdollisesti myös tulevaan herätykseen,” sillä neljän enkelin sanotaan *pidättävän* näitä tuulia etteivät ne pääsisi puhaltamaan maan päälle, meren päälle tai yhteenkään puuhun. Jos neljä tuulta viittaisivat Pyhään Henkeen, niin miksi Hengen toimintaa tulisi pidättää, sen vuoksi että Henki voitaisiin vuodattaa 144 000 israelilaiseen? Seuraava jae lisäksi kertoo, että neljää tuulta kiinni pitävälle neljälle enkelille, ”oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta.” Joten neljä tuulta puhaltaa maan ja meren päälle tuomioita – ei siunauksia. Ilm. 7:1:n neljälle enkelille on annettu valta sekä pidättää että vapauttaa nämä tuhovoimat.

Koska Ilmestyskirjan kuudes luku on rinnakkainen Sakarjan kuudenteen lukuun, paljastuu neljän tuulen merkitys Sakarja 6:5:stä, jossa enkeli sanoo neljän hevosen ja niiden vetämien vaunujen olevan ”neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuansa kaiken maan Herran edessä.” Joten Ilm. 7:1:n neljä tuulta ovat ne neljä hevosiasta (demonista enkeliruhtinasta), jotka päästetään vapaaksi ensimmäisen neljän sinetin aikana, mutta jotka sidotaan kuudennen sinetin jälkeen.

Maa, meri ja puut eivät kuvaa ainoastaan maa-planeettaa vaan ovat vertauskuvia myös maan kansakunnille, sillä apokalyptisessa symboliikassa maa kuvaa Israelia ja meri pakanakansoja (Ilm. 17:15), samoin myös puut ovat kansojen vertauskuva (Dan. 4:19, Luuk. 21:29-30). Ilmestyskirjan yhdeksännessä luvussa nämä neljä verenhimoista enkeliruhtinasta päästetään taas vapaaksi ja vapautuessaan niiden kerrotaan tappavan kolmanneksen ihmiskunnasta:

Ja kuudes enkeli puhalsi pasunaan; niin minä kuulin äänen tulevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta, Jumalan edestä, ja se sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuna: ”*Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran varrella*”. Silloin päästettiin ne neljä enkeliä, jotka hetkelleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmannen osan ihmisistä. Ja ratsuväen joukkojen luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa kymmenen tuhatta (200, 000,000); minä kuulin niiden luvun. (Ilm. 9:13-16)

Pasuuna ja malja tuomiot ovat rinnakkaisia ja sen tähden tässä kuvataan samaa tapahtumaa kuin Ilm. 16:12:sta -14:sta ja 16:sta:

Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufrat virtaan, ja sen vesi kuivui, että tie valmistuisi auringon noususta tuleville kuninkaille. Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärään profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista. Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan, Jumalan, Kaikkivaltiaan suurena päivänä... Ja ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jonka nimi hepreaksi on Harmagedon.

Eufrat virran enkelit päästetään vapaaksi määräjalla, joka on säädetty hetkeä (tuntia), päivää, kuukautta ja vuotta myöten. Mihin tämä ajanjakso viittaa? Koska se määritellään vuosissa, kuukausissa, päivissä ja tunnissa, ei siinä luultavasti ole kyse kymmentä vuotta pisemmästä ajasta. Tästä syystä se voisi viitata Daniel 9:27:n 70. vuosiviikkoon. Eli tässä skenaariossa Googin sodan aikaansaaneet tuhovoimat sidottaisiin yhden vuosiviikon ajaksi Ilm. 7:1:ssä ja päästettäisiin taas uudestaan vapaaksi Ilm. 9:13:sta/Ilm.16:12:sta.

Tämä vastaisi Antikristuksen yhden vuosiviikon tai 2520 päivän pituista ”vahvaa liittoa, jonka tuleva ruhtinas tekee monien kanssa.” Tällainen tulkinta on yhdenpitävä esimerkiksi Keijo Lindemanin näkemykseen, jossa Antikristuksen solmima seitsenvuotinen liitto eli vihan aika toteutuisi vasta Googin sodan jälkeen ja sijoittuisi lukuihin 7:1 – 16:12:

Samana asiaa näki myös Joël, joka kirjoittaa heprealaisen Raamatun mukaan seuraavasti: ”Mutta pohjoisesta tulevan armeijan minä tulen karkoittamaan teistä kaus, ja tulen ajamaan sen kuivaan (hedelmättömään) ja hävitettyyn erämaahan, sen alkupään Idänmereen ja sen loppupään äärimmäiseen mereen. Ja siitä nousee löyhy, nousee katku,. Sillä suuria on se yrittänyt” (Joel 2:20). Surkea on Israelin vihollisen kohtalo. Vain kuudesosa siitä jätetään jäljelle ja se kuudesosa tulee sijoittumaan Idänmeren (Beeringin salmen) ja äärimmäisen meren (Pohjoisen jäämeren) alueille, Siperian erämaahan. Kolmannen maailmasodan jälkeen, jossa näljäsosa ihmiskuntaa tulee tuhoutumaan (Ilm. 6:7 – 8), on maailma avoin Euroopan kymmenvaltioliitolle ja antikristukselle. Antikristus tulee solmimaan seitsenvuotisen sopimuksen Israelin kanssa (Dan. 9:27) ja hallitsee maailmaa rautaisella otteella seitsemän vuotta. Tämä aikakausi puolestaan päättyy siihen, että Euroopan kymmenvaltioliitto ja Kiina sotivat keskenään Harmagedonilla (Ilm. 16:12 – 21).¹

Wilkersonin näky Googin sodasta

Kirjassaan *Supervaltojen nousu ja tuho* (Ari-paino, 1978), Lindeman esittää näkemyksensä tueksi David Wilkersonin ja Jukka Rokan näyn, jonka Wilkerson sai 15. kesäkuuta 1976 ja Rokka 24. – 27. huhtikuuta 1959. Molemmissa näyissä seurakunnan ylösotto tapahtui vasta Googin sodan päätyttyä tai sen aikana (Rokan näky mainitsee vain kolmannen maailmansodan, mutta Wilkersonin näky antaa yksityiskohtaisen kuvauksen Hesekielin 38-39:n luvun profetiasta, joka edellyttää Venäjän hyökkäävän Israeliin²).

Rokan ja Wilkersonin näky eroaa vain siinä, että Rokka näki suuren herätyksen lankeavan maanpäälle heti seurakunnan ylösoton jälkeen, kun taas Wilkersonin näki sen edeltävän sitä. Lainaamme tähän ainoastaan viimeksi mainittua ja erityisesti sen tähden, että Hesekielin 38-39:n lukujen lisäksi siinä viitataan myös Sakarjan kuudenteen lukuun, missä pakanakansojen viimeisen herätys leviäisi Pohjoismaista heti sen tuomion jälkeen:

Tuntui kuin suuri väri-tv olisi tuotu huoneeseen, ja Herra näytti minulle siinä asioita, joiden kanssa taistelin sydämessäni. Aluksi näin kartan, joka kuvasi koko Eurooppaa – Iso-Britanniasta Neuvostoliittoon ja Norjasta Lähi-itään. Katselin karttaa jonkin aikaa ja samalla alkoi tapahtua jotain merkillistä. Norjan pohjoisosien väri alkoi muuttua punaiseksi, ja punainen väri ulottui pohjoisesta aina Norjan keskiosiin. Herra, mitä haluat näyttää minulle? sanoin silloin. Herra antoi minun lähestyä tuota kartan osaa ja rukoillessani Hän näytti minulle, mitä tapahtuisi. Punainen väri merkitsi kahta asiaa. *Ensinnäkin se merkitsi ihmisten hengellistä uudistumista ja toisekseen vieraan sotajoukon tunkeutumista maahan.* Ja minä näin tuolla alueella tuhansia kommunistien sotilaita, osan neuvostoarmeijan joukoista. Sitten Herra sanoi minulle, että tämä tulee tapahtumaan hyvin pian.

¹ Keijo Lindeman: *Supervaltojen nousu ja tuho* (Ari-paino, 1978), sivu 189

² Siihen, että Goog olisi Venäjä, katso tarkemmat perustelut Lusan kirjasta *Maailmanloppu 2028?* s.49-50

Neuvostoliitto valtaa ja miehittää Norjan pohjoisosat. Miehityksestä tullaan antamaan Euroopassa monia julkilausumia. Se tulee nostattamaan vilkasta poliittista keskustelua, mutta Jumala näytti minulle, ettei tilanteessa ryhdytä mihinkään toimenpiteisiin. Neuvostoliitto ottaa vallan Norjassa, samalla tavoin kuin Tšekkoslovakiassakin [vielä kylmän sodan jälkeen tällainen skenaario olisi vaikuttanut melko epäuskottavalta, mutta nyt kun Putinin Venäjä on palannut kylmän sodan aikaiseen aggressiiviseen miehityspolitiikkaan entisiä Neuvostotasavaltoja, kuten Georgiaan ja Ukrainaa vastaan¹, näky alkaakin tuntua yhä uskottavammalta, kirj. huom.]. Sitten näky muuttui ja jouduin keskelle Eurooppaa. Seisoin katsellen korkeaa muuria ja aloin vapista. *Näin miten muuri alkoi horjua ja murentua. Luulin sen sortuvan päälleni, mutta Henki vei minut kauemmaksi. Katsellessani luhistumista Henki ilmoitti minulle, että muuri edusti Itä- ja Länsi-Saksan välistä rajaa.* Näin muurin kaatuvan ja useiden tuhansien sotilaiden juoksevan sen yli kiväärit käsissään. Heitä seurasivat panssarivaunut ja motorisoidut joukot. Herra näytti minulle hyvin selvästi, että kommunistit murtautuisivat muurin läpi ja valtaisivat koko Saksan.

Sitten kuulin kiväärinlaukauksia ja rakettien räjähdynä. Jotkut näkemistäni ja kuulemistani asioista olivat pelottavia. Herra näytti minulle myös, että Euroopassa syttyisi sota ja Saksa olisi jonkin aikaa neuvostoliittolaisten miehittämänä [kirj. huom. Berliinin romahtamista ei tietenkään seurannut venäläisjoukkojen tunkeutuminen Länsi-Saksaan. Mutta näky saattaa sitoa yhteen kaksi erillistä tapahtumaa, joiden välillä olisi jopa vuosikymmeniä. Jos näky on todellinen, tulee historia toistamaan itseään ja Venäjä miehittämään vielä kerran Itä-Euroopan ja Saksan, mutta tällä kertaa *koko* Saksan]. Näin myös – ja tällä kertaa muutkin kommunistiset maat olivat mukana – että Jumalan lapsia alettiin vainota. Tämä vaino ei ollut vain fyysistä kidutusta, vaan myös henkistä. Jumalan kansaa ivattiin televisiossa ja samaan aikaan kun Euroopassa puhkesi sota, Jumalan palvelijoista levitettiin valheita. Herra ilmoitti minulle näyssä, että Euroopassa syntyisi elintarvike- ja vesipula. Monista sellaisista tarvikkeista, joita meillä on nyt runsaasti, tulee jonkun ajan kuluttua olemaan pula.

Kun sota puhkeaa Euroopassa tunnustetaan Brüsselissä myös, ettei EEC voi enää toimia ja se lakkautetaan. Tämänkin Herra näytti minulle. Herra ilmoitti myös, että sodan puhjetessa brittiläiset joukot vedetään Irlannista ja siirretään Manner-Eurooppaan. Herra sanoi, että kommunistit pääsevät valtaan Irlannissa. *Samaan aikaan näin Skotlannin vapautuvan Englannista ja itsenäistyvän.* Kaikki Euroopan maat joutuvat mukaan tähän sotaan, mutta vain Saksa ja Norja miehitetään. Euroopan sodasta ei tule kuitenkaan pitkä, sillä näin jotain muuta alkavan tapahtua. Näin Neuvostoliitosta tulevan toisen sotajoukon, joka kulki etelään, kohti Israelin vuoria. Tässä sotajoukossa oli paljon ratsastajia ja heidän lisäksi tankkeja ja muita motorisoituja joukkoja. Se oli hyvin väkevä armeija. Jumala osoitti minulle, että Neuvostoliitto lähettäisi nämä joukot Israeliin. Juuri kun tuntui siltä, että joukot olisivat valmiit miehittämään Israelin, näin taivaan avautuvan ja valtavan suuren käden laskeutuvan alas.

Se lankesi mahtavien neuvostojoukkoje ylle lamaannuttaen ne täysin. Ja tuon käden, Jumalan käden, mahtavalla iskulla tuhottiin koko tuo voimakas armeija. Jumala on osoittanut suuren rakkautensa Israelin, omaa kansaansa kohtaan. Ja Jumala taistelee kansansa puolesta. Tämän tapahtuessa näin, miten Euroopassa olleet venäläisjoukot siirrettiin nopeasti pois. Kysyin

1 On mielenkiintoista, että molemmat esiintyivät olympialaisten alla. Venäjä hyökkäsi Georgiaan 8.08.08, mikä oli Pekingin olympialaisten avajaispäivä. Ukrainan kansannousu taas korreloi Sotshin olympialaisten kanssa ja Putinin sotajoukot tunkeutui Krimille neljä päivää kisojen päättymisestä aiheuttan kansainvälisen kriisin, mitä Britannian ulkoministeri William Hague kutsui ”Euroopan pahimmaksi kriisiksi 21. vuosisadalla”. Ukrainan ensimmäinen presidentti Leonid Kravchuk puolestaan ihmetteli, että ”eikö Venäjä ymmärrä, että tämä on kolmannen maailmansodan alkua?” Kirjoitana tätä alaviitettä 8.3.2014. Venäjän astrologit ennustivat jo 2011, että kolmas maailmansota alkaisi viisi päivää Sothsin kisojen päättymisen jälkeen. Vain aika näyttää miten tämä kriisi tulee päättymään.

silloin, miksi Herra? Sitten näin näyssä kiinalaisten sotajoukkojen murtautuvan Neuvostoliiton rajojen läpi ja tunkeutuvan syväälle maahan ryöstäen, tappaen ja hävittäen. Neuvostoliiton joukot vedettiin Euroopasta taistelemaan kiinalaista sotaväkeä vastaan ja voittamaan se. Samalla alkoi Euroopassa tapahtua jotain muuta. Elintarvikepula paheni ja veden tarve kasvoi kasvamistaan. Näin koko Manner-Euroopan joutuvan suurten ongelmien eteen. Kun kysyin Herralta syytä tapahtuneeseen, Hän sanoi: Tämä on minun tuomioni käsi, ja käytän parhaillaan näitä asioita vetääkseni ihmiset takaisin yhteyteeni. Aion panna nämä kansat taas polvilleen. Näin kaikkivaltias Jumala aikoi tehdä.

Minä näin, miten ihmeellisiä asioita alkoi tapahtua kaikkialla Euroopassa. Näin miesten ja naisten lankeavan polvilleen. Kaduilla, kodeissa, kaikkialla ihmiset huusivat Jumalan puoleen pyytäen apua ja laupeutta. Sain nähdä, miten Jumala alkoi vastata ihmisten rukouksiin. Silloin sydämeni alkoi vapista ja henkeni laulaa ilosta. Näin liekkien laskeutuvan alas taivaasta ja lankeavan kaikkialle Eurooppaa, jokaiseen maahan, jokaiseen kansakuntaan. Jumala vastasi ihmisten rukouksiin. Hän sanoi minulle, että Euroopan kansojen keskuudessa syntyisi ennennäkemättömän laaja herätyksen aalto. Mutta se ei syntyisi ihmisten voimasta, vaan Pyhän Hengen työn ansiosta. Olemme puhuneet paljon tulevasta herätyksestä. Olemme ajatelleet sitä paljon ja kuvitelleet, millainen se tulisi olemaan. Mutta minä sanon teille, että kun Jumalan Hengen tuuli alkaa puhaltaa, kansojen keskuudessa tapahtuu paljon sellaista, josta emme osaa edes uneksia. Jumala on antava kirjaimellisesti antava tämän ajan suurimman herätyksen aallon liikkua kansojen yli myrskytuulen lailla.

Näin tulen lankeavan maamme ylle. Tuli kuvasi sitä siunausta, jolla Jumala siunaa kansaa, joka vastaa Jumalan kansan rukouksiin. Herra näytti minulle myös jotain, joka järkytti minua syvästi. Kuvittelin nimittäin, että tämä herätys jatkuisi pitkän aikaa. Niin ei tule käymään. Herätys jatkuu aivan lyhyen aikaa ja katoaa yhtä nopeasti, ja siksi tämä herätyskin on lyhytaikainen. *Herätyksen saavuttaessa huippunsa näin jotakin, joka lähes mursi sydämeni. Nostin katseeni taivaalle ja näin, miten taivaat alkoivat järkkäyä ja aueta. Näin Herran Jeesuksen astuvan alas taivaasta, ja samanaikaisesti tuhannet ja taas tuhannet ihmiset temmattiin yläilmoihin Herraa vastaan. Heidät temmattiin taivaaseen Herran yhteyteen, mutta monet jäivät jäljelle. - Jumala osoitti, että tämä tuleva herätys merkitsee monien luopioiden kääntymistä uudelleen Jumalan luo, halleluja! Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä, luopioitakin, ja siksi Hän haluaa pelastaa heidät, niin monet kuin mahdollista.*

Monet seurakunnat ja kirkot, jotka nyt ovat kuolleita ja kylmiä, saavat osansa herätyksestä ja lukuisat ihmiset niiden piirissä alkavat etsiä Jumalaa. Jumala palauttaa entiselleen kansansa. Ja kaikki ne, jotka ovat valmiit, temmataan Herran luo yläilmoihin. *Seurakunnan ylöstempaamisen jälkeen – silloin, ja vasta silloin - alkaa ECC toimia. Se uudistetaan ja sen toiminta aloitetaan uudelleen. Sain nähdä jotain erityistä, joka koskee EEC:tä Jumala näytti minulle, että EEC ja Israel ovat erityisen hyvissä väleissä ja että tämän yhteistyön piiristä nousee Antikristus. Hän joka hallitsee maata rautaisella otteella hetken aikaa.¹ (kursivointi minun)*

Vaikka näyssä puhutaan jo lakkautetuista Neuvostoliitosta ja EEC:stä, ei profetia itsessään ole silti historian kumoama, vaan ajankohtaisempi kuin koskaan aikaisemmin. Wilkersson tulkitsi näyn oman aikansa näkökulmasta ja siksi hän kuvitteli Venäjän Neuvostoliitoksi ja EU:n EEC:ksi (EEC oli EU:ta edeltänyt Euroopan talousyhteisö, jonka päämaja oli EU:n tapaan Brysselissä). Presidentti Putin on lisäksi kaavaillut

1 Lindeman: sivut 190 – 193

Neuvostoliiton henkiinherättämistä *Euraasian Union* nimellä.¹Näky ennusti kuitenkin Berliinin muurin sortumisen reilu 13 vuotta ennen sen toteutumista. Sen mukaan Skotlanti myös irtaantuisi Yhdistyneestä Kuningaskunnasta ja tämä saattaa toteutua jo vuonna 2014, sillä *Helsingin Sanomat* uutisoi 15.10.2012 seuraavaa:

Lontoo. Skotlantilaiset äänestävät itsenäisyydestä syksyllä 2014. Britannian pääministeri David Cameron ja Skotlannin aluehallitusta johtava Alex Salmond allekirjoittivat tänään sopimuksen kansanäänestyksen järjestämisestä. Keskushallitusta edustava Cameron vastustaa itsenäisyyttä, Salmond kannattaa sitä. Päivä on historiallinen. Brittihallituksen Skotlannin-asioiden ministeri Michael Moore kutsui sitä suurimmaksi poliittiseksi päätökseksi 300 vuoteen. Englannin ja Skotlannin kuningaskunnat sopivat liitostaan vuonna 1707.²

Mitä tulee taas Venäjän Norjan miehitykseen, ovat monet muutkin Jumalan miehet ja naiset nähneet saman näyn. Esimerkiksi Viktor Klimenko kirjoitti ylös Lausannessa, Sveitsissä 9. kesäkuuta 1979 poikansa Aban unen, jossa venäläiset hyökkäsivät Suomen kautta Norjaan. Aban unen taivaallinen alkuperä vahvistettiin Klimenkolle 74 -vuotiaan Saima Honkosen kautta, joka oli nähnyt samana päivänä näyn missä hänet siirrettiin seuraamaan tuntemattoman perheen lomamatkaa Lausannessa. Siellä hän näki pienen pojan kertovan erikoisesta unestaan isälleen, jossa venäläiset sotilaat hyökkäsivät Suomen kautta Norjaan. Ylen dokumentissa MOT: SALAINEN SOTA paljastettiin 26.3.2001, että 70 – ja 80 -luvuilla Neuvostoliitto olisi todella varautunut, vastauksena NATON aloittamille mittaville sotaharjoituksille syyskuussa 1972, ”tekemään Suomesta yllätyshyökkäyksen Pohjois-Norjaan”.³

Geopoliittisesta näkökulmasta tällaisen skenaarion toteutuminen nykyaikana ei ole mitenkään mahdotonta. Päinvastoin, viime aikaiset uutiset puhuvat Arktisen alueen kuumenemisestä ei vain ilmaston globaalin lämpenemisen vaan myös sen johdosta tapahtuneen pohjoisten jäävesien aukenemisen seurauksena. Tämä on avannut uuden sotänäyttämön pohjoiseen sen vedet jakavien valtojen, kuten Kanadan, USA:n Venäjän ja Pohjoismaiden välillä. Vasta viime vuosina valtava määrä kaasu ja öljyvaroja on havaittu olevan piilossa Arktisten vesien alla. Tämä on käynnistänyt globaalin kilpailun näiden rikkauksien omistusoikeudesta edellä mainittujen maiden välillä. Vuonna 2007 Putin raivostutti lännen pystyttämällä Venäjän lipun Pohjois-Navan vesien alle julistaen Pohjois-Navan siten Venäjän omaisuudeksi.⁴ Kuusi vuotta myöhemmin RT raportoi, että ”Venäjä tulee luomaan sotavoimat Arktisella alueella vuonna 2014 varmistaakseen sotilaallisen turvallisuuden ja suojellakseen maan kansallisia intressejä alueella, minkä Presidentti Vladimir Putin on nimennyt hallituksen pää prioriteettien joukkoon.”⁵ Tuleeko kolmas maailmansota alkamaan Pohjois-Navalta leviten sieltä koko planeettaan? Hyökkääkö Venäjä Pohjois-Norjaan osana sen arktisia sota-suunnitelmia

1 http://yle.fi/uutiset/putin_puuhaa_euraasian_unionia/5450672

2 <http://www.hs.fi/ulkomaat/a1305607332131>

3 Pasi Turusen: Venäjän salaiset suunnitelmat ja Suomi – <http://www.patmos.fi/blogi/?entityId=220>

4 <http://rt.com/op-edge/global-arctic-war-syria-488/>

5 <http://rt.com/news/arctic-russia-military-putin-000/>

Tämä olisi yhdenmukainen Jeremian ennustukseen, minkä mukaan kolmas maailmansota alkaisi pohjoisesta:

Minulle tuli toistamiseen Herran sana, näin kuuluva: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen puolelta". Ja Herra sanoi minulle: "Pohjoisesta on onnettomuus purkautuva *kaikkien maan asukasten yli*. Sillä katso, minä kutsun kaikki pohjoisten valtakuntain kansanheimot, sanoo Herra, ja ne tulevat ja asettavat kukin valtaistuimensa Jerusalemin porttien oville ja kaikkia sen muureja vastaan, yltympäri, ja kaikkia Juudan kaupunkeja vastaan. (Jer. 1:13-15)

Paetkaa, benjaminilaiset, Jerusalemissa, puhaltakaa pasunaan Tekoassa ja nostakaa merkki Beet-Keremin kohdalle; sillä pohjoisesta nousee onnettomuus ja suuri hävitys. (Jer. 6:1)

Norjalaisnaisen näky

Vuonna 1968, kun kylmän sota oli kuumimmillaan, 90-vuotias norjalaisnainen näki että kolmas maailmansota alkaisi ”tavalla, jota kukaan ei ole odottanut ja odottamattomalta suunnalta” (viitaten naisen omaan kotimaahan), ja että tätä sotaa edeltäisi pitkään kestävä liennytyksen ja rauhan aika. ”Näyn kirjasi ylös Emanuel Minos, mutta harkinnan jälkeen hän ei pitänyt soveliaana heti julkaista näkyä sen radikaalin sisällön vuoksi. Olosuhteet olivat aivan erilaiset siihen aikaan ja siksi asia unohtui 25 vuodeksi. Emanuel Minos löysi kellastuneen paperin, johon oli ottanut ylös näyn ja pelästyi lukiessaan, mitä nainen oli nähnyt.”¹ Seuraava näky on hämmästyttävän tarkka kuvaus maailman ja kristinuskon tilasta 2010 luvulla:

"Minä sain nähdä maailman karttana. Minä näin Euroopan - maasta maahan. Näin Skandinavian ja Norjan. Minä näin asioita, joita tulee tapahtumaan juuri ennen Jeesuksen paluuta [seurakunnan ylösottoa, kirj. huom.], juuri ennen kuin suuri onnettomuus purkautuu ihmisten päälle. Onnettomuus, jonka vertaista emme koskaan ole kokeneet ja nähneet. Aivan ennen Jeesuksen paluuta ja koettelemusten alkua koemme liennytyksen ajan, jollaista ei koskaan ennen ole ollut. Tulee rauha ja tämä rauha kestää pitkään [perestroika ja kylmää sotaa seurannut uusi maailmajärjestys, kirj. huom.] Tänä rauhanaikana tapahtuu sotavarustusten supistamista monissa maissa, myös Norjassa. Kolmas maailmansota syttyy tavalla, jota kukaan ei ole odottanut ja odottamattomalta suunnalta, ja me olemme yhtä valmistautumattomia kuin olimme 9. huhtikuuta 1940. [Viittaa Hitlerin Norjan hyökkäykseen; siten näky on yhtenevä Wilkersonin näyn kanssa, jossa kolmas maailmansota alkaa Norjan miehityksellä, kirj. huom.]

Minä näin kristittyjen keskuuteen tulevan vertaansa vailla olevan välinpitämättömyyden, lankeemuksen tosi ja elävästä kristillisyydestä. Aikana ennen Jeesuksen paluuta kristityt eivät tule olemaan avoimia tutkistelevalle julistukselle. He eivät tule kuuntelemaan synnistä ja armosta, laista ja evankeliumista, katumuksesta ja parannuksesta. Tilalle tulee toista laatua oleva julistus, jonkinlainen onnellisuutta tavoitteleva kristillisuus. Pitää menestyä ja päästä eteenpäin [menestysteologia kirj. huom.]. Kyseessä ovat aineelliset asiat tavalla, mitä Jumala ei koskaan ole luvannut. Kirkot, vapaakirkot ja rukoushuoneet tyhjenevät yhä enemmän. Ristin ottamisen ja Jeesuksen seuraamisen julistuksen sijalle tulee viihde, taide ja kulttuuri sinne, missä pitäisi olla herätys, hätä ja parannuskokouksia.

¹ <http://www.israel-apu.org/profetia/naky1968.html>

Tämä tulee tapahtumaan suuressa määrin juuri ennen Jeesuksen toista tulemistä ja onnettomuus murtautuu päällemme. Norjaa kohtaa vertaansa vailla oleva moraalinen hajoaminen. Ihmiset tulevat elämään niin kuin naimisissa olevat olematta naimisissa. Yhteen muuttaminen ennen avioliittoa lisääntyy suuressa määrin [avioliittojen lisääntyminen. Kirj. huom.]. Tämä tapa tulee hiipimään kristillisiin seurakuntiin ja tätä ei vastusteta aktiivisesti. Myös synty luontoa vastaan suvaitaan [homoseksuaalisuuden hyväksyminen, kirj. huom.]. Aivan ennen Jeesuksen paluuta näytetään TV-ohjelmia, joita emme ole koskaan ennen nähneet. TV tulee täyttymään niin hirvittävästä väkivallasta, että se opettaa kansaa murhaamaan ja tekemään lopun toisistaan. Kaduilla kävelemisestä tulee turvatonta.

Kansa tulee omaksumaan sen, mitä he näkevät, eikä silloin tule olemaan vain yhtä vaihtoehtoa televisiossa, vaan tarjonta tulee olemaan laaja. Televisio tulee toimimaan juuri niin kuin radio [digi- ja satelliitti -tv, kirj. huom.]. Voimme ruuvata ohjelmasta ohjelmaan, jotka tulevat olemaan täynnä väkivaltaa, ja kansa pitää tätä viihteenään. Pahimmat ajateltavat murha- ja väkivaltakäsikirjoitukset lavastetaan näytettäväksi ja tämä leviää yhteiskuntaan. [TV:ssä on nyt levinneet ns. *gore* -elokuvat ja sarjat, jotka pyrkivät kuvaamaan autenttisesti ihmisen silpomista ja kidutusta, kirj. huom.]. Sukupuoliyhdyntäkohtauksia tullaan näyttämään. Kaikista intiimimmät asiat, jotka kuuluvat avioliittoon, näytetään ruudussa. Tämä tulee tapahtumaan ja sinä tulet näkemään sen toteutumisen. Ne lait, jotka meillä nyt on, tullaan rikkomaan ja kaikista epäsiiveellisistä tullaan näyttämään silmiemme edessä.

Kansaa köyhistä maista virtaa Eurooppaan. He tulevat myös Skandinaviaan ja Norjaan. Kansa ei pidä siitä, että he ovat täällä ja tulevat olemaan kovia heitä kohtaan. Heitä tullaan kohtelemaan yhä enemmän kuin juutalaisia ennen sotaa [On tosiasia, että yhä useampien pohjoismaalaisten suhde maahanmuuttajiin on kääntynyt vihamieliseksi nyk. taloudellisen ahdingon seurauksena, kirj. huom.]. Silloin meidän syntimme mitta on täyttynyt. Tämä tapahtuu aivan ennen Jeesuksen paluuta - ja ennen kuin kolmas maailmansota syttyy. Siitä tulee lyhyt sota. Kaikki, mitä olen sodasta kokenut, on vain lastenleikkiä verrattuna tähän. Se alkaa tavallisena sotana, mutta se tulee leviämään ja se päättyy atomipommeihin. Ilma tulee saastumaan niin, ettei sitä voi hengittää, ja tämä kohtaa monta maanosaa. Amerikka, Japani, Australia - rikkaat maat.

Vesi tulee pilaantumaan. Emme voi viljellä maata siellä. He, jotka ovat jäljellä rikkaissa maissa yrittävät paeta köyhimpiin maihin, jotka eivät ole vahingoittuneet. Siellä heitä kohdellaan niin kuin me kohtelemme heitä täällä, eivätkä ole halukkaita ottamaan meitä vastaan [tämä on raamatullinen kylvämisen ja niittämisen laki. Jeesus sanoi ”kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeeta”. Jos emme tee, myös meitä kohdellaan samalla tavoin kuin itse olemme kohdelleen muita, kirj. huom.]. Minä olen iloinen siitä, etten tarvitse kokea tätä, mutta kun aika lähestyy, sinun on rohkaistava itsesi ja matkustettava ympäri ja varoitettava ja kerrottava kansalle mitä minä olen nähnyt.

Norjalaisnaisen näyssä kuvattu juuri kolmannen maailmansodan edellä vallitseva onnellisuutta ja menestystä tavoitteleva kristillisuus, joka on rikas maallisten asioiden, kuten viihdeiden, taiteen ja kulttuuri tarjontansa osalta mutta alaston ja köyhä hengellisesti, vastaa hyvin Jeesuksen sanoja laodikean seurakunnalle:

Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta

kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus. Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.¹

Henki kertoo niille joilla on korvat ja Jeesukselta ostettua silmävoidetta, että tällainen ”menestyksen” ja ”rikkauden” aika vallitsee seurakunnissa juuri ennen ensimmäistä sinettä seuraavaa Antikristuksen ilmestymistä ja ennen toisen sinetin suurta sotaa. Koska ”laodikealaisuus” on vastakohta suurissa vainoissa ja ajallisessa köyhyydessä eivälle Smyrnan marttyyri-seurakunnalle, sopii kuvaus laodikeasta hyvin länsimaiden materialistisesta hyvinvoinnista nauttivalle viihde ja kulttuuri-kristillisyydelle, joka ei kulje Jeesuksen jalanjäljissä ottaakseen ristin kantamisesta koituvaa häpeää, pilkkaa ja hylkäämisen tuskaa, vaan pyrkii menestymään ja rikastumaan tässä ajassa ja suostuu sen saavuttaakseen kompromissiin tämän maailman ruhtinaan kanssa.

Seurakunta ei kuitenkaan ole tässä tilassa kun se temmataan Jumalan ja Karitsan valtaistuimen tykö, sillä kuten Wilkersson profetoi, ”Euroopan kansojen keskuudessa tulisi syntymään ”ennennäkemättömän laaja herätyksen aalto,” mutta ei ihmisten voimasta, vaan Pyhän Hengen työn ansiosta. Neljän hevosemiehen tuodessa kuolemaa ja kauhua ihmisten keskuuteen, kaikkialla Euroopassa, kaduilla ja kodeissa miehet ja naiset lankeavan polvilleen ja kääntyvät Jumalan puoleen huutaen apua ja laupeutta. Silloin ”jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu” (Jooel 2:32).

Wilkersonin näyn mukaan seurakunnan ylösotto tapahtuisi silloin, kun tuo suuri herätys saavuttaa huippunsa. Tämä on yhdenpitävä esimerkiksi Jooel 2:16:sta ennustuksen kanssa, joka ajallisesti sijoittuu Ilmestyskirjan kuudennen luvun tapahtumiin (Jooel. 2:1, 10, 16 ja Ilm. 6:4,12,17). Mainitsin aikaisemmin Lusan esittämän T.L. Osbornin tulkinnan, missä jakeet 1:13-14 ja 2:12-16 ennustivat suurta luopumusta seuraavaa katumusta, parannusta ja paastoa. Seurakunnan ylösotto tapahtuisi Jooelin mukaan tuon katumusjakson aikana heti Googin sodan alettua:

Puhaltakaa pasunaan Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhla kokous. Kootkaa kansa, pitäkää pyhä seurakuntakokous, kerätkää vanhukset, kootkaa lapset ja rintoja imeväiset; lähteköön ylkä huoneestansa ja morsian kammiostansa.

24 vanhinta ja seurakunta

Scofieldilainen tulkinta esittää ettei seurakunta voi olla maanpäällä luvuissa 4-6, koska seurakuntaa ei ennen 19:sta lukua mainita enää kolmannen luvun jälkeen. Tästä lähtien seurakunta tosin yhdistetään joko Johanneksen taivaaseen ottoon Ilm 4:1:ssä tai Jumalan ja Karitsan valtaistuinta ympäröivään 24 vanhimpaan. Tämän tueksi esitetään sellaisia sanankohtia kuten Matt. 19:28, jossa Jeesus lupasi opetuslapsilleen, jotka olivat

¹ Ilm. 3:15-22

Hänen tähtensä luopuneet kaikesta: ”Totisesti minä sanon teille: Siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.” Näiden 24 vanhimman tulkitaan siis edustavan vanhan ja uuden liiton pyhiä. Tästä Pöllänen kirjoittaa:

Tämähän toteutuu Harmagedonin tapahtumien jälkeen, mutta ennen tuhatvuotista valtakuntaa, kun Jeesus istuu tuomitsemaan jäljelle jääneitä kansoja (Matt. 25: 31- 46, Joel 3:12, Ilm 20:4). Valtaistuimille istuvat ja tuomiovallan saavat ”he” Ilmestyskirjan 20:ssä ovat Jeesuksen lisäksi tietysti hänen kanssaan Karitsan häistä alas tullut seurakunta, ja apostolien tuomiovalta kohdistuu ennen kaikkea Israelin sukukuntiin. Näistä sanankohdista näemme, että apostolitkin istuvat istuimilleen vasta vihan ajan jälkeen, mutta 24 vanhinta istuvat kruunattuina valtaistuimillaan jo ennen vihan aikaa Ilmestyskirja 4:4:ssä. He ovat siis olleet jo ennen sitä omalla beema- eli palkkatuomiollaan, sillä ilman sitä hekään eivät ole kruunujaan ja istuimiaan saaneet. Edellisen perusteella apostolit eivät voi olla heidän joukossaan, sillä heidän palkkatuomionsa on muun seurakunnan mukana vasta vihan ajan puolivälissä (Ilm. 11:15-18). Vanhimpien (4:4) täytyy olla siis vanhan liiton pyhiä.¹

Ilm. 3:26:ssa Jeesus lupasi Tyatiran seurakunnalle, että ”se joka voittaa ja loppuun asti ja ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita,” ja Ilm. 20:4:ssä valtaistuimille tulisivat istumaan Kristuksen kanssa kaikki ne ”jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden... jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä.”

Tämä Jeesuksen tuhatvuotinen kuningakunta ei ole absoluuttinen monarkia, jossa Jeesus hallitsee kuninkaana despoottisen itsevaltiaan keinoin, ilman että kansalla olisi minkäänlaista oikeutta poliittiseen päätäntään. Daniel 7:27 ennustaa nimenomaan, että ”valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla *annetaan Korkeimman pyhien kansalle.*” Kun taas Ilm. 5:9:ssä 24 vanhinta ylistää teurastettua Karitsaa, joka on verellensä ”ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista ja tehnyt *heidät* meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi ja *he* tulevat hallitsemaan maanpäällä.”

Tässä jakeessa 24 vanhinta asettaa tämän kaikista kansoista ja kielistä koostuvan pyhien joukon, jotka ”tulevat hallitsemaan maanpäällä”, erilleen itsestään puhumalla ”*heistä.*” Jae on lisäksi rinnakkainen Ilm. 1:4 – 6:lle, jossa Johannes tervehtii Vähä-Aasian seurakuntia toivottamalla armoa ja rauhaa Jeesukselta Kristukselta, Häneltä ”joka *meitä* rakastaa ja on päästänyt *meidät* synneistämme verellensä ja tehnyt *meidät* (viitaten seurakuntaan) *kuningakunnaksi, papeiksi* (kuten ne pyhät 5:9:ssä, joiden lunastamisesta vanhimmat ylistävät Karitsaa) Jumalalleen ja Isälleen.”

Edelleen, kaikista kansoista ja kielistä muodostuvaa pelastettujen joukkoa ei nähdä taivaassa ennen Ilmestyskirjan seitsemättä lukua. On selvää, että seurakunta ei ole siten 24 vanhinta vaan Ilm. 7:9:n kaikista kansoista ja kielistä koostuva suuri joukko.

Neljän olennon ja 24 vanhimman ylistysvirressä puhutaan seurakunnan pyhistä vielä poissa

1 Pöllänen: sivu 136

olevina (Ilm. 5:8-10): '...olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä... ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.' Tällaiseen asemaan on juuri seurakunta kutsuttu, mutta he eivät ole vielä paikan päällä valtaistuimen edessä. Koska vahimmat sanovat 'he' ja 'heidät', niin he ilmaisevat selvästi kuuluvansa eri joukkoon kuin nuo 'he'. Kun heti olentojen ja vanhinten ylistyksen jälkeen on vielä 101 miljoonan enkelin ylistys (Ilm. 5:11-12), mutta ei lukemattoman joukon eli perillä olevan seurakunnan ylistystä, ei ole muuta selitystä kuin että seurakunta on tuolloin vielä maanpäällä." Tämä tosiasia on yritetty muuttaa toiseksi siten, että on vedottu vanhaan bysantilaiseen alkutekstiin, joka tuotiin länteen 1400 -luvulla Bysantin romahduksen jälkeen ja jossa sanojen "he" ja "heidät" tilalla onkin "me", "meidät". Vanhimmat olisivat siten osa seurakuntaa. Mutta miksi sitten vain vanhimmat ylistävät, eikä koko seurakunta? Ratkaisu on siinä, että valtaosa Uuden testamentin tutkijoista pitää 1800 -luvulla Egyptistä ynnä muualta löydettyjä tekstikoodekseja (Sinaiticus, Aleksandrinus, Vaticanus, ym.) vanhempana ja luotettavampana tekstimuotona kuin Bysantin "valtakunnanteksti." Noissa koodekseissa, joihin perustuvat sekä vuoden 1938 että 1992 raamatunkäännökset, kyseisissä kohdissa on pronomini "he", heidät". Niinpä vanhimmat eivät ole osa seurakuntaa, ja niiden ilmaisujen perusteella seurakunta on vielä poissa valtaistuinsalista, eli se on maanpäällä. Kun USA:ssa on viime vuosikymmeninä yritetty uudelleen nostaa arvoon ja etualalle bysantilaista Uuden testamentin tekstiä ja Suomessakin 1980 -luvulla julkaistu suuri Novum tarjoaa sitä perustekstinään, herää kysymys, onko pyrkimyksen yhtenä motiivina eskatologia, koska teksti näyttää tukevan Scofieldin ja Daken propagoimaa "ylösotto Ilmestyskirja 4:1:ssä" -dispensationalismia? Ainakin teksti näyttää olevan suosiossa piireissä, jotka kannattavat scofieldilais-dakelaista tulkintaa. ¹

Jos 24 vanhinta eivät siis viittaa seurakuntaan, niin keitä he sitten ovat? Pöllänen yhdistää heidät vanhan liiton ylösnousseisiin pyhiin Matt. 27:52-53:ssa, mainiten että "Matteuksen evankeliumin luvun 27 mukaan ylösnousseita oli monta, ei lukematon joukko tai muutamia. 'Monta' on voinut olla esimerkiksi 24 (tai 22 sillä edellytyksellä, että myös Hanok ja Elia olisivat 24 vanhimman joukossa)." ² Hän liittää heidät myös Heprealaiskirjeessä mainittuun "taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlanjoukkoon" (Hebr. 12:22-23). Muutamaa sivua aiemmin hän pääättelee seuraavaa:

Keitä ovat neljännen luvun vanhimmat? Se tulkinta, että koska 24 vanhinta ovat taivaassa (Ilm. 4:4), myös seurakunnan täytyy olla silloin ylhäällä, kaipa tarkastelua. Vanhassa testamentissa temppelepalvelusta suorittaneet papit, Aaronin jälkeläiset, jaettiin 24 osastoon sukujen mukaan, ja niiden päämiehiä sanottiin pyhäkköruhtinaiksi ja Jumalan ruhtinaiksi (1. Aik. 24:24:3-19). Luku 24 liittyy siis Vanhan testamentin pappien osastoihin. Eivätkö 24 vanhinta taivaassa, "siinä oikeassa majassa", olekin todellisia pyhäkköruhtinaita ja Jumalan ruhtinaita? Vanhan testamentin pappisosastojen 24 päämiestä olivat heidän esikuvansa. Silti ei ole välttämätöntä, että tuo taivaallinen neuvosto koostuisi vain Vanhan testamentin pappien päämiehistä. Vaan siinä voi olla kyse maan päällä hengellisessä kasvussa ja kypsyydessään pisimmälle ja samalla lähimmäs Jumalaa päässeistä "todellisista papeista", hengellisesti vanhimmista. On selvää, että he ovat ihmisiä, sillä enkelit ja vanhimmat mainitaan aina eri ryhminä. Yleisin selitys on ollut, että kaksitoista heistä on vanhan liiton edustajia ja toiset kaksitoista ovat apostoleja. Kuitenkaan Johannes ei näy tunnistavan heistä ketään, mikä tuntuu oudolta jos yksitoista heistä olisi hänen jo aiemmin kuolleista apostolitovereitaan. Itseäänkään hän ei heistä tunnista, vaikka hänen paikkansa olisi heidän joukossaan, jos tämä tulkinta olisi

1 Pöllänen: sivut 140-141

2 Pöllänen: sivut 137 -138

oikea.¹

Scotfieldilaisen tempausopin suurin ongelma on siinä, että se ”henkistää” seurakunnan aseman kaikista sukukunnista, kielistä, kansoista ja kansanheimoista koostuvina pyhien joukkona ja köyhdyttää sen pelkäksi vertauskuvaksi 24 vanhimman muodossa. Jos Johanneksen taivaaseennousu Ilm. 4:1:ssä kuvaisi seurakunnan ylöstempausta, niin miksi hän ei perille päästyään havaitse seurakunta ajan miljoonia pyhiä, joiden pitäisi olla otettu taivaaseen samalla hetkellä hänen kanssaan.

Hän kyllä panee merkille Jumalan valtaistuimen, valtaistuimen edessä palavat, Jumalan seitsemää henkeä kuvaavat tulisoihdut, sitä ympäröivät neljä olentoa, 12 vanhimman valtaistuimet, 101 miljoonaisen enkelijoukon, mutta hän ei löydä sieltä ainuttakaan uuden liiton pyhää, jonka hän voisi tunnistaa. Jos enkeleitä kuvataan kirjaimellisesti ja esitetään heidän lukumääränsä tarkasti, niin miksi seurakunta alennettaisiin pelkäksi vertauskuvaksi? Edelleen, miksi vihan ajan marttyyrit esitettäisiin kirjaimellisesti koko taivaan täyttävänä valtavana ihmismerenä, mutta ei seurakuntaa

LaHaye esimerkiksi parjaa keskellä vihan aikaa puoltavaa tempausoppia siitä, että se ”henkistää” ylöston kirjaimellisen merkityksen allegorisoimalla sen kahden todistajan taivaaseenottoon Ilm. 11:12:sta. Hän ei kuitenkaan huomaa lankeavansa itse samaan ansaan ”ylösotto Ilm. 4:1:ssä” -opillaan. Miten seurakunnan ylöston allegorisoiminen Johanneksen taivaaseen nousuun sitten eroaa sen allegorisoimisesta kahden todistajan taivaaseenotosta? LaHayelle ainoa peruste on se, että Johannes uuden liiton edustajana on paljon parempi vertauskuva seurakunnalle, kuin Moosesta ja Eliaa kuvaavat kaksi todistajaa.² Hän lainaa tohtori Gerald Stantonia:

Mutta nämä kaksi todistajaa eivät ole vertauskuvia. Normaali, kirjaimellinen tulkinta tästä raamatunkohdasta, joka sisältää kuvauksen heidän vaatetuksestaan, profetoimisestaan ja vitsauksistaan, antaa ymmärtää, että he ovat todellisia henkilöitä. Heistä puhutaan ”kahtena todistajana”, ja kun heidät tapetaan, heidän ruumiinsa lojuvat tietyn ajan kirjaimellisen kaupungin kadulla, joka samastetaan Jerusalemiiksi. Ei ole mitään järkeä sanoa, että vertauskuvalliset ruumiit tapetaan, että ne lojuvat kirjaimellisella kadulla ja että ne kirjaimellisesti haudataan vertaus-kuvallisiin hautoihin. Kertomus näistä kahdesta todistajasta on tarkoitettu otettavan kirjaimellisesti.³

Miksi Lahaye ei sovelle tätä samaa kriteeriä myös ”ylösotto Ilmestyskirja 4:1:ssä” -oppiin? Eivätkö Johannes tai 24 vanhinta olekaan todellisia henkilöitä, vaan pelkkiä vertauskuvia. Eikö Jeesus ilmestynytään seitsemän lampunjalan ympäröimänä Johannekselle ja käskenyt häntä kirjoittamaan ”mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva”? Ilmestykö Hän vain vertauskuvalle?

Paitsi entä jos Jeesus itsekkin oli pelkkä vertauskuva? Tämä lähenee jo Ilmestyskirjan *idealistista tulkintaa*, jossa koko kirja on pelkkää symboliikkaa ja missä sen ei uskota kuvaavan yhtäkään todellista historian tapahtumaa, niin mennyttä kuin

1 Pöllänen: sivut 133, 134

2 LaHaye: sivu 179

3 LaHaye: sivu 180

tulevaakaan. Miksi seurakunnan ylösotto alennettaisiin pelkäsi vertauskuvaksi, vaikka se on suurin eskatologinen tapahtuma heti Kristuksen julkisen tulemuksen jälkeen? Ja miksi vaivan ajan marttyyreille taas suotaisiin paljon kirjaimellisempi ja juhlavampi esittely? Lisäksi, vaivan ajan pyhät luetellaan aivan omaksi joukokseen Ilm. 15:2:ssa.

Nämä Scofieldin viiteraamatun siittämät tulkinnat alkavat jo kadottaa viimeisetkin uskottavuutensa. Pöllänen selittää:

Tätä seitsemännen luvun valkopukuista joukkoa on selitetty vihan ajan marttyyreiksi, jotka ovat pelastuneet aiemmin esitellyn 144 000 sinetillä merkityn israelilaisen työn tuloksena. Heitä ei kuitenkaan sanota marttyyreiksi (vaikka joukossa ovat viidennen sinetin sielut), ja vihan ajan marttyyrit kokevat ylösnousemuksen vasta Ilmestyskirja 20:4:ssä. Ja miksi heitä esiteltäisiin etukäteen kuin ylösnousemuksen kokeneita valtaistuimen edellä? Eihän niin tehty viidennen sinetin marttyyreillekaan, jotka pysyivät alttarin alla ylösnousemukseensa ja ylösottoonsa asti. Kun kyseessä on vihan aika, ei uusi armon aika, ei vaikuta realistiselta, että lukemattoman suuri joukko pakanoita pelastuisi, vaikka eletään erityisesti Israelille säädettyä 70. vuosiviikkoa. Koska tämä on ainoa ennen Karitsan häitä taivaassa esitelty pelastettujen joukko, joka suuruudeltaan voisi vastata seurakuntaa (Ilm. 14:n joukko on 144 000 israelilaista ja Ilm 15:n laulajat lasimerellä eivät vaikuta kovin suurelta joukolta), niin miksi se ei olisi seurakunta? Miksi tämä ainoa juhlallinen esittely koskisi vihan ajan marttyyreita eikä seurakuntaa? Ja miksi vain 144 000 israelilaisen työn tuloksia näin esiteltäisiin, mutta ei seurakuntaa ja sen työn tuloksia? On mahdotonta tyytyä selitykseen, että seurakunta on salaisuus. Ei se Jumalalle ole salaisuus, eikä enää kaikille ihmisellekään, sillä se ilmoitettiin kaikille apostoleille ja he saarnasivat siitä kaikkialla (Ef. 3:2-12). Selitykset eivät yksinkertaisesti vakuuta.¹

Seurakunta maanpäällä vielä Ilm. 5:6:ssa

Eräs tärkeimpiä perusteita scofieldilaisen tulkinnan puolesta on ollut se väite ettei seurakuntaa ole mahdollista löytää maanpäältä enää luvuissa 4 – 18. Olemme tarkastelleet tätä väitettä muun muassa Joelin kirjan toisen luvun ja Sakarjan kirjan kuudennen luvun valossa ja näiden rinnakkaisuus Ilmestyskirjan kuudenteen lukuun osoittaa sen kuinka seurakunnan tulisi olla maanpäällä vielä tuona aikana. Lopullisen naulan tämän väitteen arkuun lyö kuitenkin Ilm. 5:6:

Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seiso i Karitsa, ikäänkuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan.

Tästä Pöllänen kirjoittaa:

Vanhimpia ei siis voida käyttää perusteluna sille, että seurakunta olisi taivaassa jo Ilmestyskirja 4:ssä. Ja vaikka seurakuntaa ei mainita enää kolmannen luvun jälkeen, meille on annettu vanhimpiin liittyvän todistuksen lisäksi useita muitakin merkkejä siitä, että seurakunta on maanpäällä vielä luvuissa 4-6 kuvattujen tapahtumien aikana... Seitsemän Jumalan henkeä on lähetettynä vielä kaikkeen maailmaan, kuten seurakunta-aikana (Ilm. 5-6). On kyse Pyhästä Hengestä, eikä enkeleistä, sillä Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa (1:4-5) armoa ja rauhaa

¹ Pöllänen: sivut 143-144

toivotetaan seitsemältä hengeltä samalla tavalla (tasavertaisesti) kuin Häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on (Isä) sekä Jeesukselta Kristukselta. Enkelit eivät ole samassa kategoriassa Isän ja Pojan kanssa. Seurakunta-aikana Henki vuodatetaan lopultakaiken lihan päälle ja siis kaikkeen maailmaan (Ap. t. 2:15-21). Vihan aikana, joka on sama kuin Israelin 70. vuosiviikon aika, Henki ei ole vuodatettuna enää pakanoiden ylle, sillä heidän varsinainen armon aikansa on mennyt. Vihan aikana Henki on Israelin sukujen päällä ja tekee työtä heidän kääntymisensä toteutumiseksi. Googin sodan jälkeen, joka on siinä taitteessa, kun seurakunnan aika muuttuu vihan ajaksi, Jumala vuodattaa Henkensä nimenomaan Israelin heimon päälle (Hes. 39:29), sillä 70. vuosiviikko on säädetty Israelille. Tästä puhumme enemmän myöhemmin. Niinpä Ilmestyskirja 5:6:ssa seurakunta on maanpäällä, koska Henki on vielä kaikessa maailmassa (vrt. lähetyksäsky, Mark. 16:15).¹

Pitäisi olla täysin selvää ettei Karitsan ”seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä” ole enkeleitä. Ensinnäkin nämä kaksi mainitaan erillisinä Ilm. 3:1:ssä: ”Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä.” Ilm. 1:20:ssä Jeesus sanoi että ”ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit.” Edelleen, nämä Jumalan seitsemän henkeä kuvataan seitsemänä tulisoihutuna Jumalan valtaistuimen edessä (4:5).

Yksikään enkeli ei saisi tällaista kunniaapaikkaa. Vain neljällä korkea arvoisimmalla kerubilla on lupa suojella Jumalan valtaistuinta ja sen seitsemää henkeä. Tuli on useissa kohtaa Uutta Testamenttia juuri Pyhä Hengen vertauskuva (Matt. 3:11, Ap. t. 2:3). Teurastettu Karitsa ilmestyy näiden neljän olennon keskeltä ja Jumalan seitsemän henkeä yhdistetään Karitsan seitsemään sarveen ja seitsemään silmään. Tässä on siten selvä kuvaus Jumalan kolminaisuudesta, missä Isä istuu valtaistuimella yhdessä Karitsan kanssa ja Pyhä Henki palaa seitsemänä tulisoihutuna heidän edessään. Pyhän Hengen kuvaus *seitsemänä* henkenä, *seitsemänä* silmänä ja *seitsemänä* sarvena on taas selvästi yhteydessä lukujen 2-3 *seitsemään* seurakuntaan.

Pyhä Henki kuvataan seitsemänä henkenä ainoastaan luvuissa 1 – 5 (1:4, 3:1, 4:5, 5:6), koska seurakuntia, jotka ovat tuolloin vielä maanpäällä, on samalla tavoin myös seitsemän. Seitsemän seurakunnan ja seitsemän hengen yhteys toisiinsa ilmenee esimerkiksi Ilm. 1:4:ssä:

Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuintensa edessä.

Joten kun Johannes näkee Ilm. 5:6:ssa Karitsan, ikäänkuin teurastetun, jolla ”oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä”, tarkoittaa se sitä, että Pyhä Henki on yhä maanpäällä luvuissa 2 ja 3 esiintyneiden seitsemän seurakunnan kautta ”lähetettynä kaikkeen maailmaan,” jotta evankeliumi voitaisiin saarnata kaikille luoduille, kuten Jeesus määräsi Mar. 16:15:sta.

Tämä on seurakunnan ylösoiton kannalta kaikkein ratkaisevin jae ja se on sivuutettu täysin siitä tulkinnasta, jossa ylösoitto sovitetaan Johanneksen taivaaseenousun yhteyteen. Jumalan Sanan lamppu palaa kuitenkin kirkkaampana kuin yhdenkään ihmisen kehittämä perinnäisoppi, oli se sitten miten suosittu tai vakiintunut

1 Pöllänen: sivut 138 - 140

tahansa. ”Eihän Herra ole sidottu meidän ennakkoluulohimme ja mieltymyksiimme tai seurakunnan pitkän harhaanmenon historiassa sinne luutuneisiin eskatologisiin käsityksiin, vaan ainoastaan omaan Sanaansa.”, kuten Pöllänen tähdentää.¹

Se että Karitsa ilmestyy Jumalan valtaistuimen eteen vasta Ilm 5:6:ssa viittaa myös siihen, ettei seurakunta voi olla taivaassa vielä Ilm. 4:1:ssä. Jos tempaus tapahtuisi Ilm. 4:1:ssä, niin miksi Jeesus ei ole vastaanottamassa morsiantaan vaan ilmestyy taivaaseen vasta Ilm. 5:6:ssa? Tämä on ristiriidassa 1. Tess. 4:17:n kanssa, sillä se sanoo että seurakunta ”temmataan yhdessä heidän (poisnukkuneiden) kanssaan pilvissä *Herraa vastaan* yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.” Lisäksi pyhien rukoukset ja ylistysvirret nousevat yhä maanpäältä taivaaseen (Ilm. 5:8, 13).

Koska Karitsa avaa kaikki sinetit, on se merkki siitä, että hän istuu vielä silloin armoistuimella ja että maanpäällä jatkuu armon ja seurakunnan aika, jolloin valtava sielujen sadonkorjuu on mahdollinen. Sinettien jälkeen armonaika on ohi ja alkaa Herran päivä ja vihan päivä. Merkinä siitä on sekin, ettei Karitsa esiinny enää eri tuomioiden täytäntöönpanijana. Juudan leijona on astunut näyttämölle, koska Israel on jälleen eristysisasemassa 70. vuosiviikon aikana, ja silloin Jumala panee täytäntöön muut tuomiot enkelien välityksellä (pasuunat ja vihan maljat). Suuren Babylonin tuomion ja tuhoamisen Jumala jättää sen haureuskumppanin pedon ja kymmenen kuninkaan käsiin (Ilm. 17). Jeesus itse kukistaa pedon ja maan kuninkaat sotajoukkoineen Juudan Leijonana Harmagedonilla Israelissa (Jes. 63:1-8, Ilm. 19:11-21)²

Suuri ahdistus ja vihan aika

Eräs perustavanlaatuinen syy miksi Ilm. 7:9:n pyhien suurta joukkoa ei olla osattu yhdistää seurakunnan ylösottoon pretribulationistisen tempausopin koulukunnassa, on Scofieldin laajasti hyväksytyn viiteraamatun ohella Ilm. 7:14:sta ilmoitus siitä, että nämä pyhät olisivat ”ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat.” Jakeet 16 – 17 lisäksi kertovat, ettei heidän tulisi enää ”nälkä eikä jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa... on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.”

Näin ollen näistä sanoista tehdään se johtopäätös että näiden pyhien olisi oltava vihan marttyyreita, koska he tulevat siitä suuresta ahdistuksesta ja koska he pääsevät lepoon ahdistuksen ajan vitsauksista, kuten nälästä ja helteestä ja koska Jumala pyyhkii pois heidän kyyneleensä, joita he ovat vuodattaneet ahdistuksen aikana. Tässä päättelyssä on kuitenkin huomattavia ongelmia.

Ensinnäkin, kun oletamme tämän kohdan perusteella että näiden pyhien olisi oltava vihan ajan marttyyreita, tulkitsemme tätä profetiaa meidän aineellisen hyvinvoinnin ja uskonnonvapauden lähtökohdista, jotka kuuluvat ainoastaan länsimaisen kristillisyyden etuoikeuksiin. Kristuksen seurakunta on kuitenkin globaali, eikä rajoitu vain länsimaihin. Huolellisesti dokumentoidussa teoksessaan *Vainotut – Globaali hyökkäys kristittyjä vastaan* (Persecuted – The Global Assault on Christians; Thomas Nelson, 2013) Marshall, Gilbert ja Shea kertovat tämän päivän kristinuskosta:

¹ Pöllänen, sivu 159

² Pöllänen, sivu 162

Monet ovat tietämättömiä siitä, että kolme-neljäsosaa maailman 2.2 miljardista nimellisesti kristityistä, samoin kuin ehkä neljä-viidesosaa maailman aktiivikristityistä, asuu kehittyneen lännen ulkopuolella. Vain kaksi maailman kymmenestä suurimmasta kristillisestä yhteisöstä – nimittäin Yhdysvallat ja Saksa - sijaitsee kehittyneessä lännessä. Maailmanlaaja kirkko koostuu valtaosaltaan naisista ja ei-valkoihoisista ihmisistä. Kiinasta saattaa pian tulla maa, jossa on kaikkein suurin kristillinen yhteisö koko maailmassa. Samaan aikaan Latalainen Amerikka on suurin kristillinen maantieteellinen alue ja Afrikasta on tulossa suurimman kristillisen väestön omaava maa. Keskiverto kristitty planeetalla, jos sellainen löytyisi, olisi todennäköisesti brasilialainen tai nigerialainen nainen tai kiinalainen nuori.¹

Suuri osa tämän hetken kristityistä elää vainojen alla. Eräitä suurimpia vainoajia ovat olleet Pohjois-Korea, Kiina ja enemmistö muslimimaista. Wikipedia selittää:

Paavi Benedictus XVI:sta mukaan, kristityt ovat kaikkein vainotuin ryhmä nykyisessä maailmassa. Pyhä istuin on raportoinut että yli 100,000 kristittyä tapetaan väkivaltaisesti joka vuosi johtuen jostakin mikä liittyy heidän uskoonsa. Maailman Evankeelisen Allianssin mukaan, yli 200:lta miljoonalta kristityltä evätään perus ihmisoikeudet yksistään heidän uskonsa vuoksi.²

Jeesus sanoi seurakunnalleen, että ”maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.”³ Myös länsimaissa kristityt voivat kokea pilkkaa ja ei-valtiollista syrjintää (tosin viimeaikainen kehitys esimerkiksi sukupuolineutraalissa avioliittokeskustelussa osoittaa sen, että Raamattu-keskeisen kristinuskon mustamaalaaminen on saamassa valtiollisen hyväksynnän) esimerkiksi lähimpien sukulaistensa, koulun, työpaikan yms. taholta. Itsekin olen tämän kokenut helluntailaisen perheen lapsena, kun peruskoulussa todistin uskostani ripustamalla kaulaani noin kymmenen cm. mittaisen krusifiksin. Jeesus oli todellakin oikeassa:

Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa. Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: *'Ei ole palvelija herraansa suurempi'*. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt. (John. 15:18-21)

Kristityt ovat kärsineet suurissa vainoissa koko seurakunnan 2000 -vuotisen historian aikana. Varhaisella uudella ajalla (n. 1500 -1800) Rooman kirkko ja paavi itse oli protestanttisten kristittyjen suurin vainoaja. Ottaen huomioon, että suuri pyhien joukko Ilm. 7:9:ssä koostuu tosiasiaa *kaikista* niistä, joiden nimi on kirjattu Karitsan elämäkirjaan seurakunnan 2000 vuotisen historian aikana, käsitämme miksi Jumala lohduttaa heitä ja ”on pyyhkivä pois kaikki kyynelät heidän silmistänsä.” Nälkä, jano ja helle on vertauskuvia näiden pyhien kokemista vainoista ja ahdistuksista, joita he ovat joutuneet kärsimään Kristuksen nimen tähden.

1 <http://www.patmos.fi/blogi/?entityId=625>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Persecution_of_Christians#Current_situation_.281989_to_present.29

3 John. 16:33

Koska Jeesus sanoi että maailmassa seurakunnalla olisi ahdistus, saattaa suuri ahdistus Ilm. 7:14:sta liittyä juuri tähän. Tämä on yhtäpitävä 2. Tess. 1:3-8:een, missä Paavali opetti että Jumala antaisi Herran tulemuksessa levon seurakunnalle sen kaikista ahdistuksista:

Me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa... teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestävävä ja jotka ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka tähden kärsittekin, *koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat, ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa* tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.¹

Jos kuitenkin liitämme suuren ahdistuksen Ilm. 7:14:sta eskatologiseen kontekstiin, niin Pöllänen esittää siitä seuraavan tulkinnan:

Jos seurakunta tosiaan otetaan ylös globaalien katastrofien keskeltä ja suursodan syttymisen aikoihin, se ratkaisee ainakin yhdellä tavalla erään kiistellyn arvoituksen: kysymyksen niin sanotusta suuresta ahdistuksesta. Scofieldilais-dakelaisen selityksen mukaan suuri ahdistus on sama kuin vihan aika, joidenkin mielestä taas vain sen loppuosa. Matteuksen evankeliumi puhuu tässä yhteydessä vain päivien ahdistuksesta, ei vuosia kestävästä (Matt. 24:21 – 22, 29). Selitys voisi olla vaikka seuraava: kun Goog liittolaisineen suuntaa kohti Israelin vuoria ja kun koko maailma tietää USA:n Israelille antamat turvatakuut, kaikille alkaa selvitä, että pahin mahdollinen uhkakuva toteutuu. Suurvaltojen välillä puhkeaa ydinsota kenenkään voimatta sitä estää. Googin joukkojen mobilisointi ja marssi Israeliin kestää ehkä vain joitakin viikkoja, ja silloin on maailman kansoilla ahdistus, joiden kaltaista ei ole ollut luomakunnan alusta eikä milloinkaan enää tule... Matteuksen mukaan ”heti” (alkukielen ilmaus ”eutheoos”, Matt. 24:29) niiden päivien ahdistuksen jälkeen ilmestyvät merkit taivaalle ja Jeesus tulee hakemaan seurakunnan. Silloin tapahtuu myös uskossa kuolleiden pyhien ylösnousemus ja ylösotto. Vastaavasti Ilmestyskirja 7:14 sanoo, että heti vihan ajan alkamisen jälkeen taivaassa esitellään lukemattoman suuri joukko, jossa on edustajia kaikista kansoista ja joka on tullut ”siitä suuresta ahdistuksesta.” Kyse ei tässä ole vihan ajan lopun vaan sen alun tapahtumasta. Niinpä suuri ahdistus ei ole sama kuin vihan aika, vaan tietty lyhyt aika ennen vihan ajan ja 70. vuosiviikon alkamista.²

Vaikka emme sulattaisikaan tätä näkemystä ja pitäytyisimme suuren ahdistuksen yhtäläistämisen vihan aikaan eli Danielin 70. vuosiviikkoon, niin silloinkaan Ilm. 7:9 ei vaadi että suuri pyhien joukko olisi vihan ajan marttyyreita. Nimittäin tässä kohtaa käytetty kreikan ek prepositio³, ei tarkoita suuren ahdistuksen *kautta* tulemista, mikä edellyttäisi että nämä pyhät otetaan taivaaseen marttyyrikuoleman läpikäyneinä. *Our Hope* -lehden lokakuun numerossa vuodelta 1949, tätä asiaa tarkastellaan Ilm. 3:10:een

1 Paavalin viittaus itseensä, Silvaniukseen ja Timoteukseen (1. Tess. 4:16), kuin myös tekstiyhteys 1. Tess. 4:een ja 2. Tess. 2:een osoittaisi sen että tässä puhutaan Jeesuksen tulemukselta seurakunnalle, eli seurakunnan ylösotosta. Siten Paavali opettaisi, että Jumala lähettää ahdistuksen ajan maailmalle – ei siis seurakunnalle – kostoksi siitä, että se on ahdistanut kristittyjä *ensin*.

2 Pöllänen, sivut 170-171

3 <http://biblesuite.com/greek/1537.htm>

liittyen, missä Jeesus lupasi pelastavansa seurakunnan ”siitä koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin.” Tätä raamatunkohtaa pidetään pretribulationistien keskuudessa yhtenä selkeimpänä todisteena vihan aikaan edeltävälle tempaukselle:

”Mitä *ek*-prepositioon tulee, jota Uudessa Testamentissa käytetään yli 800 kertaa, on olemassa vain yksi tapaus, jossa sitä käytetään merkityksessä ”kautta”; tämä kohta on Gal 3:8, joka käyttää ilmaisua ”uskon kautta”. Merkityksessä ”pois jostakin” *ek*-prepositiota käytetään satoja kertoja. Esimerkiksi: ’Egyptistä minä kutsuin poikani’ (Matt. 2:15); ’Ota ensin malka omasta silmästäsi’ (Matt. 7:5); ’Ja he (monet pyhät) lähtivät haudoistaan’ (Matt. 27:53); ’Olen minä oksentava sinut suustani *ulos*’ (Ilm. 3:16) jne. Tämän lisäksi olemme jäljittäneet preposition *ek* 150:een Uuden testamentin kohtaan, joissa se on käännetty päätteellä -sta, stä; vain viidessä näistä tapauksista se voisi viitata ilmaisuun ’kautta’ tai päätteeseen -ssa, -ssä ja vain yhdessä tapauksessa, John 17:15:n toinen kerta johon olemme jo tutustuneet, se voisi viitata siihen tarkkaan merkitykseen, jota vaivanajan jälkeistä tempausta kannattavat ehdottavat Ilm.3:10:een. Ilmaisuille ’kautta’ kreikan kieli antaa tavallisesti sanan *dia*, ja päätteistä -ssa, -ssä käytetään prepositioita *en, eis, epi, ja kata*. Vaikuttaisikin siltä, että jos Jumalan Henki olisi halunnut välittää tämän jakeen lukijoille käsityksen, että Herra pelastaisi omansa tämän koetuksen hetken kautta tai tässä koetuksen hetkessä, Hän olisi käyttänyt prepositioita *dia, eis, epi* tai *kata* eikä prepositiota *ek*, joka ehdottomasti viittaa ilmaisuun ’pois jostakin’ ilmaisun ’kautta’ tai päätteeseen -ssa, -ssä sijaan.”¹

LaHaye selostaa:

Tämä jae opettaa, että avointen ovien uskollinen seurakunta, joka ei kiellä Hänen nimeään, vaan harjoittaa hyviä tekoja, evankelioimista ja lähetystyötä, palastetaan koetuksen hetkestä (vaivanajasta, suuresta ahdistuksesta), joka koettelee koko maanpiiriä. Takuu tempauksesta ennen vaivanaikaa voisi tuskin olla vahvempi. Ei ihme, että eräs kirjoittaja nimesi sen ”tarkeimmaksi ramatunjakeeksi”.²

Vaikka yksi 24:stä vanhimmista ei sano, että Ilm. 7:9:n pyhät *pelastettaisiin* siitä suuresta ahdistuksesta, on hänen käyttämänsä *ek* prepositio silti sama kuin Ilm. 3:10:ssä. Näin ollen se vihjaa sitä, että näitä pyhiä ei otettaisi taivaaseen suuren ahdistuksen *kautta* (mikä viittaa sen läpikäymiseen) vaan *pois* siitä (mikä viittaa siitä pelastumiseen). Kun yhdistämme tämän siihen, että nämä pyhät ilmestyvät samana päivänä kuin suuren ahdistuksen alkaminen Ilm. 6:17:stä, pitäisi olla selvää että Ilm. 7:9:n suuri joukko on yhtä kuin Karitsan häitä varten kaunistettu Yljän seurakunta-morsian.

Johtopäätös

Päätämme tämän luvun Pölläsen yhteenvetoon:

Perusteiden riittävyttä on aiheellista pohtia eri puolilta. Edellä on käyty läpi joukko sanankohtia tulkintoineen, jotka mielestäni riittävät vakuuttamaan, että oppi ylösotosta Ilmestyskirja 4:1:ssä on ollut erehdys. Darbyn esittämänä dispensationalismi antoi oikean

¹ LaHaye: Liite A

² LaHaye: sivu 58

lähtökohdan, mutta Scofieldin keksimät, Dallasin teologisen seminaarin sekä Finis Daken ynnä muiden levittämät jatkopäätelmät veivät tutkijat väärille urille, joista ei ole vielä päästy pois. Nyt on korkea aika suorittaa kriittinen tarkastelu, mutta ei pidä heittää pois Darbyn uudestaan löytämää 70. vuosiviikon tulkintaa. Vanhojen kirkkojen opeissa ei nähdä mitään edessäpäin olevaa, Israelille säädettyä vuosiviikkoa enää olevankaan, vaan seurakunta on heidän mukaansa maan päällä läpi vihan ajan Ilmestyskirjan 19. lukuun asti. Sehän ei pidä paikkansa, ja siihen nähden Darby teki suuren ja kallisarvoisen löydön. Sen kehittäessä ja hienosäädössä olisi kuitenkin odottanut enemmän malttia ja kriittisyyttä. Vuonna 1992 kirjoitettiin Ristin Voitto -lehdessä, että kyseinen tulkinta on ollut esillä, koska mitään muuta ja paremmin perusteltua tulkintaa ei ole esitetty. Nähtäväksi jää, innostaako tässä esitetty tulkinta uudelleenarviointiin. Totuutta rakastavaan mieleen Sanasta nousevien perusteluiden pitäisi vakuuttaa, sillä Sana on totuus.¹

Tässä luvussa olemme perustelleet miksi Ilmestyskirjan kuusi ensimmäistä sinettiä tulisi edeltää seurakunnan ylösottoa ja seitsemän vuoden vihan aikaa. Seurakunnan olisi siten oltava maanpäällä vielä Antikristuksen ilmestymisen, Googin sodan ja Joelin kirjassa ennustetun koko maailmaa koskevan Pyhän Hengen vuodatuksen aikana. Joten 2. Tess. 2:3:n mainitsema *laittomuuden ihmisen* ilmestyminen, jota Ilmestyskirjan ensimmäinen sinetti kuvaa, ja hänen valmistamansa seitsenvuotinen rauhansopimus Daniel 9:27:ssä, ei ole samanaikaisia tapahtumia vaan niiden välissä käydään Googin sota (joka on luultavasti vain viikkojen tai kuukausien mittainen).

Ei ole realistista ajatella, että laittomuuden ihmisen esiintulo ja hänen neuvottelemansa rauhansopimus tapahtuisivat yhtäaikaan. Pöllänen opettaa:

Antikristus esiintyy poliittisena johtajana jo ennen Googin sotaa ja seurakunnan ylösottoa (2. Tess 2:1.8). Hän voi kytkeytyä Jerusalemin temppelihankkeeseen, sillä se tarvitsee ”ihmeen” toteutuakseen. Hankkeen tukemisella hän voittaisi juutalaisten luottamuksen. Jos juuri hän vahvistaa liiton monien kanssa seitsemäksi vuodeksi heti Googin sodan jälkeen, luulisi hänellä olevan aikaisempaakin meriittiä.²

Yhdenkään poliitikon on turha pyrkiä vakavasti otetun rauhanvälittäjän virkaan, ellei hän sitä ennen ole ansainnut vahvaa luottamusta ja arvostusta sotivien osapuolten kummallakin puolella. Tämä nähtiin jo kesällä 2007, kun Lähi-Idän rauhan kvartetti (USA, EU, YK ja Venäjä) nimesi erityislähettilääkseen Tony Blairin, joka oli juuri vetäytynyt Yhdistyneen Kuningaskunnan pääministerin virasta palveltuaan siinä jo kymmenen vuotta. Rauhanneuvottelijan asemaan pyrkii usein sellaiset joilla on jo ennestään vahvaa poliittista kokemusta, kuin myös julkista arvovaltaa. Tästä hyvänä esimerkkinä on meidän oma Martti Ahtisaaremme, joka vuonna 2008 ensimmäisenä suomalaisena sai Nobelin rauhanpalkinnon.

Blairin valinta oli vain sikäli huono, koska Irakin sotaa presidentti Bushin kanssa johtanut herra Blair ei ollut erityisen suuressa suosiossa palestiinalaisosapuolen keskuudessa. Joten miten täydestä salaperäisyydestä nouseva ”musta hevonen” (tai paremminkin valkoinen hevonen), ilman minkäänlaista poliittista historiaa tai muita

1 Pöllänen: sivut 146, 147

2 Pöllänen: sivu 276

ansioita voisi yhdessä hetkessä selvittää konfliktin, jota ei kokenutkaan johtaja ole vielä tähän mennessä kyennyt ratkaisemaan? Danielin kirjan mukaan Antikristus ei nouse maailmanpolitiikan keskiöön poliittisena ”märkäkorvana”, sillä hänet kuvataan pienenä sarvena, joka on aluksi vähäpätöinen, mutta joka kasvaa suuresti kohti Israelia ja Lähi-Itää ja aina taivaan sotajoukkoon asti (Dan. 7:8, 8:9).

Sarvi merkitsee profeetallisessa symboliikassa kuningasta, sotapäällikköä tai muuta vastaavaa auktoriteettiä (Dan. 7:27, 8:21, Ilm. 17:12). Tästä syystä Antikristuksella olisi oltava jonkinlainen poliittinen auktoriteetti tai arvovalta -asema – vaikkakin vähäinen - ennenkuin hän vahvistaa Daniel 9:27:n mukaisen rauhansopimuksen. Daniel 9:27 yhdistää hänet aikaisemmassa jakeessa mainittun ”hyökkäävän kansan ruhtinaaseen”, mikä viittasi roomalaisten Prinssi Titukseen, joka hävitti Jerusalemin temppelin vuonna 70, kuten profetiassa täsmälleen ennustettiin.

Wikipedia kertoo, että suomenkielessä ”ruhtinaaksi käännetään ranskan ja englannin *prince* (*prinssi* on suomeksi lähinnä kruununperijän arvonimi)”¹. Sanan heprealainen vastine on *nagid* ja se voi tarkoittaa prinssiä, aatelista, johtajaa, viraomaista tai sotilaskomentajaa.² Jos otamme profetian sanan kirjaimellisesti, Antikristuksen toisarvoinen poliittinen auktoriteetti viittaisi siten prinssin -asemaan. Tämä sopisi sarven kuvaukseen ”vähäpätöisenä”, sillä useimmat nyky-Euroopan prinseistä tulevat *perustuslaillisista monarkioista*, eivätkä tästä johtuen ole poliittisesti samalla tasolla kuin esimerkiksi presidentit ja pääministerit.

Tämä nostaa pintaan jännittävän kysymyksen: Nouseeko Antikristus joistakin Euroopan kuninkaallisista perheistä, missä prinssin aatelisarvo on yhä käytetössä? Onko tässä ensimmäinen vihje Antikristuksen henkilöllisyydestä? Mutta eivätkö profetiat *Assurista* Jesajan kirjassa ym. vaadi Antikristuksen alkuperää Syyriassa tai Lähi-Idässä? Tai vastaavasti, eikö Daniel 9:26-27:n ennustus vaadi Antikristuksen roomalaista tai Länsi-Euroopalaista alkuperää? Kuinka nämä kaksi sopivat yhteen? Nouseeko Antikristus Euroopasta vai Lähi-Idästä? Näihin kysymyksiin vastaamme kirjani toisessa osassa. Tätä ennen siirrymme kuitenkin Ilmestyskirjasta Toisen Tessalonikalaiskirjeen Toiseen lukuun.

1 <http://fi.wikipedia.org/wiki/Ruhtinas>

2 <http://biblesuite.com/hebrew/5057.htm>

Osa 1

AntiKristus ja Seurakunta

L u k u 2

Tukeeko Paavalin opetus "pidättäjistä" 2. Tess. 2:7:ssä Scofieldin tempausoppia?

[Älköön kukaan pettäkö teitä millään keinoin. Sillä se päivä ei tule ellei luopumus tule ensin ja synnin ihmistä paljasteta, kadotuksen lasta – 2. Tess. 2:3, King James Version](#)

[Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton – 2. Tess. 2:7-8](#)

Edellisessä luvussa arvioimme seurakunnan ylöston ja vihan ajan ajankohtaa Ilmestyskirjassa. C. I. Scofieldin viiteraamattu vuodelta 1909 sijoittaa ylöston Johanneksen taivaaseenottoon Ilm 4:1:ssä ja vihan ajan katsotaan käynnistyvän ensimmäisen sinetin avaamisesta Ilm 6:1:ssä, heti Antikristuksen ilmestymisen jälkeen. Tätä tulkintaa voidaan perustella lähinnä kolmen argumentin varassa: seitsemää seurakuntajaksoa seuraavan "tämän jälkeen tapahtuvan" yhdistäminen vihan aikaan, samalla hetkellä esiintyvä Johanneksen taivaaseenotto, joka tapahtuu ylöston tapaan pasunan soidessa (1. Tess. 4:16, Ilm. 4:1), ja seurakunnan oletettu poissaolo luvuista 4 –

18. Mutta kuten osoitimme edellä, jokainen näistä perusteista ilmenee Kirjoitusten lähemmässä tarkastelussa varsin hatariksi. Tiivistämme tämän kymmeneen kohtaan:

1. Antikristuksen ilmestymistä/paljastumista edeltää suuri kirkollinen luopumus Jumalan Sanasta ja tämä kehitys on ennustettu sekä Tess. 2:3:ssa että Ilm. 3:14-22:ssa.
2. Joel 2, Ap. t. 2, sekä Sakarja 6 edellyttää, että kaikkia kansoja koskeva Pyhän Hengen vuodatus koettaisiin vielä pakanoiden armotalouskauden lopussa.
3. Joel 2, Ap. t. 2, sekä Sakarja 6 ovat rinnakkaisia Ilmestyskirjan kuudennen luvun kanssa.
4. Siten Ilmestyskirjan kuudennen luvun tulisi sijoittua edelleen seurakunnan aikaan.
5. Seitsemän seurakuntaa on maanpäällä vielä Ilm 5:6:ssa, koska Henki on lähetetty näiden kautta kaikkeen maailmaan, kuten Jeesus antoi lähetyskäskyssä seurakunnan tehtäväksi.
6. Karitsa vastaanottaa rukouksia ja ylistysvirsiä maanpäällä asuvilta vielä viidennessä luvussa.
7. Ilmestyskirja itse ilmoittaa, että vihan aika alkaisi vasta kuudennen sinetin aikana.
8. Israelin armoihin-ottaminen täyttyy vasta seitsemännessä luvussa.
9. Joten ”pakanain täysi luku on tullut sisälle” (Room. 11:25) vasta kuudennen luvun lopussa.
10. *Yhdessä hetkessä* ilmestyvä suuri joukko kaikista kansoista ja kielistä Ilm. 7:9:ssä on ainoa kohta, jossa seurakunnan ylösoitto esitettäisiin kirjaimellisesti eikä vertauskuvallisesti.

Nämä kymmenen kohtaa vahvistaa sen ettei seurakuntaa temmata ennen Antikristuksen esiintuloa. Seurakunnan olisi oltava maanpäällä myös Googin sodan ja sitä seuraavan hengenvuodatuksen aikana. Mainitsimme edellisessä luvussa Lapualaisen Vapaakirkon saarnamiehen Lauri Ojutkankaan, joka lähestyi kirjailija Teijo-Kalevi Lusa puolustaakseen ajatustaan, jossa Joel 2:n ennustus hengenvuodatukselta koettaisiin vasta vihan aikana. Hän kysyy: ”*Voisiko tempaus tulla yllätyksenä, jos sitä edeltäisi voimakas herätyksen aika?*”¹ Tai entä jos sitä edeltäisi Antikristuksen esiintulo sekä Googin sota? Mutta miksi ylösoiton pitäisi tulla yllätyksenä *valvovalle* seurakunnalle?

”Kuin varas yöllä”

Oppi seurakunnan ylösoiton ennalta arvaamattomasta luonteesta on yksi scofieldilaisen tempausopin keskeisimpiä harhakäsityksiä. LaHaye antaa tästä seuraavan esimerkin:

Herramme kehotti monesti omiaan odottamaan Häntä takaisin minä hetkenä hyvänsä. Tämä pikaiseen takaisin tuloon perustuva haaste on yhdenmukainen seuraavien ohjeiden kanssa: ”Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee” (Matt. 24:42). ”Sen tähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee” (Matt: 24:44; ks. myös Matt. 25:13)... Tämä onkin yksi tärkeimmistä syistä, miksi vastustan näkemyksiä vaivanajan jälkeen ja sen puolivälissä tapahtuvasta ylösoitosta. Ne ovat tuhonneet uskon Kristuksen pikaiseen tulemiseen. Sillä jos Kristus ei voi tulla milloin tahansa, nämä näkemykset eivät voi ohjata meitä odottamaan Hänen tulemustaan. Sen sijaan ne neuvovat meitä odottamaan vaivanajan alkamista – jolloin Antikristus tekee liiton Israelin kanssa seitsemäksi vuodeksi... Minua on jo pitkään ihmetyttänyt, että hurskaat veljet, jotka rakastavat Herraa ja Hänen tulemustaan, hyväksyvät näkemyksen vaivanajan keskellä tai sen jälkeen tapahtuvasta ylösoitosta, vaikka se tuhoaa Herramme keskeisen opetuksen: ”Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit,

1 Lusa: *Ehtoosade*, sivu 30

eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin” (Matt. 24:36).¹

LaHaye tekee oikean huomion kun hän sanoo, että ennen vaivan aikaa tapahtuvaan tempaukseen luottavat odottavan Kristusta, kun taas keskellä vihan aikaa tai vihan ajan jälkeiseen tempaukseen uskovat odottavat Antikristusta. Paavali sanoi 1. Tess. 1:10:ssä, että seurakunnan tulisi odottaa taivaista Jeesusta, ”joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.” Lusa taas kirjoittaa, että vaivanajan jälkeisessä tai sen keskellä esiintyvässä tempausopissa ”kristillisyydestä tulee (kumma kyllä) jollakin tavalla Antikristuskeskeistä. Näin siksi, että koko Kristuksen odotus on vääristynyt. Synkkinä nämä uskovat valmistautuvat tuleviin ”ahdistuksen vuosiin”. Jotkut puolisoilaalliset lahkot Amerikassa ovat jopa aseistautuneet!”²

Ihan selvyiden vuoksi on todettava, että allekirjoittanut ei odota Antikristuksen vaan Jeesuksen tulemusta ja pitää epäkristillisenä kaikenlaista ”synkistelyä,” toisten uskovien tuomitsemista yms., jonka Lusa kirjoituksessaan mainitsee. Syy siihen miksi kirjoitan kirjaa Antikristuksen henkilöisyydestä ei ole se, että valmistaisin kristittyjä Antikristuksen tulemukseen ja ”tuleviin ahdistuksen vuosiin.” Uskon että Jeesus tulee pelastamaan seurakuntansa noista vuosista (1. Tess. 1:10, 4:9, Ilm 3:10).

Mutta Laittoman henkilöisyyden paljastuminen on seurakunnalle tärkeää juuri siitä syystä, että Paavalin mukaan se on viimeinen sille annettu ajan merkki, joka hälyttää Yljän tulemuksen ja taivaallisten häiden läheisyydestä. Tällainen ajatus ei sopisi scofieldilaiseen tempausoppiin, sillä sen mukaan seurakunnan ylösotosta ei annettaisi minkäänlaista ennakkovaroitusta. LaHaye opettaa:

Jopa ennen vaivanaikaa tapahtuvan tempauksen vastustajat myöntävät sen opettavan, ettei tempaukseen liity mitään merkkejä. Kaikki merkkiprofetiat (joita on paljon) viittaavat Kristuksen ”kirkkauden ilmestymiseen”. Jotkut saattavat pilkata ennen vaivanaikaa tapahtuvan ylösoton kannattajia siitä, että he kirjoittavat kirjoja Kristuksen tulemuksen ”merkeistä”, vaikka väittävät, ettei tempaukseen liity erityismerkkejä. Nämä arvostelijat eivät huomaa erästä tärkeää seikkaa. Merkit, jotka ennustavat aikojen loppua, joka huipentuu Kristuksen ”kirkkauden ilmestymiseen”, heittävät pitkiä varjoja ja toimivat yleisinä varoitusmerkkeinä kristityille, jotka valmistautuvat Hänen tulemuksensa. Aika on käsillä! Simeonin ja Annan tavoin, jotka tiesivät Herran syntyvän elinaikanaan, ahkerien profetiantutkijoiden on mahdollista ennakoita ylösoton ajankohta. Jeesuksen Kristuksen tulemuksen tai aikojen lopun merkkejä (ks. Matt.24:3) on lupa tutkia, jotta voimme erottaa milloin Hänen toinen tulemuksensa suunnilleen tapahtuu.³

LaHayen mukaan kaikki ne merkit, jotka Jeesus antoi tulemuksestaan vaikkapa Matteus 24:ssä, ”toimivat yleisinä varoitusmerkkeinä kristityille, jotka valmistautuvat Hänen tulemuksensa.” Seurakunnan ylösotosta ei hänen mukaansa annettaisi kuitenkaan mitään erityismerkkiä. Tätä ajatusta perustellaan sillä, että ylösotto tulisi Jeesuksen mukaan tapahtumaan yhtä odottamattomasti, kuin varkaan tulo yöllä perheenisännän taloon (Matt. 24:43, 1. Tess 5:2). Eli ylösotosta varoittavat merkit eivät sopisi siihen, että Jeesus sanoi tulemuksensa tapahtuvan ”sinä hetkenä, jona ette luule.” Edelleen, tämän

1 LaHaye: sivut 81, 83

2 Lusa: *Lopun Ajan Salaiset Kansiot* (KUVA JA SANA, 2004), sivu 126.

3 LaHaye: sivu 84

vertauksen päätellään viittaavan Hänen tulemuksensa seurakunnalle (ylösotto), koska julkisesta tuleuksesta Öljymäelle annetaan Danielin kirjan 12:sta luvussa jopa päivän tarkkoja ennustuksia.

Vertauskuva on riisuttu kuitenkin täysin sen asiayhteydestä. Jeesus sanoi: ”jos perheenisäntä tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan. Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.” On selvää, että tämän vertauskuvan tarkoitus oli varoittaa ettei kristityt nukkuisi hänen tulemuksensa päivänä, kuten tekevät yön ja pimeyden lapset (1. Tess. 5:4-6) sekä tyhmät neitsyet, jotka eivät ottaneet öljyä lamppuihinsa ja jäivät Yljän häiden ovien ulkopuolelle (Matt. 25:1-13).

Sen yhteyteen liittyy aina kehoitus valvomisen tärkeydestä. Jeesus ei tarkoittanut, että Ihmisen Poika tulisi *valvovalle* seurakunnalle ”sinä hetkenä, jona ette luule.” Tämä paljastuu selvästi vertauksen myöhemmästä kontekstista:

Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, *niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa* ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.¹

Vertauskuva on nimenomaan varoitus kristityille, ettei se päivä yllättäisi heitä kuin varas yöllä. Tämän osoittaa jo vertauskuva itsessään. Miksi Jeesus kuvailisi näin iloista tapahtumaa kuin seurakunnan ylösotto näin synkällä vertauskuvalla varkaasta ja perheenisännästä, ellei se olisi varoitus niille, jotka eivät valvo Hänen tulemuksensa hetkellä? Miksi synnitön Jumalan Karitsa vertaisi itseään halveksittavaan varkaaseen, ellei sen tarkoitus olisi herätellä kuulijoita. Luuk. 21:34-35:ssä Hän jälleen tähdentää: ”Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, *niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta*” Viestissään Sardeen seurakunnalle Jeesus toistaa tämän varoituksen vielä kerran:

Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. *Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.*²

Paavali ymmärsi vertauksen oikean merkityksen, kun hän 1. Tess. 5:3-4:ssä kirjoitti Tessalonikan seurakunnalle: ”Kun he sanovat: 'Nyt on rauha, ei hätää mitään', *silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon. Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas*” Joten ylösotto on siis todellakin odottamaton ja yhtäkkinen tapahtuma, joka tulee kuin varas yöllä. Mutta se ei yllätä Herran tulemuksen odotuksessa elävää seurakuntaa, joka tarkkaa alituisesti Hänen tulemuksestaan kertovia ajan merkkejä, vaan nukkuvan maailman kuin myös tähän maailmaan kiintyneen maallistuneen luopioseurakunnan – sen palvelijan, joka sanoo sydämessään ”Minun herrani viipyy”.

Edelleen, kun Jeesus sanoo, että ”siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä

1 Matt. 24:48-51

2 Ilm. 3:3

kukaan”(Matt. 24:36), tarkoittaa se kirjaimellisesti sitä, että ylösoton *päivää ja tuntia* ei voi tietää kukaan muu kuin Isä. Käytännössä siinä ei mainita mitään vuosien tai edes kuukausien tietämisen mahdottomuudesta. Ajan merkkien tarkkaaminen on jokaisen kristityn velvollisuus, koska se pitää seurakunnan hereillä. Myös LaHaye myöntää, että ”aikojen lopun merkkejä (ks. Matt.24:3) on lupa tutkia, jotta voimme erottaa milloin Hänen toinen tulemuksensa suunnilleen tapahtuu”. Samaan hengenvetoon hän silti ilmoittaa ettei tempaukseen liity mitään erityismerkkejä. Mutta onko asia todella näin?

Tempauksen erityismerkit

Entäpä Jeesuksen eskatologiset puheet eksytyksistä, vääristä kristuksista, sodista, nälänhädästä, maanjäristyksistä, vainoista ja evankeliumin saarnaamisesta kaikessa maailmassa *merkkinä* Hänen tulemuksensa ja maailmanlopun läheisyydestä? (Matt. 24:3-14) Scofieldilaisen tempausopin mukaan, nämä merkit liittyvät Hänen julkiseen tulemuksensa Öljymäelle ja koskevat ainoastaan Israelia. Perustana tälle on puheen kohdeyleisönä olleet juutalaiset ja sen sisällön kansallinen painotus. Jeesus esimerkiksi viittaa Herodeksen temppelin hävitykseen (j. 2) ja varoitti juutalaisia pakenemaan vuorille, kun he näkisivät hävityksen kauhistuksen seisovan pyhässä paikassa.

Tämähän toteutuu vasta vihan ajan puolessa välissä, kun Antikristus astuu Jerusalemin kolmanteen temppeliin ja julistaa olevansa Jumala (Dan. 9:27, 11:31, 2. Tess. 2:4). Vaan entäpä luvun loppuosa, jossa Jeesus puhuu selvästi seurakunnan ylösotosta:

Silloin on kaksi miestä pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.

Tämän jakeen tulisi koskea seurakuntaa jo scofieldilaisen tempausopin määrittein, sillä juuri tässä yhteydessä Jeesus esittää paljon siteeratun vertauksen varkaasta ja perheenisännästä. Matteus 24. luku ei ole kuitenkaan riittävä peruste mid- tai post-tribulation tempausopeille, koska sitä ei tule nähdä kronologisena esityksenä vihan ajan tapahtumista. Luukas 21:24:ssä, Jeesus esimerkiksi viittaa samassa jakeessa sekä juutalaisten maastakarkoitukseen vuonna 70, että Jerusalemin tulevaan piiritykseen Antikristuksen toimesta vihan ajan puolivälissä, jolloin kolmannen temppelin ulkopuolella oleva esikartano annetaan pakanoiden tallattavaksi 42 kuukauden ajaksi (Ilm. 11:2). Tämä aihe liittyy niin sanottuun *apotelesmatic principle* -oppiin, jonka mukaan profetialla olisi kaksi tai useampi täyttymysvaihe, mutta tarkastelemme tätä aihetta enemmän kirjani toisessa osassa.

Jeesuksen puhe lopunajoista on siis suunnattu kahdelle kohdeyleisölle kahdella eri aikaudella: Hänen omalle sukupolvelleen, kuin myös toista tulemusta edeltävälle ”viikunapuun merkin” sukupolvelle, mikä voitaisiin täsmentää niin sanottuihin suuriin ikäluokkiin (engl. baby boomers). Suuret ikäluokat syntyivät samaan aikaan kun viikunapuun ihme toteutui Israelin elyessä kansakuntana vuosina 1945 – 1948.¹ Suuret

¹ Viikunapuu on Raamatussa Israelin symboli (Hoos. 9:10) Viikunapuun lehtien puhkeaminen viittaa siten

ikäluokat lietsoivat juutalais-kristilliset arvot haastavan, huumeet ja vapaan seksin sallivan vastakulttuurin samaan aikaan kun Israel sai kuuden päivän sodassa Itä-Jerusaleminkin haltuunsa. Suurten ikäluokkien enemmistön katoaminen vuosina 2013 – 2025 on arveltu tuovan suurimman taloudellisen lamakauden mitä historiassa on koskaan nähty.¹ Jeesus sanoi, että tämä sukupolvi ei katoaisi ”ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat”(Matt. 24:34). Joten profetia viikunapuusta viittaisi Jeesuksen palaavan Öljymäelle viimeistään vuoteen 2025 mennessä, mikä merkitsee että Hänen noutaisi seurakuntansa taivaallisiin majoihin viimeistään vuoteen 2018 mennessä.

Jeesuksen puhe lopunajoista Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan evankeliumissa, eli niin sanottu ”pieni Ilmestyskirja”, on yhdenmukainen Danielin näylle 70:stä vuosiviikosta. Myös Daniel 9:26-27 sitoo yhteen vuoden 70 tapahtumat ja 70. vuosiviikon samastaessaan Prinssi Tituksen tulevaan Antikristukseen. Dispensationalistisessa profetian tulkinnessa ymmärretään, että näiden kahden henkilön välissä on pakanoiden armotalouskausi, joka alkoi ”Messias-Prinssin tuhosta” vuonna 33. Tähän ajanjaksoon viitataan esimerkiksi Luukas. 21:24:ssä:

he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät.

Monet opettavat, että pakanain ajat olisivat täyttyneet jo 1967, kun Israel sai kuuden päivän sodassa Itä-Jerusalemissa sijaitsevan temppelivuoren haltuunsa lähes 1900 vuoden tauon jälkeen. Mutta tällöin Danielin 70. vuosiviikon olisi pitänyt alkaa jo 1967. Juutalaiset eivät kuitenkaan saaneet täyttä omistajuutta heidän pyhimmän alueensa hallintaan vielä kuuden päivän sodassa. Wikipedian mukaan: ”Islamilainen *Waqf* on hallinnut Temppelivuorta yhtäjaksoisesti sitten Jerusalemin kuningaskunnan uudelleen valtaukselta lähtien vuonna 1187. Seitsemäs kesäkuuta 1967, pian sen jälkeen kun Israel oli ottanut alueen haltuunsa kuuden päivän sodassa ... Israel suostui jättämään paikan hallinnan *Waqfan* käsiin.”²

Vasta silloin kun Israelin Pyhä hävittää kalliomoskeijan sekä al-Aqsa – tuon hävityksen kauhustuksen pyhällä maaperällä – , niin ettei islamin verinen puolikuu enää tahraa Temppelivuoren historiaa, toteutuu myös Jeesuksen sanat pakanain aikojen täyttymisestä.

Puhuessaan maailmanlopusta – alkukielen ilmaus merkitsee paremminkin *aikakauden päätöstä*³ – , Jeesus ei viittaa ainostaan Hänen toisen tulemuksensa päiviin vaan myös Hänen ensimmäistä tulemustaan seuranneeseen lain aikakauden päätökseen, sen viimeisiin päiviin, jonka ulkoisina merkkeinä oli Jeesuksen ristiinnaulitseminen, kristittyjen vainot niin juutalaisten kuin pakanoidenkin taholta (Luuk. 21:12-19) sekä Jerusalemin piiritys Tituksen sotajoukkojen toimesta ja Herodeksen

Israelin uudestisyntymiseen pitkän talvikauden – eli juutalaisten diasporan – päättyessä.

1 <http://economyincrisis.org/content/baby-boomers-are-poised-to-create-the-greatest-depression-in-history>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Temple_Mount#Management_and_access

3 <http://biblehub.com/text/matthew/24-3.htm>

tempppelin hävitys (Luuk. 21:5-6, 20-24).

Ratkaiseva jae pienen Ilmestyskirjan ymmärtämiseksi on juuri edellä lainattu Luukas 21:24. Ilmaisuu ”kunnes pakanain ajat täyttyvät” osoittaa, että jakeessa hypätään vuoden 70 tapahtumista siihen aikaan jolloin Jerusalem ei ole enää pakanain tallattavana. Luvun loppuosa, missä puhutaan auringossa, kuussa ja tähdissä näkyvistä merkeistä, ahdistuksesta kansoissa ja suurella voimalla ja kirkkaudella tulevasta Ihmisen Pojasta koskee siten pakanain aikoja seuraavaa vihan aikaa, jolloin Temppelevuori palaa jälleen juutalaisten haltuun ja kolmannen temppelevuoren rakennustyöt pääsee vauhtiin. Kun Jeesus puhuu hävityksen kauhistuksesta pyhässä paikassa Matteus 24:15:sta, viittaa Hän juuri kolmannen temppelevuoren aikaan. Samasta asiasta puhui myös Paavali 2. Tess. 2:4:ssä.

Luukas 21:24 osoittaa kuinka osa pienen Ilmestyskirjan profetioista sijoittuu lain ajan ja vihan ajan päättymisen ohella myös pakanain aikojen täyttymyksen päiviin, eli seurakunnan ajan viimeisiin päiviin, josta kerrotaan Ilmestyskirjan kuudennessa luvussa. Tämä selittää myös sen miksi Matt. 24:14:sta puhuttaisiin evankeliumin viemisestä kaikkeen maailmaan yhtenä Jeesuksen tulemuksen merkeistä (mikä toteutuu juuri seurakunnan aikana, kuten edellisessä luvussa selitin) ja jakeessa 40 seurakunnan ylösotosta.

Eli pointtina on se, että pieni Ilmestyskirja ei ole kronologinen esitys vihan ajan tapahtumista, sillä se käsittää paljon laajemman historiallisen jakson kuin Danielin 70:nen vuosiviikon ja viittaa eri aikakausiin päällekkäin. Vastatessaan opetuslasten kysymykseen aikakauden lopun merkeistä, Jeesus puhui niin lain ajan, seurakunnan ajan kuin vihan ajankin lopun merkeistä. Vastatessaan taas kysymyksen toiseen osaan, joka koski Hänen tulemuksensa merkkejä, viittaa Hän tulemuksensa kumpaankin vaiheeseen, niin seurakunnan ylösottoon kuin tulemuksensa Öljymäelle.

Monet pienessä Ilmestyskirjassa mainituista Jeesuksen tulemuksen merkeistä on rinnakkaisia Ilmestyskirjan kuudennessa luvun kanssa. Esimerkiksi Luukas 21:11:sta Jeesus sanoi, että ”tulee suuria maanjäristyksiä (kuudes sinetti), tulee ruttoa (neljäs sinetti) ja nälänhätää (kolmas sinetti) monin paikoin, ja taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä ja suuria merkkejä (kuudes sinetti)” Hän kertoi myös väärin kristuksien tulemuksista (ensimmäinen sinetti), sodista ja sanomista sodista (toinen sinetti) sekä uskoviain vainoista (viides sinetti). Pöllänen kirjoittaa:

Öljymäelle tulon jälkeen ei myöskään enää mennä Karitsan häihin, kuten tekevät viisaat neitsyet, sillä nehen ovat olleet jo sitä ennen ja juuri sieltä Jeesus tulee seurakunnan kanssa pelastamaan Israelia. Niinpä tämäkin argumentointi puoltaa sitä, että luvussa 24 on kuvattu Herran tulo seurakunnalle. Viisiosaisen Novumin kommentaarikin pitää selvänä, että neitsyet eivät kuvaa seurakunta-morsianta, vaan hänen ystävättäriään eli morsiusneitoja. Kun seurakunta on otettu ylös Matteuksen evankeliumin 24. luvussa (Ilm. 6:n lopussa), sitä seuraava 70. vuosiviikon alkupuoli on morsiusneitojen valmistusaikaa: Ilmestyskirja 7:ssä merkitään 144 000 Israelin sukukunnista ja luvussa 14 he ovat jo taivaassa Jumalan valtaistuimen edessä. Jeesus on siis tullut heillekin vihan ajan puolivälissä, yösydännä, ja vie heidät häihin, ei tosin morsiamena vaan morsiusneitona.

Matteuksen evankeliumin 24. luvun mukaan aurinko pimenee, tähdet putoavat taivaalta ja taivaitten voimat järkkyvät, kun Herra tulee pilvissä. Ilmestyskirjan mukaan kuudennessa sinetissä aurinko menee mustaksi ja kuu muuttuu kuin vereksi, tähdet putoavat maahan ja taivas väistyy pois kuin kirjakäärö, joka kääritään kokoon. Samat merkit, vain vähän eri sanoin kerrottuna. Samoien merkkien sanoo myös Piatari ilmenevän

ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja julkinen (Ap. t. 2:20), ja Ilmestyskirja 6:16-17 sanoo Jumalan ja Karitsan suuren vihan päivän tulleen. Ainoa johtopäätös on, että kosmisten merkkien säestämä Herran tulo pilvissä Matteuksen evankeliumin luvussa 24 on tulemus seurakunnalle, joka tapahtuu Ilmestyskirjan kuudennen luvun lopussa, ja silloin alkaa myös vihan aika.¹

Laittomuuden ihmisen paljastuminen

Ylösottoa edeltävistä lopun merkeistä Jeesus mainitsi ensimmäisenä väärin kristuksien ilmestymisen, jotka eksyttävät ihmisiä sanomalla ”Minä olen se’, Aika on lähellä” (Luuk. 21:8). Johannes kertoi, että väärin kristuksien ohella ilmestyisi myös lopullinen pseudo-kristus, eli lopullinen Antikristus (1. Joh. 2:18). Pienessä Ilmestyskirjassa tähän yksilö-Antikristukseen viitataan Matt. 24:15:sta ja Mark. 13:14:sta, kun Jeesus mainitsee Danielin Kirjassa puhutun hävityksen kauhistuksen pyhässä paikassa. Mutta mitä Raamattu opettaa Antikristuksen ilmestymisen ja seurakunnan ylösoton aikajärjestyksestä? Kumpi toteutuu ensin? Olemme tarkastelleet tätä aihetta jo Ilmestyskirjaa ja ”pientä Ilmestyskirjaa” vasten. Seuraavaksi pohdimme sitä 2. Tess. 2:n luvun valossa.

Jakeessa kolme Paavali kertoi ettei Herran päivä tule, ”ellei luopumus tule ensin ja synnin ihmistä paljasteta” Sillä mihin Paavali viittaa *Herran päivällä* näyttäisi olevan suurta epäselvyyttä scofieldilaista tempausoppia kannattavien joukossa. He sanovat Paavalin tarkoittaneen Herran päivällä joko vihan aikaa tai Jeesuksen julkista tulemusta Öljymäelle. Sen yhdistäminen seurakunnan ylösottoon sotisi kuitenkin sitä vastaan kuinka he ymmärtävät jakeessa seitsemän ilmoitetun ”pidättäjän” poistamisen.

Scofieldilaisen käsityksen mukaan pidättäjä viittaisi Pyhään Henkeen, joka toimii maanpäällä seurakunnan kautta. Näin ollen pidättäjän poistaminen, joka pidättää Laittoman esiintuloa, viittaa seurakunnan ylösottoon, joka poistetaan maailmasta yhdessä Pyhän Hengen mukana. Tästä Mark Hitchcock argumentoi seuraavasti:

Paavali toteaa 2. Tess. 2:ssa, ettei Antikristus voi ilmestyä ennen kuin tieltä poistetaan ”se, joka nyt vielä pidättää”. Tähän pidättäjään viitataan sekä henkilönä, että voimana:

Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille? Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä (2. Tess. 2:3-8).

Tässä Jumala kertoo meille, että erityisesti yksi tekijä estää pahan täydellisen valloilleen pääsyn ja oven avaamisen Antikristukselle. Tätä estettä kutsutaan siksi, joka ”joka nyt vielä pidättää” tai pidättäjäksi. Vaikka tämän pidättäjän henkilöllisyydestä on vallalla monia tulkintoja, mielestäni paras vaihtoehto on Pyhä Henki, joka tekee työtään maanpäällisen seurakunnan eli Kristuksen ruumiin kautta. On olemassa neljä syytä, joiden vuoksi meidän on parata samastaa ”se, joka nyt vielä pidättää” Pyhäksi Hengeksi ja Hänen täällä

¹ Pöllänen: sivut 154-155

maan päällä pahuutta pidätteleväksi voimakseen:

1. Pidättäjän täytyy olla kaikkivaltias. Ainoa asia tai persoona, jolla on tarpeeksi voimaa estää ja pidätellä Antikristuksen ilmestymistä, on Jumala.
2. Tämä on ainoa näkemys, joka hyväksyttävästi selittää 2. Tess. 2:6-7:ssä tapahtuvan suvun muutoksen. Pidättäjä on sekä voima – ”mikä pidättää” ja persoona – ”se, joka nyt vielä pidättää”. Alkuperäisessä kreikan kielessä sana pneuma (henki) on neutri. Pyhään Henkeen viitataan kuitenkin jatkuvasti maskuliinissa olevalla pronomiinilla ”Hän”, etenkin Joh. 14-16:ssa.
3. Raamatussa Pyhän Hengen sanotaan pidättelevän maailmassa ja uskovon sydämessä (Gal. 5:16-17) ilmenevää syntiä ja pahuutta.
4. Seurakunta, ja sen tehtävä julistaa evankeliumia, on se ensisijainen instrumentti, jota Pyhä Henki käyttää pahuuden estämiseen tässä nykyisessä ajassa. Kristityt ovat maailman valo (Matt. 3:13-16). He ovat Pyhän Hengen temppeleitä sekä yksilöinä että yhteisönä.

Näin pidättäjänä toimivat Pyhä Henki ja seurakunta. Tässä ajassa Pyhä Henki tekee työtään kansansa kautta ja pidättelee pahan vaikutusta... Tempauksen tapahtuessa Hengen asuttama seurakunta ja sen pidättelevä voima poistetaan. Tämän jälkeen saatana pystyy toteuttamaan suunnitelmansa täydellä teholla ja nostaa näyttämölle oman miehensä, joka alistaa koko maailman valtaansa. Tempaus poistaa esteet pahuuden tieltä ja avaa oven Antikristuksen valtaannousulle.¹

Kuten vertauksessa varkaasta ja perheenisännästä, myös tässäkin esityksessä ollaan revitty jälleen kerran yksi jae irralleen sen asiayhteydestä ja väännetty sopimaan se scofieldilaisen tempausopin sisälle. Palaamme yllä esitettyyn argumentaatioon tämän luvun lopussa, mutta sitä ennen meidän on ymmärrettävä mitä Paavali tarkoitti Herran päivällä, jota seurakunnan luopumus ja Laittoman paljastuminen edeltäisi. Hitchcock ja kumppanit eivät näe seurakunnan ylösoton ja Herran Päivän yhteyttä juuri sen vuoksi, että he tulkitsevat jakeen seitsemän edellyttävän Antikristuksen paljastumista vasta ylösoton jälkeen.

Johtuen Pidättäjän poistamisesta koskevasta väärinymmärryksestä, Scofieldin koulukunta on kyvytön tarjoamaan selkeää opetusta 2. Tess. 2:3:tta koskien ja tämä taas lietsoo mid- ja post- tribulationistien paranoiaa pre-tribulation oppiin sisältyvään saatanalliseen salaliittoon. Mutta tietävästi Darby ei itse ole yhdistänyt pidättäjän poistamista seurakunnan ylösottoon, vaan tämä ajatus syntyi vasta Scofieldin viiteraamatun seurauksena. Onkin mielenkiintoista havaita kuinka Darby itse näki 2. Tess. 2:3:n.

2. Tess. 2:3 ja darbylainen pre-tribulationismi

Tosiasiasa 2. Tess. 2:3 ei tue mid- tai post- tribulationismia sen enempää kuin se tukee scofieldilaista pre- tribulationismiakaan. Tämän kohdan tulkinnassa viimeksi mainitun sekavuus ilmenee jo sen erimielisyydestä Herran päivän merkityksessä eri kirjoittajien keskuudessa. Siinä kun Hitchcockille ja Lusalle Herran päivä merkitsee vihan aikaa, LaHaye taas yhdistää sen Jeesuksen julkiseen tuloon Öljymäelle. Yksimielisyys löytyy ainoastaan pidättäjän poistamisen merkityksestä ja näin ollen Herran päivän merkitys

¹ Hitchcock: sivut 229-231

seurakunnan ylösottona hylätään suoralta käsin.

Tästä ainoa poikkeus lienee Lusa, joka kirjassaan *Lopun Ajan Salaiset Kansiot* (KUVA JA SANA, 2004) poikkeaa scofieldilaisen tempausopin kurssista, jota hän ensin puolustaa luvussa *Avaruusseikkailu 2021*, mutta päätyykin lopulta aivan toisen kaltaiseen johtopäätökseen, vaikka se sotiikin hänen aikaisempia perusteluitaan vastaan:

Antikristuksen persoona on meiltä vielä salattu, eikä sillä ole edes tarpeen spekuloida. Joka tapauksessa uskon, että Antikristus elää jo nyt keskuudessamme. *Aikanaan hän ilmestyy ja paljastaa itsensä niille, jotka tuntevat Kirjoituksia. Jos otamme Raamatun kirjaimellisesti, tämä tapahtuu vähän ennen seurakunnan ylöstempausta.* Niin oletko koskaan tajunnut, mitä 2. Tess 2:ssa todella sanotaan? Siinä Paavali... opastaa heitä (ja meitä) toteamalla, että 'se päivä ei tule, ennekuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi' (2.. Tess. 2:3). Toisin sanoen vihan aika ei ala ennekuin suuri luopumus ensin tapahtuu ja Antikristus tulee esiintymään. Varsinaisesti hän tosin ilmaisee petomaisen luontonsa maailmalle vasta vihan ajan puolivälissä, jolloin seurakunta ei ole enää maanpäällä. *Mutta valvovat kristityt tulevat vähän ennen tempausta tunnistamaan Antikristuksen persoonan!* ¹(kursivointi on minun)

Lusan erinomainen oivallus 2. Tess. 2:3:sta on kaikkien lähimpänä niin sanottua darbylaista pre-tribulationismia. "Se päivä" mihin 2. Tess 2:3 viittaa on ensimmäisestä jakeesta paljastuvan tekstiyhteyden mukaan "meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemus ja meidän kokoontumisemme hänen tykönsä". Post- tribulationistit, jotka eivät erota Jeesuksen kaksivaiheista tulemusta, näkevät tässä jakeessa vain Ilmestyskirjan 19:sta luvussa kuvatun Kristuksen julkisen tulemuksen, jolloin "kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät" (Ilm. 1:7). Dispensationalismi tekee kuitenkin selvän eron Jeesuksen kahden eri tulemuksen välillä. Ensimmäinen on seurakuntaa ja toinen Israelia varten.

Post- tribulationistit, eli vaivanajan jälkeisen ylösoton kannattajat puolustautuvat usein sillä, että kristillisistä tempausopeista heidän näkemyksensä on vanhin. Mutta ensimmäisten vuosisatojen kirkolla ei ollut vielä selvää tempausoppia, jota olisi tarkkailtu erillisenä kuolleiden ylösnousemuksen kanssa,² mikä tunnustetaan esimerkiksi *Nikean uskontunnustuksessa* vuodelta 325. Varhaiskirkon käsitys eskatologiasta oli muutenkin melko puutteellista, vaikka *futurismi* eli usko tulevaan yksilölliseen Antikristukseen olikin sen eskatologinen pääsuuntaus. Pöllänen selittää:

Osmo Haavisto osoittaa kirjassaan (1995), että katolinen teologi Francisco Ribera loi 1500 -luvulla uskonpuhdistuksen vastustamiseksi niin kutsutun futuristisen eskatologian. Lähtökohta uuden ajan futurismille on siis huono... [mutta] Futurismi ei ole Riberan keksimä kokonaan uusi oppi, vaan lukuisat kirkkoisät opettivat, että ennen Kristuksen paluuta ilmestyy Antikristus ja silloin toteutuvat monet lopun ajan profetiati. He olivat posttribulationisteja, mikä tarkoittaa, että heidän käsityksensä mukaan Jeesus saapuu vasta ahdistuksen ja vihan ajan jälkeen, eli he näkivät vain Herran tulon Öljymäelle, josta Ilmestyskirjan 19. luku kertoo. Piispa Hippolytos oli ehkä ainoa alkukirkon opettaja, joka näki (jo 200-luvulla), että Danielin 70 vuosiviikon profetiasta yksi vuosiviikko on vielä edessäpäin.

1 Lusa: *Lopun Ajan Salaiset Kansiot* (KUVA JA SANA, 2004), Sivu 149

2 Tempauksen ratkaiseva ero ensimmäiseen ja toiseen ylösnousemukseen, joka mainitaan Ilmestyskirjan 20. luvussa, on siinä että kahdessa jälkimmäisessä ainoastaan kuolleet herätetään *maanpäälle*, mutta tempauksessa sekä kuolleet että elävät *temmataan yläilmoihin* Herraa vastaan (1. Tess. 4:14-17).

Aivan oikein hän sovitti sitä Ilmestyskirjan aikaraamiksi jakaen sen kahtia: säkkipukuisten ja pedon kolmen ja puolen vuoden osiin. Mutta hänkään ei nähnyt kuin yhden Jeesuksen paluun, joka tapahtuu Antikristuksen ajan jälkeen Ilmestyskirjan 19. luvussa. Futurismi ei siis ole uusi oppi, mutta J.N. Darbyn vuonna 1830 julkaisema dispensationalismi taas oli sitä: siinä ensi kerran nähdään, että Jeesus hakee seurakunnan ennen 70. vuosiviikon aikaa eli Antikristuksen ja vihan aikaa, jolloin Israel kypsyy kansana kääntymykseen ja jonka lopulla Jeesus tulee Öljymäelle pelastamaan Israelin. Hippolytos keksi juuri sen, mikä on oleellinen ja välttämätön osa dispensationalismia: 70. vuosiviikon toteutuminen lopun aikana. Mutta hän ei vielä kyennyt näkemään siihen liittyvää talouskausien vaihtumista, jonka johdosta Jeesus tulee armon ajan lopulla erikseen seurakunnalle ja vihan ajan lopulla taas Israelille.¹

1. Tess. 4:14-17:sta kuvaus seurakunnan ylösotosta on rinnakkainen Joh. 14:1-3:een, missä Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että Hän menisi Isänsä kotiin valmistukseensa heille asuinsijoja ja että Hän palaisi takaisin noutaakseen heidän tykönsä, jotta he voisivat asua siellä missä Hänkin asuu. Post-tribulationistinen tempauskäsitys ei jätä aikaa tämän profetian toteutumiseen ja turhentaa ylösoton tarkoituksen olemattomaksi. LaHaye kutsuukin sitä suureksi ”pikahissipaoksi”, jossa ”me sujahtamme ylös Isän kotiin, luomme siellä kiireisen silmäyksen ympärillemme ja sujahtamme hetkeä myöhemmin takaisin maanpäälle Kristuksen ”kirkkauden ilmestymisessä”.”²

Pre-trib tempausoppi on yhdenmukainen myös juutalaiselle hääseremonialle. David Bay Cutting Edge verkkosivulta kirjoittaa:

Nyt kun olemme luoneet perustuksen vihan ajalle ja osoittaneet, että se liittyy Israeliin eikä seurakuntaan, niin kääntäkäämme huomionsamme takaisin ennen vihaa tapahtuvan tempauksen (pre-trib) loogisiin syihin. Olemme jo esittäneet, että on täysin epärealistista ja hengellisesti hyödytöntä ajatella, että Herra alistaisi rakkaan morsiamensa kauheille tapahtumille. Ja koska aiheemme on Kristuksen Morsian, on hyödyllistä tehdä lyhyt katsaus muinaisiin juutalaisiin kihlaus- ja avioliittotapoihin. Kun vanhemmat olivat sopineet lastensa avioliitosta ja virallinen kihlaus suoritettu (kihlaus tuohon aikaan oli yhtä sitova kuin avioliitto), niin sulhanen lähti rakentamaan taloa morsiamelleen. Ja sen valmistuminen vei usein aikaa jopa kaksi vuotta. Odotusajan morsian asui isänsä talossa, mutta hän eli odotuksessa, että hänen sulhasensa voisi palata ”millä hetkellä tahansa”. Hänen laukkunsa olivat niin sanotusti pakatut, kun hän innokkaasti odotti päivää, kun hänen valittunsa tulisi hakemaan häntä.

Sitten kun vihdoinkin sulhanen oli valmis vastaanottamaan morsiamensa, iloinen hääseurue yhdessä ”yljän ystävän” eli ”best man’in” kanssa lähestyi morsiamen taloa keskiyöllä ja yljän ystävä huusi: ”Katso ylkä tule!” Morsiamen tietysti tuli olla hereillä ja avata ovi iloiselle hääjoukolle. Tässä kohdassa hän liittyi juhlijoukkoon ja palasi isänsä taloon, jossa todelliset hääseremoniat tapahtuivat - sitten myöhemmin he siirtyivät uuteen kotiinsa viettämään kuherruskuukautta, joka tavallisesti kesti seitsemän päivää. Samankaltaisuudet juutalaisen avioliittokäytännön ja seurakunnan tempauksen välillä ovat eittämättömät! Morsiamen (Seurakunta) oletetaan odottavan ylkää (Jeesus Kristus) isänsä talossa (Saatanan hallitsema maailma). Ja kun ylkä palaa noin kahden vuoden (n. 2000 vuotta tähän mennessä) erossa olon jälkeen, morsian siirretään isänsä taloon (Jumalan taivas), missä hääseremoniat tapahtuvat. Kuherruskuukausi heidän uudessa kodissaan (Joh.14:2 mainitsevat ”asuinsijat”) kestää 7 päivää (7-vuotinen vihan aika).³

Scofieldin viiteraamattu perustaa pre-trib tempausoppinsa 2. Tess. 2:7:een, mutta sen

1 Pöllänen: sivut 175-176

2 LaHaye: sivu 196

3 <http://www.sunpoint.net/~patato/cef1586.html>

alkuperä voidaan jäljittää juuri 2. Tess. 2:1-2:een. LaHaye nimittäin paljastaa, että ”nuori Darby sai apua hurskaalta Tweedy -nimiseltä papilta, joka auttoi häntä paikallistamaan tempauksen raamatunkohtaan 2. Tes. 2:1-2.”¹ Joten Darbyn oma käsitys seurakunnan ylösotosta näyttäisi olevan selvässä ristiriidassa Scofieldin viiteraamatun kanssa. Siinä tempaus identifioidaan seitsemännessä jakeessa ilmoitettuun ”pidättäjän” poistamiseen, kun Darby yhdisti sen taas ensimmäisen jakeen ”meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä”. Paavalihan ei voinut viitata ylösotoon sekä ensimmäisessä että seitsemännessä jakeessa, koska näissä puhutaan kahdesta eri asiasta joista toinen esiintyisi Laittoman paljastumisen jälkeen (j. 3) ja toinen taas ennen sitä (j. 7).

Mutta jopa Scofieldin koulukunta liittää ensimmäisen jakeen ainakin osittain seurakunnan ylösottoon. Esimerkiksi LaHaye katsoo Paavalin viitanneen tällä lauseella molempiin, sekä ylösottoon, että Kristuksen ”kirkkauden ilmestymiseen” Lusa taas opettaa, että ”esitempausopin mukaan Jeesuksen tulemuksessa on kaksi vaihetta: tempaus ja julkinen ilmestyminen maailmalle seitsemän vuotta tämän jälkeen. Tämä jako löytyy esim. 2. Tess. 2:1-2:sta, jossa mainitaan 'meidän kokoontumisemme hänen tykönsä' ja 'hänen tulemuksensa ilmestys'.”²

Scofieldilais=Lusalainen näkemys 2. Tess. 2:3:sta

On hämmästyttävää että vaikka kirjoittajat myöntävät tämän, he sivuuttavat sen asiayhteyden toisessa ja kolmannessa jakeessa puhuttuun Herran päivään, jota luopumuksen ja laittomuuden ihmisen paljastumisen tulisi edeltää. LaHaye liittää jakeissa kaksi ja kolme mainitun ”Herran päivän” Kristuksen ”kirkkauden ilmestymiseen”, mihin ensimmäinen jae viittaisi LaHayen mukaan samaan aikaan seurakunnan ylösoton kanssa. Lusa taas irrottaa sen Hitchcockin tapaan³ ensimmäisen jakeen asiayhteydestä ja selittää sitä seitsemän vuoden vihan ajaksi:

Hieman myöhemmin kyseisessä kohdassa Paavali puhuu tekijästä, joka estää Antikristusta vielä ilmestymästä: *’Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää’* (2. Tess. 2:7). Yleisesti ’sen, joka nyt vielä pidättää’, on tulkittu tarkoittavan Pyhää Henkeä ja seurakuntaa, jotka ovat vielä maailmassa.⁴ Jotkut ovat nähneet 2. Tess 2. luvun alussa opetuksen, että kristityt joutuisivat jäämään vihan aikaan. Sekavasta tekstivyydestä saa helposti käsityksen, että Paavali samastaa Herran päivän ja tulemuksen seurakunnalleen (tempaus). Paavali ei kuitenkaan puhu ylöstempaamisen ajankohdasta. Alkutekstin mukaan hän puhuu ainoastaan suuresta ja peljättävästä Herran päivästä ja pyytää Herran tulemuksen nimissä, etteivät kristityt pelkäisi tuota pelottavaa Herran päivää (tarkoittaen tässä yhteydessä koko vihan aikaa). Vanha suomenkielinen Biblia kääntää kohdan oikein.⁵

Hyökätessään niitä vastaan, jotka näkevät, ”että Paavali samastaa Herran päivän ja

1 LaHaye: sivu 148

2 Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot, sivut 122-123

3 Hitchcock: sivut 227-229.

4 Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot, sivut 122, 123

5 Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot, sivu 123

tulemuksen seurakunnalleen (tempaus)”, puhuu Lusa itsensä niin sanoen ”pussiin”. Saman assosiaationhan Lusa tekee itsekin vain 26 sivua myöhemmin opettaessaan 2. Tess. 2:3;n pohjalta, että ”*valvovat kristityt tulevat vähän ennen tempausta tunnistamaan Antikristuksen persoonan.*” Tässä hän kuitenkin väittää, että Antikristus ei paljastuisi ennen kuin seurakunta poistetaan maanpäältä. Eikö hän huomaa ristiriitaa kirjoitustensa välillä? Miksi hän ensin väittää, että Antikristus paljastuu vasta silloin kun pidättävä voima, eli seurakunta on poistettu, mutta myöhemmin hän opettaakin, että Antikristus paljastettaisiin valvoville kristityille vähän ennen ylösottoa?

Lisäksi hän olettaa, että Herran päivän yhtäläistäminen ylösottoon johtaisi automaattisesti mid- tai post- tribulationismiin. Tällaiseen johtopäätökseen päädytään kuitenkin vain scofieldilaisen tempausopin lähtöasetelmista, jossa vihan aika alkaa heti Antikristuksen ilmestymisen jälkeen, vaikka näiden välissä käydään ainakin Googin sota kuten edellisessä luvussa osoitimme. Kiistämätön tosiasia on kuitenkin se, että Herran päivän erottaminen ensimmäisen jakeen tekstiyhteydestä, sotii kieliopillisia lainalaisuuksia vastaan. Vuoden 1933/38 Raamattu kääntää kohdan seuraavasti:

Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä , niin me pyydämme teitä, veljet (jae 1), ettette anna minkään hengen ettekä sanan... itseänne peljästyttää, ikään kuin *Herran päivä* jo olisi käsissä (jae 2)... sillä *se päivä* ei tule, ennekuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi. (jae 3)”

Ei tarvitse olla kielinero, jotta voisi ymmärtää kolmannen jakeen pronominin ”sen”, olevan toisen jakeen substantiivi ”Herran päivä”, joka tällaisessa lauseessa voi viitata vain ensimmäisessä jakeessa ilmoitettuun tarkoitteeseen, eli ”meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä”. Eli avain Herran päivän ymmärtämiseksi on lauseen aloitus ”mutta mitä tulee”. Toisin ilmaistuna: ”se mitä sanon seuraavaksi Herran päivästä koskee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemusta ja meidän kokoontumistamme hänen tykönsä”. Ison Suomen *Kielioppi* kutsuu tällaista ilmaisua *anatoriseksi pronominiksi*:

Anatoraksi sanotaan sitä ilmiötä, että ilmaus saa tulkintansa saman asian aiemman maininnan perusteella edeltävässä tekstissä tai keskustelussa. Tyyppitapauksessa tarkoitteeseen viitataan ensin substantiivilausekkeella ja sitten pronominilla, jota tällöin sanotaan anatoriseksi: ***Maija on ystäväni. Hän asuu nykyään Espoossa.*** Ensimmäintä (esimerkin *Maija*) sanotaan anatorisen pronominin korrelaatioksi. (→ § 1405, 1428.) Anatoran tyyppejä ovat mm. assosiativinen anator, nolla-anator ja refleksiivinen anator.¹

Jos luemme Herran päivän ja Herran tulemuksen kahdeksi eri asiaksi, olisi Paavalin lause silloin yhtä mieletön kuin sanoisimme: ”*mutta mitä tulee euron kriisiin, niin älkäämme lietsoko ennenaikaisia uhkakuvia, aivan kuin Koreoiden ydinsota olisi jo alkanut.*” Mutta oikeuttaakseen Herran päivän erottamisen ensimmäisen jakeen tekstiyhteydestä, Lusa vetoaakin vuoden 1776 Bibliaan, joka kääntää ensimmäisen jakeen samaan tapaan kuin englanninkielinen *King James Version*:

¹ http://kaino.kotus.fi/cgi-bin/julk1/termit.cgi?h_id=aCHEBCBED

Mutta me rukoilemme teitä, rakkaat veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen ja meidän kokoontumisemme kautta hänen tykönsä.¹

Tämän perusteella hän päättelee, että alkutekstin mukaan Paavali ”puhuu ainoastaan suuresta ja peljättävästä Herran päivästä ja pyytää Herran tulemuksen nimissä, etteivät kristityt pelkäisi tuota pelottavaa Herran päivää” Jos tämä käännös olisi oikea, olisi Lusa silloin oikeassa, eikä Herran päivää voitaisi yhdistää seurakunnan ylösottoon 2. Tess. 2:3:n perusteella. Mutta KJV ja vanhan Biblian käännös on kuitenkin virheellinen, sillä sana ”kautta” vastaa kreikankielessä myös ilmaisuja ”mitä tulee” ja ”jotakin koskien”² ja tämä on juuri se mitä Paavali tarkoitti 2. Tess. 2:1:ssä. *Barnesin viiteraamattu* toteaaakin:

Ilmaisu ”tulemuksen kautta” ei ole tässä, kuten kääntäjämme ovat olettaneet, ylevän lauseen muodossa. Kirjoituksissa ei ole yleistä, jos esiintyy lainkaan, että juhlallisia lauseita anettaisiin tapahtuman näkökulmasta ja tämän asiayhteys vaatii, että annamme sille erilaisen merkityksen. Se tarkoittaa, mitä Hänen tulemuksensa tulee ja Paavalin ajatus on: Koskien tuota suurta tapahtumaa, josta puhuin teille aikaisemmassa kirjeessäni – Pelastajan tulemusta – niin pyydän ettette huolestuisi, niin kuin se jo pian tapahtuisi. Koska hänen näkemyksensä olivat ymmärretty ja esitetty väärin, hän ehdottaa nyt osoittavansa heille ettei oikeassa opissa ollut mitään levottomuutta aiheuttavaa.³

Lusa onnistuu myös taitavasti ohittamaan vuoden 1776 Biblian jakeet 2 ja 3, joissa Herran päivä assosioitaisiin selvästi Kristuksen tulemukseen – ei vihan aikaan:

...ettette aivan nopiasti teitänne salli teidän mielestänne kääntää pois, eli peljättää, ei hengen, eikä puheen, eikä kirjan kautta, niin kuin se meiltä lähetetty olis, niin kuin **Kristuksen päivä** jo käsissä olis. Älkäänt antako kenenkään teitänne vietellä millään tavalla; sillä ei **hän** ennen tule kuin luopumus tapahtuu ja synnin ihminen ilmoitetaan, kadotuksen lapsi.

 Scofieldilais=LaHayelainen näkemys 2. Tess. 2:3:sta

Niin alkukieli kuin vuoden 1776 Bibliakaan ei siis tue Lusan näkemystä, että Herran päivä tarkoittaisi tässä yhteydessä vihan aikaa. Tällöin se voi merkitä vain kahta asiaa, Jeesuksen ”salaista” tulemusta seurakunnalle tai Hänen julkista ilmestymistään Öljymäelle. Viimeksi mainitusta näkökohdasta LaHaye antaa seuraavan esimerkin:

Tess. 2:1-12 sisältää sekä tempauksen, vaivanajan että ”kirkkauden ilmestymisen” yhdessä luvussa, ainoa kerta kun olen löytänyt ne esitettävän näin Raamatussa. Koko asiaan viitataan ensimmäisessä jakeessa sanoilla ”meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen”. Sitten Paavali käyttää sidesanaa ”ja”, joka voidaan myös kääntää sanalla ”jopa”. Mutta molemmissa tapauksissa hän viittaa ”meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä”. Toinen tulemus viittaa kahteen vaiheeseen, joita erottaa seitsemän vuotta. ”*Meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä*” ei voi merkitä ”kirkkauden ilmestymistä” koska silloin kaikki elävät olennot kootaan kansakuntien tuomiolle, ja Kristuksen valtakunnan perustaminen alkaa. ”*Meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä*” viittaa tempaukseen, tapahtumaan, jolloin Hän toivottaa seurakuntansa tervetulleeksi luokseen. Näin siis löydämme jakeesta yksi sekä ”kirkkauden ilmestymisen”

1 <http://www.finbible.fi/jakeittain/UT/2Tessalonika.htm>

2 <http://concordances.org/greek/5228.htm>

3 http://biblecommenter.com/2_Thessalonians/2-1.htm

että ”kokoontumiseemme hänen tykönsä. Tämän jälkeen Paavali seuraa yhtä Uuden testamentin yksityiskohtaisimmista kuvauksista Antikristuksen toimista, jotka hän ajoittaa näiden kahden erillisen tapahtuman väliin. Samoin kuin Johannes Ilmestyskirjassa sijoittaa Antikristuksen tulon ennen ”kirkkauden ilmestymistä”, samoin tekee Paavali tässä raamatunkohdassa. *”Herran päivä” on Kristuksen julkinen ilmestyminen maan päälle, joka tapahtuu vasta sen jälkeen, kun Herra tuhoaa tuon laittomuuden ihmisen, kadotuksen lapsen, vastustajan ”tulemuksensa ilmestyksellä” - tämä on ”kirkkauden ilmestyminen”*¹ (Kursivointi on minun)

LaHayen tulkinta 2. Tess. 2:3:sta on klassista post-trib -oppia, vain sillä erotuksella, että siinä ”meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä” liitetään seurakunnan ylösotoon, joka sijoitetaan vihan ajan edelle. Koska seitsemännen jakeen perusteella ylösoton katsotaan edeltävän Laittoman paljastumista, jää ”kirkkauden ilmestyminen” silloin ainoaksi vaihtoehdoksi Herran päivän merkitykselle. Mutta LaHayen tulkinta ei ole sen johdonmukaisempi kuin Lusankaan.

Miksi hän väentää Paavalin opetuksesta niin monimutkaista ja epäselvää? Jos Paavali tarkoitti Herran päivällä ”kirkkauden ilmestymistä”, miksi hän liittäisi saman lauseen yhteyteen myös seurakunnan ylösoton. Miksi hän johtaisi lukijoitaan harhaan viittaamalla samassa lauseessa kahteen erilliseen tapahtumaan, joita erottaa seitsemän vuotta kestävä vihan aika? Lauseestahan tulee tällä keinoin hyvin epämääräinen. Se on sama kuin sanoisi: ”Mutta mitä tulee euron kriisiin ja Koreoiden pelättyyn ydinsotaan, niin älkäämme sortuko ennen aikaiseen paniikkiin, sillä siitä ei ole uhkaa ennen kuin...”

Ymmärtänet ettei tällaisessa ilmoituksessa ole paljoakaan järkeä, sillä se jättää lukijan epätietoisuuteen epämääräisellä viittauksellaan ”siihen”. Lause ei kerro kumpaan uhkaan kirjoittaja viittaa: euron kriisiin vaiko Koreoiden ydinsotaan. Samalla tavoin jos Paavali tarkoitti ensimmäisessä jakeessa sekä ”kirkkauden ilmestymistä” että ylösottoa, on kolmannesta jakeesta tällöin mahdoton päätellä kumpaan Herran päivän pitäisi viitata, ellei lukija sitten kykyne purkamaan pidättäjään kätkeyttä ”tempaus-koodia”.

Miksi Paavali olisi kirjeessään näin epämääräinen, vaikka hänen ainoa tarkoituksensa oli oikaista aikaisemmasta kirjeestään syntyneitä sekaannusta ja eripuraa? Miksi hän jättäisi Tessalonikan seurakunnan yhä suurempaan epätietoisuuteen Herran päivästä lietsoen vain lisää eripuraa ja hajaannusta seurakunnassa, joka oli jo ennestään ymmärtänyt hänen opetuksensa väärin? Miksi Paavali ilmoittaisi, että Jeesus ei palaa Oljymäelle ennen seurakunnan luopumusta ja Antikristuksen ilmestymistä? Eikö tämä ollut selvää jo ennestään? Kuinka ”kirkkauden ilmestyminen” voisi sitten edeltää laittoman ilmestymistä? Miksi Paavali opettaisi itsestäänselvyyksiä? Edelleen, jos Paavali tarkoitti ensimmäisessä jakeessa sekä seurakunnan ylösottoa että ”kirkkauden ilmestymistä”, niin miksi hän luettelisi ne väärässä aikajärjestyksessä?

Tempauksen ehdot

Kuten Barnesin viiteraamatussa todettiin, Paavalin opetus Herran päivästä koski sitä suurta tapahtumaa, josta hän puhui jo aikaisemmassa kirjeessään. Eli 2. Tess. 2:1-3 on

¹ LaHaye sivut 92,93

jatkoa ensimmäisen Tessalonikalaiskirjeen neljänteen ja viidenteen lukuun, joissa Paavali kirjoitti Kristuksessa kuolleiden ja maanpäälle jääneiden ylöstempauksesta. Kun hän sitten sanoo 2. Tess. 2:1:ssä ”Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä...” tarkoittaa hän: ”Mutta palatakseni siihen aiheeseen, josta kirjoitin jo ensimmäisen kirjeeni neljännessä luvussa.” Juuri tähän lukuun Darby perusti oppinsa seurakunnan ylöstosta, Jeesuksen salaisesta paluusta, joka tapahtuisi seitsemän vuotta ennen Hänen julkista ilmestymistään. Tähän liittyen Paavali kirjoittaa:

Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, ole tarvis kirjoittaa; sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä.¹

Jokainen Darbyn ja Scofieldin seuraaja opettaisi, että tässä kohdassa ”Herran päivä” tarkoittaa nimenomaan seurakunnan ylöstoa, eikä ”Kirkkauden ilmestymistä”. Joten miksi Paavali sitten tarkoittaisi jotakin muuta samalla ilmaisullaan 2. Tess. 2:2-3:ssa? Edellä mainittu osoittaa kuinka Tessalonikan seurakunta oli hätäntynyt Paavalin ensimmäisestä kirjeestä, jossa hän varoitti Herran päivän tulevan kuin varas yöllä ja siellä oli levinnyt väriä profetioita Jeesuksen pikaisesta tulemuksista. Osa valheopettajista jopa lähetti väärennettyjä kirjeitä apostolien nimissä. Tästä johtuen Paavali katsoi aiheelliseksi rauhoitella seurakuntaa ja oikaista ensimmäisestä kirjeestään syntynyttä hämminkiä. Kolmannessa jakeessa hän sitten tähdentää, että kahden ehdon – seurakunnan luopumuksen ja Antikristuksen paljastumisen – tulee toteutua ennen kuin ”meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemus ja meidän kokoontumisemme hänen tykönsä”, voi tapahtua. Jos profetia Antikristuksen paljastumisesta oli tarkoitettu vihan ajan uskoville, niin miksi samassa jakeessa mainittaisiin myös seurakunnan luopumus? Mitä merkitystä tällä olisi enää ylöstoston jälkeisessä maailmassa?

Ilm. 13:18 kertoo, että kun aika on oikea Antikristuksen henkilöllisyys voitaisiin tunnistaa hänen nimestään, joka muodostaa heprean tai kreikan gematriassa lukuarvon 666. Aikoinaan tätä menetelmää sovellettiin keisari Neroon, jonka jälkeen sitä on sovellettu moniin muihinkin tyranneihin. Jotkut puoltavat hieman vapaampaa tulkintaa ja laskevat pedon luvun vaikkapa maailmanpankin numeroimilla aakkosilla, joissa A = 6, B 12, C =18 jne (sukunimeni lukuarvosta saadaan tällä keinoin luku 666, mutta olen tällä perustein tuskin Ilmestyskirjan peto). Kaikkein huippuna lienee Amerikan edesmenneen presidentin *Ronald Wilson Reaganin* yhdistäminen Antikristukseen, koska jokainen hänen kolmesta nimestään muodostaa kuusi kirjainta. Tällaiset esitykset tekevät Raamatun profetioista pelkän vitsin, joita yksikään rationaalinen ihminen ei viitsi ottaa enää tosissaan ja sokeuttavat ihmisten silmät kun todellinen Antikristus lopulta paljastetaan.

Mutta mitä merkitystä Antikristuksen nimen lukuarvolla olisi enää vihan ajan uskoville, kun hän olisi ilmestynyt jo ihmeineen ja merkkeineen (2. Tess. 2:9), eikä kukaan uskova voisi enää epäillä hänen identiteettiään. Joten tämäkin viittaa siihen, että Peto voitaisiin tunnistaa hänen nimensä lukuarvosta jo ennen profetian muiden palasten loksahdamista paikoilleen – eli hänet paljastettaisiin jo seurakunnan ajalla. Scofieldin leiri

1 1. Tess. 5:1-2, Nämä jakeet on suoraa jatkoa Paavalin opetukselle ylöstosta 1. Tess. 4:13-18:sta

unohtaa 2. Tess. 2:3:n kaikkein olennaisimman merkityksen – Paavalin opetuksen ylösoiton ehdoista. Ensimmäinen näistä oli seurakunnan yleinen luopumus ja toinen Antikristuksen paljastuminen. Eli Antikristus ei voi paljastua ennen kuin seurakunnan luopumus on tapahtunut, eikä seurakunnan ylösoitto voi toteutua ennen kuin Antikristus on paljastunut. Tästä päästäänkin Laittoman pidättäjän ja sen poistamisen salaisuuteen.

Laittomuuden salaisuuden pidättäjä

Tyypillinen scofieldilainen selitys pidättäjän poistamisesta annetaan näissä Lusan ja Hitchcockin jo edellä lainatuissa katkelmissa:

Esitempausopin mukaan Jeesuksen tulemuksessa on kaksi vaihetta: tempaus ja julkinen ilmestyminen maailmalle seitsemän vuotta tämän jälkeen. Tämä jako löytyy esim. 2. Tess. 2:1-2:sta, jossa mainitaan 'meidän kokoontumisemme hänen tykönsä' ja 'hänen tulemuksensa ilmestys'. Hieman myöhemmin kyseisessä kohdassa Paavali puhuu tekijästä, joka estää Antikristusta vielä ilmestymästä: '*Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää*' (2. Tess. 2:7). Yleisesti 'sen, joka nyt vielä pidättää', on tulkittu tarkoittavan Pyhää Henkeä ja seurakuntaa, jotka ovat vielä maailmassa.[Lusa]

Näin pidättäjänä toimivat Pyhä Henki ja seurakunta. Tässä ajassa Pyhä Henki tekee työtään kansansa kautta ja pidättelee pahan vaikutusta... Tempauksen tapahtuessa Hengen asuttama seurakunta ja sen pidättelevä voima poistetaan. Tämän jälkeen saatana pystyy toteuttamaan suunnitelmansa täydellä teholla ja nostaa näyttämölle oman miehensä, joka alistaa koko maailman valtaansa. Tempaus poistaa esteet pahuuden tieltä ja avaa oven Antikristuksen valtaannousulle. [Hitchcock]

Lusa jopa toivoisi yhdistävän Laittoman ilmestymistä edeltävän "apostasian", eli seurakunnan laajamittaisen luopumuksen, seurakunnan ylösoittoon:

Paavali opettaa, että Herran päivä '*ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi*' (2. Tess. 2:3). Joidenkin raamatuntutkijoiden mukaan kreikan sana *apostasia*, joka on edelleen käännetty sanalla 'luopumus', voidaan kääntää myös sanalla 'lähtö, poistuminen'. Siten kyseinen kohta tarkoittaisi seurakunnan lähtöä ja poistumista tästä maailmasta eli ennen vihan aikaa tapahtuvaa tempausta.¹

Tämä on tempausopin ääriscofieldilainen muoto, mitä Scofieldin viiteraamattu ei itsekkään opeta. Se menee jo niin pitkälle, että se vääristelee Raamatun kreikankielisiä ilmaisuja. HELPS Word-studies selittää sanan "apostasía" alkuperää ja merkitystä näin:

apostasía (sanasta 868 /*aphístēmi*, "lähteä, vetäytyä", joka on johdettu sanoista 575/*apó*, "pois jostakin" ja 2476/*histēmi*, "mielipide") – asianmukaisesti, lähtö (viitaten *hylkäämiseen*); **uskostaan luopuminen - kirjaimellisesti, "lähteä aikaisemmasta mielipiteestään"** (painotukset minun)

Strong Concordance antaa sanalle taas seuraavat englanninkieliset määritelmät:

¹ Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot, sivu 123

”defection” - loikkaus [**poliittisesta aatteesta luopuminen**], ”apostasy” - luopumus [**uskosta luopuminen**] ja ”revolt” - kapina [**auktoriteetin vastustaminen**].¹

Nämä esimerkit riittävät osoittamaan, kuinka ”apostasian” yhdistäminen seurakunnan ylösottoon on alkukielen törkeää väärinkäyttöä. Lusa tekee tietämättään kuitenkin oikean havainnon liittäessään pidättäjän poistamisen laitonta edeltävään luopumukseen (tästä kohta enemmän). Scofieldin viiteraamatun vuoden 1917 painos selittää 2. Tess. 2:sta lukua tähän tapaan:

1. *Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet,*

2. *ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä.*

Katso Scofield alaviite: "Jes. 2:12".

3. *Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi,*

(1) Tuolle päivälle

tapahtumien järjestys on:

(1) Laittomuuden salaisuuden työskentely Jumalallisen pidättäjän alaisuudessa, mikä oli jo alkanut apostolien aikana - 2. Tess. 2:7

(2) Tunnustavan kirkon luopumus 2. Tess. 2:3 Luuk. 18:8 2. Tim 3:1-8.

(3) Sen poistaminen, joka pidättää laittomuuden salaisuutta 2. Tess 2:6,7. Pidättäjä on persoona "hän," ja koska "salaisuus" aina vaatii ylikuonnollista elementtiä, Katso Scofield alaviite: "Matt. 13:11". Tämä persoona ei voi olla kukaan muu kuin Pyhä Henki kirkossa, joka on "otettu tieltä pois" 2. Tess. 2:7, 1Tess. 4:14-17.

(4) Laittoman ilmestyminen 2. Tess. 2:8-10, Dan 7:8, 9:27, Matt 24:15, Ilm. 13:2-10.

(5) Kristuksen tuleminen kunniaassa ja laittoman tuhoaminen 2. Tess. 2:8 Ilm. 19:11.²

Kohdasta (3) näemme kuinka Scofieldin viiteraamatussa pidättäjä yhdistetään persoonaan, Pyhään Henkeen ja ”Pyhä Henki kirkossa, joka on otettu tieltä pois” on sen mukaan sama kuin seurakunnan ylösotto. Tämän osoittaa viittaus 1. Tess. 4:14-17:sta. Hitchcock tiivistä pidättäjää Pyhänä Henkenä puoltavan argumentoinnin neljään kohtaan:

- Pidättäjän täytyy olla kaikkivaltias. Ainoa asia tai persoona, jolla on tarpeeksi voimaa estää ja pidätellä Antikristuksen ilmestymistä, on Jumala.
- Tämä on ainoa näkemys, joka hyväksyttävästi selittää 2. Tess. 2:6-7:ssä tapahtuvan suvun muutoksen. Pidättäjä on sekä voima – ”mikä pidättää” ja persoona – ”se, joka nyt vielä pidättää”.

¹ <http://concordances.org/greek/646.htm>

² http://sco.biblecommenter.com/2_thessalonians/2.htm

Alkuperäisessä kreikan kielessä sana pneuma (henki) on neutri. Pyhään Henkeen viitataan kuitenkin jatkuvasti maskuliinissa olevalla pronomiinilla ”Hän”, etenkin Joh. 14-16:ssa.

- Raamatussa Pyhän Hengen sanotaan pidättelevän maailmassa ja uskovon sydämessä (Gal. 5:16-17) ilmenevää syntiä ja pahuutta.
- Seurakunta, ja sen tehtävä julistaa evankeliumia, on se ensisijainen instrumentti, jota Pyhä Henki käyttää pahuuden estämiseen tässä nykyisessä ajassa. Kristityt ovat maailman valo (Matt. 3:13-16). He ovat Pyhän Hengen temppeleitä sekä yksilöinä että yhteisönä.

Kukaan ei voi kieltää, etteikö nämä perusteet olisi tarpeeksi vakuuttavia. Laittomuus on yhtäkuin synti (1. Joh. 3:4) ja ainoastaan Pyhällä Hengellä on valta pidättää syntiä ja sen lopullista ruumiillistumaa, eli Laitonta. Mutta scofieldilaisen tempausopin ongelma ei olekaan pidättäjän identifiointi Pyhäksi Hengeksi vaan pidättäjän poistamisen samaistaminen seurakunnan ylösottoon. Juuri tämän ymmärtämisessä ollaan menty pahasti metsään. Scofieldin viiteraamattu olettaa Paavalin tarkoittaneen pidättäjän poistamisella PH:n poistamista maailmasta yhdessä seurakunnan kanssa, vaikka hän todellisuudessa tarkoitti Pyhän Hengen poistamista seurakunnasta. Tämä paljastuu selvästi 2. Tess. 2:7:n tekstiyhteydestä.

Miksi Paavali olisi tarkoittanut pidättäjän poistamisella ylösottoa, jos hän sanoi Laittoman paljastuvan jo ennen tätä. Kuinka hän voisi esittää näin ristiriitaisia väitteitä? Eihän valtakuntaan pysy pystyssä, jos se alkaisi sotia itseään vastaan (Matt. 12:25). Mutta katsotaanpa Paavalin asiayhteyttä tarkemmin. Jakeissa 1-3 hän ensin valistaa Tessalonikan hätääntyneitä seurakuntaa siitä, että kahden ehdon tulee täytyttyä ennenkuin kristittyjen ylöstempaus (meidän kokoontumisemme hänen tykönsä) voi käydä toteen. Sitten hän nimeää nämä ehdot ja niiden aikajärjestyksen:

Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä (seurakunnan ylöstempaus) ei tule, ennenkuin luopumus **ensin tapahtuu** ja laittomuuden ihminen ilmestyy (jae 3)

”Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla”, toisin sanoen: *Älkää antako valheprofeettojen johtaa teitä harhaan julistaessaan ylösoton välitöntä läheisyyttä.* ”Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy” Paavali painottaa ylösottoa edeltävän kahden ehdon toteutumisen järjestystä sanoessaan ”luopumus ensin tapahtuu”. Jakeissa neljä hän kertoo laittoman toimista vihan aikana, Jerusalemin temppelin häpäisystä jne. Sitten hän palaa aiheeseensa ylösoton ehdoista:

Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne sanoin tämän teille? (jae 5)

Tämä jae kertoo, ettei Tessalonikan seurakunta kuule tästä ensimmäistä kertaa, vaan Paavali oli puhunut jo siitä ollessaan seurakunnassa itse paikanpäällä. Nyt hän valittaa heidän lyhytmuistisuuttaan joutuessaan toistaessaan jo aikaisemmin sanomaansa. Mihin hän sitten viittaa kirjoittaessaan ”Ettekö muista, että... sanoin tämän teille?” Hän ei puhunut Jerusalemin temppelin häpäisystä, sillä Paavalin opetuksen painopiste ei ole selittää Laittoman toimintaa vihan aikana, vaan korjata hänen ensimmäisestä kirjeestään syntynyt kohu ylösoton välittömästä läheisyydestä. Näin ollen hän viittaa jakeiden 1-3

opetukseen seurakunnan ylösotosta, sen toteutumisen kahdesta ehdosta ja näiden ehtojen oikeasta järjestyksestä. Tämä on se asia, josta hän oli puhunut jo aikaisemmin, kuten jae 5 kertoo.

Seuraavan jakeen alku osoittaakin jo sen mihin asiayhteyteen laittoman pidättäjä ja sen poistaminen sitten liittyy:

Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy (jae 6). Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää (jae 7), niin silloin ilmestyy tuo laitton (jae 8)..."

Tässä kohtaa Tessalonikan unelias seurakunta kysyisi: *Niin mistä tiedämme mikä pidättää? Ja mitä pidättää? Ja kuka ilmestyy?* (ja tähän Paavali vastaisi takoamalla päätään seinään). Mutta vaikka useimpi lukijoistani (jos yksikään on enää hereillä) osaisikin vastata kahteen viimeiseen kysymykseen, vain harva on pohtinut ensimmäistä kysymystä, koska Laittoman pidättäjän ja sen poistamisen asiayhteyttä ei olla vielä täysin ymmärretty. Kysymys ei kuulu "kuka tai mikä pidättää" vaan "Mistä tiedämme mikä pidättää". Näillä kahdella kysymyksellä on ratkaiseva ero. Ensiksi mainittuun voimme vastata esittämällä erilaisia *arvailuja*, kun taas viimeksi mainittuun on vain yksi oikea vastaus. Vastaus kysymykseen "kuka tai mikä pidättää" paljastuukin vain jos vastataamme ensin kysymykseen "Mistä tiedämme mikä pidättää".

Toisin sanoen, kun Paavali kirjoittaa "*Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää*" (Laitonta), liittää hän pidättäjän merkityksen siihen viitekehykseen, josta hän kirjoitti juuri aikaisemmin. Tämä viitekehys on tietysti kolmannessa jakeessa mainittu "apostasía", eli seurakunnan luopumus, joka olisi molempien sekä seurakunnan ylösoton, että Antikristuksen ilmestymisen toteutumisehto. "Ja nyt te tiedätte" eli "Nyt kun olen tästä asiasta jälleen kerran muistuttanut te ymmärrätte sen ja tämän". Koska Tessalonikan seurakunta oli unohtanut Paavalin jo aikaisemmin seurakunnassa paikanpäällä pitämänsä opetuksen seurakunnan ylösoton ja Antikristuksen ilmestymisen toteutumisehdoista, toistaa hän sen nyt 2. Tess. 2:1-3:ssa. Tästä syystä hän rauhoittelee heitä jakeessa kuusi sanomalla "Ja nyt te tiedätte". Eli "nyt kun olen tästä asiasta jo toistamiseen muistuttanut, te ymmärrätte ettei mitään syytä hätäntymiseen olekaan".

Kuinka tämä sitten tynnyttäisi heitä? Osoittamalla mahdottomaksi ylösoton toteutumisen heidän päivinään. Se osoitti ensinnäkin, että ylösotto ei voisi toteutua ennen kuin Antikristus paljastetaan. Tämä ei vielä itsessään olisi riittänyt tynnyttämään seurakuntaa. Sen tähden Paavali tähdentää, että myös Laittoman paljastumisella olisi sen toteutumista pidättävä ehtonsa eli seurakunnan luopumus. Vasta kun molemmat näistä ehdoista täyttyy, voidaan seurakunta myös korjata taivaallisiin majoihin. Joten, kun Paavali kirjoittaa, että "*nyt te tiedätte, mikä pidättää*" (laitonta ja siten myös ylösottoa), olettaa hän lukijan ymmärtäneen sen asiayhteyden mikä vallitsee Laittoman Pidättäjän ja sen ilmestymistä edeltävän luopumuksen välillä. Eli tässä pronomini "mikä" viittaa siihen kontekstiin, joka voidaan päätellä jo kolmannen jakeen sisältä. Iso Suomen Kielioppi määrittäisi tällaisen pronominin assosiativiseksi *anaforaksi*:

Assosiatiiivinen anafora on nimitys sille, että anaforinen pronomini tai muu pro-sana viittaa kontekstista pääteltävään entiteettiin, vaikka tätä ei ole edellä konkreettisesti mainittu. Sitä esiintyy etenkin puhutussa kielessä; esim. ilmauksessa *Mä yritin soittaa palvelunumeroon, mutta ne oli ilmeisesti lomalla* pronominin **ne** tarkoitteeksi voidaan ilman erityistä mainintaakin tulkita henkilöt, jotka yleensä vastaavat kyseiseen puhelimeen. (→ § 1438.)¹

Koska pidättäjän identiteetistä ei ole konkreettista mainintaa, täytyy pronomini ”mikä” 2. Tess. 2:6:ssa olla edellä kuvailtu *assosiatiiivinen anafora*, joka viittaa aikaisemmista jakeista pääteltävään entiteettiin. Paavalin pointti on siis tämä: Pidättäjä on Pyhä Henki, joka seurakunnan kautta vaikuttaa sekulaareissa yhteiskunnissa pidättäen laittomuutta eli syntiä (so. avointa kapinaa Jumalan lakeja kohtaan) ja viimekädessä itse Laitonta, joka on synnin lopullinen inkarnaatio. Näin ollen Laiton ei voi ilmestyä ennen kuin laittomuus pääsee valtaan, eikä laittomuus voi päästä valtaan ennen kuin laittomuuden pidättäjä, Pyhä Henki on poistettu. Paavalin assosiatiiivinen anafora ”*Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää*” taas osoittaa, että PH:n poistaminen ei voi olla seurausta seurakunnan ylösotosta, vaan *seurakunnan luopumuksesta*.²

Pyhä Henkeä ei siis poisteta seurakunnan *kanssa* vaan *seurakunnasta*. Joten se mikä ”poistaa esteet pahuuden tieltä ja avaa oven Antikristuksen valtaannousulle.” ei ole, kuten Hitchcock opettaa, seurakunnan ylösotto vaan seurakunnan luopumus. Paavali ei tarkoittanut tietenkään, että Pyhä Henki tulisi poistumaan seurakunnastaan kokonaan (missä olisi silloin se valvova morsian, jonka Ylkä noutaa taivaallisiin häihinsä), vaan että Henki poistuisi suuresta osaa Jumalan Sanasta luopuneita kirkkokuntia.

2. Tess. 2:n keihäänkärki on siis tässä: 1. Tess. 4:13-18:sta lupaus seurakunnan ylösotosta voi toteutua vasta sitten kun sitä pidättävät ehdot, seurakunnan luopumus ja Antikristuksen paljastuminen toteutuu. Seurakunnan luopumuksen seurauksena maailmasta poistetaan Pyhän Hengen syntiä pidättävä vaikutus ja tällöin katoaa esteet myös synnin ihmisen esiintulolle. Kun synnin ihminen lopulta paljastetaan, ylösottoa pidättäneet ehdot täyttyy ja tällöin myös esteet sen välittömälle toteutumiselle katoaa. Paavalin kirjeelle on siten kaksi pääkohdetta: alkuseurakunta ja viikunapuun -sukupolven seurakunta. Ensiksi mainittua sen tarkoitus oli tyynnyttää. Viimeksi mainittua sen tarkoitus on herätellä! Eli seurakunnan luopumus on sen valvovalle vähemmistölle profetaallinen ajanmerkki Antikristuksen paljastumisen läheisyydestä. Tämä puolestaan tulee olemaan merkinä ylösoton *välittömästä* läheisyydestä.

Yllä esitetty kuvaus osoittaa myös sen, ettei 2. Tess. 2:3 käy perusteeksi mid- tai post-tribulation tempausopeille. Laittoman ilmestymisen ja ylösoton välinen aika voi olla vain kuukausia, viikkoja, päiviä, tunteja, minuutteja, sekunteja, millisekunteja, mikro-sekunteja, nanosekunteja... tai ehkei nyt ihan sittenkään.

1 http://kaino.kotus.fi/cgi-bin/julk1/termit.cgi?h_id=aCHEDDDDI

2 Samaan johtopäätökseen päätyy Uurnas Saarnivaara kirjassaan *Harmageddon ennen ja jälkeen* (1969), sivul 105

Tiivistämme tämän luvun argumentit Laittoman paljastumista seuraavalle ylösotolle kymmeneen alla lueteltuun kohtaan:

1. Kieliopilliset lainalaisuudet yhdistävät Herran päivän 2. Tess. 2:3:ssa ”meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä...”
2. Tämän lauseen jakaminen sekä ylösottoon että ”kirkkauden ilmestymiseen” tekisi Paavalin opetuksesta liian vaikeaselkoista ja epämääräistä, ollakseen oikea tulkinta hänen opetuksestaan.
3. Koska se ei voi tarkoittaa molempia, vaatii tilanne joko tai -asetelmaa.
4. Ilmaisuihin ”Meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä” osoittaa, kuinka jakeessa viitataan samaan asiaan, josta Paavali puhui jo ensimmäisen kirjeensä neljännessä luvussa.
5. Ilmaisuihin ”Herran päivä” todistaa saman asian (ks. 1. Tess. 5:1-2).
6. ”Meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä” ei voi merkitä ”kirkkauden ilmestymistä” koska silloin kaikki elävät olennot kootaan kansakuntien tuomiolle, ja Kristuksen valtakunta perustetaan.
7. 2. Tess. 2. luku kirjoitettiin jatkoksi ensimmäisestä kirjeestä syntyneeseen huoleen ylösoton välittömästä läheisyydestä.
8. Paavali osoitti tällaisen huolen turhaksi kirjoittamalla 2. Tess. 2:3:ssa ylösoton toteutumisen kahdesta ehdosta – seurakunnan laajamittaisesta luopumuksesta ja Antikristuksen paljastumisesta.
9. 2. Tess. 2:6:n assosiativinen anafora ”nyt te tiedätte, mikä pidättää”, paljastaa Paavalin viitanneen Laittoman pidättäjällä ja sen poistamisella edeltävistä jakeista pääteltävään tapahtumaan, eli Pyhän Hengen poistamiseen seurakunnasta – ei seurakunnan kanssa – sen luopumuksen seurauksena.
10. Nämä kohdat todistavat sen, ettei 2. Tess. 2:3 tue Scofieldilaista pre-tribulationismia sen enempiä kuin se tukisi mid – tai post-trib -tempaustakaan. Sen sijaan se tukee darbylaista pre-trib -tempausta

Jos Antikristuksen identiteetti voidaan todellakin tunnistaa ennen seurakunnan ylösottoa, kuten nämä kymmenen kohtaa selvästi osoittavat, pitäisi lukijan viimeistään tässä vaiheessa kysyä itseltään, että voisiko tämä kirja olla osaltaan täyttämässä 2. Tess. 2:3:n profetiaa Antikristuksen paljastumisesta. Entä jos tämä kirja ei olekaan taas yksi lukuisista Antikristus -”paljastuksista”, joita on ollut jo kirkon alkua ajoista lähtien. Entä jos nyt onkin kyseessä se oikea? Pahoin pelkään, että seurakunnalle on käymässä samoin kuin Aisopoksen kuuluisassa sadussa *sutta huutavasta pojasta*. Tarpeeksi monien väärin hälytysten jälkeen kristityt eivät enää usko, kun oikea ”susi” on tulossa. Tässä vaiheessa lukijalle saattaisi nousta mieleen, että jos kirjoittaja väittää tunnistavansa Antikristuksen persoonan pitäisi hänellä olla ainakin jonkin asteen julkisuus status.

Kuinka yksikään kristitty voisi tunnistaa häntä, jos hän loistaisi poissaolollaan julkisuuden valokeilasta? Kuinka allekirjoittanut voisi väittää näin, jos hän ilmestyy niin sanotusti ”puun takaa”, ilman aikaisempaa media-julkisuutta? Mutta kuten ensimmäisen lukuni johtopäätöksessä jo havainnoimme, Antikristus ei ilmaannu politiikan ja median keskipisteeseen täydestä salaperäisyydestä, koska Danielin näyissä hänet kuvataan pienenä sarvena, joka kasvaa vähitellen avaruuden tähtiin saakka. Toisin sanoen, hänellä tulee aluksi olemaan toisarvoinen julkinen ja poliittinen rooli, joka lähtee loppua kohden raketin lailla nousuun ja lopulta hänestä tulee maailman johtava ”supertähti”, siinä merkityksessä kuin elokuva ja musiikki bisneksen kuuluisuuksia kutsutaan ”tähdiksi”.

Mutta kuten kirjani neljännessä osassa tulemme havaitsemaan, Danielin kirja antaa niin yksityiskohtaisen kuvauksen Antikristuksen taustoista (kansallisuus, perhehistoria jne.), että olisi suuri virhe olettaa hänen ilmestyvän uutislehtien etusivuille miehenä, jonka nimestä ei olla kuultu koskaan edes halaistua sanaa. Mutta eikö hänen esiintulemisestaan käytetty sana ”ilmestyä” tai ”paljastua” 2. Tess. 2:3:ssa viittaa juuri ennestään tuntemattomaan alkuperään? Voiko julkisuudessa jo aikaisemmin tunnettu henkilö ”ilmestyä” tai ”paljastua” kuten profetia edellyttää? Vuoden 33/38 käännös ei tee täyttä oikeutta sanan alkuperäiselle merkitykselle. Alkuperäinen sana 2. Tess. 2:3:ssa on “*apokalýptō*”, josta tulee myös ilmestyskirjan kreikankielinen nimi *apocalýpsis*. HELPS Word-studies selittää:

601 *apokalýptō* (sanoista 575/*apó*, "pois jostakin" ja 2572/*kalýptō*, "peittää") – asianmukaisesti, paljastaa, *paljastaminen* mikä on kätkeyty (verhottu, peitetty), **erityisesti sen sisäinen rakenne; (kuvainnollisesti) tehdä silminnähtäväksi (manifestoitua), erityisesti mikä on aineetonta (näkymätöntä).**²

Joten sanan pohjimmainen merkitys ei viittaa niinkään jonkun asian tai henkilön ilmestymiseen fyysisessä silminnähtävässä olemuksessaan, vaan ennemminkin sen hengellisen ja näkymättömän todellisuuden paljastumiseen. Se viittaa peitteen poistoon (kuvainnollisesti) sellaisen asian tai henkilön yltä, *joka on ollut näkyvä mutta jonka sisäinen hengellinen luonne on ollut verhottuna*. Raamatussa sitä käytetään usein sellaisissa yhteyksissä, joissa aikaisemmin tunnettu mutta piilossa ollut henkilö ilmestyy silminnähtäväksi, sekä fyysisesti että hengellisesti. Esimerkiksi Luukas kirjoittaa Kristuksen julkiseen tulemuksen viitaten “Samoin käy sinä päivänä jona Ihmisen Poika ilmestyy”³ (Luuk. 17:30)“ On selvää, että tässä ilmestyminen ei merkitse vain Ihmisen Pojan ilmestymistä lihasaan, vaan myös sen salaisuuden paljastumista, josta Paavali puhui Kristus-salaisuutena (Ef. 3:4).

Kirjaimellinen merkitys laittomuuden ihmisen ilmestymiselle viittaa siis sellaisen henkilön paljastumiseen, joka on aikaisemmin kyetty näkemään ainoastaan lihallisilla silmillämme, mutta joka Pyhän Hengen avulla on tehty näkyväksi myös hengellisille silmillemme. Toisaalta tähän sisältyy myös sekin ulottuvuus, jossa ilmestymisellä viitataan Laittoman julkiseen esiintuloon Kristusta jäljittelevän valhe-messiaan roolissa. Juuri tästä Paavali kirjoitti 2. Tess. 2:9,10:ssä:

tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidakseen pelastua...

Sana Anti-Kristus tarkoittaa sekä vasta- että sijais-Kristusta⁴. Hän ei ole vain Kristuksen vastustaja, vaan myös Hänen sijaisensa. Toisin sanoen, Antikristus tulee olemaan itsensä valheen personoituma koska hän kieltää Kristuksen Jumaluuden ja sovitustyön ottaen

1 http://biblehub.com/text/2_thessalonians/2-3.htm

2 <http://concordances.org/greek/601.htm>

3 <http://biblehub.com/text/luke/17-30.htm>

4 Hitchcock: Eurot Pois- Siru Tulee: sivu 133

itse sen aseman, joka kuuluu yksin ja ainoastaan Hänelle. Maailmanhistoriassa tunnetaan useitakin ”Messias-kompleksiä” sairastaneita *kansallisia* johtajia, joista kuuluisin on tietysti Adolf Hitler. Historian aikana ei kuitenkaan ole ollut vielä yhtäkään poliittista johtajaa, joka olisi väittänyt olevansa koko ihmiskunnan Vapahtaja. Vain Jeesus Kristus yksin on kyennyt luomaan maailmanlaajuisen massaliikkeen Hänen ja Hänen aatteensa ympärille ja monet Hänen seuraajistaan ovat valmiita antamaan ruumiinsa jopa kidutettavaksi ja kuolemaan aivan kuin Hän antoi henkensä meidän edestämme.

Kun Napoleon Bonapartelta, ateistiselta sotilasnerolta, joka levitti anti-kirkollisen Ranskan vallankumouksen koko Länsi-Eurooppaan, kysyttiin ”Kuka on Jeesus Kristus?”, hän vastasi hänen viimeisinä vuosinaan: ”Minäpä kerron. Aleksanteri, Caesar, Kaarle Suuri ja minä olemme perustaneet suuria valtakuntia. Mutta meidän valtakuntamme perustettiin voimalla. Jeesus yksin perusti Hänen rakkauden valtakuntansa ja tähän päivään saakka miljoonat voisivat kuolla Hänen vuokseen. Minä luulen ymmärtäväni jotakin ihmisen luonteesta, ja kerron sinulle että kaikki nämä miehet olivat ihmisiä ja minä olen ihminen. Jeesus Kristus oli enemmän kuin ihminen.

Olen innoittanut väkijoukkoja niin innostuneella antaumuksella, että he kuolisivat minun vuokseni. Mutta tehdäkseni tämän se oli välttämätöntä, että minun tuli olla näkyvästi läsnä, ulkonäköni, sanojeni ja ääneni sähköisellä vaikutuksella. Kuka välittää minusta nyt, kun olen poistettu elämän aktiivisista kulisista ja ihmisten läsnäolosta? Kuka kuolisi nyt minun vuokseni? Kristus yksin kahdeksantoista vuosisadan kuilun jälkeen saa kysyntää, mitä kenenkään toisen olisi vaikea saavuttaa. Hän pyytää enemmän mitä isä voisi vaatia lapseltaan, morsian aviomieheltään, tai mies veljeltään. Hän pyytää ihmisen sydäntä. Hän tulee saamaan sen kokonaan itselleen. Hän vaatii sitä ehdoitta ja heti Hänen vaatimukseensa on myönnytty.

Ihmeellistä! Ajan ja avaruuden uhmassa, ihmisen sielu sen kaikkine voimineen ja kykyineen tulee kaapatuksi Kristuksen valtakuntaan. Tämä ilmiö on selittämätöntä; se on täysin ihmisen luomisvoimien mahdollisuuksien ulottumattomissa. Aika, suuri tuhoaja, on voimaton sammuttamaan tätä pyhää liekkiä. Tämä on se, mikä vakuuttaa minua kaikkein eniten. Tämä on se mikä todistaa minulle melko vakuuttavasti, että Jeesus Kristus on Jumala.”¹

Lähdeaineisto

Kirjat: (pääasialliset)

Herra Sebot, Israelin Pyhä: Pyhä Raamattu (VK: 1933/38)

Arto Pöllänen: Viimeinen Elonkorkuu- Ilmestyskirjan Sanoma (Aikamedia, 2009)

Hal Lindsey: Jeesus Tulee (Kuva ja Sana, 1998)

Keijo Lindeman: Supervaltojen nousu ja tuho (Ari-paino, 1978)

Mark Hitchcock: Eurot Pois- Siru Tulee (Kuva ja Sana, 2009)

Tim Lahaye: Tuuliin ja Pilviin (Kuva ja Sana 2000)

Teijo-Kalevi Lusa: Ehtoosade (Kuva ja Sana, 2006)

1 Jame Gibbons: Our Christian Heritage, sivu 238

Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot (KUVA JA SANA, 2004)

Web -sivut: (pääasialliset)

<http://biblehub.com/>

http://en.wikipedia.org/wiki/Main_Page

Wikipedian avoin luonne on johtanut huoliin kirjoitusten laadusta, vandalismin määrästä ja informaation virheettömyydestä. Vuoden 2005 Nature -lehden tutkimus kuitenkin osoitti, että tiede artikkelit, joita he vertasivat, tulivat lähelle Encyclopædia Britannican virheettömyyttä. <http://www.nature.com/nature/journal/v438/n7070/full/438900a.html>

TV -Dokumentit:

The Daniel Project

Osa 2

Antikristuksen kulttuurillinen tausta

L u k u 3

Onko Jes. 14:25 ym. riittävä todiste Anti- Kristuksen syyrialaisesta syntyperästä?

Minä muserran Assurin maassani ja tallean hänet vuorillani, niin että hänen ikeensä heltiä heidän päältään ja hänen kuormansa heltiä heidän hartioiltansa. – Jes. 14:25

Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin. – Daniel 8:8,9

Nyt kun olemme perustelleet ettei Antikristuksen henkilöllisyyden paljastuminen ennen seurakunnan ylösottoa ole mahdottomuus, vaan sen toteutumiseen vaadittu välttämätön edellytys, voimmekin siirtyä kirjani seuraavan vaiheeseen; Antikristuksen kulttuurilliseen alkuperään. Ensimmäisessä luvussa viittasimme useaan kertaan Daniel 9:27:een, missä Antikristus assimiloidaan roomalaisten Prinssi Titukseen. Hänen sotaretkensä Juudeaan vuonna 70 ja toisen temppelin tuho ennustettiin jakeessa 26. Nämä kaksi jaetta muodostavat dispensationalistisen ja futuristisen eskatologian

selkärangan. Preteristisessä tai historisistisessä koulukunnassa 70:ttä vuosiviikkoa ei eroteta omaksi kokonaisuudekseen, jonka toteutuminen olisi vasta vasta edessäpäin, vaan sen katsotaan toteutuneen jo Jeesuksen päivinä.

Tätä näkökantaa edustaa esimerkiksi Osmo Haavisto. Kirjassaan *Israel Öljypuu* hän hyökkää dispensationalismia ja futurismia vastaan ja väittää profetian historisistisen tulkinnan olevan ”vanhin tapa ymmärtää Ilmestyskirjaa ja Danielin ennustuksia”.¹ Tämä väite on täysin perusteeton, sillä useimmat kirkkoisista uskoivat aikojen lopulla ilmestyvään yksilölliseen persoona Antikristukseen, joka olisi Kristuksen pyhiä vainoava tyranni, jonka hallitusaika kestäisi kolme ja puoli vuotta ja joka rakentaisi kolmannen temppelin Jerusalemlle. Mark Hitchcock lainaa kuuluisaa patristiikan tutkijaa David Dunbaria:

...toisen vuosisadan viimeisinä vuosikymmeninä... seurakunnan valtavirtaan kuuluvassa näkemyksessä uskottiin, että Antikristus olisi joku tuleva Daanin heimoon kuuluva juutalainen; hän saapuisi Rooman valtakunnan pirstoutumisen jälkeen; hän olisi vainoja järjestävä tyranni; hän rakentaisi uudelleen Jerusalemin temppelin; hän ylentäisi itsensä jumalaksi; hän hallitsisi kolmen ja puolen vuoden ajan; hänen kaatumisensa myötä Kristus palaisi maan päälle.²

Daniel 9:27 – futurismin kulmakivi

Jesuiitta Francisco Riberan 500 sivuisen Ilmestyskirjan kommentaarin, jonka hän loi vastavedoksi protestanttien väitteille paavista Antikristuksena, on sanottu luoneen pohjan nykyiselle futurismille, mutta todellisuudessa sen alkuperä ulottuu paljon uskonpuhdistusta kauemmaksi. Jo kirkkoisä Irenaeus (130-202) opetti, että Daniel 9:27:n 70. vuosiviikko odotti täyttymystään vielä hänen elinaikanaan.³ Danielin ja Ilmestyskirjan kirkkohistoriallinen tulkinta syntyi vasta keskiajalla ja se yleistyi varhaisella uudella ajalla ainoastaan protestanttien keskuudessa. Samalla tavoin dispensationalistinen futurismi on nykyään lähinnä evankelisen protestantismien tavaramerkki.

Historisistinen tulkinta oli protestanttien vallitsevin eskatologinen oppi 1500-luvulta aina 1800-luvulla ja sen tukijoihin kuului sellaisia kirjailijoita kuten **Luther, Sir Isaac Newton, Bengel, Faber, Elliot, Wordsworth, Hengstenburg, Alford, Fausset ja Lee**⁴ (Jos Newtonin kaltainen valistunut tiedemies uskoi Raamatun profetiaan, niin ehkä se ei lopulta olekaan niin ”kahjoa”, kuin moni itseään valistuneena pitävä voisi nykyään ajatella). Lyhyesti sanottuna historisismi opettaa Danielin näkyjen jatkuvuutta; profetian katkeamatonta kehitystä Danielin päivistä Jeesuksen paluuseen ja pyhien valtakunnan perustamiseen asti. Se hylkää siten dispensationalistisen näkemyksen profeettallisen ”kellon” pysähtymisestä juutalaisten maastakarkoituksessa vuonna 70.

Historisismi kieltää opin seitsemän vuotisesta vihan ajasta ja sen käynnistämästä

1 Osmo Haavisto: *Israel Öljypuu* (painopaikka: Saarijärven Offset Oy 2002), sivu 105.

Kirjan Pdf versio: <http://fkf.net/haavisto/153sivua.pdf>

2 Hitchcock: sivu 226

3 Irenaeus, *Heresioita vastaan* Kirja 5, luku 25 ja 26. Ks.

[http://en.wikipedia.org/wiki/Futurism_\(Christianity\)#History](http://en.wikipedia.org/wiki/Futurism_(Christianity)#History),

4 <http://www.champs-of-truth.com/books/3schools.htm>

yksilöllisestä Antikristuksesta. Se sovittaa Danielin seitsemännen luvun näyn neljännen pedon kymmenestä sarvesta ja toisen luvun kuvapatsaan kymmenestä varpaasta myöhäisantiikkiin, jolloin Euroopan eri kansallisuudet perustaneet germaaniheimot jakoivat Rooman valtakunnan kymmeneen osaan.

Pienen sarven eli Antikristuksen ilmestymisen katsotaan toteutuneen jo paavinvallassa keskiajalla ja varhaisella uudella ajalla ja Antikristuksen 1260 päivän tai kolmen ja puolen vuoden hallitusaikaa sovelletaan ”päivät vuosiksi luettuna” -periaatteella (3. Moos. 25:2, Hes. 4:5-6, Dan. 9:24-27) 1260 vuoteen. Kirjani neljännessä osassa tulemme yhdistämään nämä kaksi johtavaa protestantismien eskatologista perinnettä ja tämä johdattaa meidät paljon yhtenäisempään kokonaisymmärrykseen Raamatun profetiasta, kuin mitä dispensationalismi tai historisismi kykenisi yksistään tarjoamaan. Tämä fuusio auttaa myös yhdistämään kaikki hajallaan olevat profetian eri palaset, jotka yhteen koottuna paljastaa Antikristuksen henkilöllisyyden.¹ Mutta mitä tulee 70. vuosiviikkoon, niin tässä kohtaa historisistinen tulkinta on pahasti hakoteillä:

”Ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu” (jae 26). Tämä tarkoittaa sitä, että voideltu – Messias – kuoli ristillä. Luemme Dan. 9:27:n alkuosasta niin kuin on Raamatun alkutekstissä ja useimmissa englanninkielisissä Raamatuissa: ”Hän vahvistaa liiton monien kanssa viikoksi ja puolivälissä viikon hän lakkauttaa uhraamisen ja ruokauhrin – –.” Liiton tekijä on Kristus eikä suinkaan antikristus. Tämä liitto on Jeesuksen veressä, joka täyttää Aabrahamin kanssa tehdyn liiton (Gal. 3:17). Liiton vahvistaminen viikoksi tarkoittaa Parkynsin mielestä sitä, että juutalaisilla oli erikoinen seitsemän vuoden armonaika Jeesuksen kasteesta Stefanuksen kivittämiseen. Stefanus kivitettiin vuoden 33 syyskuussa. Jeesus kastettiin ja täytettiin Pyhällä Hengellä (= voideltiin) vuonna 26. Tästä voitelmasta Stefanuksen kivittämiseen on yksi vuosiviikko eli seitsemän vuotta. Keskellä tuota viikkoa, vuonna 30, Jeesus ristiinnaulittiin. Tässä täyttyi Danielin profetia synnin sovitukselta ja (Uuden) liiton teosta viikon puolivälissä.²

Tämä selitys on ilmeisen väkinäinen. Olisi epä johdonmukaista yhdistää liiton tekijä Kristukseen, koska Hänet *tuhotaan* ”kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä”, jonka jälkeen näky etenee kronologisesti Jerusalemin ja sen temppelin tuhoon ”hyökkävään ruhtinaan” toimesta. Jos 62 vuosiviikkoa (ynnä seitsemän vuosiviikkoa, tai 49 vuotta, joka kului Jerusalemin jälleenrakennuksessa, ks. Dan. 9:25) päättyy Voidellun – so. kreikaksi Kristuksen – tuhoamiseen, niin kuinka 70. vuosiviikko voi alkaa Jeesuksen kasteesta noin kolme ja puoli vuotta aikaisemmin? Eli kuinka 70. vuosiviikko voi alkaa ennen kuin sitä edeltävät 69 vuosiviikkoa ovat edes vielä päättyneet?

Haavisto ratkaisee tämän siten, että hän laskee Jeesuksen voitelmän tapahtuneen jo Jordaniassa. Mutta ”voideltu ruhtinas” jakeessa 25 viittaa selvästi Jeesuksen voiteluun Betaniassa (John. 12:1-15), vähän ennen Hänen julkista saapumistaan Jerusalemiin, missä Hänet vastaanotettiin ”Israelin kuninkaana, joka tulee Herran nimeen.” Danielin näyn painopistehän on Jerusalemissa (Dan. 9:24) ja siksi Israelin Messias-prinssin saapumisella tarkoitetaan Hänen saapumistaan Jerusalemiin 62 vuosiviikkoa sen jälleenrakennuksen jälkeen. Pyhän Hengen laskeutuminen Jeesuksen ylle Jordaniassa ei ole millään keinoin kytköksissä Jerusalemiin, kuten näky edellyttäisi. Näyssä sanotaan selvästi, että Voideltu

1 Kirjoittaja ei pue Antikristusta tiaraan, eli en ehdota paavi Franciscusta Antikristuksen paikan täyttäjäksi.

2 Haavisto: sivut 118-119

surmattaisiin ”kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä”, mikä tarkoittaa 69. vuosiviikon päättyvän Jeesuksen ristiinnaulitsemiseen – ei Hänen kasteeseen.

Jo kieliopillisesti jae 27 ei mitenkään voisi puhua Kristuksesta, koska siinä käytetyn pronominin ” hän” korrelaatti – eli henkilö johon pronomini viittaa – on kaupungin ja pyhäkön hävittävä hyökkäävä ruhtinas, eikä suinkaan tätä edeltävä Voideltu ruhtinas, joka näyn mukaan on jo tuhottu. Haaviston tulkinnassa näystä riisutaan sen johdonmukainen, kronologinen eteneminen. Miksi siinä palattaisiin juutalaisten maastakarkoituksesta ja temppelin hävityksestä taas uudestaan Jeesuksen elämään? Jos liiton tekijä olisi Kristus, niin miksi häntä kutsuttaisiin ”hävittäjäksi”, joka ”tulee kauhistuksen siivillä”? Näyssähän hänet liitetään Jumalan pyhiä vainoavaan tyranniin, josta esimerkiksi Daniel 11:31 kertoo. Molemmat näistä poistavat jokapäiväisen uhrin ja häpäisevät pyhäkön asettamalla sinne hävityksen kauhistuksen. Samaan henkilöön Jeesus viittasi Matt. 24:15:sta ja Paavali 2. Tess. 2:4:ssä.

Haaviston mukaan profetin lupaus siitä, että 70 vuosiviikon täytyessä ”luopumus päättyy, ja synti sinetillä lukitaan, ja pahat teot sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan, ja näky ja profeetta sinetillä vahvistetaan, ja kaikkeinpyhin voidellaan” olisi täyttynyt jo Golgatalla. Mutta onko luopumus todella päättynyt tai synti sinetillä lukittu? Kysy tätä Auschwitzin eloonjääneiltä tai ruokansa kaatopaikalta kerääviltä apaattisilta lapsilta. Vuosiviikko-profetian oikea tulkinta on avainasemassa profeetallisen sanan laajemmalle ymmärtämiselle. Jos hairahdumme tässä kohtaa, hairahdumme useissa muissakin ydinkysymyksissä, kuten Israelin asemassa Uuden Liiton seurakuntaan nähden. Tähän kompleksiin teologiseen aiheeseen emme tämän kirjan puitteissa kykene juuri syvällisemmin paneutumaan.

Tiivistäen voimme silti sanoa, että dispensationalismi ei nosta Vanhaa Liittoa Uuden Liiton rinnalle, vaan tekee selvän eron Mooseksen laki liiton ja Aabrahamin liiton välillä, jossa Kanaanin maa eli nykyinen Israel luvattiin Aarahamin siemenen ikuisiksi perinnöksi. Israelin ”aviorikos” teki *ehdollisesta* lakiliitosta merkityksettömän ja tästä syystä tarvittiin Uusi Liitto, missä vanhurskautus ei perustuisi lain noudattamiseen vaan Kristuksessa saavutettuun syntien sovitukseen. Mutta Uusi Liitto ei kumoa Aabrahamille annettua lupausta¹, vaan on sen täyttymys (Gal. 3:17-19). Voidaankin sanoa, että lakiliiton ehdoin Israelilla ei ole enää *lakiin perustuvaa* oikeutta Kanaanin maan ikuiseseen perintöön (3. Moos. 26:13-39). Aabrahamin liiton ehtona² ei ollut kuitenkaan laki vaan se perustui lupaukseen, *testamenttiin*, jota yhdenkään ihmisen teot ei voisi kumota ilman että se tekisi Jumalasta valehtelijan (Gal. 3:15-17). Vaikka Israel olikin uskonon, niin heidän isiensä kanssa tekemiänsä lupauksia Jumala ei silti unohda, sillä Hän ei armolahjojansa eikä kutsumistansa kadu. (3. Moos. 26:44-46, Jer. 31:35-37, Room. 11:25-29).

Uusi Liitto siis *vahvistaa* Israelille annetut lupaukset, koska sen ”aviorikos” ehdollisessa lakiliitossa teki niiden jatkumisen lain ehdoin mahdottomaksi. Pelastus saavutetaan henkilökohtaisesti ainoastaan sydämen ympärileikkauksella uskon kautta,

1 Roomalaiskirjeen 11:sta luvussa Paavali opettaa hyvin selvästi, ettei Uusi Liitto korvaa luonnolliselle Israelille annettuja lupauksia. ks. Room. 11:1-6, 15-29

2 Aabrahamin liiton ainoa ehto oli liiton merkiksi tehty poikalasten ympärileikkaus (1. Moos. 17:10). Juutalaiset rikkoivat Mooseksen liiton ehdot, mutta tätä ehtoa he eivät ole rikkoneet.

mutta tämä ei poista juutalaisilta sen kansallista erityistehtävää koko maata koskevassa pelastussuunnitelmassa tai Kanaanin maan ikuista perintöoikeutta. Erityisen voimakas todistus Jumalan ikuisesta rakkaudesta ja uskollisuudesta Israelia kohtaan annetaan Jer. 31:35-37:ssä:

Näin sanoo Herra, joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yötä, hän, joka liikuttaa meren, niin että sen aallot pauhaavat – Herra Sebaot on hänen nimensä. *Jos väistyvät nämä lait minun kasvojeni edestä, silloin myös lakkaavat Israelin jälkeläiset olemasta kansa minun kasvojeni edessä ainiaan.* Näin sanoo Herra: Jos voidaan mitata taivaat ylhäällä ja tutkia maan perustukset alhaalla, *silloin vasta minä hylkään Israelin jälkeläiset kaikki, kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra.*

Tässä Jumala ikäänkuin haastaisi pakanakansat suureen kädenvääntöön Häntä vastaan: ”Tutkikaa te luomakunnan lakeja ja selvittäkää kuinka valtava maailmankaikkeus on. Jos kykenette mullistamaan nämä lait tai mittaamaan maailmankaikkeuden tilavuuden, niin silloin Minä myös hylkään Israelin kaiken sen tähden mitä he ovat tehneet. Jos sitten häviän mittelön, niin vetäydyn saman tien eläkkeelle – joku toinen hoitakoon paikkani.” Tavallaan tämä on profetiaa lopun aikana räjähdysmäisesti kiihtyvistä tieteellisistä läpimurroista. Kädenvääntö on siis jo alkanut, mutta en löisi vetoa tieteen voitosta.

Tuleva roomalaisten prinssi

Dispensationalismin eräs olennaisimpia oivalluksia on ollut se, ettei liiton tekijä Daniel 9:27:ssä viittaa Jeesukseen vaan Antikristukseen. Kenties huomattavin tutkielma tästä aiheesta oli Kuningatar Victorian aateloiman Sir Robert Anderssonin – joka oli mukana mm. Viiltäjä Jackin murhatutkimuksissa – vuoden 1881 klassikko *The Coming Prince*. Tällä teoksella on ollut perustavanlaatuinen vaikutus Antikristuksen kulttuurillisen alkuperän ymmärtämiseen. Yleensä tämä käsitetään siten, että Antikristus tulisi Prinssi Tituksen tavoin joko Italiasta, tai sitten tässä viitataan kaikkiin niihin kansoihin, joihin roomalainen sivilisaatio levisi ja joissa sen kulttuurillinen perintö on yhä näkyvillä. Tässä merkityksessä se käsittäisi koko läntisen Euroopan ja kenties jopa Balkanin, joka kuului aikoinaan Bysantin eli Itä-Roman Imperiumiin. Tätä näkökantaa edustaa esimerkiksi 20 bestselleriä myynyt tämän päivän huomattavin profetia kirjailija Hal Lindsey:

”Hyökkäävän ruhtinaan [so. prinssin, kirj. huom] väki” todellakin tuhosi kaupungin ja pyhäkön. Tituksen komennossa olleet Rooman legioonat ryöstivät Jerusalemin ja tuhosivat temppelin. He, roomalaiset, ovat ”hyökkäävän ruhtinaan” väkeä. Eikä tämä hyökkäävä ruhtinas ole kukaan muu kuin itse Antikristus. Ja tämän profetian mukaan hänen täytyy nousta muinaisen Rooman kansasta ja kulttuurista. Itse asiassa Rooma ei koskaan kukistunut; pikemminkin se rappeutui sisältä käsin. Kahdentuhannen vuoden kuluessa Rooman määräysvalta voima kuihtuivat pikkuhiljaa, eikä se koskaan saanut takaisin aikaisempaa loistoaan, mutta tästä huolimatta rippeet sen vallasta ja kulttuurista ovat jatkuvasti säilyneet näyttämöllä. Rooman imperiumi on läpikäynyt useita inkarnaatioita. Aikoinaan oli Jeesuksen ajan poliittinen Rooma. Sen rappeuduttua tilalle nousi paavien hengellinen Rooma imperiumi. Käytännöllisesti katsoen paavit hallitsivat Euroopan kuninkaita seuraavien 1000 vuoden ajan. Varhaiskeskiajalla yksikään Euroopan kuningas ei voinut edes kuvitella pysyvänsä vallassa, ellei hänellä ollut Rooman siunausta. Jokaisen, joka noihin aikoihin väitti olevansa

kristitty, täytyi myös tunnustaa paavin ylivalta. Se, joka näin ei tehnyt, joutui tekemisiin inkvisition kanssa.

Rooman kirkko poltti roviolla kymmeniätuhansia sellaisia kristittyjä, jotka eivät tätä oppia hyväksyneet. Protestanttisen uskonpuhdistuksen jälkeen paavin ylivalta päättyi joissakin osissa Eurooppaa, mutta ei kaikkialla. Sekä Kaarle Suuri että Napoleon päättivät palauttaa ennalleen pyhän Rooman imperiumin oikeuttaakseen sotilaalliset valloituksensa. Samalla kun Napoleon kärsi tappion, myös paavien valta väheni. Rooman paavit eivät enää pystyneet määräämään kuninkaita, mutta kansojen suhteen heidän vaikutusvaltansa pysyi ennallaan. Vielä tänäkin päivänä maailman ”kuninkaat” polvistuvat tavatessaan paavin. Jopa ateistiksi tunnustautunut Mihail Gorbatshov polvistui tavatessaan paavi Johannes Paavali II vuonna 1991. Paavilliset julkilausumat vaikuttavat yli miljardiin katoliseen ympäri maailmaa. Olisi ehkä liioiteltua verrata roomalaiskatolisuutta ”imperiumiin”, sanan maallisessa merkityksessä, mutta hengellisenä imperiumina sille ei löydy vertaa. Voisikin sanoa, että maallinen imperiumi meni ”maanalle”, muuttui fyysisestä hengelliseksi – kuoli fyysisesti, mutta elää hengellisesti!¹

Tämän perinteisen näkemyksen haastajaksi on viimeaikoina ilmestynyt uudenlainen eskatologia, joka näkee islamin olevan Raamatun profetioissa keskeisemmässä roolissa kuin oltaisiin vielä tähän asti käsitetty. Tämä oppi – jonka suosio on kasvanut erityisesti syyskuun 11:sta jälkeen – opettaa, että Antikristus olisi Syyriasta tai jostain päin Lähi-Itää nouseva militantti islamisti – länttä ja Israelia vastustava radikaali ääri-muslimi, joka perustaa valtakuntansa Sharia-lain periaatteille. Tätä näkökantaa perustelee muun muassa Perry Stone kirjassaan *Peto on Vapaana* ja Joel Richardson kirjassaan *The Islamic AntiChrist*. Tarkastelemme aluksi Antikristuksen oletettua syyrialaista/ arabialaista syntyperää ja seuraavassa luvussa keskitymme hänen mahdolliseen islamistiseen uskoon ja sotilaallis-poliittiseen agendaan.

Antikristuksen Syyriaan jäljittävä oppi ei ole vain viime vuosien perua, sillä kirkkoisä Lactantiusta (250 -320) opetti jo kolme vuosisataa ennen Islamin syntyä:

Kun aikojen päätyminen hämöttää yötä... toinen kuningas nousee Syyriasta. Hän on syntynyt pahasta hengestä ja on ihmissuvun kukistaja ja tuhoaja, joka hävittää sen mitä aikaisempi paha on jättänyt jäljelle... Kuningas ei ole vain kaikkein häpeällisin itsessään, vaan hän tulee olemaan myös valheiden profeetta, ja hän tulee kutsumaan itseään Jumalaksi ja tulee määräämään itsensä palvottavaksi Jumalan poikana... Silloin hän yrittää tuhota Jumalan temppelin ja vainoaa vanhurskasta kansaa ja tulee olemaan hätää ja ahdistusta, jonka kaltaista ei ole ollut maailman perustamisesta asti.²

Assur ja Antikristus

Tämän näkemyksen pohjana on Jes. 10:5 ja useat vastaavat profetiat ”Assuriksi” nimetystä tyrannista ainakin viiden profeetan, Jesajan, Hesekielen, Hoosean, Malakiaan ja Miikan kirjassa. Sille haetaan tukea myös Danielin kirjan 8. ja 11. luvusta, mutta se tarkastelee Danielin näkyjä melko pintapuolisesti ja sivuuttaa sille ongelmalliset kohdat, kuten Dan. 9:27:n. Käymme ensin läpi ne sanankohdat, jotka tukevat tätä oppia ja tämän jälkeen sovitamme ne laajempaan profeetalliseen viitekehukseen, missä huomaamme täydellisen sopusoinnun vallitsevan ensinäkemältä riitasointuisten ennustusten välillä.

¹ Hal Lindsey: *Jeesus Tulee* (Kuva ja Sana, 1998), sivut 43, 44

² <http://www.sacred-texts.com/chr/ecf/007/0070181.htm>

Arthur Walkington Pink (1886-1952) oli kalvinistisen taustan omannut puritaani evankelista englannista. Hänen klassinen tutkielmansa *Antikristus* vuodelta 1923 on täydellinen ja perusteellinen yhteenveto kaikista Raamatun - sekä Vanhan että Uuden Testamentin – Antikristusta käsittelevistä profetioista. Kirjansa johdannossa hän toteaa:

Kun käännyimme Profeettoihin siellä viittaukset tähän pahuuden hirviöön ovat niin lukuisia, että lainataksemme kaikkia niitä, jopa ilman huomautusta, se veisi meidät melkoisesti tämän johdanto luvun asianmukaisten rajojen ulkopuolelle. Ainoastaan muutamia kaikkien silmiinpistävimmistä voidaan siten huomioida. Jesaja mainitsee hänet: ensimmäiseksi "Assyrialaisena," Jumalan vihan "Vitsana" (10:5); sitten "Jumalattomana" (11:4); sitten "Babylonin Kuninkaana" (14:11-20 ja 30:31-33); ja myös "Turmelijana" – Hävittäjänä (16:4). Jeremia kutsuu häntä "Pakanakansojen Hävittäjäksi" (4:7); "Viholliseksi," the "Jumalaksi" ja "Jumalattomaksi" (30:14 ja 23). Hesekiel viittaa häneen "epäpyhänä jumalattomana Israelin Prinssinä" (21:25), ja jälleen "Tyyren Prinssinä" (28:2-10), ja myös Meesekin ja Tuubalin pääprinssinä" (38:2). Daniel antaa täyden määrittelyn hänen henkilöihhahmostaan ja täydellisen yhteenvedon hänen urastaan.¹

Hieman myöhemmin Pink kirjoittaa: ”Lähes kaikki pre-millennialistiset profetian opiskelijat ovat yhtä mieltä siitä, että "Kuningas" Jes. 30:33:ssa on Antikristus ja silti kaksi jaetta, mitkä edeltää tätä 'Kuningasta' on identifioitu 'assyrialaiseksi.'” Ja taas: ”Esimerkiksi , se on meidän luja vakaumuksemme, että assyrialainen Jes. 10:ssä, Babylonin Kuningas Jes. 14:sta, Dan. 7:n Pieni Sarvi, Pieni Sarvi Dan. 8:ssa, ja Ilm. 13:sta ensimmäinen Peto jokainen tarkastelee Antikristusta itseään erilaisissa yhteyksissä.”

Katsokaamme siis itse Antikristuksen yhteyttä ”Assuriin”. Jes. 10:12 ennustaa:

Mutta kun Herra on päättänyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, niin minä koston Assurin kuninkaalle hänen sydämensä ylpeyden hedelmän ja hänen kopeitten silmiensä korskan.

Huomaa, että Assurin tuomio tapahtuu silloin kun Jumala on ”päättänyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa.” Tällainen ilmaisu voi koskea vain Jeesuksen toisen tulemuksen aikaa, jolloin juutalaiset tunnustavat Yeshuan Israelin todellisena Messiaana.

Sinä päivänä ei Israelin jäännös eivätkä Jaakobin heimon pelastuneet enää turvaudu lyöjäänsä, vaan totuudessa he turvautuvat Herraan, Israelin Pyhään. Jäännös palajaa, Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan tykö. Sillä vaikka sinun kansasi, Israel, olisi kuin meren hiekka, on siitä palajava ainoastaan jäännös. Päätetty on hävitys, joka tulee, vanhurskautta tulvillaan. *Sillä hävityksen ja tuomiopäätöksen panee Herra, Herra Sebaot, toimeen kaikessa maassa.* Sentähden sanoo Herra, Herra Sebaot, näin: ”Älä pelkää, minun kansani, joka Siionissa asut, Assuria, kun hän sinua vitsalla lyö ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin tavalla. Sillä lyhyt hetki vielä, niin suuttumus täyttyy, ja minun vihani kääntyy hävittämään heidät.” (jakeet 20 -25)

Tämä kohta puhuu Israelin luopumuksen päättymisestä, jolloin Israel ei turvaudu enää lyöjäänsä – Assuriin – vaan Israelin Pyhään – Jeesukseen ja Hänen taivaalliseen Isäänsä. Hävitys ja tuomiopäätös pannaan toimeen *kaikessa maassa*, mikä viittaa koko maailmaa koskevaan vihan päivään. Juutalaiset asuvat jälleen Siionissa – se on Jerusalemissa. Se että Israelin lyöjä viittaa juuri Antikristukseen, eikä johonkin toiseen apokalyptiseen

1 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923) <http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist03.htm>
Muuten erinomaisessa yhteenvedossaan Pink erehtyy sotkemaan Googin ruhtinaan (Hes. 38:2) Antikristukseen. Tämän rinnastuksen hylkäävät jo useimmat nyky-tutkijat allekirjoittanut mukaanlukien.

hahmoon, on selvää esimerkiksi Ilmestyskirjan 12:sta luvusta, jossa Lohikäärme (so. Saatana, jae 9) heitetään maanpäälle, ottaa Pedon (so. Antikristus, 13:5-8, 17-18, 19:20) kehon valtaansa (Ilm. 12:3, 13:1,2) ja käynnistää synnytystuskissa olevan vaimon (Israelin, 12:1,5, Gen. 37:9) raivoisan hävitysyriksen kolmen ja puolen vuoden ajaksi (12:14, 13:5)

Jes. 30:27-33, jonka yhteydestä Antikristukseen ”lähes kaikki pre-millennialistiset profetian opiskelijat” ovat Pinkin mukaan yksimielisiä, kuuluu seuraavasti:

Katso, Herran nimi tulee kaukaa, hänen vihansa leimuaa, ja sankka savu tupruaa, hänen huulensa ovat täynnä hirmuisuutta, ja hänen kielensä on kuin kuluttava tuli. Hänen hengityksensä on kuin virta, joka tulvii ja ulottuu kaulaan asti; se seuloo kansakuntia turmion seulassa ja panee eksyttäväiset suitset kansojen suupieliin. Silloin te veisaatte niinkuin yöllä, kun pyhä juhla alkaa, ja sydämenne riemuitsee *niinkuin sen, joka huilujen soidessa astuu vaeltaen Herran vuorelle, Israelin kallion tykö*. Herra antaa kuulla äänensä voiman ja nähdä käsivartensa laskeutuvan alas vihan tuimuudessa ja kuluttavan tulen liekissä, pilvenpurkuna, rankkasateena ja raekivinä. *Sillä Herran äänestä peljästyvät Assur*. Hän lyö vitsalla. Ja jokaisella sallimuksen sauvan iskulla, jonka Herra häneen satuttaa, soivat vaskirummut ja kanteleet, ja hän sotii häntä vastaan, sotii kättä heiluttaen. *Sillä aikoja sitten on polttopaikka valmistettu; kuninkaallekin se on varattu*. Syvä ja leveä on sen liesi, tulta ja polttopuita paljon. Herran henkäys kuin tulikivi-virta sytyttää sen.

On melko vaikeaa kyseenalaistaa tämän näyn rinnakkaisuutta Ilmestyskirjan 19:sta lukuun, jossa kuvataan Harmageddonin taisteluiden keskellä tapahtuvaa Jeesuksen paluuta ja Antikristuksen tuomiota helvetissä. Seuraavassa luvussa profetia jatkuu:

Sillä näin on Herra minulle sanonut: Niinkuin leijona, nuori leijona, murisee saaliinsa ääressä, kun sitä vastaan hälytetään paimenten parvi, eikä peljästy heidän huutoansa, ei huoli heidä hälinästään, *niin Herra Sebaot on astuva alas sotimaan Siionin vuorella ja sen kukkulalla*. Niinkuin liitelevät linnut, niin varjelee Herra Sebaot Jerusalemia-varjelee ja pelastaa, säästää ja vapahtaa. Palatkaa, te israelilaiset, hänen tykönsä, josta olette niin kauas luopuneet. Sillä sinä päivänä jokainen hylkää hopeaiset ja kultaiset epäjumalansa, jotka kätenne ovat tehneet teille synniksi. *Ja Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen, ja hänet syö miekka, joka ei ole ihmisen*; hän pakenee miekkaa, ja hänen nuorukaisensa joutuvat työorjuuteen. Hänen kallionsa kukistuu kauhusta, ja hänen ruhtinaansa säikkyvät lipun luota pakoon, sanoo Herra, jonka tuli on Siionissa ja pätsi Jerusalemissa. (Jes. 31:4-9)

Jälleen kerran näemme tämän koskevan sitä aikaa, jolloin Herra itse on ”astuva alas sotimaan Siionin vuorella ja sen kukkulalla.” ”Sinä päivänä jokainen hylkää hopeaiset ja kultaiset epäjumalansa, jotka kätenne ovat tehneet teille synniksi.” Daniel 9:24:n mukaanhan tämä toteutuu vasta 70. vuosiviikon päättyessä. ”Ja Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen, ja hänet syö miekka, joka ei ole ihmisen.” Ilmestyskirjan 19. luku kertoo, että miekka, joka tuhoaa Antikristuksen ei ole ihmisen vaan Jeesuksen, Jumalan Pojan (jakeet 15 ja 19-20)

Miika, joka ennusti Messiaan syntymisen Beethelemissä, ilmoittaa samassa yhteydessä, kuinka Israelin Kuningas pelastaisi kansansa Assurin hirmuvallasta:

Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista. Sentähden Herra antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti, jolloin synnyttäjä on synnyttänyt; silloin jäljellejääneet hänen veljistänsä palajavat israelilaisten luokse. Ja hän on astuva esiin ja kaitseva Herran voimassa, Herran,

Jumalansa, nimen valtasuuruudessa. Ja he asuvat alallansa, sillä silloin on hän oleva suuri hamaan maan ääriin saakka. Ja hän on oleva rauha: jos Assur hyökkää maahamme, jos se astuu palatseihimme, niin me asetamme sitä vastaan seitsemän paimenta ja kahdeksan ruhtinasta. Nämä kaitsevat miekalla Assurin maata, Nimrodin maata sen omain ovien ääressä. Hän on pelastava meidät Assurin vallasta, jos se hyökkää meidän maahamme, jos se astuu meidän alueellemme.(Miika 5:2-6)

Jesajan 14. luvussa Assur samaistetaan itseensä Luciferiin,¹ aamuruskon poikaan, joka syöstiin alas tuonelaan koska hän sanoi sydämessään ”Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan. Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.”(j. 13-14). Tämä kohta liitetään usein Luciferin syntiinlankeemukseen, mutta tämä on väärä tulkinta, sillä Luciferia ei olla vielä syösty ”alas tuonelaan, pohjimmaiseen hautaan,” vaan hän toimii langenneiden enkelien johtajana taivaan avaruuksissa (Efes. 6:12). Hänet tuomitaan tuhatvuotiseen vankeuteensa vasta vihan ajan lopulla (Ilm. 20:2).

Kun hänet vihan ajan puolivälissä karkoitetaan taivaasta, sen asukkaat yhtyvät riemulliseen huutoon: ”Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos.”(Ilm. 12:10) Luciferin halu nousta Jumalan valtaistuimelle rinnastuu Antikristuksen vastaavaan pyrkimykseen (Dan. 8:10-11, 2. Tess. 2:4). Luvussa lisäksi viitataan Luciferiin Babylonin kuninkaana, ”joka kiukussa löi kansoja, löi lakkaamatta, joka vihassa vallitsi kansakuntia, vainosi säälimättä (j. 6)... joka teki maanpiirin erämaaksi ja hävitti sen kaupungit, joka ei päästänyt vankejansa kotiin.” (j.17)

Jesajan 14. luku ei siis ole kuvaus Luciferin syntiinlankeemuksesta, vaan hänen hirmuvallastaan vihan aikana, jolloin hän on riivannut Antikristuksen ja pitää maanpäällä ”suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa”(Ilm. 12:11). Nämä esimerkit riittävät todistamaan, että ”Assuriksi” ja ”Babylonin kuninkaaksi” identifioitu hallitsija on sama persoona kuin Johanneksen nimeämä Anti-Kristus.

Assyrialaisen kolmet kasvot

Wikipedian sisarprojektina luotu Wiktionary määrittelee Assurin ”Assyrian imperiumin alkuperäiseksi pääkaupungiksi ja kaupungin pääjumalaksi.” Substantiivi *assyrialainen* määritellään puolestaan seuraavasti:

1. Henkilö, joka asui muinaisella Ylä-Tigris joen alueella, pääkaupunkinaan Assur.
2. Muinaisen kansan ja pohjoisen Mesopotamian sisältäneen imperiumin kansalainen.²

Assyrian valtakunnan kirjaimellisin vastine nykypäivänä olisi tietysti Syyria, ei vain sen maantieteellisen sijaintinsa tähden vaan myös sen vuoksi, että antiikin kreikkalaiset johtivat alueen nimen suoraan Assyriasta.³ Koska Assyria kuitenkin käsitti Syyrian lisäksi

1 Saatanan ”erisnimi” Lucifer (Venus) johdetaan Jes. 14:12:sta latinankielisestä käännöksestä *Vulgatasta*.

2 <http://en.wiktionary.org/wiki/Assyrian>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Name_of_Syria

myös Irakin, Jordanian, Egyptin sekä osan eteläistä Turkkiä, voi ”assyrialainen” viitata jokaisen edellä mainitun islamilaisen maan kansalaiseen. Antikristuksen identifioinnille ”Assurina” tai ”assyrialaisena” voisimme esittää kolme erilaista näkökohtaa:

Assyrian Imperiumi vuosina 824 ja 671 eaa.

1

1. Sen kansanryhmän jäsen, jonka katsotaan polveutuvan muinaisesta Assyriasta.
2. Syyrian tai Lähi-idän syntyperäinen asukas (arabi tai muun kansanryhmän jäsen)
3. Syyrian tai Lähi-idän ei-syntyperäinen asukas. (maahanmuuttaja, siirtolainen)

Näistä kolmesta vaihtoehdosta jokainen voidaan katsoa kelvolliseksi määrittelemään Antikristus assyrialaisena. Näistä ensimmäinen olisi kaikkein kirjaimellisin, mutta myös epämääräisin. Lähi-Idän vähemmistö kansoihin kuuluvia etnisiä assyrialaisia elää tänään noin 3.3 miljoonaa ja suurin osa heistä on kristittyjä.² Koska Lähi-Idän ohella he asuvat eri puolilla maailmaa, muassa muassa Pohjois-Amerikassa, Venäjällä, Australiassa, Ruotsissa ja Länsi-Euroopassa, ei ole mitään syytä miksi ”assyrialaisen” alkuperä tulisi johtaa tässä etnisyyteen perustuvassamääritelmässä vain Lähi-Itään. Toinen näistä heijastaa taas sitä käsitystä miten Perry Stone ja muut tulkitsevat ”assyrialaisen”. Kolmas vaihtoehto on allekirjoittaneen ymmärryksen mukainen, jonka raamatullisiin perusteisiin poraudumme seuraavien sivujen myötä.

Huomionarvoisinta tässä jaottelussa on se, että vain ensimmäinen määritelmä merkitsee ”assyrialaisen” vain yhden etnisen kansanryhmän sisään. Lähi-Itää hallitsevat tietysti arabit, mutta se ei ole suinkaan ainoa etninen ryhmä alueella. Tällä hetkellä noin 60 % koko sen väestöstä puhuu arabiaa ja pitää itseään arabialaisena.³ Muut suurimmat kansallisuudet ovat turkkilaiset, turkmeenit, persialaiset, kurdit, azerit, koptit, juutalaiset, assyrialaiset, maroniitit, adygelaiset kansat, somalit, armenialaiset ja druusit.⁴

1 Kuvan alkuperä: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Map_of_Assyria.png

Tekijänoikeuden omistaja sallii kuvan vapaan käytön, ilman mitään ehtoja ellei vaadittu laissa

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Assyrians>

3 <http://www.cotf.edu/earthinfo/meast/MEpeo.html>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Middle_east

Koska muinaisen Assyrian alueella asuu nykyisin niin lukuisia kansanheimoja, ei toinen määritelmä kerro mitään ”assyrialaisen” etnisestä alkuperästä. Niinpä sekä toinen, että kolmas määritelmä ei paljasta onko hän arabi, kurdi, skotti vaiko suomalainen.

Mutta ratkaisevin ero toisen ja kolmannen määritelmän välillä on se, että vain kolmas vaihtoehto mahdollistaa ”assyrialaisen” syntyperän ja kotimaan Euroopassa. Assuria koskevien profetioiden täyttymyshän on vasta vihan ajan toisella puoliskolla, kun koko maa annetaan Antikristuksen haltuun kolmen ja puolen vuoden ajaksi (Dan. 7:25, Ilm. 13:5-7). Eli vaihtoehto, jossa Antikristus asuisi tällä hetkellä Euroopassa ei sodi Jes. 10:5:n kanssa jos tulkitsemme ”assyrialaisen” vihan ajan viimeisellä puoliajalla Lähi-Idässä majaan pitäväksi eurooppaiseksi siirtolaiseksi. Eurooppalaiset on harjoittanut useiden eri maanosien uudis-asuttamista jo vuosisatojen ajan.

Seuraavaksi katsomme Danielin Kirjaan huomataksemme, että tämä määritelmä on ainoa, mikä ratkaisee ristiriidat ja tyydyttää profetian jokaisen osa-alueen.

The Apotelesmatic Principle

Tuskin kukaan voi kiistää etteikö Danielin Kirjan olisi Raamatun kaikkein seikkaperäisin Antikristusta ja lopunaikojä koskeva profeetallinen lähde. Samoin kuin Uusi Testamenti selittää Vanhaa, niin myös Daniel selittää muita profeetallisia kirjoja aina Ilmestyskirjaa myöten. Ilmestyskirja esimerkiksi ennustaa, kuinka Temppelein esikartona anettaisiin pakanoiden tallattavaksi 42 kuukauden tai kolmen ja puolen vuoden ajaksi (Ilm. 11:2). Tämä profetia korreloi Danielin vuosiviikko-profetiaan ja tulee ymmärretyksi ainoastaan sitä vasten. Samaten Ilm. 13:2 kertoo ensimmäisen Pedon olleen ”leopardin näköinen, ja sen jalat ikäänkuin karhun, ja sen kita niinkuin leijonan kita.” Tätä symboliikkaa on mahdoton käsittää, ellemmme huomioi sen identtisyttä Daniel 7:n neljään petoon. Joten ymmärtääksemme Johanneksen petoja, tulee meidän käsittää ensin Danielin neljän pedon merkitys.

Tätä sama periaatetta tulisi soveltaa myös profetioihin ”Assurista”. Eli ”Assurin” ja ”assyrialaisen” todellista merkitystä ei voi käsittää muutoin kuin Danielin näkyjen valossa. Profeetallinen kuva Antikristuksesta oli melko hämärä vielä Jesajan ja Jeremian palvelustyön aikana. Danielille itselleen ilmoitettiin, että tämä kuva kirkastuisi sen myötä mitä lähemmäksi sen täyttymystä päästäisiin (Dan. 12:4). Sanoessaan Danielin antavan ”täyden määrittelyn hänen henkilöahmostaan ja täydellisen yhteenvedon hänen urastaan”, Pink tunsi tämän periaatteen täysin. Hänen henkilöahmostaan ja urastaan tärkeimmät kuvaukset löytyvät luvuista seitsemän (j. 8-11, 24-28) kahdeksan (j. 9-14, 23-27), yhdeksän (j. 26-27) ja yksitoista (j. 21-45).

Seitsemättä ja yhdeksättä lukua lukuunottamatta, monet Antikristusta koskevista ennustuksista toteutui jo toisella vuosisadalle eKr. kreikkalais-syyrialaisen Seleukidien hallitsijasuvun brutaalissa edustajassa nimeltä Antiokhos IV Epifanes (215 – 164 eKr.) Itseasiassa huomattava osa Danielin näyistä toteutui jo antiikin aikana. Toisen ja seitsemännen luvun näyt koskivat toisiaan seuranneita Lähi-Idän muinaisia supervaltioja – Uus-Babyloniaa, Meediaa/Persiaa, Aleksanteri Suuren Kreikkaa, sen neljää

seuraajavaltiota ja viimeisenä itse Rooman valtakuntaa.

Lähi-Idän historia Persialaissodista (499-449 eaa.) Aleksanteri Suuren ja Antiokhos Epifanesin esiintuloon ennustetaan ihmeellisellä tarkkuudella Danielin 8:ssa ja 11:sta luvussa . Niiden virheettömyys onkin saanut epäilijät kyseenalaistamaan näkyjen aitouden ja esittämään väitteen, että ne olisi kirjoitettu vasta Antiokhosin valtakauden jälkeen toisella vuosisadalla eaa. Tämä teoria ei onnistu kuitenkaan selittämään, kuinka Daniel kykeni ennustamaan myös toisen vuosisadan taakse.¹ Se ei selitä kuinka Daniel ennusti Messiaan kuoleman vuonna 33, temppelin hävityksen vuonna 70 (Dan.9:26) ja – kuten kirjani neljännessä osassa demonstroin – historian kaikki merkittävimmät murroskohdat Länsi-Rooman tuhosta aina Berliinin muurin sortumiseen vuonna 1989.

Danielin mukaan sen näyt koskevat lopun aikaa (Dan. 8:19, 10:14), jolloin kuolleet herätetään (12:2) ja pyhien ikuinen valtakunta perustetaan maanpäälle (7:14,27, 9:24). Matt. 24:15:sta Jeesus vahvisti, että Antiokhos Epifanes oli ainoastaan *esitäyttymys* sellaisesta tyrannista, joka sortaisi Israelia ja Jumalan pyhiä kolme ja puoli vuotta ennen Hänen paluutaan Öljymäelle. Matt. 24:15 selvästi edellyttää, että Danielin näyt eivät rajoitu vain yhteen täyttymykseen vaan niillä on kaksi tai useampi täyttymys historiassa. *Seitsemän päivän adventisti* ja historisisti Desmond Ford on kutsunut tätä oppia ainutlaatuisesti nimellä *The apotelesmatic principle*.² Hän määrittelee sen seuraavasti:

Apotelesmatic principle . . . vahvistaa että profetialla, joka toteutui, tai toteutui osittain tai joka jäi toteutumatta määrättyllä hetkellä, saattaa olla myöhempi tai toistuva tai täydellinen täyttymys. Lopullinen täyttymys, on sen laajuudessaan kaikkein kattavin, vaikka alkuperäisen ennustuksen yksityiskohdat saattavatkin olla rajoittuneet ensimmäiseen ennustukseen.³

Vaikka termi *The apotelesmatic principle* saatta olla monelle tutkijalle uusi , sekä futuristinen että historisistinen eskatologia perustuu olennaisesti tähän periaatteeseen:

Halley'n Raamattu Käsikirja, Scofieldin Viiteraamattu ja monet muut Raamattu kommentaarit opettavat, että Daniel kahdeksannen ”pieni sarvi” on molempien täyttymys Antiokhos Epifanesin ja tulevan Antikristuksen. Henry Kett, ottaen Sir Isaac Newtonin kirjoitukset, identifioi kolme täyttymystä, ollen Antiokhos Epifanes, roomalaiset ja tuleva Antikristus. Useat historisistiset tulkitsijat (Faber, Bickersteth, Keith, Elliott, jne.) ehdottivat samaa, mutta Rooman Imperiumi on luokiteltu kahdessa muodossa, pakanallisena ja paavillisena, ja tuo Rooman Imperiumi oli jaettu myös itään ja länteen, ja että idässä Mohammed tai hänen uskontonsa oli myös ennustettu, ja paljon erityisemmin turkkilaiset, ja että sen lopullinen muoto (erityisesti Krimean Sodan jälkeisten kirjailijoiden mukaan) oli Venäjä. Metodisti teologi Adam Clarke oli samaa mieltä anglikaani piispa Thomas Newton kanssa siitä, että Hävityksen Kauhistus on sananparsa, joka voi sisältää useita tapahtumia ”jotka on asetettu Jumalan säädösten, hänen palvontansa, hänen totuutensa sijalle tai niitä vastaan”. Tämä mahdollistaa joidenkin, tai kaikkien seuraavien tapahtumien näkemisen tämän profetian osittaisena täyttymyksenä samanaikaisesti.

1 Viime vuosisadan merkittävin arkeologinen löytö *Kuolleen Meren Kirjakääröt* todistaa Danielin Kirjan ajoittuvan *viimeistään* toiselle/ensimmäiselle vuosisadalle ennen ajanlaskun alkua.

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Bible_prophecy#Multiple_fulfillments Apostelmatic principle muodostaa tärkeimmän osan myös tässä kirjassa käytettyä menetelmää, johon tulkintani Antikristuksen identiteetistä ja Danielin näkyjen yhteydestä seurakunnan historiaan perustuu.

3 <http://www.goodnewsunlimited.org/library/exegesisofdaniel/22part6.cfm>

- Tempppelin uudelleen-omistaminen Zeus jumalle Antiokhos IV Epifanesin toimesta 167 eaa; ja
- Roomalaisten sotamerkkien palvominen Temppelevuorella Tituksen aikana 70 jKr.; ja
- Kalliomoskeijan rakentaminen Umayyad-dynastian Kalifi Abd al-Malik ibn Marwan toimesta n. 690 jKr.¹

Jos futurismi kannattaa Daniel kahdeksannen dualistista täyttymystä, mitkään loogiset perusteet eivät selitä miksi sen pitäisi hylätä tämä sama periaate Daniel seitsemännen kohdalla. Toisin sanoen, jos ”pieni sarvi” Daniel kahdeksannessa voi tarkoittaa molempia sekä Antiokhos Epifanesia että UT:n Antikristusta, niin miksi seitsemännen luvun ”pieni sarvi” ei voisi toteutua myös kahdessa eri asiassa – paavinvallassa sekä 70. vuosiviikon käynnistävässä yksilö-Antikristuksessa. Tämä erityisesti sen tähden, että profeetallisten näkyjen symboliikassa ”sarvi” voi merkitä niin yksittäistä hallitsijaa kuin myös kokonaista kuningaskuntaa tai muuta poliittista valtajärjestelmää (Dan. 8:21-22).

On valitettavaa, että historisistisen profetiantulkinnan suunnaton profeetallinen painoarvo ja historiallinen autenttisuus unohdettiin protestanttien keskuudessa tyystin, kun futurismi sai sen Raamattuopistoissa vallitsevan jalansijan. Mutta on toisaalta myös yhtä surkuteltavaa, että historisistinen koulukunta jämähti omaan oikeaoppisuuteensa, eikä kyennyt näkemään dispensationalistista profetian tulkintaa Danielin ennustuksen täyttymyksenä ymmärryksen kasvusta lopun aikana (Dan. 12:4). Mutta jos futurismia ja dispensationalismia tukevat valtavirran opettajat tuomitsevat nyt historisismien yhteensovittamisen futurismiin, niin tämä Danielin profetia olisi hyvä palauttaa mieleen.

Olemme nyt 180 vuotta lähempänä loppua siitä, kun futurismi löydettiin 1830-luvulla ja olemme se sukupolvi, joka on todistanut ”viikunapuun ihmeen” vuonna 1948. Olisi siten mieleetöntä kuvitella ettei mitään uutta ja mullistavaa profeetallista totuutta olisi mahdollista enää löytää pyhistä Kirjoituksista. On olennaista myös tähdentää, että dispensationalismi ja futurismi ei ollut kokonaan uusi oppi, vaan ennemminkin vuosisadoiksi ”unohdetun” profeetallisen totuuden uudelleen löytäminen ja sen jalostettu versio. Samaten tässä kirjassa ei pyritä esittämään jotain täysin uutta, mutta parantelemaan jo toista sataa vuotta haudattuna ollutta historisistista tulkintaa ja sovittamaan se yhteen dispensationalistisiin raameihin. Danielin näkyjen useiden eri aikakausien toteutumisasihteet tekevät tällaisen risteytyksen mahdolliseksi.

Sen sijaan että puolustaisimme henkeen ja vereen vain oman koulukuntamme oikeaoppisuutta – oli kyseessä sitten historisismi tai futurismi – olisi enemmän Jumalan Hengen tahto jos laskeutuisimme ensin pilviä hipovista saarnatuoleista ja kuuntelisimme sitten mitä Henki haluaa puhua niin menneiden kuin uusienkin sukupolvien kautta. Vaikka Raamattu onkin seurakunnan ensisijainen auktoriteetti, on myös raamatullista kunnioittaa menneiden sukupolvien hengellisiä johtajia ja ottaa opiksi heidän vaelluksestaan (Heb. 13:7). Evankelista Henry G. Guinness kirjoitti 1800-luvulla:

[Futurismi] tuomitsee uskonpuhdistajien tulkinnan. Se tuomitsee kaikkien näiden miesten näkemyksen ja kaikkien marttyyrien ja kaikki rippi-isten ja Kristuksen uskollisten todistajien useiden vuosisatojen ajalta. Se tuomitsee Albigenssit, Valdolaiset, Wycliffeläiset, Hussilaiset, Lollardilaiset, Luterilaiset, Calvinistit; se tuomitsee heidät kaikki, ja näkökohdan mistä he kaikki olivat yksimielisiä, Kirjoitusten tulkinnan mitä he

1 Katso edellisen sivun alaviite 2

ilmentivät heidän juhlallisissa julistuksissaan ja minkä he sinetöivät omalla verellään. Se tuomitsee heidän toimintansa lähteen, heidän pystyttämänsä rakenteen perustuksen... Futurismi väittää että Luther ja kaikki uskonpuhdistajat olivat väärässä tässä perustavanlaatuisessa näkökohdassa.¹

Guinness tekee hyvän pointin siinä, että tuomitessamme historisistisen selityksen, tuomitsemme samalla uskonpuhdistajien toimien tärkeimmän lähteen – Raamatun profetiat paavinvallan tuomitsijana. Nämä profetiat innoittivat heitä taistelussaan vapauden ja totuuden puolesta keskellä paavallista tyranniaa, missä Eurooppa oli Rooman siunaamien despoottisten yksinvaltioiden leikkikenttä. Unohdamme usein, että uskonpuhdistajien aikana Euroopassa ei ollut uskonnonvapautta ja kirjoitukset paavista profetioiden Antikristuksena, johti usein tuskalliseen kuolemantuomioon polttoroviolla. Jos sivuutamme historisistisen selityksen, teemme uskonpuhdistajien verestä arvottoman, koska väitämme heidän kuolleen pelkän harhaopin vuoksi. Tämä olisi hyvä pitää mielessä, ennen kuin hylkäämme profetian historisistisen selityksen liian nopeasti.

Antiokhos Epifanes – Antikristuksen esikuva

Aleksanteri Suuren kuoltua 323 eKr., hänen seuraajaksi nousi Aleksanterin upseerit tai diadokkit, jotka jakoivat valtakunnan neljään osaan;² Ptolemaiosten kuningaskuntaan Egyptissä, Seleukidien kuningaskuntaan Persiassa ja Syyriassa, Pergamon valtakuntaan Vähä-Aasiassa ja Makedoniaan. Seleukidien dynastian perustaja Seleukos I Nikator (305-281 eaa.) perusti pääkaupunkinsa Antiokian Syyriaan.³ Tuossa kaupungissa Jeesuksen seuraaja alettiin kutsua myös ensimmäistä kertaa kristityiksi (Ap. t. 11:26). Seleukidien dynastian historia ja heidän yhteenottonsa Ptolemaiosten kanssa, on kuvattu yksityiskohtaisesti Danielin 11. luvussa ja Antiokhos IV:n hirmuvalta ennustetaan Daniel 8:9-14:sta sekä 11:21-45:ssä. Kun ymmärrämme Antiokhosin olevan ennustusten tärkein esikuva Antikristukselle, on meidän syytä tähdentää hänen olleen syyrialainen hallitsija, jonka sukujuuret oli kuitenkin Kreikassa. Daniel 8 ennusti tämän selvästi:

Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja lhanaan maahan päin. (Dan. 8:8,9)

Enkeli selittää näyn merkityksen:

Ja kauris on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas. Ja että se särkyi ja neljä nousi sen sijalle, se on: neljä valtakuntaa nousee siitä kansasta, ei kuitenkaan niin väkevää kuin hän. Ja heidän valtansa lopulla, kun luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee kuningas, kasvoilta röyhkeä ja juonissa taitava. (Dan. 8:21-23)

1 H. Grattan Guinness, *Romanism and the Reformation from the Standpoint of Prophecy*, sivut 251 - 252. ks. <http://www.champs-of-truth.com/books/3schools.htm>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_the_Great#Division_of_the_empire

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Seleucid_Empire#Westward_expansion

Vuoden 1992 kirkkoraamaattu ja useimmat englannin kieliset Raamatun käännökset kääntävät *Jaavanin* Kreikaksi. Näyssä siis ennustetaan Aleksanteri Suuren nousu, jota kauriin suuri sarvi, Kreikkalaisen maailmanvallan ensimmäinen kuningas ilmensi. Sen sijalle nousseet ”neljä uhkeata sarvea” toteutui Aleksanterin seuraajissa, diadokkeissa. ”Yhdestä niistä” eli Seleukidien hallitsijasuvusta puhjennut vähäpätöinen sarvi kuvasi juutalaista kansaa vainonneen Antiokhos Epifanesin esiintulon. Näyssä Antiokhosin alkuperä yhdistetään siis selvästi Kreikkaan, koska sen mukaan ”vähäpätöinen sarvi” ilmestyisi yhdestä niistä neljästä, jotka nousevat Kreikan ensimmäisen kuninkaan *sijalle*.

”Neljä valtakuntaa nousee siitä kansasta”, eli neljä kuningashuonetta ilmestyy Kreikasta ja jakaa keskenään Aleksanteri Suuren valtapiirin neljällä eri ilmansuunnalla. ”Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi”, eli hallitsija jonka valta on aluksi vähäinen, ilmestyy yhdestä näistä neljästä *kreikkalaisesta* kuningashuoneesta. Tämä on näyn kaikkein merkityksellisin osuus, mutta se ohitetaan täysin esimerkiksi Stonen kirjassa:

Nähtyään Kreikan valtakunnan jakaantumisen neljään osaan Daniel antaa vihjeen alueesta, jolta tuleva Antikristus nousisi:

Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja lhanaan maahan päin. - Dan. 8:9

Antikristus nousee yhdestä näistä neljästä Kreikan valtakunnan entisestä osasta:

1. Egypti – muinaisen Egyptin valtakunnan kotimaa
2. Turkki – tuhatvuotisen turkkilaisvallan kotimaa
3. Kreikka ja Makedonia – muinaisen Kreikan maailmanvallan kotimaa
4. Syyria ja Irak – muinaisen Babylonian valtakunnan kotipaikat

Meille on annettu tieto, että Antikristus tunkeutuu pohjoiseen Afrikkaan vallaten Egyptin, Libyan ja Etiopian (Dan. 11:43). Luemme, että monien sotien aikana ´sanomat idästä ja pohjoisesta säikähdyttävät häntä´ (jae 44). Tämän profeetallisen historian ajanjakson kestäessä pohjoinen kuningas tulee olemaan Turkki, yksi Lähi-Idän vahvimista islamilaisista valtioista. Jos Turkki lähtee Antikristusta vastaan, silloin hän ei todennäköisesti pidä päämajansa Turkissa. Jos hän tunkeutuu ulkopuolelta Pohjois-Afrikkaan ja valtaa sen, hänen päämajansa ei ole liioin sielläkään. Jäljelle jäävät Kreikan ja Syyrian-Babylonin seudut. Raamatullisesta ja historiallisesta näkökulmasta paras valinta näiden neljän sijoituspaikan joukosta on Syyrian-Babylonin alue. Tutkijat ovat vuosisatojen ajan havainnoineet lukuisia profetioita, jotka osoittavat, että johtaja nousee Assyrian alueelta. Raamatun profetiat myös yhdistävät hänet Babyloniaan.¹

Miksi Stone ottaa vain jakeen yhdeksän, mutta sivuuttaa jakeen kahdeksan, joka osoittaisi ”vähäpätöisen sarven” kreikkalaiset sukujuuret? Millä perustein näky koskisi lopun aikaa vain jakeesta yhdeksän lähtien? Millä valtuutuksella Stone repii näyn sen oikeasta asiayhteydestään? Emme voi tehdä historiaa olemattomaksi. Emme voi kieltää etteikö Antiokhos olisi ollut Syyriassa asunut *kreikkalainen* hallitsija. Emmekä voi teeskennellä etteikö Daniel 8:8 ennustanut hänen kreikkalaista alkuperäänsä. Profetian moninkertaista täyttymystä sovelletaan usein melko valikoivasti vain tiettyihin jakeisiin, kuten kahdeksannessa luvussa jakeisiin 9-14 ja yhdeksännessätoista jakeisiin 40-45.

1 Perry Stone: Peto on vapaana, KUVA JA SANA, 2011, sivut 65,66)

Mutta tällaisessa menettelyssä joudumme väkisinkin repimään profetian sen alkuperäisestä asiayhteydestään, mikä tekee näystä johdonmukaisen kokonaisuuden. Tässä kirjassa emme tule esittämään näkyjen osittaista mutta täydellistä uusiutumista. Niin seitsemännen, kahdeksannen, kuin yhdennentoistakin luvun näytetään toistuneen kokonaisuudessaan osittain jo seurakunnan ajan vaiheikkaassa historiassa. Mutta mitä kahdensanteen lukuun tulee, niin Pink tekee tässä saman virhepäätelmän kuin Stone:

Dan. 8:8, 9:stä luemme, "Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin." Nyt tämän saman luvun jae 21 kertoo meille, "Ja kauris on Jaavanin kuningas (kuningaskunta)," ja jae 24 informoi meitä "ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas. Ja että se särkyi ja neljä nousi sen sijalle, se on: neljä valtakuntaa nousee siitä kansasta, ei kuitenkaan niin väkevää kuin hän." Tämä tietysti viittaa Aleksanteri Suuren toimiin, joka jakoi hänen valtakuntansa neljään osaan -- Kreikkaan, Egyptiin, Syyriaan, ja loput Turkin maa-alueisiin. --hänen neljän kenraalinsa johtamana: Ptolemaioksen, Kassandroksen, Lysimakhosin ja Seleukian. Tämä jälleen tuntuvasti kaventaa meidän tutkimuspiiriämme. Dan. 7 kertoo meille, että Pieni Sarvi nousisi osasta sitä territoria, joka peitti vanhan Rooman Imperiumin, mikä vähitellen sisällytti maa-alueisiinsa nämä edellä mainitut valtakunnat. Nyt tässä Dan. 8:ssa opimme, että Pieni Sarvi tulisi ponnahtamaan siitä osasta uudelleen elvytettyä Rooman Imperiumia, mikä oli sisällytettynä Kreikan Imperiumiin. Mutta tämä ei ole kaikki mitä Daniel 8. kerroo meille.

Kreikan Imperiumi nähdään täällä olevan hajotettu neljään osaan tai kuningaskuntaan. Mistä näistä osista silloin meidän tulisi odottaa hänen tulevan esiin – Makedoniasta, Egyptistä, Syyriasta, vai Traakiasta? Uskomme että tämä kysymys saa vastauksen Dan. 8:ssa (missä meille kerrotaan että Pieni Sarvi "kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin." Käytännössä kaikki tutkijat ovat yhtä mieltä siitä, että "etelä" tässä viittaa Egyptiin, "itä" Persiaan ja Kreikkaan ja " Ihana maa" Palestiinaan, näyttäisi siten siltä että maa mistä Antikristus tulee ensimmäisenä ilmestymään on Syyria. On huomattava ettei mitään olla sanottu Dan. 8:9:ssä Pienen Sarven "kasvamisesta suuresti" pohjoista kohti, ja uskomme että syy tähän on se, että tämä juuri on se neljännes mistä hän tulisi nousemaan. Tämä on vahvistettu sillä tosiasialla, että "Assyrian kuningas" Jes. 10:12:sta ei ole selvästikään kukaan muu kuin Antikristus. Voimme sanoa, että tämä oli kristittyjen profetia kirjailijoiden yleinen näkemys ensimmäisen kymmenen vuosisadan ajan jKr. Myöhemmin herra W. B. Newton on tehnyt hänen loistavassa kirjassaan *"Tukea Profeettallisen Tutkimuksen Opiskeluun"* ytimekkään yhteenvedon useista muinaisista argumenteista seuraavassa tekstissä:

*"Ensinnäkin, Nimrod – Baabelin perustaja, so. Babylonin tornin – armoton tyranni ja julma ihmisten sortaja, oli ensimmäinen henkilö, joka julisti avoimen sodan Jumalaa vastaan; joten on soveliasta, että samaisesta Babylonista pitäisi nousta viimeinen ja kaikkein hirvittävin pyhien vainoaja – Antikristus. Lisäksi Nebukadressar ja Antiokhos Epifanes – kaksi hirviötä, jotka kukistivat Jumalan kansan ylivoimaisella tuhovoimalla, ja jotka olivat vanhan Testamentin antikristuksia ja huomattavia esikuvia Antikristukselle joka on tulossa; koska nämä monarkit hallitsivat Babylonissa, on sopivaa että UT:n todellisen Antikristuksen tulisi nousta samasta Babylonista."*¹

Pinkin argumentointi menee siis näin: Daniel 7:24 ilmoittaa Antikristuksen nousevan Rooman Imperiumin rajojen sisäpuolelta. > Rooman valtakunta jaettiin 395 jKr. latinaa puhuvaan Länsi-Roomaan ja kreikkaa puhuvaan Itä-Roomaan, joka koostui Kreikan vallassa ennestään olleista Pohjois-Afrikasta, Lähi-Idästä ja Balkanista. > Daniel 8:8-9

1 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Luku 6: The Career of The Antichrist.
<http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist08.htm>

rajaa edelleen hänen alkuperänsä itäisen Rooman kreikkaa puhuneelle puoliskolle. > Tämä edellyttää hänen ilmestyvän joistakin neljästä seuraavasta kansasta; Egypti, Syyria, Traakia (nyk. Bulgaria ja Turkki) tai Makedonia (nyk. Kreikka). > Ilmaisu ”Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin” ja profetia Assurista Jes. 10:12:sta paljastaa tämän kansan Syyriaksi. > Nimrodin, Nebukadnessarin ja Antiokhos Epifanesin esikuvallisuus UT:n Antikristuksesta vahvistaa vain ennestään tätä päätelmää.

Pinkin argumentoinnissa nähdään ihailtavaa kokonaisuuksien hallintaa, mutta siinä jätetään huomioimatta kaksi ratkaisevaa Danielin profetiaa – Dan. 8:8 ja 9:26-27. Nämä jakeet selvästi osoittavat Antikristuksen kreikkalais-roomalaisen alkuperän. Millä kulttuurilla on sitten selvimmät juuret antiikin sivilisaatioon nykyään? Wikipedia selittää:

Käsitteet *lännestä* nousi läntisen Rooman Imperiumin ja Itäisen Rooman Imperiumin perinnöistä. Myöhemmin ajatukset lännestä muodostettiin latinalaisen kristikunnan ja Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan toimesta. Mitä me tänään ajattelemme läntisenä ajatteluna on saanut alkunsa pääasiassa kreikkalais-roomalaisesta ja germaanisesta vaikutuksesta, ja sisältää keskiajan, renesanssin, valistuksen, kuin myös kristillisen kulttuurin ihanteet.¹

Se mikä tänään katsotaan läntiseksi sivilisaatioksi on muodostunut lukuisten eri historiallisten vaikuttimien tuloksena ja näistä kristinusko on yksi merkityksellisimpiä, mutta sen pääasialliset juuret on kuitenkin kreikkalais-roomalaisessa sivilisaatiossa. Nykyajan kenties merkittävimmässä ulkopoliittisessa kirjassa *Kulttuurien kamppailu ja uusi maailmanjärjestys* (1996) Samuel P. Huntington esittää maailman jakautuvan kahdeksaan tai yhdeksään eri kulttuuripiiriin; länsimaiseen, latinalais-amerikkalaiseen, ortodoksiseen, islamilaiseen, intialaiseen, kiinalaiseen, japanilaiseen, afrikkalaiseen ja mahdollisesti myös buddhalaiseen kulttuuriin.² Näistä yhdelläkään ei ole vastaavanlaista sidosta klassiseen sivilisaatioon kuin mitä läntisellä kulttuurilla on. Huntington kirjoittaa:

Kulttuuripiirit Huntingtionin mukaan: Tummansininen: länsimainen, violetti: latinalaisamerikkalainen, vaalensininen: ortodoksinen, vihreä: islamilainen, oranssi: intialainen, keltainen: buddhalainen, ruskea: afrikkalainen, punainen kiinalainen, pinkki: japanilainen.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Western_culture#History

2 http://fi.wikipedia.org/wiki/Kulttuurien_kamppailu_ja_uusi_maailmanj%C3%A4rjestys

Länsimainen kulttuuri ilmestyi kahdeksannella ja yhdeksännellä vuosisadalla ja kehitti sen selvästi erottuvat ominaisuutensa seuraavilla vuosisadoilla. Se ei alkanut nykyaikaistua ennen 1600 ja 1700 -lukuja. Länsi oli länsi jo kauan ennen kuin se oli nykyaikainen. Lännen keskeisimmät tunnusmerkit, nuo mitkä erotti sen muista sivilisaatioista, päivittyi lännen nykyaikaistumista vanhemmaksi. Mitkä olivat nämä läntisen yhteiskunnan erottuvat tunnusmerkit vuosisatojen aikana ennen sen nykyaikaistumista? Useat tutkijat ovat esittäneet vastauksia tähän kysymykseen, mitkä eroavat tietyissä kohdin mutta ovat yhtä mieltä avain instituutioista, harjoituksista ja uskomuksista, jotka voidaan laillisesti identifioida läntisen sivilisaation ytimeksi. Nämä sisältävät seuraavat. Klassinen perintö. Kolmannen sukupolven sivilisaationa, länsi peri paljon aikaisemmista sivilisaatioista, mukaanlukien kaikkein huomattavimmin klassisesta sivilisaatiosta. Lännen perinnöt klassisesta kulttuurista ovat lukuisat, mukaanlukien kreikkalainen filosofia ja rationalismi, Rooman laki, latina ja kristinusko. Islamilaiset ja ortodoksiset sivilisaatiot ovat myös perineet klassisesta sivilisaatiosta, mutta ei lähellekkään samalla tasolla kuin länsi peri.²

Pink väittää Syyrian olevan se maa mistä Antikristus tulee ensimmäisenä ilmestymään. Mutta Syyria sisältyy arabialaiseen ja islamilaiseen kulttuuriin, joka Huntingtonin sanoin ei ole "lähellekkään samalla tasolla" kreikkalais-roomalaisen sivilisaation perillinen, kuin länsi on. Daniel 8:8-9 ja 9:26-27 vaatii häntä kuitenkin ilmestymään juuri kreikkalaisesta ja roomalaisesta sivilisaatiosta. Koska läntinen sivilisaatio on molempien perillinen, ainoa johtopäätös johon tällöin päädyimme on se, että Antikristuksen kansallinen alkuperä on läntisessä sivilisaatiossa eikä islamilaisessa. Aikana jolloin kirkkoisä Lactantiusta kirjoitti "ihmissuvun kukistajan" ilmestyvän Syyriasta, Syyria oli vielä osa Rooman itäistä puolta, jossa alueen hallitsevina kielinä oli kreikka ja latina. Tämä muuttui vuonna 640 arabien miehittäessä Syyrian ja vuosisata myöhemmin Damaskoksesta tuli Iberian niemimaalta Persiaan yltäneen Umayyadien imperiumin pääkaupunki.

Koskien ilmaisua "Se [vähäpätöinen sarvi] kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanan maahan päin" Pink kirjoitti: "käytännössä kaikki tutkijat ovat yhtä mieltä siitä, että 'etelä' tässä viittaa Egyptiin, 'itä' Persiaan ja Kreikkaan ja 'Ihana maa' Palestiinaan." Kuinka 'itä' voi viitata Persiaan ja Kreikkaan, kun Kreikka on Israelista katsottuna lännessä? Pink huomauttaa, että koska profetia ei kerro mitään pienen sarven kasvamisesta pohjoista kohti, niin tämän täytyy olla silloin se neljännes josta Antikristus nousee. Mutta eikö sama periaate koske tällöin myös länttä? Näkyhän ei myöskään kerro mitään sarven kasvamisesta lännen suuntaan. Eikö tästä voida silloin päätellä, että hänen alkuperänsä voisi olla yhtä hyvin lännessä kuin pohjoisessa?

Voidaankin itseasiassa väittää, että Dan. 8:9 ei viittaa Antikristuksen pohjoiseen vaan läntiseen – tai pikemminkin luoteiseen – alkuperään. Koska Raamattu ei tunne väli-ilmansuuntia, ilmaisua "se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanan maahan päin" käytetään merkitsemään Ihanan maan eli Juudean sijaintia etelässä ja idässä eli kaakossa katsoen "vähäpätöisen sarven" äitimaasta. Antiokhos Epifanes nousi kuitenkin Juudean pohjoispuolelta ja Dan. 11:6-21 ennusti hänen nousevan pohjoisesta

1 Kuvan alkuperä: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Clash_of_Civilizations.png

This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported license. Permission is granted to copy, distribute and/or modify this document under the terms of the GNU Free Documentation License.

2 Samuel P. Huntington: The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order, sivut 69-70 (käännetty sivulla <http://books.google.fi/> julkaistusta kirjan alkuperäisversiosta)

kuningaskunnasta. Tässä on syytä ollakin tarkka. Vaikka Dan. 8:6:n ennustus yhdestä Aleksanteri Suuren seuraajavaltioista puhkeavasta pienestä sarvesta ja Dan. 11:6-21:n vahvistus tämän pohjoisesta sijainnista ennusti Antiokhosin *valtaistuimen* keskittyneen Syyriaan, niin ilmaisu ”se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin”, kuvastaa puolestaan hänen kansallista alkuperäänsä Kreikassa. Kreikkahan on ensimmäinen maa Israelin luoteispuolella. Kahdeksas jae lisäksi osoittaa, että etelä ja itä määritellään Kreikasta eikä Juudeasta, kun se kertoo että Aleksanteri Suuren valtakunta jakautuisi ”taivaan neljää tuulta kohti” (so. pohjoinen, itä, etelä ja länsi).

Joten päällimmäinen yhteenveto, mikä ”vähäpätöisen sarven” tuntomerkeistä voidaan Danielin 8:sta ja 11:sta luvusta tehdä on tämä: Armoton kuningas, jonka valta on aluksi vähäinen, tulee nousemaan Syyriassa ja hallitsemaan syyrialaista valtakuntaa. Hänen sukujuurensa on silti Kreikassa, sillä hän nousee yhdestä Kreikan ensimmäisen kuninkaan sijalle nousseista kreikkalaisista kuningashuoneista. Nämä tuntomerkit toteutuivat jo Antiokhos Epifanesissa, mutta kuten profetian moninkertainen täyttymys vaatii, näiden tuntomerkkien pitäisi toteutua myös lopullisessa Uuden Testamentin Antikristuksessa. Joten vaikka Antikristuksen valtaistuini keskittyisikin Syyriaan tai Irakiin ”Assurin” ja ”Babylonin Kuninkaan” täyttymyksenä, hänen kansallisuutensa tai sukujuuriensa tulisi olla Antiokhosin tavoin silti Euroopassa.

Siten Danielin kahdeksas luku on kaikkein olennaisin lähtökohta Antikristuksen kansallisuuden ja identiteetin ymmärtämiselle, sillä se sovittaa yhteen Dan. 9:27:n vaatimuksen hänen eurooppalaisesta alkuperästä Jes. 10:5:n kanssa hänen syyrialaisesta alkuperästään. Vain Danielin kahdeksas luku mahdollistaa sen ettei nämä kaksi profetiaa hyljeksi toisiaan vaan että ne päätyvät yhteen ja samaan lopputulokseen – Antikristuksen syyrialaiseen valtaistuimeen mutta eurooppalaiseen alkuperään. Tämä tietysti edellyttää, että hänen olisi siirrettävä asuinpaikkansa Euroopasta Lähi-Itään joko vihan ajan puolivälissä tai sen lopussa ja tähän viittaisi myös Dan. 11:45¹ ja Ilm. 12:18.

Monet ”Assyria” koskevat profetiat ajoittuvat vasta vihan ajan loppuun. Mieti seuraavia kohtia; ”Mutta kun Herra on päättänyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, niin minä kosten Assurin kuninkaalle” (Jes. 10:12). ”niin Herra Sebaot on astuva alas sotimaan Siionin vuorella ja sen kukkulalla... Ja Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen, ja hänet syö miekka, joka ei ole ihmisen” (Jes. 31:4,8). Nämä jakeethan ajoittuvat vasta vihan ajan loppuun, kun valkealla ratsulla ratsastava laskeutuu taivaista sotiakseen Petoa ja hänen sotajoukkojaan vastaan. (Ilm. 19:11-21).

Tällä hetkellä Lucifer valmista ihmiskuntaa juuri tällaista yhteenottoa varten. Tästä syystä suuren budjetin speaktaakkelimaiset tieteiselokuvat käsittelevät niin usein

1 ”Hän pystyttää hovitelttansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä häntä kukaan auta.” Oikeampi käänös olisi ”*merien* ja pyhäkön ihanan vuoren välille” ”Ihanalla vuorella” tarkoitetaan epäilemättä Jerusalemin Temppelivuorta. ”Merille” tässä on neljä eri vaihtoehtoa; Välimeri, Punainenmeri, Persianlahti ja Mustameri. Nimistään huolimatta, Kaspianmeri, Kuollutmeri ja Galilean meri ovat todellisuudessa järviä. Koska nämä meret ovat myös Temppelivuoren välissä, on niille todennäköisen merkitys silloin Välimeri ja Persianlahti. Näiden välissä on Irak, pohjois-Saudi Arabia ja Jordania. Nämä alueet kuuluivat myös muinaiseen Assyriaan. Ilm. 12:18 taas ilmoittaa Pedon asettuvan ”meren hiekalle”. Tämä voi viitata joko Persianlahden tai Välimeren Levantin puoleisiin rannikkoalueisiin

maan ulkopuolista invaasiota tai *maailmojen sota*. Harmageddon on todellakin historian ensimmäinen maailmojen sota, jossa idän ja lännen kuninkaasotivat ensin toisiaan vastaan tuhotakseen kolmanneksen ihmiskunnasta, mutta yhdistyivät sen jälkeen maan ulkopuolisen ”uhan” edessä. Jeesus ei tule kuitenkaan miehittäjänä vaan *vapauttajana*, joka pelastaa maa-planeetan Pedon globaalilta fasismilta, jota yksikään maallinen valta ei kykenisi enää pysäyttämään (Ilm. 13:4). Hän ei palaa myöskään lentävällä lautasella mukanaan ”pieniä vihreitä miehiä”, vaan valkoisella ratsulla perässään pyhien armeija. Tuon viimeisen taistelun rinnalla kalpenevat niin Spielbergin kuin Cameroninkin filmien eepiset taistelukohtaukset.

Rooman kaksi jalkaa ja kymmenen varvasta

Näistä futuristisista scifi-tunnelmista siirrymmekin seuraavaksi menneisyyteen tehdäksemme nopean aikamatkan historiaan, jonka ymmärtäminen on Antikristuksen kulttuurillisen alkuperän selvittämisessä paljon ratkaisevampaa kuin moni käsittääkään. Viimeisen kahdentuhannen vuoden ajan lähes kaikki Kirjoitusten tutkijat ovat olleet yksimielisiä siitä, että Danielin seitsemännen luvun neljäs peto toteutui Rooman Keisarikunnassa. Tämän näkemyksen ovat jakaneet niin kirkkoisät, uskonpuhdistajat kuin 21. vuosisadan dispensationalistitkin. Koskien pedon kymmentä sarvea ja heidän jälkeensä nousevaa ”pieniä sarvea”, Kyrillos Jerusalemlainen kirjoitti vuonna 350 jKr:

Tämä edellä mainittu Antikristus tulee, kun Rooman Imperiumin ajat ovat täyttyneet ja maailmanloppu hämöttää lähellä. Tulee nousemaan yhtä aikaa Rooman kymmenen kuningasta, halliten kenties eri osia (Rooman valtakuntaa), mutta samaan aikaan. Näiden jälkeen nousee yhdestoista, joka lumous taidoillaan kaappaa Rooman vallan; ja kymmenestä kuninkaasta, jotka hallitsivat ennen häntä, hän nöyryyttää kolme ja jäljelle jäävät seitsemän hän pitää alamaisinaan. Aluksi hän teeskentelee lempeätä - kuin hän olisi oppinut ja hienotunteinen henkilö - ja maltillista ja hyväntahtoista. Ja hänen lumoavan petoksensa valheellisilla ihmeillä ja merkeillä pettäen juutalaiset, kuin hän olisi odotettu Kristus, häntä tullaan jälkeensä luonnehtimaan kaikenlaisilla epäinhimillisyyden ja laittomuuden rikoksilla, niin että hän päihittää kaikki epävanhurskaat ja jumalattomat, jotka ennen häntä olivat tehneet rikoksia kaikkia ihmisiä vastaan, mutta erityisesti meitä kristittyjä vastaan. Hän tulee olemaan murhaavin, julmin, armottomin ja ovelin. Ja syyllistyen sellaisiin asioihin vain kolmen ja puolen vuoden ajan, hänet tuhoataan ainoa-syntyisen Jumalan Pojan, meidän Herramme ja Pelastajamme Jeesuksen, todellisen Kristuksen kunniakkaalla toisella saapumisella, joka teurastaa Antikristuksen Hänen suunsa henkäyksellä ja toimittaa hänet helvetin tuleen.¹

Jerusalemlaisen kirjoitus kuvastaa hyvin tyypillistä varhaiskirkon eskatologiaa. Nämä kirjoitukset todistavat, että kaikista eskatologisista tulkinnoista futurismi on lähimpänä kirkkoisien käsitystä lopun ajoista. Ne eivät puhu – kuten preterismi opettaa – profetioiden täyttymisestä vuoteen 70 mennessä, eivätkä ne sano Antikristuksen viitanneen yksilön sijasta kokonaiseen järjestelmään tai instituutioon – kuten historisismi opettaa. Mutta eräs ratkaiseva ero Riberan ja Darbyn propagoimaan nyky-futurismiin näillä oli se, että niissä Antikristuksen uskottiin esiintyvän silloin kun ”Rooman

¹ <http://biblelight.net/fathers-on-antichrist.htm>

Imperiumin ajat ovat täyttyneet ja maailmanloppu hämmöttää lähellä”. Ne opetti, että Rooman vallan sortuessa tulee olemaan ”kymmenen kuningasta, jotka jakaa roomalaisen maailman keskenään” (Pyhä Jerome) ja että Antikristus ilmestyisi heidän jälkeensä, kukistaen ensin näistä kolme (Dan. 7:24).

Eli varhaiskirkon aikainen eskatologia ei opettanut roomalaisen Imperiumin – Danielin neljännen pedon – kuolevan ja syntyvän lopun aikoina uudestaan. Tosiasiassa tämä juuri oli syy siihen miksi he niin voimakkaasti uskoivat eläneensä lähellä Jeesuksen toista tulemusta. Merkit Rooman rappeutumisesta olivat näkyvissä jo heidän aikanaan. Tarvittiin vain kymmenen kuningasta – joko Rooman sisäisen vallankaappauksen tai ulkopäin tulevan invaasion seurauksena – jotka jakaisivat Rooman vallan keskenään. Danielin seitsemäs luku ei kerro mitään neljännen valtakunnan kuolemasta tai uudelleen syntymästä. Tämä ajatus on lisätty Danielin näkyyn vasta jälestäpäin ja sen tarkoituksena on ollut vesittää historisistien väite, jonka mukaan näky kymmenestä kuninkaasta olisi jo toteutunut Länsi-Rooman luhistuessa vuonna 476. Dispensationalistinen selitys ”kellon” pysähtymisestä vuonna 70 jKr., ei sovi ollenkaan sen perusteeksi ettei Danielin profetiat voisi ulottua myös seurakunnan historiaan. Näky neljästä pedostahan kuvaa pakanoiden tulevaisuutta – nyt historiaa – ja on siten vastakohta vuosiviikko -näylle, joka koskee vain ja ainoastaan Israelin kansaa ja Jerusalemia (Dan. 9:24).

Tästä syystä ei ole perusteltua olettaa, että Danielin seitsemännessä luvussa ja sen toisen luvun rinnakkaisnäyssä suuresta kuvapatsaasta olisi minkäänlaista ”katkosta” tai viivettä sen kronologisessa kehityksessään. Lisäksi, ottaen huomioon että kymmenen kuningaskuntaa todellakin hallitsi – kuten näemme kirjani neljännessä osassa – Rooman maa-alueita vuonna 476 jKr., on melko hyödytöntä lähteä kiistämään historisistien raamatullisia tai historiallisia perusteita¹. Profetian lineaarinen epäyhtenäisyys onkin futuristisen tulkinnan ”akilleen kantapäätä”. Sen poistaa vain historisistien ja futuristien sovittaminen yhteen, jonka mahdollistaa ”sarven” merkitys näkyjen symboliikassa sekä yksittäisessä kuninkaassa, että kokonaisessa valtakunnassa. Tästä syystä ”pieni sarvi” Daniel 7:8:ssa voi viitata sekä paavinvaltaan, että lopulliseen yksilö-Antikristukseen. The Apotelesmatic Principle tai profetian moninkertainen täyttymys, jonka sekä historisistit että futuristit tunnustavat, mahdollistaa näyn täyttymisen molemmissa. On oikeutettua myös kysyä, että miksi seurakunta jätettäisiin Danielin profetioiden ulkopuolelle, vaikka sen näyt koskivat sekä pakanoita (Daniel 2 ja 7) että Israelia (Daniel 9).

On hyvä muistaa, että historisistinen tulkinta paavinvallasta antikristuksena sinetöitiin varhaisten protestanttien verellä. Tämä usko antoi heille profetioiden vahvistuksen heidän asiansa oikeellisuudesta. Heille taistelu paavinvaltaa vastaan ei merkinnyt vain opillisia kiistoja vanhurskauttamisesta tai – anabaptistien kohdalla – lapsikasteesta. Heille Rooma oli ”pyhien verestä” juopunut Ilmestyskirjan portto ja paavi itse Antikristus. Kun heidät ”uuvutettiin” (kuten KJV kääntää Dan. 7:25:ssa) hirvittävien kidutusten ja joukkoteloitusten lamaannuttamina, profetia antoi heille uutta toivoa. Näkyhän ennusti, että sarvi sotisi pyhiä vastaan ja voittaisi heidät ”siihen asti kunnes

¹ Perry Stone ei suoranaisesti kiellä historisistista tulkintaa kymmenestä varpaasta/sarvesta, vaan sanoo ettei se ”voi olla lopullinen kirjaimellinen täyttymys” (sivu 31). Hän ei ota kuitenkaan mitään kantaa paavinvaltaan ”pienen sarven” mahdollisena esitättymyksenä.

Vanhaikäinen tuli ja oikeus annettiin Korkeimman pyhille ja aika joutui ja pyhät saivat omaksensa valtakunnan.” Olivatko he kaikki väärässä tässä ratkaisevassa asiassa, mikä lopulta sinetöi heidän kohtalonsa?

Futurismi turhentaa tämän uskonpuhdistajien toivon ja kaventaa taistelun paavinvaltaa vastaan pelkäksi teologiseksi oppiriidaksi – opilliseksi saivarteluksi esim. *transsubstantio opista* – vaikka se oli paljon enemmän taistelua uskonnollispoliittista pahan imperiumia vastaan.¹ Ilman tätä taistelua ei Euroopassa olisi tänään uskonnonvapautta tai demokratiaa, jotka sai alkunsa kun absoluuttinen monarkia lakkautettiin Englannissa *mainiossa vallankumouksessa* vuonna 1688. Vajaa vuosisata myöhemmin tätä seurasi Amerikan itsenäisyysota, jonka ihanteet ihmisten synnynäisestä tasa-arvosta innoitti puolestaan Ranskan vallankumouksaatteet, mitkä johti orjakaupan lakkauttamiseen ja käynnisti myös juutalaisten emmansipaation². Tienraivaajina tässä kaikessa eivät olleet *ensisijaisesti* valistusajan filosofit kuten Voltaire – joka uskoi orjien eriarvoisuuteen ja puolusti antisemitismia³ – vaan uskonpuhdistajat ja heidän evankeliset seuraajansa⁴ 1600 ja 1700 -lukujen Englannissa ja Pohjois-Amerikassa.

On syytä tähdentää, että huolimatta historismin anti-katolisista painotuksista, ei kirjoittajan tarkoitus ole roomaiskatolisen uskon itsensä tai yhdenkään yksittäisen paavin leimaaminen ”antikristukseksi”. Kehotan protestanttisia lukijoita suhtautumaan katoliseen kristittyyn sisarena tai veljenä Kristuksessa. Meidän tulisi tukea Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen (1962-65) käynnistämää vuoropuhelu- ja lähentymispyrkimyksiä katolisten, ortodoksien ja protestanttien välillä. Tuomitsen ehdottomasti historisistisen eskatologian oikeuttamisen poliittiselle väkivallalle, kuten esimerkiksi Pohjois-Irlanissa on mahdollista. Ensisijainen lähtökohtani historismin tukemiseen on eskatologinen sekä historiallinen eikä teologinen tai dogmaattinen.

Tässä kirjassa kirjoittaja ei ota kantaa sellaisiin teologisiin kiistoihin kuten pyhimysten kunnioitus, transsubstantio oppi, lapsikaste tai syntisen vanhurskaus sakramenttien kautta. Tämä kirjan sisältö painottuu eskatologiaan eikä teologiaan. Äärimmäinen opillinen ahdasmielisyys, eli dogmatismi, on näinä päivinä lähes kirosana ja sen nähdään jakavan kristikunnan yhä useampiin lahkoihin. ”Oikeassa olemisella” on negatiivinen konnotaatio, koska sitä hyödynnetään usein itsensä korottamiseen muiden ylpuolelle. Nykyään painotetaan ykseyttä moninaisuudessa, kun uskonpuhdistajien

1 Englannissa esimerkiksi John Frith tuomittiin poltettavaksi harhaopista vuonna 1533, mutta Frithin mukaan hän ei kuollut sen tähden, että kielsi kiirastulen tai transsubstantion, mutta sen periaatteen vuoksi ”että mikään pikkutarkka oppi kummallakaan puolella ei ollut välttämätön osa kristillistä uskoa” (Dickens, A.G. *The English Reformation*. London & Glasgow: Fontana/Collins, 1978. Sivu 116)

2 Juutalaisten emmansipaatio oli Ranskan vallankumouksesta lähtenyt juutalaisten vapautus Rooman kirkon ja monarkkien tukemalta yhteiskunnalliselta syrjinnältä, joka sai alkunsa jo neljännestä lateraanikonsiilista vuonna 1215. Konsiilin koolle kutsunut Paavi Innocentius III (1198 – 1216) oli ensimmäinen paavi, joka lisäsi paavin titteleihin nimen ”Kristuksen Sijainen” (Vicarius Christus). Kreikaksi käännettynä se olisi Anti-Christos, tehden paavista jo hänen *omien sanojensa* perusteella antikristuksen.

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Voltaire#Race_and_slavery

4 Esim kveekarit ja puritaanit (6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization, Philip J. Sampson, sivu 100)

aikana kristittyjen yhteys perustui enemminkin yhteiseen viholliseen – eli Rooman kirkkoon. Vaikka kannatankin Kristuksen seuraajien universaalia yhteyttä – olivatpa he sitten katolisia, ortodokseja tai protestantteja (John, 17:21), emme saisi silti unohtaa historiallista totuutta paavinvallan rumasta menneisyydestä, tai sitä että Euroopan vapauden hinta maksettiin aikanaan uskonpuhdistajien verellä, samoin kuin Suomen vapaus maksettiin talvi- ja jatkosodissa sodassa kaatuneiden isiemme verellä.

Tuomitsen ”antikristuksena” paavien historiallisen valta-aseman, koska he unohtivat erään Jeesuksen tärkeimmistä opetuksista, että Hänen kuninkuutensa ei ole tästä maailmasta (Joh. 18:36). Jos Jeesus ei tavoitellut maallista kuninkuutta, niin millä oikeudella sitten paavi – Pietarin seuraaja tai ei – oli oikeutettu tähän asemaan? Rooman kirkko vastaa että ”Kristuksen maanpäällisen sijaisen” oikeudella. Paavien korottaessa itsensä maalliseen kuninkuuteen – josta Kristus kieltäytyi (Luuk. 4:5-8) – oli luonnollinen seuraus että katolista uskoa ryhdyttiin puolustamaan ja levittämään myös maallisin asein. Kun Paavi Innocentius III käynnisti albigenssiristiretken kataareja vastaan vuonna 1209, sotajoukon komentaja Arnaud-Amaury kirjoitti hänelle ylpeänä ”Tänään teidän pyhyyttenne, kaksikymmentä tuhatta harhaoppista pantiin miekkaan, asemasta, iästä, tai sukupuolesta välittämättä”¹ Paavi Innocentius IV:nen paavillinen bulla *Ad extirpanda* vuodelta 1252 antoi puolestaan laillisen oikeuden kidutuksen käyttöön ”harhaoppisten” kuulusteluissa” ja vuoteen 1256 mennessä kiduttajille myönnettiin myös synninpäästö.²

Jeesus ei koskaan kehottanut seuraajiaan tarttumaan aseisiin evankeliumin levittämiseksi tai sen puolustamiseksi. Hän sanoi Pilatukselle: ”Jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin”. Pietari taistelikin karatessaan Jeesuksen vanginneen sotamiehen päälle, mutta Jeesus moitti häntä: ”Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttavat, ne miekkaan hukkuvat” (Matt. 26:52). Tässä Jeesus ei puolusta niinkään pasifismia, vaan kieltää kristillisen uskon puolustamisen maallisin asein. Kristityillä ”ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan... pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa (Ef. 6:12). Paavalin mukaan meidän aseemme on ”Hengen miekka, joka on Jumalan sana” (j. 17). Korottaessaan itsensä maalliseen kuninkuuteen, paavit muuttuivat kirkon paimenista ”antikristuksiksi”. Tuo sanahan latinaksi käännettynä on joko anti-Christus tai Vicarius Christus – titteli jota paavit ovat kantaneet jo Innocentius III:sta lähtien.

Mutta uskonpuhdistajat eivät nähneet vain paavinvaltaa Danielin Antikristus näkyjen täyttymyksenä, vaan myös islamin ja erityisesti juuri Bysantin vallan perijäksi ilmestyneen turkkilaisen ottomaani imperiumin. Stone kirjoittaa suuresta kuvapatsaasta:

Kreikkalaisia seurasi Rooman valtakunta, jota kuvaavat rautasäät. Raudalla on kahtalainen merkitys: Tuon metallin käytön roomalaiset hallitsivat. Sitä käytettiin vaunuissa ja aseissa, ja se myös symboloi sotaa ja taistelua, jotka olivat keskeisiä roomalaisten lähtiessä valloittamaan uusia alueita. Roomalaiset tuhosivat temppelein toista kertaa ja ottivat juutalaisia vankeja. Kuninkaan unen metallipatsas seisoo *kahdella* rautajalalla, mikä ennusti Rooman valtakunnan jakautumisen kahtia. Kehityskulku alkoi vuonna 395 jKr., kun valtakunta jakautui itäiseen (toinen jalka) ja läntiseen (toinen jalka) osaan. Vuonna 476 germaaniheimot

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Cathars#Massacre>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Inquisition#Medieval_Inquisition

valtasivat Rooman, mutta itäosasta muodostui Bysantin valtakunta. Bysanttilaiset hallitsivat Turkin Konstantinopolista käsin ja rakensivat Palestiinaan kirkkoja useiden kristittyjen pyhien paikkojen muiston kunnioitukseksi. Rooman kirkko säilytti valta-asemansa suuressa osassa läntistä Eurooppaa kirkon paavien ja kardinaalien vaikutuksesta. Bysanttilaiset taas vallitsivat paljolti Idässä tuhannen vuoden ajan, mukaanlukien Palestiinaa ja Jerusalemia. Viimein itäinen (bysantin) Rooman jalkahaara joutui islamilaisen Turkin käsiin vuonna 1453. Islamilainen ottomaanien turkkilainen valtakunta hallitsi Palestiinaa vuodesta 1517 vuoteen 1917. Saatuaan Palestiinan ja Jerusalemin valtaansa vuonna 1517 turkkilaiset alkoivat jälleenrakentaa Jerusalemin vanhan kaupungin ylempiä muureja. Turkin valta jatkui 1900 -luvun alkupuolelle asti. Mahtinsa huipulla valtakunta ulottui kolmen mantereiden alueelle ja käsitti 29 maakuntaa. Tämä valtakunta seursi sekä Rooman valtakunnan roomalaista että bysanttilaista jalkaa. Viimein Palestiinan ja Jerusalemin miehittivät britit, jotka murskasivat turkkilaisen vallanpidon neljänsadanvuoden jälkeen.¹

Epäilemättä Stonen kirjoitus heijastelee historisistisen tulkinnan uutta renenssanssia. Eräällä sivustolla kirjoitetaan esittelyssä Tohtori F.N. Leen kirjaan *Calvin on Islam*:

Vuoden 2001 syyskuun 11:sta New Yorkiin ja Washingtoniin kohdistettujen terrori-iskujen jälkeen, niiden taholta jotka avoimesti puolustavat viattomien siviilien murhaamista islamilaisen uskonsa motivoimana, islam on tullut suuren huomion kohteeksi. Islamilla oli tapana saada melkoista huomiota protestanttisilta teologeilta, jotka opiskelivat eskatologiaa. Nämä teologit kannattivat näkemystä, joka tunnetaan ”historisismina,” ja tämä oli klassinen (tai historiallinen) protestanttinen ja reformoitu profetian tulkinta. Tästä todisteena historisismi on löydetty kaikista tärkeistä protestanttisista ja reformoiduista uskontunnustuksista ja sopimuksista (niiden muokkaamattomassa muodossaan uskonpuhdistuksen ajoista), kuin myös parhaiden uskonpuhdistajien yksilöllisten kirjoitusten joukosta. Lisäksi monet uskonpuhdistajat pitivät paaviutta ”suurena läntisenä Antikristuksena” ja islamia ”suurena itäisenä Antikristuksena.” Vaikka historisismi on kirjoitusten mukainen näkemys profetiasta, se jäi 1900 -luvulla muiden tulkintajärjestelmien, erityisesti dispensationalismin varjoon... Kuitenkin äskeiset tapahtumat ovat nyt saaneet nykyajan kristityt katsomaan paljon vakavammin islamiin ja sen asemaan Raamatun profetiassa. Toivon mukaan uudistunut huomio islamiin johtaisi myös uudistuneeseen huomioon todellista raamatullista profetiantulkintaa kohtaan²

Lee lainaa puritaani Thomas Goodwinia (1600 -1680): ”Nämä kaksi Paavi ja Turkki, molemmat Kristuksen vihollisia, seurasivat siten [Rooman] Imperiumia jakaen sen kaksi osaa keskenään... Muhamettilaisuus, turkkilaisten alla, tyrannisoivat yhtä; ja epäjumalanpalvelus, paavin alla, levisi toiseen.” Amerikan merkittävin teologi Jonathan Edwards (1703 -1758) selitti: ”Nämä kaksi Paholaisen suurta työtä, mitkä hän... valmisti Kristuksen Kuningaskuntaa vastaan, ovat... hänen anti-kristillinen [roomalainen ja paavillinen] ja muhamettilainen [muslimilainen tai islamilainen] kuningaskuntansa – mitkä ovat olleet ja yhä ovat suuren laajuuden ja voiman kaksi kuningaskuntaa. Molemmat yhdessä nielivät... muinaisen Rooman Imperiumin; Antikristuksen (paavin) kuningaskunta nieli läntisen Imperiumin ja Saatanan muhamettilainen kuningaskunta nieli itäisen Imperiumin.”³ On myös huomattava, että näiden miesten kirjoituksissa juutalaisten kääntymyksen (Room. 11 :25) uskottiin tapahtuvan vasta sen jälkeen, kun nämä kaksi valtakuntaa – roomalainen ja islamilainen – tuhottaisiin Jeesuksen tulemuksessa.

1 Stone: sivut 55-56

2 <http://www.swrb.com/Puritan/calvin-on-islam.htm>

3 F.N. Lee: Calvin on Islam, sivut 13, 15

Vuosina 1520 – 1700 turkkilainen Ottomaani Imperiumi idässä ja Habsburgien Imperiumi lännessä – yhdessä Apostolisen Istuimen kanssa – muodostivat maailman kaksi johtavaa suurvaltaa.¹ Nämä olivat aikansa itä ja länsi blokki, jotka edelsivät Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton kaksinapaista maailmanherruutta. Samana vuonna kun Luther käynnisti uskonpuhdistuksen 1517 naulaamalla 95 teesiään kirkon oveen Wittenbergissä, Saksassa, turkkilaiset valloittivat Palestiinan ja Egyptin aloittaen Osmaniin herruuden Lähi-Idässä. Pian tämän jälkeen turkkilaisten eteneminen huolestutti myös Eurooppaa ja 1529 he olivat jo Wienin porteilla Itävallassa. Islamin laajeneminen pysäytettiin kuitenkin Kaarle V:n johdolla, eikä siitä ollut uhkaa Euroopalle ennen seuraavaa Wienin piiritystä vuonna 1683, jolloin turkkilaiset häädettiin lopullisesti Keski-Euroopasta.²

Kaarle V (Charles V) oli Habsburgien suvun kuuluisin hallitsija. Hänet kruunattiin vuonna 1516 Espanjan kuninkaaksi ja 1519 Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan hallitsijaksi. Kaarle V:stä tuli Euroopan mahtavin monarkki sitten Kaarle Suuren, eikä vastaavaa nähty ennen Napoleon Bonapartea. Hänen imperiuminsa oli ensimmäinen globaali maailmanvalta, sillä se käsitti lähes neljä miljoonaa neljäkilometriä Euroopasta Kaukoitään ja Amerikkoihin.³ Kaarle V:n johdolla Espanjaa kutsuttiin ”imperiumiksi, missä aurinko ei koskaan laske”, sillä laajuutensa ansiosta jossain päin sen siirtomaita oli aina päivä.⁴ Kolumbus purjehti Uuteen Maahan vuonna 1492. Kaarle V:n ja hänen seuraajansa Philip II:n alaisuudessa Espanjan konkistadorit valtasivat suurimman osan Etelä- ja Keski-Amerikkaa sekä nykyistä USA:ta. Paavi Aleksanteri VI, joka tunnettiin salamurhistaan ja irstailevasta elämäntyylistään, oli määrännyt *inter caetera* bullassaan vuonna 1493 Kap Verdan saarista länteen kuuluneet uudet maat Espanjalle ja Portugalille.⁵ Tästä alkoi Euroopan siirtomaavaltien vuosisatoja kestänyt intiaanien orjuuttaminen ja ryöstö.

Espanjalaisvalloittajien julmuus on hyvin dokumentoitu ja viime aikaiset arkeologiset löydöt tukevat näiden historiallisuutta.⁶ Mutta yleinen mielikuva lähetysaarnaajista, jotka toimivat konkistadorien kanssa täydessä yksimielisyydessä, ei ole historiallinen. Esimerkiksi *filosofi* Bertrand Russell väitti, että ”espanjalaisilla Meksikossa ja Perussa oli tapana kastaa intiaanien vastasyntyneitä lapsia ja sitten välittömästi murskata heidän aivonsa ulos: tällä keinoin he varmistivat että nämä vastasyntyneet menivät taivaaseen.” Russellin mukaan ”Yksikään oikeaoppinen kristitty ei voi löytää yhtäkään loogista syytä tuomita heidän tekojaan.”⁷ Mutta, kuten Philp J. Sampson valaisevassa kirjassaan *6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization* (2001) selittää, lähetystyöntekijöiden vastustus intiaanien orjuuttamista vastaan alkoi heti sen

1 <http://www.habsburger.net/en/chapter/new-great-power-south-east-europe-ottoman-empire>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Ottoman_Empire

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Charles_V,_Holy_Roman_Emperor

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Spanish_Empire#The_Spanish_Habsburgs:_The_Sun_Never_Sets_.281516.E2.80.931700.29

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Inter_Caetera

6 <http://historianet.fi/tutkimus/siirtomaa-aika/espanjalaisten-julmuus-julki>

7 Sampson, sivut 92,93

jälkeen, kun Uuden Maailman valloittaminen alkoi. Sampson lainaa John W. O'Malleyta:

Brasiliassa Jesuiitat ottivat rohkean asenteen orja ratsioiden väärinkäytöksiä vastaan ja herättivät alkuperäis-asukkaissa suurta ihmetystä, kun sana levisi viidakoissa, että portugalilaisten joukossa oli joitakin niitä jotka puolustivat heitä.¹

Eräs vaikutusvaltaisimpia orjuuden vastustajia oli piispa Las Casas, joka uskoi Raamatun luomiskertomuksen perusteella, että koko ihmiskunta on luotu tasa-arvoiseksi, kun taas orjuutta perusteltiin kreikkalaisen filosofin Aristoteleen opeilla ”luonnollista orjista”. Wikipedia kirjoittaa, että ”Bartolomé de Las Casas on tullut nähdyksi universaalien ihmisoikeuksien varhaisena puolestapuhujana. Hän ensimmäisten joukossa kehitti näkemystä yhtenäisyydestä ihmiskunnan keskuudessa lausuen että 'Kaikki maailman kansat ovat ihmisiä', ja heillä on luonnollinen oikeus vapauteen.”² Hän kertoi eräistä intiaaneista, jotka kääntynytään kristinuskoon polttivat kaikki epäjumalansa, mutta konkistadorit pakottivat heidät ostamaan uusia ja palvomaan näitä Jumalan sijasta:

[Espanjalaiset] ovat tehneet parhaansa estääkseen lähetystyöntekijöitä saarnaamasta, pääsääntöisesti koska he tuntevat, että evankeliumin leviäminen seisoisi jollakin tavoin heidän ja sen kullan ja rikkauden välissä, jota he himoitsevat.³

Konkistadorien herra ei ollut Jeesus Kristus vaan Mammona. Jeesus sanoi, että näitä kahta jumaluutta ei voisi palvella samanaikaisesti, ”sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava”(Matt. 6:24). Konkistadorien viha Kristusta kohtaan näkyi siinä, ettei heitä motivoinut evankeliumin levittäminen, vaan varsin päinvastoin he näkivät kääntymyksen kristinuskoon olevan ensimmäinen askel, jolla alkuperäiskansat voisivat päästä osallisiksi Euroopan kulttuurillisista rikkauksista. Tämä oli ei-toivottu kehitys, mitä espanjalaiset nimenomaan pelkäsivät.⁴ Las Casas omisti koko elämänsä intiaanien puolustamiseen ja yritti taivutella Kaarle V:n uskomaan, että rauhanomainen ja väkivallaton kolonisaatio palvelisi parhaiten Espanjan etuja. Tosin eräät historioitsijat syyttävät häntä Afrikan orjakaupan käynnistämisestä, koska heidän mukaansa se oli Las Casas, joka sai Kaarle V:n vaihtamaan intiaanien orjuuttamisen afrikkalaisten orjuuttamiseen. Las Casas kuitenkin katui tätä päätöstä, koska uskoi että kaikki orjuus on yhtäläisesti väärin ja tuomittavaa.⁵

Mutta vaikka roomalaiskatolisella kirkolla oli monia vanhurskaita Jeesuksen opetuslapsia, kuten Antonio de Montesinos ja Las Casas, jotka seurasivat Mestarinsa jalanjäljissä ja seisoivat rohkeasti vääryyttä vastaan, itse Apostolinen Istuin oli paljon enemmän kiinnostunut poliittisesta valtapelistä kuin evankeliumin levittämisestä ja ihmisoikeuksien puolustamisesta. Liittoutuessaan Euroopan turmeltuneiden ja vallanhuomoisten hallitsijoiden kanssa, se syyllistyi heidän synteihinsä. Sen vankkumaton tukija Kaarle V omisti koko valtakautensa vastasyntyneen uuden ”harhaopin” – Lutherin

1 Sampson, sivu 100

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Bartolom%C3%A9_de_las_Casas#Cultural_legacy

3 Sampson, sivu 103

4 Sampson: sivut 103-104

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Bartolom%C3%A9_de_las_Casas

protestanttisen uskonpuhdistuksen – tukahduttamiseen. Vuonna 1521 Lutherin sallittiin puhua Wormsin valtiopäiville, mutta muutaman viikon kuluttua hänet julistettiin valtakunnankiroukseen niin kutsutulla Wormsin ediktillä. Tämä merkitsi sitä, että kenellä tahansa oli oikeus vangita hänet ja tuoda Keisarin eteen. Kaikki hänen kirjansa määrättiin poltettavaksi ja niiden painaminen tai julkaisu kiellettiin rangaistuksen uhalla. Häntä kiellettiin majoittamasta, syöttämästä tai juottamasta, eikä mitään tukea saanut antaa sanoin tai teoin. Lutherin kannattajien vainoaminen ja omaisuuden ryöstäminen oli myös sallittua.¹

Kaarle V ajoi Trenton kirkolliskokouksen koollekutsumista, mikä käynnisti niin sanotun *vastauskonpuhdistuksen*.² Se aloitti vuosikymmeniä jatkuneen protestanttien vainon eri puolilla Länsi-Eurooppaa. Vaikka *Augsburgin uskonrauha* vuodelta 1555 päätti luterilaisten vainon Saksassa, se ei kuitenkaan taannut suojaa reformoiduille liikkeille, kuten kalvinisteille tai anabaptisteille. Monet näistä kohtasivat sanoinkuvaamatonta kidutusta. Esimerkiksi Michael Sattler, yksi anabaptistien johtajista, tuomittiin – koska uskoi lapsikasteen olevan epäraamatullista – poltettavaksi sen jälkeen kun hänen kielensä oli leikattu irti ja hänen lihansa revitty pala palalta hehkuvilla pihdeillä.³ Vuonna 1572 tapahtui protestanttien pahin joukkoteurastus koko vuosisadalla, kun Ranskan kuninkaan Kaarle IX:n äiti Katariina de'Medici lietsoi niin sanotun *pärtylynyön verilöylyn*, jossa arviolta 10 -70 tuhatta kalvinistia tapettiin Pariisin kaduille ja ympäri Ranskaa. Paavi Gregorius XIII juhli tapausta ja määräsi taidemaalari Giorgio Vasarin maalaamaan siitä freskon Vatikaanin Palatsiin, joka on paavin virallinen asuinpaikka. Pärtylynyön marttyyrien teurastusta ylistävä maalaus on siellä tänäänkin paavin silmänilona.⁴

Kaarle V:n pojan Philip II:n noustua Espanjan valtaistuimelle vuonna 1556, hänestä tuli myös Englannin ja Irlannin kuningas, koska oli aviossa Englannin Marja I:n kanssa. Hänet tunnetaan paremmin nimellä *Marja Verinen*, koska hän on kuuluisa demonisesta hallintokaudestaan, jossa lähes kolmesataa protestanttia, mukaanlukien yksi odottava äiti, tuomittiin poltettavaksi kolmen ja puolen vuoden aikana. Tämä oli enemmän mitä koko manner Euroopassa poltettiin samana aikajaksona.⁵ Marja I:n kuoleman jälkeen Englannin valtaistuimelle nousi Elisabeth I, jonka valtakausi on yksi uuden ajan merkittävimpiä käännekohtia. Hän katkaisi maansa kaikki aiemmat siteet Roomaan ja Espanjaan vakiinnuttamalla protestantismin Englannin valtionuskonnoksi.⁶ Näin hän raivostutti sekä Rooman että Philip II:n. Elisabethin tukiessa protestanttien kapinaa Alankomaissa, joka oli tuolloin yhä Philipin alainen, Philip II lopulta julisti sodan Englantia vastaan. Hän lähetti valtavan espanjalaisen sotalaivaston, *voittamattoman armadan*, päämääränään Elisabethin syökseminen vallasta, katolisuuden palauttaminen Englantiin ja protestanttien kapinan tukahduttaminen alankomaissa.⁷

1 http://fi.wikipedia.org/wiki/Wormsin_edikti

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Charles_V,_Holy_Roman_Emperor

3 <http://www.homecomers.org/mirror/martyrs057.htm>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/St._Bartholomew%27s_Day_massacre#Reactions_to_the_massacre

5 The Most Evil Women In History - Bloody Mary Tudor <http://www.youtube.com/watch?v=Mjc7oxrEBwI>

6 http://en.wikipedia.org/wiki/Elizabethan_Religious_Settlement

7 http://en.wikipedia.org/wiki/Spanish_Armada

Voittamattoman armadan perääntyminen vuonna 1588 on jo legendaksi muodostunut kertomus protestanttisen Englannin voitosta Philipin katolisen ylivoiman edessä. Tämä tapahtuma dramatisoidaan erinomaisesti Shekar Kapurin ohjaamassa näyttävässä elokuvassa *Elisabeth -kultainen aikakausi* vuodelta 2007. Tästä lähti nousuun Englannin asteittainen kipuaminen maailman johtavaksi siirtomaavallaksi, mutta se ei saavuttanut johtoasemaa ennen kuin vasta seitsemän vuotisessa sodassa vuosina 1754-63, jolloin Ranskan omistamat Pohjois-Amerikan siirtomaat siirtyi Iso-Britannian haltuun¹ Tämä varhaisen uuden ajan historia on syytä kerrata ei vain sen historiallisen painoarvon, vaan erityisesti sen profeetallisen painoarvon vuoksi. Kaikki edellä kerrottu ennustetaan nimittäin Danielin toisessa, seitsemännessä ja yhdenessätoista luvussa (Palaamme tähän aiheeseen taas neljännessä osassa).

Ranskaa (ja vuodesta 1559 lähtien myös Englantia) lukuunottamatta Kaarle V:n ja Philip II:n valta ulottui koko Länsi-Rooman alueelle. Samalla turkkilainen Ottomaani Imperiumi hallitsi koko Itä-Rooman aluetta samasta pääkaupungista (Konstantinopolista eli nykyisestä Istanbulista), mistä Itä-Rooman (so. Bysantin) keisarit hallitsivat sitä tuhat vuotta aikaisemmin. Bysantin vallan viimeinen keisari oli Konstantinos XI Palaiologos ja hän kuoli taisteltuaan turkkilaisia vastaan *Konstantinopolin piirityksessä* vuonna 1453. Monet muistavat koulun historian tunnilta, että se oli Konstantinopolin valloitus mikä käynnisti Espanjan ja Portugalin etsimään turvallisempaa kauppareittiä Intiaan ja Kiinaan – jotka tuottivat Euroopalle silkin ja mausteiden kaltaisia arvokkaita hyödykkeitä – , mikä johti Afrikan ylittämiseen meriteitse ja Amerikoiden löytymiseen – kaus-kantoiseen vahinkoon, sillä Espanjan rahoittaman Kolumbuksen päämääränään oli Kiinan rannikon löytäminen. Kristoffer Kolumbus, joka oli täyttämässä suurta merkkipäivää historiallisessa ja profeetallisessa tapahtumakalenterissa oli myös innokas Raamatun profetian tutkija, joka kirjoitti elämänsä lopulla niin kutsutun *profetioiden kirjan*, jossa hän tarkastelee elämänsä löytöretkeilijänä kristillisen eskatologian valossa² (Kolumbus, Newton... todellakin, profetia-uskovaiset näyttäisivät olevan vain mitätöntä rupusakkia).

Ranskan historia liittyy läheisesti Paavinvallan syntyyn. Ranska ei ollut koskaan Habsburgien hallitsijasuvun alaisena, mutta Paavinvalta ei rajoittunut vain Espanjaan tai Pyhään saksalais-roomalaiseen keisarikuntaan vaan se sulki sisäänsä jokaisen katolisen kuningaskunnan, joka tuki paavia hengellisenä, kulttuurillisena ja poliittisena Euroopan yhdistäjänä. Paavinvallan syntymiseen vaikutti paljon enemmän kulttuurilliset kuin teologiset tekijät. Keisari Theodosiuksen tehdessä kristinuskosta Rooman hallitsevan uskonnon vuonna 380, Rooman merkitys läntisen kristikunnan keskuksena sai alkunsa ja samalla myös Rooman piispan erityisasema. Hänen asemaansa muiden piispojen yläpuolella ei silti tunnustettu ennen paavi Leo I:stä (paavina vuosina 440 – 61), joka kehitti ajatuksen ”*Primus inter pares*” eli ”ensimmäinen vertaistensa joukossa”.³ Kun germaanikuninkaat olivat pyyhkaisseet Länsi-Rooman, Italian niemimaasta tuli kolmen valtakunnan miehittäjä; Länsi-Rooman viimeisen keisarin syrjäyttäneen *Odovakarin*

1 http://en.wikipedia.org/wiki/British_Empire#Global_conflicts_with_France

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Christopher_Columbus#Early_life

3 http://fi.wikipedia.org/wiki/Pyh%C3%A4_Leo_I

vuosina 476-93, Ostrogoottien vuosina 493-553 ja Itä-Rooman vuosina 553 – 751.¹

Bysantin vallan päätyttyä Italian ja Rooman hallinta luovutettiin paaveille frankkien kuninkaan Pipin Pienen toimesta vuosina 754 ja 756. Tämä oli Pipinin kiitos siitä, että paavi Stefanus II oli kruunannut hänet frankkien kuninkaaksi, vaikka tämä ei ollutkaan sukua merovingien kuningashuoneelle², josta syystä hänet nähtiin laittomaksi vallananastajaksi. Pipinin isä Kaarle Martel oli kuuluisa sotasankari, joka pelasti Euroopan päätymisen islamilaiseksi maanosaksi *Toursin taistelussa* vuonna 732, missä muslimiarmeijat olivat edenneet Iberian niemimaalta Ranskan Poitiersiin päämääränään Euroopan valloittaminen. Se oli historian yksi ratkaisevimpia käännekohtia, sillä ilman frankkien voittoa, läntistä sivilisaatiota ei olisi koskaan syntynytäkään. Taistelu sinetöi frankkien herruuden manner-Euroopassa tehden siitä suurimman kilpailijan Bysantille, joka tuolloin oli vielä mahtavin kristillinen imperiumi.³ Vuoteen 800 mennessä se haastoi myös Bysantin oikeuden Rooman imperialistiseen perintöön, kun paavi Leo III kruunasi Pipinin pojan Kaarle Suuren roomalaisten keisariksi (lat. Imperator Romanorum).

Tämä oli julkinen loukkaus Bysantin keisarien arvovaltaa vastaan. Sen syynä ei olleet vain teologiset erimielisyydet idän kirkon kanssa, mutta myös paavien kaipaus suurempaan itsehallintoon vapaana keisareiden määräysvallasta. He eivät halunneet kirkollista suojelijaa enää ”harhaoppisesta” idästä vaan etsivät sitä mieluummin Toursin taistelussa vahvistuneiden katolisten frankki-kuninkaiden taholta. Monet historioitsijat katsovat Kaarle Suuren kruunauksen merkinneen Länsi-Rooman elpymistä reilun kolmen vuosisadan ”syväjäädytyksen” jälkeen.⁴ Vaikka hänen valtakunta hajosi kolmeen osaan vuonna 843, Länsi-Rooman perintö jatkui silti frankkien itäisessä seuraajassa eli Pyhässä saksalais-roomalaisessa keisarikunnassa paavi Johannes XII kruunatessa Otto I:n roomalaisten keisariksi. Tätä perinnettä jatkettiin aina Kaarle V:n saakka, vaikka rooman keisarius pysyikin nimellisenä vielä vuoteen 1806 asti, jolloin Napoleon päätti keisarikunnan tuhatvuotisen historian.⁵ Ranska, Saksa ja Alankomaat syntyivät Frankkien valtakunnan hajoamisen seurauksena, mutta sitä voi pitää kaikkein eniten Ranskan edelläkävijänä, sillä nykyisen Ranskan tavoin sen pääkaupunki oli myös Pariisissa.⁶

Paavinvalta sekoitetaan usein Pyhään saksalais-roomalaiseen keisarikuntaan, mutta nämä ovat kaksi eri entiteettiä. Kaarle V:tä lukuunottamatta Saksan kuninkaat hallitsivat vain pientä osaa Länsi-Rooman alueesta. Itseasiassa heidän valtapiirinsä oli suurimmaksi osaksi Länsi-Rooman rajojen ulkopuolella, sillä se keskittyi Saksaan, mikä oli Rooman germaanisten vihollisten asuin aluetta. Saksan kuninkaissa jatkui Rooman keisarinviran perinne, mutta heidän keisariutensa oli riippuvainen paavin tuesta, sillä heidät kruunattiin vain paavien välityksellä. Paavit taas kruunasivat heidät vain sillä

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Italy_in_the_Middle_Ages

2 Michael Baigent, Richard Leighin ja Henry Lincolnin kiistellyssä kirjassa *Pyhä Veri, Pyhä Graal* tämä sukulinja yhdistetään Jeesuksen ja Maria Magdaleenan oletettuun verilinjaan. Teoria popularisoitiin Dan Brownin myyntimenestys romaanissa Da'Vinci koodi. Kristitty salaliittokirjailija Fritz Springmeier väittää kirjassaan *Bloodlines of the Illuminati*, että Antikristus ilmestyisi nimenomaan merovingien verilinjasta.

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_tours

4 <http://en.wikipedia.org/wiki/Charlemagne>

5 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Holy_Roman_Emperors#Title

6 http://en.wikipedia.org/wiki/Kingdom_of_Franks

ehdolla, että he tunnustivat paavin ylemmyyden ja alistuivat heidän määräysvaltaansa. Keisarin haluttomuus taipua paavin ylivallelalle johtikin usein konfliktiin paavin ja keisarin välille (ns. investituurariita).¹ Paavien poliittinen valta alkoi ensimmäisen kerran vuonna 754 tai 756, kun paavien alainen kirkkovaltio luotiin Italiaan Pipin Pienen avustuksella. Tällöin paavista tuli sekä hengellinen että maallinen johtaja, joka hallitsi omaa valtiotaan²

Mutta koko Länsi-Euroopan laajuisesti teokratiaksi paavinvalta ei muodostunut ennen Innocentius III:tta (paavina vuosina 1198 – 1216) , jota historian kronikat pitävät kaikkien aikojen vaikutusvaltaisimpana paavina ja Euroopan *de facto* hallitsijana. Hänen ylivaltansa tunnustivat niin Englannin, Ranskan, Saksan, kuin Espanjankin kuninkaat³ (Espanjassa oli tuolloin useita kuningaskuntia, jotka yhdistyivät vasta 1492). Paavit perustelivat valtansa laillisen oikeuden väärennetyllä *Konstantinuksen lahjakirjalla*, missä keisari Konstantinuksen väitettiin luovuttaneen Paavi Sylvester I:lle (314 – 335) ja hänen seuraajilleen keisarillisen vallan kaikkiin Länsi-Rooman kaupunkeihin. Wikipedia selittää:

Konstantinuksen... lahjakirjassa Konstantinus antaa paavi Sylvester I:lle ja hänen seuraajilleen vallan Roomaan ja Länsi-Rooman kaupunkeihin. Tämä oli niin sanottu Pyhän Pietarin perintö. Lisäksi asiakirjan mukaan paaville annettiin keisarin arvomerkit ja papeille senaattorin arvo... Vuonna 756 frankkien kuningas Pipin Pieni luovutti Rooman kaupungin katolisen kirkon haltuun. Suojautuakseen tulevilta vaatimuksilta kirkko tarvitsi todisteen, että sillä oli laillinen ja historiallinen oikeus kaupunkiin. Samana vuonna paavinistuimen arkistosta "löytyi" 400 vuotta vanha lahjakirja keisari Konstantinus Suurelta. Kirkon piirissä sitä pidettiin pitkään aitona, mutta sen sisältö kyseenalaistettiin muualla jo keskiajalla. Lahjakirjan aitoutta epäili julkisesti ensimmäisenä Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan keisari Otto III. Humanistit Nicolaus Cusanus ja Lorenzo Valla todistivat lahjakirjan väärennökseksi 1440 tekstianalyysin avulla. Valla huomasi, että tekstissä esiintyi latinankielisiä ilmaisuja, joita ei käytetty vielä lahjakirjan väitetyn syntyhetken aikaan. 1800-luvulla myös katolinen kirkko myönsi lahjakirjan väärennökseksi.⁴

Jokaisen roomalaiskatolisen apologeetin – joka puolustaa paavien keskiaikaista valtaa – tulisi kysyä itseltään, että kuinka paavinvalta olisi voinut olla Pyhän Hengen hedelmä jos se perustui valheeseen, minkä katolinen kirkko itsekin on myöntänyt. Jeesuksen mukaan jokainen puu tunnetaan sen hedelmistään. Kuinka toisten kristittyjen – Vatikaani II tunnustaa protestantit ja ortodoksit ”erossa oleviksi veljiksi”⁵ – murhaaminen ja kidutus voisivat olla Paavalin mainitsemia Hengen hedelmiä, jotka ovat todellisten kristittyjen tunnusmerkkejä (Gal. 5:22)? Kuinka hereetikkojen polttaminen ja kidutus, jota keskiajalla käytettiin paavien siunaamana, voisi todistaa Pyhän Hengen toimineen Apostolisen Istuimen takana. Eikö lain ydin ollut ”Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niinkuin itseäsi”? Jeesus sanoi, että ”kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.” (Matt. 7:12) Kuinka toisin uskovien roviolla polttaminen vastaa tähän käskyyn (ellei sitten sen toimeenpanija ole masokisti). Eivätkö juuri hirmuteot todista Paavinvallan antikristillisyydestä? Denialismi on eräs

1 Historia-lehti nro. 6/2013

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Temporal_power_\(papal\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Temporal_power_(papal))

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Innocent_III#Feudal_power_over_Europe

4 http://fi.wikipedia.org/wiki/Konstantinuksen_lahjakirja

5 http://www.vatican.va/archive/hist_councils/ii_vatican_council/documents/vat-ii_decree_19641121_unitatis-redintegratio_en.html

historiantutkimuksen muoto, joka pyrkii mitätöimään tai vähättelemään loukkaavaksi koettuja historiallisia tosiasioita, kuten holokaustin tai paavinvallan julmuuden.¹

Vaikka viimeisin historian tutkimus osoittaa protestanttisen propagandan liioitelleen Espanjan inkvisition julmuutta,² tosiasiksi silti jää että paavillinen bulla *Ad extirpanda* vuodelta 1252 hyväksyi kidutuksen käytön osana inkvisitiota, mikä kumottiin vasta vuoden 1816 paavillisella bullalla.³ Teloitus- ja kidutustekniikoiden sadistisuus keskiajalla ja varhaisella uudella ajalla ei ole liioiteltua. Eräs dokumentoitu metodi, jota Philip II:n alainen hollanti käytti maan kapinoivia protestantteja vastaan 1500 -luvulla, oli pistää rotilla täytetty keraaminen malja avoin puoli alaspäin vangin vatsan päälle. Kun maljaa kuumennettiin puuhiilillä, rotat yritti paeta sieltä jyrsimällä uhrin jokaisen suolen.⁴ Kidutusta käytettiin myös protestanttisissa maissa ja ei-kristillisissä kulttuureissa, mutta tämä ei vähenne paavinvallan julmuutta. Ei ole myöskään merkitystä missä määrin julmimmat teloitus- ja kidutusmenetelmät olivat Rooman kirkon hyväksymiä. Rooman kirkon liitto Philip II:n ja hänen puolisonsa Marja Verisen kaltaisten katolisten tyranniiden kanssa oli jo itsessään siunaus näille toimenpiteille. Kidutus päättyi Euroopan tuomioistuimista vasta valistuksen ajan myötä myöhäisellä 1700 -luvulla, kunnes se palasi taas uudestaan kommunisti ja fasisti hallintojen käytäntöön 1900 -luvulla.

Paavinvallan julmuutta saatetaan myös vähätellä vertaamalla sitä Ranskan vallankumouksen tuoman sekulaarin jälki-kristillisen Euroopan verisiin vallankumouksiin, maailmansotiin ja kansanmurhiin. Mutta tällainen on väärä lähestymistapa. Vaikka viime vuosisadan arvellaan olleen historian verisin, ihmiskunnan pahuus ei ole vain sekulaarin ajan jälkiseurausta. Ihmisen käsittämätön julmuus on nähtävissä kaikilla historian aikakausilla ja kaikissa kulttuureissa. Se ei ole vain 1900 -luvun ilmiö. Paavinvalta oli näennäisen kristillinen maailmanvalta, joka vastusti Turkin islamilaista tyranniaa, mutta silti Kalvin kutsui molempia ”Antikristuksen kahdeksi sarveksi”. Samoin natsismi pukeutui näennäiseen kristillisyyteen, joka vastusti ateistisen kommunismin pahuutta ja tämä näennäinen kristillisuus (tosiasiassa natsit halveksivat kristinuskoa ja ihainnoivat germaanista pakanuutta. Ks luku 6 ja7) harhautti monet kirkot Hitlerin liittolaiseksi. Silti niin Hitler kuin Stalinkin palveli kumpikin Saatanan valtakuntaa.

Saatanan yksi strategia on piiloutua näennäisten vastakohtien taakse. Kun kristityt etsivät poliittista maailmankuvaansa, tätä asiaa ei usein ymmärretä. Kylmän sodan aikana, kun kristityt eri puolella maailmaa joutuivat kommunistien terrorin uhreiksi ja vasemmistolaisen vastakulttuurin kääntyessä perinteisiä juutalais-kristillisiä perhe-arvoja vastaan, evankeliset kristityt siirtyivät lännessä oikeistolaisen politiikan tukijoiksi. Katolisessa kirkossa syntyi sitä vastoin 1950 ja 60 -luvuilla vasemmistolainen *vapautuksen teologia*, kun Johannes XXIII vaati köyhien ja sorrettujen asettamista etusijalle.⁵ Yhdysvalloissa sitä on äskettäin kritisoinut mormoni-kirkkoon kastettu radio- ja televisio toimittaja Glenn Beck, joka kehottaa kristittyjä jättämään seurakunnan, joka

1 <http://fi.wikipedia.org/wiki/Denialismi>

2 <http://www.catholicculture.org/culture/library/view.cfm?recnum=5236>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Medieval_torture_device#Middle_Ages

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Rat_torture

5 http://fi.wikipedia.org/wiki/Vapautuksen_teologia

tukee sosiaalista oikeudenmukaisuutta. Evankelista Jim Wallis kuitenkin kritisoi Beckin lausuntoa: ”Eilen, hän meni pidemmälle ja sanoi että oikeus on evankeliumin vääristymä... Minä sanon, että se on evankeliumin ydin” Wallis haastoi hänet dialogiaan:

Veli Glenn, ohittakaamme henkilökohtaiset hyökkäykset. En tunne sinua. Minulla ei ole syytä hyökätä sinua vastaan. Mutta annoit lausunnon, joka vaatii vakavaa keskustelua... Tiedän että olet tottunut monologiaan, mutta kun sanot tämän kaltaisia asioita, kutsut dialogiaan. Mitä sanot Tohtori Martin Luther King Juniorista, mitä Desmond Tutusta, mitä äiti Teresasta, mitä sanot pastoreille ja rabbeille, jotka antoivat elämänsä sosiaaliselle oikeudenmukaisuudelle, koska tämä on heidän uskonsa?¹

Beckin kaltaiset näkevät vasemmistolaiset arvot vain ateistisen marxismin jäänteinä. Mutta Marx ei ollut vasemmistolaisten arvojen isä. Sosialismi perustui Robert Owenin, Charles Fourierin ja Henri de Saint-Simonin alunperin evankeliumi-pohjaisille teksteille.² *Kommunistisessa Manifestissaan* Karl Marx ja Friedrich Engels propagoi siitä ateistisen version. Sosiaalinen oikeudenmukaisuus ei ollut Marxin keksintö, vaan se juontaa juurensa Raamatusta ja monet kristityt jesuiitoista puritaaneihin tuki sitä jo kauan ennen Marxia. Termin kehitti itseasiassa *jesuiitta* Luigi Taparelli vuonna 1840 perustaen sen Tuomas Akvinolaisen opetuksiin.³ Taistelllessaan 1500 -luvulla intiaanien julmaa kohtelua vastaan Las Casas voidaan nähdä vapautuksen teologian yhtenä varhaisena tukijana. Evankeliset protestantit, jotka taisteli 1800 luvulla naisten ja lasten oikeuksien puolesta, jotka vastustivat orjuutta, köyhyyttä ja ihmiskauppaa, olivat yhteydessä sen ajan progressiivisiin poliitikkoihin, jotka ajoivat suurempaan yhteiskunnallista tasa-arvoa.

Ensimmäisessä luvussa huomautimme, kuinka Pohjois-Amerikan toinen suuri evankelinen herätys oli kimmokkeena Amerikan progressiiviselle politiikalla, joka tuki mm. ammattiyhdistysten perustamista. Beck antaa ääri-laidan oikeistolle synninpäästön 1900 -luvun veriteoista heittämällä vastuun yksinomaan vasemmistolle. Hän kieltää Natsi-Saksan yhteyden oikeistoon uudelleen määrittelemällä sen sosialistisena valtiona.⁴ Tässä Beck ei ole täysin väärässäkään, sillä natsismi oli kapitalismin vastaista sosialismia, mikä hyökkäsi suuryrityksiä ja suurta rahataloutta vastaan koska ne yhdistettiin juutalaisten ylivaltaan. Mutta natsismin oikeaan siipeen yhdistävä tekijä, on sen suhde tasa-arvoon. On perustavanlaatuinen virhe katsoa oikeisto-vasemmisto ulottuvuutta vain ekonomisesta näkökulmasta, missä toisen nähdään tukevan taloudellista vapautta ja toisen sen valtiollista sääntelyä ja varallisuuden uusjakoa.

Wikipedia määrittelee oikean-siiven ”kuvaavan näkemystä tai tiettyä kantaa, joka hyväksyy tai tukee sosiaalista hierarkiaa tai sosiaalista epätasa-arvoa. Sosiaalinen

- ¹ <http://abcnews.go.com/WN/glenn-beck-social-justice-christians-rage-back-nazism/story?id=10085008>
Huom. Tämä kirjailija ei tue Desmond Tutun liberaalia teologiaa tai Israelin vastaisia näkemyksiä. En ota kantaa myöskään vapautuksen teologian koko sisällön raamatullisuuteen. Tämä kirjailija ei ole Amerikan, Israelin tai vapaan markkinatalouden vastainen. En ota kantaa kummankaan poliittisen suunnan – oikeistolaisuuden tai vasemmistolaisuuden – raamatullisuuteen. Sen sijaan haluan painottaa vasempaan laitaan juurtuneen tasa-arvo -ismin raamatullista perustaa. Luvussa 6 osoitamme kuinka Antikristuksen poliittinen järjestelmä olisi *molempien* – vasemmistolaisuuden ja oikeistolaisuuden – synteesi.
- ² http://en.wikipedia.org/wiki/Christian_left#History
- ³ http://en.wikipedia.org/wiki/Social_justice#Catholicism
- ⁴ http://nymag.com/daily/intelligencer/2010/03/glenn_beck_nazis_were_not_right.html

hierarkia tai sosiaalinen epä-tasaarvo nähdään oikeiston taholta joko väistämättömänä, normaalina, luonnollisena tai toivottuna, nousee se sitten perinteisestä sosiaalisista eroista tai markkina-talouksien kilpailusta. Se tyypillisesti hyväksyy tai oikeuttaa tämän kannan luonnonlain tai tradition perusteella.”¹ Epätasa-arvon oikeuttaminen luonnonlain tai tradition perusteella on selvästi ristiriidassa Raamatun Sanaan kaikkien ihmisten luontaisesta tasa-arvosta Jumalan edessä (1. Moos. 1:27, Jes. 11:3, Gal. 3:28, Kol. 3:9-11). Jaottelun alkuperä on Ranskan vallankumouksessa, jossa oikeisto vastusti demokratiaa:

Ranskan vallankumous antoi kolme poliittisesti kuvailevaa sanaa edistyksen vastaisen politiikan ilmaisemiseen: *taantumuksellinen*, *konservatiivinen* ja *oikeisto*. Taantumuksellinen (engl. Reactionary) juontuu ranskan sanasta *réactionnaire* (1700 -luvun lopun uudissana, joka perustuu sanaan *réaction*, "reaktio") ja *konservatiivi* sanasta *conservateur*, identifioiden monarkistisia parlamentaareja vastakohtana vallankumoukselle... Ranskan vallankumouksen aikana, vanhoilliset voimat (erityisesti roomalaiskatolisessa kirkossa) organisoi vastustuksen vallankumouksen tuomiin edistyksellisiin yhteiskunnallis-poliittisiin ja taloudellisiin muutoksiin ja taisteli palauttaakseen kirkon ja kruunun maallisen hallinnon. 1800 -luvun Euroopan politiikassa *taantumuksellinen luokka* sisälsi roomalaiskatolisen kirkon hierarkian— papiston, aristokratian. Kuninkaalliset perheet ja rojalistit — uskoen että kansallinen hallitus on kirkon ja valtion ainoa alue... Protestanttisissa kristillisissä yhteiskunnissa taantumuksellinen on kuvannut niitä, jotka tukevat traditiota modernismia vastaan. 1800 -luvulla taantumuksellinen tarkoitti ihmisiä, jotka idealisoi feudalismia ja modernia aikaa edeltävän aikakauden — teollista vallankumousta ja Ranskan vallankumousta edeltäneen ajan — jolloin kansantaloudet oli pääasiassa agraarisia ja maata omistava aristokratia hallitsi yhteiskuntaa, perinnöllinen kuningas hallitsi ja roomalaiskatolinen kirkko oli yhteiskunnan moraalinen keskus. Nuo jotka leimattiin taantumukselliseksi suosivat aristokratiaa keski-luokan ja työväen luokan sijaan. Taantumukselliset vastustivat demokratiaa ja parlamentarismia.²

On kaikei historian ironiaa, että kylmässä sodassa demokraattinen ja kapitalistinen länsi istuivat oikealla puolella, kun taas autoritaarisit kommunisti-hallitukset istuivat vasemmalla. Tänään oikeisto tukee ”pientä hallitusta”, mutta alunperin se oli Ranskan vasemmisto joka tuomitsi autoritaarisen hallitsemisen. Syy tähän on se, että Amerikan ja Ranskan vallankumous oli kumpikin John Locken *klassisen liberalism*in innoittamia.³ Sen keskeisimpiä arvoja oli usko, että jokaisella yksilöllä on oikeus vapauteen ja tasa-arvoon lain edessä, niin kauan kun ei käytä vapauttaan väärin, koska vapaus tuo vastuun myös muista. Liberalismin perintönä oli vain se ongelma, että kumman näistä vapauden vai tasa-arvon tulisi painaa vaaka-kupissa enemmän. Oikeiston mukaan vasemmisto pyrkii tasa-arvon toteuttamiseen hallituksen väkiväkolla yksilön vapauden kustannuksella. Kun vasemmiston mukaan taas vapaan markkinatalouden säännöstelemätön vapaus johtaa aina vain syvenevään eri-arvoisuuteen rikkaiden ja köyhien välille.

Ensimmäisen kipinän Ranskan vallankumoukseen sytytti Thomas Jefferson, joka julisti vuonna 1776 Yhdysvaltojen itsenäisyysjulistuksessa ”*kaikki ihmiset ovat luotu tasa-arvoisiksi*”. Tämä oli aikaansa nähden hyvin radikaali näkemys, mikä heijasteli piispa Las Casasin kirjoituksia, että ”koko ihmiskunta on yksi ja kaikki ihmiset ovat samanlaisia mitä

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Right-wing_politics

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Reactionary#Usage_and_history

3 http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_liberalism

tulee heidän luomiseensa ja synnynäisiin asioihin”¹ Huolimatta *terrorin ajan* anti-kirkollisista ja anti-kristillisistä piirteistä, vallankumouksen ”vapaus, veljeys ja tasa-arvo” oli liberalististen arvojen innoittama, joiden perimmäinen alkuperä oli Raamatussa.

Konservatiivinen ja oikeistolainen aristokratia oli liberalismiin äänekkäimpiä vastustajia, sillä se uhkasi heidän valta-asemaansa. Samoin sitä vastusti myös Monarkia ja katolinen kirkko. Tästä johtuen valistuksen aikana kasvoi voimakas kirkon-vastaisuus, mikä huipentui vuosina 1793-94, kun yli 40 tuhatta *Ancien régime* kannattajaa monia katolisia pappeja myöten tapettiin ”edistyksen” ja ”tasa-arvon” nimessä. Hirmuvallan terrorin aikana kristinusko korvattiin ateistisella järjen kultilla, kirkot suljettiin, kristityt karkotettiin maasta ja epäonnisemmat teloitettiin giljotiinilla tai hukuttamalla.² Ranskan vallankumous päätti sen yhteiskuntajärjestyksen, mikä oli vallinnut Euroopassa aina paavinvallan alkuajoista lähtien. Näkyvimpinä esimerkkeinä tästä oli demokratioiden yleistyminen, orjakaupan päättyminen ja juutalaisten emmansipaatio Ranskan antaessa juutalaisille ensimmäisenä eurooppalaisena maana täyden kansalaisyhteisyyden vuonna 1791. Käytäntä vakiintui 1800-luvun puoliväliin mennessä koko Länsi-Eurooppaan, mutta Napoleonin kaaduttua Paavi Pius VII sulki juutalaiset kirkkovaltiossa uudestaan ghettoihin ja määräsi heidät pukeutumaan keltaiseen (väri mikä yhdistettiin petokseen ja siten Judas Iskariotiin) hattuun ja Daavidin tähteen.³

Määräys perustui alunperin Innocentius III:n vuoden 1215 neljänteen lateraanikokoukseen, mistä lähtien Euroopan katoliset monarkit rajoittivat juutalaisten oikeutta harjoittaa heidän uskoaan.⁴ Tuona aikana he joutuivat usein maastakarkoitusten ja veristen pogromien uhreiksi. Myöhemmin Natsi-Saksa omaksui monia katolisen kirkon antisemiittisiä käytäntöjä, kuten juutalaisten määräämisen keltaiseen Daavidin tähteen. Juuri tässä kontekstissa natsismia tulee tarkastella oikeistolaisena aatteena. Se hylkäsi valistuksen aikana ja Ranskan vallankumouksessa syntyneet modernistiset ismit,⁵ kuten demokratian, sekularismin, tasa-arvon, individualismin jne. Kansallissosialisteille sekä bolshevismi että kapitalismi oli saman modernistisen harhan kaksi eri ilmentymää, jotka molemmat yhdistettiin juutalaisten oletettuun maailmanvaltaan. Heistä liberalismiin ajatus, että jokainen yksilö luotiin vapaaksi ja tasa-arvoiseksi oli biologian vastainen, sillä kansojen ja luokkien välistä hierarkiaa pidettiin luonnollisena ja sitä perusteltiin Darwinin opeilla luonnonvalinnasta.

Darwinismi toi esiin niin sanotun *tieteellisen rasismien* ja tästä syystä Hitler näki juutalaiset *homo sapiensin eli* nykyihmisen alemmaksi kehitys-asteeksi.⁶ Näitä poliittisia ulottuvuuksia ja niiden yhteyttä Antikristukseen tarkkailemme taas kolmannessa osassa.

1 Sampson, sivu 100/John W. O'Malley: The First Jesuits, sivu 78.

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Reign_of_Terror

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Napoleon_and_the_Jews

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_emancipation#Background

5 <http://en.wikipedia.org/wiki/V%C3%B6lkisch>/Dokumentti: *Kolmas Valtakunta ja Okkultismi* (The Occult History of Third Reich, 1991) Katso myös uus-natsien ja satanistien yhteys anti-modernismiin

http://en.wikipedia.org/wiki/Neo-v%C3%B6lkisch_movements

6 <http://darwinsracists.com/book/?p=157>

Tämä lakoninen esitelmä keskiajan ja varhaisen uuden ajan historiasta osoittaa sen historiallisen kontekstin, jossa historisistinen eskatologia kehittyi. Dispensationalismissa profetiantulkinnan painopiste on Israelin uudelleensyntymässä, kun historisismissa taas painopiste on Danielin toisen ja seitsemännen luvun Rooman valtakuntaa käsittelevässä ennustuksessa. Ensiksi mainitussa tulkinnan painotus on juutalaisten historiassa, mutta jälkimmäisessä pakanoiden. Kun oivallamme, ettei näky kuvapatsaasta ja neljästä pedosta edellytä vuosiviikko-näyssä ilmenevää ”kellon pysähtymistä”, koska näiden kiintopiste ei ole Israelissa vaan pakanoissa, huomaamme sen ennustuvan Rooman Imperiumin historiallisen kehityksen; sen jakautumisen Itä- ja Länsi-Roomaan (kuvapatsaan kaksi jalkaa) sekä niiden jatkumisen uudella ajalla turkkilaisessa Ottomaani Imperiumissa sekä paavinvallassa/Habsburgien imperiumissa. Seitsemännen luvun näky ”pienestä sarvesta” ennustaa tarkemmin Rooman ”läntisen jalan” elpymisen paavinvallassa, kun taas ”itäisen jalan” elpymistä islamilaisessa Ottomaanien imperiumissa kuvataan kahdeksannen luvun näyssä ”pienestä sarvesta”. Yksityiskohtaiset historialliset sekä eskatologiset perusteet tälle väitteelle esitetään neljännessä osassa.

Historisistisen eskatologian valossa futurismin persoona-Antikristus kytkeytyisi siten molempiin antikristus-järjestelmiin – katoliseen paavinvaltaan sekä islamilaiseen Ottomaani-kalifaattiin. Epifanesin ja Tituksen esikuvista pystyimme päättämään, että Antikristus olisi kreikkalais-roomalaista syntyperää oleva syyrialainen hallitsija. Samoin paavinvallan ja turkkilaisvallan esikuvallinen side ”pieneen sarveen”, edellyttää näyn lopullisen täyttymyksen persoona-Antikristuksessa liittävänsä hänet sen kumpaankin historialliseen esitäyttymykseen. Antikristuksella olisi siten kaksi persoona-esikuvaa (Epifanes ja Titus) ja kaksi järjestelmää esikuvaa (paavinvalta ja turkkilaisvalta). Samoin kuin persoona-esikuvat liittävätsä hänet sekä Länsi- että Itä-Roomaan, niin tekee myös järjestelmä-esikuvat. Samoin kuin persoona-esikuvat liittävätsä hänet niin läntiseen, kuin islamilaiseen sivilisaatioon, niin tekee myös järjestelmä-esikuvat.

Tämä tarkoittaa, että Antikristus olisi samaan aikaan sekä islamilainen kalifi, joka Ottomaani kalifien perillisenä hallitsisi Itä-Rooman aluetta (mikä on suurimmaksi osaksi islamilaista), että paavin kruunaama Länsi-Rooman keisari. Vaikka roomalaisten keisari oli *de facto* (käytännössä) paavi, *de jure* (lain mukaan) se oli pyhän-saksalais-roomalaisen keisarikunnan päämies. Rooman keisarien perillisinä Saksan kuninkailla oli periaatteessa laillinen oikeus ulottaa hallitusalueensa koko Rooman hallitsemaan maa-alueeseen – aina Englannista Armeniaan.¹ Näin ei kuitenkaan koskaan tapahtunut, sillä suurimmaksi osaksi heidän valtansa rajoittui vain keski-Eurooppaan, vaikka se saavuttikin huippunsa Kaarle Suuren ja Kaarle V:n aikana. Mutta vaikka historisistinen tulkinta liittääkin paavin antikristukseen eikä keisaria, on perusteltua väittää ettei lopullinen persoona-Antikristus ole paavi vaan tuleva keisari. **Ensinnäkin**, Danielin 9:27:ssä hänet yhdistetään Titukseen, Rooman kruununprinssiin, joka peri isänsä Vespasianuksen valtaistuimen vuonna 79 jKr.

Länsi-Rooman viimeinen keisari oli Romulus Augustulus, mutta virka elvytettiin

¹ http://wiki.answers.com/Q/How_did_the_Holy_Roman_Empire_get_its_name

uudestaan Kaarle Suurella ja hänen saksalaisissa seuraajissaan reilun tuhannen vuoden ajaksi. Konstantinopolin keisarit taas menettivät 700 -luvulla hallintansa Roomaan, eikä paavi tunnustanut heidän laillista oikeuttaan Rooman kruunuun enää Kaarle Suuren jälkeen. Näin ollen Antikristuksen tulisi nousta Saksan kuninkaiden seuraajaksi, jotta hän voisi olla Tituksen tavoin Rooman keisarien laillinen perillinen. Tämä edellyttäisi hänen saavan myös paavin mielisuosion, sillä vain näin hänet voitaisiin kruunata paavin käsien kautta ”roomalaisten keisariksi” muinaisen pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan tradition mukaisesti. **Toiseksi**, Ilmestyskirjassa Antikristus esitetään poliittisena johtajana (Ilm. 13:7), jota säestää uskonnollinen johtaja eli Toinen Peto *alias* Väärä Profeetta (Ilm. 13:11-18, 19:20). Toinen Peto johtaa Ensimmäisen Pedon (Antikristuksen) henkilökulttia ja saa koko maan palvomaan Ensimmäisen Pedon kuvaa ja ottamaan sen merkin tai luvun 666 oikeaan käteen tai otsaan, niin ”ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku”.

Toinen peto on siis sekä uskonnollinen, että taloudellinen johtaja, joka saattaa maailmaan uuden taloudellisen maailmanjärjestyksen, jossa käteinen raha muutetaan kelvottomaksi kaupankäynnin välineeksi. Sen paikan ottaa käteen tai otsaan istutettu sähköinen raha. Tällainen teknologia on ollut kehitteillä jo kauan ja se tunnetaan nimellä *rfid -siru*¹ (Tästä lisää luvussa 8). Kirjoittaja ei esitä, että paavin olisi oltava Ilmestyskirjan Väärä Profeetta. Tämä on kuitenkin eräs mielenkiintoinen vaihtoehto, kun huomioimme Antikristuksen yhteyden paavinvaltaan ja Saksan roomalaisiin keisareihin. Mutta oli asia niin tai näin, Antikristuksen tulisi onnistua harhauttamaan kristikunta hänen todellisista tarkoituksistaan, ennen kuin paavi voisi asettaa kruunun hänen päähänsä. Tämä edellyttäisi suurta kirkollista luopumusta ja tällaistahan 2. Tess.2:3 juuri ennustaa. Aina kirkkoisista lähtien Ilmestyskirjan Babylon-porton on ymmärretty tarkoittavan Rooman kaupunkia. Johannekselle kerrottiin, että portto on ”se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus”, että se ”juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä” ja että se istuisi seitsemän vuoren päällä. Sekä alkukristittyjen, että uskonpuhdistajien aikana Rooma hallitsi maan kuninkaita ja oli tahrinut kätensä pyhien verellä. Rooma on tunnetusti myös seitsemän kukkulan kaupunki.

On kuitenkin mielenkiintoista huomata, että niin Istanbul, joka tunnetaan toisena Roomana, Moskova, joka tunnetaan kolmantena Roomana, kuin Brysselkin (EU:n pääkaupunki) on perimätiedon mukaan perustettu myös seitsemälle kukkulalle.² Sekä Istanbul että Moskova oli viimeisellä vuosisadalla vastuussa miljoonien kristittyjen verestä. Nykyisessä EU:ssa taas ottaa paikkansa viimeinen antikristillinen valtakunta. Monet profetian opettajat jakavat näyn Babylon-portosta kahteen eri merkitykseen. Toinen näistä on maailman taloudellinen ja poliittinen keskus ja toinen on uskonnollinen keskus, jossa sijaitsee kaikkia uskontoja syleilevä Kristuksesta luopunut maailmankirkko. Koska Rooman kirkko on viime aikoina ottanut yhä suurempaa globaalia poliittista roolia ja ollut ekumenian ja uskontojen välisen vuoropuhelun eturintamassa, se mahdollisuus että viimeistä maailmankirkkoa johdettaisiin Vatikaanista näyttäisi uskottavalta.

Kolmanneksi, kuten tulemme perustelemaan tarkemmin kirjani neljännessä

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/Microchip_implant_\(human\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Microchip_implant_(human))

2 http://en.wikipedia.org/wiki/City_of_Seven_Hills

osassa, Danielin kahdeksannen luvun *kolmannessa* täyttymyksessä ennustetaan Stalinin ja Hitlerin hirmuvalta, toinen maailmansota, holokausti ja Israelin uudelleensyntyminen. Näyssä Antikristus esitetään nimenomaan Hitlerin seuraajaksi. Hänen kansallisuuttaan ei yhdistetä Saksaan, mutta hänen sukujuurensa kylläkin. Hitler kutsui Natsi-Saksaa *kolmanneksi valtakunnaksi*, koska hän piti Pyhää saksalais-roomalaista keisarikuntaa (843 – 1806) Saksan ensimmäisenä valtakuntana ja ensimmäistä maailmansotaa edeltänyttä Saksan keisarikuntaa (1871 -1914) toisena valtakuntana.¹ Näky on siten yhdenmukainen Daniel 9:27:n vaatimukseen, missä Antikristus yhdistetään Rooman keisareihin ja siten myös Saksan kuninkaisiin. Se on myös yhdenmukainen historisistisen selityksen kanssa, jossa paavinvalta sekä pyhä saksalais-roomalainen keisarikunta identifioidaan ”pienen sarven” tai antikristus-järjestelmän täyttymyksenä. Nämä kaikki eri johtolangat viittaisi Antikristuksen ilmestyvän Kaarle Suuren, Kaarle V:n ja Hitlerin vallan perilliseksi. Tässä asemassa hän olisi joko Saksan hallitsija ja/tai roomalaisten keisari.

On kuitenkin syytä huomioida, että Euroopan Unionin pääkaupunki on *de facto* Bryssel, joka kuului aikoinaan niin Kaarle Suuren, Kaarle V:n, kuin myös Saksan ensimmäiseen valtakuntaan. Kaarle Suuren imperiumin hajotessa Frankkien valtakunta jakaantui kolmeen osaan; Länsi-Frankkeihin (nyk. Ranska), Itä-Frankkeihin (nyk. Saksa) ja Keski-Frankkeihin (nyk. Alankomaat ja Belgia). Bryssel sijaitsee ihanteellisesti Euroopan kolmen mahtavimman valtion Yhdistyneen Kuningaskunnan, Ranskan ja Saksan välissä. Joten profetia ei välttämättä vaadi Antikristuksen astuvan nykyisen Saksan presidentiksi tai liittokansleriksi. EU:n presidentti, joka vihittäisiin virkaansa Roomassa Paavin käsien siunaamana, nähtäisiin maailman silmissä kolmannen vuosituhaten ”Kaarle Suurena.”

Tällainen skanaario voi hyvinkin toteutua, sillä EU:n historian kaksi merkittävintä virstanpylvästä tapahtui nimenomaan Roomassa. Nämä olivat Euroopan talousyhteisön luonut *Rooman sopimus* vuonna 1957 ja *Sopimus Euroopan perustuslaista* vuonna 2004 (joka korvattiin sittemmin Lissabonin sopimuksella, kun Ranska ja Alankomaat hylkäsivät sen vuoden 2005 kansanäänestyksessä). Ensiksi mainittu käynnisti Euroopan yhdentymis-kehityksen ensimmäistä kertaa sitten Länsi-Rooman pirstaloitumisen ja viimeksi mainittu aloitti kehityssuunnan kohti Euroopan liittovaltiota. On symbolisesti merkittävää, että molemmat sopimukset allekirjoitettiin paavin suuren patsaan alla. *The Washington Post* raportoi tästä:

Juhlavieraat olivat kokoontuneet huoneeseen Capotoliumin kaupungintalossa ja museo kompleksissa. Julius Caesarin marmoripatsas hallitsi huonetta. Orkesteri soitti "Oodin Ilolle" Beethovenin yhdeksänestä sinfoniasta. "Vuosisatojen ajan Euroopan tarina oli vihamiesten ja heidän sotien. Se on tullut ystävien ja kumppanuuden tarinaksi", julisti Alankomaiden pääministeri Jan Peter Balkenende, kun kokoontuminen oli muuttanut toiseen Capotoliumin halliin. Tämän toisen hallin tunnusmerkkeinä oli keisari Konstantinuksen monumentaalinen rintakuva ja Paavi Innocentius X:nen patsas. Rooman valinta allekirjoitusseremonian paikaksi oli tarkoitettu antavan tapahtumalle historiallista painoarvoa. Ei ainoastaan Euroopan keskus sen ensimmäisellä suurella yhtenäisyys jaksolla kaksi vuosituhatta sitten, mutta Rooma oli myös Euroopan talousyhteisön, EU:n edeltäjän, synnyinpaikka vuonna 1957. Italia, Saksa, Ranska, Belgia, Alankomaat ja Luxemburg allekirjoitti alkuperäisen Rooman sopimuksen.²

1 http://fi.wikipedia.org/wiki/Natsi-Saksa#Kolmas_valtakunta

2 <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/articles/A8408-2004Oct29.html>

Euroopan johtajat allekirjoittavat sopimuksen Euroopan Unionin perustuslaista Rooman Capitoliumissa 29.10.2004.

Valokuvassa¹ näkyy kuinka paavi Innocentius X:nen valtava patsas istuu valtaistuimella Euroopan johtajien yläpuolella ja hän ojentaa kätensä ikäänkuin siunatakseen Euroopan liittovaltio projektin. Seremonian vertauskuvallinen painoarvo tulee ilmeiseksi, kun muistamme että vain muutamaa vuosisataa aiemmin Euroopan kuninkaiden valta oli riippuvainen paavin siunauksesta. Rooman ja paaviuden hallitsevuus EU:n historiallisissa sopimuksissa osoittaa sen ettei meidän tule ylenkatsoa sitä mahdollisuutta, että EU:n kehityksen lopullinen kulminaatio Antikristuksen astuessa sen päämieheksi tapahtuisi myös Roomassa, mutta sillä kertaa todellisen paavin – eikä vain patsaan – läsnäollessa. Historian lyhyen aikavälin tarkastelussa se olisi kunnianosoitus ensimmäiselle Rooman sopimukselle, mutta kaukaisemmassa merkityksessä se nähtäisiin kunnianosoituksena myös Kaarle Suurelle, Euroopan alkuperäiselle yhdistäjälle ja läntisen sivilisaation isälle.

Neljänneksi, roomalaiskatolisten mystikkojen traditiossa tunnetaan yli tuhannen vuoden takaa profetia Rooman viimeisestä keisarista tai suuresta monarkista. Se esiintyy ensimmäistä kertaa Sibullan oraakkeleissa 300 -luvulla ja sitä lainataan myöhemmin 600 -luvun apokalyptisessa tekstissä *Apocalypse of Pseudo-Methodius*. Arvellaan, että se olisi kirjoitettu vastareaktiona islamin nousun kihottamiin profeetallisiin odotuksiin. Tekstiin sisältyy monia raamatullisia teemoja Googin sodasta Antikristukseen ja Jeesuksen toista tulemusta edeltäviin ahdistuksiin. Uutta siinä on kuitenkin Messiaan kaltainen Rooman viimeinen keisari, jolla oli keskeinen paikka keskiajan apokalyptisessa kirjallisuudessa.² Jopa Kristoffer Kolumbus viittaa häneen *profetioiden* kirjassa, jossa tapahtumiin liitetään myös Euroopan viimeinen ristiretki Pyhään Maahan. Viimeinen keisari on esitetty vastavoimaksi Antikristukselle ja hänet identifioidaan laittomuuden ihmisen pidättäjään 2. Tess. 2:6:ssa. Koska monet varhaisista kirkkoisista ajatteli pidättäjän tarkoittavan Rooman keisarikuntaa, legenda viimeisestä keisarista on voinut saada alkunsa juuri tällaisesta harhaopista. Se on kytketty myös Pyhän Malakian (1094 -1148) profetiaan enkelimäisestä piispasta tai Rooman viimeisestä paavista Pietari II:sta, joka ”ruokkii

1 Kuvan lähde: <http://www.revelationsofthebible.com/EUConstitution.htm>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Apocalypse_of_Pseudo-Methodius

lampaataan monissa ahdistuksissa” ja ”viimeisen vainon päivinä”. Jerry B. Jenkinsin ja Tim Lahayen *Viimeisten Päivien Vaellus* -romaaneissa, Pietari II on *Pontifex maximus*, joka johtaa viimeistä maailmanuskontoa, Ilmestyskirjan mysteeri Babylonia. Pöllänen selittää:

Paavi otti 370 -luvulla yhdeksi arvonimekseen Rooman pakanauskontojen ylipapin nimen Pontifex Maximus (Suuri sillanrakentaja). Keskiajalla hän otti arvonimen Vicarus Filii Dei (Jumalan Pojan Viransijainen). Kun nimet Vicarus Filii Dei ja Sacramentum olivat joutuneet huonoon valoon, alettiin paavista 1900 -luvulla käyttää arvonimeä Vicarus Christi, Kristuksen Viransijainen, joka virallistettiin vuoden 1983 Kanonisessa laissa. Kohtalon iva luo oman satiriisen glooriansa senkin ylle: kuten keisarin viransijaisen (Vicarum Caesarum) kreikkankielinen nimi oli Antikaisaros, niin Vicarius Christi on kreikaksi Antikhristos! Vatikaani on melko äsken julkaissut kuvien kera kaikkien paavien luettelon otsikolla Rooman Ponteficien summa. Se perustuu irlantilaisen pappismunkin profetiaan vuodelta 1138. Sen mukaaan tuon ajan jälkeen tulisi vielä 103 paavia. Rooman mukaan nykyinen paavi Benidictus XVI on tuon paavien sarjan toiseksi viimeinen. Pappi Malakia sanoo profetiassa (1138) hämmästyttävästi, että toiseksi viimeisen paavin aikana ´kaikki ikään kuin pyörremyrsky kiertyy Jerusalemin ympärille´. Jerusalemin asema voikin nousta pääkiistakapulaksi rauhanneuvotteluissa. Viimeinen paavi asettaa profetian mukaan päähänsä jälleen tiaran (jota ei ole käytetty 1960-luvun jälkeen) ja on nimeltään Pietari. Hän johtaa kaikki uskonnot yhteen. Hän olisi siis ´ekumeenisen ihmeen´ aikaansaaja, jota monet ovat odottaneet. Jos niin käy, hän saisi kirkkojen ja eri uskontojen johtajana sellaisen vaikutusvallan, jota ei ole ennen nähty. Jos tuollainen Pontifex nousee, hän täyttäisi karitsansarvisen pedon ja väärän profetan tuntomerkit kansojen eksyttäjänä. Hän olisi myös Rooman pakanaylipapin nimen mukaisesti todella kaikkien uskontojen ylipappi, Pontifex maximus. Toinen peto saa maan asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa ja ottamaan sen merkin, mikä sinetöi heidän kadotustuomionsa (Ilm. 13:12) Hän saa aikaan myös sen, että ne, jotka eivät kumarra pedon kuvaa tapetaan

1

Helmikuun 2. päivä 2013 tapahtui jotain hyvin historiallista. Paavi Benidictus XVI ilmoitti eroavansa vedoten korkeaan ikäänsä ja voimien ehtymiseen. Sitten keskiajan yhdenkään paavin virkakausi ei ole päättynyt ennen paavin kuolemaa. Tämä paaviuden historiassa harvinaislaatuinen käänne voi paljastaa jotain uuden paavin Fanciscusin historiallisesta merkityksestä. Franciscus on myös ensimmäinen Euroopan ulkopuolelta noussut paavi sitten 700-luvulla eläneen Gregorius III:n jälkeen. Malakian profetiassa tulevien paavien nimet ilmoitetaan profeetallisella symbolikielellä, jossa kunkin paavin nimi viittaa hänen tiettyyn erityisominaisuuteen. Viimeisen paavin nimäminen Pietari roomalaiseksi painottaa hänen rooliaan paaviuden päätepiesteenä, koska katolisen tradition mukaan apostoli Pietari oli ensimmäinen paavi. Huomionarvoista on myös se, että Fanciscus syntyi Argentiinassa *italialaiseen* perheeseen, joka jätti Italian fasismien nousun jälkeen.² Näin ollen hän täyttää profetian vaatimuksen *roomalaisesta* paavista. Lisäksi Franciscus on äänekäs kapitalismin kriitikko, joka on toivonut taloussysteemin uusimista.³ Jos Paavi täyttäisi kaksi-sarvisesta pedon roolin, tämä voi selittää sen miksi Väärä Profeetta ei ole vain uskonnollinen, mutta myös taloudellinen johtaja. (Ilm. 13:16-18). Malakia ennustaa:

Pietari Roomalainen, joka ruokkii lampaataan monissa ahdistuksissa; kun ne ovat loppu, seitsemän kukkulan kaupunki tuhotaan, ja hirmuinen tuomari tuomitsee hänen kansansa.

1 Pöllänen: sivu 267

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Pope_Francis#Early_life

3 <http://www.theguardian.com/world/2013/sep/22/pope-francis-idol-money>

”Seitsemän kukkulan kaupunki” viittaa tietysti Roomaan. Malakian profetia on hämmästyttävän yhdenmukainen sen protestanttisen tulkinnan kanssa, jossa Vatikaani yhdistetään Ilmestyskirjan Babyloniin. Johanneksellehan kerrottiin, että Antikristus ja hänen kymmenen alamaistaan ”vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa” (Ilm. 17:16). Syy miksi Antikristus vihaa Vatikaania on se, että hän vihaa kristinuskoa ja Pietarinkirkko on koko kristikunnan tärkeimpiä symboleita. Mutta ennen kuin hän tuhoaa porton, sen sanotaan olevan epäpyhässä liitossa maan kuninkaiden ja Antikristuksen kanssa (j. 2-3). Joten aivan kuin keskiajalla Rooman kirkko oli liittossa Euroopan kuningasten ja keisareiden kanssa, on mahdollista että se ajautuu samanlaiseen haureelliseen liitto-suhteeseen Antikristuksen ja hänen kymmenen vasalli-kuninkaan kanssa ennen sen lopullista tuhoa.

Tällaisen liiton mahdollistaisi se, että Antikristus onnistuisi ensin peittämään vihansa kristinuskoa ja katolista kirkkoa kohtaan. Hän esiintyisi aluksi kristinuskon tai laajemmin uskojen puolustajana sekularismia ja ateismia vastaan. Hän vastustaisi Hitlerin tavoin modernin maailman hengettömyyttä ja vaatisi paluuta Euroopan hengellisille juurille. Tässä roolissa katolinen kirkko näkisi hänet ”uutena Kaarle Suurena”, joka antaa kirkolle takaisin sen muinaisten päivien menetetyt kunnian. Lisäksi profetiat Rooman viimeisestä keisarista vahvistaisi vain entisestään hänen messiaanista asemaansa ja sitä harhaluuloa, että hän olisi 2. Tess. 2:6:ssa ennustettu Antikristuksen pidättäjä. Hänet nähtäisiin Kristuksen lähettämänä valon lähettiläänä, joka taistelisi pimeyden voimia ja antikristuksen voimia vastaan. Eri vuosisatoina esiintyvät profetiat Rooman viimeisestä keisarista paljastaa kuitenkin selvästi hänen todellisen identiteetin. Lainaamme näitä yhdessä Raamatun Antikristusta käsittelevien jakeiden kanssa:

- "Hän tulee hallitsemaan koko muinaista Rooman Imperiumia." (Remy, 400 -luku)
- "Enkelimäinen paavi asettaa imperialistisen kruunun hänen päähänsä." (Busto, 1400 -luku)
- "Hän tulee olemaan Euroopan keisari..." (Aystinger)
- " ... jonka kautta Imperiumin muinainen kunnia tullaan palauttamaan."
- " ... jonka Jumala tulee valitsemaan koko Euroopan hallitsijaksi" (J. von Bourg, 1800 -luku)

Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki... Ja hän tekee liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi.. Dan.9:26,27

"Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle... Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu.. Dan. 7:23,24

- "Tämä **prinssi** ulottaa valtansa koko maailmaan" (St. Caesar, 500 -luku)
- "(Hän ja the Pyhä Piispa) tulevat saamaan herruuden koko maailmassa." (St. Francis de Paola, 1400 -luku)

...ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot. - Ilm. 13:7

Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan (so. prinssin) väki... Ja hän tekee liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi.. Dan.9:26,27

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui

niinkuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden... Ilm. 13:11,12

- **"Hänen välityksellään kansakunnan uskonnossa ja laissa tulee olemaan ihailtavaa muutosta" (Bishop Ageda, 1100 -luku)**

Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi. Dan. 7:25

- **"Hän tulee olemaan seitsemän rodun komentaja kolmea vastaan Birch-treesin alueella." (Mentz, 1800 -luku)**

Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta. Dan 7:24

Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös seitsemän kuningasta... Ilm. 17:9

- **"Hän menee koko Euroopan lävitse voimakkaalla sotajoukolla, hävittäen jokaisen tasavallan, ja tuhoten kaikki vastustajat." (Gekner, 1600 -luku)**
- **"Ranska tulee olemaan ensimmäinen kuninkaan alistamista. Britannia heittäytyy hänen edessään nöyrästi polvilleen. Italia... lahjoittaa hänelle voimattoman oikean kätensä." (Sibylla Tiburtina)**
- **"Hänestä tulee Englannin viimeinen kuningas" (Merlin the Bard)**
- **"Hän voittaa Saksan hallitsijan" (Cozensa, 1300 -luku)**
- **" ... vihollistensa pelkäämä" (Nostradamus)**

kumarsivat petoa sanoen: "Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan? Ilm. 13:4

Ja sotajoukkojen tulva huuhtoutuu pois hänen edestänsä ja menee murskaksi... Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan lihavimpiin seutuihin ja tekee, mitä eivät hänen isänsä eivätkä hänen isiensä isät olleet tehneet. Daniel 11:22, 24

- **"Hänestä tehdään Kreikan kuningas." (Cataldus, 400 -luku)**
- **"Galliassa tulee nousemaan kreikkalaisten, frankkien ja roomalaisten kuningas." (Liber Mirabilis, 1500 -luvulta, siteeraten vanhaa profetiaa)**

Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin... Ja Kauris on Kreikan kuningas... Daniel 8:8-9,21

Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki... Ja hän tekee liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi.. Dan.9:26,27

- **"Ja rauha tulee hallitsemaan koko maailmassa" (Holzhauser)**
- **"Lopulta hän menee Jerusalemiin ja luovuttaa valtikkansa ja kruununsa Öljymäelle. Välittömästi tämän jälkeen, Antikristus tulee" (Monk Adso, 900 -luku)¹**

1 <http://www.todaycatholicworld.com/great-catholic-monarch.htm>

Ja hän tekee liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi.. Dan.9:26,27

Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa-joka tämän lukee, se tarkatkoon- silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille... Matt. 24:15,16

Joissakin näissä profetioissa Rooman Viimeinen Keisari mainitaan jopa nimeltä. Nimistä Francis, Joseph, Otto, Anthony, Charles, Maximillian, Henry, Sixtus, Xavier, Felix, Renatus, Ludwig, Gaetan, Pius, Ignatious, yleisimmin esiintyvät Charles ja Henry.¹ Nimi Charles assimiloisi hänet pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan kahteen merkittävimpään hallitsijaan Kaarle Suuren (Charles the Great) ja Kaarle V:een (Charles V). Se vahvistaisi vielä selkeämmin historiallista sidettä Antikristuksen ja Kaarle Suuren välillä. Kun Hitler uhoi, että hänen valtakuntansa kestäisi tuhat vuotta, hän viittasi tällä ensimmäisen valtakunnan eli pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan tuhatvuotiseen historiaan.² Samalla se on osoitus Hitler-kultin uskonnollisista piirteistä. Aivan kuin pre-millennialistit uskovat Kristuksen perustavan kirjaimellisen tuhatvuotisen vatakunnan, samoin natsismi esitti Hitlerin perustavan tällaisen valtakunnan. Leni Riefenstahlin ohjaamassa Natsi-Saksan propaganda filmissä *Tahdon riemuvoitto* (1935), Hitler julistaa:

Se on meidän tahtomme, että tämä valtio tulee kestävänsä tuhat vuotta. Olemme onnellisia tietäessämme, että tulevaisuus on kokonaan meidän!³

Koska Antikristus tulee jäljittelemään kaikessa Kristusta, on todennäköistä että hän esittäisi samanlaisen väitteen kuin Hitler. Jos hänet nähtäisiin Kaarle Suuren ”toisena tulemuksena”, sitä pidettäisiin historiallisena alkuna uudelle tuhatvuotiskaudelle. Euroopan yhtenäisyyden maalattaisiin kestävän kolmannen vuosituhannen loppuun. Yllä lainattu Liber Mirabilisen siteeraus 1500 -luvulta kertoo, että ”Galliassa tulee nousemaan kreikkalaisten, frankkien ja roomalaisten kuningas.” Rooman aikainen Gallia vastasi nykyistä Ranskaa, Luxemburgia, Belgiaa, Sveitsiä, Pohjois-Italiaa ja osia Saksasta ja Alankomaista. Tällä alueella sijaitsee EU:n kolme historiallista pääkaupunkia, Bryssel (Belgia), Strasbourg (Ranska) ja Luxemburg. Galliassa nouseva kuningas viittaa siten Euroopan Unionin johtoon nousevaan Antikristukseen, joka Mirabilisen mukaan olisi sekä Kreikan, että Rooman kuningas. Remy taas profetoi, että hän ”tulee hallitsemaan koko muinaista Rooman Imperiumia” (Itä- ja Länsi-Roomaa).

Johtopäätös

Tiivistämme tässä luvussa esitetyt argumentit 16 alla lueteltuun ydinkohtaan:

1. Roomalaisten Prinssi Tituksen esikuvallinen side Antikristukseen Dan. 9:26-27:ssä yhdistää hänet

1 <http://www.eingedi.org/monarch2-2.html>

2 http://fi.wikipedia.org/wiki/Natsi-Saksa#Kolmas_valtakunta

3 http://en.wikiquote.org/wiki/Adolf_Hitler#From_the_film_Triumph_of_the_Will_.281935.29

- Länsi-Euroopasta nousevaksi *prinssiksi*, koska läntinen sivilisaatio on maailman kahdeksasta kulttuurista ainoa, joka on antiikin Rooman suora perillinen.
2. Silti viisi Vanhan Testamentin profeettaa, erityisesti Jes. 14:25, kutsuu Antikristusta ”assyrialaiseksi” ja ”Babylonin kuninkaaksi”, mikä vihjaisi hänen alkuperänsä olevan Syyriassa/Irakissa.
 3. Samalla tavoin Syyriaa ja Babylonia 100 -luvulla eKr. hallinneen Antiokhos Epifanesin esikuvallisuus lopulliseen Antikristukseen (Dan. 8:9, 11:31, Matt. 24:15) viittaisi hänen syyrialaiseen taustaan.
 4. Tämän ristiriitaisuus Dan. 9:27:een ratkeaa kun oivallamme Epifanesin olleen Syyriaa (Assyriaa) hallinnut *kreikkalainen* kuningas, kuten Dan. 8:8 ennustaakin hänen eurooppalaisen alkuperän.
 5. Koska antiikin Rooma jatkoi antiikin Kreikan sivistystä ja koska tänään läntisen kulttuurin katsotaan polveutuneen näistä molemmista, yhdistää sekä Dan. 8:8 että 9:27 Antikristuksen kulttuurillisen taustan länteen (Länsi-Eurooppaan) eikä Lähi-Itään.
 6. Eli samoin kuin Epifanesin etninen tausta oli Kreikassa mutta valtaistuimella Syyriassa/Babyloniassa, tulee Antikristus myös ilmestymään Euroopasta (kenties jopa nyky-Kreikasta), mutta perustamaan globaalin hallintonsa päämajan Syyriaan/Babyloniin.
 7. Uskonpuhdistajien historisistinen profetianselitys opetti profetioiden Antikristuksesta täyttyneen tai *esitäytyneen* molemmissa, paavinvallassa ja Turkin Ottomaani kalifaatissa (*kalifaatti oli 1924 lakkautettu islamilainen maailmanvalta, jonka hallitsijat uskoivat olleensa profeetta Muhammadin laillisia seuraajia.*), mikä hallitsi Turkin ohella Egyptiä, Palestiinaa, Syyria, Irakia ja Balkania.
 8. Siinä kun paavinvalta nousi vuonna 476 hajonneen Länsi-Rooman seuraajaksi, Ottomaani Imperiumi nousi 1453 miehitetyn Itä-Rooman seuraajaksi.
 9. Koska Länsi- ja Itä-Rooma täytti Danielin toisen luvun näyn kuvapatsaan kahdesta säärestä, historisismi painotti 1500 -luvulta 1800 -luvulle näyn kahdesta säärestä jatkuvan Ottomaanien ja Rooman kirkon vallassa.
 10. Kirjani neljännessä osassa, luvuissa 10 ja 11, on esitetty yksityiskohtaiset historialliset ja raamatulliset perusteet sille kuinka paavinvalta *esitäytti* Daniel 7:nen Antikristus-näyn ”Pienestä Sarvesta” ja Ottomaani Imperiumi Daniel 8:nen Antikristus-näyn ”Vähäpätoisestä Sarvesta”.
 11. **Ratkaisevaa** historisistisessä eskatologiassa on se, että siinä Antikristuksen persoonana kytketään sekä kristilliseen Länsi-Eurooppaan (paavius) että islamilaiseen Lähi-Itään (Turkki), kuten jo alleviivasin kohdissa 1-6
 12. Koska Prinssi Titus oli myös Rooman keisarin kruununperijä, tulee Antikristuksella olla yhtäläillä perinnöllinen oikeus Rooman kruunuun. Vaikka Rooman keisarin virka katkesi Länsi-Rooman luhistuessa 476, se elvytettiin uudestaan frankkien (Ranskan) kuningas Kaarle Suurella, jonka paavi kruunasi Rooman Keisariksi joulukuussa 800 jKr. Tämän jälkeen virka jatkui Saksan kuninkaissa yli 1000 vuoden ajan. Kuitenkin, viimeinen *paavin kruunaama* Rooman keisari oli Kaarle V – Saksan, Espanjan ja Amerikoiden hallitsija ja protestanttien vainojen käynnistäjä 1500 -luvun Euroopassa.
 13. Paavien alainen Rooman keisarius oli paavinvallan tärkeimpiä tukipylväitä. Siten historisistinen profetianselitys näyttäisi yhdistävän Antikristuksen persoonan sekä Turkin sulttaanien että Saksan kuninkaiden – erityisesti Kaarle Suuren ja Kaarle V:n – seuraajaksi ja heidän valtansa perillisiksi.
 14. Nimi ”Kaarle” on vain suomalainen käännös nimestä ”Charles”, jota nämä kaksi kuuluisinta paavin kruunaamaa Rooman keisaria kantoi.
 15. Keskiäikana ilmestyi lukemattomia profetioita siitä, kuinka Kaarle Suuren jälkeläisten joukosta tulisi nousemaan Charles-niminen hallitsija viimeiseksi paavin kruunaamaksi Rooman keisariksi. Tämä tapahtuisi juuri ennen Jeesuksen julkista paluuta Jerusalemin Öljymäelle. Tämä Charles-niminen prinssi/keisari tulisi hallitsemaan paavin avustamana ei vain koko muinaista Rooman valtakuntaa, vaan lopulta koko maailmaa.
 16. Tämän henkilön uran ja luonteenpiirteiden vertaaminen Raamatun ennustuksiin Antikristuksesta osoittaa kyseessä olevan sama henkilö ja tätä päätelmää tukee myös kohdissa 7-13 esitetyt väitteet.

Kiehtovasti profetiat Rooman viimeisestä keisarista sopivat täysin Danielin näkyihin.

Koska Rooman keisarius, johon Antikristus liitetään Dan. 9:27:ssä, jatkui Saksan kuninkaissa, pitäisi hänen nousta heidän seuraajakseen. Silti Saksan kuninkaat hallitsivat vain murto-osaa Tituksen aikaisesta Roomasta, joka jaettiin vuonna 395 Itä- ja Länsi-Roomaan – Danielin kuvapatsaan kahteen jalkaan. Germaaniheimot kaatoivat ”läntisen jalan”, mutta Bysantin keisarit jatkoivat valtaansa ”itäisessä jalassa”. Cataldus ja Mirabilis mainitsi Rooman viimeisen keisarin olevan sekä roomalaisten, että kreikkalaisten kuningas. Keskiajalla ”roomalaisilla” oli tapana viitata lännen roomalais-katolisiin kuningaskuntiin, kun taas ”kreikkalaisilla” tarkoitettiin Bysantin eli Itä-Rooman valtakuntaa. Rooman kahtiajakautuminen johtui osittain idän ja lännen kielellisistä ja kulttuurisista eroista. Lännessä vallitsi latinan kieli ja roomalainen kulttuuri, kun idässä oli hallitsevana kreikkalainen kulttuuri ja kieli. Tästä syystä esimerkiksi Uusi Testamentti kirjoitettiin kreikaksi eikä latinaksi. Myöhemmin teologiset erimielisyydet idän ja lännen kirkkojen välillä syvensi yhä enemmän idän ja lännen vieraantumista toisistaan.

Vuonna 620 Bysantin keisari *Herakleios* muutti Itä-Rooman virallisen kielen latinasta kreikkaan. Tästä alkoi idän ja lännen lopullinen ero. Kreikkalais-ortodoksista Itä Roomaa alettiin kutsua lännessä, sen roomalaista perintöä halventaen, ”kreikkalaiseksi kuningaskunnaksi”.¹ Kun paavi Leo III kruunasi Kaarle Suuren ”roomalaisten keisariksi”, Bysantin roomalaista perintöä ei tunnustettu enää Rooman kirkossa. Lopulta teologiset erimielisyydet johti kirkkojen väliseen *suureen skismaan* vuonna 1054. Joukkoteustuksia seurasi puolin ja toisin. Aleksios I Komnenos murhautti kymmeniä tuhansia latinalaisia kristittyjä ja Innocentius III:n lietsomassa neljännessä ristiretkessä, latinalaiset ristiretkelijät hävittivät puolestaan Konstantinopolia.² Bysantin valtakunta lakkautettiin ja sen tilalle perustettiin Latinalainen Imperiumi. Tosin Keisarikunta pystytettiin taas uudelleen 1261 ennen sen lopullista tuhoa turkkilaisten käsissä 1453. Ottomaanien kalifaatti nousi Itä-Rooman islamilaiseksi seuraajaksi ja saavutti edeltäjänsä suuruuden samana vuonna, kun Luther käynnisti uskonpuhdistuksen Saksassa. Renessanssi alkoi, kun turkkilaisia paenneet Kreikan oppineet toivat antiikin sivistyksen Länsi-Eurooppaan.³

Kolme ja puoli vuosisataa Bysantin kaatumisen jälkeen kreikkalainen nationalismi heräsi Ranskan vallankumouksen ansiosta, mikä johti *Kreikan vapaussotaan* vuosina 1821-29. Venäjä, Ranska ja Britannia tuki Kreikan kapinallisia ja sekaantui sotaan *Navarinon taistelussa*.⁴ Sen lopputuloksena Kreikka irtaantui Ottomaanien valtakunnasta ja perusti Kreikan kuningaskunnan vuonna 1832 – samoihin aikoihin jolloin John Nelsson Darby kehitti dispensationalistisen eskatologian. Tämä antiikin jälkeinen Kreikan historia keisari Herakleiosista Kreikan Vapaussotaan ennustetaan tarkasti Danielin kirjan luvuissa seitsemän, kahdeksan ja yksitoista. Näissä luvuissa Antikristus yhdistetään sekä keisari Herakleiosin että turkkilaisvallan muslimi-kalifien seuraajaksi. Molemmat näistä hallitsi Itä-Rooman aluetta Konstantinopolista. Herakleios hallitsi kreikkalaista ja kristillistä Itä-Roomaa. Ottomaani-kalifit hallitsi turkkilais-arabialaista ja islamilaista Itä-Roomaa. Nämä

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine_Greeks#Terminology

2 http://en.wikipedia.org/wiki/The_Great_Schism

3 <http://en.wikipedia.org/wiki/Renaissance>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Navarino

kumpikin toteutti Danielin näyn Kauriista (kreikkalaisvallan symboli) ja sen sarvista.¹

Joten arvoitus Antikristuksen alkuperästä näyttäisi menevän aina entistä kimurantimmaksi. Hänet yhdistetään sekä Kreikan, Rooman, Saksan että Turkin johtajiin. Yksinkertaisemmin puettuna Itä- ja Länsi-Rooman keisareihin. Lännen keisarius jatkui Saksan kuninkaissa ja idän keisarius Kreikan ja Turkin. Antikristuksen ei kuitenkaan tarvitse olla Turkin pääministeri, sillä Danielin näyissä häntä ei kytketä nykyisen Turkin johtajiin vaan Ottomaani-kalifaatin sulttaaneihin. Turkin sulttaanille katsottiin kuuluvan kalifin arvo ja sen myötä korkein hengellinen ja myös valtiollinen auktoriteetti koko islamilaisessa maailmassa, vaikka tätä ei yleensä tunnustettu heidän valtakuntansa ulkopuolella. Kun Kemal Atatürk lakkautti kalifaatin vuonna 1924 ja perusti Turkin tasavallan, Kairossa pidetyssä kansainvälisessä muslimi-kongressissa päätettiin, että kalifin virka pysyisi avoimena, kunnes kaikki islamilaiset kansat voisivat osallistua uuden kalifaatin perustamiseen.²

Uutta kalifaattia ei ole vielä ilmestynyt, mutta Raamatun profetia vaatii sellaisen nousua, sillä Antikristuksen tulisi olla Turkin sulttaanin seuraajana islamilaisen maailman viimeinen kalifi. (päivitys: Al-Qaidaakin brutaalimpi Isis -järjestö ja tunnustamaton valtio julisti itsensä kalifaatiksi 30. kesäkuuta 2014. Järjestö pyrkii valloittamaan viiden vuoden sisällä kaikki ne alueet mitä muslimit hallitsi 700-1500 -luvulla Umajadien ja Ottomaani kalifaattien aikana – aina Irakista Israeliin, Intiaan, Keski-Aasiaan, Balkanille, Pohjois-Afrikkaan ja Iberian niemimaalle.³). Tämä sopisi Stonen teoriaan islamilaisesta Antikristuksesta. Tätä teoriaa käsittelemme tarkemmin seuraavassa luvussa, jossa tulemme paljastamaan hänen henkilöllisyytensä . Tuossa henkilössä on mahdollista personoitua samanaikaisesti roomalais-saksalainen keisari, Kreikan kuningas ja islamilainen kalifi, joka Jes. 10:5:n mukaisesti perustaa lopullisen hallituksensa Syyriaan tai Irakiin.

1 Katso luku 11

2 <http://fi.wikipedia.org/wiki/Kalifi#Historia>

3 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2674736/ISIS-militants-declare-formation-caliphate-Syria-Iraq-demand-Muslims-world-swear-allegiance.html>

Osa 2

Antikristuksen kulttuurillinen tausta

L u k u 4

Kadikaali islam – Antikristuksen uskonto?

Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. (1. Joh. 4:2-3)

Juutalaiset sanovat: »Esra on Jumalan poika», ja kristityt sanovat: »Messias on Jumalan poika». Tätä he hokevat suullaan. He jäljittelevät niitä, jotka ennen olivat uskottomia. Jumalan ynseys heitä rasittakoon! Kuinka ovatkaan he etääntyneet! (Suura 9:30)

Tulimme edellisessä luvussa siihen lopputulokseen, että Antikristus olisi läntistä alkuperää oleva eurooppalainen hallitsija, joka vihan ajan puolivälissä perustaa valtaistuimensa Syyriaan tai Irakiin. Varhaisten protestanttien historisistinen eskatologia kytki Antikristuksen persoonan sekä paavinvaltaan että turkkilaisvaltaan. Tämä yhdistäisi hänet sekä Kaarle Suuren että Muhammanin seuraajaksi. Jotta paavin kruunaama Rooman viimeinen keisari voisi nousta uudelleen perustetun islamilaisen maailmanvallan viimeiseksi kalifiksi, olisi hänen käännäyttävä tätä ennen islamiin – tai paremminkin *islamismiin*. Puhuttaessa islamismista tällä tarkoitetaan joukkoa poliittisia

ideoologioita, joiden mukaan islam ei ole ainoastaan uskonto vaan islamilaiseen sharia-lakiin perustuva poliittinen järjestelmä. Tämä ajatus on vallitseva lähes kaikissa muslimimaissa, jossa uskonto sanelee lainsäädännön, politiikan ja perhe-elämän.¹ Radikaalit muslimit ajattelevat, että sharia-lakiin perustuva islamilainen järjestelmä ja kulttuurinen elämänmalli pitäisi ulottaa koko maailmaan globaalina *jihadin* keinoin. Lähi-Idän ja islamin tutkimukseen erikoistunut juutalainen historioitsija Daniel Pipes kirjoittaa:

Lähes kaikissa tapauksissa, jihadi terroristeilla on ilmeisen itsestäänselvä päämäärä: muodostaa muslimien, islamin, ja islamilaisen lain, sharian hallitsema maailma. Tai siteeratakseni jälleen *Daily Telegraphia*, heidän "todellinen projektinsa on islamilaisen territorion laajentaminen koko planeettaan, ja sharia laille peustetun maailmanlaajuisen kalifaatin muodostaminen." Terroristit avoimesti julistavat tämän päämäärän. Islamistit, jotka salamurhasivat Anwar el-Sadatin vuonna 1981 koristelivat kantamansa bannerit julistuksilla "kalifaatti tai kuolema." Yhden kaikkein vaikutusvaltaisimman Islamistisen ajattelijan ja Osama bin Ladenin radikalisoijan, Abdullah Azzamin elämäkerta julistaa, että hänen elämänsä "pyöri yhden päämäärän ympärillä, nimittäin Allahin hallitseman maailman muodostamisessa." ja kalifaatin palauttamisessa. Bin Laden itse puhui sen takaamisesta, että "hurkas kalifaatti tulee alkamaan Afganistanista." Hänen pääedustajansa Ayman al-Zawahiri myös uneksi kalifaatin uudelleenperustamisesta, ja kirjoitti että, "historia tulee tekemään uuden kääntein, Allahin tahdosta, Yhdysvaltojen ja maailman juutalaishallinnon vastakkaiseen suuntaan." Toinen Al-Qaeda johtaja Fazlur Rehman Khalil julkaisi aikauslehden, joka julistaa "Jihadin siunausten ansiosta Amerikan lähtölaskenta on alkanut. Se tullaan julistamaan pian lyödyksi," jota seuraa kalifaatin muodostaminen. Tai kuten Mohammed Bouyeri kirjoitti viestin, jonka hän kiinnitti Theovan Goghin, ruumiiseen, hollantilaisen filmintekijän jonka hän oli juuri murhannut, "Islam tulee olemaan voitokas martyryrien veren kautta, jotka levittävät sen valon tämän maailman jokaiseen kulmaan."²

Islamilaisen vihan alkuperä

Wayne Koppingin dokumentti *Obsession: Radical Islam's War Against the West* osoittaa kuinka Islamilaista kulttuuria yhdistää hyvin syvälle juurtunut vihamielisyys Israelia ja läntistä sivilisaatiota vastaan. Lännen poliittisesti korrekrit intellektuellit eivät ole usein valmiita myöntämään, että vihan juuret on Koraanissa itsessään, ei ristiretkissä, lännen imperialismissa, tai Israelin "miehityksessä." On ymmärrettävä, että sen perimmäinen alkuperä on islamilaisessa kulttuurissa itsessään. Muslimiväestöön on iskostettu ajatusmalli, jossa kaikki heidän ongelmansa johtuu ulkopuolista tekijöistä. Asioiden syyt ja seurausta ei ymmärretä. Esimerkiksi jos palestiinalaisäiti rohkaisee lapsiaan räjäyttämään itsensä juutalaislapsia täynnä olevassa bussissa ja Israel kiristää tämän jälkeen turvatoimiaan palestiinalaisten vapauden kustannuksella, syy on aina Israelissa. Jopa lännen sivistyneistö saattaa puolustaa tällaista barbarismia, vedoten sen olevan mielenilmaus palestiinalaisten ahdingosta. Palestiinalaisten perimmäisen ongelman ilmaisi kuitenkin hyvin Israelin entinen ulkoministeri "rautarouva" Golda Meir, kun hän sanoi: "Rauha tulee kun arabit alkavat rakastamaan omia lapsiaan enemmän kuin he vihaavat meitä."³

Tämä mielenlaatu paljastuu palestiinalaisten omista lastenohjelmista, joissa alle kymmenen vuotiaita lapsia rohkaistaan tappamaan itsensä ja Israelin siviileitä Allahin

1 <http://fi.wikipedia.org/wiki/Islamismi>

2 <http://www.danielpipes.org/2798/what-do-the-terrorists-want-a-caliphate>

3 http://en.wikiquote.org/wiki/Golda_Meir

hyväksi. Yhdessäkin tapauksessa kolme ja puoli vuotias Basmallah niminen tyttö kertoi haastattelijalle, että hän ei pidä juutalaisista koska Allah sanoo, että ”he ovat sikoja ja apinoita”.¹ Eräessä toisessa tapauksessa kolme lastaan marttyyri operaatioihin luovuttanut Um Nidal kertoi Egyptin TV:ssä, että jos hänellä olisi 100 lasta hän uhraisi nämä kaikki *Allahin hyväksi*.² Nämä esimerkit osoittavat selvästi, että tämän konfliktin alkuperä ei ole maallinen vaan hengellinen. Seuraavat Koraanin jakeet opettavat, että juutalaisia vastaan on taisteltava koska se on Allahin määräys:

Taistelkaa niitä vastaan, jotka, vaikka ovat saaneet Kirjoituksen (kristityt ja juutalaiset), -- eivät tunnusta totista uskontoa, taistelkaa, kunnes he auliisti maksavat veronsa ja tunnustavat alistuvansa. (Suura 9:29)

Ja varustakaa (muslimit) heitä vastaan niin suuri sotavoima ja hyvin ravittuja ratsuja kuin vain voitte, säilyttääksenne siten sekä Jumalan vastustajat että omat vihollisenne. (Suura 8:60)

Taistelkaa heitä (ei-muslimeja) vastaan (tai: tappakaa heidät), Jumala rankaisee heitä teidän kädellänne ja saattaa heidät häpeään. (Suura 9:14)

Ette te (muslimit) surmanneet heitä, vaan Jumala heidät surmasi; etkä sinä (Muhammed) ampunut, kun joustasi käytit, vaan Jumala ampui. (Suura 8:17)

Muhammad itse teurasti 900 juutalaista Medinassa vain yhden yön aikana.³ Islamilaiseen eskatologiaan liittyy oppi juutalaisten ja kristittyjen hävittämisestä islamilaisen Messiaan Mahdin saapumisen jouduttajana. Tämä on eräs tärkeimpiä ulottuvuuksia Hamasin peräänantamattomassa vihassa Israelin kohtaan. Sen peruskirjassa lainataan haditheja:

Tuomionpäivä ei tule ennenkuin muslimit taistelevat juutalaisia vastaan, kun juutalaiset piiloutuvat puiden ja kivien taakse. Kivet ja puut sanovat oi muslimi, oi Abdullah, täällä on juutalainen takanani, tule ja tapa hänet. Ainoastaan Gharkad puu ei tee tätä, koska se on yksi juutalaisten puista. (Sahih Muslim, 41:6985)⁴

Ibn Kathirin hadithissa sanotaan, että Jeesus surmaa takaisin tullessaan siat – mikä viittaa juutalaisiin, joita Koraanissa kutsutaan sioiksi ja apinoiksi – ja särkee ristit, mikä viittaa kirkkojen hävittämiseen ja kristittyjen joukkoteurastukseen:

Kun Jeesus laskeutuu, hän surmaa siat, särkee ristiinnaulitut ja luopuu jizya-verosta eikä hyväksy keneltäkään muuta kuin islamin. (Abu Huraiah 4310)⁵

Tässä jakeessa mainittu jizya-vero viittaa dár al-islámin eli sharia lain hallitsemalla alueella eläneille ei-muslimeille eli dhimmeille määrättyyn erityisveroon, joiden sallittiin säilyttää uskonsa mutta alistettiin samalla raskaalle yhteiskunnalliselle syrjinnälle.⁶ Mahdin ja ”Jeesuksen” saapuessa tästä dhimmi-menetelmästä kuitenkin luovutaan ja kaikkien ei-

1 Obsession: Radical Islam's War Against the West: <http://www.youtube.com/watch?v=4XUub1no1qw>

2 The Third Jihad - Radical Islam's Vision for America <http://www.youtube.com/watch?v=4XUub1no1qw>

3 <http://www.answering-islam.org/suomi/html/nimessa.html>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Islam_and_antisemitism#Hadith

5 <https://islamquotes.org/?p=d&d=f&k=701>

6 <http://aikapommi.wordpress.com/mita-lannen-tulee-tietaa/>

muslimeiden on kääntynyt islamiin kuoleman uhalla. Egyptin muslimiveljeskunnasta syntynyt globaali islamilainen terroristiverkosto pyrkii juuri tämänkaltaiseen dystopiaan, maailmanlaajuiseen kalifaattiin, missä kansakuntia hallitaan sharia-lain periaatteiden mukaisesti, missä uskonnonvapaus, ihmisoikeudet ja sukupuolten tasa-arvo on historiaa.

Raamattu ja sota islamismia vastaan

On mielenkiintoista havaita, kuinka radikaalin islamin päämäärät käyvät yksiin Raamatun profetian kanssa Antikristuksen päämääristä. Radikaali islam pyrkii Antikristuksen tavoin globaalin hallinnon perustamiseen (Ilm. 13:7). Sen tärkein päämäärä on Israelin sekä kristittyjen tuhoaminen ja tämä on myös Antikristuksen ensisijainen tavoite (Dan. 10:24, Dan. 7:21, 8:11, 9:27, 11:31, Ilm. 12.13-18). Lisäksi radikaali islam pyrkii Jerusalemin temppelivuoren hallintaan ja samaan pyrkii myös Antikristus (Jes. 14:13, Dan. 8:12, Ilm. 11:2). Daniel kuvaa hänet sarvena, joka kirjaimellisesti käy sota Jumalan pyhiä vastaan:

... se sarvi, jonka minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät (Da. 7:21)

Tässä mainitut pyhät ovat uudestisyntyneitä kristittyjä, jotka on ”pessyt vaatteensa ja valkaissut ne Karitsan veressä” (Ilm. 7:13,14). Profetiassa ei siis sanota, että Antikristus vainoaa kristittyjä, vaan että hän on sodassa heitä vastaan. Wiktionaryssa sota määritellään ”väkivaltaisena yhteenotona kahden tai useamman järjestäytyneen osapuolen, useimmiten valtioiden, aseistettujen joukkojen välillä sotatilan vallitessa.”¹ Vaino taas on määritelty: ”(oikeustiede) jonkin ihmisryhmän perusoikeuksien tahallinen epääminen ryhmän tai yhteisön ominaisuuksien vuoksi. (juutalaisvaino, kristittyjen vainot)”.² Koska Antikristus on sodassa pyhiä vastaan, hänen ja kristittyjen välillä tulisi vallita silloin järjestäytynyt aseellinen sotatila. Jotkut tulkitsevat tämän jonkinlaiseksi kristillisten sissiryhmien aseelliseksi vastarintannaksi.

Esimerkiksi *Viimeisten Päivien Vaellus* kirjoissa vihan ajan pyhät muodostavat *todistajien tiimin* (eng. Tribulation Force) taistelemaan Nikolai Karpatia, sarjan kuvitteellista Antikristusta vastaan. Ajatus vihan ajan pyhien aseistetuista sissiryhmistä vaikuttaisi kuitenkin hyvin epäkristilliseltä toiminnalta, koska Jeesus nimenomaan kielsi väkivallan käytön kun kristittyjä vainotaan Hänen nimensä tähden (Matt. 26:52). Mutta vaikka Raamattu tuomitseekin väkivallan, kun kyseessä on Jeesuksen nimen tähden esiintyvä vaino, ei se tuomitse voiman käyttöä silloin kun kyseessä on valtioiden tai sivilisaatioiden välillä tapahtuva *oikeutettu* puolustus tai hyökkäyssota (tällaiseksi voidaan katsoa esim. Normandian maihinnousu toisessa maailmansodassa).

Oikeutetun sodankäynnin doktriini määriteltiin kristillisessä teologiassa jo kirkkoisä Augustinuksen toimesta (354-430). Sivustolla *Catholic Answers* opetetaan:

Kun Amerikka kääntyy Jumalan puoleen terrorismin vastaisessa sodassa, sen toiminnat täytyy olla Jumalan sääntöjen muovaamia siinä milloin ja kuinka sotilastoimia voidaan ottaa – mitä katolinen teologia kutsuu

1 <http://fi.wiktionary.org/wiki/sota>

2 <http://fi.wiktionary.org/wiki/vaino>

oikeutetun sodan doktriiniksi. On tärkeää että tavallista kansalaista informoidaan näistä säännöistä, niin että he voivat auttaa informoimaan meidän johtajiamme avain juotoksissa demokraattisen prosessin kautta. Tämä opas on aapinen on oikeutetun sodan doktriinille. Koska se on tarkoitettu arvioksi amerikkaisille konflikteista terrorismin vastaisessa sodassa, se on kirjoitettu nykyistä konfliktia silmällä pitäen. Autuudesta Jeesus kertoo, että "siunattuja ovat rauhantekijät" (Matt. 5:9). Muualla vuorisanaanassa hän kertoo meille, että "jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin" (Matt. 5:39). Tällaisista jakeista jotkut ovat päätelleet, että kristinusko on pasifistinen uskonto ja että väkivalta ei ole koskaan sallittua. Mutta sama Jeesus muualla tunnusta laillisen voimankäytön, kertoen hänen apostoleilleen, "jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa; niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön vaippansa ja ostakoon miekan" (Luuk. 22:36). Kuinka nämä jakeet ovat sovittavissa? Yleisesti ottaen, kristityt eivät saa rakastaa väkivaltaa. Aina kuin mahdollista heidän täytyy tukea rauhaa ja olla hitaita turvautumaan aseiden käyttöön. Mutta he eivät saa olla peloissaan tekemään näin kun sitä vaaditaan. Pahan ei saa sallia jäädä jäljelle taltuttamatta sitä. Tälle oivallukselle annetaan lisäpainoa, kun ymmärrämme että Kirjoitukset – koko Kirjoitukset – niin Vanha kuin Uusi Testamenttikin - on Jumalan inspiroimaa (2. Tim. 3:16). Tämä tarkoittaa, että Vanha Testamentti on innoitettu siinä kuin uusikin ja siten Kristuksen tahdon ilmentymä. Vanha Testamentti tunnustaa avoimesti, että "on aika surmata" (Saar. 3:3). Useissa kertaa Vanhaa Testamenttia Jumala käski Israelia puolustamaan kansaansa voimakkein. Silti se tuli aina sillä tunnustuksella, että tämän päämääränä oli rauhan aikaansaaminen. Siten psalmisti huudahtaa, "Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!" (Ps. 133:1). Rauha on päämäärä, mutta jos sitä ei voida saavuttaa ilman voimankäyttöä, silloin voimaa täytyy käyttää. Samalla tapaa Uusi Testamentti asettaa rauhan päämääräksi, mutta tunnustaa oikeutetun voiman käytön. Se tekee niin Johannes Kastajan toimesta, joka sanoi Rooman sotilaille, joiden tehtävä oli toimeenpanna Pax Romana, tai "Rooman Rauha," että he voisivat pitää työnsä ja Paavalin huomautuksella, että esivalta ei "kanna miekaa turhaan", sillä se on "Jumalan palvelija, sinulle hyväksi" (Rom. 13:4). Niin pitkään kuin kristinusko säilyi vähimmäistö uskontona Rooman Imperiumissa sillä ei ollut tarvetta panna näitä oivalluksia yhteen muodolliseen teoriaan siitä milloin sodankäyttö on sallittua. Mutta kun kristinusko kasvoi hallitsevaksi, enemmän huomiota täytyi omistaa tälle aiheella. Augustinuksen aikana (354-430) tarve teorialle milloin sodankäyttö oli oikeutettua oli innokas ja Augustinus tarjosi yhden raamatullisten periaatteiden kiteytyksen siksi mikä tunnetaan nyt oikeutetun sodan doktriinina. Välissä olevina vuosisatoina teoriaa ollaan hienostettu, mutta sen alkuperäiset kehukset ovat jääneet jäljelle.¹

Koska Raamatussa ei tuomita kristittyjen osallistumista valtioiden tai sivilisaatioiden välillä tapahtuvaan *oikeudenmukaiseen* sodankäyntiin, Daniel 7:21:n ennustus saattaisikin viitata Antikristuksen olevan sodassa koko kristillistä sivilisaatiota vastaan. Tämä tulkinta heijastaisi Stonen ajatusta kristillistä länttä vastaan taistelevasta islamistisesta Mahdista eli Raamatun Antikristuksesta. Koraanissa sanotaan "Taistelkaa niitä vastaan, jotka... ovat saaneet Kirjoituksen." Tässä on kaikkein tärkein syy nykyiselle konfliktille. Saatana pyrkii estämään Raamatun ilosanoman leviämisen kaikkiin kansoihin ja tavoittelee juutalaisvaltion tuhoa, koska sen olemassaolo on kaikkein voimallisoin todistus Jumalan kaikkivaltiudesta ja Hänen Sanansa luotettavuudesta. Ef. 6:11-17:sta Paavali opettaa, että se vaino jota kristityt joutuvat kohtaamaan tässä ajassa on seurausta kahden hengellisen vallan yhteentörmäyksestä taivaan avaruuksissa:

Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne

1 <http://www.catholic.com/documents/just-war-doctrine>

pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.

Koska sodan alkuperä on hengellinen, ei kristittyjen tulisi taistella pahaan vastaan *ensisijaisesti* maallisin asein, vaan hengellisin. Meidän ei pitäisi kantaa kädessämme rynnäkkökivääriä, vaan ”Hengen miekkaa, joka on Jumalan Sana” ja edistää rauhaa evankeliumin julistamisen kautta. Lopultakin vain *Rauhan Ruhtinas* Jeesus Kristus voi tuoda rauhan ihmisen sydämeen ja poistaa vihan ja katkeruuden jo vuosikymmeniä sodassa olleiden yksilöiden, yhteisöjen tai kansanryhmien väliltä. On kuitenkin yleinen harha olettaa Jeesuksen tukeneen pasifismia. Patmos-säätiön teologian tohtori Pasi Turunen opettaa hyvin ideologisen pasifismin moraalista ongelmista artikkelissaan **KUN PAHA SAA ELÄÄ RAUHASSA:**

Mitä yhteistä on merirosvolla ja pasifistilla? Yksisilmäisyys. Pasifistille paha on vain sota ja hyvää vain rauha, joka on määritelty sodattomuudeksi, rauhan tilan puuttumiseksi. Pasifistisen ideologian mukaan sota ei koskaan voi olla oikeutettu tai perusteltu. Kaikkea maailmassa katsellaan tästä näkövinkkelistä. Mutta juuri siksi puhtaaksiviljelty pasifismi on ideologisesti ja moraalisesti vääristynyttä.

Pasifismi on epärealistista. Sen mukaan, kun sota on pois paha on pois. Pasifismissa kaikkein suurin moraalinen pahuus on sota, ja sitä vastustetaan itsetarkoituksellisesti. Koska sota on paha, siihen osallistuvat ovat pahoja. Vain pahat ihmiset sotivat. Siksi pasifisti nostaa itsensä moraalille jalustalle vastustaessaan sotaa: hän on hyvä, koska ei kannata sotaa, mitään sotaa. Ja koska pasifisti vastustaa sotaa, paha on aina pasifistin itsensä ulkopuolella. Sodan syy ei koskaan löydy pasifistin sisimmästä. Hänen ahneutensa on erilaista, kuin sotaan johtanut ahneus. Koska sodassa kuitenkin on aina vähintään kaksi osapuolta pasifistilla on ongelma: Kumman sotaa hän vastustaa enemmän? Siksi hän näkee toisen osapuolen uhrina – useimmiten sen, jolla on pienempi armeija. Ei sen, joka *de factosuunnitteli* ja aloitti aggression, ja pyrkii ohjelmallisesti hävittämään toisen osapuolen maailmankartalta. Uhrin löytyminen on kuitenkin tärkeää, koska siten on mahdollista asettua moraalille jalustalle oletetun uhrin rinnalle - sen jolla on pienempi armeija. Pasifisti esiintyy siten hyvänä ihmisenä puolustaessaan uhria, ei välttämättä vastustaessaan todellista pahaan.

Pasifismi on populistista. Se sanoo vastustavansa sotaa mm. siviileille aiheutuvan kärsimyksen vuoksi, mutta käytännössä vaikenee heidän kärsimyksistään pahan kourissa rauhan aikana. Diktaattorit saavat rauhan suojissa kiduttaa ja murhata joukoittain. Pohjois-Korea. Henkilönpalvontakultti. Vuosikymmeniä jatkuneet toisinajattelijoiden vangitsemiset, kidutukset ja julkiset joukkoteloitukset, ihmisoikeusrikkomukset. Ydinaseohjelma ja pitkänmatkan ohjusten testaus. Pasifisteja ei näy missään! Pasifismi ei lähde kaduille, ennen kuin vanhenevat diktaattorit provosoivat maansa ja kansansa sotaan saadakseen nimensä historian sivuille. Yksisilmäinen pasifismi saa kaiken energiansa sodan vastustamisesta, siksi sillä ei riitä moraalista selkärankaa vastustaa pahaan rauhan aikana. Se ei saa ihmisiä liikkeelle rauhan aikana hyvän asian puolesta, todellista pahaan vastaan. Pahan johdonmukainen vastustaminenhan voisi viimeisenä keinona johtaa sotaan. Siksi yksisilmäinen pasifismi ei uskalla seistä pahaan vastaan rauhan aikana, vaan vasta sotaa vastaan kun se syttyy. Jos pasifisti on aktiivinen rauhan aikana hän miettii silloinkin vain keinoja sodan, ei pahan, rajoittamiselle.

Pasifismi on helposti manipuloitavissa. Tarvitaan vain sota ja pasifistit ovat liikkeellä. Diktaattorit ja terroristit tietävät voivansa luottaa pasifisteihin tiukan paikan tullen. Jos kansainvälinen yhteisö koettaa kukistaa heidän valtansa, nämä diktaattorit tietävät, kuinka media toimii, ja minkälaisilla kuvilla pasifistit

saadaan kaduille vastustamaan sotaa, ja siten *de facto* tukemaan diktaattoreiden hirmuvaltaa. Pasifisti unohtaa nopeasti kuka todella oli aggression takana, missä todellinen paha piilee, ja puolustaa diktaattoreita ja terroristeja - jos näillä vain on pienempi armeija.

Pasifismi on välinpitämättömyyttä. Koska pasifismi on kiinnostunut vain sodista, sitä ei kiinnosta yhden ihmisen kärsimys rauhan aikana. Milloin pasifistit ovat marssineet kaduilla vastustaakseen minkään hirmuhallinnon tai diktaattorin omiin kansalaisiinsa kohdistamia julmuuksista? TIME –lehti kertoi vuosia Irakin vankilassa viruneesta naisesta, toisinajattelijasta. Häntä pahoinpideltiin. Häntä kidutettiin. Vartijat raiskasivat hänet kerta toisensa jälkeen. Hänet pakotettiin istumaan limsapullojen päälle niin, että pullo tunkeutuivat hänen peräaukkoonsa. Lopulta Saddam kukistettiin. Nainen vapautettiin. Vankila, jossa häntä kidutettiin sijaitsi Bagdadin keskustassa, vain kivenheiton matkan päässä ihmisten kodeista. Kulkiessaan vapautumisensa jälkeen hiljaisena TIME –lehden reportterin kanssa vankilan käytävillä hän yllättäen näki avatusta ikkunasta ihmisiä kadulla, ja alkoi huutaa heille: ”Ettekö te kuulleet kuinka minä huusin apua?! Miksi ette välittäneet kun huusin apua?” Miksi pasifistit eivät välittäneet? Irakin sodan alettua jotkut matkustivat ihmiskilviksi suojelemaan Saddamin hirmuhallintoa. Mitä yksisilmäisyyttä!

Pasifismi on epäraamatullista. ”Autuaita ovat rauhantekijät” sanoi Jeesus. Mutta hän myös sanoi: ”Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta.” Pasifisti isooa vain rauhaa. Siksi Jeesus ei sanonut: ”Autuaita ovat pasifistit”. Raamattu ei pidä tavoitteena rauhaa mihin hintaan hyvänsä, vaan oikeudenmukaista rauhaa. Rauhan ei tarvitse olla, eikä se voi langenneessa maailmassa olla, täydellinen. Mutta rauhan on oltava vanhurskas rauha. Jeesus sanoi: ”Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin.” Mutta Jeesus ei sanonut: ”Jos joku lyö toista oikealle poskelle käännä sinä katseesi muualle”. Jos siis joku tekee *sinulle* paha, älä vastaa samalla mitalla. Tämä on aivan eri asia kuin seistä toimeettomana katsomassa sivusta, kun paha tehdään toisille ja näin tulla osalliseksi heidän pahuudestaan. Yksisilmäinen pasifisti ei kuitenkaan tee raamatunmukaista eroa yksilö- ja yhteisöetiikan välillä.

Yksisilmäinen pasifismi on yksinkertaisesti väärässä. Se käyttää kaiken energiansa sodan, ei pahan vastustamiseen. Sodan ja rauhan ohella se ei edes osaa määritellä paha ja hyvää. Se ei siksi tee eroa hyvän ja pahan välillä, ainoastaan sodan ja rauhan. Ei moraalisesti hyvän voimankäytön ja moraalisesti pahan voimankäytön välillä. Sodan syy ei milloinkaan voi pasifismin mukaan olla pahan vastustamisessa. Sota ei koskaan voi olla legitiimi tapa kukistaa paha. Edes viimeisenä keinona. Se ei tee eroa oikeutetun sodan ja jumalattoman sodan välillä. Ei hyökkäys- ja puolustussodan välillä. Ei moraalisesti hyväksyttävän hyökkäyksen ja moraalisesti torjuttavan hyökkäyksen välillä. Kuitenkin, Suomen puolustussota Neuvostoliittoa vastaan oli oikeutettu – Neuvostoliiton aggressio Suomeen ei. Hitlerin hyökkäys Puolaan oli paha – se palveli natsien valtakymyksiä ja juutalaisten kansanmurhan tarkoituksia – liittoutuneiden hyökkäys Normandiassa Hitlerin kukistamiseksi ja Saksan sotakoneiston tuhoamiseksi oli hyvä ja oikein. Suojelemalla rauhaa korkeimpana hyveenä ylitse kaiken, pasifismi itse asiassa suojelee pahuutta. Pasifismin tavoitteena ei ole oikeudenmukaisuus, vaan rauha. Sitä ei kiinnosta moraalinen pahuus sinänsä. Ainoastaan sodattomuus. Niinpä paha saa elää rauhassa. Pasifismilla ei ole todellista voimaa todellista paha vastaan. Se ei saa voimaansa hyvästä. Sen ainoa voima on sodassa. Se saa voimansa juuri siitä mitä se itse pitää pahana ja suojellessaan rauhaa ylitse kaiken, ja jopa ylitse oikeudenmukaisuuden, se siten suojelee itse asiassa pahuutta. Pasifistit reagoivat kyllä sotaan, mutta eivät todelliseen pahuuteen, vaan seuraavat samalla sivusta mitä tahansa suoranaista julmuutta, kunhan rauhan tilaa ei rikota. Pasifistien joukkovoimaa ei näy siellä missä julmuus ja pahuus rehottavat, jos vain on rauha. Siksi yksisilmäisestä pasifismista on tullut pahan palkkalainen.

Pasifisteja tarvitaan. Yksisilmäinen pasifismi on pahasta, jos sen moraalinen näkökulma typistetään vain rauhan ja sodan kysymykseen. Sitä olen kritisoinut yllä. Maltilliselle pasifismille sen sijaan on tarvetta. Tarvitaan moraalista debattia sotien oikeutuksesta. Tarvitaan sotien, niiden syiden, tavoitteiden ja tarkoituksien ankaraa arvostelua. Tarvitaan jopa sellaista sodan arvostelua, joka tapahtuu täysin

virheelliseltä pohjalta. Tätä kaikkea tarvitaan, jotta ne, joilla on päätäntävalta sodan ja rauhan kysymyksissä eivät käyttäisi valtaansa väärin, vaan osaisivat olla kriittisiä omien päämääriensä suhteen. Sotien aiheuttama kärsimys siviileille (erityisesti lapsille), joilla harvoin on mitään tekemistä sodan todellisten syiden kanssa, on kysymys, jonka pitäisi nostaa sodan kynnyksen mahdollisimman korkealle – ”Hätätilassa riko lasi”. Esivalta ei turhaan miekkaa kannan, vaan se on Jumalan palvelija, joka voi turvautua voimankäyttöön pahan kukistamiseksi. Poliisi voi tietyissä tapauksissa virantoimituksessaan jopa käyttää asetta suojellakseen kansalaisia pahalta. Joskus valtion on turvauduttava aseisiin suojellakseen kansalaisiaan. On olemassa päämääriltään vanhurskasta ja oikeutettua, moraalisesti hyvää voimankäyttöä. Mutta sota ei milloinkaan saa olla ensimmäinen ratkaisu. Joskus se on vihoviimeinen ratkaisu. Sotien ankara arvostelu auttaa osaltaan huolehtimaan siitä, että näin on toivottavasti jatkossakin.¹

Cotuus Ristiretkistä

Heti Syyskuun 11:sta iskujen jälkeen presidentti Bush aloitti globaalien sodan terrorismia vastaan, jota hän kutsui retorisesti *ristiretkeksi*. Vuosi myöhemmin kolumnisti Alexander Cockburn julkaisi artikkelin, jossa hän nimesi Bushin terrorismin vastaisen sodan ”kymmenenneksi ristiretkeksi”, joka seurasi yhdeksää keskiaikaista ristiretkeä.² Bushin retoriikka merkitsi hyvin huonosti harkittua sanavalintaa. Eurooppalaisille ja arabeille sana ”ristiretki” on loukkaava. Eurooppalaisille se nostaa kollektiivisen häpeän tunteen läntisen sivilisaation historiallisista synneistä. Se yhdistetään imperialismiin, inkivisition juutalaisvastaisiin pogromeihin, kreikkalaisten kristittyjen ja muslimien teurastukseen. Sanalla on negatiivinen kaiku niin islamilaisessa, juutalaisessa, kuin ortodoksisessakin historiassa. Arabimaissa sanan universaalisti huonoa mainetta hyödynnetään taitavasti Israelin ja Amerikan vastaisessa propagandasodassa, jossa Israelin ”miehityspolitiikka” nähdään keskiaikaisten ristiretkien historiallisena jatkumona.

Tosiasiassa tämä ristiretkiä demonisoiva populaari tulkinta on kuitenkin hyvin yksipuolinen, joka sivuuttaa niiden taustalla olleen historiallinen kontekstin. Ristiretkistä puhuminen ilman tätä taustaa on kuin Normandian maihinausun nostaminen esiin ilman Hitlerin aggressiota tai Irakin sodan ilman syyskuun 11:sta. Tämä ei tarkoita, etteikö niissä olisi esiintynyt rikkomuksia tai väärinkäytöksiä, mutta niiden painottaminen ilman ristiretkien historiallista kontekstia on kuin *Dresdenin pommitusten* painottaminen ilman holokaustia tai Abu Ghraibin vankien kidutusten painottaminen ilman Saddam Husseinin hallinnon päivittäistä kidutusta tai kemiallista hyökkäystä kurdeja vastaan vuonna 1988. Syyskuun 11:sta jälkeen keskustelu ristiretkistä on nostettu taas esille. Erityisesti ateistit ja vasemmisto käyttää sitä keppihevosenaan rinnastaakseen kristinuskon historian yhtä suvaitsemattomaksi kuin islamin ja vetää historiallisen yhdysviivan ristiretkien, uuden ajan imperialismin, globaalien markkinatalouden, *pax americanan* ja tietysti myös Israelin ”miehityksen” välillä. Tämän kirjailijan tarkoituksena ei ole läntisen sivilisaation historian puolustaminen. Edellisessä osassa kävimme läpi paavinvallan pimeää menneisyyttä. Vaikka ristiretket vahvistivatkin paavinvaltaa ja antoi perustan myöhemmälle inkivisitiolle (joka oli eräänlainen Euroopan sisäinen ristiretki), on meidän silti mahdollista puolustaa ristiretkiä vaikka tuomitsisimmekin paavinvallan ja inkivisition.

1 <http://www.uskonpuolesta.fi/artikkelit/pasifismi.htm>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Tenth_Crusade

Toisin kuin inkvisitio, jonka päämäärä oli harhaoppisten tuhoaminen, ristiretket tähtäsivät Euroopan ja idän kristittyjen puolustamiseen islamin tyrannialta. Historioitsija Thomas F. Maddenin seuraava kirjoitus osoittaa nykyisen kuvan ristiretkistä syntyneen valistuksen ajan antikirkollisessa ilmapiirissä:

Ristiretket ovat paljon viimeaikaisia uutisia. Presidentti Bush teki virheellisen viittauksen terrorismin vastaiseen sotaan "ristiretkenä" ja oli perusteellisesti kritisoitu lausuessaan sekä vastenmielisen että loukkaavan sanan maailman muslimeille. Jos se on kipeää, on silloin todellakin huomionarvoista kuinka usein arabit itse käyttävät sanaa. Osama bin Laden ja Mullah Omar on toistuvasti viitannut amerikkalaisiin "ristiretkeilijöinä" ja nykyisen sodan "ristiretkenä islamia vastaan." Jo vuosikymmenien ajan amerikkalaisiin on rutiininomaisesti viitattu "ristiretkeilijöinä" tai "lehmipoikina" arabien keskuudessa Lähi-Idässä. Ristiretket ovat selvästi elossa muslimi maailmassa.

Ne eivät ole unohtuneet länessäkään. Itseasiassa, huolimatta monista eroista idän ja lännen välillä, useimmat ihmiset molemmissa kulttuureissa ovat yhtämieltä ristiretkistä. Se on yleisesti hyväksytty, että ristiretket ovat musta merkki läntisen sivilisaation historiassa yleensä ja katolisen kirkon historiassa erityisesti. Kuka tahansa innokas katolisten solvaaja ei kauaa emmi ennen kuin poltinmerkkiä ristiretket ja inkvisition. Ristiretkiä käytetään usein klassisena esimerkkinä pahasta, jota järjestäytynyt uskonto voi tehdä. Keskitasoinen kadunmies molemmissa New Yorkissa ja Cairossa olisi yhtämieltä, että ristiretket olivat salakavala, kyyninen ja provosoimaton uskonnollisten kiihkoilijoiden hyökkäys rauhanomaista, menestyvää ja sivistynyttä muslimi maailmaa vastaan.

Se ei ollut aina näin. Keskiäikana et voinut löytää kristittyä Euroopassa, joka ei uskonut, että ristiretket olivat korkeimman hyvyyden tekoja. Jopa muslimit kunnioittivat ristiretkien ihanteita ja niitä taistelevien miesten hurskautta. Mutta kaikki tämä muuttui protestanttisen reformaation myötä. Martin Lutherille, joka jo hylkäsi opin paavin auktoriteetista ja aneista, ristiretket eivät olleet mitään muuta kuin vallannälkäisen paaviuden juoni. Todellakin, hän väitteli että taistelu muslimeja vastaan oli taistelua itseään Kristusta vastaan, sillä se oli Hän joka lähetti turkkilaiset rankaisemaan kristikuntaa sen uskottomuudesta. [Tämän suhteen Luther oli aivan oikeassa, kirj. huom.] Kun Sulttaani Suleiman Suuri ja hänen armeijansa aloitti hyökkäyksen Itävaltaan, Luther muutti mielensä tarpeesta taistella, mutta juuttui ristiretkien tuomitsemiseen. Kahden seuraavan vuosisadan aikana ihmiset taipuivat näkemään ristiretket tunnustuksellisten linssien läpi: Protestantit demonisoivat ne, katoliset ylistivät niitä. Kun Suleiman ja hänen seuraajansa olivat vain iloisia että olivat päässeet niistä.

Se oli 1700 -luvun valistuksen aika, jolloin nykyinen näkemys ristiretkistä syntyi. Useimmat *filosofeista*, kuten Voltaire, uskoivat että keskiaikainen kristinusko oli alhaista taikauskoa [Valistuksen aikana keskiaikaa ei tuomittu enää sen johdosta, että silloin Euroopassa piti valtaa pyhiä vainonnut Rooman antikristus, vaan koska Euroopan "valistuneille" älyköille se heijasti kristinuskon tuomaa tietämättömyyttä. Kirj. huom.]. Heille ristiretket olivat barbaarien kansainvaellus jota ajoi fanatismi, ahneus, ja himo. Siitä lähtien, valistuksen kuva ristiretkistä on mennyt sekä sisään että ulos muodista. Ristiretket saivat hyvän lehdistön aateliston sotina (vaikka ei uskonnon) romanttisen aikakauden aikana ja varhaisella 1900 -luvulla. Toisen maailmansodan jälkeen, kuitenkin, mielepide kääntyi ratkaisevasti ristiretkiä vastaan. Hitlerin, Mussolinin, and Stalinin havahduttamina, historioitsijat löysivät ideologian sodan – minkätahansa ideologian – vastenmielisenä. Tämä tunne oli summattu Sir Steven Runcimanin kolmi osaisessa työssään, *Ristiretkien Historia (1951-54)*. Runcimanille, ristiretket olivat moraalisesti inhottavia suvaitsemattomuuden toimia Jumalan nimessä. Keskiaikaiset miehet, jotka ottivat ristin ja marssivat Lähi-Itään olivat joka välinpitämättömän pahoja, saaliinhimoisen ahneita, tai naivistisen herkkäuskoisia. Tämä kauniisti kirjoitettu historia tuli pian normiksi. Lähes yksi-kätisesti Runciman onnistui määrittelemään nykyisen populaarin näkemyksen ristiretkistä.

1970 -luvulta lähtien ristiretket ovat vetäneet puoleensa satoja tutkijoita, jotka ovat huolellisesti sorkkinut,

penkonut ja tarkastellut niitä. Tuloksena, kristinuskon pyhistä sodista tiedetään paljon enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Silti vuosikymmenien tutkimustyön hedelmät ovat hitaasti syöksyneet populaariin ajatteluun. Osittain tämä on ammattimaisten historioitsijoiden syytä, jotka taipuvat julkaisemaan tutkielmia, jotka välttämättömyydestä, ovat teknisiä ja eivät siten ole helposti lähestyttäviä akatemian ulkopuolella. Mutta se johtuu myös selvästä vastahakoisuudesta nykyisen eliitin joukossa päästää irti Runcimanin ristiretki näystä. Ja siten ristiretkistä kertovat nykyiset populaarit kirjat –tahtoen nimenomaisesti olla populaareja – taipuvat toistamaan Runcimannia. Sama on totta myös muun median kohdalla, kuten moni-osainen televisio dokumentti, Ristiretket (1995), jonka BBC/A&E tuotti ja jonka pääosassa *Monty Pythonin* kuuluisuus Terry Jones esiintyi. Antaakseen jälkimmäiselle auktoriteettia tuottajat liittivät yhteen usean huomattavan ristiretki historioitsijan, jotka antoivat heidän oman näkemyksensä tapahtumista. Ongelma oli, että historioitsijat eivät olisi hyväksyneet Runcimanin ajatuksia. Ei väliä. Tuottajat yksinkertaisesti leikkasivat nauhoitetut haastattelut tarpeeksi ovelasti, jotta historioitsijat saataisiin näyttämään Runcimanin ajatusten allekirjoittajina. Kuten professori Jonathan Riley-Smith melko kiivaasti kertoi minulle, "He saivat minun näyttämään sanoneeni asioita, joihin en usko!"

Joten, mikä on ristiretkien todellinen tarina? Kuten voit kuvitella, se on pitkä tarina. Mutta on hyviä historioita, kirjoitettu viimeisen kahden vuosikymmenen aikana, jotka jättää siitä suuren osan kertomatta. Tällä hetkellä, ottaen huomioon kommentaarien ristitulen, jonka ristiretket saavat näinä päivinä, saattaa olla parempi pohtia mitä ristiretket eivät oleet Tässä on joitakin yleisimpiä myyttejä ja miksi ne ovat väärässä.

Myytti 1: Ristiretket olivat provosoimattomia aggressio sotia rauhanomaista muslimi maailmaa vastaan.

Tämä on niin väärässä kuin vain voi väärässä olla. Muhammadin ajoista lähtien, muslimit olivat tavoitelleet kristillisen maailman valloittamista. He tekivät siinä melko hyvää työtä myös. Muutamien vuosisatojen tasaisten valloitusten jälkeen, muslimi armeijat olivat ottaneet koko Pohjois-Afrikan, Lähi-Idän, Vähä-Aasian ja suurimman osan Espanjaa. Toisin sanoen, 1000- luvun lopulla Islamin voimat olivat vanginneet kaksi kolmasosaa kristillisestä maailmasta. Palestiina, Jesuksen Kristuksen koti; Egypti, kristillisen munkkilaitoksen syntymäpaikka; Vähä-Aasia, johon pyhä Paavali suunnitteli istuttavansa ensimmäiset kristilliset yhteisöt: Nämä eivät olleet kristinuskon reuna-alueita, vaan sen sydänalueita. Ja muslimi imperiumi ei ollut päättänyt vielä. He jatkoivat painostusta länteenpäin kohti Konstantinopolia, lopulta ylittäen sen ja saapuen Eurooppaan itseensä. Mitä provosoimattomaan agressioon tulee, se kaikki oli muslimien puolelta. Jossakin kohtaa se mikä oli jäljellä kristillisestä maailmasta, täytyi joko puolustaa itseään tai yksinkertaisesti antautua islamilaiselle valloitukselle. Paavi Urban II kutsui ensimmäisen ristiretken vuonna 1095, vastauksena kiireelliseen avunpyyntöön Bysantin keisarilta Konstantinopolissa. Urban kutsui kristikunnan ritareita tulemaan yhteen ja auttamaan heidän itäisiä veljiään. Sen tarkoitus oli olla armon asialla, vapauttaen idän kristityt heidän muslimi valloittajistaan. Toisin sanoen ristiretket olivat alusta alkaen puolustuksellinen sota. Koko itäisten ristiretkien historia on yksi vastaus muslimien agressioon.

Myytti 2: Ristiretkeläiset pukeutuivat risteihin, mutta olivat ainostaan kiinnostuneita rikkauksien ja maan ryöstämisestä. Heidän hurskaat latteudet olivat vain peite ahneudelle.

Historioitsijoilla oli tapana uskoa, että Euroopan väestönkasvu johti liian monien aatelisten "toisten poikien" kriiseihin, jotka olivat koulutetut ritari sodankäyntiin, mutta joilla ei ollut feodaali maita perittävinään. Ristiretket, siten, olivat nähty varoventtiilinä, lähettäen nämä sotaisat miehet kauaksi Euroopasta, missä he voisivat raivata itselleen maata jonkun muun kustannuksella. Nykyinen tutkimus, tietokoneen tietokantojen saapumisen avustamana, on kumonnut tämän myytin. Me tiedämme nyt, että se oli Euroopan "ensimmäiset pojat", jotka vastasivat paavin kutsuun vuonna 1095, kuin myös myöhemmissäkin ristiretkissä. Ristiretkeileminen oli suunnattoman kallis operaatio. Feodaaliherrat olivat pakotetut myymään tai kiinnittämään heidän maansa kerätäksään tarpeeksi rahaa. He eivät myöskään olleet kiinnostuneita merentakaisista kuningaskunnista. Samalla tavoin kuin tämänpäivän sotilas, keskiaikainen ristiretkeläinen oli

ylpeä velvollisuudestaan, mutta kaipasi kotiinpaluuta. Ensimmäisen ristiretken vaikuttavan menestyksen jälkeen, Jerusalemin ja suuren osan Palestiinaa ollessa ristiretkeläisten käsissä, käytännössä kaikki ristiretkeläisistä palasi kotiin. Ainoastaan muutama jäi lujittakseen ja hallitakseen juuri saavutettuja maa-alueita. Ryöstösaalis oli vähäinen. Tosiasiassa, vaikka ristiretkeläiset epäilemättä uneksivat vauraiden itäisten kaupunkien rikkauksista, käytännössä yksikään ei koskaan edes perinyt kulujaan takaisin. Mutta raha ja maa eivät olleet ensikäden syitä, joiden vuoksi he menivät ristiretkelle. He menivät sovittaakseen heidän syntinsä ja voittaakseen pelastuksen tekemällä hyviä töitä kaukaisessa maassa.

Myytti 3: Kun ristiretkelijät vangitsivat Jerusalemin vuonna 1099 he murhasivat kaupungissa jokaisen miehen, naisen, ja lapsen kunnes kaduilla juoksi veri nilkkaan asti.

Tämä on suositussa käytössä havainnollistamaan ristiretkien pahaa luonnetta. Äskettäin, Bill Clinton puhessaan Georgetownissa siteerasi tätä yhtenä syynä miksi Yhdysvallat on muslimi terrorismin uhri. (Vaikka herra Clinton toi polviin saakka ulottuvan veren tehokeinona.) Se on varmasti totta, että monet ihmiset Jerusalemissa olivat tapettu kaupungin valtauksen jälkeen. Mutta tämä täytyy ymmärtää historiallisessa kontekstissa. Hyväksytyy moraalinen käytäntö kaikissa uutta aikaa edeltävissä Euroopan ja Aasian sivilisaatioissa oli se, että kaupunki joka vastusti miehitystä ja oli otettu voimakeinoin, kuului voittaja valloille. Tähän ei sisältänyt ainoastaan rakennukset ja omaisuus, vaan ihmiset myös. Tämän vuoksi jokaisen kaupungin tai linnoituksen täytyi punnita harkiten kannattiko sen vastustaa piirittäjiä. Ellei se tehnyt näin, sen oli viisasta neuvotella antautumisehdoista. Jerusalemin tapauksessa, puolustajat olivat vastustaneet loppuun asti. He laskivat, että kaupungin valtavat muurit pitäisi ristiretkelijät lahdessa, kunnes avustus joukot saapuisivat Egyptistä. He olivat väärässä. Kun kaupunki kaatui, näin ollen, se oli ryöstetty. Monet tapettiin, silti monet muut olivat lunastettu tai sallittu päästä vapauteen. Nykykäytännöin tämä saattaa vaikuttaa brutaalilta. Silti keskiaikainen ritari saattaisi sivaltaa että paljon enemmän viattomia miehiä, naisia ja lapsia on tapettu nykyisen sodankäynnin pommituksissa, kuin olisi mahdollisesta surmattu miekalla yhdessä tai kahdessa päivässä. On tärkeää huomauttaa, että niissä muslimi kaupungeissa jotka antautuivat ristiretkeläisille ihmiset jätettiin ahdistelematta, he saivat säilyttää omaisuutensa ja heidän sallittiin palvoa vapaasti. Kun noissa verikaupungeissa yksikään historioitsija ei hyväksy niitä minään muuna kuin kirjallisena tapana. Jerusalem on iso kaupunki. Veren määrä, joka tarvittaisiin täyttämään kadut kolmen tuuman syvyydeltä vaatisi enemmän ihmisiä kuin koko alueella eli, puhumattakaan kaupungista.

Myytti 4: Ristiretket olivat vain uskonnollisiin hepeniin puettua keskiaikaista kolonialismia.

On tärkeää muistaa, että keskiajalla länsi ei ollut voimakas, hallitseva kulttuuri joka uskaltanut primitiiviselle tai takapajuiselle alueelle. Se oli muslimi itä joka oli voimakas, rikas, ja kukoistava. Eurooppa oli kolmas maailma. Ristiretki valtiot, perustettu ensimmäisen ristiretken havahduttamina, eivät olleet katolisten uusia istutuksia muslimi maailmassa samaan tyyliin kuin Britannian Amerikan kolonisoiminen. Katolisten läsnäolo ristiretkivaltioissa oli aina vähäinen, reilusti vähemmän kuin kymmenen prosenttia väestöstä. Nämä olivat hallitsijoita ja tuomareita, kuin myös Italian kauppiaita ja sotilaallisten järjestöjen jäseniä. Ylisevuotava enemmistö ristiretkivaltioiden väestöstä oli muslimeita. Ne eivät olleet siirtomaita, näin ollen, istutusten tai jopa tehtaiden merkityksessä, kuin Intian tapauksessa. Ne olivat etuvartioita. Perimmäinen tarkoitus ristiretkivaltioilla oli puolustaa pyhiä paikkoja Palestiinassa, erityisesti Jerusalemissa, ja tarjota turvallinen ympäristö noissa paikoissa vieraileville kristillisille pyhiinvaeltajille. Ei ollut äiti maata, joihin ristiretkivaltioilla olisi ollut taloudellinen yhteys, eivätkä eurooppalaiset hyötyneet niistä taloudellisesti. Melko päinvastaisesti, Ristiretkien kulut ylläpitämään Latinalaista itää oli vakava viemäri Euroopan varoille. Etuvartiona, ristiretkivaltiot pitäytyivät sotilaallisessa keskipisteessä. Niin kauan kun muslimit tappelivat toisiaan vastaan ristiretkivaltiot olivat turvassa, mutta aikoinaan yhdistyneet muslims kykenenivät purkamaan linnoitukset, valloittamaan kaupungit ja karkottivat kristityt lopullisesti vuonna 1291.

Myytti 5: Ristiretket käytiin myös juutalaisia vastaan.

Yksikään paavi ei kutsunut ristiretkä juutalaisia vastaan. Ensimmäisen ristiretken aikana suuri joukko roskaväkeä, joka ei ollut yhteydessä pääarmeijaan, laskeutui Reinin maan kyliin ja päätti ryöstää ja tappaa juutalaiset jotka he sieltä löysivät. Osaksi tämä johtui puhtaasti ahneudesta. Osaksi se sai alkunsa myös virheellisestä uskosta, että juutalaiset, Kristuksen ristiinnaulitsijoina, olivat laillisia sodan kohteita. Paavi Urban II ja myöhemmät paavit tuomitsivat vahvasti nämä hyökkäykset juutalaisia vastaan. Paikalliset piispat ja muu papistoja maallikot yrittivät puolustaa juutalaisia, vaikka rajoitetulla menestyksellä. Samalla tavoin, toisen ristiretken avausvaiheessa ryhmä luopioita tappoi monia juutalaisia Saksassa ennenkuin pyhä Bernhard kykeni vangitsemaan heidät ja tekemään siitä lopun. Nämä liikkeen harhalaukaukset olivat epäonnekas sivutuote ristiretki intoilulle. Mutta ne eivät olleet ristiretkien päämäärä. Käyttäksemme nykyistä analogiaa, toisen maailmansodan aikana jotkut amerikkalaiset sotilaat tekivät rikoksia merentakana. Heidät vangittiin ja heitä rangaistiin näiden rikosten johdosta. Mutta toisen maailmansodan tarkoitus ei ollut toimittaa rikoksia.

Myytti 6: Ristiretket olivat niin turmeltuneita ja alhaisia , että niillä oli jopa lasten ristiretki.

Niin kutsuttu vuoden 1212 "lasten ristiretki" ei ollut niin ristiretki kuin lasten armeijakaan. Se oli erityisen suuri purkaus suosittua uskonnollista innostusta Saksassa jota johti jotkut nuoret ihmiset, enimmäkseen nuoret, julistaakseen itsensä ristiretkelijöiksi ja aloittaen marssinsa merelle. Matkan aikana he keräsivät paljon populaaria tukea ja myöskin muutaman maantierosvon, ryöstäjän ja kerjäläisen. Liike pirstoutui Italiassa ja päättyi lopulta kun välimeri ei kuivunut heidän ylitettäväkseen. Paavi Innocent III ei kutsunut tätä "ristiretkeksi" todellakin, hän toistuvasti kehotti ei-taistelijoita jäämään kotiinsa, auttaen sotapyrkimyksiä paastoamalla, rukouksella ja almuilla. Tässä tapauksessa, hän ylisti nuorten intoa jotka olivat marssineet niin kauaksi ja kertoi sitten että heidän tulisi palata kotiin.

Myytti 7: Paavi Johannes Paavali II pyysi anteeksi ristiretkiä.

Tämä on outo myytti ottaen huomioon että paavi oli hyvin voimakkaasti kritisoitu, kun ei suoraan pahoittelut ristiretkiä pyytäessään anteeksi antoa kaikilta niiltä, joita kristityt olivat epäoikeudenmukaisesti vahingoittaneet. Se on totta, että Johannes Paavali pyysi äskeittäin kreikkalaisilta anteeksi neljännen ristiretken Konstantinopolin ryöväystä vuonna 1204. Mutta samalla tavoin Innocent III:n aikana, paavi myös ilmaisi pahoittelunsa. Tämäkin oli traaginen harhalaukaus, jonka estämiseksi Innocent III teki kaikkensa jonka hän vain saattoi tehdä.

Myytti 8: Muslimeilla, jotka muistavat ristiretket elävästi, on hyvä syy vihata länttä.

Itseasiassa, muslimi maailma muistaa ristiretket yhtä hyvin kuin länsi – toisin sanoen, virheellisesti. Tämän ei pitäisi olla yllättävää. Muslimit saavat informaationsa ristiretkistä samoista pilaantuneista historioista, joihin länsi luottaa. Muslimi maailmalla oli tapana juhlistaa ristiretkiä suurena voittona. He loppujen lopuksi voittivatkin ne. Mutta läntiset kirjailijat, kiukutellen uuden ajan imperialismiin perinnöstä, ovat muotoilleet ristiretket uudelleen aggressio sotina ja muslimit rauhanomaisina kärsijöinä. Näin tehdessään he ovat kumonnet muslimien voittojen vuosisadat, tarjoten niiden sijasta ainoastaan uhriuden lohdutuksen. ¹

Muhammad ja Antikristus

Lännessä Antikristus on yhdistetty Islamiin ja Muhammadiin aina 600 -luvulta lähtien.

¹ http://www.ignatiusinsight.com/features2005/print2005/tmadden_crusades_print.html

Esimerkiksi 800 -luvulla Muhammadin elämänkerrassa Alvarus Paulus Cordubensis julisti Muhammadin Anti-Kristukseksi . Benediktiini munkki Peter the Venerable näki hänet lopullisen Antikristuksen edelläkävijänä 1100 -luvulla. Keskiajalla tutkijat ja kirkonmiehet uskoivat Koraanin olleen itsensä Saatanan innoittama ja Muhammad oli toistuvasti kytketty Kirjoitusten Antikristukseen. Esimerkiksi hänen kuolinvuoteensa yritettiin vääntää vuodesta 632 vuoteen 666, jotta se olisi heijastanut Ilmestyskirjan pedon lukua. Verbaalinen osoitus kristittyjen tuntemasta halveksunnasta islamia kohtaan näkyi Muhammadin nimen vääristämisessä muotoon ”Mahound”, mikä merkitsi ”paholaisen inkarnaatiota” (tuolloin ei ilmeisesti tunnettu ilmaisua ”poliittinen korrektius”).¹ Uskonpuhdistajat, kuten jo edellisessä luvussa tähdensimme, taas opettivat islaminuskon muodostavan toisen puolen kahdesta historiallisesta antikristuksesta – paaviudesta sekä turkkilaisista. Joten Stonen teoria islamilaisesta Antikristuksesta ei siis lopultakaan ole kovinkaan uusi. Muhammad täyttää Johanneksen määritelmän antikristuksesta:

Kuka on valhettelija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan. Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. (1. Joh. 2:22,23)

Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. (1. Joh. 4:2,3)

Toisin sanoen, jokainen henki joka ei tunnusta Jeesusta Kristukseksi, lihaan tulleeeksi Jumalan Pojaksi, on Antikristuksen henki. Tämä henkivalta, mistä Johannes varoitti, näyttää toimineen näin ollen Koraanin innoittajana, sillä suura 9:30 sanoo:

Juutalaiset sanovat: »Esa on Jumalan poika», ja kristityt sanovat: »Messias on Jumalan poika». Tätä he hokevat suullaan. He jäljittelevät niitä, jotka ennen olivat uskottomia. Jumalan ynseys heitä rasittakoon! Kuinka ovatkaan he etäännyneet!

Tässä kielletään yksi kristillisen teologian ydinopeista, Jeesuksen Jumaluus, jolla on universaali hyväksyntä useimpien kristillisiksi tunnustettujen ryhmien keskuudessa. Jerusalemin kalliomoskeijan mosaiikkiseinämästä voidaan löytää seuraava lause:

» Rauha ylläni sinä päivänä, jolloin synnyin, sinä päivänä, jolloin kuolen sekä sinä päivänä, jolloin minut herätetään kuolleista.» Tällainen on Jeesus, Marian poika. Tämä on tosisanoma, josta he kuitenkin kiistelevät. Jumalan ei ole soveliasta hankkia itselleen poikaa; kunnia olkoon Hänelle! Kun Hän päättää jonkin asian, Hänen tarvitsee vain sanoa: »Tapahtukoon!» ja se tapahtuu (Suura 19:33-35).²

Anti-Kristus nousee nimensä mukaisesti Kristusta vastaan. Tämä ei merkitse sitä, etteikö hän voisi tunnustaa Jeesuksen asemaa historiallisena henkilönä tai suurena opettajana, mutta hänen tulee hyökätä universaalia (eli katolista), Nikean uskontunnustuksessa vahvistettua ja kristillisen kirkon laajalti hyväksymää kristologiaa (oppia Kristuksesta)

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Medieval_Christian_views_on_Muhammad

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Dome_of_the_Rock#Religious_significance

vastaan. Kun Johannes käyttää sanaa ”anti-Kristus”, hän liittää sen merkityksen, ilmeisesti jo apostolien aikana seurakuntaan levinneeseen valheeseen, mikä kielsi Jeesuksen aseman lihaksi tulleen Jumalan Poikana (1. Joh. 4:2,3). Tällainen valheellinen antikristuksen henki vaikutti aikoinaan jo Areioksessa ja tänään se käyttää Dan Brownin kaltaisia menestyskirjailijoita myydäkseen historiasta tietämättömille nuorille lukijoille valheellista ”historiaa” Jeesuksen ja Maria Magdaleenan oletetusta verilinjasta. On syytä huomauttaa, että kaikista Jeesuksen jumaluuden kieltävistä harhaopeista islamilla on reilusti eniten seuraajia (yli puolitoista miljardia eli 23 % maailman kokonaisväestöstä).

Keskiaikaiset kirjailijat uskoivat, että Antikristus tulisi ilmestymään niin Areioksen kuin Muhammadinkin seuraajaksi.¹ Hänen ei siis ajateltu olevan vain poliittinen johtaja, vaan myös uskonnollinen, joka Muhammadin tapaan toisi valheellisen ilmestyksen, jossa hän väittäisi Jeesuksen olleen pelkkä ihminen, mutta samalla esittäisi itsensä Jumalana – tai ”oikeana” Kristuksena. Jotta Antikristus voisi esittää itsensä Jumalana, hän ei voi olla ateisti vaan valheellisen hengellisyyden sanansaattaja. Jotkut katsovat ettei Antikristus voisi olla muslimi, koska puhdasoppinen islam ei voisi hyväksyä yhdenkään ihmisen korottamista Allahin rinnalle. Tätä ongelmaa selvitämme vasta kolmannessa osassa.

Jihadin kolmas aalto

Wayne Koppingin ajatuksia herättävä dokumentti *Third Jihad: Radical Islam's Vision for America* (2008)² perustu sellaiseen konseptiin, jonka mukaan 21. vuosisadan Euroopassa eletään väkivaltaisen jihadin kolmatta historiallista aaltoa. Sen ensimmäinen aalto koettiin heti Muhammadin kuoleman jälkeen 600 – ja 700 -luvuilla, jolloin Ummajadien dynastian imperiumi levisi Damaskoksesta Pakistaniin ja aina Iberian Niemimaalle asti. Toinen aalto esiintyi Uuden Ajan alussa, jolloin turkkilaiset eteni Vähä-Aasiasta Balkaniin ja sieltä Euroopan sydämeen eli Viennaan, josta heidät karkoitettiin vuosina 1529 ja 1683. Nyt syyskuun 11:sta jälkeisessä maailmassa eletään jihadin uutta aikautta. Tämän uuden jihadin päämääränä ei ole nyt ainoastaan Euroopan vaan koko maailman valloittaminen maailmanlaajuisen kalifaatin perustamiseksi. Tämän saavuttamiseksi radikaalit islamistit ovat kehittäet kaksi erilaista strategiaa.

Toinen on väkivaltainen jihad, joka pyrkii ei-muslimien hallitsemiseen pelon ja terrorin avulla ja toinen *kulttuurillinen jihad*, mikä pyrkii hyödyntämään läntisiä vapauksia ja juutalaiskristillisiä lakeja kaivaakseen maaperää läntisen sivilisaation alta sen lopullista tuhoa silmälläpitäen. Kulttuuri-jihadistit, joista Koppingin dokumentti syyttää mm. Amerikkalais-islamilaisten suhteiden neuvostoa CAIRia, esittävät itsensä julkisuudessa ”maltillisina”, mutta suljettujen ovien sisäpuolella he antavat tukensa terroristiryhmille kuten Hamasille ja Hisbollahille. Kulttuuri-jihadistien tavoitteena on islamin levittäminen länteen rauhanomaisin keinoin, missä kristinusko on menettänyt sen entisen asemansa. Uskonnonvapaus ja mahdollisuus sen rauhanomaiseen levittämiseen kuuluu läntisen sivilisaation ainutlaatuisiin etuuksiin, mutta jos sitä sallitaan käyttää hyväksi

1 Kenneth M. Setton: *Western hostility to islam and prophecies of turkish doom*, s. 11

2 <http://www.youtube.com/watch?v=4XUub1no1qw>

totalitaristisen yhteiskunnan saavuttamiseen, koituu se lopulta sen omaksi tuhoksi.

Tosiasiassa monikulttuurillisuus repii Euroopan yhä kauemmaksi sen juutalaiskristillisistä juurista. Esimerkkinä tästä on Britanniassa vuonna 2012 voimaan astunut laki, mikä tekee ristin käytön työpaikoilla laittomaksi, koska se loukkaa toisia uskontoja tai maailmankatsomuksia.¹ Tässä ei ole sinänsä mitään uutta; sanoohan jo Raamattukin, että Jeesus on asetettu kompastuskiveksi ja loukkauskallioksi niille, jotka eivät Sanaa tottele (1. Piet. 2:8). On kuitenkin muistettava, että samalla kun kristityillä on velvollisuus puolustaa Euroopan juutalaiskristillisiä arvoja maahanmuuttajien mukana tuoman islamisaation syvenevän uhan edessä, tulee meidän kuitenkin varoa ettemme kallistu liikaa ääri-oikealle kysymyksessä maahanmuuttajista.

Maahanmuuttovastaisuus ei ole kristillinen arvo, sillä se sai alkunsa 1900 -luvun alussa syntyneestä nationalistis-uskonnollisesta ajattelusta, jossa isänmaa nostetaan epäjumalaksi Jumalan rinnalle. Äärioikeiston historiallinen suhde maahanmuuttajiin ja eri etnisistä taustoista tuleviin ihmisiin on täysin vastakohtainen sille miten Raamattu opastaa kansakuntia kohtelemaan muukalaisiaan:

Kohdelkaa joukossanne asuvia siirtolaisia ikään kuin he olisivat heimolaisianne ja rakastakaa heitä kuin itseänne (3. Moos.19: 34).

Muukalaista älä sorra, sillä te tiedätte muukalaisen mielialan, koska itsekin olette olleet muukalaisina Egyptin maassa. (2. Moos. 23:9)

Artikkelissa ”Maahanmuuttovastaisuus ei ole kristillinen arvo” kirjoitetaan seuraavaa:

Hyvä lähtökohta suhtautumisessa on seuraava näkökanta: Jokaisella turvapaikanhakijalla on oikeus tulla kohdelluksi oikeudenmukaisesti sekä kansalaisten että viranomaisten taholta. Seurakunta on kutsuttu kulkemaan oikeudenmukaisuuden etujoukoissa. Uskovien velvoite on osoittaa kristillistä lähimmäisenrakkautta myös maahanmuuttajille ja auttaa heitä sopeutumaan suomalaiseen yhteiskuntaan. Monet helluntaiseurakunnat ovat tällaisesta toiminnasta malliesimerkkejä." Tähän tekstiin kristityn pitäisi olla helppo sanoa "aamen".

Moni kristitty ottaa kielteisen kannan maahanmuuttoon islamin takia, pelätään Euroopassa ja myös Suomessa islamin vaikutuksen kasvua. Negatiivisena esimerkkinä tästä on moniin Euroopan maihin syntyneissä voimakkaissa islamilaisissa yhteisöissä esiintyvät ihmisoikeudelliset ja uskonnonvapaudelliset ongelmat sekä vaatimukset islamin huomioimisessa yhteiskunnallisissa asioissa enemmän. Tiukan linjan islamin kannattajat ovat pyrkineet saamaan voimaan sharia-lain asetuksia yhteisöissään.

Maahanmuuttoa on vastustettu taloudellisilla ja nationalistisilla perusteilla. On esitetty, että maan talous ei kestä sosiaaliavun varassa elävien pakolaisten vastaanottamista. Maahanmuuttajien on myös pelätty vaativan yhteiskunnasta poistettavan suomalaisia kristilliskansallisia perinteitä. On myös helppo ajatella, että kun maahanmuuttajat "ovat onnistuneet sotkemaan oman maansa taloudelliset ja poliittiset tilanteet, he sotkisivat myös meidän isänmaamme". Esimerkkejä maahanmuuttajien tuomista ongelmista kyllä löytyy Euroopan maista.

Edellä kuvattu suhtautuminen maahanmuuttajiin on nationalistis-uskonnollista, ei kristillistä. Kristityn isänmaa ei ole tässä maailmassa. Heparalaiskirjeen kirjoittaja toteaa: "Ne, jotka puhuvat näin, osoittavat

1 http://finnish.ruvr.ru/2012_03_12/68254897/

kaipaavansa isänmaata. Mutta jos heidän mielessään olisi ollut se maa, josta he olivat lähteneet, he olisivat toki voineet palata sinne. Ei, he odottivat parempaa, taivaallista isänmaata." (Hepr. 11: 14 - 16)

Kristityn isänmaa on taivaassa. Kristityn tehtävä ei ole suojella ja sääliä tämän maailman isänmaata, vaan tähdätä taivaalliseen isänmaahan. Kaikki mitä kristityllä on, on Jumalan lahjaa ja antamaa. Kristitty ei saa itsekkäästi pitää sitä vain itsellään tai omaksi kokemallaan kansanryhmällä, vaan kristityn tehtävänä on jakaa Jumalan antamaa lahjaa eteenpäin myös sillä riskillä, että menettäisi osan siitä tai jopa kaikki.

Uusi testamentti opettaa jokaista itseään kristityksi kutsuvaa rakastamaan lähimmäistään kuin itseään. On rakkautta auttaa taloudellisessa hädässä olevia tai maastaan pakolaiseksi lähtenyttä. On rakkautta ottaa vastaan muslimeja, hinduja, buddhalaisia, ateisteja ja kristittyjä. Valitettavasti nationalistinen isänmaallisuus on joidenkin kristittyjen poliitikkojen keskuudessa hämärtänyt tämän Jeesuksen tärkeimmän käskyn.¹

Imaami Mahdi ja Antikristus

Iranin Islamilaisen Tasavallan presidentti Mahmoud Ahmadinejadissa julisti 16.11.2005 Teheranissa, että hänen päätehtävänsä on ”päällystää polku Imaami Mahdin ylistetylle uudelleen-ilmestymiselle.”² Imaami Mahdi on muslimien luvattu Messias, jonka odotetaan tuomionpäivän lähestyessä ”täyttävän maailman oikeudella ja rauhalla”. Hän tulisi hallitsemaan ”Jeesuksen” kanssa tappaen maailmasta jokaisen juutalaisen ja kristityn, kuten jo edellä lainattu Abu Huraihin hadithi ennustaa. Mahdin kerrotaan hallitsevan seitsemän vuotta aivan kuin Dan. 9:27 ennustaa Antikristuksesta. Stone lainaa erästä islamilaista profetiaa, jonka itsensä Muhammadin väitetään antaneen:

Mahdi tulee olemaan jälkeläisiäni. Hänen otsansa on leveä ja nenänsä korkea. Hän täyttää maailman oikeudella ja kohtuudella aikana, jona maailma on täynnä sekasortoa. Hän hallitsee seitsemän vuotta... suuri määrä Irakin kansasta tulee hänen luokseen ja vakuuttaa hänelle uskollisuuttaan... Tämä henkilö (imaami Mahdi) jakaa sotasaaliin taistelun jälkeen. Hän johtaa kansaa sunnan mukaan, ja hänen hallintonsa aikana Islam leviää kaikkeen maailmaan. Hän pysyy vallassa seitsemän vuotta (ilmestymisensä jälkeen). Sitten hän menee pois.³

Islamilaiset eskatologit liittävät Mahdin valkoisella hevosella ratsastavaan Ilmestyskirjan hevosmieheen (Ilm. 6:2).⁴ Saman hahmon kristityt eskatologit kytkevät Antikristukseen. Naqshbandiyan sufi-veljeskunnan maailmanjohtaja Šeikki Nazim-al Haqqani, jota kirjani yhdeksännessä luvussa lainaamme tarkemmin, kertoo tästä islamilaisesta Vapahtajasta:

Perimätietoon uskovina me uskomme pelastajaan, joka saapuu ensin, ennen Jeesusta Kristusta. Meillä on traditiiossamme hänen nimensä, joka on Muhammed d'ul Mahdi. Hän on tuleva, mutta hänen tulonsa tapahtuu suuren sodan jälkeen. Se on kahden suuren vallan taistelu toisiaan vastaan. Ja siinä sodassa

1 <http://www.uskon.fi/html/maahanmuuttovastaisuus>

2 <http://www.wnd.com/2006/01/34221/>

3 Peto on Vapaana, sivu 171

4 http://www.answering-islam.org/Authors/JR/Future/ch04_the_mahdi.htm Mahdin ja Antikristuksen rinnakkaisuuksista enemmän täällä:

http://www.answering-islam.org/Authors/JR/Future/ch05_comparing_the_biblical_antichrist.htm

pelastaja saapuu kuin taivaasta lähetetty jumalallinen käsi maan päälle ja pysäyttää sodan. ¹

Ymmärtänet, että tämän kaltainen apokalyptismi ihmisoikeuksia halveksivan, Israelin tuhoa vaatineen, holokaustin kieltäneen, terrorismia tukevan ja ydinasetta tavoittelevan valtion johdossa, on kuin tikittävä aikapommi, jota ei pysty purkamaan edes Macgyver. Voimme tiivistää Antikristuksen islamistista uskoa/sotilaallispoliittista agenda puoltavat Raamatun todisteet viiteen alla lueteltuun profetian vaatimukseen:

1. Antikristus hallitsee vihan ajan toisella puoliskolla Syyriassa, jossa sijaitsi myös umaijadien dynastian – historian suurimman islamilaisen imperiumin – valtakeskus. (Jes. 14:24, Daniel 8:9, Daniel 11:21)
2. Antikristus kieltää Muhammadin tavoin Kristuksen lihaksi tulleen Jumalan Poikana. (1. Joh. 2:22,23, 1. Joh. 4:2,3)
3. Islamistien tavoin hän taistelee ”Kirjan ihmisiä”, juutalaisia ja kristittyjä, vastaan. (Dan. 7:21)
4. Jihadistien tapaan hänen tärkein päämääränsä on Israelin hävittäminen. (Ilm. 12:13-17)
5. Antikristus teloittaa kristityt sharia-lain mukaisesti *mestaamalla* (Ilm. 20:4)

Kohdassa 5 mainittuun Ilm. 20:4 liittyen 33/38 Kirkkoraamattu kääntää:

Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.

”Niiden sielut, jotka olivat teloitettut” on kreikasta kirjaimellisesti käännettynä ”niiden mestattujen sielut”. ”Teloituksen” kohdalla alkukieli käyttää sanaa *pelekizó*: Strongin Tyhjentävä Sanahakemisto ilmoittaa sen merkityksen seuraavasti:

Plesson johdannainen (tarkoittoaen kirvestä); hakata pois (pää), so. Katkaista -- mestata.²

Stone kirjoittaa:

1900 -luvun kommentaattorit tähdensivät vuosia, etteivät *sivistyneet* kansat enää nykyaikana mestaa ihmisiä. Niinpä tämä kohta viittaisikin Rooman valtakuntaan, jossa uskovaisia tapettiin Johanneksen päivinä vainojen aikana. Paavalikin mestattiin Roomassa. Mutta nykyäänhän ihmisiä surmataan aseilla ja pommeilla eikä suinkaan kirveellä tai miekalla mestaten.

Terrorisminvastaisesta sodasta lähtien koko maailma on kauhistuneena seurannut naamioituneiden islamistifanaatikkojen ryhmiä, jotka lukevat tuomiot viattomille miehille ja naisille ja sitten sananmukaisesti mestaavat heidät. Tämä äärimmäinen teloituksen muoto perustuu Muhammedin sanoihin Koraanissa:

Hakata poikki heidän kaulansa ja raajansa ... koska he olivat vastustaneet Jumalaa ja Hänen lähettilästään.
- Suura 8:12-13

¹ Peto on Vapaana, sivu 84

² <http://biblesuite.com/greek/3990.htm>

Ryhtykää taistelemaan heitä vastaan, missä ikinä heihin törmäättekin.

-Suura 4:89

Kun kohtaatte uskottomia, taistelkaa heitä vastaan! Kun olette alistaneet heidät, sitokaa heidät köysiin vapauttaakseen heidät joko suosionosoituksena tai lunnaita vastaan.

- Suura 47:4¹

Anders Behring Breivik

Tähän asti meillä on kaksi johtopäätöstä, jotka ensinäkemältä luulisi kumoavan toinen toisensa. Toisaalta profetia edellyttäisi Antikristuksen seuraavan Euroopan ”kristittyjä” keisareita niin Länsi- kuin Itä-Roomassa, mutta toisaalta se vaatisi hänen seuraavan myös Muhammadin jalanjäljissä ja täyttävän muslimien odotukset Imaami Mahdista – islamin Messiaasta. Herakleios, Kaarle Suuri ja Kaarle V olivat kaikki *vasta-jihadisteja* muslimien pyrkimyksessä alistaa koko Eurooppa Allahille. Ilman keisari Herakleiosin sankarillista vastarintaa islamiin kääntyneiden arabien raivoisalle agressiolle, koko maailmanhistoria olisi ollut aivan toisenlainen. Ellei Kaarle Martel olisi pysäyttänyt muslimien etenemistä Toursin taistelussa, Ranska, Saksa ja lopulta myös Britannia olisi päätynyt Islamilaisen puolikuun alle mahdollisesti tähän päivään saakka. Näin ollen läntinen sivilisaatio olisi miehitetty ennen kuin se olisi päässyt vielä syntymäkään. 1500 -luvulla, Eurooppa olisi vaipunut taas uudestaan pimeään keskiaikaan, ellei Kaarle V olisi kyennyt pysäyttämään Suleiman Suuren turkkilaisjoukkoja Wienin piirityksessä vuonna 1529.

Nämä ovat tapahtumia, joita Norjan joukkomurhaaja Anders Behring Breivik romantisoi määritellesään Euroopan historiallista identiteettiä kristillisenä maanosana. Puolustaessaan Euroopan kristillistä historiaa kulttuurimarxismia ja islamisaatiota vastaan, on Breivikiä luonnehdittu mediassa ”ääri-kristityksi”. Norjan veritekojen jälkeen monet arvokonservatiivit, jotka tunsivat suurta vastenmielisyyttä tällaista barbarismia kohtaan, löysivät pian nimensä samasta yhteydestä Breivikin kanssa. Seuraavassa kirjoituksessa Patmos-lähetys-säätiön dosentti Juha Ahvio selittää Breivikin ideologiaa:

Breivik on avannut kieroutunutta ajatusmaailmaansa hieman ennen veritekojaan internetissä kirjailijanimellä Andrew Berwick julkaisemassaan 1500-sivuisessa kirjan kantaisessa 2083 – A European Declaration of Independence -julistuksessaan. Nettikirja koostuu suurelta osin toisilta otetuista pitkistä lainauksista. Kulttuurimarxismin ja islamin lännenvastaisuuden aatehistoriaa kuvatessaan Breivik siteeraa sinänsä pätevi ja sellaisten todellisten akateemisten asiantuntijoiden, kuten William Lindhin, Bat Ye'orin, Robert Spencerin, Daniel Pipesin ja Bernard Lewisin kirjoituksia. Mutta itse tuottamassaan tekstissä Breivik ajautuu oudoille harhateille opastaessaan lukijaansa al-Qaida -tyyppisten terroritekojen tekniseen toteuttamiseen ja joukkotuhoaseiden käyttöön. Hän kaavailee miten eurooppalaiset nykyhallitukset tullaan tulevaisuudessa kaatamaan tukeutumalla Venäjän apuun. Hän pitää, käsittämätöntä kyllä, mahdollisena jopa yhteistyötä islamilaisten jihadistiterroristien kanssa. USA:ta Breivik ei pidä luotettavana eikä hän lopulta suhtaudu myönteisesti vapaaseen markkinatalouteenkaan, vaan kannattaa pohjoismaisen hyvinvointivaltion kevennettyä versiota. Kansallismielisiksi politiikkoesikuvikseen ja oikeistolaisiksi roolimalleiksi Breivik mainitsee Churchillin ja von Bismarcin, mutta myös Kiinan verisen diktaattorin Maon, jonka kommunistisuuden Breivik kyseenalaistaa. Nämä ajatukset eivät vaikuta kovin oikeistokonservatiivisilta.

1 Peto on Vapaana, sivut 124, 125

Breivik suosittelee maapallon väestömääränpientämistä erityisesti kehitysmaissa, kannattaa aborttia sairaiden sikiöiden kohdalla ja kaavailee jonkinlaista geneettistä manipulaatiota. Tällaiset eivät ole fundamentalistisen kristityn ajatuksia.

Vapaamuuraritaustainen Breivik, jonka jäsenyyden tosiasiallisuuden Suomenkin suurloosi on vahvistanut (YLE: Verkkouutiset 27.7.2011), *onkin sen sijaan haaveillut jonkinlaisesta Temppeleiherrain ritarikunnan innoittamasta ritariaatteesta, joka yhdistäisi Euroopan. Breivik on kokenut itsensä ”tuomiovaltaa hoitavaksi ritariksi” (justiciar knight). Breivik katsoo, että protestanttiset kirkot pitäisi lakkauttaa ja tulisi muodostaa yksi ristiretkihenken paavinjohtama kirkko. Breivik siis tavallaan ihailee roomalaiskatolista kirkkoa. Mutta vain ulkonaisesti, rituaalis-esteettisesti.* 1500 -sivuisessa kirjassaan Breivik ei lausu mitään kristinuskon sisällöstä, uskonopillisista kysymyksistä puhumattakaan. Tämä johtuu siitä, kuten Breivik suoraan useaan otteeseen sanoo, että hän ei itse ole kristitty missään uskonnollisessa mielessä, ainoastaan kulttuurisessa. Breivik pitää tärkeänä erottaa kulttuurinen kristillisuus uskonnollisesta kristillisyydestä. Kirjansa PDF -printtiversiolla sivulla 1307 hän kirjoittaa näin: ”Suurin osa niin sanotuista agnostikoista ja ateisteista Euroopassa on tietämättään kulttuurisia konservatiivisia kristittyjä. Mikä siis erottaa kulttuurikristityt uskonnollisista? Jos sinulla on henkilökohtainen suhde Jeesukseen Kristukseen ja Jumalaan, olet uskonnollinen kristitty. Minulla itselläni ja monella kaltaisella ei välttämättä ole henkilökohtaista suhdetta Jeesukseen Kristukseen ja Jumalaan. Me uskomme kuitenkin kristillisyyteen kulttuurisena ja sosiaalisena identiteettinä ja moraalisen ohjelmana. Tämä tekee meistä kristittyjä.”¹ (kursivointi minun)

Ahvio kirjoittaa, että ”terroristisella massa-murhaamisella ei ole eikä ole ollut mitään tekemistä sen paremmin oikeistolaisuuden, konservatismiin, länsimaisten arvojen kuin kristillisyydenkään kanssa.” Tämä riippuu kuitenkin siitä mitä edellä mainituilla käsitteillä tarkoitetaan. Jos kristillisuus määritellään Breivikin tapaan ”kulttuurisena ja sosiaalisena identiteettinä ja moraalisen ohjelmana”, on Euroopan historia täynnä esimerkkejä kristillisen lännen suorittamista veriteoista, sorrosta ja kidutuksesta. Kristillinen usko on todellakin moraalinen ohjelma, mutta monet ”kulttuurikristityt” ovat langenneet usein todella kauaksi Jeesuksen tärkeimmästä käskystä rakastaa lähimmäistä niin kuin itseään kuuluu rakastaa ja tehdä toisille niin kuin toivoisi itsellensä tekevän.

Tietenkin määrittein Rooman kirkon hallitsema ”kristillinen” Eurooppa voidaan katsoa olleen ”konservatiivinen” ja ”oikeistolainen”, jonka yhtenäisyys hajosi ensin uskonpuhdistuksen ja myöhemmin vasemmistolaisen Ranskan vallankumouksen myötä. Puhuessamme länsimaisista arvoista tarkoitamme niillä kristinuskon lisäksi liberaalia demokratiaa, kansalaisten yhtäläisiä oikeuksia lain edessä, naisten ja lasten oikeuksia, yksilön arvoa jne. Silti ”länsimaiset arvot ovat ennen kaikkea modernin yhteiskunnan tuote. Sääty-yhteiskunnassa ihminen oli tiukasti sidottu syntyperäänsä, eikä oman aseman muuttaminen ollut helppoa. Suuri osa ihmisistä oli koko elämänsä jonkun toisen ihmisen edusmiehisyyden alaisia, oli tämä sitten vanhempi, puoliso tai isäntä. Vasta 1800-luvulla alkoivat poliittiset oikeudet tulla suurempien ihmisjoukkojen osaksi, ja ajatus kaikkien ihmisten tasa-arvoisuudesta siirtyi vähitellen juhlapuheista käytäntöön.”²

Breivik näyttää haaveilevan paluusta ristiretkiajan paavin ja keisarin alaiseen Eurooppaan. Tällainen romanttinen kaiho Euroopan ”loisteliaaseen” menneisyyteen muistuttaa läheisesti Natsi-Saksan ihailua ritariajan Saksalais-roomalaista imperiumia kohtaan. Natsien tapaan Breivik halveksii modernia kulttuuria ja erityisesti marxismia.

1 Juha Ahvio: Minne Menet Suomi, sivut 87-90

2 <http://www.kookas.fi/articles/read/3299>

Natsismihan oli pohjimmiltaan traditionalistinen aate, mikä ylenkatsoi teollisen vallankumouksen ja Rankan vallankumouksen jälkeisen modernin ajan hengettömyyttä. Tästä huolimatta se halveksi marxismin materialismin ohella yhtäläillä myös kristinuskkoa ja katolista kirkkoa (tästä lisää kolmannessa osassa). Breivikin mukaan jopa ateisti voi kutsua itseään kristityksi, jos hän taistelee Euroopan kulttuurillisen identiteetin puolesta kulttuurimarxismia ja islamisaatiota vastaan. Siinä kun ääri-muslimit saavat vaikutteensa Koraanista, Breivikin kaltainen ”ääri-kristitty” ei perustele veritekoaan Raamatulla vaan saa innoitteensa sellaisilta ”kristityiltä” tyranneilta kuten Vlad Seivästäjä, joka tunnetaan myös historian ”todellisena Draculana”. Breivik, joka sanoo Norjan terroritekojen olevan vasta alkusoittoa 72 vuotta kestäväälle Euroopan sisällissodalle, kirjoittaa manifestissaan:

Romanian ristiretkelijä Vlad Keihästäjä oli psykologisen sodankäynnin nero. Kuten kellä tahansa hallitsijalla, hänellä oli kaksi vihollista: sisäinen epäjärjestys tai maanpetos ja ulkoinen islamilainen aggressori, joka uhkasi hänen maataan. Hän oli todellinen mestari julkisesti esittyssä julmuudessa saavuttaakseen maksimaalisen vaikutuksen.¹

Bram Sokerin luoman kuvitteellisen Draculan ja hänen historiallisen vastineensa Vlad III Draculan yhteys Raamatun Antikristukseen tuodaan esiin kirjani myöhemmässä vaiheessa. Mutta jos Breivik ihailee Vlad III Draculan kaltaisia hallitsijoita, joka oli yksi historian sadistisimpia ellei kaikkein sadistisin yksinvaltiain, ei ole kovinkaan yllättävää jos hän päätyi teloittamaan kylmäverisesti 77 teini-ikäistä nuorta. Breivik pysyi kivikasvoisena, kun hänen uhriensa nimiä luettiin oikeudessa, mutta kun oikeus näytti Breivikin propagandafilmin, missä hän ylistää Vlad Draculaa, hän purskahti katkeriin kyyneliin.² Kenties häntä herkisti se, ettei hän kyennyt täyttämään Draculan mittaa, sillä idolinsa rinnalla hänen rikoksensa näyttävät lähestulkoon viattomalta lastenleikiltä.

Tässä on jälleen kerran esimerkki siitä kuinka Saatana operoi näennäisten vastakohtien takana. Historisistinen eskatologia painotti molempien paavillisen lännen, joka oli vastuussa ristiretkistä, ja Muhametilaisen turkkilaisvallan olleen *molempien* Saatanan talutusnuorassa. Islamilaisen uhan noustua uuden vuosituhannen alussa taas uudestaan pintaan, monilla oikeistolaisilla konservatiiveilla on kiusaus lähteä puolustamaan läntisen sivilisaation historiaa siihen pisteeseen saakka, että uhoitamme jo paavillisen Euroopan historialliset synnit, kuten inkvisition, vastauskonpuhdistuksen, anekapuan, noitavainot jne. Tässä luvussa olen pyrkinyt esittämään tasapainoisen lähtökohdan näihin kysymyksiin. Vaikka olen puolustanut oikeutettuna ristiretkien historiallisia lähtökohtia, en puolusta niissä esiintyneitä väärinkäytöksiä tai sitä paavillista tyranniaa, mikä luotiin Eurooppaan juuri pitkälti ristiretkien ansiosta.

Anders Breivik ei ollut Jeesuksen opetuslapsi, siinä kuin ääri-muslimit ovat Muhammadin opetuslapsia. Siinä kuin Osama Bin Laden oli itäisen antikristuksen manifestaatio, Breivik oli sen läntisen haaran manifestaatio. Sama henkivalta, mikä ajoi

1 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2018206/Norway-gunman-Anders-Behring-Breiviks-manifesto-Vlad-Impaler-genius.html>

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2130364/Anders-Behring-Breivik-trial-Norwegian-killer-breaks-Vlad-Impaler-video-played.html>

Euroopan keskiaikaiset paavit ja kirkonmiehet, jotka pukeutuivat ristiin Jeesuksen nimen häpäisemiseksi, murhaamaan viattomia, toimi myös Breivikin kautta. Herää siten kysymys, että kumman antikristus-järjestelmän seuraajaksi Antikristus ilmestyy. Onko hän muslimi-jihadisti vai näennäisen kristitty ristiritari? Käynnistääkö hän Vlad III Draculan ja Kaarle V jalanjäljissä vasta-jihadin islamisteja vastaan vai taisteleeko hän Israelia, kristittyjä ja länttä vastaan Koraanin sotakutsun innoittamana. Historisistinen tulkinta, kuten edellisessä osassa osoitimme, yhdistäisi hänet molempiin. Mutta kuinka tämä on mahdollista?

Mieti seuraavaa skenaariota: Euroopan Unionin johtoon nousee mies, joka kruunataan Roomassa Euroopan alkuperäistä yhdistäjää Kaarle Suurta kunnioittaen ”roomalaisten keisariksi”. Samaan aikaan Breivikin seuraajat käynnistävät terrori-iskut monin paikoin Eurooppaa. Konservatiivit ja oikeistokristityt joutuvat veritekojen syntipukeiksi ja tiedustelupalveluiden silmätikuiksi. Terrorismin vastaisen sodan kiintopiste muuttuu islamista kristinuskoon. Kristityt siionistit leimataan terroristeiksi ja heidät lähetetään Guantanamo Bayn kaltaisiin vankileireihin ”kuulustelua” (kidutusta) varten. Antikristus esittää itsensä kaikkien uskojen ystävänä, mutta samalla lietsoo Israelin ja arvokonservatiivien vastaista propagandaa. Islamin kritisoinnista tehdään laitonta uskontojen välisen rauhan säilyttämiseksi.

Lähi-Idässä ottaa vallan lännen vastainen islamistiryhmä, joka käynnistää jihadin Israelia ja Eurooppaa vastaan. Antikristus aloittaa ”ristiretken” islamisteja vastaan näennäisenä tarkoituksenaan rauhan tuominen konfliktien repimään Lähi-Itään. Hänen todellinen tavoitteensa on kuitenkin saada hallintaansa Lähi-Idän kallisarvoiset öljyvarat maailmanherruuden saavuttamiseksi. Hän ei taistele Israelin puolella vaan asettaa sen kansainväliseen saartoon ”rauhan” ja ”kansainvälisen oikeuden” tekosyyllä. Samalla hän taistelee uskonnollisia fundamentalisteja vastaan ja kaikki niitä, jotka eivät sopeudu hänen uuteen uljaaseen maailmajärjestykseen. Ihmisten ja uskontojen massat ylistävät hänen ”rauhanomaisia” päämääriään. Hän esittää vapauttavansa muslimikansat sekä arabi-diktaattorien että Israelin ”sorrolta”. Hän sanoo edistävänsä maailmanrauhaa tukemalla uskontojen ja sivilisaatioiden välistä dialogiaa.

Tässä skenaariossa Antikristus nähtäisiin uutena Kaarle Suurena, joka taistelee sekä materialismia (ateismia) että uskonnollista fundamentalismia vastaan. Keskiajan hallitsijoiden hengessä hän käynnistää ”ristiretken” islamisteja ja siionisteja vastaan. Samalla suurinosa muslimeista näkee hänet Imaami Mahdin täyttymyksenä, koska hän taistelee Israelia ja kristittyjä siionisteja vastaan, ylistää islamia (samalla kun tuomitsee fundamentalistisen islamin) ja tekee islamin kritisoinnista laitonta.

”Rauhan” mies

Siteerasimme edellisessä luvussa kirkkoisä Kyrillos Jerusalemlaista, joka kirjoitti, että Antikristus tulisi teeskentelemään ensin lempeätä, maltillista ja hyväntahtoista, ”kuin hän olisi oppinut ja hienotunteinen henkilö”. Toisin sanoen, hän ei ilmestyisi radikaalina uskonnollisena fanaatikkona vaan näennäisen maltillisena diplomaattina, joka pyrkii

maailmanrauhan edistämiseen. Hän saa maailman vakuuttuneeksi tarkoitusperiensä rauhanomaisuudesta vaikka todellisuudessa se on vain poliittinen silmäkääntötempu, jonka avulla hän houkuttelee maan hallitusmiehet luovuttamaan valtansa hänelle. Tätä ajatusta tukevat monet raamatunkohdat. Esimerkiksi Daniel 11:21 ennustaa:

Ja hänen tilalleen nousee häpeällinen henkilö, jolle he eivät anna kuningaskunnan kunniaa *mutta hän tulee rauhanomaisesti*, ja saavuttaa kuningaskunnan imarteluilla. (King James Version)

Suomessa patmos-säätiön eläkkeelle vetäytynyt toiminnanjohtaja ja saarnaaja Leo Meller (joka on innoittanut suuresti tämänkin kirjoittajaa) on opettanut, että tämä jae olisi profetia Venäjän presidentti Putinista.¹ Tämän ajatuksen lähtökohtana on Pohjan Kuninkaan yhdistäminen Venäjään ja Putinin näkeminen Hesekiel 38:2:n täyttymyksenä Roosin ruhtinaasta. Allekirjoittanut tukee Venäjän identifioimista Hesekielen Roosiin (Russia), Mesekiin (Moskovaan) ja Tuubaliin, mutta en tue sitä käsitystä, jonka mukaan Venäjä täyttäisi Daniel 11: 21-45:n näyn Pohjan kuninkaasta. Se perustuu näennäisiin samankaltaisuuksiin Hesekielen ja Danielin näkyjen välillä. Nämä ovat molempien maantieteellinen sijainti Israelista katsoen pohjoisessa, molempien hyökkäys Israeliin ja liittosuhteet Libyan ja Etiopin kanssa (Hes. 2-8, Dan. 11:40-45).

Engelman tälle tulkinnalle muodostaa kuitenkin Dan. 11:44, koska sen mukaan Pohjan kuninkaan pelästyttää ”sanomat idästä ja pohjoisesta”. Vilkaisu maailmankartalle osoittaa Venäjän pohjoisimmaksi valtioksi Israelista katsoen (Suomi ei ole pohjoisin koska Venäjän territorio jatkuu Suomen itärajalle saakka). Kuinka Venäjä voisi säikähtää sanomia pohjoisesta jos ei ole olemassa sitä pohjoisempaa kansakuntaa joka uhkasi sen hegemoniaa? Jakeet 21-45 toteutui alunperin Antiokhos Epifanesissa, joka oli Antikristuksen esikuva jo Jeesuksen mukaan (vert. Dan. 11:31-45, Matt. 24:14-21, 2. Tess. 2:4). Profetia Pohjan kuninkaasta koskee näin ollen Antikristusta, jonka tulee nousta Rooman rajojen sisäpuolelta (Dan. 7:24, 9:27). Tästä syystä Roosin ruhtinas ja Antikristus eivät voi olla sama henkilö eikä Pohjan kuningas voi olla profetia Venäjältä. Arthur Pink kirjoittaa:

Dan. 11:45:stä luemme, ”Hän pystyttää hovitellettansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä häntä kukaan auta.” Tässä viitattu persoona on jälleen Antikristus, kuten nähdään menemällä takaisin jakeeseen 36 missä luvun tämä osio alkaa. Siinä meille kerrotaan, ”Ja kuningas tekee, mitä hän tahtoo, ja korottaa itsensä ja uhittelee jokaista jumalaa, itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu kauheita. Ja hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa; sillä mikä on säädetty, se tapahtuu” *On enemmän kuin riittävää identifioida varmuudella Antikristukseksi se henkilö, josta Dan. 11:45 puhuu.* Siten Antikristus pystyttää hänen hovitellettansa ”merien väliin,” tämä on Välimeren ja Punaisenmeren. (kursivointi minun)²

Tulemme kohta paljastamaan tähän jakeeseen kätkeytyvän henkilön ja kirjani neljännessä osassa esittämme yksityiskohtaiset historialliset perustelut siitä kuinka Antikristuksen kansallisuus, perhehistoria ja henkilöllisyys ennustetaan Danielin 11:sta luvussa. Daniel 9:27:n mukaan Antikristuksen tulee onnistua neuvottelemaan Israel ja

1 http://www.patmos.fi/leo_meller_blogi/?entityId=1

2 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Luku 2: The Papacy Not The Antichrist <http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist04.htm>

sitä ympäröivät arabiviholliset seitsemänvuotiseen rauhansopimukseen. Rauhavälittäjän virkaan tarvitaan uskonnollisesti neutraalia ja poliittisesti puolueetonta henkilöä. Hän ei voi olla sen enempiä kiihko-siionisti kuin kiihko-arabistikaan. Israel ei milloinkaan suostuisi neuvottelemaan Shemagh-huviin pukeutuvan arabin kanssa, etenkin jos hänen suosikkilauseensa olisi ”Alluha Akbar, Death to America, Death to Israel”. Eikä palestiinalaiset liioin neuvottelisi henkilön kanssa, jonka t-paidassa lukee God Bless America, God Bless Israel (näin kärjistäen).

Tähän tehtävään vaadittaisiin henkilöä, joka ei ole kiinnostunut asettumaan jonkun puolelle (vaikka se olisikin ainoa tie rauhaan) vaan joka tunnetaan uskontojen ja sivilisaatioiden välisen vuoropuhelun edistäjänä. Jos hän ilmestyisi lännestä, kuten profetia vaatiikin, tulisi hänen olla hyvin kosmopoliittinen ja myötämielinen islamilaiselle kulttuurille, samalla kun olisi myös juutalaisten ystävä (tai niin hän aluksi uskottelisi). Koska hän onnistuu saamaan rauhan Lähi-Itään, maailman johtajat luovuttavat hänelle vallan, jollaista yksikään ihminen ei ole maanpäällä vielä omistanut. Tällainen on mahdollista vain nykyisen globalisaatio prosessin kautta. Johannes näki kuinka yksi autoritääriseen maailmanhallitus tulvaisiin muodostamaan Antikristuksen toimesta:

Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan *annettiin* kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot. (Ilm. 13:7)

Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat vallan niinkuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. Näillä on yksi ja sama mieli, ja he *antavat* voimansa ja valtansa pedolle. (Ilm. 17:12-13)

Mieti näitä jakeita seuraavan uutisen kanssa vuodelta 2009:

Hyväksyen hänen nimityksensä Euroopan Unionin ensimmäiseksi presidentiksi, Belgian pääministeri Herman Van Rompuy julisti, että ”*globaali hallinto*” on ainoa keino käsitellä kriisejä, jotka piirittää planeettaa. ”Me elämme poikkeuksellisen vaikeita aikoja – taloudelliset kriisit ja sen dramaattinen vaikutus työllisyyteen ja budjetteihin, ilmasto kriisit, mikä uhkaa meidän koko olemassaoloamme, huolen, epävarmuuden ja itseluottamuksen puutteen ajanjakso,” hän sanoi hänen neitsyt lehdistö konferenssissaan. ”Silti nämä ongelmat voidaan ylittää yhteisellä pyrkimyksellä meidän maidemme välillä. 2009 on myös globaalin hallinnon ensimmäinen vuosi G20:nen muodostamisella talouskriisin keskellä. Ilmasto konferenssi Kööpenhaminassa on toinen askel kohti meidän planeettamme globaalia hallintoa”¹ (kursivointi minun)

Vain nykyinen aika globaaleine kriiseineen mahdollistaa näiden jakeiden toteutumisen lähi vuosina. Antikristus ei perusta maailmanhallitustaan verellä ja terrorilla, vaan maan hallitsijat luovuttavat hänelle valtansa *vapaaehtoisesti*. Tätä mielettömyyttä ei pystyisi käsittämään muutoin kuin yllä esitetyn uutisen valossa. Antikristus tulee puhumaan Van Rompuyn tavoin globaaleista kriiseistä ja vaatimaan globaalia hallintoa niiden käsittelyyn. Koska hän osoittaa määrätietoista globaalia johtajuutta ja uskoa kriisien ratkaisemisen mahdollisuuteen, maailman johtajat tarjoavat hänelle yhä suurempaa globaalia vastuuta ja lopulta luopuvat kansallisista intresseistään nimellisesti planeetan hyvinvoinnin eduksi. Samoin kuin pääministerien ja presidenttien sanotaan edustavan

1 <http://www.wnd.com/2009/11/116823/>

kansojensa intressejä, sanotaan Antikristuksen edustavan koko planeetan intressejä. Hänen katsotaan puhuvan koko maailman puolesta ollen lukemattomien tavallisten ihmisten ääni suurta rahataloutta vastaan, joka nähdään syypääksi maailman ekologisiin, taloudellisiin ja sosiaalisiin ongelmiin.

Ansaitakseen kansojen ja niiden johtajien tuen, Antikristus ei ilmesty kasvottomana byrokraattina vaan hänen uskotaan tarjoavan ratkaisun kaikkia kansoja piinaaviin vitsauksiin (massatyöttömyyteen, nuorten ja vanhusten syrjäytymiseen, ylivelkaantumiseen, ympäristökriiseihin) Hän ratkaisee myös Lähi-Idän kriisin ja sen mukana tuoman maailmanlaajuisen kahtiajakautumisen. Hän tarjoaa harmoniaa ja tasapainoa vihan ja konfliktien repimään maailmaan. Hän painottaa Jeesuksen tavoin lähimmäisenrakkautta ja anteeksiantoa ainoana tienä maailman parantumiseen. Hän ei esiinny vihaa ja väkivaltaa lietsovana fanaatikkona, vaan intellektuellina ja arvokkaana valtionpäämiehenä, jota painaa syvä huoli planeetan hyvinvoinnista. Hänen uskotaan olevan aidosti huolissaan tavallisten ihmisten hyvinvoinnista ja heidän tulevaisuudesta, toisin kuin rahanhimon korruptoimat poliitikot. Tästä syystä massat ottavat hänet vastaan suurta suosiota osoittaen (toivottavasti sinä et ole yksi niistä).

Tämä näennäinen arvokkuus, maltillisuus ja isällinen lempeys osoittautuu kuitenkin harhakuvaksi, kun hän vihan ajan puolella välissä riisuu naamarin kasvoiltaan ja paljastaa todellisen luontonsa. Ilmestyskirja sanoo, että kun Saatana heitetään alas taivaasta maanpäälle, hän pitää ”suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa.” (Ilm. 12:12). Tämä kohta puhuu vihan ajan toisesta puoliskosta, jolloin Antikristus ei toimi enää omassa vallassaan vaan hänen ruumiinsa on Luciferin riivaama täynnä vihaa Jumalaa, Kristusta ja koko ihmiskuntaa kohtaan. Tuhotakseen Jumalan pelastussuunnitelman koko ihmiskunnan vapauttamiseksi perisynnistä, hän yrittää ensin hävittää Israelin – tuon kahdellatoista tähdellä (Israelin 12 sukukuntaa, ks. 1. Moos. 37:9) seppelöidyn vaimon, joka ”synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella valtikalla” (j. 5).

Tästä samasta tapahtumasta kertoo seuraavat raamatunjakeet:

Hänen lähettämänsä sotajoukot nousevat ja häväisevät pyhäkön linnoituksineen, poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat sinne hävityksen kauhistuksen. Ja liitonrikkajat hän viettelee luopumukseen houkutuksillaan, mutta niitten joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä. Ja taidolliset kansan seassa opettavat monta, mutta heitä sorretaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä, jonkun aikaa. (Dan. 11:31-32)

Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka tämän lukee, se tarkatkoon – silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille; joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan, mitä hänen huoneessansa on, ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa. Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule. (Matt. 24:15-21)

Nämä jakeet osoittavat selvästi, että Daniel 11:21-45:ssä mainittu Pohjan Kuningas on Antikristus eikä Venäjän johtaja. Googin ruhtinaan sotajoukot kaatuvat Israelin vuorilla, kuten Hesekielin 39. luku ennustaa, eikä onnistu vahingoittamaan Jerusalemiä. Kun taas

Pohjan Kuningas häpäisee Jerusalemin kolmannen temppelin linnoituksineen, poistaa jokapäiväisen uhrin, asettaa kaikkein pyhimpään hävityksen kauhistuksen (Dan. 9:27) ja sortaa kansaa ”miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä” 42 kuukauden ajan (Ilm. 11:2). Pohjan Kuninkaan käsistä pelastuu vain Edom ja Mooab (Dan. 11:41), mikä vastaa nykyään suunnilleen Jerusalemin ja Petran välissä olevaa Jordanian läntistä rajaa. Monet raamatunopettajat ovat ajatelleet juuri Petran olevan se piilopaikka mihin juutalaiset pakenee Antikristusta (Ilm. 12:14) ja missä Jumala elättää heitä kolmen ja puolen vuoden ajan.

Mutta Antikristus ei hyökkää vain Israeliin vaan myös Egyptiin ja muihin Etelän Kuninkaan *maihin* (Dan. 11: 43, 40), joita näyssä kutsutaan ”maakunnan lihavimmiksi seuduiksi.” (j. 24). Seuraavien jakeiden mukaan tämä kaikki tapahtuu rauhan nimessä:

Ja politiikkansa avulla hän myös saa oveluuden menestymään kädessään. Hän suurentelee itseään sydämessään, ja *rauhan avulla* hän tuhoaa monia: hän nousee myös Prinssien prinssiä vastaan, mutta ilman ihmiskättä hänet muserretaan (King James Version)

Rauhan varjolla hän syöksyy maakunnan lihavimpiin paikkoihin; ja hän tekee mitä hänen isänsä eivät tehneet, tai hänen isiensä isät; heidän joukossaan hän levittää sotasalista ja rikkauksia: niin ja hän ennustaa juonensa linnoituksia vastaan, jopa määräaikaan asti. (King James Version)

Haluan painottaa, että se on läntinen sivilisaatio, joka historiallisesti on käynyt sotaa rauhan ja kansainvälisen oikeuden nimessä. Kirjoitin aikaisemmin Augustinuksen määrittelemästä rauhan pakottamiseen tähtäävästä sodankäynnin dogmista. Tämän kristillisen tradition pohjalta länsi on sotinut jo tuhannen vuoden ajan ”rauhan varjolla”. Ristiretkien alkuperäinen tarkoitus oli Palestiinan pyhien paikkojen ja idän kristittyjen suojeleminen muslimien hyökkäysiltä, joita oli esiintynyt jo islamin alkuaajoista lähtien. Ristiretket oli eräällä tavalla rauhan ja oikeudenmukaisuuden nimessä toteutettua lännen ”kolonialismia” (ilman uuden ajan kolonialismin taloudellista ulottuvuutta). Ensimmäisen Persianlahden sodan ja Kosovon sodan jälkeen lännessä nousi keskustelu humanitaarisesta interventtiosta ja sen oikeutuksesta kansainvälisessä laissa. Kuitenkin jo kauan ennen kansainvälisen lain ilmaantumista länsi harjoitti humanitaarista interventtiota. Esimerkeinä tästä on vaikkapa toinen maailmansota tai Kreikan itsenäisyysota, jossa Britannia, Ranska ja Venäjä puuttui taisteluihin, kun Egyptin Ali Pasha uhkasi Turkin kanssa kreikkalaisten kansanmurhalla.¹

Vuonna 2003, kun presidentti Bush puolusteli hyökkäystä Irakiin, hän sanoi sodan palvelevan rauhan päämääriä: ”Me etsimme rauhaa. Me tähtäämme rauhaan. Ja joskus rauhaa tulee puolustaa. Tulevaisuus, joka elää kauheiden uhkien armossa ei ole rauhaa ollenkaan. Jos sota pakotetaan meille, me taistelemme oikeudenmukaisuuden tähden ja oikeudenmukaisuuden nimessä me armahdamme viattomia.”² Tämä lainaus viittaisi Antikristuksen seuraavan George W. Bushia ja läntistä liittoumaa hänen sotilasoperaatioidensa perusteluissa. Antikristuksen NATO -johtoiseen armeijaan viittaa myös Ilmestyskirjan kuvaus Harmageddonin sodasta, jossa idän kuninkaat (Kiina ja sen

1 http://fi.wikipedia.org/wiki/Navarinon_taistelu

2 <http://www.kashmirherald.com/featuredarticle/stateoftheunion.html>

liittolaiset) ovat Antikristuksen läntisen hegemonian päävastustajia (Ilm. 16:12-16). Seuraavaksi kuljemmekin jo polttavan lähelle Antikristuksen identiteetin paljastusta.

Persianlahti ja OPEC Dan. 11:24:ssä

Danielin kirjan useat kommentaattorit huomauttavat, että ”maakunnan lihavimmat seudut” Dan. 11:24:ssä on tarkka profetia öljy ja maakaasu varoistaan rikkaista Lähi-Idän ja Persianlahden islamilaisista öljymaista. Vuonna 1960 ne perustivat öljyviemämaiden järjestön OPECin, joka hallitsee noin kahta kolmasosaa maailman öljyreserveistä ja 40 % vuotuisesta maaöljyn tuotannosta.¹ Tästä johtuen OPECilla on ollut pelottava vaikutus länsimaiden Israel-tukeen. Kun vuoden 1973 Jom kippur sodassa Egypti ja Syyria aloitti sodan Israelia vastaan ja länsimaat tarjosivat tukensa Israelille, OPEC nosti välittömästi öljyn hintaa 70 %, mikä sai öljysaarrosta hätääntyneen Euroopan Yhteisön lopettamaan tukensa Israelille.² Perry Stone kirjoittaa:

Joku saattaa sanoa: ”Kuinka tämä voisi viitata meidän aikaamme? Eihän Danielin päivinä ollut öljylähteitä.” Aivan oikein, mutta tämä on hämmästyttävä, yliluonnollinen Raamatun profetian todiste. Profeetalliset visionäärit näkivät asioita vuosisatoja ennen niiden tapahtumista ja kirjoittivat niistä erittäin tarkasti. Tämän profetian kehys on yhteydessä johtajaan, jota monet pitävät Raamatun profetioiden Antikristuksena. Jae käsittelee Antikristusta, joka ottaa tärkeitä maa-alueita haltuunsa ja lupaa jakaa seudun varallisuuden seuraajilleen. Tämän profetian sana *lihavimpiin* on usein käännetty ”rikkaimpiin” tai ”varakkaimpiin”. Kantasana on kuitenkin *shaman*, joka voi merkitä ”öljy” tai ”loistaa”. Nykyisellä ymmärryksellämme voimme sanoa, että lihavimmat paikat (jotka tuottavat suunnattoman määrän varallisuutta) ovat Persianlahden tienoon öljyvaltiot.³

Koska moderni yhteiskunta on tullut niin riippuvaiseksi maaöljystä, öljyesiintymät ja sen tuotanto vaikuttaa merkittävästi siihen miksi Lähi-Idästä on muodostunut niin ratkaiseva kriisipesäke suurvaltojen intresseille ja kansainvälisille jännitteille. Wikipedia kirjoittaa:

Öljyyn käsiksi pääsy oli – ja yhä on – tärkeä tekijä useissa 1900 -luvun sotilaallisissa konflikteissa, mukaanlukien toinen maailmansota, jonka aikana öljypalvelut jotka oli merkittävä strateginen apu oli laajasti pommitettu. Operaatio Barbarossa sisälsi päämäärän Baku öljykenttien kaappaamiseksi, koska se tarjosi kipeästi tarvittua öljyä varaston saarrosta kärsiville Saksan sotajoukoille. Öljyn tutkimus Pohjois-Amerikassa 1900 -luvun alussa johti myöhemmin USAn johtavaksi tuottajaksi vuosisadanpuoliväliin mennessä. Kun öljyn tuotanto USAssa huipentui 1960 -luvulla, sen ylitti kuitenkin Saudi Arabia ja Neuvostoliitto. Tänäpäin noin 90 prosenttia ajoneuvoihin tarvituista polttoaineista kohdataan öljyllä. Maaöly muodostaa myös 40 prosenttia koko energian kulutuksesta Yhdysvalloissa, mutta on vastuussa ainoastaan yhdestä prosentista sähkön tuotantoa. Maaöljyn arvo siirrettävissä, hitaissa energia lähteissä, joka antaa virtaa suurelle osalle ajoneuvoja ja monien teollisten kemikaalien perustana tekee siitä yhden maailman tärkeimmistä kulutushyödykkeistä. Hyödykkeen toteuttamiskelpoisuutta hallitaan useiden avainparametrien kautta, useiden ajoneuvojen polttoaineesta kilpailevassa maailmassa, maailman markkinoille viedyn öljyn määrän (Export Land Model), Net Energy Gain (taloudellisesti hyödyllisenä tarjottu energia miinus tuhlatu energia), öljyä vievien kansojen poliittinen vakaus ja kyky puolustaa öljyn toimitus reittejä. Kolme öljyntuotannon huippumaata ovat Venäjä,

1 <http://fi.wikipedia.org/wiki/OPEC>

2 http://fi.wikipedia.org/wiki/Jom_kippur_-_sota#Ilmasilta

3 Stone: sivut 194-195

Saudi Arabia ja Yhdysvallat. Noin 80 prosenttia maailman helposti saatavissa olevista varoista sijaitsevat Lähi-Idässä, joista 62.5 tulee Arab 5:stä: Saudi Arabia, Yhdistynyt Arabiemiirikunnat, Irak, Qatar ja Kuwait.¹

Stone käsittää aivan oikein jakeiden 21-45 Pohjan Kuninkaan koskevan Antikristusta, ja ”maakunnan lihavimpien seutujen” öljystä rikkaita islamilaisia maita. Hän ei kuitenkaan käsitä näystä ilmenevää Antikristuksen läntistä alkuperää sillä hän vihjailee hänen Saudi-Arabialaiseen taustaan. ”Maakunnan lihavimmat seudut” tai ”maakunnan öljyseudut” eivät koske vain Persianlahden maita, vaan kaikkia OPECin jäsenvaltioita, sisältäen myös Pohjois-Afrikkaan kuuluvan Libyan ja Algerian. Siten profetia maakunnan lihavimmista seuduista koskee juuri niitä maita, jotka mainitaan Pohjan Kuninkaan päävastustajina. Häntä vastaan sotiva Etelän Kuningas koski näyn esittäytymyksessä Aleksanteri Suuren seuraajaksi Egyptissä noussutta Ptolemaioksen hallitsijasukua. Näyn lopunaikoja koskeva täyttymys liittyy sen kuitenkin paljon laajempaan alueeseen kuin Egyptiin. Tämä voidaan päätellä siitä, että jakeessa 40 Pohjan Kuninkaan kerrotaan hyökkäävän ”hänen maihinsa, tulvana leviten niiden ylitse.”

Seuraavissa jakeissa näistä maista mainitaan seuraavat: Egypti, Edom ja Mooab (nyk. Negevin autiomaan Etelä-Israelissa ja Jordanian länsirannikko), Libya ja Etiopia, joka Danielin päivinä vastasi enemminkin nykyistä Sudania, sekä Israel. Lisäksi jakeen 24 viittaus ”maakunnan öljyseutuihin” lisäksi tähän myös öljyriikkaat Persianlahden maat kuten Iranin, Irakin ja Saudi-Arabian. Joten Etelän kuninkaan maat yhdistetään siihen alueeseen, jota tänään yhdistää islamilainen ja arabialainen kulttuuri rikkaine öljyesiintymineen. Jos Etelän Kuningas identifioidaan koko arabimaailmaan tulee Pohjan Kuninkaan nousta tällöin arabimaiden ulkopuolelta, sillä näyn mukaan hän himoitsee Etelän kuninkaan maita. Näyssä Arabimaat identifioidaan Etelän kuninkaan valtapiiriin, ei Pohjan Kuninkaan. Siinä Pohjan Kuningas yhdistetään kreikkalaiseen sivilisaatioon (Dan. 10:20, 11:1-21), jonka perillinen on tänään länsi.

Näyn alkuperäinen täyttymys viittasi Antiokhos Epifanesiin, *kreikkalaissukuiseen* Syyrian hallitsijaan. Koska Raamattu sanoo Epifanesin olleen Antikristuksen esikuva (Dan. 11:31, Matt. 24:15) tulee hänen nousta Epifanesin tapaan Kreikasta, mikä tarkoittaa tänään länttä, antiikin Kreikan juutalais-kristillistä perillistä.

Se on myös roomalaiskatolinen ja protestanttinen länsi, joka on käynyt yhtämittaista sotaa Arabian ja Turkin muslimeita vastaan. Islamien ja kristillisen Euroopan välinen sota alkoi jo Bysantin keisari Herakleoksen aikana 600 -luvulla, kun arabisotilaat miehitti Palestiinan, Syyrian ja Egyptin, ja eteni Pohjois-Afrikasta Iberian niemimaalle 700 -luvun alussa. Epäonnistuttuaan Euroopan valloittamisessa Espanjan kautta, turkkilaiset kokeilivat sitä reilu 700 vuotta myöhemmin Balkanin kautta, mutta yhtä heikoin tuloksin. Se oli nimenomaan Länsi-Eurooppa, joka miehitti Pyhää Maata ensin ristiretkien kaudella ja sittemmin 1900 -luvun ensimmäiselle puoliskolla halliten sekä Palestiinaa että suurinta osaa koko muusta islamilaisesta maailmasta. Napoleonin sodissa Ranska, joka johti myös keskiaikaisia ristiretkiä, valloitti muutamaksi vuodeksi Egyptin ja Palestiinan ja suunnitteli Palestiinaan juutalaisvaltion perustamista 150 vuotta ennen Israelin syntyä (tästä lisää vielä myöhemmin).

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Petroleum#Modern_history

Israel-Arabi konflikti ja Persianlahden strategisesti merkittävät öljy ja maakaasuputket vetää puoleensa suurvaltojen mielenkiinnon Lähi-Itään kuin magneetti. Vuoden 2002 *kansakunnan tila* -puheessaan (State of the Union Address) presidentti Bush julisti että Irak, Iran ja Pohjois-Korea ja ”heidän terroristi liittolaiset muodostavat pahan akselin, jotka aseistautuvat maailmanrauhan uhaksi” Tähän Bushille tyypilliseen hyvän ja pahan -retoriikkaan saattaa liittyä kuitenkin muutakin kuin pyhää vihaa pahuuden-valtoja vastaan. Tämän kaunopuheisuuden taakse saattaa kätkeytyä jotakin, mikä liittyy paljon enemmän rahanvaltaan kuin pahanvaltaan (eikä näillä ole juurikaan eroa).

Musi suuri peli ja Harmageddon

Länsi-Eurooppa, joka on kuuluisa sen kolonialistisesta historiastaan, oikeutti siirtomaa politiikan eurooppalaisen sivistyksen ja evankeliumin levittämisen varjolla, vaikka sen päätarkoitus olikin siitä koitua taloudellinen ja sotilaallinen hyöty lännen suurvalloille. Samoin tänään länsi sotii Lähi-Idässä ihmisoikeuksien ja demokratian tekosyillä, mutta salaa sotien taloudellisen ja geopolittisen ulottuvuuden. Huolimatta virallisesta sota-propagandasta, monet republikaanit Yhdysvalloissa ovat myöntäneet, että Irakin ja Afganistanin sodassa oli todellakin kyse öljystä. Esimerkiksi neljän tähden kenraali John Abizaid – entinen Irakista vastuussa ollut komentaja – sanoi: ”Totta kai se on öljystä, siinä on hyvin paljon kyse öljystä, emme voi todella kieltää tätä.”¹ Mutta tässä ei ole kyse vain öljystä vaan myös maakaasusta ja Yhdysvaltojen lisäksi se on kietonut mukaansa kaikki aluetta ympäröivät suurvallat.

Tätä kylmänsodan ja syyskuun 11:sta jälkeistä uutta kansainvälistä selkkausta kutsutaan maailmanpolitiikan asiantuntijoiden taholta ”uudeksi suureksi peliksi”, joka on jatkoa paljon varhaisemmalle ”pelille”, jota käytiin jo kolonialistisella aikakaudella 1800-luvun Keski-Aasiassa ja Lähi-Idässä. *Suuri peli* oli alunperin tsaaristisen Venäjän ja Brittiläisen Imperiumin välillä käyty strateginen kilpailu Keski-Aasian hallinnasta.² Aasiasta se kuitenkin laajeni myös Ottomaani Imperiumiin, kun britit ymmärsivät Suezin kanavan hallinnan olevan välttämätön osa sen ulkopoliittisia intressejä voidakseen turvata helpon kauppareitin Intiaan.³ Venäjä taas himoitsi Bosporinsalmen hallintaa saadakseen avoimen reitin Välimeren vesiin. Se myös hyödynsi ovelasti Balkanin alueella ilmennyttä kreikkalais-ortodoksisten kristittyjen kansallista heräämistä sen imperialistisen vaikutusvallan lisäämiseksi, mikä uhkasi turkkilaisvallan itsenäisyyttä ja alueellista yhtenäisyyttä.

Venäjän vaikutusvallan kasvu huoletti paitsi Itävalta-Unkarin Keisarikuntaa mutta myös brittejä, koska se uhkasi sen tärkeintä dominiotaan eli brittiläistä Intiaa. Uhka johti Britannian hyökkäämään Afganistaniin vuosina 1839 – 42 ja 1878-80. Afgaanisotien tarkoituksena oli vaihtaa venäläismielinen emiiri Dost Mohammad brittien vasalliin Shuja Shah Durraniin. Venäjän pyrkimys kasvattaa sotilaallista vaikutusvaltaa Välimerellä oli

1 <http://www.washingtonsblog.com/2013/03/top-republican-leaders-say-iraq-war-was-really-for-oil.html>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/The_Great_Game

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Benjamin_Disraeli#Suez

eräs johtava syy siihen miksi Britannia miehitti Egyptin vuonna 1882.¹ Tuona vuonna alkoi myös ensimmäinen *alijah*, eli diasporassa eläneiden juutalaisten maahanmuuttoaalto *Eretz Yisraeliin* tai Israelin Maahan² (On melkein pätevä ironia, että juuri tuolloin kun Jumala näytti voimansa historian ohjaajana, Friedrich Nietzsche julisti teoksessaan *Iloinen tiede: "Gott ist tot"* eli "Jumala on kuollut". Mutta Jumala vastaa tänään: "Nietzsche ist tot").

Suuri peli päättyi Keski-Aasiassa vuonna 1907 solmittuun sopimukseen, jossa Persia, Afganistan ja Tiibet jaettiin Venäjän ja Iso-Britannian kesken suurvaltojen välisiin etupiireihin. Maat päättivät haudata sotakirveensä Saksan uhatessa molempien valtioiden intressejä sekä Lähi-Idässä että Euroopassa. Sopimus oli historiallisesti merkittävä, koska se johti Ympärysvaltien syntyyn Venäjän, Britannian ja Ranskan välillä ja valmisti tien tietä ensimmäisen maailmansodan puhkeamiselle vuonna 1914. Ensimmäisen maailmansodan profetallinen painoarvo ilmenee siinä, että tuossa sodassa laskettiin perustukset juutalaisvaltion synnylle vuonna 1948, kun Britannia valloitti Palestiinan Ottomaaneilta ja myönsi tukensa juutalaisten kansalliskodin luomiselle Palestiinaan *Balfourin julistuksessa*.

Uusi suuri peli on tiekartta Harmageddoniin. Emme voi ymmärtää profetiaa Harmageddonista, ellemmme ensin käsitä tämän "pelin" sääntöjä, historiaa ja sen avainpelaajia. Koska Danielin 11. luku on rinnakkainen Johanneksen näkyyn Harmageddonista (Dan. 11:44, Ilm. 16:12-14), emme voi myöskään käsittää näkyä Pohjan kuninkaasta ellemmme ensin käsitä uuden suuren pelin pelisääntöjä. Enteellisellä kaukonäköisyydellä Asgar Mitha kirjoittaa artikkelissaan "viimeinen suuri peli" syyskuulta 2008:

15 vuoden ajan resultantti yksi-napaisuus on kutenut terrorismia. Läntisen liittouman ainoa hegemoninen kumppanuus on aiheuttanut siirtymän siinä, kuinka ihmiset eivät enää elä Al-Qaidan, Talibanin tai Saddamin pelossa mutta Amerikan. Liittouma on kirjaimellisesti kaapannut Yhdistyneet Kansakunnat ja kaikki taloudelliset ja sosiaaliset systeemit luomalla Uuden Maailmanjärjestyksen (New World Order) missä heidän tahtonsa hallitsee kaikin puolin. Kuitenkin, suurvallat Kiina ja Venäjä ovat jo ilmaissut heidän aikomuksensa haastaa ylivaltaa. Jopa pienempi valta, Iran, on ottanut Amerikan ja EU:n ydinoikeuksiansa diplomaattiseen karuselliin. Kun maailma muuttuu yhä enemmän moni-napaiseksi, muut pienemmät valtat ovat hyppäämässä ylös ja seuraamassa Iranin johtoa. Se on nyt selvää, että uudistuneella suurella pelillä, tulee olemaan enemmän pelaajia ja enemmän kilpailua kuin oli Britannian ja Venäjän pelaaman pelin aikana 1800 – ja 1900 -luvulla. Tässä pelissä oli ainoastaan yksi voittaja ja yksi häviö. *Panokset joiden vuoksi peliä nyt pelataan ovat globaali ylivalta, energia, geo-poliittinen turvallisuus, uskonto ja taloudellinen kontrolli. On liian monta pelaajaa ruuhkaisalla shakkilaudalla ja kahdeksan ydinpuikkoa. Tämä voi hyvin olla viimeinen suuri peli, jossa ei ole voittajia tai häviäjiä.*³ (kursivointi minun)

Uuden suuren pelin nähdään olevan strateginen kilpailu maailman hupenevien energia varojen hallinnasta suurvaltojen kuten Venäjän, Kiinan ja NATO maiden välillä. Näiden suurvaltojen pelilautana on maapallo ja sen arvokkaimmat strategiset alueet sijaitsevat Keski-Aasiassa, Etelä-Kaukasiassa, Lähi-Idässä ja Pohjois-Afrikassa. Se on kilpailua energiavaroista ja elintärkeiden rannikkoalueiden hallinnasta. Pelin voittajasta tulee planeetan hallitsija mutta sen riskinä on ydinsota, joka hävittää kaikki pelaajat. Se on kaikkein vaarallisin uhkapeli, mitä ihminen on koskaan kehittänyt. Wikipedia kirjoittaa:

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Congress_of_Berlin#Main_issues

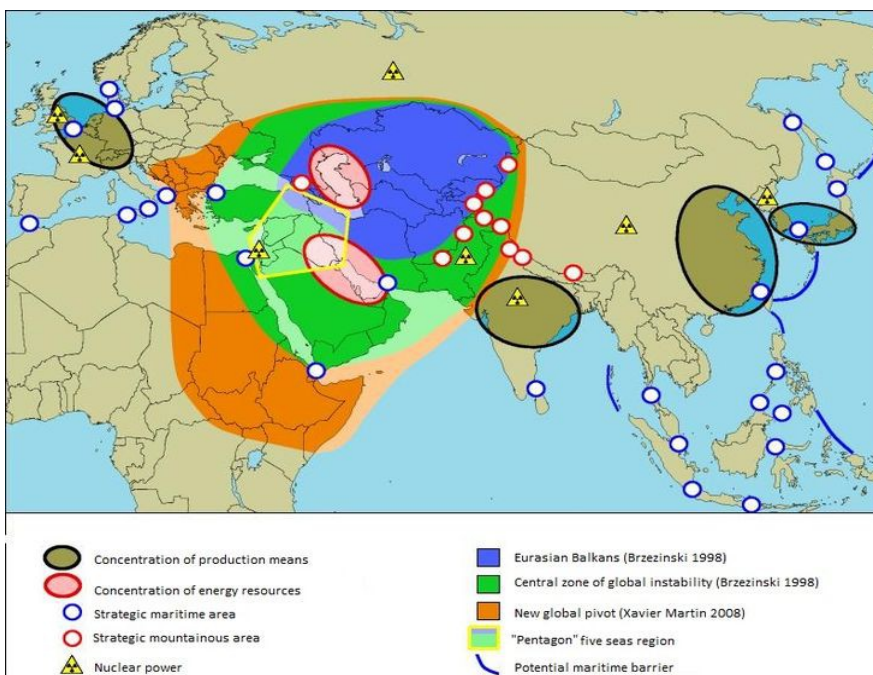
2 http://en.wikipedia.org/wiki/First_Alijah

3 <http://www.countercurrents.org/mitha030908.htm>

Monet kirjailijat ja analysoijat näkevät tämän tämän uuden ”pelin” keskittyvän alueellisen maaöljy politiikan ympärille. Nyt, sen sijaan että itseasiassa kilpailtaisiin geografisen alueen hallinnasta, ”öljyputket, öljytankkeri reitit, maakaasu liitot, ja sopimukset ovat uuden suuren pelin voittoja”. Termi on tullut vallitsevaksi aluetta koskevassa kirjallisuudessa, ilmestyen kirjojen otsikoissa, akateemisissa aikakauslehdissä, uutisartikkeleissa, ja hallitus raporteissa.

Vuotaneessa WikiLeaksin julkaisemassa Yhdysvaltojen suurlähetystön sähkössä raportoitiin, että Prinssi Andrew, Yorkin Herttua, tuki uuden suuren pelin konseptia:

- Puhutellen suurlähettiläälle suoraan, Prinssi Andrew kääntyi sitten alueelliseen politiikkaan. Hän sanoi peittelemättömästi ”Yhdistynyt Kuningaskunta, Läntinen Eurooppa (ja jatkeella te amerikkalaiset myös)” olivat nyt vahvasti palanneet pelaamaan suurta peliä. Paljon eloisampana kuin koskaan, hän lausui ylimielisesti: ”Ja tällä kertaa me aiomme voittaa!”¹

Uusi suuri peli: Oranssi: uusi globaali napa, Vihreä: globaalien epävakauden keskusvyöhyke, Sininen: Euraasian Balkan, Punainen ellipsi: energiavarojen keskittymä, Harmaa ellipsi: tuotantokeinojen keskittymä, Sininen ympyrä: strategiset merialueet, Punainen ympyrä: strategiset vuoristoalueet, Keltainen viisikulmio: viiden meren alue.

2

Yllä esitetty kuva paljastaa uuden suuren pelin laajuuden ja aukaisee silmiemme eteen Danielin 11. luvun näkyjen todellisuuden. Huomaa, että tämä ”peli” keskittyy samalle alueelle, josta Harmageddonin tulisi Danielin 11. luvun mukaan alkamaan. Näemme Libyan, Sudanin/Etiopin, Egyptin ja koko Lähi-Idän olevan tämän ”pelin” keskusaluetta. Daniel ennustaa: ”Hän [Pohjan kuningas] hyökkää myös Ihanaan maahan [Israeliin] ja

1 http://en.wikipedia.org/wiki/New_great_game#Overview

2 Kuvan lähde: <http://en.wikipedia.org/wiki/File:Eurasia geopolitical.jpg> (This file is licensed under the [Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported license](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/).)

monta kaatuu. Mutta hänen kädestänsä pelastuvat nämä: Edom ja Mooab ja ammonilaisten pääosa [Negev ja Jordanian länsirannikko]. Ja hän ojentaa kätensä maita kohti; Egyptin maa ei ole säästytvä. Hän valtaa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet, ja liibyalaiset ja etiopialaiset [Sudan/Etiopia] liittyvät häntä seuraamaan.” Kun ymmärrät, että tämä on profetia Antikristuksesta eikä Roosin ruhtinaasta, käsität että sen tulee koskea läntistä liittoumaa, ei Venäjää.

Miksi profetia sitten kutsuu häntä *Pohjan* kuninkaaksi? Antikristusta - jakeen 21 kelvotonta - ei määritellä *Pohjan* kuninkaana kuitenkaan muualla kuin jakeessa 40. Koska jae 44 sanoo, että hän säikähtäisi sanomia idästä (viitaten Kiinaan ja sen liittolaisiin, ks. Ilm. 16:12) ja pohjoisesta (viitaten Venäjään, ks. Hes. 39:2), saattaa jakeessa 40 mainittu *Pohjan* kuningas tarkoittaaakin Antikristuksen sijasta Venäjää, joka sen mukaan hyökkäisi Antikristuksen liittolaisena Etelän kuninkaan maihin. Jakeen kieliopillinen rakenne ei millään tavoin sotisi tällaista tulkintaa vastaan.¹ Tämän valossa länsi johtaisi vihan aikana euraasialaista liittoumaa Etelän kuningasta eli arabimaailmaa vastaan. Mutta lopulta sekä Venäjä että Kiina kääntyisi Antikristusta vastaan, jolloin hän lähtee ”täynnä kiukkua hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omiksi” (j. 44). Ilmestyskirjan mukaan Euftrat-virta kuivuu vihan ajan lopulla, jolloin 200 miljoonainen idän armeija marssii idästä Afganistanin, Pakistanin ja Iranin kautta Jisreelin tasankoon Megiddossa, Israelissa.

Vain tätä edeltänyt läntinen aggressio Lähi-Idän ja Keski-Aasian energiavarojen hallinasta kykenee selittämään Kiinan vasta-hyökkäyksen. Aasialaisten sotajoukkojen raivoisaa marssia länteen ei olla nähty sitten suuren mongolivalloittajan Tšingis-kaanin (1167-1227). Ota huomioon, että syyskuun 11:sta jälkeen länsi on harjoittanut globaalia hegemoniaa Lähi-Idässä ja Keski-Aasiassa ärsyttäen sekä Venäjän että Kiinan. Nämä molemmat vastusti NATO:n hyökkäystä Irakiin (2003) ja Libyaan (2011) ja tällä hetkellä ne pyrkivät boikotoimaan myös lännen hyökkäystä Syyrian dikataattorin Bashar Al-Assadin hallintoa vastaan.² Siinä kun syyskuun 11:sta tarjosi Bushin hallinnolle tekosyyn Irakin valtaamiseen, on Arabikevät (2011) tarjonnut Obamalle ja EU:lle uuden tekosyyn jatkaa uutta suurta peliä. Jesajan 19. luku ennustaa Egyptin ajautuvan sisällissotaan juuri ennen Jeesuksen toista tulemusta (j.2, 20-25). Sisällissodan seurauksena Egypti annetaan ”tylyn herran käsiin, ja kova kuningas on hallitseva heitä, sanoo Herra, Herra Sebaot” (j. 4). Danielin 11:sta luvun valossa on selvää, että tämä ”tyly herra” on itse Antikristus. Näky kertoo, että hän ”ojentaa kätensä maita kohti; Egyptin maa ei ole säästytvä” (Dan. 11:42)

Joten profeetallinen palapelimme alkaa hahmottua. Samoin kuin länsi käytti Libyan sisällisotaa verukkeena vuoden 2011 invaasioon ja samoin kuin se käyttää nykyistä sisällisotaa Syyriassa perusteluna NATO:n humanitaarisen intervention oikeutukseen, tulee länsi Antikristuksen johtamana miehittämään lopulta Egyptin sen Jesaja 19:sta ennustetun sisällissodan kiihottamana. Onkin mielenkiintoista, että Egyptissä ei ole ollut sisällisotaa sitten Ptolemaioksen dynastian, mutta Arabikevään jälkeen kehityssuunta on enteillyt selvästi sisällisotaa muslimi veljeskunnan (jota vallasta syösty presidentti

1 ”Mutta lopunajalla Etelän kuningas (arabilittouma) iskee yhteen hänen (so. kelvottoman) kanssansa ja Pohjan kuningas (Venäjä kelvottoman liittolaisena) käy tämän (so. Etelän kuninkaan) kimppuun vaunuilla ja ratsuilla ja monilla laivoilla, hyökkää hänen maihinsa tulvana leviten niiden ylitse. (Dan. 11:40)

2 <http://www.theatlantic.com/china/archive/2013/08/why-china-will-oppose-any-strike-on-syria/279191/>

Mursi edusti) kannattajien ja sen vastustajien välillä.¹

Antikristus paljastuu

WikiLeaks paljasti Englannin kuningasperheen jäsenen Prinssi Andrewin innokkuuden suuren pelin jatkamiseen Venäjän ja Kiinan välillä. Tämän tulisi kertoa jotakin brittiläisen eliitin vallanhimosta ja rakkaudesta sotaa kohtaan. Aivan kuin alkuperäinen suuri peli käytiin Venäjän ja Brittiläisen imperiumin kesken, toivoo Prinssi Andrew, että Yhdistyneet Kuningaskunnat johtaisi läntistä liittoumaa myös uudessa suuressa pelissä. Yorkin Herttua Prinssi Andrew on Kuningatar Elisabethin kolmas lapsi ja Englannin kruununperillisen Walesin Prinssi Charlesin nuorempi veli. Kuten kirjani neljännessä osassa tulemme yksityiskohtaisesti perustelemaan, tämä kruununprinssi täyttää Daniel 11:21:n ennustuksen ”kelvottomasta, joka ei ollut saapa kuninkaan arvoa”² tai kuten King James (*Englannin kuningas* v. 1603-25) kääntää: ”häpeällisestä henkilöstä, jolle he eivät anna kuningaskunnan kunniaa.” Tässä ”he” viittaa brittiläisiin, ”kuningaskunta” Yhdistyneeseen Kuningaskuntaan ja ”kuningaskunnan kunnia” Englannin kruunuun.

”Häpeällinen henkilö” on näin ollen tarkka kuvaus Walesin Prinssi Charlesista, joka ei ole saanut hänen oman kuningaskuntansa arvostusta johtuen osittain hänen häpeällisestä aviorikoksestaan rakastajattarensa ja nykyisen vaimonsa Camilla Parker Bowlesin kanssa (ks. Joh. 16:17-18). Niin sanotun *Camillagate* -skandaalin jälkeen, sekä parlamentin jäsenet että Britannian kansa kyseenalaisti Charlesin oikeuden kruunuun.³ Vaikka lain mukaan kruunu ei ole sidoksissa kruununperillisen suosioon, vaan seuraa kruununperimysjärjestystä, *News of the World*in vuoden 2010 äänestys osoitti, että brittiläisten enemmistö toivoi lain muuttuvan siltä osin, että Williamista voitaisiin tehdä Englannin seuraava kuningas. Kuningas Jaakon käänöksessä ”kelvottomalle” käytetty ”vile” viittaa sananmukaisesti seksuaalisesti moraalittomaan henkilöön. Heparalainen muoto sanalle on *bazah*, mikä merkitsee *halveksittua* henkilöä⁴, kuten se on käännetty vuoden 92 -kirkkoraamatussa. Eli profetian mukaan Antikristus olisi omassa kuningaskunnassaan halveksittu kruununperillinen tai aviollisesti haureellinen prinssi. Siten jae ei vain ennusta Charlesin epäsuosiota, mutta myös syyn hänen epäsuosiolleen.

Britit rakastivat Prinsessa Dianaa eivätkä ole antaneet Charlesille anteeksi hänen kylmäkiskoisuuttaan, jota hän osoitti ensimmäistä vaimoansa kohtaan, mikä paljastettiin Andrew Morton kansainvälisessä bestsellerissä *Diana: Her true story* (julkaistu suomeksi nimellä *Diana: hänen tarinansa*).⁵ Tämä kirja oli suureessa vastuussa Charlesin julkisivun tahrautumisessa, vaikka se ulottuu sitäkin kauemmaksi. Ylenkatse on jo niin pinttynyttä, että jos joku ehdottaa hänen olevan Antikristus, ensimmäinen reaktio onkin useimmiten ivallinen höröhdys: ”Ai tuo kasveilleen puhuva hörökorvainen kaheliko? Älä nyt viitsi!” Ivan

1 <http://news.sky.com/story/1151340/is-egypt-heading-towards-civil-war>

2 Ensimmäinen ehdotus Prinssi Charlesista Antikristuksena esitettiin jo 80 -luvun alussa ja ensimmäinen kirja tästä aiheesta on Tim Cohenin, messiaanisen juutalaisen, *The AntiChrist and a Cup of Tea* (1998)

3 Kelley, Kitty: Kuningasperhe (Otava 1997), sivu 557.

4 <http://biblesuite.com/hebrew/959.htm>

5 <http://suite101.com/a/diana-her-true-story-by-andrew-morton-a214547>

seasta kuuluu myös ”painavat” vasta-argumentit: ”Hän on liian 'nössö' saadakseen koko maailman seuraamaan itseään.” Tai, ”Hänessä ei ole Antikristukselta edellytettyä karismaa eikä hän ole poliittinen johtaja-hahmo” Mutta nämä pintapuoliset väittämät vain tukevat profetiaa, joka sanoo Antikristuksen olevan aluksi halveksittu. Mitä itse väittämiin tulee, ne eivät vastaa todellisuutta, vaan heijastavat vain valtaväestöön iskostettuja virheellisiä mielikuvia. Ehdottaessani kerran erästä hyvää ystävääni katsomaan You Tubesta Prinssin julkisia puheita, hänen palautteensa ei yllättänyt minua: ”vau, tämä prinssihän on todella karismaattinen”. Hän piti Williamia vähemmän puoleensavetävänä, vaikka valtavirran media hypettää jatkuvasti nuorten prinssien vetovoimasta heidän isänsä kustannuksella. Hän sanoi, ettei hänellä ollut vaikeuksia kuvitella Prinssiä globaalin agitaattorin roolissa, jossa Ilmestyskirjan 13. luku esittää Antikristuksen. Myös Time -lehti kuvasi lokakuun 2013 kansartikkelissaan Prinssin henkilökemiaa magneettiseksi! Karisma on johtajien ja heidän seuraajiensa välistä vuorovaikutteisuuksi. Usein se havaitaan vasta sen jälkeen, kun johtaja on saanut poliittisille ajatuksilleen vasta-kaikua kuulijoissa.¹

Mitä tulee väitteeseen, ettei Charles olisi poliittinen johtaja, tai ettei hänelle olisi ideologista kunnianhimoa yhden globaalin järjestyksen luomiseksi, niin mietippä tätä uudestaan seuraavien uutisten valossa: ”**Prinssi Charles: uudista kapitalismi planeetan pelastamiseksi. 'Globaalin kapitalismin perustavanlaatuinen' muutos tarvitaan ilmastonmuutoksen päihittämiseksi.**” (Telegraph, 27.5.2014).² ”Hänen kuninkaallisen korkeutensa Walesin Prinssin innoittama HARMONY vangitsee filmille aidon johtajan ratkaisevissa globaaleissa kysymyksissä tavalla jota emme ole vielä aikaisemmin nähneet. Kolmen vuosikymmenen aikana Walesin Prinssi on työskennellyt yhdessä yllättävän ja dynaamisen ryhmittymän kanssa ympäristö aktivisteista liike johtajiin, artisteihin, arkkiteuteihin ja hallitus johtajiin. He työskentelevät muuttaakseen maailman, pitävät puheita globaaleista ympäristö kriiseistä ja etsivät tapoja tuoda paljon **hengellisempi** ja eheämpi yhteys planeetan kanssa.”³ ”Kaapatun kohtauksia eri puolilta maailmaa, elokuva matkustaa luonnonmukaisista maatiloista sademetsiin, ja sisältää jopa harvinaisen videoleikkeen Prinssin keskustelusta Al Goren kanssa vuodelta 1988... **Pohjimmiltaan tämä filmi ei kutsu vain kansakuntaa, vaan koko maailmaa yhdistymään.** Kuten Prinssi Charles sanoo, 'Meidän lapsemme ja lapsenlapsemme eivät tule kysymään mitä meidän sukupolvemme sanoi, vaan mitä se teki. Antakaamme siis vastaus josta voimme olla ylpeitä.'”⁴

Kuten huomioimme ensimmäisessä luvussa, perinteinen profetian opetus on iskostanut ajatuksen, että Antikristus ilmestyisi ”mustana hevosena” ilman aikaisempaa media julkisuutta. Se, että hän olisi Walesin Prinssin kaltainen kansainvälinen julkisuuden henkilö ravisuttaa meidän vakiintuneita mielikuviamme. Mutta kuten jo esitimme, hänen paljastumisestaan käytetty sana ”apokalypti” tarkoittaa kirjaimellisesti peitteen poistoa

1 Tämä tosiasia ilmenee hyvin esim. dokumentissa *Hitlerin synkkä karisma* (The Dark Charisma of Adolf Hitler: Leading Millions into the Abyss.) Myös 20- ja 30 -lukujen Saksassa Hitleriä piti karismaattisena vain sellaiset, jotka omaksuivat jo entuudestaan hänen poliittiset näkemyksensä.

2 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/prince-charles/10859230/Prince-Charles-reform-capitalism-to-save-the-planet.html>

3 <http://www.theharmonymovie.com/aboutfilm.php>

4 http://www.huffingtonpost.com/2010/11/19/harmony-prince-charles-of-wales_n_784183.html

hänen näkymättömän hengellisen identiteetin yltä. Tässä valossa onkin merkillepantavaa, että Prinssi Charles kuuluu 1948 syntyneeseen sukupolveen – ”viikunapuun” -merkin sukupolveen, mikä ei näkisi kuolemaa ennen Jeesuksen toista tulemusta (Matt. 24:34) –, ja on ollut aina syntymästään lähtien koko maailman huomion keskipisteessä. Hänen äitinsä kruunajaiset tunnetaan historian ensimmäisenä kansainvälisenä TV -spektaakkeli.¹ Jo tuolloin ”koko maa seurasi ihmetellen” (ks. Ilm. 11:9, 13:3²) katsoessaan neljä -vuotiaan kruununperillisen äidin loisteliaita kruunajaisia heidän omista olohuoneistaan. Samoin hänen omaa virkaanasettamistaan Walesin Prinssiksi 1969 seurasi arvioiden mukaan yli 500 miljoonaa katsojaa ympäri maailman.³

Vieläkin suurempi katsojamäärä oli Charlesin ja Dianan ”satuhäillä” (n. 750 milj.) ja Dianan hautajaisilla (jopa 2 miljardia).⁴ Nämä kaikki ovat historian seuratuimpien TV -lähetysten joukossa. Dianan ympärille rakennettiin lähes uskonnolliset mitat täyttävä henkilökultti, mikä huipentui hänen traagisen poismenonsa jälkeen. Omien sanojensa mukaan hän oli ”ihmisten sydänten kuningatar”.⁵ Charlesin ja Dianan erosta lähtien, Charles on ollut yhteistyössä median kanssa ja yrittänyt manipuloida Dianan kuvaa sen mustamaalaamiseksi. Hän on ohjelmallisesti pyrkinyt poistamaan Dianan maagista auraa tullakseen itse ”ihmisten sydänten kuninkaaksi” (analogia Jeesukseen). On muistettava, että Ilmestyskirjan 13. luku esittää Antikristuksen luovan ympärilleen globaalin henkilökultin, jossa häntä palvotaan lopulta Jumalan asemassa (2. Tess. 2:4). Prinssin elämäntarina on jo ollut useiden kirjojen, elokuvien ja TV -dokumenttien aiheena.

Vaikka hänen merkittävin elämäntehtävänsä onkin vasta edessäpäin, avioliitto Dianan – jonka BBC:n äänestys sijoitti historian kolmanneksi merkittävimmäksi brittiläiseksi, ylittäen jopa Elisabeth I:n, Isaac Newtonin ja Charles Darwinin – ja Camillan kanssa sisältyy myös näkyyn ”kelvottomasta.” **Mutta Danielin 11. luku ei koske vain Prinssi Charlesia vaan hänen edeltäjiään yhtäläillä, Englannin aikaisempia kruunupäitä Yrjö VI:ta, Yrjö V:ttä ja Yrjö III:sta!** Tulen esittämään vastaansanomattomat perusteet siihen miksi Danielin 11. luvun jakeissa 5-20 kuvattu Pohjan Kuningas ei ole profetia Venäjältä (toisin kuin jakeen 40 Pohjan kuningas) vaan Brittiläisestä Imperiumista. Näytän kuinka näissä jakeissa on ennustettu juutalaisvaltion synty Palestiinan brittiläisen mandaatin alaisuudessa Yrjö V:nen ja VI:nen hallitusaikana. Mutta miksi Charles,

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Coronation_of_Queen_Elizabeth_II#The_event

2 Näissä jakeissa on ennustettu television olemassaolo, mikä liitetään Pedon henkilönpalvontaan.

3 <http://ethelmsmith.hubpages.com/hub/The-Investiture-of-Prince-Charles-The-Current-Prince-of-Wales>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Wedding_of_Charles,_Prince_of_Wales,_and_Lady_Diana_Spencer
http://en.wikipedia.org/wiki/Funeral_of_Diana,_Princess_of_Wales

5 Näin hän sanoi BBC:n Panorama -ohjelman haastattelussa joulukuussa 1995 liittyen toimittajan kysymykseen tulisiko hänestä koskaan kuningatarta. Hän sanoi ettei kuningasperhe halunnut hänestä kuningatarta, koska se pitää häntä uhkana monarkialle. Vain kaksi kuukautta aikaisemmin Diana kirjoitti lakimiehelleen lordi Mishconille, että hän pelkäsi Charlesin suunnittelevan hänelle lavastettua auto ”onnettomuutta”, ja että Camilla oli pelkkä ”syötti”, mitä Charles käytti hyväkseen. Diana kuoli Pariisissa 31. elokuuta 1997 auto onnettomuudessa, jonka todelliset syyt ovat edelleen hämärän peitossa, vaikka useiden silminnäkijä todistajien lausunnot viittaavat MI6:nen osallisuuteen auto ”onnettomuudessa”. Lue. Alan Powerin kirja *The Princess Diana Conspiracy, The Evidence of Murder* (2013) tai katso Keith Allenin dokumentti *Unlawful killing* salaliiton olemassaolon ”kumonneesta” näytösoikeudenkäynnistä.

Englannin tuleva kuningas, hyökkäisi, kuten näky kertoo, Egyptiin, Israeliin ja Persianlahden öljymaihin ja saisi tästä pelästyneen Sudanin ja Libyan liittolaisikseen? Vastataksemme tähän kysymykseen kattavammin käsittelen kirjani yhdeksännessä luvussa tarkemmin Prinssin henkilökohtaista suhdetta Israeliin ja arabimaihin. Tässä kuitenkin voimme vastata tähän historiallisesta, profeetallisesta ja geopoliittisesta perspektiivistä.

Kun Venäjä ja Iso-Britannia kiisteli 1800 luvulla kuolemaa tekevän ”Euroopan sairaan miehen” eli Ottomaanien strategisesti tärkeiden alueiden ”perinnöstä”, se oli Brittiläinen Imperiumi – ei Venäjä – joka sai ensimmäisessä maailmansodassa haltuunsa juuri ne alueet, joita Kelvottoman kerrotaan miehittävän vihan aikana (Britit hallitsivat sodan jälkeen Egyptiä, Palestiinaa, Jordaniaa ja Irakia). Tämä myös ennustetaan näyssä perusteellisesti. Sehän kertoo, että Ihana maa tai Eretz Israel liitettäisiin Kelvottoman kuningaskuntaan jo häntä edeltäneiden kuninkaiden aikana (j. 15 -20).¹ Kun Antikristus miehittää Israelin jakeessa 41, hän vain seuraa *isiensä* jalanjalkia.

Huomioi kuinka selvästi Kelvottoman ennustetaan ilmestyvän *perinnöllisestä* monarkiasta. Hän istuu valtaistuimelleen edeltäjiensä *sijalle* (j. 21) ja tekee kuningaskuntansa hallitsijana asioita, joita hänen ”*isänsä* eivät tehneet, tai hänen *isiensä isät*” (j. 24). Joten näyn viittausta Antikristukseen *kuninkaana* ja hänen valtakuntaansa *kuningaskuntana* ei voida ymmärtää muutoin kuin kirjaimellisesti. Toiseksi, kuten Prinssi Andrewin viittaus suureen peliin osoittaa, brittiläisen eliitin kiinnostus Lähi-Itää kohtaan ei päättynyt Israelin itsenäistymisen myötä vuonna 1948 tai Gamal Abdel Nasserin karkottaessa britit Egyptistä vuoden 1952 vallankumouksessa, vaan jatkuu nyt globaalin terrorismin vastaisen sodan aikakaudella. Charles on myös julistanut, että hän on ”omistautunut tekemään Britanniaa jälleen suuren”² (*Great Britain*). Onkin mielenkiintoista seurata, miten Arabikevät liittyy tähän kaikkeen ja kuinka se johtaa historiaa Daniel 11:21-45:n täyttymykseen. Terrorismi, arabikevät, Israeli-Palestiina konflikti, öljy – nämä kaikki toimivat polttoaineena globaalin terrorin roihahtamiseen täyteen liekkiin tarjoten tekosyyntä Prinssi Charlesin johtamalle Iso-Britannialle, Natolle/EU:lle käynnistää sotatoimet Persianlahden maita, Egyptiä ja Israelia vastaan rauhan nimessä.

Uudessa suuressa pelissä läntisen liittouman johtoon hamuava Britannian eliitti kilpailee Lähi-Idän ja Keski-Aasian hallinnasta Venäjän ja Kiinan nousevaa supervaltaa vastaan. Juuri nämä valtakunnat sekä Danielin että Johanneksen näky kertoo kohtaavan Antikristuksen läntiset sotajoukot Harmagedonin taistelussa. Daniel 11:44 ennustaa:

Mutta sanomat idästä ja pohjoisesta säikädyttävät häntä, ja hän lähtee täynnä kiukkoa hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omiksi. Hän pystyttää hovitelttansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä häntä kukaan auta

Jotkut opettavat, että Danielin 11. luku koskisi lopun aikoja ainoastaan jakeesta 40

1 ”Ja Pohjan kuningas hyökkää ja luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin... Hän asettuu Ihanaan maahan, ja hävitys tulee hänen kätensä kautta” (Dan. 11:15-16). Tämä profetia toteutui alunperin Syyrian Antiokhos III:n sotaretkellä Juudeaan vuonna 198 eKr. Antiokhos III oli Antiokhos IV:n, ”kelvottoman” isä.

2 Kelley, Kitty: Kuningasperhe (Otava 1997), luku 22, sivu 640

lähtien, koska Epifanes ei muka täyttänyt ennustusta tästä eteenpäin. Kuitenkin, kuten *Barnes' Notes on the Bible* kertoo, tämä selitys on ”väkinäinen ja epäluonnollinen”, sillä jakeet 40 – 45 voidaan liittää historian perusteella yhtäläillä Epifanesiin, kuin sen aikaisemmatkin jakeet.¹ Esimerkiksi yllä lainattu profetia toteutui jo Persialaisen Parthian Imperiumin (sanomat idästä) ja Armeniaalaisten (ja pohjoisesta) sotilasliittoumassa Epifanesia vastaan. Toisin sanoen, The Apotelesmatic principle -periaatetta profetian kaksinkertaisesta tai useammasta täyttymyksestä ei tule soveltaa vain näyn loppuosaan, vaan koko näkyyn sen täydessä tekstiyhteydessään. Siten meidän on mahdollista kiinnittää enemmän huomioita myös Kelvottoman sukutaustaan ym. Parthian Imperiumin osa Danielin näyissä ei rajoitu vain Daniel 11:44:n, mutta paneudumme tähän syvällisemmin vasta neljännessä osassa.

Sanomat idästä ja pohjoisesta on linjassa Johanneksen näkyyn Harmagedonista:

Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufrat virtaan, ja sen vesi kuivui, että tie valmistuisi auringon noususta tuleville kuninkaille. Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärään profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista. Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan, Jumalan, Kaikkivaltiaan suurena päivänä... Ja ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jonka nimi hepreaksi on Harmagedon.

Hall Lindsay uskoo, että tämä sota käytäisiin Venäjän (tai Putinin haaveileman Euraasian Unionin), Kiinan johtaman Aasialaisen liittouman ja lännen välillä, jota Yhdysvaltojen sijaan johtaa Antikristuksen hallitsema Euroopan Unioni:

Voimme erottaa raamatusta neljä erillistä viimeisten päivien mahtitekijää. Pohjoinen mahti (Venäjä), Idän kuninkaat (Aasian valtio), uudelleen henkiin herännyt Rooman valtakunta (Antikristus) ja Pan-Arabian joukot (Etelän kuninkaat). Vaivan ajan alussa nämä kaikki olivat enemmän tai vähemmän liittoutuneet Antikristuksen kanssa. Ilmestyskirjan 13. luku sanoo, ettei kukaan voi ostaa eikä myydä olematta osa Antikristuksen järjestelmää. Mutta sitten tapahtuu jotakin, joka murtaa tämän liittouman. Raamattu sanoo, että venäläisiä motivoivat ”pahat ajatukset”. Todennäköisesti tämä on kateutta siitä, Eurooppa saa kaiken huomion osakseen. Idän kuninkaat haluavat myös kakusta oman osansa, eivätkä he epäile hetkeäkään, etteivätkö saisi sitä. Myönnän kyllä, että tämä kaikki on pelkkää arvailua, mutta se on myös se historiallinen syy, joka on lännen ja Venäjän sekä Kiinan ja muun maailman poliittisen umpikujan taustalla Kaikki haluavat olla supervalta numero yksi. Jordanian laakson taistelussa sinne kerääntyneet maailman armeijat kohtaavat toisensa ratkaistaakseen tämän asian, samalla kun myös muualla Lähi-Idässä käydään jatkuvia taisteluja.²

Hal Lindsayn mukaan Antikristus johtaa EU johtoista läntistä liittoumaa, joka kohtaa Harmageddonilla niin Kiinan, kuin Venäjänkin sovoimat, ennen kuin ne kaikki yhdistäisivät voimansa valkoisella hevosella ratsastavaa vastaan. Tämä liitetään usein Daniel 11:44:n ennustukseen idästä ja pohjoisesta tuleviin sanomiin, joka saa Antikristuksen ”täynnä kiukkua hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omiksi”. Huomioi, että Iso-Britannia on ollut läntisen maailman johtava valtio aina 1700 -luvun puolivälistä lähtien, kun Ranskan Pohjois-Amerikan siirtomaat päätyi kuningaskunnan haltuun *seitsemänvuotisessa sodassa*, joka tunnetaan historioitsijoiden keskuudessa

1 <http://biblehub.com/commentaries/barnes/daniel/11.htm>

2 Lindsey: sivut 165-166

myös ”ensimmäisenä maailmansotana” sen globaalista luonteesta johtuen.¹

Vaikka Yhdysvallat on ollut lännen johdossa aina presidentti Trumannista lähtien, Yhdistyneen Kuningaskunnan johtoasema Euroopassa on kuitenkin jatkunut Iso-Britannian ja Yhdysvaltojen välille syntyneen erityis-suhteen ansiosta. Tästä syystä esimerkiksi Ranskan presidentti Charles de Gaulle vetäytyi NATOn ytimestä vuonna 1966 protestoidakseen anglo-amerikkalaisen liittosuhteen ylivaltaa sotilasliitossa.² Se on myös Iso-Britannia, joka historiallisesti on ollut sodassa niin muslimimaailmaa (Etelän kuningas), Venäjää (Pohjan kuningas) kuin Kiinaakin (Idän kuninkaat) vastaan. Englanti taisteli muslimeja vastaan sekä ristiretkissä, että ensimmäisessä maailmansodassa ja kilpaili Venäjän kanssa ylivallassa ensin suuressa pelissä ja sittemmin kylmässä sodassa.

Ensimmäiset yhteenotot Kiinan kanssa tapahtui jo vuosina 1839-42 ja 1856-60 ensimmäisessä sekä toisessa oopiumisodassa, kun Qing dynastia yritti rajoittaa oopiumin myyntiä, mikä oli Iso-Britannialle elintärkeä kaupankäynnin hyödyke. Oopiumisotien seurauksensa Britannia sai imperialistisen jalansijan Hong Kongissa, joka pysyi brittien hallussa aina vuoteen 1997 saakka.³ Hong Kongin takaisin luovutus seremonia oli globaali televisiospektaakkeli, joka demonstroi Kiinalaisen supervallan uutta nousua. Se oli myös Prinssi Charles, joka lähetettiin juhlallisuuksien puhemieheksi Kuningattaren edustajana. Prinssin henkilökohtainen suhde Kiinan kansantasavaltaan ei ole mitenkään erityisen ystävällismielinen. Julkisuuteen vuotaneet Prinssin päiväkirjat paljastivat hänen todelliset tunteensa tuosta luovutus seremoniasta, jonka katsotaan olleen Brittiläisen Imperiumin lopullinen hengenveto. Hän kirjoitti, syvästi pettyneenä Imperiumin kohtalosta, ”tällainen on Imperiumin loppu, huokaisin itsekseni”.

Hän kuvasi kiinalaisia viranomaisia ”kauhistuttaviksi vanhoiksi vahanukeiksi” ja seremoniaa Neuvosto-tyyliseksi performanssiksi.⁴ Usein kruununperillinen ei pyri edes peittelemään halveksuntaansa Kiinan kommunistista järjestelmää kohtaan. Todistajalausunnossaan vuodelta 2006 Prinssin entinen yksityissihteeri Mark Bolland kertoi tapauksesta, jossa Kiinan presidentti Jiang Zemin teki valtionvierailun Yhdistyneeseen Kuningaskuntaan. Vierailu nähtiin ennakoivan uutta aikaa maiden välisissä suhteissa ja huomioivan Kiinan kasvavan tärkeyden maailmanvaltana. Prinssi, jonka oli määrä osallistua valtion juhla-ateriaan Kiinan suurlähetystössä, meni sen sijaan yksityisillalliselle kotiinsa Camilla Parker Bowlesin kanssa. Bolland kirjoittaa:

Hän teki tämän tarkoituksellisen loukkauksena kiinalaisille, koska hän ei hyväksy Kiinan hallintoa ja on Dalai Laman suuri tukija, jonka hän nekee olevan kiinalaisten sortama. Prinssi oli tietoinen valtion vierailun poliittisesta ja taloudellisesta tärkeydestä. Siitä huolimatta hän halusi tehdä julkisen mielenosoituksen kiinalaisia vastaan boikotoimalla siten juhla-ateriaa. Koitimme tuloksetta taivutella häntä osallistumaan.⁵

Kun pohdit Prinssit henkilökohtaista tukea Dalai Lamalle ja hänen tahdittomuuttaan Kiinan viranomaisia kohtaan, saatat miettiä että onko siinä kyse vilpittömästä huolesta

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Seven_Years%27_War#Nomenclature

2 http://fi.wikipedia.org/wiki/Pohjois-Atlantin_liitto#Ranskan_vet.C3.A4ytyminen_komentoelimist.C3.A4

3 http://en.wikipedia.org/wiki/British_Hong_Kong

4 http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/4740684.stm

5 <http://www.theguardian.com/media/2006/feb/22/pressandpublishing.politicsandthemedia>

tiibetiläisten elämästä vai onko kyseessä diplomaattinen temppu saada kansainvälinen yhteisö boikotoimaan Kiinan hallintoa brittililäisen eliitin imperialististen päämäärien saavuttamiseksi. Kun pohdit tätä sen valossa mitä Charles ajatteli Hong Kongin luovutusseremoniasta ja mitä hänen veljensä ajatteli suuren pelin paluusta (mikä käytiin 1800-luvulla nimenomaan Afganistanissa. Persiassa ja *Tiibetissä*), saatat käsittää ettei tämä ole lopultakaan kovin kaukaa haettua. Juuri tämä saattaa muodostaa puitteet tulevalle konfliktille idän ja lännen välillä.

Ylhäällä esitettyä tulkintaa vastaan voisimme esittää vain yhden vastaväitteen. Nimittäin Brittein saarten sijainti maailmankartalla. Kuinka Israelista katsoen äärimmäisenä luoteessa sijaitseva saaristo voi täyttää näyn *pohjan* kuninkaasta Sehan edellyttää, että Pohjan kuninkaan olisi oltava joko lähin tai kaukaisin kansa Israelista pohjoiseen, eli Syyria tai Venäjä. Näky toteutuikin sen esitäyttymyksessään syyrialaisessa Seleukidi Imperiumissa ja tästä johtuen myös lopunajan ”Antiokhosin” tulee perustaa viimeinen päämajansa Syyriaan ja erityisesti täyttääkseen ”Assuria” koskevat profetiat, kuten Jes. 14:25. Mutta Brittein saarten sijainti ei ole ongelma, sillä tulen osoittamaan miksi etelää ja pohjoista ei määritellä Dan. 11:5-6:ssa Israelista, vaan Ranskasta, josta katsottuna saarivaltio on ainoa maa pohjoisessa Belgian, Hollannin ja Islannin ohella.

Johtopäätös

Jos Prinssi Charles täyttää Daniel 11:21:n ennustuksen ”kelvottomasta” ja siten profetian Antikristuksesta, sopii hän siihen profilliin, jonka jo edellä olemme esittäneet. Hän on Rooman Valtakunnan alueella syntynyt prinssi, kuten Dan. 9:27 edellyttää. Hän polveutuu saksalaisesta Saxe-Coburg-Gothan (Kuningatar Elisabeth) ja Battenbergin (Prinssi Philip) suvuista, jotka muuttivat ensimmäisen maailmansodan saksalaisvastaisuuden johdosta sukunimensä englantilaisempaan muotoon Windsor ja Mountbatten.¹ Tällä on merkitystä erityisesti myöhempien paljastustemme vuoksi. Mutta kuten jo kolmennessa luvussa esitimme, Antikristuksen tulee nousta Saksan keisareiden seuraajaksi ja hänet tulee nähdä uutena Kaarle Suurena ja Kaarle V: nä. Norjan joukkosurmaaja Anders Behring Breivik toivoi Euroopan yhdistyvän ristiretkihenken paavin ja keisarin johdolla ja monet keskiaikaiset profetiat puhuivat Jeesuksen tulemusta edeltävästä Charles nimisestä prinssistä tai Rooman viimeisestä keisarista, joka yhdistäisi sekä Itä- että Länsi-Rooman ja hallitsisi koko maailmaa yhdessä pyhän piispan kanssa.

Näiden samojen profetioiden mukaan hänet kruunattaisiin sekä kreikkalaisten että roomalaisten kuninkaaksi ja samaa asiaa vaatii myös Danielin näyt (Dan. 8:8-9, 9:27). Prinssi Charles polveutuu suoraan alenevassa polvessa Kaarle Suuresta.² Hänen isänsä tulee saksansukuisesta Schleswig-Holstein-Sonderburg-Glücksburgin tanskalaisesta kuningashuoneesta, mikä hallitsi Kreikkaa Yrjö I:stä (kuninkaana 1863-1913) Konstantin II:een (1964-73), jonka jälkeen monarkia lakkautettiin. Prinssi Philip syntyi Kreikassa Mon

1 http://en.wikipedia.org/wiki/House_of_Windsor

2 http://www.ancestor-links.com/chart_images/Other-Notable-Descendants-2-Images-Ancestor-Links.html#12

Reposin kylässä Korfussa vuonna 1921. Hänen setänsä oli Kuningas Konstantin I, joka tuki ensimmäisessä maailmansodassa keskusvaltoja. Kun Konstantin I vuotta myöhemmin pakotettiin luopumaan kruunustaan, Iso Britannian laivasto evakuoivat Prinssi Philipin perheen, joka asettui sittemmin Ranskaan.¹ Joten aivan kuin Antiokhos Epifanes, Daniel 8:n Antikristus-varjo, nousi Kreikan kuningashuoneesta, polveutuu Prinssi Charles myös Kreikan kuningassuvusta. Ja samoin kuin Titus, Daniel 9:n Antikristus-varjo, oli laillinen kruununperillinen Rooman keisarin valtaistuimelle, on Charlesilla myös perinnöllinen oikeus Rooman kruunuun Kaarle Suuren ja Otto I:n suorana jälkeläisenä.

Koska Kreikassa ei ole tällä hetkellä kuningasta, on Prinssi Charles sen kuningashuoneen jälkeläisenä oikeutettu perillinen myös Kreikan kuninkaaksi. Ei ole mitenkään epätavallista, että kruununpäättäjät kruunataan kuninkaaksi monessa eri maassa. Esimerkiksi Kaarle V oli samanaikaisesti sekä Saksan, Italian että Espanjan kuningas.² Napoleon I oli sekä Ranskan keisari että Italian kuningas. Tässä luvussa lisäsimme senkin ulottuvuuden, että Antikristuksen tulisi olla myös islamilaisen maailman viimeinen kalifi, joka täyttää muslimien odotukset Imaami Mahdista, Islamin Messiaasta. Muslimien viimeisen kalifin asemassa Charles voisi siirtää valtaistuimensa Lontoosta Irakiin/Syyriaan täyttääkseen profetiat ”Assyrista” ja ”Babylonin kuninkaasta”.

Tällaisen skenaarion toteutuminen on täysin mahdollista jos otamme huomioon Charlesin häpeilemättömään rakkaussuhteeseen ja flirttailuun islamin kanssa, mihin paneudumme tarkemmin luvussa yhdeksän. Siinä osoitamme hänen ja hänen perheensä yhteydet ääri-islamiin ja ääri-oikeistoon ja osoitamme Charlesin potentiaalisuuden Mahdia/Maitreyaa koskevien islamilaisten ja New Agelaisten profetioiden täyttäjäksi. Joten pysy mukana, suurimmat paljastukset ovat vielä edessä päin. Seuraavassa luvussa kysymme löytyykö Antikristuksen juutalaiselle taustalle katetta kirjoituksista vai onko se syntynyt varhaiskirkon antisemiittisistä ennakkoluuloista.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Prince_Philip,_Duke_of_Edinburgh#Early_life

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Charles_V,_Holy_Roman_Emperor

Osa 2

Antikristuksen kulttuurillinen tausta

L u k u 5

Onko Antikristus juutalainen vai pakana?

Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja sarvissansa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä. (Ilm. 13:1)

Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan. (Joh. 5:43)

Monet kirkkoisista uskoi, että Antikristus olisi juutalaista alkuperää ja että hän rakentaisi kolmannen temppelin Jeruselemille. Tässä luvussa tulemme tarkastelemaan tämän teorian raamatullista perustaa, kuin myös sitä miten se sopii havaintoomme Prinssi Charlesista Antikristuksen lopullisena täyttymyksenä. Seuraavassa tekstissä Stone tyrmää ajatuksen Antikristuksen juutalaisesta alkuperästä:

Tutkitaanpa ensimmäiseksi uskomustani, että Antikristus on pakanajohtaja eikä juutalainen. Monista varhaisista kirkonjohtajista tuli toisen ja kolmannen vuosisadan aikana teologisilta tulkintoiltaan varsin juutalaisvastaisia. Useat alkuaikojen kirkkoisät, kuten Irenaeus (Adversus haereses, osa 302) ja Hippolytos (De Christo et antichristo, s. 14-15) opettivat, että Antikristus olisi Daanin heimosta nouseva juutalainen. Opetus pohjautui heidän tulkintaansa Jeremian 8:15-16:sta ja kolmesta muusta raamatunkohdasta. Näistä

paikoista kaksi mainitsee juutalaisen Daanin sukukunnan ja hevoset:

Daan on käärmeenä tiellä, on polullakyyinä, joka puree hevosta vuohiseen, niin että ratsastaja syöksyy selin maahan. – 1. Moos. 49:17

Daanista kuuluu hänen hevostensa korskunta, hänen orhiensa hirnunnasta vapisee koko maa. Ja he tulevat ja syövät maan ja kaiken, mikä siinä on kaupungin ja siinä asuvaiset. – Jer. 8:16

Olettamus liittyy Daanin neljään ilmestyksen ratsastajaan, jotka mainitaan Ilm. 6:1-8:ssa. Heidän esiintymisensä enteilee suuren ahdistuksen ajan alkua ja Antikristuksen nousua. Kolmas kohta liittyy Ilm. 7. luvun alussa Israelin sukukuntien luetteloon. Oppineet huomauttavat, että Daanin heimo puuttuu niiden Israelin heimojen listalta, jotka vastaanottavat ahdistuksen aikana suojaavan sinetin Jumalalta. Koska Daan siis puuttuu, on otaksuttu, että Antikristuksen täytyy nousta Daanin heimosta, Israelin keskeltä. Miksi Daan sitten puuttuu? Monet nykypäivän juutalaiset, jotka asuvat muinaisen Daanin alueella, ovat joko agnostikkoja, ateisteja tai muuten hyvin epäuskonnollisia ja maallisia. Israelin muilla alueille taas on paljon uskonnollisia juutalaisia, mukaan lukien reformi juutalaiset, ortodoksijuutalaiset ja Jerusalemin ultraortodoksit. Daan saattaa puuttua luettelosta siksi, että Daanin alueella asuvat juutalaiset miehet ovat yksinkertaisesti ei-uskovaisia eikä heitä sen tähden merkitä sinetillä toisten tapaan, ”jotka pitävät Jumalan käskyt” (Ilm. 12:17). Varsinaisesti Daanin puuttuminen kuuluu Raamatun salaisuuksiin, ja asian arvailu on täysin spekulatiivista. Olen vuosikausia kuullut profeetallisten opettajien julistavan, että Antikristus tulee olemaan juutalainen poliitikko/sotilasjohtaja Israelin alueelta. Tällainen teoria askarrutti mieltäni, koska tiesin, etteivät maailman 1,4 miljardia muslimia ikipäivänä seuraisi juutalaista, joka Israelissa asuvana hallitsisi ja valvoisi ympäröiviä Lähi-Idän kansoja – ne hän ovat kaikki islamilaisia. Monien Israelin matkojeni jälkeen rupesin kyselemään huomattavilta profeetallisilta opettajilta: ”Miksi kukaan ei selitä millaista osaa muslimit näyttelevät lopunajan profetioissa?” He opettivat Israelin ja juutalaisten tärkeyttä ja korostivat pakanajohtoisia yhteismarkkinoita. Nämä eskatologiset tutkijat näyttivät kuitenkin johdonmukaisesti väheksyvän islaminuskon ja Lähi-Idän ja Euroopan muslimien merkitystä.¹

Stone opettaa Danielin toisen luvun kuvapatsasnäyn, Luuk. 21:24, Sak. 14:2 ja Ilm. 11: 1-2 vihjaavan Antikristuksen pakanalliseen alkuperään. Näissä luvuissa Antikristuksen valtakunta yhdistetään pakanakansaansa, joka miehittää Israelia ja Jerusalemia vihan ajan toisella puoliskolla. Ilm. 13:1:ssä Antikristuksesta taas sanotaan että hän nousee *merestä*, mikä Ilmestyskirjan symboliikassa viittaa ”kansoihin ja väkijoukkoihin ja kansanheimoihin ja kieliin” (Ilm. 17:15) – tai pakanoihin. Mutta kun hän sanoo, ettei maailman yli miljardi muslimia voisi ikipäivänä seurata Israelissa asuvaa juutalaista, toimii hänen logiikkansa aivan hyvin toisinkinpäin. Kuinka hän olettaa, että Israelissa asuvat juutalaiset seuraisivat Saudi-Arabian tai Syyrian islamistista ääri-muslimia, jollaiseksi hän kuvailee Antikristusta. Kenties hän ei oletakaan mitään tällaista, koska hän sivuuttaa ne lukuisat profetiat, jotka vaativat Antikristuksen kosmopoliittista roolia ja kansainvälisen rauhanvälittäjän virkaa.

Globaali Kosmopoliitti

Kuten edellisessä luvussa huomioimme, saadakseen rauhan Israelin ja palestiinalaisten keskelle, hän ei voisi edustaa sen enempää kiihko-islamistia kuin kiihko-siionistiakaan. Hänet tulee nähdä ”kultaisen keski-tien” kulkijana, johon molemmat osa-puolet voivat

¹ Stone: sivut 40-41

luottaa. Ilm. 13:7-8 sanoo, että hänen ”valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot, ja että ”kaikki maanpäällä asuvaliset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan. ” Kuinka maailman noin miljardi hindua, puoli miljardia buddhalaista, kaksi miljardia kristittyä tai miljardi ei-uskonnollista ja muihin uskontokuntiin kuuluvaa voisi kumartaa ääri-muslimia, etenkin kun he ovat vastuussa niin monien ei-muslimien teurastuksesta monin paikoin maailmaa. Ilmestyskirjan mukaan kansat seuraisi Petoa haltioituneesta kunnioituksesta, ei islamin miekan väkipakosta (Ilm. 13:3-4).

Näiden jakeiden perusteella on selvää, ettei Antikristus esittäydy ääri-muslimina, vaikka hänen toimintansa vihan ajan toisella puoliskolla ei lopulta eroaisikaan ääri-muslimien terrorista ja verenvuodatukselta. Danielin mukaan Antikristus verhoaa hänen vihan kyllästänyt sotatoimensa ”rauhan” nimeen. Me olemme jo nähneet kuinka YK ja Euroopan Unioni on oikeuttamassa yhä antisemitistisempää politiikkaa Israelia vastaan (kuten vuodesta 2014 alkava ”laittomien” siirtokuntien asettaminen EU:n taloudelliseen boikottiin. Muista että holokausti alkoi juutalaisten liikkeiden boikotilla) kansainvälisen oikeuden ja rauhanturvaamisen nimessä. Mutta ennen kuin Antikristus asettaa Israelin kansainväliseen saartoon, hän saa Lähi-Itään lyhytkestoisen rauhan tai illuusion rauhasta (Dan. 9:27). Onkin selvää, että tällaisen rauhanvälittäjän tulisi olla uskontojen ja sivilisaatioiden välisen vuoropuhelun edistäjä. Ei ole siten sattumaa, että Prinssi Charles on tämän päivän vaikutusvaltaisin henkilö tässä tehtävässä.

Esimerkiksi vuonna 2002, Elisabeth II:n valtakauden 50. riemuvuotena, Charles aloitti kampanjan ”suuremman suvaisevaisuuden ja yhteisymmärryksen puolesta erilaisten uskojen ja uskontojen välillä.”¹ Heti Lontoon terrori-iskujen jälkeen 7. päivä heinäkuuta 2005, hän kiirehti puolustamaan islamia ”humanismin ja suvaisevaisuuden” uskontona kutsuen terrori-iskuja ”traditionaalisen islamin vääristymäksi.”² Brittiläinen The Telegraph -uutislehti raportoi 13.11.2008, että ”Walesin Prinssi, joka täyttää tänään 60, on suunnittelemassa symbolista muutosta kun hän tulee kuninkaaksi ottamalla tittelin *Uskojen puolustaja* heijastaakseen Britanian monikulttuurillista yhteiskuntaa.”³ Tämä globaali kosmopoliittisuus on saanut jo Britannian ulkoministeriön miettimään kuinka se voisi hyödyntää Charlesia. Vuodelta 2001 peräisin olleessa internet-uutisessa, (jonka osoitetta en enää valitettavasti löytänyt) ulkoministeriö, tiedostaen Prinssin aseman kulttuurien välisen vuoropuhelun edistäjänä, oli ehdottanut hänelle Lähi-Idän rauhanlähettilään virkaa (tälle hetkellä siinä toimii prinssin läheinen ystävä Tony Blair).

Vuoden Ujan Pseudo-Kristus

Stone vaikuttaa oletettavan, että Antikristus täyttäisi ainoastaan muslimien messiaaniset odotukset. Hän ei käsitä, että hänen tulee olla kaikkea kaikille, jotta ”kaikki maanpäällä

1 http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/england/1957421.stm

2 <http://rusnewsjournal.com/1/215362/>

3 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/theroyalfamily/3454271/Prince-Charles-to-be-known-as-Defender-of-Faith.html>

asuvaiset” kumartaisivat häntä. Hänen tulee täyttää yhtäläillä juutalaisten odotukset Messiaasta, kristittyjen odotukset Kristuksesta, hindujen odotukset Kalkista (Kalki on *valkoisella hevosella* ratsastava viimeinen avatara), buddhalaisten odotukset Maitreysta (joka on myös Benjamin Creme New Age -liikkeen Messias) kuin muslimien odotukset Mahdista. Benjamin Creme on opettanut Maitreyan olevan Uuden Ajan Messias, joka täyttää kaikkien uskontojen messiaaniset odotukset (tästä lisää yhdeksännessä luvussa).

Tässä vaiheessa kysyt epäuskoisesti, että kuinka Prinssi Charles voi täyttää kristittyjen odotukset Jeesuksen toisesta tulemuksesta? Menisi tuskin täydestä, vaikka hän kasvattaisi tuuhean parran ja pitkät hiukset (hörö-korvat paljastaisi). Järkeilimme jo edellisissä luvuissa kuinka Charlesin persoona sopii keskiajan roomalaiskatolisiin profetioihin Rooman viimeisestä Keisarista, joka esitetään ”Antikristuksen pidättäjänä”. Vielä mielenkiintoisempaa on kuitenkin se, että protestanttisessa traditiossa Englannin tuleva kuningas voidaan liittää myös Jeesukseen Kristukseen, sillä anglikaanisessa kirkossa kehittyi 1700 -luvun lopulla milleniaristinen (Ilmestyskirjan tuhatvuotiskauteen liittyvä) oppi, joka tunnetaan brittiläisenä-israelismina. Se opettaa anglo-saxien olevan Israelin kadonneita sukukuntia (niin sanotut kymmenen ”kadonnutta” heimoa) ja Englannin kuningasperheen Daavidin kuninkaallista huonetta. Wikipedia selittää:

Kirjeessä vuodelta 1902 Julia Fieldille nimeltä ”Töiden kuningas, joka jäljittää Kuningatar Victorian sukulinjan Kuningas Daavidiin,” Mary Baker Eddy kirjoitti: ”Sinun työsi, 'Britanian kuninkaallinen huone ja kestävä dynastia' on todellakin mestarillinen: yksi merkittävimmistä raamatullisista tutkimuksista, jota tällä saralla on koskaan saavutettu. Sen tiedot ja sen tapahtumien logiikka ruokkii sen autenttisuutta, ja sen loisto kipinöi sanoissa 'Kuningas Jeesus.'” ja Jeremian sanoissa, jota kirjassa lainataan: ”Aina on mies Daavidin suvusta istuva Israelin heimon valtaistuimella (Jer. 33:17).¹

Muun muassa Jeremia 33:17:sta pohjalta anglo-israelilaiset ovat päätelleet, että Daavidin kuninkaallinen huone olisi siirtynyt Juudan viimeisen kuninkaan Sidkian tyttären kautta Juudasta Irlantiin ja sieltä Skotlantiin ja lopulta Englantiin.² Koska Jeesuksen tulee palata toisessa tulemuksessaan Daavidin valtaistuimelle (Luuk.1:32-33), brittiläinen-israelismi uskoo, että Jeesus kruunattaisiin Israelin kuninkaaksi Westminster Abbeyssa, missä myös Englannin monarkit ovat perinteisesti kruunattu. Koko kruunaus-seremonia on hyvin majesteettinen, kristillinen ja messiaaninen. Kun Kuningas saapuu poliitikkojen ja kirkollisen juhluvieraiden täyttämään kirkkoon, kuoro laulaa psalmin 122, jonka Daavid kirjoitti. Canterburyn Arkkipiispan esittäessä kuninkaan kansalle, kansa julistaa: ”Jumala suojelemaan kuningasta” (God save the king). Israelilaiset huusi saman fraasin kuningas Saulille, heidän ensimmäiselle kuninkaalleen (1. Sam. 10:24, KJV:n mukaan)

Kun kuningas istuu valtaistuimelleen, Arkkipiispa lausuu seuraavan rukouksen:

Oi Herra, Oi Isä, Joka öljyllä voidellen pyhitit kuninkaat, papit ja profeetat opettamaan ja hallitsemaan *tätä Israelin* kansaa: Siunaa ja puhdistaa tämä valittu palvelija (nimi), joka meidän virkamme ja palvelustyömme kautta on nyt voideltu tällä öljyllä ja pyhitetty tämän valtakunnan kuninkaaksi. Vahvista häntä, Oi Herra, Pyhällä Hengellä; Lohduttajalla; Vahvista ja vakauta häntä, tällä vapaalla ja ruhtinaallisella Hengellä,

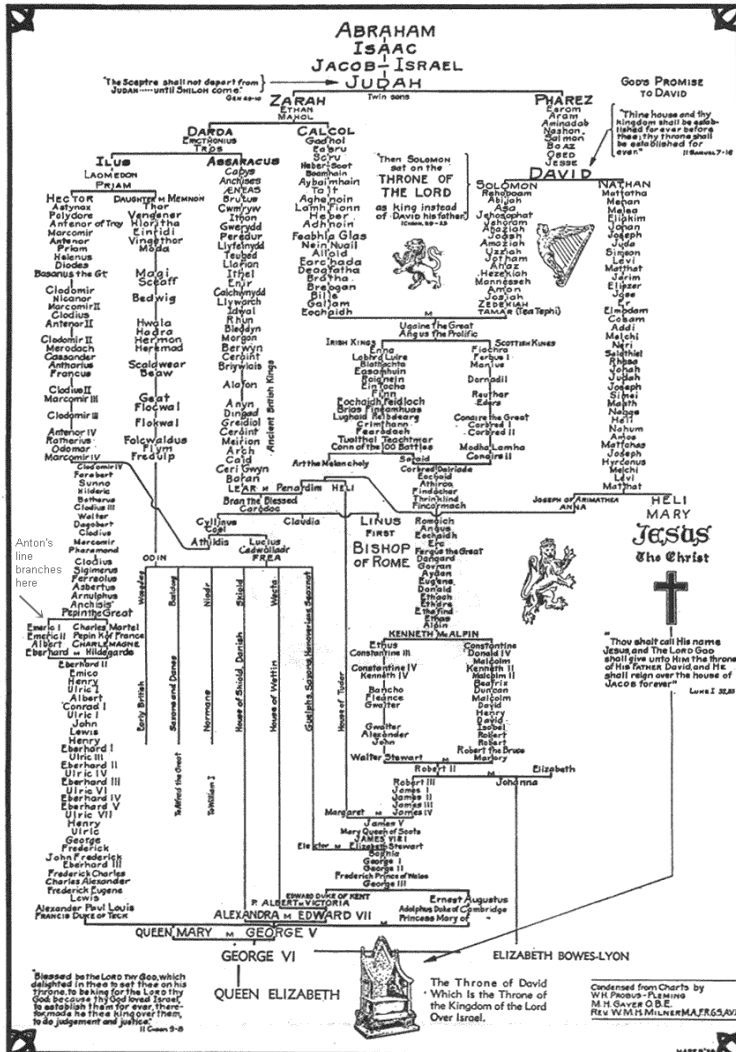
1 http://en.wikipedia.org/wiki/British_Israelism#Christian_Science_and_British_Israelism

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Davidic_line#Jeremiah.27s_curse_on_the_Solomonic_line

hallituksen ja viisauden Hengellä; neuvon ja voiman Hengellä; tiedon ja todellisen jumalisuuden Hengellä, ja täytä hänet, Oi Herra, tämän pyhän pelon Hengellä, Jeesuksen Kristuksen kautta nyt ja aina. Amen

GOD BLESS OUR GRACIOUS QUEEN

And Blessed Be The Lord Our God, Which Delighted In Her To Set Her On His Throne

THE GENEALOGY OF QUEEN ELIZABETH II

Legendan mukaan Juudan viimeisen kuninkaan Sidkiaan tytär Tamar (jota ei mainita VT:ssa) muutti Britanniaan ja avioitui Britannian kuninkaalliseen perheeseen. Tämä sukukartta kuvaa Elisabeth II:n oletettua daavidillista sukulinjaa.

1

Tässä kohtaa kuoro laulaa Händelin hymnin "Zadok the priest". Hymni kertoo kuningas Salomonin voitelusta pappi Saadokin toimesta vuonna 969 eKr. (1. Kun. 1:34-35,39).² Seremonia on kauttaaltaan hyvin kristillinen. Jeesukseen Kristukseen ja Israelin Jumalaan viitataan useaan otteeseen. Kuningas/Kuningatar voidellaan Englannin kirkon pääksi, jolloin hänestä tulee Uskon Puolusta (Defender of the Faith). Tässä usko viittaa kristinuskoon yleisesti ja anglikaanisen kirkkoon erityisesti. Prinssi Charlesin tavoitteena

1 Kuvan lähde: <http://hartforth.com/jesus.html>

2 <http://www.cai.org/bible-studies/british-israel>

on nyt uudelleen määritellä hänen tuleva virkansa ilman määräävää *the* -artikkelia. Hän uskoo, että Britannian monikulttuurisessa nyky-yhteiskunnassa, tämä pitäisi laajentaa merkitsemään uskoa yleensä, uskoa sielun ja hengen maailman olemassaoloon. Mutta mieti mitä tämä käytännössä tarkoittaa.

Kun hänen äitinsä kruunattiin vuonna 1953, tapahtumassa mikä oli myös ensimmäinen kansainvälinen tv-spektaakkeli, hän vannoi valansa käsi Raamatulla, jossa hän lupasi ”suurimmalla mahdollisella vallallaan ylläpitää Jumalan lakeja ja Evankeliumin todellista uskontunnustusta” ja ”lain asettamaa protestanttista reformoitua uskontoa”. Kun Canteburyn Arkkipiispa luovutti hänen käsiinsä kuninkaalliset regaliat, kuten niin kutsutun valtakunnanomenan (pallo, jonka yläpuolella on risti, mikä kuvaa Kristuksen hallintavaltaa maa-planeetasta), hän antoi tämän juhlavan muistutuksen:

Ota vastaan tämä valtakunnanomena Ristin alla, ja muista että koko maailma on alamainen Kristuksen meidän Lunastajamme Vallalle ja Imperiumille.¹

Jos Prinssi saa haluamansa moni-uskonnollisen kruunauksen, hän ei vanna valaansa käsi Raamatulla, jossa hän lupaisi suojella ja puolustaa kristillistä uskoa. Seremoniasta täytyisi riisua kaikki viittaukset Jeesukseen Kristukseen ja kristinuskon Jumalaan, koska se loukkaisi juutalaisia, muslimeita ja monijumalaisia. (Päivitys: Daily Mail vahvasti 29.11. 2014, että Charlesin kruunaus ei ala Raamatun mutta *Koraanin* siteerauksella ja että koko vala tulee olemaan paljon ”keskitetympi ja telesentrisempi” kuin hänen äitinsä). Näin ollen myös Canteburyn Arkkipiispa muistutus Kristuksen ylivallasta jouduttaisiin poistamaan eikä Prinssin tarvitsisi alistua Kristuksen hallintavallan alle tai tunnustaa Hänen ylemmyyttään hänen kruununsa ja valtikkansa vastaanottamisen ehtona. Tämä toimii silti toisinkin päin. Jotta vala voitaisiin muokata kaikkia uskoja syleileväksi, ei siinä voisi olla viittausta minkään uskonnon ylemmyyteen eikä Charlesin tarvitse silloin polvistua yhdenkään jumalan tai jumaluuden edessä. Pohdi tätä seuraavien profetioiden valossa:

Ja kuningas tekee, mitä hän tahtoo, ja korottaa itsensä ja uhittelee jokaista jumalaa, itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu kauheita. Ja hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa; sillä mikä on säädetty, se tapahtuu. Hän ei välitä isäinsä jumalista, ei naisten lempijumalasta, eikä hän välitä mistään muustakaan jumalasta, sillä hän uhittelee niitä kaikkia. (Dan. 11:36-37)

Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. (2. Tess. 2:3-4)

Daniel 11:37:ssä käytettyä ilmaisua ”hän ei välitä isäinsä jumalista/Jumalasta -käytetään usein kiistassa Antikristuksen juutalaisesta tai pakanallisesta alkuperästä. King James kääntää sen: ”Neither shall he regard the God of his fathers”. Tässä kohtaa käytetty hepreankielinen sana on *elohim*,² mikä on jumalan monikkomuoto, mutta sitä käytetään

1 <http://www.oremus.org/liturgy/coronation/cor1953b.html>

2 <http://biblehub.com/text/daniel/11-37.htm>

Israelin Jumalasta jopa 2326 raamatunkohdassa (se viittaa Jumalan kolmiyhteiseen olemukseen).¹ Mennään kuitenkin harhaan jos oletetaan kohdan kertovan jotain Antikristuksen juutalaisesta alkuperästä. Yhtä hyvinhän jakeessa voidaan viitata hänen kristilliseen taustaan. Eivätkö kristityt sitten palvo Israelin Jumalaa? Vaikka voisimme kyseenalaistaa Britannian kuningasperheen kristillisyyden viittaamalla heidän lukuisiin vapaamuurari -yhteyksiinsä,² niin tosiasiaksi jää kuitenkin se, että kirkollis- rituaalisesti he ovat kunnioittaneet Israelin Jumalaa (kunnioittaneet huulillaan eikä sydämellään – Jes. 29:13), kuten edellä esitetty kuvaus Englannin kruunaus-seremoniasta todistaa.

Jos Charles nyt muuttaa tätä ikivanhaa Jumalan pelon säilyttävää seremoniaa, toteuttaa hän profetian siitä, että ”hän ei välitä isäinsä Jumalasta.” Englanninkielinen sana ”regard” tarkoittaa ”huomiotta jättämistä”. Se voidaan myös kääntää, että ”ei anna arvoa isäinsä Jumalalle”. Tämä kuvaa hyvin Charlesin osoittamaa mielenkiinnonpuutetta kristinuskon sisältöä kohtaan. Hän on ollut paljon kiinnostuneempi New Age -henkisestä idän filosofiasta (mikä opettaa kaikkien uskojen perimmäistä ykseyttä) kuin kristinuskosta, kuten paljastettiin John Dalen kirjassa *The Prince and the Paranormal: The Psychic Bloodline of the Royal Family* (London: W.H. Allen & Co, 1986).³ Koska New Age -liike uskoo Jumalan, Jumaluuden tai Kristuksen olevan kaikissa meissä,⁴ on kiehtovaa kysyä, että tuleeko kruununperillinen opettamaan tätä New -Age -filosofiaa uudelleen rakennetussa Jerusalemin Tempelissä täyttäen 2. Tess. 2:4:n. Tähän kysymykseen keskitymme paremmin seuraavassa luvussa.

Uuden Ajan filosofia myös mahdollistaa Jeesuksen toisen tulemuksen uudelleentulkittamisen entistä ”hengellisemmin”. Toinen tulemus voidaan määritellä ”Kristus-tietoisuuden” lisääntymisenä. Universaalina uskontunnustuksena meissä kaikissa olevasta Jumaluudesta. Tässä skenaariossa Prinssi Charles nähtäisiin Uuden Ajan Kristuksena, joka julistaa Jerusalemin tempelistä ihmisen ja Jumalan ykseyttä.

Antikristuksen kristillinen tausta

Raamattu opettaa hyvin selvästi, että Antikristus ilmestyisi kristillisestä taustasta – ei islamilaisesta tai juutalaisesta. Tämä kerrotaan 1. Joh. 2:18 - 19:sta, jossa Johannes antaa varsinaisen UT:n määritelmän siitä *mitä ja kuka* Antikristus todellisuudessa on:

Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, *että antikristus tulee*, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. *Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme*; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme.

Jotkut ajattelevat ettei Johannes opettaisi tässä mitään yksilöllisestä Antikristus-

1 <http://biblesuite.com/hebrew/430.htm>

2 Katso esim: <http://www.freemasonrytoday.com/features/item/813-the-royal-connection-john-hamill-examines-the-connection-between-masonry-and-royalty>

3 Mark Burdmanin arvostelu Dalen kirjasta: http://www.larouchepub.com/eiw/public/1986/eivr13n46-19861121/eivr13n46-19861121_032-new_book_points_to_gnostic_satan.pdf

4 Esko Halme: Operaatio Uusi Aika (Painokaari Oy, Helsinki 1990) sivut 165-167

persoonasta. Mutta sen huolellisempi tarkastelu osoittaa, että Johannes ei kumonnut vaan vahvasti opin yksilöllisestä Antikristuksesta. Sanoessaan ”te olette kuulleet, että antikristus (yksikössä) tulee”, hän ei lisää siihen, että tällainen oppi olisi harhaa vaan sen sijaan sanoo, että jo ilmestyneet antikristukset enteilee sitä, että yksilöllinen antikristuspersoonana on todellakin tulossa ja tästä voitaisiin päätellä viimeisen armotalouskauden saapuneen. Johannes lisäksi tähdentää, että antikristukset olisivat lähtöisin *meistä* (kristityistä ja kristillisestä seurakunnasta).

Tässä Johannes tarkoittaa molempia sekä antikristuksia, että antikristusta yhtälailla. Siten Stonen kuvaus Lähi-Idästä kotoisin olevasta muslimi-Antikristuksesta sotii Kirjoitusten omaa antikristus-määritelmää vastaan. *Barnes Notes on the Bible* opettaa:

Sana "antikristus" esiintyy Uudessa Testamentissa ainoastaan näissä Johanneksen kirjeissä, 1 Joh. 2:18, 1 Joh. 2:22; 1 Joh. 4:3; 2 Joh. 1:7. Oikea merkitys (sanalle ἀντί anti) yhdistelmässä on:

- (1) vastaan, kuten ἀντιτάσσειν antitassein;
- (2) vastakohtaisuus, kuten ἀντιλέγειν antilegein;
- (3) vastavuoroisuus, kuten ἀνταποδίδωμι antapodidōmi;
- (4) korvaaminen, kuten ἀντιβασιλεύς antibasileus;
- (5) kuninkaan sijalla, tai ἀνθύπατος anthupatos – "prokonsuli."

Hieman myöhemmin Barnes jatkaa:

Antikristusta koskeva oppi, kuten ilmoitettu Uudessa Testamentissa, voidaan tiivistää seuraaviin yksityiskohtiin:

- (1) Tulee olemaan niitä, kenties huomattavin määrin, jotka avoimesti väittävät olevansa Kristus, tai todellinen Messias, Matt. 24:5, Matt. 24:24.
- (2) Tulee olemaan henki, joka ilmentää itsensä jo varhain kirkossa sytyttäen suuren luopumuksen jonkun yhden johtajan alla, tai keskittyisi yksilöön, yksilöiden sarjaan, jotka olisivat Antikristuksen hengen ilmentymiä, vaikka tietyn aikaa hengen kehittymistä viivytettäisiin tai pidätettäisiin. Katso huomautukset 2 Tess. 2:1-7.
- (3) Tämä lopulta keskittyisi yhteen johtajaan – "kadotuksen lapseen" – ja ruumiillistuisi suuren luopumuksen kohdalla, jonka pää "kadotuksen lapsi" olisi, 2 Tess. 2:3-4, 2 Tess. 2:8-10. Se on tämä johon Paavali erityisesti viittaa ja se on tämä mitä hän erityisesti kuvailee.
- (4) Sillä välin, ennenkuin kuin suuren luopumuksen rakennusosat keskittyisivät ja ruumiillistuisivat, saattaa olla muutamia jotka olisivat osallisia samasta yleisestä hengestä, ja jotka tulisivat vastustamaan yhtäläisesti Kristusta heidän opeissaan ja pyrkimyksissään; se on, jotka ruumiillistuisivat itsessään olennaista Antikristuksen henkeä, ja joiden ilmestymisestä tiedetään että viimeinen armotalouskausi on tullut. Se on näihin johon Johannes viittaa, ja nämä hän löysi jo omasta ajastaan. Paavali kohdisti silmän tuleviin aikoihin, kun Antikristuksen henki tulisi ruumiillistua erityisen ja mahtavan organisaation alla; Johannes taas hänen omaan

aikaansa, ja osoitti siten olennaisesti, että sen pitäisi esiintyä kirkossa. Hän sanoo tässä, että heitä oli opetettu odottamaan Antikristuksen tuloa viimeisen armotalouskauden kohdalla; ja vihjaa että viimeisen ajan alkaminen voitaisiin varmistaa tosiasiaa siitä, että ennustettu Kristuksen vastustaja on tullut.

Viittaus liittyy mahdollisesti Pelastajan sanastoon, että ennenkuin loppu tulisi, ja merkinä tämän tulemisesta, monet nousivat väitteen olevansa Kristus, ja tietysti, käytännössä kieltäisivät että Hän on Kristus. Matt. 24:5, "Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta." Matt. 24:24, "Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitukin." Tämä ennustus on se johon Apostoli mahdollisesti viittasi, joten oli yleinen odotus että yksi tai useampi henkilö ilmestyisi väittäen olevansa Kristus, tai toistaisi sellaisia mielipitäitä, jotka olisivat yhtäpitämättömiä todellisen opin kanssa, jonka mukaan Jeesus oli Messias. Sellaiset henkilöt, Johannes sanoo, olivat jo tuolloin ilmestyneet, mistä voitiin tietää että elettiin Pelastajan viittaamassa viimeisessä armotalouskaudessa. Vertaa huomautukset 2 Tess. 2:2-5.¹

Tässä Barnes opettaa, että jo alkuseurakunnasta lähtien seurakunnassa esiintyi monia antikristuksia ikäänkuin esikuvina lopulliselle Antikristukselle. Nämä antikristukset eksytti seurakuntaa opettamalla, ettei Jeesus ollutkaan lihaksi tullut Kristus tai aino-syntyinen Jumalan Poika. Tämä eksytys huipentuu juuri ennen Antikristuksen tulemusta ja ruumiillistuu hänessä. Eksytys lähtee nimenomaan Kristuksen ruumiista, Hänen omasta morsius-seurakunnastaan. Antikristus on itsekin lähtöisin seurakunnasta aivan kuin häntä edeltävät antikristukset oli. Kuitenkin, nämä antikristukset lopulta paljastuu, sillä "heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme", "sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet". 1.

Joh. 2:18 – 19:sta ydin on siinä, että se liittyy Antikristuksen kristillisestä seurakunnasta lähteväksi valheopettajaksi. Johannes opettaa Antikristuksen julistaman harhan koskevan Kristuksen persoonaa, Hänen Jumaluuden kieltämisestä. Mutta antikristillinen henki ei ainoastaan kiellä Kristuksen Jumaluutta, vaan tulee myös Kristuksen *sijalle* (anthupatos) tai *korvaa* (antibasileus) Hänet. Tästä syystä New Age -liike, mikä kieltää Jeesuksen Jumaluuden ja soveltaa kristillistä inkarnaatio -oppia koko ihmiskuntaan, heijastaa parhaiten 1. Joh. 4:3:ssa mainittua antikristuksen henkeä. Jälleen kerran, ei ole sattumaa että Prinssi Charles on tämän liikkeen yksi avain-henkilöitä ja kaikista potentiaalisin ehdokas Maitreyan -virkaan, kuten näemme luvussa yhdeksän.

Juutalaisten Kuningas

Stonen mukaan profetia Daanista Jer. 8:16:sta ja Daanin puuttuminen Ilmestyskirjan 7:n sukuluettelosta ei ole mitenkään yhteydessä Antikristukseen. Hän näkee Antikristuksen juutalaista alkuperää kannattavan tulkinnan syntyneen varhaiskirkon antisemiittisistä ennakkoluuloista. Stone ei ilmeisestikkään näytä ymmärtävän tai ohittaa tarkoituksella tämän tulkinnan perimmäisen alkuperän. Jeesus täytti profetian Israelin Messiaasta,

¹ http://bibleapps.com/barnes/1_john/2.htm

Daavidin kuninkaallisesta huoneesta versovasta juutalaisten kuninkaasta (1. Moos. 49:10, 1. Aik. 22:9-10, 2. Aik. 7:18, Jer. 23:5-6, Jer. 33:15-26, Matt. 1:1-25, Matt. 2:2). Sana ”Kristus,” (kreik. Χριστός, *Khristós*) on kreikankielinen käännös heprean sanalle מָשִׁיחַ (*Māšīah*, Messias eli ”Voideltu”). Kun Jeesus puettiin piikkikruunuun ja purppuraiseen viittaan (millaiseen kuninkaat pukeutuivat), roomalaiset sotamiehet pilkkasivat Häntä: ”Terve, juutalaisten kuningas”. Ristin ylle naulattiin kreikaksi, latinaksi ja hepreaksi teksti ”Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas” (Joh. 19:2-3)

Jumalan Karitsan kärsiessä koko ihmiskunnan syntien tähden, ylipapit, kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat: ”Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen” (Matt. 27:42). Tämän valossa sana *Anti-Kristus*, mikä tarkoittaa Kristuksen vastustajaa, vastakohtaa, sijaista ja korvaajaa, merkitsee Jeesus Nasaretilaisen, Israelin Kuninkaan vastustajaa että sijaista. Toisin sanoen, Antikristus on Israelin Pseudo-Messias. Koska Israelin Messiaan ennustettiin nousevan Daavidin Huoneesta, pitäisi Antikristuksen myös kyetä todistamaan hänen sukulinjansa takaisin Daavidiin. Jotta Israel voisi vastaanottaa hänet kuninkaanaan (Joh. 5:43), pitäisi hänen todistaa ensin hänen kuninkaallinen verensä. Pink argumentoi Antikristuksen juutalaisesta verestä seuraavassa tekstissä:

Antikristus tulee olemaan juutalainen, vaikka hänen yhteytensä, hallinnollinen sijaintinsa, maa-alueensa, ei millään keinoin rajoitakaan häntä israelilaiseen kansaan. Pitäisi kuitenkin huomauttaa, että Kirjoituksissa ei ole nimenomaista mainintaa, missä tämän uhmakkaan Niskuroijan sanottaisiin olevan ”juutalainen”, siitä huolimatta, annetut vihjeet ovat niin selviä, tietyistä lausunnoista vedettävät johtopäätökset niin ilmeisiä, ja tapauksen edellytykset niin vääjäämättömiä, että olemme pakotettuja uskomaan hänen oleva juutalainen. Näihin ”vihjeisiin”, ”johtopäätöksiin” ja ”edellytyksiin” me nyt käännyimme.

1. Hes. 21:25-27:stä luemme: ”Ja sinä saastutettu, jumalaton, sinä Israelin ruhtinas (KJV: prinssi), jonka päivä on silloin tullut, kun syntivelka on loppumäärässään! Näin sanoo Herra, Herra: Ota pois käärelakki (KJV: tiara, se on päähine, jollaista paavit käyttivät vuosisatoja), nosta pois kruunu. Tämä ei jää tällensä: alhainen korotetaan, korkea alennetaan. Raunioiksi, raunioiksi, raunioiksi minä panen tämän; eikä tästä ole jäävä mitään, kunnes tulee hän, jolla on oikeus, ja minä annan sen hänelle” Tämän jakeen dispensationalistista paikkaa ja ulottuvuutta ei ole vaikeaa määrittää. Aika-merkki annetaan jakeessa 25: se on ”kun syntivelka on loppumäärässään” (KJV: kun vääryys tulee päättymään). Se on lopun aika mitä tarkastellan, kun ”luopiot ovat täyttäneet syntien mitan” (Dan. 8:23 ja 11:36 – ”kunnes vihan aika on lopussa”). Tuona aikana Israelilla tulee olemaan Prinssi, Prinssi joka kruunataan (j. 26), ja Prinssi jonka päivän on sanottu tulevan, kun ”syntivelka on lopussa”. Nyt, siihen kuka tämä Prinssi on ei varmastikkaan löydy sijaa epäilylle. Ainoa Prinssi, joka Israelilla tulee tuona päivänä olemaan, on Kadotuksen lapsi, mikä tässä nimetään Prinssiksi, koska hän naamioituu Messias Prinssiksi (katso Dan. 9:25)! Toinen selvä identifiointi merkki, mikä tässä annetaan on se, että hänet nimenomaisesti nimetään ”saastutetuksi, jumalattomaksi”, – taatusti, se on Laittomuuden Ihminen, jota tässä tarkastellaan, tämä epähurskas, joka ”korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan”. Mutta mitä pitäisi erityisesti huomioida on se, että tämä jumalaton, saastutettu hahmo on nimetty tässä ”Israelin Prinssiksi” Hänen täytyy olla siten Aabarhamin kantaa, juutalainen!

2. Hes. 28:2-10 merkittävä kuvaus Antikristuksesta on annettu meille ”Tyyron Prinssin” hahmossa, aivan kuin jakeissa 12-19 meillä on kaikkein silmiinpistävin kuvaus Saatanasta ”Tyyron kuninkaan hahmossa”. Viimeisessä luvussa toivomme näyttävämmekään, se on Antikristus, jota tarkastellaan tämän luvun ensimmäisessä jaksossa. On ainoastaan yksi asia, jonka nyt huomautamme tästä kohdasta: jakeessa 10 hänestä sanotaan ”Niinkuin kuolevat ympärileikkaamattomat, niin sinä kuolet muukalaisten

käden kautta”, mikä on hyvin vahva viittaus siitä, ettei hänen pitänyt kuolla ympärileikkaamattomien tavalla, koska hän kuului ympärileikattuihin!¹ Pitäisikö sanoa, että tämä jae ei voi soveltua Antikristukseen, koska Antikristus tuhotaan Kristuksen itsensä toimesta Hänen tulemuksessaan. Tämä vastalause on helposti karkotettavissa viittaamalla Ilm. 13:14:sta, mikä kertoo Antikristuksen olevan haavoitettu kuoliaaksi miekalla ja noussut kuolleista – mikä edeltää hänen lopullista tuhoonsa Pelastajan kädessä.

3. Dan. 11:36, 37:ssä meille kerrotaan, “Ja kuningas tekee, mitä hän tahtoo, ja korottaa itsensä ja uhittelee jokaista jumalaa, itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu kauheita. Ja hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa; sillä mikä on säädetty, se tapahtuu. Hän ei välitä isäinsä jumalista (KJV: isäinsä Jumalasta).” Tämä kohta, kuten on ilmeistä, ei kuvaile ketään muuta kuin Antikristusta. Mutta mihin meidän tulisi kiinnittää erityistä huomiota, on viimeisen lauseen ilmaisu – “isänsä Jumalasta”. Mitä meidän tulisi ymmärtää tällä ilmaisulla? Varmasti sen, että hän on juutalainen, israelilainen, ja että hänen isänsä olivat Aabraham, lisäksi Jaakob – sillä sellainen on muuttumaton merkitys “isille” koko Vanhan Testamentin Kirjoituksissa.

4. Matt. 12:43-45:ssä meillä on toinen merkittävä kirjoitus, mitä käsittelemme lyhyesti tämän luvun myöhemmässä osiossa, kun pyrimme näyttämään, että “saatainen henki” tässä ei ole kukaan toinen kuin Kadotuksen Lapsi, ja “huone”, mistä hän lähtee ja mihin hän palaa, on Israelin kansakunta. Jos tämä voidaan vakiinnuttaa, silloin meillä on toinen todiste siitä, että hän tulee olemaan juutalainen, sillä tämä “huone”, mikä in Israel, on nimetty Antikristuksen taholta “minun huoneekseni”. Aivan kuin Salomo oli “Daavidin Huone”, niin myös Antikristus on Israelin Huone.

5. Joh. 5:43:ssa meillä on lisätieto, mikä auttaa meitä kohdistamaan tämän Tulevan kansallisuuden. Puhuen Valhe-Messiaasta, Herra Jeesus viittaa häneen seuraavasti: “Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.” Kreikankielessä on neljä erilaista sanaa, jotka kaikki käännetään “toiseksi” englannin kielessä. Yhtä näistä on käytetty kerran ja toista viisi kertaa, joten näiden ei tarvitse nyt pidättää meitä. Jäljelle jäävää kahta käytetään useasti, ja selvällä erotuksella niiden välillä. Ensimmäinen “allos” merkitsee “toista” samanlaista tai sukua – katso Matt. 10:23; 13:24; 26:71, jne. Toinen, “heteros,” tarkoittaa “toista” täysin erilaista, -- katso Mark. 16:12; Luuk. 14:31; Ap. t. 7:18; Room. 7:23. Nyt silmiinpistävä asia on se, että sana jota Herramme käyttää Joh. 5:43:ssa on “allos,” saman suvun toinen, ei “heteros,” erilaisen järjestyksen toinen. Kristus, Aabrahamin Poika, Daavidin Poika esitti itsensä Israelille ja he hylkäsivät Hänet; mutta “toinen” samasta Aabrahamilaisesta kannasta tulisi heille, ja hänet he vastaanottaisivat. Jos tuleva Antikristus olisi pakana, Herra olisi käyttänyt sanaa “heteros”; se tosiasia että Hän käytti sanaa “allos” osoittaa sen että hän on juutalainen.

6. Jo nimi “Antikristus” väittää voimakkaasti hänen juutalaisen kansallisuuden puolesta. Tällä nimellä “Antikristus” on kaksoismerkitys. Se tarkoittaa, että hän tulee olemaan eräs, joka vastustaa Kristusta, yksi joka on Hänen vihollisensa. Mutta se myös esittää, että hän tulee olemaan teko-Kristus, Kristuksen imitoija, pseudo-Kristus. Se vihjaa, että hän tulee apinoimaan Kristusta. Hän tulee esittämään Israelin todellista Messiasta. Tässä tapauksessa hänen tulee olla juutalainen.

7. Israel tulee vastaanottamaan tämän teko-Kristuksen. Juutalaiset tulevat vastaanottamaan hänet. He tulevat uskomaan, että hän todellakin on heidän kaun-odottamansa Messias. He hyväksyvät hänet sellaisena. Todisteet tästä tullaan varustamaan myöhemmässä luvussa. Mutta jos tämä pseudo-Kristus onnistuu esittämään itsensä juutalaisille todellisena Messiaana, hänen tulee olla juutalainen, sillä se on mahdotonta, että yksikään pakana voisi pettää heitä. Ennen kuin siirrymme seuraavaan vaiheeseen, meidän täytyy lisätä, että se oli yleinen uskomus kristittyjen keskuudessa ensimmäisen neljän vuosisadan aikana jKr, että Antikristus tulisi Daanin heimosta. Onko tämä tapaus vai ei, emme tiedä. 1. Moos. 49:17, 18 voi olla

1 Rabbi Jacob Snowman ympärileikkasi prinssi Charlesin hänen ollessa vauva:
<http://www.haaretz.com/news/features/let-them-eat-bagels-queen-elizabeth-s-relationship-with-the-jews-remains-a-mystery-1.433889>

viittaus tähän Kadotuksen Lapseen. Todellakin, Daan on kaikkein arvoituksellisin heimo kaikista kahdestatoista sukukunnasta.¹

Stone ohittaa kaikki yllä esitetyt viittaukset ja keskittyy ainoastaan jakeisiin Daanista, joihin Pink viittaa pelkällä sivuhuomautuksella. Hes. 21: 25-27:n perusteella hän uskoo Antikristuksen olevan ”Israelin Prinssi”, joka jäljittelee Dan. 9:25:n ennustusta Jeesuksesta ”Messias Prinssinä”. Muista, että Pink kirjoitetti tämän vuonna 1923 – 25 vuotta ennen Israelin valtion ja Prinssi Charlesin syntymää. Kuningatar Elisabeth II:n kruunajaisissa Canteburyn Arkkipiispa viittasi Jumalan valinnee hänet hallitsemaan ”tätä Israelin kansaa”. Brittiläisen Israelismin esittämien Englannin kuningashuoneen sukukarttojen perusteella Charlesilla olisi laillinen oikeus Israelin kuninkaaksi. Näiden sukukarttojen perusteella juutalaiset voisivat vastaanottaa hänet Israelin Messiaana, jos hän täyttäisi muutkin Messias-kriteerit. Jos nyt vertaamme Antikristusta pyhien Kirjoitusten kuvaukseen Israelin Messiaasta, huomaamme selvän rinnakkaisuuden:

1. Jeesus on Israelin Messias (Luuk. 22:67-71), Antikristus on Messiaan korvike. (1. Joh. 2:18)
2. Jeesus on Israelin Messias Prinssi (Dan. 9:25), Antikristus on Israelin Prinssi (Hesekiel 21:25).
3. Jeesus on pappis-kuningas (Sak. 6:13), Antikristus on pappis-kuningas (Hesekiel 21:26).
4. Jeesus on rauhan sanansaattaja (Jes. 52:7), Antikristus tulee rauhan varjolla (Dan. 11:21).
5. Jeesus lopettaa sodat maanpäältä (Ps. 46:9), Antikristus saa aikaan seitsemän vuoden rauhansopimuksen (Dan. 9:27).
6. Jeesuksen hallitusvalta ulottuu maan ääriin (Ps. 2:8), Antikristus hallitsee kaikkia kansoja ja kieliä (Ilm. 13:7).
7. Jeesus rakentaa Herran temppelin Israelille (Sak. 6:13), Antikristuksen ilmestyessä Jerusalemiin rakennetaan kolmas temppeli (2. Tess. 2:4).
8. Profeetta Elia valmistaa maailman Jeesuksen toista tulemusta varten (Mal. 4:5), Väärä Profeetta saa maailman palvomaan Antikristusta (Ilm. 13:12)
9. Elia oli Israelin Profeetta, joka sai tulen iskemään taivaasta alas (1. Kun. 18:38), Väärä Profeetta on juutalainen, joka tekee ihmeitä Pedon nähden ja saa tulenkin lankeamaan taivaasta (Ilm 13:11,13).
10. Jeesus kuoli ja heräsi kolmantena päivänä (Mar. 15:37, 16:6), Antikristuksella on kuolettava haava, joka parantui (Ilm. 13:12).

Vaikka Hes. 21:25-27 voidaan soveltaa Juudan viimeiseen kuninkaaseen Sidkiaan, joka riisuttiin Juudan kruunusta, ”kunnes tulee hän, jolla on oikeus, ja minä annan sen hänelle”, profetian moninkertainen täyttymys eli The Aposteletic Principle – periaate mahdollistaa sen täyttymyksen myös Antikristuksessa. Tässä kohdassa Antikristus yhdistetään siis selvästi Juudan (juutalaisten) kuninkaaseen. Tämän mukaan hän hallitsee Israelia (vaikka ei välttämättä Israelissa) vihan ajan toisella puoliskolla. Hänen kuninkuutensa kestää siihen asti, ”kunnes tulee hän, jolla on oikeus, ja minä annan sen hänelle”. Anglo-Israelilaiset teologit tähdentävät, että Daavidin kuningashuoneen luvattiin pysyvän iäisesti ilman keskeytystä: ”Minä pidän pystyssä sinun kuninkaallisen valtaistuimesi, niinkuin minä lupasin sinun isällesi Daavidille sanoen: 'Aina on mies sinun suvustasi hallitseva Israelia'" (2. Aik. 7:18). Osittain tästä syystä he uskovat sen

1 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Luku 3: The Person of The Antichrist
<http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist05.htm>

siirtyneen Juudasta Britanniaan, mutta he ohittavat tätä profetiaa seuranneen ehdon:

Mutta jos te käännytte pois ja hylkääte minun käskyni ja säädökseni, jotka minä olen teille antanut, ja menette ja palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä, niin minä kiskaisen sellaiset irti maastani, jonka minä olen heille antanut; ja tämän temppelin, jonka minä olen nimelleni pyhittänyt, minä heitän pois kasvojeni edestä, ja minä teen sen sananparreksi ja pistopuheeksi kaikille kansoille.

Israelin luopumuksen tähden sortui myös Daavidin Huone, kuten Aamos 9:11 kuvaa sen tilannetta Jeesuksen toisen tulemuksen hetkellä:

Sinä päivänä minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan ja korjaan sen repeämät ja pystytän sen luhistumat, ja rakennan sen sellaiseksi, kuin se oli muinaisina päivinä, niin että he saavat omiksensa Edomin jäännöksen ja kaikki pakanakansat, jotka minun nimiini otetaan, sanoo Herra, joka tämän tekee.

Tässä ”Daavidin sortunut maja” kuvaa Israelin kuningaskuntaa ja sen kuningashuonetta, kuten selittää esimerkiksi Barnes Notes on the Bible.¹ Joten Daavidin kuningashuone on sortunut tai raunioina, kun Jeesus palaa Israelin kuninkaaksi. Tästä syystä brittiläinen-israelismi on antikristillinen valhe, mitä Antikristus käyttää ”todistaakseen” juutalaisille hänen Messiaanisen sukulinjansa. Tämän asian ymmärtäminen mahdollistaa myös sen kuinka Antikristus voi olla pakana (Ilm. 13:1), jonka juutalaiset kuitenkin vastaanottavat Israelin Messias- kuninkaana (Joh. 5:43). Juutalaiset valheopettajat saattavat tähdentää 2. Aik. 7:18:sta ohella myös sitä, että Israelin valtio perustettiin Palestiinaan Britannian ja sen kuningashuoneen avustamana unohtaen heidän harjoittaman juutalaisten sorron holokaustin aikana ja välittömästi sen jälkeen (tästä lisää tulevissa luvuissa).

Huomionarvoista on myös se, että Pink uskoo Antikristuksen olevan sekä maailman-valtion että maailman-kirkon tuleva johtaja, erityisesti sen valossa että Charles on Englannin kirkon tuleva pää, joka on julistanut itsensä kaikkien uskojen puolustajaksi:

Hän tulee olemaan mitä paavit jo kauan ovat tavoitelleet — Maailman-Valtion pää, ja Maailman-Kirkon pää. ”Ja sinä, kuolettavasti haavoitettu syntinen, Israelin prinssi, jonka päivä on tullut, vääryyden ajan lopulla; näin sanoi Herra: poista hiippa, ja riisu kruunu” (R. V.). Tämä on selvästi Israelin viimeinen kuningas, ennekuin Kuningasten Kuningas ja Herrojen Herra palaa maan päälle. Hän on tässä kutsuttu ”Israelin Prinssiksi” kun todellinen Kristus on nimetty ”Messias Prinssiksi” Dan. 9:25:ssä . Kuvaus ”kuolettavasti haavoitettu syntinen” katsoo eteenpäin Ilm. 13:12:sta, josta luemme, ”Ensimmäinen peto jonka kuolettava haava oli parantunut!” ”Poista hiippa ja riisu kruunu” osoittaa hänen ottavan molemmat papillisen ja kuninkaallisen arvon. Hebrealainen sana ”hiipalle” on sama tässä, mitä jokainen muu kohta käyttää Israelin ylipapin päähineestä! Lopulta lausunto, että hänen ”päivänsä koittaa vääryyden ajan lopulla” osoittaa ilman epäilyä tämän henkilön identiteetin.²

Johtopäätös

Jotta juutalaiset hyväksyisivät Englannin kuningashuoneen perillisen Messiaanaan,

1 <http://biblehub.com/commentaries/barnes/amos/9.htm>

2 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Luku 9: The Antichrist in The Prophets. <http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist11.htm>

heidän tulisi ensin uskoa valhe heidän daavidillisesta sukujuuresta. Jotkut lukijat saattaisivat silti epäillä, että juutalaiset vastaanottaisivat ei-juutalaisen ja saksalaisesta kuningashuoneesta tulevan pakanan Kuninkaanaan. Mutta mieti seuraavaa. Kaksi historiallista henkilöä, joita juutalaiset tervehtivät vapauttajinaan ja joiden he uskovat olleen Israelin Vapahtajan edelläkävijöitä, olivat itseasiassa pakanoita. Näistä ensimmäinen oli Persian mahtava kuningas Kyyros Suuri. Vuonna 537 eKr. hän antoi julkilausuman, jossa juutalaisille myönnettiin oikeus palata Babylonin vankeudesta Juudeaan rakentamaan Jerusalemin toista temppeliä (Esa 6:3–5). Kyyros on ainoa pakana, jota Raamattu kutsuu avoimesti ”Herran voidelluksi” (Messiaaksi). Profeetta Jesaja näki hänen tulemuksensa ja tunsikin hänen nimensä jo vuosisatoja edellä:

Näin sanoo Herra voidellulle Koorekselle, jonka oikeaan käteen minä olen tarttunut kukistaakseni kansat hänen edestään ja riisuakseni kuninkaitten kupeilta vyöt, että ovet hänen edessään avautuisivat eivätkä portit sulkeutuisi. Minä käyn sinun edelläsi ja tasoitan kukkulat, minä murran vaskiovet ja rikon rautasalvat. Minä annan sinulle aarteet pimeään peitosta, kalleudet kätköistänsä, tietääksesi, että minä, Herra, olen se, joka sinut nimeltä kutsuin, minä, Israelin Jumala. Palvelijani Jaakobin ja valittuni Israelin tähden minä kutsuin sinut nimeltä ja annoin sinulle kunnianimen, vaikka sinä et minua tuntenut... Minä herätin hänet vanhurskaudessa, ja minä tasoitin kaikki hänen tiensä. Hän rakentaa minun kaupunkini ja päästää vapaiksi minun pakkosiirtolaiseni ilman maksua ja ilman lahjusta, sanoo Herra Sebaot (Jes. 45:1-4, 13).

Toinen pakana, jonka juutalaiset näkivät lähes messiaanisisessa glooriassa, oli Euroopan valloittaja Napoleon Bonaparte.¹ Ranskan vallankumouksen isku-lauseen ”vapauden, veljeyden ja tasa-arvon” innoittamana hän vapautti miehittämiensä alueiden juutalaiset vuosisatoja jatkuneelta, katolisen-kirkon tukemalta (neljäs lateraanikonsiili määräsi juutalaiset muun muassa maksamaan kymenkyksiä Rooman kirkolle) yhteiskunnalliselta syrjinnältä ja antoi heille täydet kansalaisyhteisyydet. Hänen ansiostaan Euroopassa alkoi 1900 -luvulle asti kestänyt juutalaisten emansipaatio. Ensimmäinen juutalaiset emansipoinut maa oli Yhdysvallat vuonna 1789, jota seurasi Ranska 1791, Preussi 1812, Kreikka 1830, Ottomaani Imperiumi 1839, Iso Britannian ja Irlannin Yhdistyneet Kuningaskunnat 1858, Saksa 1871, Espanja 1910, ja Venäjä 1917. Ennen emansipaatiota juutalaiset elivät yhteiskunnasta eristettynä ja asuivat useimmiten ghetoissa. Kun emansipaation jälkeen he alkoivat osallistua politiikkaan, osa liittyi vallankumouksellisiin liikkeisiin, kuten työväenliikkeeseen ja sionistiseen liikkeeseen, mikä aktiivisesti tavoitteli juutalaisten kansalliskodin perustamista Palestiinaan.²

Kun pohdimme vuosisatoja kestäneitä pogromeita ja juutalaisten eristämistä ghettoihin, voimme nähdä Ranskan vallankumouksen ja Napoleonin saavutukset paljon positiivisimmisessa valossa, kuin kristittyjen keskuudessa on yleensä nähty.³ Ranskan vallankumous yhdistetään usein vain vuosien 1793-94 terrorin aikaan, jolloin kymmeniä tuhansia heitettiin ihmisuhrina ateistisen järjen-jumalattaren veriselle alttarille. Mutta kun ymmärrämme, että vallankumous sai vaikuttimensa Yhdysvaltojen perustustajien

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Napoleon_and_the_Jews#Reactions_of_the_major_European_powers

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_emancipation

3 Napoleon oli ensimmäinen johtaja Euroopassa, joka myönsi vapauden ja tasa-arvon kaikille uskonnoille (katso: http://www.napoleon-series.org/ins/weider/c_jews.html)

poliittisista ihanteista, ja että kumpikin oli John Locken klassisen liberalismiin innoittama, käsitämmme sen raamatullisen alkuperän (liberalismi perustui UT:n vallankumoukselliseen sanomaan kaikkien ihmisten tasa-arvosta Kristuksessa, ks. Gal. 3:28, ja tuhatvuotisen valtakunnan luonteesta demokraattisena teokratiana, ks. Ilm. 20:4).

Ottaen huomioon, että Venäjän Keisarikunnan salainen poliisi lietsoi Varsovan pogromit vuonna 1881¹ ja monet muut vastaavat myöhemmillä vuosikymmenellä, ei työväenliikkeen suosio Venäjän ja yhtä antisemiittisen Saksan juutalaisten keskuudessa ollut juuri yllättävää. Tämä huomio siksi, että ensimmäisen maailmansodan jälkeisen Saksan ja vielä tämänkin päivän antisemiittien keskuudessa, ollaan erityisen innokkaita esittämään salaliittoteorioita bolšhevistisesta juutalais-salaliitosta. Mutta on kuitenkin historiallinen tosiasia, mistä holokaustin jälkeen ollaan usein vaiettu (kenties antisemitismin nousun pelosta), että juutalaisilla oli selvä yhteys bolšhevistien nousussa² ja siksi ensimmäisen maailmansodan jälkeinen antisemitismi Saksassa on osittain selitettävissä myös bolšhevistismin edustamasta uhasta Saksalle (vaikka se ei millään keinoin alkanutkaan tästä).

Väite Neuvostoliiton uhasta Saksaa kohtaan ei ole täysin perusteeton, sillä bolšhevistien yksi keskeisimpiä tavoitteita oli tukea sosialistisia vallankumouksia ja levittää sitä kautta kommunismi koko maailmaan.³ Eräät historioitsijat jopa uskovat, että Stalin käynnisti harkitusti toisen maailmansodan allekirjoittaessaan Molotov-Ribbentrop-sopimuksen Natsi-Saksan kanssa (missä Hitler luovutti Suomen kohtalon Stalinille vaikka myöhemmin esitti Suomen ystävää). Israelin vanhin ja vaikutusvaltaisin uutislehti Haaretz kirjoitti 31. elokuuta 2007 artikkelissaan ”oliko Stalin syyllinen”:

Dokumentti lokakuulta 1939, koostuu kolmesta englanninkielisestä sivusta, mikä oletettavasti kuvastaa dialogiaa Moskovassa tšekkoslovakialaisen lähetystön ja Neuvosto ulkoministeriön korkea-arvoisen viranomaisen välillä. Tšekit yrittivät selvittää miksi Neuvostoliitto oli allekirjoittanut hyökkäämättömyyssopimuksen Natsi-Saksan kanssa, elokuun 1939 Molotov-Ribbentrop sopimuksen. Muutamia päiviä myöhemmin saksalaiset hyökkäsivät Puolaan, ja toinen maailmansota alkoi. Neuvosto virkamies nimeltään Alexandrov, selitti Tšekin lähetystölle, että jos Neuvostoliitto ei olisi allekirjoittanut sopimusta lännen kanssa, Hitler ei olisi uskaltanut käynnistää sotaa, ja ilman sotaa ei olisi ollut mahdollisuutta langettaa kommunismia Eurooppaan. Hän myös listasi Neuvostoliiton hyödyt sodasta ja sopimuksesta Natsi-Saksan kanssa. Dokumentin todenmukaisuus täytyy todistaa, ja jos se osoittautuu todenperäiseksi, sen merkittävyys on keskustelun arvoinen. Mischa Shauli jatkaa hänen tutkimustaan. Hän sanoi tällä viikolla, että hän ei pelkää, että sodan vastuun siirtäminen Hitleriltä Stalinille ”lunastaa” Hitlerin; hän on vastuussa toisista rikoksista.⁴

Natsien valtaannousu merkitsi eräällä tavalla historiallisen kellon kääntämistä taakse-

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/Warsaw_pogrom_\(1881\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Warsaw_pogrom_(1881))

2 http://www.ihr.org/jhr/v14/v14n1p-4_Weber.html

3 http://en.wikipedia.org/wiki/World_revolution

4 <http://www.haaretz.com/weekend/magazine/was-stalin-to-blame-1.228553> On huomioitava, että tämä tulkinta sotii sitä yleistä ymmärrystä vastaan, jonka mukaan Toisen maailmansodan käynnisti Hitlerin ja Natsi-Saksan pyrkimys saksalaisten elitien laajentamiseksi itäänpäin eli niin sanottu Lebesraum -oppi. Lisäksi, kommunistinen maailmanvallankumous ei ollut Stalinin suosiossa, sillä konsepti kuului hänen juutalaiselle vastustajalleen Leon Troskylle, jonka Stalin sittemmin teloitti (hän sai kirveen iskun päähän).

päin. Eurooppa oli juuri astunut askeleen eteenpäin lähemmäksi sivistystä ja juutalais-kristillisiä arvoja. Vuosisatojen syrjinnän jälkeen pakanakansat vihdoinkin tunnustivat juutalaiset tasavertaisikseen – ihmisiksi muiden joukossa, joilla on oikeus elää vapaana, tavoitella onnellisuutta ja toteuttaa itseään. Tämä kaikki romuttui, kun Hitler nousi uuden Saksan johtoon. Hänen valtakuntansa ei merkinnyt paluuta ainoastaan valistusta edeltävään historiaan vaan aina kansainvaellusten päiviin, jolloin kristinusko ei ollut vielä valaissut Germaniassa asuvia Rooman sotaisia vihollisheimoja. Sanomalehti *Frankfurter Zeitung* ilmaisi aikakauden yleisen ilmapiirin olevan juuri tämän kaltainen:

Hitleriltä puuttuu johdonmukainen ajattelu. Hän on vaarallinen hullu. Hän on kohonnut asemaansa noudattamalla kirjaimellisesti sodanaikaista ideologiaa ja tulkitsemalla sitä primitiivisesti, ikäänkuin eläisimme kansainvaellusten aikana Rooman vallan luhistuessa.¹

Hitler hylkäsi modernin aikakauden lieveilmiöineen ja ihaili muinaisen maailman loistoa. Hänelle moderni aikakausi oli ”kansainvälisen juutalaisuuden” ilmentymä, koska juutalaiset hyötyivät kaikkein eniten sen tasa-arvo ismeistä. Hänen kyltymätön vihansa kohdistui ”kansainväliseen juutalaisuuteen” (so. diasporassa asuviin emansipaation vapauttamiin poliittisesti aktiivisiin ja vauraisiin juutalaisiin). Jos hän eläisi tänään hänen vihansa kohdistuisi ”kansalliseen juutalaisuuteen”, holokaustin tuhkasta nousseeseen poliittisesti vapaaseen ja vauraaseen Israelin valtioon. Hän huutaisi kuorossa Hamasin ja Hisbollahin rinnalla ”*Alluha Akbar, Death to America, Death to Israel!*”! Sveitsiläinen psykologi ja analyttisen psykologian perustaja Carl Jung (1875 – 1961) sanoi Hitleristä 30-luvun lopulla:

Emme tiedä aikooko Hitler perustaa uuden Islamin. Hän on jo lähestymässä sitä; hän on kuin Muhammad. Tunne Saksassa on islamilainen; sotaisi ja islamilainen. He ovat kaikki juovuksissa villin jumalan kanssa. Tämä voi olla historiallinen tulevaisuus.²

Juutalaisvihaa ja itsensä puolustelua tihkuvassa poliittisessa testamentissaan, jonka hän kirjoitti viimeisinä elin-päivinä, Hitler ylisti Muhammadia ja Islamia. Hän katui liittolaisuuttaan Italian kanssa (joka hallitsi siirtomaanaan Libyaa), koska se esti Saksaa muodostamasta läheisempää liittosuhdetta islamilaiseen maailmaan. Hän kirjoitti:

Koko islam värähteli voittojemme uutisista. Egyptiläiset, the Irakilaiset ja koko Lähi-Itä oli valmiina nousemaan kapinaan. Ajattele mitä olisimme voineet tehdä auttaaksemme heitä, jopa yllyttää heitä, mikä olisi ollut sekä velvollisuutemme että intressimme... islamin kansat tulevat aina olemaan lähempänä meitä, kuin esimerkiksi Ranska, huolimatta siitä että olemme yhdistetty veren kautta.³

Tässä Hitler puhuu *hengellisestä* siteestä, mikä yhdisti Natsi-Saksan islamilaiseen uskoon. Kulttuurillisesti ja etnisesti Saksa oli lähempänä Euroopan muita kansoja, mutta

1 Apocalypse Hitler (2011), Hitler -Pahan Lähettiläs TV -dokumentti

2 http://atlashrugs2000.typepad.com/atlas_shrugs/2010/01/oh-what-an-enormous-slaughterhouse-the-world-is.html

3 http://archive.org/stream/PoliticalTestamentOfAdolfHitler/PTAH_djvu.txt

uskonnollisesti ja ideologisesti natsismi oli lähempänä islamia kuin kristinuskkoa. Tämä ei ole vihapuhetta vaan historiallinen totuus, minkä Hitler itse myönsi. Hän myös ennusti:

Voi kuluu vuosisatoja, mutta kyliemme ja monumenttiemme raunioista kasvaa uusi viha niitä kohtaan, jotka ovat viimekädessä vastuussa, joita me voimme kaikesta kiittää, kansainvälistä juutalaisuutta ja sen auttajia.¹

Natsismi oli paljon enemmän kuin pelkkä poliittinen aate – se oli poliittinen uskonto, mikä keräsi aineksia niin germaanisesta uuspakanuudesta (muinaisista germaanis-skandinaavisista luonnon-uskonnoista tai shamanismista) kuin H.P. Blavatskyn teosofisesta okkultismistakin. Tätä aihetta kuin myös sen yhteyttä Antikristukseen – Walesin Prinssi Charlesiin – tarkkailemme syvällisemmin kirjani seuraavassa osassa.

Lähdeteineisto

Kirjat: (pääasialliset)

Herra Sebot, Israelin Pyhä: Pyhä Raamattu (VK: 1933/38)

Osmo Haavisto: Israel Öljypuu (painopaikka: Saarijärven Offset Oy 2002)

Hal Lindsey: Jeesus Tulee (Kuva ja Sana, 1998)

Perry Stone: Peto on Vapaana (Kuva ja Sana, 2011)

Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923)

Joel Richardson: The Islamic AntiChrist (2009)

TV -Dokumentit: (pääasialliset)

Filmi: Obsession: Radical Islam's War Against the West (2006)

Filmi: Third Jihad: Radical Islam's Vision for America (2008)

Filmi: Islam: what the west needs to know

Web -sivut: (pääasialliset)

<http://biblehub.com/>

<http://aikapommi.wordpress.com/>

¹ <http://www.ibiblio.org/pha/policy/1945/450429a.html> Mielenkiintoinen ulottuvuus Hitlerin ajatusmaailmassa on se, että hän kuvitteli toisen maailmansodan olleen ”kansainvälisen juutalaisuuden” provosoima ja että juutalaisten kansanmurha, jonka hän myönsi määränneensä, oli kosto provosaatiosta. Hän näki holokaustin olleen ”puolustusellinen” teko ”kansainvälisen juutalaisuuden” aggressiota vastaan. On epäselvää onko kyseessä natseille suunnatusta propagandasta, vainoharhasta vai itse-petoksesta – sokeudesta omalle syyllisyydelle kuten lapsiaan kuolemaan lähettävillä islamisteilla. Hitler saattoi tarkoittaa juutalaisjärjestöjen kansainvälistä painostuskampanjaa natsi-hallintoa vastaa. On esim. totta, että juutalaiset olivat merkittävä taustavoima demokraattisissa hallituksessa (mm. Rotchildien pankkidynastia). Natsi-Saksan kuin myös 1. maailmansodan oletetun lietsojan Saksan keisari Vilhelm II:n näkökulmasta juutalaiset olivat vastuussa sekä ensimmäisestä että toisesta maailmansodasta. Onkin kiintoisa kysymys, että missä määrin – jos ollenkaan – juutalaisten oletettu vaikutusvalta toimi näiden sotien provosojana. Tätä aihetta pitäisi tutkia – ilman antisemitismin puolustelua (parempi ymmärrys historiasta ei oikeuta 6 miljoonan siviilin järjestelmällistä murhaamista) – ei salaliittoteorioiden vaan historiallisen *syyn ja seurauksen* -lain näkökulmasta.

http://en.wikipedia.org/wiki/Main_Page

Osa 3

Antikristuksen poliittinen ideologia

L u k u 6

Antikristus ja Kolmas Valtakunta

Ja heidän kuningaskuntansa myöhemmillä ajoilla, kun lainrikkojat ovat tulleet täyteen, tulee nousemaan kova kasvoinen kuningas, joka ymmärtää pimeitä lauseita (Dan. 8:23 King James -Bible).

Ja kuningas tekee, mitä hän tahtoo, ja korottaa itsensä ja uhittelee jokaista jumalaa... Mutta sen sijaan hän kunnioittaa linnoitusten jumalaa. Sitä jumalaa, jota hänen isänsä eivät tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, kalliilla kivillä ja muilla kalleuksilla (Dan. 11:36,38)

Kirjani edellisessä osassa sovitimme yhteen seurakunnan historian kolme yleisintä katsantokantaa Antikristuksen kulttuurillisesta alkuperästä; tämän kreikkalais-roomalaisen, syyrialaisen ja juutalaisen taustan. Havainnollistimme kaikkien tässä mainituista kriteereistä täyttyvän Walesin Prinssi Charlesissa, jonka persoona on paljastettu Danielin 11. luvussa aina hänen esivanhempiaan myöten. Profetiat ovat hyvin yksiselittäisiä siitä, että tämän Pimeyden Ruhtinaan tulisi nousta lännen kreikkalais-roomalaisesta, juutalais-kristillisestä sivilisaatiosta (Dan. 8:9, 9:27, 1. Joh. 2:19) ennen hänen asettumistaan vihan ajan puolellavälissä islamilaiseen Syyriaan (Jes. 14:25, Dan. 11:45). Tämä äärimmäistä pahuutta huokuva hahmo tulisi asteleman historian

kulisseille niin Kaarle Suuren, Herakleiosin kuin Muhammadinkin seuraajana (ks. luku 3, 11 ja 12). Hän ei vain teeskentelisi juutalaisten Messiasta, mutta tyydyttäisi kaikkien demoneita kumartavien valheellisten uskontojen messiaaniset odotukset. Ennen kuin uppoudumme kirjani loopuosan aiheeseen Charlesin esivanhemmista, joiden hallintoa on kuvailtu seikkaperäisesti Danielin 11. luvun näyssä, syvennymme ensin hänen poliittiseen maailmankuvaansa, sen uskonnollisiin kytköksiin ja sen historiallisiin siteisiin 1900 -luvun radikaaleihin vihan ideologioihin.

Tämä osan tarkoitus on todistaa Antikristuksen ja hänen valtajärjestelmänsä ideologinen yhteys panteismiin ja sen poliittiseen ilmentymään natsismiin. Tämän luvun lopussa on perusteltu kuinka Antikristuksen poliittisen järjestelmän tulisi olla yhteydessä jokaiseen 1900 -luvun antikristillisimpään ismiin, kommunismiin, fasismiin ja islamismiin. Raotamme tätä aihetta vielä perusteellisemmin luvuissa 7-9 erityisesti Ilmestyskirjan 13. luvun valossa pedon poliittisesta ja taloudellisesta syteemistä. Keskitymme Prinssin islamo-fasistiseen ja eko-fasistiseen (tunnetaan molemmat ruskea-vihreä allianssina) maailmankuvaan. Marxilaisuuden osuus jää tässä osassa vähemmälle huomiolle, koska profetiat painottuvat nimenomaisesti ruskea-vihreä allianssiin, eikä niinkään puna-vihreä allianssin (marxismin ja islamismin ja liittoon¹). Voit odottaa suuria paljastuksia, joista et tavallisesti lue tai kuule valtavirran medioista. Saatanan tehtävä on varjella ”totuuden yksityisyydensuojaa” julkisuuden salamavaloilta; siksi se informaatio, jonka tarjoamme seuraavissa luvuissa, saattaa tulla yllätyksenä monelle lukijalle.

Antikristus ja linnoitusten jumala

Esko Halme kirjoittaa erinomaisen kirjansa *Operaatio Uusi Aika* (RV -kirjat Vantaa, 1990) esipuheessa, että ”jos ei havaitse New Agen antamaa singnaalia, ei tiedä paljonko kello on lyönyt”. New Age -liikkeen merkitys Antikristusta koskien on hämärtyneet viime vuosina edellisessä osassa käsittelemämme profetiantulkinnan johdosta, missä painotetaan hänen islamistista taustaa. Vaikka tämä tulkinta sopii moniin Antikristusta koskeviin raamatullisiin kriteereihin, kuten osoitimme luvussa neljä, on se ristiriidassa esimerkiksi 2. Tess. 2:4:een ja Dan. 11:36:een, mihin Mark Hitchcock kiinnittää huomionsa:

Vaikka myönnänkin, että raamatullisen Antikristuksen ja Mahdin välillä on joitakin mielenkiintoisia samankaltaisuuksia, niin mielestäni Dan. 11:36-39 sulkee kuitenkin pois näkemyksen islamilaisesta Antikristuksesta. Daniel sanoi, että Antikristus ylentää itsensä kaikkien jumalien yläpuolelle ja ”kunnioittaa... jumalaa, jota hänen isänsä eivät tunteneet”... 2. Tess. 2:4:ssä todetaan, että hän siirtää istuimensa Jumalan temppeliin ja julistaa itsensä jumalaksi. Tämä viittaa Jerusalemissa sijaitsevaan korjattuun tai kolmanteen juutalaisten temppeliin (toinen temppeli tuhoitiin vuonna 70 A.D.). Yksikään hurskas muslimi ei koskaan tekisi näin. Tällainen teko olisi rikos islamin tärkeintä opinkappaletta vastaan, jonka mukaan on olemassa vain yksi Jumala, joka on Allah. Jos Antikristus julistaa itsensä jumalaksi, hän ei enää voi olla islamin

1 Tähän liittyen kehottaisin lukijaa tilaamaan Patmos-säätiön dosentti Juha Ahvion erinomaisen valaisevan luennon ”Radikaali islam ja ääriivasemmisto länsimaita ja Israelia vastaan - Miten käy Suomen?” <http://www.kuvajasana.fi/fi/tuotteet/?id=18&series=Radikaali+islam+ja+%E4%E4rivasemmisto+%E4nsimaita+ja+Israelia+vastaan+-+Miten+k%E4y+Suomen%3F>

seuraaja. Näiden syiden vuoksi en voi hyväksyä näkemystä islamilaisesta Antikristuksesta. Uskon Raamatun opettavan, että suuruudenhulluudessaan hän vihaa Jumalaa, kieltää Kristuksen ja halveksii kaikkia uskontoja ja jumalia paitsi itseään ja herraansa saatanaa.¹

Muslimien universaalien uskontunnustuksen mukaan ”ei ole muuta jumalaa, kuin Allah, ja Muhammad on Jumalan lähettiläs”. Daniel 11:36 sanoo, että Antikristus ”korottaa itsensä ja uhittelee *jokaista* jumalaa, itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu kauheita”. Vaikka kirjoittaja tyrmääkin sen yleisen harhaluulon, että Allah ja Aabrahamin Jumala olisi yksi ja sama persoona, luen hänet kuitenkin Dan. 11:36:ssa lueteltuihin ”jumaliin”, joita vastaan tämä ”lihaksi tullut” Saatana uhittelee. Jakeessa 28 sanotaan, että ainoa jumaluus, mitä Antikristus kunnioittaa olisi arvoituksellinen *linnoitusten jumala*, ”jota hänen isänsä eivät tunteneet”. Islamistisen Antikristuksen kannattajat sanovat tämän jumaluuden tarkoittavan Allahia, koska sana ”linnoitus” tulkitaan tässä sotilaallisiksi linnoitukseksi ja Allah määritellään siten sodan jumalana islamin sotaisuuden tähden.

Se on kuitenkin Israelin Herra Sebaot, mikä määritellään Raamatussa ”sotajoukkojen Jumalana”. Suuri evankelista ja profeetta David Wilkerson opetti:

Vanhan testamentin pyhät tunsivat Jumalan tavalla, josta me Uuden testamentin pyhät tiedämme todella vähän. He tunsivat Hänet sotajoukkojen Herrana! Yli kaksisataa kertaa Samuelista Malakiaan Jumalaan viitataan tällä nimellä. Me luemme, että Daavid vahvistui ja vahvistui, sillä sotajoukkojen Herra oli hänen kanssaan. Tätä majesteetillista arvonimeä toistetaan Psalmeissa:

- Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme (46:7).
- Herra, Jumala Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Ja sinun uskollisuutesi ympäröi sinua (89:8).
- Herra, Jumala Sebaot, kuule minun rukoukseni (84:8).
- Herra Sebaot, Hän on kunnian kuningas (24:10).

Hepreankielen sana Sebaot on zbaah [sotajoukot]. Se merkisee Sotajoukko, joka on valmiina taisteluun. Sotilaita, hevosia ja vaunuja valmiina sotimaan osoitetulla hetkellä. Yhteen kokoontunut ja kokenut sotajoukko odottamassa ohjeita. Elisalle Jumala oli sotajoukkojen Herra Herra, joka oli tulossa hänen avukseen taisteluun koulutetulla sotajoukolla. Armeija, johon kuului tuhansia sotilaita, hevosia ja vaunuja kokoontuneina odottamaan ohjeita. Toisessa tapauksessa assyrialaisen armeija tuli kuningas Hiskiaa ja Juudaa vastaan. Ei ihmeikään, että tämä kuningas ei liikahtanutkaan, kun raivokas armeija ympäröi heitä. Hän sanoi Jumalan kansalle: Olkaa lujat ja rohkeat, älkää peljätkö älkääkä arkaikoo Assurin kuningasta ja kaikkea joukkoa, joka on hänen kansansa; *sillä se, joka on meidän kanssamme, on suurempi kuin se, joka on hänen kansansa. Hänen kansansa on lihan käsivarsi, mutta meidän kanssamme on Herra, meidän Jumalamme, meitä auttamassa ja meidän sotiamme sotimassa*. Ja kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin (2Aik. 32:7-8). Vanhan testamentin pyhät luottivat näkyynsä Kaikkivaltiaasta Jumalasta, jonka voimallinen, näkymätön sotajoukko oli kokoontunut heidän suojelemisekseen.

Daavid kehui, Jumalan sotavaunuja on kymmenet tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet; Herra on niiden keskellä, pyhydessään... (Psalmi 68:17). Psalmin kirjoittajan mukaan ne ovat olemassa meitä varten, Herra on sinun varjelijasi (121:5). Pietari sanoi, ...teitä varten, jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana (1Piet. 1:5). Minä näen tässä profetian, että Jumala vielä kerran, näinä viimeisinä päivinä, aikoo paljastaa Hänen varjelevan voimansa pyhille. Kristus rukoili Isää opetuslapsiinsa liittyen: Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä... (Joh. 17:12). Opetuslapset eivät pitäneet itseään Jumalan

¹ Mark Hitchcock: *Eurot Pois- Siru Tulee* (Kuva ja Sana, 2009), sivut 139-140

tahdossa. Heidät varjeltiin, pidettiin siinä väkevällä, heidän ulkopuolellaan olevalla voimalla. He eivät olisi selvinneet yhtäkään päivää ilman Kristuksen varjelevaa voimaa. Minkä loisteliaan rukouksen Kristus rukoilikaan meidän puolestamme: En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta (Joh. 17:15). Haluan osoittaa, kuinka uskomaton asia on olla Jumalan voiman varjelema uskon kautta.

Englannin kielen sana kept [pidetty, varjeltu] merkitsee:

- ottaa haltuunsa, omistukseensa ottaa vastuuseen
- Taata kaikki välttämättömyydet kasvattaa ja ruokkia
- Suojella ja varjella hallita

Mutta kreikan kielellä sama sana on todella ilmaiseva. Kohdassa 1Piet. 1:5 käytettynä sana on phroureo, joka merkitsee:

- vahvistaa sotilaallisia asemia
- vartioida, ympäröidä, suojella linnoituksella
- Vahvistaa linnake täydellä sotilaallisella varustuksella
- Havaita vihollinen ennakoita ja suojella vaaralta.

Herra ei ole ainoastaan vahva linnoitus Hän vahvistaa meissä sotajoukon asemia, täysin varustautunutta armeijaa. Meistä todellakin tulee voimallinen sotajoukon asemapaikka, jossa on sotilaista, hevosista ja vaunuista koostuva sotajoukko valmiina taisteluun ja jossa on vartiomies, joka näkee jo kaukaa ennakoita lähestyvän vihollisen.¹ (kursivointi minun)

Kursivoitu osuus Wilkersonin tekstiä tekee selväksi, ettei Allah ole ”sodan jumala”. Herra Sebaot kehotti Israelia olemaan pelkäämättä Assurin kuningasta, ”sillä se, joka on meidän kanssamme, on suurempi kuin se, joka on hänen kanssansa. Hänen kanssansa on lihan käsivarsi, mutta meidän kanssamme on Herra, meidän Jumalamme, meitä auttamassa ja meidän sotiamme sotimassa”. Tämä kehoitus ei koske vain muinaista Israelia vaan myös nykyistä Israelia sen sodassa sitä ympäröiviä islamistisia vihollisia vastaan. Palestiinalaiset luottavat oman lihansa käsivarten. Jos Allah sotisi heidän sotiaan, heidän ei olisi tarvetta turvautua väkivaltaan. Tämä todistaa sen kuinka heikko Allah todellisuudessa on. Kristittyjen ei ole tarvetta nostaa miekkaa, koska luotamme Herran apuun ja hänen oikeuteensa (Ilm. 13:10) aivan kuin Jeesuskin teki, kun Hän oli vaiti syyttäjiensä edessä eikä tehnyt pahoinpitelijöilleen vastarintaa (Matt. 27:13).

Daniel 11:38:ssa mainittu ”linnoitusten jumala” ei viittaa sotilaallisiin linnoituksiin vaan uskonnollisiin temppelihin. Vaikka heprealainen sana ”linnoitukselle” on tässä *maoz*,² mikä tarkoittaa juuri puolustuksellista sotilas-tukikohtaa, viitataan siihen myös jakeessa 31, missä se mainitaan osana Jerusalemin Temppelinä. Samoin 19:sta jakeen viittaus Syyrian Antiokhos III:een, joka kääntyi ”oman maansa linnoituksiin” toteutui useiden raamattu kommentaarien mukaan hänen ryöstöretkellään *Jupiterin temppeliin*.³ Jo ilmaisu ”linnoitusten jumala” paljastaa, että kyseessä on uskonnollisista temppeleistä – ei sotilas-tukikohdista. Edelleen, miksi hän kunnioittaisi sotilas-tukikohtia ”kullalla ja hopealla, kalliilla kivillä ja muilla kalleuksilla”(j. 38), kuten näky kertoo? Eikö tällaisia

1 <http://www.tscculpitseries.org/finnish/tskeeper.htm>

2 <http://biblesuite.com/hebrew/4581.htm>

3 <http://biblehub.com/daniel/11-19.htm>

kallisarvoisia jalometalleja ja kiviä liitetä juuri uskonnollisiin temppelisiin? Ei kukaan ole sentään niin hullu, että rakentaisi pommeille alttiita sotilaskohteita kullasta hopeasta ja kalliista kivistä. Joten on selvää, että Antikristuksen kunnioittamassa jumaluudessa on kyse uskonnollisten temppelien jumalasta.

Tästä syystä on mielenkiintoista havaita sen vastakohtaisuus Israelin Jumalaan, josta Ap. t. 17:24 sanoo, että Hän ”ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä”.

Pyhän Geometrian Uskonto

Walesin Prinssi on ajoittain ollut uutisissa hänen arkkitehtuuristen näkemystensä vuoksi. Hän on kammoksunut modernia arkkitehtuuria ja ollut aktiivinen poliittinen lobbaaja, joka on sekaantunut parlamentin päätöksentekoon aiheuttaen laajaa paheksuntaa perustuslaillisen asemansa väärinkäytöstä¹ (Britannian perustuslaillisessa monarkiassa kuninkaallisilla ei ole periaatteellista oikeutta puuttua parlamentin päätöksiin tai esittää poliittisia kannanottoja). Prinssin lobbaus on koskenut useita poliittisia kiistakysymyksiä ilmastonmuutoksesta, vaihtoehtoiseen lääketieteeseen (kuten homeopatiaan), kaupunkisuunnitteluun, maatilojen-suhteisiin, ja geenimanipuloituun (GM) ruokaan (Eräs syy miksi Kuningatar on pysynyt niin pitkään kansan suosiossa on siinä, että hän on jäänyt poliittisten kiistojen ulkopuolelle). Yksi hänen lempiaiheitaan on ollut modernin arkkitehtuurin vastainen kampanja. Ensivaikutelmalta tämä kaikki saattaa kuulostaa äärettömän väsyttävältä, jolla ei uskoisi olevan mitään tekemistä Raamatun prefetioiden kanssa, mutta syvällisempi silmäys näihin aiheisiin paljastaa niiden valtavan painoarvon.

Ymmärtääksemme Prinssin arkkitehtuurisia käsityksiä, tulee meidän kääntyä David Lorimerin puoleen, jonka myyntimenestys *Radical Prince: The Practical Vision of the Prince of Wales* (Floris Books, 2004) paljastaa johdonmukaisen kuvauksen Prinssin filosofiasta. Lorimer osoittaa Prinssin arkkitehtuurisissa näkemyksissä olevan kyse paljon syvällisimmistä kysymyksistä kuin pelkästä estetiikasta. Hän paljastaa, että siinä on kyse Prinssin uskonnosta ja hengellisyydestä. Lorimer kutsuu sitä ”platoniseksi kristinuskoksi,” mutta on selvää, kuten myöhemmin tulemme näkemään, ettei Prinssin hengellisyydellä ole mitään tekemistä kristinuskon kanssa. Pohdi seuraavaa kirjoitusta sen valossa mitä edellä sanoimme Dan. 11:38:nen ”linnoitusten jumalasta” (kursivointi minun):

Kaikkein silmiinpistävin näkökohta pyhän taiteen filosofiasta on se, että se edellyttää sisäisen, hengellisen todellisuuden ulottuvuuden varsinaista olemassaoloa, josta taiteen työt ovat fyysisiä ruumiillistumia. Pyhä taide vaatii symbolien ymmärtämistä. Ja taiteen pyhä työ on itsessään symboli, joka tarjoaa meille mahdollisuuden mietiskelyyn. Se ilmentää korkeampaa tai kauniimpaa alhaisemman tai karkeamman kautta, ja johtaa mietiskelijän takaisin korkeamman järjestyksen todellisuuteen, mistä symboli itsessään on sen ilmentymä, täydellistään siten mietiskelyn kehän. Pyhällä taiteella on, Seyyed Hossain Nasrin mukaan, ”sakramentaalinen tarkoitus ja on, kuten uskonto itse, välitön totuus ja läsnäolo. Tietäjät – itse-oivaltaneet hengelliset opettajat – ovat Jumalallisen Keskipisteen ruumiillistumia, mistä johtuen he myös ovat ”totuus ja läsnäolo”, ja muodostavat traditionaalisen yhteisöjen akselin tai paljon erityisemmin heidän kosketuskohdan Keskipisteeseen, jonka kanssa moderni maailma on menettänyt yhteyden. Pyhät rakennukset ovat myös

1 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2389461/Prince-Charles-held-36-private-summits-Cabinet-ministers-lobbying-campaign-election.html>

paikkoja, missä yhteys voidaan saavuttaa olemassaolon Lähteen kanssa. Pyhä taide on myös Jumalallisen Kauneuden heijastumaa ja tietoisuutta pyhästä ei voida erottaa kauneudesta”, sillä, kuten Nasr sanoo sen, selittäen meidän alkuperäistä siteeraustamme Platolta, ”koska kauneus on totuuden loisto, totuuden ilmentymä on aina kauneuden seuraama.” Kauneus on pyhän taiteen keskus arvo – todellakin luontainen ilmentymä – ja äärimmäisen olennaista Prinssin esteettisen lähestymisen ymmärtämiseksi.

Tämän platonisen kauneus käsityksen seuraus on se, että luotu järjestys kokonaisuudessaan on pyhää, koska Jumala on läsnäoleva sen sisällä, yhtenäisyytenä moninaisuuden sisällä, Yksi monien takana; maailma on teofania tai Jumalallisen manifestaatio jos meillä on silmät nähdä se tällä tavalla. Lisäksi kauneuden kokemus voi saada esiin onnellisuuden tai jopa autuuden, mikä ei ole sattumaa, sillä kuten filosofi artisti Frithjof Schuon huomio, ”kauneus on jumalallisen autuuden ilmentymää ja koska Jumala on Totuus, Hänen autuutensa heijastuma tulee olemaan sekoitus onnellisuutta ja totuutta, mikä on löydettävissä kaikesta kauneudesta.” Eriytinen näkökulma kauneudelle on järjestys, symmetria ja mittasuhteet – toinen kreikkalaisten päähenpintymä, mikä heijastui heidän geometriassaan ja filosofiassaan Pythagorasta eteenpäin. Mittasuhteet, arkkitehti Keith Critchlowin mukaan, vaikuttaa ”tasapainoon, sopusointuun ja asioiden väliseen yhteyteen; ruumiin ja mielen, luonnon ja ihmiskunnan, illuusion ja todellisuuden välillä. Mittasuhteet ulottuu käyttäytymiseen yhtäläillä, missä ylimielisyyden röyhkeyttä seuraa vääjäämättä kohtalokas kohtalo, kuten Sophocles ja toiset kreikkalaiset näytelmäkirjailijat havainnollistaa niin selvästi. Se on tästä kreikkalaisesta traditiosta, josta me johdamme kultaisen leikkauksen klassiset mittasuhteet. Yhteenvetona, pyhä taide ja arkkitehtuuri näkee maailman Jumalallisen Olennon manifestaationa. Ne on löydettävissä symbolisten muotojen tieteestä, mikä sisältää periaatteet mittasuhteista, yhteydestä ja järjestyksestä perustuen pohjimmiltaan platoniseen identiteettiin Hyvästä, Kauniista ja Totuudesta.¹

Kun Lorimer kirjoittaa ”Jumallisesta Keskipisteestä” tai ”olemassaolon Lähteestä”, hän puhuu jumal-olennosta, mikä vaikuttaa hengellisessä maailmassa, mutta joka ilmentää olemassaoloaan fyysisessä todellisuudessa pyhän arkkitehtuurin ja taiteen kautta, mikä noudattaa platonisia lakeja geometrisistä symboleista, mittasuhteista, symmetriasta jne. Nämä pyhät rakennukset ovat kosketuskohtia, kanavia yhteyden saavuttamiseksi tämän jumalisen olennon kanssa. Aivan kuin kristityt uskovat ehtoollisen olevan paikka, missä seurakunta Kristuksen ruumiina saavuttaa näkymättömän yhteyden sen päähän, uskoo Prinssi Charles että yhteys yliaistilliseen jumal-olentoon voidaan saavuttaa tämän pyhän arkkitehtuurin ja sen pyhien symbolien² sakramentaaristen merkitysten kautta.

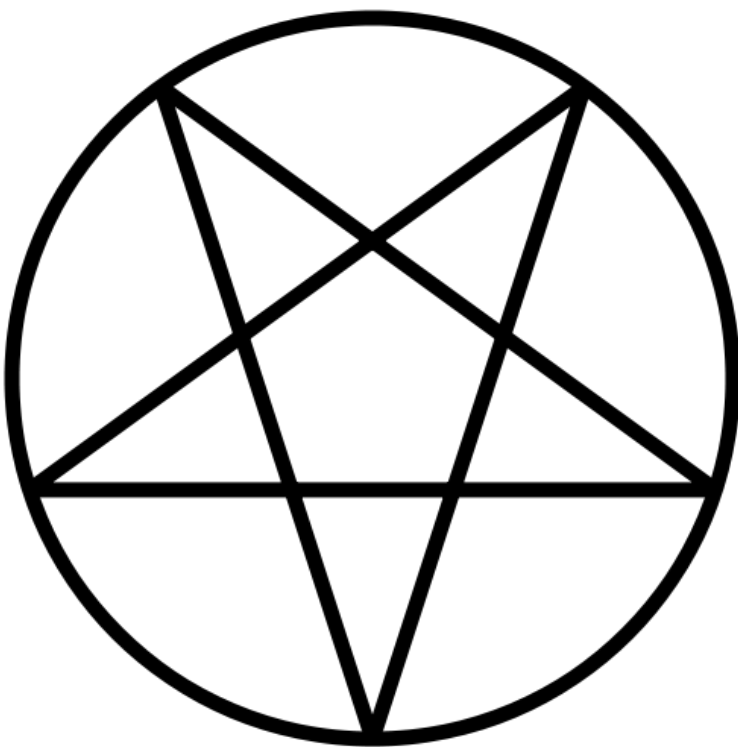
Edelleen, koska nämä symbolit ja mittasuhteet on löydettävissä sekä loisteliaista katedraaleista, moskeijoista että synagogista ja eri uskontojen palvontapaikoista, uskoo Prinssi että tämä jumaluus löytyisi yhtäläillä islamin, kristinuskon, juutalaisuuden, budhalaisuuden kuin hindulaisuudenkin sisältä. Täytyy vain aukaista silmät nähdäkseen, että ”maailma on Jumalallisen manifestaatio” ”yhtenäisyytenä moninaisuuden sisällä, Yksi monien takana” Hän uskoo, että ”tietäjät – itse-oivaltaneet hengelliset opettajat – ovat Jumalallisen Keskipisteen ruumiillistumia” ja traditionaalisten yhteisöjen kanavia tähän Keskipisteeseen. Toisin sanoen, tietäjät – jotka olivat pakanallisia profettoja –

1 David Lorimer: *Radical Prince: The Practical Vision of the Prince of Wales* (Floris Books, 2004) s. 165-166

2 Yksi hallitse symboli, minkä Prinssi havaitsee esiintyvän usein luonnossa ja pyhässä taiteessa on viisi-sakarainen tähti tai pentagrammi, minkä hän yhdistää mm. Venuksen kiertokulkuun. Mielenkiintoista tässä on se, että pentagrammi on noituuden ja satanismin universaali symboli ja yhtä pyhä kuin risti kristityille ja Venus on Jes. 14:12:sta mainittu ”kointähti, aamuruskon poika”, joka yhdistetään Luciferiin ja Antikristukseen. http://www.huffingtonpost.com/2010/11/24/prince-charles-harmony_n_786565.html

ovat tämän demonisen jumal-olennon ruumiillistumia ja shamaaneita, mitkä vihkivät ihmisiä demoni hengille. Tässä on ruma todellisuus Lorimerin ylen ruusuisten kielikuvien takana ”hyvästä”, ”kauniista” ja ”totuudesta”.

Mutta huomionarvoista hänen kirjoituksessaan on sen yhteys 2. Tess. 2:4:een ja Dan. 11:36:een. Onko tässä mainittu ”Jumalallinen Keskipiste”, juuri Dan. 11:36:ssa ennustettu ”linnoitusten (tai temppelien) jumala”? Yllä esitetty informaatio antaisi syytä uskoa näin. Entä uskooko Prinssi itse olevansa näiden ”itse-oivaltaneiden” tietäjien tapaan tämän Jumaluuden Keskipisteen ruumiillistuma, ”Totuus ja Läsnäolo”, jonka tehtävä on toimia modernissa maailmassa ”akselina” ja kanavana tälle ”Keskipisteelle”, jonka kanssa se on menettänyt yhteyden? (vertaa Raamatun kertomukseen syntiinlankeemuksesta). Jos hän uskoo näin, täyttäisi hän kriteerin Vastustajasta, ”joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala”.

Kirjassaan *Harmony (2010)*, Prinssi Charles ylistää viisisakaraisen tähden hengellistä sanomaa universumissa vallitsevasta järjestyksestä. Hakaristin tavoin pentagrammi on vanha pakanallinen symboli, joka kytketään noituuteen ja satanismiin, kun se on esitetty kuvan kaltaisesti kaksi sakaraa ylöspäin (ks. edellinen alaviite).

Wikipedia määrittelee panteismin seuraavasti:

Panteismi on johdettu kreikan kielen juurista pan (tarkoittaen "kaikkea") ja theos (tarkoittaen "Jumalaa"). Panteismille on useita määritelmiä. Jotkut pitävät sitä teologisena ja filosofisena Jumalaa koskevana näkemyksenä. Uskonnollisena näkemyksenä, panteismia on kuvattu ateismin polaarisena vastakohtana. Tästä näkökulmasta, panteismi on näkemys että kaikki on osa kaiken kattavaa läsnäolevaa Jumalaa. Kaikki todellisuuden muodot voidaan silloin pitää joko tämän Olennon ilmenemismuotona tai identtisenä sen kanssa. Toiset ajattelevat että panteismi on ateismiin läheisesti yhteydessä oleva filosofinen näkemys. Heille panteismi on käsitys, jonka mukaan Universumi ja Jumala ovat identtisiä; toisin sanoen, tämä Universumi (kaikkine jumallallisine jatkeineen, planeettoineen, aurinkoineen, galaksineen, olentoineen) on se mitä ihmiset ja uskonnot kutsuvat "Jumalaksi".¹

Pastori Paul Mizzi kirjoittaa:

Panteistit jumaloivat kaikkea muuta [kuin Jumalaa]. Jos Jumala tulee olevaisiksi ainostaan maailmassa ja jos kaikki mikä on, on Jumalan ilmentymää, siitä seuraa että ihmisen sielu on Jumalan olevaisuuden korkein muoto. Strauss sanoo: *"Ihmiskunta on Jumala-ihminen; todellisen kristologian avain on siinä, että väittämät mitä kirkko antaa Kristukselle, yksilönä, kuuluisi käsittää yleiseen kokonaisuuteen."* Tämä on vain yhden askeleen päässä pahan jumalallistamisesta. Siihen asti kun paha on olemassa se on yhtä todellisesti Jumalan ilmentymä kuin se on hyvää. Panteistit eivät siten epäröi tulla johtopäätökseen. Jos Jumala on kaikki ja jos on olemassa Saatana, Jumalan täytyy olla silloin Saatana [tai Saatana on Jumala, kirj. huomio]²

Paavali viittasi selvästi Antikristuksen panteistiseen Jumalakuvaan, kun hän kirjoitti 2. Tess. 2:4:ssä, että hän "korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala". Pastori Mizzin mukaan panteismi soveltaa raamatullista oppia Jeesuksesta Jumala-ihmisenä ihmiskuntaan. Se opettaa ihmisen – yhdessä muun Universumin kanssa – olevan itse Kristus tai Jumaluuden ilmentymä. Tällainen harha on juuri sitä, minkä Johannes kertoi olevan antikristuksen hengen synnyttämää (1. Joh. 4:2-3), sillä se kieltää Kristuksen lihaksi tulleen Jumalan Poikana (antitassein) ja tulee Hänen sijalleen (anthupatos) soveltamalla Hänen Jumaluutta koko ihmiskuntaan. Monet eskatologit tulkitsevat 2. Tess. 2:4:tä hyvin naivistisesti. He olettavat, että Antikristus vain kävelisi joku päivä Jerusalemin kolmanteen temppeliin ja ilmoittaisi yhtäkkiä koko maailman lehdistön ja tv-kameroiden edessä olevansa Jumala.

On epätodennäköistä, että kukaan sivistyneestä maailmasta ottaisi hänet tämän jälkeen enää tosissaan (tai sitten huolestunut lehdistö kutsuisi "valkotakkiset miehet" saattamaan hänet lähimpään laitokseen). On selvää, että Laittomuuden Ihminen julistaa itsensä Jumalaksi intellektuaalinen, syvällisen filosofoinnin varjolla. Häntä ei nähtäisi "todellisuudentajun kadottaneena" jos hän esiintyisi oppineena filosofina ja teologina. Jonathan Dimblebyn vuoden 1994 TV-dokumentissa *Charles: the Private Man, the Public Role*, Charles sanoi, että hän monarkin titteli pitäisi olla Defender of Faith, eikä niinkään

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Pantheism#Definitions>

2 <http://www.tecmalta.org/tft131.htm>

Defender of the Faith. Sen tulisi koskea ”uskoa itseään, mikä on niin usein uhanalainen meidän ajassamme, missä koko näkemys, että tämän olemassaolon takana, elämän itsensä, olisi jotakin, on tullut lähes vanhanaikaiseksi”.

Hän toivoo, että uskonnot panisivat syrjään dogmaattiset erimielisyytensä ja nousisivat yhdessä vastarintaan yhteiskunnan kasvavaa sekularismia ja materialismia vastaan. Mutta tämä jättää avoimeksi sen, että mitä uskoa hän juuri erityistä puolustaisi. ”Usko” ei ole jokin homogeeninen ryhmä, sillä ”uskoilla” on yhtä paljon eroa, kuin on vaikkapa ateismilla ja kristinuskolla. Mutta samassa lauseessa hän paljastaa, että olisi kaikkein halukkain puolustamaan panteismia ei kristillistä teismiä. Hän sanoi kristinuskon sijasta puolustavansa mieluummin uskoa ”jumallisesta olemassaolossa, jumalallisen hahmoa, *minkä uskon olevan kaikissa meissä*, mutta mikä, koska olemme ihmisolentoja, voidaan ilmaista niin monella eri tapaa.” Tuleeko Charles joku päivä astumaan uudelleen rakennetun Jerusalemin temppelin kaikkein pyhimpään ja puolustamaan uskoa meissä kaikissa olevaan ”jumalisuuden hahmoon”?

Määrääkö hän ensin, että arkkitehtien tulisi rakentaa tämä temppeli pyhän taiteen kriteerien mukaan, jotta se heijastaisi tätä teofanista jumaluutta ja osallistuuko hän sen jälkeen sen vihkimisjuhlaan ylistääkseen tämän pyhän rakennuksen hengellistä sanomaa meissä kaikissa piilevästä jumaluudesta? Väittääkö hän itseään näiden tietäjien tapaan Jumalisuuden Keskipisteen ruumiillistumaksi? Voimme vain arvailla. Tiedämme kuitenkin sen, että Prinssin johtama Prince's School of Traditional Arts -järjestö selvitti Jerusalemin Temppeleluoren Al-Aqsa -moskeijan keskiaikaisen Saladinin saarnatuolin uudelleenrakennuksen, kun sen tietyt kuviot olivat kadonneet 60 -luvun tulipalon jälkeen. Tämä havainnollistetaan dokumentissa *Stairway to Heaven* (tikapuut taivaaseen: nimi kertoo jo paljon), jossa Prinssille annetaan tapauksesta pääkunnia.¹

Jerusalem on sivilisaatioiden ja uskontojen törmäyspaikka ja Temppeleluori on uskontojen aiheuttaman verenvuodatuksen symboli. Raamatun profetioiden mukaan tästä vuoresta tulee Messiaanisella ajalla kansainvälisen oikeuden keskus ja paikka missä kaikki kansat tulevat palvomaan Israelin Jumalaa. Kansainvälinen aseistariisunta taotaan Temppeleluorella, niin että ”kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan” (Jes. 2:2-4). Syy miksi Temppeleluori on tänään verenvuodatuksen ja kansainvälisten jännitteiden keskipiste on siinä, että koko maailma on sodassa Jeesusta Kristusta ja Israelin Jumalaa vastaan. Jokainen joka koskee Israeliin koskee Hänen omaan silmäteräänsä (Sak. 2:8). Jumala vie kansakunnat Joosafatin laaksoon (Kidronin laakso Jerusalemin ja Öljymäen välissä, mikä tulee olemaan Tel Megiddon ohella yksi harmageddonin sodan merkittävimmistä taistelu areenoista), sillä ”he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat *jakaneet minun maani*”² (Jooel 3:2).

Sen tähden ”Herra ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemistä, ja taivaat ja maa järkkyvät; mutta Herra on kansansa suoja, Israelin lasten turva. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani. Ja Jerusalem on oleva pyhä, ja vieraat eivät enää kulje sen läpi” (j. 16-17). Tätä ennen Israelin pseudo-Messias luo kuitenkin valherauhan Jerusalemiin ja sen Temppele-

1 <http://www.amazon.co.uk/Stairway-To-Heaven-Rebuilding-Saladin/dp/B001L41268>

2 Ks. luku 9, alaluku Tiekartta Harmageddoniin

vuorelle. Messiaanisen näyn innoittamana hän määrää Jerusalemin temppelin rakennustyön, jotta kaikille maailman monoteistisille uskoille saataisiin yhteinen palvontapaikka maailmanrauhan takaamiseksi. Prinssi Charles, joka on kanpanjoinut suvaisevaisuuden ja yhteisymmärryksen puolesta eri uskojen ja uskontojen välillä, on täydellinen kandidaatti tähän tehtäseen.

Mutta kun hän astuu tähän uuteen rukoushuoneeseen ylistämään tätä valheeseen perustuvaa näennäisrauhaa, hän ei anna kunniaa Jeesukselle Kristukselle tai Israelin Jumalalle, koska se loukkaisi muita monoteistisiä uskoja, vaan sen sijaan hän puhuu Jumalasta, joka on osa maailmankaikkeutta ja ihmiskuntaa, joka manifestoituu ihmisessä itsessään. Todiste siitä, että Prinssi uskoo ihmisessä itsessään ilmenevään panteistiseen Jumaluuteen ilmenee selvästi esimerkiksi vuoden 1996 luennosta nimeltä ”Pyhyden tunne: rakentamassa siltoja islamin ja lännen välillä”. Siinä hän filosofoi:

Aloitan vakaumuksella, että islamilaisella sivilisaatiolla sen parhaimmillaan, kuten monilla idän uskonnoilla – juutalaisuudella, hindulaisuudella, jainilaisuudella ja biddhalaisuudella – on tärkeä viesti lännelle siinä tavassa, jolla se on säilyttänyt paljon kokonaisvaltaisemman ja kiinteämmän näkemyksen meitä ympäröivän maailman pyhydestä. *Tunnen että lännessä olisimme edesautettuja löytämään uudelleen nämä juuret meidän omasta ymmärtämyksestämme arvostamalla islamilaisen tradition syvää kunnioitusta luonnollisen järjestyksen ajattomalle traditiolle.* Uskon että tämä prosessi voisi auttaa tehtävässä tuoda kaksi uskoamme lähemmäksi toisiaan. Se saattaisi auttaa meitä lännessä myös uudelleen arvioimaan, ja paremmin, meidän käytännöllistä taloudenhoitoa ihmisen ja hänen ympäristönsä välillä – aloilla kuten terveydenhuolto, luonnollinen ympäristö ja maanviljely, kuin myös arkkitehtuurissa ja kaupunki-suunnittelussa. Haluan hyvin lyhyesti selittää miksi tämä saattaa olla näin. Moderni materialismi nöyrässä mielihiteessäni on tasa-painoton ja kasvavasti vahingollinen sen pitkän aikavälin seurauksissa. Silti lähes kaikki maailman suuret uskonnot ovat säilyttäneet kiinteän näkemyksen maailman pyhydestä. Kristillinen viesti esimerkiksi sen *syvästi mystisen ja symbolisen inkarnaatio opin kanssa, on perinteisesti ollut viesti yhteydestä hengen ja aineen maailmojen välillä, ja Jumalan manifestaatiosta tässä maailmassa ja ihmiskunnassa.*¹

Tässä Prinssi tulkitsee uudelleen kristillisen inkarnaatio opin panteismin näkökulmasta. Hän ajattelee Jeesuksen, Jumalan Pojan, lihaan tulemisen olevan ”syvästi mystinen ja symbolinen” kuvaus ”Jumalan manifestaatiosta tässä maailmassa ja ihmiskunnassa”. Hänelle oppi Jeesuksen Jumaluudesta on metafora koko ihmiskunnan Jumaluudesta. Tässä hän ei vain alenna Kristuksen lihaksitulemista pelkäksi vertauskuvaksi vaan myös omii Hänen Jumaluutensa itsensä ja koko ihmiskunnan erityisominaisuudeksi. Tämä myös kuvastaa hyvin hänen holistista New Age -uskoansa, joka painottaa ihmisen sisällä piilevää Jumaluutta, mikä täytyy ensin löytää ja oivaltaa ennen kuin ihmisen kykyjen täydellinen potentiaalisuus pääsee esiin.

Mutta vielä huomion arvoisempaa tässä on se, että hän sekoittaa hänen New Age -panteisminsa islamiin ja uskoo, että kristinuskon tarjoaman hengellisyyden katoaminen lännestä voitaisiin korvata islamilla, joka hänen mukaansa säilyttää monien idän uskontojen tapaan ”kokonaisvaltaisemman ja kiinteämmän näkemyksen meitä ympäröivän maailman pyhydestä”, jonka moderni yhteiskunta on kadottanut. Toisin sanoen, Prinssi luo oman uskonnon, mikä yhdistää islamin panteismin ja New Age -holismiin – *panteislamin*. Tähän Prinssin uskontoon perustuvaa poliittista ulottuvuutta

1 <http://www.alhewar.com/PrinceCharles.htm>

tarkkailemme paremmin tulevissa luvuissa.

Natsismi, Okkultismi ja New Age

Kun Prinssi Charles sekaantuu parlamentin päätöksiin ilmastonmuutoksen, koulutuksen, terveydenhuollon, arkkitehtuurin, maanviljelyn, kaupunkisuunnittelun tai GM-ruuan osalta, hänen kaikki toimensa on tavalla tai toisella kytköksissä hänen holistiseen New Age -hengellisyyteensä. Sinun tulisi tietää, että tämä sama hengellisyys motivoi myös Adolf Hitleriä ja hänen natsieliittiänsä. Antikristuksen salaopilliseen uskuntoon viittaa erityisesti Daniel 8:23, kun se ennustaa:

Ja heidän kuningaskuntansa myöhemmillä ajoilla, kun lainrikkojat ovat tulleet täyteen, tulee nousemaan kova kasvoinen kuningas, joka ymmärtää pimeitä lauseita. (King James Version)

Young's Literal Translation ja God's Word Translation kääntää: ”ymmärtää salattuja asioita ja ymmärtää arvoituksellisia (tai mystisiä) asioita”. Esko Halme kirjoittaa luvussa Hitler ja Uusi Aika: (huomioi erityisesti sen kolme viimeistä alalukua)

Raamatun lopunaikoja koskevissa profetioissa viitataan kymmenvaltioliittoon (Dan. 7:7, Ilm. 13:1 ym.), jossa yhdistyy mahtava poliittinen ja uskonnollinen valta. Poliittisen vallan käyttäjä olisi tämän mukaan peto eli Antikristus, uskonnollista valtaa pitäisi väärä profeetta (Ilm. 16:13). Vääriä profettoja on esiintynyt kautta aikain. Huomattavin heistä oli epäilemättä Muhammed, mutta Krishnamurti kiinnostaa meitä siksi, että hän on esikuva newagelaisesta maailmanopettajasta, joka pyrkii yhdistämään eri uskonnot ja paljastamaan niiden perimmäisen ykseyden. Poliittisella arenalla tällaista (Euroopan) yhdistämistä yritti Adolf Hitler – ja melkein onnistui siinä. Koko muun maailman sotakoneisto tarvittiin natsien ja fasistien pysäyttämiseen. Hitler kaavaili valtakunnastaan tuhatvuotista, ja tarkoituksena oli Rooman valtakunnan uudelleen perustaminen, mistä Hitlerin taistelutoveri Mussolini puhui avoimesti.

Natsisimi, okkultinen uskonto.

Vähemmän tunnettu tosiasia on, että natsismi ei ollut vain poliittinen liike vaan paremminkin okkultinen uskonto, jossa Hitler oli messias, Heinrich Himmler ylipappi ja SS-joukot olivat papisto. New Age -liikkeen tuntija Constance Cumbey kirjoittaa: ”Yksi 20. vuosisadan parhaiten varjeltuja salaisuuksia on Kolmannen valtakunnan okkultiset juuret ja uskonnollisfilosofinen luonne.” Hitlerin ja muun natsieliitin salaopillisista harrastuksista voitaisiin kirjoittaa kokoneinen kirja. Adolf kasvoi Itävallan Braunaussa, meedioista tunnetussa kylässä. Siellä hän saattoi jo pinestä pitäen seurata spirististi-istuntoja. Ja käydessään benediktiiniläistä luostarikoulua hän joutui alttiiksi okkultismin vaikutukselle koulun apotin välityksellä. Adolf kasvatettiin katolisen perinteen mukaisesti, ja koulupoikana hän haaveili pappisseminaariin menosta ja papin urasta. Luostarin apotti oli syvästi perehtynyt okkultismiin, erityisesti gnostilaiseen kataarien oppiin. Tämä teki nuoreen Hitleriin syvän vaikutuksen, mikä näkyi siitäkin, että vallassa ollessaan hän lähetti retkikunnan Etelä-Ranskaan, keskiaikaisten kataarien asuinsijoille etsimään ikuisesti kadoksissa ollutta Pyhää Graalia tai Graalin maljaa. Siitä mikä Graal varsinaisesti on löytyy monia tulkintoja. Joillekin se merkitsee maljaa, josta Jeesus opetuslapsineen nautti viimeistä ehtoollistaan ja johon Joosef Arimatialainen myöhemminkokosi ristiinnaulitun Vapahtajan veren. Joillekin toisille Graal kuvaa vertauskuvallista tietä yliaistiseen tiedostamiseen, joka muodosti itsekasvatusmenetelmän Kristusviisautta etsiville Pyhän Graalin ritareille.

Runoilija Wolfram von Eschenbach (k. 1220) siirsi Graalin legendan saksalaiselle maaperälle runoelmassaan

Parsifal, joka sittemmin innoitti säveltäjä Richard Wagneria. Asuessaan nuorena Linzissä Hitler oli intohimoinen Wagnerin oopperoiden ihailija. Hän kävi usein niitä katsomassa ainoan läheisen ystävänsä Augustin Kubizekin kanssa. Wagnerin oopperat olivat yksi Hitlerin merkittävistä ideologisista lähteistä, ja Hitler itse on kerran huomauttanut että ymmärtääkseen kansallissosialismia eli natsisimia ihmisen tulee ensin ymmärtää Richar Wagneria – erityisesti hänen oopperoitaan Rienzi ja Parsifal.

Wagnerin oopperat esikuvina

Oopperansa aiheet Wagner ammensi germaanisesta mytologiasta, jumalaistarustosta – ja siis paljolti von Eschenbachin runouden välityksellä. Esim. Parsifal liittyy muinaissaksalaiseen legendaan Thulesta eli Hyperboreasta, joka oli Atlantiksen kaltainen myyttinen uponnut saari tai manner jossain Norjan luoteispuolella. Legendan mukaan hyperborealaisten jälkeläisten joukossa oli initiaatteja, vihittyjä, jotka olivat saaneet jumalilta itseltään okkulttisen gnoosiksen eli ikiaikojen viisauden (hyvän- ja pahantiedon puun hedelmän), joka antoi heille voiman avata universumin salaisuudet. Tämän mystisen voiman voittamisesta itselleen ja Saksalle tuli Hitlerin intohimo, ja aikanaan hän lähettikin tutkimusretkikunnan Tiibetiin etsimään Viisauden mestareita, jotka olivat peräisin Atlantikselta ja Hyperboreasta. Parsifal ooppera liittyy myös Graal-tarustoon. Hitler näki itsensä näiden legendojen keskushahmona, joka toisi arjalaiselle rodulle pelastuksen ja johtaisi nämä historian uuteen aikaan. Hän koki olevansa jalo teutoniritari Parsifal, mutta hänellä oli muitakin samaistumisen kohteita. Hitler näet uskoi olevansa jälleensyntynyt Landulf II Capualainen, 800-luvulla Italiassa elänyt pahamaineinen kirkkoruhtinas, velho ja sadisti.

Tämä ”totuus” oli Hitlerille valjennut hänen käytettyään meskaliini-huumetta, ja lisäksi hän uskoi olevansa Rooman keisari Tiberiuksen reinkarnaatio. Myös muut natsijohtajat olivat olleet edellisissä elämässään kovia poikia: kenraali Von Moltke tajusi transsi-tilassa aikaisemmaksi inkarnaatiokseen paavi Nikolaus I:n, ja useat muutkin kenraalit väittivät olleensa joskus muinoin paavina. Herman Göring uskoi olleensa 800 -luvulla keivi Böse ja 1200 -luvulla aatelismies Konrad Marburgilainen. Keskitysleirien johdossa toiminut Heinrich Himmler taas ilmoitti olleensa ensimmäinen suuri saksalaiskuningas Henrik Linnustaja. Lisäksi useimpien saksalaisten rivi-sotilaiden arveltiin olevan hunnien jälleensyntymiä... Propagandapäällikkö Josef Goebbels väitti Hitlerin olevan jälleensyntynyt Jeesus Kristus, ja Hitlerin omat puheet ja vertailut Jeesukseen todistavat samaa uskomusta. Führer mm. vakuutti, että hänellä ja Jeesuksella on paljon yhteistä!

Longinuksen keihäs

Parsifalin ja Graal tarujen ohella Hitlerin maailmanvalloitushaaveita ruokki myös ns. Longinuksen keihään mysteerio. Sen mukaan keihän liittyy Raamatun kertomukseen, jossa roomalainen sotilas puhkaisee keihäällä ristiinnaulitun Jeesuksen kyljen, josta vuoti verta ja vettä. Väitetään, että sotilas oli Gaius Cassius, ja hän sai tekonsa vuoksi lisänimen Longinus eli keihäsmies. Myöhemmin keihäänkärkeen kiinnitettiin yksi ”ristin nauloista”, joka on siinä edelleenkin. Tämän vuosisadan alussa Euroopassa oli ainakin näljä ”pyhää keihästä”. Longinuksen keihäällä on niistä paras sukupuu. Se löydettiin Antiokiasta ensimmäisen ristiretken aikana 1098, ja niinkuin legendoihin aina kuuluu, esineeseen liitetään maagisia voimia ja toinen toistaan nimekkäämpiä omistajia: Rooman keisareita, Kaarle Suuri, Fredrik Barbarossa ja jopa Napoleon. Käydessään vuonna 1905 Habsburgien hovimuseossa Wienissä Hitler sattumalta kuuli oppaan selostavan pyhän keihään legenda (keihäänkärki kuului museon aarteisiin): ”keihään legendan mukaan sen omistaja, joka ratkaisee sen salaisuuden, pitää kädessään maailman kohtaloa.. sen onnea tai turmiota”. Arvata saattaa, että Hitlerin kaltainen nuorukainen kuunteli tällaista puhetta lumoutuneena.

Liitettyään Itävallan Saksaan v. 1939 Hitler otti heti tämän pyhän keihään Wienin hovimuseosta ja vei sen Nürnbergiin, natsien pesäpaikkaan, jossa sitä esiteltiin vapaasti yleisölle natsien valtakauden aikana. Saavuttuaan valloittajana Wieniin Führer halusi pikimmiten päästä hovimuseoon varmistamaan keihään omistuksen. Carr kertoo kirjassaan, tästä erikoisesta tapahtumasta: ”Hitlerin seurue saapui museoon

ja meni suoraan aarekammioon. Sievers Buch ja Kaltenbrunner odottivat huoneen ulkopuolella, kun Hitler ja Himmler menivät sisään tarkastelemaan keihästä yhdessä. Muutaman hetken kuluttua Himmler palasi yksin jättäen Hitlerin huoneeseen Pyhän Keihään kanssa. Hitler jäi keihään luo yli tunnin ajaksi. Kun hän jätti Hofburgin museon, hän oli pahamaineisen esineen uusi omistaja uskoen sen antavan hänelle voiman maailman valloittamiseen.” Melkein sattumalta liittoutuneet saivat keihäänkärjen haltuunsa pommitetussa Nürnbergissä huhtikuun lopussa 1945 – noin kahden tunnin kuluttua siitä, kun Führer oli tehnyt itsemurhan Berliinissä! Sittemmin he lahjoittivat sen takaisin Wienin hovimuseoon.

Jos aiomme ymmärtää natsismia ja New Agea, meidän on tajuttava, että ne merkitsevät ikivanhojen tarujen ja legendojen, myyttien ja mysteereiden, kuvien ja symbolien henkiinheräämistä. Näihin on osaltaan koottu ”ikiaiokojen viisaus” ja ”salainen oppi”, joita tutkivat niin Blavatsky, Steiner, Hitler kuin myös monet nykyajan newagelaiset. Nuoruudessaan Hitler oli liittynyt okkultistiseen Thule seuraan, jolla oli sittemmin suora yhteys natsieliittiin. Tarun mukaan Thulen asukkaat eli hypeborealaiset muodostivat arjalaisen juurirodun, joka synnytti nykyisen juurirodun Homo sapiensin. Thule-seura puhui Saksan kansan jaloudesta ja juutalaisten pahuudesta. He väittivät juutalaisten olevan jäänteitä eräästä alemmasta juurirodusta. Hitler koki ylimmäksi tehtäväkseen tuhota juutalaiset a siten ”puhdistaa2 saksalainen veri ja palauttaa saksalaisille heidän muinoin menettämänsä jumaluus. Hitlerille kiusallinen tosiasia oli se, että häntä itseäänkin epäiltiin juutalaisen veren ”saastuttamaksi”. Näet Hitlerin isä Alois oli syntynyt aviottomana lapsena, ja pidettiin mahdollisena että hänen isänsä oli juutalainen. Täten Hitler itse olisi ollut ”neljännesjuutalainen”. Täyttä varmuutta asiasta ei ole voitu saada joka tapauksessa kysymys näyttää vain lisänneen hänen juutalaisvihaa.

Hakaristin salainen sanoma

Natsit käyttivät tunnuksenaan hakristiä , mikä ei varsinaisesti ollut Hitlerin keksintöä, vaikka hän itse valitsikin natsien lipun lopullisen ulkoasun. Hakaristiä eli svestikaa käytettiin laajasti antisemiittisten okkultistien keskuudessa vuosisadan vaihteen molemmin puolin. Myös Thule-seura käytti sitä symbolinaan. (Suomen ilmavoimien tunnuksena se oli 1918-45.) Heti natsipuolueen johtajaksi tulonsa jälkeen (1920) Hitler vaati puolueelle omaa lippua. Hänen eteensä tuotiin monia ehdotuksia, mutta hän hylkäsi ne kaikki. Lopulta tohtori Fr. Krohn toi esiin ehdotuksensa, jossa oli hakaristi pyöreän valkoisen ympyrän keskellä muuten verenpunaisessa lipussa. Hakaristin sakarat osoittivat vasemmalle, joten se ”pyörii” myötäpäivään. Tällainen hakaristi symboloi hyvyyttä, samaistumista kaikkiin hyviin voimiin. Führer silmäili lippuehdotusta ja hyväksyi sen – mutta teki siihen pienen muutoksen. Hän käänsi hakaristin sakarat toisinpäin, joten kuvio ”pyörii” vastapäivään”. Tällainen svastika symboloi pahuutta, pimeyttä ja mustaa magiaa. Vanhana okkultistina Hitler tiesi mitä teki. Tietonsa hän oli hankkinut paitsi Thule ja Vril seurojen keskuudessa, myös lukemalla ahkerasti. Hitlerin ainoa nuoruuden ystävä Kubizek todistaa, että salaopilliset kirjat olivat olleet hänen suosikkikirjojensa joukossa. Tämä ilmenee myös Hitlerin kirjastosta, joka joutui liittoutuneiden käsiin Berliinin valtauksen jälkeen. Kirjastosta löydettiin lukuisia okkulttisia teoksia, joihin Hitler oli tehnyt runsaasti merkintöjä omalla käsialallaan. Niiden joukossa oli teos, jota hän oli usein pitänyt yöpöydällään: Teosofisen Seuran perustajan H.P. Blavatskyn ”Salainen Oppi”, joka on demonisimpia kirjoja joita on koskaan kirjoitettu.

Hitler oli ”antroposofi”

Kirjastosta päätellen Hitler oli ahkera arkkitehtonisten ja taidekirjojen lukija; samoin hän luki ravitsemuksesta, terveydestä ja terveysruuista, kansanlääkinnästä, homeopatiasta, ihmeaparantamisesta, okkultisista ja maagisista symboleista. Hitler oli nykyajan newagelainen – mutta emme voi syyttää nykyisiä New Age liikkeen kannattajia natseiksi! Tarkemmin sanoen Führer oli kuin konsanaan antroposofi. Antroposofia on Rudolf Steinerein perustama teosofispohjainen elämäntutkimus. Tutkija Robert S. Ellwood on vetänyt Hitlerin ja antroposofian välisiä yhteyksiä ja toteaa (Carrin mukaan): ”Antroposofit ovat kiinnostuneita arkkitehtuurista, taiteesta, musiikista, (erityisesti Richard Wagnerin oopperoista), heikko-lahjaisten lasten koulutuksesta (ja) orgaanisesta puutarhanhoidosta” . Lasten kouluttamista lukuunottamatta

Hitlerin ja antroposofian yhtäläisyydet ovat ilmeiset. Kuitenkin hän vainosi aikalaistaan Steineriä ja muita antroposofejia. Kaiken kaikkiaan Hitler ei julkisuudessa suvainnut okkultisteja, ja hän myös kielsi oman okkultisen taustansa ja harrastuksensa. Syynä tähän oli mm. pelko, että salaoppien harastajat voisivat käyttää maagisia kykyjään häntä vastaan. (Natsien okkultismi käy selväksi myös suomalaisten uusnatsien kirjaluettelosta, jossa on tarjolla poliittisten teoksien lisäksi mm. seuraavaa luettavaa: Uuden Ajan Unikirja, Yhteys Ufoihin ja Henkimaailmaan, Tyttö Siriuksella, Ennustamisen oppikirja, Salainen Talmud ja Jeesus Kristus, Mustamagian Salaisuudet; myös äänitteitä kuten ”Pekka Siitoimen edellisistä elämistä”, ”Pekka Siitoimen okkultismi”, ”Jälleensyntymisestä, Yogasta ja Okkultismista” jne.)

Ymmärtääksemme Hitleriä ja hänen ”messiaanista” tehtävänsä” kaikkein syvällisimmin meidän on vielä palattava juutalaiskysymykseen. Führerin kyltymätön viha juutalaisia kohtaan ja hänen päätöksensä pyyhkiä juutalaiset maanpäältä oli enemmän kuin fanaatikon pähänpisto. Hänen omaksumansa okkulttinen hindulais-arjalainen mystiikka oli huolellisesti laskelmoitu Raamatun evankeliumin kumoamisyritys. Evankeliumin mukaan sovitus tulee Messiaan veren ja ristinkuoleman kautta; siinä ihmiskunnan syntikuorma rangaistuksineen sälytetään Jumalan Karitsan päälle, ja yhteys Jumalaan korjautuu uskonnolla Sovittajaan. Mutta Saksan okkulttinen Messias Hitler päätti uhrata juutalaisen kansan yrityksessään ”puhdistaa” saksalainen veri ja siten palauttaa saksalaisille heidän ammoon menettämänsä jumaluus.

Kansanmurha – rituaaliuhri jumalille

Systemaattinen ja tehokas juutalaisten ja muiden epätoivottujen tuhoaminen suoritettiin rituaaliuhrina jumalille. Myöskään omia joukkojaan diktaattori ei säästänyt, jos tunsu että jumalat vaati lisää uhriverta. Tämä kaikki oli osana meneillään olevaa kehitysprosessia. Lopputuloksena oli uuden ihmisrodun kehittyminen: arjalainen yli-ihminen, Jumala-ihminen. Kirjailia Gerald Suster nimittää (Huntin mukaan) SS -joukkoja ”Uuden Ajan ylipapistoksi, tulevan supermiehen lipunkantajiksi – taikureiksi jotka olivat liittoutuneet mystisten tiibetiläisten kaupunkien Agarthin ja Shamballan kanssa”. Heidän ”loistava tehtävänsä” oli luoda ”Uusi aika, Uusi maailma, Uusi ihminen”. Juutalaisten tuhoaminen oli ennen kaikkea Luciferin edun mukaista, ja saatuaan Hitlerin mukaan Arjalainen Yli-ihminen -satuleikkiin heidän molempien edut olivat yhteneväiset. Joseph Carr kiteyttää koko juonen seuraavasti: ”Saatana sytytti polttouhrin [juutalaisvainot] yrittäessään estää Raamatun profetioita toteutumasta! Jos juutalaiset tuhottaisiin, silloin Saatana olisi voittanut ikuisen taistelun, koska lopun ajan profetiat eivät voisi toteutua.” Hitler oli Luciferin valttikortti, Lufifer taas Hitlerin sponsori ja takuumies, että suunnitelma toteutuisi. Hitler kylläkin nimitti yliaistillista ohjaajaansa Jumalaksi tai Kaitselmukseksi. Ohjausta hänelle tarjottiin myös astrologien välityksellä, joskaan Hitler ei sitä suuremmin arvostanut, koska hänen kaltaisensa ”messias” sai sanomansa suoraan ”Jumalalta” ilman välikäsiä. Sen sijaan Himmler, Hess ja Goebbels ottivat horoskoopit vakavammin, ja Himmler oli tilannut Hitlerille ja Saksalle horoskoopin Hitlerin valtaannousun päiväksi 30.1.33. Führer kuunteli ennusteen, mutta vasta elämänsä kahtena viimeisenä päivänä, kun liittoutuneet olivat jyräämässä Berliiniä maan tasalle, hän kuunteli sen sanomaa tosi mielessä.

Mitä tapahtuikaan 1948?

Horoskoopin mukaan sota puhkeaa vuonna 1939, mitä seuraa sarja nopeita Saksan voittoja vuosina 1939-42, juuri kuten tapahtuikin. Vuoden 1942 alkupuolelta huhtikuun puoliväliin 1945 Saksa kokee sarjan tuhoisia tappioita, joista raskain sattuu huhtikuun alkupuolella 1945. Sotaonni kääntyy huhtikuun jälkipuoliskolla, ja rauha tulee elokuussa 1945. Horoskooppi ennusti kolmen vuoden äärimmäisiä koettelemuksia ja puutteen aikoja, jotka huipentuvat vuonna 1948 tapahtuvaan Suur-Saksan valtakunnan syntymiseen. Yhdistynyt Eurooppa eli suurgermaaninen valtakunta oli määrä toteutua 1948. Silloin oli määrä koittaa natsien ”uusi aika”; olisi uusi maailmanjärjestys, yksi johtaja, yksi natsilainen usko, yksi Raamattu eli Mein Kampf (Taisteluni), kehittyisi uusi arjalainen yli-ihmisrotu, jota juutalainen veri ei olisi saastuttamassa... Kuusi miljoonaa juutalaista saatiin pois päiviltä, mutta suurgermaanista valtakuntaa ei syntynyt 1948. Sen

sijaan tuolloin syntyi Lähi-Itään Israelin valtio, minkä Lucifer nimenomaan pyrki estämään. Niin paradoksaaliselta kuin se kuulostaakin, Hitlerin vainot edesauttoivat juutalaisten paluuta Palestiinaan, esi-isiensä maahan. Saatana oli nähnyt juutalaisten kiinnostuksen heräävän Palestiinaa kohtaan 1800-luvun lopulla, ja kehitys johti ensimmäiseen sionistikongressin pitämiseen Baselissa 1897 Thodor Herzlin johdolla. Lucifer tajusi, mitä kello oli lyönyt – ja hänen vastauksensa henkilöityi Adolf Hitlerissä.¹

Panteismi ja Sosiaalidarvinismi

Liittoutuneiden löytämästä Hitlerin Kirjastosta päätellen hänen lempiharrastuksensa olivat arkkitehtuuri, taiteet, ravitseminen, terveysruuat, kansanlääkintä, homeopatia, ihmeeparantaminen, okkultismi, maagiset symbolit ja orgaaninen tai luonnonmukainen maanviljely. Ei ole sattumaa, että juuri samat aiheet ovat myös Prinssi Charlesin erityisen kiinnostuksen kohteena, sillä ne kaikki liittyvät holistiseen (kokonaisvaltaiseen) New Age-filosofiaan kaiken olevaisen takana olevasta perimmäisestä ykseydestä ja sen toisistaan riippuvuudesta. Tämä natsien holistinen panteismi paljastuu selvästi esimerkiksi puoluesihteerin Martin Bormanin seuraavasta lainauksesta:

Kun me kansallissosialistit puhumme uskosta Jumalaan, emme tarkoita samaa mitä naiveilla kristityillä ja heidän papillisilla riistäjillä on mielessään... Luonnon lain mahti on se jota kutsumme kaikkivaltiaaksi voimaksi tai Jumalaksi... Me kansallissosialistit vaadimme itseltämme, että eläisimme niin luonnollisesti kuin mahdollista, toisin sanoen sopusoinnussa elämän lakien kanssa. Paljon täsmällisemmin, me ymmärrämme ja tarkkailemme luonnon ja elämän lakeja ja mitä enemmän noudatamme niitä, sitä enemmän vastaamme tämän Kaikkivaltiaan Voiman tahtoon.²

Vertaa Bormanin lausuntoa vaikkapa Prinssin kirjoitukseen hänen luonnonmukaista puutarhanhoitoa puolustavassa kirjassaan *The Elements of Organic Gardening* (2007):

On sinun puutarhasi sitten iso tai suuri, toivon että nämä sanat voisivat muistuttaa sinua kiireellisestä tarpeesta uudelleen muodostaa yhteytemme, ja riippuvaisuutemme Luonnosta ja hänen anteliaisuudestaan. Hänen anteliaisuutensa riippuu sen pitkän aikavälin jatkuvuudesta hienotunteisuudessa ja kunnioituksessa, jota osoitamme hänelle. "Talouden hoitajuus" ja "säästäväisyys" voi olla vanhanaikaisia sanoja, mutta ne kiteyttää täsmälleen tämän hallitsemisen jatkuvuuden tunteen, mikä on sopusoinnussa ikuisten luonnollisten lakien ja Universumin rytmien kanssa, josta me kaikki olemme kiinteä osa.³

Tämä ei ole mitenkään poikkeuksellinen lausunto Charlesilta, vaan hänen poliittisen ja hengellisen maailmankuvansa ydin, jota hän painottaa lähes jokaisessa merkittävässä puheessaan. Nykypäivän ahneuden ja kerskakulutuksen aiheuttamassa taloudellisessa lamassa ja ympäristökatastrofeissa tällainen filosofia saattaa kuulostaa houkuttelevalta, tasa-painoiselta ja järkevältä. Lisäksi Prinssin vetoamukset suuremman hengellisyyden tarpeesta luonnosta ja uskonnosta vieraantuneen nyky-ihmisen elämässä on myös yhtä

¹ Esko Halme: *Operaatio Uusi Aika* (RV -kirjat Vantaa, 1990), sivut 51-60

² Fest, Joachim (1999). *The Face of the Third Reich*. New York: Da Capo Press sivut 132-133

http://en.wikipedia.org/wiki/Religion_in_Nazi_Germany#National_Socialist_attitudes_towards_Christianity

³ <http://www.telegraph.co.uk/gardening/3340900/At-one-with-Nature.html>

lailla totta. Blaise Pascal kirjoitti aikoinaan: "Jokaisen henkilön sydämessä on Jumalanmuotoinen tyhjiö, ja sitä ei voi koskaan täyttää millään luodulla asialla. Se voidaan täyttää vain Jumalan toimesta, joka on tehty tunnetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta." ¹

Mutta syntiinlangennut ihminen on taipuvainen täyttämään tätä tyhjiötä jollain muulla kuin Jeesuksen Kristuksen tarjoamalla sovitusverellä ihmisen ja hänen Luojansa välillä. Hän etsii sitä mieluummin sellaisesta hengellisyydestä missä hänen ei tarvitse tunnustaa syyllisyyttään Luojalle. Daavid kysyi Herralta nöyrästi oman mitättömyytensä tuntien: "Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut, niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen? (Ps. 8:4-5). Kuitenkin juuri Daavidin nöyryyden tähden Jumala antoi hänen oivaltaa erään luomiskertomuksen ulottuvuuden, jota ei useinkaan uskalleta myöntää: "Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumal'olennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella; panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle" Ihminen on lähes "jumal-olento", koska hänet luotiin Jumalan kuvaksi ja luomakunnan kruunuksi (1. Moos. 1:26).

Tämä jumaluus katosi syntiinlankeemuksen seurauksena. Ihmisestä tuli eläinten kaltainen ja hänen vastuullinen hallintavalta luomakuntaa kohtaan katosi. Ihminen alkoi turmella luontoa ja tehdä väkivaltaa omille veljilleen (1. Moos. 4:8, 6:11-13). Tämä menetetty jumaluus voidaan saavuttaa vain Kristuksen sovitusveren kautta. Jos ihminen hakee sitä jotakin muuta kautta, on tuloksena pelkkää synnin aiheuttamaa kuolemaa, kärsimystä ja hävitystä. Tähän ansaan Lucifer sai ihmisen, kun hän sanoi: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan". Tässä käärme lupasi ihmiselle valtaa "salaisen tiedon" omistamiseen ja Jumalan kaltaiseksi tulemista. Aivan samaa valhetta tyrkyttävät ihmiselle tänään okkultistit ja sala-seurat. Hitler sanoi kerran:

Ihmisestä on tulossa Jumala. He jotka näkevät kansallissosialismin vain poliittisena liikkeenä, eivät tiedä siitä juuri mitään. Se on jopa enemmän kuin uskonto. Se merkitsee tahtoa luoda ihmiskunta uudelleen. ²

Hän myös opetti, että ihmisen Jumaluus olisi yhteydessä luonnon Jumaluuteen:

Meidän kansallemme on ratkaisevaa tunnustaako se juutalaiskristillisen uskon ja sen säälin vai vahvan sankarillisen uskon luonnon Jumaluuteen, meidän omaan kansaamme, kohtaloomme ja vereemme. ³

Nämä siteeraukset ovat selviä todisteita natsismin panteistisesta luonteesta ja lisäksi yhdenmukaisia Walesin Prinssin uskolle "Jumalan manifestaatiosta tässä maailmassa ja ihmiskunnassa". Hitler myös asettaa tällaisen panteismin juutalaiskristillisen säälin vastakohtaksi. Kuinka sitten panteistinen valtionuskonto olisi juutalaiskristillisen säälin vastakohta? Tähän vastataksemme on välttämätöntä, että ymmärrämme panteismin ja sosiaalidarwinismin vastavuoroisuutta. Sosiaalidarwinismi määritellään Wikipediassa:

1 Blaise Pascal: *Pensées* (1670)

2 TV -Dokumentti: *The Occult History of Third Reich*, 1991

3 TV -Dokumentti: *The Occult History of Third Reich*, 1991

Sosiaalidarvinismi on joukko erilaisia yhteiskunnallisia näkemyksiä, jonka mukaan yhteiskunnan kehitys perustuu Charles Darwinin (1809–1882) oppeihin evoluutiosta ja luonnonvalinnasta kasvi- ja eläinkunnassa. Joidenkuiden mukaan ihmisyhteisö ymmärretään taistelulenttänä ”olemassaolosta”, jossa vahvin alistaa luonnon lakien mukaisesti heikomman. Sosiaalidarvinismin isä oli Herbert Spencer. Hänen mielestään yhteiskunta kehittyi samalla tavalla kuin biologiset elämänmuodot. Spencer kannatti liberalismia ja suhtautui epäilevästi yhteiskunnan ohjailuun. Jouko Jokisaloon mukaan sisäpolitiikassa sosiaalidarvinismi merkitsee tasa-arvon hylkäämistä ja yhteiskunnan autoritaaristen rakenteiden oikeuttamista ”luonnonlakina”. Sosiaalidarvinismi suhtautuu erityisen suvaitsemattomasti yhteiskunnan vähäosaisiin kuten köyhiin, sairaisiin, työttömiin, vammautuneisiin ja vähävaraisiin. Sosiaalidarvinistinen ajattelu valmisti tietä Adolf Hitlerin valtaannousulle. Se myös loi ideologiset perustelut rotuhygieniapoliitikalle natsi-Saksassa, johon kuului elinkelvottomina pidettyjen yksilöiden ja roturyhmien tuhoaminen.¹

Jos luonto on Jumala, kuten panteismi opettaa, on selvää että silloin biologiset lait, – jotka Darwin määritteli – kuten ”luonnonvalinta” (mikä karsii luonnon keskuudesta heikon ja epätäydellisen ihmisen evoluution ”parhaaksi”), ovat pantistille yhtä pyhä auktoriteetti, kuin kymmenen käskyä tai Jeesuksen evankeliumit juutalaiskristilliselle uskolle. Näin ollen luonnon lakien tulisi ohjata myös yhteiskunnan eettistä perustaa. Martin Bormanin sanoin: ”Me ymmärrämme ja tarkkailemme luonnon ja elämän lakeja ja mitä enemmän noudatamme niitä, sitä enemmän vastaamme tämän Kaikkivaltiaan Voiman tahtoon”. Kristillinen sääli, kuten sairaista ja vammaisista huolehtiminen, nähtiin olevan luonnonvalinnan vastaista toimintaa, joka hidastaisi ihmisen evoluutiota. Sosiaalidarvinismin vastakohtaisuus kristilliseen etiikkaan on silmiinpistävä. Sen mukaan kehityksen takeena on vahvojen suosiminen ja heikkojen tuhoaminen, kun Raamattu puolestaan sanoo Jumalan ilmentävän voimansa heikkojen kautta ja saattavan maan mahtavat ja ylpeät häpeään (2. Sam. 22:28, Jes. 14:30, 1. Kor. 1:28, 2. Kor. 12:9, Jaak. 4:6).

Uusdarwinistien mukaan natsien kansamurhapoliitikan darwinistiset juuret osoittaa heidän syyllistymisestään *naturalistiseen virhepäätelmään*, jonka mukaan moraalisen ”hyvän” johtaminen johonkin luonnolliseen tai empiirisesti mitattavissa olevaan ominaisuuteen, on virheellistä, koska esimerkiksi hedonisti voisi väittää moraalisen hyvän olevan mitattavissa ihmisissä esiintyvän mielihyvän tai onnellisuuden perusteella (tällöinhän huumeet, irto-suhteet tai itsekäs elämäntapa olisi moraalisesti oikeutettua). Tämä argumentti pyrkii vesittämään vastuun darwinismilta itseltään vetoamalla moraalifilosofiaan. Mutta menemättä darwinistisen/uusdarwinistisen evoluutioteorian lukuisiin ongelmiin sen oletetussa kiistämättömyydessä tieteellisessä yhteisössä, voimme sanoa olematta epäileiluja, että darvinismi yhdessä panteistisen okkultismin kanssa oli natsien kansanmurhan ja rotuhygienian perimmäinen lähde.²

Vaikka Halme oli täysin oikeassa sanoessaan, että ”emme voi syyttää nykyisiä New Age -liikkeen kannattajia natseiksi”, niin tosiasiksi kuitenkin jää, että darwinismiin liitettyinä tällainen panteistinen filosofia johtaa väistämättä Kolmannen Valtakunnan kaltaiseen systemaattiseen tuhoamiseen, jos sen annetaan ohjata politiikkaa. Niin kauan

1 <http://fi.wikipedia.org/wiki/Sosiaalidarvinismi>

2 Lue lisää darvinismin vaikutuksesta natsien kansanmurhaan vaikkapa täältä:
<http://www.trueorigin.org/holocaust.asp>

kuin politiikka perustuu juutalaiskristilliseen etiikkaan, arvostetaan myös ihmisen elämän koskemattomuutta ja jokaisen ihmisyyden luontaista Jumalan antamaa ihmisarvoa. Tästä syystä meidän tulisi olla erityisen huolissamme Walesin Prinssin vetoamukseen, että läntisen yhteiskunnan tulisi muodostaa uudelleen yhteys luonnon ja sen lakien kanssa.

Hitler ja Antikristus

Hitler oli ilman epäilystäkään yksi merkittävimmistä Antikristuksen historiallisista esikuvista (ja näitä on monta). Voimme luetella ainakin viisi erityisen silmiinpistävää vastaavuuskohtaa, mitkä rinnastavat Hitlerin Antikristukseen:

1. Hitler loi poliittisen uskonnon, mikä sai kansakunnan palvomaan häntä Saksan Messiaana. Antikristus luo poliittisen uskonnon, mikä saa kaikki maailman kansakunnat palvomaan häntä koko planeetan Messiaana (Ilm. 13:8).
2. Hitler hyödynsi tehokkaasti mediaa hänen henkilökulttinsa muovaamisessa. Antikristus luo itsestään globaalin palvontansa välineeksi puhuvan kuvan (Ilm. 13:14-15).
3. Hitler oli sodassa Israelin Jumalaa vastaan. Antikristus on sodassa Jeesusta Kristusta vastaan (Ilm. 17:14)
4. Hitlerin viha Jumalaa kohtaan heijastui erityisesti hänen äärimmäisessä vihasaan juutalaisia kohtaan. Antikristuksen viha Jumalaa kohtaan heijastuu hänen vihassa juutalaisvaltiota kohtaan (Ilm. 12:13).
5. Hitler sai vedettyä koko maailman sen historian tuhoisimpaan sotaan. Antikristus vetää koko ihmiskunnan historian kauheimpaan ja viimeiseen maailmansotaan, joka lähes hävittää ihmiskunnan sukupuuttoon (Ilm. 16:13-16)

Tähän voisimme lisätä vielä sen, että Antikristuksen tulee olla saksalaista sukujuurta ja hänen tulee seurata Hitleriä myös uskonnollis-ideologisilta katsannoiltaan. Todellakin, Danielin 8:ssa luvussa Hitlerin diktatuuri ja sen globaalit seuraukset on ennustettu niin suurella tarkkuudella, että jopa Berliinin miehityksen päivämäärä osuu täydellisesti kohdalleen. Tästä huolimatta valtaosalta (ellei kaikilta) profetian tutkijoita tämä on jäänyt täysin huomioimatta. Tässä profetiassa Antikristus yhdistetään täysin selvästi Hitlerin poliittiseksi seuraajaksi. Tähän menemme kirjani neljännessä osassa. Edward W. Luzer kirjoittaa palkitussa kirjassaan *Hitler's Cross* (Moody Publishers, Chicago, 1998):

On syytä miksi Hitler on usein nähty Antikristuksen prototyyppinä. Raamattu ennustaa, että maailmanhallitsija nousee Euroopasta, joka lupaa rauhaa vaikka valmisteleekin sota. Hän mesmerisoi maailman vaalien massojen palvontaa vaihdossa oikeuteen hankkia toimeentulo. Hän, kuten Hitler, tulee olemaan demonisten voimien riivaama, kaikkein todennäköisemmin Saatanan itsensä. Rinnakkaisuudet ovat niin silmiinpistäviä, että Robert Van Kampen, kirjassaan *The Sign* sanoo uskovansa, että Antikristus tulisi olemaan itseasiassa kuolleista noussut Hitler. Vaikka tämä oletamus on epätodennäköinen, se muistuttaa meitä mystisestä aurasta, joka ympäröi Hitlerin nimeä jopa tänään. Antikristus tulee menestymään paremmin kuin Hitler. Koska globalismi on jo voimakas valta maailmassa, monet organisaatiot ja johtajat tulevat tekemään yhteistyötä tämän planeetan ongelmien ratkaisemiseksi. Hän tulee voittamaan maailman hänen puolelleen. Huutaen leivän ja rauhan puolesta, epätoivoinen maailma tulee luovuttamaan sen henkilökohtaiset oikeudet sen vaihdossa, mikä lopulta tulee olemaan tyhjät lupaukset. Häntä ensin ihailaan, sitten pelätään, sitten palvotaan koko maailmassa. Antikristus saavuttaa sen mistä Hitler ainoastaan unelmoi. Hänen

valtansa tehdä ihmeitä on niin suuri, että koko maailma tulisi hämmästelemään, kun yksi hänen päistänsä on ”ikäänkuin kuoliaksi haavoitettu, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa” (Ilm. 13:3). Tämä saattaa olla saatanallinen yritys jäljitellä Kristuksen ylösnousemusta. Ja se toimii koska me luemme, että ”koko maa seurasi ihmetellen petoa”.

Antikristuksesta me luemme, että ”Ja kaikki maan päällä asuvaset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta” (j. 8). Kuvittele! Hitler sai miljoonien palvonnan yhdessä maailman maassa. Antikristus saa miljardien palvonnan kaikissa maailman maissa. Jopa kaukaiset heimot, epämääräiset maat, joiden nimen me löydämme olevan vaikeasti lausuttavia, tulee palvomaan häntä massoissa. Antikristus löytää paremman tavan valvoa hallintaansa. Hän käyttää taloutta hänen aseenaan. Me luemme: ”Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku” (j. 16-17). Hän tulee olemaan tarpeeksi ovela ymmärtääkseen, minkä Hitler tiesi niin hyvin: Ihmisten täytyy syödä voidakseen elää. Ja Saatanan sanat koskien Jobia todistaa tämän oikeaksi, ”Nahka nahasta; ja kaikki, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestänsä” (Job. 2:4). Joten mekanismi järjestetään varmistamaan, että jokainen maanpäällä auliisti tai vastentahtoisesti, kumartuu Antikristuksen edessä.

Erwin Chargaff kirjoitti: Minä näen uuden barbarismin alun... mitä huomenna kutsutaan uudeksi kulttuuriksi ... Natsismi ei ollut mitään muuta kuin primitiivinen, raakalaismainen ja absurdi ilmentymä siitä. Mutta se oli ensiksi niin kutsutun tieteellisen tai tiedettä edeltäneen moraalilunnonostelma, jota valmistellaan säteilevään tulevaisuuteen.” Vaikka Saatanana saa mitä hän haluaa, horisontissa on pilvi. Hän tietää – aivan kuten me – että tämä kerta on lyhyt ja hänen tuleva piinansa niin paljon suurempi. Joka kerta kun hän voittaa, hän itseasiassa häviää, sillä Jumalalla on lopullinen sana. Teeskentely tulee loppumaan ja Saatanana tullaan paljastamaan sellaisena kuka hän todella on – häviöjä, häviöjä koko iäisyyden. Kuvaus Hitleristä, Antikristuksesta ja kaikista, jotka kieltäytyvät seuraamasta Jumalaa, on kuvattu Ilmestyskirja 20:10:ssä: ja perkele, heidän villisijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti”. Koska tämä tuomio on yhä tulevaisuudessa, meidän tulee kysyä: Missä Hitler on tänään? Hän teki itsemurhan bunkkerissaan Berliinissä. Kuten opetettu, hänen ruumiinsa oli pahoin palanut, mahdollisesti tunnistamattomaksi. Mutta hänen siulunsa selvisi laukauksesta ja liekeistä.

Hän on tietoinen tänään. Hänen muistonsa ovat selvemmat, kuin ne olivat keskipäivän joukkokokouksessa Nürnbergissä. Hänen tunteensa ovat täysin selviä. Hän tuntee hänen pahojen tekojensa piinan. Hän tulee kuitenkin pysymään niskuroijana; hänen päätöksensä vastustaa Jumalaa on luja (vaikka hän muuttaisi mieltään, se ei vaikuttaisi hänen ikuiseen kohtaloonsa). Kristus tempaisi verhon pois ja salli meidän katsoa tuonelaan, paikkaan missä uskomattomien sielut odottavat lopullista tuomiotaan. Tietty rikas mies oli kidutettuna ja huusi: ”Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäädyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!” (Luuk. 16:24). Hitler myös tuntee tämän saman tulen tänään. Se on ennakkonäytös tulevasta. Lopulta Hitler myös tuomitaan ja heitetään tuliseen järveen lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kanssa. Kaikkien demonisten uskontojen näytetään olevan valheellisia, petollisia ja heikkoja. Ja jokainen kieli tulee tunnustamaan, että Kristus on Herra Isä Jumalan kunniaksi. Jumalan täytyy todistaa, että ihminen ei voi hallita itseään; kaikki yritykset ottaa valtikka Kaikkivaltialta tulee olemaan turhia ja typeriä....

Hitlerin ”lopullinen ratkaisu” ei ollut lopullinen. Jumala säilytti juutalaisten jäännöksen, perusti Israelin valtiona, ja kutsuu tänään monia juutalaisia uskomaan Kristukseen, heidän Messiaaseen. Lopulta hän todistaa, että yksikään sana, jonka profeetat ovat puhuneet eivät jää täyttymättä. Hänen valittunsa tulee kukoistamaan. Mutta toinen holokausti on edessä. Mikä pahaenteinen motiivi oli Hitlerin fanaattisen juutalaisvihan takana? Ilmestyskirjan 12. luvussa arvoitus sille miksi juutalaiset ovat kärsineet niin paljon, tulee ilmeiseksi. Kansakunta on symbolisesti kuvattu vainottuna naisena, joka ottaa yhteen lohikäärmeen

kanssa. Kun hän odottaa lasta, lohikäärme on valmiina tappamaan hänen jälkeläisensä. Tässä viha juutalaisia vastaan on paljastettu sinä mitä se todella on: se on Saatanan suora työ, joka haluaa hävittää juutalaiset, niin että Jumala voitaisiin huomata valehtelijaksi, kykenemättömäksi täyttämään Hänen lupauksiaan. Muinaisen kuningas Herodeksen vihan takana, noiden kristittyjen johtajien vihamielisyyden, mikä oli kompastuskivi juutalaiselle kansalle, ja Hiterin ”lopullisen ratkaisun” takana oli Saatanan suora aktiviteetti, joka on kuvattu tässä kohdassa ”lohikäärmeenä”. Tarina hyppää tulevan vihan ajan keskelle, kun lohikäärme tekee yhden lisä yrityksen hänen ”lopullisessa ratkaisussaan”. Hän yrittää saada naisen ansaan, mutta hänelle annetaan kotkan siivet, jotta hän voisi lentää pois. Lohikäärme tulee hänen peräänsä vihan ja sodankäynnin tulvalla yrittääkseen tappa hänet lopullisesti.

Ja käärme syöksi kidastansa vaimon jälkeen vettä niinkuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi. Mutta maa auttoi vaimoa: maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastansa. Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus (Ilm 12:15-17)

Huomaa, että Jumala jälleen tekee tulevaisuudessa sen mitä hän teki Hitlerin holokaustin aikana: Hän säilyttää naisen (kansan) vaikka se näyttäisi, että hänet niellään antisemitismien tulvassa. Jumala valmistaa paikan hänelle; hänet säilytetään koska jotkut juutalaisvaltiota koskevat profetiat on yhä täyttymättä. Jumala sallii lohikäärmeen mennä juuri niin pitkälle; niin pitkälle tosiasiaa että kansakunta menettää toivonsa. Mutta lopussa Jumala on yhä siellä. Monet israelilaiset tulevat jälleen kyseenalaistamaan Jumalan uskollisuuden tulevan ahdistuksen aikana. Kansakunta luopuu toivostaan tietämättömänä, että lopullinen pelastus on aivan kulman päässä. Nämä juutalaiset jotka uskovat Kristukseen tulevat selviytymään lohikäärmeestä ”Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti” (Ilm. 12:11). Onneksi tämä lopullinen holokausti tulee päättymään.¹

Natsisimi, Kommunismi ja Islamismi

Olen toivonut osoittavani lukijalle Antikristuksen yhteyden panteismiin, okkultismiin ja natsismiin. Olen raottanut jo Iso Britannian kruununperillisen sidettä edellä mainittuihin. Menemme vielä syvällisemmin hänen pahaenteisiin natsi-yhteyksiinsä tulevissa luvuissa. Neljännessä luvussa viittasimme Antikristuksen islamistista taustaa puoltaviin teorioihin. On todellakin olemassa historiallinen side natsisimin ja islamismien välillä. Mainitsimme jo tästä lyhyesti edellisen luvun lopussa. Syvällisemmän katsauksen otamme tähän luvussa yhdeksän ja erityisesti Prinssi Charlesia ja kuningasperhettä silmällä pitäen. Tätä ennen käsittelemme Prinssin yhteyttä Ilmestyskirjan 13:sta luvussa mainittuun Antikristuksen hallintoon, ensin sen uskonnollispoliittisesta näkökulmasta ja sitten sen taloudellisesta näkökulmasta. Johdatteluna tähän aiheeseen pohdimme Pimeyden Prinssin aatteellisia juuria kommunismissa ja natsismissa.

Tuskin löytyy yhtäkään, joka ei tänään jo ymmärtäisi näiden aatteiden saaneen aikaan eniten tuhoa koko ihmiskunnan historiassa. Ei ole merkityksentöntä, että nämä molemmat aatteet oli suunnattu Jumalaa, Hänen Sanaansa ja Hänen kansaansa vastaan. Se viha ja ihmishengen arvottomuus, mikä näissä ideologioissa ilmeni oli pohjimmiltaan hengellinen voima, joka vaikuttaa näkymättömänä kaikkien kansojen takana (Dan. 10:21-

1 http://books.google.fi/books?id=KY5fGlpQyNsC&pg=PT111&lpg=PT111&dq=erwin+w.+lutzer+Hitler+%27s+Cross+antichrist&source=bl&ots=CyF8qkyS0t&sig=kOmKDJGrhgkP1yoQRek6PIRaeDM&hl=fi&sa=X&ei=ESOUummLum74ASP3IGYBg&redir_esc=y#v=onepage&q=antichrist&f=false

22, Ef. 6:11-12). Ne heijastivat Saatanan vihaa Jumalaa ja koko ihmiskuntaa kohtaan. Sen tähden tämän vihan erityiskohteena oli Jumalan valitut – lihallinen Israel ja hengellinen Israel eli seurakunta. Huolimatta siitä, että kommunismi perustui raamatullisella näyllä kaikkien ihmisten tasa-arvosta ja hyväksyi sen tähden juutalaiset aluksi tasa-vertaisina ja tuomitsi jyrkästi anti-semitismiin, se kääntyi lopulta lähes yhtä juutalais- vastaiseksi kuin kansallissosialismi tai islamismi. Wikipedia selittää:

Josif Stalin ilmestyi Neuvostoliiton johtajaksi Leon Trotskyn kanssa käytyjen valtataisteluiden jälkeen Lenin kuoltua. Stalinia on syytetty antisemitismiin uudelleen järjestämisestä joissakin hänen argumenteissaan juutalaista Trotskya vastaan. Nämä jotka tunsivat Stalinin, sellaiset kuten Hruštšov, esittävät että Stalin oli kauan haatonut mielessään negatiivisia tuntemuksia juutalaisia kohtaan, jotka ilmenivät jo kauan ennen vuoden 1917 vallankumousta. Niin varhain kuin 1907, Stalin kirjoitti erotuksesta Bolshevismiin ”juutalaisen ryhmän ja ”todellisen venäläisen ryhmän” välillä. Stalinin sihteeri Boris Bazhanov sanoi, että Stalin teki karkeita antisemiittisiä purkauksia jopa ennen Leninin kuolemaa. On myös mahdollista että Stalinin asenteet Trotskia kohtaan, venäläistä juutalaista, on vaikuttanut hänen näkemyksiinsä juutalaisista yleensä. Stalin omaksui antisemiittisen politiikan, mikä vahvistui hänen lännen vastaisuuden johdosta. Koska antisemitismi yhdistettiin Natsi-Saksan kanssa ja oli virallisesti tuomittu Neuvosto systeemin toimesta, Neuvostoliitto ja toiset kommunisti valtiot käyttivät peite-termiä anti-Sionismi heidän antisemiittiselle politiikalleen. Antisemitismi, kuten historioitsija, orientalisti ja antropologi Rafael Patai ja geneetikko Jennifer Patai Wing ilmaisi sen heidän kirjassaan *The Myth of the Jewish Race*, oli ”ilmaistu Sionismin vastustuksen kielellä.” Antisemitismi Neuvostoliitossa alkoi avoimesti kampanjana juuretonta kosmopoliittia vastaan (kiertoilmaus ”juutalaiselle”). Puheessaan niimeltä ”Useita syitä vitkastelulle Neuvosto dramaturgiassa” Neuvosto Kirjailijoiden Unionin täysistunnolla joulukuussa 1948 Alexander Fadeyev rinnasti kosmopoliitit juutalaisiin.

Tässä kampanjassa ”juuretonta kosmopoliittia” vastaan, monet johtavat juutalaiset kirjailijat ja artistit tapettiin. Termit kuten ”juureton kosmopoliitti”, ”porvari kosmopoliitit” ja ”yksilöt ilman kansaa ja heimoa” (kaikki mitkä olivat koodisanoja juutalaisille) ilmestyi uutislehdissä. Neuvostolehdistö syytti juutalaisia ”nöyristelemisestä lännen edessä” auttamalla ”amerikan imperialisteja” ”porvari kulttuurin nöyristelevästä imitaatiosta” ja ”porvari estetiikkaisista”. Juutalaisten uhrius natsien kädessä kiellettiin Neuvostoliitossa. Juutalaiset tutkijat poistettiin tieteistä ja maastamuutto-oikeudet kiellettiin juutalaisilta. Stalinistiset antisemitismi kampanjat viime kädessä huipentuivat lääkärin salaliitossa vuonna 1953. Patain ja Patain mukaan lääkärin salaliitto oli ”selvästi tavoitellut täydellistä juutalaisen kulttuuri elämän likvidointia”. Kommunistinen antisemitismi Stalinin alla jakoi yhteisiä piirteitä natsi ja fasistisen anti-semitismiin kanssa sen uskossa ”juutalaiseen maailmansalaliittoon”. Stalinin kuoleman jälkeen anti-semiittinen Stalinistinen terrori tyyntyi, mutta Stalinin politiikan perustukset juutalaisia kohtaan säilyi muuttumattomana Stalinin jälkeisessä Neuvostoliitossa; ainoastaan menetelmät muuttuivat — epäsuora juutalaisvastainen politiikka ennemmin kuin suorat fyysiset hyökkäykset. Erich Goldenhagen esittää, että huolimatta olleensa tunnetusti kriittinen Stalinista, Nikita Hruštšov, ei nähnyt Stalinin juutalaisvastaista politiikkaa ”hirmömäisenä tekona” tai Neuvostoliiton perus Leninististen kansallispolitiikan periaatteiden ”karkeana väärinkäytöksenä”.

Nykyisin syövä lailla kasvaneen anti-sionismin – jossa lähes kaikki maailman ongelmat sysätään pienen juutalaisvaltion syyksi – juuret löytyy Stalinin aikaisesta Neuvosto-anti-semitismistä. Sionismin historioitsi Walter Laquer huomio: ”Kun, 1950 -luvun Stalinin Neuvostoliitossa juutalaiset tulivat useiden hyökkäysten kohteeksi ja teloitettavaksi, se tapahtui anti-sionismin tunnuksen alla ennemmin kuin anti-semitismiin, mille Adolf Hitler oli antanut huonon nimen.”¹ Neuvostoliitto oli aggressiivisen anti-sionistinen imperiumi,

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Rootless_cosmopolitan#Legacy

joka loi nykyisen mielikuvan juutalaisvaltiosta ”palestiinalaisalueiden miehittäjänä” ja sionismista rasistisena apartheid -ideologina. Tähän neuvostoliiton propagandaan, jonka perimmäinen alkuperä oli Stalinin antisemitismissä ja jota käytettiin tekosyynä juutalaisvainoille, perustuu myös monet tämän päivän Brysselissä tehdyistä päätöksistä, kuten vuodesta 2014 alkava ”laittomien” miehitysalueiden (YK:n päätöslauselma 242 ei vaatinut Israelia vetäytymään *kaikilta* vuoden 1967 jälkeisiltä alueilta¹) järjetön boikotti.

Useat historioitsijat ovat osoittaneet, että YK:n yleiskokouksen vuoden 1975 päätös rinnastaa sionismi rasismiin oli Neuvostoliiton organisoima ja sitä tukivat sen lukuisat arabiliittolaiset.² Myöskään arabit eivät voi pestä käsiään puhtaaksi holokaustin kauheuksista sysäämällä vastuuta yksin Euroopalle. Viimeaikainen historiantutkimus on paljastanut arabien – erityisesti Jerusalemin suurmufti Haj Almin Al-Husseinin – roolin juutalaisten kansanmurhan rikoskumppaneina.³ Mielenkiintoista tässä kaikessa on se, että kun 1900 -luvun alussa antisemitismi tapahtui nationalistisen kiihkon ja rotuoppien (eli rasismien) nimessä ”kansainvälistä juutalaisuutta” vastaan, mikä yhdistettiin Saksan ääri-oikeiston taholta sen perimmäiseen viholliseen eli bolshevismiin tai *kansainväliseen* sosialismiin, on se toisen maailmansodan jälkeen tehnyt itselleen ”kauneusleikkauksen”, jossa juutalaisvastaisuus ei enää ilmene rasismien nimessä vaan päinvastoin anti-rasismien.

Tästä ovelasta muodonmuutoksesta on tietysti kiittäminen Neuvostoliittoa – tuota näennäisen anti-rasistista järjestelmää. Hitlerin avoimen rasismien jälkeen sanasta ”rotu” tuli lähes kiroana ja samalla myös nationalismi joutui huonoon huutoon. Sodan jälkeen Euroopassa otti paikan kansainvälisyys ja hallitustenvälinen yhteistyö, mikä on edennyt tänään jo siihen pisteeseen, että monet johtajat, järjestöt ym. vaativat globaalin maailmanhallinnon perustamista planeetan globaalien kriisien, kuten ympäristökriisin ylittämiseksi. Tämä kehitys ennustettiin täsmällisesti Ilmestyskirjan 13:sta luvussa:

Ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot. Ja kaikki maan päällä asuvalaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämäkirjaan... Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku. (Ilm. 13:7-8, 16-17)

Vain ne jotka ovat ostaneeet Jeesukselta ”silmävoidetta” (Ilm. 3:18) voivat nähdä kuinka hämmästyttäviä todistuksia Jumalan kaikkivaltiudesta nämä profetiat ovat. Kertaakaan ihmiskunnan historiassa ei ole ollut aikaa, jolloin tämä profetia olisi voinut käydä toteen. Monet kansat, heimot ja kielet elivät toisistaan erillään ennen löytöretkien aikaa, jolloin Eurooppa alkoi kartoittaa planeetan kaukaisimpia ja syrjäisimpiä seutuja. Yksikään mies ei olisi voinut saada kaikkia kansoja, kieliä ja kansanheimoja hallittavakseen ennen tätä aikaa. Jos Hitler olisi voittanut sodan, koko maailman hallinta olisi luultavasti päätynyt hänen käsiinsä ennemmin tai myöhemmin. Mutta hänkään ei olisi saavuttanut maailman herruutta ilman suunnattomia sotaponnisteluja. Nyt näky kuitenkin kertoo meille, että

1 Pasi Turunen: Kielletyt Hedelmät (Kuva ja Sana, 2013) sivu 25

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Soviet_Anti-Zionism

3 http://atlasshrugs2000.typepad.com/atlas_shrugs/2010/01/oh-what-an-enormous-slaughterhouse-the-world-is.html

pedon ”valtaan *annettiin* kaikki sukukunnat ja kielet ja kansat ja kansanheimot” Hän saa tämän vallan ilman pienintäkään sotilaallista painostusta, sillä valta *annettiin* hänelle.

Kuinka tällainen massaliike, jossa ”kaikki maanpäällä asuvaiset kumartavat sitä” olisi voinut syntyä ennen internetin ja sosiaalisen median aikaa, joka on yhdistänyt ja verkostoinut koko planeetan globaalin sosialismin alle. Käsitätkö, että joka kerta kun kirjoitat Googleen jonkin hakusanan, olet osa profetiaa – sillä tämä aikakausi piirrettiin Johanneksen eteen jo lähes kaksi tuhatta vuotta ennen syntymääsi. Kuinka pedolle olisi voitu valmistaa puhuva ja *elävä kuva*, kuten jae 15 ennustaa, ennen Lumièren veljesten valkokankaalle tuomia ensimmäisiä elokuvia Pariisissa 1895? Kuinka koko maailman taloussysteemi olisi voitu muuttaa käteisemmäksi, ennen sähköisen rahan yleistymistä? Kuinka on mahdollista, että profiassa ennustetaan korkea-teknologinen *rfid-siru*, mitä juuri tällä hetkellä ollaan asettamassa globaalin kaupankäynnin välineeksi mm. maailman suurimmassa vähittäiskauppa -ketjussa Wal-Martissa? Kuinka profetia voi ennustaa, että sopivin paikka tälle sirulle ihmisessä olisi oikea käsi tai otsa? Kuinka tämä voisi kertoa mistään muusta kuin näyn yliluonnollisesta alkuperästä? Mieti! Aukaise silmäsi ennen kuin se on jo liian myöhäistä!

Meidän tulisi kiinnittää erityistä huomiota siihen, että Antikristus saa ”*pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat*, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki” Mitä tämän tulisi kertoa meille viime vuosisadan ääri-ideologioiden valossa? Tässä on kuvaus pedon yhteiskunnan silmiinpistävästä kerrostuneisuudesta eli *stratifikaatiosta*. Stratifikaatio määritellään Wikipediassa seuraavasti:

Stratifikaatiolla tarkoitetaan sosiologiassa yhteiskunnallista kerrostuneisuutta, hierarkiaa, jossa joillakin yhteiskunnan jäsenillä on etuoikeutettu asema vallan ja vaurauden perusteella. Kerrostuneisuus esiintyy monissa eri muodoissa. Jotkin jaon perusteet ovat hyvin vanhoja, kuten Intian kastijärjestelmä tai säädyt Euroopassa, toiset ovat myöhempää perua, kuten käsite yhteiskuntaluokka, joka alkoi muotoutua vasta kapitalismin myötä. Moderneissa länsimaisissa yhteiskunnissa kerrostuneisuutta määritellään yleensä tulotason perusteella. Esimerkiksi keskiluokalla tarkoitetaan yleensä hyvin toimeentulevia ihmisiä, jotka kokevat olonsa yhteiskunnassa taloudellisesti turvatuksi. Alaluokan ja yläluokan käsitteitä käytetään tavallisesti halventavassa merkityksessä. Kuitenkin tuloerojen kasvamisen myötä suomalaisessa luokkakeskustelussa on ryhdytty käyttämään termejä köyhät ja rikkaat niistä ihmisryhmistä, jotka eivät kuulu keskiluokkaan. Työväenluokka on historiallinen käsite, jolla viitataan alemman sosiaaliryhmän jäseniin, jotka tekevät fyysistä työtä. Nykyisin määritteleväksi stratifikaation piirteeksi on muotoutunut työn pysyvyys; prekariaatti-käsite kuvaa tilapäisissä tai epätyypillisissä työsuhteissa olevien ihmisten luokkaa. Nykyisin yhteiskunnallista kerrostuneisuutta epätasa-arvoa pyritään selittämään erilaisten konfliktiteorioiden avulla.¹

Kun profetia mainitsee ”pienet ja suuret” se merkitsee maan vähäosaisia ja mahtavia eikä niinkään lyhytkasvuisia ja suurikokoisia. Samoin kuin viittaus ”rikkaisiin ja köyhiin”, se viittaa ylä- ja alaluokkiin – niihin joilla on rahaa ja valtaa, ja niihin jotka kamppailevat päivittäisin elantonsa eteen. Huomion arvoinen on myös viittaus ”vapaisiin ja orjiin”. Orjuus ei ole jotakin, joka kuuluisi vain menneisyyteen; mistä päästiin eroon viimeistään 1800 -luvulla. *The Star* raportoi 23. lokakuuta 2012: ”tänään on enemmän ihmisiä orjuudessa, kuin minään aikana ihmiskunnan historiassa. Parhaat arviot USA:n

¹ <http://fi.wikipedia.org/wiki/Stratifikaatio>

ulkoasianministeriön mukaan, on 27 miljoonaa, ja tämä ei sisällä velkaorjuutta. Tämä on enemmän kuin kaksikertainen määrä siitä mitä Länsi-Afrikasta otettiin transatlantilaisen orjakaupan aikana 1500 -1600 ja 1700 -luvuilla. Kuitenkin, prosentuaalisesti se on pienempi kuin Afrikan orjakauppa — tämän päivän massiivisen globaalien talouden kanssa se on tullut ainoastaan pieneksi murto-osaksi kokonaisuudesta”.¹

Osa orjuudesta on luonteeltaan seksuaalista. YK:n mukaan ”useita miljoonia ihmisiä tulee ihmiskaupan uhriksi ympäri maailmaa joka vuosi. Kaikkein useimmin heidät pakotettiin tulemaan prostituoiduiksi, osallistumaan seksuaalisen sisällön tuotteiden luomiseen, pakotettiin vaikeisiin ja vaarallisiin matalan-ansiotulon työhön, kerjäämään, tai käytettiin ihmiselinten lahjoittajina ja laittomien operaatioiden verkkoina. Kirjattujen rikollisuus tilastojen mukaan, 20 % uhreista on lapsia. Ihmiskauppa on tullut yhdeksi kaikkein tuottavimmaksi rikollisuustoiminnaksi. Erityisesti sen laajuus kasvaa talouden taantumien aikana, kun kysyntä halvoille tuotteille ja työvoimalle kasvaa.”²

Tällaista yhteiskunnan stratifikaatiota tai hierarkiaa on ollut jo siitä lähtien, kun ihminen karkoitettiin paratiisista. Kaikki ihmiset luotiin tasa-arvoiseksi, toisin kuin enkelit joiden maailmassa on selvä hierarkia (Jes. 6:2, Ef. 1:21, 6:12), mutta synty on aikaansaanut ihmisten eriarvoisuuden. Näin ollen Ilm. 13:16:sta kuvaus, kuinka ”pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat” asuttaisivat synnin repimää maailmaa, ei ole mitenkään historiallisesti poikkeuksellinen. Myös tästä syystä emme kiinnitä siihen juuri tarpeeksi huomiota. Mutta mikä tässä on sitä vastoin historiallisesti poikkeuksellista, on Antikristuksen kyky yhdistää nämä eriarvoiset yhteiskuntaluokat yhdeksi yhteisöksi, jossa ”kaikki maan päällä asuvalaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan”. Tällainen globaali henkilöpalvonta vaatii massaliikettä, jossa ihmiset unohtavat yhteiskuntaluokkien välisen vihanpidon ja kunkin luokan poliittisten intressien edunajamisen.

Tärkeää ei ole enää luokkien välisten kiistojen iänkuinen setviminen, vaan uusi maailmanjärjestys, jossa kaikki yhteiskuntaluokat voivat yhtyä yhteiseen ponnisteluun uuden ja ”paremman” maailman luomiseksi. Tällaisessa yhteiskunnassa kaikki voivat olla ”yhtä perhettä” huolimatta kunkin yksilön yhteiskunnallisesta asemasta. Tämä on kuin Saatanan parodiaa Kristuksen seurakunnasta, josta Paavali kirjoitti:

Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. (Gal. 3:28)

Alkuseurakunta ei pyrkinyt veriseen vallankumoukseen aikansa vallitsevaa yhteiskuntaa vastaan vaikka olikin sen perusarvoiltaan hyvin radikaali ja vallankumouksellinen. Juuri tässä ilmenee marxismin ja kristinuskon oleellisin ero. Paavali ei kehoittanut orjia ryhtymään kapinaan isäntiään vastaan vaikka velvoittikin isäntiä kohtelemaan orjiaan lempeästi (Ef. 6:9). 1. Kor.7:20-24:ssä hän sanoi:

1 http://www.thestar.com/opinion/editorialopinion/2012/10/23/more_slaves_now_than_at_any_other_time_in_history.html

2 <http://www.kavkazcenter.com/eng/content/2009/02/21/10558.shtml>

Pysyköön kukin siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta vaikka voisitkin päästä vapaaksi, niin ole ennemmin siinä osassasi. Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen orja. Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten orjia. Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu.

Vaikka kristinusko pyrki yhteiskunnan muuttamiseen, se ei tähdännyt siihen kapinoinnin (mikä johtaa jo väistämättä hallituksen vastatoimiin) tai verenvuodatuksen kautta vaan kehotti kuuliaisuuteen esivaltaa kohtaan (silti heitä syytettiin kapinasta Keisaria vastaan) siitäkin huolimatta, että se olisi ollut Uuden Testamentin perusarvojen vastainen. Pasi Turunen selittää UT:n suhdetta antiikin orjuuteen artikkelissa *Orjuus ja Uusi Testamentti*:

Poleemisissa kristinuskon vastaisissa kirjoituksissa vedetään aika ajoin esiin kysymys Raamatun suhtautumisesta orjuuteen. Samassa yhteydessä Raamattunsa vakavasti ottavia helposti moititaan epäjohtonmukaisuudesta: Jos he kerran ottavat Raamattunsa niin "kirjaimellisesti" miksi he eivät sitten yhtä hyvin pidä orjia? Tämä on helppo, mutta asiantunteaton tapa antaa kristinuskolle ja kristityille nykyajan näkökulmasta käsin omahyväisen hurskastelevia iskuja "vyön alle". Etenkin, kun arvostelija usein sotkee antiikin orjuuden historiassa myöhemmin esiintyneen Amerikan Yhdysvaltojen orjuuskäytännön kanssa.

Uuden testamentin suhtautumista orjuuteen on pidetty myönteisenä. Ja sitä se varmasti onkin ainakin siinä mielessä, että orjuutta ei yksiselitteisesti tuomita. Uuden testamentin kirjoittajat eivät myöskään pyrkineet kumouksellisesti muuttamaan vallitsevia yhteiskunnallisia olosuhteita, koska evankeliumi ei ollut poliittinen ohjelma. Oli tämä sitten luettava nykylukijan mielestä alkukristittyjen ansioksi tai syyksi, niin, siinä missä monet moittivat nykykristittyjä päinvastaisesta, alkukristillinen seurakunta ainakin osasi pitää uskonnon ja politiikan erillään.

Orjuus ei ollut Uuden testamentin keksimä tai käskemä instituutio. Uusi testamentti ei käske hankkimaan orjia tai muutenkaan antaa määräyksiä orjuuteen liittyen. Sen orjuutta koskevat lausunnot ovat lähes poikkeuksetta yleisiä kristillisiä eettisiä ohjeita kuuliaisuudesta, nöyryydestä, rehellisyydestä ja uskollisuudesta, joita pidettiin muutenkin evankeliumin julistusta varjelevan yhteiskuntarauhan kannalta tärkeinä. Samoja periaatteita, jotka koskivat kaikkia kristittyjä vaikkapa suhteessa esivaltaan. Uusi testamentti ei missään kiellä orjien vapauttamista Jumalan tahdon vastaisena. Sen sijaan Uusi testamentti suhtautuu myönteisesti orjien vapauttamiseen silloin kun sellainen oli mahdollista.

Orjuutta ei missään tarkastella osana Jumalan alkuperäistä luomisjärjestystä, joka instituutiona olisi siksi säilytettävä koskemattomana. Pikemminkin orjuus kristillisessä julistuksessa liitetään lankeemuksen jälkeiseen todellisuuteen, josta Kristus tuli vapauttamaan meidät siihen vapauteen, joka alun perin luomakunnassa vallitsi. Evankeliumi oli siten pohjimmiltaan kertomus synnin orjuuteen joutuneista, jotka Kristus ostaa vapaaksi verensä lunnashinnalla. *"Jokainen, joka syntii tekee on synnin orja. Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti. Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi te tulette todellisesti vapaiksi"*, sanoi Jeesus (Joh. 8:34-36). Tämän vuoksi, vaikka Paavali yhtäältä kehotti kaikkia, orjia ja vapaita, naimisissa olevia ja naimattomia, pysymään siinä yhteiskunnallisessa asemassa, jossa hän oli kristityksi tullut, hän opasti korinttilaisia: *"Te olette kalliisti ostetut: Älkää olko ihmisten orjia"* (1 Kor. 7:23). Ja galatalaisille hän kirjoittaa: *"Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa"* (Gal. 3:28). Paavali tuomitsee orjiin kohdistuvan henkisen väkivallan (puhumattakaan fyysisestä) ja kieltää isäntiä edes "uhkailemasta" orjiaan, koska orja ja isäntä ovat tasavertaisia saman Herran edessä, joka tuomitsee yhtäläisesti "henkilöön katsomatta" (Ef. 6:9).

Tästä kaikesta johtuen, vaikka kristityt eivät ymmärtäneet panna toimeen nykyaikaisen marxilaisen dialektiikan ja sosialidemokraattisen tasa-arvoihanteen mukaista yhteiskunnallista vallankumousta oli

kristillisen seurakunnan suhde orjiin (kuten naiseinkin) heti alusta alkaen toisenlainen kuin ympäröivien pakanoiden parissa. Tämä johtui juuri kristinuskon evankeliumin sisältämästä vallankumouksellisesta sisällöstä. **David Bentley Hart** osoittaa kirjassaan *Ateismin harhat* (Perussanoma, 2009), että kristinuskon antoi orjille jotain mikä heiltä enemmän tai vähemmän puuttui ennen kristinuskon: Täyden ihmisarvon ja ihmisyyden. Antiikin aikana orjien oli muodostettava omia uskonnollisia yhteisöjään, sillä heillä ei ollut pääsyä isäntiensä kultteihin, vaikka ehkä saattoivatkin olla muuten saman uskonnon harjoittajia. Kristityt sen sijaan ”ottivat vastaan yhtä lailla miehiä ja naisia, vapaita ja orjia, ja velvoittivat heidät viettämään jumalanpalveluksia yhdessä”, Hart toteaa. Tämä oli radikaalia.

Varhaiskristityt seurasivat sittemmin Kristuksen esimerkkiä konkreettisesti ja ostivat toisinaan orjia vapaaksi joko yksityisten lahjoitusten turvin tai tarkoitusta varten kerätyillä seurakunnan kohleheilla. Näissä merkeissä varhaiskristillinen 1 Kleemensin kirje ylistää orjia vapaaksi ”lunastaneita” kristittyjä heidän suurista uhrauksistaan. Myöhemminä vuosisatoina kristillinen teologia kehittyi Uuden testamentin yleisistä iduista kokonaisvaltaiseksi orjuuden vastaiseksi teologiaksi. Maailman kenties johtavin sosiologi **Rodney Stark** huomauttaa kirjassaan *Victory of Reason* siitä vähemmän tunnetusta tosiasia, että viimeistään 900-luvulle tultaessa orjuus oli kristillisen teologian vaikutuksesta käytännössä hävinnyt kristillisestä Euroopasta. Myöhemmin, orjuuden nostaessa päätään uudestaan vaikkapa Etelä-Amerikassa, paavit julkaisivat orjuuden tuomitsevia kirkonkirouksia. Se, että niitä ei noudatettu, johtui paljolti siitä, ettei paavin hengelline arvovalta tuolloin painanut paljoakaan Espanjan hovissa, jossa maalliset rikkaudet merkitsivät taivaallisia enemmän.¹

Samanlainen ”sosialismi” kuin on mainittu Gal. 3:28:ssa toteutuu myös Antikristuksen yhteiskunnan alaisuudessa. Köyhyys tai orjuus ei katoa minnekkään, mutta niin rikkaat kuin köyhät, vapaat että orjat istuvat yhteisen pöydän ääreen murtaukseen yhteistä leipää ja nauttiakseen yhteistä viiniä niin kaun kuin jumalanpalveluksen kohteena on pedon kuva ja sakramenttina hänen merkkinsä. Saatana pyrkii jäljittelemään kaikessa Kristusta ja myös Ilm. 13:16 kuvastaa tätä apinointia. Mutta mihin nyt haluamme kiinnittää huomionsa on tämän kaltaisen sosialismin historiallinen yhteys natsismiin, joka viralliselta puolue nimeltään oli ”Saksan kansallis-sosialistinen työväenpuolue”.

Kun George Sylvester Viereck vieraili Hitlerin yksityiskodissa vuonna 1923 ja keskusteli teekupin ääressä hänen poliittisista päämääristään, kysyi hän että ”miksi te kutsutte itseänne kansallissosialistiksi vaikka teidän puolue ohjelmanne on hyvin antiteesi sille mikä tavallisesti on uskottu sosialismiksi?”. Hitlerin vastaus on valaiseva:

Kommunismi ei ole sosialismia. Marxismi ei ole sosialismia. Marxilaiset varastivat termin ja sekoittivat sen merkityksen. Otan sosialismin pois sosialisteilta. Sosialismi on muinainen arjalainen, saksalainen instituutio. Meidän saksalaiset esi-isämme pitivät tiettyjä maitaan yhteisinä. He kehittivät ajatuksen yhteisestä hyvinvoinnista. Marxismilla ei ole oikeutta naamioida itseään sosialismina. Sosialismi toisin kuin Marxismi ei kiellä yksityisyysomistusta. Toisin kuin Marxismi, se ei sisällä persoonallisuuden kieltämistä. Ja toisin kuin Marxismi, se on isänmaallinen. Olisimme voineet kutsua itseämme Liberaaliksi Puolueeksi. Valitsimme kutsuttavamme itseämme Kansallissosialisteiksi. Emme ole internationalisteja. Meidän sosialismimme on kansallista. Vaadimme valtion taholta tuottavien luokkien oikeutettujen vaatimusten toteutumista rodullisen yhteisvastuun perustalla. Meille valtio ja rotu on yksi.²

Natsisimi oli nimensä mukaisesti kirjaimellisesti *kansallista* sosialismia vastakohtana Marxismin *kansainväliseen* sosialismiin, joka konkretisoitui jo Neuvostoliiton tunnus-

1 <http://uskonpuolesta.blogspot.fi/2011/10/orjuus-kristinuskon-ja-raamattu-osa-1.html>

2 <http://www.theguardian.com/theguardian/2007/sep/17/greatinterviews1>

lauseessa ”*Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen*”, jonka Marx ja Engels propagoi kommunistisessa manifestissaan vuonna 1848. Tämä internationalismi perustui Marxin ja Engelsin ajatukseen siitä, että koska kapitalismi oli tullut globaaliksi systeemiksi, myös työväenluokan tulisi toimia globaalina luokkana sen päihittämiseksi. Se oli läheisesti sidoksissa marxilaiseen päämäärään maailmanvallankumouksesta, joka saavuttaisiin joko peräkkäisinä tai samanaikaisina kommunistisina vallankumouksina kaikkialla maailmassa. Tämä maailmanvallankumous johtaisi maailmanlaajuiseen kommunismiin ja lopulta myös valtiottomaan kommunismiin.¹ Hitler piti ainoastaan marxismia kansallissosialismin vastakohtana ei sosialismia itseään, jonka hän uskoi vääristyneen Marxin teorioissa. Hän uskoi todellisen sosialismin olevan yhteydessä kansaan, rotuun, kansan historiaan ja sen traditioon.

Hitlerille kommunismin internationalismi oli ”kansainvälisen juutalaisuuden” (juurettoman, isänmaattoman juutalaisen) ruumiillistuma. Tosiasiassa Kommunismin assimiloiminen juutalaisuuteen ei ollut aivan hatusta vedettyä päättelyä, koska nämä muodostivat merkittävän taustavaikuttajan työväenpuolueen historiassa. Tähän ilmiöön ei kuitenkaan tarvita salaliittoteorioita juutalaisten maailmanvallasta, sillä on selvää että juutalaiset, jotka olivat merkittävästi edustettuna Itä-Euroopan slaavilaisessa väestössä, kietoutuivat marxismiin, joka opetti kaikkien ihmisten tasa-arvoa. Kaikista ihmisryhmistä juutalaiset olivat niitä, jotka kärsivät kenties kaikkein eniten tsaaristisen Venäjän käsissä.

Hitlerin sosialismi oli marxilaisen sosialismin antiteesi, mikä perustui ajatukseen kaikkien ihmisten tasa-arvosta, mikä tavoitteli luokatonta ja valtiotonta yhteiskuntaa. Se ei pyrkinyt *luokkataisteluun*, mikä oli Marxilaisessa ideologiassa keskeiselle sijalla. Luokkataistelun sijaan se pyrki *luokkien yhdistymiseen volksgemeinschaft* – ihanteeseen perustuen. Se tavoitteli arjalaisen veren yhdistämää kollektiivista kansallista ykseyttä, ei luokkasodasta syntynyttä luokatonta yhteiskuntaa, kuten neuvosto-sosialismi. Se oli eri-arvoisten yksilöiden sosialismia enemmän kuin proletaari luokkaan tasapäistettyjen kansanmassojen. Se tavoitteli sosialismia, mikä ei pyrkinyt yhteisomistukseen yksityisomaisuuden lakkauttamisella, vaan mikä tähdensi *maan* yhteistä omistusta, ei niinkään tuotantovälineiden, kuten yllä siteerattu repliikki osoittaa. Natsisimi painotti veren ja maan, kansan ja sen historian, juurien ja tradition yhteyttä. Tässä *maalla* oli yhtä suuri merkitys kuin siinä asuvalla kansalla. Saksalaisen veren yhteys maaperään ja luontoon oli erottamaton osa natsien ideologiaa ja tähän aiheeseen menemme seuraavassa luvussa.

Ilm. 13:16:sta kuvattu Antikristuksen globaali sosialismi ei ole selvästikkään marxistisen ihanteen mukaista luokatonta ja valtiotonta sosialismia. Tästä syystä emme tue sitä käsitystä, että Antikristus olisi luokkasodan käynnistävä kommunisti/ateisti ja tämän puolesta puhuu jo se, ettei Neuvosto-systeemin romahtamisen jälkeen tällainen olisi edes mahdollista, koska se osoitti sen ettei marxismi ollut lopultakaan toimiva. Yllä havainnollistimme kuinka Antikristuksen globaali sosialismi on kaikkein lähimpänä natsi-sosialismia. Ainoa ero on vain siinä, että Antikristuksen yhteiskunta on globaali, kun taas Hitlerin yhteiskunta rajoittui vain yhteen kansaan. Tässä suhteessa ensiksi mainittu on lähempänä marxismin kansainvälistä sosialismia, mikä pyrki globaalin maailmanvaltion

1 http://en.wikipedia.org/wiki/International_Socialism#Marx_and_Engels

luomiseen. Mutta tosiasiaa tällaiseen pyrki myös natsisimi, kuten kohta havaitsemme. Joten marxismin puolelta Antikristus näyttäisi ottavan yhteiskuntansa globaalín internationalistisen luonteen, kun taas natsisimin taholta se ottaisi yhteiskunnan hierarkian, stratifikaation ja epätasa-arvon suosimisen. Vaikka se ei olisikaan avoimen rasistinen, olisi se kuitenkin avoimen hierarkinen ja elitistinen.

Wikipedian mukaan myös Hitlerin yhteiskunta oli todellisuudessa vasemmiston ja oikeiston synteesi (ääri-oikeistoksi sitä kutsutaan lähinnä sen hierarkisen ja epätasa-arvoisen ihmiskuvan vuoksi):

Enemmistö tutkijoista identifioi natsismin käytännössä ääri-oikeistolaisen politiikan muodoksi. Ääri-oikeistolaiset teemat natsismissä sisältävät väitteen että ylempillä ihmisillä on oikeus hallita toisia ihmisiä ja puhdistaa yhteiskunta sen oletetuista alemmista elementeistä. Adolf Hitler ja toiset kannattajat virallisesti esittivät ettei Natsismi olisi kumpaakaan niin vasemman kuin oikean siiven, mutta synkretistinen. Hitler *Mein Kampf:ssa* hyökkäsi suoraan niin vasemman kuin oikean siiven poliitikkoja Saksassa sanoen: *"Tänään erityisesti meidän vasemman siiven poliitikot jatkuvasti väittävät että heidän pelkurimainen ja nöyristelevä ulkopoliitikka on välttämätöntä tulosta Saksan aseistariidunnasta, kun totuus on että tämä on pettureiden politiikka... Mutta oikeiston poliitikot ansaitsevat täsmälleen saman lähestymisen. Se oli heidän kurjan raukkamaisuuden vuoksi että nämä juutalaisten öykkärit jotka tulivat valtaan vuonna 1918 oli kykeneviä ryöstämään kansakunnan sen aseista."* Kun Hitleriltä kysyttiin tukiko hän "porvarillista oikeaa siipeä", väitti että natsismi ei ollut yksiomaan millekään luokalle ja vihjaili ettei se suosinut niin vasemmistoa kuin oikeistoakaan, mutta säilytti "puhtaat" elementit molemmilta "leireiltä", sanoen: "Porvarillisen tradition leiriltä, se ottaa kansallisen päättäväisyyden ja Marxistisen dogman materialismista, elävän, luovan sosialismin".. Historioitsija Conan Fischer uskoi Natsien olleen rehellisiä käyttäessään adjektiivia *sosialisti*, jonka he näkivät erottamattomana adjektiivista *kansallinen* ja tarkoittivat sillä herrarodun sosialismia enemmän kuin vähäosaisten ja sorrettujen, jotka etsivät oikeudenmukaisuutta ja tasavertaisuutta.¹

Jos Hitler säilytti molemmilta leireiltä sen "puhtaat" elementit ottaen vasemmistolta "elävän ja luovan sosialismin" ja oikeistolta "kansallisen päättäväisyyden", tulee myös Antikristus lainaamaan molemmilta ottamalla marxilaiselta materialismilta sosialismin ja internationalismin ja oikeistolaiselta konservatismilta tradition, uskonnon (vaikka ei niinkään raamatullista kristinuskoa), elitismin, aristokratian ja "siniveristen" ylivallan. Se säilyttää oikeistoon liitetyn hierarkisen yhteiskunnan, jossa on aatelisto sekä orjaluokka. Orjuutta ja ihmisten eriarvoisuutta pidetään luonnollisena luonnon järjestyksenä, aivan kuin sitä pidettiin transatlantilaisen orjakaupan aikana niiden taholta, jotka vastustivat yhteiskunnan sortorakenteiden purkamista (koska omistava luokka hyötyi siitä eniten) ja jotka perustelivat sen Aristoteleen – ei Raamatun – oppeihin "luonnollista orjista". Kuten tähdensimme jo kolmannessa luvussa, monet kristityt seisoivat eturintamassa orjuuden vastustamisessa uskoen kaikkien ihmisten luonnolliseen Jumalan antamaan tasa-arvoon.

Toisin sanoen, Antikristus korvaa natsismin rotuopit – uskon kansojen väliseen eriarvoisuuteen – röyhkeällä elitismillä. Arjalaisen veren ylemmyyden sijaan se painottaa eliitin veren ylemmyyttä ja jumalallista oikeutta hallita alempia luokkia. Se hylkää kansanvallan eli demokratian ja palauttaa opin "kuninkaiden jumalallisista oikeuksista" kansan

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Nazism#Position_in_the_political_spectrum
http://en.wikipedia.org/wiki/Comparison_of_Nazism_and_Stalinism#Socialism

hallitsemiseen (tämä oli yleinen argumentti demokratiaa ja parlamentarismia vastaan 1600 -luvun Englannissa). Tällä kertaa ei kuitenkaan palauteta absoluuttista monarkiaa vain yhteen kansaan vaan koko planeettaan. Tässä suhteessa onkin mielenkiintoista kuinka sellaiset kirjat kuin Michael Baigentin, Richard Leighin ja Henry Lincolnin *Pyhä Veri, Pyhä Graal* ja Dan Brownin *Da Vinci -Koodi* ovat muuttaneet natsien okkulttisen doktriinin arjalaisesta verestä Pyhänä Graalina Euroopan aristokratian ja kuninkaallisen eliitin veren erityispiirteeksi. Näiden okkulttisten oppien mukaan Euroopan aristokratia polveutuisi Maria Magdaleenan ja Jeesuksen ”pyhästä verilinjasta”, ”Pyhästä Graalista”.

Tässä luvussa paljastunut informaatio antaisi syytä uskoa, että Antikristuksen yhteiskuntaa tulnaisiin johtamaan kansainvälisen kansallissosialistisen puolueen taholta tai – ilmaisun ristiriitaisuutta välttääksemme – globaalın fasismin taholta. Tähän viittaa myös Hitlerin esittämät hyytävät profetiat fasismin tulevaisuudesta kansallissosialismin tuhon jälkeisessä maailmassa:

Rodun mielikuvan kanssa kansallissosialismi tulee jakamaan vallankumoustaan ulkopuolelle ja järjestämään maailman uudestaan... Minun täytyy rohkaista ”kansallisia” tunteita oman etuni syistä; mutta olin jo tietoinen, että ”kansakunta” ajatuksella voisi olla vain väliaikainen arvo. Päivä tulee, jopa täällä Saksassa, jolloin se mikä tunnetaan ”nationalismina” tulee käytännössä häviämään. Sen paikan maailmassa ottaa mestareiden ja valtaherrojen universaali yhteiskunta.¹

Tulee olemaan herra luokka, joka on lämpäkäsitelty taistelussa ja hitsattu kaikkein moninaisimmista elementeistä. Tulee olemaan puolue jäsenten suuri hierarkia. He ovat uusi keskiluokka. Ja tulee olemaan suuri joukko nimettömiä, palveleva kollektiivi, riistetty ikuisesti äänioikeudesta... Mutta vielä heidän alapuolellaan tulee olemaan alamaisten muukalaisten orja luokka. Meidän ei ole tarvetta epäröidä kutsua heitä nykyajan orja luokaksi. Ja näiden kaikkein yläpuolella tulee seisomaan uusi aristokratia, kaikkein arvokkaimmat ja vastuullisimmat *Fuhrer*-persoonallisuudet.²

Johtopäätös

Matt. 7:15-19:sta Jeesus sanoi valheellisista opettajista ja heidän vääristä opeistaan:

Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

Kun pohdimme tätä sanankohtaa 1900 -luvun poliittisten uskontojen, kuten fasismin ja kommunismin valossa, voimme olla kaikki yhtä mieltä siitä, että fasismi ja kommunismi oli todellakin valheellista oppia. Marxilaisen doktriinin pahat hedelmät on kauttaaltaan dokumentoitu esimerkiksi *kommunismın mustassa kirjassa*, (WSOY 2001). Tämä lähinnä vasemmistolaisen tutkijoiden toimesta syntynyt 863 sivuinen kirja esittää seuraavat arviot punaisten regimien kuolonuhreista marxilaisen terrorin verisissä käsissä vuosina

¹ Abir Taha: Nietzsche, Prophet of Nazism: The Cult of the Superman, s. 104

² Hermann Rauschning: Hitler Speaks, s. 50

1917 – 1991:

- Neuvostoliitto: 20 miljoonaa kuollutta
- Kiina: 65 miljoonaa kuollutta
- Vietnam: miljoona kuollutta
- Pohjois-Korea: 2 miljoonaa kuollutta
- Kambodža: 2 miljoonaa kuollutta
- Itä-Eurooppa: miljoona kuollutta
- Latalainen Amerikka: 150 000 kuollutta
- Afrikka: 1,7 miljoonaa kuollutta
- Afganistan: 1,5 miljoonaa kuollutta

Koko ihmiskunnan historian kaksi brutaaleinta kansanmurhaa, *holokausti* (1938-45) ja armenialaisten kristittyjen (1915 -23), suoritettiin kommunismin kaltaisten poliittisten uskontojen kiihottamana. Armenialaisten kohdalla se oli poliittinen islam ja juutalaisten kohdalla poliittiseksi voimaksi muuntautunut germaaninen uuspakanuus ja teosofinen okkultismi. Näille kaikille ryhmille oli yhteistä vihamielisyys kristillistä Jumalaa ja juutalais-kristillistä uskoa kohtaan. Kommunistien helvetillisistä kidutusselleistä raportoi kristityksi kääntynyt juutalainen evankelista *Richard Wurmbrand* (1909 -2001) kirjassaan *Kidutettu Kristuksen Tähdessä* (Stefanus-Lähetys 2008). Meidän tulee ymmärtää, että se on hengellinen voima mikä vaikutti näiden ideologioiden takana. Saatanan viha Israelia ja seurakuntaa kohtaan ei ole koskaan ollut henkilökohtaista. Hänellä ei olisi mitään meitä vastaan, ellei Jumala olisi valinnut näitä Hänen suunnitelmiansa välikappaleiksi.

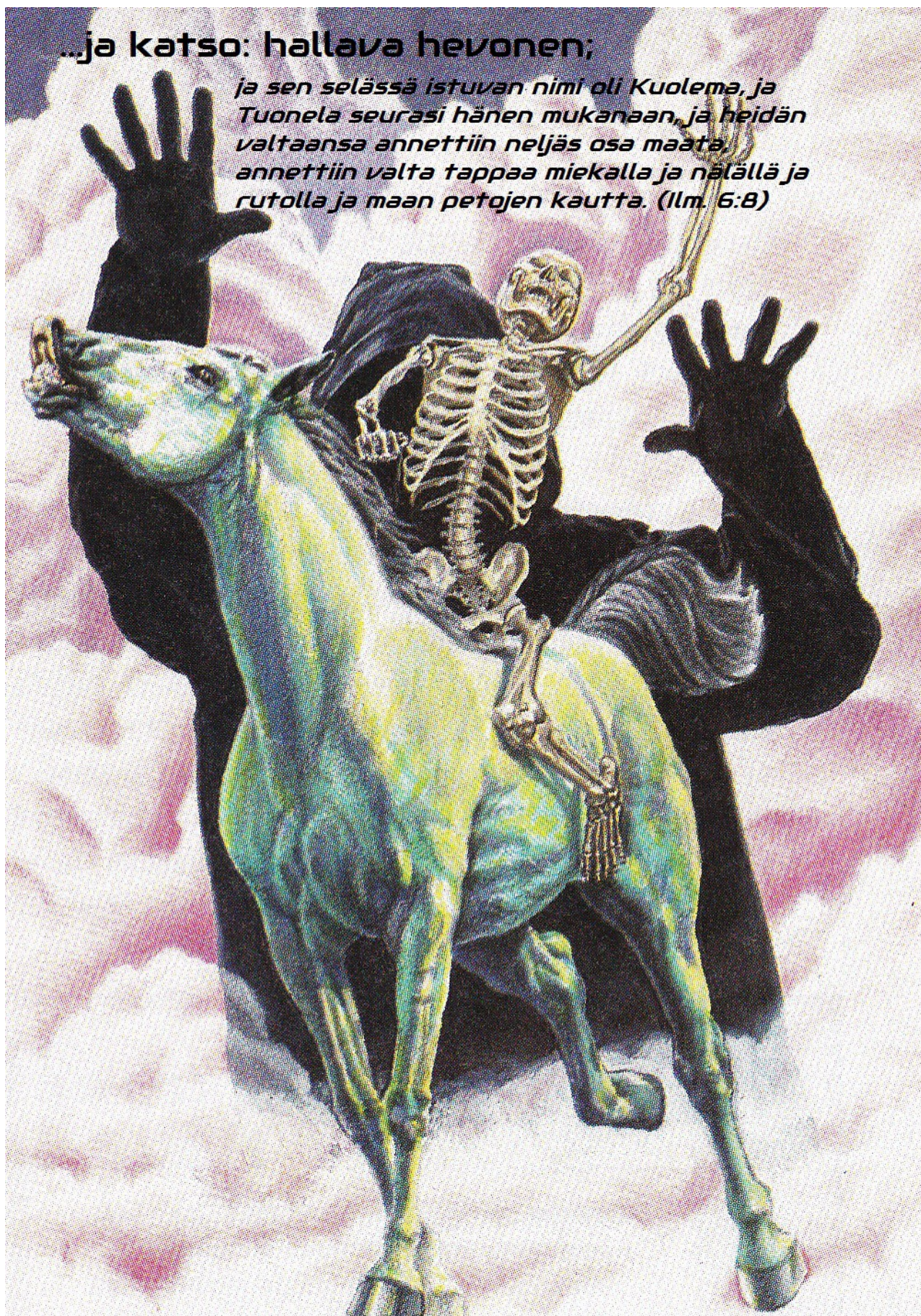
Hänen vihansa tulee jatkumaan aina siihen asti kunnes Jumala tuomitsee hänet sammumattomaan tulijärveen yhdessä kaikkien hänen seuraajiensa kanssa. Jumala kunnioittaa jokaisen ihmisen vapautta ja oikeutta valita puolensa. Hän ei voi pakottaa ketään Hänen valtakuntaansa. Jokaiselle ihmiselle on annettu vapaus valintaan – jopa Antikristukselle ja Saatanalle. Mutta synnin pimeys on jo kietoutunut heissä niin pitkälle, että he eivät tule katumaan, koska he eivät näe enää oman sydämensä pimeyttä. Tämä asia ilmenee hyvin Hitlerin poliittisessa testamentissa. Sen sijaan, että olisi kauhistellut luomansa tuhon, hävityksen ja kärsimyksen mittasuhteita, että olisi “pukeutunut säkkiin ja tuhkaan” ja heittäytynyt synnintuskissaan Luojaansa eteen armoa ja anteeksiantoa huutaen, hän puolusteli itseään vaatien “todellisten syyllisten” – juutalaisten ja heidän tukijoidensa – tilille panoa. Juuri tällainen mielenlaatu on myös Saatanalla ja hänen lapsellaan Antikristuksella. He eivät näe omaa pimeyttään, vaikka koko maailma palaisi heidän syntiensä seurauksensa. He näkevät kaiken olevan Jumalan ja Hänen valittujensa syytä. Tämä asenne heijastuu myös Lohikäärmeen ja Pedon seuraajissa Ilm. 16:4-9:ssä:

Ja kolmas enkeli vuodatti maljansa jokiin ja vesilähteisiin, ja ne tulivat vereksi. Ja minä kuulin vetten enkelin sanovan: “Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, kun näin olet tuominnut. *Sillä pyhien ja profeettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juoda; sen he ovat ansainneet.*” Ja minä kuulin alttarin sanovan: “*Totisesti, Herra Jumala, Kaikkivaltias, totiset ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.*” Ja neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon, ja sille annettiin valta paahtaa ihmisiä tulella. Ja ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset; *mutta he eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet hänelle kunnian.* (kursivointi lisätty)

Peto ja hänen seuraajansa ”pilkkasivat Jumalan nimeä, hänen, *jolla on vallassaan nämä vitsaukset*”. Nämä vitsaukset ovat seurausta heidän synneistään. Jos he menisivät itseensä ja näkisivät heidän pahat tekonsa, Jumala poistaisi nämä vitsaukset, sillä se on Hän, *”jolla on vallassaan nämä vitsaukset”*. Jumala ei kiduta heitä sen tähden, että Hän nauttisi siitä, vaan koska he ovat *ansainneet* sen, *”sillä pyhien ja profeettain verta he ovat vuodattaneet”*. Kun liittoutuneet pommittivat Saksan kaupunkeja toisessa maailman-sodassa, monet saksalaiset kärsivät siinä lähes yhtä paljon kuin juutalaiset, mutta emme painota historian kirjossamme saksalaisten kärsimyksiä vaan juutalaisten, koska he olivat *ansainneet* tämän kärsimyksen salliessaan Hitlerin päästä valtaan ja salliessaan hänen toteuttaa juutalaisten kansamurhan. Yhtäläillä vihan aikana kaikkien pedon seuraajien kärsimykset johtuvat heistä itsestään. He voisivat lopettaa heidän kärsimyksensä milloin vain, jos he vain kääntyisivät Jumalan puoleen ja tunnustaisivat heidän pahat ajatuksena ja tekonsa. Mutta Raamattu ennustaa, että *”he eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet hänelle kunnian”*. Hitler ei tehnyt parannusta, eikä tule myöskään Antikristus tekemään, mutta toivon ettet sinä ole yksi heistä vaan etsisit Jumalan armoa.

...ja katso: hallava hevonen;

*ja sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja
Tuonela seurasi hänen mukanaan, ja heidän
valtaansa annettiin neljäs osa maata,
annettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja
rutolla ja maan petojen kautta. (Ilm. 6:8)*

Osa 3

Antikristuksen poliittinen ideologia

Antikristuksen globaali vihreä fasismi

Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika! Kuinka olet maahan syösty, sinä kansojen kukistaja!... sinut heitettiin alas tuonelaan, pohjimmaiseen hautaan. Jotka sinut näkevät, ne katsovat pitkään, tarkastavat sinua: 'Onko tämä se mies, joka järjeytti maan, järkytti valtakunnat, joka teki maanpiirin erämaaksi ja hävitti sen kaupungit, joka ei päästänyt vankejansa kotiin? (Jes.14:12-17)

Kaikki mitä olemme kehittäneet yli sadan vuoden ajan pitäisi hävittää. – Pentti Linkola! Ihmis olennoilla, lajeina, ei ole suurempaa arvoa kuin etanoilla. – John Davis, Earth First -lehden toimittaja. Ihmisrodun poistaminen tulee ratkaisemaan jokaisen ongelman maanpäällä, yhteiskunnallisen ja ympäristöllisen. – Dave Forman, Earth First -seuran perustaja! Nälkiintyvän lapsen ruokkiminen on pahentamassa maailman liikaväestö ongelmaa. – Lamont Cole!

Tässä luvussa käsittelemme radikaalia radikaalia ympäristöliikettä, joka tunnetaan myös syvänä ekologiaa tai eko-fasismina. Viimeksi mainittu on kaikista kuvaavin, koska se paljastaa tarkoinvarjellun historiallisen yhteyden ympäristöliikkeen ja natsismin välillä. Tästä huolimatta suurin osa *demokraattisissa* maissa asuvista ihmisistä on edelleen tietämätön tästä yhteydestä. Painotin sanaa ”demokraattisissa”, koska tämän yhteyden tiedostaminen olisi elintärkeää lännen demokratian ja ihmisoikeuksien

säilyttämiselle. Historia on olemassa sitä varten, että ihmiskunta oppisi menneisyyden virheistä. Saksalainen filosofi Georg Wilhelm Friedrich Hegel (1770 -1831) sanoi kerran: ”Opimme historiasta sen ettemme opi historiasta”. Valitettavan usein tämä toteamus on todistettu olleen oikeassa.

Silti historian tapahtumilla on usein merkittävä vaikutus tulevan sukupolven poliittisiin päätöksiin ja sen arvomaailmaan. Esimerkiksi Natsi-Saksan rotuopeista ja rotuhygieniasta tuli toisen maailmansodan jälkeen varoittava esimerkki rasisimin vaaroista. Mutta jos emme käsitä natsismin taakse piiloutunutta hengellistä voimaa – sen okkultis-panteistista maailmankuvaa – ja sen jatkumista tämän päivän radikaalissa ekofasistisessa ympäristö-liikkeessä, on huomiomme painottuminen natsisimin kiihko-nationalistisiin ja rassistisiin ulottuvuuksiin täysin turhaa. Tällöin putoamme jälleen kerran siihen ansaan, jota Hegel niin paradoksaalisesti kuvaili. Itseasiassa on varmaa, että putoamme tähän ansaan, koska muutoin Raamatun profetiat jäisi toteutumatta. Perimmäinen syy tähän on se, että koko maailma on Luciferin hallussa ja hän tekee kaikkensa estääkseen ihmisiä näkemästä natsismin hengellistä yhteyttä radikaaliin ympäristöfilosofiaan.

Se kaikki tapahtuu poliittisen korrektiuden ja uskonnon vapauden nimissä. Hän kuiskailee ihmisten korviin: ”Natsismi oli kiihko-nationalistinen vihan ideologia, jolla ei ollut mitään tekemistä luontoa rakastavien ja maata palvovien wiccalaisten tai uuspakanoiden kanssa. Tällainen on vain noitavainoja lietsovaa sietämätöntä vihapuhetta.” On syytä painottaa, että kirjoittaja ei oleta kaikkien wiccojen tai uuspakanoiden kantavan syväekologisen filosofian mukaista ihmiskuvaa, mutta huomaamme silti selvän yhteyden näiden uskontokuntien ja natsisimin välillä. Tämän kirjan aiheen kannalta on ennen kaikkea merkityksellistä se, että Prinssi Charles ja huomattava osa maailman johtavasta eliitistä on kietoutunut tämän radikaalin, ihmistä halveksivan filosofian kannattajaksi.

Tässä luvussa pyrimme todistamaan kuinka syväekologian päämäärät toteuttaa Hitlerin haaveen, jonka mukaan Saksan nationalismiin tulisi eräänä päivänä korvaamaan ”mestareiden ja valtaherrojen universaali yhteiskunta... herra luokka... uusi aristokratia, kaikkein arvokkaimmat ja vastuullisimmat *Fuhrer*-persoonallisuudet” Toisin sanoen, Ilm. 13:sta luvussa ennustetun eri luokat yhdistävän Antikristuksen kansainvälisen fasisimin.

wiccalaisuus, satanismi ja syvä ekologia

Radikaalin ympäristöliikkeen ymmärtämiseksi on ratkaisevaa, että käsitämme sen olevan perusteiltaan – samoin kuin natsismi, kommunismi ja islamismi – enemminkin poliittinen uskonto kuin poliittinen ideologia. Tätä uskontoa puolusteleavassa kirjassaan *Green Rage: Radical Environmentalism and the Unmaking of Civilization*, Christopher Manes määrittelee radikaalin luonnonsuojelun ”edellyttävän tarvetta harkita uudelleen läntisiä ajatuksia uskonnosta, filosofiasta (mukaanlukien kapitalismi, patriarkalisuus ja globalisaatio) joskus luonnon uudelleen pyhittämisen ja sen kanssa uudelleen yhdistymisen kautta.”¹ Wikipedian mukaan ”liikettä ilmentää johtamattomat vastarinta organisaatiot, kuten *Earth First*, mikä allekirjoittaa ajatuksen suorasta toiminnasta Äiti

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Radical_environmentalism#Philosophy

Maan puolustamiseksi, mukaanlukien kansalaisuus tottelemattomuus ja ekosabotaasi. Liikkeet kuten Earth Liberation Front (ELF) ja Earth Liberation Army (ELA) ottavat myös tämän muotoista toimintaa, vaikka heidän kiintopisteensä on talouden sabotaasissa enemmän kuin kansalaisuus tottelemattomuudessa.

Radikaalit luonnonsuojelijat sisältävät *maan vapauttajat* kuin myös *anarkia-primitivistit*, *eläinten vapauttajat*, *bioregionalistit*, *vihreät anarkistit*, *syvät ekologitit*, *ekopsykologitit*, *ekofeministit*, *uuspakanat*, *wiccat*, *kolmannen näkemyksen kannattajat* (Third Positionist), *globalisaation vastaiset* ja *kapitalismin vastaiset* protestoijat.”¹ Tämä on tietysti hyvin lakoninen määritelmä, mutta voimme silti poimia siitä joitakin silmiinpistäviä johtopäätöksiä. Radikaali luonnonsuojelu tai syvä ekologia on wiccalaisuuteen ja uuspakanuuteen läheisesti sidoksissa oleva aatesuunta, joka ilmenee vihamielisyytenä sen klassisia vihollisia eli juutalaiskristillisyyttä ja siihen perustuvaa läntistä sivilisaatiota vastaan. Se vastustaa patriarkaalisuutta, juutalaisuus kristillisyyttä ja kapitalismia, kuin myös globalisaatiota eli globaalia kapitalismia. Kaikkien näiden ajatellaan olevan vahingollisia luonnon ja tosiasiasa koko ekosysteemin pitkäkestoiselle hyvinvoinnille. Maahan yhdistetään femiinejä ja matriarkaalisia ominaisuuksia ja siten sen hyväksikäyttöä kuvataan ”Äiti Maan raiskaamisena” miesvaltaisen tieteen ja uskonnon taholta.

Sen mantroja ovat luonnon pyhyys, kestävyys (kestävä kehitys), harmonia, tasa-paino jne. Se vaatii alinomaan näiden vaihtamista kapitalismin ”kehitys”, ”edistys” ja ”talouden kasvu” mantrojen tilalle. Se uskoo talouden kasvun olevan pitkällä aikavälillä vain haitallista luonnon ekologiselle tasapainolle ja vaatii paluuta paljon materiaalisesti köyhemmälle ja primitiivisemmälle elämäntyyliin, mitä lännessä on tavallisesti totuttu. Kuten sana ”anarko-primitivismi” jo osoittaa, se pyrkii anarkiaan tai yhteiskunnalliseen kaaokseen talouden kasvuun tähtäävien kapitalististen valtarakenteiden purkamiseksi. Kuka tahansa, joka on kuunnellut Walesin Prinssin puheita, voi huomata kuinka usein nämä kyseiset teemat esiintyvät hänen pitkissä luennoissaan. Hänen puheissaan toistuu vaatimus luonnon uudelleen pyhittämiseen ja sen maailmankuvan sisäistämiseen, että me olemme osa luontoa emmekä erillisiä siitä.

Äiti-maata palvovan *wicca -noituuden* yhteys radikaaliin luonnonsuojeluun on myös ilmeinen. Wiccalaisuutta tutkinut kolmannen asteen yli-papitar ja uuskeltiläisen *Stone Circle tradition* -seuran perustaja Patti Wigington antaa seuraavan selonteon:

Kysy keneltä tahansa pakanalta tai wiccalaiselta mitä he ajattelevat ympäristäasioista ja saat todennäköisesti kuulla kunniasi. Koska pakanuus ja wicca on maa-perusteisia hengellisiä polkuja, pakanallisessa yhteisössä on vahva suuntaus mukana ekoystävällisissä kysymyksissä. Katsot sitten lyhyen aikavälin ratkaisuihin – kierrättäminen, Maan Päivä tai ympäristön siivous – tai pitkän aikavälin projekteihin, kuten taisteluun ilmaston lämpenemistä vastaan tai haluun ehkäistä uhanalaisten lajien sukupuutto, useimmat pakanat yrittävät seistä rinnatusten asioissa joilla on merkitystä planeetalle. On useita eri mielipiteitä mitkä olisivat parhaita menetelmiä ratkaista ympäristöongelmat. Pakanoiden yksi ryhmä ajattelisi militantin toiminnan olevan paras suunta, kun toinen taas suosisi paljon rauhanomaisempaa lähestymistä. Jotkut toivoisivat suurempaa hallituksen säätelyä, kun toiset kenties ajattelisivat opiskelun ja tietoisuuden alkavan juuritason asteella. Kaikesta huolimatta, koska pakanat ja wiccat yleisesti jakavat uskon että maa on pyhää, useimmat

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Radical_environmentalism#Philosophy

maa-perusteisissa uskoissa mukana olevat ihmiset ajattelevat että se on heidän velvollisuus auttaa säilyttämään luonto.¹

Wigingtonin lausunnosta ilmenevät monet sinänsä hyvät asiat, kuten vaikka ”kierrätys” ja ”ympäristön siivous”. Ne ovat arvoja, joita kristitytkin voivat tukea ja tukevatkin ilman huonoa omaatuntoa. Mutta se mistä hän vaikenee on wiccalaisten ympäristöarvojen yhteys syvä ekologiaan – ajatukseen ”ihmislajin” arvottomuudesta kokonaisvaltaisessa maan eko-systeemissä. Tämä yhteys paljastui esimerkiksi kohua herättäneessä vuoden 2001 ylen dokumentissa *MOT: saatanalliset sävelet*. Siinä wicca tytöt Rauna Timonen ja Linda Forsman ylistävät avoimesti Suomen tunnetuimman syvä ekologin Pentti Linkolan ajatuksia, että ”ainakin 95 % maailman ihmisistä pitäisi tappaa”, koska ”ihmisellä ei ole oikeastaan mitään arvoa”. Samalla he myös kertovat Saatanan edustavan ”vapautusta Jumalan tyrannista”. Tämä lausunto osoittaa täydellisesti mihin moraaliseen rappioon ”vapaus Jumalan tyrannista” voi johtaa ihmismielen.

Tämä lausunto myös kyseenalaistaa wiccojen alituiset yritykset erottaa itsensä satanisteista, jotka molemmat ovat pohjoimaiseen uuspakanuuteen sidoksissa olevia maa-perusteisia luonnon uskontoja. Scandinaavinen satanismi on osa *odinismia* tunnettua uuspakanallista liikettä. Odinistit pitävät Saatanaa kristinuskon satuhahmona, mutta käyttävät Saatanan nimeä peitenimenä heidän todelliselle jumalalleen Odinille painottaakseen uskontonsa vastakohtaisuutta juutalaiskristilliselle uskolle. Odinismilla on myös historiallinen side natsismiin.² Satanismin yhteys radikaaliin luonnonsuojeluun ilmenee hyvin norjalaisen Black Metal yhtye *Mayhemin* murhasta tuomitussa jäsenessä Varg Vikernesissä, jota *Metal: A Headbanger's Journey* (2005) ohjaaja Sam Dunn kuvasi kaikkien aikojen pahamaineisimmaksi black metal muusikoksi. Vuonna 2005 hän kirjoitti:

Vastustan sivilisaatiota, joka raiskaa Äiti Maan ja murhaa ihmisrotujamme, joka kiduttaa eläimiä ja tuhoaa kaiken, mikä on hyvää, puhdasta, luonnollista ja tervettä. Tämän sairaan, rappeutuneen, luonnonvastaisen, juutalaiskristillisen sikakapitalistisen sivilisaation kehittäminen ei tule kysymykseenkään. Heil Äiti Maa!³

Vaikka Prinssi Charles ilmaisisi tämän asian hieman hienotunteisemmin, pohjimmiltaan hänen maailmankuvassaan on kyse samasta kuin Vikernesillä. Natsismista hän kirjoittaa:

Syy miksi olen ajoittain ilmaissut tukeni 'natsismille' on pääasiassa koska monet norjalaiset (ja saksalaiset) 'natsit' omaksuivat pakanauskontomme meidän veremme uskontona ja hylkäsivät juutalaiskristillisyyden juutalaisena harhaoppina.⁴

Maailmankuvansa erottamiseksi natsismin huonosta leimasta hän kehitti 1990-luvulla termin *odalism* ja ilmoitti perustavansa sen ”*pakanuuteen, perinteiseen nationalismiin, rasismiin ja luonnonsuojeluun.*” Hän asettaa sen vastakkain nykyisen sivilisaation kanssa, jonka hän rinnastaa ”*kapitalismiin, materialismiin, juutalais-kristillisyyteen, saastumiseen, kaupungistumiseen, rotujen sekoittumiseen, Amerikkalaistumiseen, sosialismiin,*

1 <http://paganwiccan.about.com/od/contemporaryissues/a/Environment.htm>

2 <http://voices.yahoo.com/richard-wagner-adolf-hitler-norse-god-odin-6940592.html?cat=37>

3 http://yle.fi/elavaarkisto/artikkelit/mot_saatanalliset_savelet_36111.html#media=36120

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Varg_Vikernes#Political_affiliation

globalisaatioon jne.” Kristinuskon hän näkee roomalaisten keksimänä sorron välineenä, jota pitäisi kohdella myös sen mukaisesti kutsuen sitä ”mielen rutoksi”, mitä pitäisi käsitellä ongelmana, jolle etsitään ratkaisua lääketieteestä: ”Kristinusko on diagnoosi,” hän julistaa.¹ Kuten huomaat, on olemassa hengellinen ja ideologinen yhteys radikaalin luonnonsuojelun, wiccalaisuuden, satanismin ja natsismin välillä. Näistä syvennymme seuraavaksi natsismin ja radikaalin ympäristöliikkeen väliseen historialliseen siteeseen.

Natsismi ja radikaali ympäristöideologia

Suuren yleisön tietämättömyyttä luonnonsuojelu liikkeen historiallisesta siteestä natsi-aatteeseen ilmentää hyvin *Radio Rock Korporaation* tekemä haastattelu, jossa toimittajat antoivat Linkolalle luvan puolustaa hänen vanhan tuttunsa Esko Valtaojan syytettä, että Jokelan koulusurmaajan Pekka Eric Auvisen teot olivat hänen kirjoitustensa motivoimia. Linkoa selitti olleensa ”aika imartelevaa”, että hänet mainittiin tragedian media-reportaasissa ”hirveen hyvässä seurassa”, kuten Darwinin, Sokratesin ja Nietzscheen. Toimittajat kysyivät, että ”onko se nyt päällimmäinen olo, mikä tästä kaikesta tulee, että jos kaveri laittaa kylmäks jengiiä koulussa... ett' ylpeys?”. Kylmän viileästi hän vastasi: ”Eihän se mikään iso tapahtuma tietenkään ollut”. Haastattelun jatkuessa, he kysyivät hänen kirjoituksestaan, että ”natsismi oli suurelta osin erittäin hieno filosofia”.

Heidän reaktionsa Linkolan vastaukseen on hyvin kuvaava. Hän selitti natsismin olleen ”viimeinen yritys nousta markkinataloutta vastaan; siinä oli sellainen luonto romantiikka...” Tässä kohtaa toimittajat repesivät ivalliseen nauruun. Silti hän intti, että luonnonsuojelu kuului natsismin johtoajatuksiin, tai ainakin siihen asti, kunnes ”ne lähti Aleksanteri Suuren maailmanvalloitus linjalle”.² Onko Linkolan väitteelle minkäänlaista historiallista perustaa? Tähän kysymykseen sivulla *ecofascism.com* tarjotaan runsaasti historiallista lähdeaineistoa lukuisten eri alojen asiantuntijoilta. Sen etusivu tähdentää:

Tämän verkkosivun päämäärä on paljastaa samankaltaisuudet molempien ympäristöliikkeen ja fasismin välillä että yhteydet ympäristöliikkeen ja nyky-fasististen, tai arkkivanhoillisten yksilöiden ja ryhmien välillä. Verkkosivu esittää alkuperäisten tutkijoiden ja toisten työn tuotantoa. Verkkosivun pääasiallinen poliittinen suuntautuminen on utilitaristinen. Taistelu fasismia tai muita äärimmäisen taantumuksellisia liikkeitä vastaan on vaatinut historiallisesti laajan liittouman. Verkkosivu on suunniteltu palvelemaan mobilisaatio paikkana kaikille niille, jotka toivovat liittyvänsä tähän taisteluun.

Arvostelussaan Professori Daniel Gasmanin kirjaan *Haeckel's Monism and the Birth of Fascist Ideology*, William Walter Kay kirjoittaa:

Katsokaa kuinka pienet leoprdit ovat kadottaneet heidän täplänsä! Professori Gasmanin *Haeckel's Monism and the Birth of Fascist Ideology* tarjoaa kiteytyksen fasistien yhdenmukaiseen intellektuelliin doktriiniin, joka 20 -lukuun mennessä oli omaksuttu useimpien Euroopan akateemikkojen ja artistien joukossa. Tämän joukon täsmennetyt tunnuspiirteet olivat:

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Varg_Vikernes#Religion

² <http://www.youtube.com/watch?v=1kxjfZHdfQ>

- He viittasivat itseensä: ekologeina, naturalisteina ja sosio-biologeina.
- He olivat pseudo-tiedemiehiä taipunut kukistamaan todellisen tieteen.
- Heidän hokemansa olivat: luonnollinen, holistinen ja luonnonmukainen.
- Heidän luonnon uskontonsa oli käytännössä panteismin henkiinherääminen. He palvoivat maata jumalallisena elävänä organismina. Ihmisen saavutuksia vähäteltiin vajaina ja ohimenevinä verrattuna luonnon kunniaan.
- He halusivat tiedemies-johtoista hallintoa. Tiedemiehet tutkivat luonnon jumalallista valtakuntaa, siten tiedemiehet yksinään ymmärsivät luonnon lakien poliittiset seuraukset.
- He olivat pessimistisiä ja kielsivät edistyksen olemassaolon.
- He osoittivat kaipausta primitivismiin.
- He olivat organisaatiollisesti ja ideologisesti yhteydessä luonnonmukaisen ruuan [luomu ruuan] liikkeeseen.
- He olivat organisaatiollisesti ja ideologisesti liittoutunut okkultistiseen/uus-pakanalliseen ympäristöön.
- He olivat jakaantuneet niiden kesken, jotka halusivat korvata kristinuskon ja niiden jotka halusivat muokata kristinuskoa.
- He kammoksuivat ihmiskunnan liikaväestöä ja olivat aktiivisia eugeniikka/väestön kontrolli strategioinnissa.
- He uskoivat humanitaarisuuden olevan tieteellisesti virheellistä.
- He kuvasivat yhteiskuntaa organismina, joka kasvoi orgaanisesti luonnosta.
- He näkivät suoran jatkuvuuden biologisten ja yhteiskunnallisten lakien välillä, ja väittivät että bio-evolutionaariset lait pitäisi kirjaimellisesti olla inhimillisten lakien perusta.
- He uskoivat, että ihmisrodun eloonjäänti vaatisi nöyrystelevän mukautumisen ympäristölliseen kokonaisuuteen. Ihmisen vapautus ei tulisi hallintavallasta luonnon yli, mutta alistumisesta luonnon laille.
- He vastustivat kapitalistista teollistumista ja tavoittelivat virkistäväänsä vaikeuksiin joutuneet teollisten kaupunkien nousun heikentämät maaseutu intressit. Vihamielisyys teollista kapitalismia kohtaan manifestoitui sen arvostelussa mikä katsottiin hengettömäksi tieteellis-mekaanistiseksi ajatteluksi.
- He vastustivat äänekkäästi demokratiaa.
- Gasman ei yksilöi samankaltaisuuksia luonnonsuojelun ja fasismin välillä. Hänen kirjansa ei tee viittattausta luonnonsuojeluun tai rohkene astumaan aiheensa ulkopuolelle Euroopan akateemisista trendeistä vuosina 1870-1920.¹

Sivu määrän pitämiseksi asiallisissa rajoissa voimme vain raapaista tämän kiehtovan aiheen pintaa, joka vaatisi yksityiskohtaisesti dokumentoituna aivan oman kirjansa. Siitä on kuitenkin ilmestynyt viime vuosina lukuisia dokumentaatioita korkeasti koulutettujen ja hyvin arvostettujen historioitsijoiden ja eri alojen asiantuntijoiden taholta. Esimerkiksi tiivistelmässään ja täydennyksessään kolmeen kirjaan luonnonsuojelun historiasta (sen kaksi viimeistä osaa julkaisi Yalen Yliopisto), jotka Oxfordin historian professorin Anna Bramwell raapusti vuosina 1985 – 1994, Kay kirjoittaa: ”Kirjat tekevät selväksi, että Kolmas Valtakunta oli radikaali luonnonsuojelu-regiimi. Natsit tukivat luonnonmukaista maanviljelyä, metsänviljelyä, uhanalaisten lajien säilytystä, naturalismia, uuspakanuutta, holistista tiedettä, eläinten oikeuksia, auringon palvontaa, yrttiterapiaa, anti-

1 <http://www.ecofascism.com/review31.html>

kapitalismia, ekologiaa, anti-urbanismia, vaihtoehtoista energiaa, hysteeristä saasteiden vastaisuutta ja apokalyptista teollisuuden vastaisuutta.

Samaan aikaan britannian ekologinen liike oli vihlovan, maanpetoksellisen fasistinen. Samalla kun nämä Bramwellin kirjoitusten näkökulmat on huomioitu, kuitenkin puutteellisesti, paljon vähemmän on sanottu hänen toisen maailmansodan jälkeisen luonnonsuojelun käsittelystä. Tässä hän tarjoaa käytännöllisen ymmärryksen tieteellisen yhteisön laajamittaiseen korrupioon, avain organisaatioiden kaappaamiseen ja massa median manipulaatioon ympäristöliikkeen taholta. Bramwell ei ole tämän prosessin passiivinen tarkkailija ja salaa avain pelaajat, intressit ja motiivit.”¹ Tämän liikkeen avain pelaajat löytyvät Euroopan ”puhdasveristen” aristokratiasta, erityisesti Englannin *saksalaisesta* kuningashuoneesta. Alatko jo nähdä kokonaiskuvan? Natsien oppi *verestä ja maasta* ja sen yhteys radikaalia luonnonsuojelua tukeviin germaanisiin tai ”arjalaisiin” eliitti perheisiin, ei ole sattumaa ollenkaan. Sen on vain ainoastaan vanhan nationalismiin perustuneen natsismin uusi kansojen rajoista vapaa ilmenemismuoto.

Joku tietysti saattaisi ihmetellä tällaista rinnastusta ja kysyä, että mitä tekemistä luonnonmukaisella maanviljelyllä tai eläin suojelulla on natsien kansanmurhapoliittikan kanssa. Tekeekö kuplavalokkaran omistaminen sinut natsiksi, koska Volkswagen Kupla keksittiin Hitlerin aloitteesta Natsi-Saksassa? Paljastaako Fantan juominen sinut natsiksi, vain koska sen alkuperä juontuu Natsi-Saksasta? Tällaiset vastaväitteet eivät kuitenkaan olisi loppuun asti pohdittuja. On olennaista tiedostaa, ettei ympäristö kysymykset olleet natsi-ideologian reuna-aluetta, vaan kuuluivat sen ytimeen. Luonnonsuojelu oli natsi-ideologian sydän, joka pumppasi arjalaista verta sen verisuoniin. Ihminen kuolisi ilman sydäntä, koska muutoin hän ei saisi verta. Samoin ilman luonnonsuojelua natsismi olisi kuollut, koska silloin opilla ”veren puhtaudesta” ei olisi ollut moraalista perustaa. Nämä kaksi on erottamattomia natsi-ideologiassa. Tosin luonnonsuojelua voi olla ilman rasismia ja rasismia voi olla ilman luonnonsuojelua. Mutta natsien rotuopit/rotuhygenia tarvitsi luonnon ja sen ”lakien” mahdin rasismin ja kansanmurhan oikeuttamiseen.

Vastoin yleistä harhaluuloa, *rasismi* ei ole ennakkoluuloihin pohjautuvan asenteen nimi vaan näennäistieteeseen perustuvan poliittisen ismin, jonka perusteella ihmiskunta voidaan jakaa *eriarvoisiin* ”rotuihin” ihonvärin tai kallon muodon perusteella. Rasismia on esiintynyt kautta historian, mutta natsien vallan aikaisen ”tieteellisen” ulottuvuuden se sai vasta 1800 -luvun lopulla pääosin *luonnontieteilijä* Charles Darwinin teorioista. ”Tieteellinen” rasismi perustui luonnontieteellisiin havaintoihin ”sopivimpien eloonjäämisestä” – päätelmään, missä luonto itsessään nähdään vahvojen, rikkaiden ja onnistuneiden ”edunvalvojaksi”. Tämä persoonaton voima nimeltä ”luonnonvalinta” ohjaa ihmiskunnan evoluutiota puhdistamalla siitä kaiken huonon, sairaan, epäkelvon ja heikon pois, jotta yhteisön vahvimmat jäsenet voisi jatkaa kehitystään aina jumaluuteen saakka. ”Luonnonvalinta” ei siis selvästikkään ollut kommunisti vaan taantumuksellinen ääri-oikeistolainen, joka ajoi rikkaimpien ja mahtavimpien etuja (silti kommunistit saivat Darwinin teorioista tekosynn hyökätä Raamattua ja kristinuskoa vastaan).

Natsismi yhdisti tieteen ja uskonnon – darwinismin ja panteismin. Jo alusta

1 <http://www.ecofascism.com/review11.html>

alkaen Saksan ekologisessa liikkeessä nämä kaksi yhdistyivät. Darwinismi ei antanut vain ateismille vaan myös panteismille ”tieteellisen” perustan. Panteisteille ”luonnonvalinta” oli luonnossa itsessään vaikuttava jumalallinen voima, ihmisen kehitystä kohti täydellisyyttä ajava persoonaton Jumaluus. Se ”todisti” luonnossa esiintyvän mysteerin, sen jumalallisen mahdin. Se ”todisti” ettei Jumala ole luonnosta erillinen vaan luonto on Jumala ja ihminen on osa tätä kaikenkattavaa Jumaluutta. Samalla se osoitti luonnon ”Jumalan” olevan hyvin armoton ja säälimätön. Tämä jumaluus vihasi heikkoja ja suosi vahvoja. Se jakoi ihmiset eriarvoisiin rotuihin, joiden arvo määriteltiin kunkin sivilisaation saavutusten perusteella. Aikana jolloin Eurooppa hallitsi lähes koko muuta maailmaa, se oletetusti todisti valkoisen rodun ylemmyyden koko muuhun maailmaan nähden. Rotuopit ja rotuhygienia syntyi natsien panteistisen maailmakuvan vaikutuksesta. Natseille ”luonnonvalinta” oli yhtä pyhä elämänohje kuin kymmenen käskyä juutalaisille.

”Luonnonsuojelu” ei merkinnyt vain teollistuneen yhteiskunnan vastaista ”puun halailua”, vaan yhtäläillä myös Darwinin oppien soveltamista yhteiskunnallisiin lakeihin. Heille luonnon puolustamiseen liittyi olennaisesti sen ”lakien” kuten luonnonvalinnan – so. vahvimpien eloonjäämisen – puolustaminen. Siten ”kansallissosialismi on poliittisesti sovellettua biologiaa”, kuten Hans Schemm, Kansallissosialistien Opettaja Yhdistyksen perustaja kerran ilmaisi.¹ Raamatun opettaa, että koko luomakunta on synnin turmeluksen alainen (Room. 8:18-23). Siten oikean moraalin perusteleva luonnossa valitsevista olosuhteista on harhaanjohtavaa aivan kuin *naturalistinen virhepäätelmä* tai *humen giljotiini*² jo sanoisi. Silti tätä perustelua käytetään vielä tänäänkin keskustelussa homoseksuaalisuuden moraalisisessa oikeutuksessa tai sen oikeuttamattomuudessa. Tiede -lehden artikkeliin ”homous yleistä eläinkunnassa,” eräs vierailija vastasi näppärästi: ”kuten myös insesti, sukurutsa, pedofilia, kannibalismi, kilpakumppaneiden tappaminen, ulosteiden syöminen jne. jne. Nyt kaikki mukaan, otetaan eläimistä mallia!”.

Sosiaalidarwinismi uskoi sivilisaation tieteellisen tai sotilaallisen ylemmyyden olevan merkki sen ”rodun” ylemmyydestä. Tämä näennäistieteellinen oppi oli suosittua koko läntisessä sivilisaatiossa ennen ensimmäistä maailmansotaa ja vielä sen jälkeenkin. Se ei millään keinoin rajoittunut vain Saksaan. Itseasiassa Saksa oli Euroopan maita, joka omaksui kaikista myöhimmin rotuhygienian ja sosiaalidarwinismin.³ Se oli englantilainen germanofiili Houston Stewart Chamberlain, jonka juutalaisia halveksineella ja arjalaisten ylemmyyttä ylistävällä teoksella *The Foundations of the Nineteenth Century* (1899) oli merkittävä vaikutus molempien Saksan Keisarin Wilhelm II:n – Englannin saksalaisen hallitsijan George V:n serkun – , että sittemmin Adolf Hitlerin maailmankuvaan.⁴ Tosi-asiassa natsismin yhteys näihin saksalaisiin kuningasperheisiin on hyvin tarkkaan varjeltu salaisuus, kuten tulemme näkemään luvussa yhdeksän.

1 <http://www.worldfuturefund.org/wffmaster/Reading/Germany/Radical%20Ecology.htm>

2 http://fi.wikipedia.org/wiki/Humen_giljotiini

3 TV -Dokumentti: The Occult History of Third Reich, 1991

4 http://en.wikipedia.org/wiki/The_Foundations_of_the_Nineteenth_Century#Reception

Kun Prinssi Charles julistaa, että meidän tulisi elää harmoniassa luonnon kanssa ja marssia samaa tahtia universumin rytmin mukana, hän tarkoittaa, että sosiaalidarwinismi tulisi jälleen palauttaa läntisiin kansoihin sen etiikkaa ohjaavaksi lakinormiksi. Tammikuussa 2007 Prinssi puhui Harvard Clubilla New York Cityssa Al Goren ja näyttelijä Meryl Streepin – joka paljasti halunneensa naida Prinssin 70 -luvulla – läsnäollessa. Gore esitteli kruununperillisen juhluvieraille sanoilla ”Prinssi Charles on johtaja ja aatejohtaja, joka on tuonut ihmiset yhteen ajattelemaan ja sitten toimimaan”.¹ Prinssi saarnasi:

Uumoilen, että monet teistä on nähnyt Al'in merkittävän filmin ”Epämiellyttävä Totuus”. Kiehtovasti, tai huolestuttasti, me molemmat tuotimme henkilökohtaiset lausuntonne ympäristöstä niin kauan sitten kuin vuonna 1990 merkillepantavan samanlaisilla otsikoilla. Al hyvin ystävällisesti otti riskin tulla assosioituksi BBC:lle tuottamani filmini kanssa nimeltä ”Maa Tasapainossa” (Earth in Balance). Ja hän oli yhtäläisen selkeä ja ajattelukykyinen hänen omassa kirjassaan ”Maa Tasapainossa” (Earth in *the* Balance), mikä ilmestyi vain hieman myöhemmin. Suuret mielet ajattelevat samalla tavoin!... Emme enää tanssi Luonnon rytmien melodiassa. Suorana seurauksena ympäristömme on kadottamassa sen kapasiteettinsa elättää meitä.. Traagisesti olemme myös suuresti menettäneet kerran yleisen uskomuksen, että ihmiskunta on, kaiken yläpuolella, osallinen luonnollisessa maailmassa pyhällä – kyllä pyhällä – tilanhoitajan velvoitteella. Joissakin toimissamme käyttäydymme nyt kuin olisimme ”luonnon hallitsijoita”, ja joissakin pelkkiä sivustakatsojia.

Jos voimme löytää uudestaan tämän tunteen harmoniasta, tunteen olla osa, ennenmin kuin erillään luonnosta, ja uudelleen saavuttaa tunne tilanhoitajuudesta, näkisimme kenties paljon vähemmän luultavammin maailman jonkinlaisena jättiläismäisenä tuotanto systeeminä, kykeneväinen aina vain kasvavaan tuotantoon hyväksemme – ilman mitään kuluja. Ja tulemme paljon halukkaammin tunnustamaan maan sellaisena kuin se todella on – monimutkaisena elävänä organismiana, joka on riippuvainen harmoniasta sen terveyden – ja meidän terveytemme – saavuttamiseksi... Joissakin kaupunginosissa näyttää olevan näkemys, että taloudessamme on huomattavina ainoastaan säälimätön ”viidakon laki”. *Silti tämä on paljon väärinkäytetty metafora*, koska viidako on tosiasiasa lennokas esimerkki suunnattoman monimutkaisesta luonnollisesta järjestelmästä, missä useat osat jäävät eloon – ja menestyvät – yhtä paljon yhteistyön kuin kilpailun kautta. *Jos me todella elämme viidakon lain kautta, oikein ymmärrettyinä, silloin voimme vaalia myös diversiteettiä taloudessamme*, palkita yhteistyöstä, rakentaa taitoja hallitsemaan monimutkaisuutta, ja säilyttää kaikki nämä hienovaraiset merkinnät ja tasa-painon, mikä pitää minkä tahansa talouden tai eko-systeemin eloisana ja terveenä.² (kursivointi minun)

Tässä puheessaan Prinssi selvästi assosioi ”luonnon rytmien melodiassa” tanssimisen ja luonnon kanssa sopusoinnussa elämisen ”viidakon lakiin”. Tämä metafora määritellään Wikipediassa seuraavasti: ”*'Viidakon Laki' on ilmaisu, mikä tarkoittaa 'jokainen ihminen itsensä puolesta', 'mikä tahansa käy' 'mahtava rakentaa oikeuden,' 'vahvimpien eloonjääminen', 'sopivimpien eloonjääminen' 'tapa tai tule tapetuksi', 'koira syö koiran' ja 'syö tai tule syödyksi', 'tapa ainoastaan syödäksesi, älä vihan ai urheilun vuoksi'. Oxford English Dictionary määrittelee viidakon lain 'eloonjäämis koodina viidakon elämässä,*

1 <http://www.theguardian.com/environment/2007/jan/29/themonarchy.usnews>

2 <http://www.princeofwales.gov.uk/media/speeches/speech-hrh-the-prince-of-wales-receiving-the-10th-global-environmental-citizen-award>

useimmiten viittauksena raa'an voiman ylemmyyteen tai omaan etuun eloonjäämistalustelussa' Se on myös tunnettu viidakko lakina tai omankädenoikeutena".¹

Nämä kaikki ovat synonyymeja darwinistiselle opille "vahvimpien eloonjäämisestä" "lajien" talustelussa olemassaolostaan. Tämä kauhea moraaliooppi motivoi myöhemmin Hitlerin rotuhygeniaa ja kansamurhaa. Kaasutettaviksi eivät joutuneet vain juutalaiset ja muut "alempi" rotuiset, vaan kaikki, jotka katsottiin olevan taakka ja rasite terveeseen ja työhön kykenevän yhteiskunnan elättämiseen, kuten sairast, vammaiset, vanhukset ja työttömät. Vuonna 1923 Hitler katsoi tulevaisuuteen:

Minun kaavailemassani Saksan valtiossa, muukalaisille ei tule olemaan tilaa, ei käyttöä tuhailijoille, koronkiskureille tai keinottelijoille, *tai kenellekään joka ei ole kykenevä tuottavaan työhön.*²

Tässä näemme natsismin äärimmäisen materialistisen ihmiskuvan. Klassinen humanismi lähtee siitä, että jokaisella ihmisellä on itseisarvo. Tämän käsityksen pohjana on ollut juutalaiskristillinen näkemys ihmisestä Jumalan kuvana, jonka arvo ihmisenä ei perustu hänen taloudelliseen tuottavuuteensa yhteiskunnalle, vaan hänen asemaansa Jumalan kuvana, jonka henkeä ei yksikään luotu ole oikeutettu riistämään. Natsi-ideologiassa sitä vastoin ihmisarvo perustui ihmiselämän taloudelliseen tuottavuuteen. Se ilmeni vanhusten, sairaiden ja työttömien eutanasia eli "armomurha" ohjelmissa, kuten Aktio T 4 -ohjelmassa, jossa 75 000 – 25 000 henkisesti tai fyysisesti vammautunutta murhattiin järjestelmällisesti etiketin "elinkelvoton elämä" alla. Se mitä Prinssi lainauksessamme käytännössä sanoo on, että maa "on kadottamassa sen kapasiteettinsa elättää meitä" lännen kerskakulutuksen ja luonnonvarojen riiston seurauksena. Jotta voisimme vielä kääntää kohtalomme kellon taaksepäin, tulee muodostaa uusi taloudellinen systeemi, mitä ei perustettaisi talouden kasvun tärkeyttä ajavalle viime vuosisatojen talus-opille, vaan mikä pyrkii tasapainoiseen ja harmoniseen suhteen ihmiskunnan ja luonnon välille.

Uusi uljas "tasapainoinen" talus-systeemi olisi tietysti ankara komentotalous, jossa kaikkea liiketoimintaa ja jokaisen henkilökohtaista rahan-käyttöä valvottaisiin ja ohjattaisiin globaalin maailmanhallinnon ympäristö-tsaarin toimesta, mikä pitäisi huolen siitä ettei yhdenkään kotitalouden rahan- tai energiankäyttö menisi maan tasapainoisten rajojen ylitse. Huolettomuuden sijalle tulisi globaali diktatuuri, missä taloudellinen niukkuus ja energiansäästö pakotettaisiin jokaiseen kotitalouteen. Uudessa maailmanjärjestyksessä maa olisi kaiken mitta – ei ihminen. Jos maan tasapaino vaatii suurten kansanmassojen surmaamista, silloin yksilöiden intressi on väistyttävä suuremman kokonaisuuden tieltä. Jos maa käy läpi suurta eloonjäämistalustelua, silloin viidakon laki on palautettava yhteiskunnan moraaliseksi normiksi. Vahvojen on selvittävä ja heikkojen kuoltava, niin että vahvat voisivat siirtyä evoluution seuraavalle kehitysasteelle.

Siteerasimme edellisessä luvussa Wikipedian määritelmää sosiaalidarwinismista, jossa "ihmisyhteisö ymmärretään talustelukenttänä 'olemassalosta', jossa vahvin alistaa luonnon lakien mukaisesti heikomman". Oppi "eloonjäämistalustelusta" on ollut pelottavan hallitsevaa Prinssin retoriikassa. Siirryttyään luonnonsuojelu -järjestö World

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/The_Law_of_the_Jungle

² <http://www.theguardian.com/theguardian/2007/sep/17/greatinterviews1>

Wide Fundin (WWF) johtajaksi syyskuussa 2011, hän varoitti, että ”jos jatkamme liiketoimintaa kuten tavallisesti, silloin ihmisrotu itsessään voi olla vaarassa. Olemme jo todistamassa, mitä jotkut kutsuvat kuudenneksi suureksi sukupuutto -tapaukseksi”. Hän sanoi, että ”meidän eloonjäämisemme pitäisi olla prioriteetti”.¹ Yksikään poliitikko tai muu julkisuuden henkilö ei päästä suustaan näin pahaenteisen apokalyptisia uhkakuvia. Helmikuussa 2008 hän teki historiallisen vierailun EU:n parlamenttiin. Täällä hän piti innoittavan, voimallisen puheen, missä hän vaati kansoja globaaliin yhteistyöhön, koska ”ilmastonmuutoksen tuomionpäivän kello tikittää yhä nopeammin kohti keskityötä”:

Ilmaston muutos esittää sellaisen uhan että, ainutlaatuisena historiassa, se varmasti edellyttää jokaisen kansan ja jokaisen henkilön etsimään ja toteuttamaan ratkaisu ennen kuin se on liian myöhäistä? Se on tehtävä, mikä vaatii suurimpaan julkisen, yksityisen ja ei-hallinnollisten järjestöjen kumppanuuteen mitä on koskaan nähty.²

Voitko jo nähdä tässä yhteyden Ilm. 13:7:een, mikä sanoo, että pedolle ”annettiin valta käydä sota pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot”. Prinssi myös vertasi ilmastonmuutoksen vastaista taistelua ”sotaan”. Hän vaati suurempaa johtajuutta EU:lta sanoen, että ”Päätäväinen ja periaatteellinen johtajuus ei ole koskaan ollut kaivatumpaa. Varmastikin tämä on se hetki historiassa, mitä varten Euroopan Unioni luotiin.” Kuninkaallisen suusta nämä ovat paljastavia sanoja, sillä jokainen Raamatun profetiaa vähänkään tunteva tietää, että EU syntyi vain yhtä päämäärää varten – se on Antikristuksen esiintuloa. Eskatologit ovat jo vuosikymmeniä esittäneet, että Antikristus astuisi eräänä päivänä EU:n johtoon. Tästä syystä on erityisen merkillepantavaa miten haltioituneen vastaanoton Prinssin puhe sai. Istuntosali repesi raikuviiin aplodeihin ja parlamenttikot osoittivat hänelle seisaltaan suosiota. Konservatiivi McMillan sanoi, ”Prinssi Charlesin kaltaisten henkilöiden johtajuus on ollut merkittävää. Luulen, että hän valitsi oikean foorumin puheelleen.”

Sitä vastoin EU-kriittinen Nigel Farage oli ainoa, joka istui penkillään protestina Prinssin EU:ta ylistävälle puheelle. Hän ärisi: ”Kuinka joku Prinssi Charlesin kaltainen voidaan sallia päästä Euroopan Parlamenttiin tällaisena aikana kuuluttamaan, että hän uskoo että sillä tulisi olla enemmän valtaa?” Nigelin käytöstä kuitenkin paheksuttiin hänen omien maanmiestensä taholta, kuten Työväenpuolueen Gary Titley huomautti:

Olin häpeissäni ja vihastunut, kun Yhdistyneen Kuningaskunnan Itsenäisyyspuolueen johtaja Nigel Farage jäi lujasi istumaan Prinssi Charlesin vastaanottaman pitkään kestäneen suosionosoituksen aikana. Hän lisäsi: ”En ollut tiedostanut, että herra Faragen sokea kuuliaisuus oikean siiven politiikalle sisälsi epälojaaliuden ja epäkohteliaisuuden kuninkaalliselle perheelle. Hänen tulisi olla kauttaaltaan häpäissään itsestään ja pitäisi olla pahoillaan britannian kansalle, jota hän edustaa.”³

Helmikuussa 2011 hän palasi EU:n parlamenttiin, Brysseliin, ja valitti, että ”tätä prosessia

1 <http://www.telegraph.co.uk/earth/earthnews/8749863/Prince-Charles-warns-of-sixth-extinction-event.html>

2 <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+IM-PRESS+20080211STO20962+0+DOC+XML+V0//EN>

3 http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/7245183.stm

[ilmastonmuutoksen pysäyttämistä] ei auta ihan noiden ilmasto skeptikkojen syövyttävä vaikutus julkiseen mielipiteeseen, jotka kieltävät valtavan tieteellisen todistusmäärän, mikä osoittaa ilman minkäänlaista järkevää epäilystä, että globaali lämpeneminen on kärjistynyt ihmisen teollisen aktiviteetin toimesta”.¹Hän sanoi, että ”ne jotka hyväksyivät todisteen sadoilta tiedemiehiltä ympäri maailman – mukaanlukien minä itse – vihjataan salaisesti vehkeilevän koko markkina-perusteisen kapitalistisen systeemin heikentämiseksi ja tarkoitukselliseksi tuhoamiseksi”.² Mielenkiintoisesti Charles näyttäisi viittaavan tässä kohtaa verkossa laajasti kiertävään salaliittoteoriaan, jossa kuningasperheen väitetään istuvan illuministisen vapaamuurari-salaliiton huipulla (Illuminaatit olivat 1776 perustettu vapaamuurareihin soluttautunut okkulttinen salaseura, joka tavoitteli maailmanhallituksen perustamista hallitusten välisen vehkeilyn ja petoksen avulla.).

Väitteen alkuperä voidaan johtaa Britannian tiedustelupalvelun entisen jäsenen tohtori John Colemanin vuoden 1992 salaliitto kirjaan *Conspirators' Hierarchy: The Story Of The Committee Of 300*, missä hän esitti Englannin kuningasperheen olevan globaalin luciferistisen salaliiton huipulla.³ Salaliitto sisältää järjestöjä kuten Pyöreä Pöytä, Bilderberg, Rooman Klubi, Trilateraalinen Komissio, Royal Institution of International Affairs, Ulkomaansuhteiden Neuvosto, vapaamuurarit, Skull and Bones jne. Väitteet illuministisesta salaliitosta eivät ole Colemanin keksintöä (Suomessa näistä asioista on kirjoittanut kristitty kirjailija Pekka Lahtinen⁴), mutta hän oli ensimmäinen, joka antoi salaliittolaisille kasvot. Colemanin mukaan maailman rahatalouden ja erilaisten salaseurojen verkoston huipulla istuu Englannin kuningashuone sen vapaamuurareihin kytköksissä olevien ritarikuntien, kuten *Order of the Garterin* kautta (vapaamuurariuden ylimmillä asteilla palvotaan Luciferia, kuten Alpert Pike – seuran eräs huomattavimmista jäsenistä – paljasti kirjassaan *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*). Kuningatar itse on Englannin vapaamuurariuden Suurtukija ja Prinssi Philip korkea arvoinen mestari muurari. Kentin Herttua, kuningattaren serkku, on taas Englannin ja Walesin vapaamuurariuden kaikkein korkea arvoisen jäsen⁵.

Tämän salaliiton päämäärä on valmistaa maailma yhtä maailmanhallintoa, yhtä maailmantaloutta ja yhtä maailmanuskontoa tai uutta maailmanjärjestystä varten. Sen huipulla istuvat maailman rikkaimmat ja vaikutusvaltaisimmat perheet, jotka muodostaa

1 Kainsainvälisen ilmastopaneelin NIPCC:n julkaisema tutkimus ”Ilmastonmuutos uudelleen tarkistuna II: Fysikaalinen tiede” paljastaa, että tiedeyhteisössä esiintyy paljon vastustusta IPCC:n väitteille, että ihmisen teollinen toiminta olisi ilmaston muutoksen pääaiheuttaja. Tämä kritiikki ei tule tiedeyhteisön laidalta: se todetaan selvästi ja toistetaan tuhansissa vertaisarvioitujen tiedekirjallisuuden artikkeleissa.

<http://www.ilmastofoorumi.fi/2013/09/26/riippumaton-tieteellinen-yhteenvetoraportti-halventaa-huolia-ilmastonmuutoksesta/>

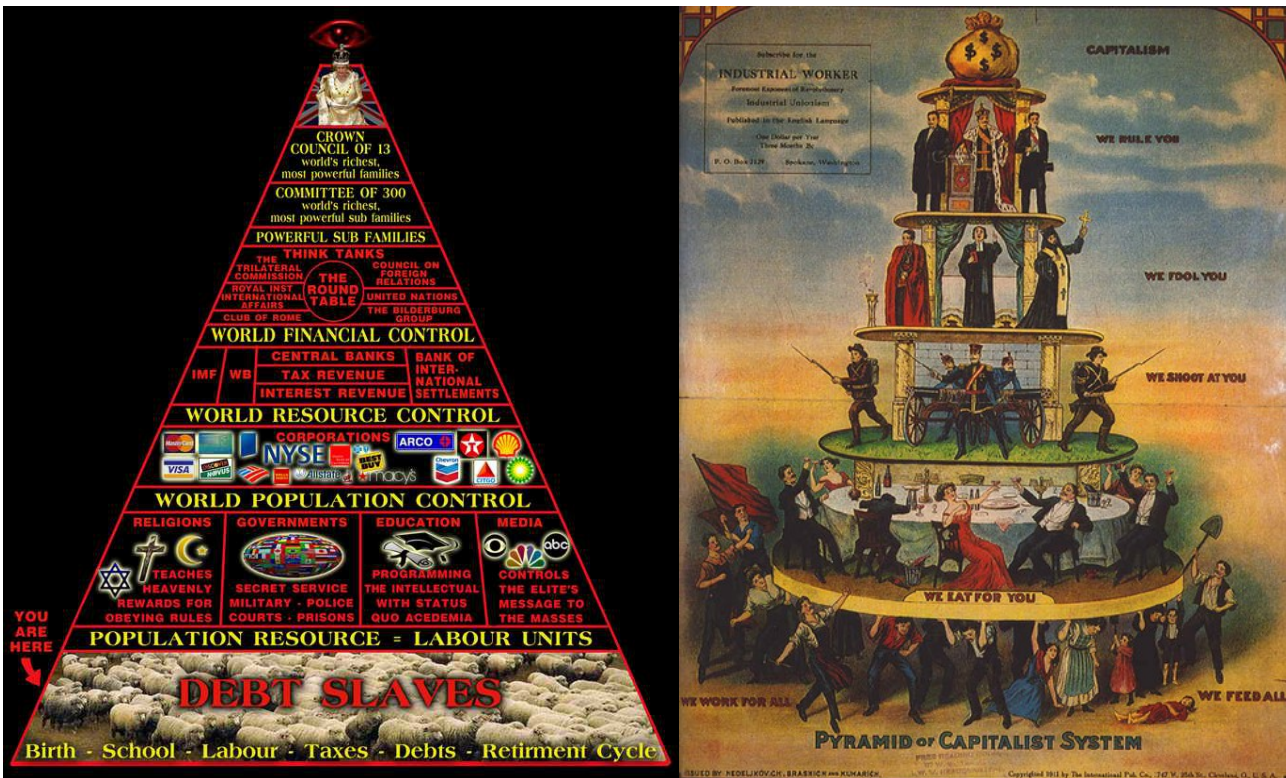
2 <http://www.youtube.com/watch?v=O-9zLjR9UJo>

3 Erillään Colemanin kirjasta, kuninkaallisen perheen kiinnostus okkultismiin on laajasti tunnettu tosiasia. Esimerkiksi Andrew Morton kirjoittaa kansainvälisesti tunnetun kirjansa *Diana: Her True Story* (Diana: hänen tarinansa, Wsoy 1992) sivulla 117 seuraavaa: ”Kirjailija John Dale on jäljittänyt määritelmänsä mukaan 'kuninkaallisen perheen psyykkisen sukupuun' aina kuningatar Viktorian aikoihin saakka. Dale väittää, että vuosien varrella monet kuninkaallisen perheen jäsenet, myös kuningataräiti, kuningatar, ja prinssi Philip ovat osallistuneet spiritistisiin istuntoihin ja muutoinkin tutkineet paranormaaleja ilmiöitä.”

4 Lue hänen kirjansa *Maailman Yhdentyminen ja Verkko Kiristyy* (Tampereen kristillinen yhteisö 1994, 99)

5 <http://www.crossroad.to/articles2/2012/James/freemasonry-queen.htm> Suosittelem myös katsomaan Chris Everardin neljä-tuntisen filmin *Lady Die* <http://www.youtube.com/watch?v=uNic9mQAlIA>

niin kutsutun 300:n komitean, mitä Kuningatar Elisabeth II johtaa. Coleman kirjoittaa:

Vas. Kuva: Colemanin kirjaan pohjautuva "Illuminaatti-hierarkia" esittää Elisabeth II:n olevan mahtavin ihminen maanpäällä. Hänen yläpuolellaan olisi vain Osiriksen/Luciferin kaikinäkevä silmä. Oik. Kuva: Huomaa "Illuminaatti-pyramidin" samankaltaisuus 1900 -luvun alun sosialistien kapitalismi-kritiikkiin. Tämä juliste vuodelta 1911 esittää kapitalistisen hierarkian huipulla istuvan Englannin (?) monarkian ja pääoman.

Kirjassaan Naisbett kuvailee kaikkia tekniikoita, joita julkisen mielipiteen muokkaajat käyttävät tuodakseen 300:n komitean haluaman julkisen mielipiteen. Julkisen mielipiteen muokkaaminen on jalokivi OLYMPIANIN kruunussa heidän tuhansien uusien tieteiden ja yhteiskunta tieteilijöiden nyökkäyksestä ja kutsusta ja uutismedioiden ollessa lujasti heidän käsissään, UJDET julkiset mielipiteet lähes mistä tahansa aiheesta on mahdollista luoda ja levittää ympäri maailman vain viikkojen sisällä. Tämä on täsmälleen se mitä tapahtui, kun heidän palvelijansa George Bush määrättiin aloittamaan Irakin sota. Kahden viikon sisällä, ei ainoastaan Yhdysvalloissa mutta melkein koko maailmassa julkinen mielipide käännettiin Irakia ja sen presidenttiä Saddam Husseinia vastaan. Median muuttaja artistit ja uutisten manipuloijat raportoivat suoraan Rooman Klubille, mikä vuorostaan raportoi 300:n komitealle jonka päänä istuu Englannin Kuningatar, joka hallitsee valtavaa verkostoa läheisesti linkitettyjä korporatioita, jotka eivät koskaan maksa veroja ja jotka eivät ole tilivelvollisia kenellekään, jotka rahoittavat heidän tutkimus instituutioitaan järjestöjen kautta, joiden yhteisenä aktiviteettina on lähes täydellinen hallinta meidän päivittäisestä elämästämme. Yhdessä heidän yhteenliittyneiden yhtiöiden, vakuutusyriyten, pankkien, rahoitus korporatioiden, öljyhtiöiden, uutislehtien, aikakauslehtien, radion ja television kanssa tämä valtava koneisto istuu molemmin puolin Yhdysvaltoja ja maailmaa. Washington D.C.:ssä ei ole poliitikkoo, joka ei jollakin tavoin näkisi sitä. Vasemmisto vaahtoa sitä vastaan kutsuen sitä "imperialismiksi", mitä se todella on, mutta vasemmistoa hallitaan samojen ihmisten toimesta, juuri samojen jotka kontrolloivat oikeistoa, joten vasemmisto ei ole sen vapaampi kuin mekään olemme...

Tämä yksittäinen entiteetti, salaliittolaisten hierarkia, on nimeltään 300:n komitea. Se on valtarakenne ja valtakeskus, joka operoi kaukana yksittäisen maailmahallitsijan tai minkään hallituksen, mukaanlukein Yhdysvaltojen hallituksen ja sen presidenttien ulottumattomissa – niin pitkään kuin Kennedy sai selville.

Kennedyn murha oli 300:n komitean operaatio, kuten palaamme vielä tähän. 300:n komitea on äärimmäisin salaseura, joka on koottu koskemattomista hallitsevista luokista, mukaanlukien Englannin kuningatar, Alankomaiden kuningatar, Tanskan kuningatar ja Euroopan kuninkaalliset perheet. Aristokraatit päättivät Kuningatar Viktorian, Venetsian mustan Welf -suvun matriarkan, kuoltua, että yrittääkseen saavuttaa maailmanlaajuisen hallinnan, olisi välttämätöntä sen aristokraattisille jäsenille ”tehdä bisnestä” ei-aristokraattisten vaikkakin äärimmäisen voimakkaiden korporaatti bisnes johtajien kanssa globaalilla mitta-kaavalla, ja niinpä ovet lopulta avattiin äärimmäiselle vallalle, niille joita Englannin Kuningattarella on tapana kutsua ”maallikoiksi”. Niistä päivistä lähtien jolloin olin tiedustelu bisneksessä tiedän, että ulkomaisten valtionpäämiehet viittaavat tähän kaikkivoipaan ruumiiseen ”Velhoina”. Stalin sepitti hänen oman fraasinsa kuvaamaan heitä: ”Pimeät Voimat” ja Presidentti Eisenhower... viittasi siihen suunnattoman vähättelevästi ”sotilaallis-teolliseksi-kompleksiksi”. Stalin piti Neuvostoliiton raskaasti aseistettuna sovinnaisuudella ja ydinvoimalla koska hän ei luottanut siihen, mitä hän kutsui ”perheeksi”. Hänen pinttynyt epäluottamus ja pelko 300:n komiteaa kohtaan osoittautui olevan hyvin perusteltu.¹

Tätä taustaa vasten Prinssin viittaus pimeisiin voimiin, jotka ”vehkeilevät koko markkina-perusteisen kapitalistisen systeemin heikentämiseksi ja tarkoitukselliseksi tuhoamiseksi” herättää paljon enemmän ajatuksia ja johtaa meidät alueelle, jota emme valitettavasti pysty nyt käsittelemään yksityiskohtaisemmin. Tästä kaikesta herää silti mielenkiintoinen kysymys: Oliko Walesin Prinsessa tietoinen kuningasperheen kulissien takaisesta juonesta tukahduttaa demokratia ja perustaa fasistinen maailmanhallitus – palauttaa ”kuninkaiden jumalallinen oikeus” hallita? Murhattiinko hänet koska hän aikoi paljastaa tämän salaliiton? On yleisesti tiedossa, että Diana pelkäsi Charlesin järjestävän hänelle lavastettua auto-”onnettomuutta”, ja vain kuukausia ennen kuolemaansa prinsessa oli julistanut medialle, että hän oli aikeissa paljastaa jotakin, mikä ”shokeeraisi maailman”.²

Jos Dianan kuoleman takana oli todellakin kansainvälinen salaliitto, johtaa tämä murhatrilleriin, joka käsittää valtavan mittaluokan ulottuvuuksia. Se ei ole vain kertomus murhatusta prinsessasta vaan myös sen takaa paljastuvasta salaliitosta, minkä historia menee kenties vuosisatojen taakse, ja mikä käsittää okkultistisia salaseuroja temppelel-herroista vapaamuurareihin ja illuminaateista 300:n komiteaan. Kaikista pisimmälle tämä ajatus menee brittiläisen salaliittoteoreetikon David Icken kirjoissa, joissa osa Euroopan kuningasperheistä liitetään saatanalliseen sisäpiiriin, jotka harjoittaa jylhissä linnoissaan sadistisia seksimagia riittejä (erityisesti lasten hyväksikäyttöä) ja rituaalisia ihmisuhreja; samaa väittää myös kristitty kirjailija Fritz Springmeier kirjassa *Bloodlines of the Illuminati* perustuen oletettuihin ex-satanistien todistuksiin. Icken kyseenalaisten silminnäkijä-lähteiden, kuten Arizona Wilderin kertoman mukaan Englannin kuninkaalliset muuttuvat rituaaleissa fyysiseltä muodoltaan demonisten matelija-isäntiensä kaltaisiksi.³

Icken väitteet ovat niin uskomattomia, että voidaksemme niellä ne kokonaisina se vaatii jo mielen kvanttihyppyä toisenlaiseen rinnakkais-universumiin – eräänlaiseen Ozin ihmemaahan (tai paremminkin kauhumaahan). Mutta niin uskomattomilta kuin

1 <http://img560.imageshack.us/img560/4598/thestoryofthecommitteeo.pdf>

Vasemman kuvan lähde: <http://loveandlightportal.wordpress.com/2012/07/10/suli-the-pyramid-game/>

Oikean kuvan lähde: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Pyramid_of_Capitalist_System.png

2 <http://jillhavern.forumotion.net/t3096-diana-police-face-arrest>

3 David Icke: The Biggest Secret

<http://www.breadoflifebiblestudy.com/Lessons/25TheNewWorldOrder/Articles/Illuminati10.pdf>

nämä väitteet kuulostavatkin, niitä on tukenut ainakin belgialaisen pedofiili Marc Dutrouxin oikeudenkäynnin yhteydessä esiintulleet syytteet vaikutusvaltaisesta ihmis-kauppa- ja pedofiili-ringistä, mikä sisältäisi mm. Belgian kuningasperheen (sen jäsenet kuuluvat Order of the Garteriin, ja on läheisesti sukua Englannin kuninkallisiin) kuin myös BBC:n TV persoona Jimmy Savilen tapaus (joita käsittelen vielä kirjani lopussa). Onkin selvää, että Dianan kuoleman yhdistäminen Colemanin, Icken ja Springmeierin teorioihin kuin myös Raamatun profetiaan Prinssi Charlesista, luo ainekset murhamysteerille, jonka rinnalla Agatha Christien tai Dan Brownin dekkarit taantuvat viisikon seikkailujen tasolle (rikoskirjallisuuden taidon osaavat voisivatkin punoa tästä aiheesta jännitysromaanin).

Monille vannoutuneimmille monarkisteille Colemanin väitteet kuninkaallisten salaisesta vallasta saattavat tulla häiritsevinä. Kuitenkin, jo niinkin avoimesta lähteestä kuin Wikipediasta on mahdollista varmistaa, että 30. huhtikuuta (Hitlerin itsemurhan vuosipäivänä ja *beltane* -pyhänä, mikä on pakanoille vuoden tärkein päivä *samhainin* tai halloweenin ohella) 2013 kruunusta luopuneen Hollannin Kuningatar Beatrixin isä Prinssi Bernhard (1911 - 2004), natsi-puolueen entinen jäsen, oli mukana huippusalaisen taloudellisista, poliittisista ja sotilaallisista vaikuttajista koostuvan demokratioiden ulkopuolella vehkeilevän kansainvälisen ajatushautumon Bilderbergin perustamisessa vuonna 1954. Wikipedian sanoin ”Robert Schumania, joka ensimmäisenä ehdotti ajatusta Euroopan Unionista 9. toukokuuta 1950, yllytettiin Bilderberg kokouksessa.”¹

Beatrix on myös itse järjestön jäsen ja sen aktiivinen osanottaja.² (Useimpien Euroopan kuninkaallisten tavoin Beatrix on myös Britannian vanhimman ja ylhäisimmän ritarikunnan Order of the Garterin jäsen.³ Colemanin mukaan tämä Walesin Prinssin ja Kuningattaren isännöimä salaseura kontrolloi 300:n komiteaa ja sen kautta järjestöjä kuten Bilderberg, Rooman Klubi, Trilateraalinen Komissio, Maailmanpankki, IMF jne.) Bilderbergien ohella Prinssi Bernhard oli mukana myös maailman luonnonsäätiön WWF:n perustamisessa ja tuli sen ensimmäiseksi presidentiksi vuonna 1961. Vetäytyttyään järjestön johdosta 70-luvun lopulla, hän siirsi sen valvonnan ystävälleen Prinssi Philipille.⁴ (Vuonna 2011 Charlesista tuli sen Yhdistyneen Kuningaskunnan osaston presidentti.)

Elittiperheiden eko-fasismi on puettu ovelasti hyvin viattomalta näyttävään ulkoasuun. Kuka nyt voisi ajatella mitään pahaa esimerkiksi maailman luonnonsäätiöstä – järjestöstä, jonka tunnuksena on suloinen panda-karhu. Kenelle nyt tulisi edes mieleen, että luonnon ja uhanalaisten eläinlajien suojelulla voisi olla mitään tekemistä natsisimin kaltaisen murhaavan vihan-ideologian kanssa. Kuitenkin totuus on, että nämä kaksi ovat ja ovat aina olleet erottamattomasti sidoksissa toisiinsa. Katsokaamme totuutta silmiin, katsokaamme mitä radikaalit ”luonnonsuojelijat” itse sanovat.

Heidän omista suistaan

Vaikka sana ”eko-fasismi” heijastaa kenties parhaiten syvä-ekologisen ajattelun

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Prince_Bernhard_of_Lippe-Biesterfeld#Postwar_roles

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Beatrix_of_the_Netherlands#Political_involvement

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Garter#Supernumerary_members

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Prince_Bernhard_of_Lippe-Biesterfeld#The_Lockheed_Scandal

historiallisia juuria, ei se ole kuitenkaan paras mahdollinen, sillä ilman käsitteiden historiallista taustaa se voidaan tulkita vastakkaisten aatteiden synteessinä pikemmin kuin toisilleen sukua olevien vuorovaikutteisten ismien symbioosina. Kuten jo kerroin, ekologia ja fasisimi kulki alusta alkaen käsikädessä. Näiden käsitteleminen erikseen on kuin syvästi toisiinsa kiintyneen avioparin riistäminen toisiltaan. Se ei myöskään paljasta syvä ekologian olevan puhdasta natsisimia ilman simiinpistävää eroa ”ruskea paitoihin”, vaikka sen kannattajat eivät kantaisikaan hakaristiä hihoissaan tai marssisi hanhenmarssia oikea käsi tanassa *heil Hitleriä* ja *sieg heilliä* -huutaen. Tänäpäin heidän taktiikkansa on, kuten lääketieteen tohtori Mikko Paunio asian hyvin punoo, ”tekeytyä vaarattoman näköiseksi, villapaita yllä silmiä räpytteleviksi pehmoiksi. Sellaiseksi, jota ei hyvä ihminen tohtisi arvostella”. Kirjassaan *Vihreä Valhe* (Weilin-Göös, 1990) hän kirjoittaa:

Meidänkin vihreydessämme natsisimilla on selvä edustajansa: kirjailija Pentti Linkonen. Linkolan kurjuusohjelman teesit tuntee hyvin moni suomalainen, itse perusteluosan vain harva. Ohjelma ei suinkaan edusta sosiobiologista ja fasistista näkemystä yhteiskunnasta, vaan natsisimia. Sieltä löytyvät juutalaisten vastustaminen, rotuhygieniapit ja myytit herrakansasta. Fasistisia taas ovat yhdet vihreän liikkeen osaluheen sosiaalidarwinismin kannattajat. Vihreän liikkeen nousuvaiheessa on jäänyt vähälle huomiolle, että vihreät ovat sekä aatteellisesti että käytännössä hyvin hajanainen ryhmä. Vihreisiin samastuvat niin henkietietisiin uskovat antroposofit kuin linkolaiset ekonatsitkin. Väliön kannatus vihreillä on myös ääri-vasemmistolaisissa ja anarkistisissa ryhmissä. Vihreän liikkeen tilaisuuksissa esiintyvät niin vahvan uroksen valtaa kuvaava Linkola sotureineen kuin jumaltarujen äitivaltaan uskovat ”noitanaiset”. Pirkanmaan keskeisin vihreä Satu Hassikin erosi aikanaan kommunistisesta puolueesta protestina sen naiskäsitteelle. Monimuotoisuus on johtanut vihreiden sisällä katkeriin henkilökohtaisiin ja kuppikuntien välisiin riitoihin... Sosiaalidarvinistit eli eko fasistit sentään pitivät esillä Lopullista Ratkaisua, Enttlosung, kuten natsit halutessaan tuhota jokaisen juutalaisen toisessa maailmansodassa. Vihreä Idea piti sisällään kaiken muuttamisen joko väkivalloin (Pentti Linkola) tai viekkaalla vallan anastamisella (Eero Paloheimo). Vaikka tuollainen ajattelu on eettisesti ja tosiallisesti ekologisestikin vaarallista, on se astetta ”rehellisempää” kuin sosiaalivihreys. Maailman väkiluku ei sitten musta surman eli ruton aikojen ole alentunut. Väkiältä ja kriisit ovat ainoastaan kiihdyttäneet väestönkasvua ja siten lisänneet ekologisia haittoja. Linkolaisuudella on eettinen perustansa ja johdonmukaisuutensa – sen jälkeen kun se on heittänyt itse ihmisarvon ja hengen koskemattomuuden romukoppaan.¹

Paunio erottaa ekonatsismin ”sosiaalivihreydestä”, millä hän tarkoittaa punavihreää marxismin ja luonnonsuojelun yhdistävää politiikkaa. Historiallisesti tarkasteltuna valtavirran vihreä liike on nivoutunut paljon enemmän yhteen vasemman siiven kuin oikean siiven kanssa. Syy tähän on ollut se, että molemmat ovat vastustaneet kapitalismia tai vapaata markkinataloutta vaikkakin täysin erilaisista lähtökohdista. Siinä kun vasemman laidan sosialistit ovat vastustaneet sitä sen yhteiskunnallista eriarvoisuutta ylläpitävien ominaisuuksiensa tähden, vihreille taas – sen historiallisista juurista tarkasteltuna – tasa-arvo ei ole ollut erityisen tärkeä arvo. Itseasiassa juuri tässä kohtaa vihreät ja punaiset ovat toistensa täysiä vastakohtia, sillä vihreän liikkeen juuret ovat syvästi kiinni ääri-oikeistolaisissa ja ääri-konservatiivisissa, taantumuksellisissa ja monarkistisissa puolueissa. Näiden kahden poliittisen värin suhde tasa-arvoon on ollut täysin vastakkainen. Toinen on ollut monarkistinen ja toinen anti-monarkistinen.

Toinen on ollut vallankumouksellinen ja toinen traditionalistinen. Toinen on

¹ Mikko Paunio: *Vihreä Valhe* (Weilin-Göös, 1990), sivut 37-39

halunnut säilyttää vanhat valtarakenteet, kun taas toinen on pyrkinyt hävittämään ne aina perustuksiaan myöten. Olemme viitanneet jo useaan otteeseen Pentti Linkolaan. Kuka tämä mies on? Hän ei ole vain Suomen tunnetuin eko-fasisti vaan koko ihmiskunnan radikaalein syvä-ekologian kannattaja. Vaikka hänen filosofiansa ei olekaan millään tavoin poikkeuksellinen, on hän eittämättä ”rehellisin” ekonatsi. Hänen kyseenalainen maineensa on kiirinyt Yhdysvaltoihin saakka, jossa Paul Joseph Watson kirjoittaa Uuden Maailmanjärjestyksen eliittiä vastustavan radiotoimittaja Alex Jonesin sivuilla:

Suomalainen luonnonsuojelija guru on mennyt pidemmälle kuin yksikään toinen globaalin lämpenemisen alarmisti avoimessa kutsussaan fasismiin välttämättömänä askeleena pelastaa planeetta ekologiselta tuholta, vaatiessaan ilmaston muutoksen kieltäjät pitäisi uudelleen kouluttaa eko-gulageissa ja suuri enemmistö ihmiskunnasta surmata ja loppu orjuttaa vihreän poliisivaltion valvonnassa, pakotetulla sterilisaatiolla, autojen takavarikoinnilla ja matkustamisen rajoittamisella vain eliitin jäsenille.

Linkolan barbaarinen ja diktatuurinen filosofia on pysynyt suhteellisen tuntemattomana mutta on nyt saavuttamassa vetovoimaa, kun ympäristöliikkeen naamari poistuu ja sen todellinen luonne paljastuu – oikeutus 2000 -luvun diktatuurille suuressa mittakaavassa, jota ilmentää eugeniikka, sterilisaatio, gulagit, poliisivaltiot, ja valtion täysi kontrolli olemassaolon kaikista osa-alueista. Linkolan oppi on paljon äärimmäisempi, vastenmielisempi ja vapautta uhkaavampi kuin mikään mitä historian pahimmat diktaattorit – Hitler, Stalin, Mao - ovat välittäneet yhdessä. Todellakin, Linkola valittaa että sellaiset hirviöt eivät menneet tarpeeksi pitkälle tuhotakseen monta miljoonaa enemmän.

...Linkola kutsuu pakotettuihin abortteihin, samalla lisäten että uusi maailmansota ´ olisi maalle iloinen tapahtuma´ koska se poistaisi kymmeniä miljoonia ihmisiä. Luonnonsuojelijat uskovat että vain nahkasaappainen tyrannia voi auttaa pelastamaan äiti-maan ´maailman pahimmilta aatteelta´ jonka hän määrittelee ´kasvuksi ja vapaudeksi´. ´Mikä tahansa diktatuuri olisi parempi kuin demokratia´, hän kirjoittaa. ´Ei voi olla niin kyvyttöä diktaattoria, että hän osoittaisi suurempaa typeryyttä kuin valtaosa ihmisistä. Paras diktatuuri olisi sellainen missä päitä putoilee paljon ja hallitus estäisi minkä tahansa taloudellisen kasvun.´...

Osana hänen eko-fasistista helvettiä, Linkola kutsuu tappamaan vialliset sterilisaation keinoin, syntyvyyden rajoittamiseen, sähkön ankaraan säännöstelyyn, ihmisten pakottamiseen syömään rottia, yksityisautojen haltuunottoon, matkustamisen rajoittamiseen ainoastaan eliitille, ja liiketoiminnan lopettamiseen kun talous on luovutettu kokonaan valtion hallinnan alaiseksi. Linkolan pimeän filosofian ytimessä pyörii tarve teurastaa ihmisjoukkojen massat. ´Jos olisi nappi, minä painaisin, uhraisin itseni epäroimättä jos se merkitsisi miljoonien muidenkin kuolemista´ hän kirjoittaa´´Kuka kaipaa niitä kaikkia, jotka kuolivat toisessa maailmansodassa? Kuka kaipaa kahtakymmentä miljoonaa, jotka Stalin teloitti? Kuka kaipaa Hitlerin kuutta miljoonaa juutalaista?´ kysyy Linkola.

On mahdotonta tarkalleen selittää ja määrittää sitä turmeltuneisuuden astetta, joka on esillä Linkolan uskomus järjestelmässä. Jos nämä sanat olisivat kirjoittanut mieluinen massamurhaaja silloin voisimme kenties sivuuttaa niiden tärkeyden, mutta nämä kauhistuttavat opit on omaksunut huomattava luonnonsuojelija, jonka suosio on kasvamassa kun eko-fasistisen liikkeen mädät lonkerot kasvavat yhteiskunnan uusille alueille ja julkiseen keskusteluun. ´Meidän täytyy...oppia vallankumouksellisten liikkeiden historiasta — kansallis-sosialisteilta, Suomalaisilta-Stalinisteilta, Vänäjän vallankumouksen monista vaiheista, punaisen prikaatin metodeista— ja unohtaa meidän narsistinen itsemme´, kirjoittaa Linkola, lujasti juurruttaen hänen ympäristöaktivismiin Natsismiin ja Stalinismiin poliittiseen prismaan

Todellakin, Linkolan politiikka saa Hitlerin ja Stalinin näyttämään oikea-mielisiltä humanitaareilta... Kuten

olemme dokumentoineet, vaikka eivät mene niin pitkälle kuin Linkola, eko-fasistinen liike on vetämässä puoleensa huomattavia puolestapuhujia, mukaanlukien James Lovelock, Gaia hypoteesin luoja. Lovelock kertoi Guardianille aikaisemmin tänä vuonna että päihittääksemme globaalin lämpenemisen 'demokratia täytyy panna syrjään' ja että 'vain muutaman auktoriteetin omaavan ihmisen' pitäisi sallia hallita planeettaa. Tämä tunteen toisti kirjailija ja luonnonsuojelija Keith Farnish, jonka äskeinen kirja kutsuu sabotaasiin ja ympäristö terrorismiin räjäyttämällä padot ja hävittämällä kaupungit tarkoituksessa palauttaa planeetta agraariseen aikaan. Merkittävä NASAn globaalin lämpenemisen alarmisti Al Goren liittolainen Dr. James Hansen allekirjoitti Farnishin kirjan.

Linkola yhtyy Farnishiin and Hanseniin, kirjoittaen, 'Kaikki mitä olemme kehittäneet viimeisen sadan vuoden aikana pitäisi tuhota.' ... Linkola ylittää jopa kuuluisan murhan järjestäjän Charles Mansonin hänen vihassaan ihmiskuntaa kohtaan. Haastattelun aikana Manson rutiininomaisesti puhui uskomuksestaan, että 50 miljoonaa ihmistä pitäisi teurastaa planeetan hyvinvoinnin tähden, kun taas Linkola ja hänen faninsa uskovat että ihmiskunnan kokonaisuudessaan pitäisi lakata olemasta. Linkolalle omistettu fanisivu sisältää linkkejä hänen artikkeleihinsa joissa on otsikkoja kuten "Hävitä Ihmiset, Pelasta Maailma".

... 'Linkola on rakentanut luonnonsuojelijoiden kannattajakunnan kutsumalla autoritäärisen ekologiseen hallintoon, joka armottomasti nujertaa kuluttajat' kirjoittaa Guardianin Micah White, lisäten että Linkola on 'avannut tien fasististen luonnonsuojelijoiden aallolle, jotka hylkäävät demokraattisen vapauden'.¹

Saatat pyöritellä päätäsi ja kysyä kuinka tällainen "pakkopaidasta karannut" mielipuoli pääsee luennoimaan yliopistoissa. Silti paljon pelottavampaa on se, että tämä ideologia ei rajoitu vain Linkolaan itseensä, vaan on syvänä ekologiana tunnettu poliittinen ohjelma,² jolla on kannattajia ympäri maailmaa *mukaanlukien joitakin yhteiskuntamme vauraimpia ja vaikutusvaltaisimpia jäseniä*. Se vetää puoleensa paitsi uuspakanoita mutta myös Nietzscheen hurautaneita koulukiusattuja nihilistejä, kuten Pekka-Eric Auvista (Nietzsche oli 1800-luvun yksi anti-kristillisimpiä kirjailijoita, jonka teokset innoittivat mm. Adolf Hitleriä). Hakusanalla "Pentti Linkola" löydämme Youtubesta videoita, missä näihin kommentoivan suhtautuminen Linkolan ajatusmaailmaan on yllättävän ja vastenmielisen usein positiivista. Tähän me olemme tulleet!

Se mikä suurelta yleisöltä on jäänyt epäselväksi, on linkolaisen maailmankuvan vallitsevuus maailman mahtavimpien eliitti perheiden keskuudessa. Esimerkiksi CNN:n perustanut "ympäristöaktivisti" -miljardööri – Rooman Klubin ja Bilderbergin jäsen – Ted Turner antoi seuraavan lausunnon *Audubon* -aikakauslehdelle vuonna 1996:

Maailman yhteenlaskettu 250 – 300 miljoonan väestö, 95 % lasku nykyiseltä tasolta, olisi ihanteellinen.³

Edinburghin Herttua Prinssi Philip, Charlesin isä ja WWF:n entinen presidentti, kirjoitti

1 <http://www.prisonplanet.com/global-warming-alarmist-calls-for-eco-gulags-to-re-educate-climate-deniers.html>

2 Kay selittää: Vaikka ei ole olemassa "puolue linjaa", Naess ja George Sessionsin hahmottelema "syvän ekologian puolueohjelma" on allekirjoitettu useimpien syvien ja radikaalien (ja muiden) toimesta. **Puolueohjelma ylistää ei-ihmis elämän luontaista arvoa ja kyseenalaistaa ihmiskunnan materiaalsen hyvinvoinnin kehittämisen arvon.** Artikkelin 5 olettaa: "ihmisen sekaantuminen ei-ihmis maailmaan on jo liiallista ja pahenevaa" Artikkelin 4 lausuu: "**Ihmiselämä voi kukoistaa huomattavalla ihmisväestön vähentämisellä, mikä on välttämätöntä ei-ihmis elämän kukoistamiseen.**"

3 J. Micha-el Thomas Hays: Rise of the New World Order: The Culling of Man, sivu 28

esipuheessaan Robin Clarkin kirjaan *If I Were an Animal* vuodelta 1986: ”Ihmettelen vain mitä olisi jälleensyntyä eläimeksi, jonka lajit olisi vähennetty niin paljon, että se olisi sukupuuton vaarassa. Mitkä olisivat sen tunteet ihmislajista, jonka väestön kasvu olisi kieltänyt sen olla olemassa jossakin... *Minun täytyy tunnustaa, olen kiusaantunut pyytämään jälleensyntymistä erityisen tappavaksi virukseksi*¹ [ihmiskunnan liikaväestön vähentämiseksi]”. Lehdistö konferenssissa otsikolla ”uskonto ja ekologia” Washington D.C.:ssä vuonna 1990 Herttua esitti seuraavan apologian pakanauskonnoille (missä ihmishuhrien tarjoaminen luonnon jumalille oli yleistä luonnonvoimien lepyttämiseksi²):

On tullut nyt ilmeiseksi, että niin kutsuttujen pakanauskontojen ekologinen pragmatismi, sellainen kuin Amerikan intiaaniensa, polynesialaisten ja Australian aboriginaalien, oli paljon realistisempaa luonnonsuojelun etiikan ehdoin, kuin paljon intellektuellimpien monoteististen ilmestysuskontojen.³

Prinssi Philipin mukaan maailman suurin ekologinen uhka ja rasite planeetallemme ei ole kasvihuonekaasupäästöt vaan *ihminen itsessään*. *People* -lehden haastattelussa joulukuulta 1981 häneltä kysyttiin ”mitä te pidätte johtavana uhkana ympäristölle?”, hän vastasi: ”Ihmisen väestönkasvu on luultavasti kaikkein vakavin yksittäinen pitkänaikavälin uhka eloonjäämiselle. Olemme kohtaamassa suuren tuhon ellei sitä pidetä aisoissa – ei vain luonnollisen maailman tähden, vaan myös ihmismaailman tähden. Mitä enemmän on ihmisiä, sitä enemmän he kuluttavat luonnonvaroja, enemmän saastetta he luovat, enemmän taisteluita he tekevät. *Meillä ei ole vaihtoehtoa. Jos sitä ei hallita vapaaehtoisesti, sitä tullaan hallitsemaan pakon sanelemana taudeilla, nälkiintymisellä ja sodalla.*”⁴ Näiden sanojen tulisi toimia herättäjänä jokaiselle, joka haluaa todella ymmärtää, mitä Prinssi Charles tarkoittaa puhuesseen ruusuisia kielikuviaan maan harmoniasta ja tasapainosta. Näiden eko-fasistien mukaan maan ylikansoitus aiheuttaa epätasapainoa maan luonnolliseen eko-systeemiin ja koituu lopulta sen omaksi tuhoksi.

Tästä syystä he uskovat, että planeetan pelastamiseksi sen oletetulta ympäristö-apokalypsiltä heillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin laskea väestöä ”pakon sanelemana taudeilla, nälkiintymisellä ja sodalla”. Voitko jo kuulla ilmestyskirjan neljän hevostiehen lähestyvän? Erotatko jo valkoisella hevosella ratsastavan kasvot? Näiden huomautusten perusteella ei ole enää yllättävää, että Cambridgen Yliopistossa tutkintonsa saavuttanut Iso Britannian yksi parhaiten tunnettuja psykologeja Oliver James⁵, sanoi haastattelussa, jonka hän antoi Keith Allenin dokumenttiin *unlawful killing* (2011) prinsessa Dianan salamurhasta, että Prinssi Philip on henkilö, ”joka on kokonaan ilman mitään sisäistä tunnetta oikeasta ja väärästä. Syvällä sisimmässään hän ei välitä kenestäkään toisesta yhtään mitään. Hän pitää kaikkia muita mahdollisina uhkina. Hän on täysin itsekäs ja tämä on aivan kuten Fred West tai kuka tahansa psykopaattinen henkilö”

Prinssi Charles ei ole hänen isäänsä yhtään parempi. Hänen tuoreessa poliittisessa manifestissaan *Harmony: a New Way of Looking at the World* (2010), joka

1 <http://www.propagandamatrix.com/prince.html>

2 Philip J. Sampson: 6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization, sivu 107

3 <http://www.propagandamatrix.com/prince.html>

4 <http://www.propagandamatrix.com/prince.html>

5 [http://en.wikipedia.org/wiki/Oliver_James_\(psychologist\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Oliver_James_(psychologist))

saattaa nousta hyvin pian ”kolmannen vuosituhatvuotisen Mein Kampf’iksi”, hän kirjoittaa:

Meidän täytyy vakavasti käsitellä, kuinka tasapainotamme *ja jopa vähennämme* maailman ihmisväestöä... [On] aika nähdä tasapainossa perinteinen kannanotto elämän pyhydestä... niiden opetusten kanssa jokaisessa pyhässä traditiossa, jotka kehottavat ihmiskuntaa pitäytymään luonnon hyväntahtoisuuden ja anteliaisuuden rajoissa. (kursivointi minun).¹

Kun Prinssi sanoo, että meidän tulisi vähentää maailman ihmisväestöä, hän tarkoittaa juuri sitä mitä hän sanoo. Hän ei puhu tässä paremman seksuaalivalistuksen tuomisesta kehittyvään maailmaan. Hän ei puhu perhesuunnittelusta. Perhesuunnittelulla tai syntyvyyden säännöstelyllä ei vähennetä väestön määrää vaan hillitään väestön kasvun paisumista vain entisestään. Kehottaessaan ihmisväestön vähentämiseen, tarkoittaa hän sellaista vähentämistä mistä hänen isänsä jo puhui – tauteja, sotia, nälkää jne. Hän puhuu eko-gulageista, hän puhuu pakko-sterilisaatiosta, hän puhuu kaasukammioista. Hänen ei tarvitse puhua mitään keinoista, sillä se on alempiarvoisen virkailijan tehtävä ”järjestää menettelytavat” – suunnitella ja toteuttaa tehokkain keino väestön määrän vähentämiseksi. Se edellyttää vuoden 1942 Wannseen konferenssin jatkoa.

Älä tule petetyksi. Kun Charles esittää lempää vanhaa herrasmiestä, joka saarnaa hänen tekojaan motivoivan vain huoli ”hänen lasten lastensa ja meidän lasten lastemme tulevaisuudesta”, ja väittää tuovansa rauhan, harmonian ja parantumisen meidän rikkinäiseen maailmaamme (menemme tähän aiheeseen myöhemmin), hänen todellinen tavoitteensa on tuoda uusi holokausti – monin verroin pahempi kuin edeltäjänsä. Muista kirkkoisä Jerusalemlaisen kirjoitus, että aluksi Antikristus ”teeskentelee lempeätä, kuin hän olisi oppinut ja hienotunteinen henkilö ja maltillista ja hyväntahtoista!” Jälkeenpäin häntä tullaan kuitenkin ”luonnehtimaan kaikenlaisilla epäinhimillisyyden ja laittomuuden rikoksilla, niin että hän päihittää kaikki epävanhurskaat ja jumalattomat, jotka ennen häntä olivat tehneet rikoksia kaikkia ihmisiä, mutta erityisesti meitä kristittyjä vastaan”.

Sanoessaan, että meidän on ”aika nähdä tasapainossa perinteinen kannanotto elämän pyhydestä niiden opetusten kanssa jokaisessa pyhässä traditiossa, jotka kehottavat ihmiskuntaa pitäytymään luonnon hyväntahtoisuuden ja anteliaisuuden rajoissa”, Charles puhuu ihmisyksilön koskemattomuutta korostavan juutalaiskristillisen etiikan uhraamisesta kokonaisvaltaisemman etiikan edessä, jossa maan eko-systeemin itsensä ”suojelua” pidetään paljon suurempana moraalisenä hyveenä kuin ihmiskunnan yksittäisten jäsenten. Vuonna 1982 Philip opetti, että ”WWF:n päämäärä on suojella järjestelmää kokonaisuutena; ei ehkäistä yksilöllisten eläinten tappamista. Ne jotka ovat huolissaan luonnon säilymisestä hyväksyvät, että kaikki lajit ovat saaliita joillekin toisille lajeille. He hyväksyvät, että kaikki lajit tuottavat ylijäämää, joka on mahdollista hävittää ilman että se uhkasi lajien selviytymistä kokonaisuutena.” Hän myös sanoi:

Jos olet kerran sekaantunut luonnon tasapainoon, silloin tasapainon ylläpitäminen tulee välttämättömäksi säilyttää keinotekoisesti. Tämä tarkoittaa, että jotkut eläimet tulee tappaa jotta lajien terveys ja elikelpoisuus kokonaisuutena voitaisiin säilyttää, samoin kuin myös paljon haavoittuvimpien lajien etu. Valitettavasti on

1 <http://www.melbourne.anglican.com.au/NewsAndViews/TMA/Pages/2011/2011-07/Prince-Charles-as-ecological-prophet-001055.aspx>

monia ihmisiä jotka vastustavat tämän kaltaista asiaa.¹

WWF:lle uhanalaisten eläinlajien suojelu on ”eläinsuojelua” toisten lajien kustannuksella. Tästä viimeisin esimerkki on Walesin Prinssin tukema ”orava sopimus”, mikä tähtää Pohjois-Amerikkalaista alkuperää olevan Britannian 5 miljoonaisen harmaaorava kannan hävittämiseen paljon pienempi lukuisen punaoravan säilyttämiseksi, koska se kantaa eurooppalaiselle sisar-lajilleen tuhoisaa poxvirusta. Charlesin isännöimän Red Squirrel Survival Trustin puhemiehen Charles Kinnoullin mukaan kaikkein taloudellisin keino harmaaoravan hävittämiseksi olisi ansoittaa ne ensin härkeihin ja ”hävittää sen jälkeen humanisti” (voiko tappaminen olla koskaan humania). Monet eläinsuojelu järjestöt ovat tuominneet kruununperillisen kampanjan. Esimerkiksi BBC:n juontaja ja naturalisti Chris Pakham huomautti, että punaoravat poxvirukselle immuuniksi tekevän rokotteen kehittämisen ”olevan ainoa pitkän aikavälin ratkaisu,” ja että ”harmaaoravien tappaminen siellä missä ne eivät uhkaa satoa tai tartuta punaoravia, olevan täyttä rahan, ajan ja energian hukkaa ja tarkoituksetonta vandalismia”.²

Silti useimmat eivät ymmärrä, että Prinssi Charlesin kaltaiset eko-fasistit eivät tee eroa ihmisten ja eläinten välillä. Sama moraalikoodi mikä pätee heidän silmissään oraviin, koskee myös ihmiskuntaa. Tänäpäin ne ovat oravia, joita kerätään härkeihin niiden ”humaniksi hävittämiseksi”, mutta huomenna häkeissä ovat ihmiset. On muistettava, että darvinistisessa biologiassa ihminen on vain yksi eläinlaji muiden joukossa. Kun Philip viittaa ihmiskuntaan hän puhuu ”meidän lajeistamme” ja äskettäin Charles sanoi itse kuuluvansa uhanalaiseen lajiin.³ Thomas Malthusin teorian väestönkasvusta – joiden mukaan yhteiskunnan ylimpien luokkien uhkana oli sen alempien luokkien hallitsematon lisääntyminen – loi perustan myöhemmän eugeniikka -liikkeen opeille. Prinssi Philip ei arkaile kiinnittyä malthusilaisuuteen, kuten ilmenee hänen seuraavasta kommentistaan:

Niin kauan sitten kuin 1798, Malthus selitti mitä tapahtuu, jos poistetaan ne tekijät, mitkä rajoittavat minkä tahansa väestön kasvua. Yksi tekijöistä, minkä Darwin huomioi oli se, että kaikki lajit ovat kykeneviä tuottamaan paljon suurempia väestömääriä, mitä olemassaolevat luonnonvarat voisi elättää; väestöt eivät kasva siinä suhteessa mitä ympäristö kykenee tarjoamaan. Tämä oli perusta hänen teorialleen luonnon valinnan säätelämälle evoluutiolle. Tässä ylituotannon mahdollisuudessa luonnon valinnan merkitys on se, että koska jokainen yksilö on hieman erilaisempi kuin toinen, luonnollisissa edellytyksissä niillä yksilöillä, jotka sattuvat olemaan parhaiten sopeutuneita vallitseviin olosuhteisiin, on parempi mahdollisuus selviytyä.⁴

Tässä hän tarkoittaa, että sosiaalidarvinistiset väestönkasvua ohjailevat drakoniset lait – kuten pakotettu sterilisaatio tai laillistettu eutanasia (mitä Philip tukee⁵) – tulisi ulottaa lainsäädäntöön, jotta väestö ei paisuisi malthusilaisten oppien mukaan luonnon kantokyvyn yläpuolelle. Vuonna 2008 Philip valitti *Telegraphille*, että ”maailmassa on liian

1 <http://www.propagandamatrix.com/prince.html>

2 <http://www.theguardian.com/environment/2014/may/08/prince-charles-backs-plan-to-kill-grey-squirrels>

3 <http://www.telegraph.co.uk/earth/earthnews/8749863/Prince-Charles-warns-of-sixth-extinction-event.html>

4 <http://www.propagandamatrix.com/prince.html>

5 <http://www.lifesitenews.com/?/news/prince-philip-said-to-back-uk-euthanasia-bill>

monta ihmistä syötettävänä” ja pahoitteli ettei ”kukaan halua hallituksen sekaantuvan heidän perhe-elämäänsä.”¹ Eli Philipin mielestä läntisten yhteiskuntien ei tulisi antaa vain moraalista oikeutusta Kiinan mallin mukaiselle yhden lapsen politiikalle (Kiinassa vanhemmat heittävät lapsiaan kaatopaikalle, jos he ylittävät tämän rajan) vaan hyväksyä myös kokonaisten kansanjoukkojen likvidointi. Linkolainen moraalilogiikka selittää:

Mitä tehdään, kun sadan matkustajan laiva on äkillisesti uponnut ja vain yksi kymmenen hengen pelastusvene on saatu vesille? Kun pelastusvene on täynnä, yrittävät ne, jotka vihaavat elämää, kiskoa siihen lisää haaksirikoutuneita ja upottaa kaikki. Ne, jotka rakastavat ja kunnioittavat elämää, lyövät laivakirveellä partaisiin takertuneet liiat kädet poikki.²

Linkolan ajattelussa ihmiskuntaa ja koko eko-systeemiä tarkastellaan yksittäisenä ruumiina ja sitä uhkaavaa ”liikaväestöä” sen syöpänä, joka täytyy poistaa ennen kuin se kuolettaa koko kehon. Yhtenä johtavana juutalaiskristillisen moraalin perustana on ollut *individualismi* (mitä ei tule sekoittaa *egoismiin*, itsekkääseen oman edun tavoitteluun), mikä painottaa yksilön oikeuksia vastakohtana *kollektivismiin*, mikä korostaa yhteisön merkitystä yksilön kustannuksella. Kun ympäristöliike ja Uuden Ajan -liike painottaa holistista eli kokonaisvaltaista maailmankuvaa, ovat ne kumpikin räikeän kollektivistisia näkemyksiä. Linkolan metafora kuvastaa hyvin hänen kollektivistista moraaliaan tai niin kutsuttua ”moraaliaan”.

Juutalaiskristillinen etiikka kääntyy hänen mielessään aivan pääläelleen. Hänelle valkoinen on mustaa ja musta on valkoista. Hänelle Hitlerin, Stalinin ja Maon kaltaiset massamurhaajat olivat niitä, ”jotka rakastivat ja kunnioittivat elämää” ja Äiti Teresan kaltaiset nälkiintyneitä lapsia ruokkivat pyhimykset olivat niitä, ”jotka vihasivat elämää”:

Meidän on pakko oppia näkemään, kuka on ihmiskunnan vihollinen ja kuka sitä rakastaa. Meidän on pakko käsittää, että ihmiskunnan arkkivihollinen on Äiti Teresa, joka kulkee Etelä-Amerikan slummeissa paavin lähettiläänä saarnaamassa syntyvyyden rajoittamista vastaan ja pakkoauttaa henkiin massoittain riutuvia lapsia Intian ja Afrikan nälkäalueilla. Heidän miljoonissaan hän kasvattaa tulevan kärsimyksen ja nääntymis-kuolemien aikapommia suunnattomiin. Tällainen kauhea ihminen rakastaa intialaislapsen suurissa silmissä omia tunteitaan; hän tuskin tietoisesti vihaa ihmiskuntaa ja elämää, mutta mistään mitään ymmärtämättömän tiedottoman pahuuden ruumiillistumana hän matkaansaattaa elämälle mittamatonta onnettomuutta³

Linkolalle kristillinen empatia on ”omien tunteiden rakastamista”. Hänen etiikkansa ydin-ajatus on siinä, että individualismi tuhoaisi lopulta koko kollektiivisen yhteisön. Jos pelastamme ja hoivaamme yksilöitä kristilliseen sääliin nojaten, on se lopulta haitaksi kokonaisuudelle, koska sosiaalidarvinistisen konseptiin mukaan luonto itse ei tunne tämän kaltaista sääliä, sillä luonnon laki on ”viidakon laki” missä vahvempi alistaa aina heikomman. Sen lisäksi, että Linkolan metafora tekee sen virheellisen johtopäätöksen, ettei maailman luonnonvarat riittäisi elättämään planeetan 7-9 miljadian asukasta, hän ei myöskään ymmärrä miten todellinen kristitty toimisi hänen vene-vertauksessaan.

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/theroyalfamily/1944643/Prince-Philip-Just-too-many-people-to-feed.html>

2 Pentti Linkola: Johdatus 1990 -luvun ajatteluun. WSOY, 1989

3 Pentti Linkola: Johdatus 1990 -luvun ajatteluun. WSOY, 1989

Vanhurskas matkustaja ei suinkaan vetäisi veneeseen lisää hukkuvia jos hän tietäisi sen kaatuvan. Sitä vastoin hän hyppäisi itse veteen, että edes yksi hukkuva voisi pelastautua hänen sijastaan. Tällaista asennetta moraaliin kutsutaan *altruistiseksi* ja se on Raamatun yksi ydinoppeja (Joh. 15:13, Matt. 25:31-46, 1. Kor. 10:24).

Tässä mielessä onkin hyvä kysymys, että jos Linkola ajattelee väestönkasvun olevan niin vaarallista, niin miksi hän ei näytä ”hyvää esimerkkiä” aloittamalla sen vähentämistä itsestään? Samaa voisimme kysyä myös Ted Turnerista, Prinssi Philipistä ja Prinssi Charlesista. Ehkä he ajattelevat olevansa liian tärkeitä tälle maalle. Kuka sitten saarnaisi liikaväestön ”ongelmasta”? Jos he kuolisivat, kuka sitten ”pelastaisi” maailman? Kuka sitten rakentaisi uuden maailmanjärjestyksen vapaan markkinatalouden ja demokratian kukistamiseksi. Kuka sitten rakentaisi keskitysleirien globaalia verkostoa ja pudottelisi väestötiiviisiin metropoleihin ydinpommeja ”maailman pelastamiseksi”. Ei kai kukaan oikeasti toivo näin tärkeiden ”ihmiskunnan rakastajien” kuolemaa. On selvää, että jos uskovatkin ettei ”Ihmisen olennoilla ole suurempaa arvoa kuin etanoilla”, kuten *Earth First* -lehden toimittaja John Davis sen ilmaisi, tämä ei koske heitä itseään. Jos heillä on oikeus jäädä eloon ja oikeus päättää ihmiskunnan elämästä ja kuolemasta, täytyy heidän uskoa olevansa jumalia, sillä vain jumalilla on katsottu olevan tällainen valta. Linkolan ”opetuslapsi” Jokelan kouluampuja Pekka-Eric Auvinen kirjoitti:

Viha, se on asia jota olen täynnä ja rakastan sitä. Se on yksi ainoista asioista jota rakastan. Jokin aika sitten uskoin ihmisyyteen ja halusin elää pitkän ja onnellisen elämän... mutta sitten heräsin. Aloin ajatella kaikkea syvemmin ja tiedostin asioita. Mutta eksistentiaalinen pohtiminen ei ollut helppoa... se, kuinka paljon tiedostan asioita, on tehnyt minut onnettomaksi, turhautuneeksi ja vihaiseksi. En vain voi olla onnellinen tässä yhteiskunnassa tai todellisuudessa, jossa elän. Pitkän olemassaolon pohtimisen, yhteiskunnan tarkkailun ja joidenkin muiden elämässäni tapahtuneiden asioiden seurauksena... olen tullut pisteeseen jossa en tunne muuta kuin vihaa ihmisyyttä ja ihmisrotua kohtaan. Elämä on vain tarkoituksetonta sattumaa... pitkän evolutiivisen kehityksen ja monien eri syiden ja tekijöiden tulosta. Kuitenkin elämä on myös sitä, mitä yksilö sillä haluaa tehdä. Ja minä olen oman elämäni diktaattori sekä jumala. Ja minä olen valinnut tieni. Olen valmistautunut taistelemaan ja kuolemaan ajatteluni puolesta. Minä, luonnollisena valitsijana, eliminoin kaikki jotka näen epäsoviviksi, häpeäksi ihmiskunnalle sekä luonnonvalinnan virheeksi...toivottavasti tekoni inspiroi kaikkia maailman älykkäitä yksilöitä jonkinlaiseen maailmanlaajuiseen sotaan ja vallankumoukseen vallitsevia järjestelmiä vastaan. Järjestelmä, joka kriminalisoi luonnollisuuden ja oikeudenmukaisuuden, on viholliseni. Ihmiset, jotka elävät harhamaailmassa ja kannattavat järjestelmää, ovat vihollisiani... Tämä on minun sotaani: yhden miehen sota ihmisyyttä, hallituksia ja heikkomielisiä massoja vastaan! Ei armoa maapallon saastalle! INHIMILLISYYS ON YLIARVOSTETTUA! On aika laittaa LUONNONVALINTA & SOPEUTUVIMPIEN SELVIYTYMINEN takaisin raiteilleen.¹ (alleviivaus minun)

Auvinen kirjoitti manifestissaan: ”Verrattuna teihin jälkeenjääneisiin massoihin, olen todellisesti jumalankaltainen.” Hän uskoi olevansa evoluution korkeampi kehitys askel: ”Nykyinen ihmisrotu ei ole pettänyt vain esi-isiään, vaan myös tulevat sukupolvet. Homo Sapiens, HAH! Enemmänkin Homo Idioticus minulle! Kun tarkkailen ihmisiä, joita näen joka päivä yhteiskunnassa, koulussa ja kaikkialla... en voi sanoa kuuluvani samaan rotuun kuin tämä kurja, ylimielinen ja itsekäs ihmisrotu. Ei! Olen kehittynyt askeleen ylemmäksi!” Hän uskoi, että koko ihmiskunta pitäisi jakaa hallitseviin jumal-ihmisiin, joille

1 <http://ginagaming.blogspot.fi/2007/11/sturmgeist89n-suomenkielinen-manifesti.html>

annattaisiin yksinoikeus maailman hallitsemiseen ja vapauteen, ja ali-kehittyneisiin massoihin, jotka pitäisi joko orjuuttaa tai tappaa. Hän ei kuitenkaan tuominnut sitäkään vaihtoehtoa, että koko ihmiskunta hävitettäisiin maanpäältä. Hän sanoi: ”Totta kai on myös lopullinen ratkaisu: koko ihmiskunnan kuolema. Se ratkaisisi kaikki ihmisyden ongelmat. Mitä nopeammin ihmisrotu on hävitetty maailmasta, sen parempi... ketään ei tulisi jättää eloon. En tunne armoa maapallon saastalle, säälittävälle ihmisrodulle.”

Se demoninen pimeys, mikä hallitsee Auvisen ja Linkolan maailmankuvaa on hirvittävää ja ylittää kaiken sen pahuuden mitä ihmiskunta on jo nähnyt kommunismin ja fasismin kaltaisissa 1900 -luvun vihan ideologioissa. Tämä uusi ideologia on Perkeleen viimeisen vihan ilmenemismuoto. Ilmestyskirja kuvaa tätä vihaa, kun hänet on heitetty vihan ajan puolella välissä maanpäälle: ”Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” Daniel 8:24 sanoo Antikristuksesta: ”ihmeellisen paljon hän saa aikaan hävitystä; ja hän menestyy siinä, mitä hän tekee”. Monet ovat nauraneet Tim Cohenin teorioille Prinssi Charlesista Antikristuksena. Pilkkaajat ovat viitanneet hänen ”nynnymäiseen” ulkomuotoonsa ja tehneet pilaa hänen isoilla ”jumbo-korvillaan”. Mutta Jes.14:16-17 mukaan aivan saman ihmetyksen jakavat myös tuonelassa asuvat jo edesmenneet hallitsijat:

Jotka sinut näkevät, ne katsovat pitkään, tarkastavat sinua: Onko tämä se mies, joka järjestytti maan, järkytti valtakunnat, joka teki maanpiirin erämaaksi ja hävitti sen kaupungit, joka ei päästänyt vankeja kotiin?

Siellä Stalin, Hitler ja Mao aikanaan hämmästelevät: ”*tämä*kö mies on se hirviö, jonka rikokset ylittivät meidänkin rikoksemme”. Ilmaus ”teki maanpiirin erämaaksi ja hävitti sen kaupungit” on täsmällinen kuvaus linkolaisesta terroristista. Se koskee koko maanpiiriä ja aiheuttaa suurta tuhoa sekä luonnolliseen ympäristöön että ihmisen rakentamaan ympäristöön. Hän hävittää kokonaisia kaupunkeja. Tällainen ei olisi ollut edes mahdollista ennen ydinaseiden aikaa. Ilm. 16:13-14 kuvaa kuinka peto tulisi itse lietsomaan Harmageddonin aivan samoin kuin Hitler lietsoi toisen maailmansodan: ”Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista. Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät *koko maanpiirin* kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä.” Tämä sota, jossa kolmasosa ihmiskunnasta (yli kaksi miljardia) kuolee, ei synny vahingossa sillä Antikristus käynnistää sen harkitusti planeetan ihmisväestön vähentämiseksi. Kuten Linkola sanoi ”uusi maailmansota olisi maalle iloinen tapahtuma koska se poistaisi kymmeniä miljoonia ihmisiä”.

Jo kirkkoisät ymmärsivät, kuinka Antikristus aiheuttaisi globaalia tuhoa ja lähes hävittäisi ihmiskunnan sukupuuttoon. Siten Lanctatius kirjoitti, että hän on ”ihmissuvun kukistaja ja tuhoaja, joka hävittää sen mitä aikaisempi paha (Hitler?) on jättänyt jäljelle”. Se viha koko ihmiskuntaa kohtaan, mikä motivoi Auvisen surmaamaan kahdeksan nuorta ja itsensä, oli myös *Earth First* -seuran perustajan Dave Formanin takana, kun hän kirjoitti ”Ihmisrodun poistaminen tulee ratkaisemaan jokaisen ongelman maanpäällä, yhteiskunnallisen ja ympäristöllisen”. Sama ideologia oli Lamont Colen mielessä hänen selittäessään ”Nälkiintyvän lapsen ruokkiminen on pahentamassa maailman liikaväestö

ongelmaa”. Sama ideologia ajoi Lyall Watsonia, kun hän sanoi, ”kannibalismi on radikaali, mutta realistinen ratkaisu liikaväestön ongelmaan”¹, ja sama ideologia ilmenee Englannin kuningassuvun vanhimmista jäsenissä. Kun www.deathmetal.org -foorumilla eräs jäsen nimimerkillä *lafindumonde* luki artikkelin Charlesin traditionalistisesta elämänfilosofiasta, hän kommentoi näin: ”kuulostaa Linkolan ja traditionalismin fanilta. Kuka tietää, ehkä hän on jopa lukenut Prozakin artikkelin” (viittaa nihilisti Vijau Prozakiin, joka Linkolan tavoin kannattaa myös ihmiskunnan suuren enemmistön joukkotuhoamista)²

Väestönkasvun uhasta ihmiskunnan tulevaisuudelle voisimme esittää moniakin järkiperäisiä argumettejä, mutta emme voi kiistellä etiikasta. Tässä ei ole kysymys oikeasta ja väärästä tieteestä, vaan paremminkin oikeasta ja väärästä etiikasta – tai kuten Paunio huomautti ”*Linkolaisuudella on eettinen perustansa ja johdonmukaisuutensa – sen jälkeen kun se on heittänyt itse ihmisarvon ja hengen koskemattomuuden romukoppaan.*” Suosittelen katsomaan ehdottomasti linkin takaa³ löytyvän professori Hans Roslingin luennon väestönkasvusta ja sen mukana tulevista ekologisista ongelmista. Hauskasti animoidun ja kansanomaisesti elävöitetyn tunnin mittaisen puheensa aikana Rosling osoittaa, hyödyntämällä viimeisimpiä tilastoennusteita, että väestönkasvua koskeva uhka on jo suurimmalta osin tyyntymässä.

Kaikkialla maailmassa, mukaanlukien kaikkein tiheimmin asutetuilla alueilla Bangladeshissa, Intiassa ja Kiinassa, ollaan siirrytty 1960 -luvulta lähtien keskimääräisistä seitsemän lapsen perheistä keskimääräisiin kahden ja puolen lapsen perheisiin. Tämä tarkoittaa, että maailman lapsien määrä on saavuttanut huippunsa (noin kaksi miljardia), eikä kasva enää vuosisadan loppuun mennessä. Tästä huolimatta, kuten professori Rosling havainnollistaa, planeetan kokonaisväestömäärä kipuaa 2100 -luvulle tultaessa vielä 10-11 miljardiin ennen kuin pysähtyy ja asuttuu aloillensa. Samalla kun Eurooppa ja Amerikat tulevat pysymään sen nykyisessä miljardin väestössä, Afrikan väestö paisuu miljardista neljään miljardiin ja Aasian väestö neljästä miljardista viiteen. Aasian räjähdysmäinen talouden kasvu on jo nostamassa yhä useampia aasialaisia köyhyydestä ja myös Afrikalle Rosling pitää mahdollisena yhtä toiveikasta tulevaisuutta.

Mutta Prinssi Charlesin kaltaiset ökyrikkaat siipeilijät, jotka ovat kasvihuonepäästöjä eniten tuhlaileva ihmisryhmä, tuomitsevat kehittyvien maiden pyrkimyksen nousta köyhyydestä läntiseen elämänmalliin paremman elämänlaadun saamiseksi.⁴ Sen sijaan, että kannustaisivat ihmiskuntaa panostamaan sellaiseen tulevaisuuteen, missä itä että länsi, pohjoinen että etelä, valkoiset että värilliset, ylä- että alaluokat voisivat nauttia yhdenvertaisista oikeuksista riittävään ruokaan, energiaan ja sanitaatioon, he katsovat maailman köyhiä palatseistaan ja pilvenpiirtäjistään, ja saarnaavat ”Hei te siellä, ette voi elää kuten länsi tai muuten tuhoatte maailman.”. Professori Rosling taas sanoo, että hänestä varallisuusketjun toisessa päässä elävien ihmisten argumentit ovat paljon

1 Formanin, Colen, Watsonin ym. kommentit <http://www.freerepublic.com/focus/f-news/1145419/posts>

2 <http://www.deathmetal.org/forum/index.php?topic=16475.0/>
http://forbidden-magazine.com/2013/04/interview-with-vijay-prozak/#.Uzyxpfl_tHU

3 <https://www.youtube.com/watch?v=qiA2XCf9I2o>

4 <http://www.princeofwales.gov.uk/media/speeches/the-richard-dimbleby-lecture-titled-%E2%80%9Cfacing-the-future%E2%80%9D-delivered-hrh-the-prince-of>

oikeampia ja loogisempia: ”Hah, keitä te olette kertomaan, että emme voi elää kuten te. Teidän on parempi muuttua ensin ennen kuin haluatte meidän tekevän samoin”

GMO hysteria ja hallava hevonen

Ilmestyskirja 6:8 kuvaa suurta nälänhätää, mikä koettelee ”neljättä osaa maata” kohta Antikristuksen ilmestymisen jälkeen: ”Ja minä näin, ja katso: hallava hevonen; ja sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasi hänen mukanaan, ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa maata, annettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja rutolla ja maan petojen kautta”. Suomenkielessä sana ”hallava” tarkoittaa vaalean harmaata, mutta Strong's Concordancen mukaan alkuperäinen kreikankielinen ilmaisu merkitsee paremminkin ”vihreätä” tai ”vaalean vihreätä”.¹ Ei ole siten sattumaa, että radikaali vihreä liike kutsuu nyt sodan, nälän ja ruton tarkoitukselliseen levittämiseen ihmisväestön pudottamiseksi. Yksi kaikkein tehokkaimpia väestönvähennys menetelmiä on nälkä. Tämän luomiseen eko-fasisitit ovat lietsoneet vaarallista anti-GMO hysteriaa.

Elämme ajassa, jossa vihreä liike on idealisoinut luonnonmukaisen ruuan, vaihtoehtoisen energian, omavaraisen asumisen yms. Se on demonisoinut kaiken isoon bisnekseen ja suurteollisuuteen liittyvän, kuten teollistuneen maatalouden ja äskettäin geenimanipuloiden ruuan eli GM-ruuan. Tämä pelko GM-ruokaa kohtaan ruumiillistuu erityisesti ”hirviömäisessä” suuryrityksessä nimeltä *Monsanto*, mikä on yksi maailman suurimpia maatalous- ja muiden kemikaalien tuottajia. Vaikka tämä kirjailija ei ole mikään suuryritysten toimintatapojen puolustelija, ei meidän tule sokaistua vihreälle valheelle GM-ruuan pahuudesta, mitä ajaa ideologinen fanatismi eikä tieteellinen maltti. On valitettavaa kuinka usein kristitytkin ovat langenneet tähän paulaan käsittämättä, että anti-GM liikkeen alkuperä on radikaalin luonnonsuojelu liikkeen anti-humanistisessa ajattelussa eikä suinkaan Raamatussa. Sama koskee myös teollistuneen maatalouden vastaista luomu liikettä, jonka arvojen aktiivinen puolestapuhuja Walesin Prinssi on.

Anti-GM liikkeen fanaattisuutta kuvannee sekin, että sen riveihin ovat liittyneet monet salaliitto teorioiden tukijat, jotka hylkäävät ”virallisen totuuden” suoralta käsin hallitsevan eliitin propagandana. Esimerkiksi Suomessa kirjailija Pekka Lahtinen uskoo GM-siementen myymisen maailman köyhimpiin maihin olevan uuden maailmanjärjestyksen eliitin juoni maailman väkiluvun vähentämiseksi.² Mutta jos lähdemme tälle linjalle, ei se käy yksiin oikein siihen, että Charles – joka samojen salaliitto kynäilijöiden mukaan istuu illuministisen saliiton huipulla – on anti-GM liikkeen tunnetuin puolestapuhuja. He eivät käsitä, että anti-GM hysteriaa ajaa syvä ekologiana tunnettu radikaali filosofia, jota suositaan juuri uutta maailmanjärjestystä ajavien eliittiperheiden keskuudessa.

Onneksi Suomessa on vielä joitakin tunnettuja järjen ääniä, kuten agnostikko ja Turun Yliopiston avaruustähtitieteen professori Esko Valtaoja. Aamulehti kirjoitti 27. joulukuuta 2012 otsikolla ”Esko Valtaoja: Luomu on väärä valinta, geenimuokkaus taas ihmiskunnan toivo”:

¹ <http://biblehub.com/greek/5515.htm>

² Pekka Lahtinen: Verkko Kiristyy (Tampereen kristillinen yhteisö 1999), sinut 82-86

Avaruustähtitieteen professori Esko Valtaoja pölyyttää tuttuun tapaansa totuttuja ajatusrakennelmia Duodecim-lehdessä. Nyt hän lyttää luomutuotannon ihmiskunnan kannalta vääränä valintana ja nostaa ihmiskunnan toivoksi monien kauhisteleman geenimuokkauksen. Miten saamme ruoan riittämään koko ihmiskunnalle? Tätä Valtaoja pohtii laajassa katsauksessaan, jossa hän tukeutuu erityisesti Norman Borlaugin oppeihin. Valtaojan mukaan luonnossa sinänsä ei ole juuri mitään syötäväksi kelpaavaa, vasta ihminen jalosti siitä syötävää. Nykyisten viljelykasviemme villit kantamuodot ovat niin surkeita räpäleitä, että vasta geenitutkimus on paljastanut monet niistä. Ilman geenimuokkausta, kasvinjalostusta ja viljelymenetelmien kehitystä meitä ei olisi koskaan voinut olla maapallolla muutamaa miljoonaa enempiä emmekä myöskään olisi voineet levittäytyä menestyksekkäästi maapallon joka kolkkaan,

Valtaoja kirjoittaa. Norman Borlaug oli oman aikansa innovatiivinen kasvinjalostaja, jota oman aikansa elitistit kovasti vastustivat, koska pitivät sitä luonnottomana. Nyt kukaan ei enää ole huolissaan Borlaugin ja hänen jälkeensä tulleiden kasvinjalostajien saavutuksista. Ovathan ne sentään luonnollista tietä aikaan saatuja. Mutta geenimuokkaus - ah, se täytyy kieltää, hintaan mihin hyvänsä. Emme halua syödä luonnotonta frankenfoodia! Geenisoija tuhoaa maailman, geeniperunoista nyt puhumattakaan. A-vitamiinipitoinen geenimuokattu kultainen riisi voisi pelastaa miljoonia ja taas miljoonia ihmisiä kehitysmaissa, mutta luonnonsuojelijoiksi, Maan ystäviksi ja viherrauhalaisiksi itseään kutsuvat ihmiset ovat estäneet sen käyttöönoton, Valtaoja naljailee. Valtaojan mukaan tulevaisuus on geenimuokkauksessa, ei luomu-tuotannossa. Yleisesti ottaen puhdas luomutuotanto on kuitenkin yksi pahimmista ravintotulevaisuutemme vaaratekijöistä. Luomu on hyvää tarkoittavien ihmisten väärä valinta. Vastakkaista mieltä voi tuskin olla muista kuin pseudouskonnollisista luonnonpalvontasyistä, hän kirjoittaa.¹

Geenimuokkaus, ihmiskunnan toivoko? Nämä ovat voimakkaita sanoja ja monilla kristityillä voi olla vaikeuksia kuunnella Valtaojan kaltaista agnostikkoa, joka ei tunnusta Raamatun jumalallista alkuperää ja sen auktoriteettia. Mutta hänen näkökantansa on tässä asiassa paljon lähempänä Raamattua, kuin Charlesin kaltaisten ”viherpiiperäjien”. Tulee ensinnäkin ymmärtää, että vihreiden inho teollistunutta maataloutta ja teknologiaa kohtaan juontuu heidän tieteen vastaisesta panteistisesta maailmakuvasta, mikä hylkää edistyksen ja taloudellisen kasvun luonnolle haitallisena. He vastustavat sitä myös sen tähden, että se aiheutti ihmisten väestönkasvun valtavan räjähdysen 1800-luvulta eteenpäin. Prinssi Philip opetti Ontariossa, Kanadassa 1. heinäkuuta 1983:

Teollinen vallankumous sai aikaan tieteellisen vallankumouksen ja toi sen sen havahduttamana julkisen jätevesihuollon, paremman sairaanhoidon ja vieläkin tehokkaamman maatalouden. Seurauksena oli väestön räjähdys, mikä jatkuu tähän päivään saakka. On surullinen tosiasia, että sen sijaan että sama määrä ihmisiä olisi paremmissa asemassa, enemmän kuin kaksikertaa ihmisiä on huonommassa asemassa kuin heitä oli aikaisemmin. Epäonnekseen kaikki tämä hyvää tarkoittanut kehitys on aikaansaanut valtavan mittasuhteen ekologisen tuhon.²

Joten julkinen jätevesihuolto, parempi sairaanhoito ja vieläkin tehokkaampi maatalous oli huono asia, koska se sai aikaan valtavan mittasuhteen ekologisen tuhon. Philip yrittää perustella tätä myös humanitaariselta kannalta vetoamalla siihen, että teollinen vallankumous ei tuonutkaan tuonut tasa-arvoa alemmille luokille, sillä nyt köyhyydessä

1 <http://www.aamulehti.fi/Kotimaa/1194785141308/artikkeli/esko+valtaoja+luomu+on+vaara+valinta+geenimuokkaus+taas+ihmiskunnan+toivo.html>

2 <http://www.propagandamatrix.com/prince.html>

eläviä ihmisiä onkin kaksi kertaa enemmän. Joten mitä ehdotat Philip? Käykö Linkolan ajatus, että ”kaikki mitä olemme kehittäneet yli sadan vuoden aikana pitäisi hävittää”. Mitä mieltä olet jos kokoamme kaikki maailman sotajoukot yhteen ja lähetämme heidät purkamaan julkisen jätevesihuollon, paremman sairaanhoidon ja vielä tehokkaamman maatalouden. Eikö olekin suurenmoinen idea? Onneksi maailma vielä omistaa Linkolan ja Philipin kaltaisia ”humanitaareja”. Mihin me joutuisimmekaan ilman heitä?

Eko-fasistien tavoitteena on palauttaa maailma esiteolliseen aikaan – purkaa rakennelmat, jotka ovat vastuussa planeetan väestönräjähdyksestä. Radikaalin vihreän liikkeen teknologian vastaisuus on erottamattomasti yhteydessä heidän ihmisvihaansa. Teollista yhteiskuntaa ei voi purkaa ilman, että suuri määrä ihmiskuntaa kuolisi sen ohella. Moderni maailma on riippuvainen teollisen yhteiskunnan infrastruktuurista ja sen teknologiasta. Emme voisi vain yhtäkkiä palata neoleettiselle aikakaudelle – aloittaa uudestaan idyllistä elämää luonnossa ja juosta otsa hiessä metsästäjä-keräilijä tyyliin ”pikaruuan” perässä saadaksemme päivittäisen McBurger -ateriamme. Juuri tällaista maailmaa Prinssi Charles on kuitenkin rakentamassa. *Telegraph* raportoi 28. helmikuuta 2007, kuinka hän oli kertonut Abu Dhabin ravitsemusterapeutti Nadine Tayaralle, että avain terveelliseen ruokavalioon olisi kieltää McDonalds -pikaruoka ravintolat. ¹

Wikipedian mukaan ”McDonalds Corporation on maailman suurin hampurilais pikaruoka ravintoiden ketju, mikä palvelee päivittäin 68 miljoonaa asiakasta 119:sta maassa”² maan kaikissa seitsemässä maanosassa. Mieti millaista valtaa tällaisen suur-yrityksen purkaminen vaatisi. Mitä mieltä sitten ikinä olemmekaan pikaruuasta, on joka tapauksessa selvää että tällainen McDonaldsin pannaan julistaminen ei palvelisi vapaan markkinatalouden ja demokratian etuja. Prinssi vastustaa McDonaldsia sen tähden, että se ruokkii päivittäin miljoonia ihmisiä – ei niinkään huolesta ihmisten terveyttä kohtaan. Hänelle ihmisten ruokkiminen on huono asia, koska se ylläpitää maailman väestön kasvua. Samasta syystä hän vastustaa myös teollistunutta maataloutta. Tiede -lehti julkaisi artikkelin maatalouden teollistumisen eli niin sanotun vihreän vallankumouksen tuomista valtavista humanitaarisista eduista 22. elokuuta 2005:

Neljäkymmentäviisi vuotta sitten maailmaa uhkasi poikkeuksellisen laaja nälänhätä. Väestö oli räjähtänyt kasvuun, eikä ruoka mitenkään näyttänyt riittävän uusille suille. Miljoonat kuolisivat nälkään, ellei ravintoa saataisi lisää - ja nopeasti. Mutta miten? Viljelymaata on maapallolla vain rajallisesti, joten paras konsti oli moninkertaistaa sadot. Kasvinjalostajat käärivät hihansa ja aloittivat vihreän vallankumouksen.

Lyhyt vehnä tuotti hyvin

Ensimmäiseksi satosankariksi valittiin vehnä, jonka jalostus jo oli lupaavassa vauhdissa. Japanissa oli 1950-luvun lopulla onnistuttu karsimaan vehnästä sen heikko kohta, pitkä ja helposti lakoontuva korsi. Tästä kannatti jatkaa, vaikka lyhytkortisesta lajikkeesta löytyi uusi riesa. Kasvi oli osittain steriili, mikä esti jyvien muodostusta. Kääpiövehnää tuotiin Yhdysvaltoihin, ja pian Orville Vogel onnistui siirtämään lyhytkortisuuden amerikkalaisiin lajikkeisiin. Mikä parasta, hän sai samalla poistetuksi steriiliyttä aiheuttaneet tekijät. Tanakat kääpiövehnät olivat tuottoisampia kuin pitkäkortiset. Jyviä kehittyi enemmän, kun energiaa säästy korren kasvutuksesta, ja lannoitus lisäsi satoisuutta entisestään. Toinen yhdysvaltalainen kasvinjalostaja, tuolloin

¹ <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1544048/Prince-says-McDonalds-should-be-banned.html>

² <http://en.wikipedia.org/wiki/McDonald's>

Meksikossa työskennellyt Norman Borlaug lisäsi kääpiövehniin vielä yhden arvokkaan ominaisuuden: hän muovasi lajikkeita, jotka eivät reagoineet päivän pituuteen. Näitä vehniä voitaisiin viljellä monenlaisissa valoisuusoloissa. Satoja saataisiin kaksikin vuodessa, kun viljelyä ei tarvitsisi ajoittaa pisimpiin päiviin.

Ensin apua Aasiaan

Avaimet ruoantuotannon moninkertaistamiseen olivat nyt Borlaugin käsissä, eikä hän epäröinyt toimia. Kokeiltuaan kääpiövehniä menestyksekkäästi Meksikossa Borlaug matkusti 1963 Pakistaniin ja Intiaan ja ryhtyi ehkäisemään ennakoitua nälänhätää. Tehtävä ei ollut helppo, sillä vehnä ei näissä maissa kuulunut keskeisiin viljelykasveihin eikä uudistuksiin suhtauduttu suopeasti. Myös siemenkaupan silloiset monopolit karsastivat markkinoidensa uhkaajaa. Borlaug ei lannistunut. Hän jäi Aasiaan ja toisti sitkeästi näkemyksiään kääpiövehniiden mahdollisuuksista. Kun nälänhätä paheni pahenemistaan, hallitukset suostuivat sitoutumaan lajikkeiden viljelyyn. Kylvösiemenkuljetukset Meksikosta käynnistettiin 1965, mutta pian ilmaantui uusia hankaluuksia. Pakistanin ja Intian välillä puhkesi sota, kylvöt viivästyivät, ja vehnät nousivat heikosti oralle.

Maista tuli omavaraisia

Jo seuraava vuosi oli kuitenkin Borlaugin vehnien juhlaa: sadot kaksinkertaistuivat. Kaksi vuotta myöhemmin Pakistanista tuli omavarainen vehnäntuottaja. Vähän myöhemmin sama onnistui Intiassa, vaikkei kukaan ollut uskonut maan koskaan pystyvän itse ruokkimaan kansalaisiaan. Hetki oli historiallinen, sillä ensi kertaa ruoantuotanto lisääntyi väestöstä nopeammin. Saavutukset eivät jääneet maailmalta huomaamatta. Vuonna 1970 Borlaug sai onnistuneista hankkeistaan Nobelin rauhanpalkinnon

Riisistä toinen kääpiö.

Vihreä vallankumous jatkui, ja myös riisiä jalostettiin lyhytkortiseksi. Uudet lajikkeet valloittivat maailman kolkkia, joita vainosi aliravitsemus. Ne toivat ruokaa pöytiin niin Kiinassa kuin Latinalaisessa Amerikassa. Afrikan maat jäivät kuitenkin osattomiksi näistä sadonkorjuujuhlista, koska vallankumoukselliset lajikkeet eivät sellaisinaan soveltuneet niiden viljelyoloihin ja -kulttuuriin. Kun Borlaug 1970-luvun lopulla pääsi paneutumaan Afrikan erityistarpeisiin, jalostushankkeet eivät saaneetkaan rahoitusta. Vihreän vallankumouksen hohto oli hiipumassa, ja Aasian ja Amerikan projekteja rahoittaneet tahot vetäytyivät uusista suunnitelmista.

Viljely rasitti ympäristöä

1980-luvulle tultaessa vihreää vallankumousta arvosteltiin voimakkaasti, sillä viljelytoimien oli havaittu aiheuttavan monenlaista haittaa ympäristölle. Vihreä vallankumous nojasi lähinnä kahteen kasviin, vehnäan ja riisiin. Kun ne valtasivat yhä lisää peltoalaa, viljelykasvien monimuotoisuus hupeni. Yksipuolistuminen heikensi maan kasvukuntoa, koska maaperästä kulutettiin jatkuvasti samoja kasvutekijöitä. Se myös lisäsi katoriskiä, sillä kapean geeniperimän lajikkeet reagoivat samalla tavoin muun muassa taudin-aiheuttajiin. Vihreä vallankumous tavoitteli ennennäkemättömän runsaita satoja. Niiden turvaaminen taas vaati paljon lannoitteita. Tämä merkitsi väkilannoitteiden käyttöä, sillä karjanlantaa ei ollut riittävästi - "lantakarjaa" olisi tarvittu niin paljon, että sadot olisivat hupenneet sen ruokintaan. Väkilannoitteista tuli kuitenkin ongelma: niistä huuhtoutui maaperään ravinteita, jotka saastuttivat vesistöjä ja pohjavesiä. Satojen kasvattaminen vaati myös kasvinsuojeluaineita, mistä koitui riskejä paitsi ympäristölle myös terveydelle. Viljelijät altistuivat myrkyille, koska he eivät ymmärtäneet suojata itseään torjunta-aineita käsitellessään. Lisäksi aineista jäi jäämiä siemeniin. Ongelmia koitui myös kastelusta. Sen seuraukset olivat kohtalokkaita erityisesti kuivilla alueilla. Paikoin maaperään kertyi suoloja niin, että maita jouduttiin poistamaan viljelystä.

Miljoonat saivat ruokaa

Vihreää vallankumousta arvioitaessa pitää muistaa, että se tavoitteli hyvää. Se pyrki laajan nälänhädän uhatessa löytämään pikaisen ratkaisun ruoan-tuotannon lisäämiseksi. Tässä se myös onnistui huikaisevalla tavalla, vieläpä raivaamatta metsistä lisää peltohehtaareja. Se, että saimme myös opittavaa, ei oikeuta haalistamaan maailmanlaajuisen hankkeen saavutuksia. Vihreän vallankumouksen lasketaan pelastaneen miljoonia ihmishenkiä, enemmän kuin yksikään muu avustusoperaatio. Se loi ruokahuollon, joka on antanut monille kansoille mahdollisuuden yhteiskuntansa kehittämiseen. Ilman vih-reää vallankumousta esimerkiksi Intia tuskin olisi nykyisen kaltainen orastava mahtimaa.

Opittiin kestävästä kehityksestä

Vihreä vallankumous ei ollut kestävä kehityksen mukaista, mutta ajatus kestävästä kehityksestä on sen perintöä. Vihreän vallankumouksen aiheuttamat ympäristöongelmat muuttivat viljelyä ympäristöä kunnioittavaan suuntaan. Satohuippujen tavoittelusta luovuttiin jo 1980-luvun lopulla, ja samaan aikaan optimoitiin lannoitteiden käyttöä talouden ja ympäristön vaatimusten mukaan. Nykyään kehitetään kasvilajikkeita, jotka käyttävät vettä ja ravinteita entistä tehokkaammin ja kestävät paremmin tauteja ja tuholaisia. Samoin parannetaan viljelymaiden kykyä sietää haittayhdisteitä ja palautetaan paikallisia lajeja pelloille viljelykiertoa monipuolistamaan. Tätä kaikkea tarvitaan, sillä ihmiskunta ei suinkaan ole ohittanut väestönkasvun ja ruoantuotannon ristiriitaa. Haasteet vain kasvavat, kun tiheästi asuttujen alueiden elintasonousee ja ruokailutottumukset muuttuvat.¹

GM -viljakasvit tekevät sadoille tänään saman, minkä vihreä vallankumous teki 60-luvulla. GM teknologia on ainoastaan jo vuosituhansia käytössä olleen kasvinjalostuksen jatke, ei mikään ”frankenstein teknologia”, joksi sitä on tituuleerattu GM hysteriaa ajavien fanaatikkojen taholta. Se auttaa miljoonia lapsia nälästä riutuvassa kolmannessa maailmassa. Esimerkiksi Yhdistyneen Kuningaskunnan johtava tiedemies professori Robert Watson, sanoo: ”GM satojen tehtävä on toimia ilmaston muutoksen ja väestönkasvun aiheuttaman koko maailmaa uhkaavan massa nälkiintymisen ehkäisyssä”² Helsingin Yliopiston kasvinjalostustieteen professori Teemu Teerin mukaan GM tekniikassa ”uutta on tietenkin se, että tarkoitukseen sopivia geenejä voidaan siirtää melkein mistä vain. Kasveja on kuitenkin muunneltu jo 10 000 vuotta, ja nykyiset viljelykasvit ovat hyvin kaukana luonnonvaraisesta”.

Hän huomauttaa, että ”GM-lajikkeet ovat myös yhtä vakaita kuin perinteisetkin. Kaikille uusille lajikkeille tehdään pitkät vakaustestit ennen kuin ne pääsevät pelloille” Teerin mielestä tärkeintä onkin verrata geenimuuntelun riskejä perinteisen jalostuksen riskeihin. Kaikki esitetyt riskit ovat olemassa myös perinteisessä viljelyssä. Samalla pitää miettiä myös, mitä tapahtuu, jos geenimuuntelua ei käytetä.³ GM -ruuan haittavaikutuksista ihmisen terveyteen ei ole ollut näyttöä huolimatta lukuisista kokeista. GM -vastaisen ruuan keskustelu painottuukin lähinnä sosioekonomisiin kysymyksiin, kuten ylikansallisten suuryritysten hegemoniaan. Artikkelissa ”GM kasvit – puoltaako vaiko vastustaako” Tiede -lehti kirjoitti 9. toukokuuta 2005:

1 http://www.tiede.fi/artikkeli/jutut/artikkelit/vihrea_vallankumous

2 <http://www.independent.co.uk/life-style/food-and-drink/news/gm-crops-have-a-role-in-preventing-world-hunger-chief-scientist-says-1823219.html>

3 http://maailma.net/artikkelit/ihana_kamala_geenimuuntelu_o

Gm-viljelyä kritisoidaan myös siitä, että se voimistaa suuryritysten valta-asemaa entisestään. Suuret kasvinjalostusyhtiöt ovat patentoineet sekä perinteisin menetelmin että geenimuuntelulla kehittämiään kasvilajikkeita. Tällöin viljelijöillä ei ole oikeutta säästää osaa sadostaan siemenviljaksi, vaan heidän on ostettava joka vuosi uudet siemenet. Etenkin kehitysmaissa se ajaa viljelijöitä syvenevään ahdinkoon.

”Ehkä gm-kasvinviljelyn suurimmat haitat ovatkin sosioekonomisia”, Kristina Lindström pohtii.

”Kehitysmaissa voi olla vaikea varmistaa, että geenitekniikasta hyötyvät köyhät viljelijät eivätkä yhtiöt,” Van Montagu myöntää. Ongelma olisi ylitettävissä, jos teollisuus- ja kehitysmaiden yliopistot ryhtyisivät yhteistyössä siirtämään gm-kasvinjalostuksen tietämystä kehitysmaiden tutkimuslaitoksille. Toistaiseksi yhteistyötä on erittäin vähän. Monissa kehitysmaissa gm-kasveilta odotetaan silti suuria. ”Riskeistä puhuttaessa on mietittävä myös, mitä jää tekemättä, jos riskeihin takerrutaan liikaa,” Pohjoismaisen bioetiikkakomitean pääsihteeri Helena von Troil pohtii. ”Tekemättä jättäminenkin on aina tietoinen valinta. Myös Van Montagu pelkää, että riskien kammo johtaa mahdollisuuksien hukkaamiseen. Olisi epäeettistä kehitysmaita kohtaan jättää käyttämättä tällaiset tekniikat, joilla kasvilajikkeille voitaisiin kehittää parempi ravintoainesisältö, kyky kestää suolaantunutta maaperää tai pienempi vedentarve,” hän vetoaa.¹

On selvää, että anti-GM -liike on uskonnollis-poliittinen liike, mitä ilmentää voimakas globalisaation (globaalin kapitalismin) vastaisuus, anti-amerikkalaisuus, imperialismien vastaisuus jne. Tyypillisessä punavihreässä hengessä se vastustaa ylikansallisten suuryritysten ylivaltaa ja kolmannen maailman riistoa Yhdysvaltojen intressejä ajavien markkinavoimien taholta. Tässä liikkeessä Monsanto on symboli koko vapaalle markkinaloudelle ja näin ollen se heijastaa liikkeen inhoa itse kapitalismia kohtaan. Liike perustelee GM -vastaisuuttaan usein eettiseltä näkökannalta, mutta on ratkaisevan tärkeää käsittää, ettei heidän etiikkansa perustu Raamattuun vaan radikaaliin vihreään ideologiaan, jonka maailmankatsomukselliset juuret on panteismissa – ei kristillisessä teismissä. Etiikan ja yhteiskuntafilosofian dosentti Veikko Launis ihmettelee, että kun GM -kasveja vastustetaan, tavalliset viljelykasvit nähdään ”puhtaina” tai ”luonnollisina”²

Syy tähän on se, että panteististen luonnonuskontojen näkökulmasta maa on pyhä – koskemattomaan neitsyeeseen verrattava arvokas daami ja siten sen tieteellinen tutkiminen ja hyödyntäminen ihmiskunnan hyväksi on tämän neitsyeen ”kopelointia” tai äärimmäisessä tapauksessa jopa ”raiskausta.” Siten kuulemme usein teollisen vallankumouksen synnyttämän tieteellisen edistyksen ja ylivallan luonnosta olevan ”Äiti Maan raiskausta”. Tämän saman vertauskuvan jakoi satanisti Varg Vikernes. Panteistien mukaan ekologien ongelmien lähteenä on ollut teollisen vallankumouksen aiheuttama ihmiskunnan ylivalta luonnosta. Ratkaisuksi he tarjoavat paluuta primitiivisempään esiteolliseen elämäntyyliin, jotta harmonia voisi syntyä jälleen ihmisen ja luonnon välille.

Se oli kristinusko, mikä aikoinaan purki tällaiset pakanalliset uskomukset maan pyhydestä ja sen jumaluudesta. Uus-pakanat syyttävät tänään juutalaiskristillistä uskoa maailman ekologien ongelmien perimmäisenä lähteenä. He sanovat, että 1. Moos. 1:27-28:n käsky maan hallintavallasta johti nykyisiin ympäristöongelmiin. Osoitamme tämän luvun lopussa kuinka kaukana tämä väite on totuudesta. Samalla myös osoitamme sen miksi Raamattu ei ole tiedettä, teknologiaa ja kehitystä vastaan niin kauan kuin se pysyy Raamatun sille määräämillä rajoilla. Tiedemiehet ovat huomanneet kuinka GM -sadot ovat paljon vastustuskykyisempiä luonnon aiheuttamille tuhoille, kuten kuivuudelle ja

1 http://www.tiede.fi/artikkeli/jutut/artikkelit/gm_kasvit_puoltaako_vai_vastustaako

2 http://www.tiede.fi/artikkeli/jutut/artikkelit/gm_kasvit_puoltaako_vai_vastustaako

hyönteisille. Tästä syystä ne ovat myös tuotteliaampia ja osa ratkaisua maailman nälkäongelman globaalissa ratkaisussa. Prinssi Charles ei ole huolissaan nälästä kärsivästä kolmannesta maailmasta. Tunteellisessa vuodatuksessaan *Telegraph*:lle elokuussa 2008, hän vaahtosi hänen inhoansa teollistunutta maataloutta, suuryritysten vaikutusvaltaa ja ruuan tuotannon *parantamista* vastaan nälästä kärsivässä kolmannessa maailmassa.

The Guardian otsikoi näin: ”Prinssi Charles varoittaa että GM maanviljely tulee päättymään ekologisessa tuhossa”:

Prinssi Charles on varoittanut että geneettinen muuntelu maataloudessa on asettanut maailman "kaikkien aikojen suurimman ympäristö tuhon" kurssille. Suorapuheisessa hyökkäyksessä GM kasveja kohtaan, prinssi syytti nimeämättömiä ”jättiläismäisiä suuryrityksiä” ”jättiläismäisen kokeen toimeenpanosta luonnolla ja koko ihmiskunnalla, mikä on mennyt vakavasti pieleen”. *Telegraph*:lle annetussa haastattelussa Meyn linnassa, Windsorin perheen pesäpaikassa Caithnessissa, kruununperillinen toisti vastenmielisyyttään teollistunutta maataloutta kohtaan. Hän toimitti eloisesti ilmaistun ennustuksen että pienet maanviljelijät ympäri maailmaa olisi pakotettu heidän mailtaan kaupunki slummeihin GM kasveja istuttavien yhtiöiden toimesta. ”*Tulemme lopulta päätymään miljooniin pieniin maanviljelijöihin ympäri maailman, jotka on ajettu heidän mailtaan sanoinkuamattomien kauheuksien kestäättömiin, kurittomiin, taantuneisiin ja häiriintyneisiin megalopoleihin,*” prinssi sanoi. ”Mistä meidän tulisi puhua on ruoka turvallisuus, ei ruuan tuotanto – tämä on se millä on merkitystä, ja tämä on se jota ihmiset eivät tule ymmärtämään. ”Ja jos he kuvittelevat että se tulisi jotenkin toimimaan, koska he aikovat mennä yhden muodon ovelasta geneettisestä suunnittelusta toiseen, niin laske minut silloin ulkopuolelle koska tämä taatusti tulee aiheuttamaan kaikkien aikojen suurimman tuhon ympäristöllisesti.” Todistuksena, prinssi siteerasi ympäristö ongelmia maissa, jotka ovat käyttäneet GM kasveja ruuan tuotannon kasvattamiseksi.¹

Tiedeyhteisön raholta Prinssin purkaus tuomittiin nopeasti ”*tieteellisesti ja moraalisesti puolustelemattomana*”, silti hän sai innostuneen tuen useimmilta ympäristöjärjestöiltä, kuten *Friends of the Earth* ja *Soil Association*. Anti-Gm hysteria ei kuitenkaan rajoitu vain pelkästään ”vihreisiin”, vaan ulottuu aina ”punaisiin” ja ”ruskeisiin”, ääri-vasemmistoon ja ääri-oikeistoon asti. Tämä puna-vihreä-ruskea allianssi muodostaa tänään suurimman uhan demokratialle, sillä siinä yhdistyy historian kaikki antikristillisimmät vihan ideologiat – marxismi, eko-fasismi/islamismi ja natsismi. Tässä allianssissa erilaiset ääriliikkeet ovat panneet syrjään heidän keskinäiset vihamielisyytensä ja yhdistyneet heidän yhteistä vihollistaan – juutalaiskristillisyyttä, Amerikkaa, Israelia ja kapitalismia – vastaan. Tämä liittouma muodostui kohta kylmän sodan jälkeen vastavoimaksi globalisaation aikaansaaman kansainvälisen murroksen aiheuttamalle traumalle.

Tällaisen epätavallisen liittouman olemassaolo pantiin merkille erityisesti Irakin sodan aikana ranskalaisen ääri-liikkeiden tutkijan Alexandre Del Vallen toimesta, jota lainaamme perusteellisemmin vasta yhdeksännessä luvussa. Kun Prinssin vaikutusvallan omaava yläluokan jäsen esiintyy kuin 17 -vuotias teinianarkisti protestoiden äänekkäästi ”jättiläismäisiä suuryrityksiä” vastaan, ei pitäisi tulla suurenakaan yllätyksenä jos pian näkisimme hänet globaalin anti-kapitalistisen vallankumouksen johdossa ympärillään haltioitunut väkijoukko huutamassa ”*Hail Charles*”! Hänen poliittisessa manifestissaan *Harmony: a New Way of Looking at the World*, Prinssi paljastaakin todelliset päämääränsä aloittamalla sen innostuneella huudahduksella ”*Tämä on kutsu vallankumoukseen*”!

1 <http://www.theguardian.com/environment/2008/aug/13/prince.charles.gm.farming>

John Joe McFadden, molekulaarinen geneetikko Surreyn Yliopistossa, kritisoi Prinssin lausuntoa ”mahtailevana luonnonsuojeluna”:

Prinssi Charles väittää, että GM sadot tulevat olemaan ympäristöllinen katastrofi. Mutta hänen näkynsä maataloudelle olisi paljon suurempi onnettomuus maailman köyhille, joiden ensisijainen huoli on löytää heidän seuraava ateriansa. Äskeiset tutkimukset havainnollistavat että GM kasvit voivat saada aikaan viljan tuotannon lisääntymisen, erityisesti kehittyvissä maissa, missä niin paljon ruoka sadosta päätyy hyönteisten mahaan tai kuivuuden tuhoamiksi. Samaan aikaan, kun suuri osa maailmasta nälkiintyy, Prinssi Charles käskee köyhiä syömään luomutorttua ja tuhlaa omaisuutta muuttamalla hänen Aston Martinsin käymään ”ylijäämä” viinillä silmiinpistävän luonnonsuojelun esityksenä. Silti ajaminen Lontoosta hänen Highgrove maatilalleen muutetulla Astonillaan kuluttaa viiniä joka on tuotettu noin tonnista viinirypäleitä, ruokavara joka olisi paljon paremmin käännetty ruokkimalla nälkäiset suut. Prinssi Charlesin mahtaileva luonnonsuojelu on ylellisyyttä, joka tekee köyhistä köyhempiä.

Jim Dunwell, *biologinen tiedemies* Readinging Yliopistosta, kirjoittaa:

GM kasveja ollaan viljelty suurimittaisesti monissa maailman maissa, kaikkiaan 114 miljoonaa hehtaaria vuonna 2007, pääasiassa Pohjois-Amerikassa, Brasiliassa ja Argentiinassa. Äskettäin on arveltu että viimeisen 10 vuoden aikana ne ovat tarjonneet taloudellista hyötyä maanviljelijöille, jotka ovat kasvattaneet niitä 33.8 miljardin dollarin edestä. Myös vähentyminen satojen viljelyyn tarvinneessa energian määrässä on arvioitu vastanneen 6.5 miljoonan auton poistamista tieltä.

Mitä tulee taas GM siementen oletettuun uhkaan pienviljelijöille, Giles Oldroyd, tutkimusryhmän johtaja John Innes Centre:ssä, sanoi:

Geneettinen muuntelu tarjoaa ja tulee tarjoamaan jatkossakin arvokkaita ratkaisuja parantaessamme maatalous järjestelmämme kestävyttä, mutta säilyttää sadot jotka ovat globaalille ruuan tuotannolle olennaisia. Geneettinen muuntelu ei ole uhka pienviljelijöille. Me toimimme vapaassa markkinataloudessa ja pienviljelijät, aivan kuten suuret, voivat valita istuttavansa GM siemenet tai eivät. Prinssin huonosti informoidut ja hämmentävät lausunnot ovat haitallisia rationaaliseen väittelyyn meidän ruuan tuotannon järjestelmästäme.¹

Prinssi muun muassa syytti GM -teknologian johtaneen pienviljelijöiden itsemurhiin Intiassa,² mutta tämän Marie-Monique Robin ohjaamassa filmissä *The World According to Monsanto* esitetyn väitteen on osoittanut perättömäksi *International Food Policy Research Institutun (IFPRI)* teettämä tutkimus.³ Tosiasiassa Prinssi ei voisi vähempää välittää pienviljelijöiden itsemurhista, mutta hän käyttää tätä valheellista informaatiota propaganda aseena GM -teknologiaa vastaan. Populistisella esitystavallaan Prinssi ei tavoittelekaan tiede-eliittiä puolelleen vaan pyrkii vetoamaan tavallisen kansaan, joka suuren taloudellisen ahdingon aikana tuntee olevansa suurten markkinavoimien uhri. Hän vetoaa kansan tunteisiin, ei terveeseen järkeen tai maltilliseen arviointikykyyn. Natseja syytettiin aikoinaan tieteen vastaisuudesta ja sitä he olivatkin. Monia merkittäviä tiedemiehiä, Albert Einstein mukaanlukien, pakeni maasta natsien vallannousun aikana.

1 http://www.google.com/webhp?source=search_app

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1069392/GM-crop-firms-driving-farmers-suicide-says-Prince-Charles.html>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/The_World_According_to_Monsanto#cite_ref-6

Hyvä esimerkki siitä mihin tällainen geenimanipuloiden -ruuan vastainen hysteria voi ääri tapauksessaan johtaa, on Zimbabwen ja Sambian hallituksen GMO -vastainen politiikka maansa nälänhädän aikana vuosituhannen alussa. Tämä paljastuu seuraavassa kyselyssä luomuruuan vaikutuksesta maailman nälkään:

Mikä on luomuruoka liikkeen vaikutus maailman nälkään?

Luomu/ei geneettisesti muunellun ruuan liike on mennyt viimeaikoina nopeasti eteenpäin. Maatalous ei täytä nykyisin maailmalaajuista kysyntää, aiheuttaen laajalle levinnyttä nälkiintymistä. (kysy vain Sally Struthersilta...). Ottaen huomioon että sadot ovat huomattavasti alhaisempia (ja paljon kalliimpia) luonnonmukaisella maanviljelyllä, kuin valtavirran maatalous menetelmillä, kysyn seuraavat kaksi kysymystä. Mikä prosentuaalinen osuus maailman ruuan kysynnästä on kohdattu nyt, ja mikä prosentti osuus kohdattaisiin jos kaikki maanviljely tulisi luonnonmukaiseksi/ei-GM?

Itseasiassa luomuviljely liike on kasvattanut maailman nälkää. Luonnonmukaiset sadot ovat pienempiä. Kansakunnat ovat kieltäneet ruoka avun perustuen tosiasiaan, että lahjoitukset eivät ole olleet luonnonmukaista. Zimbabwe on tästä esimerkki. Tuhannet ihmiset nälkiintyivät, kun Zimbabwen hallitus riiteli USA:n lahjoittaman vilja varaston geneettisestä luonteesta. Useimmat kuluttajat maailmalaajuisesti suosivat luomua, mutta kieltäytyvät maksamasta luomun hintoja. Tilaa jani Aasiassa juoksi näihin ongelmiin ja hävisi rahaa tekemissään luomu sopimuksissa. Ei-GMO ruoka on vajoamassa kulutuksesta ja GM ruoka on nousemassa. Useimmille kolmannen maailman kansoista on selvinnyt, että GM sadot ovat paljon vastustuskykyisempiä, tuotteliaampia, ja maanviljelijöilleen parempia raha ansioita. Vähempi häviö kuivuudelle ja hyönteisille tuo ruuan pöytään. 85% viljasta USA:ssa on GM, soijapapua on 91% sadosta. ¹

Kiitos Greenpeace, että pelastit meidät kultaiselta [GM] riisiltä!

Sambian vuoden 2002 nälänhätä paheni, kun sen presidentti kieltäytyi vastaanottamasta USA:n ruoka-apua, joka sisälsi geneettisesti muokattua riisiä. Hän kutsui sellaista ruokaa ”myrkyksi” ja sanoi sen olevan ”olennaisen vaarallista.” ”En voi hyväksyä, että meidän tulisi käyttää kansaamme koekaniineina,” presidentti Mwanawasa sanoi.² Ihmiskunnan

1 <http://answers.yahoo.com/question/index?qid=20100201195703AAtxL1>

2 <http://theprogressivecontrarian.com/2013/03/19/the-dark-side-of-the-anti-gmo-movement/>

historia on täynnä esimerkkejä keinotekoisesta ihmisen aiheuttamasta nälänhädästä. Ukrainassa Stalinin käynnisti vuosina 1932 -33 maaseutujen pakkokollektivisoinniin, mikä johti arviolta 2– 8 miljoonan ukrainalaisen kuolemaan (tarkempaa lukua ei ole kyetty määrittelemään). Tämä onnettomuus tunnetaan *holodomorin* (so. tappaa nälän kautta) nimellä ja ainakin 19 maata on tunnustanut sen kansamurhaksi. Euroopan Unioni julkaisi 23. lokakuuta 2008 päätöslauselman, jossa holodomor tunnustettiin ”rikokseksi ihmisyyttä vastaan.”

Kambodžassa Pol Potin punaiset khmerit loivat utopisen agraari-yhteiskunnan, missä ihmiset pakotettiin muuttamaan kaupungeista maaseuduille. Utopia muuttui kuitenkin dystopiaksi, jossa arviolta 2 miljoonan ihmistä nälkiintyi maaseuduille, kun kaupunkilaisilla ei ollut tarvittua ymmärrystä maatalouden hoidosta. Wikipedia kirjoittaa Punaisten khmerien hirmuteoista:

Punaisten khmerien hallinto oli vertaansa vailla julmuudessaan. Punakhmerien pakkotoimenpiteet kohdistuivat valikoimatta kaikkiin yhteiskuntaluokkiin, kuitenkin keskiluokkaan erityisesti. Ihmisiä vainottiin ja surmattiin vähäisistäkin syistä. Hallinto oli erityisen jyrkkä poliittista toisinajattelua ja vastarintaa kohtaan. Vanha älymystö oli uuden hallinnon erityisenä silmätikkuna. Vanha hallitseva luokka sai mennä, kun uutta ihmistä muovattiin porvarillisen yhteiskunnan tuhkasta. Tarkoituksena oli tasa-arvoistaa yhteiskunta pakkokeinoin. Punaiset khmerit vainosivat erityisesti lukeneistoa, kuten pappeja, lääkäreitä ja opettajia. Yhteydet ulkomaille olivat riittävä syy teloitukseen. Punaisten khmerien tekemät murhat kohdistuivat myös etnisiin vietnamlaisiin, kristittyihin, muslimeihin ja buddhalaismunkkeihin. Koska Kiinan hallitus oli punaisten khmerien liittolainen, kiinalaisia ei tapettu, mutta monet lähtivät maasta, sillä he eivät saaneet harjoittaa ammattiaan. Myös puolueen sisäiset puhdistukset yltyivät punaisten khmerien hallinnon aikana huippuunsa vuosina 1977–78.

Koska puhdistusten yhteydessä tapettiin varsinaisen kohteen lisäksi myös tämän työtoverit, perhe jopa koko kylä, vaativat ne tuhansittain uhreja. Khang Lek leun johtamassa Tuol Slengin vankilassa kidutettiin noin 17 000 ihmistä joista vain seitsemän tiedetään selvinneen hengissä. Teloitusmenetelmät olivat mitä hirveimmät: Vauvat laitettiin puita vasten roikkumaan ja heidät nuijittiin kuoliaaksi. Heidät nuijittiin, koska haluttiin säästää luoteja. Teloitettavat vietiin huoneisiin joissa oli sänky. Uhrin sidottiin sänkyyn kiinni ja heidän päänsä murskattiin kuokalla. Toisinaan taas teloitettavan vatsa avattiin ja sinne laitettiin skorpioneja, hämähäkkejä tai hyönteisiä. Koulutus ja terveydenhuolto, jotka aiemminkin olivat olleet heikkoja romahtivat täysin. Koulutusjärjestelmä rajoittui kolhoosien kouluihin joissa keskityttiin paljolti poliittiseen kasvatukseen. Punaiset khmerit pakottivat ihmiset työskentelemään keskeytyksettä 12 tuntia ilman riittävää ravintoa. Länsimainen lääketiede pantiin viralta, mikä johti ihmisten kuolemiseen perinteisellä maalaislääketieteellä.¹

Irlantilainen Israelia ja läntistä sivilisaatiota puolustava ateisti Mark Humphrys kirjoittaa: ”Kambodžan kansanmurhan monet johtajat kehittivät kauhistuttavan filosofiansa vasemmistolaisissa yliopistoissa Ranskassa ja Yhdysvalloissa. Kansanmurha sisälsi painotuksen teemoihin kuten *takaisin luontoon, anti-omaisuus, luonnonmukainen, ilman teknologiaa tuotettu ruoka, ja vaihtoehtoinen, ei läntinen lääketiede*. Jos haluat tietää millaista yhteiskuntaa globalisaation vastaiset protestoijat johtaisivat, niin katso vain punaisiin khmereihin.”² Sattumoisin luomu ruoka ja vaihtoehtoinen lääketiede on myös Prinssi Charlesin jatkuvan lobbauksen kohteena. Globalisaation vastustajana hän ajaa

1 http://fi.wikipedia.org/wiki/Punaiset_khmerit#Terrori

2 <http://markhumphrys.com/communism.asia.html#cambodia>

kestävän kehityksen maailmanvallankumousta manifestissaan *Harmony: a New Way of Looking at the World*.

Täydellinen kuvaus siitä millainen Charlesin ”kestävä vallankumous” tulisi lopulta olemaan annetaan seuraavassa kirjoituksessa:

Radikaalit luonnonsuojelijat ja vihan-täytteiset anti-konsumeristit "black bloc" mellakoijat kutsuvat utopistiseen teknologiaa edeltävään, konsumerismia edeltävään maailmaan. Mutta sellainen maailma, tietenkään, vaatisi kansanmurhaa 1900 -luvun mittasuhteilla. "Kuinka monta ihmistä maailma voisi elättää sellaisen uus-neoleettisen mallin alla? Kymmenen miljoonaa? Sata miljoonaa? Olkaamme runsaskätisiä ja sanokaamme miljardi. Tämä tarkoittaa että neljä viides osaa maailman väestöstä pitäisi kadota... Saavuttaakseen heidän ihanne yhteiskuntansa, luodakseen taivaan maanpääälle, neljän miljardin ihmisen pitäisi kuolla. Ja kenen sinä luulet näiden ihmisten olevan? Ja kenen sinä luulet pääsevän valitsemaan kuka lähtee, ja kuka jää?... Kun aika tulee. .. se tulee olemaan Anarkistis-Vihreiden Kansan Koalition keskuksen komitea joka tekee päätökset. Työläiset ja pyrokraatit ja kuorma-auton ajajat ja koululaiset lapset eivät vain asetu kaduille kuolemaan. Ei, se tulee olemaan Pol Pot jälleen kerran... Me tiedämme harjoituksen; olemme nähneet sen monet kerrat aikaisemmin. Kansan viholliset tullaan marssittamaan ulos kaupungeista ja paimentamaan leireihin työskentelemään yhteisin hyvän puolesta. Ne jotka eivät voi käsitellä sitä, jotka eivät voi sovittaa itseään uuden järjestyksen tahtoon... No, heidät vain täytyy uhrata. He tulevat menemään yhdessä jonossa soijapapu peltojen halki joukkohautoihin jotka on huomaavaisesti valmistettu heille. Ja voit olla varma, että puskutraktorit ja pistoolit tulevat olemaan viimeinen teknologinen tuote josta luovutaan sen jälkeen kun vihreä vuosituhat saapuu.”¹

Äskettäisessä Cambridgen Yliopiston Euroopan Akatemian konferenssissa, kultaisen riisin kehittämisessä mukana ollut keksijä sanoi.

Jos meidän yhteiskuntamme ei kykene purkamaan pian transgeenisen teknologian demonisoimista, historia tulee pitämään sitä vastuunalaisena miljoonien ihmisten kuolemaan ja kärsimykseen: köyhän maailman ihmisten, ei ylen syöneen ja etuoikeutetun Euroopan, anti-GMO hysterian kodin.²

Liikaväestön uudelleesijoittaminen

Ennen juutalaisongelman lopullista ratkaisua Puolan juutalaiset pakotettiin Natsi-Saksan määräyksestä täyteen ahdettuihin ghettoihin, joista pahamaineisin on Varsovan Ghetto. Suuri asukastiheys, ruuan ja jätevesihuollon puute yhdessä tiheentyvien juna-kuljetusten kanssa, johti sen asukas määrän putoamiseen vuoden 1940 400 000:sta vuoden 1943 37 000:een ennen sen lopullista purkamista ja jäljelle jääneiden lähettämistä Auschwitziin kaasutettavaksi. Kun Prinssi Philip julistaa, että teollisen vallankumouksen aikaansaama ”julkinen jätevesihuolto, parempi sairaanhoito ja vieläkin tehokkaampi maatalous” oli huono asia, koska se aiheutti ”valtavan mittasuhteen ekologisen tuhon”, tarkoittaa hän, että nämä hyvin vointia ja väestönkasvua ylläpitävät infrastruktuurit tulee purkaa maan ekologisen ”tasapainon” saavuttamiseksi. Hän tarkoittaa, että planeetan ”liikaväestö” tulisi pakottaa Varsovan Gheton kaltaisiin olosuhteisiin ennen heidän lopullista siirtoaan tuhoamis leireille. Nyt Philip parka on tullut hieman liian vanhaksi innostaakseen ihmisiä kansanmurhaan, mutta hänen läpimätä esikoisensa on astunut hänen kenkiinsä.

1 <http://markhumphrys.com/communism.asia.html#cambodia>

2 <http://theprogressivecontrarian.com/2013/03/19/the-dark-side-of-the-anti-gmo-movement/>

Telegraph julkaisi 6. helmikuuta 2009 paljastavan uutisen Prinssin todellisista suunnitelmista ”liikaväestön” varalle otsikolla ”Slummien Miljonääriin hökkelikylä malli urbaanille suunnittelulle, sanoo Prinssi Charles:”

Prinssi Charles: intuitiivisen muotoilun kielioppi, mikä on täysin poissa kasvottomista levy palikoista, joita yhä rakennetaan ympäri maailman ”varastona köyhille”.

1

Mumbain hökkelikylä, joka oli mukana filmissä Slummien Miljonääri pitäisi olla malli urbaanille suunnittelulle, Prinssi Charles sanoo, sillä se edustaa parempaa tapaa asuttaa kasvavaa väestöä.

Viimeisimmässä hyökkäyksessään läntistä urbaania arkkitehtuuria vastaan, Prinssi viittasi myönteisesti Dharaviin, slummiin jossa 600,000 – 1000,000 ihmistä on ahdettu 520 eekkeriin ränsistyneitä majapaikkoja. Puhuen konferenssille St James's Palatsissa hänen järjestönsä *Foundation for the Built Environment* järjestämänä, prinssi sanoi Dharavilla olevan "perustana oleva intuitiivisen muotoilun kielioppi, mikä on täysin poissa kasvottomista levy palikoista, joita yhä rakennetaan ympäri maailman ”varastona köyhille”. Hän viittasi kaupunginosan käyttöön paikallisesti hankittuja materiaaleja, sen liiketoiminnan ja kotien tasapainoon ja sen kävelylle kelpoiseen lähiympäristöön todisteena paremmuudestaan. Näkyvästä Slummien Miljonäärissä, Dharavilla on hyvin onneton jätevesi ja vesihuolto järjestelmä. *On arveltu että kylä sisältää yhden käymälän jokaista 1,400 asukasta kohti. Paikallinen joki, Mahim Creek, on sen sijaan käytetty laajasti paikallisten asukkaiden toimesta, johtaen tarttuvien sairauksien säännölliseen leviämiseen. Sadekauden aikana, kadut tulvehtivat säännöllisesti ihmisulostetta.* "Minä uskon vahvasti, että lännellä on paljon opittavaa yhteisöistä ja paikoista, jotka joskus köyhempiä materiaalin suhteen ovat äärettömästi rikkaampia tavoissa miten he elävät ja järjestävät itsensä yhteisöiksi," Prinssi sanoi. "Se voi olla että muutaman vuoden ajalla' tällaiset yhteisöt tullaan ymmärtämään parhaana varustuksena kohdata haasteet, jotka uhmaavat meitä koska niillä on sisään rakennettu sietokyky ja aidosti kestävä elämäntavat".²(kursivointi lis.)

Voitko kuvitella, että mies jonka omaisuuden netto arvo on 210 miljoonaa £, joka omistaa 10,000 taloa, yhtä monta kauppaa ja liikehuoneistoa eri puolella maailmaa,³ joka polttaa Aston Martinissaan ”ylijäämä” viiniä, puhuu St. Jamesin Palatsista ja ylistää slummiä

1 Kuvan lähde: <http://indiawires.com/11216/news/state-news/mumbai-vested-interests-behind-rise-of-mumbai-slums-says-raj-thackeray/>

2 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/theroyalfamily/4535451/Slumdog-Millionaire-shanty-town-a-model-for-urban-planning-says-Prince-Charles.html>

3 <http://www.therichest.com/celebnetworth/politician/royal/prince-charles-net-worth/>

jossa on vain yksi käymälä 1400 asukkaalle ja missä ulosteet virtaavat kaduilla, koska sen asukkailla ei ole rahaa rakentaa kunnollista jätevesi ja vesihuolto järjestelmää ”mallina urbaanille suunnittelulle” ja paremmaksi tavaksi asuttaa kasvavaa väestöä. Hän edelleen vihjaa että tällaisia slummeja tulisi rakentaa ”varastoksi köyhille”. Yleensä ihmisillä on tapana säilyttää varastoissa tavaraa, joille ei ole muualla tilaa ja mikä päättyy myöhemmin hävitettäväksi, ellei sille löydy enää käyttöarvoa. Tässä onkin asian ydin.

Sana ”liikakansoitus” sisältää jo itsessään kansanmurhan ainekset, sillä jos jotain on liikaa, tulee sitä silloin vähentää. Sanoihan Jeesuskin, että jos jollakin on ”kaksi ihokasta, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja jolla on ruokaa, tehköön samoin” (Luuk. 3:11). Tällainen filosofia ei kuitenkaan yltäkyläisyydessä elävää kruununperillistä juuri houkuttele. Sen sijaan, että hän koittaisi asua edes yhden viikon tässä saastan ja ulosteen täyttämässä kaatopaikassa ja tutustuisi sen asukkaiden arkeen, hän sanoo, että tällaisia likaviemäreitä tulisi rakentaa lisää maailman kasvavalle väestölle. Prinssin höpinä kuinka Dharvilla on ”*perustana oleva intuitiivisen muotoilun kielioppi*”, on täyttä potaskaa jota hän ei usko itsekkään. Mumbaissa asuva Sadhvi Sharma kirjoittaa Dhravin slummien kylmistä tosielämän realiteeteista:

Mubay: Viime viikolla Prinssi Charles tuli avautumaan Dharavin slummeista, ihannoiden kaupungin suurinta hökkelikylää, Dharavia, kehityksen mallina maailmalle. Englannin tuleva kuningas – luulen – on todellakin eksyksissä tällä kertaa. Prinssi puhui konferenssissa, jonka hänen järjestönsä Foundation for the Built Environment, avustus organisaatio mikä yrittää saada paikallisia slumminalueiden uudelleen muotoiluun, oli järjestänyt. Puhuen suunnittelijoiden, avustustyöntekijöiden ja hallituksen virkamiesten kokoontumisessa, St. Jamesin Palatsin ylellisessä ympäristössä, Prinssi sanoi että Dharavi, mikä on mukana hitti filmissä Slummien miljonääri, on innoitus maailman rikkaimille osille. ”Minä uskon vahvasti, että lännellä on paljon opittavaa yhteisöistä ja paikoista, jotka joskus köyhempiä materiaalin suhteen ovat äärettömästi rikkaampia tavoissa mitenkä he elävät ja järjestävät itsensä yhteisöiksi,” hän sanoi. Charlesin kunnioitus Dharavia kohtaan, niinkuin se pitäisi salaisuuden ainutlaatuisen hengellisestä ylempään elämäntyylisiin, ei vain kuvasta täydellistä kehityksen hylkäämistä näille köyhtyneille ihmisille, jotka yhä pyrkivät siihen – se myös löyhkää tietämättömyydeltä ja köyhyyden takapajuiselta romantisoimiselta. Tämä Prinssi, joka on kasvatettu ylellisyyden sylissä, jotenkin kuvittelee että viehättävän vanhanaikaiset, köyhät intialaiset ovat alistettu elämään saastassa. Charlesin mukaan, Dharavin slummin asukkaiden käyttämät paikalliset materiaalit, ymärstön käveltävät lähiseudut, ja sen työpaikkojen ja kotien sekoitus lisättynä perustana olevaan intuitiivisen muotoilun kielioppiin on täysin poissa kasvottomista levypalikoista, joita yhä rakennetaan ympäri maailmaa ”varastona köyhille”.

Perustana oleva intuitiivisen muotoilun kielioppi? Charles on selvästi fantastisella huumetripillä. Kenties joku terästi hänen juomansa vierailullaan Mumbain slummeihin. Dharavissa mikä sijaitsee Mumbain sydämessä, yli 600,000 ihmistä on sullottu vain reilun 500 eekkerin tilaan, josta puuttuu kunnolliset kansalaispalvelut. He asuvat täällä koska heillä ei ole mitään parempaa vaihtoehtoa – kuten esimerkiksi elää noissa ’kasvottomissa levypalikoissa’, joita Prinssi niin solvaa. Kuten eräs raportti tähdentää: ’Dharavi on äärimmäisen tiheä ympäristö. Äskettäinen Kamla Raheja Vidyanidhin Institute of Architecture (KRVA) kartoitus totesi, että Dharavin keskus alue (Chamra Bazaar) pitää sisällään 336,643 ihmisen tiheyden neliökilometriä kohti! Otaksuen 700,000 väestöä, Dharavin väestön tiheys olisi jotain 314,887 neliökilometriä kohti. Tämä on 11 kertaa niin tiheä kuin Mumbaissa kokonaisuudessaan (kaikkein tiheimmin asuttu kaupunki maailmassa 29,500:n väestömäärällä neliökilometriä kohti) ja enemmän kuin kuusi kertaa niin tiheä kuin päiväsaikaan Manhattanilla (jotain 50,000 ihmistä neliökilometriä kohti).’ Tosiasia että ihmiset elävät ja työskentelevät sellaisissa olosuhteissa ei ole jonkin sortin kulttuurisen ilmaisun muoto, kuten Prinssi Charles kuvittelee, mutta köyhtymyksen ja asianmukaisen infrastruktuurin puutteen seurausta. Ei ole mitään

kunnioitettavaa elää hatarissa hökkeleissä, jotka on tehty käsin paikallisista materiaaleista, kuten asbestista, pelleistä, pahveista, muovista ja vaatteiden palasista.

Ja sadekaudella Mumbain 'käveltävät lähiseudut', jonka Prinssi kuvittelee olevan niin miellyttävä kuljeskella yksinään, tulee jopa vielä maalauksellisemmaksi miljööksi, kun miesten ja naisten täytyy kahlata polviin ulottuvan, toisinaan jopa vyötäröön ulottuvan veden läpi. Virraten viemäreistä, vesi kuljettaa ihmisten ja eläinten jätösten löyhkäävää seosta, tuoden sellaisia tauteja kuten denguekuumeen, leptospiroosin ja koleran, mikä vaatii monien noiden 'käveltävien lähiseutujen' asukkaiden hengen joka vuosi. Prinssi Charlesille, nämä 'perinteiset' miljööt sisältävät 'ominaispiirteet ympärilöllisesti ja sosiaalisesti kestäväan asutukseen maailman kasvavasti kaupunkilaiseen väestöön.' Joten sen sijaan, että rakentaisi kaavailemansa 8,500-neliöjalan, viiden kylpyhuoneen ympärilöllisesti ystävällisen talon pojalleen Williamille, kenties Charlesin tulisi lähettää nuori Prinssi Dharaviin missä hän voisi kokea jakamisen ilon jonottaessaan joka aamu päästäkseen huusiin, tai vieläkin paremmin, kyyristellä tienvarrella kuten monien Mumbayalaisten yhä täytyy tehdä. Tämä voisi olla hyvin hengellinen kokemus Williamille, varmastikin, korvaamaton opetus vihreässä yhteisössä elämisestä... Se mitä on ylistetty Prinssi Charlesin ja muiden läntisen eliitin jäsenten taholta 'ympärilöllisesti kestäväan elämäntapana', on vain korutonta, karua köyhyyttä, ja tämä on tehty näyttämään hyväksyttävältä, jopa haluttavalta, suulaan Prinssin kaltaisilta.

Näiden ihmisten kehityksen hylkääminen ei ainoastaan merkitse, että ihmisiä lännessä nuhdellaan haluamasta lisää, vaan myös sitä että kehittyvissä maissa olevia rohkaistaan jäämään köyhiksi, pitäytymään heidän "perinteisessä" elämäntavassa. Trendikkäät termit kuten 'kestävä kehitys' ja 'luonnonmukainen maanviljely' ovat vain uusia sanoja köyhyydelle, mikä painottaa uuvuttavaa työtä jotenkin positiivisena ja palkitsevana. Antaessa köyhyydelle kulttuurisen vivahteen se esittää sen hyväksyttävän näköisenä, ja jopa olettaa että ihmisillä jotka elävät olosuhteissa mitkä olisivat sietämättömiä länsimaalaiselle, on jonkin sotin luonnollinen taipumus sietää köyhiä elin standardeja. Todellakin, Charles ylisti, että the 'tällaisilla yhteisöillä' on 'sisään rakennettu sietokyky'. Köyhyys tällöin on nähty joidenkin luonnollisena tilana, enemmän kuin sosiaalisten ja poliittisten ehtojen tuotoksena. Tässä näkemyksessä, köyhien täytyy vain sopeutua, ei ylittää, kohtaloansa. Dharavilla on monia rikkaita tarinoita kerrottavanaan, kuin myös monilla Mumbain slummeilla. Hökkelikylä sisältää sen kujien sisällä kukoistavaa elinkeinoa ja joitakin hyvin kiireisiä ihmisiä: räätäleitä, nahkan valmistajia, and some very busy people: tailors, leather tehtailijoita, savenvalajia, kauppiaita, puuseppiä, siirtolaisia työnperässä ja muuta. Kysy kenetä tahansa, joka elää täällä, että miksi he haluavat heidän lapsensa tulevan, ja vastaukset vaihtelevat tohtoreista suunnittelijoihin piloteista journalisteihin.

Jotkut slummin asukkaat ovat muuttaneet, kaupungin uudelleen asutus ohjelman alla, leviäviin tasaisiin monikerroksisiin rakennuksiin. Toiset ovat valinneet elää slummeissa säästääkseen heidän lastensa opiskelua varten ja lähettääkseen heidät ulkomaille. Nämä Dharavin asukkaat, jotka vastustavat saneeraus suunnitelmia slummille eivät taistele oikeuksiensa puolesta säilyttää heidän 'elämäntyyliänsä'; he yksinkertaisesti vaativat parempaa sopimusta mitä on tarjottu. He tahtovat enemmän tilaa ja suoja elinkeinojensa pitämiseksi. Heidän huolensa ja käsityksensä ovat hyvin todellisia — kyky työskennellä, maksaa veroja, saada eatusapua ja päättää heidän omasta tulevaisuudestaan. 'Yhteisöllisyyden tunne' josta Charles haluaa lännen ottavan opikseen, ei ole jokin slummin asukkaiden ominaisuus, mikä säilyttää jonkin syvän hengellisen merkityksen. Se on todellinen selviytymiskeino. Kapeissa kujissa, nuhruisissa huoneissa ja kotien ulkopuolella juoksevilla avoimissa viemäreissä ei ole mitään vihreää tunteellisuutta. Eläminen slummissa ei ole elämäntavan valinta, ja kukaan ei tee laulua ja tanssi WC jonoissa. Ihmiset yrittävät vain pärjätä heidän elämässään, ja mikä sitoo heitä kaikkia on pyrkimys paremaan. Hökkelikylällä on todellakin paljon opetusta lännelle — se on kunnianhimon, yrittäjyyden ja korkeiden pyrkimysten.¹

Vähä-älyisempikin käsittää, ettei Prinssin todellisilla päämäärillä ole mitään tekemistä "intuitiivisen muotoilun kieliopin" kanssa. Sanoessaan, että tällaisilla yhteisöillä olevan

1 <http://www.spiked-online.com/newsite/article/6197#.Up917MRdUy0>

”sisään rakennettu sietokyky ja aidosti kestävä elämäntapa”, hän tarkoittaa, että niiden vähän ympäristöä kuormittava ”elämäntapa” ja ”sisään rakennettu sietokyky” on ekologisesti paljon kestävämpi asumismuoto maailman kasvavalla kaupunkilaisväestölle, kuin nämä enemmän luontoa kuormittavat ”kasvottomat levypalikat”. Toisin sanoen, ihmisten materiaalin hyvinvointi täytyy jälleen uhrata luonnon ”tasapainon” vuoksi. Lisäksi hän väittää sen olevan molemminpuolinen etu, sillä vaikka tällaiset yhteisöt ovat ”köyhempiä materiaalin suhteen ovat [ne] äärettömästi rikkaampia tavoissa mitenkä he elävät ja järjestävät itsensä yhteisöiksi”. Mutta haluaisitko sinä todella elää Dharavin kaltaisessa täyteen pakatussa, ihmisjätteitä tulvivan saasteen keskellä, jotta voisit kokea sen ”upean” yhteisöllisyyden tunteen. Samalla myös pääsisit nauttimaan sen asuntojen arkkitehtuurin silmiä hivelevästä ”intuitiivisen muotoilun kieliopista”.

Nyt Pinssin on uutisoitu suunnittelevan ”jättiläismäistä eko-kylää Intiaan”, mikä on saanut innoituksensa elokuvassa ”Slummien Miljonäärin” esiintyneestä Dharavista. Se rakennetaan hänen järjestönsä Foundation for the Built Environment Charity kautta ja päämääränä on ”tehdä nämä yhteisöt suureksi paikoiksi elää *vaikka luonnolliset olosuhteet saattavat tehdä sen aluksi vaikeaksi*”. Viranomaisien mukaan se tulee olemaan ”erittäin tiivis, mutta miellyttävä” asuinalue ja ”projektin on sanottu olevan *vasta alkua* useille kestäville, äärimmäisen tiheille yhteisöille, joita suunnitellaan Intiaan.”¹ Uskotko todellakin, että nämä yhteisöt olisivat miellyttäviä paikkoja elää, jos Prinssin oma järjestö myöntää, että niissä asuminen ”saattaa vaikuttaa aluksi vaikealta”. Miksi nämä yhteisöt rakennetaan juuri Intiaan –maailman ylikansoitettumaan maahan heti Kiinan jälkeen

Entä Kiina? Johtuuko Prinssin halveksunta kiinalaisia kohtaan todellisuudessa hänen kiintymyksestään Dalai Lamaa ja tiibetiläisiä kohtaan, vai onko kyse ennemminkin siitä, että Kiina on maailman väkirikkein maa? Muista hänen isänsä sanat ylikansoitus ongelmaan: ”Minun täytyy tunnustaa, olen kiusaantunut pyytämään jälleensyntymistä erityisen tappavaksi virukseksi.” Philip on myös kuuluisa hänen toistuvista rasisista ”sammakoistaan”, kuten eräs minkä hän antoi brittiläisille opiskelijoille valtion vierailulla Kiinaan. Hän varoitti heitä, että ”jos jätte tänne yhtään kauemmin, teillä kaikille kasvaa vinot silmät.”² Ekonatsismi on yhtä rasisista kuin alkuperäinen natsisimikin. Se on vain onnistuttu peittämään näennäisen kansainväliseen muotoon, mutta todellisuudessa se pyrkii natsisimin tapaan ”alempiarvoisten” kansojen ja kulttuurien tuhoamiseen.

Meidän tulee ymmärtää, että radikaalin ympäristöliikkeen asenne maatalous- ja energiapolitiikkaan on lähtökohdiltaan jo hyvin rasisista. Viimeksi mainitusta annetaan hyvä esimerkki Robert Stonen ohjaamassa dokumentissa *Pandora's Promise*, jossa aikaisemmin ydinvoimaa vastustaneet ympäristöaktivistit puhuvat ydinvoiman puolesta. Tämä dokumentti osoittaa selvästi, kuinka ydinvoiman vastaista politiikkaa ajaa samanlainen hysteria kuin anti-GMO -liikettä. Tuuli- ja aurinkovoima ei ole realistinen vaihtoehto planeetan globaalien väestön energiatarpeille. Ydinvoima on sen sijaan ainoa realistinen ja *puhdas* vaihtoehto fossiilisille polttoaineille. Vihreät saarnaavat, että ihmiskunnan tulisi vähentää energiankulutustaan, mutta samalla he tuomitsevat läntistä teknologiaa havittelevan kehittyvän maailman pysyvään köyhyyteen. Richar Rhodes,

1 <http://www.mnn.com/lifestyle/arts-culture/blogs/prince-charles-planning-giant-eco-town-in-india>

2 http://en.wikiquote.org/wiki/Prince_Philip,_Duke_of_Edinburgh

liberaali demokraatti ja pulitzer -palkinnon voittaja, huomauttaa:

”On suora yhteys sivilisaatiolle saatavilla olevan energian määrässä ja sen elämänlaadussa. Jos ei tahdo tuomita yli puolta maan asukkaista köyhyyteen, sairauteen ja lyhytikäisyyteen, meidän on tuotettava lisää energiaa.”¹ Prinssi Charlesin kaltaisten ekonatsien mukaan kolmannen maailman kehittyminen on huono suunta, mikä pitäisi estää kaikin mahdollisin keinoin. Tästä syystä hän pitää Dhraavin kaltaista ”kaupunki-suunnittelua” parhaana tapana kolmannen maailman kasvavan väestön asuttamiseen.

Raamatullinen luonnonsuojelu

Olemme edellä kritisoineet ”luonnonsuojelun” verukkeella kulkevaa vihan ideologiaa – emme itse luonnonsuojelua. On syytä tähdentää, että luonnon- tai eläinsuojelu ei itsessään ole epäraamatullista. Päinvastoin, vihreät arvot juontuvat usein Raamatusta, mistä syystä monet hurskaat kristityt kalvinisteista puritaaneihin, evankelisiin ja kveekareihin ajoivat niitä aikoinaan yhteiskunnan laajempaan hyväksyntään.² On kuitenkin tärkeää erottaa raamatullinen luonnonsuojelu sen pakanallisesta versiosta. Viimeksi mainittu perustuu panteismiin ja animistisiin luonnonuskontoihin. Ratkaiseva ero raamatulliseen ympäristönsuojeluun on siinä se, että panteistit hylkää 1. Moos. 1:26-28:n ilmoituksen ihmiselle annetusta hallintavallasta luonnon yli. Se torjuu Kirjoitusten viestin Jumalan kuvaksi luodusta ihmisestä ja sivuuttaa hänen roolinsa vain pieneksi ja vähämerkitykselliseksi osaksi luonnon kaikenkattavaa ekosysteemiä.

Tämä harhaoppi on vallinnut luonnonsuojelu liikkeen ytimessä jo sen alkuajoista lähtien. Se oli nykypäivän ekologian isä ja darwinismin Saksassa popularisoinut Ernst Haeckel, joka sanoi: ”*Ihminen ei ole luonnon yläpuolella, mutta luonnossa.*” Hän kirjoitti:

Aivan kuin meidän Äiti Maamme on pelkkä tahra auringonsäteessä, niin myös ihminen itse ei ole muuta kuin protoplasman pienenpieni jyvä eloperäisen luonnon katoavassa viitekehäyksessä. [Tämä] selvästi osoittaa ihmisen todellisen paikan luonnossa ja hajottaa vallitsevan harhakuvan ihmisen ylivertaisesta tärkeydestä ja ylimielisyydestä, jolla hän asettaa itsensä erilleen rajattomasta universumista ja ylentää itsensä sen kaikkein arvokkaimman elementin asemaan.³

Haeckelin darvinistinen ekologia oli avoin hyökkäys Raamatun arvovaltaa vastaan. Sen näennäinen nöyryys paljastuu kyseenalaiseksi hänen seuraavasta kirjoituksestaan: ”Ihminen ei ole erotettu [eläimistä] erityisen kaltaisella sielulla, tai millään merkillisellä tai yksinomaisella psyykkisellä tarkoituksella, vaan ainoastaan korkeamman asteen psyykkisellä aktiivisuudella, *kehityksen ylemmällä vaiheella.*” Haeckelille ihminen ei ollut Jumalan kuva, mutta luomakunnan kehittynein – sen korkeimmalla älyllä varustettu – olento ja toiset ”rodut” olivat kehittyneempiä kuin toiset. Ihminen korvasi Jumalan ja tuli itse itsensä jumalaksi. Ekologia oli alusta saakka osa darwinismia, jolla itsellään taas oli hyvin negatiivisiä vaikutuksia tulevien vuosikymmenten rasistisiin rotuoppeihin.

1 Robert Stone: Pandora's Promise

2 Philip J. Sampson: 6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization, luku 3, sivut 76-91

3 <http://www.worldfuturefund.org/wffmaster/Reading/Germany/Radical%20Ecology.htm#HUMAN%20INEQUALITY>

Kuten yhteiskuntatieteiden tohtori Philip J. Sampson osoittaa perusteellisessa kirjassaan *6 Modern Myths About Christianity & Western Civilization*, evoluutioteorian metaforaa ”vahvimpien eloonjäämisestä” lajien ankarassa kilpailussa olemassaolosta – kilpailussa mikä ei säälinyt heikkoja tai väliinputoajia – käytettiin oikeuttamaan aikansa säännöstelemätöntä *laissez-faire* kapitalismia ja siirtomaapolitiikkaa, mikä sai lännen siirtomaavallat omaksumaan vähitellen sen luonnollisen seuraajan – sosiaalidarwinismin, tieteellisen rasismien ja rotugienien; aatteet, mitkä kärjistyivät natsismissä. Sampson selittää:

Luonnollinen asetelma. Jos Darwinin metafora oli 1800-luvun lopun kapitalismin heijastumaa, kuten Marx oletti, haluan nyt tähdentää kolikon toista puolta: sama kapitalismi tunnisti itsensä Darwinin metaforassa. Darwinilainen evoluutio oli hyödyllinen tietyille yhteiskunta ryhmille heidän taistelussaan olemassaolosta – hyödyllinen hyvin konkreettisilla, käytännöllisillä tavoilla. Ensinnäkin se lupasi varmaa perustaa kehityksen ideoille. Kuten Spencer oli nähnyt edeltä, se johtui evoluutiosta, että ”kehitys ei ole sattumaa, vaan välttämättömyys... sivilisaatio... on osa luontoa.” Mutta darwinismin ideologiaa voitiin käyttää myös oikeuttamaan vaarallinen työ, alhaiset palkat ja muiden maiden riisto. Se tarjosi argumentin uudistajia vastaan, joista monet olivat kristittyjä, jotka halusivat lain puitteita suojelemaan yhteiskunnan heikompia jäseniä, kuten lapsia ja köyhiä. Se oli kaikkea tätä ja silti se saattoi väittää tieteen asemaa. Darwinismin kieli löysi sen luonnollisen sovelluksensa säännöstelemättömän kapitalismin ja kolonialismin laillistamisessa, koska sen kieli oli johdettu kapitalismin kilpailusta ja yhteiskunnan sopivimpien eloonjäämisestä. Sosiaalidarwinismi, mikä heijasti takaisin yhteiskuntaan saman ideologian minkä evoluutioteoria oli siitä alunperin johtanut, oikeutti tällaisen yhteiskunnan. Darwinismin ja kapitalismin kieli oli sama. Joten Darwinin metafora oli hyvin sopeutunut 1800-luvun lopun aggressiiviseen kapitalistiseen ympäristöön, ja teoria luonnonvalinnasta oli luonnollisesti valittu liikemiesten, kolonialistien ja kenraalien taholta. Darwinismin ”meemi” toistui maallikoissa, missä se löysi sen luonnollisen ympäristönsä...

Kapitalismi ja politiikka. Sosiaalidarwinistit puolustivat säännöstelemätöntä *laissez-faire* kapitalismia. Eriarvoisuuden lieventäminen tai markkinoiden säännöstely vähentäisi kilpailua ja uhmaisi tärkeintä luonnon lakia. Ammattiliitot, jotka yrittivät estää yhden työmiehen työskentelemästä nopeammin kuin toisen toimi luonnonvalinnan vastapuolena. Rikkaat ovat paremmin sopeutuneet selviämään kuin köyhät eikä pitäisi estää menestymästä. Sosiaalinen suunnittelu ja valtion väliintulo köyhyyden avustamiseksi tai lapsityövoiman ehkäisemiseksi saattaa vaikuttaa humanitaariselta, mutta tosiasiasa ne jarruttaa kehitystä ja heikentää yhteiskunnan elinvoimaa. Armoton kaupallinen kilpailu oikeutettiin sopivimpien eloonjäämisen ”lailla.” Kun Herbert Spencer, englantilainen evoluution kannattaja, vieraili New Yorkissa 1882, hänet toivotettiin tervetulleeksi monien ison bisneksen edustajien taholta, mukaanlukien Andrew Carnegie, jonka vuoden 1890 *Rikkauden Evankeliumi* väitti, että kilpailu ja eloonjääminen on edistyksen veturi. Luettuaan Darwinia ja Spenceria, Carbagie huomioi, ”En ainoastaan ole päässyt eroon teologiasta ja yliluonnollisesta vaan olen myös löytänyt totuuden evoluutiosta. 'Kaikki on hyvin siitä lähtien kun kaikki kasvaa hyvin' tuli minun motokseni ja lohdutuksen lähteeksi.” William Sumner, amerikkalainen ekonomisti ja *laissez-faire* puolustaja, oli yhtämieltä, ”Sopivimpien eloonjääminen... on sivilisaation laki.” Tämän kaltaiset näkemykset tulivat kasvavasti väittelyn kohteeksi ympäri Eurooppaa ja Yhdysvaltoja 1800-luvun lopulta lähtien. Saksassa ne popularisoi Ernst Haeckel:

[Luonnollisen valinnan] teoria opettaa meille, että ihmiselämässä, samoin kuin eläin ja kasvi maailmassa... vain pieni etuoikeutettu vähemmistö voi jatkaa olemassaoloaan ja menestymistään; suurten massojen täytyy nälkiintyä ja enemmän tai vähemmän hävitä ennen aikojaan kurjuuteen... Me voimme syvästi surra tätä traagista tosiasiaa, mutta emme voi kieltää tai muuttaa sitä.

Darwinismi omaksuttiin kulttuurillisen ylemmyyden aatteiden taholta ja lopulta se löysi tiensä Kolmannen Valtakunnan viralliseen oppiin. Mutta evolutionaarista rasismia, sosiaalidarwinismin ja nationalismin

yhdistelmää, ei keksitty natsisimin taholta.¹

Joten köyhien sortamisen oikeettava sosiaalidarwinismi tuli 1800-luvun lopulla kiinteäksi osaksi poliittisen oikeiston maailmankuvaa, mikä suosi säännöstelemätöntä *laissez-faire* kapitalismia rikkaiden ja mahtavien eduksi. Joku voisi kysyä, että jos Herbert Spencerin kaltaiset sosiaalidarwinistit omaksuivat kapitalismiin näin myönteisen näkökannan, niin miksi natsismi – joka yhtälailla omaksui sosiaalidarwinismin – sitten hylkäsi kapitalismin? Koska se yhdisti nationalismin ja sosialismin, oikeiston ja vasemmiston, eriarvon ja tasa-arvon. Se loi kansallisen tasa-arvon – vereen perustuvan kansallisen yhteenkuuluvuuden – mutta hylkäsi marxilaisuuden uskon ihmiskunnan universaalista tasa-arvosta luonnon valinnalle vieraana. Oikeiston taholta se säilytti uskon nationalismin pyhyteen ja uskon ihmiskunnan ”luonnolliseen” eriarvoisuuteen, jossa kaikki kansat, rodut ja yksilöt jotka eivät pärjänneet kansojen eloonjäämistalustelussa kuolisivat vähitellen sukupuuttoon.

Yhteys *laissez-faire* kapitalismin ja *darwinismin* välillä on tärkeä näkökohta, sillä ympäristöliike – joka syyttää maailman ympäristöongelmista kapitalismia – on Haeckelin kautta läheisesti sidoksissa darwinismiin ja näin ollen kapitalismiin, ympäristöongelmien perimmäiseen lähteeseen. Haeckelillä on puolestaan intiimi suhde natsismiin.² Haeckelin tavoin myös Hitler hylkäsi genesiksen ilmoituksen ihmisestä luomakunnan kruununa:

Ihmisen ei pidä sortua virhe ajatteluun, että hänen oli koskaan tarkoitettu tulevan luonnon herroiksi ja hallitsijoiksi. Toispuoleinen kasvatustapa on auttanut rohkaisemaan tätä illuusiota. Ihmisen täytyy käsittää, että olennainen välttämättömyyden laki hallitsee läpikotaisin koko luonnon valtakuntaa ja että hänen olemassa olonsa on alamainen ikuiselle taistelulle ja yhteenotolle. Hän tulee silloin aavistamaan, että ei voi olla erillistä lakia ihmiskunnalle maailmassa, jossa planeetat ja auringot seuraavat niiden kiertoratojaan, missä kuut ja planeetat jäljittävät niiden määrättyä polkua, missä vahvat ovat aina heikkojen hallitsijoita ja missä ne jotka ovat alisteisia sellaisille laeille täytyy joko totella niitä tai tulla tuhotuksi. Myös Ihmisen täytyy alistua tämän yliveraisen viisauden ikuisille periaatteille. Hän voi yrittää ymmärtää niitä, mutta hän ei voi vapauttaa koskaan itseään niiden vaikutusvallasta.³

Hitlerin mukaan kristinusko oli ”kapinaa luonnollista lakia vastaan, protestia luontoa vastaan”,⁴ koska se hylkäsi darwinistisen periaatteen ”vahvimpien eloonjäämisestä.” Näille ihmisille vahvimpien eloonjäämis -oppi ja luonnon ”pyhyden” kunnioittaminen oli yksi ja sama asia, koska luonnon lait oikeutti oletetusti köyhien riiston. Ei tulisi olla siten yllättävää, että ympäristöagendaa ovat ajaneet juuri suurpääoman edustajat, ökyrikkaat öljybisneksen omistajat kuten Rockefellerien pankkidynastia, jotka itse ovat olleet juuri suuressa vastuussa ympäristön tuhoamisesta.⁵ Samoin Prinssi Charlesia kritisoidaan tänään siitä, että hän matkustaa *yksityiskoneellaan* ympäri maailmaa pitämään luentoja siitä kuinka *meidän* pitäisi vähentää hiilijalanjälkeämme. Näille ihmisille köyhät ovat niitä,

1 Philip J. Sampson: 6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization, sivut 64-66

2 <http://ecofascism.com/review31.html>

3 Adolf Hitler, *Mein Kampf*, luku 10.

4 Adolf Hitler, *Hitler's Secret Conversations, 1941-1945* (1953)

<http://www.worldfuturefund.org/wffmaster/Reading/Germany/Radical%20Ecology.htm#HUMAN%20INEQUALITY>

5 Pekka Lahtinen: *Verkko Kiristyy* (Tampereen kristillinen yhteisö 1999), sivut 90-91

joita tulisi rangaista luonnon saastumisesta. Luonnon valinta – tosiasiaa *Luonto itse* tai panteistinen jumaluus nimeltä *Luonto* – toimii vahvojen ja rikkaiden edunvalvojana, siksi köyhät ovat niitä joita tämä ”*Luonto*” vihaa – eivät rikkaat ja mahtavat.

Prinssin halveksunta juutalaiskristillistä uskoa kohtaan ilmenee hänen esipuheessaan Jonathan Porritin kirjaan *Save the Earth* (London; Dorling Kindersley 1991):

Läntisillä ehdoilla, eräs perustavanlaatuinen tekijä mikä on saattanut auttaa (ottamalla kirjaimellisesti) halua hallita luontoa ennemmin kuin elää sopusoinnussa sen kanssa kestäväällä perustuksella, on löydettävissä 1:stä Mooseksenkirjasta, missä se on kirjattu "Jumala sanoi ihmiselle, olkaa hedelmällisiä ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja ALISTAKAA se: JA HALLITKAA MERTEN KALAT JA TAIVAAN LINNUT JA KAIKKEA ELÄVÄÄ ASIAA JOKA LIIKKUU MAANPÄÄLLÄ. **Minulle tämä Vanhan Testamentin tarina on tarjonnut läntiselle ihmiselle, hänen juutalaiskristillisen perinteensä seuraamana, komentelevan ja määräilevän asenteen Jumalan luomakuntaa kohtaan...** tunteen että maailma on jotenkin kokonaan ihmisen loppuunkäyttämistä varten, tulona enemmän kuin pääoma etuutena, jota tarvitsee hoitaa säästäväisesti. **Vastakohtana, Koraani erityisesti mainitsee tosiasian että luonnollinen maailma on lainassa Jumalan taholta**"¹ (painotus lisätty)

Tässä on jälleen esimerkki Charlesin ”panteislamistisesta” uskonnosta – synkretistisestä panteismin ja islamin sekoituksesta. Mutta on tärkeää ymmärtää, että jos hylkäämme genesiksen ilmoituksen ihmiselle annetusta hallintavallasta, johtaa se automaattisesti myös juutalaiskristillisen ihmiskuvan hylkäämiseen, – sen käsityksen, että ihminen luotiin Jumalan kuvaksi ja näin ollen koko luomakunnan arvokkaimmaksi olennoksi. Kuten tuon kohdan kontekstista ilmenee, nämä kaksi käsitystä linkittyy erottamattomasti toisiinsa:

Ja Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat". Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet" (Gen. 1:26-28)

Siten ihmisen hallintavallan hylkääminen johtaa vääjäämättä myös ihmisen erityis- aseman hylkäämiseen ja tämä puolestaan oikeuttaa sen kaltaisen ”moraalin”, mikä sai John Davisin kirjoittamaan: ”Ihmisen olennoilla ei ole suurempaa arvoa kuin etanoilla”, tai Carl Ameryn: ”Vihreässä liikkeessä, me pyrimme kulttuurilliseen malliin missä metsän hävittämistä pidetään paljon halveksittavampana ja rikollisempänä kuin 6 -vuotiaiden lasten myymistä Aasialaisiin bordelleihin.” Tässä syvä ekologisessa maailman- katsomuksessa ihmisen arvo määritellään sen perusteella mitä *hyötyä* hänestä on maan kokonaisvaltaisessa kaikki elämänmuodot kattavassa ekosysteemissä ja useimmat syvä ekologit näkevät ihmisen roolin vain ”eliökunnan syöpänä.” Tällainen maailmankuva oikeuttaa siten miljardien ihmisten tappamisen luomakunnan ”yhteiseksi parhaaksi.”

Mutta oikeuttaako 1. Moos. 1:26-28 sitten luonnon riiston, kuten panteistiset luonnonsuojelijat väittävät? Tämän syytöksen alkuperä voidaan jäljittää historioisija Lynn Whiteen, joka artikkelissaan ”*ekologisten kriisiemme historialliset juuret*” vuodelta 1966, yhdisti juutalaiskristillisen uskon länsimaiden ympäristö ongelmien perimmäiseksi lähteeksi. Hänen mukaansa ”kristinusko kantaa valtavaa syyllisyyden taakkaa” riistävien

1 http://www.despatch.cth.com.au/Books_D/indigenous_people.htm

teknologioiden ilmestymisestä ja ehdotti paluuta Franciscus Assisilaisen teologiaan uuden etiikan lähteenä. Sampson kirjoittaa luvussa *The Environment, A Story of Mastery*:

Hänen artikkelinsa on säilynyt yhtenä kaikkein useimmin siteeratuista dokumenteista ”vihreässä” väittelyssä ja on tavallisesti käytetty todisteena, että kaikista maailman uskonnoista, kristinusko on kaikkein vahingollisin ympäristön herkkyydelle ja vastuussa nykyisestä luonnon riistämisestä. Siten *Time* aikakauslehden tarina vuodelta 1989 väitti että Raamattu sanoo, että me voimme käyttää maailmaa kuten haluamme. Ei ole yllättävää, että monet luonnonsuojelijat, jotka uskovat tämän, ovat vihamielisiä raamatullista uskoa kohtaan. Kun Tony Sargent, silloin Worthing Tabernacle:n pappi Englannissa, puhui paikallisesta satamasta elävien eläinten maastavientiä vastaan vuonna 1996, hämmentynyt BBC haastattelija kysyi häneltä, ”Sanooka Raamattu itseasiassa mitään eläimistä ja heidän oikeuksistaan?” Se on hyvä kysymys. Sanooko se. Jonathan Porritin mukaan, monet sanoisivat että se on pahempaa kuin hiljaisuus aiheesta:

Missä tahansa objektiivisessä analyysissä tämänpäivän ekologisten kriisien juurisyistä, on monia jotka yhä kallistuu mielipiteeseen, että kristillinen kirkko on aina ollut (ja yhä on) osa ongelmaa enemmän kuin osa ratkaisua.

Arnold Toynbee käytti samaa argumenttia varhaisella 1970 luvulla ja saavutti jopa vielä radikaalimman johtopäätöksen:

Oikea uskonto on se mikä opettaa kunnioittamaan koko luonnon arvokkuutta ja pyhyyttä. Väärä uskonto on se joka valtuuttaa ihmisen ahneuden hemmottelun ei-ihmisen luonnon kustannuksella. Tulen siihen johtopäätökseen, että uskonto joka meidän täytyy nyt omaksua on panteismi... Ja uskonto joka meidän tarvitsee nyt hylätä on judaistinen monoteismi... [yhdessä kristinuskon kanssa, joka uskoo] että ihmiskunta on moraalisesti oikeutettu hyväksikäyttämään muuta universumia ihmisen ahneuden hemmottelemiseksi.

White:n tarina tekee kaksi keskeistä väitettä uskonnosta:

1. ”Kristinusko on kaikkein ihmiskeskeisin uskonto jonka maailma on nähnyt,” koska se opettaa että ihminen on tehty Jumalan kuvaksi ja määrätty hyväksikäyttämään hänen ympäristöään omiin päämääriinsä. Se on ”kristillinen perusväittäjä, että luonnolla ei ole muuta tarkoitusta olemassa oloonsa kuin ihmisen palveleminen.” Ihmisellä ei siten ole velvollisuuksia sitä kohtaan.
2. Vastakohtana tähän luonnon ”määräysvaltaan”, pakanallinen animismi rohkaisee paljon kunnioittavampaa lähestymistä; jokainen puu oli kyllästetty sen hengen kanssa, joka täytyi lepyttää ennen kuin ihminen saattoi hakata sen alas. ”Kristitylle puu ei voi olla enää muuta kuin fyysinen tosiasia”, kun taas se on pyhä lehto pakanalle.

Tämä tarina osoittautui sekä ajankohtaiseksi että joustavaksi. Uuden ajan mielelle se tarjosi tavan säilyttää luottamus tieteeseen kiinnittämällä vastuu tuhosta vanhan vihollisen – uskonnon puhdistamattomiin jalanjälkiin. Niille, joiden usko valistuksen ajan toivoon oli haihtumassa, se tarjosi romanttiset mahdollisuudet Uuden Ajan pakanuuden henkiinheräämiseen korvatakseen vallananastaja uskonnon ja paluttaukseen ykseyden luonnon kanssa. Molemmissa tapauksissa ongelman alkuperä oli kristinuskossa.

Vääristynyt kuva

Muinaisten sivilisaatioiden ekologisten uskomusten tutkimus on tullut siihen johtopäätökseen, että Israel ja varhainen kristillinen kirkko hylkäsi antroposentrismen. Ajatus että ”luonnon syy olemassaololle” on sen ”hyödyllisyys ihmiskunnalle” tulee Aristoteleelta, ei Raamatusta: ”Kasvit ovat olemassa [eläinten vuoksi] ja muut eläimet ihmisen vuoksi.” Tätä näkemystä levitettiin Rooman sivilisaatioon toimesta, mikä ”kohteli

luonnollista ympäristöä, kuin se olisi yksi heidän valloittamistaan maakunnista.” Cameron Wybrow on erityisesti selvittänyt antroposentristisen konseptin alkuperää alistamisesta ja tullut johtopäätökseen, että samalla kun se on yleistä klassisessa kreikkalaisessa ja roomalaisessa kirjallisuudessa, se on poissa Raamatusta. Kirkko on joskus opettanut alistamisen ja antroposentrismien oppeja kun se on humaltunut kaikkein syvimmin Hellenistisistä oppineisuudesta. Esimerkiksi Aquinas siteerasi Aristotelesia mielummin kuin Raamattua asettaessaan hänen yhä vaikutusvaltaisen opin että eläimet ovat ihmisen käyttöä varten. Mutta on aina ollut paljon aidompi raamatullinen ääni, joka on kauttaaltaan hylännyt antroposentrismien, ja uskonpuhdistus kehitti yksilölliset opit herruudesta (enemmän kuin alistamisesta) ja tilanhoitajuudesta. Se oli valistuksen aika, mikä vaipui takaisin kreikkalaiseen puhetapaan ja muutti *herruuden alistamiseksi* ja *tilanhoitajuuden antroposentrismiksi*. Nykyajan tarina korvaa ”luomakunnan” ympäristöllämme” ja se on tämä mikä asettaa ihmisolennot maailman keskelle. Raamatullinen kertomus kertoo Jumalan liitoista luomakuntansa kanssa ja ei aseta ihmisolentoja heidän ”ympäristönsä” vastapuolelle. Sen kiintopiste on Jumala, ei ihminen...

Raamattu ja luomakunta

White nojaa argumenttinsa siitä että kristinusko tukee antroposentristä herruutta siihen oppiin että ihmisolennot, ainutlaatuisena Jumalan luotujen keskellä, ovat tehty Jumalan kuviksi ja heille on annettu hallintavalta maasta. White viittaa tähän ”ihmisen vapautteen luonnon rajoitteista, lailliseen herruuteen luonnosta.” On epäilemättä totta että Raamattu antaa ihmisolennoille herruuden muuttaakseen maailmaa ja tehdäkseen historiaa. Tämä on selvää 1. Moos. 1. 26:29:stä. Emme voi kuitenkaan lukea tätä kuin se olisi osa Valistuksen uskoa ihmisen rationaalisesta maailmanvalloituksesta. Huomio että ihminen olisi hallitseva luonnon isäntä ei ole osa raamatullista kertomusta, eikä se ole sitä mitä Raamatulle hienotunteiset huomioitsijat olisivat opettaneet. Todellakin, raamatulliset kirjailijat ovat vaivannäöllä painottamassa että ihmisolennot ovat, kuten muu luomakunta, riippuvaisia olentoja, ei hallitsevia isäntiä. 1. Moos. 1:24-31 yksiselittäisesti asettaa ihmiset muiden olentojen viereen, enemmän kuin niiden yläpuolelle.

Eläimet, mukaanlukien ”ryömivät asiat”, olivat tehty samana päivänä kuin ihmiskunta; käsky ihmisille ”lisääntyä ja täyttää maa” on rinnakkainen kaloille annetulle käskylle ”lisääntä ja täyttää maa” kuin myös linnuille. Ihmiset ja eläimet olivat tasa-arvoisesti tehty maasta, niillä oli elämän henkäys ja molemmille annettiin kasvit ja hedelmät syötäväksi, ennemminkin kuin toinen toisiaan. Alunperin me teimme yhteistyötä kumppanuudessa ei-ihmis maailman kanssa ja harjoitimme herruutta luomakunnan sisällä, mikä oli yhtenäisenä julistamassa Jumalan kunniaa (1. Moos. 1:30; 6:17; 7:22). Jumala loi meidät hänen kuvakseen ja teki meidät maan tilanhoitajaksi, riippuvaisiksi ei itsehallinnollisiksi, omistaen herruuden mutta ei omavaltaista mielivaltaa. Andrew Linzey kuivasti huomioi että ”herruus, niin usein tulkittu oikeuttavan tappamiseen, itseasiassa edeltää käskyä olla vegetaari. Ruohoa syövä herruus on tuskin toimilupa tyranniaan.”

White samaistaa Jumalan kuvana olemisen vapautteen materiaalisen maailman rajoitteista, mutta 1. Moos. 3 esittää ihmisen yrityksen vapautua näistä rajoitteista vastakohtaksi sille mitä Jumalan kuvana oleminen tarkoittaa. Se sai aikaan meidän karkoituksemme Eedenistä ja vieraantumisemme maailmasta, mukaanlukien eläimistä. Kuitenkin, jopa sen jälkeen kun syntiinlankeemus keskeytti luomakunnan kumppanuuden, alkuperäisen yhteyden jäänteet jäivät. Todellakin, ihmisolentoja on kutsuttu eläinten kauhuksi ja alkoivat syömään heitä ainoastaan sen jälkeen kun synti sai aikaan lisää katastrofista luonnon voimien häirintää Nooan aikana. Jopa silloin, Jumala säilytti luomakunnan perustavanlaatuisen yhtenäisyyden. Tämä kuvaus on kaukana kreikkalaisesta luonnon teemasta jumalattarena, mikä sekularisoitiin 1600 -luvulla ”Dame Naturena,” joka raiskattaisiin salaisuksiensa tähden tieteellisen järjen lävitsetunkevan voiman toimesta.

Hän [Luonto] (kuten on sanottu muista rakastajattarista) on myös rakastajatar, joka nopeimmin antautuu

eteenpäin, ja arastelemattomasti... Luonnon kaunis povi paljastetaan meidän katseellemme... Me syöksymme sen puutarhaan ja maistamme sen hedelmiä ja tyydytämme itseämme sen runsaudella.

Vertaa tätä Jobin kirjan vetoamukseen luomakunnan äänestä:

Mutta kysypä eläimiltä, niin ne opettavat sinua,

ja taivaan linnuilta, niin ne ilmoittavat sinulle;

tahi tutkistele maata, niin se opettaa sinua, ja meren kalat kertovat sinulle.

Kuka kaikista näistä ei tietäisi, että Herran käsi on tämän tehnyt, hänen,

jonka kädessä on kaiken elävän sielu ja kaikkien ihmisolentojen henki? (Job. 12:7-10)

Tämä ei ole lieventämättömän herruuden kieltä, ja se ei ole todellakaan antroposentristä. Raamatullinen tarina luomisesta, syntiinlankeemuksesta ja lunastuksesta sisältää koko luomakunnan, ei vain ihmisolentoja. Tämä on selvintä siitä liittojen historiasta, jotka Jumala teki hänen kosmoksensa kanssa.¹

Panteistisen luonnonsuojelun konkreettisin vaikutus länsimaiseen maailmankuvaan näkyy siinä, että se torjuu *klassisen humanismin*, mikä opettaa ihmisen olevan kaiken keskipiste. Vaikka humanismi onkin epäraamatullista sen suhteen, että Raamattu hylkää *antroposentrism*in, ajatuksen että ihminen – ei Jumala – olisi kaiken olevaisen keskipiste, Raamattu myös opettaa, että ihminen luotiin Jumalan kuvaksi ja hänelle annettiin hallintavalta luonnosta. Tulisi ymmärtää, että teollinen vallankumous 1700 – ja 1800 -luvuilla oli suoraa seurausta Luojan antaman käskyn konkreettisesta käsittämisestä.

Miksi tämä ymmärrettiin vasta 1600 -vuotta kristinuskon syntymisen jälkeen johtui siitä, että katolinen kristinuskko oli ollut pitkään kreikkalaisen maailmankuvan saastuttamaa, eikä näin ollen Raamatun puhdas oppi päässyt kukoistamaan ennen uskon puhdistusta ja sen vapauttamaa tieteellistä vallankumousta 1500 -1600 -luvuilla.² Seuraavassa Sampson tähdentää kuinka uskonpuhdistajien *sola scriptura* -periaate (yksin Kirjoituksista) vapautti Pohjois-Euroopan sen kreikkalaisen tradition vaikutuksesta, mikä esti luonnontieteiden kehittymistä koska se painotti luonnon pyhää luonnetta:

Calvin ei löytänyt Kirjoituksista tukea niin Ptolemaikselle, kuin Kopernikukselle, koska se oli kirjoitettu tavallisen kielenkäytön mukaan, niin että se oli helppopääsyinen kaikille. Mutta jos Calvin vastusti spekulatiivisia tulkintoja, olisi virhe olettaa ettei reformaation paluulla Raamattuun olisi ollut vaikutusta tieteen nousuun 1600 -luvulla. Kuten on laajasti tunnustettu, tiede tosiasiasa kukoisti pohjoisessa protestantisessa Euroopassa, ja protestantit olivat epä-suhtaisesti edustettuina oppineissa tieteellisissä yhteisöissä... Tosiasiasa on voimakas koulukunta, joka ei havaitse sodankäyntiä tieteen ja uskonnon välillä, mutta suoran yhteyden näiden välillä. Kaukana yrityksistä vastustaa tiedettä, uskonpuhdistus korvasi Aristotelelaisen ja Uus-Platonilaisen järkeilyn oivalluksilla Raamatusta ja tarjosi siten maaperän joka mahdollisti tieteen kasvun. Siten Calvin kannatti ”huolellista tutkimusta” ”selvittää taivaankappaleiden

1 Sampson: 6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization, sivut 72-74, 76-78

2 Yleinen mielikuva kristinuskosta tieteen kehityksen jarruna syntyi kahden valistuksen ajan kynäilijän John Draperin ja Andrew Whiten kristinuskon vastaisista stereotyyppioista, mitkä nykyinen historiantutkimus on jo asettanut kyseenalaisiksi. Ks. Sampson:Luku 1, *Galileo, A Story of a Hero of Science*.

liikkeitä” ja uskoi että tämä antaisi meille ”kirkkaamman näkökyvyn [Jumalan] kunnia” ja kaitselmuksesta. Sama näkemys oli siten ilmaistu myös Newtonin toimesta, kirjeessä ystävälleen Bentleylle vuonna 1692: ”Kun kirjoitin tutkielmastani [fysiikasta], minulla oli silmäni sellaisten periaatteiden päällä, jotka saattaisivat johtaa ihmiset harkitsemaan uskoa Jumaluuteen; ja mikään ei voisi ilahduttaa minua suuremmin kuin huomata se hyödylliseksi tätä päämäärää varten.” Se että hänen aikomuksensa kohtasi jotain menestystä on ilmeistä hänen vastaanotostaan:

[Newtonin järjestelmä kannustaa meitä] paljon syvällisemmin kunnioittamaan ja ihailemaan suurta Tekijää ja kaiken Herraa. Hänen täytyy olla sokea, joka ei kaikkein viisaimmasta ja loistavimmasta asioiden kekseliäisyydestä ei voi nähdä niiden Kaikkivaltiaan Luojan ääretöntä viisautta ja hyvyttä ja hänen täytyy olla hullu ja tunteeton joka kieltäytyy hyväksymästä niitä.

Tila estää yksityiskohtaisen keskustelun uskonnon ja tieteen nousun välisestä suhteesta, mutta mainitsen lyhyesti neljä näkökohtaa: luomisen ei-jumalallistaminen sallien kokeilun ilman epähurkautta; raamatullinen tehtävä hallintavallasta mikä helpotti teknologian nousua; järjen tunnustaminen luomisen sisälle, eikä sen yläpuolella; luottamus Jumalan liitto uskollisuuteen mikä antoi ymmärtää että se oli vaivan arvoista etsiä lakeja jotka hallitsivat maailmaa.

1. Luonto luotu, ei jumallinen. Kreikkalaisen filosofin Platon opetuslapset opettivat, että luonnon ja jumalallisen välillä ei ole terävää eroa, ja tämä näkemys saavutti uudistunutta vaikutusvaltaa 1400-luvulta lähtien. Jos luonto on itsessään jumalallinen organismi tai on jumalallisten "olentojen" vallitsema, kuten planeettojen, millä tahansa yrityksellä alistaa tai hallita luontoa, ja erityisesti taivaita, on epähurskauden pohjavire. Ihminen tulisi joka tapauksissa tarvitsemaan apua muilta jumalallisuuksilta, joka voidaan saavuttaa ainoastaan taikuuden keinoin. Toistuvasti luonto oli porsonoitu jumalattarena. Hänen salaisuksiensa paljastaminen ja ja hänen arvoituksiensa läpäiseminen on sallittu vain kosijalle pantheonista; kuolevainen voi tehdä näin ainoastaan valjastamalla taivaan vallat. Tämän kaltaiset näkemykset taistelivat luonnon tieteiden kehitystä vastaan, suosi taikauskkoa ja magiikkaa, ja vakavasti vääristivät raamatullisen käskyn harjoittaa hallintavaltaa luonnon yli. Hallintavalta jumallisesta ei yksinkertaisesti ole mahdollista. Henkilö voi saavuttaa väliaikaisen ja epävarman hallinnan, mutta vain epähurskauden uhalla. Hylkäämällä kreikkalaisen tradition arvovaltaisuuden, uskonpuhdistajat mursivat Kreikkalaisen luonnon jumalallistamisen ja avasivat tien vapaaseen tutkimukseen ilman epähurskauden tai magiikan epäluuloja. Mielikuva maasta jumalattarena, tai luonnosta naispuolisena, oli hylätty epäjumalan palveluksena.

Tietenkin nämä kaksi näkemystä maailmasta, toinen kreikkalainen ja toinen raamatullinen, eli rinnakkain 1600-luvulla. Kreikkalaiset ajatukset säilyivät luonnon kuvassa, ellei jumalattarena, niin ainakin naispuolisena. Vertailut tiedemiesten ja luonnon suhteesta kosijan suhteesta rakastajattareen olivat yleisiä. Kokeilu ja tieteellinen tutkimus vaati "maskuliinista filosofiaa", kuten Robert Boylen julkaisija ilmaisi sen hänen mainosmateriaalissaan. Kaukana raamatullisesta ymmärryksestä hallintavallasta, tämä kreikkalainen mielikuva toi mukanaan aggressiivisen, jopa väkivaltaisen kuvakielen rakastaja luonnon raiskauksesta. Kuten Thomas Sprat kirjoitti vuonna 1667

Luonnon kaunis povi paljastetaan meidän katseellemme... Me syöksymme sen puutarhaan ja maistamme sen hedelmiä ja tyydytämme itseämme sen runsaudella.

1700-luvulle mennessä valistuksen ajan filosofien kieli oli "aromaattista taistelun ja fyysisen penetraation vertauskuvilla." "Maa on Herran" tulee "maailma on miehen ja hän on meidän viihdyttäkseemme meitä." Alistaminen korvasi hallintavallan. Vastakohtana Calvin ymmärsi Jumalan Luojana, joka uskoi maailmansa ihmis-olennoille, alinomaan huolehtien siitä ja ylläpitäen sitä merkinä Hänen rakastavasta välittämistään. Täydellisessä riippuvaisuudessa suvereeniin Herraan, me yhdymme kaiken luomakunnan kanssa iloitsemaan

Jumalan lahjasta ja uskollisuudesta. Mutta nämä "naispuoliset" ominaisuudet rakkaudesta, välittämisestä ja kiitollisuudesta oli karkotettu tarkkailun ja kokeilun "maskuliinisesta filosofiasta."

2. Hallintavalta, ei alistaminen. Ihmis-olennot, kuitenkin, eivät ole ainoastaan oppimassa luomakunnan ehtymättömistä ihmeistä ja siten ylistämässä Jumalaa; meillä on myös toimeksianto että, Jumalan kuvina, meidän tulisi harjoittaa hallintavaltaa luonnon yli. Tämä on melko poikkeava epävarmoista ja herkkätunteisista yrityksistä hallita luontoa kreikkalaisen maailmakuvan tunnusmerkeillä. Teknologian kehitys sai uskonnollisen hyväksynnän: ihmis-olentojen tulisi harjoittaa vastuullista hallintavaltaa luonnosta rakkaudessa ja palvelussa toinen toisillemme. Tämä oivallus oli uskonpuhdistuksen erikoispiirre, mutta oli vain osoittain ymmärretty. 1600 -luku näki paluun kreikkalaisiin muotoihin naispuolistetun luonnon alistamisesta miespuolisen tieteen toimesta. Mutta kuitenkin lyhyt ikäisenä, se sai aikaan uutta kunnioitusta luonnollista maailmaa kohtaan Jumalan luomistyönä, jota tulisi arvostaa ja mistä tulisi välittää. Tämä on heijastunut, esimerkiksi, puritaanien innoittamassa 1600 -luvun puolivälin lainsäädännössä, mikä tavoitteli eläimiin kohdistetun julmuuden vähentämistä, mistä keskustelen yksityiskohtaisemmin luvussa 3.¹

Walesin Prinssin kaltaiset panteistiset "luonnonsuojelijat" kriminalisoivat tieteen, koska se edustaa heille "Äiti Maan" vihollista. Heille teollisen vallankumouksen aiheuttama ylivalta luonnosta, mistä geenimuunnellut viljakasvit ovat vain viimeisin esimerkki, on ollut maailman ympäristöongelmien ensisijainen lähde. Vihreässä keskustelussa usein unohdetaan, ettei teollinen vallankumous vain parantanut ihmisten elämänlaatua mutta vähensi myös lapsikuolleisuutta ja pidensi ihmisen elinikää. Aikaisemmin mainitsemani professori Hans Roslingin huomioi, että ennen maailman väestön paisumista nykyiseen seitsemään miljardiin, se pysyi vuosituhansia alle miljardissa (miljardin rajapyykki täyttyi vuoden 1800 paikkeilla), koska vaikka keskimääräinen perhe käsitti kuusi lasta, näistä kuudesta lapsesta kuoli tavallisesti neljä ennen kuin he saavuttivat aikuisiän. Roslingin sanoo, että "Ihmiset menneisyydessä eivät koskaan eläneet ekologisessa tasapainossa luonnon kanssa, he kuolivat luonnon ekologisessa tasapainossa."

Tämä "ekologinen tasa-paino" mitä vihreässä liikkeessä niin romantisoidaan, merkitsi hyvin ankaraa yhteiskunnan tilaa missä köyhyys, vaivannäkö, kärsimys, nälkä ja kuolema rehotti. Eräissä pakanallisissa yhteisöissä suoritettiin jopa ihmisuhreja, jotta "luonnon jumalat" saataisiin lepytettyä. Tänäpäin luonnon aiheuttamiin ongelmiin kuten kuivuuteen ja hyönteisiin ei tarjota enää ihmisuhreja sillä nyt tiede on keksinyt niihin GM -siemenet. Kuitenkin, panteistien mukaan GMO -siemenet uhkaa "luonnon tasa-painoa", vaikka ne ruokkisivat miljoonia kehitysmaiden nälkiintyneitä lapsia. Yksi kuolleisuutta, kärsimystä ja köyhyyttä aiheuttava tekijä on luonto itse, ei siksi että Jumala olisi luonut sen sellaiseksi, vaan koska syntiinlankeemuksessa luomakunta alistettiin katoavaisuuden alle. Kristuksen paluussa se on "tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti." (Room. 8:21-22)

1. Moos. 1:26-28 antaa meille vallan luonnon hallitsemiseen, jotta ihminen voisi vapautua luonnossa vallitsevasta "turmeluksen orjuudesta". "Ekologinen tasa-paino" merkitsee sen sijaan luonnon "turmeluksen orjuuteen" mukautumista. Samalla tavoin "viidakon laki" tai vahvimpien eloonjäämis -oppi merkitsee jokaisessa ihmisessä asuvan synnin hyväksymistä ja siihen mukautumista. Raamattu opettaa, että luomakunnassa

1 Sampson: 6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization, sivut 41-43

vallitsee kaksi voimaa – Jumalan Hengen luoma alkuperäinen hyvä (1. Moos. 1:31) ja sen turmellut synti (1. Moos. 3:11-19). Luonnon tasa-paino katosi jo syntiinlankeemuksessa. Esimerkiksi kaikki sairaudet tai kuivuutta ja muita vitsauksia synnyttävä ilmaston epävakaus, on syntiinlankeemuksen aiheuttaman ekologisen epä-tasapainon aiheuttamaa. Länsimainen lääketiede, mitä vastaan Prinssi kampanjoi, on myös osa 1. Moos. 1:26-28:n kehotusta, ja osa peri synnin aiheuttamien sairauksien *inhimillistä ratkaisua*.

Vuonna 2000, Prinssi Charles piti radio puheen, jossa hän kritisoi tieteellis-mekanismista maailmankuvaa, joka riisuu universumista Jumalan ja hengellisen olemassaolon. Monet uskonnolliset yhteisöt, kristityt mukaanlukien, ajattelivat Prinssin puhuvan heidän puolestaan kun hän puolusti uskoa yhteiskunnassa lisääntyntä sekularismia, materialismia ja ateismia vastaan. Mutta näin hän toimikin juuri sen tähden, että hän haluaa tulla tunnetuksi uskojen puolustajana (Defender of Faith) eikä uskon puolustajana (Defender of the Faith). Usko mitä Prinssi puolustaa ei ole juutalaiskristillistä teismää, vaan *panteismia*. Tästä kolumnisti Madeleine Bunting teki joitakin hyvin tärkeitä huomioita artikkelissaan Charles ja Jumala *the Guardian* lehdessä 17. toukokuuta 2000:

Prinssi Charlesin tämänpäiväinen Reith luento on yksi hämmästyttävimpiä puheita, joita kuninkaallisen perheen jäsen on koskaan toimittanut. Se on intensiivisesti henkilökohtainen manifesti tarpeelle pyhyden tunteesta meidän elämässämme; puheen ulottuvuus on valtava, käsitellen ei ainoastaan kestävää kehitystä, tieteellistä rationalismia vaan myös tapaa jolla me kasvatamme lapseamme turvautumaan liiaksi järkeen mieluummin kuin intuitiiviseen sydämeen. Tulee olemaan runsaasti niitä jotka nostavat kätensä kauhusta ilmaan tämän lopullisen todistuksen johdosta Charlesin "kahelin" taipumuksista. Ja heillä on näkökohtaa. Charles on syvästi romanttinen mies ja hänen ajattelunsa on usein epäjohdonmukaista. Sohjoiset vertauskuvat joita hän joskus käyttää, ja hänen kaipauksensa "järjestykseen ja harmoniaan" näyttää paljastavan piinatun sielun, joka on löytänyt lohdutuksen luonnossa ja kadotetun menneisyyden fantasiassa. **On olemassa suuri vaara että hänen puheensa lietsoo kasvavaa vastaiskua tiedettä vastaan. Tämä on hyvin vakavaa koska, ottaen huomioon valtava globaali väestönkasvu, tieteellä tulee olemaan tärkeä rooli ratkaistaessa monia kestävän kehityksen kysymyksiä, joita Charles tuo esille... Kiehtovasti, Prinssi on levittämässä permantonsa sen kaltaiselle monarkille, mikä hänellä on mielessään. Hän näkee tehtävänsä aatteellisena visionäärinä – uudelleen kehittää äitinsä kristillinen johtajuus, mikä on useimmiten hyvin silmännähtävää hänen Joulupäivän puheissaan.**

Jotkut tulevat sanomaan hänen olevan tekopyhä: hänen etuoikeutetusta asemastaan, mikä oikeus hänellä on saarnata kestävydestä? Mutta tällä kriteerillä, mikä oikeus minulla on tai kenelläkään läntisellä toimittajalla? Hänen vakava kiinnostuksensa kaikissa näissä kysymyksissä on nyt kestänyt yli kaksikymmentä vuotta; hän ei ole häirikkö. Mutta syytös tekopyhydestä iskee maaliin kovempaa kun hän puhuu "sydämen viisaudesta" ja joku ihmettelee kuinka hän tietää siitä ja on kyennyt lattamaan käytäntöön hänen omassa traagisessa perheessään; hän vaikuttaa olevan jonkin kaltainen mystikko, joka on paljon onnellisempi viettäessään aikaansa auringonlaskun kanssa kuin ihmisolentojen. Tämä ilmeisen piinattu ujo mies näyttää lopultakin tietävänsä mitä hän haluaa tehdä elämänsä kanssa ja työssään. Ainoa ongelma on siinä että tässä esiintyy häiritsevää sokeutta niille rajoitteille, jonka hänen syntymänsä on asettanut tämän ratkaisemiseksi. Esimerkiksi, pieni pulma on hänen tulevat perustuslailliset vastuunsa Englannin kirkon päänä. **Prinssi välttää käyttämästä sanaa Jumala, hän suosii "luojaa" tai "opastavaa kättä" ja hän pitää koko puheen pyhydestä ilman yhtäkään viittausta Jeesukseen Kristukseen. Hänen evankeliumi viittauksensa jopa huomauttaa pyhän Matteuksen mieluummin kuin Kristuksen. Mikä on äärettömän selvää on se, että mitä tahansa hän uskoo tai ei usko, hän ei ole kristitty missään Canterburyn Arkkipiispan käsittämässä määritelmässä.**

Tämä on syy Englannin kirkolle alkaa ajattelemaan pitkään ja hartaasti sen perustuslaillisesta asemasta tässä

maassa; On yksinkertaisesti absurdia ehdottaa että Kirkolla voisi olla sen nimellisenä päänä eronnut panteisti, joka asuu yhdessä toisen eronneen kanssa [viittaa Camilla Parker Bowlesiin, jonka Prinssi nai 9.4.2005]. Kirkon ja valtion ero on varmasti suositeltavampaa kuin tämä. Charles on todella asettanut kissan kyyhkyjen keskelle tällä kertaa.¹ [vahvistukset lisätty]

Johtopäätös

Olemme nyt nähneet ettei fasismi hautautunut Hitlerin myötä Berliinin raunioihin vaan jatkuu nyt radikaalissa vihreässä liikkeessä, mikä kutsuu globaaliin nahkasaappaiseen tyranniaan planeetan ympäristöongelmien ratkaisemiseksi. Tämä 21. vuosisadan ekofasismi on vieläkin hirviömäisempi kuin sen nationalistinen vastine viime vuosisadalla. Siinä kun viimeksi mainittu pyrki juutalaisten hävittämiseen ja ei-arjalaisten orjuuttamiseen, ensiksi mainittu pyrkii koko ”ihmislajin” hävittämiseen. Tässä se ottaa itselleen Jumalan aseman, joka yksin on oikeutettu päättämään ihmiskunnan elämästä ja kuolemasta. Tämä Antikristuksen globaali fasismi on ennustettu Dan. 8:23:ssa, 2. Tess. 2:4:ssä ja Ilm. 13:7-8, 16-17:sta. Ensiksi mainittu viittaa Antikristuksen ilmestyvän Hitlerin seuraajaksi ja tähän palaamme taas kirjani neljännessä osassa.

Laittomuuden ihmisen panteistiseen ja näin ollen natsistiseen uskontoon viitataan 2. Tess. 2:4:ssä (ks. Luku 6, panteismi ja 2. Tess. 2:4) ja fasismin tunnuspiirteet täyttävään sosialismiin vihjataan Ilm. 13:16-17:sta (ks. Luku 6, natsismi, kommunismi ja islamismi). Antikristuksen linkolaseen maailmankuvaan viitataan puolestaan sellaisissa kohdissa kuten Jes.14:16-17, mikä edellyttää hänen aiheuttavan globaalia tuhoa ihmisen rakentamaan että luonnolliseen ympäristöön ja hävittävän ihmiset miltei sukupuuttoon. Kun Prinssi Charles varoitti äskettäin, että ihmiskuntaa uhkaa sukupuutto ellei se lopeta ympäristön tuhoamista,² herää siten kysymys että oliko tämä varoitus vai uhkaus.

Radikaalin ympäristöliikkeen natsistiset juuret paljastuvat selvästi esimerkiksi filmissä Kolmas Valtakunta ja Okkultismi (The Occult History of Third Reich, 1991). Sama yhteys ilmenee vuoden 2005 *Outstanding Academic Title* -palkinnon voittaneessa *Encyclopedia of Religion and Nature*, jonka arvostelussa William Walter Kay kirjoittaa:

Kahdeksan vuoden työn jälkeen Thoemmes julkaisi *Encyclopedia of Religion and Nature*:n (2005). Projekti suunniteltiin vuoden 1997 American Academy of Religion konferenssissa kun professori Jerry Kaplan ilmaisi kiinnostuksensa ”luonnon uskontoon” huomioidessaan, että se oli yleinen maailmankuva molemmilla hänen erikoisalueellaan, rasisisella oikeistolla ja radikaalilla ympäristöliikkeellä, ensyklopedian päätoimittajan professori Bron Taylorin erikoisalueella. Ensyklopedialla, lajien manifestilla, on 1000 merkintää 500:lta akateemikolta. Monet merkinnät olivat kirjoitettu liikkeen avain henkilöiden taholta, sellaisten kuten Arne Naess, Jane Goodall, and Steven Rockefeller. Taylor painottaa, ”*tässä ensyklopediassa jokainen merkintä oli täysin tarkastettu*” Ensyklopedia myöntää laajan yhteyden ”luonnon uskonnon” ja fasismin välillä ja yhtä laajan limittäisyyden ”luonnon uskonnon” ja ympäristöliikkeen välillä. Ensyklopedia ilmiäntää ympäristöliikkeen yhteiskunnallisena liikkeenä, **joka on ahdettu täyteen uus-natseja, paholaisen palvojia, taika-uskoisia mielipuoia, pseudo-intellektuelleja, historian väärentäjiä, sabotoijia, murhaajia ja kansanmurha**

1 <http://www.theguardian.com/world/2000/may/17/religion.uk>

2 <http://www.hs.fi/ulkomaat/artikkeli/Prinssi+Charles+varoittaa+Ihmiskuntaa+uhkaa+sukupuutto/1135269222316>

maanikkoja, huumattuja nuoria, romanttisia primitivistejä ja turmiollisia elitistisiä, demokratian vastaisia uskonnollisia kaheleita, jotka korruptoivat tieteen ja herjaavat teknologiaa ilman että tarjoaisivat realistista tapaa elää modernissa maailmassa...

Ensyklopedia sisältää harvoin julkistetun keskustelun ´ekofasismista´, joka määritellään:

”totalitaarisena hallintona, joka vaatii yksilöä uhraamaan intressinsä ´maan´ hyvinvoinnille ja kunnialle... Maa saavuttaa mystiset mittasuhteet pyhänä lähteenä ja kaikkien asioiden absoluuttisena mittana. Maan saastuttaminen, joko myrkyillä tai päästämällä sisään väärän rotuiset maahanmuuttajat, ei ainoastaan uhkaa valtion vakautta ja turvallisuutta, vaan loukkaa myös maan pyhää luonnollista järjestystä itseään.”

Määritelmä tulee varoituksen kanssa:

”...ekofasismi voi kasvaa jos ympäristön ongelmat johtavat kansainvälisiin jännitteisiin (esimerkiksi kiistat oikeuksista veteen tai maahanmuuttajista), jota kansalliset johtajat käyttävät verukkeena ruoskia nationalistista ja/tai etnistä kiihkoa, kasvattaa sotilasvoimaa, tukahduttaa sisäinen vastarinta, ja ottaa käyttöön drakoniset lait pakottamaan ihmiset käyttäytymään tavoilla, jotka ovat yhdenmukaisia luonnon hyvinvoinnille ja puhtaudelle.” (painotus lisätty)

Toinen kirjoittaja tarjoaa kapeamman, silti kiteytetyn määritelmän:

”Ekofasismi sen kaikkein äärimmäisimmässä muodossaan yhdistää kansan rodullisen puhtauden kansan maan puhtauteen; kutsuu ei-alkuperäisten kansalaisten maastakarkoitukseen tai tappamiseen; ja voi myös oikeuttaa sen oman kansan syvällisen yksilöllisen ja kollektiivisen uhrauksen luonnollisen ympäristön tähden.” (painotus lisätty)

Nämä määritelmät ovat pinnallisia ja vanhentuneita. Alleviivattujen painotusten tarkoitus on osoittaa mistä kirjoittajat näyttävät olleen vain osittain tietoisia – että ekofasismilla, toisin kuin sen edeltäjällä, ei tarvitse olla avoimesti rasistisia perusteita. Paljon tärkeämmin, koko ensyklopedia olettaa “ympäristö kriisien” legimiteettiä. Missään siinä ei vihjata, että “globaali lämpeneminen” tai “massa sukupuutto” ovat “fasistisen” yhteiskunta liikkeen tekaisemia suuria valheita. Sellainen naivius muodostaa ensyklopedian fasismien kärkimiehen, professori Roger Griffinin ideologisen peruskallion, joka käyttää idiosynkraattisia, vanhanaikaisia määritelmiä ja rajaa keskustelun oikeiston häiriintyneeseen radikaaliin puoleen. Griffin sulkee itsensä pois pöyhkeillen häpäilemättömästi kiintymyksellään ”luonnon uskontoon”.

Tämän verran Griffin osuu oikeaan: “fasismi on kummallisen muuntautumiskykyinen voima, kykyneväinen ottamaan laajan valikoiman joskus vastakohtaisiakin muotoja jopa saman liikkeen sisällä... sen suhde järjestäytyneisiin tai uusiin uskontoihin voi ottaa vastakohtaisia hahmoja”. Hän huomioi, että toisen maailmasodan jälkeiset fasistit ovat taitavia peittämään jälkensä ja että fasismi on poliittinen uskonto, samankaltainen millenaristisiin liikkeisiin, aina osoittaen “syvän huolen luonnosta ja jopa ekologisista kysymyksistä”. Fasistit tukevat pakanismia, naturalismia ja luonnon kultteja. Griffin myöntää että on monia tekstejä, jotka “dokumentoivat paikan mitä luonnon uskonnon korvike on usein esittänyt fasistisessa ideologiassa.” Kuitenkin, tämä on se jossa hän suistuu tieltä... Griffinille fasistit eivät koskaan omaksu, ainoastaan hyväksikäyttävät uskontoja. Hänen näkemyksessään:

“laaja yhteistyö kirkkojen sekä Fasistisen Italian että kolmannen valtakunnan välillä, joka esiintyi sotien välisellä aikakaudella ja monien fasististen liikkeiden...mitkä tavoittelivat hyödyntävänsä kristinuskon myyttistä voimaa omaksi edukseen, eivät osoita fasismien sielunveljeyttä uskonnon kanssa, vaan ennemminkin ihmisten ja heidän poliittisten johtajiensa jatkuvaa taipumusta turmella uskontoa...”

Fasismien kristinuskon hyväksikäyttö ei tee kristinuskosta fasistista. Fasistien ”luonnon uskonnon” hyväksikäyttö ei tee tästä uskonnosta fasistista. Fasismi ottaa ”luonnon uskonnon muodon” mutta fasistit eivät ole todellisia uskovaisia. Esitettyään tämän, Griffin tuo esille ”fasistit” jotka vastaanottivat ”uskonnon”: ”kolmannen aseman”(”Strasserite”) kansallisen vallankumoukselliset ryhmät ovat tehneet yhteyden radikaaleihin ekologisiin ryhmiin, kuten ”Vihreisiin Anarkisteihin”. Samalla tavoin, Ranskan (ja nyt Euroopan) ääri-oikeisto syleili Vihreitä poliitikkoja osana yritystä tuoda nykyisen maailman ”pakanallinen vapautus” muodostamalla uudestaan kristinuskoa edeltänyt kosmologia ja palauttamalla terve ”Indo-Eurooppalainen” side luonnon kanssa...Mutta se on nykyinen USA:n fasismi paljon avoimmin pakanallisessa uus-natsi inkarnaatioissa kuten Odinismissa ja sen useissa sekoituksissa Christian Identityn rasistisen harhaopisuuden kanssa, mikä on erityisen rikas esimerkki sekasikiöisestä fasismien ja luonnon uskonnon fuusiosta.

Griffin myös tähdentää että 1980-luvun USA:n uus-natsi sissit (The Order) julistivat: ”Jumala on luonnon personoituma, mikä on osoitettu luonnon lakien täydellisessä todistusaineistossa”. Lisäksi, pahamaineisen Turner Diariesin kirjoittaja allekirjoittautui ”Kosmoteistiseen” luonnon uskontoon ja Ben Klassenin Nature’s Eternal Religion (1973) ärjyy ”valkoisen rodun saastuttaminen on kauhea rikos luontoa vastaan” ja ”se on meidän velvollisuutemme ja etuoikeutemme edistää luonnon suunnitelmaa” Yhdistyneissä Kuningaskunnissa, Reichsfolkin johtaja David Myatt väittää että hän taistelee ”Adolf Hitlerin nimessä ja kaikkein pyhimmän asian tähden.. Kosmisen Olennon itsensä puolesta, joka manifestoituu meille luonnossa”

Tämä saattaisi kavahduttaa Griffiä: Kaikkein vaarallisin brittiläinen natsi 30 -luvulla ei ollut joku köyhä jakamassa BUF lehtisiä bussipysäkillä; se oli Windsorin Herttua. Kaikkein vaarallisin eko-fasisti ja ”luonnon uskonnon” saarnaaja Yhdistyneessä Kuningaskunnassa ei tänään ole jokin teini kivittäjä mennen ovelta ovelle Greenpeacen puolesta, se on Prinssi Charles. Konsepti yhä olemassa olevasta anti-demokraattisesta aristokratiaan perustuvasta sosiaalisesta liikkeestä, joka on omistautunut vierittämään takaisin teollisen vallankumouksen kulttuurillisen infrastruktuurin, on Griffiinille käsittämätön. Hän tarrautuu fasismien määritelmään ”ideologina, jota ajaa näky kansakunnan täydelliseen uudestisyntymiseen moraaliseen mädännäisyydestä.”

Hänen ”palingenesis [so. uudestisyntyminen] fasismi” (mille Griffin pitää tekijänoikeuksia) sulkee pois Pan-Eurooppalaisen fasismien mahdollisuuden, tai minkään muotoisen kansainvälisen, yli-kansallisen tai ei-avoimesti rasistisen fasismien. Griffin tasapainoilee miesten mukana, jotka marssivat hanhen-marssia 2000-luvulle hakaristit hihoissaan. Nämä miehet ovat liikkeen katuvoja. He ovat liikkeen nahanluonti – olki nuket. **Griffin ei onnistu selittämään miksi monet poliitikot käyttävät hyväksi kristinuskoa, mutta vain fasistit ilmaisevat antaumusta ”luonnon uskonnolle”...**

Ensyklopedialla on erilliset artikkelit ”syväle ekologialle” ja ”radikaalille luonnonsuojelulle” – yleinen, mutta kyseenalainen erottelu. Jotkut määrittelevät radikaalin luonnonsuojelun ”*joukoksi ympäristöliikkeitä ja ideologioita, jotka jakavat kokonaisvaltaisen maailmankuvan joka sisältää käsityksen luonnon pyhyydestä*”. Siten radikaali luonnonsuojelu käsittää syvän ekologian kuten:

”Radikaalin luonnonsuojelu ei sisällä ainoastaan ryhmiä kuten Earth First! Ja Earth Liberation Front, vaan myös bioregionalistit ja vihreät anarkistit, dsyvät ekologit ja ekopsykologit, ekofeministit ja osallistujat feministisen hengellisyyden liikkeessä, Pakanat ja Wiccalaiset, anti-globalisaatio protestoitijat ja jotkut eläin-vapautus aktivistit”

Toiset näkevät syvän ekologian kattavan radikaalin luonnonsuojelun ja aksiaaliset organisaatiot kuten:

”Syvä ekologia ei ole ainoastaan bioregionalismin ja radikaalin luonnonsuojelun vallitseva hengellisyys;se myös antaa moraalista tukea International Forum on Globalization- ja the Ruckus Society -järjestöille ... näitä ryhmiä rahoittaa avokätisesti San Francisco-perusteinen Foundation for Deep Ecology ja toiset

järjestöt, mitkä jakavat syvän ekologian käsitykset”

He näkevät syvän ekologian ulottuvan radikaalin luonnonsuojelun taakse *“kasvavasti vaikutusvaltaisena vihreänä hengellisyytenä ja etiikkana, joka on universaalisti tunnustettu ympäristöliikkeen enklaveissa.”* Kuitenkin useimmat käsittelevät syvää ekologiaa ja radikaalia luonnonsuojelua synonyymeina ja hyvistä syistä. Molemmat omaksuvat suoran toiminnan ja ekstra-laillisen luonnon puolustamisen. Molemmat ovat luonnon mystiikan muotoja, jotka puoltavat *“viettämistä aikaa luonnossa avoimin sydämin” heidän “keskeisenä spirituaalisena havaintonaan”* Molemmat jakavat apokalyptisen näkemyksen että ihmiskunta *“jouduttaa massiivista sukupuutto jaksoa ja uhkaa elämää maanpäällä.”* Syvät ekologian ja radikaalin luonnonsuojelun älymystö on usein kasautunut yhteen, kuten Gary Snyder ja Paul Shepard ovat *“kutsuttu radikaalin luonnonsuojelun ja syvät ekologian teorian kaikkein vaikutusvaltaisemmiksi tutkijoiksi Amerikassa.”* Syvät ja radikaalit molemmat ylistävät alkuperäiskulttuureita, nähden heidät *“malleina jälkivallankumoukselliseen maailmaan”.*

Molemmat vastustavat kristinuskkoa ja ovat kallistuneet Panteistis-Pakanalliseen näkemykseen huolimatta vihreiden kristittyjen teologien vetoamuksilta, jotka väittävät että kristinuskko voidaan muotoilla uudelleen. Radikaalin luonnonsuojelun *“selvänä edellytyksenä”* on *“biosentrinen tai ekosentrinen”* näkemys mikä on siteerattu myös syvän ekologian ehdoksi. Molemmat radikaalit ja syvät *on rajattu* vastapuolen taholta pinnallisiin, uudistusmielisiin luonnonsuojelijoihin – ihmisten, joilla on vähemmän kiihkeä sitoutuminen tarkoitukseen ja jotka vastustavat suoraa toimintaa. Vastoin heitä syvät/radikaalit huutavat, että *“ensisijainen moraalinen imperatiivi on pysäyttää maan geneettisten lajien vähentäminen ihmisten toimesta.”* Siten *“suoran-toiminnan vastustus on välttämätöntä, sallittua, ja jopa moraalisesti pakollista.”* Mielenkiintoisesti, syvät/radikaalit myös *“tähdentävät täsmällisesti, että monet valtavirran luonnonsuojelijat, jopa jotkut jotka tuomisevat heidät julkisesti, jakavat heidän tunteensa kiireellisyydestä ja ajattelevat että radikaalit menetelmät avustavat merkittävästi ympäristöllistä asiaa, osittain vahvistamalla ‘maltillisten’ luonnonsuojelijoiden neuvottelu asemaa.”*

Vaikka ei ole olemassa *“puolue linjaa”*, Naess ja George Sessionsin hahmottelema *“syvän ekologian puolueohjelma”* on allekirjoitettu useimpien syvien ja radikaalien (ja muiden) toimesta. **Puolueohjelma ylistää ei-ihmis elämän luontaista arvoa ja kyseenalaistaa ihmiskunnan materiaalisen hyvinvoinnin kehittämisen arvon.** Artikkelin 5 olettaa: *“ihmisen sekaantuminen ei-ihmis maailmaan on jo liiallista ja pahenevaa”* Artikkelin 4 lausuu: ***“Ihmiselämä voi kukoistaa huomattavalla ihmisväestön vähentämisellä, mikä on välttämätöntä ei-ihmis elämän kukoistamiseen.”*** Monet päättelevät että artikkelin 4 oikeuttaa *“drakoniset syntyvyydensäännötely menetelmät.”* Siitä huolimatta, puolueohjelmalla *“ei ole monien luonnonsuojelijoiden myöntymystä”.* Sillä on kriittikkonsa:

“Ranskalainen tiedemies Luc Ferry (1995) pitäytyy näkemyksessään että syvä ekologia on kykenemätön tarjoamaan opastusta moraalisisissa päätöksen teoissa... hän väittää että se tukee ‘ekofasismia’, nimittäin yksilöllisten ihmisten uhrausta ekologisen kokonaisuuden hyväksi...” [painotukset lisätty] ¹

Mielenkiintoisesti profetia Jesaja 24:ssä liittyy vihan aikaan globaalit ympäristö-ongelmat, ja kasvihuonepäästöt: *”Katso, Herra tekee maan tyhjäksi ja autioksi, mullistaa sen muodon ja hajottaa sen asukkaat... Maa tyhjentämällä tyhjennetään ja ryöstämällä ryöstetään. Sillä Herra on tämän sanan puhunut. Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri näantyy ja lakastuu; kansan ylhäiset maassa näantyvät. Maa on saastunut asukkaattensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen liiton. Sentähden kirous kalvaa maata, ja sen asukkaat syystänsä kärsivät; sentähden maan asukkaat kuumuudesta korventuvat, ja vähän jää ihmisiä jäljelle. (jakeet 1, 3-6) Jakeen 21*

¹ <http://www.ecofascism.com/review13.html>

mukaan maan kuninkaat ja ylhäiset olisivat suurimmassa vastuussa maan saastumisesta:

Sinä päivänä Herra kostaa korkeuden sotajoukolle korkeudessa ja *maan kuninkaille maan päällä*. Heidät kootaan sidottuina vankikuoppaan ja suljetaan vankeuteen; pitkän ajan kuluttua heitä etsiskellään. (vert. Ilm. Ilm. 19:20 ja 20:1-3)

Samassa yhteydessä puhutaan suuresta herätyksestä, sillä pakanakansat ”korottavat äänensä ja riemuitsevat, ne huutavat mereltä päin Herran valtasuuruutta: 'Sentähden kunnioittakaa Herraa valon mailla, ja meren saarilla Herran, Israelin Jumalan, nimeä.' Maan äärestä kuulemme ylistysvirret: 'Ihana on vanhurskaan osa!'" (j. 14-16). Holman Christian Standard Bible kääntää tämän: *Therefore, in the east honor the LORD! In the islands of the west honor the name of Yahweh, the God of Israel.* Eli tässä ”valon maat” viittaisi itään mistä aurinko nousee, ja ”meren saaret” vastaavasti Kreikan saariin lännessä. Monessa kohtaa Vanhaa Testamenttia ilmaisu ”meren saaret” viittaa Kreikan saaristoihin. Mutta huomioidessamme, että läntinen sivilisaatio on antiikin Kreikan perillinen ja että Yhdistynyt Kuningaskunta on ollut sen johdossa aina 1700-luvun puolivälistä lähtien, voisimme tulkita ilmaisun ”meren saaret” viittaavan Kreikan saarien sijasta Britteinsaariin. Tämän puolesta puhuisi myös profetian painotus ”maan ääriin”.

Siten Jesaja 24 näyttää sitovan yhteen vihan ajan, ympäristöongelmat, maan kuninkaat (kirjaimellisesti *monarkit*) ja Britteinsaaret. Jakeessa 5 manittu lain ja käskyjen rikkominen ja iankaikkisen liiton hylkääminen ei viittaa Mooseksen lakiliittoon vaan Kristukseen lakiin (Mark. 12:32-33, Joh. 13:30, Gal. 6:2) ja Hänen veressään tehtyyn Uuteen Liittoon. Tämän liiton pakanakansat ovat hylänneet, mikä näkyy jo esimerkiksi Englannin tulevan kuninkaan pyrkimyksissä hylätä asemansa Uskon (siten Kristuksen) Puolustajana ja määritellä se uudestaan uskojen puolustajana.

Mutta kuinka tässä esittämämme näkemys Antikristuksen taantumuksellisesta ympäristö-ideologiasta, mikä hylkää tieteen ja teollis-teknologisen ajan nostalgisessa kaihossaan ”harmooniseen” menneeseen, on yhteensopiva profetioiden vaatimukseen pedon korkea-teknologisesta scifi-yhteiskunnasta? Jos Prinssi Charles vastustaa GMO:n kaltaista bio-tekniikkaa, niin kuinka hän voi tukea - kuten Ilm. 13:16-17 edellyttäisi - rfid-sirun kaltaista ihmisen ihon alle istutettavaa bioteknologiaa? Tätä kysymystä pohdimme kirjani seuraavassa luvussa *Posthumanismi, RFID ja Pedon Merkki*.

Osa 3

Antikristuksen poliittinen ideologia

L u k u 8

Posthumanismi, RFID ja Pedon Merkki

Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku. (Ilm. 13:16 -17)

Ja se villitsee maan päällä asuvaset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi. Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. (Ilm. 13:14-15)

Keskustelimme edellisessä luvussa radikaalista vihreästä liikkeestä ja sen yhteydestä profetioiden vaatimaan Antikristuksen globaaliin fasismiin. Ekofasisti Pentti Linkolan mukaan vain nahkasaappainen tyrannia voi auttaa pelastamaan planeetan ”maailman pahimmilta aatteelta” jonka hän määrittelee ”kasvuksi ja vapaudeksi”. Hän uskoo, että ”paras diktatuuri olisi sellainen missä päitä putoilee paljon ja hallitus estäisi minkä tahansa taloudellisen kasvun.” Kuten lääketieteen tohtori Mikko Paunio sanoi, Linkolan kurjuusteesit ”ei suinkaan edusta sosiobiologista ja fasistista näkemystä yhteiskunnasta, vaan natsisimia. Sieltä löytyvät juutalaisten vastustaminen, rotuhygieniaopit ja myytit

herrakansasta.” Mutta linkolaisuus ei rajoitu vain Linkolaan itseensä sillä se edustaa kansainvälistä ihmiselämän arvon kyseenalaistavaa idologiaa tai syvää ekologiaa.

Kuten olemme nähneet, tähän globaaliin fasismiin kutsuvan aatten kannattajiin kuuluu joitakin yhteiskuntamme merkittävimpiä jäseniä, kuten Britannian Prinssi Philip ja hänen poikansa Charles, tuleva kuningas. Ei ole siten yhdentekevää, että sekä Elisabeth II ja Prinssi Philip polveutuvat saksalaisista kuningassuvuista, jotka *kumpikin* tuki toisen maailmansodan aikana antaumuksella natsseja, kuten huomaamme luvussa yhdeksän. Eliitin todelliset suunnitelmat planeetan tulevaisuuden varalle on kaiverrettu ”Yhdysvaltojen Stonehengeksi” kutsuttuihin graniittimonumentteihin Georgian osavaltiossa. Nämä 5,87 metriä korkeat ja 110 painavat monumentit sisältää ”kymmenen käskyä” uudelle aikakaudelle kahdeksalla nykykielellä ja neljällä muinaisella kielellä. Nämä ovat:

1. Älkää antako maapallon väkiluvun kasvaa yli 500 miljoonan, ja pitäkää se jatkuvassa tasapainossa luonnon kanssa.
2. Opastakaa lisääntymään viisaasti, vaalien laatua ja moninaisuutta.
3. Yhdistäkää ihmiskunta elävällä uudella kielellä.
4. Olkaa suvaitsevaisia tunteiden, uskomusten, perinteiden jne. suhteen.
5. Suojelkaa ihmisiä ja kansakuntia oikeudenmukaisilla laeilla ja oikeudenmukaisin tuomioistuimin.
6. Sallikaa jokaisen kansan päättää itse omista sisäisistä asioistaan ja ratkaiskaa ulkoiset kiistat kansainvälisessä tuomioistuimessa.
7. Välttäkää pikkumaisia lakeja ja hyödyttömiä virkamiehiä.
8. Etsikää tasapaino yksilöllisten oikeuksien ja yhteisöllisen vastuun välille.
9. Arvostakaa totuutta, kauneutta ja rakkautta; etsikää harmoniaa äärettömyyden kanssa.
10. Älkää olko syöpä maan päällä - jättäkää tilaa luonnolle.¹

Antikristuksen uusi talousjärjestelmä

Tässä luvussa tarkoituksemme olisi sovittaa ristiriitatilanne, mikä muodostuu Charlesin anti-teknologisista näkemyksistä ja siitä, että Ilm. 13:16-17 vaatii hänen perustavan uuden taloudellisen maailmanjärjestyksen, jossa yksikään ei voi ostaa eikä myydä ellei hänellä ole oikeassa kädessään tai otsassaan Antikristuksen merkkiä 666. Kuten on selvästi nähtävissä, tämän profetian on täyttämässä kaikkein kirjaimellisimmin rfid -teknologia, mikä mahdollistaa rfid -implantin siirtämisen ihmisen kehoon tarkoituksenaan ihmisen ja teknologian risteyttäminen, niin että henkilökortit, passit ja luotto/pankkikortit voidaan integroida osaksi ihmisen kehoa. Se muun muassa mahdollistaisi ruoka-ostostemme tekemisen ilman aikaa vievää jonotusta kaupan kassalla. Vain kävely rfid-lukija-porttien läpi ja niiden automatiikka tunnistaa välittömästi henkilökohtaisen sirusi ja vähentää ostamiesi tuotteiden (jotka myös sisältäisivät rfid -sirun) summan sinun pankkitililtäsi.

Kätevää vai mitä? Mutta Raamattu varoittaa, että ”jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. Ja heidän vaivansa

¹ http://fi.wikipedia.org/wiki/Georgia_Guidestones

savu on nouseva aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka petoa ja sen kuvaa kumartavat, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin” (Ilm 14:9-11). Ethän vain halua kokea tällaista iankaikkisuutta. Ilm. 13:16-18 ennustaa:

Ja se [toinen peto, väärä profeetta eli ensimmäisen pedon ”propaganda ministeri”] saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: [ensimmäisen] pedon nimi tai sen nimen luku. Tässä on viisautta. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

Tähän profetiaan sisältyy neljä seuraavaa ehtoa:

1. Antikristuksen tulee nousta suuren taloudellisen kriisin keskeltä, mikä lakkauttaa koko nykyisen kapitalistisen maailmanjärjestyksen ja tekee käteisen rahan maailmanlaajuisesti arvottomaksi ja kelvottomaksi kaupankäyntiin – ostamiseen ja myymiseen.
2. Hänen tulee ratkaista tämä kriisi uudella globaalilla talous systeemillä, missä käteen tai otsaan sijoitettu merkki, joka sisältää Antikristuksen nimen tai hänen nimensä luvun 666, tulee ainoaksi hyväksytyksi kaupankäynnin välineeksi. Ilman tätä merkkiä kuolet nälkään.
3. Merkin ottaminen on yhtäkuin Antikristuksen ja hänen kuvansa kumartaminen – se sinetöi sinut ikuisiksi ajoiksi Saatanan orjaksi. Merkin otettuasi et voi enää perääntyä tai katua päätöstäsi.
4. Antikristuksen persoona voidaan tunnistaa hänen nimestään, mikä sisältää luvun 666 käyttämällä kreikkalaista ja/tai heprealaista gematria (numerologiaa, jossa aakkosen jokainen kirjain merkitsee jotain tiettyä lukua. Tämä on kirkkoisista lähtenyt klassinen tulkinta Ilm. 13:18:sta)

Keskustelemme kohdasta neljä tämän luvun lopussa, mutta ennen tätä syvennymme ensin Antikristuksen merkkiin ja hänen kuvaansa. Mistä päättelemme, että pedon talous ei perustuisi vapaaseen markkinatalouteen? Ensinnäkin profetian ilmaisu ”*ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki*” viittaa selvästi keskusjohtoiseen komentotalouteen, jossa ylikansallinen elin valvoo ja ohjaa kaikkea tuotantoa, kulutusta ja investointeja, eli toisin sanoen ostamista ja myymistä. Jos kukaan ei voi harjoittaa kaupankäyntiä ilman maailmanhallinnon myöntämää merkkiä, ei silloin voi kyseessä olla enää vapaa markkinatalous, vaan tukahduttava komentotalous. Tämä ei kuitenkaan ole kommunistinen yksityisomaisuuden kieltävä luokaton yhteiskunta, koska profetia sanoo merkin sitovan yhteen useita eriarvoisia yhteiskunta luokkia – isoja ja pieniä, rikkaita ja köyhiä, vapaita että orjia.

Perustelimme jo kuudennessa luvussa, että tällainen luokka-sosialismi on kaikkein lähimpänä sosialismin fasistista muotoa. Näin ollen Antikristuksen yhteiskunta olisi globaalia fasismia – fasismia ilman avointa rasismia tai nationalismia. Kuitenkin, se säilyttäisi yhä alkuperäisen fasismin kaikkein negatiivisimmat piirteet; juutalaisvihan, sosiaalidarwinismin ja uskon tietyn ihmisryhmän ylemmyyteen ja oikeuteen hallita ”alempia” ihmisryhmiä. Tälle kertaa ne ilmenisivät vain uudessa ulkoasussa. Juutalaisviha ei keskittyisi enää kansainväliseen juutalaisuuteen vaan sitä vastoin kansalliseen juutalaisuuteen eli sionismiin. Se ei näyttäytyisi enää rasismien nimellä vaan päin vastoin anti-rasismien ”rasistista” Israelin ”arpatheid” valtiota vastaan. Konsepti herra-rodusta ei ilmenisi enää tietyn kansan ylemmyytenä toisiin kansoihin nähden vaan ”siniveristen”

eliittiperheiden ylemmyytenä valtaväestöön nähden. Tiettyjen sukujen oikeutta hallita epädemokraattista maailmanhallitusta tuettaisiin muinaisella ajatuksella ”kuninkaiden jumalallisista oikeuksista”.

Tämä oli Natsi-Saksan SS joukkojen komentajan Heinrich Himmlerin lopullinen päämäärä. Hänen mielestään perinteinen nationalismi oli tarkoituksetonta ja suunnitteli perustavansa kaikkein ”puhdas verisimpien” arjalaisten kansainvälisen SS veljeskunnan. Sen tarkoitus oli luoda 1960-lukuun mennessä Himmlerin hallitsema Euroopan Unioni Wewelsburgin linnan ympärille.¹ Tässä luvussa tulemme kuitenkin osoittamaan kuinka natsismin käsite herrarodusta toistuu Antikristuksen globaalissa fasismissa myös toisella tapaa, mikä on kiinteästi yhteydessä pedon merkkiin. Tämä herrarodun uusi käsite liittyy niin sanottuun trans- tai posthumanismiin ja tästä keskustelemme hieman myöhemmin.

Onko Pedon Merkki injektio vai tatuointi?

Sitten viivakoodien yleistymisen myötä 1970 -luvulla, monet kirjailijat ovat opettaneet, että pedon merkki olisi ihmisen oikeaan käteen tai otsaan painettu viiva koodi. Aikansa kehittymätön teknologia olisi tehnyt tuolloisesta asioinnista vielä mahdotonta ja näille kristittyjen tulevaisuuden visioille oli tapana nauraa niiden taholta, jotka eivät ottaneet Raamatun profetioita tosissaan. Tänäpäin asianlaita on toisin. Sitten 70 -luvun sähköinen kaupankäynti on yleistynyt huimasti ja oikeaan käteen tai otsaan integroitu pankkikortti -teknologia on ollut jo kauan olemassa ja sen globaalia vastaanottamista ajetaan IBM:n kaltaisten tietotekniikan jättiläisten kuin myös internetin suosituimman hakupalvelimen Googlen kautta. IBM on itseasiassa tehnyt jo promo videon tälle teknologialle. Siinä epäilyttävän näköinen mies astelee kauppaan ja sulloo vaivihkaa tavaraa takkinsa sisään. Kun hän poistuu oudoista säteilevistä porteista, vartija äkkää hänet ja kiirehtii perään. Hän ottaa kuitenkin porttien viereisestä laitteesta ja ilmoittaa ”Anteeksi herra, unohditte kuitinne. Hyvää päivänjatkoa!”² Tällainen asiointi on jo hyvin pian todellista!

Nyt tarkoituksemme olisi selvittää, että onko pedon merkki oikean käden tai otsan *päällä* painettu tatuointi vai ihon sisään injektoitu rfid-siru. Tulemme näyttämään, että tekniikka kumpaankin mahdollisuuteen on jo olemassa. Tänäpäin viivakoodit on korvaamassa paljon tehokkaampi rfid -siru, mikä mahdollistaa tuotteiden sisältämien tietojen lukemisen jo hyvin kaukaa ilman perinteistä viivakoodi lukijaa, mikä vaatii lähi-etäisyyden skannausta. Tämän uuden teknologian kansainvälistä hyväksyntää on ajanut varsinkin maailman suurin vähittäiskauppaketju Wal-Mart, jonka kautta se on leviämässä vähitellen kaikkiin vähittäiskauppoihin. Kerromme myöhemmin kuinka Prinssi Charlesilla on erityislaatuinen side Wal-Martin vallankumouksellisiin pyrkimyksiin. Injektoitava rfid-siru on ollut olemassa jo ainakin 90-luvulta lähtien ja Verichip Corporation (nytemmin PositiveID Corporation), sai vuonna 2002 alustavan hyväksynnän ihon sisäisen rfid-sirun markkinoimiseen Yhdysvaltain elintarvike- ja lääkevirasto FDA:lta.

Kaksi vuotta myöhemmin yhtiö sai FDA:n lopullisen hyväksynnän, jonka jälkeen

1 TV-Dokumentti: The Occult History of Third Reich (1991)

2 <http://www.youtube.com/watch?v=eob532iEpqk>

injektoitavaa rfid-sirua on markkinoitu VerChipin tai VerMedin nimellä. Vuonna 2006 jo 80 sairaalan oli raportoitu hyväksyvän VerChip skannerin omistajuuden ja 232 tohtoria suostui injektoimaan sirun potilailleen jos he sitä pyysivät. Sen markkinoiminen kuitenkin lopetettiin PositiveID:n taholta vuonna 2010, kun paljastui, että samankaltainen siru oli aiheuttanut syövän sadoissa koe eläimissä.¹ Tämä kirjoittaja ei usko, että kukaan tähän asti sirutettu henkilö olisi sinetöinyt sieluun ikuisen kadotukseen, koska pedon merkki liittyy erottamattomasti Antikristuksen palvontaan. Yhtäkään sirua ei ole tähän asti otettu tässä tarkoituksessa sillä Antikristus ei ole vielä ilmestynyt, eikä yksikään siru ole vielä sisältänyt pedon nimeä tai hänen lukuaan 666. Monet uskovat, että injektoiva VeriChip -siru olisi pedon merkin lopullinen muoto. Tätä teoriaa tukee muiden muassa Pekka Lahtinen kirjassaan *Maailman Yhdentyminen* vuodelta 1994:

Kuva juuri injektoidusta RFID -sirusta

2

PEDON MERKKI

Etelä-Afrikkalainen "Sunday Star" -lehti kirjoitti 17.5.1992 näyttävässä artikkelissaan: "Ota vastaan etu. Uudesta käsitteestä istuttaa siru kehosi sisään on sinulle suurta hyötyä. SINULLA ON VALTA IHOSI ALLA... Miksi kantaa mukana kortteja, kun ihonsisäinen istutus hoitaa saman asian. Koska jo niin monissa kotieläimissä ja karjassa värähtelee istutettuja sähköisiä tunnistimia, näyttää siltä, että ihmiset menettäisivät digitaalisen maihinnousun etuja." Artikkelin viittasi kuitenkin myös tämän luvun alussa oleviin Raamatun lauseisiin. Samoin viittasi uusiseelantilaisessa "Challenge Weekly" -lehdessä 25.1.1990 ilmestynyt kirjoitus "Tunnistamisjärjestelmä voisi johtaa kiellettyihin merkkeihin". Artikkelin mukaan 1990-luku saattaa olla sähköisten istutusten vuosikymmen. Kiteet ovat niin pieniä, että ne voidaan laittaa lasikapseliin ja pistää vaarattomasti rasvakerrokseen. Monet ihmiset vastustavat uutta tunnistamisjärjestelmää raamatullisin perustein. Myös ihmisoikeuskomissio on puuttunut asiaan. Uuden Seelannin hallitus on kuitenkin ryhtynyt toimenpiteisiin yleismaailmallisen henkilötunnuksen tuomiseksi. Artikkelin viittaa myös, että kansainvälinen valuuttarahasto on mukana kuvioissa. Nämä artikkelit eivät ole ainoita tapauksia maailmalla. Esimerkiksi ruotsalainen tietokonelehti on kirjoittanut, että tulevaisuuden henkilökortti operoidaan ohimoon. Vähän aikaisemmin mainitsin Aamulehden artikkelista, jossa sanottiin, että mikrosiru voidaan sijoittaa ihon alle.

Tri Carl Sanders on alkuperäisen mikrosirun kehittäneen ryhmän johtaja. Hän on sähköinsinööri ja keksijä ja

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/Microchip_implant_\(human\)#Commercial_implants](http://en.wikipedia.org/wiki/Microchip_implant_(human)#Commercial_implants)

2 Kuvan lähde: http://en.wikipedia.org/wiki/File:RFID_hand_2.jpg

This file is licensed under the [Creative Commons Attribution-Share Alike 2.0 Generic](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/)

on toiminut konsulttina lukuisille USA:n hallituksen järjestöille sekä yrityksille kuten IBM, General Electric, Honeywell ja Teledyne. Sanders on myös uudestisyntynyt kristitty ja siksi hän on paljastanut hämmästyttävää tietoa mikrosirusta, joka laitetaan infektioneulalla ihon sisään. **Ilmestyskirjassa mainittu sana "merkki" tulee Raamatun konkordanssin mukaan kreikankielisestä sanasta "charagma", joka merkitsee raapaisua tai naarmua. Sen perussana on "charax", joka tarkoittaa "teroittaa". Nämä viittaavat selvästi injektioneulalla asetettuun tunnistamisjärjestelmään.** Raamatussa on järjestelmä, jonka mukaan kirjaimilla on niitä vastaava numerojärjestelmä. Kreikankielen sanaa "ch-xi-stigma" vastaava numero on 666, joka on pedon merkin numero Ilmestyskirjan mukaan. Tuon sanan perussana on "stigma", joka konkordanssin mukaan tarkoittaa pistää tai lävistää merkki omistamisen tuntemiseksi. Tri Sandersin työryhmä keksi, että paras voimanlähde mikrosirulle on litium-patteri, joka uudelleenlatautuu lämpötilan vaihtelun avulla. Työryhmä, joka käsitti sata enimmäkseen ei-kristittyä tutkijaa, sai monen kuukauden tutkimustyön jälkeen selville, että suurimmat lämpötilan vaihtelupaikat ihmisen kehossa ovat kädenselkä ja otsa. Se vastasi täsmälleen Raamatun melkein 2000 vuotta vanhaa ennustusta!

Tri Sanders kysyi kerran eräältä tutkijoistaan, että mitkä olisivat seuraukset, jos litium-patteri särkyisi kehon sisällä. Tutkija sanoi sen aiheuttavan tuskallisen haavan. "Ja tuli pahoja ja ilkeitä paiseita niihin ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa" (Ilm. 16:2). Tri Sandersin mukaan Floridan päiväkodeissa on muutamia lapsia, jotka ovat jo saaneet mikrosiruhenkilötunnuksen. Eri puolilla Yhdysvaltoja on myös Alzheimerin tautia sairastavia, joilla on samanlainen tunnus. Viereisellä sivulla on kaaviokuva tällä hetkellä käytössä olevasta mikrosirusta ja sen toimintaperiaatteesta. Mikrosirutunnukset kotieläimissä ja karjassa ovat jo yleisempiä. Myös suomalainen "Tietoviikko" -lehti on kirjoittanut ketunhantään laitettavista "viivakoodista". Japanilaiset ovat sittemmin kehittäneet vielä pienemmän mikrosirun, joka voidaan havaita ainoastaan mikroskooppilla. Tällainen "mikropisteistutus" saattaa hyvinkin olla pedon merkin lopullinen muoto. Tri Hanrick Eldeman, EY:n pää tietokoneanalyytikko, ilmoitti helmikuussa 1975, että tekeillä oli tietokoneohjelma maailman taloudellisen kaaoksen korjaamiseksi. Se oli mahdollista tuolloin Brysselissä sijaitsevalla jättiläismäisellä kolmikerroksisella tietokoneella, jonka lempinimi on "peto". Myöhemmin tietokone siirrettiin Monet-rakennukseen Luxemburgiin. Eldemanin mukaan tietokone pystyy numeroimaan jokaisen ihmisen maailmassa ja se voitaisiin toteuttaa käyttämällä kolmea kuusinumeroista yksikköä! Myöhemmin on saatu selville, mihin nuo kolme kuuden numeron yksikköä perustuvat. Seuraavana esimerkki:

520724 syntymäaika

085011 sijainti

977625 lisätunnus

1. Syntymäaika. Kirjoitetaan järjestyksessä vuosiluku, kuukausi ja päivä. Jokin aika sitten Australiassa ja Uudessa Seelannissa, uuden maailmanjärjestyksen koealueilla, siirryttiin passeissa samaan kirjoitusjärjestykseen. On ilmeistä, että lähitulevaisuudessa Suomen, tai jos Suomea ei ole enää itsenäisenä valtiona, Euroopan Unionin passeissa siirrytään samaan kirjoitusjärjestykseen. Uusi kirjoitusjärjestys ei koske varsinaista syntymäajankohtaa, vaan saman sivun alareunassa olevaa pientä tekstiä, joka sisältää myös syntymäajan.

2. Sijainti. Maailma on jaettu satelliiteista otettujen kuvien avulla neliöihin, jota kutsutaan ns. "meshblock"-järjestelmäksi. Samanlainen neliöistä muodostunut verkko on nähtävissä MTV 3:n uutistunnuksessa. Jokainen neliö jaetaan taas pienempiin neliöihin jne. kunnes päästään kokoihin, jotka vastaavat lopulta kaupunkia, kaupunginosaa ja katuja. Jokaisella neliöllä on kaksinumeroinen luku. Sijaintikoodi syntyy täten kolmen neliön luvuista osoittaen henkilön tarkan asuinpaikan. Saimme jokin aika sitten Suomessa maaseudulle tienviitat. Jopa syrjäiset kesämökeille johtavat metsätiet saivat oman nimen. Ilmiö tuskin perustuu kuntien hyväntahtoisuuteen, että kesävieraat löytäisivät helpommin perille. Taustalla on selvästi maailmanlaajuinen sijaintikoodijärjestelmä.

3. Lisätunnus. Siltä varalta, että kadulla asuisi kaksi samanikäistä henkilöä, tarvitaan vielä lisätunnus. Edellämainittua henkilötunnusjärjestelmää kokonaisuudessaan ei ole tiettävästi otettu vielä käyttöön, vaan järjestelmät vaihtelevat maittain. On kuitenkin selvää, että maailman yhdentyessä nykyiset henkilötunnukset eivät ole riittävät ihmisten erottamiseksi toisistaan. Siksi kulissien takana on kehitetty järjestelmä, joka voidaan saattaa käytäntöön, kun hetki on sopiva. Tässä ei ole kuitenkaan kaikki. Pedon merkki on levinnyt jo kaikkiin kaupoissa myytäviin tuotteisiin ja pakkauksiin maailmanlaajuisesti viivakoodien muodossa. Keskuskauppakamarin EAN-tavarakoodilautakunnan johtaja Sven-Gustav Lindroosin mukaan viivaus merkitsee tuotteelle samaa kuin ihmiselle sosiaaliturvatunnus. Kun tutkit koodia tarkemmin, huomaat siinä olevan kolme pitempää viivaparia. Jos niiden välissä oleviin numeroihin sattuu sisältymään numero kuusi, huomaat, että numero kuutta vastaava viivapari on täysin samanlainen, kuin nuo kolme pitempää viivaparia. Eli jokainen tuote sisältää pedon merkin 666 viivakoodien muodossa. Ei voida kieltää, etteikö pedon merkki olisi jo olemassa. On vain ajasta kiinni, koska se määrätään ihmisille ostamisen ja myymisen valvomiseksi. Palaan vielä myöhemmin pedon merkin aiheuttamiin seuraamuksiin sekä siihen, kuinka voidaan välttyä pedon merkiltä.¹ (Painotukset lisätty)

NAS Exhaustive Concordancen mukaan merkin, charagman, perussana charax tarkoittaa teroitettua seivästä, paalua tai kiilaa.² Nämä kaikki viittaisi jonkin jonkin sisään iskettäviin teräviin esineisiin. Siten sana ”merkki” tarkoittaisi tässä mielessä ihon sisään pistettävää injektioneulaa ja näin ollen sen kautta istutettua VeriChip sirua. Tätä teoriaa vastaan sotii kuitenkin kaksi olennaista asiaa. Ensinnäkin, Ilm. 13:16:sta käytetty kreikan prepositio *epi* tarkoittaa kirjaimellisesti otettuna käden *päälle* tai otsan *päälle*.³ King James kääntää tässä kohden virheellisesti: ”to receive a mark *in* their right hand, or *in* their foreheads”. Toiseksi, sanan charagma suora käännös merkitsee polttomerkkiä, painokuvaa, sinettiä tai leimaa. HELPS word-studies selittää:

5480 xáragma – asianmukaisesti, kaiverrus (etsaus); (kuvaannollisesti) merkki, mikä tarjosi kiistämättömän tunnistuksen, kuten symboli, mikä antoi kiistattoman yhteyden joukkojen välille.

5480 /xáragma (”tavaramerkki”) oli alunperin kuva kolikossa tai sinetissä, mitä kaivertaja käytti muotissa (leimasimessa, polttavassa raudassa). 5480 (xáragma) tuli myöhemmin ”tunnistamisen merkitsijäksi” (kuten omistajan ainutlaatuiseksi ”tavaramerkiksi”)

[Muinaiset dokumentit varmennettiin tällaisilla leimoilla tai sineteillä (katso Plutarch, Agesilaus, 15:6; De Lysandro 16:2, ala DNTT, 2, 574).]⁴

Joten kaikkein kuvaavin merkitys charagmalle olisi *tavaramerkki*, joka määritellään Wikipediassa seuraavasti:

Tavaramerkki on merkki (esimerkiksi sana, kuvio, iskulause tai niiden yhdistelmä), jonka avulla tavarat tai palvelut voidaan yhdistää niiden liikkeellelaskijaan. Tavaramerkki on tarkoitettu käytettäväksi elinkeinotoiminnassa. Tavaramerkin ansiosta kuluttajat pystyvät markkinoilla erottamaan tietyn yrityksen tuotteet muiden vastaavista tuotteista. *Tavaramerkin haltijalla on yksinoikeus merkin käyttämiseen tavarain*

1 <http://koti.mbnet.fi/slide/temp/salakirja.txt>

2 <http://biblehub.com/greek/5482.htm>

3 <http://biblehub.com/text/revelation/13-16.htm>

4 <http://biblehub.com/greek/5480.htm>

*tai palvelun tunnukse*na. Tämä tarkoittaa myös sitä, että merkin haltija voi kieltää muita käyttämästä merkkiään tai siihen sekoitettavissa olevaa toista merkkiä.¹ (kursivointi lisätty)

Charagma on siis alusta alkaen liittynyt talouteen, omistusoikeuteen ja identifioimiseen. Aivan kuin elinkeinotoiminnassa tavaramerkit voidaan yhdistää niiden liikkeellelaskijaan, jolla on yksinoikeus tuotteeseensa, samoin myös pedon merkin ottaneet yhdistetään henki-todellisuudessa sen liikkeelle laskijaan Saatanaan ja Antikristukseen, jotka saavat yksinoikeuden merkin ottaneiden sieluihin. Samoin kuin keisarin kuva roomalaisissa kolikoissa merkitsi niiden perimmäisen omistajuuden kuuluvan Keisarille (Matt. 22:20-21), merkitsee Pedon nimi tai sen nimen luku hänen seuraajiensa kädessä tai otsassa näiden sielujen ikuisen omistusoikeuden kuuluvan Saatanan valtakuntaan. Polttomerkitsemistä on käytetty kautta historian tavaroiden, eläinten ja jopa orjien merkitsemiseen. Tänäpäin karjan perinteisen polttomerkitsemisen sijaan käytetään jo monin paikoin rfid-sirutusta.

Koska charagma merkitsi alunperin tavaroissa, eläimissä tai orjissa olevaa painokuvaa, leimaa tai polttomerkkiä sen omistajan identifioivana symbolina, olisi pedon merkin kirjaimellisin täyttymys tällöin *näkyvä tunnus* (kuvio, nimi tai luku), mikä painetaan Antikristuksen seuraajien oikean käden tai otsan *päälle*. Edelleen, tämän tunnuksen tulisi sisältää joko Antikristuksen nimi tai hänen nimensä luku (profetiasta ei selviä sisältääkö tunnus pedon nimen vai hänen luvun, vaikka jälkimmäinen onkin ollut yleisin tulkinta). Mikä on nyt todella kiehtovaa ja samalla äärimmäisen pelottavaa on se, että tämän kaltainen merkki on juuri äskettäin tullut päivänvaloon. Tästä merkistä, joka todennäköisesti olisi pedon merkin lopullinen muoto, keskustelemme seuraavaksi.

Vuoden 2017 villitys: elektroninen tatuointi?

Profetia vaatii, että pedon merkkiä markkinoidaan aikansa sesonki villityksensä, joka yleistyy maailmanlaajuisen käyttöön samaan tapaan kuin on yleistynyt jo vaikkapa internet, älypuhelimet, facebook yms. Vuoden 1933/38 -käännöksessä väärän profeetan markkinointi-tekniikasta käytetään ilmaisua ”ja se villitsee” (j. 14). Pedon merkkiä tullaan mainostamaan aikansa super-tuotteena, jonka jokaisen on pakko saada, ja nimenomaan kirjaimellisesti pakko, koska muuta vaihtoehtoa perheesi elättämiseen ei tarjota. Tästä syystä on selvää, että merkin ottaminen täytyy olla mahdollisimman yksinkertainen, vaivaton ja miellyttävä prosessi. Suurin osa väestöstä kokee edelleen luonnollista inhoa lävistyksiä ja neuloja kohtaan ja tästä syystä ei ole todennäköistä, että väärä profeetta saisi ”kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku”, jos tämä merkki olisi injektoitava siru.

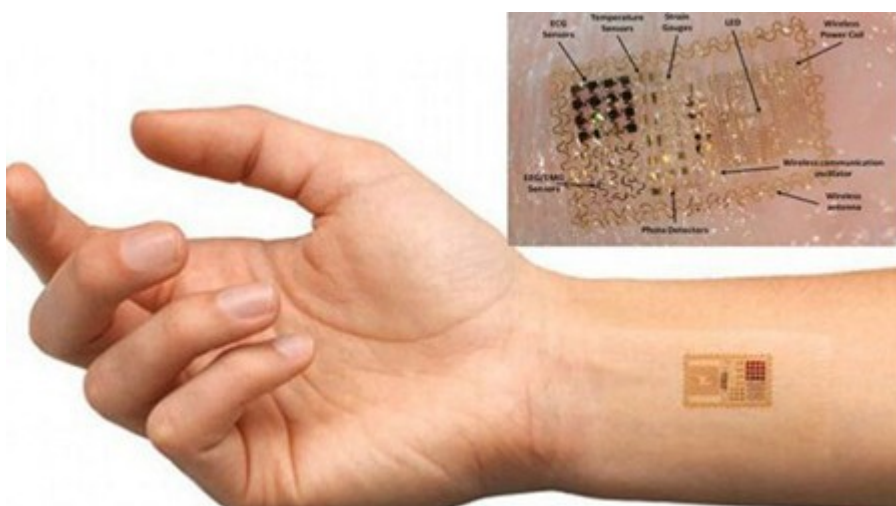
Muutama vuosi sitten NBC lähetti uutisen² missä se ennusti, että vuonna 2017 kaikilla amerikkalaisilla olisi ihon alla rfid siru, mikä auttaisi terveydenhuoltoa jokaisen henkilön henkilötietojen varmentamisessa. Mutta nyt markkinoille on tullut täysin uusi

¹ <http://fi.wikipedia.org/wiki/Tavaramerkki>

² <https://www.youtube.com/watch?v=1YJsxMcAJoA>

tunnistus/valvonta teknologia, joka olisi paljon helpompi saada massojen hyväksyntään ja paljon helpompi kiinnittää, kuin injektoitava VerChip implantaatti. Tämä uusi teknologia on ihon päälle painettava elektroninen äly-tatuointi tai elektroninen tarra, mikä imeytyy ihon pällimmäiseen kerrokseen orvaskesiin. Yhdysvaltain asevoimien tutkimusorganisaatio DARPA:n – joka kehitti muun muassa ensimmäiset satelliitit ja rahoitti 60-luvulla Internetin kehityksen¹ – aikaisempi johtaja ja Googlen nykyinen toimitusjohtaja Regina E. Dugan ilmestyi toukokuussa 2013 D11 konferenssiin Kaliforniassa ylistämään tätä uutta teknologiaa. Hän näytti vasemmassa kädessään olevaa elektronista tatuointia ja sanoi profeetallisesti, että vaikka tämän päivän nuoriso ei halua pukeutua kelloon, he ottavat paljon mieluummin elektronisen tatuoinnin ”vain ärsyttääkseen vanhempiaan”.

Hän myös hekutti, että tämä tatuointi, jolla on jo FDA:n hyväksyntä, antaisi sen käyttäjälle ”super voimia”.² Allthingsd.com raportoi otsikolla ”Salasanoja ihosi päällä ja vatsalaukussasi: Googlen villit Motorola tutkimus projektit (Video):

Kuvassa näkyvä oikean käden elektroninen äly-tatuointi saattaa olla hyvin lopullinen täyttymys Ilm. 13:16-18:sta ennustetusta oikean käden tai otsan päälle painetusta Antikristuksen merkistä tai leimasta.

³

Salasanan kirjoittaminen on niin ärsyttävää ja kömpelöä, että ainoastaan puolet älypuhelimien omistajista asettaa lukituksen heidän näyttöihinsä, huomio Regina Dugan, DARPA:n aikaisempi päällikkö, joka johtaa nyt etujoukko tutkimusta Motorolassa. Mikä voisi olla parempaa? Salasanat jotka säteilevät sinut ruumiistasi sen jälkeen kun ovat sisäistetty tatuointina tai nieltä elektronisen pillerin kautta. Ei todellakaan. Google, sen kaiken futurismin ja ”raketin laukaisujen” myötä, yrittää astella melko varovasti todella häiritsevän tavarain ympärillä. Esimerkiksi, se sanoi perjantaina ettei se hyväksyisi yhtään Google Glass sovellusta, joka sisältäisi kasvo tunnistuksen [Kirj. huom: vuonna 2014 myyntiin tuleva Goog Glass on silmälasien muodossa oleva tietokone, jolla on mahdollista soittaa puheluja, lähettää viestejä, navigoida, ottaa valokuvia, videoita jne.]. Dugan, joka johtaa Googlen omistamaa Motorolan kehittyntä teknologia tiimiä, ei ole näin pidättyväinen.

Meidän D11 konferenssissamme viime viikolla, Dugan sanoi työskentelvänsä korjatakseen ”mekaanisen

1 <http://fi.wikipedia.org/wiki/DARPA>

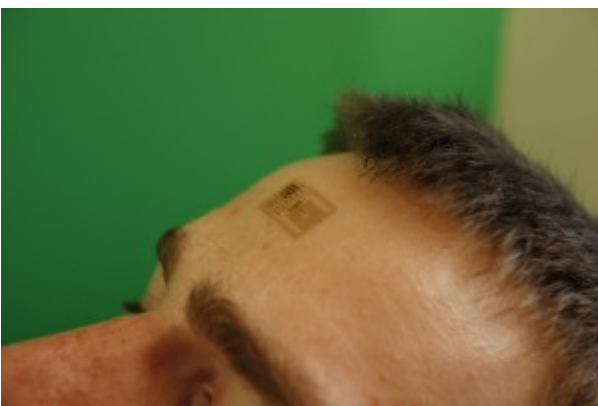
2 <http://chemtrailsplanet.net/2013/12/02/fda-approved-people-will-stand-in-line-to-be-chipped-for-super-powers/>

3 Kuvan lähde: <http://www.freepasswordmanager.com/google-is-going-to-introduce-new-password-pills-and-electronic-tattoos/>

yhteensopimattomuuden ihmisten ja elektroniikan välillä” tekemällä yhteistyötä yhtiöiden kanssa, jotka pyrkivät todentamaan enemmän ihmisiä. Tässä on meiden alustava dokumenttimme, mikä on saanut paljon huomiota, ja tässä on koko video tuosta osasta [video]: “Elektroniikka on laatikkomaista ja jäykkää, ja ihmiset ovat muodokkaita ja pehmeitä” Dugan sanoi. Joten kuinka salasana voi olla paljon helpompääsyisempi tulella paljon enemmän ihmisen ruumiin kaltaiseksi? Kenties sinä voisit kiinnittää sen ihoon tatuointina tai niellä sen pillerinä. Ja tämä on vähemmän tieteiskirjallisuutta kuin todellisuutta, vähintään ainakin Motorolan laboratorioissa ja D11 näyttämöllä, missä Dugan esitteli molemmat tuotteet.

MC10 on yhtiö, joka tekee “venyviä virtapiirejä” joita voidaan käyttää kipassa paljastamaan aivotärähdyks urheilussa tai vauvan kuumemittarina, joka jatkuvasti seuraa vastasyntyneen elivoimaa. Väliaikaisen tatuoinnin muodossa teknologia voi kiinnittää antennin ja sensorit suoraan ruumiiseen. Avain MC10 oivallus on “silikonin saareke yhdistettynä harmonikan kaltaisessa rakenteessa, mikä voi venyä 200 prosenttia ja toimia yhä,” Dugan sanoi. Dugan sanoi Motorolan työskentelevän MC10:n kanssa tatuoinnin käyttämiseksi tunnistamiseen ja näytti oman kätensä prototyypia. Tämä ei ollut jokin epämääräinen tutkimus, jonka Motorola työnsi ilmaan. Aikaisemmin tänä vuonna MC10 sai sijoittajilta 18 miljoonan dollarin kolmannen tason rahoituksen yhtiöiltä kuten Medtronic ja North Bridge Venture Partners. Dugan työskentelee myös yhtiön kanssa nimellä Proteus Digital Health, jolla on jo FDA:n valtuutus nieltävälle sensorille lääketieteellisenä laitteena. Hän haluaa käyttää sitä myös salasanoihin “Tällä pillerillä on pieni siru sen sisällä kytkimen kanssa. Sillä on myös sisään-ulos patteri” hän sanoi. “Kun nielet sen hapot vatsalaukussasi toimii elektrolyyttinä, ja ne antaa sille voimaa ja kytkin menee päälle ja pois ja se luo 18-bitin ECG:n kaltaisen signaalin ruumiissasi. Pohjimmiltaan sinun koko kehostasi tulee sinun todennus merkkisi”.

Sen jälkeen kun se on nieltä, Dugan sanoi, “se tarkoittaa, että minun käsivarteni ovat kuin sähköjohdot ja käteni kuin hauenleuka-liittimet — kun kosketan puhelimeeni, tietokoneeseeni, oveeni, autooni, olen tunnistettu sisään. Se on ensimmäiset supervoimani. Haluan tätä.” Proteus on muuten myös aika pitkällä mukana. Se sanoi viime kuussa nostaneensa 62,5 miljoonaa dollaria kuudennen tason rahoitukseen sijoittajilta kuten Oracle, Medtronic and Novartis. Lavalla Dugan sanoi, että 30 tällaisen pillerin nieleminen joka päivä koko loppu elämäsi ajan olisi lääketieteellisesti turvallista, ja ainoa asia minkä pilleri paljastaa sen nielijästä on se onko sitä otettu vai ei. “Olemme osoittaneet tämän toimivan ja varmentaneet oikeaksi puhelimen” lisäsi Duganin pomo Motorolan johtaja Dennis Woodside. “Tämä ei ole kamaa, mikä kelpuutettaisiin kovin pian, mutta minulla on rohkeutta ajatella erilailla ongelmista, joita jokaisella on joka päivä ja tämä on hyvin tärkeää Motorolalle nyt.” Mutta kysymys on, tekisivätkö ihmiset todella näin Eikä se olisi outoa niellä pilleri tai liimata käteesi jotain välttääksesi salasanan kirjoitusta? Tekisitkö sinä näin?¹

Ja se saa kaikki... panemaan merkin(leiman) oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki.

1 <http://allthingsd.com/20130603/passwords-on-your-skin-and-in-your-stomach-inside-googles-wild-motorola-research-projects-video/>

Tämän kauhistuttavan teknologian on kehittänyt professori John Rogersin johtama tieteilijöiden tiimi Illinoisin Yliopistosta. Professori Rogersin mukaan otsaan kiinnitettynä tatuointi kykenee tarkkailemaan aivo-aaltoja ja jotkut käyttäjät ovat jo demonstroineet kykenevänsä ohjaamaan sen avulla video-pelejä. Lisäksi, kaulaan kiinnitetty laite voi tunnistaa tiettyjä äänensävyjä, joista se pystyy kertomaan puhuuko henkilö totta vai ei.² Tämä ei ole enää mitään science fictionia vaan totisinta totta ja huomispäivän arkea. Ensimmäisenä tästä uudesta teknologiasta uutisoi brittilehti Telegraph huhtikuussa 2012. Telegraphin artikkelissa tämän teknologian esiinnousu yhdistetään paljon laajempiin ulottuvuuksiin kuin vain vallankumoukselliseen tunnistus, paikannus ja pankkikortti -systemiin. Siinä orvaskesi laastaria hehkutetaan ensimmäisenä askeleena evoluution seuraavaan vaiheeseen – koneen ja ihmisen risteytykseen eli kyborgiin, yli-ihmiseen:

Orvaskesi Elektronit: Jättiläismäinen askel eteenpäin kyborgille

Eräänä päivänä pian, tohtorisi saattaa määrätä sinulle jotakin joka näyttää kuin värikkäältä väliaikaiselta tatuoinnilta. Mutta kun levität sen ihoosi päädyt paljon enempiin kuin vain kiinnostaviin kuvioihin. Sinun orvaskesi tulee peittymään seitinohuilla elektronien kerroksella. Lähiaikoina tätä tatuointia tullaan käyttämään hyvinvointisi tarkkailuun. *Mutta ajan oloon sitä voidaan käyttää tehostamaan sinun kehoasi osana merkittävää uutta vaihetta ihmisen evoluutiossa*, minkä Edgar Allen Poe näki edeltä 1800 -luvulla. Näiden laastarien välitön mahdollisuus oli hahmoteltu viime kuussa vuosittaisessa Amerikan Kemikaalisen Yhdistyksen tapaamisessa San Diegossa Illinoisin Yliopiston tohtori John Rogers taholta. Hän kertoi tapaamisessa, että hän näkee nämä päälle hangattavat "orvaskesi elektronit" uutena tapana, jolla tohtorit voivat valvoa potilaitaan. Nämä iho laastarit voivat havaita ja nauhoittaa sarjan signaaleja tarkistaakseen aivojen, sydämen ja lihasten terveyden ilman että sitoisi omistajaa kömpelöihin koneisiin käyttämällä elektroneja liimattuna geelin ja teipin tai jopa piikkien kanssa. Laastarit, päällystetty vesiliukoisella muovilla, siirretään ihoon aivan kuin väliaikainen tatuointi kääntö-puolella mikä rapisee.

Niiden käyttäjät eivät tunne niitä, koska ne tarrautuvat ihoon heikkojen molekyylien välisten sähkö voimien kautta. (nimetty van der Waals voimiksi hollantilaisen fyysikon mukaan, joka kuvasi niitä ensimmäisenä vuonna 1873). Viimeisin tohtori Rogersin tiimin kehittämä laastari voi sekä mitata lihas aktiviteettia että stimuloida noita lihaksia niin että niitä voidaan käyttää kuntouttamiseen. Mutta tohtori Rogers visioi laajempia sovelluksia – urheilu suoritusten tarkkailusta sen näkemiseen kuinka hydraatti ihosi on aurinkovoimaisten orvaskesi elektronien kanssa.

Minkä löydän kiehtovana on se tapa, jolla kyborgit ovat vaivihkaa kehittyneet maanpäällä. Populaari kulttuurissa ihmiset ja koneet ovat usein nähty erillisinä, Arnold Schwarzeneggerin filmeistä tulevaan Robotti ja Frank elokuvaan. Ne ovat usein pantu tappelemaan toisiaan vastaan. Tämä kesä tulee näkemään satavuotis juhlan Britannian keino-älyn pioneerin Alan Turingin syntymästä, ja tulee olemaan paljon puhetta hänen vaikutusvaltaisesta synteettisen mielen testistä missä tietokone-keskustelija on katsottu älykkääksi jos se voi huijata meitä ajattelemaan että se on ihminen sen kirjoittamista vastauksista ("Turing testi"). Silti kaikki ihmiset ovat silläaikaan vaivihkaa yhdistyneet sellaisten laitteiden kuin sydämentahdistimien, piilolinssien, proteesien, insuliinipumppujen, sisäkorvaistutteen ja verkkokalvoistutteen kanssa. "Vuosien ajan tekno-futuristit olivat huolissaan tuomionpäivän hetkestä, jolloin elektroniset aivot ja robotit tulevat yhtä viisaiksi kuin me," sanoi tohtori Andrew Nahum, johtava vartija Tiede Museossa.

1 Kuvan lähde: <http://www.nowtheendbegins.com/blog/?tag=electronics-tattoo>

2 <http://www.slashgear.com/motorola-smart-tattoos-hit-throat-lie-detector-mics-abound-07304584/>

Tutkijat ovat nyt katsomassa ulkoiseen tukirankaan auttaakseen heikkokuntoisia kävelemään, ja implantteihin, mitkä mahdollistavat halvaantuneiden ihmisten käyttävän raajojaan. Jotkut jopa keskustelevat kuinka tehostaa aivo voimaa elektronisella liitännäisellä. Ja tietysti nyt on mahdollisuus myös älykkääseen ihoon, kiitos tohtori Rogersin tiimin pyrkimysten Illinoisissa. Unohda kyborgien nousu tai Star Trekin Borgin ja Dr. Who:n kybermies. Miljoonat kyborgit kävelevät jo meidän keskellämme. Vuosikymmenten sisällä se ei tule olemaan helppoa puhua ihmisistä ja koneista erillisinä.¹ (kursivointi lisätty)

Tästä pääsemmekin jo esille nostamaani trans- tai posthumanistiseen liikkeeseen, mikä on jo vuosikymmeniä pyrkinyt Telegraphin artikkelin visioimaan tulevaisuuden kuvaan uudesta super-ihmis rodusta, jonka fyysisiä ja henkisiä ominaisuuksia tehostettaisiin ja laajennettaisiin materiaalisen maailman hallintaan sulauttamalla ihminen ja teknologia. Tulevaisuudessa tällainen mahdollistaisi esimerkiksi kotisi valaistuksen, television tai autosi käynnistämisen pelkällä ajatuksen tai puheen voimalla. Duganin esittämät ”super-voimat,” mitkä antavat hänelle vallan päästä sisään tietokoneeseensa, autoonsa ja kotiinsa pelkällä kosketuksen voimalla, ovat eittämättä esimakua tällaisesta scifi-filmien piirtämästä tulevaisuudesta.

Kyborgit: uuden vuosituhatosen herrarotu

Teknologiaan mikrosiruista ja äly-tatuoinneista liittyy eräs mielenkiintoinen ulottuvuus, jota ei olla kovin usein ymmärretty kristillisen apokalyptismin sisällä. Nimittäin tietekirjallinen ennustus kyborgeista ja ”koneiden kapinasta”. Tällainen fiktiivinen dystopia tulevaisuuden yhteiskunnasta tunnetaan kaikkein parhaiten James Cameronin elokuvista Terminator 1 ja 2. Niissä kuvataan ydinsodan jälkeistä maailmaa 2020 -luvulla, jolloin koneet ovat kehittyneet ihmisistä älykkäämmäksi ja aloittaneet sodan heidän tekijöitään vastaan tarkoituksenaan ihmiskunnan hävittäminen. Ne lähettävät kyborgin T-101:n – elävällä kudoksella päällystetyn ihmiskaltaisen robotin – menneisyyteen 1980 -luvulle hävittämään ihmisten vastarintaliikkeen tulevan johtajan John Connorin äidin Sarah Connorin. Samaan aikaan John lähettää vastarintaliikkeen kersantti Kyle Reesen suojelemaan äitiään, joka rakastuu häneen ja Kylestä tulee Johnin isä, joka sitten kuolee filmin lopussa (pahoittelen ”spoilausta” jos et ole vielä nähnyt kyseistä elokuvaa).

Cameronin menestyselokuvassa on monia viittauksia Natsi-Saksaan. Kyborgituhoajat kuvataan SS-joukkojen kaltaisina tunteettomina tappajina, jotka eivät tunne sääliä, armoa tai pelkoa. Eräessä kohtauksessa Kyle näyttää Sarahille kädessään olevaa laser-poltettua merkkiä, joka annettiin hänelle tuhoamis leireillä, jotka koneet olivat valmistaneet ihmisiä varten. Näissä leireissä osa ihmisistä pidettiin hengissä työntekoa, rumiiden lastausta varten. Onko Cameronin filmit pelkkää science fictionia vai voisiko niissä olla häivähdys profetiaa Pedon koneellistetusta yhteiskunnasta? Tämän kiehtovan näköalan esittää muun muassa Teijo-Kalevi Lusa kirjassaan *Lopun Ajan Salaiset Kansiot*:

Kehityksen vauhti kiihtyy kiihtymistään, eikä kukaan paina jarrua. Ihmiset ovat teknologian lumoissa. Ja vain harvat tiedostavat, että kehitys johtaa antikristilliseen maailmanvaltioon ja historian kammottavimpaan

¹ <http://www.nowtheendbegins.com/blog/?tag=electronics-tattoo>

valvontayhteiskuntaan. Uskon, että mikäli Jeesuksen paluu viipyy ja ihmiskunta ennättää 2020 -luvulle, tulemme elämään hyvin koneellisessa ja apokalyptisessä maailmassa, joka tuo mieleen lähinnä *Terminator*-elokuvat ja vastaavat ahdistavat tulevaisuudenkuvaukset. Mielenkiintoinen yksityiskohta muuten, että *Terminator 2 – Tuomion päivä* sijoittuu vuoteen 2029. Tässä tieteiskuvitelmassa ihminen on miltei tuhonnut itsensä ja maailmaa hallitsevat koneet. Hiljattain löysin papereitteni joukosta science fiction -novellin, jonka olin kirjoittanut teini-ikäisenä vuonna 1985. Novellin nimi on *Auringon laskeutuessa 2029*. Olin unohtanut kirjoittaneeni moisen tarinan ja lukiessani sen nyt vuosien päästä, en voinut olla liikuttumatta.

Näin edellä mainitun elokuvan ja löysin kirjoittamani novellin vasta, kun teokseni *Maailmanloppu 2029?* oli julkaistu lokakuussa 2001. Kirjani nimellä ei luonnollisesti ole mitään tekemistä näiden scifi-tuotosten kanssa, vaan olin päätyneet mainittuun vuosilukuun neljää toisistaan riippumatonta tutkimuslinjaa seuraten (katso ensimmäisen luvun alaluku *Profetaallinen vuosi 2028*). Vuonna 2001 tanskalainen progeyhtye Royal Hunt julkaisi CD:n nimeltä *The Mission*. Vakavasta ja älyllisestä otteestaan tunnettu yhtye kertoo tällä levyllään tulevaisuuteen sijoittuvan tarinan Maa-planeetan ja ihmiskunnan kohtalosta. Mielikuvituksellinen kertomus kuljettaa kuulijan vuosituhannen alusta aina vuoteen 2026, jolloin eletään ahdistavan ylitteknisessä lopun ajan maailmassa. Edellä siteeratut tietotekniikkagurut Bill Joy ja Ray Kurzweil sijoittavat pelottavat visionsa tekoälyn kehittymisestä ja koneiden kapinasta niin ikään 2020 -luvulle. Monet jäljet johtavat 2020 -luvulle. Erilaisissa tulevaisuuteen liittyvissä spekulatioissa kyseinen vuosikymmen on vahvasti esillä. Tiedemiehet varoittavat ja scifi-tarinat maalaavat uhkakuvia. Kaikki edellä mainitut esimerkit ovat omanlaisiaan profetallisia signaaleja. Kun Jumalan seurakunnassa vaietaan, silloin kivet huutavat.¹

Mikä on erityisen häiritsevää on se, kuinka Cameronin 30 vuotta sitten visioimat scifi-näyt ovat alkaneet jo osittain toteutua. Yhdysvaltain asevoimien tutkimus-organisaatio DARPA, jonka entinen johtaja Regina Dugan on nyt ajamassa kyborgi ihmisen esiintuloa elektronisten tatuointien kautta, on ollut erityisen innokas tutkimaan kuinka Cameronin dystopia voitaisiin toteuttaa käytännössä. Vuosituhannen vaihteessa se käynnisti useita projekteja, jotka pyrkii kehittämään ihmisten, eläinten ja jopa hyönteisten kaltaisia hyvin edistyneitä ja huippu älykkäitä robotteja. Osa DARPA:n luomuksista voidaan nähdä Youtubessa ja monet niistä on todella hämmästyttäviä. Kaksi ihmisen kaltaista robottia Atlas ja Petman kykenee jäljittelemään ihmisen liikkumista jo käsittämättömän luonnollisesti. Ja eräs sutta muistuttava robotti kykenee juoksemaan 47 kilometriä tunnissa, mikä ylittää jo maailman nopeimman ihmisen Usain Boltin juoksuvauhdin.

Isoksi Koiraksi nimetty neljä-jalkainen robotti voi kantaa jopa 150 kilon kuormia ja säilyttää tasapainonsa vielä voimakkaan potkaisun jälkeen, lisäksi osa Darpan roboteista kykenee kiipeämään liskojen tapaan seinillä.² Hämmästyttävimpiä ovat kuitenkin robottilinnut, lennokit ja hyönteiset. Robotti-lennokit voivat esimerkiksi väistellä autonomisesti esteitä ilman ulkopuolista ohjausta ja syöksyä rakennuksien sisään avoimien ikkunoiden ja ovien kautta. Lennokeihin on asennettu kamera ja niitä tullaan hyödyntämään epäilemättä terroristien etsinnässä.³ Tehokas apu terrorismin kitkennässä, eikö vain? Mutta entä jos nämä valvonta teknologiat päätyykin totalitaristisen maailmanhallituksen käsiin, jonka vihollisina on käytännössä kaikki ihmiset maanpäällä. Entä jos se päätyykin

1 Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot, sivut 75-77

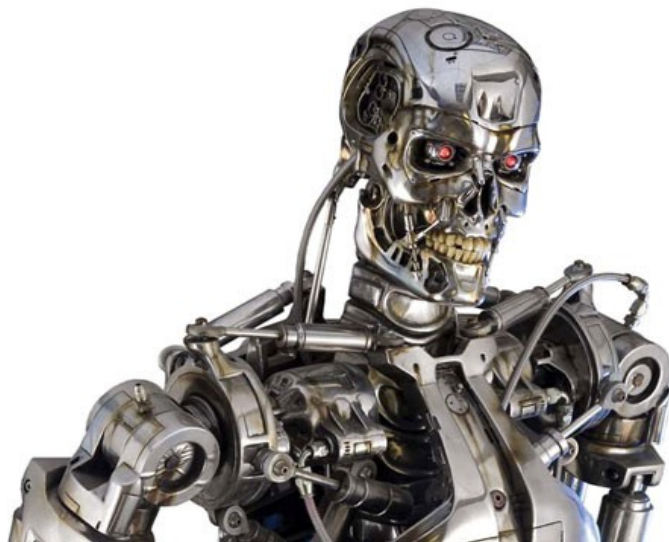
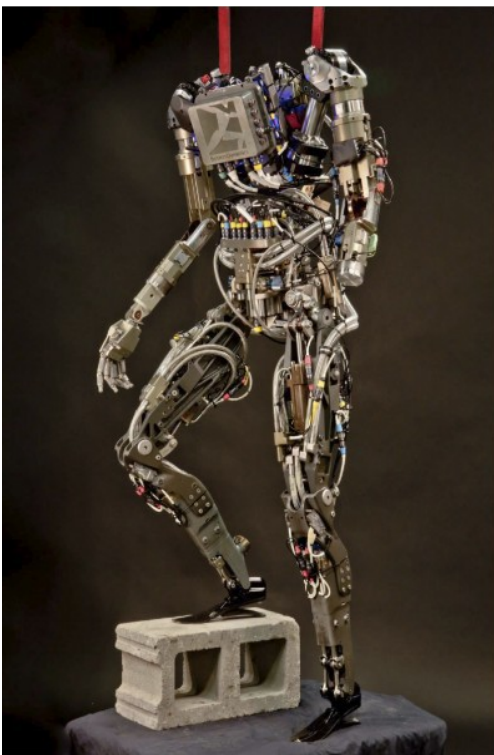
2 <http://www.infowars.com/darpas-next-generation-terminator-like-robot-unveiled/>

3 <http://www.prisonplanet.com/new-darpa-smart-drones-use-brains-to-dodge-obstacles.html>

<http://www.prisonplanet.com/darpa-sponsored-company-unveils-drones-that-can-fly-through-doors-and-windows.html>

linkolalaiselle eliitille, joiden tavoitteena on planeetan ihmisväestön 95 % vähentäminen. Uudessa uljaassa maailmassa ei kukaan voisi piiloutua Pedon kaikki näkevältä silmältä.

Tällöin eläisimme todellakin terminator -elokuvien visioimassa yhteiskunnassa, missä koneet ja niitä hyödyntävä teknokraattinen eliitti olisi sodassa koko ihmiskuntaa vastaan – eliitti mikä noudattaisi Auvisen manifestia, kun hän sanoi: ”Mitä nopeammin ihmisrotu on hävitetty maailmasta, sen parempi... ketään ei tulisi jättää eloon. En tunne armoa maapallon saastalle, säälittävälle ihmisrodulle.” Terminator elokuvissa koneiden takana ollutta keino-älyä kutsuttiin Skynetiksi. Nyt Darpa on nimennyt juuri tällä nimellä huippu-edistykselliset lennokit, joilla on kyky kommunikoida toistensa kanssa ja toimia siten yhteistyössä. Youtubessa on videoita, joissa Professori Raffaello D'Andrea näyttää lennokkien ainutlaatuisia kykyjä. Ne voivat muun muassa siirtää yhdessä verkkoa sinne mihin professori heittää pallon (voit katsoa videon viitteessä¹ näkyvästä linkistä).

Huomioi yhdennäköisyys: Oik. Terminator elokuvien T -101/800 -malli. Vas. Darpan Petman-robotti (kenties T -101:n esiaste)

²

Vuonna 2008 USA:n ilmavoimat näytti kimalaisen kokoisia vakoilija robotteja, joita ei voi havaita kun ne lentävät rakennuksiin ”valokuvaamaan, nauhoittamaan ja jopa hyökkäämään kapinallisia ja terroristeja vastaan”³ Mieti tätä kaikkea Cameronin filmien ja Raamatun profetioiden valossa. Tullaanko näitä useita erilaisia robotteja käyttämään

1 <http://www.prisonplanet.com/skynet-drones-work-together-for-homeland-security.html>

2 Kuvien lähde: <http://www.newscientist.com/gallery/dn17099-robot-hall-of-fame-new-members/2>
<http://www.wired.com/dangerroom/2011/02/darpas-cheetah-bot-designed-to-chase-human-prey/>

3 <http://www.networkworld.com/community/blog/future-drone-surveillance-swarm-cyborg-insect-drones>

uuden maailmanjärjestyksen kapinallisten etsinnässä?¹ Tulevatko vastarintaliikkeen partisaanit pakenemaan henkihieverissä metsissä, kun 50 kilometriä tunnissa juoksevat mekaanisia sudet jahtaavat heitä? Ovatko he pakosalla, koska ”ötökät” olivat löytäneet piilopaikan ja välittäneet sen sijainnin Pedon päämajaan? Entäpä Atlas ja Petman? Ovatko nämä esiasteita tulevaisuuden sotateollisuuden hyödyntämille tuhokoneille tai terminaattoreille? Tuleeko Antikristus käyttämään Harmageddonin sodassa terminator elokuvien kaltaisia robotteja niin sotilaiden kuin siviilienkin tappamiseen? Elokuvisahan koneiden sotaa ihmiskuntaa vastaan kutsutaan apokalyptisin termein *tuomionpäiväksi*.

Mitähän Cameron olisi ajatellut jos hän olisi saanut tietää 80-luvun alussa ensimmäistä Terminator elokuvaansa ohjatessaan, että hänen maansa asevoimat kehittelevät nyt 2010-luvulla aivan T-101:stä muistuttavaa robottia (ks. kuva). Kenties tämä on itseään täyttävää profetiaa, koska epäilemättäkin Cameronin elokuvat ovat innoittaneet Darpan suunnittelijoita. On todellakin kiehtovaa huomata kuinka nämä 30-vuoden takaiset scifi-ennustukset ovat toteutumassa nyt tämän päivän maailmassa, ja että tämä kaikki on yhteydessä Raamatun ennustamaan pedon merkki-yhteiskuntaan. Post-humanismia kannattavat teknokraatit puhuvat jo avoimesti uuden ihmistyyppin tuleuksesta, eivätkä he arkaile yhdistää tätä uutta ihmistyyppiä tappajakoneeseen nimeltä terminaattori. Esimerkiksi maailman ensimmäinen kyborgi Kevin Warwick on kutsunut tulevaisuuden ihmisrotua terminaattoreiksi. Tiede-lehti kirjoitti 30.11.2007:

2050 meitä johtavat kyborgit

Näin ennustaa lajinsa ensimmäinen. *Hänen visiossaan meistä tavallisista ihmisistä on tuolloin tullut ihmiskunnan alalaji*. Miltä tuntuu aistia ultraäänellä? Kevin Warwick tietää. Entä kytkeä omat aivonsa toisen ihmisen aivoihin? Warwick on kokeillut sitäkin. Kevin Warwick on Britannian Readingin yliopiston kybernetiikan professori ja omien ideoidensa koekaniini. Hänestä tuli maailman ensimmäinen kyborgi viime vuosikymmenen lopussa, kun hän antoi ensimmäisenä ihmisenä maailmassa asentaa ihonsa alle rfid-tunnisteen. Se muun muassa avasi hänelle automaattisesti laboratorion oven, joka avautuessaan tervehti: "Päivää, professori Warwick."- Nykyisin se sanoo: "Terve, Kevin". Olemme tutustuneet paremmin.

Kutitus paljasti esteet

Warwickille tunnistesiru oli vasta alkua. Kyborgiprofessori on sittemmin esimerkiksi kokeillut lepakon aistimaailmaa kantamalla laitetta, joka lähettää ultraääntä, ottaa vastaan ympäristön palauttavat kaikusignaalit ja toimittaa ne aivoihin elektrodin välityksellä. - Ensin piti opetella tunnistamaan impulssi. Se kesti kuutisen viikkoa ja oli aika tylsää, Warwick kertoo. Vähitellen aivot alkoivat tulkita saamaansa viestiä eli etsiä selitystä sille, mitä impulssit tarkoittavat. -Aika hyvin aivot tottuivat signaalista lukemaan, miten kaukana esineet ovat. Tällaisen yliaistin tuottamia tuntemuksia on Warwickin mukaan mahdotonta tarkasti kuvailla. Aivoihin tulevan kutituksen perusteella hän vain oppi tajuamaan, missä oli esteitä. Samalla tavalla ihminen voisi lisätä aisteihinsa vaikkapa infrapunanaäön, joka toimii pimeässä.

Vau! vaimon hermoista

Warwick on myös kytkenyt itsensä yhteen vaimonsa kanssa. Kun vaimo liikutti kättään, professori sai viestin

1 Jo tällä hetkellä Yhdysvaltain kansallisen turvallisuuksiviraston NSA:n ECHELON järjestelmä kykenee valvomaan satelliittien kautta tapahtuvaa sähköistä viestintää (sekä ääni että tekstiviesti) *globaalisti*.

aivoihinsa. - Se oli vau-kokemus! Vaimolla taas on ollut kaulakoru, joka on kytketty professorin hermostoon. Kun koru hohtaa sinisenä, vaimo tietää, että mies on tyyneä töissään. Kun koru alkaa hehkua punaisena, mies on kiihdyksissä. Missä ja mitä tekemässä, koru ei kerro. Vaimon lisäksi Warwick on yhdistänyt itsensä robotin kanssa. Hän pystyi internetin välityksellä tuntemaan, kuinka robotti Atlantin toisella puolella liikutti kättään.- Jälkeenpäin tuttu lääkäri on sanonut, että olen hullu, kun teen tällaista, Warwick tunnustaa. Hän tietää, etteivät kokeet ole aivan vaarattomia. Kun aivoihin tulee ylimääräisiä signaaleja, aivot reagoivat ja sopeutuvat niihin, eikä seurauksia voi varmasti tietää.

Käyttö on jo alkanut

Kybernetiikan uusia keksintöjä koskevat samat eettiset kysymykset kuin muitakin ihmisen parantelun edistysaskeleita, esimerkiksi geenitekniikkaa ja kantasolusiirtoja. Mihin sormeilun rajat laitetaan? Milloin riskit ovat suuremmat kuin hyödyt? Saako rahalla ostaa itselleen paremmat geenit tai kyborgin aistit *Nykyisin noin 3 000-4 000 ihmisellä on jo samankaltainen mikrosiru kuin Warwickilla.* Niitä on asennettu Yhdysvalloissa esimerkiksi diabeetikoille seuraamaan insuliinitasoa. Sähköisillä implanteilla voi myös lääkittää. Muutamat Parkinsonin tautia sairastavat potilaat saavat jo aivoihinsa sähköistä stimulaatiota, joka tukee heidän aivotoimintaansa. Sen avulla he pystyvät taas käyttämään käsiään, pitämään ruumiinsa ryhdissä ja kävelemään, vaikka olisivat sairauden takia kertaalleen menettäneet nämä kyvyt. Aistimme, hermostomme ja aivomme ovat sähkökemiallinen järjestelmä. Olemme tottuneet siihen, että lääketiede näpelöi meitä ennen kaikkea kemiallisesti, siis lääkkeillä. Sähköinen näpelöinti toimii siinä missä kemiallinenkin, Warwick sanoo. Päänsärky paranisi sähköllä siinä kuin lääkkeilläkin.

Meille enää pieni askel

Sama tekniikka, joka paikkaa sairaiden ja vammautuneiden menettämiä kykyjä, voi tehdä meistä superihmisiä. Kohta me olemme sellaisia. Kuuden miljoonan dollarin miehiä. Terminaattoreita. - Kolmen neljänkymmenen vuoden päästä kyborgit hallitsevat ja ihmiset ovat vain alalaji, professori Warwick ennusti, kun hän viime keväänä kävi Helsingissä luennoimassa Tulevaisuuden tutkimuskeskuksen Radical Futures Forumissa. Moni kulkee jo nyt päivät pitkät kännykän nappi korvassa. *Siitä ei ole kummoinen askel ihon alle asennettavaan implanttiin, joka tekee kännykästä kiinteän osan ihmistä.* - Miksi tyytyä siihen, Warwick kysyy. - Eikö puhuminen ole vajavainen tapa vaihtaa ajatuksia, jos kykenemme kytkemään aivomme yhteen ja voimme saada toisen tajunnan suoraan omaan päähämme? Tai jospa verkottaisimme aivomme tietokoneen kanssa ja saisimme massoittain lisää muistia ja laskuvoimaa? Entä jos hankkisimme uusia aisteja? (kurs. lis.)¹

Käsitätkö? Pedon merkin ottamisessa on kyse paljon suuremmista asioista kuin vain vallankumouksellisesta talous- ja identifioimis systeemistä. Siinä on kyse Saatanan ensimmäisestä valheesta – lupaus Jumalan kaltaiseksi tulemisesta. Patrick Wood on sanonut: ”Transhumanismi on tieteen sovellus ihmisen olotilaan saavuttamaan erityispiirteet kuolemattomuudesta, kaikkietävyyydestä ja kaikkialla läsnäolevuudesta, muiden muassa, tuottaakseen Jumalan kaltaisen jälki-ihmisten rodun.”² Tämä valhe on nähtävissä jo pedon luvussa 666, missä luku kuusi toistuu kolme kertaa (eli Raamatun matematiikalla: ihmisen luku 6 + Jumalan luku 3 = ihminen on Jumala). Pedon merkin ottaminen jakaa ihmiset kahteen eriarvoiseen rotuun – superihmisiin sekä merkistä kieltäytyviin ali-ihmisiin, joita ”kehittyneemmät” kyborgit voivat käyttää orjatyöhön.

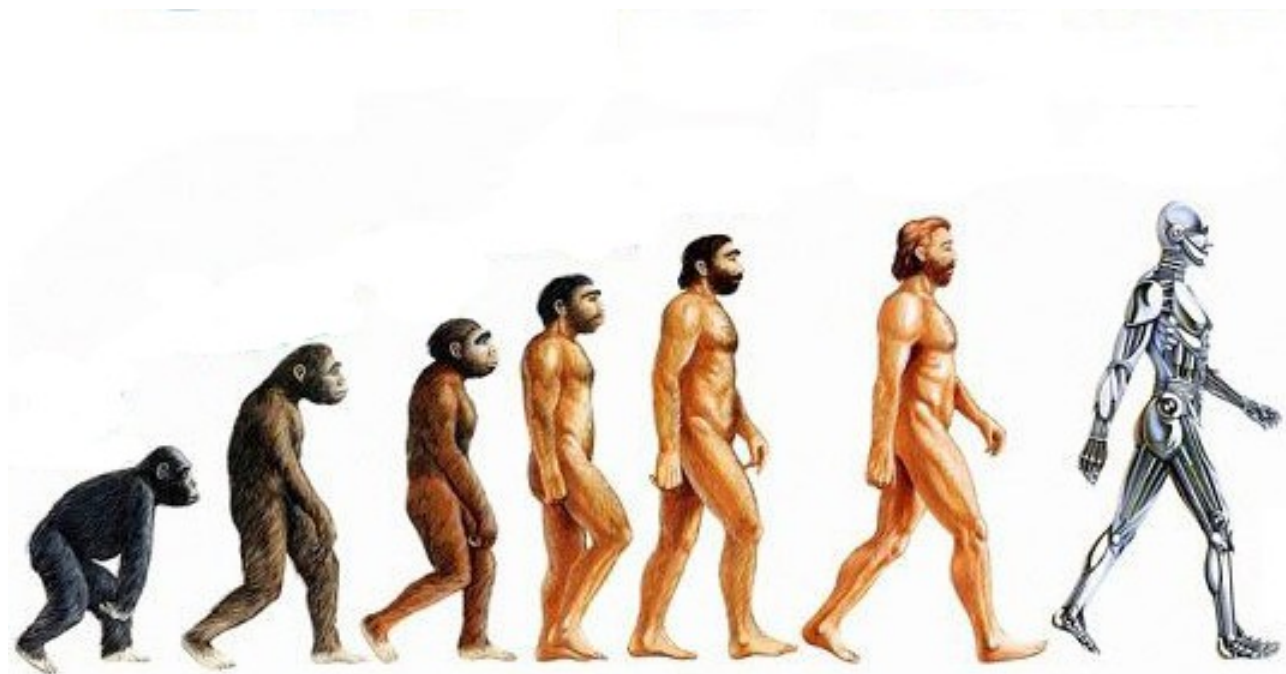
Posthumanismissa on selvästi nähtävissä natsismin teknoevolutionistinen vastine. Siinä kun natsismi painotti herrarodun luomista eugeniikalla eli rotuhygienialla,

1 http://www.tiede.fi/artikkeli/jutut/artikkelit/2050_meita_johtavat_kyborgit

2 http://www.google.com/webhp?source=search_app

missä ”parhaimpia” yksilöitä rohkaistiin lisääntymään ja ”huonoimmat” hävitettiin sterilisaation ja viimein ”armomurhan” avulla, post-humanismi tavoittelee herrarodun luomista teknologian ja ihmisen yhdistämisellä. Posthumanistien mukaan se merkitsee ihmisen evoluution seuraavaa vaihetta. Ne jotka kieltäytyvät tästä evoluution kvantti-hypystä jäävät auttamattomasti jälkeen ja lopulta tuhoutuvat darwinististen evoluutio oppien mukaisesti. Darwinin mukaan luonto piti itse huolen evoluution etenemisestä ja sen alempien muotojen vähittäisesti häviämisestä. Mutta natsismia ja posthumanismia yhdistää se, että ne kumpikin uskovat normaalin luonnonvalinnan olevan liian hidasta ja siksi luontoa tulisi avittaa sen nopeutumisessa. Tällainen ajattelu on sosiaalidarwinismia, jonka väistämätön seuraus on eugeniikka ja kansanmurha.

Posthumanismi johtaisi terminator -elokuviin kuvattuun yhteiskuntaan, missä teknologiaa hallitseva eliitti orjuuttaisi koko ihmiskunnan ja lähettäisi tarpeettoman liikaväestön tuhoamisleireille, missä ”heitä hävitettäisiin yötä päivää”, kuten ykkösosan sankari Kyle Reese sanoi. Lusa kirjoittaa:

Transhumanistinen käsitys ihmisen evoluution seuraavasta vaiheesta Robo Sapiensista tai Jumala-ihmisestä.
1

Koneistuminen leviää kaikilla elämänaloilla. Robottiteknologian kehittyessä on palautettu mieliin myös vanha kauhukuva siitä, että koneet kehittyvät ihmistä älykkäämmiksi. Jossakin vaiheessa roboteista tulee itsetietoisia ja omavaraisia yksilöitä ja ne alkavat kehittyä ihmisestä riippumatta. Lopulta koneet hallitsevat maailmaa. Tieteen kuvalehden numerossa 12/2003 julkaistiin järkyttävä artikkeli osikolla ”Viljejä visioita koneälyn evoluutiosta. Robo sapiens”. Referoin seuraavassa joitakin artikkelin keskeisiä ajatuksia ja faktoja. Bill Joy on Yhdysvaltain johtava informaatioteknologian asiantuntija ja entinen Sun Microsystems -yrityksen johtaja. Hän uskoo, että jo vuonna 2020 tietokoneiden älykkyys saavuttaa ns. teknologian singulariteetin eli pisteen, jossa ne ovat yhtä älykkäitä kuin ihminen. Kymmenen vuoden kuluttua koneiden älykkyys on selvästi korkeampi kuin ihmisen. Joyn mukaan keskeinen kysymys on, millaiseksi ihmisen asema ja merkitys muodostuu, kun häntä ei enää tarvita? Suurin osa ihmisistä tulee kirjaimellisesti tarpeettomiksi ja valta

1 Kuvan lähde: <http://www.neogaf.com/forum/showthread.php?t=527226>

keskittyy pienelle tekniikkaa hallitsevalle eliitille. Toimeton väestön osa pelkkä taakka ja rasite, ja siitä saatetaan pyrkiä eroon esimerkiksi kemiallisella sterilisaatiolla. Lopulta koneet syrjäyttävät myös eliitin. Koneet ovat jo niin älykkäitä, että pärjäävät ilman isäntiään.

Robotit alkavat itse valmistaa yhä kehittyneemmän sukupoven koneita, oppien toisiltaan ja suunnitellen itse työnsä. Ihmiset voidaan jopa tuhota. Bill Joy kutsuu tätä kehitystä kaupalliseksi evoluutioksi, jossa tärkeintä on nopean voiton tavoittelu markkinoilla. Koska tietotekniikka-alan keksinnöt tuottavat nopeasti voittoja, niiden kehittelyyn sijoitetaan yhä enemmän voimavaroja. Niiden kehitys kiihtyy entisestään ilman, että kukaan valvoo sitä tai edes pohtii, mihin se voi johtaa. Joy on ehdottanutkin harkittavaksi, että asetettaisiin kansainvälinen kiello ”tietyn tason ylittävän” teknologian kehittämiseksi. Toinen tietotekniikan suuri guru, Ray Kurzweil, on muotoillut ns. kiihtyvän tuoton kasvun lain. Sen mukaan tieto synnyttää tuottoa luovaa tekniikkaa, joka taas synnyttää lisää tietoa. Tällä tavoin syntyy itseään ylläpitävä ja kiihdyttävä prosessi. Myös Kurzweil uskoo, että 20-30 vuoden kuluttua tietokoneet ovat ihmistä älykkäämpiä ja luovat seuraajansa ilman ihmisen apua. Kurzweil on kuitenkin huomattavasti sinisilmäisempi kehityksen suhteen, eikä näe tulevaisuutta yhtä synkkänä kuin Joy. Hän uskoo, että ennen pitkää ihminen ja tietokone sulautuvat yhteen. Tekoälyn ylivallassa ei ole vaaraa, kun ihminen yhdistää sen osaksi omaa kehoaan. Kuten vanha sanonta kuuluu: paras tapa selvitä vihollisistaan on liittoutua sen kanssa!¹

Posthumanismin natsistinen alkuperä

Vaikka Bill Joyn ja James Cameronin kauhukuvat, kuinka koneet kehittyvät 2020 -luvulla ihmistä älykkäämmiksi ja käynnistävät tuhoamis sodan valmistajiaan vastaan, saattaa vaikuttaa naurettavilta, voi teknoevoluution uhka ihmisrajille toteutua toisellakin tapaa kuin teko-älyn nousulla. Jos tulevaisuuden ihoon kiinnitettäviä äly-tarroja mainostetaan evoluution seuraavana kehitys askeleena, johtaisi se väistämättä Natsi-Saksan kaltaiseen yhteiskuntaan, jossa ihmiset eroteltaisiin ylempiin ja alempiin ihmislajeihin. Tällaisessa yhteiskunnassa pedon merkkiä kantavat ihmiset olisivat ylempiarvoisessa asemassa siitä kieltäytyviin nähden. Heitä pilkattaisiin taantumuksellisina, jotka eivät sopeudu uusiin ja radikaaleihin muutoksiin, joita luonnonvalinta on aina edellyttänyt. Samalla tavoin kuin luonto karsi ihmisapinan evoluutiossa kaikki ”sopeutumattomat” joukostaan, tulisi meidänkin elää jälleen luonnonvalinnan ehdoilla ja hävittää nämä ”sopeutumattomat” – merkistä kieltäytyvät taantumukselliset.

Siten pedon merkillä varustetut ihmiset olisivat kokonaan uusi ihmisrotu, terminaattoreiden kyborgi -rotu, jonka tehtävä olisi hävittää sitä alempi Homo Sapiens. Tällöin eläisimme ajassa, jolloin tarvittaisiin jo todellakin John Connoria pelastamaan meidät ja lähettämään Schwarzenegger menneisyyteen. Tosin ellei hän sitten ole liian kiireinen EU:n presidenttinä, sillä outoa kylläkin, mutta Kalifornian ex-”kuvernaattorin” suomalais-sukuinen ympäristö-sihtööri Terry Tamminen oli aikakauslehti Newsweekin mukaan² ehdottanut hänelle EU:n Washingtonin tai Jeffersonin virkaa, mikä yhdistäisi Euroopan. Schwarzenegger on myöntänyt oma-elämäkerrassaan *Total Recall* ihailleensa 70 -luvulla Hitleriä – huhu minkä hän kielsi vielä kuvernööri kautensa aikana.³ Saattaa

1 Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot, sivut 72-73

2 <http://www.businessinsider.com/arnold-schwarzenegger-president-europe-2011-4>

3 <http://www.dailymail.co.uk/tvshowbiz/article-2214639/Arnold-Schwarzenegger-DID-express-admiration-Adolf-Hitler--just-powerful-oratory-skills.html>

kuitenkin olla, että eräänä päivänä tämä terminaattori julistaa Brysselissä ”I'll be back”.

Cameronin elokuvissa terminaattori-kyborgit kuvataan koneina, jotka näyttävät ulkoa täysin oikeilta ihmisiltä, siis koneita sisältä mutta ulkoa ihmisiä. Tällaisina ne eivät kykene minkäänlaisiin inhimillisiin tunteisiin, kuten rakkautaan ja sääliin, vaan niitä ajaa pelkkä tuhoamisvietti. Juuri tämän kaltaisia ”koneita” pedon merkin ottaneista kyborgeista saattaa tulla, jos mikrosiru -teknologialla voidaan vaikuttaa käyttäjiensä ajatuksiin. Rogers muun muassa sanoi, että otsaan kiinnitettynä äly-tatuointi kykenee tarkkailemaan ihmisen aivoa-aaltoja ja Warwikin kokeilut yliaisteista ym. osoittavat selvästi kuinka tällä teknologialla voidaan vaikuttaa aivoihin. Mutta jos ihminen kykenee sen avulla vaikkapa kirjoittamaan sähköpostia ajatuksiensa voimalla, toimii signaali myös toiseenkin suuntaan. Entä jos jokin NSA:n kaltainen virasto kykenisi vaikuttamaan ajatuksiisi aivosirujen kautta? Entä jos se kykenisi lähettämään esimerkiksi tappamiseen kehoittavan signaalin otsassaan tai vatsalaukussaan mikrosirua kantavien aivoihin?

Jos tällainen on mahdollista, tällöin pedon merkin omistavat olisivat todellakin ihmisiä vain ulkokuorelta mutta sisältä pelkkiä tahdottomia robotteja – uuden uljaan maailman terminaattoreita, jotka Antikristus ohjelmoi tappamaan kaikki epätäydelliset Homo Sapienssit, niin että ”paratiisi” voitaisiin perustaa lopultakin maanpäälle uudelle herrarodulle, jonka lopullinen väestömäärä pidettäisiin eliitin taholta 500 miljoonassa. Toisin sanoen, Antikristus loisi uudistetun käsitteen arjalaisesta herrarodusta, jonka pyhä tehtä olisi orjuuttaa ja lopulta hävittää kaikki alemmat rodut. Tällä kertaa käsite herrarodusta ei kuitenkaan rajoittuisi vain yhteen kansaan vaan nyt kaikki kansat voisivat olla osa uutta ihmistyyppiä jos he vain hyväksyvät merkin oikeaan käteensä tai otsaansa.

Ei ole siten sattumaa, että posthumanistisella liikkeellä on vahvat juuret natsi-ideologiassa. Wikipedian mukaan transhumanismin isä oli Julian Huxley, joka oli myös Britannian Eugeniikka Yhdistyksen huomattava jäsen ja sen presidentti vuosina 1959-62.¹ Näin ollen posthumanismin juuret löytyy eugeniikasta, joka uskoi rotujen ja yksilöiden väliseen eriarvoon ja pyrki herrarodun luomiseen ihmisten lisääntymisen hallinnalla. Siinä ”parhaita” geenejä kantavia yksilöitä ja kansakuntia rohkaistiin lisääntymään ja ”huonommasta” geeniperimästä kärsiviä pakotettiin joko sterilisoitavaksi, orjatyöhön tai murhattaviksi. Huxley vei kuitenkin eugeniikan kokonaan uudelle tasolle – ihmisen ja teknologian sulauttavaan transhumanismiin. Wikipedia kirjoittaa:

Jotkut transhumanismin kriitikot väittävät syrjivintä asenteellisuutta sellaisten konseptien käytössä kuin ”rajoitukset”, ”parannukset” ja ”kehittäminen”. Jotkut jopa näkevät vanhat eugeniikka, sosiaalidarwinistiset ja herrarotu ideologiat ja menneisyyden ohjelmat varoituksena siitä mitä eugenistisen parantamis teknologien tukeminen saattaa tahattomasti rohkaista. Jotkut pelkäävät tulevaisuuden ”eugeniikka sotia” pahimman tapauksen skenaariona: paluuta pakotettuun valtion tukemaan geneettiseen syrjintään ja ihmis oikeuksien väärinkäyttöksiin, kuten geneettisesti viallisten henkilöiden pakolliseen sterilisaatioon, teollistettuun tappamiseen ja erityisesti alemmiksi katsottujen ”rotujen” rotuerotteluun ja kansanmurhaan. Terveys lain professori George Annas ja teknologi lain professori Lori Andrews ovat huomattavia tukijoita sille näkemykselle, että näiden teknologioiden [mukaanlukien ihmiseen istutettavat mikrosirut ja äly-tatuoinnit. Kirj. huom] käyttö voi johtaa tämän kaltaiseen ihmisen-jälki-ihminen kasti sotaan. Suurimman osan historiastaan, eugeniikka on ilmentänyt itsensä liikkeenä, mikä pyrkii sterilisoimaan ”geneettisesti

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Transhumanism#First_transhumanist_proposals

epäsopivat" heidän tahtoaan vastaan ja rohkaisemaan geneettisesti sopivien valikoitua lisääntymistä.

Merkittävät transhumanistiset organisaatiot tuomitsevat voimakkaasti tällaiseen politiikkaan sisältyvän pakon ja hylkäävät rasistiset ja klassistiset oletukset joihin ne perustuivat, yhdessä pseudotieteellisten huomioiden kanssa, että eugenistiset parannukset voitaisiin saavuttaa valitulla lisääntymisellä käytännöllisesti katsoen merkityksellisellä aikajaksolla. Useimmat transhumanistiset ajattelijat puolustavat sen sijaan "uutta eugeniikkaa", tasa-arvoisen, liberaalin eugeniikan muotoa. Kirjassaan *From Chance to Choice: Genetics and Justice*, (ei-transhumanistiset) bioetikot Allen Buchanan, Dan Brock, Norman Daniels and Daniel Wikler ovat argumentoineet, että liberaaleilla yhteiskunnilla on velvollisuus kannustaa eugenististen parannus tekniikoiden niin laajaa hyväksyntää kuin vain mahdollista (niin kauan kuin sellainen politiikka ei riko yksilöiden lisääntymisoikeuksia tai laita kohtuuttomia paineita tuleville vanhemmille näiden teknologioiden käyttämiseen) yrittääkseen maksimoida julkista terveyttä ja minimisoidakseen epätasa-arvoa, mikä voi olla tulosta sekä luonnollisista geneettisistä lahjoista että epätasa-arvoisena pääsynä geneettisiin parannuksiin. Useimmat transhumanistit ajattelevat samalla tavalla vaikkakin loittoonnuttavat itsensä termistä "eugeniikka" (suosien "itiöllistä valintaa" tai "reprogenetiikka") välttääkseen näkemystensä sekoittamista 1900 -luvun alun eugeniikka liikkeen kumottujen teorioiden ja harjoitusten kanssa.¹

Joten posthumanistisella liikkeellä ei ollut vain perustajanaan Iso Britannian Eugeniikka Yhdistyksen presidenttiä, vaan suurin osa sen nykyisistä kannattajista myöntää liikkeen juurien löytyvän eugeniikasta. He kannattavat "uuden eugeniikan" tulemusta, mikä olisi edeltäjästään poiketen "liberaali ja tasa-avoinen". Mutta voimmeko todella luottaa heidän vakuutteluihinsa? Voiko sellainen yhteiskunta, mikä pyrkii kehittyneemmän jälki-ihmisrodun luomiseen, olla todellakin liberaali ja tasa-avoinen. Miten tavalliset ihmiset voisivat säilyttää ihmisyytensä, jos käsite ihmisyydestä muuttuisi näin radikaalisti? Todellakin, posthumanismi saattaa luoda yhteiskunnan, mikä olisi paljon pahempi kuin on vielä nähty rasistisessa eugeniikassa. Siinä kuin natsistinen oppi pohjautui rasistiseen eugeniikkaan, mikä teki kaikista ei-saksalaisista ali-ihmisiä, tämä uusi post-humanistinen eugeniikka tekee ihmis-lajista itsestään alempi arvoisen "eläimen", joita "kehittyneemmillä" kyborgi-superihmisillä on oikeus kerätä tuhoamisleireille tai käyttää orjatyöhön.

Juuri tällaisen yhteiskunnan syntymistä vuoteen 2050 mennessä ennusti Kevin Warwick, ensimmäinen rfid -sirun ihonsa alle ottanut kyborgi.

Posthumanismi versus radikaali ympäristöliike

Yhdistä posthumanistinen oppi eko-fasismiin, mikä uskoo ihmisen itsessään olevan planeetan syöpäkasvain, niin saat natsismin 2000 -luvulle päivitetyn kansainvälistetyn muodon. Jotta Antikristuksen yhteiskunta voisi olla globaalia fasismia, kuten perustelimme aikaisemmissa luvuissa, tulisi sen yhdistää posthumanismi linkolaiseen eko-fasismiin. Tämä luo dilemman, koska radikaali ympäristöliike ja teknologian ylivaltaa puoltava transhumanismi, on nähty usein toistensa vastakohtina. Ensiksi mainittu uskoo paratiisiin syntyvän maanpäälle vasta kun ihmiskunta on tuhonnut koneet ja yhteiskunta on palautettu esi-teolliseen aikaan, missä ihminen voi elää jälleen sopusoinnussa

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Transhumanism#Specter_of_coercive_eugenicism

luonnon kanssa sitä rasittamatta tai vahingoittamatta. Sitä vastoin jälkimmäinen uskoo, että ihminen loisi paratiisin nimenomaan teknoevoluution kautta.

Esimerkiksi Theodore Kaczynski alias Unabomber, terroristi jonka kirjepommit tappoivat kolme ihmistä ja haavoitti 29:ää, kirjoitti poliittisessa manifestissaan *Teollinen yhteiskunta ja sen tulevaisuus* (Savukeidas, 2005):

Toivomme vakuuttaneemme lukijan siitä, ettei järjestelmää voi uudistaa siten, että vapaus sovitettaisiin yhteen teknologian kanssa. Ainoa reitti ulos on vapautua koko teollis-teknologisesta järjestelmästä. Tämä edellyttää vallankumousta, ei välttämättä aseellista kansanousua, mutta varmasti radikaalia ja perustavan vastaista muutosta yhteiskuntamme luonteesta.¹

Mitä taas tulee transhumanistisen liikkeen messiaanisiin odotuksiin, lainaamme tähän tarkoitukseen Pasi Turusen mielenkiintoista artikkelia:

VARO! NEUROSIRU TULEE - EIVÄTKÖ AJATUKSESIKAAN OLE ENÄÄ TURVASSA?

Tieteiselokuvat ovat vuosien ajan sisältäneet teemoja, joissa ihmisen ja koneellisen tekniikan raja alkaa kuroutua umpeen. Tällä hetkellä noin 20 prosenttia ihmiskehon toiminnallisista osista pystytään korvaamaan teknisillä "varaosilla" alkaen tekonivelistä keinosydämeen. Tulevaisuudessa ihmiseen istutetut mikrosirut voivat saada rammat kävelemään ja sokeat näkemään, kerrottiin Iltasanomien Viikonvaihte liitteessä (24.1.98, s. 17), jossa ns. koneihmisen tulevaisuutta pohdiskeli teknisen korkeakoulun automaatiotekniikan professori Aarne Halme. Mutta hurjimmat ihmisen teknoevoluution visionäärit menevät niin pitkälle, että heihin verrattuna Raamattuun uskovien apokalyptisen hihhuloinnin tiliin laitettujen puheet pedon merkistä oikeassa kädessä tai otsassa kaupankäynnin välineenä alkavat tuntua tunkkaisen vanhanaikaiselta. Ja ennen kaikkea uskottavilta.

Professori Halmeen mukaan jo nyt pystytään alaraajahalvaantuneen potilaan jalkojen lihaksia ohjaamaan mikrotietokoneella. Näköjärjestelmäänkin on yritetty vaikuttaa tietokoneellisesti. Halmeen mukaan kenties reilun 15 vuoden kuluttua sokea voisi nähdä ja rampa kävellä bioteknologian ansiosta. Voisiko siis Jesajan ennustama tulevaisuuden messiaaninen "pelastuksen ajan ihanuus" toteutua mikrosiruteknologialla? Mikrosirustako Messias? "Silloin avautuvat sokeain silmät ja kuurojen korvat aukeavat. Silloin rampa hyppii niinkuin peura ja mykän kieli riemuun ratkeaa" (Jes. 35:5-6). Vai onko kenties jälleen kerran kysymyksessä langenneen ihmisen yritys "olla niinkuin Jumala" Jos ihminen omilla keinoillaan pystyy saamaan vaikkapa "rammat kävelemään ja sokeat näkemään, niin mitä sitten vaikka Jeesus olisikin parantanut jokusen ramman tai sokean. Jos pystyn tekemään itse itseni onnelliseksi niin mihin tässä Jumalaa enää tarvitaan? Tietenkään tämä ei tarkoita, että tekniikan kehittyminen olisi itsessään paha asia. Mutta teknisten yksityiskohtien taakse saattaa kätkeytyä enemmän kuin päälle päin näkyy. Varmaankin ateistien parissa asiaa tarkastellaan juuri tästä näkökulmalta. Tekniikan kehittyminen osoittaa heidän mielestään yhä vain selkeämmin Jumalan tarpeettomaksi. Oman kyvyttömyytensä ja tietämättömyytensä jättämät aukot ihminen täyttää Jumalalla tai jumalilla. Aukkojen täytyessä Jumalaa ei enää tarvita. Tosi asiassa mikään ei voi tehdä Jeesusta tarpeettomaksi eivätkä mikrosirut tuo maan päälle messiaanista paratiisimaailmaa, vaikka ihminen niin kuvittelisi. On kuitenkin mielenkiintoista tarkastella Raamatun lopun ajan kuvausten valossa mihin teknologian kehitys voi olla meitä viemässä.

Tietokone ihmisen aivoihin?

Lokakuussa 1997 Kalifornian Teknillinen korkeakoulu, Caltech (California Institute of Technology) hätkähdytti maailmaa kertomalla, että sen tutkijat olivat tehneet merkittävän läpimurron biosiruteknologian alalla.

¹ http://fi.wikipedia.org/wiki/Theodore_Kaczynski#Motiivi_ja_tutkinta

Kysymyksessä oli ensimmäinen askel kohden ihmisen hermojärjestelmän liittämistä tietokoneisiin. "Neurosiru" esiteltiin 25.-27. Lokakuuta 1997 pidetyssä Neurotieteen yhdistyksen vuosittaisessa kokoontumisessa New Orleansissa, Yhdysvalloissa. Sirun kehittäjäryhmän johtajana toimii professori **Jerome Pine**, joka esitteli keksinnön New Orleansiin kokoontuneelle yleisölle. Caltechin lehdistötiedotteessa (27.10.1997) kerrotaan, että neurosirun kautta voidaan yhdistää eläviä aivosoluja suoraan tietokoneeseen! Mikrosirun koko on ällistyttävän pieni. Sirua on ollut kehittämässä mikromekaniikan alalla kansainvälisestikin ansioitunut professori **Yu-Chong Tai**. Monien kokeilujen jälkeen tutkijat löysivät keinon kasvattaa eläviä rotan aivosoluja mikrosirun ympärille. Siru oli kytketty tietokoneeseen ja sen kautta voitiin lähettää ja havaita sähköisiä impulsseja ja sillä tavoin matkia aivojen toimintaa. Caltechin tutkijoiden Internet sivuilta löytyy jopa videopätkiä, joissa aivosolujen voi nähdä kehittyvän mikrosirun ympärille. Iltaanomat kertoi viikkoliitteessään, että Saksassakin on onnistuttu kasvattamaan rotan aivosoluja mikrosirun pinnalle. - Hermosolujen yhdistäminen mikrosiruun osoittaa, että jossain vaiheessa voi olla mahdollista kytkeä ihmisaivot tietokoneeseen, kertoo saksalaisen tutkimusryhmän jäsen **Stefano Vaselli** *The Sunday Times* -lehdelle antamassaan haastattelussa. Kaikkea mitä nykyisin teemme tietokoneella tekstinkäsittelystä internet yhteyksiin ja paljon muuta, voitaisiin näin ollen tulevaisuudessa tehdä aivoihin asennetun mikrosirun välityksellä.

"Soul Catchers and Body Snatchers"

Ihmisen kloonaamisen yhteydessä on noussut esiin kysymys kloonin persoonallisuudesta. Vaikka kloonaisi sata Saddamia, emme silti saisi uusia Saddameita, koska ihmisen persoonallisuuteen vaikuttavat olennaisesti perimän lisäksi ympäristö. Joten eipä hätää. Mutta entä jos Saddamin elämän voisi tallettaa mikrosiruun ja siirtää, "imuroida", "downloadata" kloonin aivoissa sijaitsevaan muistisiruun? Menenkö liian pitkälle? En välttämättä yhtään pidemmälle kuin British Telecomin "keinoelämän" (Artificial Life) työryhmä. Pohtiessaan alati kehittyvän mikrosiruteknologian tulevaisuuden käyttömahdollisuuksia BT:n työryhmää johtava **tri Chris Winter** säväytti tutkijakollegojaan kertomalla, että seuraavan 30 vuoden kuluessa on mahdollista kehittää ihmisen aivoihin asennettava mikrosiru, joka tallentaisi kaiken kantajansa näkemän ja kokeman. Samaan tapaan kuin lentokoneiden mustalaatikko tallentaa koneen kulkutiedot ja lentäjien keskustelut. Näin olisi olemassa eräänlainen "varmuuskopio" kantajan elämästä. Jos vaikka poliittisesti johtava hahmo joutuisi salamurhan uhriksi. Yksi tämän sirun käyttötarkoituksista voisi Winterin mukaan olla tiedonsiirto eri henkilöiden välillä. Onnettomuudessa tai muuten muistinsa menettäneelle voitaisiin siirtää toisen henkilön elämäkokemuksen sijoittamalla tämän siru hänen aivoihinsa. Tai sitten vastasyntyneelle lapselle voitaisiin siirtää aiemmin kuolleen henkilön elämäkokemukset mikrosirulla. Lapsi olisi kuin uudelleen formatoitu tyhjä levyke. Tämä futuristinen mikrosiru onkin saanut kuvaavan nimen: "Soul Catcher" eli "sielunvangitsin".

"Sielunvangitsin" viihdeteollisuuden ja viranomaisten käytössä

Sirun kaupallisempina sovellutuksina Winter on nähnyt mm. sen, että voisi vaikkapa puolen tunnin ajan kokea toisen henkilön elämänvaiheita. Maksua vastaan tietenkin. Näin inhimilliset kokemuksetkin kaupallistuisivat. Olisihan toisaalta mielenkiintoista saada kavereilta Bahamasaarilta sähköpostikortti, joka sisältäisi vähän enemmän kuin tylsän kuvan ja perinteistä piikittelyä: "Täällä paistaa aurinko, entä siellä?" Viranomaiset voisivat puolestaan tarkistaa kantajansa sielunvangitsin-siruun tallentuneesta tiedoista onko hän ollut osallisena rikolliseen toimintaan tai mitä muistikuvia hänellä on tapahtumista. Pelkästään silminnäköjään toimiminen saisi aivan uuden ulottuvuuden. Tietysti myös uhrin sirusta voitaisiin tällöin poimia "todistusaineistoa". Mutta miten käykään silloin toisinajattelijoiden kun omat ajatuksemme eivät enää pysy salassa.

Ovatko ihmisen ajatuksetkaan enää turvassa?

Paavali kirjoittaa korinttolaisille: *"Sillä kuka tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on?"* (1 Kor. 2:11) Jos voitaisiin kehittää mikrosiru, joka kykenisi tallettaa aivoissa tapahtuvaa toimintaa, eivät ajatuksemme enää ole yksityisomaisuuttamme. Ne voitaisiin imuroida mikrosirulta vaikkapa

antikristillisen petojärjestelmän tiedostoihin. Silloin ei uskokaan ole enää vain yksityinen sydämen asia.

Milloin sielunvangitsin todellisuutta?

Mitään sielunvangitsin mikrosirua ei tietenkään vielä ole olemassa muualla kuin tutkijoiden mielikuvituksessa. Winterkin on joutunut myöhemmin toppuuttelemaan niitä, jotka ovat säikähtäneet hänen radikaaleista tulevaisuudenvideoistaan. Nopea kehitys mikrosiruteknologian alalla on kuitenkin herättänyt erimerkiksi juuri BT:n tutkijat pohtimaan miten tulevaisuuden teknologiaa voidaan hyödyntää. BT:n *Future Systems* -työryhmässä on laskeskeltu, että ihmisen eläessä yli 80-vuotiaaksi, hänen aivoihinsa tallettuu tietoa 10 terabitin verran. Tämän tietomäärän taltioimiseksi nykyisin käytössä oleville levykkeille tarvittaisiin peräti 7 142 857 142 860 000 levykettä. - Jos tietokoneen muistipiirin koon pieneneminen jatkuu samalla vauhdilla kuin kuluneiden 20 vuoden aikana, niin 30 vuodessa nykyisin 8 Mb muistipiiri normeilla voisi tallettaa 10 terabittia tietoa, toteaa BT:n virallinen futurologi **Ian Pearson**. Kalifornian Teknillisen korkeakoulun, sekä saksalaistutkijoiden onnistuneet yritykset kasvattaa eläviä aivosoluja mikroskooppisen pienen sirun ympärille ovat ensimmäinen selkeä ja konkreettinen askel kohti sielunvangitsin teknologiaa. British Telecom ei paljasta kuinka paljon rahaa se aikoo sijoittaa tähän projektiin, mutta tri Winter on sanonut, että "Soul Catcher 2025" otetaan BT:ssa hyvin vakavasti. Samalla hän on myöntänyt siihen liittyvän monia syvällisiä eettisiäkin ongelmia, mutta korostaa sitä, että BT on lähtenyt tälle tutkimuksen saralle pysyäkseen kommunikaatioteknologian eturintamassa. BT:n *Future Systems* -työryhmän yhtenä mottona on: "*Kun kuolen, haluan tietokoneeni olevan minusta ylpeä*"

Kuolema on nielty ja voitto saatu?

Mikrosiruteknologian messiaanisuuteen panostaa myös tri Winter.

- Tämä on kuoleman loppu, Winter toteaa *The Daily Telegraph* -lehden haastattelussa.

- Yhdistämällä tämä [sielunvangitsimen sisältämä] tieto henkilön geneettiseen tietoon me pystymme luomaan ihmisen uudestaan fyysisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti, Winter sanoo.

Ihmisen elämä voitaisiin tallettaa tietokoneen muistiin ja myöhemmin yhdistää hänen geneettiseen tiedostoonsa. Suomalaisessakin lehdistössä on jo ennätetty puhumaan tulevaisuudessa hämmäyttävästä "geenisirusta", johon on tallennettu kaikki olennainen geneettinen tieto ihmisestä. Winter puhuu itse asiassa eräänlaisesta "ylösousemusihmeestä", jonka toteuttamisessa mikrosirutekniikalla on avainasema.

Sielunvangitsin lopun ajan merkinä?

Raamattu puhuu lopun ajan Babylonista (tällä voi olla kirjaimellinen ja/tai kuvainnollinen merkitys)

Ilmestyskirjan 18. luvussa kuvaillaan niitä tuotteita, tämä viimeisten päivien talousmahti käy kauppa:

"kultaa ja hopeata ja jalokiviä ja helmiä ja pellavakangasta...ja kaikenlaisianorsunluu-esineitä...ja kanelia ja hiusvoidetta ja suitsuketta ja hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja viljaa ja karjaa ja lampaista ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja IHMISSIELUJA." (Ilm. 18:12-13). Tri Winterin futurologisiin näkymiinhän kuului nimenomaan sielunvangitsimen kaupallinen sovellutus, jossa tuotteen muodostaa toisen ihmisen mikrosirulle talletetut elämän kokemukset.

Onko sielunvangitsin mahdollinen?

En henkilökohtaisesti kaikesta huolimatta usko, että "Soul Catcher" teknologia milloinkaan toteutuu. Sen perusajatus on virheellinen. Winterin ja hänen kaltaistensa tutkijoiden futuristiset kaavailut perustuvat pitkälle vietyyn materialismiin, jossa jopa ihmisen sielu ja mieli nähdään muodostuvaksi viime kädessä aineen ominaisuuksista. Ihmisen persoonallisuus ei kuitenkaan ole vain sähköimpulsseja, joita voitaisiin siirtää sähköisesti mihinkään. Sielu ei ole tällainen. Sielu, joka on ihmisen persoonan tyyssija, on aineeton, ei fyysikaalinen entiteetti. Sen vangitseminen tietokonesiruuun ei tule koskaan olemaan mahdollista. Tällainen ihmis persoonan redusointi puhtaasti aineeseen on vaarallista ihmiskuvan ja ihmisarvon kannalta.

Babylon alusta loppuun - suurten unelmien kaupunki

Babylon (hepr. muoto Baabel), on yksi Raamatun salaperäisimpiä kaupunkeja. Siitä puhutaan sekä Jumalan

sanan alussa että lopussa, sen ensimmäisessä ja viimeisessä kirjassa. Ilmestyskirjassa Baabelin edustama kapina Jumalaa vastaan saavuttaa huipentumansa, minkä seurauksena kaupunki tuhotaan lopullisesti. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa kerrotaan kaupungin syntyvaiheista: Vedenpaisumuksen jälkeisessä maailmassa ihmiskunta asettuu aloilleen Sinearin maahan ja alkaa unelmoida suuria: *"Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen"* (1 Moos. 11:1) Torni joka ulottuu taivaaseen! Sepä olisi ollut korkea torni se. Jumala on varustanut ihmisen mielikuvituksella, jolla hän kurkottelee kohden sellaisia asioita, mitkä tuntuvat joskus aivan mahdottomilta. Ihmeellisellä tavalla näillä unelmilla on vuosituhansien saatossa ollut myös voimaa toteutua. Kauan ennen kuulentoja tai sukellusveneitä Jules Verne uneksi teoksissaan molemmista. Vernen kirjojen ilmestymisen aikoihin molemmat ajatukset olivat vain unelmia "tornista, jonka huippu ulottuu taivaaseen."

Mahdottomuuksia. Leonardo Da Vinci puolestaan piirteli huolellisia kaavioita ensimmäisistä lentävistä vekottimista. Aikalaistensa silmissä hänkin kuvainnollisesti "rakenteli tornia taivaaseen". Sitten paljon myöhemmin tulivat Wrightin veljekset. Loppu onkin historiaa ilmailun alalla. On itse asiassa yhdentekevää saadaanko tri Winterin kaavailema "sielunvangitsin" koskaan toteutettua lopulliseksi tuotteeksi. Ei Baabelissakaan unelman varsinaista toteutusta saatu loppuun, kun jo Herra itse astui alas ja pysäytti ihmisen mielettömyydestä. Unelman tasolla sielunvangitsin sisältää "tornin, joka ulottuu taivaaseen" - unelman jonkin laisesta kuoleman voittamisesta ja ylösnousemisesta. Siis pelastuksen ajan ihanuuden toteuttaminen ihmiskonstein. Ihminen nousemassa itse sinne missä Jumalan oletetaan olevan. Siinä vaiheessa kun Baabelissa alettiin valmistaa tiiliä, alunperin mielettömältä tuntunut unelma alkoi saada ihmisten mielisä konkreettiseen muodon. Myös tri Winterin "keinoelämän" työryhmän unelma on ottanut konkreettisen ensi askeleen Caltechin ym. kehittämän neurosirun myötä. Lopun ajan askeleen.

Niin Herra astui alas

Ensimmäisen Mooseksen kirjan 11. luvussa lukijan eteen maalautuu ironinen kuva: Ihminen rakentaa tietä ylös taivaaseen, mutta Herra astuu alas. Ja rakentaminen jää siihen. Lopun aikoina sama kuvio toistuu. Ihminen pyrkii kohden jumaluutta. Lopulta tulee yksi mies, antikristus, joka korottaa itsensä Jumalaksi (2 Tess. 2:4). Hän jopa kopioi Jumalan tekoja - ihmeitä ja tunnustekoja. Siinä vaiheessa Herra Jeesus tulee alas maan päälle ja perustaa 1000-vuotisen rauhanvaltakunnan.¹

Sekä kommunismi että natsismi pyrki uuden ihmisen luomiseen. Nyt näemme saman utopistisen tavoitteen esiintyvän posthumanistisessa liikkeessä. Tässä voi myös nähdä Saatanan yrityksen imitoida seurakuntaa, joka Kristuksen ruumiina on uusi Adam tai uusi ihminen, jossa vanha ihminen kuolee lopullisesti sen ylönotossa (1. Kor. 15:45-58). Mielenkiintoisesti Prinssi Charles näyttäisi yhdistävän kaczynskilaisen teollis-tekno-logisen sivilisaation vastaisuuden transhumanistisen liikkeen päämääriin. Samalla kun hän on ollut GMO -teknologian suorapuheinen kriitikko ja esimerkiksi varoittanut nanoteknologian riskeistä,² hän on myös ollut ihon alle kiinnitetyn mikrosiru -valvonta-tekniologian *kaikkein varhaisin* tukija (tästä lisää kohta). Nämä kaksi näennäisen riitelevää ismiä yhdistyy myös transhumanistisen liikkeen isässä rotyhygienisti Julian Huxleyssä.

Huxley ei ollut vain transhumanistisen liikkeen isä vaan myös maailman suurimman itsenäisen luonnonsuojelu järjestön World Wide Fundin perustaja yhdessä Bilderbergi -seuran perustajan ex-natsi Prinssi Bernhardin kanssa.³ Prinssi Philip johti

1 <http://www.uskonpuolesta.fi/artikkelit/neurosiru.htm>

2 http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/3883749.stm

3 http://en.wikipedia.org/wiki/World_Wide_Fund_for_Nature#History

WWF:ää vuosina 1981-96¹ ja tänään sen Yhdistyneen Kuningaskunnan osastoa johtaa hänen poikansa Charles. Britannian johtavana eugenistina Huxley tuki eliitin agendaä syntyvyyden säännöstelystä ja väestön vähennyksestä. Kuten kirjani edellisessä luvussa kerroimme, eugeniikka liike ja ympäristöliike linkittyi jo alusta alkaen kiinteästi toisiinsa. Transhumanismi oli taas eugeniikan uusi paranneltu versio. Ei ole siten yllättävää, että Huxley yhdisti nämä molemmat luonnonsuojelun ja transhumanismin. Wikipedia selittää:

Huxley oli Britannian Eugeniikka Seuran huomattava jäsen, sen vara-presidentti (1937–1944) ja Presidentti (1959–1962). Hän ajatteli eugeniikan olevan tärkeää poistaa ei-halutut geenimuunnokset ihmisen geeni varannosta; mutta vähintäänkin toisen maailmansodan jälkeen, hän uskoi rodun olevan tarkoitukseton käsite biologiassa ja sen soveltaminen ihmisiin oli äärimmäisen epäjohdonmukaista. Huxley oli 1920 -1930 -lukujen kaikkein äärimmäisimmän eugeniikan suorapuheinen kriitikko (kiihokkeesta, mikä johti "vastuuntunnotoman" köyhän suurempaan hedelmällisyyteen verrattuna "vastuullisiin" menestyviin luokkiin). Hän oli siitä huolimatta johtava hahmo eugeniikka liikkeessä (katso esimerkiksi Eugenistien Manifesti). Hän antoi Galtonin muisto luennon kahdesti vuosina 1936 ja 1962. Kirjoituksissaan hän käytti tätä argumenttia useita kertoja: yksikään ei epäile maatalouden karjan itiö-plasman ohjaamisen viisautta, joten miksi samaa käsitettä ei sovellettaisi ihmispopulaatioon? "Maatalouden analogia esiintyy yhä uudelleen, aivan kuin se esiintyi monien Amerikan eugenistien kirjoituksissa." Huxley oli yksi aikansa monista älyköistä, jotka uskoivat alemman luokan yhteiskunnassa olevan geneettisesti alempiarvoinen.

Tämä lause vuodelta 1941 ilmaisee tämän näkemyksen voimakkaasti: "Alimmat kansankerrokset lisääntyvät liian nopeasti. Siten... heillä ei saisi olla liian helppoa pääsyä avustukseen tai sairaala hoitoon jottei viimeisen ehkäisemisen poisto luonnon-valinnassa tekisi liian helpoksi lapsien tuottamisessa tai selviämisessä; pitkäaikaistyöttömyys pitäisi olla peruste sterilisaatiolle." Tässä hän ei halvenna työväenluokkaa yleensä, mutta pyrkii "muutamien alimpien ja turmeltuneimpien ihmistyyppien hävittämiseen". Tuntemus ei ole ajalleen epätyypillinen, ja monet geneetikot uskoivat samanlaisiin näkemyksiin (William E. Castle, C.B. Davenport, H. J. Muller ovat esimerkkejä), ja muut merkittävät intellektuellit. Koskien julkista terveydenhuoltoa ja rotu politiikkaa yleensä, Huxley kirjoitti että "...ellei [sivisyneet yhteiskunnat] keksi ja vahvista päteviä toimenpiteitä ihmisen lisääntymisen säännöstelyyn, väestön määrän hallitsemiseksi ja vähintäänkin ehkäise rodullisen kannan laadun huononemista, ne ovat tuomittu rappeutumiseen..." ja huomioi kuinka biologian tulisi olla pää työkalu yhteiskunta politiikan tekemiseksi tieteelliseksi.

Duvallin näkemyksessä, "Hänen näkökantansa lankesi hyvin Englannin liberaalin älyllisen eliitin hyväksymän mielipiteiden kirjon sisälle. Hän jakoi Naturen innon syntyvyyden säännöstelyyn ja "vapaaehtoiseen" sterilisaatioon." Kuitenkin, sana 'englantilainen' on tässä kohdassa tarpeeton: sellaiset näkemykset olivat hyvin laajalle levinneitä. Duvall kommentoi, että Huxleyn into keskitetylle yhteiskunnalliselle ja ekonomiselle suunnittelulle ja anti-teollisille arvoille oli yleistä vasemmistolaisille ideologeille sotien välisinä vuosina. Elämänsä loppua kohden, Huxleyn itsensä on täytynyt ymmärtää kuinka epäsuosituiksi nämä näkemykset tulivat toisen maailmansodan päättymisen jälkeen. Hänen elämäkertansa kahdessa osassa, hakemistossa ei ole merkintää eugeniikalle, eikä myöskään Galtonia ole mainittu; ja aihe on jätetty pois myös monista muistokirjoista ja elämäkerroista. Poikkeus on Britannian Eugeniikka Seuran järjestämän konferenssin pöytäkirjat. Vastauksena Euroopan fasismin nousuun 1930 -luvulla, häntä pyydettiin kirjoittamaan *Me Eurooppalaiset* etnologi A. C. Haddonin, the eläintieteilijä Alexander Carr-Saundersin ja tiede historioitsija Charles Singer.in kanssa. Huxley ehdotti, että sana 'rotu' korvattaisiin etnisellä ryhmällä.

Toisen maailmansodan jälkeen he oli apuna tuottamassa UNESCO:n lausuntoa Rotu Kysymys, mikä vakuutti:

"Rotu, biologiselta näkökannalta, voidaan siten määritellä yhtenä väestöryhmänä, mikä

1 http://en.wikipedia.org/wiki/World_Wide_Fund_for_Nature#Presidents

muodostaa lajit Homo sapiens"... "Kansalliset, uskonnolliset, maantieteelliset, kielelliset ja kultti ryhmät eivät välttämättä vastaa rodullista ryhmää: sellaisten ryhmien kulttuurilliset piirteet eivät ole havainnollistaneet geneettistä yhteyttä rodullisten piirteiden kanssa. Koska tämän kaltasiin vakaviin virheisiin syyllistyään jatkuvasti kun termiä 'rotu' käytetään kansanomaisessa puheessa, olisi parempi kun puhumme ihmisroduista pudottaa termi 'rotu' täysin ja puhua etnisistä ryhmistä"... "Mitä tiedemiehillä on nyt sanottavanaan ihmiskunnan ryhmistä, jotka voidaan tunnistaa nykyisellä ajalla? Ihmisrodut voidaan ja ollaan lajiteltu erilailla eri antropologien toimesta, mutta nykyisellä ajalla useimmat antropologit ovat yhtä mieltä luokitellessaan suuremman osan nyky-päivän ihmiskunnasta kolmeen pää jakaumaan: Mongoloidiseen jakaumaan; negridiseen jakaumaan; kaukasoidiseen jakaumaan"... "Katoliset, protestantit, muslimit ja juutalaiset eivät ole rotuja..." "Rodun biologiset faktat ja " myytti rodusta pitäisi erotella. Kaikkia käytännön sosiaalisia päämääriä varten 'rotu' ei ole niin paljoa biologinen ilmiö kuin sosiaalinen myytti. Myytti 'rodusta' on luonut valtavan määrän vahinkoa niin inhimillistä kuin yhteiskunnallista. Äskeisinä vuosina se vaati raskaan veron ihmishenkiä ja aiheutto sanoinkuvaamatonta kärsimystä. Se yhä ehkäisee miljoonien ihmisten normaalin kehityksen ja riistää hedelmällisten mielten tehokkaan yhteistyön sivilisaation. Biologiset erot eri etnisten ryhmien välillä pitäisi jättää huomioimatta sosiaalisen hyväksymisen ja sosiaalisen toiminnan näkökulmasta. Ihmiskunnan yhtenäisyys biologiselta ja sosiaaliselta kannalta on pää asia. Tämän tunnistaminen ja toimiminen sen mukaan on nyky-ihmisen ensimmäinen edellytys"

Huxley voitti toisen Anisfield-Wolf Kirja palkinnon *Me Eurooppalaisista* vuonna 1937. Vuonna 1957, Huxley keksi termin "transhumanismi" näkemykselle, että ihmsten tulisi parantaa itseään tieteen ja teknologian kautta, sisältyen mahdollisesti eugeniikka, mutta myös, tärkeästi, sosiaalisen ympäristön parantamisella.¹

Yllä oleva kirjoitus kuvaa hyvin rasistisen ja elitistisen eugeniikka liikkeen paradoksia. Samalla kun toinen maailmansota pakotti sen taipumaan juutalais-kristilliseen käsitykseen ihmiskunnan perimmäisestä ykseydestä ja tasa-arvosta, se mahdollisti myös rasismien ja kansojen välisen eristyksen kitkemiseen, jotta eliitin pitkäaikainen haave yhdestä maailmanhallituksesta voitaisiin toteuttaa. Koska uuden hallitustenvälisen yhteistyön aikakaudella ei ollut enää mahdollista kiinnittää eugeniikkaa rasismiin, loi Huxley tätä varten uuden käsitteen – transhumanismin. Kun Antikristus pakottaa kaikki seuraajansa ottamaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, on siinä kyseessä rasistisen eugeniikan uudistettu globaali versio. Tällä kertaa sotaa ei käytäisi arjalaisen herrarodun ja ali-ihmisten välillä, vaan Antikristukselle vapaan tahtonsa menettäneiden kyborgien ja ihmisyytensä säilyttäneiden "homo sapienssien" välillä. On muuten merkille pantava yksityiskohta, että Julian Huxleyn veli oli Aldous Huxley, joka kirjoitti tieteiskirjallisuuden klassikon *Uusi Uljas Maailma* (Tammi 2012, 12. painos). Tästä Lusa kirjoittaa seuraavaa:

Profeetallisia ääniä on maailmassa kovin vähän, ja siksi on niin kuin Jeesus sanoi: "Jos nämä [uskovat] olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat." (Luuk. 19:39-49). Koska papit ja saarnaajat nykyisin laiminlyövät profeetallisen sanan lähes tyystin, täytyy kivien huutaa. Kivillä tarkoitetaan tässä uudesti syntymättömiä kivisydämiä. Niiden huudot ovat monesti hyvinkin profeetallisia, olematta silti erityisen kristillisiä. Näin on laita myös useiden herättelevien ja ravistelevien tieteisromaanien ja -elokuvien. Otan esille muutaman valaisevan esimerkin. Vuonna 1932 brittiläinen Aldous Huxley julkaisi kuuluisan antiutopiansa *Uusi uljas maailma*. Teoksessa kuvataan tulevaisuuden maailmaa, joka on yksi suuri maailmanvaltio. Kaikki on äärimmäisen pitkälle rationalisoitua ja mekaanista. Jokaisen paikka on määritelty jo ennen syntymää. Lääketiede ja

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Julian_Huxley#Eugenics_and_race

geeniteknologia säätelevät elämää. Yksilöllisyys on täysin tuhottu ja ihmiset on jaoteltu kylmästi eri luokkiin. Jatkuvan aivopesun ja Soma-nimisen huumeen avulla massat pidetään tyytyväisinä tässä kammottavassa teknoparatiisissa. Uusi uljas maailma totalitaarisesti hallitun teknoyhteiskunnan ahdistavuutta ja epä-inhimillisyyttä hyvin elävästi. Omassa ajassaan vasta nupulla olleita kehityssuuntia Huxley osasi huomioida ja kehittää kuvitteellisesti eteenpäin suorastaan uskomattomalla tarkkanäköisyydellä.

Kuitenkin hän sijoitti kuvitelmansa ajallisesti aivan liian kauaksi tulevaisuuteen, vuoteen 2495. Huxleyn pelottavien visioiden voi nimittäin nähdä toteutuneen hyvin pitkälle jo 2000 -luvun alun maailmassa! Yhdysvaltalainen tieteiskirjailija Vernor Vinge esitteli 1990 -luvun alussa NASA:n seminaarissa melkoisen tuomionpäivän skenaarion Sen mukaan tekniikan kehitys vie ihmiskunnan tuhon partaalle. 2020 -luvulle tullessa kehitetään teko-äly, joka ylittää ihmisen älyllisen kapasiteetin. Sen jälkeen tekniikan kehityksestä huolehtii yli-inhimillinen äly. Lopulta kehitys vyöryy eteenpäin omalla voimallaan, ilman että ihminen voi enää itse vaikuttaa siihen. Vingen käsitys on otettu tutkijapiireissä vakavasti vastaan, koska hän ei ole mikään tahansa scifi-kynäilijä. Hänet rinnastetaan William Gibsonin ja Arthur C. Clarken kaltaisiin tieteiskirjailijoihin, joiden ideat ovat pitkälti vaikuttaneet tekniikan kehitykseen. Gibson esitti ensimmäisenä idean nykyaikaisesta virtuaalidollisuudesta vuonna 1984 ilmestyneessä kirjassaan *Neuvelho* (tosin Huxley kuvasi virtuaalidollisuuteen viittaavia ”tuntokuvia” jo vuonna 1932). Clarke puolestaan ehdotti ensimmäisenä tietoliikennesatelliitteja vuonna 1945. Science fictionin eli tieteiskuvitelmien maailmasta löytyy melkoisia ”näköitä”, vaikka heidän painotuksensa ovatkin yleensä puhtaasti maallisia.¹

Alex Jonesin dokumentti *Endgame: Blueprint for Global Enslavement* (2007) esittääkin Aldous Huxleyn tieteiskirjan olleen eugenistisen ja teknokraattisen eliitin todellinen suunnitelma maailman orjuuttamisesta vuoteen 2030 mennessä. Transhumanisti Ray Kurzweil on todennut: ”vuoteen 2020 mennessä tulee olemaan yksi maailman hallitus.” Huomaamme vuoden 2020 ja 2020 -luvun toistuvan jatkuvasti näissä tekno-tyrannian visioissa. Onko tämä aika, jolloin Ilmestyskirjan 13:sta luvussa ennustettu antikristillinen diktatuuri alkaa? Prinssi Charles on 65 vuotias ja vuoteen 2028 mennessä hän täyttäisi jo 80. lästään huolimatta hän on hyvin elinvoimainen ja hänestä löytyy kyllä riittävästi Antikristukselta edellytettyä karismaa. Olen aina huomionut Prinssin merkillepantavan karisman huolimatta yleisistä harhakuvista, että hän olisi liian epäsuosittu tai vailla karismaa täyttääkseen Pedon roolin. Vaikkakin epäsuosittu tällä ei ole mitään tekemistä hänen henkilökarismansa kanssa. Kruununperillisen kärsimä ylenkatse ei ole profetian vaatimusten este vaan sen täyttymys (ks. Dan. 11:21).

Karisma taas on jotain, mikä syntyy vasta kun ihmiset voivat löytää johtajastaan jotakin mihin he voivat samaistua, kun he oppivat näkemään hänet ”kaltoinkohdeltuna sankarina.” Se usein vaatii Kristuksen kaltaista uhriuden asemaa. Ilman Prinsessa Dianan avioliiton aikaisia kärsimyksiä ja hänen ennen aikaista kuolemaansa, hänestä ei olisi tullut koskaan sellaista ikonia jollaisena näimme hänet 31.8.1997, kun koko Lontoo kerääntyi itkemään hänen traagista poismenoaan samaan tapaan kuin pohjois-korealaiset itkivät Kim Jong-Il'in kuolemaa joulukuussa 2011. Sama uhriuden teema toistuu tänään niissä jotka näkevät kruununperillisen henkilönä, jolle ei ole annettu hänen ansaitsemaansa kunniaa – eko-profeettana, joka on ollut monissa asioissa aikaansa reilusti edellä. Arvostelussaan Prinssin kirjaan *Harmony, A New Way of Looking at Our World* Nigel Jackson kirjoittaa:

Prinssi Charles on ollut kohde joissakin alueilla johtuen hänen ensimmäisen avioliittonsa tunaroimisesta ja

1 Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot, sivut 66-68

hänen vaihtoehtoisen lääketieteen puolustamisesta ja muista kiistanalaisista asioista... Pilapiirtäjät ovat olleet mielissään saadessaan piirtää hänet ulkonevilla korvilla ja kasvon piirteillä mikä viittaa mietoon hulluuteen. Negatiivinen arvostelu on jopa mennyt niin pitkälle, että se suosittelee hänen luopuvan kruunustaan Prinssi Williamin hyväksi sen jälkeen kun Hänen Majesteettinsa Kuningatar kuolee. *Tämä kirja kuitenkin näyttää, että hän on suunnattoman älyllisen ja moraalisen mittasuhteen persoona. Vain harvat kuninkaalliset Britannian historian yhdentoista vuosisadan aikana on toimittanut näin lävitse tunkevia ja laaja kantoisia teesejä kuin tämä.* Koko elinaika on mennyt sen valmisteluun, ja voidaan nähdä onnekaana että sen kirjailijalle oli annettu näin pitkä aikajakso elämästään roolissaan kruununperillisenä, jossa hän voi puhua vapaasti ja pelottomasti, oikeus minkä Monarkin itsensä on pantava syrjään.¹ (kursivointi lisätty)

Pedon kuva, Pedon Hologrammi

Edellä pohdimme pedon merkki teknologian ratkaisevaa sidosta tieteiskirjallisuuteen, posthumanistiseen teknoevoluutioon ja natsismiin. Luvun loppuosan olemme varanneet Englannin kruununperijälle paljastaaksemme hänen ainutlaatuisen yhteyden Ilmestyskirjan 13:sta luvussa ennustettuihin peto-teknologioihin, kuin myös Charlesin nimeen kätketyn Pedon identiteettiin. Ensimmäiseksi tarkastelemme hänen yhteyttä pedon kuvaan, minkä toinen peto tai väärä profeetta teettää Ilm. 13:14-15:sta mukaan Antikristuksen palvonnan välineeksi. Näky kertoo, että jokaisen maanpäällä asuvaisen on kumarrettava tätä kuvaa kuoleman uhalla. Tämä kuva ei ainoastaan olisi *elävä kuva*, joka kykenee puhumaan, mutta sillä on valta myös saada ”aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin.” Johannes kirjoittaa:

Ja se [väärä profeetta] villitsee maan päällä asuvaiset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaiset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi. Ja sille [väärälle profeetalle] annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin.

Tässä kohtaa käytetty kreikan sana kuvalle on ”eikón”. Helps Word Studies selittää sen alkuperää ja merkitystä näin:

1504 eikón (sanasta 1503 /eikō, "olla kuin") – asianmukaisesti, "heijastuman kaltainen edustus," viitaten johonkin mikä on hyvin lähellä yhdennäköisyyttä (kuin "teräväpiirto" projektointi, kuten määritelty teksti-yhteydessä). Kuva (1504 /eikón) siten heijastaa täsmälleen sen lähdettä (mitä se suoraan vastaa). Esimerkiksi, Kristus on todellinen kuva (1504 /eikón, korkein ilmentymä) Jumalasta (ks. 2 Kor 4:4; Kol 1:15).

"1504 (eikón) edellyttää alkuperäismallia, mitä se ei ainoastaan muistuta, vaan mistä se on myös piirretty" (R. Trench). 1504 (eikón) on siten enemmän kuin "varjo"; enemminkin se on toisinne (F. F. Bruce, Heprea, 226; katso myös Lightfoot Kol 3:10 ja 2:21).²

Tämän perusteella pedon kuva ei merkitse jotain varjonomaista kaksiulotteista kuvaa – piirrosta tai heijastumaa – vaan se edellyttää prototyypin olemassaoloa, mitä pedon kuva esittää ja ilmentää lähes identtisellä yhdennäköisyydellä. Se voi merkitä yhtä hyvin

1 <http://www.melbourne.anglican.com.au/NewsAndViews/TMA/Pages/2011/2011-07/Prince-Charles-as-ecological-prophet-001055.aspx>

2 <http://biblehub.com/greek/1504.htm>

niin hengen kaltaista aineetonta kuvaa kuin myös patsaan kaltaista aineellista kuvaa. Sanaa ”eikón” käytetään myös lihaa ja verta olevista ihmisistä sellaisissa kohdissa kuin 1. Kor. 15:49, Kol. 1:15 ja 3:10. Ilmestyskirjan kuvaus vaatii kuitenkin ihmettä tämän kuvan kyvyssä elää ja puhua. Pedon kuva ei siis viittaa pedon kaksoisolentoon tai jopa klooniin, kuten Lusa ehdottaa kirjassaan *Maailmanloppu 2028?* (Kuva ja Sana 2001, sivut 60-61). Televisio on aikoinaan liitetty pedon kuvaan, mutta televisio ei ole kuva, mikä ilmentäisi yksittäistä maailmanjohtajaa – henkilöä jolle annetaan 42 kuukauden ajaksi ”suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita” (j.5), ja jonka valtaan annetaan ”kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot”(j.7). Pedon kuva vaatii aivan uudenlaista teknologiaa, mikä kehitetään varta vasten Antikristuksen palvonnon avuksi.

Kaikista kirjaimellisin vaihtoehto pedon kuvan täyttäjäksi olisi tällöin kolmi-ulotteinen holograafinen teräväpiirto projektio, kuten jo määritteli Helps Word Studies. Samankaltainen mitä olemme nähneet vaikkapa Star Wars -elokuvien tieteisfantasioissa. Trilogiassa tarinan pääkonna Palpatine – science fictionin antikristushahmo – lakkauttaa Galaktisen Tasavallan ja perustaa Galaktisen Imperiumin julistautuen sen yksinvaltiaaksi. Eräässä kohtauksessa näemme kuinka hänen uskotuin apurinsa Darth Vader polvistuu Palpatine suuren sinertävän hologrammin edessä ikään kuin enteellisenä viittauksena Ilm. 13:15:sta¹ Tällainen holografi -teknologia on juuri äskettäin keksitty ja sen laajempaa käyttöönottoa oli ensimmäisenä tukemassa Prinssi Charles ja hänen läheinen ystävänsä Al Gore. Tämä uusi kuvan projektointi menetelmä perustuu vanhaan Viktoriaanisen ajan teatteri temppuun nimeltä Pepper's Ghost yhdistettynä teräväpiirto video projektiioon.

”Systeemi on tarkoitettu luomaan illuusio elämän-kokoisista, täyden värin, liikkuvista 3D kuvista. Se koostuu litteästä kaksi ulotteisesta kuvasta, joka tuottaa illuusion kolmi-ulotteisuudesta ja vapaassa tilassa riippumisesta. Se ei esimerkiksi luo uudelleen stereoskopia kuten useimmat 3D esitykset tekevät, eikä se ole hologrammi”² Näissä ”hologrammeissa” illuusio kolmiulotteisuudesta on saatu uskomattoman toden tuntuiseksi. Monesta niistä on melko vaikea erottaa, että onko henkilö todella läsnä vai ainoastaan hänen virtuaalinen kaksoiskappaleensa. Sillä on jo havainnollistettu kuinka sama henkilö voi ilmestyä puhujan lavalle ”itsensä kanssa” tai kuinka laulajasta voidaan monistaa lukuisia ”kaksoisolentoja” tanssimaan lavalla samaan rytmiin. Tekniikka on mahdollistanut jopa edesmenneiden artistien, kuten Frank Sinatran ja räppäri Tupac Shakurin ”herättämisen henkiin” – esittämään lavalla kuin he olisivat keskuudessamme vielä tänäänkin.³ Nämä ”hologrammit” voivat mm. haihtua ilmaan, räjähtää valosäteiksi tai leijua taianomaisesti ilmassa. Niiden kokoa voidaan myös vaihtaa.

Näin teki esimerkiksi Bill Gates, joka ilmestyi Maailman Informaatio kongressissa Kuala Lumpurissa jättiläismäisen 4,6 metrin hologrammin muodossa 400 osanottajalle. Jesus Diaz raportoi, että ”15.1-jalan projektio on paljon suurempi kuin julkisen persoonan [huomaa] ensimmäinen holografinen esiintyminen, elämän kokoisen Prinssi Charlesin Abu Dhabin World Future Energy -kokouksessa. Kuala Lumpurin lehdistön mukaan yleisö ehdottomasti rakasti Microsoftin perustajan ja Galaktisen Keisarin teräväpiirto projektia,

1 <http://www.youtube.com/watch?v=hwbV75xBf4U>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Musion_Eyelineer#Product

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Musion_Eyelineer#Applications

mikä ilmeisesti näytti ”toden-tuntuiselta” ja ”vaikuttavalta”. Ensimmäisestä emme tiedä mutta täytyy olla kyllä yhtä mieltä jälkimmäisestä.”¹ Tämän teknologian johtavan tarjoajan Musionin etusivu julistaa:

Maailman johtajat holografisessa teknologiassa. Näkeminen on uskomista. Musion työntää rajat ja haastaa odotukset. Meidän mullistava 3D holografinen projektointi teknologia tuo näkysi eloon ja *vangitsee katsojat maailmanlaajuisesti!* (kursivointi lisätty)

Sivuston mukaan räppäri Tupacin vuoden 2012 ”digitaalinen ylösousemus lähetti Musionin stratosfääreihin. Tuhansia lehdistöartikkeleita, satoja miljoonia Google tuloksia ja lukemattomia Youtube vilkaisuja myöhemmin, Tupac hologrammi osoittautui kerta kaikkiseksi pelin muuttajaksi ja vuoden-määrittäjäksi.”² Se kiinnitti monien johtavien pop-ikonien huomion. Esimerkiksi Katy Perry kirjoitti: ”luulen, että olisin voinut itkeä kun näin Tupacin”. Rihanna puolestaan tviittasi: ”#TupacBACK #uskomatonta”.³ Sivusto edelleen kertoo: ”Yli 14 miljoonaa YouTube katsojaa myöhemmin, Coachella 2012 holograafinen Tupac performanssi jatkaa seuraavan maailman hämmästyttämistä. Liity pitkään listaan globaaleja supertähtiä, kuninkaallisia, maailman johtajia ja edesmenneitä pop-ikoneja, jotka ovat luoneet ällistytävän viihde kokemuksen Musion 3D:n avulla.”⁴ Talvella 2011 laulaja Mariah Carey esitti Musionin hologrammi projektionilla joulukonsertin samaan aikaan viidessä Euroopan kaupungissa.⁵

Mieti tämän teknologian mahdollisuuksia Antikristuksen käsissä. Hän voisi esiintyä puhumaan saman aikaisesti maailman jokaisen suuren metropolin jalkapallostadionilla. Ne kansalaiset jotka eivät näihin joukko kokoontumisiin pääsisi, voisi seurata hänen puheitaan vaikkapa Youtuben välityksellä. Se mahdollistaisi myös Antikristuksen kuvan projektoimisen niin suurena, että ihmisten massat näkisi hänet jumalan-kaltaisena auktoriteettina, jonka valta on paljon tavallisen ihmisen yläpuolella. Teknologia auttaisi Pedon globaalien diktatuurin ylivoimaisuuden julkisessa demonstraatioissa. Se edistäisi kansanjoukkojen aivopesua paljon tehokkaammin, kuin sanomalehdet, elokuva-teatterit ja radio hyödytti Kolmannen valtakunnan eliittiä. Musion.co.uk. kirjoittaa:

Miksi tuhlaata kallista aikaa ja polttoainetta, planeetan ylittämiseen, kun Musion 3D voi tuoda konferenssin sinulle? Kuvittele puhuvasi tuhansille ihmisille eri paikoissa samaan aikaan. Ei koskaan teknologia ole tarjonnut tällaista elämyksellistä tapaa esittää itsesi suorana. Ilman että edes olisit siellä persoonassasi, voit osallistua ja toimia yhteistyössä lukuisten kuulijoiden kanssa reaali ajassa.⁶

Prinssi Charles ei ollut aivan ensimmäinen tätä teknologiaa hyödyntävä julkisuuden henkilö. Yhtiön mukaan piirroshahmo-bändi Gorillazin esiintyminen MTV Europe Music

1 <http://gizmodo.com/392046/bill-gates-holographic-appearance-brings-inevitable-palpatine-references>

2 <http://musion.co.uk/#!/about-musion/timeline>

3 http://www.eyeliner3d.com/tupac_hologram_coachella_2012.html

4 <http://musion.co.uk/#!/the-experience/entertainment>

5 <http://www.thedrum.com/news/2011/11/18/mariah-carey-hologram-performs-simultaneously-five-cities-deutsche-telekom-campaign>

6 <http://musion.co.uk/#!/the-experience/corporate-marketing>

Awards -palkintogaalassa Libonissa vuonna 2005 ”julistettiin maailman ensimmäiseksi holografiseksi 3D esitykseksi”.¹ Tätä seurasi muun muassa holografisen pop-tähti Madonnan esiintyminen Gorillazin kanssa Grammy Awards -palkintogaalassa vuonna 2006 ja Al Goren esiintyminen Live Earth -konsertissa Tokiossa 7/7/07, jossa hän julisti:

Kuinka ihmeellisessä maailmassa me elämme – Rakastan sitä, että voin seistä täällä näyttämöllä Tokiossa ja puhua teille holografisessa muodossa. On hämmästyttävää, että vain muutamina viime vuosikymmeninä olemme keksineet teknologioita, jotka mahdollistavat meidän yhdistyä ja välittömästi ilmaista ajatuksiamme aikeitamme toisella puolella maapalloa olevien ihmisten kanssa. Nyt saatavilla olevien keskustelu kanavien ja teknologioiden johdosta, tämä tapahtumapaikka on tälle hetkellä yhteydessä koko maailmaan. Te kaikki kommunikoitte yli kahden miljardin ihmisen kanssa juuri nyt – mukaanlukien Live Earth yleisö Sydneyssä, Shanghaissa, Johannesburgissa, Hamburgissa, Lontoossa, Rio de Janeirossa ja New Yorkissa ja yleisön kanssa, jotka katsovat televisiota ja internetiä yli sadassa maassa. Ihmisrotua yhdistää myös ilmastokriisit. Se on globaali ongelma, mikä ylittää rajat, kielet ja kulttuurit. Ilmastokriisit vaikuttaa jokaiseen maanpäällä.²

Tämä puhe osoittaa hyvin mistä tässä kaikessa ilmasto-touhotuksessa on lopultakin kyse; planeetan kaikkien kansojen, kielten ja kulttuurien yhdistämisestä kaikkivoivan maailmanhallituksen alaisuuteen. Ilmestyskirjan mukaan tämän maailmanhallituksen johtoon astuu mies, jonka kunniaksi valmistetaan elävä holografinen kuva. On siten huomionarvoista, että Prinssi Charlesin holografinen ilmestyminen Abu Dhabin energia-huippukokouksessa oli ensimmäinen kerta, kun tämä Musionin keksintö sai laajan uutis-reportaasin. Siitä uutisoitiin sekä Daily Mailissa että Telegraphissa. On lisäksi kiintoisaa, että teknologia näyttäisi hyödyttävän kaikkein eniten Prinssiä, jota on kritisoitu hänen ympäristösaarnojensa tekopyhydestä.

Kun hän lensi Yhdysvaltoihin tammikuussa 2007 vastaanottamaan palkinnon hänen ympäristön hyväksi tekemästään työstä, Prinssi vitsaili: ”Minun täytyy varoittaa, että olen tosiasiaa video nauhoite. Olen tehnyt vain virtuaalisen lennon Atlantin yli ja olen virtuaalisesti puoli-kuollut ja vain virtuaalisesti kuninkaallinen. Todellisuudessa, olen pelkkä holograafinen vierailija kyberavaruudesta.”³ Vuosi myöhemmin hänen vitsinsä muuttui varsin todeksi. Daily Mail kirjoitti joulukuussa 2007:

Hänen panettelijansa voivat väittää ettei hänen vihreät periaatteet kestä lähemmässä tarkastelussa. Mutta nyt Prinssi Charles aikoo hämmäntää hänen kriitikonsa puhumalla energia -konferenssissa hologrammina. Määrätietoinen pitämään hänen ympäristöllinen vahinkonsa minimissä, Charles tulee säästämään 15 tonnia hiilidioksidia, mikä olisi vapautunut jos hän olisi lentänyt palvelijoidensa kanssa 7,000 mailia World Future Energy Summit -ympäristökokoukseen Abu Dhabissa. Sen sijaan, Prinssin kolmiulotteinen kuva tullaan näkemään viisi minuuttisen puheen aikana... Charlesia kritisoitiin voimakkaasti tammikuussa, kun hän ja Cornwallin Herttuatar lensi Philadelphiaan 12:sta palvelijan kanssa noutaakseen palkinnon herra Al Gorelta, mikä kunnioitti häntä luonnonsuojelijana. Tämä matka loi 20 tonnia hiilidioksidia. Ajatus virtuaalisesta Prinssistä tuli Abu Dhabin konferenssi organisoijalta, joka pyysi brittiläistä tapahtuma firma Revolutionia valmistamaan erikoistapahtumia kolmen päivän huippukokoukseen, mikä alkaa tammikuun 21:n päivä. Revolutionin johtaja Matt Sims sanoi: ”Hän tulee ilmestymään kolmiulotteisena holografisena kuvana. Kaikki

1 http://www.eyeliner3d.com/gorillaz_mtv_awards.html

2 <http://liveearth.org/de/node/2715>

3 <http://www.c-spanvideo.org/program/196455-1>

kunnia Hänen Kuninkaalliselle Korkeudelleen, joka oli hyvin innokas tähän. ”Tässä on kyse nolla-päästöistä”.¹

Rfid ja Kestävyden Vallankumous

Julian Huxleyn tapaan Englannin kruununperijä näyttäisi yhdistävän transhumanistisen liikkeen päämäärät hänen eko-fasistiseen maailmankuvaansa. Huolimatta hänen tieteen ja teknologian vastaisesta kritiikistään Prinssi ei ole mikään modernin maailman kieltävä takapajuinen ja taantumuksellinen nostalgikko. Päinvastoin hän on ollut ensimmäisenä tukemassa futuristista scifi-teknologiaa, kuten jo ilmeni hänen yhteydestään Musionin hologrammi-teknologiaan. Ainakin yhtä merkittävä on hänen osuutensa rfid-mikrosiru -teknologiassa. Lorimer painottaa ettei Prinssi ole pohjimmiltaan teknologian vastainen:

On tärkeää korostaa, että vaikka Prinssi on kestävä maatalouden ja sen filosofian kiihkeä kannattaja, tämä ei tarkoita että hän vastustaisi juurta jaksain nykyaikaista teknologiaa. Kuten hänen muissa huolen aiheissaan, hän itseasiassa omaksuu molemminpuolisen lähestymisen, tosiasiassa mikä on usein kateissa kriitikoilta jotka yrittävät esittää hänet konservatiivisena ekstremistinä tai taaksepäin-katsovana uneksijana. Hän uskoo että korvaava haaste on ”ottaa paras vaivalla ansaitusta traditionaalista tietämyksestä ja soveltaa se yhteen parhaan nykyteknologian kanssa, herkästi käytettynä.”²

Tämä Prinssin molemminpuolinen tieteen ja tradition yhdistävä näkökanta ilmenee myös hyvin hänen seuraavasta kommentistaan:

Meidän täytyy mennä takaisin Luontoon – ei millään romantisoidulla, kesken jätetyllä, ”vihreän metsän puun alla” tyyppisellä tavalla, vaan soveltamalla molempia tiedettä ja filosofiaa... Ei ole sellaista asiaa kuten ”tuhlaus” tai edes ”saastuminen” erilaisten lajien luonnollisessa vuorovaikutuksessa heidän oman ekosysteeminsä sisällä. Tämä ymmärretään yhä – todellakin, eletään käytännössä – niiden toimesta joita me niin holhoavasti kuvailemme ”primitiiviseksi”. Kun me roskaamme ympäriinsä useiden tämän päivän taloustieteellisen oikeaoppisuuden – ja joidenkin vaihtoehtoisten (tähän asti määrittelemättömien) edistyksen mallien – kestävä kehityksen teoriittisten määritelmien kanssa, jää raittiiksi kokemukseksi kohdata kestävyttä heimo kansojen toiminnan keskuudessa, ilman mitään suuria fanfaareja tai runsaiden raporttien tukea. Toistamiseen (ja sanon tämän vain torjuakseni heitä, jotka saattavat kallistua vääristämään kunnioitukseni perinteistä viisautta ja heimokansojen taloudenhoitoa kohtaan), en ole puolustamassa minkään kaltaista joukko paluuta ”metsästäjä-keräilijä” yhteiskuntaan. Mutta todellinen haaste, kuten itse näen sen, on löytää dynaamisten läntisten järjestelmien oikea sekoitus luonnollisen maailman kierrätyksellisyyden kanssa.³

Tämä lainaus todistaa, ettei Prinssi hylkää teknologiaa itsessään vaan vain sellaisen jonka hän näkee ei-kestävänä, kuten GMO-teknologian käytön maataloudessa. Sellaista biotekniikkaa, kuten Turusen artikkelissa esiin tullut Soul Catcher -mikrosiru, Prinssi ei sen sijaan ole kammoksunut. Sitä vastoin hän oli *ensimmäinen* joka antoi julkista tukea ja mainosta oikeaan käteen tai otsaan istutettavalle RFID -sirulle. ABCNEWS julkaisi 23. syyskuuta 1998 uutisen Kevin Warwickista, ”ensimmäisestä kyborgi ihmisestä”, joka oli

1 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-502599/Prince-Charles-appear-conference-hologram.html>

2 David Lorimer: *Radical Prince: The Practical Vision of the Prince of Wales* (Floris Books, 2004) s. 67

3 David Lorimer: *Radical Prince: The Practical Vision of the Prince of Wales* (Floris Books, 2004) s. 47

sen mukaan ”ensimmäinen henkilö jolla tiedetään olevan istutettu mikrosiru ruumiissaan ulkopuolisten koneiden viestinnälle.”¹ The Washington Post kuitenkin raportoi jo vuoden 1995 toukokuussa, kuinka Prinssi Charles antoi siruttua silloin 12 -vuotiaan Prinssi Williamin.² Teknologian ansiosta Charles kykenee jäljittämään poikansa jokaisen liikkeen siltä varalta, että hänet kidnapattaisiin.

Joten ensimmäinen ”kyborgi ihminen” ei olekaan Kevin Warwick vaan Prinssi William (vaikka Williamin siru saattaa olla paljon yksinkertaisempi kuin Warwickin, jonka siru aukaisee hänelle ovia ja kytkee valoja päälle). Koska William oli ensimmäinen mikrosirun ottanut henkilö, oli ensimmäinen tähän määräyksen antanut henkilö hänen huoltajansa Charles. Tässä taas selvä viite Charlesin yhteydestä Ilmestyskirjan Petoon. Matti Tuovinen räjäytti *Savon Sanomissa* 24.12.2012 hiuksianostattavan uutisen:

Ei enää pankkikorttia: mikrosiru ihon alle?

Mikrosiru mahdollistaa niin luottokortin kuin puhelimen toimimisen. Mutta pienelle sirulle kehitetään jatkuvasti lisäulottuvuuksia. Brasiliassa puolestaan käynnistettiin äskettäin kokeilu, jossa koululaisten liikkumista seurataan koulupukuun ommellun mikrosirun avulla. Jos oppilas pinnaa tunnilta, välittyy tästä tieto koulun lisäksi kotiin, jolloin vanhemmat osaavat puuttua asiaan. – *Nahan alle sijoitettu SIM- ja luottokortti saattaa myös houkutella. Voisit soittaa kaikilla kännyköillä kuin omallasi, ja shoppailu olisi yhtä juhlaa niin kuluttajalle kuin kaupalle: Kävelet vain sisään myymälään, otat tavarat ja marssit ulos. Järjestelmä hoitaa maksupuolen huomaamattasi*, visioi laboratorioinsinööri ja erikoistutkija Matti Linnavuo Aalto-yliopiston Sähkötekniikan korkeakoulun elektroniikan laitokselta. *Askeleen tähän suuntaan ottavat etäluettavat maksukortit, joita ei tarvitse työntää kaupan kassan maksupäätteeseen. Luottokunta uskoo niiden yleistyvän Suomessa jo ensi vuonna.*³(Painotukset lisätty)

Fujitsun asiakaslehti NET teki samantapaisen ennustuksen jo 9 vuotta aikaisemmin:

Tulevaisuuden kaupassa älytarra korvaa viivakoodin

Berliinin ECR-seminaarin osallistajat pääsivät tutustumaan yhteen visioon siitä, minkälaista kauppa-asiointi voisi olla tulevaisuudessa. Kun asiakas astuu sisään kauppaan, portilla oleva tunnistin havaitsee asiakkaan mukana olevan älykortin. Siihen on tallentunut tietoja asiakkaan ostohistoriasta, jonka perusteella asiakas sijoitetaan omaan segmenttiinsä. Tämän jälkeen hänelle pystytään tarjoamaan esimerkiksi tiettyihin tuotteisiin liittyviä elektronisia mainoksia tai muita henkilökohtaisesti räätälöityjä palveluja tai tarjouksia. Tuotteiden kyljessä olevan viivakoodin korvaa tulevaisuudessa älytarra (RFID eli Radio Frequency Identification). Tarra on radiotaajuinen. Se sisältää lähettimen, joka viestittää lukijalaitteelle tai kassakoneelle tiedot ostoskorin sisällöstä. Erillistä kassahenkilöä ei siis enää tarvita, vaan lukijalaitte lukee tuotteiden tiedot suoraan ostoskärrystä. Ostosten tiedot ja hinnat kirjautuvat kuitille, jonka asiakas allekirjoittaa lähtiessään. Älytarra sisältää tuote- ja hintatietojen lisäksi yksilöiviä tunnisteita. Siinä voi olla esimerkiksi veppiosoite, josta löytyy lisää tietoa tuotteesta, vaikkapa sen käyttöohjeet.

Älytarran tiedot tulostuvat kassakuitille. Tarran voi kiinnittää tuotteeseen tai pakkaukseen tai esimerkiksi tukkupakkaukseen tai kuljetuslavan. Tällöin tuotteiden ja pakkausten kulkua voi seurata koko logistiikkaketjun ajan, valmistuksesta kaupan kassalle saakka. Henkilökunta keskittyy palveluun Myymälän hyllyissä on elektroniset hintalaput, joiden avulla hintatiedot tulevat suoraan myymäläjärjestelmästä tuotteiden viereen. Myös mainokset ovat elektronisia, jolloin niitä voidaan vaihtaa keskitetysti päivän

1 <http://web.archive.org/web/20001109140100/http://more.abcnews.go.com/sections/world/dailynews/cyborgman.html>

2 http://www.naturedoc.com/library/public_health/microchip_implants.htm

3 <http://www.savonsanommat.fi/uutiset/kotimaa/ei-enaa-pankkikorttia-mikrosiru-ihon-alle/1186779>

mittaan. Älyvaaka tunnistaa tuotteet RFID-älytarrasta, jolloin asiakkaan ei tarvitse tehdä muuta kuin nostaa tuote punnittava tuote vaa'alle ja sen jälkeen ostoskoriin. Myymälään on sijoitettu informaatiokioskeja, joiden tietokoneilta voi etsiä esimerkiksi reseptejä, tuotetietoja ja käyttöohjeita. Asiakkaat voivat hyödyntää käsipäätteitä (Personal Shopping Assistant), joiden avulla he voivat myös tutkia kiinnostavien tuotteiden lisätietoja. Ilman ihmisiä ei myymälä kuitenkaan toimi tulevaisuudessakaan. Erityisesti valvontatehtävät ja hyllyjen täyttö vaativat jatkossakin ihmistyövoimaa.

Charlesin päämäärä on yllyttää vallankumous kestäväälle maailmanjärjestykselle. Hänen tavoitteensa on perustaa uusi globaali talous-systeemi, mikä syrjäyttäisi taloudelliseen kasvuun tähtäävän ei-kestävän vapaan markkinatalouden. Käteisen rahan korvaaminen RFID -istutuksella saatetaankin nähdä lähi tulevaisuudessa avain tekijänä kestävän taloussysteemin luomisessa. Sen johtava tuottaja NXP Semiconductors on julkaissut seitsemän sivua pitkän valkoisen paperin RFID:n ympäristöllisistä hyödyistä. Se osoittaa kuinka RFID voi olla liiketoiminnalle samalla sekä tuottavampaa että kestävämpää:

Kuinka RFID¹ on auttamassa yrityksiä vähentämään niiden hiilijalanjälkeä?

Vähittäiskaupasta jätehuoltoon ja metsänhoitoon, monet teollisuudenalat alkavat käsittämään että RFID on vihreää teknologiaa.

Vihreä talous ei ala aurinkopaneelien ja tuulivoimaloiden ja sähköajoneuvojen kanssa. Tosiasiassa, mitä tulee negatiivisten ympäristöllisten vaikutusten vähentämiseen, paras ensimmäinen askel on panna energia tehokkaat toimenpiteet paikalle. Toisin sanoen, meidän ei tarvitse keksiä uudelleen pyörää, meidän tarvitsee vain käyttää sitä paremmin. Vaikka RFID merkit ovat usein viitattu huolimattomasti "viivakoodeiksi steroideissa" ne ovat itseasiassa paljon voimakkaampia työkaluja, paljon laajemman valikoiman sovelluksissa kuin viivakoodeissa. Tässä paperissa, katsomme monia tapoja missä RFID teknologia on tarjoamassa tehokkaan työkalun vähentää negatiivista vaikutusta jonka liiketoiminta ja teollisuus tekee ympäristölle.

Toimitusketjun hallinta

Vaikka se ei ollut ensimmäinen suuryritys, joka tuki roolia jota energia tehokkuus esittää paljon kestävämmän liiketoiminnan rakentamisessa, **Walmart oli ensimmäinen joka satoi sen kestävyysohjelman sen RFID ohjelman kanssa.** Kuten Walmartin pää informaatio asiamies, Rollin Ford, kertoi RFID Journal LIVE:n osanottajille konferenssissa vuonna 2007: "Käyttämällä RFID:tä paikallistamaan virheet, pääsee juuri syihin ja saavuttaa virheettömät ennusteet johtaen tehokkuuteen, mikä johtaa kestävyteen." Valmistamisen vaiheesta myyntiin saakka, toimitusketjun osakkaat käyttävät RFID:tä edistääkseen tehokkuutta. Valmistaminen on energia-intensiivinen prosessi, oli tuotettu tuote sitten kulkuneuvo tai kuva kehys, **joten mikä tahansa mikä voi vähentää virheitä ja tuhlausta tuotanto prosessissa vähentää energian kulutusta....** RFID merkit kiinnitettynä työkaluihin, joita käytetään tuotanto prosessissa voi auttaa yritystä varmistamaan että nämä työkalut ovat missä niiden tarvitsee olla, milloin niiden tarvitsee olla, niin että se voi pysyä tuotanto päämäärien huipulla. Sitten kun tuotteet ovat kuljetettu, teknologia esittää jälleen tärkeää roolia. Suunnilleen kolmannes Yhdysvaltojen yhteenlasketusta energian kulutuksesta on sidoksissa kuljetusalaan, USA:n Kuljetus Virasto Ministeriön kuljetus tilastojen mukaan, ja toimitusketju aktiviteetit laskee

1 Huom. artikkelissa viitataan tuotteisiin kiinnitettyihin RFID -siruihin, joka on korvaamassa viivakoodin vähittäiskaupoissa. Ennen kuin ihmiseen istutettava RFID -siru/elektroninen tatuointi otetaan käyttöön, tulee sen olla liitettyä ensin tavaroihin, jotta RFID -lukijaportit kykenevät laskemaan kauppakassin sisällön yhteishinnan ja vähentämään sen asiakkaan pankista ihoon kiinnitetyn RFID -sirun/tatuoinnin avulla.

merkittävän prosenttiosuuden tästä kokonaisuudesta. Ottaen laajempi silmäys, toimitusketjun ympäristöllinen vaikutus on maailmanlaajuinen ongelma — kuin yhtä hyvin myös maailmanlaajuinen mahdollisuus paranneltuun tehokkuuteen, mikä ei ainoastaan vähennä päästöjä vaan alentaa myös kustannuksia ja parantaa tilaajan tyytyväisyyttä...¹ [painotus lisätty]

Tilan puute estää tämän paperin lainaamista enempää, mutta voit käydä lukemassa sen englanninkielellä viitteessä näkyvästä linkistä. Kuitenkin, tämän paperin merkityksellisin tieto on se, että Walmart, maailman suurin jälleenmyyjä ja pedon merkki -teknologian merkittävin edistäjä vähittäis-kaupan alalla, oli ensimmäinen yhtiö joka yhdisti sen kestävyysohjelman sen RFID ohjelmaan (pedon merkkiin). Tämä paljastus tulee entistäkin tähdellisemmäksi, kun ymmärrämme sen olleen Prinssi Charles, joka auttoi kulissien takana Wal-Martia sen kestävyysohjelmassa. Telegraph kirjoitti artikkelissaan ”*Prinssi Charles tehostaa Wal-Martin 'vihreää kuvaa'*” helmikuussa 2007:

Se on kaikkein epätodennäköisin liittosuhde, joka taottiin alunperin Valkoisen Talon bankettissa. Mutta viime yönä se huipentui epätavalliseen näkyyn, kun vihreä kampanjoija Prinssi Charles seisoi rinnakkain Wal-Martin kanssa, suurimman ja mahdollisesti kaikkein parjatuimman vähittäiskauppiaan koko maailmassa. Prinssin kutsusta, Wal-Martin toimitusjohtaja Lee Scott puhutteli 400:lle liikejohtajalle Lontoossa ”vihreäksi” menemisen aiheesta. Mutta kun jopa herra Scott puhui, ympäristö kampanjoijat kehoittivat Prinssiä olemaan varuillaan eikä sallia itsensä käyttämistä Yhdysvaltalaisen yhtiön vihreiden suositusten tehostamiseksi, joihin he sanovat sillä olevan vielä pitkä, pitkä matka. Päältä katsoen Wal-Mart, ASDA:n omistaja, näyttäisi edustavan kaikkea sitä mitä lähikauppaa rakastava Prinssi vastustaa. Se suosii ulkopaikkakuntalaisia kehityksiä, sanovat kriitikot, ja se on kritisoitu Amerikassa sen alhaisista palkoista ja pitkistä työtunneista, samalla kun sen alhaiset hinnat on sanottu hajottaneen paikallista taloutta ja rikkoneen paikallisia maanviljelijöitä. Mutta Hurrikaani Katrina Katrina, mikä tuhosi New Orleansin, voidaan todistaa käännekohtaksi yhtiölle. ”Hurrikaani Katrina muutti Wal-Martin iäksi,” sanoi Mr Lee Scott, puhuen Prinssin Liike ja Ympäristö Ohjelmassa Banqueting House:ssa, Whitehall:ssa. ”Ja sen muutti meitä parempaan”. Avustuspyrkimysten ja jälleenrakennuksen jälkeen, yhtiö, mikä palvelee 176 miljoonaa asiakasta viikossa, 14 maan tavarataloissa ympäri maailman ”tuli vakavaksi kestävydestä”.

Se oli nämä pyrkimykset, jotka viehätti Prinssiä kun hänet oli esitelty herra Scottille Valkoisen Talon Presidentti Bushin isännöimällä päivällisellä vierailunsa aikana Cornwallin Herttuattaren kanssa marraskuussa 2005. Tämä sai jatkoa kun herra Scottilla, vierailullaan Lontoossa kaksi kuukautta myöhemmin, oli kahden tunnin tapaaminen Prinssin kanssa Clarence House:ssa. Ironisesti kun Wal-Mart otti haltuunsa ASDA:n vuonna 1999 se vetäytyi Prinssin Business in the Community hankkeest, joka tavoittelee ottavansa yhtiössään käyttöön hyviä yritys käytäntöjä. Prinssi, tietoisena sen huonosta julkisuuskuvasta, hyväksyi tapaamisen koska se oli harvinainen mahdollisuus tavata sellaisen suuren yhtiön pää. Tuloksena oli viime yön luento. ”Anteeksi ilmaisu, mutta uskomme kestävyuden olevan 'nastaa', herra Scott kertoi kutsuvieraille. ”Tästä syystä olemme erityisen kunnioitettuja puhumaan aiheesta Walesin Prinssin kutsusta. Hän oli johtaja kestävydessä kauan ennen kuin kestävyys oli 'nastaa'.” Kääntymyksestään lähtien, Wal-Mart on säätänyt useita vihreämpiä aloitteita. Se on vähentänyt joidenkin sen lelujen pakkausta ja päämäärässä vähentää enemmän. Se on hankkimassa eettisesti jotakin sen ruuasta, mukaanlukien kalaa, ja puuta sen WC-rulliin. Se on myymässä luomutuotetta. Ja se aikoo myyvänsä 100 miljoonaa energian-säästö lamppua tämän vuoden loppuun mennessä. ”Jos me saavutamme päämäärän....säästämme kuluttajilta yhteensä 3 miljardia dollaria (1.5 miljardia puntaa) sähkökustannuksissa lamppujen kestoikässä. Ehkäisemme myös 20 miljoonaa tonnia kasvihuokaasua syöksymästä ilmakehäämme, mikä vastaa 700,000 auton ottamista tieltä,” hän sanoi.

1 <http://npx-rfid.com/wp-content/uploads/2013/04/Carbon-Footprint-White-Paper.pdf>

Vuoteen 2010 mennessä ASDA aikoo lähettävänsä nolla jätettä kaatopaikoille, ja yhtiön lopullinen päämäärä on, hän sanoi, “ olla varustettu 100 prosenttisesti uudistuvalla energialla, luoda nolla jätettä ja myydä tuotteita jotka ylläpitävät luonnonvarojamme ja ympäristöä.” Prince Charles antoi varovaisen onnittelun Wal-Martin liikkeille. “Jollain tapaa se saattaisi olla ennen aikaista pyytää tiliä aloitteesta joka on vielä niin nuori ” hän kertoi vieraille. Mutta se oli “laskenut liikkeelle ajojahdin” muulle liiketoiminnalle. “Tänään me juhlimme ensimmäistä vuosijuhlaa Wal-Martin ilmoituksesta että viiden vuoden sisällä se tulee hankkimaan kaikki sen kalansa Marine Stewardship Council:n varmentamista varastoista”, sanoi Prinssi. Tällä ilmoituksella yksistään oli “valtava vaikutus” kun muut vähittäiskaupat seurasivat ja uudet kalastusyrietykset astuivat verotus prosessiin. Mutta kriitikot sanovat Wal-Martin kääntymyksen johtuvan pääosin huonon julkisuuskuvan aiheuttamasta pudonneesta myynnistä. Sandra Bell, supermarketien kampanjoija Friends of the Earth -järjestölle sanoi: “Prinssin tarvitsee olla varovainen. Wal-Mart on ottanut melko vihreitä aloitteita yrittääkseen esittää yhtiön vihreämmän ulkonäön kanssa. Jotkut ovat hyödyllisiä, kuten pakkauksen vähentäminen. Mutta pohjimmiltaan Wal-Martilla ja ASDA:lla on yhä paljon tehtävää.” Wal-Martille minkä tahansa tuen saaminen Prinssi Charlesilta nykyisessä yrityksessään tulla nähdyksi vihreänä lisää paljon uskottavuutta. Mutta toivomme että Prinssi Charles, tukemalla aloitteita jotka he ovat ottaneet, haastaisi joitakin heidän olennaisimpia laiminlyöntejään”.¹

On lisäksi syytä tähdentää, että Prinssin ja Wal-Martin suhde alkoi samana vuonna kun kauppaketju alkoi vaatia RFID -tunnisteiden käyttöä 100 suurimmalta tavarantoimittajiltaan. Suomessa RFID:n käyttöönottoa edistävä RFIDLab Finland ry selittää:

Wal-Mart toimeenpani jo **vuonna 2005** RFID-mandaattinsa. Kaiken kaikkiaan 100 suurinta tavarantoimittajaa veloitettiin lähettämään tavaratoimitukset RFID-tunnisteilla varustettuna. Viime kesänä oli jo huhuja että WalMart olisi luopumassa RFID-tekniologiasta, koska on ollut asian suhteen niin vaikea. Mutta ei lainkaan, pinnan alla vain valmisteltiin jymyutista ketjuun kuuluvan Sam's Club osalta. Walmart julkistikin syksyllä uutisen, jossa kerrottiin että **RFID-tunnistuksen hyödyntäminen tulee kasvamaan aggressiivisesti**. Sam's Club tulee vaatimaan kaikilta tavarantoimittajilta lavatasolla tunnistet 2009 tammikuusta lähtien, laatikkotasolla 2009 lokakuusta lähtien ja mikä mielenkiintoisinta, myyntipakkauksella 2010 lokakuusta lähtien [seuraava vaihe on vaatia tunnisteteiden käyttöä myös kuluttajatasolla]. Huomioitavaa on kuitenkin että Sam's Club on luonteeltaan tukun tapainen, jolloin myyntipakkaukset ovat isoja. **Näitä vaatimuksia vahvistaakseen tottelemattomille toimittajille on luvassa lavakohtaisesti 2-3 dollarin sakko, jos tavara tulee ilman tunnisteteita.**² [vahvistukset minun]

On siten selvästi todennettavissa, että Prinssi Charles ei ollut ainoastaan ensimmäinen rfid -sirun jälkikasvulle määrännyt julkisuuden henkilö, vaan myös kaikkein vaikutusvaltaisim vähittäiskaupan rfid -vallankumousta kulissien takana lobannut mies. Charlesin side pedon kuvaan ja pedon merkkiin todistaa jo itsessään, että hän on Ilmestyskirjassa kuvattu Ensimmäinen Peto. Silti kaikkein painavin todiste tulee hänen nimensä luvusta.

Pedon nimen luku 666

Tuskin mikään muu profetioihin liittyvä yksityiskohta on herättänyt yhtä paljon

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1541432/Prince-Charles-boosts-Wal-Marts-green-image.html>

2 <http://www.rfidlab.fi/artikkelit/rfid-kaupanalalla>

kiinnostusta kuin pedon luku 666. Se vetää puoleensa Rock -bändejä ja Hollywoodia yhtä paljon kuin eskatologeja, puhumattakaan salaliittoteorioiden kannattajista. Tästä syystä tämän aiheen tasapainoinen lähestyminen on usein vaikeaa. Jos unohdamme Hollywoodin ja salaliittoteoriat, voimme tehdä seuraavan johtopäätöksen. Luku 666 liittyy sekä Antikristuksen merkkiin että hänen nimensä lukuun. Profetian mukaan Antikristuksen seuraajat tultaisiin merkitsemään hänen nimensä luvulla, joka on 666. Todennäköisesti jokainen ihminen numeroitaisiin kolmella kuusinumeroisella yksiköllä ja tämä henkilötunnus olisi koodattu oikeaan käteen tai otsaan painettuun äly-tatuointiin, mistä keskustelimme jo aikaisemmin.

Ilm. 13:18 esittää, että luku 666 liittyy myös Antikristuksen nimeen. Sen mukaan profeetallisesti valveutuneilla olisi mahdollista tunnistaa Antikristuksen henkilöllisyys laskemalla hänen nimensä luku, jonka tulisi muodostaa 666. Kuinka nimi voi muodostaa luvun? Vastaus on gematria. Gematria on heprealaista lukumystiikkaa, jossa aakkosten kutakin kirjainta vastaa aina jokin tietty luku. Heprealaisen gematrian lisäksi on olemassa myös kreikkalainen ja latinalainen gematria ynnä muita samankaltaisia. Raamatulliselta kantilta näistä merkittävin on kuitenkin heprealainen ja kreikkalainen gematria, koska Raamatun kaanon kirjoitettiin juuri kyseisillä kielillä. On syytä tähdentää, että Ilm. 13:18:sta tulkitseminen heprealaisen/kreikkalaisen gematrian valossa on sen alkuperäisin ja laajimmin hyväksytty selitys. Vasta viime aikoina on ilmestynyt monia vaihtoehtoisia selityksiä. Mark Hitchcock antaa seuraavan katsauksen pedon nimen lukuun 666:

Elokuvassa *Ennustus* Damien syntyi 6.6. kello 6 (666). Tämä symboloi sitä, että hän oli tuleva Antikristus. Lähes jokainen, myös ne, jotka eivät tiedä Raamatusta juuri mitään, ovat kuulleet jotakin pedon merkistä tai luvusta 666. Kuten saatat hyvin kuvitella, luvun 666 merkitystä on yritetty selittää monella eri tavalla. Uskoakseni paras selitystapa on *gematria* (numerologia), jossa etsitään nimien numeerisia arvoja. Gematriassa aakkosten jokaiselle kirjaimelle on annettu oma numeerinen arvonsa. Jos haluat löytää jonkin sanan tai nimen numeerisen kokonaisarvon, sinun täytyy laskea yhteen kaikkien yksittäisten kirjainten numeeriset arvot. On selvää, että Ilm. 13:ssa tarkoitetaan jonkinlaista pedon nimeen liittyvää numeerista arvoa, koska henkilön, jolla on tarvittava viisaus, on "laskettava" tuo luku. Jonkin nimen luvun laskeminen tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että laskemme yhteen kaikkien nimeen kuuluvien kirjainten numeroarvot. Heprean, latinan, kreikan ja englannin kielessä kaikille aakkosten kirjaimille on annettu oma numeerinen arvonsa. Esimerkiksi heprean kielessä aakkosten kaikille 22 kirjaimelle on annettu seuraavanlaiset numeeriset arvot: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 200, 300 ja 400. Ilm. 13:16-18:ssa annetaan viisi johtolankaa, jotka auttavat meitä pedon merkin tulkinnassa – ja niiden perusteella uskon ajatukseen, että tässä yhteydessä on käytetty gematriaa. Lue uudelleen Ilm. 13:16- 18 ja pane merkille, kuinka siihen liittyvien fraasien käyttö laajenee:

1. "pedon nimi"
2. "hänen nimensä luku"
3. "pedon luku"
4. "ihmisen luku"

5. ”luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi”.

Kun seuraamme näitä viittä johtolankaa niiden loogisessa järjestyksessä, on pedon luku tai merkki sen ihmisen luku, joka on Antikristus ja maailman viimeinen hallitsija. Tämä luku on Antikristuksen oman nimen luku. Profetian tutkija Arnold Fruchtenbaum huomauttaa:

Jos tässä kohdin mainittu Antikristuksen henkilökohtainen nimi, olipa se mikä tahansa, kirjoitetaan heprealaisin kirjaimin, hänen nimensä numeerinen arvo on 666. Niinpä tämä on se numero, joka annetaan Antikristuksen palvojille. Koska monet eri laskutoimitukset saattavat päätyä numeroon 666, emme voi päätellä tätä nimeä etukäteen. Mutta kun hän ilmestyy, ja olipa hänen henkilökohtainen nimensä mikä tahansa, se vastaa lukua 666. Ne, jotka ovat viisaita tuohon aikaan, osaavat päätellä kuka hän on.

Kun Antikristus alkaa kohota maailmannäyttämölle vaivan ajan alussa, niin ne, joilla on ymmärrys Jumalan Sanasta, tunnistavat hänet hänen nimensä numeroarvon perusteella, koska se on 666. Monet ovat käyttäneet gematriaä hyväkseen soveltamalla sitä tökerösti nykyisten johtajien nimiinnähdäkseen, onko joku heistä Antikristus. Sitä on sovellettu mm. Henry Kissingeriin ja Lyndon Johnsoniin, ja minulle on kerrottu, että molemmat näistä nimistä antavat luvun 666. Gematriaä on sovellettu onnistuneesti myös John F. Kennedyyn, Gorbatshoviin ja Ronald Reaganiin. Oletettavasti myös nimi Bill Gates III vastaa lukua 666. ”Nimi” MS DOS 6.21 antaa luvun 666, samoin ”nimet” Windows 95 ja System 7.0. Jonkin aika sitten sain puhelun eräältä mieheltä, joka kertoi innostuneena että Espanjan kuninkaan Juan Carlosin poika Philip Borbon Carlos on Antikristus, koska jokainen hänen kolmesta nimestään sisältää kuusi kirjainta. Puhelin luettelot ovat täynnä nimiä, joiden numeeriset arvot antavat tulokseksi luvun 666. Emme saa kuitenkaan vielä käyttää hyväksemme tätä nimien lukuarvojen laskemiseen liittyvää viisautta, koska lähtölaukausta ei ole ammuttu. Tämä tehtävä kuuluu vaivan ajan uskoville. Kaikki nykyiset spekulatiot ovat sulaa typeryyttä ja niitä tulee välttää koska Antikristus paljastetaan vasta vaivan ajan alussa (2. Tess. 2:2-3). Silloin ihmiset pystyvät tunnistamaan hänet, koska hänen nimensä numeerinen arvo on 666. Ja jos joskus todella tiedät, kuka Antikristus on, minulla on sinulle huonoja uutisia: olet jäänyt pois tempauksesta ja sinut on jätetty maan päälle.¹ (Painotus lisätty)

Hitchcock toistaa tässä jälleen vanhaa scofieldilaista sananpartta, minkä mukaan kaikki nykyiset yritykset laskea pedon luku jonkin julkisuuden henkilön nimestä on ajanhukkaa, koska tämä olisi mahdollista vasta vaivan ajan alussa. Tämän käsityksen kumosimme jo kirjani ensimmäisessä osassa. Mutta on kuitenkin totta, että gematriaä on sovellettu usein tökerösti sekä menneisiin että nykyisiin maailmanjohtajiin. Mistä sitten osaamme erottaa pedon nimen aidon laskutoimituksen sen väärennöksistä? Ensinnäkin oikean laskutoimituksen tulisi perustua heprealaiseen tai kreikkalaiseen gematriaan. Vaikka UT kirjoitettiin kreikaksi sen alkuperä on kuitenkin heprealaisessa kulttuurissa.

Kaarlo Syväntö kirjoittaa vihkossaan *Vanhan Testamentin Käännösvirheistä*, että ”nykyään uskotaan yhä yleisemmin, että myös Uuden Testamentin alkukieli on ollut heprea. Näin väittää mm. tohtori J.L. Lindsay, ja Jerusalemin Yliopiston Uuden Testamentin professori Flusser on samaa mieltä.” Oli niin tai näin sekä heprealainen että kreikkalainen gematria käyttää aakkosten samaa numerointi järjestelmää (1, 2, 3...10, 20, 30... 100, 200, 300 ja 400). Ero on vain siinä, että heprean aakkosissa on 22 kirjainta kun taas kreikan aakkosissa on 24 kirjainta. Kreikan gematriassa eli *isopsephyssa* käytetään jo

¹ Mark Hitchcock: *Eurot Pois- Siru Tulee* (Kuva ja Sana, 2009), sivut 195-197

käytöstä poistettuja kirjaimia digammaa (Ϝ ϝ = 6), koppaa (Ϙ ϙ = 90) ja sampia (Ϛ = 900), jotta se saadaan ulottumaan yhdeksäänsataan asti. Myös heprealainen gematria korvaa luvut 500 -900 käyttämällä jo aikaisemmin käytettyjä 22 kirjainta.

Tässä kirjaimet kaph (20/500), mem (40/600), nun (50/700), pe (80/800) ja tseda (90/900) sisältää siten kaksi eri numeroarvoa. Näitä lisälukuja käytetään kuitenkin harvoin ja yleisempi vaihtoehto on käyttää kahta kirjainta saman aikaisesti (esim. 500 on tav ja qof eli 400 + 100).¹ Edelleen, jotta osaisimme erottaa pedon nimen oikean laskun vääristä, tulisi tämän henkilön täyttää muutkin Antikristusta koskevat profetian kriteerit. Tämä kirjan tarkoitus on osoittaa kuinka Walesin Prinssi Charles kykenee täyttämään kaikki kriteerit, mitkä Raamattu antaa Antikristuksen henkilöllisyydestä. Yksi näistä on hänen nimensä luku 666. Ilm. 13:18 vihjaa, että Peto tunnistettaisiin ensimmäisenä hänen numerologisesti merkittävästä nimestään. Näin juuri tapahtuikin, kun messiaaninen juutalainen Monteh Judah laski 80 -luvun alussa tietokone-ohjelmansa avulla maailmanjohtajien lukuarvoja ja osui ”sattumalta” Walesin Prinssiin. Hän kirjoittaa:

Tässä on viisautta. Jolla ymmärrys on, se laskeeseen pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi. (Ilm. 13:18)

Tämä on yksi kaikkein kiehtovimpia ja mielenkiintoisimpia jakeita koko profetaallisissa Kirjoituksissa. Tämä jae on saanut Raamattu opettajat ja tutkijat jahtaamaan häntänsä enemmän kuin yksikään toinen jae. Kuinka sinä lasket numeron? Ilmeisesti jokaisella kirjaimella täytyy olla numerollinen arvo, mutta mikä arvo on oikea jokaisella kirjaimelle? Vastaus näihin kysymyksiin tulee muinaisten klassisten kielten heprean ja kreikan ymmärtämisestä. Kuten saatat muistaa, numerot joita me käytämme tänään ovat arabialaisia tai roomalaisia numeroita. Toisin kuin heprealla ja kreikalla, englannilla [kuin myös suomen kielellä] ei ole omia numeroita. Muinaisina aikoina, ennen kuin oli vielä arabialaisia tai roomalaisia numeroita, yksinkertaista kymmenjärjestelmää käytettiin jokaiselle kirjaimelle. Tämä on, ensimmäiselle kymmenelle kirjaimelle annettiin arvo ykkösestä kymmenneen nousevassa järjestyksessä. Seuraava kirjain ei ollut kuitenkaan yksitoista vaan sen sijaa kaksikymmentä. Siten jokainen kirjain oli aina kymmenen enemmän (20, 30, 40, jne.). Sadassa, kirjaimet lisääntyivät sadalla (200, 300, 400, jne.). Molemmat heprea ja kreikka sisältää 22 kirjainta. Joten kirjaimen suurin arvo voi olla 400 (Tav hepreassa, Omega kreikassa)².

Muinaiset tekstit käyttivät yksinkertaisesti kirjaimia nimeroiden sijaan osoittamaan numeerisia arvoja. Arkeologia on löytänyt esimerkin missä mies oli etsannut salaisen viestin kiveen sanomalla, ”rakastan tyttöä, jonka nimen luku on 545.” Se on hyvin yksinkertainen järjestelmä ja voidaan helposti sovittaa Englantiin yhtä lailla. Kun Johannes kirjoitti hänen profetiansa antaen arvon 666 pedon (antimessiaan) nimelle, muinaisilla ihmisillä ei ollut vaikeuksia ymmärtää tarkoitusta. Tämä olisi tietyn nimen vahvistus ja auttaisi identifioimisprosessissa. Avain sana ”laskea” [calculate] myös lisää arvoitusta, sillä se on paljon teknisempi kuin yksinkertaisempi sana ”selvittää” [account]. Sana ”numero” on kreikaksi ”arithmos.” Se on alkuperä sanalle ”laskuoppi” Yhteenvetona, (anteeksi sanaleikki), tämä Kirjoitusten kohta painottaa, että viisautta ja ymmärrystä täytyy työstää, että voitaisiin tehdä oikea johtopäätös. Tässä on viisautta. Jolla ymmärrys on...

Vuonna 1982 hankin minun ensimmäisen henkilökohtaisen pöytä tietokoneeni. Se oli iso laskin. Koska olin heprealainen, tiesin myös kuinka kirjaimet muodostavat tiettyjä arvoja. Olin myös kirjailija ja tietoinen

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Gematria#Values_table

2 Tässä Monte Judah tekee virheen. Omega on kreikan aakkosten 24. kirjain ei 22. Lisäksi isopsephyssa omega vastaa aakkosten 26:tta kirjainta, koska siihen lisätään jo vanhentuneet digamma, koppa ja sampia. Sen numeerinen arvo on 800 eikä suinkaan 400

meidän englantilaisten kirjaimiemme ja kielen alkuperästä muinaisissa kielissä. Esimerkiksi, ensimmäinen heprealainen kirjain on alef, kreikassa se on alfa ja englanissa pelkkä "A". Englantilaisten aakkosten alkuperä juontuu kreikasta (alfa beta) ja hepreasta (alef bet). Olin utelias tietämään, että voisiko gematria (numeriset arvot jokaiselle kirjaimelle) tuottaa mitään kiinnostavia tuloksia. Ystävän avustuksella, joka oli paljon taitavampi tietokone ohjelmoija, kirjoitimme tietokone ohjelman, joka voi laskea numeerisia arvoja (gematria) englannin kielelle. Rajoitin järjestelmän vain ensimmäiseen 22 kirjaimeseen, kuten muinaiset olivat tehneet (heprealla ja kreikalla on vain 22 kirjainta¹). Kun ohjelma oli kirjoitettu, kykenin näppäilemään kaikkia nimiä kaikille maailman johtajille sekä menneisyydessä että nykyisyydessä ja laskemaan heidän gematriansa tietokoneen tarkkuudella. Minulla ei ollut odotuksia kenellekkään, kun aloitin syöstä nimiä.

Tiesin jo ettei Kissinger ollut Antikristus. Sitten se tapahtui. Syötin nimen "Prince Charles of Wales" [Walesin Prinssi Charles].² Arvo näytti lukua 666. Oletko koskaan kuullut kokemuksesta nimeltä "tunneli näky". Se on todellinen asia. Mieleni keskittyi niin lujaa, että näköni supistui alueelle, mikä rajoittui vain numeroihin itseensä. Luulin että olin menettämässä tajuntani. Ei ollut väliä kuinka monta kertaa syötin nimen, laskelma oli aina sama. Silloin se iski minuun. Hän on Prinssi aivan kuin kirjoitukset sanoo.

Ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu, eikä häneltä jää ketään. Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan [so. Prinssin]väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Ja loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty. (Dan. 9:27)

Prinssi joka on tulossa täytyy olla roomalaista alkuperää. Ne olivat roomalaiset, jotka tulivat ja tuhosivat Jerusalemin temppelin. Antimesiaan täytyy tulla neljännestä suuresta pedosta, millä Daniel kuvasi roomalaisia. Daniel kuvaa myöhemmin kuinka Prinssi tulee valtaan. Hänen täytyy olla tuolloin yhä Prinssi ei kuningas.

Ja hänen sijaansa nousee kelvoton, joka ei ollut saapa kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja anastaa juonilla kuninkuuden. (Dan. 11:21)

Prinssi Charles on kansan prinssi, joka tuli ja tuhosi Jerusalemin temppelin. Kuninkuuden kunniaa ei olla myönnetty hänelle ja hänen nimensä vastaa englannissa (yleinen kieli meidän maailmassamme) lukua 666 käyttämällä muinaista gematria menetelmää. Mutta koska olen heprealainen, tämä ei vakuuttanut vielä tarpeeksi. Minun tuli nähdä hänen nimensä laskettuna gematriaan hepreaksi. Tätä varten minun täytyi lähteä Israeliin ja löytää arvovaltainen lähde tai käänös hänen heprealaisesta nimestään. Päädyin seuraamaan kuinka Israelin lehdistö kirjoitti hänen nimensä heprealaisissa uutislehdissä. "Nasich Charles Mem Wales" on nimen heprealainen lausunta. Katso tässä esitettyä karttaa ja voit verrata englantilaista ja heprealaista nimiä vastaaviin laskutoimituksiin. Tilastollinen todennäköisyys on hämmästyttävää. Nimi "Prince Charles of Wales" nykyisin hyväksytyllä heprealaisella muodolla laskee myös yhtä lailla 666. Anna minun muistuttaa lapsuuden tarinasta, joka havainnollistaa kuinka hämmästyttävä tämä tosiasia on.

Muistatko tarinan Robin Hoodista ja jousiammunta ottelusta? Ensimmäiseksi, nuoli ammutaan suurelta etäisyydeltä osuen taulun keskelle napakymppiin. Tämä vastaa ensimmäistä osumaa Prinssi Charlesin englantilaisesta sovituksesta muinaiseen gematriaan. Seuraavaksi, Robin Hood ampuu hänen nuolensa, joka halkaisee ensimmäisen nuolen. Tämä vastaa toista laskutoimitusta Prinssi Charlesin nimestä käännettynä hepreaan laskien saman tuloksen. Ei ole yhtään toista julkista hahmoa maailmassa, jonka nimi vastaa lukua 666 sekä englanniksi että kreikaksi. Etkä voi löytää yhtään toista nimeä maailmassa, jonka englantilainen nimi vastaa yhtä arvoa, kääntää sitä hepreaksi ja laskea sitten sama arvo kuin ennen käännöstä. Uskon että

1 Judahin epätarkkuus kreikan kirjainten määrästä ei muuta sitä tosiasiaa, että heprealla on vain 22 kirjainta ja siksi hänen laskutapansa kestää raamatullisen tarkastelun.

2 Prinssin koko nimi on *Charles Philip Arthur George Mountbatten-Windsor*. Tämä ei ole kuitenkaan yleisessä käytössä sillä hänen virallinen tittelinsä Charles, Prince of Wales on myös hänen kutsumanimensä.

tämä tosiasia Prinssi Charlesista tekee hänet paljon suuremman huomion arvoiseksi. Pohdi myös tätä. Charles tarkoittaa ”ihmistä” tai ”miehuullista” Ilm. 13:18 sanoo, että luku 666 on ”ihmisen luku”. Voin vaihtaa nimen Charles sanalle ”ihminen” ja se tarkoittaa yhä samaa.

Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskeeseen pedon luvun; sillä se on [Charlesin] luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi. (Ilm. 13:18)¹

Tim Cohen puolustele tätä systeemiä kirjassaan *The AntiChrist and a Cup of Tea*:

Kolme vastaväitettä voidaan nostaa tälle järjestelmälle, *kun se koskee englantia. Ensimmäiseksi*, voidaan väittää että mikä tahansa nimen laskenta pitäisi tehdä käyttämällä alkuperäisen heprean ennemmin kuin englannin [latinalaisia], tai jonkin muun aakkosia. Toiseksi, numerot ovat sovellettu englannin aakkosiin järjestyksessä, ennemmin kuin äänteellisesti, kuten joku voisi odottaa. *Kolmanneksi*, viimeiset neljä kirjainta englannin aakkosissa on jätetty ilman numerollista arvoa, ja oletettu siten esittävän nollaa. Kuitenkin, kuten alpuolella näytetään, nämä vastaväitteet eivät ole täysin järkeviä. Ensiksi, voidaan vastaväittää, että Anti-Kristuksen nimen laskenta tulisi tehdä hänen omalla äidinkielellään, siten se poistaisi kaikki mahdolliset tarpeet sen translitteroimiseen ja kääntämiseen toiselle kielelle, mikä normaalisti taipuisi vain likiarvoon (Voimme myös huomauttaa, että englantia on nykyään maailman laajimmin puhuttu kieli). *Toiseksi*, kirjain-numeroiden ääntämyksellinen sovellus englannin aakkosiin olisi myös likiarvoinen, aivan kuin sanan translitteroiminen toisesta kielestä toiselle taipuu sanaan mikä kuulustaa vain likiarvoisesti alkuperäiseltä.

Nämä vaikeudet huomioonottaen, näyttää melko järkevältä käyttää kirjain-numeroiden suorinta sovellusta englannin aakkosiin (so. järjestyksellistä metodia) edellä mainituista vastaväitteistä huolimatta; sellainen sovitusta estää kaikki likiarvon virheet. Edelleen, täytyy tähdentää että muinainen kreikkalainen systeemi oli itse johdettu heprealaisesta systeemistä täsmällisesti tähän tyyliin. Silti, toisin kuin muokkaamatottomat, täydentämättömät, kirjain-numerot, joita käytetään meidän englantilaisessa systeemissämme, kreikkalainen systeemi jätti alunperin pois 6:n ja 90:n, ja lisäsi 500:n, 600:n, 700:n ja 800:n (400:n jälkeen). Myöhemmät säännöt sisällytti siihen 6:n (lopullinen sigma) ja 90:n (satunnainen symboli *koppa*), aivan kuin liitettiin myös 900 (satunnainen symboli *sampi*). *Tämä sama systeemi, jolla varhaiset kirkkoisät laskivat kreikkalaisten nimien ja muiden sanojen arvoja, on perusta numerolle 666 Ilm. 13:18:sta alkuperäisessä kreikan tekstissä.* Siten, lukuunottamatta lisättyjen numeroiden (500, 600, 700, 800 ja 900) poisjättöä, ei-ääntämyksellinen, järjestyksellinen menetelmä, jota tässä on käytetty sovittamaan kirjain-numerot englantilaisiin aakkosiin, ei ole uusi eikä ennennäkemätön; ennemminkin, huolimatta mahdollisista vasta argumenteista, se on historiallisesti, raamatullisesti ja teologisesti hyväksyttävä menetelmä.

Todellakin, se on myös menetelmä, jonka on tunnustanut Ladd ja muut. Tällaisen laskutoimituksen painoarvo on suurempi kuin minkään toisen keksityn systeemin, ja näitä on useita. Lopuksi, kirjailijan mielestä tässä kirjassa esitetty Prinssi Charlesia koskeva todistusaineisto on niin suuri, että vaikka ei olisi olemassa tunnettua numero-systeemiä mistä hänen nimestään voisi laskea 666, joku voisi siitakin huolimatta päätyä johtopäätöksen, että hän on uskottavasti Antikristus. Kuitenkin, on vähintään kaksi kieltä - heprea ja englantia – millä Prinssin nimestä voidaan laskea 666, ja tämä toimii samalla numerointi systeemillä käyttäen täysin erilaista numeroiden yhdistelmää! Tämä näyttäisi tekevän meidän ”uskottavuudestamme” tilastollista varmuutta. Tosiasiassa maanpäällä ei ole olemassa tunnettua supertietokonetta, mikä edes kykenee laskemaan tällaisen moninkertaisen sattuman satunnaisuuden. Kaikesta huolimatta, voimme olla varmoja että jos Prinssi Charles on Antikristus, silloin tulisi olla tällainen systeemi, ja tämä systeemi näyttää toimivan²

1 <http://lionlamb.net/v3/YAVOHArchives/Volume7/11> (kuvan alkuperä samalla sivulla)

2 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivut 59-60.

Gematria in English and Hebrew

A	aleph - א	1	P	70	כ ס ו ט	50
B	bet - ב	2	R	90		60
C	gimel - ג	3	I	9		10
D	dalet - ד	4	N	50		20
E	hey - ה	5	C	3		
F	vav - ו	6	E	5		
G	zayin - ז	7				
H	het - ח	8	C	3		90
I	tet - ט	9	H	8		200
J	yod - י	10	A	1		30
K	kaf - כ	20	R	90	60	
L	lamed - ל	30	L	30		
M	mem - מ	40	E	5	40	
N	nun - נ	50	S	100	6	
O	samech - ס	60			10	
P	ayin - ע	70	O	60	30	
Q	pey - פ	80	F	6	60	
R	tzadik - צ	90				
S	quof - ק	100	W	0		
T	resh - ר	200	A	1		
U	shin - ש	300	L	30		
V	tav - ת	400	E	5		
W-Z		0	S	100		

666

666

Prinssi Charlesin nimestä saadaan luku 666 sekä hepreaksi että englanniksi. Englantilainen tulos muodostuu heprealaisen gematrian kymmenjärjestelmän soveltamisesta latinalaisiin aakkosiin. Koska hepreassa on vain 22 kirjainta ja W on latinalaisten aakkosten 23. kirjain, on sen arvo tällöin 0 eikä 500.

Nimeä *Charles, Prince of Wales* on kantanut vain kaksi aikaisempaa historian henkilöä – Englannin Kaarle I (1625 - 49) ja hänen poikansa Kaarle II (1660 – 85). Kaarle I:n aikana Euroopassa mellasti katolisten ja protestanttisten kuningaskuntien välillä käyty *kolmikymmenvuotinen sota* (1618 – 48), mikä oli yksi tuhoisimpia ja pisimpään kestäneitä konflikteja Euroopan historiassa. Sen viimeisinä vuosina Englannissa syntyi sisällissota Kaarle I:n seuraajien (rojalistit) ja Oliver Cromwellin joukkojen (parlamentaristit) välillä. Vaikka Kaarle I soti kolmikymmenvuotisessa sodassa protestanttien puolella, hän oli hyvin epäsuosittu oman maansa puritaanien keskuudessa. Hänen avioliittonsa Ranskan roomalaiskatoliseen prinsessa Henrietta Mariaan aiheutti huolta, sillä jos näiden lapsi

kasvatettaisiin katoliseen uskoon se merkitsi, että tuleva monarkki, joka olisi Englannin kirkon päämies, voisi palauttaa katolisuuden uudestaan Englannin valtionuskonnoksi.

Maria Verisen vainoista oli kulunut tuolloin vasta muutama vuosikymmen, joten tällainen huoli ei ollut täysin perusteeton. Parlamentin ja ja monarkin välit kiristyi, kun kuningas lakkautti parlamentin ja käynnisti 11 vuotisen yksinvallan.¹ Tämä johti vuonna 1649 tapahtuneeseen Kaarle I:n mestaukseen. Kaarle II pakeni maasta hänen isänsä mestauksen jälkeen, mutta palasi vuonna 1660, jolloin monarkia restauroitiin. Nämä eivät ole vähäpätöisiä historian tapahtumia, sillä Englannin sisällissota valmisti maaperää vuoden 1688 *mainiolle vallankumoukselle*, jossa monarkilta riisuttiin oikeus absoluuttiseen vallankäyttöön ja maahan perustettiin parlamentaarinen demokratia. Sen voidaan katsoa ennakkotapauksena myös Amerikan ja Ranskan vallankumouksiin vuosisata myöhemmin. Mutta miten tämä kaikki liittyy Antikristukseen ja lukuun 666?

C. A. Patrides kertoo kirjassaan *The Apocalypse in English Renaissance thought and literature*, että sisällissodan aikana ja sitä seuranneen interregnumin (kuninkaiden välisen ajan) vuosina opetettiin yleisesti, että Charles I oli Antikristus – yksi pedon seitsemästä päästä, minkä Johannes näki ”olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun (Charles I mestaus), mutta sen kuolinhaava parantui.” (Ilm. 13:3). Charles II:n nousu vuonna 1660 tulkittiin tämän kuolinhaavan parantumisena. Rojalistit taas näkivät hänet ”messiaanisenä kuninkaana, jonka ihmeellinen paluu enteili kultaisen ajan tulemusta.”² Erityisen suurta pelkoa ja toivoa kiinnitettiin vuoteen 1666, koska se heijasti pedon lukua 666. Nämä profeetalliset odotukset eivät kulkeneet vain yksinkertaisen ja taikauskoisen rahvaan joukossa, vaan monet huomattavat teologit uskoivat, että Jeesus tulisi takaisin vuonna 1666 perustamaan tuhatvuotisen kuningaskuntansa.

Josef Mede (1586 – 1638), anglikaaninen kreikankielen professori Cambridgen Yliopistossa, kirjoitti arvostelussaan Francis Potteryyn vuonna 1642 julkaistuun kirjaan *An Interpretation of the Number 666 vuotta 1666 koskevasta teorista*, ”Ellei se ole totta... on se kaikkein varteenotettavin mahdollisuus, josta olen tällä saralla koskaan lukenut.”³ Jeesus ei tietenkään palannut, mutta tapahtui jotain muuta hyvin merkittävää. Tuli pääsi Lontoossa irti ja tuhosi yli 13 000 rakennusta, tappoi kuusi ja jätti 80 000 varattomiksi ja kodittomiksi. Tapaus tunnetaan *Lontoon suurena palona* ja monien taholta se nähtiin Kaitselmuksen sallimana tuomiona ja vuoteen 1666 liittyneiden ennustusten osittaisena täyttymyksenä. Juuri tuona vuonna Sir Isaac Newtonin kerrotaan kokeneen kuuluisan omenan putoamis -välikohtauksen,⁴ jolloin hän oivalsi painovoimalain, mikä perusteltiin kaksikymmentä vuotta myöhemmin hänen teoksessaan *Philosophiae Naturalis Principia*

1 Itsevaltainen monarkia oli tullut Englannissa hyvin ”epämuodikkaaksi” 1600 -lukuun mennessä. Silti kuningashuone piti itsepintaisesti kiinni ”kuninkaiden jumallisten oikeuksien” -konseptista. Kaarle I:n isä James I (puritaanien vaatimuksesta hän valtuutti Kuningas Jaakon Raamatun -käännöksen) oli kuvannut kuninkaita ”pieniksi Jumaliksi maanpäällä”, jotka Jumala oli valinnut hallitsemaan.

2 C. A. Patrides: *The Apocalypse in English Renaissance thought and literature* (Manchester University Press, 1984) s. 117

3 David Flynn: *Temple at the Center of Time* (Official Disclosure, 2008) s. 26

4 Vaikka kertomus on apokryfinen ja sen on pitkään uskottu olleen myytti, viime aikaiset tutkimukset ovat antaneet näyttöä, että tarinalla olisi itseasiassa historiallinen pohja.

http://fi.wikipedia.org/wiki/Sir_Isaac_Newton#Putoavan_omenan_tarina

Mathematica.

Tämä kirja loi perustan koko klassiselle mekaniikalle ja mahdollisti myös teollisen vallankumouksen synnyn. Medellä oli suurin teologinen vaikutus Newtonin mieleen,¹ joka aloitti tuohon aikaan Danielin profetioiden intensiivisen tutkimisen. Historisistisen eskatologiansa innoittamana, hän päätyi lopulta johtopäätökseen, että Jeesus palaisi takaisin vuoteen 2060 mennessä. Neljännessä osassa tulemme näyttämään tämän väitteen perusteet ja syyn sille kuinka Newton erehtyy toisen tulemuksen ajoituksessa lähes puolen vuosisadan verran. Newtonin näki taivaankappaleiden liikkeitä koskevat tieteelliset tutkimuksensa myös osana Danielin profetioita. Hän näki ne Daniel 12:4:n täyttymyksenä, mikä lausuu: ”Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy.” Hän näki ymmärryksen lisääntymisen koskevan ei ainoastaan Danielin kirjaa vaan myös luomakuntaa itseään.²

Charles I:n ja II:n aikaista Englannin apokalyptisismiä voidaan ymmärtää vain historisistisen eskatologian valossa. Kuten totesimme jo kolmannessa luvussa, tuon ajan protestanteista suurin osa jakoi sen käsityksen, että Danielin seitsemännen luvun kymmenen kuningasta esiintyi jo myöhäisantiikin germaanisissa kuningaskunnissa, jotka perustivat nykyisen Euroopaan. Näiden jälkeen nousut pieni sarvi (Antikristus) katsottiin toteutuneen paavinvallassa, mitä vastaan Englannin kuningaskunta oli ollut sodassa Henrik VIII:n (1509 - 1547) ja Elisabeth I:n (1558 - 1603) päivistä lähtien. Kolmikymmenvuotinen sota merkitsi suurta takaiskua Rooman paavin ja Espanjan Imperiumin katoliselle hegemonialle. Se päätti Pyhässä-saksalais-roomalaisessa keisarikunnassa vuosikymmeniä jatkuneet protestanttien vainot. Protestantit ja katoliset määriteltiin lain edessä tasa-arvoisiksi ja kalvinismille annettiin laillinen tunnustus.

Saksan ruhtinaskunnilla oli oikeus määritellä oma tunnuskuntansa ja niille jotka eivät näihin tunnuskuntiin kuuluneet myönnettiin oikeus harjoittaa uskoaan määrättyinä tunteina ja kotonaan tahtonsa mukaan. Kun Paavi Innocent X, joka oli määrätietoinen pyrkimyksissään protestantismien nujertamiseksi, kuuli rauhansopimuksen ehdoista, hän raivosi: ”[sopimus on] mitätön, tyhjä, epäkelpo, syntinen, epäreilu, kirottu, tuomittava, typerä, tarkoitusta ja vaikutusta vailla kaikille ajoille.”³ Charles I:n mestauksen jälkeen Englannissa syntyi milleniaarinen liike nimeltä *viidennen monarkian miehet* (fifth monarchists). Se katsoi Westfalenin rauhan (1648) ja vuotta myöhemmin tapahtuneen Kaarle I:n mestauksen enteilleen viidennen monarkian pikaista tulemusta. Viidennellä monarkialla viitattiin Danielin näkyyn neljästä pakana valtakunnasta, jotka edeltää Jeesuksen ja pyhien valtakunnan tulemusta. Jo kirkkoisista lähtien Rooman Imperiumin nähtiin olleen Danielin näyn täyttymys neljännessä valtakunnasta.

Varhaisen uuden ajan protestantit uskoivat, että paavinvallassa täyttyi näky neljännen pedon pienestä sarvesta, jonka ajateltiin kuvaavan Rooman maailmanvallan viimeistä olomuotoa, mikä oli määrätty nousevan antiikin Rooman tilalle. Bysantin eli Itä-Rooman seuraajaksi nousutta turkkilaista Ottomaani Imperiumia kutsuttiin ”itäiseksi antikristukseksi” vastakohtana paavinvallan ”läntiselle antikristukselle.” Palaamme

1 Flynn: Temple at the Center of Time (Official Disclosure, 2008) s. 26

2 Flynn: Temple at the Center of Time (Official Disclosure, 2008) s. 28

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Peace_of_Westphalia#Results

näihin tulkintoihin yksityiskohtaisemmin neljännessä osassa, jossa näemme molempien ”antikristuksien” syntyneen historialliseksi peilikuvaksi lopulliselle yksilö-Antikristukselle ja hänen valtajärjestelmälleen. Viidennen monarkian miehet näki Westfalenin rauhan ja Kaarle I:n mestauksen olleen merkki Rooman paavien antikristillisen vallan päättymisen ja viidennen monarkian eli pyhien valtakunnan tulemuksen läheisyydestä.

Englannin kuningaskunnalla, joka oli sodassa – ei vain teologisesti vaan myös sotilaallisesti – paavia ja sitä tukevia manner-Euroopan roomalaiskatolisia valtoja vastaan, katsottiin olevan messiaaninen tehtävä Euroopan vapauttamiseksi inkvisition tyrannialta. Cromwell ilmaisi tämän aikansa vallitsevan näkemyksen parlamentille, kun hän sanoi: ”Herralla Itsellään on riita-asia... Rooman Babylonia vastaan, jonka suuri pönkittäjä on espanjalainen. Tässä suhteessa me taistelemme Herran taisteluita.” Englannin sota Roomaa vastaan nähtiin Karitsan sotana Antikristusta vastaan. Tämän käsityksen jakoivat jopa monet merivoimien viranomaiset.¹ Sekulaarissa historian-tutkimuksessa tällaista tarkasteltaisiin vain sotapropagandaa koskevana alaviitteenä, mutta sen lisäksi että tekee Euroopan historiasta paljon kiehtovampaa, on se myös todistettavissa oikeaksi sekä raamatullisesti että historiallisesti. Englannin kuninkaallinen laivasto kasvatti mahtiaan heti sisällisodan jälkeen ja vuosisadan loppuun mennessä siitä oli tullut merten kiistaton valtias. Kaarle II:n jälkeen valtaistuimelle nousi Jaakko II (1685 – 88), joka oli Englannin viimeinen katolinen hallitsija.

Hänen liittolaisuutensa Ranskan protestantteja vainonneen Ludvig XIV:n kanssa (tuo ”aurinkokuninkaana” tunnettu sukkahousu-kaveri, joka kansan nähdessä nälkää tuhiasi valtion rahoja sotiin ja Versaillesin palatsiin) ja hänen pyrkimyksensä palauttaa Englanti roomalaiskatolisuuteen, sai anglikaanit turvautumaan Hollannin Vilhelm III Oranialaisen apuun, joka purjehti brittein saarille ja kaappasi valtaistuimen mainion vallankumouksen verettömässä vallankumouksessa. Tämä ajanjakso on ennustettu Danielin näyissä mm. Danielin 7. luvun kotkan siipisen leijonan muodossa, mutta palaamme tähän vasta kirjani neljännessä osassa. Joka tapauksessa on kiinnostava huomata kuinka numerologisesti pedon identiteettiä kantavan nimen ”Charles, Prince of Wales” ovat omistaneet sellaiset historian henkilöt, jotka ovat yhdistetty Ilmestyskirjan Petoon, vaikka 1600 -luvulla ei ollut vielä minkäänlaista tietoa nimeen sisältyvästä lukuarvosta. Tämän selvittäminen oli mahdollista vasta tietokoneiden aikakaudella.

Johtopäätös

Tässä vaiheessa olemme sovittaneet jo kolme ristiriitatilannetta. Ensimmäinen näistä oli Jes. 10:5:n ”Assurin” ja Dan. 9:27:n ”roomalaisten Prinssin” muodostama Antikristuksen alkuperää koskeva kiista. Toinen konflikti koski teoriaa islamilaisesta Antikristuksesta ja sen ristiriitaisuutta juutalaisten pseudo-Messiaaksi nousevaan Antikristukseen, joka on ollut hänen identiteettinsä klassinen kirkkoisistä alkuisin lähtenyt tulkinta. Juutalaisen ja islamilaisen Antikristuksen lisäksi sovitimme myös sen, että hänen tulisi periä sekä

¹ C. A. Patrides: The Apocalypse in English Renaissance thought and literature (Manchester University Press, 1984) sivut 116, 117

Saksalais-roomalaisten keisareiden valtaistuini, Kreikan kruunu että Ottomaani-kalifien valtikka. Viimeisenä sovitimme vaatimukset Antikristuksen linkolaisesta ideologiasta sen oletettuun viholliseen posthumanistiseen teknokratiaan, mikä vaikuttaa pedon merkki-teknologian takana.

Näytimme näiden yhdessä muodostavan puitteet Antikristuksen globaalille fasismille. Olemme käyttäneet paljon aikaa tähän aiheeseen, mutta tämän poliittisen ulottuvuuden ymmärtäminen on tärkeää, koska fasismi oli sisimmältä olemukseltaan hengellinen liike. Se perustui panteismiin, germaaniseen pakanuuteen ja salatieteisiin. Profetioissa panteismi ja okkultismi mainitaan Antikristuksen uskontona (Dan 8:23, 11:38, 2. Tess. 2:4, Ilm. 13:2, 18:23). Danielin kahdeksannessa luvussa, kuten havainnollistamme myöhemmin, hänet yhdistetään Hitlerin seuraajaksi. Kun huomioimme nämä tekijät, ja monet muut, meidän tulee hylätä Perry Stonen teoria, jonka mukaan Antikristus olisi puhdasoppinen fundamentalisti-islamisti.

Emme kuitenkaan torju sitä ajatusta, että Antikristus olisi muslimi. Tätä profetia tosiasiasa edellyttää, koska hänen on noustava Turkin islamilaisten kalifien perilliseksi. Siten Antikristuksen uskonnon tulisi olla synkretistinen uskonto, joka sekoittaa islamia ja New Age -panteismia samaan soppaan. Itseasiassa tällainen islamilaisuuden haara on jo olemassa ja se tunnetaan *sufilaisuutena*. Sufilaisuus on islamin esoteerinen perinne, joka painottaa mystiikkaa ja asketismia tienä Allahin luokse. Se sekoittaa gnostilaisuutta, uusplatonismia ja islamia, ja on omaksunut käsitteet *Wahdat-al-Wujud* ja *Wahdat-al-Shuhud*, jotka on synonyymejä panteismille ja monismille.¹ Radikaalista islamista poiketen, se tähdentää uskontojen välistä suvaitsevaisuutta. Seuraavassa luvussa dokumentoimme kuinka tämä on se islamin uskon haara, johon Englannin kruununperillinen on kääntynyt.

Samalla myös paljastamme hänen yhteytensä ääri-vasemmistoon, ääri-islamiin, ääri-oikeistoon, mitkä yhdessä muodostaa niin kutsutun puna-ruskea-vihreä allianssin.

¹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Syncretism#Islam>

Osa 3

Antikristuksen poliittinen ideologia

L u k u 9

Punainen=Vihreä=Kuskea: saatanallinen allianssi Israelia ja Amerikkaa vastaan.

Ja hän vahvistaa liiton monien kanssa yhden [vuosi]viikon ajaksi: ja keskellä viikkoa hän lakkauttaa uhrin ja viljauhrin; ja kauhistusten siivellä tulee eräs, joka saa aikaan hävitystä, kunnes säädetty loppu on jaettu hävittäjälle (Dan. 9:27, KJV)

Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt. Mutta vaimolle annettiin sen suuren kotkan kaksi siipeä hänen lentääksensä erämaahan sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä. (Ilm. 12:13-14)

Luvussa neljä käsitelimme islamismien yhteyttä profetioihin Kadotuksen Lapsesta ja tulimme johtopäätökseen, että Antikristus ei esiinny vihan ajan ensimmäisellä puolella eripuraa lietsovana uskonnollisena fanaatikkona, vaan rauhaa edistävänä *pontifexina* eli sillanrakentajana (Dan. 9:27, 11:21, ilm. 6:2). Hänen toimensa vihan ajan toisella puolella on kuitenkin yhteneväisiä islamistien päämäärien kanssa. Hänen kerrotaan hallitsevan islamilaisessa Syyriassa (Jes. 14:24, Daniel 8:9) ja olevan sodassa

juutalaisia ja kristittyjä vastaan. (Dan. 7:21, Ilm. 12:13-17, Suura 9:29). Lisäksi, hän teloittaa vastustajansa sharia-lain mukaisesti *mestaamalla* (Ilm. 20:4, Suura 8:12-13). Nämä yhdenmukaisuudet antaisi aiheita ajatella hänen taustansa olevan islamilaisessa maailmassa.

Tietyt sanankohdat kuitenkin kertoo, että hänen alkuperänsä tulisi kristillisestä lännestä (Dan. 8:8-9, 9:27, 1. Joh. 2:18 – 19). Edelleen, hänen uskontonsa kytketään myös panteismiin ja okkultismiin (Dan 8:23, 11:38, 2. Tess. 2:4), mikä oli natsismin taustavoima. Koska islam ja panteismi sekoittuu sufilaisuudessa, voimme tehdä sen johtopäätöksen, että Antikristus olisi kristinuskosta sufilaisuuteen kääntynyt länsimaalainen, joka esiintyy vihan ajan alussa sufi-islamiin kuuluvien suvaitsevaisuus periaatteiden mukaisesti, mutta sen puolesta välissä hän paljastaa todelliset kyntensä ja käynnistää Al-Qaida -tyyppisen terrorin Israelia ja koko juutalauskristillistä länttä vastaan. Todennäköisesti hän kääntäisi fraasit ”uskonnollinen suvaitsevaisuus” ja ”kansainvälinen oikeus” lyömäaseeksi Israelin, evankelisen kristillisyyden ja kaikkien poliittisten vastustajiensa vahingoksi.

Tässä luvussa tavoittemme olisi paljastaa Prinssi Charlesin yhteys sufilaisuuteen ja ääri-islamiin, ääri-oikeistoon ja ääri-vasemmistoon, ja osoittaa hänen potentiaalisuus Mahdia - islamin Messiasta - koskevien islamilaiden ja New Age -ennustusten täyttäjäksi.

Tienraivaaja Mahdille

Tammikuun 24. päivä 1994 turkkilaisen Kyproksen mufti ja Kaikkein Arvostetuimman Naqshabandi Sufi-Seuran Suuršeikki *Mohammed Nazim al Haqqani* tuli julkisuuteen antaakseen seuraavan paljastuksen Englannin tulevasta kuninkaasta Kyproksen TV:lle:

Jumalan, Kaikkivaltiaan, Kaikkilaupeaan nimessä, Oi Herramme, Oi Allah, pyydämme sinua avustamaan totuuden puhumisessa.

Tänään TV -asemat ovat tulossa äänittämään haastattelun kanssani ja he ovat kiinnostuneita kuulemaan Englannin kruununprinssistä ja Ison Britannian kruununprinssistä, Prinssi Charlesista, erityisesti Turkin kansa jokaiselta yhteiskunnan osaalueelta. He ovat todella kiinnostuneita Prinssi Charlesista, ihmetellen onko hän todella omaksunut Sufismin vai ei, ja jos hän on hyväksynyt Sufismin minulta ja on tulossa seuraajakseni Sufin tiellä. Jokainen TV -asema on jatkuvasti tulossa ja kysyen tästä, koska tavallinen kansa on yllättyneet ja ihmettelevät kuinka se on mahdollista – että kruununprinssi, josta on tulossa Englannin Kuningas lähitulevaisuudessa, on vastaanottanut Sufismin? Ja huippu virkojen ihmiset Turkissa ovat myös järkyttyneitä tästä uutisesta, järkyttyneitä että se voisi itseasiassa olla totta. Niinpä he yrittivät sanoa että tämä uutinen on jotakin virheellistä tietoa Prinssistä, ja perustuen heidän kuvitteluunsa he yrittävät sanoa, "hän ei ole rehellinen Sufismin vastaanotostaan. Ehkä hän aikoo vedättää sinua, tai ehkä hän toivoo saavansa jotakin hyötyä Arabeilta, tai ehkä hän haluaa saada Arabi maiden tuen kun hän tulee kuninkaaksi." Tällä tavoin he puhuvat hölynpölyä Prinssi Charlesin Sufismin omaksumisesta.

Ja sanoin heille että kaikki mitä he kuvittelevat on ainoastaan sitä, se on heiltä, se ei ole todellisuus. Kuka vain on aina huijaamassa ihmisiä uskoo, että Prinssi myös aikoo naruttaa ihmisiä – ei, ei koskaan. *Hän on nyt todellinen vilpitiön Sufi Muslimi osoittaen rakkautta ja ylistystä Sufismille ja Islamille. Jos minä muftina ja šeikkini olisin ylistämässä kristinuskoa, mitä sinä käsittäisit minusta? Se on hyvin selvää.* Ja entä Prinssi Charlesin vierailu Turkissa ja meno muinaisille palvonnalle sisäkäynnelle, vierailu Profeetan opetuslasten pyhissä haudoissa, ja vierailu Sufi pyhimysten luona Istanbulissa aka Konyassa ja hänen tutkimisensa Sufi Muslimi yhteisöjä, katsoen Ottomaani Sivilisaatiota, ylistäen sitä ja sanoen että se on hyvää, niin täydellistä?

Silti he sanovat hänestä että hän on vedättämässä ihmisiä ja että hän ei pidä tai ole hyväksynyt Sufismia, mikä on tosi Islam.

Mutta uskon että... (tuo se minulle), mitä on kirjoitettu tässä? Se sanoo, "Puheen Teksti, jonka piti Hänen Kuninkaallinen Korkeutensa Walesin Prinssi, *Oxfordin Keskus Islamilaisille Opinnoille* -seuran suojelija." *Tämä puhe on todistus, osoitus että Prinssi Charles todella hyväksyi sydämessään Sufismin ja Islamin. Mutta nyt monet ihmiset hyökkäävät häntä vastaan, nämä jotka tunnustavat heidän uskoaan ainoastaan kielellään, eikä sydämiensä kautta. Englannissa, Oxfordin Yliopistossa, hän nousi ylös ja piti luennon todellisen islamin täydellisyydestä ja kauneudesta. Kuinka me voimme sanoa että hän ei ole hyväksynyt sitä tai että hän ei ole rehellinen?* Mutta nyt itäisten muslimien, fundamentalististen Muslimien henkinen kapasiteetti on juuri saavuttanut nolla asteen, ja nämä fundamentalistit ja liian peräänantamattomat Muslimit ovat jättäneet suurimmanosan tosi islamin kauniista ja rakastettavista ominaisuuksista ja omistavat ainoastaan Saatanan pahat ominaisuudet. He eivät etsi rehellisyydellä tai odota hyvää tulosta – joten mitä ikinä he odottavatkaan, se on sitä mitä he näkevät – vain epäilyjä ja pahoja aikeita...

Yksi Profeetta Mohammedin hengellisistä perillisistä (rauha hänen yllään) oli nimetty Suurimmaksi Šeikiksi. Hän oli suuršeikki Sufi pyhimysten joukossa. Hänen nimensä oli Muhiyiddin ibn 'Arabi, (saakoon Jumala siunata häntä), Sufi pyhimys, kuin myös Profeetan, Muhammadin (rauha hänen yllään ja kaikkien profeettojen) Sinetin perillinen. Kaikkivaltias Jumala poisti hunnun hänen sydämen silmiensä edestä ja hän katsoi Varjeltua Taulukkoa, katsoen ja nähden mitä on tapahtuva tämän maailman lopussa, millaista on tulossa Viimeisinä Päivinä ja jopa Viimeisten Päivien jälkeen.

Hän oli yksi kuuluisimmista Sufi pyhimyksistä, Šeikki Muhiyiddin ibn 'Arabi. Hän on kuvailut jotakin informaatiota Viimeisistä Päivistä ja uutisista kansojen keskellä. *Hän sanoi että kun viimeiset päivät lähestyvät, Imaami Mahdin aikana (rauha hänen yllään), seitsemän suurta kansakuntaa astuu sisään todelliseen Islamiin, ja ensimmäinen näistä tulee olemaan Englanti. Englannin kansa tulee olemaan ensimmäinen, joista on tulossa Sufi Muslimeita, sitten saksalaisista, sitten viisi muuta lännen suurta maata. Kaikista niistä on tulossa Sufi Muslimeita. Ja nyt on se aika, josta Muhiyuddin ibn 'Arabi tiedotti meille olevan todellinen ja toteutuvan. Siksi se alkoi tulevan Englannin Kuninkaan hyväksymisellä ja omaksumisella Sufismi, mikä on tosi Islam, Islam mikä tarkoittaa rauhaa, Islam mikä seisoo rakkauden ja harmonian puolesta kaikkien ihmisten keskuudessa, ilman syrjintää uskovaisten ja ei-uskovaisten, valkoisen ja mustan, keltaisen tai punaisen välillä.*

Tämä on ensimmäinen ja vahvin todiste siitä mitä Muhiyiddin ibn 'Arabi sanoi Englannin kansasta tulevan Islamin sisään. Ja nyt jotkut ihmiset kysyvät, "Miksi hän ei sano sitä avoimesti, suoraan?" Ja minä sanon heille, "te ihmiset, ette voi käsittää mitään?" He eivät katso niitä olosuhteita jossa hän on; hänen asemaansa hänen maassansa, Englannissa. Hänen tilanteensa ei salli Prinssi Charlesin tunnustavan hänen Sufi uskoaan avoimesti. Ja me emme vaadi häntä sanovan sitä suoraan. Mutta mitä hän sanoi Sufismista on tarpeeksi merkitäkseen että hän hyväksynyt nämä vakaumukset vilpittömästi. Meillä on sanonta, "jos astia on tehty savesta, mitä ikinä vain laitatkin sen sisään niin sama tulee siitä ulos." Jos laitat sen sisään etikkaa, saat siitä myös etikkaa, jos laitat siihen öljyä niin saat siitä silloin öljyä. Se on tarpeeksi että Prinssi Charles ylisti tosi Islamia, Sufi Islamia joka on perustettu rakkaudelle, suvaisevaisuudelle, nöyryydelle, kunnioitukselle ja rauhalle. Tämä merkitsee että mikä oli hänen sydämesään tuli ilmi hänen huuliltansa.

Kaikkivaltias Jumala kelpuuttaa. Se ei ole hänelle tarpeellista seistä Trafalgar Squarella ja sanoa, "La ilaha illa Allah Mohammadun Rasulullah, minä juuri hyväksyin Sufismin and Islamin, kuten hyväksyn kaikki uskonnot ilman syrjintää." Jos hän tekisi tämän, kenties ihmiset heittäisivät kiviä, munia, tomaatteja, ja sipuleita hänen päälleen. ***Mutta hän on ovela ja varjeltu ja hän on myös siunattu. Hän on tulossa tapaamaan Mahdin, Opastetun, joka on tulossa ennen Jeesuksen paluuta (rauha hänen yllään), ja hän on tulossa yhdeksi hänen palvelijakseen.*** Mahdin ja Jeesuksen aikana, jokainen kuningas hyväksyy tosi islamin

vakaumukset, mitkä ovat samat kuin tosi kristinuskon ja tosi juutalaisuuden. Ja kenties ennen seuraavaa vuosisataa, jokainen kuningas jotka olivat karkoitettu heidän kotimaistaan tai kuningaskunnastaan, joko fundamentalistien, fanaatikkojen tai tyranniin toimesta pitäisi palata heidän valtaistuimilleen. *Heidän pitäisi olla jälleen kerran kuninkaita täydellä auktoriteetilla ja vallalla. Nyt demokratian parlamentaarinen systeemi on tulossa loppuunsa ja kaikkien heidän pitäisi tulla takaisin valtaistuimilleen kaikiällä.*

Nyt kuninkaat on hyvin harvassa. Vuosisadan alussa oli jotakin 140 kuningasta silti meidän päivinämmen on vain enää 20 or 25 kuningasta jäljellä. Useimmat heistä oli heitetty alas valtaistuimiltaan ja karkotettu maastaan. Millä vain kansalla on kunnia omistaa kuningas, heidän tulisi antaa kiitosta ja ylistystä Jumalalle heidän kuninkuudestaan. Kaikkivaltias Jumala on antamassa heille takaisin heidän täydet oikeutensa. Siten kentien ennen vuotta 2000 jokainen kuningas, joka kadotti valtansa ja kuninkaalliset oikeutensa pitäisi saada ne takaisin. *Ja jokaikinen heistä on tulossa Mahdin, Opastetus (rauha hänen yllään) palvelijaksi, ja Jeesuksen tukijaksi kun hän palaa ja yksi näistä joille annetaan auktoriteetti on Hussein Charles, Prinssi Charles. Ja tätä tarkoitusta varten Kaikkivaltias Jumala on valmistamassa Prinssi Charlesia tähän päämäärään. Mahdi on tulossa hänen hengellisellä voimallaan valmistukseksi tietä Jeesuksen paluulle (rauha hänen yllään). Ennen hänen tulemustaan Prinssi on valmisteltu Mahdia varten.* ¹[kursivointi ja painotus lisätty]

Käsitätkö tämän puheen valtavan profeetallisen painoarvon? Sufilaisuuden eräs johtava šeikki ei ainoastaan väitä Prinssi Charlesin olevan vakaumuksellinen sufi-islamien seuraaja, vaan myös islamilaisen Messiaan Imaami Mahdin seitsemän vuotisen maailmanhallinnon yksi tulevista johtohenkilöistä. Tosiasiassa Šeikki Nazim esittää hänen olevan tärkein henkilö islamilaisessa eskatologiassa heti Mahdin ja Jeesuksen jälkeen ja tämä perustuu hänen tulkintaansa Muhiyiddin ibn 'Arabin profetiaan 1200 -luvulta, mikä ennustaa Englannin olevan seitsemästä länsimaasta ensimmäinen, jotka kääntyy islamiin Mahdin hallitessa. Vaikka meidän tulee suhtautua hyvin varauksella tällaisiin ei-raamatullisiin profetioihin, on Yhdistyneen Kuningaskunnan islamiin kääntyminen täysin mahdollinen skenaario sen nykyisen tilanteen valossa. Esimerkiksi joulukuussa 2012 CNSnews.com raportoi islamien olevan nopeimmin kasvava uskonto Englannissa ja Walesissa samalla kun kristinuskoa tunnustavien määrä vähenee kiihtyvällä vauhdilla.

Uuden väestönlasku tiedon mukaan itseään kristityiksi kutsuvien määrä olisi pudonnut viimeisen kymmenen vuoden aikana 72 prosentista 59 prosenttiin. Samalla Itsensä muslimiksi tunnustavien määrä nousi 2,7 miljoonaan – merkiten 1,8 prosentin nousua vuoden 2001 3,0 prosentista 4,8 prosenttiin tehden siitä Iso-Britannian nopeimmin kasvavan uskonnon. Islamien 2,7 miljoonaa kannattajaa tekee siitä toiseksi suurimman uskonnon Englannissa ja Walesissa, ohittaen reilusti hindulaisuuden (817 000), sikhismin (423 000), buddhalaisuuden (248 000) ja juutalaisuuden (263 000).² Youtubesta löytyy eräs mielenkiintoinen video, jossa Šeikki Muhammad Hisham Kabbani, al-Haqqanin vävy ja hänen edustajansa Amerikassa, kutsutaan puhumaan Prinssin läsnäollessa, mutta hän ei rohkene kävellä hänen edestään seisaaltaan, vaan kumartaa tälle nöyrästi Prinssin itsensä istuessa.³

Tätä käsittämättömän nöyristelevää käytöstä Hänen Kuninkaallisen Korkeutensa edessä ei voida selittää muutoin kuin hänen mentorinsa käsitysten valossa, jossa Prinssi

1 <http://www.mail-archive.com/majelismuda@yahoogroups.com/msg02115.html>

2 <http://cnsnews.com/news/article/british-census-islam-fastest-growing-faith-england-christians-drop-59-population>

3 <http://www.youtube.com/watch?v=E4ptcQPtOSo>

korotetaan suurimmaksi maanpäällä kävelleeksi kuolevaiseksi Muhammadin ja Mahdin välisenä aikana – eräänlaiseksi islamin Johannes Kastajaksi, joka on valittu raivaamaan polku Mahdin esiintulolle. Tämä ei ole kovinkaan kaukana siitä, että hän julistaisi Prinssin itsensä olevan Mahdi koko komeudessaan (ellei isoja korvia lasketa mukaan). Näin radikaaleihin johtopäätöksiin hän ei ole sentään rojhennut astua – ainakaan vielä. *Mutta entäpä tulevaisuudessa, kun aika on oikea?*

Auringon nousu lännestä

Kaikki tietävät, että aurinko nousee idästä eikä lännestä. Islamilaisessa traditiossa on kuitenkin eräs kummallinen profetia, jonka mukaan yksi maailmanlopun avain merkki olisi auringon nousu lännestä. On selvää ettei tätä ennustusta – jos sitä siksi voidaan kutsua – tule ottaa kirjaimellisesti. ”Aurinko” kuvaa ennemminkin islamia ja/tai Mahdia itseään. Tänäpä islamilainen maailma odottaa Mahdin ilmestyvän idästä ikään kuin yhtä varmasti kuin auringon nousua odotetaan idästä. Siten Mahdin ilmestyminen ei-islamilaista lännestä nähtäisiin yhtä yllättävänä ja odottamattomana tapahtumana kuin auringon nousu lännestä. Sahih Bukharin hadithissa kerrotaan:

Allahin apostoli sanoi: ”Hetki ei ole käsillä... ennen kuin aurinko nousee lännestä. Kun siis aurinko nousee ja ihmiset näkevät sen (nousevan lännestä), he kaikki uskovat (vastaanottavat islamin), mutta se on oleva aika, jona (kuten Allah sanoi) 'vähän on sielulle hyötyä uskoa silloin, jos ei ole uskonut aikaisemmin, eikä liioin tuottanut hyvää (oikeudenmukaisilla teoilla) uskon kautta'.”

Tarkastellessaan tätä arvoituksellista profetiaa Stone kirjoittaa:

Tutkittuani tämän ennustuksen mahdollisia tulkintoja pääsin selville, että on olemassa pohjimmiltaan kolme pääkoulukuntaa tämän hadithin merkityksen tulkinnassa. Ensimmäinen ja hyvin yleinen tulkinta on se, että aurinko kirjaimellisesti nousee eräänä aamuna lännestä, eikä idästä. Osoituksena tällaisen mahdollisuudesta jotkut muslimit toteavat, että Mars planeetta on kääntynyt eikä aurinko nouse planeetan länsisivulta. Hadithin ennustus ei kuitenkaan sano mitään Marsista. Ilmeisesti auringon olisi mahdotonta nousta lännestä, koka maan pyörimisliike saa auringon ilmestymään taivaalle idästä. Toinen tulkinta on se, että islam tulee ennen maailman loppua leviämään ja läntiset kansat vastaanottavat sen. Islam on perinteisesti ollut vahvoilla maailman itäisimmissä osissa, varsinkin Pohjois-Afrikasta Irakiin, Iraniin, Pakistaniin ja Afganistaniin sekä entisen Neuvostoliiton eteläisissä, nyt itsenäisissä tasavalloissa, jotka aikoinaan olivat osa Rooman valtakuntaa. Auringon nousu ilmentäisi islamin leviämistä idästä länteen, johon kuuluvat Espanja, Iso-Britannia, Ranska ja viimein Yhdysvallat. Ranskan väkiluku on noin 65 miljoonaa, joista noin kuusi miljoonaa muslimeita. Islam on toiseksi suurin uskonto Yhdistyneissä Kuningaskunnissa (UK), missä on yli 1,5 miljoonaa muslimia. Islam nosta päätään Amerikassa. Amerikassa asuvista muslimeista ei kuitenkaan ole luotettavaa tilastoa. Daniel Pipesin artikkeli *New York post*issa vuonna 2001 teki tämän huomion:

Epävarmuus on luonut eräitä hurjasti toisistaan eroavia lukuja. Vuoden 1990 laaja väestönkartoitus sai tulokseksi 1,3 miljoonaa muslimia. Vuonna 1998 pakistanilainen sanomalehti mainitsi luvuksi 12 miljoonaa. Jopa tavallisesti luotettava Amerikan ja Kanadan kirkkojen vuosikirja löysi 527 000 amerikkalaista muslimia vuonna 199 ja vuonna 1998 kuusi kertaa sen määrän (3,3 miljoonaa). Muslimijärjestöt halusivat edes jollakin tapaa hyväksyttäviä lukuja ja esittivät puolestaan ”arvion” kuusi miljoonaa, jota ne päättivät tänä vuonna nostaa

seitsemään miljoonaan.

Niinpä aurinko eli ”islamin valo” on eräiden maltillisten muslimien mukaan nousemassa länsimaiden alueella, kun islamin sanoma leviää ja uskonnon hyväksyttävyyks kasvaa siellä. Kolmas tulkinta on kentien kiehtovon. Kun olin useita vuosia sitten puhujamatkalla Floridan Pensacolassa, seurasin Nation of Islamin Louis Farkahanin opetusta islamin leviämisestä... Televisioidun viestinsä päätteeksi Farrakhan lainasi ennustusta, jonka mukaan aurinko nousisi lännessä. Ymmärtääkseni hän tulkitsi, että erityinen lähettiläs nousisi lännessä (Amerikassa) ja auttaisi levittämään islamin valoa amerikkalaisen (länsimaiden) väestön pimentyneisiin mieliin. Tarkkaan kuunneltuani ymmärsin, että Farrakhan esitti itse olevansa tuo ”aurinko”, joka vaikuttaisi länsimaihin.¹

Myöhemmin Stone yhdistää tämän ”auringon” tai islamin erityisen lähettilään Barack Hussein Obamaan - kenialaisen muslimin poikaan. Lännestä nouseva aurinko viittaa kuitenkin mitä ilmeisimmin Mahdiin itseensä, joka säteilee ”islamin valoa” länsimaiden asukkaiden ”pimentyneisiin mieliin”. Ennustuksen mukaan tämän ”auringon” nousu saa koko maailman vastaanottamaan islamin. Tällainen joukko kääntyminen on mahdollista vain Mahdin aikana *ja hänen johdollaan*. On jälleen kerran painotettava, että tämä on Raamatun ulkopuolista profetiaa eikä sitä tule siten asettaa samalle viivalle Raamatun erehtymättömän Sanan kanssa. Mutta se on osoitus siitä kuinka muslimit voivat nähdä lännestä nousevan Antikristuksen Mahdia koskevien ennustusten täyttymyksenä.

Islamilaisen eskatologian mukaan Mahdin olisi oltava Muhammadin jälkeläinen. Kirjassaan *The Islamic AntiChrist* Joel Richardson kirjoittaa:

Ensimmäinen ja kaikkein useimmiten lainattu islamilainen uskomus koskien Mahdia on traditio, mikä sanoo että Mahdi tulee polveutumaan Muhammadin perheestä ja kantamaan Muhammadin nimeä:

Maailma ei tule päättymään ennenkuin mies minun perheeni joukosta, jonka nimi tulee olemaan minun nimeni, hallitsee arabeja.

Profeetta sanoi: Mahdi tulee polveutumaan minun perheestäni, Fatiman [Muhammadin tyttären] jälkeläisistä.²

Tämän tiedon valossa on merkillepantavaa, että Prinssi Charles polveutuu suoraan Muhammadin tyttären Fatiman sukupuusta.³ Tämä fakta on sukututkijoiden yleisessä tiedossa. Paljastuksen alkuperä voidaan jäljittää *United Press Internationalin*, Associated Pressin ja Reutersin ohella maailman suurimman uutistoimiston, vuoden 1986 lokakuun 10:n sensaatiomaiseen uutiseen *Muslimit Buckinghamin Palatsissa*:

Kuningatar Elisabethin sinisen veren kanssa on sekoittunut muslimi profeetta Mohammedin veri, *Burken Aatelisten* mukaan, sukututkimus opas kuninkaallisille. Yhteys tuli ilmi, kun Harold B. Brooks-Baker, Burken kustannus johtaja, kirjoitti pääministeri Margaret Thatcherille pyytääkseen parempaa turvallisuutta kuninkaalliselle perheelle. ”Kuninkaallisen perheen suora jälkeläisyys profeetta Mohammedista ei voi taata ikuisesti kuninkaallisen perheen turvallisuutta muslimi terroristeilta”, hän sanoi. Mahdollisesti käsittäen, että yhteys olisi yllätys monille, hän lisäsi, ”On vähän tunnettua brittiläisten keskuudessa, että Mohammedin

1 Perry Stone: Peto on vapaana, KUVA JA SANA, 2011, sivut 177 – 179

2 http://www.answering-islam.org/Authors/JR/Future/ch04_the_mahdi.htm

3 <http://archiver.rootsweb.ancestry.com/th/read/GEN-MEDIEVAL/2004-04/1081487772>

veri virtaa kuningattaren suonissa. Kuitenkin, kaikki muslimien uskonnolliset johtajat ovat ylpeitä tästä tosiasiaista.” Brooks-Baker sanoi Britannian kuninkaallisen perheen polveutuvan Mohammedista Sevillan Arabi kuninkaiden kautta, jotka hallitsivat kerran Espanjaa. Avioliiton kautta heidän verensä kulkeutui Portugalin ja Castillen eurooppalaisille kuninkaille ja heidän kauttaan Englannin 1400 luvun Edward IV.:lle¹

Voisi luulla että Walesin Prinssin kaltainen aviorikkoja – Charles myönsi aviorikoksensa julkisesti Jonathan Dimblebyn vuoden 1994 TV -dokumentissa *Charles: the Private Man, the Public Role* – olisi hyvin epäsuosittu islamilaisen maailman keskuudessa, missä sharia laki määrää aviorikoksesta kuolemantuomion. Totuus on kuitenkin kaukana tästä. Pohdi seuraavaa tekstiä syyskuun 1997 *Middle East Quarterly*ssa, Amerikan arvovaltaisimmassa Lähi-Idän suhteita käsittelevässä lehdessä, sen ajatuksen valossa että jonakin päivänä islamilainen maailma vastaanottaisi kruununperillisen Imaami Mahdin täyttymyksenä:²

Vaikka jotkut britit ovat tyrmistyneitä Prinssi Charlesin hullaantumisesta Islamiin, hän on tullut sankariksi muslimien keskuudessa. Hänen helmikuun 1997 vierailu Saudi Arabia ”sai kohtalaisen reportaasin brittiläisessä lehdissä, mutta se oli valtava uutinen isäntä maassa. Saudi Arabiassa, ylivoimainen tervetulo puheen teema oli Prinssistä islamilaisen maailman vilpittömänä ystävänä. Lämmin vastaanotto oli epätavallista.” Tämän selonteon kirjoittaja, John Casey Cambridgen Yliopistosta, varoittaa että brittiläiseltä yleisöltä puuttuu selvä käsitys Charlesin asemasta muslimi maailmassa: *Laajuus missä Prinssiä ihaillaan muslimien keskuudessa – jopa sankarin palvontaan asti – ei ole vielä uponnut brittiläisen yleisön tietoisuuteen.* Kun näin tapahtuu, yleisä joko on tai ei ole mielissään. Casey tekee johtopäätöksen että *Walesin Prinssin "sankarin status" arabi maailmassa on pysyvää. "Yksikään toinen läntinen hahmo ei pidä hallussaan tällaista ihailua"*³[kursivointi minun]

On selvää, että monien ääri-muslimien keskuudessa olisi mahdotonta hyväksyä Mahdia, joka olisi hairahtunut sufilaisuuteen, missä kaikki uskonnot hyväksytään tasa-vertaisina. Kuitenkin, Muhammad Hisham Kabbanin mukaan Mahdin doktriini olisi universaali:

Mahdin tulemus tuo vakiinnutetun opin molemmille Sunni ja Shiia muslimeille, ja koko ihmiskunnalle.

Juutalaiset odottavat Messiasta, kristityt odottavat Jeesusta ja muslimit odottavat molempia Mahdia ja Jeesusta. Kaikki uskonnot kuvailevat heitä miehinä, jotka tulevat pelastamaan maailman.⁴

Antikristus ja Maitreya

Benjamin Creme, kuuluisa skotlantilainen esoteristi-pappi, tunnetaan New Age -liikkeen odottaman *Uuden Aikakauden Kristuksen* alias Maitreyan ”Johannes Kastajana”. Nimi *Maitreya* viittaa alkujaan buddhalaisuuden odottamalle viidennelle Buddhalle. Idän uskonnoista oppinsa ammentava New Age -liike julistaa Maitreyan olevan Uuden Ajan

1 <http://www.juancole.com/2008/02/burkes-peerage-queen-elizabeth-ii.html>

2 Mielenkiintoinen yksityiskohta sekin, että ennustukset kuvailevat Mahdilla olevan kalju päälaki (Stone: Peto on Vapaana, sivu 81) ja Prinssi Charlesilla on tunnetusti kalju päälaki.<http://www.dailymail.co.uk/news/article-2331136/After-years-ribbing-brother-Prince-Harrys-thinning-too.html>

3 <http://www.meforum.org/356/prince-charles-of-arabia>

4 http://www.answering-islam.org/Authors/JR/Future/ch04_the_mahdi.htm

universaali Pelastaja, joka täyttää kaikkien uskojen messiaaniset odotukset. Odotetusta Vapahtajasta käytetään new agelaisten keskuudessa nimeä Maitreya, mutta Benjamin Creme on esittänyt, että kristittyjen keskuudessa hänet tunnistettaisiin Kristuksena, juutalaisten keskuudessa Messiaana ja muslimien keskuudessa Imaami Mahdina. Hänen demoneilta saatujen viestien mukaan Maitreyan henki olisi siirtynyt vuoden 1977 alussa Himalajalta Lontooseen ja ottanut ihmisen kehon pysyvästi saman vuoden heinäkuussa.¹

Creme on Alice A. Baileyn (1880 - 1949) seuraaja, joka oli New Age -liikkeen yksi hengellisistä äideistä yhdessä teosofisen seuran perustajan Madame Blavatskyn kanssa. Bailey opetti, että ”Kristus” palaisi joskus vuoden 2025 jälkeen,² mutta Cremen henkioppaat kertoivat hänelle, että tämä tapahtuisi jo odotettua aikaisemmin. Vuoden 1982 alussa hän uutisoi monissa suurissa uutislehdissä, että ”Kristus” ilmoittaisi toisen tulemuksensa maailmanlaajuisen satelliitti television kautta 21. kesäkuuta 1982. Näin ei tietenkään tapahtunut, mutta hän väittää vieläkin olevansa telepaattisessa yhteydessä Maitreyaan, joka ilmoittaa hänelle kun ”toisen tulemuksen” päivä lähestyy. Hän julistaa:

Kristus tulee maailman televisio kanaville, jotka on yhdistetty toisiinsa satelliitin välityksellä. Kaikki ne joilla on pääsy televisioon tulevat näkemään... (hänen kasvonsa). Hän muodostaa telepaattisen suhteen koko ihmiskunnan kanssa samanaikaisesti". Kun Kristus puhuu.. (jokainen tuntee paljon enemmän rakkautta kuin he ovat koskaan aikaisemmin tunteneet, tämä massiivinen rakkauden hyökyaalto tulee aiheuttamaan satojatuhansia ihmeperannuksia samanaikaisesti.³

Tosiasiasa Cremen profetia on hyvin yhteneväinen sen kanssa miten Raamattu kuvailee Antikristuksen ilmestymistä. Paavalin sanoin Laittomuuden ihmisen tulemus tapahtuisi ”saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.” (2. Tess. 2:9,10) ”Rakkaudella totuuteen” Paavali tarkoitti rakkautta evankeliumiin ja Jumalan Sanaan, mikä on totuus (Joh.17:17). Hylätessään uskon Sanaan, hyläessään uskon Jeesukseen, joka on tie, totuus ja elämä (Joh.14:6), ”Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen” (2. Tess. 2:11,12). Tässä mainittu ”väkevä eksytys” viittaa petollisen pseudo-Messiaan tulemuksen, joka eksyttää jumalattomat.

Olemme jo aikaisemmin perustelleet miksi Antikristuksen tulisi täyttää kaikkien uskontojen messiaaniset odotukset. Tämä on kerrottu selvästi Ilm. 13:8:ssa.⁴ Hän ei voi sopia vain muslimien odotuksiin Mahdista sillä hänen tulee täyttää myös juutalaisten odotukset Messiaasta,⁵ luopio kristittyjen odotukset Kristuksesta, hindujen odotukset

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/Maitreya_\(Theosophy\)#Benjamin_Creme/](http://en.wikipedia.org/wiki/Maitreya_(Theosophy)#Benjamin_Creme/)

http://en.wikipedia.org/wiki/Benjamin_Creme

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Alice_A._Bailey#Influence_on_UFO_groups

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Benjamin_Creme#1982_prediction

4 ”Ja kaikki maan päällä asuvaset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta.” Tämä koskee jokaista sivilisaatiota ja uskontoa!

5 Katso luku 5

Kalkista (jonka sanotaan Mahdin tapaan tulevan *valkoisella hevosella*¹) ja buddhalaisten odotukset Maitreysta (jonka buddhalaiset sanovat tulevan *lännestä*²). On sanomattakin selvää, että Cremen Maitrey on sama henkilö kuin Raamatun Antikristus. Ilmestyskirja kertoo, että kun koko maa kumartaa Antikristusta he kumartavat sen myötä Luciferia:

Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: "Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?" Ja sille annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta. (Ilm. 13:4-5)

Suuri punainen lohikäärme tai Saatana (Ilm. 12:9) on teosofien ja newagelaisten jumala. Helena Petrovna Blavatsky on ilmaissut tämän hyvin avoimesti: "Lucifer on LOGOS hänen korkeimmassa, ja 'Vastustaja' hänen alimmassa puolissaan – mistä molemmat heijastuvat meidän Egossamme" (The Secret Doctrine II, s. 162). Myöhemmin hän jatkaa: "Saatana on meidän planeettamme jumala, ja ainoa jumala (s. 234). Sivulla 513 hän täsmentää: Lucifer on jumalallinen ja maanpäällinen valo, 'Pyhä Henki' ja 'Saatana' yhdessä ja samaan aikaan... Ja nyt se on todistettu, että Saatana, tai raivokas Punainen Lohikäärme... ja Lucifer, tai 'Valon-Kantaja' on meissä: se on meidän Mielessämme – meidän kiusaajamme ja Vapahtajamme, meidän älykäs vapauttajamme ja Pelastajamme..."³ Jotta käsittäisit New Age -liikkeen yhteyden Ilm 13:sta kuvaukseen Antikristuksesta, maailman -uskonnosta ja -hallituksesta otamme seuraavan katkelman Esko Halmeen kirjasta Operaatio Uusi Aika:

Besantin jälkeen Seuran kolmantena puheenjohtajana toimi Alice Bailey (1880-1949), jolla oli kristillinen tausta. Hän oli aluksi naimisissa episkopaalisen kirkkoherran kanssa, mutta avioitui myöhemmin Foster Baileyn kanssa. Blavatskyn ohella Baileyt ovat tehneet enemmän kuin muut rakentaakseen "uuden aikakauden" perustuksia. Tätä mieltä on esim. Constance Cumbey – mutta eivät välttämättä kaikki kaikki New Age -liikkeen tutkijat. Liikkeen laajuuden ja epämääräisyyden vuoksi ketään ei ainakaan voi nostaa NA:n "normaaliteologiksi", joka määrittelee liikkeen opetukset. Mutta sellainen pitäisi olla tulossa: Maailman-opettaja, joka sanoo kaikesta viimeisen sanan. Alice Bauiley kirjoitti parisenkymmentä kirjaa, joissa esitti erityisohjeet "mestareiden" oppilaille 1900 -luvun jälkipuoliskolle – meidän aikaamme varten. Kirjojensa aineiston hän sai telepaattisesti omalta mestariltaan Djwhal Khulilta eli "Tiibetiläiseltä mestarilta". Erottuaan Seurasta Bailey perusti oman teosofisen koulukuntansa, Arcane Schoolin, ja organisoi muitakin New Age -järjestöjä: New Group of World Servers, Triangles, World Goodwil, ja auttoi muiden vastaavien muodostamisessa rakentaakseen "uutta aikaa".

Luciferin kustannusyhtiö

Vuonna 1922 perustettiin Lucifer Publishing Company hänen teostensa levittämiseksi. Seuraavana vuonna nimi muutettiin muotoon Lucis Publishing Company (eli Lucis Trust) – jostain syystä... Puhuessaan Luciferista newagelaiset eivät kylläkään tarkoita sillä raamatullista Luciferia, Saatanaa, joka on saanut ko. Nimityksen "kointähden" latinankielisestä käännöksestä jakeessa Jes. 14:12 (kointähti = valontuoja = Lucifer). Tarkkaan ottaen Lucifer ei siis ole Saatanan "erisnimi", vaikka onkin sellaiseksi vakiintunut. Tähtitaivaalla kointähti, aamuntähti, tarkoittaa Venusta, ja Ilm. 22:16:ssa kointähti on Jeesus Kristus. Newagelaiset ovat antaneet Luciferille myönteisen merkityksen: hän on ihmisen evoluution enkeli, joka saapui tänne Venukselta 18

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Kalki>

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Maitreya#Origins> Viides Buddha kuvataan usein istumassa länsimaisella valtaistuimella toisin kuin muut Buddhat, jotka kuvataan aina lootus asennossa.

3 <http://www.redmoonrising.com/maitreya.htm>

miljoonaa vuotta sitten! Hänet kuulemma epäoikeudenmukaisesti karkoitettiin Venuksesta Maahan sen jälkeen kun hän oli taistellut taivaassa kateellista Jumalaa vastaan. Sanovat myös, että hän on silta Jumalaan; hän auttaa ihmistä kehittymään jumalaksi eli saavuttamaan ”kosmisen tietoisuutensa”. Täten Luciferista on lopulta tehty sovittaja Jumalan ja ihmisen välillä! Saatana taas sanotaan olevan kristittyjen keksintö – tai tuhoava ajatushahmo, jonka juutalaiset ovat aikoinaan luoneet. Mutta Lucifer ei ole Saatana; hän on herra!

Bailey keskittyi antamaan oppilailleen ohjeita ”verkoston” luomiseksi (networking) ja soluttautumiseen kakkialle. ”Mestari” antoivat työlle aikarajat, joiden mukaan työtä oli tehtävä matalalla profiililla aina vuoteen 1975 asti – kunnes tähän asti salaiset opetukset ”Uuden Ajan Kristuksesta” ja ”Hierarkiasta” voitaisiin julkistaa kaikin mahdollisin keinoin. Nämä opetukset pyrkivät kattamaan kaiken; kaikki inhimillisen elämän alueet yritetään soluttaa niillä, jotta maailma tulisi askel askeleelta valmiimmaksi siirtymään Uuteen Aikaan ja uuteen maailmanjärjestykseen. Bailey puhui tietystä ”Suunnitelmasta” (The Plan), jonka pohjalla toimittaisiin. Ne koskivat mm. tulevia uskonsotia, maailman luonnonvarojen uudelleenjakoa, Luciferin vihkimyksiä, planeetallista joukkovihkimystä, uuden maailmanuskonnon teologiaa, aseistariisunta kampanjoita, vastahakoisten uskovien eliminointia. Jopa pedon luvun – 666 – ”pyhyyttä” käsitellään ainakin kahdessa kohdassa. Yksi Baileyn kirja on nimeltään The Reappearance of the Christ, Kristuksen paluu.

Tyypillistä ja oireellista on, että hän kirjoittaa Kristus-nimen yleisnimen kaltaisesti ”the Christ”, joka ei siis viittaa yhteen ainutlaatuihin henkilöön, vaan on eräänlainen arvonimi. (Eräiden opettajien mukaaan jokainen ihminen voi tulla ”kristukseksi” koettuaan ”valaistumisen”, tajuttuaan oman jumaluutensa.) Kirjan esitteessä sanotaan: ”Tänään monet uskonnot odottavat avataaran tai pelastajan saapumista. Kristuksen toinen tuleminen Vesimiehen ajan Maailmanopettajana esitetään tässä kirjassa lähestyvänä tapahtumana. Kristus kuuluu koko ihmiskunnalle; hänet voidaan tuntea ja ymmärtää 'samana suurena Henkilönä kaikissa maailmanuskonnoissa.'” Bailey ja muut teosofit käyttävät raamatullista terminologiaa, mutta antavat käsitteille uuden sisällön. Kristuksenkin he valjastavat omaan käyttöön; Hän oli suuri guru, Hierarkian jäsen, joka jakeli salatun viisauden murusia ohjaten ihmiskuntaa löytämään oman jumaluutensa.

”Suuri avuksi pyyntö”

”Kristuksen” paluun ja Suunnitelman toteutumisen jouduttamiseksi Baileyn perustama World Goodwill -järjestö julkaisi 1945 erityisen rukouksen ”Suuri avuksipyyntö” (The Great Invocation). Siinä sanotaan: ”Suuri avuksipyyntö on maailmanrukous, joka on käännetty 50 kielelle ja murteelle. Se on voiman välikappale, joka edustaa Jumalan suunnitelman täytäntöönpanoa planeetallamme. Tarvitsemme sitä palvellaksemme Kristusta ja ihmiskuntaa”-- Seraavassa sen virallinen suomennos:

Valon lähteestä Jumalan mielestä
virratkoon Valo ihmisten mieliin,
Loistakoon Valo päälle maan.

Rakkauden lähteestä Jumalan sydämestä
virratkoon rakkaus ihmisten sydämiin.
Palatkoon Kristus päälle maan.

Keskuksesta, jossa Jumalan tahto tunnetaan,
johtakoon tarkoitus ihmisten pieniä tahtoja,
tarkoitus, jonka Mestari tuntee ja jota hän palvelee.

Keskuksesta, jota me kutsumme ihmissuvisuiksi
rakentukoon rakkauden ja valon suunnitelma.
Sulkekoon se oven, jonka takana paha asuu.

Valo, Rakkaus ja Voima jälleenrakentakoot suunnitelman päälle maan.

Päällisin puolin tämä vaikuttaa hyvältä; siinä puhutaan Jumalasta, Kristuksesta, Valosta, Rakkaudesta ja Voimasta. Kaikkialla maailmassa ja eri uskonnoissa voidaan tähän rukoukseen yhtyä, mikä tietysti on tarkoituskin. Tällainen rukous ei kuitenkaan edistä Kristuksen paluuta, vaan Antikristuksen valtakunnan koittamista. Ei Kristuksen voi rukoilla, ellei ensin Kristus asu sydämessä. Hän ei tullut tuomaan rauhaa eri uskonsuuntien kesken – vaan miekan, joka jakaa ihmiset kahteen joukkoon. Sitä paitsi rukouksen Mestarisana kuuluu akutekstin mukaan ”the Masters”, mestarit. Se tarkoittaa ”ylösnousseita mestareita”, Valkoista veljeskuntaa, suomeksi sanottuna riivaajahenkien sysimustaa joukkoa. ”Suuri avuksipyyntö” kohdistuu itseasiassa näihin mestareihin, jotta he auttaisivat ”suunnitelman” toteuttamisessa eli Saatanan valtakunnan perustamisessa maanpäälle. Tästä rukouksesta on liikkeellä toinenkin versio, jossa Kristus-nimen paikalla on ”the Coming One”, ”Tuleva”. Se paljastaa vielä selvemmin, mistä on kysymys. Sen yksi säkeistö kuuluu suomennokseni mukaan:

Lähtekööt Vapautuksen Herrat liikkeelle.
Tulkoon Ratsastaja esiin salaisesta paikastaan.
Tule ja pelasta. Tule esiin, oi Mahtava.

Tässä rukoillaan helvetin porttien avautumista ja demonien pääsemistä valloilleen; sitten syvyyden kaivon avaamista ja syvyyden enkelin Abaddonin eli Saatanan pääsyä kadottamaan maanpäällä eläviä ihmisiä; Ilm. 9. luku. Lisättäköön vielä, että ”keskus, jossa Jumalan tahto tunnetaan”, tarkoittaa Shamballaa, salaperäistä näkymätöntä valtakuntaa tai sen keskuspaikkaa, jossa Uuden Ajan Kristus” ja ”mestarit” asustavat, ts. helvettiä. Ei ole vaikeaa arvata, että tämän rukouksen on sanellut Alice Baileyn henkiopas Djwhal Khul.

Suunnitelma paljastetaan

Edellä on usein viitattu Suunnitelmaan ja siihen, että vuoteen 1975 saakka se oli määrä pitää suurelta yleisöltä salassa, mutta sen jälkeen julkistaa lähes kokonaan, Baileyn ”mestareilta” saaman määräyksen mukaan. Todellakin, vuodesta 1975 lähtien Uuden Ajan sanomaa on levitetty yhä laajemmin ja avoimemmin. Tuhansittain NA-järjestöjä on perustettu ja lukuisat liikkeen ”evangelistat” ovat kielrtäneet maailmaa ilosanomaansa levittämässä. Näistä julistajista mainittakoon vaikka David Spangler, Mark Satin, Benjamin Creme, Norman Cousins, Shirley McLaine, Fritjof Capra ja Donald Keys. Ja samana vuonna Marilyn Ferguson alkoi julkaista lehteä Brain Mind/Bulletin – samainen Ferguson 1980 julkaisi kuuluisan kirjansa The Aquarian Conspiracy (Vesimiehen salaliitto). ”Suunnitelmaa” ovat valaisseet lukuisat kirjoittajat, ja tähän otan joitakin esimerkkejä. Vera Alder: ”Koko luomakunnan taustalla on Suunnitelma ja tarkoitus... Maailman yhtenäisyys on päämäärä, jota kohden evoluutio on siirtymässä. Maailmansuunnitelma käsittää Maailmanorganisaation... Maailmantalouden... Maailmanuskonnon.”

John Randoplh Price kirjoittaa, että Suunnitelman ydin tai päätapahtuma tulee olemaan Uuden Ajan Kristuksen Ilmestyminen ja Valtakunnan rakentaminen maanpäälle, minkä toteuttaa uusi jumalijumalimisrotu: ”Vallankumous on alkanut... vauhti on kiihtymässä. Kaikkialla maailmassa miehet ja naiset ovat liittymässä kapinaan ja astumassa esiin ollakseen osa uudesta rodusta, joka eräänä päivänä hallitsee universumia.” Pricen mukaan Suunnitelma sisältää jokaisen ihmisen vapauttamisen karmisesta velasta, eikä sellaista käsitettä kuin ”kadotettu sielu” ole olemassakaan. Jotkut NA:n puhemiehistä esittävät, että nyt ylimenokautena, siirryttäessä vanhasta pimeästä ajasta valoisaan Uuteen Aikaan, maailma kohtaa suuria mullistuksia. Tulossa olevat kaottiset ajat ovat samalla ”puhdistusprosessi”; ne joilla on ”negatiiviset värähtelyt”, poistetaan maanpäältä. Uusi Aika ei näet voi koittaa elleivät ”estävät tekijät” ole eliminoitu.

”Kristus on nyt täällä”

Tätä ”puhdistusprosessia” kaiketi johtaa ja valvoo Uuden Ajan ”Kristus” tai messias, jonka monet uskovat olevan herra Maitreya (Lord Maitreya). Näin opettaa mm. Benjamin Creme: ”Mikä on Suunnitelma? Se käsittää uuden maailmanhallituksen ja uuden maailmanuskonnon perustamisen Maitreyan alaisuudessa.” Samainen Creme, englantilainen okkultisti ja teosofi, julkaisi ison ilmoituksen useissa suurissa maailman lehdissä 25.4.1982. (Ilmoituksissa ei ollut hänen nimeään, vaan hänen edustamansa Tara Center -järjestön.) Siinä hän julisti: KRISTUS ON NYT TÄÄLLÄ. (The Christ is now here.) Creme väitti saaneensa telepaattisesti viestin Kristukselta eli Herra Maitreylta. Ilmoituksessa hän mm. selittää Kristuksen identiteettiä tähän tapaan: ”Kautta historian ihmiskunnan evoluutiota on ohjannut joukko valistuneita miehiä, Viisauden mestareita. – – Tämän 'Hengellisen hierarkian' keskellä seisoo Maailmanopettaja, Herra Maitreya, jonka kristityt tuntevat Kristuksena. Ja kun kristityt odottavat toista tulemusta, niin juutalaiset odottavat Messiasta, buddhalaiset viidettä Buddhaa, muslimit Imaami Mahdia ja hindut odottavat Krishnaa.

Nämä ovat kaikki yhden henkilön nimiä.” Benjamin Cremen mukaan ”Kristus” ilmestyisi kahden kuukauden kuluttua, puhuisi televisiossa ja radiossa, ja hänen tulonsa lopettaisi nälänhädän, epäoikeudenmukaisuuden ja sodat. ”Kristusta” vain ei kuullut määrättynä ajankohtana eikä saman vuoden syksylläkään, jolloin ”Suuri avuksipyyntö” julkaistiin USA:n valituissa Paloissa (Reader's Digest), lokakuussa 1982. Syynä tähän Creme piti tietysti 'avuksipyöntäjien' vähäistä määrää. Vielä vuoden 1987 alussakin Tara Center pani koko sivun ilmoituksen U.S.A. Today -lehteen. Sen mukaan ”Kristus on maailmassa”, mutta eipä häntä näkynyt tälläkään kertaa. Varmasti Creme oli saanut toiminta ohjeet mestariltaan, kuten myös Annie Besant oli aikaisemmin saanut Krishnamurtin suhteen. Lucifer ja hänen Musta veljeskuntansa odottavat malttamattomina; he alkaisivat Uuden Ajan vaikka tänään, jos se heistä riippuisi.¹

Vaikka Benjamin Creme onkin raamatullisesti katsoen väärä profeetta, ei se merkitse etteikö hänen sanomissaan voisi olla mitään todenperäistä. On käsitettävä, että hänen viestiensä takana ovat todelliset hengelliset voimat, jotka valmistavat maa-planeettaa Antikristuksen tulemusta varten. Kun oivallamme sen huomattavan roolin, jota Uuden Ajan -liike on edustanut Ilm. 13:sta asteittaisessa täyttymyksessä, näitä pimeyden henki- valloilta saatuja sanomia ei tulisi täysin ohittaa. Vaikka Saatanalle ei ole annettu valtaa Laittomuuden ihmisen paljastamiseen ennen kuin hänet on paljastettu seurakunnalle (2. Tess. 2:3), voi kuitenkin olla, että hänelle olisi annettu valta paljastaa omilleen joitakin viitteitä hänen salatusta identiteetistä. Tämän valossa onkin merkillepantavaa kuinka täsmällisesti Cremen kuvaukset Herra Maitreyasta sopivat Prinssi Charlesiin.

Ensinnäkin, Alice A. Baileyn kirjan *The Reappearance of the Christ* – joka käynnisti ”Valkoisen veljeskunnan” suuren suunnitelman Antikristuksen esiin nostamiseksi – ensipainos julkaistiin Lucis Trustin toimesta vuonna 1948.² Prinssi syntyi tuon vuoden marraskuussa. Tämä on profeetallisesti erityisen merkittävä vuosi, koska tuolloin Israel syntyi lähes kahden tuhannen vuoden diasporan jälkeen – tapahtuma, mikä ennustettiin VT:n profeettojen taholta jo tuhansia vuosia aikaisemmin, ja minkä Jeesus sanoi merkitsevän sen sukupolven syntymistä, joka todistaisi Hänen toista tulemustaan (Matt. 24:32-35). ”Henkioppaat” ilmoittivat Cremelle, että jokin henkiolento, jonka alkuperä oli Tiibetin ”Ylösnoisseissa mestareissa” – mihin Ef. 6:11-12:sta viitataan ”pimeydessä hallitsevina maailmanvaltiaina, pahuuden henkiolennoina taivaan avaruuksissa” – olisi siirtynyt vuoden 1977 alussa Lontooseen ja ottanut siellä asuvan ”Kristuksen” kehon valtaansa.

1 Esko Halme: Operaatio Uusi Aika (Painokaari Oy, Helsinki 1990) sivut 43-49

2 <http://www.bailey.it/images/testi-inglese/The-Reappearance-of-The-Christ.pdf>

Tällöin Herra Maitrey olisi siirtynyt henkitodellisuudesta tähän maailmaan ja muuttanut *avataariksi*, mikä on hindulaisuuden käsite jumalolennon inkarnaatiosta. John Dalen kirja *The Prince and the Paranormal: The Psychic Bloodline of the Royal Family* on dokumentaatio kuninkaallisen perheen ja erityisesti Prinssi Charlesin viehtymyksestä okkultismiin ja New Age -hengellisyyteen. Dale uskoo Charlesin hengellisen muutoksen tapahtuneen maaliskuussa 1977, kun hän vieraili Keniassa etelä-arffikalaisen hengellisen gurun Laurens van der Postin (1906 - 1996) luona. Viettäessään aikaansa sani-heimon parissa van der Post oli vakuuttunut henkimaailman ja jumalien olemassaolosta. Hän uskoi, että psyykinen intuitio – ”sisäisen korvan” kuunteleminen – tarjosi paremman perustan päätösten teoille kuin rationaalinen järkeily, ja että unet voisivat tarjota tietoa tulevaisuudesta. Hän uskoi Jumaluuden ilmenemiseen ihmiskunnassa. Postista tuli pian kruununperillisen luotetuimpia ystäviä ja hänen hengellinen mentorinsa. Dale kirjoittaa:

Se oli tämä ajanjakso, jolloin uskon Prinssin käyneen lävitse hengellisen muutoksen. Charlesin paluun jälkeen van der Post oli siteerattu *Harpers and Queen* lehdessä sanoneen, että Prinssillä oli syvälinen uskonnollinen kokemus Keniassa, vaikka hän on siitä lähtien kategorisesti kieltänyt antamasta tällaista lausuntoa. Jos tämä oli todelle näin, silloin Kenian retkikunta edusti Prinssin omaa ”tietä Damaskokseen ja sokaisevaa välähdystä” – sellaista voimakasta uskonnollista kokemusta mitä van der Post varmasti uskoo voivan tapahtua. Tällä lähtökohdalla, se voi todella nousta hänen elämänsä käännekohtaksi.¹

Näetkö? Cremen mukaan jokin riivaajahenki olisi ottanut ”Kristuksen” kehon valtaansa Lontoossa vuoden 1977 alussa. Juuri samaan aikaan Charles palasi Lontooseen koettuaan Keniassa syvän uskonnollisen kokemuksen – hänen ”Damaskoksen tien kääntymyksen” –, missä hän omaksui pysyvästi nykyiset new age -uskomuksensa, joita hän nyt avoimesti julistaa. Esimerkiksi vuonna 2006 Prinssi ylisti kabbalaa kertomalla sacred web -konferenssissa, kuinka ”muinainen käsitys tasapainosta ja harmoniasta on ilmaistuna ihmeellisessä kabbalistisessa elämän puun diagrammissa”.² Toinen hämmästyttävä asia on se, kuinka Creme painatti maailman sanomalehdissä 25.4.1982 profetiansa, jonka mukaan ”Kristus” ilmestyisi 21. kesäkuuta – kesäpäivän seisauksena, mikä on tärkeä juhla noidille³ – puhuakseen maailmanlaajuisessa satelliitti-tv:ssä ja radio asemilla, ja että tämä tapahtuma lopettaisi maailmasta nälänhädät ja sodat.

Onko vain ihmeellistä sattumaa, että juuri samana päivänä Charles ja Diana oli maailmanlaajuisen median keskipisteessä radiossa, televisiossa ja sanomalehdissä, koska heidän esikoisensa Prinssi William syntyi. Diana paljasti kirjailija Andrew Mortonille, että Williamin syntymää ennen aikaistettiin tietyillä lääkkeillä. David Icke, joka on kuuluisa brittiläinen salaliittokirjailija, esittää Williamin syntymästä seuraavan teoriansa:

Windsorit saivat mitä he halusivat, kun Prinssi William oli hedelmöitetty. Dianalle kerrottiin, että hänen syntymänsä tulisi saada yhteensopivaksi Charlesin poolo peli -ohjelman kanssa ja vaalea hiuksinen sini-

1 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) s. 268.

2 http://www.sacredweb.com/conference06/conference_introduction.html

3 Juhannus ja joulu olivat alunperin ”Äiti Maan” vuodenkiertoa ylistäviä keskikesän ja keskitalven juhlia, joita vietettiin pakannallisissa yhteisöissä jo kauan ennen kristinuskon tuloa. Ne on vasta myöhemmin kristillistetty Rooman kirkon taholta. Tosin kuin monet, tämä kirjailija ei näe mitään ongelmaa näiden juhlahyphen pyhitettämässä Jumalalle.

silmäinen William syntyi 21. kesäkuuta 1982, kesäpäivänseisauksena. Nyt ensinnäkin, minkälainen isä ja aviomies vaatii, että hänen vaimolleen ja pojalleen pitäisi antaa tarpeettomia lääkkeitä, jotta syntymä sopisi hänen poolo päiväkirjaansa. Ja toiseksi, uskooko kukaan että tämä oli todellinen syy? Windsorit ovat pakko-mielteisiä astrologian kanssa ja esoteeristen taiteiden siihen pisteeseen saakka, että minun irlantilaisen ystäväni meedio-astrologi äiti kykenee ennustamaan hämmästyttävällä tarkkuudella värit, joihin kuningatar ja kuningatar äiti pukeutuvat joka päivä. Hän oli oikeassa uudestaan ja uudestaan, koska hän tunsu värit, mitkä olivat yhteydessä kuhunkin päivään esoteerisen lain mukaan. Perhe, mikä on niin perehtynyt satanismiin, esoteerisiin mysteereihin, ja Aurinko kulttiin, taivuttelevat perillisen varmistamaan, että hän syntyisi kesäpäivänseisauksena, kun aurinko on sen voimansa huipussa ja tämä on vain sattumaa? Älä viitsi.

Edellä saimme tietää, että Cremen Tara Center -järjestö julkaisi USA:n Valituissa Paloissa ”Suuren avuksipyynnön” lokakuussa 1982 ”Kristuksen” kutsumiseksi maanpäälle. Vain kaksi kuukautta myöhemmin Prinssi toi ensimmäistä kertaa julkisuuteen hänen New Age -filosofiansa pitämällä puheen vaihtoehtoisen lääketieteen eli niin sanottujen uskomus-hoitojen puolesta – joiden alkuperä nojautuu noituuteen ja pakanuuteen. Dale kirjoittaa:

Tämä puhe – joka pidettiin 14. joulukuuta, 1982 – voidaan nähdä tänään käännekohtana sille mitä nyt tuetaan ja markkinoidaan vaihtoehtoisena lääketieteenä. Se oli raportoitu maailmanlaajuisesti. Sen vaikutus ei ollut rajoittunut vain tohtoreihin, joita vastaan se hyökkäsi. Sisältö oli imetty julkisuuteen ei vain Britanniassa vaan koko lännessä. Jos tämä olisi ollut Prinssin viimeinen sana aiheesta, hän olisi silti saavuttanut enemmän kuin kukaan muu. Mutta se ei ollut hänen viimeinen sanansa, kaukana siitä... Kohdataksean raivostuneen lääketieteellisen eliitin, hänen tarvitsi sietää sitä tällä tunteella tarkoituksesta, että **tässä oli missio, jota varten hänet valittiin juuri niiden valtojen toimesta joille hän oli nyt puhemies.**¹

Tämä puhe merkitsi suurta käännekohtaa Prinssin elämässä. Viidokinkin hän oli löytänyt elämällään tarkoituksen ja päämäärän. Viisi vuotta aikaisemmin 29 -vuotias Prinssi kertoi turhautuneena Cambridgen Yliopiston yleisölle: ”Suuri ongelma elämässäni on, että en todella tiedä mikä roolini on elämässä.”² Hän koki asemansa tarkoituksettomaksi, jonka ainoa tehtävä oli odottaa äitinsä kuolemaa, jotta hän voisi ryhtyä ”työhön”, mitä varten hän oli syntynyt. Richard Nixon suositteli Charlesia olemaan vain ”läsnä”, mutta hän hylkäsi tämän neuvon. ”Lopulta, poliitikko ja diplomaatti Christopher Soames jakoi elämää muuttaneen salaisuuden nuoren Prinssin kanssa. Soames selitti, että vain harvat ihmiset torjusivat kutsun kruununperillisen tapaamiseen, erityisesti jos hienostunut illallinen ja korkean-profiilin vieraat olivat osa seurustelua.

Näiden illallisten kautta Charles houkutteli monia maailman kaikkein rikkaimpia vieraita hänen pöytänsä, vetäen osan tästä varallisuudesta hänen hyväntekeväisyys pyrkimysten rahoittamiseen. *Yksi esimerkki on vuoden 2009 tapaaminen, missä Charles toi St. Jamesin palatsiin kahdeksan maailman vaaleilla valittua johtajaa Australiasta, Ranskasta, Saksasta, Guyanasta, Indonesiasta, Italiasta, Japanista ja Norjasta, kuin myös Yhdysvaltain silloisen ulkoministerin Hillary Clintonin, neljä Britannian hallituksen jäsentä, joitakin ei-valittuja johtajia ja kansainvälisten instituuttien päämiehiä keskustelemaan ajatuksestaan perustaa hätä rahoitus maailman sademetsien suojelemiseksi.* Tapaaminen

1 Tim Cohen: The AntiChrist and a Cup of Tea (Prophecy House Inc, 1998), sivut 282, 83

2 <http://theroyalfirm.com/2013/11/12/prince-charles-celebrates-lifetime-of-achievement-on-his-65th-birthday/>

laukasi hallitustenvälisen prosessin, mikä loi vuonna 2010 \$6.4 miljardin rahoituksen sademetsä-maiden auttamiseksi. *Maailman Pankin johtaja Bob Zoellick, joka osallistui tapaamiseen, sanoi että kuka tahansa amerikkalainen, joka olisi todistanut tapahtumaa, olisi äänestänyt monarkian palauttamisesta.*

Charles on nyt ilmestynyt kenties elämänsä tuottavimpaan ajanjaksoon. Hänen työnsä on tähdellistä, saa aikaan ja on mitattavissa joidenkin silmiä avaavien tilastojen kautta: Vuoden 2012 huhtikuusta maaliskuuhun 2013, Charles nosti 224 miljoonaa dollaria 25 hyvätekeväisyys järjestöön, jotka hän on perustanut. Nämä samat järjestöt työstävät nyt 1800 ihmistä. Perustamisestaan lähtien 1976, Charlesin lippulaiva järjestö *Prince's Trust* on auttanut yli 650,000 nuorta. Lisäksi, 657 sopimusta jotka hän teki vuonna 2012, Charles on nyt ottamassa joitakin Kuningattaren ja Prinssi Philipin velvollisuuksista, mikä tekee hänet yhdeksi kuninkaallisen perheen kiireellisimmistä jäsenestä.”¹ Tänäa Prinssi muistuttaa yhä enemmän poliittista kampanjoijaa, kuin poliittiseen neutraalisuuteen velvoitettua kuninkaallista, mutta hänen asemansa kuninkaallisena antaa hänelle epätavallisen vallan, jollaisesta useimmat puolue-poliitikot voisivat vain uneksia.

Prinssin politiikka ei ole myöskään puolue poliittista siinä merkityksessä, että se pyrkisi vaikuttamaan vain yhden kansakunnan tilaan. Hänen politiikkansa on kansojen rajat ylittävää globaalia politiikkaa, joka pyrkii käyttämään kuninkaallista vaikutusvaltaa maailman poliittisten, uskonnollisten ja taloudellisten johtajien yhteen kokoamiseksi, ja erilaisten kansainvälisten sopimusten laatimiseksi. Se on politiikka millaista profetiat edellyttävät Antikristuksen harjoittavan, jotta hän voisi astua planeetan poliittisen, uskonnollisten ja taloudellisten valtarakenteiden yläpuolelle. Lisäksi, Prinssin poliittisen aktiivisuuden takana vaikuttaa usko, että hänet olisi valittu tähän tehtävään *hengellisten valtojen* taholta. Vuoden 1982 -puheessaan hän puhui itsestään kuin olisi *Jumalan Valittu, jonka edeltämäärätty rooli oli tulla ensin ”ristiinnaulituksi” epäuskoisen maailman silmissä:*

Kenties olemme juuri hyväksyneet, että se on *Jumalan tahto*, että epäortodoksinen yksilö on tuomittu vuosiksi turhautumiseen, naurunalaiseksi, ja epäonnistumiseen, jotta näyttelisi hänen rooliaan asioiden suunnitelmassa [in order to act out his role in scheme of things], kunnes hänen päivänsä saapuu ja ihmiskunta on valmis vastaanottamaan hänen sanomansa – sanoman, jonka hän kenties havaitsee vaikeaksi selittää itse, mutta jonka hän tietää tulevan *paljon syvemmästä lähteestä, kuin tietoisesta ajattelusta.*²

Dalen mukaan Prinssi viittaasi tässä epäsuorasti itseensä, joka joutui puheensa jälkeen Britannian median hampaisiin. Hänestä tuli ”kasveille puhuva hörö-korvainen kaheli,” jollaisena hänet nykyään näemme. *Time* -lehden kansiantikkeli marraskuulta 2013 kirjoittaa: ”On helppoa jäljittää joidenkin vihamielisyyksien juuret. Kun Prinsessa Diana sanoi, että hän halusi olla ”ihmisten sydänten kuningatar,” hän oli jo julkisten suhteiden kuningatar, joka auttoi kylvämään yhden suurimmista väärinkäsityksistä hänen entisestä aviomiehestään: että hän on sydämetön henkilö. Mutta Prinssin negatiiviset kuvat ajoittuvat hänen avioliittonsa epäonnistumisen edelle. Häntä on sätitty hemmoteltuna ruhtinaallisena, pilkattu [poliittisena] sekaantujana. Hänet on usein esitetty odottavan

1 <http://theroyalfirm.com/2013/11/12/prince-charles-celebrates-lifetime-of-achievement-on-his-65th-birthday/>

2 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998), sivu 264

maristen äitinsä kuolelmaa, että hän voisi tulla lopultakin kuninkaaksi.”

Timen artikkeli jatkaa tarkoituksenaan näiden ”harhakäsitykset” kumoaminen. Artikkelin kirjoittaja Catherine Mayer maalaa Prinssin ylle lähes messiaanisen sädekehän. Hän mm. toteaa: ”Päällimmäisen kuoren kuristava ääntämys – jopa hänen sisäpiirinsä jäsenet eivät voi vastustaa hänen matkimistaan – naamioi todellisen magnetismin. Hän on terävä. Tanssiminen hänen kanssaan, sanoo hänen vanha ystävä Emma Thompson, on 'parempaa kuin seksi'”. Mayerin mukaan Prinssin toimia ei motivoi malttamattomuus kuninkuuteen vaan päinvastoin hän pelkää sen pakottavan hänet hiljaiseksi:

Hän hyväksyy nämä lisävelvollisuudet ilottomasti. Hän uskoo monarkiaan voimana hyvälle, mutta hyväksyy että kansa saattaa kyseenalaistaa sen merkityksen. Hän suosii olemaan keskittymättä valtaannousuun, mikä kaiken kaikkiaan merkitsee hänen äitinsä menettämistä. Ja kaukana kutinasta kruunun ottamiseksi, hän jo tuntee sen painon ja on huolissaan sen vaikutuksesta siihen työhön, jota hän on kauan tehnyt. Sillä Prinssi on intohimoinen hyväntekijä, yksi maailman tuottoisimmista hyväntekeväisyys yrittäjistä ja tämän ulkopuolella, mitä hänen ystävänsä Patrick Holden, Sustainable Food Trustin perustaja johtaja, kuvaa ”sanomien selittäjäksi ja ajatusten johdattimeksi” Al Gore kutsuu Prinssiä ”inspiroivaksi”. Prinssiä on useammin kuin keran kutsuttu Britannian Al Goreksi, mutta hän valaa hänen päämääränsä paljon laajemmalle. Kuninkaallisena aktivistina, hän levittää hänen vaikutusvaltansa liikuttaakseen säädintä ilmastonmuutoksesta yhteisölliseen arkkitehtuuriin, integroituneesta lääketieteestä uskojen välisiin suhteisiin. Nähtynä palatseista ja limusiineista ja paljon syvemmistä etäisyyksistä, jotka asema ja traditio on hänelle määrännyt, **kaikki nämä aiheet esiintyvät Prinssille olevan läheisesti yhteydessä maan kohtalon kanssa, minkä pelkää ihmiskunnan olevan tuhoamassa ”tämän ihmeellisen entiteetin, mikä leijuu avaruudessa, joka on sidottu universumin epätavallisen harmonian kanssa.”** (kyllä, hän puhuu juuri näin, puristamalla tuolinsa käsinojia naama ahdistuksesta ammollaan.)

Hänen tukijansa ylistävät häntä visionäärinä; hänen panettelijansa tyrmäävät hänet etuoikeutettuna marmattajana. Hänen oudon olemassaolonsa kuplassa, tämän huomion etuoikeudesta tekee tyhjäksi tunne hänen elämän kestäneestä eristyneisyydestä, lapsuudesta, mikä oli lyhyt vanhempien lämmöstä, suonet parkitseva [sinew-toughening] koulutus, mikä erotti hänet kolmesta sisaruksestaan ja kulttuuri mikä näkee yhä monia noista, jotka koukistavat polvensa ja kutsuvat häntä ”Sir.” Aikaisempi tyttöystävä muistaa heidän päidensä kolahtaneen, kun hän kumartui suutelemaan tätä hänen niatessaan. Hän löysi myöhäisen onnellisuuden hänen ”ihmeellisen vaimonsa” Camillan kanssa, menestyvien poikien a vauva lapsenlapsen kanssa, mutta tämä mutkikas, vaistonvarainen, tarmokas mies yhä yrittää kurkottaa, antaakseen muille mielen rauhan, joka viime aikoihin saakka välitti häntä. **Hän pyrkii olemaan ihmisten sydänten kuningas, motivoituneena, hänen sanojensa mukaan, huolehtimaan ”jokaisen toisenkin lapsenlapsesta” myös. Hän nojaa eteenpäin, silmät loistaen. ”Minulla on ollut tämä epätavallinen tunne vuosien ja vuosien ajan, aina siitä lähtien kuin voin vain muistaa, halusta parantaa ja tehdä asiat paremmiksi”, hän sanoo**[painotus lis.]¹

Prinsessa Dianan mukaan Charles oli äärimmäisen kateellinen hänen saamastaan mediahuomiosta. BBC:n kuuluisassa panoraama haastattelussa vuodelta 1995, Diana totesi: ”Mennessämme esimerkiksi ympäri Australiaa, kaikki mitä saatoit kuulla oli, 'oi hän [Diana] on toisella puolella.' Nyt, jos olet kuten aviomieheni, ylpeä mies, mietit sitä kuin kuulisit sen joka päivä neljän viikon ajan. Ja tunnet itsesi alhaiseksi sen vuoksi, sen sijaan, että olisi onnellinen ja jakaisit sen.” Haastattelijan kysyessä, että tunsiko Diana itsensä immarrelluksi saamastaan huomiosta, hän vastasi, ”En, en erityisemmin, koska median huomion mukana tuli paljon kateutta, merkittävä määrä pulmallisia tilantaita nousi sen

1 <http://www.laveudafrica.com/inside-prince-charles-world-as-he-quietly-takes-charge/>

takia”.¹ Tämä on erinomainen paljastus Charlesin persoonasta. Hän on ylpeä mies (Jes. 10:12), joka on elänyt koko elämänsä muiden varjossa, ensin äitinsä, sitten vaimonsa, ja nyt hänen poikiensa. Muista, että synti mikä sai Luciferin lankeamaan oli *kateus*.

Hänen epäsuosionsa ei ole seurausta huonoista PR -taidoista. Itseasiassa Prinssi on hyvin ovela ja taitava median manipuloija. Todisteena tästä on se kuinka Charlesin entinen yksityis-sihteerin Mark Bolland, jota brittilehti *The Independent* kutsui ”*pimeäksi voimaksi*, joka manipuloi Prinssin kuvaa”, onnistui palauttamaan Charlesin ja Camillan maineen heti Dianan kuoleman jälkeen. Bolland voittikin vuoden 2001 *PR Professional* -palkinnon sen johdosta, mikä mainittiin ”massiiviseksi käännekohdaksi Charlesin ja lehdistön suhteessa.”² Camillan media-kuvan muuttuminen kuninkaallisesta rakastajasta kuninkaalliseksi vaimoksi olikin Queensin Yliopiston kuninkaallisen asiantuntijan Carolyn Harrisin sanoin, ”ennenkuulumaton kehitys Britannian historiassa, jolla on vain harvoja historiallisia ennakkotapauksia.”³ Kaikki tämä oli Bollandin ansiota, mutta myöhemmin brittilehdet saivat selville, että Prinssi oli tehostanut omaa pr-kuvaansa Dianan ja muiden kuningasperheen jäsenten kustannuksella.⁴

The guardianin helmikuussa 2006 julkaistussa Bollandin todistajanlausunnossa, Prinssin sanotaan ”*viitanneen itseensä 'toisinajattelijana,' joka työskenteli vallitsevaa poliittista konsensusta vastaan,*”. Hän myös näki ”median hyödyllisenä välineenä saada suurempaa julkisuutta näkemyksilleen aiheista, jotka olivat hänelle tärkeitä. Hän käytti mediaa kahdella tavalla: hän olisi suoraan kosketuksissa median kanssa, pääasiassa kirjoittelemalla artikkeleita, mutta myös esimerkiksi tekemällä yhteistyötä Jonathan Dimblebyn kanssa Prinssin valtuutetussa elänmäkerrassa, ottamalla osaa vuoden 1994 dokumenttiin, missä hän myönsi avioliittonsa aikaisen aviorikoksen; tai 'tiedottamalla' mediaa valtuutettujen ystävien tai työntekijöiden kuten itseni kautta saamaan Prinssin näkemykset tunnetuksi.”⁵ *Timen* edellä lainatussa artikkelissa Prinssin ovela pyrkimys saada lukijat uskomaan hänen messiaaniseen tehtäväänsä on vain heikosti verhottu.

Hän käyttää hyväksi Dianan tittelä ”sydänten kuningatar”, ilmaisemalla halunsa olla ihmisten sydänten kuningas paljon enemmän kuin se kuningas, mitä varten hänet on syntymästään saakka valmisteltu. Hän väittää, ettei hänen päällimmäinen intressinsä ole odottaa äitinsä kuolemaa saadakseen valtikan käteensä, vaan hänen tärkein intressinsä olemme *me itse, minä ja sinä*, asuit sitten Amerikassa, Aasiassa, Euroopassa tai Afrikassa. Hän sanoo, että hänen jatkuva huolensa on *meidän tulevaisuutemme, meidän lastemme ja lastenlastemme*. Hän sanoo, että hänellä on jokin selittämätön sisäinen tunne halusta *parantaa* – parantaa maailma hengellisesti, meidän rikkinäiset sielumme, jotta saisimme saman mielinrauhan jonka hän väittää saavuttaneensa. Hänelle maailman pelastaminen pitäisi ulottaa sen pelastamisesta ilmastonmuutoksesta, ja muista planeettaa uhkaavista globaalien kriiseistä myös itseensä *ihmisen sieluun*.

Nämä todella huolestuttavat ja harhaiset uskomukset ilmenevät Prinssin eräissä

1 <http://www.bbc.co.uk/news/special/politics97/diana/panorama.html>

2 http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/2628367.stm

3 <http://www.cbc.ca/news/world/camilla-s-remarkable-royal-transformation-1.1164403>

4 Tim Clayton, Phil Craig: *Story of Princess* (2001) Afterword

5 <http://www.theguardian.com/media/2006/feb/22/pressandpublishing.politicsandthemedia>

kirjoituksissa, joita lainaamme vielä myöhemmin, koska niiden tunteminen on keskeisellä paikalla hänen identiteettinsä tunnistamiseksi Raamatun Antikristuksena tai Kristuksen teeskentelijänä. Vaikka Prinssin messiaaninen -retoriikka on vasta viime vuosina ollut yhä näkyvämpää, hänen messiaaninen tehtävänsä voidaan katsoa alkaneen jo vuonna 1982. Tällöinhän piti ensimmäisen New Age -henkisen puheensa, mikä koski *parantumista* – ei vain fyysisen ruumiin vaan myös *hengen ja sielun*.¹ Siitä lähtien hän tuntenut voimakasta halua koko ihmiskunnan parantamiseen.

Jes. 53. mukaan Messias toisi parantumisen maailmaan, mutta ennen tätä hän olisi ylenkatsottu mies: ”Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä.” Voisiko olla, että jonain päivänä juutalaiset esittäivät tämän kohdan koskevan Jeesuksen sijasta Prinssi Charlesia, joka on ylenkatsottu mies, ”jota emme minäkään pitäneet” huolimatta hänen kuninkaallisesta asemastaan? Jotkut myös uskovat, että Antikristus saisi kuoliniskun, mutta heräisi runneltuna henkiin huijauksen tai Saatanalle annetun voiman avulla ”täyttääkseen” Jes. 53:8:n (Ilm. 13:3).

Mielenkiintoista on myös se kuinka Prinssin vuoden 1977 kääntymys ja julkinen ”uskontunnustus” vuonna 1982 korreloi yhteen New Agen leviämisen kanssa lännessä poliittisena ideologiana 70- ja 80 -luvuilla. Wikipedia selittää:

1960 luvun poliittisen sekasorron jälkeen, monet aktivistit Pohjois Amerikassa ja Euroopassa pettyivät perinteisiin reformistisiin ja vallankumouksellisiin poliittisiin aatteisiin. Jotkut alkoivat etsiä uudenlaista politiikkaa joka antoi erityisen painoarvon sellaisille aiheille kuten tietoisuus, ekologia, henkilökohtainen ja henkinen kehitys, yhteisön voima, ja globaali yhtenäisyys. Kirjojen hyöky New Age ajattelijoilta tunnusti tämän etsinnän ja yritti esittää sitä politiikkaan. Joidenkin tarkailijoiden mukaan ensimmäinen oli *New Age Politics* (1978). Alunperin se ilmestyi Kanadassa vuonna 1976.

Toiset kirjat joita on kuvailtu poliittisena New Agena sisälsivät Theodore Roszakin *Person/Planet* (1978), Marilyn Fergusonin *The Aquarian Conspiracy* (1980), Alvin Tofflerin ja Heidi Tofflerin *The Third Wave* (1980), Hazel Hendersonin *The Politics of the Solar Age* (1981), Fritjof Capran *The Turning Point* (1982) Robert Mullerin *New Genesis* (1982), John Naisbittin *Megatrends*(1982), Willis Harmanin *Global Mind Change* (1988) James Redfieldin *The Celestine Prophecy* (1993) ja Corinne McLaughlin ja Gordon Davidsonin *Spiritual Politics* (1994). Kaikki nämä kirjat olivat julkaistu suurten kustantajien toimesta. Jotkut tulivat kansainvälisiksi bestsellereiksi. 1980 lukuun mennessä, New Agen poliittisista ajatuksista keskusteltiin suurten kaupunkien uutislehdissä ja vakiintuneissa poliittisissa aikakauslehdissä.²

Joten kaiken edellä esitetyn valossa näyttäisi siltä, että Cremen henkioppaat olivat lopultakin oikeassa esittäessään ”Kristuksen” ilmestyvän vuonna 1982. Creme eikä muut newagalaiset tunnistaneet häntä, koska hänen oli määrä ensin tulla ”ristinnaulituksi” – pilkan ja häväistyksen kohteeksi epäuskoisen maailman edessä – maailman, joka ei ollut

1 Hän mm. sanoi: ”Vuosisatojen ajan parantamista ovat harjoittaneet kansanparantajat, joita on opastanut traditionaalinen viisaus, mikä näkee sairauden koko persoonan sekasortona, sisältäen ei vain potilaan ruumista, vaan myös hänen mielensä, itse-kuvansa, riippuvuuden fyysisestä ja sosiaalisesta ympäristöstä, kuin myös hänen suhteensa kosmokseen.”

2 http://en.wikipedia.org/wiki/New_Age_Movement#Late_20th_century

valmis vielä vastaanottamaan hänen hengellistä sanomaansa. Mielenkiintoisesti vuosi 1982 on myös sama, jolloin Prinssi Charles paljastettiin Antikristuksena Monte Judahille. Toinen mielenkiintoinen seikka on, että aina 90 -luvun puolivälistä lähtien, jolloin Tim Berners Leen – Elisabeth II aateloivat hänet 16. heinäkuuta 2004 – kehittämä World Wide Web (WWW) eli vielä varhaislapsuuttaan, ”huhut” Prinssi Charlesista Antikristuksena liikkuvat jo verkossa. Eräs ryhmä uskoi, että Israelin ja Palestiinan historiallinen rauhansopimus, jonka Arafat ja Rabin allekirjoitti Washington D.C.:ssä 13. syyskuuta 1993, olisi täyttänyt Dan. 9:27:n ennustaman rauhansopimuksen.

He myös väittivät sen syntyneen Charlesin kulissien takaisen vehkeilyn myötä. Siten Prinssin uskottiin olevan Dan. 9:27:ssä mainittu hyökkäävä Prinssi, ”joka vahvistaa liiton monien kanssa yhden [vuosi]viikon ajaksi: ja keskellä viikkoa hän lakkauttaa uhrin ja viljauhrin; ja kauhistusten siivellä tulee eräs, joka saa aikaan hävitystä, kunnes säädetty loppu on jaettu hävittäjälle”(KJV). Sopimuksen puolivälin laskettiin siten täyttyvän maaliskuussa 1997, jolloin Charlesin odotettiin asettavan Tempelivuorelle ”hävityksen kauhistuksen” ja käynnistävän kolmen ja puolen vuoden vihan ajan.¹ Juuri tuossa kuussa ufokultti nimeltä *Heaven's Gate* odotti myös apokalyptia, kun Hale-Bopp komeetta ohitti maan, ja teki joukkoitsemurhan sen ilmestymispäivänä. Seuraavana vuonna (1998/3 on muuten pedon luku 666) kustannusyhtiö Prophecy House, Inc julkaisi Tim Cohenin 444 sivuisen kirjan *The AntiChrist and a Cup of Tea*, mikä on tähän asti ollut perustelluin ja todistusaineistoltaan painavin opus Charlesin identiteetistä Raamatun Antikristuksena²

Kenraaliharjoitus Daniel 9:27:een

Vain 44 päivää sen jälkeen, kun Arafat ja Rabin allekirjoitti presidentti Bill Clintonin läsnäollessa seitsemän vuotta kestäneen Oslon rauhansopimuksen, (sopimus kariutui toisen intifidan alkamiseen seitsemän vuotta myöhemmin 28.9.2000) Prinssi Charles piti Oxfordin Yliopistossa puheen otsikolla *Islam ja Länsi*. Siinä hän ylisti islamin hengellistä sanomaa ja sen ”yhtenäistä maailmankuvaa,” puolusti sharia-lakia ja kutsui itää ja länttä suurempaan yhteisymmärrykseen ja yhteistyöhön planeetan globaalien ongelmien ylittämiseksi. Tämä puhe heijasti täsmälleen sitä mielenlaatua mitä Antikristus-prinssiltä edellytetään, jotta hän voisi täyttää Daniel 9:27:ssä ennustetun rauhavälittäjän roolin.

1990 -luvun kylmän sodan jälkeisessä maailmassa, mahdollisuudet rauhalle pitäisi olla suurempia kuin minään aikana tällä vuosisadalla. **Lähi-Idässä äskeisten viikkojen huomattavat ja rohkaisevat tapahtumat ovat luoneet uuden toivon ongelman lopulle, mikä on jakanut maailmaa ja on ollut dramaattinen lähde väkivallalle ja vihalle. Mutta vaarat eivät ole kadonneet... Jopa yhdennellätoista hetkellä ei ole liian myöhäistä vielä ehkäistä totaalista kataklysmiä. Rukoilen, että tämä olisi vähintäänkin syy missä islam ja länsi voisivat liittää voimansa yhteen meidän yhteisen ihmisyytemme vuoksi.** Olen korostanut tätä nimeomaista esimerkkiä, koska se on niin ehkäistävässä. Muualla, väkivalta ja vihamielisyys on paljon vastahakoisempaa ja syvälle juurtuneempaa, kuten näemme joka päivä kauhuksemme ihmisten raadollisen

1 http://www.theforbiddenknowledge.com/hardtruth/charles_antichrist_no.htm

2 Cohenin kirja mm. osoittaa Charlesin kuninkaallisessa vaakunassa esiintyvien eläinhahmojen (joita heraldiikassa kutsutaan kuninkaallisiksi *pedoiksi*) vastaavan niitä petoja, jotka Raamatun symboliikka yhdistää Saatanaan ja Antikristukseen.

kärsimyksen ympäri maailman – entisessä Jugoslaviassa, Somaliassa, Angolassa, Sudanissa, niin monissa entisissä Neuvosto tasavalloissa. Jugoslaviassa Bosnian muslimien kauheat kärsimykset, yhdessä muiden yhteisöjen tässä julmassa sodassa, auttaa pitämään elossa monia pelkoja ja ennakoasenteita mitä meidän kaksi maailmaamme säilyttää toisistaan. Konflikti, tietysti, juontuu vallan väärinkäytöstä ihanteiden yhteen törmäyksestä, puhumattakaan häikäilemättömien ja fanaattisten johtajien yllättävistä toiminnoista. Mutta se myös nousee, traagisesti, kykenemättömyydestä ymmärtää, ja voimakkaista tunteista mitkä johtaa väärinymmärryksestä epäluottamukseen ja pelkoon. **Naiset ja herrat, me emme liukua vaaran ja jakaantumisen uuteen aikakauteen koska hallitukset ja kansat, yhteisöt ja uskonnot, eivät voi elää yhdessä rauhassa kutistuvassa maailmassa...**

Meidän historiamme on sidottu läheisesti yhteen. Tässä on kuitenkin yksi ongelman syistä. Suuri osa tästä on ollut konfliktin historiaa: neljätoista vuosisataa merkitsi liian usein molemminpuolisia vihamielisyyksiä. Tämä on nostanut kestävä perinteen pelosta ja epäluottamuksesta, koska meidän kaksi maailmaamme on niin usein nähnyt tämän menneisyyden ristiriitaisilla tavoilla. Läntisille koululaislapsille, ristiretkien kaksi vuosisataa on perinteisesti nähty sankarillisina, ritarillisina urotöinä, missä Euroopan kuninkaas, ritarit, prinssit – ja lapset – yrittivät riistää Jerusalemin pahoilta muslimi harhaoppisilta. Muslimeille, ristiretket olivat lännen harhaoppisten sotilaiden suuren julmuuden ja kauhean ryöstön episodeja, kenties parhaiten ilmenetty ristiretkeläisten suorittamissa massamurhissa, kun he ottivat Jerusalemin, islamin kolmanneksi pyhimmän kaupungin, takaisin vuonna 1099. Meille lännessä, vuosi 1492 puhuu ihmisen ponnistuksista ja uusista horisonteista, Kolumbuksesta ja Amerikan löytymisestä. Muslimeille, vuosi 1492 on tragedian vuosi – vuosi jolloin Granada putosi Ferdinandille and Isabellalle, merkiten muslimi sivilisaation kahdeksan vuosisadan päättymistä Euroopassa. Pointti ei ole se, että jompikumpi näistä kuvista olisi lähempänä totuutta, tai omistaisi yksinoikeuden totuuteen, vaan että väärinymmärrykset nousee, kun emme onnistu arvostamaan kuinka muut katsovat maailmaa, sen historiaa, ja meidän keskinäistä rooliaamme siinä.

Päätely miten me olemme lännessä nähneet historiamme on niin usein pitänyt islamia uhkana. – keskiajalla sotilaallisena valloittajana, ja nykyaikana suvaitsemattomuuden, ekstremismin ja terrorismin lähteenä. Voimme ymmärtää kuinka Konstantinopolin valloitus, kun se lankesi Sultan Mehmetille vuonna 1453, ja turkkilaisten päihittäminen Vienna ulkopuolella vuosina 1529 ja 1683, lähetti kylmänväreitä Euroopan hallitsijoille. Balkanin historia Ottomaani hallinnon aikana tarjosi esimerkkejä julmuudesta, painui syvälle läntiseen tuntemukseen. Mutta uhka ei ole ollut yksisuuntainen, huomioiden Napoleonin Egyptin invaasio 1798, jota seurasi hyökkäykset ja valloitukset 1800 -luvulla, iskien takaisin heiluriliikkeenä, ja lähes koko arabi maailma tuli läntisten valtojen valloittamaksi. Ottomaani Imperiumin romahtaessa, Euroopan voitto islamista näytti täydelliseltä. Nämä valloituksen päivät ovat ohi. Mutta jopa nyt meidän yleinen asenteemme islamia kohtaan kärsii, koska tapa jolla ymmärrämme sitä on kaapannut äärimmäinen ja pinnallinen. Monille meistä lännessä, islam nähdään traagisen sisällissodan ehdoilla Libanonissa, Lähi-Idän ekstremismi ryhmien suorittamina tappamisina ja pommituksina, ja mihin yleisesti viitataan 'islamilaisten fundamentalismina'. Meidän islamin tuomitsemisemme on vääristynyt karkeasti tekemällä ekstremismistä normin. Tämä. Naiset ja herrat, on vakava virhe. Se on kuin tuomitsisi elämänlaadun Britanniassa murhien ja raiskausten, lasten hyväksikäytön ja huumeriippuvuuksien kautta. Äärimmäisyydet ovat olemassa, ja ne täytyy käsitellä. Mutta kun sitä käytetään perustana koko yhteisön tuomitsemiseen, ne johtavat vääristymiin ja epäreiluuteen.

Esimerkiksi, ihmiset tässä maassa usein väittävät, että islamilaisen maailman sharia laki on julma, barbaarinen ja epäoikeudenmukainen. Meidän uutislehtemme, ennen kaikkea, rakastavat levittää noita harkitsemattomia ennakkoluuloja. Totuus on tietysti erilainen ja paljon monimutkaisempi. Oma ymmärrykseni on, että äärimmäisyydet, kuten käsien katkominen, ovat vain harvoin käytössä. Opastava periaate ja islamilaisen lain henki, otettuna suoraan Koraanista, tulisi olla oikeudenmukaisuuden ja myötätunnon. Meidän tulee tutkia sen todellista sovellusta ennen kuin tuomitsemme. Meidän tulee tehdä ero oikeus järjestelmien välillä, joita on johdettu korkealla moraalilla, ja oikeus järjestelmien joita me saatamme nähdä harjoitettavan, kun se on turmellettu poliittisia syitä varten johonkin mikä ei ole enää islamilaista.

Meidän tulee pitää mielessä terävä väittely, joka esiintyy islamilaisen maailman itsensä sisällä sharia lain universaalista laajuudesta ja ajattomuudesta, ja siitä missä asteessa laki on jatkuvasti muuttumassa ja kehittymässä... Keskiaikainen Islam oli huomattavan suvaitsevaisuuden uskonto aikakauteensa nähden, sallien juutalaisille ja kristittyille oikeuden harjoittaa heidän perittyjä uskomuksiaan ja asettaen esimerkin, jota epäonnekseen ei jäljitelty monina vuosisatoina lännessä.

Yllätys, naiset herrat, on laajuus missä islam on ollut osa Eurooppaa niin pitkän aikaa, ensin Espanjassa, sitten Balkaniassa ja laajuus millä se on lahjoittanut niin paljon sivistykseen mitä me kaikki liian usein ajattelemme virheellisesti vain läntisenä. Islam on osa meidän menneisyyttämme että nykyisyyttämme, ihmisen ponnistusten alueilla. Se on auttanut luomaan nykyisen Euroopan. Se on osa perintöämme, ei erillään siitä. **Enemmän kuin tämä, islam voi opettaa meille tänään myötätunnon suuntaa ja elämistä maailmassa minkä kristinusko itse on köyhemmyytensä vuoksi menettänyt.** Islamin sydämessä on sen säilytys universumin yhtenäisestä näkemyksestä. Islam – kuten Buddhisismi ja Hinduisismi – kieltää erottamasta ihmistä ja luontoa, uskontoa ja tiedettä, mieltä ja ainetta ja on säilyttänyt metafyyssisen ja yhtenäisen kuvan itsestämme ja meitä ympäröivästä maailmasta. Kristinuskon sydämessä sijaitsee yhä yhtenäinen kuva maailman pyhydestä, ja selvä tunne luottosuhteesta ja vastuusta, joka meille annettiin meitä ympäröivän maailman huolehtimiseksi... Mutta länsi vähitellen kadotti tämän yhtenäisen näyn maailmasta Kopernikuksen ja Descartesin ja tulevan tieteellisen vallankumouksen myötä. Kokonaisvaltainen filosofia luonnosta ei ole enää meidän jokapäiväisiä uskomuksiamme.

Jos me vain nyt löytäisimme uudestaan tämän aikaisemman, kaiken kattavan lähestymisen meitä ympäröivään maailmaan, nähdäksemme ja ymmärtääksemme sen syvemmän merkityksen, voisimme alkaa päästä pois kasvavasta taipumuksesta lännessä elää ympäristömme pinnalla, missä me tutkimme maailmaamme yrittääksemme manipuloida ja hallita sitä, kääntäen harmonian ja kauneuden tasapainotomuudeksi ja kaaokseksi. On surullinen tosiasia, että niin monilla tapaa ulkoinen maailma jonka olemme luoneet viimeisten vuosisatojen aikana, on alkanut hajastaa meidän omaa jakaantunutta ja sekavaa sisäistä tilaamme. Läntinen sivilisaatio on tullut kasvassa määrin ahneeksi ja riistäväksi uhmatessaan ympäröiviä vastuitamme. **Tämä tarkaiseva tunne maailman elintärkeän sakramentaarisen ja hengellisen luonteen ykseydestä ja luottosuhteesta, on todellakin jotakin tärkeää mitä voimme oppia islamista.** Olen melko varma, että joku tulee oitis syyttämään minua, kuten he tavallisesti tekevät, menneisyydessä elämisestä, kieltäytymisestä tulla todellisuuden ja modernin maailman ehtoihin. Päinvastoin, naiset ja herrat, mitä minä olen vetoamassa on laajempi, syvempi, huolellisempi ymmärtämys meidän maailmasta: elämiemme metafyyssiseen kuin myös materiaaliseen ulottuvuuteen, yrittääksemme palauttaa tasapainon, jonka me olemme hylänneet, poissaolon jonka uskon olevan tuhoisaa pitkällä aikavälillä.

Jos ajattelutapa islamissa ja muissa uskonnoissa voi auttaa meitä tässä etsimisessä, silloin on olemassa asioita joita meidän tulisi oppia tästä uskomusjärjestelmästä, minkä me sivuutamme meidän omaksi tuhoksemme. **Naiset ja herrat, elämme tänään yhdessä maailmassa, joka on taottu välittömällä tietoliikenteellä, television kautta television, informaation vaihdolla laajuudessa mistä isovanhempamme eivät olisi uneksineetkaan. Maailman talous toimii toisistaan riippuvana entiteettinä. Yhteiskunnan ongelmat, elämän ja ympäristön laatu ovat globaaleja niiden syissä ja vaikutuksissaan ja yhdelläkään meistä ei ole enää ylellisyyttä ratkaista niitä omillamme.** Islamilainen ja läntinen maailma jakaa ongelmat, jotka ovat meille kaikille yleisiä: kuinka sopeutua muutokseen yhteisössämme, kuinka autamme nuoria jotka tuntevat syrjäytyneensä vanhemmiltaan tai yhteiskunnan arvoista, kuinka hoidamme Aidsin, huumeet, ja hajonneet perheet. Tietenkin nämä ongelmat vaihtelevat yhteisöjen luonteen ja intensiteetin välillä. Mutta ihmisen kokemuksen samankaltaisuus on huomattavaa. Kovien huumeiden kansainvälinen kauppa on yksi esimerkki, vahinko jota olemme kollektiivisesti tehnyt ympäristöllemme on toinen. Meidän tulee ratkaista nämä uhat yhteisöillemme ja elämilleme yhdessä. ¹ [painotukset lisätty]

1 <http://www.islamicentre.org/articles/west.htm>

Prinssin puheesta voidaan vetää joitakin huomattavia johtopäätöksiä. *Ensinnäkin*, heti kylmän sodan päättymisen ja Oslon rauhansopimuksen allekirjoituksen jälkeen Charles ilmestyy huomattavalle foorumille varoittamaan maailmaa, että meidän tulisi kiinnittää enemmän huomiota uskontojen ja sivilisaatioiden välisen vuoropuhelun edistämiseen, koska uusi kahtiajakaantumisen, terrorismin, ja apokalyptisen sodan aikakausi saattaa versota islamin ja lännen välisistä ”ennakkoluuloista”. Prinssin puhe sai odotettavasti paljon kritiikkiä. Mutta sitten kahdeksan vuotta myöhemmin lentokoneet iskivät New Yorkin kaksoistorneihin ja Pentagoniin, mitä taas seurasi Yhdysvaltojen johtama kosto-hyökkäys Afganistaniin ja Irakiin, Al-Qaidan terrori-isku Madridin juniin 11. maaliskuuta 2004 (mielenkiintoinen yksityiskohta, että tämä tapahtui 911 päivää 9/11 -iskun jälkeen. Vuosi 2004 oli karkausvuosi, joten tarkka aikaväli iskujen välillä on 911 päivää, 17 tuntia ja 51 min.) ja muslimien hyökkäys Lontoon metroon -ja linja-autoihin 7. heinäkuuta 2005.

Sitten reilu puolivuotta arabikevään puhkeamisesta 22. heinäkuuta 2011, Norjan ”vasta-jihadisti” Anders Behring Breivik räjäytti kaksi pommia Oslossa ja ampui kylmä-verisesti 69 alaikäistä nuorta Utøyan saarella. Sama fanaatikko vaahtosii manifestissaan, että terroriteko merkkaisi alkua 72 vuotiselle Euroopan sisällissodalle, mikä huipentuisi vuonna 2083 (turkkilaisten karkottamisen 400 -vuotisjuhlanä) tapahtuvaan Euroopan ”vapautukseen”. Tänään Prinssiä ylistetään suurena visiönäärinä, joka näki 21. vuosisadan vakautta uhanneet suuntalinjat jo paljon muita aikaisemmin. Esimerkiksi, 2007 Al Gore hehkutti, että ”Walesin Prinssi on johtaja ja ajatus-johtaja, joka on tuonut ihmisiä yhteen ajattelemaan ja sitten toimimaan asioista joista monet muut eivät puhu... tuoden ihmisiä yhteen eri uskojen yhteisöistä ja erityisesti keskittyen synnyttämään uskojen välistä dialogiaa islamin ja kristinuskon välillä jo kauan ennen kuin tämä nousi eturintamaan meidän maailmamme kärkihuolien aiheissa.”¹

Raamatun profetiat esittää, että lopun aikoina syttyisi useita etnisiä konflikteja eri puolella maailmaa (Matt. 24:6-8), joista merkittävin keskittyy Israeliin ja mitkä vetää lopulta kaikki kansat maailmasotaan, joka huipentuu Magiddossa (Ilm. 9:14, 16:14). Tätä ennen Rooman alueelta, ja Rooman keisareiden (mukaanlukien Kaarle Suuri ja Kaarle V) perilliseksi nouseva Prinssi tulee ”rauhaa” edistävänä ja saa Israelin tekemään seitsemän vuotisen liiton sitä ympäröivien viholliskansojen kanssa (Jes. 28:15, Dan. 9:27, 11:21, 23,). Oslon sopimus oli epäilemättä kenraaliharjoitusta Dan. 9:27:n rauhansopimukseen. Jos Walesin Prinssi voidaan yhdistää, kuten on dokumentoitavissa, Oslon sopimukseen, olisi se selvä vahvistus hänen identiteetistään Dan. 9:27:ssä ennustettuna Prinssinä.

Toiseksi, kruununperillinen näyttää uskovan, että hänen missionsa ei olisi yhtään vähempää kuin johtaa läntinen sivilisaatio pakanuuden ja taikauskon renenssansiin – kääntää historian kelloa Kopernikuksen, Newtonin ym. käynnistämästä tieteellisestä vallankumouksesta, joiden myötä maailma oletettavasti kadotti ”kokonaisvaltaisen filosofian luonnosta”, takaisin kreikkalaisen, germaanisen ja kelttiläisen pakanuuden vaikutuksen alle. Lainasimme seitsemännessä luvussa yhteiskuntatieteiden tohtori Philip J. Sampsonia, joka osoitti perusteellisesti kuinka usko luonnon pyhyyteen, minkä Prinssi haluaisi nyt palauttavan lännen moraaliseksi normiksi, pidätti tieteen kehittymistä 1500 –

1 <http://www.c-span.org/video/?196455-1/global-environmental-citizen-award>

1600 -luvulle asti. Edelleen, hän ajattelee utopisesti näyn maailman integraatiosta – ajatuksen hengen ja aineen, luonnon ja ihmisen, Jumalan ja luomakunnan ykseydestä – palauttavan jonkinlaisen harmonian ja tasapainon meidän rikkinäiseen maailmaamme.

Toisin sanoen, Prinssi uskoo että hänellä on pyhä tehtävä palauttaa ihmiskunta oikealle kurssille tieteellisen vallankumouksen ja teollisen ajan harhapoluilta ja johtaa maailma messiaaniseen aikakauteen. *Kolmanneksi*, Prinssille islam ei muodosta uhkaa vaan *mahdollisuutta* jälki-kristillisen Euroopan hengellisen tyhjiön täyttämiseen. Vuonna 2010 hän palasi Sheldonian teatteriin päivittämään 17 vuoden takaisen puhettaan, mutta tällä kertaa hän meni vielä astetta pidemmälle. Daily Mail, Britannian toiseksi myydyin päivälehti *The Sunin* jälkeen, rävytti 10. kesäkuuta 2010 seuraavan otsikon:

”Seuraa islamilaista tietä maailman pelastamiseksi”, Prinssi Charles patistaa luonnonsuojelijoita.

Prinssi Charles kannusti eilen maailmaa seuraamaan islamilaisia 'hengellisiä periaatteita' ympäristön suojelua varten. Tunnin pituisessa puheessa, kruununperillinen väitti että ympäristön tuhoaminen oli ristiriidassa kaikkien uskontojen kirjoitusten kanssa – mutta erityisesti islamin. Hän sanoi että nykyinen ”jako” ihmisen ja luonnon välillä ei ole vain teollisuuden aiheuttamaa, vaan myös meidän asenteestamme ympäristöön – mikä on vastakkainen kaikille ”pyhille perinteille”. Charles, joka harjoittaa kristinuskoa ja tulee Englannin kirkon pääksi kun seuraa valtaistuimelle, puhui perusteellisesti hänen omasta Koraanin opiskelustaan, minkä, hän sanoi, kertovan seuraajilleen että ei ole olemassa ”erottelua ihmisen ja luonnon välillä” ja sanoo että meidän täytyy aina elää meidän ympäristömme rajojen sisällä. [kursivointi lisätty]

Raamatun mukaan maailman pelastus saavutetaan Kristuksen sovitusveren kautta ja evankeliumin viemisellä kaikkiin kansoihin, mutta nyt Englannin kruununprinssi julistaa, että islamin ”hengellisten periaatteiden” seuraaminen olisi tie maailman pelastukseen. Hän puhuu ekologisesta pelastuksesta – ei hengellisestä – mutta Raamatun pelastusoppi sisältää myös luomakunnan pelastumisen synnin turmeluksen alaisuudesta (Room. 8:19-22). Aina kun kuulet ekologien fraasin ”maailman pelastamisen” kiireellisyydestä, muista että se vastoin Raamatun tärkeintä ydinoppia. Maailmaa ei voi pelastaa ihmisen ponnistelujen tuloksena vaan ainoastaan Kristuksessa saadun syntiemme sovituksen kautta. Mutta Prinssille kristinuskoko ei ole ratkaisu planeetan ekologisiin ongelmiin vaan niiden syypää.

Kuten jo aikaisemmin siteerasimme hän uskoo, että ”Vanhan Testamentin tarina [maan hallintavallasta] on tarjonnut läntiselle ihmiselle, hänen juutalaiskristillisen perinteensä seuraamana, komentelevan ja määrällävän asenteen Jumalan luomakuntaa kohtaan... tunteen että maailma on jotenkin kokonaan ihmisen loppuunkäyttämistä varten, tulona enemmän kuin pääoma etuutena, jota tarvitsee hoitaa säästävällisesti. Vastakohtana, Koraani erityisesti mainitsee tosiasian että luonnollinen maailma on lainassa Jumalan taholta”. Julkisissa puheissaan hän pyrkii välttämään tällaista kieltä, mutta tässä Jonathan Porritin kirjassa hän osoittaa halveksuntansa juutalaiskristilliselle uskolle täysin peittelemättä. Toinen paljastava esimerkki on hänen lausuntonsa vuoden 2008 dokumentissa *Charles at 60: the Passionate Prince*. Siinä hän ylisti silmät loistaen Philip Pullmanin fantasia trilogiaa *Universumien Tomu* (His Dark Materials).¹

¹ <http://royalcello.websitetoolbox.com/post/charles-at-60-the-passionate-prince-3102765>

Tämä trilogia on paitsi avoimen demoninen (siinä ihmisen sieluissa asuvia eläinhahmoja daemoneita – latinan käänös demonista – kuvataan positiivisina olentoina), mutta myös avoimen anti-kristillinen, jopa siihen pisteeseen, että kirjailija on joutunut itse hämmästelemään ettei ne ole saanut suurempaa kritiikkiä kristillisiltä yhteisöiltä. Hän sanoi: ”Olen ollut ihmeissäni kuinka vähän kritiikkiä olen saanut. Harry Potter saa kaiken arvostelun. Olen J.K. Rowlingin suuri fani, mutta ihmiset – pääosin Amerikan Raamattu vyöhykkeeltä – jotka valittavat että Harry Potter tukee satanismia tai noituutta eivät ilmeisesti ole saaneet tarpeeksi elämässään. Sillä välin olen jäänyt huomiota vaille, sanoen asioita jotka ovat paljon kumouksellisempia kuin mikään mitä vanha Harry parka on sanonut. *Minun kirjoissani on kyse Jumalan tappamisesta.*”¹

Pullmanin kirjoissa Raamatun kertomus hyvästä ja pahasta kuvataan symbolisesti, mutta siinä asiat on käännetty pääläelleen. Taivaassa oli kerran sota, mutta väärä puoli voitti. Se joka istuu Jumalan paikalla ei olekaan Luoja, vaan langennut enkeli, joka teeskentelee Jumalaa. Lyra kuvaa Eevaa ja Will Adamia. Hyvän ja pahan tiedon puusta nauttiminen (mikä Pullmanin kirjoissa tulkitaan rakkaudeksi ja seksuaalisuudeksi) ei merkinnytkään synnin lähdeä vaan ihmiskunnan lunastusta. Kirkon tukahduttava auktoriteetti maanpäällä on heijastumaa Jumalan tukahduttavasta auktoriteetista taivaassa. Jumalaa – tai Jumalaksi naamioitunutta enkeliä – kuvataan heikkona ja hauraana ja hänen asuinsijaansa vankeuden ja kärsimyksen paikkana. ”*Universumien Tomussa* Herra Asrielin lopullinen päämäärä on tuoda taivaaseen uusi sota (vert. Ilm. 12), mikä ei ainoastaan kukistaisi kirkon maallista valtaa vaan myös itsensä Auktoriteetin tyrannian”.²

Näiden kirjojen sanoma on kuin Luciferin mielen pimeimmistä syövereistä ja siitä huolimatta niitä ovat ylistäneet Prinssi Charlesin lisäksi Englannin aikaisempi Arkkipiispa Rowan Williams – mies joka siunasi Charlesin ja Camillan avioliittoon, vaikka molemmat olivat syyllistyneet aviorikokseen aikaisempia aviopuolisoitaan kohtaan (Joh. 16:17-18). Pullmanin itsensä mukaan hänen kirjojensa viesti on se, ettei ihmiskunnan tulisi etsiä pelastusta Taivasten Valtakunnan kautta, vaan sen sijaan ”meidän tulisi rakentaa taivaan tasavalta sinne missä me olemme.” Onko Charles ymmärtänyt näiden kirjojen sisältämän hengellisen sanoman ja kokeeko hän samaistuvansa siihen? Uskooko hän, että Lucifer olisi todellinen Jumala, joka karkoitettiin taivaasta ”huijarin” määräyksestä, joka istuu nyt hänen valtaistuimellaan. Tuleeko hän pitämään puheita, joissa hän julkisesti pilkkaa Raamatun Jumalaa ”huijarina”? Toivooko hän johtavansa ihmiskunnan sotaan taivasta vastaan, jotta voisi syöstä tämän ”huijarin” valtaistuimeltaan ja ”tappaa” hänet?

Mieti tätä kaikkea seuraavien ennustusten valossa:

Ja sille annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta. Ja se avasi suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä ja hänen majaansa, niitä, jotka taivaassa asuvat. Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot (Ilm. 13:5-6).

Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka... antavat voimansa ja valtansa

1 <http://www.smh.com.au/articles/2003/12/12/1071125644900.html>

2 http://rationalwiki.org/wiki/His_Dark_Materials#God

pedolle. He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat hänen kanssansa (Ilm. 17:12-14).

Kohta Oslon sopimuksen allekirjoituksen jälkeen Prinssi julisti kuuluisassa puheessaan Oxfordissa: *”Lähi-Idässä äskeisten viikkojen huomattavat ja rohkaisevat tapahtumat ovat luoneet uuden toivon ongelman lopulle, mikä on jakanut maailmaa ja on ollut dramaattinen lähde väkivallalle ja vihalle.”* Prinssin henkilökohtainen kiinnostus Israelin ja Palestiinan rauhalle, joka menee tätä huomautusta paljon pidemmälle, on yksi suurimpia todisteita hänen identiteetistään Daniel 9:27:n prinssinä. Kuten Cohen perusteellisesti dokumentoi kirjan *The AntiChrist and a Cup of Tea* luvussa *Prince Charles, the Middle East Peace Talks, and Global Security*, kansainvälinen pyrkimys saada Israel ja PLO rauhansopimukseen vuonna 1987 alkeneen ensimmäisen intifidan lopettamiseksi, käynnistettiin ensimmäistä kertaa Lontoossa 1987, ja Prinssi itse oli tämän suunnitelman takana ollut kulissien takainen liikuttaja.

Jos otamme huomioon Lähi-Idän lähi-historian, on Dan. 9:27:n rauhan välittäjän ilmestyminen Britanniaa sekä odotettava että uskottava skenaario. Cohen kirjoittaa:

Tämän vuosisadan ensimmäisillä vuosikymmenillä, Iso-Britannia hallitsi suurinta osaa Lähi-Idän territoriasta, mukaanlukien ei vain maata joka käsittää nykyisen Israelin, vaan myös maat useiden Israelin muslimi vihollisten maat – Jordanian, Irakin, Kuwaitin, Egyptin, Saudi Arabian, Syyrian, Libanonin ja osittain Persian (nyt Iran). Kiista Israelin ja sen vihollisten välillä, vastakohtana raamatulliselle realiteeteille, on yleisesti väitetty olevan maa alueista. **Siten, mikä voisi olla parempi paikka isännöidä neuvotteluja kuin Iso-Britannia tai, tästä syystä, lähellä tai sisällä sen kuninkaallista palatsia Lontoossa?** Niin myöhään kuin 1996, tämä kirjailija oli sittemmin pannut merkille: ”Jos tämä, tai vastaavat tilanteet nousee, sellaiset että Prinssi Charles tulee selvästi assosioiduksi rauhan neuvotteluihin, se vahvistaisi, kaikkien muiden tässä esitettyjen todisteiden ohella, että hän on tosiasiaa Antikristus.” Nyt kuitenkin on tullut valoon että kerran salaiset ”Oslo sopimukset”, Niin kutsuttu niiden norjalaisesta sijainnista, olivat ensin juoniteltu Lontoossa. Lisäksi media on raportoinut, että toiset salaiset Lähi-Idän sopimukset, kuten ne jotka koskivat Syyriaa oli samalla tavoin järjestetty siellä. Tässä ei ole kuitenkaan kaikki. Erillään aiemmasta Lontoon sopimuksesta, mikä sai aikaan Madridin rauhan konferenssin, on ilmaantunut, kuten on alapuolella osoitettu, että Prinssi Charles on saattanut henkilökohtaisesti käynnistää Lontoon juonen Oslolle.¹[vahvistus lisätty]

Ottaen huomioon, että Brittiläinen Imperiumi laski perustukset nykyiselle konfliktille, kun Lähi-Idän valtiot perustettiin ensimmäisen maailmansodan jälkeen kruunun tuella, joku voisi katsoa sen olevan tilanteesta osa-vastuussa. Britannia heitti ongelman YK:n hoidettavaksi vuonna 1947, kun juutalaisten ja arabien kiista ajautui pattitilanteeseen ja britit saivat itse maksaa sen seurauksista. Jos Britannia – ja siten sen valtionpäämies eli monarkki – on vastuussa, on vain luontevaa että myös sovittaja tulisi Britanniaa ja sen kuningasperheestä. Tämä on lisäksi profetiassa lausuttu vaade, sillä Dan. 11:22 ennustaa, että Israel tulisi liittoutumaan (kyseessä on sama liitto mihin Dan 9:27 viittaa ja koskee siten Antikristusta eikä Googin ruhtinasta) Pohjan kuninkaan kanssa, jonka kuninkaallinen huone hallitsi ennen Kelvotonta Ihanaa Maata tai Eretz Yisraelia (vältän

1 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998), sivu 369

käyttämästä ilmaisua ”Palestiina,” – mikä tulee sanasta ”Filistea” – koska roomalaiset keksivät tämän nimen tarkoituksenaan Juudean heprealaisen historian hautaaminen.).

Cohenin mukaan ”Prinssi Charlesin mahdollisesti ratkaiseva kulissien takainen panos Oslon rauhan prosessin kehittymiseen – useiden 300:n komitean jäsenten, RIIA:n [The Royal Institute of International Affairs], ja sen USA:n ja Israelin CFR:n [ulkomaansuhteiden neuvoston], kuin myös Mishconin, Husseinin ja Peresin kautta – on merkittävää”¹ Hän esittää kirjassaan seikkaperäiset historialliset todisteet Lontoon perusteisen RIIA:n, CFR:n, ja näiden yläpuolella toimivan 300:n komitean – jota kuningatar ja Prinssi Charles johtaa – osallisuuden Oslon rauhansopimukseen, kuin myös muihinkin Lähi-Idän rauhansopimuksiin viimeisen 40 vuoden ajan. Prinssin panos ei jää vain 300:n komitean suljettujen ovien sisäpuolelle, vaan sisältää hänen henkilökohtaisen sekaantumisen. Tätä voidaan havainnollistaa vaikkapa seuraavalla esimerkillä.

Marraskuussa 1986 kruununperillinen teki korkean profiilin valtion vierailun Persianlahden maihin. Britannian ulkoministeriön Lähi-Idän osaston silloinen johtaja Steven Day keskusteli Prinssin kanssa ”tavoista kuinka hän voisi panna asemansa paljon tehokkaampaan käyttöön alueella, missä autiomaan hallitsijoilta on pitkään edellytetty kiintymystä Britannian kuninkaalliseen perheeseen.” Ulkoministeriö toivoi, että Prinssi ”muodostaisi paljon tehokkaammat ja suunnitelmallisemmat puitteet yhteyksien ylläpitämiseksi tällä alueella ja Lähi-Idässä yleensä.”. Virallisen linjan mukaan suunnitelma hyllytettiin, koska Thatcherille se näytti siltä kuin Prinssi olisi ”muodostanut itsenäisen ulkoviraston, joka olisi muotoillut politiikkaa ja johtanut suhteita Persianlahdella melko erillään hallituksen koneistosta”. Seuraavan vuoden lokakuussa Israelin silloinen ulkoministeri Shimon Peres matkusti Lontooseen tapaamaan Jordanian kuningas Husseinia.

Tapaamista isännöin Lordi Victor Mischcon, joka palveli kuninkaallista perhettä ja erityisesti Walesin Prinssiä. Cohen selittää:

Itseasiassa tämän erityisen tapaamisen on sanottu olleen Prinssi Charlesin järjestämä Mishconin kautta; prinssi laskee molemmat Husseinin ja Peresin läheisiksi ystävikseen. Yhdessä Hussein ja Peres valmistivat alustavan sopimuksen kansainvälisen konferenssin koollekutsumiseksi, joka sisältäisi YK:n turvallisuusneuvoston viisi pysyvää jäsenmaata (so. Yhdysvallat, entinen Neuvostoliitto, Britannia, Ranska ja Kiina). Tämän ”Lontoon Sopimuksen” alla, joka neuvoteltiin myöhemmin salaisesti Jordaniassa 1988, konferenssin tavoite oli suorat neuvottelut Lähi-Idän konfliktin useiden osallisten välillä. Vaikka Israelin seuraava Likud hallitus pääministeri Yitzhak Shamirin johdolla hyllytti Lontoon Sopimuksen, selvästi toivoen tappavan sen pysyvästi, Peres vannoi että jos hänet koskaan valittaisiin Pääministeriksi, hän pyrki elvyttämään sen. Kun Yitzhak Rabin otti myöhemmin aseman Peresiltä työväenpuolueen päänä ja hyväksyi Peresin kilpakumppanikseen Shamiria vastaan, niin että kaksi näistä tuli valtaan, Rabin myöntyi Peresille ja Lontoon Sopimus herätettiin henkiin. Knessetin jäsenen Benny Beginin jäsenen mukaan, Peres itseasiassa tapasi salaisesti Palestiinan Vapaus Organisaation (PLO) kanssa niin varhain kuin 1984. Palestiinan (so. Filistean ja Edomin) intifida nousi siten suoraan Lontoon vuoden 1987 sopimuksen varhaisesta kaatumisesta.²

Vuonna 1995 Prinssi teki epävirallisen matkan Israeliin edustaakseen kuningatarta pääministeri Rabinin hautajaisissa, joka oli suurin ulkomaisten valtionpäämiesten kokoontuminen Israelin maaperällä. Cohen kirjoittaa: ”Välittömästi hautajaisten jälkeen,

1 Tim Cohen: The AntiChrist and a Cup of Tea (Prophecy House Inc, 1998), sivu 388

2 Tim Cohen: The AntiChrist and a Cup of Tea (Prophecy House Inc, 1998), sivut 366-67

missä maailmanjohtajat ja muut arvovieraat toistuvasti uudestaan vakuuttivat ja ylistivät – *vahvistivat* – Oslon rauhan prosessia, Prinssi Charles ja [pääministeri] Major tapasi yksityisesti Peresin kanssa. Vaikka Prinssi ei ollut puhunut julkisesti, hän ja Major yhdessä vaativat, että Peres menisi palestiinalaisten Orient Houseen Itä-Jerusalemossa 'tehdäkseen rauhan Syyrian kanssa.' *Inside Israelin* tammi-helmikuun painoksen mukaan, 'vain tunteja sen jälkeen kun Yitzhak Rabin oli haudattu turvallisesti, kilpailu Golanin kukkuloista alkoi. Hautajaisiin saapui The Royal Institute of International Affairsin Prinssi Charles Windsor, joka ei tavannut Rabinia koskaan julkisesti, ja hänen Pääministerinsä John Major.

He vaativat Peresiä menemään Orient Houseen tekemään rauhan Syyrian kanssa. Peres torjui britit [vierailulla Orient Houseen] mutta... lupasi Clintonille, että Syyria voisi ottaa hallintaansa Etelä Libanonin turvallisuus vyöhykkeen osana rauhan pakettia. Seurauksena... lupaus... avaa mahdollisen Syyrian sotarintaman pohjoisrajalle palauttaen siten Israelin täydellisesti vuoden 1948 rajoille.' Toisin sanoen, *Prinssi Charles ei ainoastaan myöntänyt Oslo II sopimusta, mutta ainakin Rabinin hautajaisista lähtien, hän on ollut suoraan mukana Lähi-Idän rauhan neuvotteluissa, ja tässä tapauksessa Oslo III prosessissa (rauhan neuvotteluissa).*¹ Prinssin kiinnostus ja osallisuus Lähi-Idän rauhan prosessia kohtaan on myös jatkunut aivan viime vuosiin saakka, kuten kohta kerromme.

Mainitsemisen arvoista on myös Vatikaanin rooli Oslon "rauhan" prosessissa. Vaikka sivuuttaisimmekin sen tulkinnan, missä paavi nähdään Ilmestyskirjan Toisena Petona (so. väärä profeetta), tästä huolimatta hänellä tulisi olla jonkinlainen liitto suhde Ensimmäiseen Petoon, jotta Antikristus voitaisiin kruunata Kaarle Suuren perillisenä roomalaisten keisariksi. Edelleen, koska lopun ajalla Jerusalem tulee olemaan keskipiste kansainväliselle konfliktille (Sak. 12 ja 14), tulee se olemaan keskus myös Antikristuksen uudelle maailmanjärjestykselle, joka rakennettaisiin tämän sodan raunioista (Dan. 9:27). Vihan ajalla Jerusalemista tehdään valheelle perustetun väärän rauhan symboli. Koska uskonto näyttää tässä konfliktissa pääroolia, on silloin selvää että Jerusalemista tehtäisiin maailman monoististen uskontojen – islamin, kristinuskon ja juutalaisuuden – , pääkaupunki. Näistä jokainen pitää Jerusalemia pyhänä ja jakaa siihen yhteisen historian.

Tästä johtuen profetia edellyttää, että paavin ja Vatikaanin rooli olisi valvoa ja turvata Jerusalemin asemaa maailman uskonnollisena pääkaupunkina. Siten tämä olisi historiallista jatkoa keskiaikaan, jolloin Rooman kirkko ja Länsi-Euroopan kuninkaat hallitsi Jerusalemia turvaten sen pyhien alueiden ja pyhiinvaeltajien koskemattomuutta. Cohen selittää, että "Vatikaani, joka oli sekaantunut Lähi-Idän rauhan prosessiin ainakin Madridin neuvotteluista alkaen lokakuussa 1991, teki oman sopimuksen Peresin kanssa Beilinin kautta, ettei sen omaisuus Jerusalemissa olisi tullut PLO:n haltuun." Hän jatkaa, "vaihtokauppana pelkkään 'tunnustus sopimukseen' Israelin kanssa, Beilin sopi antavan Vatikaanille oikeuden rakentaa Siioninvuorelle Jerusalemissa, ja tehdä kaikki Vatikaanin omaisuudet Jerusalemissa vero-vapaaksi...

Sen poliittisten syiden ohella järjestää muodolliset diplomaatti-suhteet Israelin, Vatikaanilla on myös uskonnollinen syy – ei niin, että se hyväksyisi Israelin Jumalan

1 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998), sivut 399-400

antaman oikeuden määrittellä Israelin Maa kirjoitusten mukaan tai että Jumalalla olisi yhä ainutlaatuinen tarkoitus Israelille kansakuntana. Mikä on tämä syy? Kuten raportoitiin heinäkuussa 1992, paavi Johannes Paavali II:lla oli 'unelma vierailulla Pyhässä Maassa rukoilemassa siellä yhdessä muslimien ja juutalaisten kanssa Lähi-Idän rauhan puolesta.'¹ Paavin mukaan. 'Ankara kunnioitus uskonnon vapauden oikeuteen on pääasiallinen lähde ja perustus rauhanomaiseen rinnakkaiseloon.' – ikään kuin sanoisi, että uskolla Israelin Jumalaan on vain vähän tai ei ollenkaan merkitystä.'" Vaikka moni Johannes Paavali II:n aikaan saannos paavina oli kunnioitettavaa, hänen uskonnollinen pluralisminsa on myös valmistanut maaperää antikristilliseen maailmanuskontoon.

Paavina hän nautti historiallisesti ennen näkemätöntä suosiota monien luterilaisten, anglikaanien, ortodoksien ja jopa evankelisten keskuudessa. Tämä johtui hänen tinkimättömyydestään kristilliseen moraaliin, hänen vahvasta johtajuudestaan kommunismia vastaan, minkä on lopulta katsottu saaneen aikaan sen romahtamisen Itä-Euroopassa, ekumeenisesta lähestymisestä muihin ei-katolisiin kristittyihin ja julkisista katumuksista katolisen kirkon historiallisiin synteihin. Tietysti tämä kaikki on hyvin kiitettävää, mutta valitettavasti se häikäisee monet siltä, että hän ulotti "ekumeniansa" myös ei-kristillisiin uskontoihin. Hän esimerkiksi ylisti animismia ja buddhalaisuutta² ja oli ensimmäinen paavi, joka vieraili ja rukoili moskeijassa – ei rukoillakseen muslimien kadotettujen sielujen puolesta, vaan kutsuakseen "muslimeja, kristittyjä ja juutalaisia työskentelemään yhdessä rauhan ja ymmärryksen puolesta painottaen teemaansa uskontojen välisestä harmoniasta." Hän demonstroi viestiänsä suutelemalla Koraania.³

Eräs muslimi kommentoi paavin vierailua, "Kun kristityt näkevät kuinka lämpimästi paavi on otettu vastaan Umayyad moskeijassa, silloin ihmiset kysyvät, mikä tämä uskonto on? Mikä meille on esitetty on jotain hyvin negatiivista."⁴ Mutta Johannes Paavali II:n toiminta ei heijastanut sitä kuinka Jeesus olisi toiminut. Hän sanoi ettei Hän tullut tuomaan rauhaa ja harmoniaa uskontojen välille vaan miekan (Matt. 10:34). Tämä ei tarkoita, että kristittyjen tulisi varta vasten provosoida uskonnollisia konflikteja, mutta jos tämä on seuraus evankeliumin julistamisesta, silloin sen tulisi mennä rauhan edelle. Rauhan rakentaminen, mikä ei edistä Rauhan Prinssin ilosanomaa perustuu valheelle eikä se tule kestäväksi. Tästä syystä myöskään Lähi-Itään ei voida saada pysyvää rauhaa ennen kuin juutalaiset ja muslimit tunnustavat Jeesuksen Kristuksen Vapahtajana ja Herrana, jota rangaistiin meidän syntiemme tähden. Johannes Paavali II:n missio luoda uskontojen välinen harmonia, johon Walesin Prinssi on myös sitoutunut, perustui tämän maailman ruhtinaan näkyyn "rauhasta" ja se oli syy hänen universaalille suosiolleen.

Cohen jatkaa, "Syyskuussa 1993 Peres allekirjoitti salaisen sopimuksen paavin kanssa luvaten Vatikaanin hegemonian Jerusalemin vanhasta kaupungista vuoteen 2000 mennessä.' Toukokuussa 1994, Peres lähetti kirjeen Paavi Paavali Johannes II:lle Mark Halterin, läheisen ranskalaisen ystävän käden kautta. Kuten Halter kertoo tarinan, 'Peres tarjosi luovuttavansa Jerusalemin Vanhan Kaupungin suvereniteetin Vatikaanille...

1 Tämä vierailu toteutui vuonna 2000

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Pope_John_Paul_II#Relations_with_other_faiths

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Pope_John_Paul_II#Islam

4 http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/1316812.stm

Kaupunki tulee jäämään Israelin pääkaupungiksi mutta tulee olemaan Vatikaanin hallinnoima. Kaupungilla tulee olemaan israelilainen pormestari ja palestiinalainen pormestari, mutta molemmat Pyhän Istuimen käskyjen alaisia. Ohjelma oli alunperin esitetty Vatikaanille Peresin kautta kaksi vuotta sitten, juuri ennen Oslon neuvottelujen alkamista.' Chamisin mukaan 'Juuri ennen Declaration of Principles -sopimuksen [Oslo I] allekirjoittamista, Arafat sopi ettei vastustaisi suunnitelmaa...

Peresin suunnitelma kutsuu Vanhan Kaupungin ja Atarotin lentokentän diplomaattiseen erivapauteen, mikä tulee olemaan kansainvälinen tapaamiskeskus... Suunnitelman lisä yksityiskohdat kutsuu Jerusalemin tulevan maailman toiseksi Vatikaaniksi, missä maailman kaikilla kolmella pääuskonnolla on jonkin asteinen itsehallinto mutta Vatikaanin auktoriteetin alla. Palestiinan valtio tulee ilmestymään valtioniitossa Jordanian kanssa sen uskonnollisen pääkaupungin ollessa Jerusalem... IDF pyrkii aktiivisesti muuttamaan sen puolustus asemaansa pääkaupungissa, palaten kirjaimellisesti vuoden 1948 rajoille... Tolaltaan Peresin lupauksista Vatikaanille, myös Venäjän ortodoksinen kirkko teki vaatimuksia. Toukokuussa 1995, Beilin vastasi antamalla Venäjän kirkolle vallan kiisteltyyn maahan Keski-Jerusalemin keskiössä. Chamish huomauttaa pakana kirjailijan, joka karkotettiin Israelista koska hän oli 'kuvannut Vatikaani-saksalaista salajuontaa Vanhan Kaupungin Tempelivuoren kaappaamiseksi.'"¹

Tiekartta Harmageddoniin

Oslon rauhanprosessi ja sitä seurannut vuoden 2003 tiekartta -rauhan hahmotelma (joista molemmat perustettiin väärään käsitykseen, missä rauhan esteenä ajatellaan olevan Israelin ”laiton”² läsnäolo kuuden päivän sodassa miehitetyillä alueilla Gazassa – josta juutalaiset vetäytyi vuonna 2005 – Länsirannalla ja Itä-Jerusalemissa) on ennustettu selvästi Daniel 9:27:n lisäksi Sakarja 14:2:ssa, Joel 3:2:ssa, Dan. 11:41:ssä, Matt. 24:16 ym. Siinä kun ensiksi mainittu kuvaa vahvaa (rauhan) liittoa, jonka Antikristus tekisi ”monien kanssa” (näyssä ei kerrota keihin nämä ”monet” viittaa, mutta sen asyhteys osoittaa, että kyseessä olisi Israel ja sitä ympäröivät kansat), jälkimmäiset kuvaa tarkemmin tämän ”rauhan” ehtoja, kuin myös sen globaaleja seurauksia. Sak. 14:2 ennustaa, että Israelin Herra Sebaot (sotajoukkojen Herra) kokoaisi ”kaikki pakanat sotaan Jerusalemiä vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, ja puolikaupunkia lähtee pakkosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista.”

Tästä jakeesta voidaan tehdä useita merkittäviä huomioita. *Ensinnäkin*, profetia liittyy vihan aikaan, Herran päivään (j. 1), jolloin ”Herra on lähtevä liikkeelle ja sotiva näitä pakanoita vastaan” (j. 3), Jae neljä kertoo, että ”Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä

1 Tim Cohen: The AntiChrist and a Cup of Tea (Prophecy House Inc, 1998), sivut 375-376

2 Israelin vuoden 67 -rajojen ja niiden juutalaissiirtokuntien laittomuus kansainvälisessä oikeudessa – väite jonka niin usein kuulemme – on kyseenalaistettu hyvin Pasi Turusen kirjassa Kielletyt Hedelmät (Kuva ja Sana, 2013). Sen pdf -version voit lukea täältä:

http://www.kuvajasana.fi/filebank/3970-Turunen,_Kielletyt_Hedelma776%3Bt_2_._tark_painos.pdf

Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti...” (Ap. t. 1:9-11:sta mukaan Öljymäki oli se paikka josta Jeesus otettiin ylös taivaaseen ja enkelin sanoin Hän ”on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.”, mikä viittaa Hänen palaavan Öljymäelle aivan kuin jo Sak. 14:4 ennustaa). Tuolloin (j. 5) ”Herra, minun Jumalani tulee; kaikki pyhät sinun kanssasi” (vert. Juud. 1:14 ja Ilm. 19:11-14). Toiseksi, profetia esittää kaikkien pakanakansojen kääntyvän Israelia ja Jerusalemia vastaan. Taas kerran on syytä muistuttaa, että ennen Israelin jälleensyntymistä vuonna 1948 tällainen kaikki kansat käsittävä globaali sotilasliittouma ei olisi ollut edes mahdollinen. Edelleen, kylmän sodan jälkeen Lähi-Idän rauhan prosessia on ajettu kirjaimellisesti kaikkien pakanoiden taholta.

Toisen intifidan puhjettua syyskuussa 2000, Venäjän, Yhdysvaltojen, EU:n ja YK:n edustajat loivat niin kutsutun Lähi-Idän rauhankvartetin vihollisuuksien lopettamiseksi. Tämä neljän entiteetti käsittää kaikki pakanat, kuten Sak. 14:2 sekä Joel 3:2 edellyttää. Se on mainittu myös Sak. 1:18-19:sta, missä sanotaan: ”Ja minä nostin silmäni ja katsoin. Ja katso: neljä sarvea [sarvi on profetioissa valtakunnan vertauskuva. ks. Dan. 8:22]. Ja minä sanoin enkelille, joka puhutteli minua: 'Mitä nämä ovat?' Niin hän sanoi minulle: 'Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet Juudan ja Israelin ja Jerusalemin.'” Näky liittyy siihen aikaan, kun ”Minä käännyin Jerusalemin puoleen armahtavaisuudessa. Minun temppelini siellä rakennetaan, sanoo Herra Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin ylitse.” (j. 16). Vaikka näky toteutuikin jo toisen temppelin rakentamisessa, tämä oli vain sen esitäyttymys. Näyn lopullinen täyttymys liittyy kolmannen temppelin päiviin, mikä ilmenee jo siitä, että ensimmäisen temppelin aikana Jerusalemia, Israelia ja Juudaa ei hajottanut neljä valtakuntaa kuten näyssä edellytettäisiin.

Edelleen, Sakarja sai näyn Persian kuningas Dareios I:n toisena vuotena vuonna 520 eKr. (Sak. 1:1). Näky neljästä sarvesta oli tuolloin vielä edessäpäin. Myöskään Prinssi Tituksen aikana Jerusalemia ei hajotettu neljän valtakunnan taholta. Näin ollen näyn tulee liittyä vihan aikaan tai Ilmestyskirjan neljän hevostiehen päiviin, mitkä Sak. 1:8-11 myös mainitsee Sakarjan kuudennen luvun lisäksi. Kun yhdistämme tämän Sak. 14:2:een, ymmärrämme, että kaikki kansakunnat käsittävä neljän valtioliiton sotilasliittouma tulisi hajottamaan Israelin vihan ajan puolivälissä. *Kolmanneksi*, Sak. 14:2:n mukaan tämä invaasio ei hävittäisi koko Jerusalemia vaan hajottaisi vain *puolet* siitä. Tänäpäin Jerusalemiin jaetaan Länsi- ja Itä-Jerusalemiin, missä sijaitsee Jerusalemin Vanha Kaupunki ja kiistelty Temppelevuori. Ennen kuin Itä-Jerusalemiin päättyi kuuden päivän sodassa Israelin haltuun, Jordania miehitti sitä – kuten myös Länsirantaa – vuosina 1948-67 ilman YK:n valtuutusta. Tuolloin niin palestiinalaiset kuin kansainvälinen yhteisökin ei boikotoinut Jordaniaan laitonta miehitystä.¹

Israel on pitänyt Länsi- että Itä-Jerusalemiin jakamattomana pääkaupunkinaan vuodesta 1980 lähtien, mutta vuonna 1988 PLO ilmoitti Itä-Jerusalemin Palestiinan pääkaupungiksi. Syyskuussa 28. 2000 Israelin edesmenneen pääministeri Ariel Sharon vieraili Temppelevuorella yli tuhannen poliisivoiman saattamana ja julisti, että alue tulisi jäämään Israelin pysyvään hallintaan. Teon väitettiin provosoineen Palestiinan toisen Intifidan vaikka tosiasiallisesti Jasser Arafat oli suunnitellut kansannousua jo ainakin

1 Pasi Turunen: Kielletyt Hedelmät (Kuva ja Sana, 2013) sivu 15

heinäkuusta lähtien palattuansa epäonnistuneista Camp David neuvotteluista.¹ Lähi-Idän rauhankvartetin lopullisena pyrkimyksenä on, että Israel vetäytyisi Länsi-rannalta ja Itä-Jerusalemista samalla tavoin kuin se vetäytyi jo Gazasta vuonna 2005. Ainakin se on ollut kansainvälisen yhteisön tunnustaman palestiinalaisten ”maltillisen” edustajan Mahmoud Abbasin ehdoton vaatimus. Hän on toistuvasti sanonut, että tulevaan palestiinalaisvaltioon ei saisi jäädä yhtäkään juutalaista. Eli sen sen tulisi olla juutalaisista puhdistettu alue – *judenrein*. Tämä oli natsien termi juutalaisten kansanmurhalle.

Länsirannan juutalaissiirtokuntia on perusteltu laittomiksi Geneven Sopimuksen artiklan 49 valossa, mikä kieltää miehittäjä valtiota siirtämästä omia kansalaisiaan miehitetuille alueille. Mutta, kuten moni kansainvälisen lain asiantuntija on jo todennut, tämä perustuu sen vääristyneeseen tulkintaan. Esimerkiksi, sopimuksen kyhäämisessä mukana ollut Morris Abram on sanonut, että alkuperäistä säädöstä ”ei laadittu sellaisia tilanteita varten, kuten Israelin siirtokunnat miehitettyillä alueille, vaan pikemminkin ajatellen suurien ihmismäärin pakkosiirtoja, karkottamista ja uudelleen asuttamista”. Edesmennyt professori Julius Stone, joka oli 1900 -luvun yksi johtava kansainvälisen oikeuden asiantuntija, onkin huomauttanut tämän tulkinnan absurdiudesta:

Meidän olisi todettava, että artiklan 49(6) vaikutus olisi pakottaa Israelin valtio huolehtimaan (tarpeen vaatiessa väkisin) siitä, että näiden alueiden, huolimatta niiden vuosituhantisesta yhteydestä juutalaiseen elämään, tulisi ikuisesti olla *judenrein* [puhdas juutalaisista]. Ajautuisimme ironiasta absurdiin tilanteeseen väittäessämme, että artikla 49(6), jonka tarkoitus oli estää natsityyppisen kansanmurhan toistuminen puhdistamalla natsien metropolit juutalaisista, on nyt tullut merkitsemään sitä, että... Länsirannasta... on tehtävä *judenrein* ja että se on pidettävä sellaisena vaikka siten, että Israelin valtio käyttää voimakeinoja omia asukkaitaan kohtaan. Maalaisjärki sekä asianmukainen historiallinen ja funktionaalinen asiayhteys sulkevat pois tällaisen artikla 49(6):n tyrannimaisen tulkinnan.

Israelin miehityksen väitetään myös halveksivan YK:n päätöslauselma numero 242:tta, mikä vaati Israelia vetäytymään kuuden päivän sodassa vallatuilta alueilta. Mutta tässäkin tapauksessa monet päätöslauselmaa laatineista, kuten Yhdysvaltojen edustaja Arthur J. Goldberg ja Yalen yliopiston oikeusprofessori Eugene V. Rostow, huomauttaa, että koska päätöslauselmasta puuttuu määräävä artikkeli [the] ja sana ”kaikki”, se ei vaadi Israelin vetäytymistä kaikilta miehittämiltään alueilta, vaan kehottaa että osapuolet neuvottelisivat ”turvallisista ja tunnustetuista rajoista”. Sotaa edeltänyt raja ei ollut sen enempää turvallinen kuin se olisi ollut kansainvälisesti tunnustettu.²

Sakarjan 14. lukua on tarkasteltava rinnakkain niin Daniel 9:27:n, 11:41:n, Matt. 24:16:sta, Luuk. 21:20:n kuin Ilmestyskirjan 12. luvun kanssa. Näistä jokainen käsittelee Antikristuksen hyökkäystä Israeliin vihan ajan puolivälissä. Dan. 9:27 ennustaa, että Antikristus saa Israelin tekemään liiton sen vihollisten kanssa yhden vuosiviikon ajaksi (360 päivän kuuvuotta X 7 = 2520 päivää) ja sen puolella välissä hän lakkauttaa temppeleuhrit juuri rakennetussa kolmannessa temppeleissä; ja ”kauhistusten siivellä tulee eräs, joka saa aikaan hävitystä, kunnes säädetty loppu on jaettu hävittäjälle” (KJV). Juuri tähän profetiaan Jeesus viittasi, kun Hän sanoi, ”Kun te siis näette hävityksen

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Ariel_sharon#Campaign_for_Prime_Minister.2C_2000.E2.80.932001

2 Pasi Turunen: Kielletyt Hedelmät (Kuva ja Sana, 2013) sivut 23-26

kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka tämän lukee, se tarkatkoon – silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille”.

Dan. 9:27:ssä hänet assosioidaan edellisessä jakeessa mainittuun Prinssi Titukseen, jonka myös Jeesus yhdisti Antikristukseen sanoessaan Luuk. 21:20:ssä: ”Mutta kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö.” Näitä kahta historia eri persoonaa käsitellään yhdessä, koska molemmat tunkeutuvat Jerusalemiin aikana kun juutalaiset asuvat isiensä maassa, ja molemmat lähettävät heidät pakkosiirtolaisuuteen (jälkimmäisessä se kestää vain 1260 päivää, ks. Ilm. 11:2). Jerusalemin piiritystä edeltää Antikristuksen vierailu juuri valmistuneessa kolmannessa temppelissä Temppeleluorella, jolloin hän paitsi lakkauttaa juutalaiset uhritoimitukset myös astuu temppelein kaikkein pyhimpään ja julistaa olevansa Jumala (2. Tess. 2:4). Koska Daniel ja Ilmestyskirja antaa tarkan ajoituksen vihan ajan tapahtumille, tiedämme tämän visiitin esiintyvän 30 päivää ennen kuin pakana kansojen sotajoukot tunkeutuvat Jerusalemiin.

Tämä selviää Dan. 12:11-12:sta, jossa enkeli sanoo, että jokapäiväisen uhrin poistamisesta ja hävityksen kauhistuksen asettamisesta olisi loppuun 1290 päivää ja 1335 päivää. Vaikka näyssä ei kerrota mihin tapahtumiin nämä kaksi aikamäärettä päättyy, on selvää että siinä viitataan Jeesuksen paluuseen Öljymäelle (1290 päivää) ja Hänen tuhatvuotisen valtakuntansa perustamiseen (1335 päivää). Dan. 9:27:stä taas selviää, että Antikristuksen liitto päättyisi 1260 päivää jokapäiväisen uhrin lakkauttamisesta. Joten erotus liiton päättymisen ja Jeesuksen paluun välillä on 30 päivää. Todennäköisesti nämä 30 päivää viittaa Harmageddonin sodan keston (ks. ensimmäisen luvun alaluku *Ilm. 7:1–9:13/16:12 = 70. vuosiviikko*). Usein Dan.9:27:ttä opetaan siten, että Antikristus rikkoisi Israelin kanssa tekemänsä liiton, mutta profetiassa ei sanota, että tämä liitto hajoaisi. Tulisi käsittää, että Temppelein häpäisyssä ja Jerusalemin miehityksessä ei ole kyseessä liiton rikkominen vaan sen sotilaallinen täytöntöönpano.

Tämä merkitsee Israelin pakottamista kahden valtion -suunnitelmaan, jossa Itä-Jerusalem ja Länsiranta ”puhdistetaan” juutalaisista Abbasin toiveiden mukaisesti Lähi-Idän kvartetin kansainvälisen sotilasliittouman toimesta. Tämän nelikon sotilaallinen hyökkäys Länsirannalle ja Itä-Jerusalemiin täyttäisi profetian vaatimukset täsmällisesti. Kuten jo huomioimme, tämän allianssin tulisi käsittää kaikki pakana kansat (Sak. 14:2, Jooel 3:2). Sen tulisi muodostua neljästä valtakunnasta (Sak. 1:18-19). Sen tulisi repiä puolet Jerusalemista ja luovuttaa se pakananoiden tallattavaksi 42 kuukauden ajaksi (Sak. 14:2, Ilm. 11:2). Ilm. 11:2 edelleen täsmentää, että pakanoiden miehittäväksi joutuva puolisko olisi Itä-Jerusalem. Sen päämääränä ei ole Israelin totaalinen tuho vaan Israelin Maan jakaminen (Jooel 3:2). Sen tulisi uhata vain Juudessa asuvia juutalaisia (Matt. 24:16:sta, Luuk. 21:21). Antikristuksen käsistä pelastuisi Edom, Mooab ja Ammonilaisten pääosa (Dan. 11:41).

Mitä viimeksi mainittuihin tulee, on se juuri sitä mitä rauhankvartetti tavoittelee. Sen päämäärä ei ole Israelin hävittäminen vaan Israelin maan jakaminen vuotta 1967 edeltäneille rajoille. Tässä jako suunnitelmassa Länsiranta irrotettaisiin Itä-Jerusalemin ohella Israelista, jolloin sen kapeimmaksi kohdaksi jäisi vain 15 km. (voisit juosta tämän

alle kahdessa tunnissa, joten mieti missä ajassa tankit voisi ylittää saman etäisyyden.) Nykyinen Länsiranta käsittää huomattavan osan siitä alueesta, joka Jeesuksen päivinä tunnettiin Juudeana. Rooman aikaiseen Juudeaan ei sisällynyt Länsirannan yläpuolella oleva Pohjois-Israel sen enempää kuin siihen olisi sisällynyt sen etelä puolella oleva Negevin autiomaakaan (Israelin puukkomainen etelä kärki). Vaikka se muodostaa yli puolet maan pintalasta Negevin asukasmäärä Israelin kokonaisuudesta on vain 8,2 % ja näistä 75 prosenttia (470 000) on juutalaisia.¹ Muinaisina aikoina tällä alueella sijaitsi Mooabin kuningaskunta. Joten Dan. 11:41:n mukaan Antikristuksen sotilasoperaatio ei ulottuisi Israelin eteläkärkeen.

Tämä on se alue jota rauhan kvartetin ei pyri riisumaan Israelilta maan pohjoisen ja läntisen piirikunnan ohella. Juudean ja Israelin kuningaskunnat sisälsi Länsirannan lisäksi ainoastaan maan pohjois- ja länsiosat. Rooman aikaiseen Juudeaan ei puolestaan kuulunut Israelin pohjoista piiriä, jossa ensimmäisellä vuosisadalla sijaitsi Jeesuksen koti seutu Galilea. Joten kun Jeesus varoitti, että Antikristuksen vierailu Temppelellä olisi aikamerkki välittömästä vaarasta, joka kohdistuisi Juudeassa asuviin juutalaisiin, hän puhui vain siitä alueesta, mikä tänään tunnetaan Länsirantana ja sen länsipuolelle jäävästä ”laillisesta” Israelista (mikä sisältää mm. Tel Avivin ja Länsi-Jerusalem). Negevin aluepiiri tai pohjoinen seutu ei kuitenkaan sisälly Matt. 24:16:sta varoitukseen.

Olen halunnut tähdentää tätä nimenomaista seikkaa, koska kvartetin ”rauhansuunnitelma” uhkaa juuri edellä rajatulla alueella asuvien juutalaisten olemassaoloa. Mutta eikö tämä uhkaa vain n. 500 000 juutalais-siirtolaista Itä-Jerusalemossa ja Länsirannalla? Kuinka Tel Aviv tai Länsi-Jerusalem altistuisi vaaraan jos kansainväliset joukot jakaisi Israelin? On huomioitava että israelilaisten karkoitus miehityiltä alueilta ei tapahdu kuten Gazasta vetäytymisen tapauksessa Israelin Puolustusvoimien toimesta vaan kansainvälisen sotajoukon. Kysymykseksi kuitenkin jää, että tuleeko IDF olemaan osa tuota kansainvälistä sotilasliittoumaa. Toisin sanoen, kääntyykö Israel omia kansalaisiaan vastaan ja pakottaa juutalais-siirtokuntien purkamisen Länsirannalla ja Itä-Jerusalemossa, koska uskoo sen olevan ainoa keino rauhan saavuttamiseksi. Sak. 14:14:sta mukaan ”myös Juuda on sotiva Jerusalemissa”, mutta jakeesta ei selviä, että sotiiko IDF kansainvälisiä joukkojen rinnalla vai heitä vastaan.

Vaikka profetian yksityiskohdat eivät ole selvillä, tämä kirjoittaja ei usko, että Israelin puolustusvoimat sotisi omia kansalaisiaan vastaan Sak. 14:sta hyökkäyksessä. Jo se, että tämä tapahtuu kansainvälisten joukkojen toimesta kertoo siitä, että Israel ei tule myöntymään kvartetin ehtoihin vetääkseen juutalais-siirtokunnat miehityiltä alueilta. Kansainvälinen yhteisö ei tule enää odottamaan Israelin vastausta vaan ryhtyy itse toimiin siirtokuntien purkamiseksi. Tässä kohtaa tilanne kehittyy siihen, että se ei uhkaa enää vain juutalais-siirtokuntia vaan koko Israelia. Profetia vaatii Israelin ja Jerusalemin piirittämistä pakanoiden taholta. Kuinka IDF voisi olla mukana oman maansa itsemurha-operaatioissa? Tällainen tulkinta ei yksinkertaisesti ole uskottava. Siten profetia vaatisi Israelin ajautuvan sotaan koko kansainvälistä yhteisöä vastaan. Tässäkö kohtaa se avaisi sen ydinase arsenaalinsa – joita Israelilla uskotaan olevan 100-400 vaikka virallisesti

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Negev#Demography>

niiden olemassaoloa ei ole myönnetty – epätoivoisessa kamppailussa olemassaolostaan?
Tähän viittaisi ainakin seuraava jae:

Ja tämä on oleva vitsaus, jolla Herra rankaisee niitä kansoja, jotka sotivat Jerusalemiä vastaan: hän mädättää siltä kansalta lihan, kun se vielä seisoo jaloillaan, sen silmät mätänevät kuopissansa, ja sen kieli mätänee sen suussa. (Sak. 14:12)

Israelin Herra ennustaa vihan ajan viimeisistä päivistä: ”Sillä katso, niinä päivinä ja siihen aikaan, kun minä käännän Juudan ja Jerusalemin kohtalon, minä kokoan kaikki pakanakansat, vien ne alas Joosafatin laaksoon ja käyn siellä oikeutta niitten kanssa kansani ja perintöosani, Israelin, tähden. Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat jakaneet minun maani.”. Joosafin tai Kidronin laakso Oljymäen lähellä, johon Jeesus tulisi palaamaan, tulee olemaan Harmageddonin sodan verisimmistä teurastus areenoista Tel Megiddon ohella. Onkin siten melkoisen tragikoomista, kun käsitämme että kvartetin Tiekartta rauhaan onkin lopulta Tiekartta Harmageddoniin.

Antikristuksen ja Hamasin liitto

Tähän asti lukijalle on jo luultavasti selvinnyt, ettei Antikristus olisi Israelin ystävä vaikka Kirjoitukset vaativatkin, että hän onnistuu uskottelemaan näin vihan ajan puoli väliin asti, jotta juutalaiset vastaanottaisi hänet Israelin kauan odotettuna Vapahtajana. Mutta tästä eteenpäin hänen päämääränsä olisi Israelin täydellinen tuho (Ilm. 12). Koska sama päämäärä on jihadistien ryhmien, kuten Hamasin, tavoite numero yksi, on selvää että hän muodostaisi lopulta liittouman Hamasin kanssa, jonka perustuskirjassa sanotaan: ”Ei ole olemassa neuvoteltavissa olevaa ratkaisua. Jihad on ainoa vastaus. Palestiinan vapautus [juutalaisvaltion tuho] on jokaisen palestiinalaisen henkilökohtainen velvollisuus.”¹

Tässä syystä onkin äärimmäisen tärkeää tarkastella Eglannin kruununperillisen suhdetta juutalaisiin ja juutalaisvaltion. Julkisuudessa hän on esiintynyt uskonnollisten yhteisöjen – mukaanlukien juutalaisten – puolustajana ja pyrkinyt edistämään uskontojen rauhanomaista rinnakkaiseloä. Hän on tehnyt useita vierailuja synagoogiin, pukeutunut kipaan ja varoittanut ”näkyvästä antisemitismin noususta yhdessä muiden myrkyllisten ja heikentävien suvaitsemattomuuden muotojen kanssa”² Näin Jerusalem Post raportoi hänen sanoneen brittilehti Guardianille kesäkuussa 2013. Samaisessa artikkelissa ilmeni kuinka Britannian parlamentin jäsen Patrick Mercer aiheutti hieman aikaisemmin samassa kuussa kohun herjaamalla IDF:n sotilasta ”veriseksi juutalaiseksi”.

PressTV taas kertoi syyskuussa 2013 kuinka Charles esitti ”kaikkein selkeimmän kuuliaisuus näytöksensä juutalaisten kanssa” osallistumalla, ensimmäisenä Britannian kuninkaallisesta perheestä, Yhdistyneen Kuningaskunnan päärabbin virkaan vihkiäisiin. PressTV:n mukaan ”Britannian kuninkaallisella perheellä on vahvat yhteydet Israelin Sionistiseen hallitukseen ja Israelia tukeviin juutalaisryhmiin Britanniassa. Yhdessä

1 (artikla 13 ja 14) http://en.wikipedia.org/wiki/Hamas_Covenant#Content

2 <http://www.jpost.com/Jewish-World/Jewish-News/Prince-Charles-concerned-of-rise-in-antisemitism-in-Britain-317680>

tällaisessa yhteyksien näytössä ennen Charlesin äskeistä *tempua*, hallinnon presidentti Shimon Peres lähetti Charlesin pojalle Williamille ja hänen vaimolleen sinisen puvun heidän vastasyntyneelle pojalleen viestillä 'Israelista rakkaudella' painettuna paitaan. Britannian kuninkaallisilla on myös traditio ympärileikata heidän vastasyntyneet pojat Mohelin taholta, mikä on juutalainen sana ympärileikkauksen ammatinharjoittajalle. *Charles itse oli yksi noista vauvoista.*

Tämän lisäksi on myös valtavia spekulatioita suunnattomista peite yhteyksistä Britannian kuninkaallisten ja Israelin hallinnon välillä, mikä sisältää raportit yhteisistä taloudellisista ja poliittisista intresseistä ja menee niin pitkälle että vetää kuninkaallisille juutalaisen sukulinjan. Spekulatiot perustuvat vain harvoin konkreettiseen todisteeseen, *sillä kuninkaalliset pitävät heidän todelliset suhteensa juutalaisiin salassa*, mutta kuten suosittu historioitsija Simon Sebag Montefiore sanoo 'historiallisesti Britannian kuninkaallisella perheellä on ollut ystävälliset suhteet juutalaisen yhteisön kanssa'" (kursivointi lisätty).¹ Kasvaneen juutalaisvastaisuuden lisäksi Prinssi on ilmaissut huolensa myös kristittyjen kiristyneestä tilanteesta Lähi-Idässä.

Christian Post uutisoi joulukuussa 2013, kuinka Prinssi varoitti maailmaa enää "sivuuttamasta tosiasiaa, että he [kristityt] ovat kasvavasti fundamentalisti islamistien tarkoituksellisena kohteena" Prinssi sanoi, että "kristinusko syntyi kirjaimellisesti tuossa maailman osassa ja että emme saisi unohtaa meidän Lähi-Idän veljiämme ja siskojamme Kristuksessa." Hän kehotti kaikkia lännen kristittyjä rukoilemaan heidän puolestaan. Juutalaisten rabbien kuin myös Jordanian Prinssi Ghazi Bin Muhammadin kerrottiin jakavan Charlesin "syvän huolen." Samoin Israelin suurlähettiläs Daniel Taub huomautti: "Ikävä kyllä, Israel on ainut maa alueella, missä kristitty väestö kasvaa, ja olen kiitollinen Prinssi Charlesille että hän on kiinnittänyt huomion tähän tärkeään asiaan."² "*Meidän Lähi-Idän veljemme ja siskomme Kristuksessa*" – Tässä Prinssi puhuu kuin tosikristitty, jolla on sydämessään aito huoli Kristuksen Ruumiin jäsenistä, johon hän itsensäkin lukee.

Mutta älä tule harhautetuksi. Todelliset päämäärät hänen retoriikkansa takaa paljastuu jo edellä mainitusta Christian Postin artikkelista. CP:n mukaan Prinssi selitti:

Lähi-Itä [ei ole] ainoa osa maailmaa, jossa kristityt kärsivät. Mutta, huomioiden erityisen kiireelliset olosuhteet jotka he kohtaavat, tunnen sen merkitykselliseksi vetää huomion heidän nykyiseen ahdinkoonsa. *On ennen kaikkea tärkeää huomauttaa, että kristittyjen heikkeneminen alueella edustaa suurta takapakkia rauhalle, sillä he ovat osa yhteiskunnan rakennetta, jotka toimivat usein sillan rakentajina muiden yhteisöjen välillä...* Sen jälkeen kun Egyptin armeija kaatoi Mohammed Morsin, presidentin tukijat syyttivät Egyptin kristittyjä hänen erottamisestaan ja käyttivät sitä väkivaltaisesti ja tuhoisasti ruoskiakseen Koptista yhteisöä. Vaikka kristityt muodostavat täällä 10 prosenttia väestöstä, sitten elokuun, lukemattomia heidän kirkkojaan ja instituutioitaan on poltettu tai tuhottu. Lokakuussa asemies avasi tulen Koptien häätöjuhlassa ja tappoi neljä ihmistä. Lisäksi, egyptiläisiä viranomaisia on myös syytetty välinpitämättömyydestä iskujen aikana ja etteivät he uhmanneet tai syyttäneet islamisteja. Prinssi sanoi, että voimistunut väkivalta ja vaino kristittyjä vastaan vuonna 2013 täytyi olla käännekohta miten muu maailma vastasi. "*20 vuoden ajan, olen yrittänyt rakentaa siltoja islamin ja kristinuskon välille ja karkottaa tietämättömyyden ja väärinymmärrykset.* Ydin ajatus on se, että olemme nyt saavuttaneet kriisit missä sillat on nopeasti tuhottu tarkoituksellisesti niiden taholta joilla on uskottu intressi tehdä näin – ja tämä on saavutettu pelottelulla, valheellisilla syytöksillä ja

1 <http://www.presstv.ir/detail/2013/09/03/321837/uk-prince-acts-jew-at-rabbi-inaugural/>

2 <http://www.thejc.com/news/uk-news/114135/christians-risk-says-chief-rabbi-mirvis-and-prince-charles>

järjestelmällisellä vainolla – *mukaanlukien kristityt yhteisöt.*¹ [kursivointi ja alleviivaus lisätty]

Tässä hän linkittää ”huolensa” Lähi-Idän kristityistä vuonna 1993 pitämäänsä puheeseen islamista ja lännestä, jota siteerasimme tämän luvun edellä. Samaiseen puheeseen, jossa hän totesi, että ”islam voi opettaa meille tänään myötätunnon suuntaa ja elämistä maailmassa minkä kristinusko itse on köyhemmyytensä vuoksi menettänyt.” Sama mies syytti juutalaiskristillistä uskoa maailman ympäristö ongelmien perimmäisenä lähteenä ja sama mies ylisti Philip Pullmanin fantasia trilogiaa, jonka pohjimmainen viesti kirjailijan itsensä mukaan on juutalaiskristillisen Jumalan tappaminen. Uskotko siten todella, että Prinssi olisi aidosti huolissaan ”kristityistä veljistään ja sisaristaan Kristuksessa”? Tai että hänen huolensa antisemitismien noususta olisi todellista. Kuten sitaatin alleviivattu osuus tähdentää, Prinssin maailmankatsomuksessa osa kristityistä kantaa yhtäläillä vastuun ”siltojen repimisestä” ja väkivallan lietsomisesta kuin fundamentalisti islamistit. Vuoden 1993 puheessaan hän ilmaisi tämän ajatuksen hyvin selkeästi:

Samaan aikaan emme saa olla houkuteltuja uskomaan, että ekstremismi olisi jollain tapaa muslimien perus-olemus. Ekstremismi ei ole sen enempää islamin yksinoikeus kuin se on toisten uskontojen, mukaanlukien kristinuskon. Suuri enemmistö muslimeista, vaikka henkilökohtaisesti hurskaita, ovat maltillisia politiikassa. Heidän on ”keskitien uskonto.” Profeetta itse ei koskaan pitänyt ja pelkäsi ekstremismia. Kenties islamilaisen revivalismin pelosta, mikä sävytti 1980 -lukua, on nyt lännessä alkanut antaa tietä aitojen hengellisten voimien ymmärtäminen tämän lainehdinnan takana. Mutta jos aiomme ymmärtää tätä tärkeää liikettä, meidän tulee oppia erottamaan selvästi sen välillä mitä suuri enemmistö muslimeista uskoo ja heidän joukossaan pienen väemmistön kauhea väkivalta, jonka sivistyneiden ihmisten tulee kaikkialla tuomita.²

”Profeetta itse ei koskaan pitänyt ja pelkäsi ekstremismia.” Tätä ei voi lukea muuta kuin huvittuneisuudella. Sama profeetta mestautti itse 600 -900 juutalaista Quraiza heimon jäsentä ja kehotti seuraajiaan käymään jihadia vääräuskoisia vastaan. Jos hän eläisi vielä tänään, olisi hän palkinnut Osama Bin Ladenin kultamitalilla ja tarjonut turvapaikan, niin ettei Yhdysvaltain armeijan erikoisjoukot olisi löytäneet häntä toukokuussa 2011. Prinssi näyttää uskovan, että uskonnollista ekstremismia esiintyisi yhtäläillä kaikissa uskonnoissa eikä olisi yksinomaan vain islamin erityispiirre. Vaikka tämä varmasti pitääkin paikkansa, on äärimmäisen vaarallista jos emme suostu tunnustamaan islamin itsensä perustuvan murhaavalle vihan ideologialle – jos emme näe terrorismin yhteyttä Koraanin opetuksiin ja islamin vuosisatoja jatkuneelle sotaisuudelle.

Maalliset hallitsijat ovat kautta historian käyttäneet tiettyjen ihmisryhmien ahdinkoa poliittisten päämääriensä saavuttamiseksi. Niinpä esimerkiksi vuonna 1938 Hitler miehitti Tšekkoslovakian pohjoiset ja läntiset alueet ”suojellakseen siellä asuvaa saksalaista väestöä” ja juuri tällä hetkellä Venäjän ”tsaari” Vladimir Putin käyttää samaa veruketta oikeuttaakseen aggressiivisen voimapolitiikan Venäjän entisiä alusmaita vastaan.³ Esitimme kirjani neljännessä luvussa, että Antikristus miehittäisi vihan ajan

1 <http://www.christianpost.com/news/prince-charles-expresses-fear-for-middle-eastern-christians-calls-on-western-christians-to-pray-for-them-111127/>

2 <http://www.islamicentre.org/articles/west.htm>

3 http://www.iltalehti.fi/ukrainan-kriisi/2014030318090012_uk.shtml

puolivälissä Britannian entiset alusmaat – Persianlahden, Israelin ja Egyptin – ennen kuin ”sanomat idästä ja pohjoisesta säikähdyttävät häntä”, jolloin ”hän lähtee täynnä kiukkua hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omiksi” (Dan. 11:44).

Voisiko profeetallinen kuvamme olla yhtään kirkkaampi. Samoin kuin Britannia miehitti 1880 -luvulla ja ensimmäisessä maailmansodassa Egyptin ja Palestiinan osana Imperiumin huolta Venäjän ja Saksan kasvaneelle vaikutusvallalle, tulee Prinssi Charles palauttamaan nämä menetetyt alueet Britannialle osana geostrategista kilpailua Kiinan ja Venäjän kanssa ja tästä kilpailusta kehittyisi lopulta Harmageddonin konflikti, kun itä – Kiina liittolaisineen – ja pohjoinen – Venäjä liittolaisineen – kääntyy Prinssin läntistä hegemoniaa vastaan. Tätä ennen hän käyttäisi Lähi-Idän kristittyjen ahdinkoa tekosyynä näiden maiden sotilaalliseen miehittämiseen hänen ”taistelussaan terrorismia vastaan.” Hänen näennäinen tavoitteensa olisi rauhan ja uskontojen rinnakkaiselon edistäminen, mutta todelliset syyt olisivat tietysti geopoliittisia – saada ylivalta Kiinasta ja Venäjästä hallitsemalla Lähi-Idän strategisesti tärkeitä vesistöjä kuin myös öljy ja maakaasu -varoja.

Osana Antikristuksen tavoitetta tuoda ”rauha ja suvaisevaisuus” Lähi-Idän vihan täyttämälle alueelle, hän miehittää Egyptin lisäksi myös Ihanan Maan eli Israelin (Dan. 11:41). Prinssin – ja tosiasiaa koko kuninkaallisen perheen – suhde Israeliin on pysynyt arvoituksellisena, koska kuten PressTV ilmaisi ”kuninkaalliset pitävät heidän todelliset suhteensa juutalaisiin salassa”. Mutta miksi tällaista asiaa tulisi salata ellei se sitten ole sellaista, mikä ei kestä julkisuuden salamavalloja. Tulemme avaamaan kohta kuningasperheen salaiset arkistiot, joista paljastuu useita luurankoja mitä tulee toisen maailmansodan juutalaiskysymykseen ja holokaustiin. Heti Lontoon terrori-iskujen jälkeen 7. päivä heinäkuuta 2005, Prinssi Charles kiirehti puolustamaan islamia ”humanismin ja suvaisevaisuuden” uskontona kutsuen iskuja ”traditionaalisen islamin vääristymäksi.”¹

Mutta samoin kuin Lontoon entinen pormestari Ken Livingstone, joka palveli asemassaan vuosina 2000 – 2008, myös Prinssi Charles näyttää tuomitsevan islamilaisen terrorismin ainoastaan silloin, kun se kohtaa heidän omaa maataan ja kotikaupunkiaan. Lontoon metro-iskujen jälkeen Ken Livingstone – jota Alan Dershowitz, oikeustieteen professori Harvardin Yliopistossa, kutsuu ”klassiseksi antisemitistiksi” – esiintyi mediassa puolustamassa juutalaisia vastaan kohdistettua palestiinalaista terrorismia. Hän sanoi haastattelussa, joka esitettiin Simon Wiesenthal Centerin vaikuttavassa TV dokumentissa *Ever Again* antisemitismin uudesta noususta vuodelta 2006:

Jos nuori juutalais poika tässä maassa haluaa liittyä Israelin armeijaan ja päätyä tappaamaan operaatioissa palestiinalaisia ja voi palata takaisin, tämä on täysin laillista. Mutta jos nuori muslimi poika tässä maassa, joka saattaa ajatella: haluan puolustaa minun palestiinalaisia veljiäni ja siskojani ja pääsee mukaan, hänet leimataan terroristiksi. Ja luulen että se on tämä mikä on tartuttanut asenteen jolla me hoidamme näitä ongelmia.

Livingstonen sanoin ”palestiinalaisilla ei ole suihkukoneita, ei ole tankkeja, heillä on vain ruumiinsa käytettävänä aseinaan.”² Louise Ellman, parlamentin työväenpuolueen jäsen, kuitenkin huomautti Livingstonen käsittämättömän kieroutuneesta ajattelumaailmasta:

1 <http://rusnewsjournal.com/1/215362/>

2 http://archive.adl.org/special_reports/livingstone/livingstone.html#_UyUvnfl_tHU

Kaikkien on korkea aika, myös Lontoon pormestarin tajuta että terrorismin juuret löytyvät globaalista vihan ideologiasta. Ideologialla on perusrakenne ja se johtaa verenvuodatuksiin kaikkialla maailmassa. On sekä vaarallista että väärin erottaa terrorismi Britanniassa terrorismista muissa maissa, mukaanlukien Israelissa. Brittisyntyiset muslimit räjäyttivät Mike's Barin Tel Avivissa. Viha vei ne nuoret miehet Israeliin ja sama viha sai aikaan hirmuteot Lontoossa. On mahdotonta hyväksyä että iskut Britanniassa tuomitaan, mutta tuetaan samanlaisia iskuja siviilejä vastaan muissa maissa.

Nyt onkin paljastunut, että Prinssi Charles tukee myös palestiinalaista terrorismia, vaikka ei yhtä avoimesti kuin Livingstone. Tämä ilmeni Jeff Dunesin artikkelissa ”Miksi Prinssi Charles on tukemassa Hamasia?” huhtikuulta 2010:

Yksikään kuninkaallisen perheen jäsen ei ole vierailut Israelissa virallisessa roolissa. Prinssi Philip oli siellä 1994 ottaakseen osaa Yad Vashem seremoniaan kunnioittaakseen hänen edesmennyttä äitiään, ja Prinssi Charles osallistui pääministeri Yitzhak Rabinin hautajaisiin. Mutta koskaan ei ole ollut virallista valtionvierailua. Vuonna 2007 The Jewish Chronicle Britanniassa piti hallussaan sähköposti kirjeenvaihtoa osoittaen että Israel yritti järjestää vierailua Charljen lähimmältä avustajalta ensimmäisenä askeleena saada Prinssi tekemään virallinen vierailu Pyhään Maahan. Charles, joka on yhtä suosittu Saudi Arabiassa kuin Jerry Lewis Ranskassa, torjui hänen avustajansa halun tehdä vierailu koska Prinssi ei ikipäivänä olisi matkustamassa Israeliin. Kuten näet, Charlie ei ole suuri Juutalaisvaltion fani. Jälleen kerran Prinssi Charlie on osoittamassa halveksuntaansa juutalaiselle verelle, Britannian kruununperillinen, yhdistyi pääministeri Gordon Brownin kanssa lainaamalla ääntänsä hyväntekeväisyysjärjestölle, mikä kerää rahaa Hamasille.

Hyväntekeväisyysjärjestö, jota ylistivät viime viikolla Gordon Brown ja Walesin Prinssi on välittänyt satoja tuhansia puntia ryhmille kuten Hamas, kielletyille terroristi organisaatioille, turvallisuus voimien mukaan. Pääministeri ja kruununperillinen henkilökohtaisesti ylisti Muslim Aidia, jonka omat tilikirjat osoittavat että se maksanut vähintään £325,000 Gazan Islamilaiselle Yliopistolle, missä johtavat Hamas hahmot opettavat, ja £13,998 al-Ihsan Charitable Societylle, joka on merkitty Amerikan hallituksen toimesta ”terrorismin rahoittajaksi” ja edustajaksi Palestinian Islamic Jihad terroristi ryhmälle.

Turvallisuus lähteet myös väittävät että Muslim Aid on auttanut välittämään lisäksi £210,600 kuudelle muulle organisaatiolle Gazan kaistalla sitten heinäkuun 2009, jonka kaiken he sanovat olevan yhteydessä Hamasiin. Muslim Aid on kielletty Länsi Rannalta Israelin hallituksen toimesta, minkä se sanoo olevan Union of Goodin jäsen, hyväntekeväisyysjärjestöjen liittouma jotka keräävät rahaa Hamasille. Hamas on kielletty kertakaikkisesti EU:ssa, mikä on nimennyt sen terroristi organisaatioksi.

Video puheessa Muslim Aidin 25 -vuotis päivällisillä keskiviikkona, herra Brown ylisti järjestön ”arvokasta työtä” ja sanoi: ”Toivon Muslim Aidille ja sen intohimoiselle ja sitoutuneelle miehistölle ja tukijoille kaikkea parasta saavutusten toiselle 25:lle vuodelle.” Muslim Aidin lähettämän kutsun mukaan, herra Brownin oli tarkoitus puhua omassa persoonassaan päivällisillä, mutta perui viime minuutilla. Kuitenkin toinen hallituksen jäsen, Shaun Woodward, Pohjois Irlannin Sihteeri, puhui, kuin myös konservatiivisen etupenkin jäsen, Andrew Mitchell MP. Kaksi muuta, Sadiq Khan ja Gareth Thomas, otti päivälliseen osaa.

Prinssi lähetti viestin sanomalla että ”meidän maamme on uskomattoman onnekas voidakseen omistaa järjestöjä kuten Muslim Aid, jotka eivät tuo ainoastaan apua, vaan myös toivoa kaikkein tarvitsevimmille”. Muslim Aidilla, perustettu kovan linjan Itä Lontoon Moskeijalle, on läheiset kytkökset Islamic Forum of Europeen (IFE), a fundamentalistinen muslimi ryhmä, joka on perustettu samoille virastoille. Muslim Aid keräsi enemmän kuin £24 miljoonaa viime vuonna ja on antanut vähintään £830,000 julkista rahaa. Se väittää palvelevansa ihmiskuntaa ”huolimatta poliittisista kytköksistään” ja tukevansa ainoastaan laillisia

lallisia organisaatioita. *Kuitenkin, yksi ulkomainen turvallisuus lähde sanoi: "Olemme avaamassa silmämme heille. Menneisyydessä he tukivat Hamas järjestöjen ulointa reunaa Gazassa. Nyt he tukevat ydintä."* Gazan Islamilainen Yliopisto, jonka Hamasin perustaja Sheikh Ahmed Yassin loi vuonna 1978, on johtava koulutus ympäristö tuleville Hamas johtajille ja kymmeniä sen nykyisiä johtajia opettaa tai on opettanut täällä. Ismail Haniyeh, Hamas johtaja, oli luottamusmies. Sitä kuvaillaan The New York Timesissa "yhdeksi pää keinoksi Hamasille kääntymään palestiinalaiset sen islamistista päämäärää varten" *Sen edistyneiden oppilaiden rehtorin on siteerattu sanoneen että juutalaiset pitäisi "teurastaa"*. Muslim Aid sanoi että Yliopisto oli rekisteröity Palestiinan Kansallisen Hallituksen kanssa ja että maksu oli laillinen.

Toiset Hamasiin yhteydessä olevat organisaatiot mille Muslim Aid on välittänyt rahaa, turvallisuus lähteiden mukaan, oli National Association for Moderation and Development (£125,000), Islamic Society of Nuseirat (£37,000), Islamic Centre of Gaza (£21,000), Islamic Society of Khan Younis (£15,000), Khan Younis Zakat Committee (£7,600) ja Islamic al-Salah, Gaza (£5,000.) Osa tästä rahasta ei ollut kerätty Muslim Aidin itsensä toimesta vaan toisten avustusjärjestöjen. Sununtain Telegraph on nähnyt viralliset dokumentit, jotka tukevat näitä väitteitä. Seurat eivät ole olleet suoraan mukana sotilaallisissa aktiviteeteissa mutta on sanottu olevan osa Hamasin laajaa yhteiskunnallista ja kasvatuksellista verkostoa. Muslim Aid sanoo että se on "kansainvälinen kehitys" hyväntekeväisyysjärjestö. Kuitenkin, kahden viimeisen vuoden aikana mille tilikirjat on arkistoitu, se maksoi £174,965 Britannian Muslimi Neuvostolle, IFE:n ja sen liittolaisten hallitsema poliittiselle eturyhmälle, jolla ei ole mitään tekemistä katastrofi avun tai sotatoimialueiden kanssa. Se myös maksoi vähintään £550,000 Itä Lontoon Moskeijalle, mikä on läheisesti yhteydessä IFE:hen. Miksi piikittelen Charlesia, enkä Gordon Brownia? Se ei johdu siitä, että Prinssin korvat muistuttavat minua lapsuuteni suosikki Disney hahmosta (Dumbosta), vaan koska tulevana Kuninkaana hän tulee olemaan valtion pää ja paljon pisemmän aikaa kuin kukaan yksittäinen poliitikko.

En halua ehdottaa etteikö Prinssi Charlesilla olisi ehdottomasti minkäänlaista myötätuntoa juutalaiselle kansalle. Kun hänen poikansa Prinssi Harry oli tavoitettu pukeutumasta Nazi naamiaisasuun, hän pisti pojan pyytämään anteeksi, lähetti hänet vierailemaan Auschwitzissa ja pakotti hänet katsomaan Schindler's listan. *Todellinen kysymys silloin oli, että rankaisiko hän poikaansa itse "teosta" vai sen johdosta että aiheutti julkista kiusaantuneisuutta. Epäilen jälkimmäistä, erityisesti kun otat huomioon että hän on keräämässä rahaa järjestölle, jonka missio on tappaa juutalaisia.* ¹ [kursivointi lisätty]

Vain 11 päivää ennen kuin Lähi-Idän rauhan kvartetti kokoontui kansainväliseen huippukokoukseen Annapolisissa Israelin ja Palestiinan rauhan prosessin elvyttämiseksi, Israelin vaikutusvaltaisin sanomalehti Haaretz julkaisi uutisen otsikolla "Prinssi Charlesin avustajan sähköposti loukkaus Israelille antaa kipinän raivolle." Utinen paljasti, että kun Israelin suurlähettiläs Zvi Heifetz kutsui Prinssiä viralliselle valtion vierailulle Israeliin, hänen yksityis-sihteerinsä varamies Clive Alderton vastasi että kutsun "hyväksyminen tekisi vaikeaksi välttää monia tapoja missä Israel haluaisi Hänen Kuninkaallisen Korkeutensa auttavan kiillottamaan sen kansainvälistä kuvaa. Missä tapauksessa myöntäisi tavan madaltaa sen odotuksia [kansainväliseltä yhteisöltä]". Diplomaattinen loukkaus merkitsee ettei Prinssi tunnusta juutalaisvaltion kansainvälistä legimitettä sen nykyisiin rajoihin. Hänelle Israelin kutsu ei ole viesti henkilökohtaisesta ystävyys eleestä kuningasperhettä kohtaan, vaan Israelin hallituksen propaganda kampanja tehostaa sen kansainvälistä oikeutta vuonna 1967 vallatuille rajoille.

Tämä on hyvin merkittävä paljastus ei vain sen valossa mitä se kertoo Charlesin suhteesta juutalaisvaltion, mutta myös sen mitä jo tähdensimme kahdessa

¹ <http://www.redstate.com/diary/jeffdunetz/2010/04/08/why-is-prince-charles-supporting-hamas/>

aikaisemmassa alaluvussa. Antikristuksen luoma rauhansopimus käynnistää Danielin 70. vuosiviikon ja sen puolivälissä hän pakottaa Israelin tämän ”rauhan” ehtoihin kansainvälisen sotajoukon turvin lähettämällä nämä armeijat purkamaan ”laittomat” juutalais siirtokunnat Länsirannalta ja Itä-Jerusalemista. Seuraava lause Haaretzin uutista tekee tästä vieläkin profeetallisemman:

Brittiläiset hallitus lähteet ja lähteet kuninkaallisen perheen lähellä, ovat sanoneet ettei virallista vierailua voi tapahtua *ennen kuin rauhan sopimus Israelin ja sen naapureiden välillä toteutuu.* [kursivointi minun]¹

The Jewish Chronicle Online uutisoi 31. toukokuuta 2012, että ”Prinssi Chareles on paljon todennäköisemmin kuin koskaan valmistamassa valtion vierailua Israeliin ja saattaa matkustaa sinne seuraavan kolmen vuoden sisällä.” Uutisen mukaan kuninkaallisen perheen jäsenillä ”ei ole koskaan ollut virallista valtion vierailua Israeliin, vaikka pieni määrä yksityismatkoja on tehty sitten vuoden 1948. Sionisti Federaation presidentti Eric Moonman ennusti että Prinssi Charles saattaa pian tehdä uraauurtavan vierailun.” Chronicle myös kirjoitti että ”Israelin vihreä menestys on saanut hänet kasvassa määrin innostuneeksi vierailusta” ja että ”rauhanomainen tilanne Israelissa voi tehdä sen mahdolliseksi.”² On syytä muistuttaa, että se oli Elisabeth II:n isosisä George V, jonka hallitus julkaisi vuoden 1917 lopussa asiakirjan nimeltä *Balfourin julistus*. Siinä sanottiin:

Hänen Majesteettinsa [George V:nen] hallitus näkee suosiollisesti kansallisen kodin järjestämisen Palestiinassa juutalaiselle kansalle, ja tulee käyttämään heidän parhaita ponnistelujaan helpottaakseen tämän tavoitteen saavuttamista, on selvästi ymmärretty ettei mitään pitäisi tehdä, mikä vahingoittaa olemassaolevien ei-juutalaisten yhteisöjen siviili ja uskonnollisia oikeuksia Palestiinassa, tai oikeuksia ja poliittista asemaa, mitä juutalaiset pitävät missään muussa maassa.

Joidenkin arbiien taholta tämä asiakirja katsottiin ristiriitaiseksi brittien aikaisempiin lupauksiin McMahan-Hussein ja Sykes-Picot sopimuksissa, joista vain Balfourin julistus sai sittemmin Kansainliiton tuen. Koska Lähi-Idän konfliktin väitetään olevan seurausta näistä ristiriitaisista sopimuksista, Britannian ulkoministeriössä saatetaan mahdollisesti ajatella, että kuninkaallisten vierailu Pyhässä Maassa ennen rauhanomaisen tilanteen syntymistä olisi huonoa PR:ää, koska kuningaskunnan imperialistinen menneisyys kantaa osavastuun nykyiseen konfliktiin. Toisaalta tämä saattaa kertoa jotakin kuningasperheen suhteesta juutalaisiin, kuten todennamme muutamaa sivua tuonnempana.

Nyt Charles on rikkomassa tämän kuninkaallisen protokollan ja valmistelemassa korkean profiilin valtion visiittiä Israeliin vuoteen 2015 mennessä, mutta sen ehtona tulisi olla ”rauhanomainen tilanne Israelissa”. Joten Haaretz ja Jewish Chronicle ilmoittaa, että Prinssi Charles tekisi historiallisen vierailun Israeliin heti sen jälkeen kun Dan. 9:27:n 70. vuosiviikko alkaa. Vieläkö epäilet etteikö hän olisi juuri se *prinssi* mistä tämä profetia puhuu – tai etteikö hän olisi sama henkilö mistä Jeesus varoitti puhuessaan ”hävityksen kauhuksesta” pyhässä paikassa? (so. Temppelevuorella, mikä Prinssin mukaan on IDF:n ”laittomasti” miehittämää palestiinalaista Jerusalemiä).

1 <http://www.haaretz.com/news/e-mail-snub-to-israel-by-prince-charles-aides-sparks-furor-1.233388>

2 <http://www.thejc.com/news/uk-news/68326/prince-charles>

Samalla kun Prinssi on kieltäytynyt tekemästä julkista vierailua Israeliin – Lähi-Idän ainoaan demokratiaan – koska se auttaisi ”kiillottamaan sen kansainvälistä kuvaa”, hänelle ei muodostu tunnontuskia tehdä toistuvia reissuja alueen arabi-diktatatuureihin, jotka eivät epäröi käyttää sotavoimiaan heidän omia kansalaisiaan vastaan. Esimerkiksi 20. maaliskuuta 2013 Presidentti Obama aloitti paljon hypetetyin Lähi-Idän kierroksensa, jonka pääasiallinen tarkoitus oli uudelleen käynnistää pitkään jäissä olleet rauhanneuvottelut Israelin ja Palestiinan välillä, vaikka sen tärkeimmäksi saavutukseksi jäi Israelin ja Turkin suhteiden normalisoiminen (Turkki katkaisi diplomaattiset yhteydet Israeliin Gazan ”avustussaattue” -välikohtauksen jälkeen 31.5.2010). Suomessa saarnaaja Leo Meller ehti jo rinnastaa vierailun petokseen, jonka Antikristus tekisi Israelin kanssa (Jes. 28:15, Dan. 9:27, 11:23, Joh. 5:43).

Mutta vain vuorokautta ennen Obaman saapumista Israelin maaperälle, Prinssi Charles putsasi oman Lähi-Idän matkansa pölyt jaloistaan. Obaman matkan keskittyessä Israeliin, Charlesin reissu koski jälleen kerran vain muslimimaita – Jordaniaa, Qataria, Saudi Arabiaa ja Omania. Siitäkin huolimatta, että vaikkapa Saudi Arabian ihmis-oikeusrikkomukset ovat paljon pahempaa luokkaa kuin Israelin,¹ kruununperillinen ei ole huolissaan tavoista, jolla Saudi-regiimi saattaisi hyödyntää vierailua sen kansainvälisen kuvan kiillottamisessa ja maailman huomion poisvetämiseksi sen ihmisoikeustilanteesta. Tämän nyt voisi vielä ymmärtää sillä, että Saudi Arabia kuuluu lännen liittolaisiin toisin kuin esimerkiksi Iran, mutta edes sekään ei ole säästynyt Charlesin liehittelyltä. Vuonna 2004 helmikuun 9:nä Prinssi teki paljon kohutun valtion vierailunsa teokraattisen Iranin Islamilaiseen Tasavaltaan, joka sisältyy Pohjois-Korean ja Syyrian ohella Yhdysvaltojen määrittelemään *Pahan Akseliin* terrorismia sponsoroivista roistovaltioista.

Sen sijaan, että olisi kritisoinut maan surkeaa ihmisoikeustilannetta tai hallituksen rahallista ja henkistä tukea martyyri operaatioille ja jihadisti ryhmille Irakissa, Israelissa ja ympäri maailman, hän ylisti maan silloista presidentti Mohammad Khatamia ”filosofisesta elämäkatsomuksestaan, mukaanlukien hänen ajatuksiaan 'dialogiasta sivilisaatioiden keskuudessa.'”, kuten *payvand Iran news* -sivustolla Prinssin raportoitiin todennneen.² Prinssi kuvasi presidentin ajatuksia ”nykymaailman välttämättömyydeksi” ja vaati, että muodostettaisiin kansainvälinen neuvosto islamin ja lännen yhteisen maaperän tutkimiseksi.” Khatami sanoi, että ”Demokratia on välttämätöntä jokaiselle maalle ja globaalille yhteisölle. Kuitenkin demokratia jokaisessa maassa ei ole tarpeeksi; ennemminkin demokraattinen maailma täytyy ilmestyä, jossa kansakunnille on tarjottu yhtäläiset oikeudet.”

Khatami kertoi demokratian olevan ”prosessi, mitä ei voi muodostaa kirjoittamalla direktiivejä tai määräyksiä ulkopuolelta. Sen täytyy ennemminkin ilmestyä yhteisön sisältä ja tulla kulttuuriksi, mikä vaatii suvaitsevaisuutta yksilöiden joukossa.” Voin kuvitella hyvin Charlie ”pojan” kuuntelemassa presidentin ”viisauksia” suu auki

1 http://www.israelnationalnews.com/News/News.aspx/173056#.Uyvjrfl_tHU

Saudi Arabia on yksi niistä harvoista maista, joissa ristiinnaulitsemista käytetään yhä kuolemanrangaistuksena perustuen Allahin *omaan käskyyn* Koraanissa (Suura 5:33).

<http://www.theguardian.com/world/2013/mar/05/saudi-seven-crucifixion-armed-robbery>

2 <http://www.payvand.com/news/04/feb/1072.html>

innostuksesta väristen. Mutta presidentti Khatamille – joka seuraajiansa Ahmadinejadin ja Hassan Rouhanin tavoin edustaa vain keulakuvaa Iranin todelliselle yksinvaltiaalle Ali Khomeinille – Charles ei ole muuta kuin ”hyödyllinen idiootti.” Khatamin vetoomukset demokratiasta on kuin asekauppias hilluisi NATO:n päämajan edessä kädessään banderolli *make love, not war*, tai että öljybisneksen johtaja ravaisi katuja protestoimalla fossiilisiin polttoaineiden ympäristöhaitoista. Iranin todelliset päämäärät ovat kuitenkin kaukana ”dialogiasta sivilisaatioiden keskuudessa”. Tämä osoitetaan hyvin esimerkiksi Alex Traimanin ohjaamassa silmiä aukaisevassa dokumentissa *Iranium* vuodelta 2011.¹

Pimeä Perhesalaisuus

Prinssin kätkeytyä antisemismia ja hänen tukeaan islamistisille jihad-ryhmille ei voida käsittää, ellemmme ensin tiedosta hänen perheensä juutalaisvastaista historiaa. Voidaankin todeta, että Charlesin Israelin vastaisuuden juuret löytyy kuningasperheen historiallisesta antisemitismistä. Toisin sanoen, antisemiittiset asenteet olisi iskostettu Charlesin ajatuksiin jo hänen lapsuudesta lähtien. Väitän, että kruununperillinen olisi opetettu vihaamaan juutalaisia joko äitinsä Elisabethin, isänsä Philipin tai 101 vuotiaaksi eläneen isoäitinsä Elisabethin (1900 – 2002) taholta, josta Daily Mail taannoin kirjoitti: ”Charlesille, kuningataräiti oli paljon enemmän kuin vain isoäiti. Hänen varhaisimmista muistoistaan hänen elämänsä viimeiseen, se oli hän ei kuningatar, joka oli hänen neuvonantajansa, opastajansa, rauhoittajansa ja mentorinsa... Yksikään ei ymmärtänyt häntä niin kuin kuningataräiti. Yksikään ei vaikuttanut häneen kuten kuningataräiti.”²

Hitler kutsui häntä ”Euroopan vaarallisimmaksi naiseksi”, koska hän innoitti saarivaltiota heidän vastarinnassaan natsveja vastaan. Yhdessä miehensä Albertin eli George VI:n kanssa, heidät on tavallisesti nähty oikeamielisinä natsisimin vastustajina ja tämä havainnollistettiin Tom Hooperin ohjaamassa, 12 Oscar ehdokkuutta ja seitsemän Golden Globe -palkintoa voittaneessa *Kuninkaan Puheessa* (2010). Mutta totuus, kuten kohta osoitamme, on paljon karumpi kuin tämä Hollywoodin kaunistelema ”historia”. Tosiasiassa on mahdoton tietää mitä Kuningatar Elisabeth II ajattelee juutalaisista, koska hänen perustuslaillinen asemansa estää häntä esittämästä henkilökohtaisia ajatuksiaan. Tai kuten brittiläisen nyky-historian asiantuntija, professori Geoffrey Alderman ilmaisee:

Emme voi tietää mitkä ovat Kuningattaren näkemykset juutalaisista, koska hänen ei sallita ilmaista mielipiteitään julkisuudessa ja emme tule tietämään sitä pitkään aikaan, ellei koskaan. Minut on esitelty Kuningattarelle Buckinghamin Palatsissa, hän oli hyvin hyväntahtoinen ja hän huomasi selvästi kipani, mutta tämä ei tarkoita mitään. Hänen täytyy olla hyväntahtoinen kaikille.³

Vaikka meillä ei olekaan suoraa todistetta Elisabethin juutalaisvastaisuudesta, useat tekijät vihjaavat tähän suuntaan. *Ensinnäkin* hänen miehensä Prinssi Philip on kuuluisa

1 <http://www.youtube.com/watch?v=t4IDy-0CJbE>

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-107570/How-Charles-cope-loss-guiding-spirit.html>

3 <http://www.haaretz.com/news/features/let-them-eat-bagels-queen-elizabeth-s-relationship-with-the-jews-remains-a-mystery-1.433889>

rasistisista sutkauksistaan, joista kirjailija Phil Dampier kertoo, ”Useimpina kertoina hän tarkoittaa ne vitsinä. Mutta vähintäänkin hän loukkaa jokaista. Hän loukkaa jokaista kirjaimellisesti kymmenissä maissa, joten se ei ole todellakaan keskittynyt yhteen kansanryhmään, mutta sisältävät itsensä ja hänen perheensä. 'Philipismi' on ansainnut Prinssille lisänimen 'Tahdikkuuden Herttua.' Ne on raportoitu laajasti vuosien aikana ja kritisoitu epäsopivina, loukkaavina tai rasistisina.”¹ Esimerkiksi vuonna 1986 hän huomautti Kiinan vierailullaan brittiläiselle opiskelijalle, että ”jos jäät tänne yhtään pidemmäksi aikaa, palaat kotiin vinoilla silmillä.” (hänen poikansa taas kuvasi kiinalaisia viranomaisia ”kauhistuttaviksi vanhoiksi vahanukeiksi”).

Eräässä tilanteessa, kun Herttua kuuli Presidentti Obaman olleen aamupalalla Britannian, Kiinan ja Venäjän johtajien kanssa, hän tokaisi, ”voitko kertoa eron heidän välillään”. Kenialaiselta naiselta hän kerran kysyi, ”olet nainen, etkö olekin?”² Toiseksi, kuningatar ei ole koskaan hänen 60 -vuotisen valtakautensa aikana vierailut Israelissa, vaikka sen ulkoministeriö on lähettänyt hänelle useita kutsuja. Tämä on hyvin outoa, koska Yhdistyneellä Kuningaskunnalla on ollut niin merkittävä osuus modernin Israelin historiassa. Elisabeth II:n isosisän George V:n hallitus julkaisi *Balfourin julistuksen*, missä luotiin lailliset perustukset juutalaisvaltion muodostamiseksi, ja hänen isänsä George V:n hallitusaikana Israel itsenäistyi Britannian vallan alaisuudesta. Ottaen huomioon Brittiläisen Imperiumin tulehtuneen suhteen siionisteihin juuri Israelin synnyn edellä, kuningattaren poissaolo Israelista ei ole ainakaan kertonut hänen halustaan sovittaa näitä vanhoja kaunoja. On syytä muistuttaa, että heti toisen maailmasodan jälkeen Britannia oli sodassa Palestiinan juutalaisyhteisön kanssa siionisti järjestöjen Haganahin, Irgunin ja Lehin tehdessä aseellista vastarintaa brittien maahanmuutto rajoituksille, kun sadat tuhannat holokaustin eloonjääneet yrittivät etsiä parempaa elämää Palestiinassa.³

Vielä Israelin itsenäisyys sodan aikana Britannian sotavoimat avusti arabeja heidän yrityksessään ajaa vastasyntynyt juutalaisvaltio mereen.⁴ Israelin ja Britannian välit parani vasta Suezin kriisin (1956) aikana, kun Britannia taisteli Israelin ja Ranskan rinnalla Egyptin Gamal Abdel Nasseria vastaan. Suhteiden lämpeneminen ei kuitenkaan johtunut brittien hullaantumisesta Israeliin, vaan oli seurausta lähinnä taktisista syistä. Kriisin taustalla oli Nasserin suunnitelma Suezin kanavan kansallistamiseksi, mikä oli ollut brittien hallussa vuodesta 1875 lähtien. Sodan lopputuloksena Britannia menetti Suezin Egyptille ja tämän on katsottu olleen yksi rajapyykki Imperiumin luhistumisessa. Ellei Yhdysvaltain presidentti Dwight D. Eisenhower olisi onnistunut pakottamaan osapuolia rauhaan, kriisi olisi voinut johtaa Harmageddoniin, sillä Neuvostoliitto uhkasi ampua ydinohjuksilla Pariisiin ja Lontooseen,⁵ mikä olisi tuonut nopeasti helvetin koko asutetun maan päälle. Mutta Jumala varjeli ihmiskuntaa tältä, koska aika ei ollut vielä oikea.

1 <http://www.ilxor.com/ILX/ThreadSelectedControllerServlet?boardid=40&threadid=49287>

2 <http://www.mirror.co.uk/news/uk-news/prince-philip-quotes-relive-90-133848>

3 Oscar -palkittu dokumentti *The Long Way Home* (1997)

4 http://en.wikipedia.org/wiki/1948_Arab-Israeli_War#Anglo-Israeli_air_clashes

5 http://fi.wikipedia.org/wiki/Suezin_kriisi

Vertailun vuoksi sanottakoon, että Intiassa joka erkani brittiläisestä imperiumista vuotta aikasemmin kuin Israel (1947), Elisabeth II on vierailut kolme kertaa.⁶ Tosin tämä voidaan selittää sillä, että Intia on 24 kansakuntaa käsittävän kansainyhteisön jäsenmaa, jonka päämies Kuningatar on. Holokaustin isäntä maassa Saksassa hän on vierailut kuusi kertaa.⁷ Epäilemättä tämän taustalla on hänen perheensä vahvat sukujuuret Saksassa. Jos huomioimme brittien vihamielisen suhtautumisen juutalaisiin toisen maailmansodan aikana ja sen jälkeen, sekä kuningattaren oman perhetaustan Saksassa, on tahditonta käytöstä kieltäytyä kovia kokeneen kansan ulkoministeriön toistuvista kutsuista vierailu Israelissa. Eikö tällainen teko olisi paras mahdollinen julkinen demonstraatio Elisabethin ja koko kuningasperheen myötätuntoisesta suhteesta juutalaisiin. Hänen poissaolonsa antaa sen sijaan täyden syyn epäillä hänen mahdollista juutalaisvastaisuuttaan.

Tosiasiassa tämä on herättänyt jo monien juutalaistenkin ihmetyksen Israelin ulkovirastossa. Artikkelissaan ”Antakaa heidän syödä rinkeleitä: Kuningatar Elisabethin suhde juutalaisiin säilyy arvoituksellisena,” Haaretz kirjoitti 1. kesäkuuta 2012:

Näkemykset Israelin ulkopalvelussa ovat jakaantuneet. Kun jotkut diplomaatit uskovat, että kuningatar olisi voinut hyväksyä yhden hänen monista kutsuistaan Israelin presidenteiltä, jos hän todella halusi tehdä niin, toiset uskovat sen olevan hänen käsiensä ulkopuolella. ”olisi mahtavaa jos olisi kuninkaallinen vierailu Israeliin” sanoi eräs vanhempi diplomaatti, ”mutta tiedämme että se on täysin epätodennäköistä ellei alueella tapahdu suurta muutosta. Britannian ulkovirasto ei koskaan altista häntä millekkään riita-asialle.”³

Vaikka ei ole olemassa suoraa todistetta, mikä osoittaisi kuningatar Elisabethin ja/tai Prinssi Philipin olevan antisemiittejä, on todisteita siitä että kumpikin heistä varttuivat saksalaistaustaisissa perheissä, joilla oli kielteisiä tuntemuksia juutalaisista sekä intiimi suhde Natsi-Saksaan. Prinssi Philip syntyi Kreikassa 1921 kreikkalaiseen kuningasperheeseen, jonka alkuperä oli Saksassa, Schleswig-Holsteinin osavaltiossa. Juuri samana vuonna kun Hitler nousi valtaan 1933, nuori Philip lähetettiin ”arjalaisen verensä” isäinmaahan opiskelemaan Salemin sisäoppilaitoksessa Saksassa. Jonathan Petropolous kirjoittaa akateemisesti tunnustetussa kirjassaan *Royals and the Reich, The Princes von Hessen in Nazi Germany* (Oxford 2006), jota Edinburghin Herttua itse avusti:

Kun nuori Prinssi Philip koki natsillistetun instituution – ”siellä oli paljon kantapäiden kopistelua ja 'hail hitler' huudot olivat pakollisia Saksan nationalisteille” – hän jätti pian Theodoran ja hänen sisarensa Saksassa ja syksyllä 1934 seurasi Hahnia Gordonstouniin.⁴

Tässä kohtaa teen pienen välihuomion. Salemin koulun juutalainen perustaja Kurt Hahn pakeni Natsi-Saksasta vuonna 1934 Yhdistyneeseen Kuningaskuntaan, jolloin hän perusti Skotlantiin Gordonstounin sisäoppilaitoksen, jossa myös Prinssi Charles on kasvatettu. Se oli tämän natsillistetun instituution, jossa Philip sanoi kuullessaan paljon ”kantapäiden kopistelua ja 'Hail Hitler' -huutoja”, seuraaja, jossa Charles eli nuoruusvuotensa. Koulu on

6 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Commonwealth_visits_made_by_Queen_Elizabeth_II

7 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_state_visits_made_by_Queen_Elizabeth_II

3 <http://www.haaretz.com/news/features/let-them-eat-bagels-queen-elizabeth-s-relationship-with-the-jews-remains-a-mystery-1.433889>

4 Jonathan Petropolous: *Royals and the Reich, The Princes von Hessen in Nazi Germany* (Oxford 2006) s. 93

tunnettu spartalaisesta maineestaan. Sitä ”on kuvattu yritykseksi kasvattaa Machiavellin kaltaisia nykyajan prinsejä... johtajia politiikassa ja diplomaatiassa tai teollisuudessa ja kaupankäynnissä. Toiset ovat luonnehtineet ohjelmia militaristiseksi asketismiksi.”¹

Daily Mail paljasti 1. helmikuuta 2013 järkyttävän uutisen Charlesin helvetillisistä kokemuksista Gordonstounin sisäoppilaitoksessa. Otsikko kertoi: ”*Hakattu nukkuessaan, ystävät kiduttivat pihdeille.*” Ross Benson muisteli Charlesista, ”Hän oli kiusattu. Hän oli musertavan yksinäinen suurimman osan ajastaan siellä. Ihme että hän säilytti järkensä.”

Saapuessaan kouluun 1962, hänet poimittiin kiusankohteeksi ”vahingoniloisesti, julmasti ja ilman hengähdystaukoa.” Tuolloin koulun vanhemmilla jäsenillä oli tapana ottaa ei-toivotut tulokkaat vastaan laittamalla ”pari pihtiä heidän käsiinsä ja vääntämällä kunnes liha repeytyi auki”. ”Jonathan Dimbleby, hänen virallisessa Charlesin elämäkerrassaan, paljastaa että kuka tahansa poika joka noina varhaisina päivinä tunsii sympatiaa syrjitylle Prinssille ja yritti ystäväystyä hänen kanssaan, löysi itsensä latkivien äänten ryöpystä, mitkä vihjasivat että poika oli nuoleskelemassa prinssiä. Vain harvat kestivät tätä nöyryytystä pitkään ja perääntyivät. Boyd myös muistaa Charlesin bruttaalin kohtelun rugby kentällä, missä viikkojen sisällä tuli kunnia asiaksi murskata prinssi jokaisessa tilaisuudessa. Hän muistaa poikien kieunnan: ‘Me päihitimme hänet. Löimme juuri tulevan Kuninkaan.’”²

Psykologisesta näkökulmasta *Daily Mailin* uutinen on erittäin valaiseva. Yksikään hirviö ei ole syntynyt onnellisista ja tasapainoisista nuoruusvuosista. Sekä Hitler että Stalin varttui perheissä, joissa juoppohullu isä hakkasi vaimoan ja lastaan. Charlesin on täytynyt kokea vuotensa Gordonstounissa hyvin nöyryyttävänä. Vaikka hän oli tuleva kuningas, häntä kohdeltiin kuin hän olisi kaikista ihmisistä alhaisin.” Tätä taustaa vasten voidaan myös käsittää miksi hän koki niin valtavaa kateutta Dianan suosiosta. Hän syntyi kuninkaaksi, mutta hän ei ole saanut ”kuninkaan arvoa” (Dan. 11:21). Gordonstoun pyrkii kasvattamaan johtajia politiikassa ja diplomaatiassa tai teollisuudessa ja kaupankäynnissä, mutta ilman Pyhän Hengen synnyttämää anteeksiantoa, kruununperijän nuoruusvuosien kokemukset eivät tule muovamaan hänestä lempeää ja armeliasta johtajaa, vaan tunteettoman tyrannin, joka kostaa nuoruudessa koetun nöyryytyksen ja häpeän.

Se oli Prinsessa Diana, joka kutsui Charlesia julmaksi ja tunteettomaksi, mutta hänen syytöksensä ei koskenut vain Charlesia, vaan koko kuningasperhettä.³ Britannian johtava psykologi Oliver James kutsui Prinssi Philippiä henkilöksi, ”joka on kokonaan ilman mitään sisäistä tunnetta oikeasta ja väärästä” ja vertasi häntä psykopaatti Fred Westiin, joka kidutti, raiskasi ja murhasi lukemattomia nuoria tyttöjä vuosina 1967-87.⁴ Emme nyt puhu mistään alallaan syrjityn puoskarin panetteluista, vaan *Cambridgessä* (jonka kansleri Edinburghin Herttua oli vuosina 1976-2011) tutkintonsa suorittaneen, yhden Britannian arvostetuimman kliinisen psykologin ammattitaitoisesta diagnoosista.

1 Jonathan Petropolous: *Royals and the Reich, The Princes von Hessen in Nazi Germany* (Oxford 2006) s. 93

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2272134/Prince-Charles-Gordonstoun-Punched-slept-friends-tortured-pliers-wonder-called-Colditz-kilts.html>

3 <http://www.truebritsjournal.co.uk/links/dianatruth1.htm> /Diana: Her True Story (Diana: hänen tarinansa, Wsoy 1992)

4 Keith Allen: *Dokumentti Unlawfull Killing* (2011)

Tämä samainen Prinssi opiskeli Salemin natsi-koulussa sen uudistettua opinto ohjelmaa, jossa aiheet kuten ”arjalainen herrarotu”, ”eugeniikka” yms. otti keskeisen paikan. Philipin vanhemmat sisarukset toivat 12 -vuotiaan Prinssin Salemiin ja rahoittivat hänen opiskeluaan. He kaikki olivat aviossa saksalaisten Prinssien kanssa, joista jokainen oli natsi-puolueen jäseniä. Yksi Philipin lanko oli Prinssi Christoph von Hessen ja hänestä tehtiin vuonna 1939 korkea-arvoinen SS Oberführer (ylijohtaja). William Walter Kay kirjoittaa referaatissaan Petropolousin kirjaan:

Vuonna 1930 29 -vuotias Prinssi Christoph avioitui Kreikan ja Tanskan Prinsessa Sophian kanssa. Sormuksen kantaja häissä oli Sophian yhdeksän vanha veli Philip – tuleva Edinburghin Herttua. Sophian äiti oli Battenberg, Hesse-Darmstadtin sukuhaarasta. Sophian kolme siskoa, Margarita, Theodora ja Cecile, jokainen nai Natsi-aristokraatit. Margarita nai Prinssi Gottfried zu Hohenlohe-Langenburgin – Kuningatar Victorian lapsen-lapsenlapsen. Hän oli natsi puolueen jäsen yhteydessä natsi johtajien kanssa, Armeijan johtaja vuoden 1938 Itävallan miehityksen aikana. Natsi puolueen Ulko Poliitiikka Viraston pää, Alfred Rosenberg, kääntyi Gottfriedin puoleen tavoittaakseen Britannian kuninkaalliset. Theodora nai Berthold of Badenin – linnan omistaja lähellä Constancen järveä, joka majoitti Salemin sisäoppilaitoksen. Salemin missio oli luoda Prinssejä, jotka, kun ovat vapautettu heikentävästä etuoikeuden tunteesta, voivat tulla Machiavellialaisiksi johtajiksi. Varhaisella 1930 -luvulla, koulun perustaja Kurt Hahn, ollen juutalainen, korvattiin Bertholdilla itsellään, joka esitteli Natsi myönteistä hallintoa. Theodora ja Berthold houkutteli Philipin, tulevan Edinburghin Herttuan, osallistumaan Salemiin ja maksoi hänen matkansa.

Herttua muistelee: ”paljoa kantapäiden kopistelua ja Heil Hitler huutoja.” Cecile, itse Natsi, nai Suurherttua Georg Donatus von Hesse-Darmstadt, virkailija molemmissa natsi kuljettajissa’ joukoissa ja reservi Luftwaffessa. Christophin mukanaolo natsi puolueessa alkoi yksityisellä kokoontumisella Goringin kotona lokakuussa 1930. Goring ja Christoph mieltyivät toinen toisiinsa. Vuosi myöhemmin Christoph täytti lomakkeen puolueen jäsen hakemuksesta Goringin kotona. Christoph liittyi SS:n helmikuussa 1932 ja nousi nopeasti, tullen luutnantiksi maaliskuussa 1933 ja komentaja 160-miehen liikkeelle tuon vuoden syyskuussa. Vuonna 1934 hänet esiteltiin Himmlerin henkilökohtaiselle miehistölle. Christoph maksoi lojaalisesti hänen SS jäsenmaksunsa ja täysin allekirjoittautui SS ideologiaan rasismista ja valloituksesta. Hän oli mukana Elämän Lähde seurassa – SS tytärseura omistautunut herrarodun jalostamiseen, johon vain korkean aseman SS miehet liittyivät. Vuonna 1936 Christoph sai pääkallo sormuksen hänen lakkiinsa. (pääkallo miehet myöhemmin johtivat kuoleman leirejä.) Christoph sai kynttilänjalan Himmleriltä käytettäväksi pakanallisissa juhlissa. Hänestä tuli SS Oberfuhrer vuonna 1939. Christoph alkoi työskennellä Goringille välittömästi tammikuun 30:nä, 1933 jälkeen ja nimitettiin ”ensimmäiseksi sihteeriksi” toukokuussa. Tuona aikana hän aloitti salaisen työn Goringin tiedustelu palvelussa, Valtakunnan Ilmailu Ministeriön Tutkimus Virastossa.¹

Jos Prinssi Christoph von Hessenin kaltainen huippu-natsin – jolla oli läheinen suhde SS:n ja Gestapon johtajaan Heinrich Himmleriin (jolla oli ylin vastuu holokaustista heti Hitlerin jälkeen) sekä Saksan ilmavoimien *luftwaffen* komentajaan Hermann Göringiin – lanko seisoo nyt Englannin kuningattaren aviopuolisona, niin onko mikään ihme että hän on ollut eko-fasistisen ympäristöliikkeen yksi johtohenkilöitä ja sen perustajia yhdessä toisen ex-natsin Alankomaiden prinssi Bernhardin kanssa. Prinssi Bernhard, joka oli mukana Euroopan Yhdentymistä kulussien takana ajaneen huippusalaisen *Bilderbeg Ryhmän* perustamisessa vuonna 1954, perusti Edinburghin Herttuan kanssa vuonna 1961 maailman suurimman itsenäisen luonnonsuojelu järjestön *World Wide Fundin* (WWF –

1 <http://www.ecofascism.com/review25.html>

tunnetaan nykyisin nimellä World Wide Fund for Nature). Varhaista ympäristö-agendaa ajoivat Euroopan kuninkaallisten lisäksi mm. Rockefellerin pankkidynastia, joka on yksi Amerikan vaikutusvaltaisimmista perheistä, joka tahkosi valtavan määrän omaisuutta öljybisneksellään 1800-1900 luvuilla.

Toisin sanoen, Rockefellerereissä ruumiillistuu juuri se paradoksi, mitä kommentoin muutamaa sivua aikaisemmin: öljybisneksen johtaja protestoi fossiilisiin polttoaineiden ympäristöhaitoista. Mutta kuten Pekka Lahtinen kirjoittaa kirjassaan *Verkko Kiristyy*, ”Rockefellerit ei kiinnosta vähäisimmästäkään määrin ympäristön tila vaan se suunnaton valta, jonka he saavat maailmanhallituksen astuessa voimaan.”¹ Ympäristö-agendassa onkin loppujen lopuksi kyse maailmanhallituksen rakentamisesta maailman valtaapitäville eliittiperheille. Vuoden 2003 *Muistelmat* -kirjassaan, David Rockefeller, jonka omaisuuden arvellaan olevan \$2,7 miljardia, ei ainoastaan myöntänyt kuuluvansa vapaamuurareihin,² mutta antoi myös perin suora puheisen tunnustuksen hänen osallisuudestaan maailmanlaajuiseen salaliittoon Yhdysvaltojen hegemonian alasajamiseksi yhden maailman taloudellisen ja poliittisen maailmanjärjestyksen tieltä:

Yli vuosisadan ajan, ideologiset ekstremistit kummassakin päässä poliittista spektriä on tarttuneet hyvin julkaistuihin tapauksiin, kuten minun kohtaamiseeni Castron kanssa hyökätäkseen Rockefellerin perhettä vastaan kohtuuttomasta vaikutusvallasta, jota he väittävät meidän käyttävämme Amerikan poliittisten ja taloudellisten instituutioiden yllä. Jotkut jopa uskovat, että me olemme osa salaliittoa, joka työskentelee Yhdysvaltojen parhaita intressejä vastaan, luonnehtien minun perhettäni ja minua 'internationalisteiksi', ja vehkeilyä toisten kanssa ympäri maailman rakentaaksemme paljon integroidumman globaalin poliittisen ja ekonomisen järjestelmän — yhden maailman niin sanotusti. **Jos tämä on syytös, seison syyllisenä ja ylpeänä siitä.** ³(painotus lisätty)

Filmitekijä Aaron Russo (1943-2007) puolestaan väitti vähän ennen kuolemaansa, kuinka eräs toinen Rockefellerin suvun jäsen Nicholas Rockefeller kertoi hänelle kysyessään heidän päämääristään, että ”Lopullinen tavoite on saada jokainen ihminen sirutettua hallitaksemme koko yhteisöä, saadaksemme pankkiirit ja eliitin hallitsemaan maailmaa.” Hän myös kertoi kuinka eliitti tulisi hallitsemaan ihmisiä väestönvähennyksen avulla, että ainakin puolet ihmiskunnasta oli suunnitteilla vähentää.”⁴ No, ainakin voimme kiittää Rockefelleriä kohtuullisuudesta verrattuna Ted Turneriin joka toivoi ihmiskunnan 95 % vähentämistä.” Prinssi Philip taas pyytää jälleensyntymistä erityisen tappavaksi rutoksi, mutta ei kerro kuinka monta prosenttia toivoisi pudottavan ihmispopulaatiosta tässä kuninkaallisen viruksen muodossa. Charles sitä vastoin tyytyi jälleensyntymään Camillan tamponiksi, kun hän oli yhä aviossa Dianan kanssa.⁵ (Camilla tamponilleen: ”Charlie kulta, onko olosi siellä mukava?” ”Ma'am, pelkäänpä että erehdytte, olen Prinssi Philip”. ”Philip, mitä ihmettä sinä teet siellä?” *En tiedä, se halvaton ketale jätti minut tänne. Miten minä nyt täältä ratkaisen liikaväestö ongelman.*”).

1 Pekka Lahtinen: *Verkko Kiristyy* (Tampereen kristillinen yhteisö 1999), sivu 91

2 http://fi.wikipedia.org/wiki/David_Rockefeller

3 http://en.wikiquote.org/wiki/David_Rockefeller

4 <http://www.prisonplanet.com/articles/january2007/290107rockefellergoal.htm>

5 <http://www.thefrisky.com/2009-06-25/the-ickiest-sex-scandal-quotes-of-all-time/>

Petropolousin kirjan paljastukset saivat nopeasti juutalaisen lehdistön huomion. *European Jewish Press* kirjoitti tästä uutisen otsikolla ”Prinssi Philipin perhe oli kateellinen juutalaisista”. Alaotsikossa kerrottiin: ”Englannin Kuningattaren aviomies on avoimesti myöntänyt, että hänen perheensä ihaili natsveja ja oli 'pidättyväinen juutalaisia kohtaan’”. Se kertoi, että ”Jonathan Petropoulosin 'Royals and the Reich' -kirjassa, 84 -vuotias Prinssi sanoi, että hänen perheensä oli viehätynyt Adolf Hitlerin yrityksiin palauttaa Saksan voima ja maine.” Prinssi myös sanoi, että hän voi ”ymmärtää kansan kiinnittyvän johonkin tai jollekulle, mikä näyttäytyy vetoavan heidän isänmaallisuuteensa ja yrittävät saada asiat kuntoon, voinet ymmärtää kuinka puoleensavetävää se oli.” Uutinen jatkoi:

Samalla kun ilmaisi avoimesti sympatiaansa natsseille, Prinssi oli paljon varovaisempi hänen perheensä antisemitismistä. Hän sanoi ettei ollut "tietoinen kenestäkään perheessään, joka olisi ilmaissut antisemiittisiä näkemyksiä," mutta tunnusti että oli "pidättyväisyyttä juutalaisista" ja "kateutta heidän menestyksestään."¹

Joten Philip ei pelkästään tunnusta, että hänen perheensä oli huumaantunut natsaista, vaan että se oli myös ”pidättyväinen” juutalaisia kohtaan ja kateellinen heidän menestyksestään. Kuninkaallisen sanavalinnat peilaavat vain lievennettyä ja kaunisteltua ilmaisua tyypilliselle sotaa edeltäneelle juutalaisvastaisuudelle. Samalla kun avoin hänen perheensä antisemitismistä, on hän ymmärrettävän vaitonainen omista tunteistaan juutalaisia kohtaan toisen maailmansodan aikana ja sen jälkeen. Ottaen huomioon, että nämä paljastukset tulevat sellaisen suusta, jonka esikoinen ylistää nyt toistuvasti islamia – jonka pyhä kirja kehottaa juutalaisten tappamiseen –, kieltäytyy vierailemasta Israelissa ja onnittelee sekä rahoittaa Hamasia tukevaa islamilaista ”hyväntekeväisyys” -järjestöä, alkaa Charlesin antisemitismi vaikuttaa yhä enemmän perinnölliseltä sairaudelta – tai kuninkaalliselta virukselta (kenties Philipin edesmenneitä sukulaisia).

Siirtykäämme nyt kuningatar Elisabeth II:n perheeseen ja sen natsi-yhteyksiin. Tom Hooperin ohjaamassa *Kuninkaan Puheessa*, Englannin kuningasperheen rooli toisen maailmansodan aikana esitettiin hyvin romantisoidussa valossa. Siinä sympaattinen, nöyrä ja änkytyksestä kärsivä prinssi Albert joutuu vuonna 1936 tahtomattaan Englannin hallitsijaksi, kun hänen keikarimainen, yö-kerhoissa viihtyvä ja avioituneiden naisten kanssa flirttaileva veljensä Kuningas Edward VIII pakotetaan luopumaan kruunustaan rakastajattarensa Wallis Simpsonin hyväksi. Elokuva kuvaa Kuningas Yrjö VI:n ahdistusta, kun hänen pitäisi voittaa pelkonsa julkista radio puhetta kohtaan ja rohkaista brittiläiset vastarintaan natsveja vastaan. Elokuvasssa Kuningas Yrjö VI esitetään Hitlerin moraalisen vastakohtana – kunniallisena hallitsijana, jolta puuttui Hitlerin puhujan lahjat, mutta jota ajoi sitäkin voimakkaampi velvollisuudentunto ja ymmärrys natsismin uhasta maailmalle.

Petropolousin *Royals and the Reich* kuitenkin dokumentoi todellisuuden olleen hieman toisenlainen. Kay jatkaa hänen referaatissaan Petropolousin kirjaan:

1930 ja 1940 luvuilla Kuningas Yrjö V, Edward VIII, Yrjö VI, ja Kentin Herttua työskenteli saksalais-brittiläisen

1 <http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-3224655,00.html> (Vaihtoehtoinen linkki. European Jewish Pressin artikkeli kadonnut)

allianssin puolesta. He johtivat Churchillin vastaista "rauhan liikettä" läpi vuoden 1941. Heidän retoriikkansa "rauhasta ja sovinnosta" oli peite fasistiselle tunteelle. Britannian kuningasperhe polveutuu Saksan Hannoverin ja Sachsen-Coburgin kuningassuvuista. He säilyttivät ratkaisevasti saksalaiset piirteet. Kuningatar Victoria puhui saksaa ilman murrettä ja ohjasi hänen tyttärensä avioitumaan saksalaisten prinssien kanssa. Kun Victoria tuli vakavasti sairaaksi vuonna 1901, Keisari Wilhelm II ryntäsi Weimarin oopperatalosta ollakseen hänen vierellään. Hän kuoli hänen käsiinsä. George V (r. 1910-36) nai saksalaisen prinsessan, Teckin Maryn. He odottivat heidän englantilaisten hoviväkensä jättävän huoneen voidakseen sitten turvallisesti puhua virheetöntä saksaa. He kestivät saksalaisten aristokraattien paraattia. Hohenzollernin ja Hessenin prinssit olivat samanikäisiä kuin heidän serkkunsa, George V:nen kolme poikaa.

Kuninkaallisilla serkuksilla oli läheinen suhde johtuen heidän pyrkimyksistään takoa "serkus-suhdetta" George V käytti sukunimeä Saxon-Coburg vuoteen 1917 asti, kun hän kielsi hänen saksalaisen syntyperänsä keskiaikaisen monarkin henkevällä mahtailulla ja julisti Windsorin Huoneen. Samana vuonna Battenburgit tulivat Mountbatteneiksi ja Teckin Mary tuli Cambridgen Maryksi. Edward VIII vieraili säännöllisesti Saksassa nuoruudessaan. Vuosina 1913 ja 1919 hänet majoitettiin Keisarin siskon kanssa. Välittömästi valtaistuimelle nousunsa jälkeen vuonna 1936 Edward välitti viestin Hitlerille Herttua Carl Eduard Sachsen-Coburg und Gothan kautta, että Kuningas piti liittoa Britannian ja Saksan välillä poliittisena ja sotilaallisena välttämättömyytenä... Kuningas Edward vastaanotti monia saksalaisia prinsejä [joista 270 oli natsi puolueen jäseniä]. Hän kesti lojalaia natsi kruununprinssi Wilhelmiä ja SS kannattaja suurherttua von Mecklenburgia vuonna 1933; hän kuitenkin varmisti ettei heidän nimensä näkynyt hovin kiertokirjeissä. Koskien Edwardin vallasta luopumista ja Wallis Simpson myyttiä, Petropoulos kirjoittaa:

Edwardin kruunusta luopumista ei nähty ainoastaan Saksassa vaan myös tietyissä piireissä Britanniassa ja Yhdysvalloissa "kulissien takaisena salaliittona poistaa natsi-ystävällinen kuningas." Suurlähettiläs Ribbentrop raportoi Hitlerille "että koko avioliitto kysymys oli peite tarina, jota (pääministeri) Baldwin käytti hyväkseen päästäkseen eroon kuninkaasta johtuen tämän Saksaa puolustavista näkemyksistään" Jopa New York Times sisälsi huomion Windsoreiden vuoden 1937 Saksan vierailun jälkeen, että herttua "havainnollisti riittävästi, että kruunusta luopuminen ryösti Saksalta vankan ystävän, ellei omistautuneen ihailijan, Britannian valtaistuimelta."

Vallasta luopumisen jälkeen Edward (uudelleen nimetty "Windsorin Herttuaksi") pöyhkeili natsia ja Saksaa puoltavilla näkemyksillään. Saksan hallitus maksoi hänen lokakuun 1937 Saksan kiertueensa juuri hänen natsi sympatioidensa tähden. Lokakuussa 19. päivä Coburgit isännöivät päivällistä Windsoreille Nurembergin Suur Hotellissa. 100 vierasta otti osaa, monet aristokraatteja. Lokakuun 22:nä Windsorit tapasivat Hitlerin Berghoffissa. Kun Hitler saattoi heitä heidän autoonsa, kaksi miestä ravisteli käsiään ja pitkän jäähyväisen jälkeen Hitler jähmettyi jäykkään natsi tervehdykseen johon Herttua myös vastasi. Herttua teki useita natsi tevehdyksiä matkan aikana, jotkut vangittiin uutiskuviin. Kun Herttua tarkasti Pomeranian SS pääkallo rykmenttiä, heidän orkesterinsa soitti Yhdistyneen Kuningaskunnan kansallislaulun God Save the King. Herttua siemaili teetä Göringin kanssa Carinhallissa. Ribbentrop isännöi päivällistä kuuluisassa Horchlerin ravintolassa Berliinissä missä Windsorit istuivat Goebbelsien kanssa. Viimeinen ilta vietettiin illallisjuhlassa Rudolf Hessin talossa. Windsoreiden kiertueen huipulla, Westminsterin herttua matkusti Berliiniin tapaamaan natsi johtajat, erityisesti Göringin. Lordi Halifax meni kettujahtiin Göringin kanssa lokakuussa 1937. Lordeista Londonderry, Lothian ja Beaverbrook ja Hurtwoodin Allen jokainen tapasi Hitlerin ja/tai Göringin ja lähti pois vaikuttuneina. Hitlerin tapaamisen jälkeen, aikaisempi Britannian pääministeri David Lloyd George kutsui häntä "suurimmaksi elossa olevaksi saksalaiseksi." "Lepyttely" oli äärimmäisen suosittua Britannian aristokraattien keskuudessa. Monet ilmaisivat täsmällisiä sympatioita Hitlerille ja pääministeri Chamberlainin saksalaismielisille taipumuksille.

Kuten journalisti ja kirjailija Paul Foot huomauttaa, Walesin Prinssi Edward, sittemmin kuningas Edward VIII ja lopulta Windsorin Herttua "oli ylpeä hänen saksalaisista

juuristaan, puhui sujuvasti saksaa, ja tunsu emotionaalista, rodullista ja älyllistä myötätuntoa natsi johtajia kohtaan.” Robert Bruce-Lockhart raportoi eräästä keskustelusta, jota Walesin Prinssi ja Saksan entisen keisarin lapsenlapsi Prinssi Louis Ferdinand kävivät. Lockhartin mukaan ”Walesin Prinssi oli hyvin Hitler myönteinen ja sanoi, ettei se ole meidän asiamme sekaantua Saksan sisäisiin asioihin – ei juutalaiskysymyksessä tai missään muussakaan – ja lisäsi että diktaattorit ovat näinä päivinä hyvin suosittuja ja me saattaisimme haluta yhden myös Englantiin.” Vuonna 1934 Prinssi Edward antoi kommentteja, jotka vihjailivat hänen tukeensa brittiläiselle fasistiunionille (British Union of Fascists) ja vuotta myöhemmin hän tapasi seuran johtajan Oswald Mosleyn. Oswald antoi vankkumattoman tukensa Edward VIII:lle ja kritisoi niitä, jotka eivät voineet suvaita hänen suhdettaan rouva Simpsoniin.

Tuohon aikaan saarivaltiossa kiersi spekulatioita, joissa maalailtiin kauhukuvia missä kuninkaan esitettiin seuraavan Adolf Hitlerin jalanjäljissä julistamalla itsensä Brittiläisen Imperiumin diktaattoriksi. Kun kuningas lopulta erosi 10. joulukuuta 1936, 500 mustapaitaa kerääntyi osoittamaan mieltään Buckinghamin palatsin edutalle. He messusivat, ”me tahdomme Edwardin” ja vaativat, että kysymys kruunusta pantaisiin kansanäänestyksen päätettäväksi.¹ Edwardin kruunusta luopuminen oli suuri takaisku Hitlerille, joka oli saamassa Englannin päämiehestä vankan liittolaisen, joka ei kokenut tarvetta protestoida Saksan juutalaisten yhä syvenevää ahdinkoa. Edwardille ne olivat vain Saksan sisäisiä asioita, joihin ulkovalloilla ei ollut oikeutta puuttua. Kun sota lopulta syttyi ja brittiläiset joutui luftwaffen pommikoneiden maalitauluksi, siinäkin vaiheessa Windsorin Herttua ei muuttanut kantaansa natseista.

Vasen kuva: 16 -vuotias Prinssi Philip siskonsa Cecilen hautajaisissa Darmstadtissa vuonna 1937. Vasemmalta lukien toisena eturivissä marssii Philipin SS Oberfuhrer -lanko Prinssi Christoph von Hessen. Oikea kuva: Windsorin Herttua ja Herttuatar tapaamassa Hitleriä saman vuoden lokakuussa.^{2 3}

1 <http://www.spartacus.schoolnet.co.uk/MONEdwardVIII.htm>

2 Vas. kuvan lähde: <http://spirituallysmart.blogspot.fi/2011/02/prince-philip-pictured-at-nazi-funeral.html/> Jonathan Petropolous: *Royals and the Reich, The Princes von Hessen in Nazi Germany* (Oxford 2006) s. 95

3 Oik. kuvan lähde: (sisältää jotakin höpinää tekijänoikeuksista. Kuvan vapaa jakaminen ei ilmeisesti sallittu) http://en.wikipedia.org/wiki/File:Duke_and_Duchess_of_Windsor_meet_Adolf_Hitler_1937.jpg

Koko sodan ajan (ja vielä sen jälkeenkin) Windsorin Herttua tuomitsi brittien sotatoimet Hitleriä vastaan, mistä syystä Churchill karkotetti hänet Bahaman saarille, jossa hänet nimettiin Bahaman liittovaltion kuvernööriksi elokuussa 1940. Historioitsijat usko, että ennen karkotustaan Bahamaan Herttua olisi syyllistynyt maanpetturuuteen luovuttamalla elintärkeitä tiedustelutietoja Britannian sotasuunnitelmista Natsi-Saksaan. Lordi Caldecote varoitti kirjeessä Churchilliä, että Herttua ”on hyvin tunnetusti natsien puolella ja hän saattaa tulla vehkeilyn keskiöön.”¹ Mutta edes Hitlerin kylvä hävitys hänen omassa kuningaskunnassaan ei ollut riittävä herättämään häntä. Vielä 50 -luvulla, kun holokaustin kauhut olivat jo kaikkien tiedossa eikä yksikään enää epäillyt natsien epäinhimillisyyttä ja heidän sotasyöllisyyttään, journalisti Frank Giles kuuli kuinka Herttua syytti sodan purkautumisesta Churchillin ulkoministeri Anthony Edeniä, presidentti Rooseveltiä ja juutalaisia.² Hänelle juutalaiset eivät olleet toisen maailmansodan uhreja, vaan sen vastuunkantajia. Saman näkemyksen myös Hitler allekirjoitti, kun hän ennusti: ”...kyliemme ja monumenttiemme raunioista kasvaa uusi viha niitä kohtaan, jotka ovat viimekädessä vastuussa... kansainvälistä juutalaisuutta ja sen auttajia.”

Kuningasperheen ja sitä palvelevien tahojen sepittämän ”virallisen totuuden” mukaan kuningas Yrjö VI ja hänen vaimonsa kuningatar Elisabet Bowes-Lyon (myöhemmin kuningaräiti) vihoittelivat koko ikänsä Windsorin herttuaparille johtuen heidän anteeksiantamattomasta maanpetturuudesta Hitlerin Saksan kanssa. Tarinan mukaan kuningatar Elisabet II ja hänen siskonsa Margaret olisi kasvanut syvästi anti-fasistisessa perheessä, jotka inhosi heidän sukunsa saksalaisia juuriaan. Useat elämäkerrat puhuvat Elisabetin vanhempien vastahakoisuudesta myöntää tyttärensä kättä puoleensa-vetävälle saksalais-nuorukaiselle Kreikan Prinssi Philipille, koska nämä oli hyvin epäluuloisia tämän saksalaisesta taustasta ja hänen sukunsa läheisistä siteistä korkea-arvoisiin natsi-johtajiin. Philipin avioitumista Britannian kuningashuoneeseen ajoi erityisesti hänen kunnianhimoinen enonsa Louis Mountbatten (alunperin Battenberg), Yrjö VI:n serkku ja Intian varakuningas, joka tahtoi saada sukunsa nimen Iso-Britannian valtaistuimelle, vaikka tätä kunniaa kuningatar ja kuningataräiti ei koskaan myöntänyt.

Kuitenkin, useat nyt esiintulleet faktat heittää epäilyksen varjon tämän läpi-kuultavaksi kiillotetun julkisivun ylle. Vaikka onkin totta, että saksalaissukuinen Yrjö VI ja englantilainen Elisabet Bowes Lyon johti maataan esimerkillisesti Hitleriä vastaan (kuningaspari ei suostunut jättämään Lontoota sen pommitusten aikana) ja matkusti 1939 Yhdysvaltoihin kosiskellakseen presidentti Rooseveltiä liittymään sotaan Britannian puolelle, ei se merkitse automaattisesti, että pariskunta olisi ollut anti-fasistinen. Paljon enemmän se kertoo ovelasta takinkäännöstä, minkä tarkoitus oli harhauttaa brittiläiset uskomaan, että kuningasperheen intressit palvelee Britannian kansaa eikä saksalaista sukumaataan. Aivan kuin Yrjö V vaihtoi ensimmäisen maailmansodan aikana saksalaisen sukunimensä *Saxe-Coburg-Gotha* englantilaiseksi *Windsoriksi* peittääkseen serkkusuhteensa sodan ensi-sijaiseen syntipukkiin Saksan Vilhelm II:een, teki hänen poikansa Yrjö VI nyt yhtä näyttävän takinkäännön veljensä Edwardin natsi-myönteiseen linjaan

1 Ziegler, Philip (1991). King Edward VIII: The official biography. Sivu 434

2 Sebba, Anne (1 November 2011), "Wallis Simpson, 'That Woman' After the Abdication", *New York Times*, retrieved 7 November 2011/ http://en.wikipedia.org/wiki/Edward_VIII#Second_World_War

monarkian maineen suojelemiseksi julkiselta häpeältä ja kansan vihalta.

Yrjö V:n nimen muutoksen on ymmärretty olleen ennen kaikkea taktinen keino varmistaa Englannin kuningashuoneen jatkuvuus aikana jolloin ensimmäinen maailmansota oli tuhonnut suuren osan manner-Euroopan kuningashuoneista, ja jolloin kommunistiset vallankumoukset uhkasivat kaikkia jäljelle jääneitä monarkioita. Tässä ilmapiirissä Edward VIII näki Natsi-Saksan Euroopan pelastajana, joka olisi hyödyllinen puskurivaltio Neuvostoliiton muodostamalle uhalle, mikä toimisi pelotteena kommunisti ryhmien yrityksille kaataa Euroopan ikaikainen järjestys Englannin kuningashuonetta myöten. Juuri tässä valossa Edward VIII:n tuki Hitlerille näyttäytyy paitsi loogiselta että ymmärrettävältä (vaikkeikaan hyväksyttävältä). Edwardin silmissä bolšhevismi ja kommunismi muodosti paljon suuremman uhan monarkian tulevaisuudelle kuin Natsi-Saksa, sillä se oli kommunismi, mikä kaatoi hänen isänsä Yrjö V:n kahden serkun Venäjän tsaari Nikolai II:n ja Saksan keisari Vilhelm II:en valtaistuimen.

*Mein Kampf*issa Hitler puolestaan lausui ulkopoliittisiksi tavoitteikseen sotiliiton Englannin ja Italian kanssa Ranskaa ja ”juutalais-bolšhevistisesta” Neuvostoliittoa vastaan. Englannin saksalaisen monarkian on täytynyt todeta *Mein Kampf*ia lukiessaan, että todellinen uhka monarkian olemassaololle ei ollut Natsi-Saksa vaan sen ”juutalais-bolšhevistinen” perivihollinen Neuvostoliitto. Tämän oivaltaminen auttaisi meitä ymmärtämään miksi kuningasperheen natsi-myönteisyys ei olisi rajoittunut vain Edward VIII:een, vaan levittäytynyt paljon laajemmalle kuin meidän sallitaan nähdä. Natsisimi oli erityisen suosittua Euroopan kuningashuoneiden keskuudessa juuri sen kommunismin vastaisuutensa vuoksi. Saksalaisista prinsseistä 270 oli natsi-puolueen jäseniä ja näistä yksi vaikutusvaltaisimpia oli Christoph von Hessen, Edinburghin Herttuan lanko.

Kirjoituksessaan otsikolla *Kuninkaallisista natseista ja skotlantilaisesta yhteydestä* Martin Frost – joka sanoo johtaneen lähteensä ”henkilökohtaisesta tietämyksestä sekä Britannian ja Venäjän sotilastiedustelu informaatiosta” – väittää, että vuoden 1937 natsihautajaisten jälkeen ”Prinssi Philip itse kehitti salaiset siteet Kuningas Edward VIII:n kanssa, jatkuen aina Edwardin kruunusta luopumiseen vuonna 1938” (oikaistakoon, että tämä tapahtui jo 1936). Frost kirjoittaa, että ”yksi suurimpia suhdetoiminnan huijauksia, joihin Britannian Kruunu koskaan on syylistynyt, on se että Kuningas Edward VIII... oli 'musta lammas,' hairahdus muuten tahrattomassa Windsorin linjassa. Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta.”¹ Petropolousin *Royals and the Reich* -kirjan mukaan myös Yrjö VI oli mukana sotaa edeltävässä ”rauhan liikkeessä” ja tuki Chamberlainin (1937 – 40) harjoittamaa Hitlerin ”lepyttely -politiikkaa.”

*Eräät historioitsijat jopa uskovat, että ”Bertie oli valmis hankkiutumaan eroon Winston Churchillista pääministerinä, jäädyttämään parlamentin ja käyttäen hänen valtaansa monarkkina, nimittämään pasifistisen poliitikon hallituksen pääksi ja julistamaan aselevon Saksaa vastaan.”*² Näin Daily Mail kirjoitti 19. helmikuuta 2011 artikkelissaan, ”Voiko Kuninkaan natsi-yhteydet romuttaa Firthin Oscar unelmat? Hollywoodin kuiskinta kampanja historioitsijoiden uusien häiritsevien väitteiden sytyttämänä.” Ikään kuin tässä

1 http://martinfrost.ws/htmlfiles/royal_nazis.html#George

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1358456/Nazi-links-revealed-derail-The-Kings-Speeches-success.html>

ei olisi tarpeeksi, Yrjö VI kannatti yhdessä kuningattaren kanssa myös Chamberlainin hallituksen julkaisemaa vuoden 1939 valkoista paperia, mikä rajoitti natsien vainoja Palestiinaan paenneiden juutalaisten määrää kohtalokkaasti. Tämän juutalaisvastaisen politiikan johdosta miljoonat juutalaiset, jotka olisivat voineet löytää turvasataman Palestiinasta, jäivät Euroopan piikkilankojen sisälle jahdattaviksi kuin eläimet ja päätyivät lopulta yksisuuntaiselle junamatkalle Auschwitziin. The Guardian kirjoitti 14. huhtikuuta 2002, ”Parlamentaarikot haluavat kuningataräidin papereiden nopeaa julkaisemista:”

Historioitsijat ja parlamentin jäsenet ovat vaatineet salaisten papereiden julkaisemista, joissa on kirjattu kuningataräidin ja hänen aviomiehensä Yrjö VI:n reaktio Natsi-Saksan nousuun. Parlamentaarikot haluavat julkista pääsyä dokumentteihin – jotka ovat peräisin 1930-luvulta ja pidetty salassa tähän päivään asti – jotka sisältävät kirjeenvaihdon Buckingham palatsin ja Hitlerin Saksan brittiläisten myötäilijöiden välillä. Paperit sisältävät myös yksityiskohtia vuoden 1936 kruunusta luopumis kriisistä, mikä johti Yrjö VI:n kruunajaisiin. Parlamentaarikko Matthew Taylor puhemies Liberal Democratic Treasurylle, veteraani kampanjoija julkiselle pääsulle kuninkaallisiin arkistoihin, sanoi, ”Näillä papereilla on selvä historiallinen merkitys. Nyt kun kukaan, joka olisi ollut suoraan mukana, ei ole enää elossa, on aika julkistaa ne.” Brian White, työväenpuolueen jäsen julkisen hallinnon valinta komiteassa sanoi, ”On selvää herkkyyttä näiden papereiden julkaisemisen suhteen vain päiviä kuningataräidin kuoleman jälkeen. Kuitenkin, ne tulisi julkaista niin pian kuin vain mahdollista. Freedom of information -lain koko pointti on siinä, että ihmiset eivät päätyisi epäilyksiin siitä mitä heiltä salataan.” Historioitsijoiden, mukaanlukien Edward VIII:n virallinen elämäkerturin, on jo sallittu nähdä joitakin kuninkaallisia papereita mitkä liittyvät kruunusta luopumiseen.

Rajoitettu pääsy lietsoi arvailuja kuninkaallisen arkiston jäljelle jääneiden sisällöstä. Muut dokumentit politikkojen henkilökohtaisesta arkistosta on tallennettu akateemisiin kirjastoihin ympäri maata. Buckinghamin palatsin edustaja sanoi tällä viikolla, ”Yhtäkään päätöstä ei olla vielä tehty kuningataräidin jäljelle jääneiden papereiden julkaisemisesta. Tämä on asia, mistä kuningattaren ja kuningataräidin perheen tulee päättää.” Viranomainen, joka on nähnyt useita kiisteltäviä dokumentteja, intti: ”Kenties nämä paperit eivät sisälläkään minkäänlaisia yksityiskohtia poliitikoista tai kruunusta luopumisesta. Ne saatetaan pitää luottamuksellisina koska ne sisältävät kuninkaallisen huonekunnan työntekijöitä. Henkilöstön yksityiskohtia on kohdeltu aina yksityisesti.” Tuki Hitlerin lepyttely politiikalle oli yleistä Britannian eliitin keskuudessa 1930-luvulla. Konservatiivisia parlamentin jäseniä, jotka julkisesti vastustivat sitä, sellaisia kuin Winston Churchillä, uhattiin mahdollisuudella päästä uudelleenalintaan. Historioitsija Andrew Roberts uskoo, että pääministeri Neville Chamberlainin lepyttely politiikka ”suositteli itseään kuninkaalliseen perheeseen useilla tasoilla. Sitä pidettiin ilmeisenä, että toinen sota enteilisi tuomiota Britannian Imperiumille.

Jotkut dokumentit, ajalta jotka ovat päässeet jo julkiseen vaikutuspiiriin, antavat viitteitä kuninkaallisen parin näkemyksistä. Keväällä 1939 Yrjö VI opasti hänen yksityissihteeriään kirjoittamaan ulkoministeri lordi Halifaxille. Kuulleessaan, että ”lukemattomat juutalaispakolaiset eri maista menivät vaivihkaa Palestiinaan”, kuningas oli ”iloinen tietämään, että toimiin ollaan ryhdytty sen ehkäisemiseksi, etteivät nämä ihmiset lähtisi heidän synnyinmaastaan. Halifaxin virasto sähkötti Britannian suurlähettiläälle Berliinissä pyytäen häntä rohkaisemaan Saksan hallitusta ”tarkistamaan juutalaisten luvatonta maastamuuttoa.” Cambridgen Yliopiston kirjasto pitää yhä kirjeenvaihtoa kuninkaallisen huonekunnan jäsenten ja tory-puolueen ministerin Sir Samuel Hoaren, johtavan myötäilijän, välillä. Avain dokumentti säilyvät ”ei saatavilla”. Vuonna 2000 Bodleian kirjasto Oxfordin yliopistossa julkaisi sinne tallennetut paperit Lordi Moncktonin, Walesin Prinssin lakimiehen, toimesta. Yksi varasto, ”laatikko 24”, pidettiin salassa. Siviili palvelija joka perehdytettiin laatikon 24 sisältöön, väitti sen sisältävän todisteita kuningataräidin sympatioista myötäily politiikalle. Elämänsä myöhemmässä vaiheessa kuningataräidin päivällisseuralaiset myönsivät, että hän vastusti vakaasti maahanmuuttoa.[juutalaispakolaisten maahanmuuttoa Palestiinaan. Kirj. huom]¹

1 <http://www.theguardian.com/politics/2002/apr/14/uk.queenmother>

The Jewish Chroniclen blogisti Avraham Reiss toteaa, ”Halifaxin vuoden 1939 sähkeen vaatimus, ettei Hitlerin pitäisi sallia 'luvattomien' juutalaisten jättävän Saksaa, oli siten suoraa seurausta Yrjö VI:n kirjeestä hänelle. Mitä tulee anti-semitismiin, kuningas Yrjö VI ei änkyttänyt ollenkaan.”¹ Tämän valossa Yrjö VI ja hänen vaimonsa eivät olleet vain antisemiittejä, vaan myös Hitlerin rikoskumppaneita holokaustiin yhdessä Jerusalemin suurmufti Haj Almin Al-Husseinin kanssa. Aikana jolloin Halifax lähetti sähkeensä Hitlerille, kansanmurhan mahdollisuus leijui ilmassa jo hyvin ilmeisenä Britannian valtaa-pitäville. Esimerkiksi vain muutamaa kuukautta ennen sähkeen lähettämistä, Hitler oli pitänyt puheen, jossa hän uhkasi Euroopan juutalaisia hävityksellä jos ”kansainvälinen juutalaisuus” onnistuisi vetämään kansat toiseen maailmansotaan.² Voidaan myös spekuloida, että olisiko lopullista ratkaisua koskaan esitetty ellei Yrjö VI ja Al-Husein olisi vedonnut Natsi-Saksaan aliyahan lopettamiseksi. (Palaamme Yrjö VI:n rooliin toisen maailmansodan aikaisessa Palestiinassa kirjani neljännessä osassa, missä osoitan kuinka hänen hallituskautensa on ennustettu Danielin 11:sta luvussa.)

Lopullinen todistus siitä, että Yrjö VI ja Elisabet olivat yhtä antisemitistisiä kuin kuninkaan veli Edward VIII, jotka juurruttivat heidän juutalaisvastaiset ennakkoluulonsa tyttäriinsä Elisabetiin ja Margaretiin, tulee amerikkalaiselta elämäkerta kirjurilta Kitty Kelleyltä. Vain muutamien päiviä Prinsessa Dianan kuoleman jälkeen – kun stoalainen Elisabet II pakeni Dianan kuolemasta syntyneitä kansan surua Balmoralin linnaan Skotlantiin eikä suostunut laskemaan Buckinhamin palatsin lippua puolitankoon, mitä kuvataan erinomaisesti Helen Mirrenin tähdittämässä elokuvassa *The Queen* – Kelley kohautti maailmaa kansainvälisellä paljastus kirjallaan *The Royals* (Kuningasperhe, Otava 1997). Kirjaansa varten hän kertoo haastatelleen yli tuhatta ihmistä neljän vuoden ajan ja näistä suurin osa oli palatsin entisiä työntekijöitä. Hän ei myöskään antanut rahaa yhdellekään haastateltavalleen varmistaakseen heidän luotettavuuden.

Vaikkakin kiistanalainen, on sen paljastukset täysin yhdenmukaisia sen valossa, mitä Jonathan Petropolous toi päivän valoon kirjassaan *Royals and the Reich* Windsorin linnan salaisten dokumenttien ja Prinssi Philipin haastattelujen avustamana:

Prinsessa Margaret pyyhälsi ulos elokuvateatterista. Hän oli hädin tuskin jaksanut istua *Schindlerin listan* alkukohtausten ajan ja alkanut väentelehtiä heti nähtyään juutalaisten rukouskynttilöiden palavan loppuun niin, että jäljelle jäi vain savukiehkuroita manaamaan esiin tulevan tuhkan. Hän nyripisti nenäänsä nähdessään, miten juutalaisilta anastetut korut työnnettiin hampaiden joukkoon, joista oli määrä kasvaa kultapaikat. Painajaisen kehittyessä hän jäykistyi jäykistymistään. Huutavien juutalaisvankien, raakojen natsisotilaiden ja murisevien poliisikoirien täyttämät kadut tyhjenivät valkokankaalla nopeasti, ja jäljelle jäi vain kuolemanleireille vietyjen juutalaisten sikin sokin levinneitä matkalaukkuja. Tässä vaiheessa prinsessa pomppasi paikaltaan. ”Minä lähden!” hän sanoi. ”En istu täällä enää hetkeäkään.” Hänen tyrmistyneet ystävänsä taipuivat heti hänen tyytymättömyytensä edessä ja nousivat saattelemaan hänen kuninkaallisen korkeutensa takaisin Kensington palatsin palvelijoiden huomaan. ”En halua kuulla enää sanaakaan juutalaisista enkä holokaustista,” kuningattaren sisar sanoi. ”En sanaakaan. Olen sodan aikana saanut niistä tarpeekseni. En enää ikinä halua kuulla niistä. En ikinä.”

1 <http://www.thejc.com/blogpost/king-george-vi-tightened-noose-around-german-jewry%E2%80%99s-neck-0>

2 <http://www.historyplace.com/worldwar2/holocaust/h-threat.htm>

Margaretin ystävät ihmettelivät jälkeinpäin, miksi hän sitten oli ehdottanut elokuvaan menoa, jos hän kerran tunsikin. Pitihän hänen tietää, että *Schindlerin lista* kuvaisi kansanmurhan kauhuja. Sitä he eivät kuitenkaan ymmärtäneet, että prinsessa luki elokuva arvosteluja ja oli innostunut Oskar Schindlerin, hyvän saksalaisen muotokuvasta. Schindler oli saapunut paikalle korjaamaan sotasaalista ja päätyi epäitsekkääksi sankariksi, joka pelasti lukemattomia ihmishenkiä. Tämän tarinan prinsessa halusi nähdä valkokankaalla. Margaret Rose oli ollut yli kuusikymmentä vuotta vuoden Windsorin kuningashuoneen prinsessa, joka oli kasvatettu kieltämään saksalaiset juurensa, suonissaan kiertävän Saxe-Coburg-Gotha -veren ja esi-isäänsä kiusanneen Württembergien ja Schleswig-Holstein-Sonderburg-Glücksburgien sukuperän. Häntä eivät ahdistaneet kirpaisevat lapsuudenmuistot Englannin pommitusten ajoilta. Sodan puhjetessa 1939 hän oli ollut yhdeksänvuotias. 64-vuotiaana prinsessa ajatteli harvoin pommien tuhoja, pimennyksiä ja kaikkea sitä, mitä hän ja hänen isosiskonsa, kuningatar, olivat joutuneet jäämään paitsi joutuessaan olemaan julkisena esimerkkinä muille, jotka kärsivät vielä enemmän. Hän ei enää valittanut entiseen tapaansa sitä, että häneltä oli riistetty normaali lapsuus.

Sotavuosina hänen kuninkaallinen kuvansa oli innostanut Amsterdamissa natseilta piiloutunutta 13-vuotiasta juutalaistyttöä. Anne Frank oli liimannut prinsessa Margaret Rosen ja hänen sisarensa prinsessa Elisabetin kuvat muistuttamaan itseään paremmasta maailmasta ullakon seinälle, jossa hän ja hänen perheensä piileskelivät kaksi vuotta. Perhe ilmiannettiin Gestapolle ja vietiin muun lauman mukana ikkunattomissa tavaravaunuissa Bergen-Belsenin keskitysleirille. Anne kuoli siellä kuukautta ennen Euroopan vapauttamista. Kun Anne Frankin koti sodan jälkeen avattiin yleisölle, Englannin pikkuprinsessojen kuvat hymyilivät edelleen kellastuneina seinältä. Prinsessa Margaret oli ylpeä omasta samoin kuin tunnollisen sisarensa ja urheiden vanhempiensa esiintymisestä sodan aikana. Hänen vanhempansa olivat pitäneet visusti huolen siitä, että he edustivat kuninkaallisia parhaimmillaan. Totta puhuen prinsessa Margaret inhosi *Schindlerin listassa* ja ”noissa muissa tylsissä elokuvissa holokaustista” sitä sitkeää saksalaisuuden lemua, joka ympäröi yhä hänen perhettään. Hänen sukunsa salaiset alkoholimit, huumeriippuvuudet, epilepsiat, mielisairaudet, homoseksuaalisuudet, biseksuaalisuudet, aviorikokset, uskottomuudet, ja laittomuudet kalpenivat sen rinnalla, mitä suhteita sillä oli ollut Kolmanteen Valtakuntaan.

Nuo sodanaikaisiin saksalaisiin muistiinpanoihin ja perheenjäsenten päiväkirjoihin, kirjeisiin, valokuvaan ja muistioihin kirjatut salaisuudet oli haudattu lukkojen taakse Windsorin linnan kuninkaallisiin arkistoholveihin, joissa ne olivat turvassa tutkijoiden ja historioitsijoiden tirkistelyltä. Harvat muistivat, että Margaretin äiti ja isä olivat olleet vastahakoisia vastustamaan Hitleriä ja kannattivat pääministeriksi Chamberlainia Churchillin sijasta. Useimmat ihmiset olivat unohtaneet, että prinsessan lempisetä oli pitänyt natsi-Saksaa Euroopan pelastajana ja prinssiserkku oli johtanut keskitysleiriä, mistä hän sittemmin oli joutunut sotarikollisena oikeuteen. Margaret Rose muisti, mutta tiesi, että nämä asiat – joista jotkut olivat salaisia, jotkut kaameita – oli parasta pitää haudattuina. Kuitenkin prinsessa esitti hanakasti mielipiteitään, jotka kuulostivat pöyristyttävän tietämättömiltä tullakseen ihmisen suusta, joka luki niin paljon kuin väitti lukevansa. Vaikka Margaret Rose osallistui julkisiin taidetapahtumiin ja rakasti balettia ja teatteria, hän säilyi ahdasmielisenä sen maailman suhteen, joka oli hänen etuoikeutettujen käsitystensä ulkopuolella. Hän ei edes pyydellyt anteeksi ennakkoluulojaan. Intiassa hän sanoi keskustelun lomassa vihaavansa ”noita pieniä ruskeita ihmisiä.” Kun IRA murhasi hänen serkkunsa Lordi Louis Mountbattenin, hän hän sanoi irlantilaisista: ”Täysiä sikoja – sikoja kaikki tyynni.” Tämän hän sanoi Chicagon irlanninamerikkalaiselle pormestarille vieraillessaan kaupungissa. Kun Prinsessa esiteltiin arvostetulle kolumnistille Ann Landersille, hän katsoi tätä tutkivasti. ”Oletteko juutalainen?” hän kysyi. ”Oletko juutalainen?” Kolumnistin vastattua myöntävästi prinsessa ei ollut enää kiinnostunut ja siirtyi eteenpäin.

Hän torjui Guayanalan presidentin Cheddi Jaganin vastenmielisenä. ”Hän on kaikkea sitä, mitä minä inhoan”, hän sanoi. ”Hän on musta; naimisissa juutalaisen kanssa ja lisäksi vaimo on amerikkalainen.” Poistuttuaan Schindlerin listan esityksestä, jota hän kuvaili ”tylsäksi elokuvaksi juutalaisista,” Margaret neuvoi

hovimestariaan olemaan tuhlaamatta rahojaan tähän Oscarilla palkittuun elokuvaan. ”*Schindlerin listan* tapainen elokuva herättää vain sairasta uteliaisuutta,” prinsessa sanoi hovimestarin tarjoillessa hänelle seuraavan aamuna aamiaista. ”En voinut sietää sitä. Se oli kerta kaikkiaan niin epämiellyttävä ja inhottava, että minun oli pakko nousta ja lähteä pois.” Hovimestari kuunteli kärsivällisesti, kuten aina. Sitten hän siirtyi kumartaen tarjoiluvälikköön. Myöhemmin hän toisti keskustelun amerikkalaiselle, joka kysyi, eivätkö prinsessan huomautukset loukanneet häntä. Hovimestari tuntui hämmästyvän kysymystä. ”Eivät toki. Te ette ymmärrä. Prinsessa on kuninkaallinen. *Kuninkaallinen!*” hän sanoi lausuen sanan hartaan kunnioittavasti. ”Prinsessa kuuluu Windsorin kuningashuoneeseen – maailman tärkeimpään monarkiaan. Hän on kuninkaan tytär ja kuningattaren sisar. Se on niin ylhäistä kuin tässä maailmassa ikinä voi olla.” ”Eikö siis kuninkaallinen eikä etenäkään Englannin kuninkaallinen voi tehdä mitään väärää? Onko hän arvostelun yläpuolella vain siksi, että hän on prinsessa?” ”Hän on kuninkaallinen,” hovimestari toisti. ”Eikö häntä sen takia voi arvostella?” ”Kuninkaallinen on kuninkaallinen. Se kaiken perusta.”¹

Mistä kuningattaren sisar olisi omaksunut näin räikeän antisemiittisen ajatusmaailman ellei hänen vanhemmiltaan ja perhepiiristään. On tuskin sattumaa, että saman naisen – naisen, joka ei kyennyt katsomaan *Schindlerin listaa* loppuun sen kuvatessa juutalaisia niin myötätuntoisesti – setä vehkeili Hitlerin kanssa ja syytti toisesta maailmansodasta juutalaisia. On tuskin sattumaa, että saman naisen vanhemmat vastusti kiihkeästi juutalaisten paluuta heidän muinaisille juurilleen – vieläpä tuona kriittisenä aikana, kun heidän kansallisen olemassaolonsa jatkuvuus oli vaakalaudalla. Entä mitä meidän tulisi ajatella siitä, että prinsessa Elisabetin sodan aikainen lastenhoitaja Marion Crawford kertoi David-sedän (Windsorin Herttuan) olleen ”rakas Lilibetille” (perhepiirissä Elisabetia kutsuttiin Lilibetiksi). Hänen äitinsä sanottiin kalvenneen raivosta tätä lukiessaan, ja myöhemmin nimestä Crawford tuli hänelle petturuuden synonyymi (Crawfordista tuli yksi 1900-luvun siteeratuimmista kuninkaallisista historioitsijoista).²

Tämä ei edelleenkään kerro mitään kuningattaren henkilökohtaisista tuntemuksista juutalaisia kohtaan, eikä olisi reilua syyttää häntä antisemiitiksi sellaisen johdosta mitä hänen sisarensa on sanonut, sillä ihmisiä on tarkasteltava yksilöinä. Mutta ilman epäilystäkään tämä paljastaa sen antisemiittisen perhetaustan, jossa hänet on kasvatettu. Lopultakin, sillä mitkä ovat Elisabet II:n henkilökohtaiset tuntemukset juutalaisista ei ole kovinkaan paljoa merkitystä, koska se oli hänen äitinsä, joka vaikutti Charlesin mieleen eniten. Historioitsija John Griggin sanoin hän oli ”tiukka ja armoton”, jota ulkoministeri Halifax kutsui ”rautakädeksi samettihansikkaassa”. Hän loi itsestään myytin lempeänä ihmisenä, mutta samalla uskoutui ystävälleen: ”Minua pidetään miellyttävänä ihmisenä, mutta todellisuudessa en ole miellyttävä.”³ Lisäksi että vastusti holokaustia pakenevien juutalaisten maahanmuuttoa Erez Israeliin, hän tuki myös Rhodesian omaa rasistista apartheid systeemiä sen mustaihoista enemmistä vastaan, joita hänellä oli tapana nimittää halventavasti ”murjaaneiksi ja mutakuonoiksi”.⁴

Jos vieläkin ihmettelet mistä prinsessa Margaret oppi karkean rasisminsa ja juutalaisvastaisuutensa, niin tässä on vastaus. Ja jos vieläkin ihmettelet miksi Charles tukee hamasia ja boikotoi Israelia kuninkaallisella poissaolollaan, niin tässä on vastaus.

1 Kelley, Kitty: *Kuningasperhe* (Otava 1997), luku 1, sivut 23-27

2 Kelley, Kitty: *Kuningasperhe* (Otava 1997), luku 6, sivu 130

3 Kelley, Kitty: *Kuningasperhe* (Otava 1997), luku 3, sivu 56

4 Kelley, Kitty: *Kuningasperhe* (Otava 1997), luku 3, sivu 52

Edellä olemme pohtineet Charlesin Israel vastaisuuden mahdollista alkuperää hänen perheensä anti-semiittistä taustaa vasten. Nyt tarkoituksemme olisi ymmärtää sitä hänen poliittisen maailmankuvansa valossa. Huolimatta siitä, että Charles on onnistunut kätkemään juutalais-vihansa näennäiseen kosmopoliittisuuteen, paistaa se kuitenkin läpi hänen poliittisesta aatemaailmastaan. Kuten hänen yksityissihteerinsä Mark Bolland sanoi, Charles näkee itsensä poliittisena toisinajattelijana, jonka tehtävä on työskennellä vallitsevaa poliittista konsensusta vastaan käyttäen hyväksi mediaa ja vaikutusvaltaansa Walesin Prinssinä.¹ Mitä hänen poliittiset aatteensa sitten sisältävät? Olemme jo hiukan tarkastelleet näitä luvuissa kuusi ja seitsemän. Olemme paljastaneet hänen ”vihreitten” arvojensa yhteyden fasismiin ja hänen kiintymisensä islamiin/islamismiin.

Näillä kahdella aatteella on selvä historiallinen että ideologinen linkki toisiinsa. Tämä sidos on jo synnyttänyt käsitteen *islamofasismi*, joka ilmestyi ensimmäistä kertaa Britannian *Independent* -lehdessä 1990. Christopher Hitchens antaa seuraavan vertailun:

Kaikkein ilmeisimmät vertailukohtat olisivat seuraavat: Molemmat liikkeet on perustettu murhaavan väkivallan kultille, mikä ylistää kuolemaa ja hävitystä ja halveksii järjen elämää. (”Kuolema älylle! Kauan eläköön kuolema!”, kuten Kenraali Francisco Francon apulainen Gonzalo Queipo de Llano niin ytimekkäästi sanoi.) Molemmat ovat vihamielisiä nykyaikaisuudelle (paitsi mitä tulee aseiden tavoitteluun), ja molemmat ovat katkeran nostalgisia menneille imperiumeille ja menetetyille loistoille. Molemmat ovat pakkomielleisiä todellisen ja kuvitellun ”nöyryytyksen” kanssa ja janoavat kostoja. Molemmat ovat saaneet kroonisen tartunnan juutalaisvastaisesta vainoharhasta (kiehtovasti, myös sen lempeämmästä serkusta, vapaamuurariuden vastaisesta vainoharhasta). Molemmat ovat kallistuneet johtajan palvontaan ja yhden suuren kirjan voiman poissulkevaan painotukseen. Molemmilla on vahva sitoutuminen seksuaaliseen tukahduttamiseen – erityisesti minkä tahansa seksuaalisen ”poikkeavuuden” tukahduttamiseen – ja sen vastineeseen naisten alistamiseen ja naisellisuuden halveksuntaan. Molemmat halveksivat taidetta ja kirjallisuutta rappion oireena; molemmat polttavat kirjoja ja tuhoavat museoita ja aarteita. Fasismi (ja natsismi) yritti myös jäljitellä silloisten sosialististen liikkeiden menestystä julkaisemalla pseudo-sosialistisia ja populistisia vetoamuksia.

Onkin ollut mielenkiintoista havaita viime aikoina se tapa, millä Al Qaida on pyrkinyt jäljittelemään ja kierrättämään vihreiden ja globalisaation vastaisten ryhmien propagandaa (katso palstani Osama Bin Ladenin syyskuun 11:sta lausunto). Ei ole täydellistä yhdenmukaisuutta. Historiallisesti fasismi laski suuren painotuksen kansanvaltion ja yritys rakenteen ylistämiseen. Muslimi maailmassa ei ole paljoa yritys rakenteita, missä olosuhteet ovat paljon lähempänä feudalismia kuin kapitalismia, mutta Bin Ladenin oma bisnes konserni on, muiden asioiden ohella, valvoton ylikansallinen liikeyritys joinekin yhteyksineen vieraaseen pääomaan [finance-capital]. Mitä tulee kansallisvaltioihin, al-Qaida vaatii, että maat kuten Irak ja Saudi Arabia hajotettaisiin yhdeksi suureksi uudelleen herätetyksi kalifaatiksi, mutta eikö tällä olekin yhtäläisyyskohtia hulluun suunnitelmaan Suu-Germaniasta, tai Mussolinin fantasiaan uudelleen herätetystä Rooman Imperiumista? Tarkasti ottaen yksikään islamin muoto ei saarnaa rodullista ylemmyyttä tai ehdota herrarotua. Mutta käytännössä islamin fanaatikot harjoittavat fasistista konseptia ”puhtaan” ja ”yksinomaisen” ylemmyydestä epäpuhtaaseen ja kufariin tai jumalattomaan. Propagandassa hinduismia ja Intiaa vastaan, on esimerkiksi näkyvissä jotakin, joka kuvaa hyvin paljon fanaattisuutta.

¹ <http://www.theguardian.com/media/2006/feb/22/pressandpublishing.politicsandthemedia>

Asenteessa juutalaisiin, puhutaan alemmasta tai epäpuhtaasta rodusta (tästä johtuen monet muslimi ekstremistit, kuten Jerusalemin suurmufti, hakeutuivat Hitlerin puolelle.) Yrityksessä tuhota Afganistanin hazara-kansa, jotka olivat etnisesti persialaisia kuin myös uskonnollisesti shioja, oli vahva ehdotus ”puhdistamisesta”. Ja tietysti Bin Laden on uhkaillut voiman käytöllä YK:n rauhanturvaajia vastaan, jotka saattaisivat uskaltua sekaantua rotu-murha kampanjaan Afrikan muslimeja vastaan, jotka hänen hurskaat sudanilaiset ystävänsä ovat toimittaneet Darfurissa. Minusta tämä tekee siitä luvallista mainita kaksi ilmiötä samalla hengen vedolla, ja ehdottaa että ne muodostavat vastaavan uhan sivilisaatiolle ja sivistyneille arvoille. On vielä lopullinen vertailukohta, yksi mikä on jollain tavoin rohkaiseva. Molemmat näistä totalitaarisista ajatus järjestelmistä kärsii selvästi kuoleman-toivosta. Ei ole varmastikaan sattumaa, että molemmat näistä painottaa itsemurha-taktiikoita ja uhrin loppua, aivan kuin molemmat näistä näkisi mieluummin heidän omien yhteisöjensä tuhon kuin minkäänlaista kompromissia vääryskoisten kanssa tain minkäänlaista laimennusta ehdottomaan opilliseen oikeaoppisuuteen. Siten, samalla kun meillä on velvollisuus vastustaa ja tuhota nämä ja mitkä tahansa samankaltaiset totalitaristiset liikkeet, voimme myös olla melko varmoja, että ne esittävät tiedostamatonta osaa heidän itsensä tuhossa.¹

Voisimme mainita useitakin esimerkkejä fasistien ja islamistien, kuten Egyptin muslimiveljeskunnan (mistä mm. Hamas on haarautunut) perustajan Hassan Al-Bannan ja Jerusalemin suurmufti Haj Almin Al-Husseinin, liittolaisuudesta toisen maailmansodan edellä ja sen aikana,² mutta paljon olennaisempaa on tämän rakkaussuhteen jatkuminen tänä päivänä. Huolimatta siitä, että uusnatseihin mielletään usein ominaisuuksia kuten maahanmuuton vastaisuus, tämä ei ole estänyt tällaisen liittosuhteen syntymistä. Vanha sanonta ”vihollisen vihollinen on ystäväni” on todistettu jälleen päteväksi, sillä uusnatsien ja islamistien yhteinen vihollinen – juutalaisuus, juutalauskristillisuus, Yhdysvallat, kapitalismi ja kommunismi – on johtanut nämä kaksi ryhmää lähentymään toisiaan.

Esimerkiksi Pariisissa holokaustin muistoa vaalinut tavaravaunu sytytettiin tuleen ja sen viereen jätettiin viesti ”Bin Laden ja äärioikeisto Palestiinan vapautuksen puolesta”. Englannissa taas eräs huomattava natsijohtaja David Myatt kääntyi islamiin, mikä velvoitti häntä hylkäämään rasismia, mutta saattoi jatkaa juutalaisvihaansa uuden ulkokuoren alla. Tässä uudessa roolissaan hän tuki Osama Bin Ladenia ja kutsui ”kaikkia sionismin vihollisia omaksumaan jihadin juutalaisia ja Yhdysvaltoja vastaan.”³ Ranskan suurin natsiopiskelijajärjestö GUD, mikä oli aiemmin rasistinen, siirtolaisvastainen ja islamin vastainen, muuttivat syyskuun 11. jälkeen kantansa islamista. Nyt he tukevat Bin Ladenia, koska hän tuhosi juutalaisuuden ja kapitalismin keskuksen.⁴ Vielä oudommaksi tämä muuttuu, kun tämän heterogeenisen parin kolmanneksi osapuoleksi änkeää ääri-vasemmisto, unohtaen yhtäkkiä vakaumuksellisen fasismin ja uskonnon vastaisuutensa.

Ranskalainen ääri-liikkeiden tutkija Alexandre del Vallen kirjoittaa tämän poliittisten ääri-suuntien sekasikiön konvergenssista:

Sitten toisen al Aqsa Intifidan yllätyksestä lähtien, syyskuussa 2000; sitten syyskuun 11:sta, 2001, mikä

1 http://www.slate.com/articles/news_and_politics/fighting_words/2007/10/defending_islamofascism.html

2 Ks. <http://www.discoverthenetworks.org/viewSubCategory.aspxid=764/>

http://atlasshrugs2000.typepad.com/atlas_shrugs/2010/01/oh-what-an-enormous-slaughterhouse-the-world-is.html

3 http://en.wikipedia.org/wiki/David_Myatt#Conversion_to_Islam

4 TV -Dokumentti: Simon Wiesenthal Center, Ever Again (2006)

merkitsi loppua Amerikan strategisen pyhäkön koskemattomuudelle; ja erityisesti sitten toisen Irakin kriisin, mistä on seurannut Saddam Husseinin hallinnon hajoaminen, joku on kentien kyennyt huomaamaan koko lännessä puna-vihreä-ruskea akselin esiintulon (ääri-vasemmiston punaisen, ääri-oikeiston ruskean, ja islamismin vihreän). Tämän akselin erilaisilla ainesosilla on yhteinen päämäärä taistella Pahan uusia kasvoja vastaan: Amerikkaa, Israelia, "Imperialismia", ja jopa länttä sen kokonaisuudessaan. Tavoitteellinen allianssi näiden kolmen ideologian välillä, kuten näemme, ei alkanut vain eilen. Mutta on kiistämätöntä, että tapahtumat uuden vuosituhannen alusta lähtien ovat erityisesti edistäneet heidän salaliittoaan. Itse asiassa, sanan "ristiretki" käyttö George W. Bushin taholta syyskuun 11:sta seuraavana päivänä on nähty provosoivana, yhtä paljon anti-kirkollisen ääri-vasemmiston ja ääri-oikeiston keskuudessa, kuin se on nähty islamilaisen miljöön sisällä—mistä syystä aina paljastava lähentyminen, toisaalta niiden keskuudessa, jotka ovat kaihoisia kahdelle ensimmäiselle totalitarianismille (ruskeille ja punaisille) ja toisaalta vallankumouksellisen Islamismin kannattajille.

Nämä jälkimmäiset teeskentelevät puolustavansa arabi massoja, jotka ovat "miehitettyjä" yhtä paljon kuin juutalaiskristillisen "imperialististen" ristiretkelijöiden muut uhrit – köyhä, heikko, ja "nöyrytetty" kolmas maailma. Äskeinen julkinen näkökulma, jonka ilmaisi kuuluisa terroristi Carlos, muiden ohella, johtaa melko selvästi tähän suuntaan. On ilmeistä, että islamistit, kolmannet totalitarianistit natsismin ja kommunismin jälkeen, toistaa täsmällisessä laajuudessa sen kahden edeltäjänsä pyrkimyksiä: hyödyntää sivilisaatioiden ja uskontojen taistelua ja julistaa sitten sota juutalais-kristillistä maailmaa vastaan planeetan muiden "osattomien" nimissä. Islamismi viettelee yhtä paljon niitä, jotka ovat kaihoisia pakanallisesta Kolmannesta Valtakunnasta, mikä päätti hävittää juutalaisuuden ja kristinuskon, kuin se viettelee vasaran ja sirpin partisaaneja, määrätietoista hävittämään "porvarillisen" ja "kapitalistisen" lännen. Tämän halveksitun järjestelmän hermokeskus: Manhattan, "Amerikan maailmaa vastaan käymän taloudellisen sodan palkkasoturien planetaarinen ympäristö", Carlosin sanojen mukaan.

Ei ollut silloin yllätys nähdä ruskeita, punaisia ja vihreitä iloitsevan yhdessä syyskuun 11:sta tragedialle vuonna 2001, ja identifioimassa bin Ladenia uudeksi Daavidiksi imperialista "amerikkalais-sionistista" Goljatia vastaan. Ei ollut myöskään yllätys todistaa näiden kolmen totalitarianistisen liikkeen innostusta yhtyä "sankarilliseen" taisteluun sitten maaliskuun 2003 Baathisti kapinallisten ja Irakin islamististen shiiojen kanssa Amerikan Mesopotamian miehitystä vastaan. Ilmeisesti, tämän "anti-hegemoniallisen" ja "anti-imperialistisen" puna-ruskea-vihreä akselin vihamielisyys vahvistettiin 1990 -luvun ensimmäisinä vuosina ja Neuvostoliiton romahtamisesta lähtien. Tämä paradoksaalinen ja neo-totalitarianistinen kokoontuminen näki huipentumansa syyskuun 11:sta seuraavana päivänä ja vielä enemmän vuoden 2003 kevään ja talven aikana, valtavan Amerikan vastaisen kampanjan avustuksella, jota läntinen maailma johti Saddamin hallintoon kohdistetun sodan vastustajien toimesta. Tämä puna-ruskea-vihreä liittymä ja vihreä totalitarianismi palestiinalaisten, irakilaiden ja afgaanilaisten marttyyrien asian ympärillä, kuin myös yhtä paljon Osama bin Ladenin vallankumouksellisen hahmon, vahvistaa kiistämättömästi vallankumouksellisen Islamismin johtajuuden.

Tästä lähtien, tämä hyödyntää toisten historian päihittämien totalitarianististen vaihtoehtojen hurmaa (natsismin ja kommunismin) ja niinmuodoin tuomitsee joko järjestämään itsensä uudelleen tai liittymään Islamistiseen vallankumoukseen tavoitellakseen taisteluaan liberaaleja demokratioita vastaan. ¹

Koska Alexandre del Vallen kirjoitelman lainaaminen kokonaisuudessaan veisi monta sivua, rajaamme sen vain tähän johdanto-osuuteen (Asiasta kiinnostunut voi lukea sen alla olevasta linkistä). Del Valle dokumentoi, että tällainen allianssi on todella olemassa. Historian verisimmät ääriliikkeet ovat nyt yhdistyneet yhden lipun alle. Tänään heidän ideologiansa kantaa nimeä anti-globalisaatio, vaikka en väitäkään, että kaikki

1 http://www.alexandredelvalle.com/publications.php?id_art=131

globalisaation vastustajat kuuluisi edellä mainittuihin ääri-ryhmiin. On silti tosiasia, että kun kylmän sodan päättyessä ylikansalliset markkinavoimat sekä Yhdysvaltojen taloudellinen, poliittinen ja sotilaallinen hegemonia – jolle Ranskan ulkoministeri Hubert Vedrine antoi nimen *hypervalta* – perusti uuden maailmanjärjestyksen, tämän virran mukana tuli myös sen historialliset vastustajat – marxistit, fasistit ja islamistit. Nyt he ovat heränneet ruususen unestaan paljon voimakkaampina kuin koskaan aikaisemmin.

Se on tämä liike minkä johtoon Antikristuksen tulisi nousta, jotta hän onnistuisi yhdistään nämä kaikki elementit Israelia ja Amerikkaa vastaan. Mutta miksi Antikristus vastustaisi järjetelmää, mikä on mahdollistanut hänen valta-asemansa? Globalisaatiohan on ollut yksi tehokkaimpia työkaluja Ilm. 13:7:ssä ennustetun yhden maailmanhallinnon ja maailmantalouden syntyprosessissa. On huomioitava, että globalisaation vastainen liike vastustaa vain ekonomista globalisaatiota tai globaalia kapitalismia. Se ei vastusta maailman yhdentymistä, hallitusten välistä yhteistyötä, tai instituutiota kuten EU – sitä prosessia, mikä on toteuttamassa Ilm. 13:7:ssä ennustettua yhden maailmanhallinnon syntymistä. Tästä syystä liike suosii nimeä alter-globalisaatio (muutettu globalisaatio).¹ On myös syytä muistuttaa, että kaikki 1900 -luvun epäinhimillisimmät sortojärjestelmät, kuten kommunismi, natsismi ja islamilainen teokratia Iranissa, nousi kapitalismia ja sen edustajia – juutalaisia, Israelia ja Amerikkaa – vastaan. Raamatun profetiat edellyttävät, että myös Antikristuksen poliittinen järjestelmänsä seuraisi tätä samaa polkua.

On siten merkillepantavaa, että Prinssi Charles on ottamassa nyt johtoasemaa globalisaation vastaisessa liikkeessä. Hänen kirjassaan ja dokumentissaan *Harmony*, hän hyökkää avoimesti globalisaatiota ja sen takana olevia ylikansallisia markkinavoimia vastaan. Eräässä dokumentin trailerissa hän valitti, että ”tällä hetkellä globalisaatiolla ei ole ihmiskasvoja”. Tämä hurskasteleva tekopyhyys on uskomatonta kun muistamme, että sama mies toivoi pitävänsä kolmannen maailman köyhänä ja takapajuisena samalla kun itse nauttii lukususelämää kuninkaallisissa hoveissaan. Mutta herkän taustamusiiikin, Prinssin pehmeän äänen ja hänen loistavien esiintymistaitojensa avulla katsoja saadaan vakuuttuneeksi hänen inhimillisestä puolestaan (itsekin jo meinasin mennä vipuun). Ei ole kuitenkaan vaikea ennustaa, että kun ihmiset kaikkialla alkavat menettää säästönsä, elinkeinonsa ja eläkkeensä taloudellisten tukipilarien horjuessa, jokaisen syyttävä sormi osoittaa silloin niihin valtarakennelmiin, joita me kutsumme niin epämääräisesti ”markkinavoimiksi.” Tällaisessa ilmapiirissä Prinssin manifesti tullaan vastaanottamaan samanlaisella innolla, jonka Hitlerin *Mein Kampf* sai 30 -luvun alun lamakauden Saksassa.

Natsipropagandan mukaan juutalaiset olivat maailman rahatalouden takana ollut ylikansallinen valta, ja oivallinen syntipukki saksalaisten ahdinkoon. Yhä tänäänkin juutalaisten väitetään olevan globalisaation takana oleva etupiiriryhmä, mikä ohjaa mm. Yhdysvaltain ulkopoliittikkaa. Nytemmin puheet ”Siionin viisaista” on vain korvannut keskustelu ”Israel-lobbysta”. Esimerkiksi äskettäin Kokoomuksen kansanedustaja Pertti Salolainen viittasi tähän sanoessaan, että ”Yhdysvaltojen on vaikea ottaa neutraalimpaa kantaa tässä Israel-Palestiina-asiassa, koska heillä on niin vaikutusvaltainen juutalaisväestö, jolla on sekä rahat että media käsissä.”² Häikäilemättömään juutalais-

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Alterglobalization>

2 <http://www.iltasanomat.fi/kotimaa/art-1288520590902.html>

lobbyyn viitataan myös ns. ”9/11 -totuusliikkeen” kirjoituksissa, joissa syyskuun 11. iskujen takana on väitetty olleen massiivinen salaliitto. Esimerkiksi Suomessa näitä salaliittoteorioita esittänyt <http://www.11syyskuu.net/> toteaa: ”Monet riippumattomista tutkijoista epäilee Israelia osallisuudesta 11.9. iskuihin ja moniin muihin terroritekoihin ympäri maailmaa ja on huolestunut Israelin suuresta vaikutusvallasta USA:n ulkopolitiikassa.”

Silti artikkelin kirjoittaja myöntää, että ”kaikesta edellä kerrotusta huolimatta mitään todisteita Israelin ja Mossadin osallistumisesta 9/11-iskujen toteuttamiseen ei ole olemassa.”¹ Wikipedian mukaan ”Anti-Defamation League (ADL) julkaisi vuonna 2003 raportin, jossa se hyökkäsi 'vihattavia salaliittoteorioita' vastaan, mitkä väittivät 9/11-iskujen olleen israelilaisten ja juutalaisten välittämiä, sanoen niillä olevan potentiaalia 'rationalisoida ja lietsoa globaalia antisemitismia.' Se löysi tällaisten teorioiden olevan hyväksytty laajasti arabi ja muslimimaailmassa, kuin myös Euroopassa ja Yhdysvalloissa. ADL:n raportti huomasi, että 'Suuri valhe on yhdistänyt Amerikan ääri-oikeistolaiset ekstremistit, valkoisten ylivaltaa kannattavat ja arabi ja muslimimaailman elementit.' Se väitti, että monet teorioista olivat nykyajan ilmentymä 1800-luvun Siionin Vanhinten Pöytäkirjoista, minkä tarkoitus oli kartoittaa juutalaisten salaliitto maailmanhallintaan.”²

Vaikka kirjoittaja ei torju suoralta käsin syyskuun 11:sta liittyviä salaliittoteorioita (monet niistä ovat melko uskottavia), on kuitenkin oltava varovainen ettemme vajoaisi taas uudestaan siihen antisemiittiseen myyttiin juutalaissalaliitosta, mikä sai saksalaiset ajattelemaan 40-luvun alussa, että kuuden miljoonan juutalaisen joukkotuho olisi ollut jollakin keinoin oikeutettua. Tänäpäin väitteet juutalais-lobbyista ovat lietsoneet globaalia antisemitismia siihen pisteeseen, ettei monet enää näe esimerkiksi Israelilaistuotteiden kansainvälisessä boikotissa olevan mitään väärää. Tämänpäivän antisemitismi ei niinkään ilmene enää vihamielisyytenä diasporassa elävää ”vaeltavaa juutalaista” kohtaan, kuin vihana tai epäsuhtaisena kritiikkinä juutalaista kansallisuusaatetta (sionismia) ja Israelin hallitusta kohtaan. Alan Dershowitz huomauttaa:

Pahin virhe on katsoa aina vain oikean oman yli ja etsiä viiksimmästä, joka tekee *Hail Hitler* -tervehdyksen. Uusi antisemismi on nostaa Israel erityisen kritiikin kohteeksi Erottaa sionismi muista kansallisista liikkeistä.

Muslimimaista tulevien maahanmuuttajien mukana tämä antisemitismin uusi muoto on levinnyt myös Euroopassa asuvan juutalaisen väestön keskuuteen, joka on joutunut Israel-Palestiina konfliktista kumpuavan juutalaisvihan uhriksi. Amerikan Ulkoministeriön raportti vuodelta 2005 osoittaa 400 % lisäyksen verbalisissa tai fyysisissä antisemiittisissä hyökkäyksissä maailmanlaajuisesti. Samaan aikaan monet vasemmisto poliitikot kuten Ranskan Jose Bove, joka Prinssi Charlesin tavoin vastustaa GM -ruokaa ja globalisaatiota, sanovat että ”Israelin hallitus ja sen salaiset palvelut ovat kiinnostuneita luomaan antisemitismin ilmaston viedäkseen huomion pois heidän toimistaan.” Kuten Alexandre de Valle sen ilmaisi, ”Jose Bovellet antisemismi on mossadin keksintö”. Louise Ellman, Britannian Parlamentin työväenpuolueen jäsen, huomauttaa:

1 http://www.11syyskuu.net/119.htm#Israelin_roolista

2 http://en.wikipedia.org/?title=9/11_conspiracy_theories#Antisemitism_in_conspiracy_theories

Antisemitismi on yhä oikeiston sairaus, eikä sitä sovi unohtaa. Mutta nyt joissain vasemmiston osissa antisemitismi ja Israelin vastustus on niin vahvaa, että se saa antisemitistisiä sävyjä.¹

Kuten Mark Strauss tähdentää vuoden 2003 artikkelissaan ”Antiglobalismin Juutalaisongelma”, antisemitismi ja antisemitismi kuuluu kiinteäksi osaksi globalisaation vastaisen liikkeen poliittista maailmankuvaa. Ymmärtääksemme tätä liikettä – ja siten myös Prinssi Charlesin ideologiaa – oikeassa perspektiivissä, lainaamme tähän Straussin tekstiä:

Anti-Semitismi on jälleen nousussa. Miksi ei olisi? Syytä globalisaation vastaista vastaiskua. Kun julkinen huoli kasvaa menetetyistä työpaikoista, horjuvista talouksista, ja poliittisesta ja sosiaalisesta myllerryksestä, ruskeapaidat ja vasemmisto etsivät lohdutusta salaliittoteorioista. Ja heidän etsiessään salaista kättä, joka ohjaa uutta maailmanjärjestystä, nykyiset pelot ovat sulautumassa vanhaan vihamielisyyteen ja myytteihin, jonka päälle ne lepää. Ei ole olemassa puutetta symboleista, jotka edustaisivat rauhaa, oikeutta, ja taloudellista tasa-arvoa. Kyyhky ja olivin oksa. Rauhan merkki. Sateenkaari lippu. Jopa Yhdistyneiden kansakuntien tunnus. Joten miksi protestoijat vuoden 2003 World Social Forumilla (WSF) in Porto Alegressa, Brasiliassa, esitteli hakaristiä? Tämän vuoden konferenssilla, joka pidettiin kaksi kuukautta ennen USA:n johtamaa hyökkäystä Irakiin, oli teema ”Toinen maailma on mahdollinen.” Mutta paljon asianmukaisempi teema olisi ollut ”Eilisen maailma on palannut”. Marssijat 20,000 aktivistin joukossa 120 maasta kantoivat merkkejä, joissa luki ”Natsit, Jenkit ja juutalaiset: Ei enää valittuja kansoja!” Jotkut pukeutuivat T-paitoihin missä oli Daavidin tähti väännetty natsi hakaristiksi. Palestiinalaisen järjestön jäsenet parjasi juutalaisia ”todellisiksi fundamentalisteiksi jotka hallitsevat Yhdysvaltojen kapitalismia.”

Juutalaisia edustajia vastaan hyökättiin, jotka kantoivat bannereita: ”kaksi kansaa - kaksi valtiota: rauha Lähi-Idässä. Porto Alegre tarjoaa vain yhden tilannekatsauksen avautuvasta ilmiöstä, mikä tunnetaan ”uutena antisemitisminä.” Sitten Berliinin Muurin kaatumisesta lähtien, vanhin vihamielisyys on tehnyt globaalia paluuta huipentuen vuonna 2002 suurimpaan määrään antisemiittisiä hyökkäyksiä 12 vuoteen. Sitten kristalliyön, natsien johtaman pogromin Saksan juutalaisia vastaan 1938, ei niin monta Euroopan synagoogaa ja juutalaisia kouluja ole häpäisty. Tämä uusi antisemitismi on kaleidoskooppi vanhan vihalle, mikä pirstaloitui ja järjestäytyi uudelleen satunnaisiin malleihin, jotka olivat kerran arkisia ja outoja. Se on keskiaikainen kuva ”Kristuksen-tappaja” juutalaisesta, joka on ylösnoussut kosmopoliittisten Euroopan uutislehtien pääkirjoitus sivuilla. Se on kansainvälinen Punainen Risti ja Punaisen Puolikuun liikkeet, jotka kieltävät panemasta Daavidin tähteä heidän ambulansseihinsa. Se on Zimbabwe ja Malaysia – kansat jotka ovat lähes osattomia juutalaisista – varoittamassa kansainvälisestä juutalaissalaliitosta, mikä hallitsee maailman rahavaroja. Se on uus-natsit sonnustautumassa värillisiin Palestiinan shemagh-huiveihin ja palestiinalaiset jonottamassa Mein Kampfin kopioiden ostamista.

Viime vuosikymmen lupasi erilaista maailmaa. Kun Leninin patsas kaatui, synagoogat avattiin uudelleen Venäjällä ja Itä-Euroopassa. Ratkaisevassa 111-25 äänestyksessä, YK:n Yleiskokous hylkäsi vuoden 1975 resoluution, mikä samaisti sionismin rasismiin. PLO:n johtaja ravisti kättään Israelin pääministerin kanssa. Euroopan Unioni (EU), huomioiden holokaustin ja Balkanin kansanmurhasotien perinnön, loi itsenäisen viraston, minkä tehtävä oli taistella muukalaisvihaa ja antisemitismiä vastaan sen omien rajojen sisäpuolella. Kohdatessaan elpyneen vihan sen jälkeen mikä vaikutti olevan epätavallisen edistyksen aikakausi, juutalaisyhteisö huomaa kysyvänsä tänään itseltään: Miksi nyt? Historiallisesti, antisemitismi on vaihdellut talouden nousu- ja laskukausien mukaan. Juutalaiset ovat olleet kauan syntyä taloudellisten laskusuhdanteiden aikana, pienenä vähemmistönä epätavallisen suuren poliittisen ja taloudellisen vaikutusvallan kanssa. Johonkin asteeseen tämä kaava soveltuu yhä. Kansankiihottajat taloudellisten kriisien peittämässä maissa 1990-luvun lopulla pakittaa tuttuihin stereotyyppisiin. ”Kuka on syyppää?” kysyi Venäjän liittovaltion

1 TV -Dokumentti: Simon Wiesenthal Center, Ever Again (2006)

kommunisti puolueen kenraali Albert Makashov ruplan romahtamisen jälkeen vuonna 1998. ”Koronkiskonta, petos, korruptio, ja varastaminen on kukoistanut tässä maassa. Tästä syystä kutsun uudistajia Yidseiksi [juutalaisiksi].” Mutta toiset maat eivät sovi tähän profiiliin.

Kuinka joku esimerkiksi selittää antisemitismin ylönnousemuksen Itävallassa ja Iso Britanniassa, mitkä on nauttinut Euroopassa matalimpia työttömyyslukuja? Nouseva vihamielisyys Israelia kohtaan on myös merkittävä tekijä. Vuoden 2000 Al-Aqsa Intifada oli paljon väkivaltaisempi kuin sen vuoden 1987 edeltäjä, kun taisteluhelikopterit ja itsemurhapommittajat korvasi kumiluodit ja kivet. Tämä toinen Intifada merkitsi myös ”Al-Jazeera” syntymistä, satelliitti television säteillä brutaleja kuvia konfliktista, sellaisia kuten 12 -vuotiaan palestiinalaisen Muhammed al-Duran kuoleman, miljooniin koteihin maailmanlaajuisesti. Euroopassa, muslimi ekstremistit purki heidän raivonsa juutalaisia ja juutalaisia instituutioita kohtaan. Jotkut Euroopan lehdistössä, vaikka vähätelivät juutalaiseen kohdistunutta väkivaltaa satunnaisena huliganismina tai poliittisena kaunana kilpailevien etnisten ryhmien välillä, käyttivät tunnepitoista kuvakieltä, mikä veti rutiininomaisesti vertailun Israelin ja Natsi-hallinnon välillä. Tämä karkea karikatyyri israelilaisista viattoman teurastajina muutti pian muotoaan ikivanhaan ”blood libel” -myyttiin – kun Italian uutislehti La Stampa julkaisi piirroksen, mikä esitti vauva-Jesuksen Israelin tankkien saartamana rukoilemassa, ”Älä vain sano, että he haluavat tappa minut uudelleen.”

Sitten tulivat syyskuun 11:sta, 2001 terrori-iskut. USA-Israeli suhde – mikä oli sidotto yhteen yhteisten arvojen ja yhteisten vihollisten, kuten Iran ja Irak, \$2.7 miljardin vuosiavun, ja voimakkaan juutalaislobbyn kautta – oli oletetusti tuonut islamilaisen maailman raivon alas ja kiskonut lännen sivilisaatioiden yhteen-törmäykseen. Tämä tunne vain syveni, kun USA aloitti sotilastoimensa Irakia vastaan antisemitismin ollessa muodissa sodan vastaisessa liikkeessä ja nousevassa anti-amerikkalaisuudessa. Kuinka muuten selittäisi sodan maata vastaan, joka ei ollut koskaan hyökännyt Yhdysvaltoja vastaan, väitettiin, ellei juutalaisten uus-konservatiivien sisäpiiri neuvonantajilla, jotka olivat huijanneet USA:n presidentin miehittämään Irakin turvataksaan Israelin? Mutta eräs toinen elementti uudesta antisemitismistä on jätetty usein huomioimatta: Tämän judeofobian uudelleenoimistumisen ajanjakso korreloi kansainvälisten linkkien voimistumisen kanssa, jotka esiintyivät 1990 -luvulla. ”Ihmiset ovat kadottamassa heidän kompassinsa,” huomioi Dan Dinar, historioitsija Hebrean kielen Yliopistossa. ”Maailmanlaajuiset pörssimarkkinat, uuden muotoinen raha, ei rajoja. Konseptit kuten maa, kansallisuus, kaikki on kyseenalaistettu. He etsivät niitä, jotka ovat syyllisiä tähän uuteen tilanteeseen ja he löytävät juutalaiset”.

Vastaisku globalisaatiota vastaan yhdistää kaikki elementit poliittisesta spektristä yhteisen tarkoitusperän kautta, ja näin tehdessään se joskus vaalii yhteistä vihollista – mitä Ranskan juutalainen johtaja Roger Cukierman kutsuu antisemiittiseksi ultra-nationalistien, populistisen vihreän liikkeen, ja kommunististen kanssamatkustajien ”ruskea-vihreä-punainen allianssiksi”. Uusi antisemitismi on ainutlaatuista, koska se saumattomasti kutoo yhteen useita muotoja vanhasta anti-semitismistä: Ääri-oikeiston käsityksen juutalaisesta (viidentenä kolumnina, lojaali vain itselleen, heikentämässä taloudellista suvereniteettia ja kansallista kulttuuria), ääri-vasemmiston käsityksen juutalaisesta (kapitalistit ja koronkiskurit, jotka hallitsevat kansainvälistä taloussystemiä), ja ”blood libel” juutalaisen (murhaajat ja nykyajan kolonialistiset sortajat).

Ensin he tulivat WTO:n tähden

Juutalaiset ovat aina nostaneet epäilystä ja halveksuntaa syrjässä viihtyvänä kansana, mikä on jääräpäisesti vastustanut mukautumista ja takertuneet heidän omaan uskontoonsa, kieleensä, rituaaleihinsa, ja ruokailu lakeihinsa. Mutta uuden ajan antisemitismi teki ensiesiintymisensä globaalien kapitalismin ilmaantumisen yhteydessä 1800 -luvulla. Kun juutalaiset jättivät heidän kaupunki gettonsa ja pieni mutta näkyvä määrä ilmestyi menestyvinä pankkiireina, rahoittajina, ja yrittäjinä, he saivat aikaan paheksuntaa niiden joukossa, jotka kadehtivat heidän käsittämätöntä menestystä, erityisesti huomioiden juutalaisten toissijaisen aseman

yhteiskunnassa. Jotkut vasemman siiven ekonomistit, kuten Ranskan anarkisti Pierre-Joseph Proudhon, kuvasi juutalaisia ohjaavaksi voimaksi globaalien kapitalismin takana. Toiset sosialistiset ajattelijat näkivät heidän teoriansa olevan aikakauden rasismien korruptoimaa. Vuonna 1887, Saksan sosiologi Ferdinand Tönnies julkaisi hänen klassisen työnsä, Yhteisö ja Yhteiskunta, missä hän syytti kapitalismin heikentävän yhteiskunnan yhteisöllisiä impulsseja ja luovan porvari luokan, mikä oli ”häikäilemätön, egoistinen ja oma-päinen, kohdellen ihmisolentoja lähimpinä ystävinään ainoastaan hyötymielessä”. Muutamia vuosia myöhemmin saksalainen yhteiskuntatieteilijä Werner Sombart otti Tönnien teoriat seuraavalle asteelle ja pikkutarkasti selitti kuinka juutalaiset ”vaikuttivat uuden ajan kapitalismin ulkoiseen muotoon” ja ”antoi ilmentymän sen sisäiseen henkeen.”

Sombartin kirja, Juutalaiset ja Taloudellinen Elämä, vaikutti kokonaiseen sukupolven Saksan anti-semiittisiä kirjailijoita, mukaanlukien Theodore Fritschia, jota natsit kunnioittivat liikkeensä ”vanhana menstarina.” Antisemitismistä tuli Kolmannen Valtakunnan keskusideologia, ”liima mikä piti natsismin kasassa”, huomioi historioitsija Robert Katz. ”Se synnytti sisäisen vihollisen, 'kansainvälisen finanssi-juutalaisuuden,' mitä kautta Hitler onnistui kiihottamaan ja hypnotisoimaan Saksan, mikä tunsu itsensä ulkopuolisten voimien uhriksi.” Nykypäivän globalisaatio – rajojen aukaiseminen ideoiden, ihmisten ja rahan suuremmalle liikkeelle – on yllyttänyt tutun pelon epäselvästi määritellyistä ”ulkopuolisista voimista”. Viime kesäkuussa, Pew Research Center for the People and the Press julkaisi 44 maassa toimitetun kyselyn, mikä paljasti että vaikka ihmisillä yleisesti ottaen oli suosiollisia näkemyksiä globalisaatiosta, melko huomattavat enemmistöt noista joilta tiedusteltiin sanoivat, että heidän ”perinteinen elämäntapansa” oli uhattuna ja yhtyivät lausuntoon, ”meidän elämän tapamme täytyy turvata ulkopuolista vaikutusvaltaa vastaan.” Ja monet uskovat, ”menestys määrätään sellaisten voimien kautta, mitkä ovat heidän henkilökohtaisen hallintansa ulkopuolella.”

Tuttujen pelkojen kanssa tulee myös tutut syntipukit. Tämän päivän taloudelliset romahdukset eivät ole samaa mittaluokkaa kuin 1880 – ja 1930 -lukujen taantumet. [artikkeli kirjoitettu monta vuotta ennen nykyistä vuonna 2008 alkanutta lamaa. Kirj. huom.] Mutta, kun vuoden 1997 Aasian kriisi paljastui, tuhoisa taloudellinen tartunta voi pyyhkäistä kansojen läpi viikkojen kuluessa. Kehittyvässä maailmassa sijaitsevat maat, jotka näkevät itsensä globalisaation uhreina, näkevät joskus salaliiton pohjavireen. Nykypäivän närkästys kansainvälisten taloudellisten instituutioiden valtaa vastaan on sulautunut vanhoihin myytteihin. 1800 -luvulla se oli Rothschildit; nykyisellä ajalla on ollut Lawrence Summers ja Robert Rubin USA:n valtionvarainministeriössä, Alan Greenspan USA:n Federal Reservessä, James Wolfensohn Maailmanpankissa, ja Stanley Fischer ja kansainvälisessä valuuttarahastossa (IMF). Malesian pääministeri Mahathir Mohamad sivalsi kerran juutalaisia vastaan ”jotka päättävät meidän valuutta tasostamme, ja tuovat meidän taloutemme alas.” Puhemies Jamaat-i-Islamin poliittiselle puolueelle Pakistanissa valitti: ”Mitä tahansa pahaa tapahtuu, hinnat menevät ylös, tai mitä tahansa, tämä voidaan useimmiten lukea IMF:n ja Maailmanpankin syyksi, mitkä ovat synonyymejä Yhdysvalloille. Ja ketkä kontrolloivat USA:ta? Juutalaiset.”

Ekonominen kaaos Zimbabwessa, missä kerran kukoistava 8,000 hengen juutalaisyhteisö on supistunut vain 650, kiihotti Presidentti Robert Mugaben pitämään puheen, missä hän julisti että ”juutalaiset Etelä-Afrikassa, jotka työskentelevät täällä yhteistyössä kollegojensa kanssa, haluavat sulkea meidän tekstiili ja vaate tehtaamme.” Kaikkiällä Lähi-Idässä, missä taloudellinen kasvu pysyy paikallaan kaikkiällä muualla paitsi Israelissa, islamistit ja sekulaarit nationalistit yhtälailla esittävät globalisaation viimeisimpinä sarjoina USA-Sionisti juonta alistaa Arabi maailma lännen taloudellisen kontrollin alle ja pyyhkiä pois sen kulttuurilliset rajat. Aikaisempi puhemies militantille Hamasille varoitti varhain 1990 -luvulla, että jos arabi hallitukset hyväksyvät juutalaisvaltion olemassaolon, ”Israel tulisi hallitsemaan alueella aivan kuin Japani hallitsi kaakkois-Aasiaa, ja kaikki arabit tulevat päätymään juutalaisten työntekijöiksi.” Valtavirran arabi mediat, kuten Egyptin uutislehti Al Ahram ja Palestiinan uutislehti Al Ayyam, julkaisi kolumneja, mitkä ylistivät Osama bin Ladenia ”miehenä, joka sanoo 'ei' globalisaation herruudelle,” ja mikä siteerasi Siionin Viisaiden Pöytäkirjaa the – pahamaineista 1900 -luvun alun väärennöstä juutalaisten väitetystä suunnitelmasta maailman hallintaan – kovana todisteena globalisaation todellisista aikomuksista.

Lännessä, levottomuus globalisaatiosta tarjoaa mahdollisuuden ääri-oikeiston poliittisille puolueille, jotka hyödyntävät niiden pelkoa jotka näkevät elämäntapansa olevan uhattuna kahittyvästä maailmasta tulevien maahanmuuttajien johdosta ja jotka uskovat, että alueelliset kauppasopimukset ja rahaliitot piirittävät heidän suvereniteetinsä. Jörg Haider, Itävallan ääri-oikeistolaisen Vapaus Puolueen johtaja, ja Jean-Marie Le Pen, Ranskan Kansallisen Rintaman Puolue – jotka molemmat perustivat vaalimenestyksensä maahanmuuton vastaiseen ja Euroopan vastaiseen vaaliohjelmaan – pitivät heidän antisemiittiset tunteensa kätkeytyneinä kun he kampanjoivat mediassa. Mutta ääri-oikeistolaiset organisaatiot Euroopass eivät ole enää ujoja osoittaessaan sormensa ”todellisiin syyllisiin” heidän maidensa tuskan takana. Italiassa Movimento Fascismo e Liberta identifioi globalisaation ”instrumentiksi kansainvälisen sionismin käsissä.” Venäjällä ja Itä-Euroopassa, ultra-nationalistien ”ruskea” ja kommunisti kannattajien ”punainen” ovat muodostaneet ideologisen allianssin ulkomaisia sijoittajia ja ylikansallisia yrityksiä vastaan identifioiden juutalaiset kapitalisteiksi, jotka ryöstävät heidän kansallista perintöään. Sodassa globalisaatiota vastaan, ruskeat ääri-oikeistossa ovat löytäneet myös yhteisen tarkoitusperän uuden vasemmiston vihreiden kanssa. Matt Hale, USA:n valkoista ylivaltaa kannattavan World Church of the Creator -liikkeen johtaja, ylisti 1999 globalisaation vastaista protesta Seattlessa ”uskomattoman menestyksekkääksi mellakoitsijoiden kuin myös kirkkomme näkökulmasta. Ne auttoivat sammuttamaan juutalaisen maailmanjärjestyksen WTO:n puheet ja auttoivat tekemään pilaa juutalaisesta miehityshallinnosta ympäri maailman. Bravo.”

Houkutellakseen aktivistien suunnittelemaan protestiin 2002 G-8 kokouksessa Calgaryssa, Kansallinen Allianssi - suurin natsi organisaatio Yhdysvalloissa, joka ylläpitää yhteyksiä valkoisten ylivaltaa kannattavien ryhmiin maailmanlaajuisesti – perusti web-sivun nimeltä Anti-Globalism Action Network, mikä omistettiin ”laajentamaan globalisaation vastaista liikettä sisältämään eriävät ja marginalisoidut äänet.” Globalisaation vastaiset aktivistit löysivät itsensä taistelemassa kahden rintaman taistelua, protestoiden samanaikaisesti Maailman kauppajärjestöä (WTO), IMF:ää, ja Maailmanpankkia vastaan, samalla kun organisoi improvisoidun vasta-protestin ääri-oikeistolaisia ekstremistejä vastaan, jotka kuokkivat heidän mielenosoituksensa. Käynnistyi kummallinen ideologinen territorio sota. Ei-hallinnollisten organisaatioiden (NGOs) ääni varoitti uus-natsien ”naamioituvan” globalisaation vastaisiksi aktivisteiksi. Valkoista ylivaltaa edustavan Church of True Israel -järjestön web-sivulla loukkaantunut Walter Nowotny tiuskaisee: ”Tämä syyte vihjaa, että me olemme tulleet tähän liikkeeseen myöhään ja assosioidumme sen kanssa vain hypätäksemme muotivirtaukseen, millä on jo huomattava liikevoima. Mutta keitä ovat todelliset soluttautujat ja tunkeutujat?” Historia toistaa jälleenitseen. Aivan kuin 1800-luvulla, ääri-oikeisto on plagioimassa vasemman-siiven oppia ja kyllästen sen rasistisilla pohjavireillä, ottaen kampanjan kapitalistista ”Uutta Maailmanjärjestystä” vastaan ja muuttaen sen taisteluksi ”Juutalaista Maailmanjärjestystä” vastaan.

Globalisaation vastainen liike on kuitenkin jossakin määrin syyllinen. Se ei ole perinnöllisesti antisemiittinen, mutta silti se auttaa mahdollistamaan antisemitismien kaupustelemalla salaliittoteorioita. Sen silmissä globalisaatio on vähemmän prosessi kuin salajuoni haudottu suljettujen ovien takana käsittämättömien byrokraattien ja yritysten taholta. Liikkeen perustavana olevat humanistiset päämäärät universaalista sosiaalisesta oikeudesta on pelon lietsunnan sähkövirtaus - IMF, WTO, Pohjois-Amerikan Vapaakauppa Sopimus, ja Multilateral Agreement on Investment (MAI) esitetään ei vain kehittyvän maailman hyväksikäyttäjinä, vaan myös ylikansallisina intrumentteina heikentää meidän suvereniteettiamme. Pane merkille vuoden 1998 kirja MAI and the Threat to American Freedom (käärity patrioottiseen punaiseen, valkoiseen, ja siniseen kanteen), jonka kirjoitti globalisaation vastaiset aktivistit Maude Barlow ja Tony Clarke, ja tulet lukemaan kuinka ”Yli menneen 25 -vuoden ajan, yritykset ja valtio näyttäisi muodostaneen uuden poliittisen allianssin, mikä sallii yritysten saavuttaa enemmän valtaa hallinnosta. Tämä 'korporaatti hallinto' edustaa perustavanlaatuaista uhkaa kaikkien kansojen oikeuksille ja demokraattisille vapauksille.” Jopa vielä äärimmäisemmässä päässä spektriä, Kanadalais-perusteisen Centre for Research on Globalizationin web-sivu myy kirjoja ja videoita, mitä ”paljastavat” kuinka syyskuun 11:sta terroristi -iskut olivat ”kaikkein todennäköisimmin peite toimi, joiden tarkoitus oli edistää yritys-globalisaation päämääriä.”

Valitettavasti salaliittoteorioilla täytyy olla aina salaliittolainen, ja aivan liian usein salaliittolaiset ovat havaittu olevan juutalaisia. Se ei vaadi muuta kuin pienen askeleen ylittämään raja, mikä erottaa kaksi maailmankuvaa. ”Jos kertoisin sinulle, että maailmaa hallitsevat kourallinen kapitalisteja ja yritys pomoja, sanoisit että olen vasemmistolainen,” anarkisti-mielenosoittaja kertoi venäläisessä julkaisussa Pravdassa. ”Mutta jos kertoisin sinulle keitä nämä kapitalistit ja yritys pomot ovat, sanoisit että olen ääri-oikeistolainen.” Ruskeat ja vihreät eivät vain plagioi toinen toistensa ideoita. He lukevat säännöllisesti samaa sivua. Kanadassa, antisemiittisen salaliittoteoreetikon David Icken [Icke ei identifioi salaliittolaisia varsinaisesti juutalaisiksi, vaan vaikutusvaltaisiksi perheiksi ja verilinjoiiksi, joista vain osa - kuten Rothschildit – on juutalaisia, kirj. huom.] luentoa mainostettiin vasemmistolaisissa aikakauslehdissä Shared Vision ja Common Ground. (kanadalaiset eivät äänestäneet vapaakaupan puolesta ja saimme sen siitä huolimatta,” eräs nainen sanoi, joka näki mainokset ja osallistui tapahtumaan. ”Joten jotakin täytyy olla meneillään.”)

Ääri-oikeiston nationalistit, kuten entinen skinhead Jaroslaw Tomasiewicz, soluttautui puolalaiseen haaraan kansainvälistä globalisaation vastaista järjestöä ATTAC:tä. Brittiläinen fasisti puolue sisältää sen suositeltavan Ikemiston listassa vasemman-siiven anti-globalistien George Monbiotin ja Noam Chomskyn töitä. Web-sivu, mikä varoittaa ”juutalaisen rahanvallan, juutalaisen vallan” vaaroista, sisältää linkkejä globalisaation vastaisiin ei-hallinnollisiin järjetöihin, kuten Corpwatch ja Reclaim Democracy. Hollantilainen NGO De Fabel van de illegaal vetäytyi pois iljetyksen vallassa anti-MAI liikkeestä, kun se sai tietää, että kampanjan aktiviteetit vetivät puoleensa ääri-oikeistoa ja antisemiittisiä opiskelija ryhmiä. ”Osoittamalla tähän niin kutsuttuun globalisaatioon meidän pääongelmanamme, anti-MAI aktivistit valmistelevat ajatteluumme vastaavaan loogiseen seuraukseen – taisteluun meidän 'oman' paikallisen talouden puolesta, ja sen seurauksena myös 'meidän oman' valtiomme ja kulttuurin,” De Fabelin johtaja varoitti. ”Vasemman-siiven ryhmät levittävät aatetta mikä tarjoaa uutta oikeistoa, ennemmin kuin vasemmistoa, kirkasta mahdollisuutta tulevalle kasvulle.

Anti-Globalisaatio

Vihreät ja ruskeat jakavat toisenkin yhteisen tarkoitusperän: Israelin vastustuksen. Huomioiden anti-globalisaatio liikkeen sympatian kolmannen maailman asialle, ei ole yllättävää, että ranskalainen aktivisti Jose Bove, joka murskasi roskaavat McDonalds -ravintolat, osoitti myötätuntoaan Palestiinan liikkeelle vieraillemalla piiritetyn Yasser Arafatin luona Ramallahissa viime vuonna. Mutta, uuden vasemmiston tapauksessa, merkittävä kysymys ei ole: Mitä globalisaation vastaisilla aktivisteilla on Israelia vastaan? Enemminkin on tärkeää kysyä: Miksi vain Israel? Miksi Bove ei matkusta Venäjälle demonstroidakseen solodaarisuuttaan muslimien tšetšeeni-separatisteille, jotka taistelevat heidän omaa vapautussotaansa? Miksi korkeakoululuiden vetoamukset vaativat, että yliopistot riistäisivät rahoituksen yhtiöiltä, joilla on yhteyksiä Israeliin, mutta ei Kiinaan? Miksi samat globalisaation vastaiset mielenilmaukset, jotka tuomitsevat Israelin taktiikat actics palestiinalaisia vastaan, pysyvät hiljaisena tuhansien muslimien tappamisesta Intian Gujaratin pogromeissa? Israel nauttii ainutlaatuista hylkiön statusta globalisaation vastaisessa liikkeessä, koska se nähdään maailman ainoana jäljelle jääneenä kolonialistisena valtiona - hyväksikäyttävänä, kapitalistisena enklaavina, jonka läntiset vallat loi kehittyvän maailman sydämeen. ”He yrittävät säätää apartheid systeemin molempiin miehitetyille alueille ja arabi väestöön muualla Israelissa.” sanoo Bove. ”He myös laittavat paikalle- Maailmanpankin tuella – sarjoja uusliberalistisia toimenpiteitä, joiden tarkoitus on integroida Lähi-Itä globalisoituihin tuotantopiireihin, käyttämällä hyväkseen halpaa palestiinalaista työvoimaa.”

Israelin hallituksen politiikan vastustaminen ei tee uudesta vasemmistosta antisemiittistä. Mutta liike, mikä kampanjoi sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta tekee itsestään naurunalaisen erottaessaan vain juutalaisvaltion tuomittavakseen. Ja kun globalisaation vastaisen liikkeen salaliittoihin perustuva mielenlaatu movement sekoittuu Israelin vastaiseen retoriikkaan, tulos voi mennä rumaksi. Bove esimerkiksi kertoi

reportterille, että Mossad, the Israelin tiedustelupalvelu, oli vastuussa antisemiittisiin hyökkäyksiin Ranskassa yrittääkseen saada huomion kiinnittymään muualle sen hallituksen toimista miehitettyillä alueilla. Seuraukset kaksinaismoralismin omaksumisesta Israelia kohtaan on kaikki liian ilmeisiä globalisaation vastaisissa mielenilmauksissa. Italiassa, Milanon juutalaisyhteisön jäsen, joka kantoi Israelin lippua protesti marsissa, hakattiin globalisaation vastaisten aktivistien väkijoukon toimesta. Davoissa, protestojien ryhmä pukeutuneina Israelin pääministeri Ariel Sharonin ja USA:n puolustusministeri Donald Rumsfeldin (joka oli pukeutunut keltaiseen tähteen) naamioihin kantoivat rahaa täynnä olevaa kultaista vasikkaa. Maailmanlaajuisesti mielenosoittajat kanniskeli merkkejä, jotka vertasivat Sharonin Hitleriin, heiluttaen samalla Israelin lippuja missä Daavidin tähti oli korvattu hakaristillä. Tällaiset näytökset esittivät Israelin yksittäisenä syyllisenä väkivaltaan, jättäen huomioimatta sadat israelilaiset jotka olivat kuolleet itsemurhapommituksissa ja Palestiinan Auktoriteetin roolin konfliktin agitoimisessa. Ja Israelin yhtäläistäminen Kolmanteen Valtakuntaan on Holokaustin revisionismin säädyttömän muoto, mikä lähettää viestin että ainoa "ratkaisu" Israel-Palestiina konfliktiin ei yhtään vähempää kuin juutalaisvaltion täydellinen tuho.

Globalisaation vastaiset aktivistit ja kirjailija Naomi Klein on puhunut tällaisia näytöksiä vastaan, mutta hän on vähemmistössä. Aivan sama anti-globalisaatio liike, mikä ylpeilee järjestävänsä vasta-protesteja uusnatseja vastaan, jotka murskaavat heidän mielenilmauksensa, yhdistää kätensä mielenosoittajien kanssa, jotka liehuttavat hakaristiä palestiinalaisten oikeuksien nimessä. Kuten globalisaation vastainen vasemmisto, ääri-oikeistolaiset aktivistit ovat myös omaksuneet heidän oman versionsa antikolonialismista. Heille globalisaatio on synonyymi "seksikiöisyydestä," yrityksestä sekoittaa rodut ja kulttuurit ja tuhota ainutlaatuiset perinteet. Kun vihreät saarnaavat "lokalisaation" hyveistä, innokas "aamen" kaikuu ruskeissa, jotka pyrkivät eristää heidän maansa maahanmuuton ja ulkomaisen pääoman kaksoispahaa vastaan. Ääri-oikeisto näkee nationalistiset liikkeet ja alkuperäiskansojen oikeuksia ajavat ryhmät liittolaisinaan hyökkäyksessään uuden maailmanjärjestyksen monikulttuurisuutta vastaan. Ja se näkee palestiinalaiset, erityisesti, vastarintaliikkeenä nykypäivän Siionin Vanhimpia vastaan. Amerikan uus-natsi David Duke summasi tämän maailmankuvan verkkosivunsa kirjoitelmassa: "Näillä juutalaisilla on mestari suunnitelma, jonka tulisi olla ilmeinen jokaiselle joka näkee. Johdonmukaisesti he yrittävät heikentää kulttuuria, rodullista identiteettiä ja solidaarisuutta, taloutta, jokaisen kansan poliittista itsenäisyyttä....[He] todella uskovovat, että heillä on jonkinlainen jumalallinen oikeus hallita ei vain Palestiinaa mutta myös koko muuta maailmaa."¹

Musta hämähäkki

Viime vuosina on selvinnyt, että kruununperillinen on pommittanut Parlamenttia taukoamatta yksityisillä kirjeillään, jotka kirjoitus tyylistään johtuen on tullut tunnetuksi "mustan hämähäkin" -muistiona (muinaisissa kansoissa hämähäkkiä on pidetty vallan ja esoteerisen viisauden symbolina. Tässä suhteessa musta hämähäkki edustaisi pimeitä voimia ja mustaa magiaa²). Kirjeiden sisältöä ei ole päästetty julkisuuteen, mutta tiedetään että niiden kautta Prinssi on yrittänyt vaikuttaa Parlamentin päätöksiin hänelle rakkaista poliittisista aiheista, jotka käsittävät hyvin laajan kirjon koulutuksesta arkkitehtuuriin, ja vaihtoehtoisesta lääketieteestä geenimaanipuloituun ruokaan (vain muutamia mainitakseni). Tämä kuninkaallinen lobbaus on saanut monet republikaanit vaatimaan kirjeiden sisällön julkistamista, jotta kansa voisi tietää missä määrin ne ovat vaikuttaneet poliittisiin päätöksiin.

Kirjeiden julkistamista on vaadittu *Freedom of Information* -lakiin vedoten, mutta

1 <http://yaleglobal.yale.edu/content/antiglobalisms-jewish-problem>

2 <http://www.whats-your-sign.com/spider-symbol-meaning.html>

hallituksen oikeuskansleri on hylännyt nämä vetoamukset sanoen sen vahingoittavan Charlesin tulevaa perustuslaillista asemaa kuninkaana, mikä velvoittaa hänet poliittiseen neutraalisuuteen. Oikeuskanslerin mukaan ”mikä tahansa käsitys, että hän olisi erimieltä hallituksen politiikan kanssa voisi vahingoittaa vakavasti hänen rooliaan tulevana monarkkina.” Toisin sanoen, jos kansa saisi tietää sen laajuuden missä määrin Prinssi sekaantuu demokraattiseen päätöksentekoon, hänen ei nähtäisi olevan enää puolue poliittisten rajojen yläpuolella. Dominic Grieben sanoin ”on erittäin tärkeää, että yleisö ei tule näkemään, että hän suosisi yhtä puoluetta tai toista.”¹ Itseasiassa yksi ratkaiseva syy Elisabeth II:n pitkään jatkuneelle suosiolle on ollut se, että hän on jäänyt poliittisten kiistojen ulkopuolelle. Tällaista poliittista neutraalisuutta edellytetään myös Walesin Prinssiltä, jos hän eräänä päivänä mielii astuvansa maansa valtaistuimelle.

Mutta kuten kysymyksessä ”Uskon Puolustajasta”, myös tässäkin suhteessa Prinssi on valmis kiertämään perustuslain. The Telegraph kirjoitti 16. marraskuuta 2008:

Hän tulee lopettamaan perinteen, missä monarkit, Kuningatar mukaanlukien, on nähty pysyvän julkisuudessa hiljaa kansallisesti ja kansainvälisesti tärkeistä asioista, Jonathan Dimbleby sanoi. Prinssi, joka juhli 60 -vuotis syntymäpäiväänsä Highgrovessa viikonloppuna, uskoo rakentaneensa arvokkaan kokemuksen ja voisi esittää samanlaista roolia kuin Irlannin ja Saksan presidentit puhuen ”kansan puolesta ja kansalle”. Walesin Prinssinä hän on puhunut monia vuosia kiistanalaisista asioista mukaanluettuna ilmastonmuutos ja koulutus ja, Kuningas Charles III:na, hän voisi yrittää olla vähemmän provosoiva. Mutta niiden mukaan, jotka ovat häntä lähellä, hän haluaa päästä eroon siitä käytännöstä, jota Kuningatar on noudattanut missä monarkin näkemykset voidaan kuulla vain yksityisyydessä kunkin aikakauden pääministerin ja privy council:in taholta. Herra Dimbleby, Prinssin ystävä, sanoi: ”Nyt on meneillään hienovaraista liikettä hallitsijan tulevan roolin uudelleen määrittämiseksi, niin että se sallisi Kuningas Charles III:n puhuvan kansallisesti ja kansainvälisesti tärkeistä asioista tavoilla, mikä tällä hetkellä olisi mahdotonta.”

”Tämän käytännön rikkominen, kuitenkin varovaisesti, edustaisi seismistä muutosta hallitsijan asemassa. Sillä on potentiaalia olla perustuslaillisesti ja poliittisesti räjähdysherkkää.” Prinssin virallinen edustaja torjui minkäänlaisen tietämyksen hänen tulevan roolinsa keskusteluista, tai suunnitelmista missä hän voisi puhua kuninkaana julkisesti. Kuitenkin, herra Dimbleby on ollut läheinen Prinssille, siitä lähtien kun hän kirjoitti hänen valtuutetun elämäkertansa, missä Prinssi päätti paljastaa hänen aviorikos -suhteensa Camilla Parker Bowlesin kanssa, joka on nyt hänen vaimonsa. Jotkut Prinssin sisäpiiristä väittävät, että Britannialla tulisi olla ”aktiivinen” hallitsija ja että olisi tuhlausta rajoittaa hänen panostaan poliittisiin asioihin viikottaiseen keskusteluun pääministerin kanssa ja vuosittaiseen joulu viestiin kansalle. He väittävät, että Prinssiä ei pitäisi pakottaa tekemään vaalaa monarkiallisesta hiljaisuudesta kun hän tulee kuninkaaksi, ja että hän voisi täyttää ”kansallisen johtajuuden tyhjiön”.²

On syytä muistaa, että perustuslaillinen monarkia – missä maan hallitsijalla ei ole lupaa sekaantua parlamentin päätöksiin tai puhua niistä julkisesti – luotiin aikoinaan kuningasvallan väärinkäytöksiä turvaksi. Historia on selvä todistus absoluuttisen kuningasvallan mielettömyydestä. Esimerkiksi kahden aikaisemman Charles -nimisen hallitsijan aikana Englannissa oli käytössä niin sanottu ”hirttäminen, repiminen ja paloittelu” -rangaistus

1 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2218614/Prince-Charles-letters-Labour-ministers-stay-private-preparations-King.html>

2 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/theroyalfamily/3468221/Prince-of-Wales-wants-to-speak-out-as-king-says-biographer-Jonathan-Dimbleby.html>

maanpetokseen syyllistyneille. Kuka tahansa joka uskalsi nousta kuningasvaltaa vastaan, kuten nuo onnettomat jotka olivat vastuussa Charles I:n mestauksesta tai joita epäiltiin siihen osallistumisesta, tuomittiin raahaamalla heidät hevosen vetämänä hirttopaikalle, missä heidät ripustettiin hirteen mutta vain siihen asti kunnes he olivat pökerryksissä.

Tämän jälkeen heidän sukuelimensä leikattiin, vatsa avattiin ja sisäelimet poistettiin yksi kerrallaan ja poltettiin tuomitun silmien edessä. Lopuksi kaula katkaistiin ja ruumis paloiteltiin neljään osaan (tämä ei ollut ihan ”silma silmästä” -tyyliin, vaan ”sukuelimet ja sisäelimet kaulasta”). Naispuolisille annettiin hieman ”inhimillisempi” kohtelu – heidät ”vain” poltettiin. Tätä teloitus menetelmää käytettiin Englannissa aina 1300 -luvulta lähtien ja lähes 300 ihmistä tuomittiin tällä keinoin kuolemaan maan viimeisen katolisen monarkin ja viimeisen absoluuttisen monarkian edustajan James II:n toimesta (jonka hollantilainen ruhtinas Wilhelm III:n syöksi valtaistuimelta Englannin *mainiossa vallankumouksessa*). Tämä sanoinkuvaamattoman julma teloitusmenetelmä ei rajoittunut vain maan katolisiin hallitsijoihin, sillä myös katolisia pappeja tuomittiin ”hirttämiseen, repimiseen ja paloitteluun” protestanttien kuten Elisabet I:n käskystä (se siitä yli-romantisoidusta ”kultaisesta aikaudesta”).¹

Vaikka teloitusta käytettiin vielä 1700- ja 1800 -luvuilla, 1800 -lukuun mennessä se oli laimentunut jo ”pelkkään” raahamiseen ja hirttämiseen, kunnes se lopetettiin viimein 1870. Kuulemme usein valistuksen ajan ihanteiden olleen yhteydessä yleismaailmallisten ihmisoikeuksien yleistymiseen ja kidutuksen päättymiseen Euroopan tuomio-istuimista, mutta tämä näkemys jättää huomioimatta evankelisen herätys kristillisyyden roolin, jonka kautta raamatulliset arvot levisi vähitellen yhteiskunnan jokaiseen osa -alueeseen. Demokratian yleistymisellä ja *raamatullisella* kristinuskolla oli paljon suurempi rooli kuin valistuksen ajan ihanteilla, jotka nekin olivat vain heijastumaa niistä Raamatun arvoista, joihin protestantismiin *sola scriptura* -periaate oli valanut aivan uutta kiinnostusta tuoden ne myös sekulaariin yhteiskuntaan.

Kyrillos Jerusalemlaisen mukaan Antikristusta tulnaisiin ”jälkeenpäin luonnehtimaan kaikenlaisilla epäinhimillisyyden ja laittomuuden rikoksilla, niin että hän päihittää kaikki epävanhurskaat ja jumalattomat, jotka ennen häntä olivat tehneet rikoksia kaikkia ihmisiä vastaan, mutta erityisesti meitä kristittyjä vastaan.” Onko tämä se hinta minkä maailma joutuu maksamaan, jos Charles III:n sallitaan luoda uudenlainen monarkia, missä hän edeltäjiensä Charles I:n ja Charles II:n jalanjäljissä voi sekaantua maansa politiikkaan? Onko ”hirttäminen, repiminen ja paloittelu” vain esimakua jostakin vieläkin kauheammasta julmuudesta mihin Charles III tulisi syyllistymään? Daniel 8:25:n mukaan Antikristus ”pyrkii muuttamaan ajat *lait*” (King James kääntää sen monikossa). Onko Britannian perustuslaki osa tässä mainittuja lakeja? *The Guardianin* erään artikkelin mukaan Charlesin tavoite on tulla ”aktivisti kuninkaaksi,” joka ””puhuisi kansan puolesta ja kansalle’ puhujakorokkeilla kuten Euroopan parlamenttissa ja USA:n kongressissa.”²

Tämä selvästi osoittaa, ettei Charles aio tyytyä vain Britannian ja 54 maata

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Hanged,_drawn_and_quartered/

http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_people_hanged,_drawn_and_quartered

2 <http://www.theguardian.com/uk/2008/nov/17/monarchy-prince-charles-king-politics?uni=Article:in%20body%20link>

käsittävän Kainsainyhteisön hallitsemiseen – minkä hän perii kuninkaana jo luonnostaan – vaan hamuaa myös EU:n ja Yhdysvaltojen presidentin virkaa. Jos hän omaisi näin globaalien vallan, on syytä pysähtyä kysymään minkälaista politiikkaa hän sitten edustaisi. Prinssi on toistuvasti painottanut ettei hänen politiikkansa ole puolue poliittista, mutta totuus on kaukana tästä. Ymmärtääksesi hänen poliittista linjaansa, niin katso Ranskan Jose Boveen. Bove, joka valittiin Euroopan Parlamenttiin vuonna 2009, kuuluu alter-globalisaatio liikkeeseen, ja on tunnettu Israelin, USA:n, teollistuneen maatalouden, GM-ruuan ja ravintolaketju MacDonaldisin vastaisista lausunnoistaan ja ilmastonmuutoksen alarmistina. Tämä ”Bovelaisuus” kiteyttää hyvin Prinssin maailmankatsomuksen. Jos Bove lukisi Telegraphin uutista, missä Prinssi julisti ”avaimen” terveelliseen ruokavalioon olevan McDonalds -pikaruoka ravintoloiden pannaan julistamisen,¹ häneltä menisi kahvit väärään kurkkuun löytäessään liittolaisen ”valtajärjestelmän” sydäimestä.

Jos Boven äänestäjät lukisi aamiaisellaan Prinssin saarnaavan ”jättiläismäisiä suuryrityksiä” vastaan, joiden istuttamat GM sadot ovat käynnistäneet ”jättiläismäisen kokeen luonnolla ja koko ihmiskunnalla”,² he luultavista tukehtuisivat sämpylöihinsä. Edelleen, jos he näkisivät *Daily Mailin* uutisen, jossa Charlesin sanottiin ”kampanjoivan aktiivisesti Irakin sotaan vastaan” ja pilkanneen Tony Blairia sarkastisesti ”meidän loisteliaana johtajana”, he vaatisivat Charlesia kaappamaan kruunun ja julistautumaan Britannian yksinvaltiaaksi. *Daily Mail* kertoi, että ”kruununperillinen, joka oli perillä tiedustelu informaatiosta, oli vakuuttunut että sota oli väärin ja rikkoi kuninkaallisen perinteen vastustamalla sitä suljettujen ovien takana.” Vuosina 2002 – 2003, hän vieraili arabimaissa kertomalla arabijohtajille kuinka sota ”olisi täyttä hulluutta,” ja että ”presidentti Bush pelotti hänet kuoliaaksi.” Hän varoitti Blairia, että ”sota lietsoisi vain lisää konflikteja alueella ja syytti läntisiä johtajia epäonnistuessaan hoitamaan todellisen ongelman aiheuttajan: Israel-Palestiina konfliktin.”³ (jälleen selkeä todiste hänen intohimostaan Lähi-Idän konfliktin ratkaisemista kohtaan.).

Prinssi näyttää uskovan, että syyskuun 11. iskujen todellinen syy olisi ollut Israel-Palestiina konfliktin ”hoitamaton tilanne”. Toisin sanoen, hän ajattelee että Israelin ”miehityspoliittika” olisi terrorismia synnyttävä ilmiö. Kuinka muutenkaan, jos hän kerta uskoo että ”Profeetta itse ei koskaan pitänyt ja pelkäsi ekstremismia.”. Jos ekstremismi ei johdu islamista itsestään, niin mistäpä muustakaan kuin Israelin ”sortopoliitikasta”. Todiste siitä että Prinssi ajattelee todellakin näin, tulee *The Guardian* -lehdessä 19.11.2003 julkaistusta uutisesta, jonka mukaan Yhdistyneen Kuningaskunnan ulkoministeriö neuvoi Charlesia välttämään Amerikan vierailua, koska ”viime yönä kävi ilmi, että Walesin Prinssin näkemykset oli voimakkaasti Palestiinan puolella ja on yksityisesti kriittinen USA:n politiikasta Lähi-Idän konfliktissa.” Eräs lähde kertoi, että huoli Charlesin matkasta Yhdysvaltoihin ”pyörii sen käsityksen ympärillä, että Walesin Prinssi on avoimesti arabisti. Hänellä on, Amerikan käsitteillä ja kansainvälisillä käsitteillä, melko epävakaa näkemykset Israelista [kursivointi minun].

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1544048/Prince-says-McDonalds-should-be-banned.html>

2 <http://www.theguardian.com/environment/2008/aug/13/prince.charles.gm.farming>

3 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1240287/Prince-Charles-branded-Blair-Our-Glorious-Leader-pressured-Iraq-war.html>

Hän uskoo että Amerikan Lähi Idän politiikka on täyttä hulluutta ja hänellä on tapana ilmaista tämä melko äänekkäästi useille ihmisille, mukaanlukien ministereille ja erilaisille suurlähettiläille. Järjestelmä pohjimmiltaan uskoo, että hän on ei-järkevä Amerikasta ja että hän ei ole halunnut mennä sinne muutenkaan. Hän ei pidä paljoakaan amerikkalaisesta kulttuurista.” Lähteen mukaan ”osa syy miksi Prinssi Charles oli vastahakoinen vierailemaan Amerikassa oli se, että Prinsessa Diana oli ollut niin suosittu siellä. Mutta hänen Palestiinan myönteiset sympatiansa olivat hallitseva syy” Uutinen myös paljasti Charlesin vierailleen Yhdysvalloissa Bill Clintonin kaudella vuosina 1993 ja 1997, mutta ”Prinssin näkemykset olisivat ottaneet yhteen molempien presidenttien kanssa tuona aikana. Presidentti Bill Clinton, joka oli vallassa vuosina 1992 - 2000, säilytti Amerikan vahvan tuen Israelille. Herra Bush, vaikka ensimmäinen Amerikan presidentti joka tuki julkisesti Palestiinan valtion luomista, ei ole koskaan kutsunut PLO:n johtajaa, Yasser Arafatia Valkoiseen Taloon tai osoittanut paljoakaan sympatiaa palestiinalaisille.”¹

Vetäkäämme johtolangat yhteen. Meillä on Prinssi, jolla on ”Amerikan käsitteillä ja kansainvälisillä käsitteillä, melko epävakaat näkemykset Israelista.” Prinssi, jonka inho Israelia kohtaan ylittää jopa hänen henkilökohtaiset kaunansa Dianaa kohtaan. Prinssi, jonka juutalaisvaltion vastainen basillikammo manifestoituu hänen diplomaattisessa loukkauksessaan maan ulkoministeriölle ja avokätisessä tuessaan Hamasia rahoittavalle ”hyväntekeväisyysjärjestölle”. Prinssi, jonka isä on myöntänyt sukulaistensa ihailleen Hitleriä ja olleensa kateellisia juutalaisten menestyksestä. Prinssi, jonka täti ei kyennyt katsomaan *Schindlerin Listaa* loppuun filmin juutalaissympatioiden tähden. Prinssi jonka isovanhemmat vastusti juutalaisten pakenemista Palestiinaan holokaustin aikana, ja Prinssi jonka iso-setä sanoi juutalaisten olleen syyllisiä toiseen maailmansotaan. Ei tämä niin kovin vaikeaa matematiikkaa ole. Yksi plus yksi on kaksi (tarkista vaikka laskimesta).

Joten miksi meidän tulisi hämmästyä, kun *The Sun* julkaisi tammikuun 13:sta 2005 etusivun uutisen Prinssi Harrysta sonnustautuneena natsi uniformuun kansitekstin huutaessa ”*Harry the Nazi!*” Jo heti seuraavana päivänä lehti julkaisi Charlesin reaktion: ”*Mein Fury, Charles raivoaa natsi Harrylle.*” Lehden mukaan Charles määräsi Harryn ”raivosta hehkuavana” vierailemaan Auschwitzissa ja katsomaan *Schindlerin Listan* oppiakseen enemmän holokaustista.² Mutta muistaessamme Charlesin mielipiteet juutalaisvaltiosta ja hänen tätinsä Margaret Rosen kommentit tästä Steven Spielbergin ohjaamasta yhdestä elokuvahistorian arvostuimmasta mestariteoksesta, uutinen ”raivosta hehkuavasta” Charlesista haiskahtaa pahasti uutisankalta, jonka Charles on tarkoituksella tekaissut.

Virallisen tarinan mukaan paparazzi olisi oletetusti sattumalta vanginnut kuvan naamiaisjuhlista, joihin Harry oli valinnut natsi-asun pelkkää nuoruuden typeryyttään ja vuotanut sen sitten *The Sunille*. On huomioitava, että tämä tapahtui vain kaksi viikkoa ennen kuin kuningasperheen oli tarkoitus isännöidä kansainvälistä Auschwitzin vapautuksen 60 -vuotisjuhlaa Westminsterin palatsissa Kuningattaren johdolla. On syytä kysyä, että miksi Harry pilaili natsi-aiheella juuri tällaisena hetkenä? Eikö hän ymmärtänyt

1 <http://www.theguardian.com/politics/2003/nov/19/usa.israel>

2 <http://www.theage.com.au/news/World/Furious-Prince-Charles-orders-Harry-to-Auschwitz/2005/01/14/1105582713849.html>

aiheen räjähdysherkyyttä juutalaisyhteisöille? Oliko ”pilan” tarkoitus jäädä vain sisäpiiriin vai vuodettiinko se tarkoituksellisesti julkisuuteen? Oli asia mitenpäin vain, tulisi meidän kaikesta huolimatta olla huolissamme kuninkaallisten ”huumorintajusta”. Paitsi entä jos koko naamiais-show olisikin ollut Charlesin laatima tarkoituksenaan peittää aikaisemmin julkisuuteen vuotaneet raportit hänen Israelin vastaisista näkemyksistään? Entä jos sen tarkoitus olikin harhauttaa Euroopan juutalaisyhteisö uskomaan, että hän tuntisi syvää myötätuntoa heitä kohtaan holokaustin ja uuden antisemitismin tähden?

Jos Prinssi Harryn natsi-skandaali oli hänen isänsä junailema, ei se olisi ollut ensimmäinen kerta, jolloin hän olisi sekaantunut poikansa herättämiin kohu-uutisiin. Esimerkiksi 28. lokakuuta 2003, Charlesin entinen yksityissihteeri Mark Bolland astui julkisuuteen paljastamalla Telegraphille kuinka vuoden 2002 media-kohu Harryn kannabis ja alkoholi addiktiosta oli ”St. Jamesin Palatsin järjestämä yhteistyössä *News of the World* -lehden kanssa... luodakseen tarinan mikä esitti hänen isänsä sympaattisesti.” Bollandin mukaan tarina moraalisesta ja vastuuntuntoisesta vanhemmasta, – mitä hän oli itse luomassa –, joka määräsi kurittoman Harryn huume- ja alkoholi -kuntoutus keskuksen, olisi ollut harhaanjohtava, koska Harry vieraili keskuksessa jo kauan ennen kiinnijäämistään kannabiksen poltosta. Bollandin sanoin ”tapahtumien järjestys vääristyi sanomalehdessä.”¹ On ymmärrettävä, että jos kuninkaallinen perhe on otsikoissa, kaikki on yleensä huolella valmisteltua suhdetoimintaa, minkä tarkoitus on edistää monarkian suosiota kansan keskuudessa. Mikä tahansa uhka, joka saattaisi vaarantaa monarkian tulevaisuuden, on eliminoitava. Tästä syystä myös Prinsessa Dianasta oli päästävä eroon.

Johtopäätös

Ilmestyskirjassa Antikristuksen johtamaa puna-vihreä-ruskea -allianssia kuvataan luvussa 12: ”Ja syntyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat, mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaassa. Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa. Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa... ”Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt. Mutta vaimolle annettiin *sen suuren kotkan* kaksi siipeä hänen lentääksensä erämaahan sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä.” (j. 7-9, 12-14).

Valtaosa Raamatun selittäjistä ymmärtää tämän jakeen täyttyvän vihan ajan toisella puolella, kun Saatana heitetään taivaasta maanpäälle ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan” eli 1260 päivän (ks. ilm. 11:3) 42 kuukauden (ks. Ilm. 11:2, 13:5) tai kolmen ja puolen vuoden ajaksi. Poikalapsen (Jeesuksen) synnyttänyt nainen voidaan identifioida tässä Israeliksi, koska profetia kuvailee naisen olevan vaatetettu auringolla ja kuulla ja

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1445248/Royal-spin-doctor-comes-clean-about-Prince-Harry-expose.html>

hänen päässä olevan ”seppeleenä kaksitoista tähteä.” (j. 1) Juuri nämä elementit Joosef näki unessaan hänen perheestään: ”Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: 'Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?' Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden. Ja hän näki vielä toisenkin unen, jonka hän kertoi veljilleen ja sanoi: 'Minä näin vielä unen: katso, *aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä* kumarsivat minua'. Ja kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, nuhteli hänen isänsä häntä ja sanoi hänelle: 'Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? Olisiko minun ja äitisi ja veljiesi tultava kumartumaan sinun eteesi maahan?'" (1. Moos. 37:8-10).

Profetia sanoo että Israelin avuksi tulisi ”se suuri kotka”. Onko vain sattumaa, että Israelin perustamisesta lähtien sen lähimpänä ystävänä on ollut kansakunta, jonka kansallinen symboli on valkopäämerikotka? Tuleeko Saatanan riivaaman Antikristuksen vihollisina olemaan Israel ja Yhdysvallat – onko hän sodassa näitä molempia vastaan? Toisaalta profetia sanoo, että hänen valtaansa annattaisiin ”kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot” (Ilm. 13:7) eikä tämä tapahdu sotilaallisella miehityksellä vaan kansakunnat luovuttavat hänelle auktoriteettinsa vapaaehtoisesti. Kenties osa Yhdysvaltojen osavaltioista kuitenkin eroaa pedon kaikkivoipaisesta diktatuurista ja liittoutuu Israelin kanssa Antikristusta vastaan. Mene ja tiedä. Joka tapauksessa tämä profetia näyttäisi edellyttävän Israelille ja Amerikalle vihamielisen liittouman olemassaoloa, joka syntyy kolmeksi ja puoleksi vuodeksi ennen Kuningasten Kuninkaan majesteettista paluuta pyhiensä kanssa maanpäälle tuomitsemaan peto iankaikkiseen tulijärveen.

Seuraavassa osassa pääsemmekin jo kirjani tärkeimpään osuuteen; Danielin näkyihin, mitkä osoittavat vastaansanomattomasti kuinka kristikunnan historian päätapaukset on ennustettu vuodesta 395 vuoteen 2016 asti. Tämän käsittäminen auttaa meitä myös ymmärtämään Danielin 11. luvun lopunaikojen täyttymystä, missä on ennustettu nykyisen Israelin syntyhistoria Palestiinan Brittiläisessä Mandaatissa ja Prinssi Charlesin esivanhemmat George III, George V ja George VI. Joten pistähän kahvi poriseen ja etsi mukava lukuasento, sillä nyt maailmanhistoria tulee avautumaan aivan uudessa valossa. Jos ajattelit koulussa, että historia on tylsää, voit olla varma ettei aikasi käy pitkäksi seuraavan historian oppitunnin aikana.

Lähdeaineisto

Kirjat: (pääasialliset)

Herra Sebot, Israelin Pyhä: Pyhä Raamattu (VK: 1933/38)

Andrew Morton: Diana: Her True Story (Diana: hänen tarinansa, Wsoy 1992)

Alan Power: The Princess Diana Conspiracy, The Evidence of Murder (2013)

David Lorimer: Radical Prince: The Practical Vision of the Prince of Wales (Floris Books, 2004)

Edward W. Luzer: Hitler's Cross (Moody Publishers, Chicago, 1998)

Esko Halme: Operaatio Uusi Aika (RV -kirjat Vantaa, 1990)

John Coleman: Conspirators' Hierarchy: The Story Of The Committee Of 300

Jonathan Petropolous: *Royals and the Reich, The Princes von Hessen in Nazi Germany* (Oxford 2006)

Kelley, Kitty: *Kuningasperhe* (Otava 1997)

Lusa: *Lopun Ajan Salaiset Kansiot*

Mark Hitchcock: *Eurot Pois- Siru Tulee* (Kuva ja Sana, 2009).

Mikko Paunio: *Vihreä Valhe* (Weilin-Göös, 1990)

Pasi Turunen: *Kielletyt Hedelmät* (Kuva ja Sana, 2013)

Pekka Lahtinen: *Verkko Kiristyy* (Tampereen kristillinen yhteisö 1999)

Pekka Lahtinen: *Maailman yhdentymisen* (Tampereen kristillinen yhteisö 1994)

Philip Sampson: *6 Modern Myths about Christianity and Western Civilization*

Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998).

TV -Dokumentit: (pääasialliset)

The Occult History of Third Reich, 1991

Pandora's Promise

Simon Wiesenthal Center, *The Long Way Home* (1997)

Simon Wiesenthal Center, *Ever Again* (2006)

Keith Allen: *Unlawfull Killing* (2011)

Web -sivut: (pääasialliset)

<http://biblehub.com/>

<http://ecofascism.com/>

<http://www.freerepublic.com/focus/f-news/1145419/posts>

<http://www.worldfuturefund.org/wffmaster/Reading/Germany/Radical%20Ecology.htm>

<http://theprogressivecontrarian.com/2013/03/19/the-dark-side-of-the-anti-gmo-movement/>

<http://markhumphrys.com>

<http://www.infowars.com>

http://www.alexandredelvalle.com/publications.php?id_art=131

<http://www.uskonpuolesta.fi>

<http://www.patmos.fi/blogi>

<http://yaleglobal.yale.edu/content/antiglobalisms-jewish-problem>

http://en.wikipedia.org/wiki/Main_Page

Wikipedian avoin luonne on johtanut huoliin kirjoitusten laadusta, vandalismin määrästä ja informaation virheettömyydestä. Vuoden 2005 Nature -lehden tutkimus kuitenkin osoitti, että tiede artikkelit, joita he vertasivat, tulivat lähelle Encyclopædia Britannican virheettömyyttä.

<http://www.nature.com/nature/journal/v438/n7070/full/438900a.html>

Lehdet: (pääasialliset)

Tiede -lehti

The Guardian

The Telegraph

The Daily Mail

The European Jewish Press
Haaretz

Osa 4

Pedon kansallisuus & perhehistoria

L u k u 1 0

Ennustavatko Danielin näyt kristikunnan historian aina vuodesta 395 vuoteen 2016?

Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. – 1. Joh. 2:18

Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen. Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta. – Dan. 7:23-24

Tämä osa kirjaani muodostaa sen tärkeimmän vaiheen, koska todistamme nyt että Walesin Prinssi Charlesin – Raamatun Antikristuksen – henkilöllisyys on kryptattu Danielin ennustuksiin aina hänen esi-isiään Yrjö III:sta, V:ttä ja VI:ttä myöten. Osoitamme myös miten Daniel edellyttää Walesin ja Englannin olevan *ainoa* paikka maailmassa, josta Antikristuksen tulisi nousta. Mutta tähän johtopäätökseen pääsemme vain yhdistäessämme kaksi protestantismin perinnöstä esiintullutta profetian tulkintaa, mitkä tunnetaan historisismina ja dispensationalistisena futurismina. Tämä eskatologian

historisistinen traditio on opettanut jo vuosisatoja, että useimmat Danielin ja Ilmestyskirjan ennustuksista ei sijoittuisi seitsemän vuotta kestäväälle vihan ajalle tulevaisuuteen, vaan että ne olisi toteutunut jo kristikunnan historian aikana. Se esittää, että kristillisen kirkon ja sen useiden eri haarautumien tai kirkkokuntien, kuin myös kristikunnan itsensä historia olisi kuvattu Danielin ja Ilmestyskirjan näyissä.

Historisistisen selityksen mukaan monet maailmanhistoriallisesti merkittävät tapahtumat ja historialliset käännekohtat, kuten Rooman kahtiajakautuminen vuonna 395 jKr., Länsi-Rooman hajoaminen useisiin germaanisiin kuningaskuntiin 476, islamin nousu Itä-Rooman alueella 600 ja 1500 luvuilla ja paavinvallan nousu 700 -luvulla Länsi-Euroopassa, olisi ennustettu Danielin näyissä, erityisesti sen toisessa ja seitsemännessä luvussa. Siten vastoin John Nelsson Darbyn kehittämä dispensationalistinen eskatologia on opettanut seurakunnan ja seurakunnan ajan (pakanoiden armotalouskauden) olleen 500 luvulla eKr. vielä profetaallinen salaisuus, mitä ei ollut määrä paljastaa Danielille. Se on painottanut, että Danielin vuosiviikko näky oli ”säädetty sinun [juutalaisen Danielin] kansallesi ja pyhälle kaupungillesi” (Dan. 9:24). Siten koska näky koski juutalaisen kansan ja Jerusalemin tulevaisuutta, se katkesi jakeen 26 ennustukseen, jonka mukaan ”kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki.” (Jerusalemin hävitys Tituksen johtaman sotajoukon toimesta) sen jälkeen kun Israelin Messias on surmattu.

Koska juutalaiset elivät vuoden 70 maastakarkoituksen jälkeen diasporassa ja Jerusalemi oli pakanakansojen miehittäminen, dispensationalistit sanovat tämän repäisseen profeetalliseen aikaulottuvuuteen kronologisen kuilun, jonka toinen reuna näkyy vasta siinä historian kohdassa, missä Jerusalemi on palannut jälleen juutalaisten haltuun ja sen temppele rakennettu uudelleen. Hal Lindsey kuvailee tätä ajatusta seuraavaan tapaan:

Luvussa kolme tarkastelimme Danielin 69:ää vuosiviikkoa. Muistattehan, että Daniel näki Israelin tulevasta historiasta 70 viikon ajanjakson. Kuudenkymmenen yhdeksän viikon jälkeen Messias surmataan, Daniel kirjoittaa. Tämän jälkeen Danielin profetia siirtyy ikään kuin lepotilaan. Vuodet kuluvat, mutta Danielin kansan (juutalaisten) ja pyhän kaupungin (Jerusalemin) osalta yksi niille määrätty viikko on vielä toteutumatta. Heti tempauksen jälkeen historian kello alkaa käydä jälleen. Raamattu puhuu useaan otteeseen seurakunnasta salaisuutena. Jumalan taloudenhoidossa salaisuutta ei voi verrata romaaniin, jonka johtoajatukseksi on ”kuka sen teki”. Pikemminkin tämä salaisuus liittyy asiaan tai tapahtumaan, jota Jumala ei ole koskaan aikaisemmin paljastanut. Eli kun Daniel sai näkynsä, hän näki sen alusta loppuun, mutta ilman tuota seurakunnan hallitsemaa väliäikää. Ajattele asiaa tähän tapaan: Kuvittele mielessäsi mies seisomassa vuoren takana. Kaukana taivaanrannassa mies näkee toisen vuorenhuipun. Mutta se, mitä hän ei näe, on näiden kahden vuoren välissä oleva laakso. Juuri näin Vanhan testamentin profeetat näkivät tulevan historian. Daniel näki vuorenhuipun, jolla Kristus ristiinnaulittiin, ja hän näki ajassa myös sen huipun jolloin Kristus palaa takaisin. Näiden kahden huipun välissä oli seurakunnan salaisuus. Danielin näky jatkuu, kun seurakunta on otettu pois tieltä.¹

Sovittamisen taito: Historisismi vs. Futurismi.

Kirjailija allekirjoittaa täysin Lindseyn yllä esittämän kuvauksen niin kauan kuin tämä koskee Danielin yhdeksättä lukua. On mahdotonta, että 70. vuosiviikko olisi toteutunut

¹ Hal Lindsey: Jeesus Tulee (Kuva ja Sana, 1998), sivut 69-70

vielä missään kohtaa historiaa, koska se edellyttää juutalaisten hallitsemaa Jerusalemiä ja kolmannen temppelin olemassaoloa. Hyökkäävän ruhtinaan tekemä seitsenvuotinen liitto ja pyhäkön häpäisy tapahtuu vasta Jerusalemin vuoden 70 hävityksen *jälkeen*. 70. vuosiviikko ei sovellu Jeesuksen päiviin (ks. luku kolme, Daniel 9:27 – futurismin kulmakivi), eikä se voisi soveltua myöskään Tituksen päiviin. Historian kroninkat eivät kerro mistään seitsenvuotisesta liitosta, jonka Titus olisi solminut juutalaisten kanssa, tai että hän olisi lakkauttanut pyhäkön teuras- ja ruokauhrin kolmeksi ja puoleksi vuodeksi, kuten näky ennustaa tämän Prinssin tekevän.

Edelleen, näyn mukaan 70 vuosiviikon täytyessä ”luopumus päättyy, ja synti sinetillä lukitaan, ja pahat teot sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan, ja näky ja profeetta sinetillä vahvistetaan, ja kaikkeinpyhin voidellaan.” Tämä kaikki voi toteutua vasta Kristuksen toisen tulemuksen yhteydessä, kun tuhatvuotinen rauhanvaltakunta perustetaan maanpäälle. Joten 70. vuosiviikko sijoittuu siihen aikaan, kun juutalaiset ovat palanneet diasporasta Israelin maahan (Hes. 37:11-15) ja Jerusalem on jälleen juutalaisten hallussa (Luuk. 21:24). Tästä johtuen näyn ”hyökkäävä ruhtinas” ei viittaa vain Rooman Prinssi Titukseen vaan myös siihen persoonaan, mihin viitataan sekä Daniel 7:24-26:ssa, 8:9-13:sta että 11:21-45:ssä. Nämä kaikki kohdat kuvailee *yhtä persoona*a, joka vainooa Israelia ja Jumalan pyhiä, ja joka hyökkää Jerusalemiin, häpäisee sen temppelin, ja jonka tulemuksen sanotaan edeltävän Ihmisen Pojan ilmestymistä taivaan pilvissä ja pyhien valtakunnan perustamista maanpäällä. UT:ssa tätä henkilöä kutsutaan Antikristukseksi, Kadotuksen Lapseksi ja Ensimmäiseksi Pedoksi.

Daniel 9:26:n esittää siis Herodeksen temppelin hävittäneen Prinssi Tituksen olleen pelkkä esikuva lopullisesta Antikristuksesta, joka Tituksen lailla hyökkäisi suurilla sotajoukoilla Jerusalemiin ja häpäisisi sen temppelin 1260 päivän ajaksi (Sak. 14:2, Luuk. 21:24, Dan. 11:31, Ilm. 11:2). Samalla tavoin toisella vuosisadalla ennen Kristusta hallinnut Syyrian Antiokhos Epifanes, jonka tulemuksen Danielin 8. ja 11. luku ennusti paatuneimmatkin herjaajat mykistävillä yksityiskohdilla, oli vain varjo lopullisesta Antikristuksesta (Matt. 24:15), jonka tulisi nousta Epifanesin jalanjäljissä myös kreikkalaisesta kuningashuoneesta (Prinssi Charles polveutuu isänsä puolelta Kreikan kuningassuvusta, sillä ennen avioitumistaan Englannin kuninkaallisiin, Philip tunnettiin Kreikan Prinssinä.) ja lujittamaan valtakuntansa lopullisen hallinnon Syyriaan tai Irakiin. Mutta nyt tärkeä näkökohta tulee tässä: jos profetian dualistinen täyttymys on mahdollista Danielin kirjan kahdeksannessa, yhdeksännessä ja yhdennessätoista luvussa, kuten kaikki huomattavat profetian opettajat käsittävät, ei ole olemassa yhtäkään järkevää syytä miksi tämä sama periaate tulisi hylätä Danielin seitsemännen luvun kohdalla.

Eli dispensationalistit ja futuristit hyväksyvät sen ajatuksen, että Danielin 8. ja 11. luku olisi profetia molemmista Antiokhos Epifanesista sekä UT:n Antikristuksesta, mutta samalla he torjuvat profetian historisistisen tulkinnan, missä seitsemännen luvun näky pienestä sarvesta esitetään toteutuneen jo paavinvallassa. Onkin täysin oikeutettua kysyä, että miksi profetian kaksijakoinen täyttymys olisi mahdollista luvuissa kahdeksan ja yksitoista, mutta ei luvussa seitsemän. Jos luvut 8 ja 11 voi viitata samaan aikaan sekä Antiokhos Epifanesiin että UT:n Antikristukseen, niin miksi seitsemäs luku ei voisi kuvata myös molempia, paavinvaltaa että lopullista yksilö-Antikristusta. Se tosiasia ettei tähän

ole löydettävissä juuri yhtäkään järkevää syytä, antaa meille oikeutetun lähtökohdan historisistisen profetiantulkinnan raamatullisten ja historiallisten perusteiden uudelleen-arviointiin. Joku voisi tietysti esittää yhden hyvin perustellun syyn löytyvän siitä, ettei Kirjoitukset tue historisistista tulkintaa, jonka mukaan profetiat Antikristuksesta viittaisi yksilön sijasta instituutioon, valtajärjestelmään tai valtakuntaan.

Esimerkiksi Arthur Walkington Pinkin *The Antichrist* vuodelta 1923, jota lainasimme jo kirjani toisessa osassa, antaa 20 vastaansanomaton perustetta siihen miksi Antikristuksen tulisi olla yksilö eikä instituutio tai valtakunta.¹ Mutta vaikka tämä historisismien kompastuskiveksi nostettu argumentti pitääkin paikkansa useimpien Antikristusta koskevien profetioiden kohdalla, ei se päde enää Danielin seitsemännen tai kahdeksannen luvun näyissä. Näissä luvuissa Antikristusta kuvataan ”pienenä sarvena” ja näkyjen profeetallisessa symboliikassa ”sarvi” voi esittää sekä yksittäistä hallitsijaa että kokonaista valtakuntaa. Tämä ilmenee esimerkiksi seuraavasta Raamatun kohdasta:

Ja kauris on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas. Ja että se särkyi ja neljä nousi sen sijalle, se on: neljä valtakuntaa nousee siitä kansasta, ei kuitenkaan niin väkevää kuin hän. (Dan. 8:21-22)

Tässä kauriin sarvet eivät esitä vain yksittäisiä hallitsijoita, vaan myös kuningaskuntia ja valtoja. Kun profetia puhuu kauriin suuresta sarvesta, se viittaa Aleksanteri Suureen, mutta mainitessaan sen sijalle nousseet neljä sarvea, enkeli selittää näiden tarkoittavan kauriin ensimmäisen sarven eli Aleksanteri Suuren maailmanvallan perilliseksi ilmestyvää neljää valtakuntaa. Joten profeetallisten näkyjen symboliikassa Danielin seitsemännen ja kahdeksannen luvun ”pieni sarvi” voi tarkoittaa aivan yhtä hyvin kokonaista valtakuntaa kuin se voi merkitä yksittäistä hallitsijaa. Samoin myös seitsemännen luvun kymmenen sarvea tai kymmenen kuningasta (Dan 7:24) voi merkitä yhtä hyvin kymmentä yksittäistä hallitsijaa kuin se voi tarkoittaa kymmentä kuningaskuntaa, sillä jakeessa 17 enkeli sanoo että neljä petoa, jotka Daniel näki yöllisessä näyssään, ”ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta”, mutta hieman myöhemmin hän täsmentää etteivät ne oleyksilöllisiä kuninkaita sanoessaan, että ”neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle.”

Eli tässä pedot ja kuninkaat edustavat valtakuntia, mutta aivan kuin sarvilla on kahtalainen merkitys, niin on myös kuninkailla ja pedoilla. Tästä hyvä esimerkki on jo yllä lainattu Dan. 8:21, sillä sen mukaan ”Kauris on Jaavanin kuningas ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas.” Eli tässä ”Jaavanin kuningas” tarkoittaa Kreikan *valtakuntaa* ja sen ”ensimmäinen kuningas” Aleksanteri Suurta, kreikkalaisen maailmanvallan ensimmäistä *hallitsijaa*. Mitä taas tulee petoihin, niin tässäkin tapaus on sama. Danielin seitsemännessä ja kahdeksannessa luvussa pedot kuvataan valtakuntina, mutta Ilmestyskirjassa ne edustavat yksilöllisiä maailmanhallitsijoita. Ilmestyskirjan viittaus Jeesukseen Jalopeurana (so. leijona) Juudan sukukunnasta (Ilm. 5:5), kuvaa Hänen tulevaa maanpäällistä herrauttansa Israelin kuninkaana Daavidin juurivesana. Seuraavassa jakeessa Hänet esitetään teurastettuna Karitsana. Tämä kuvaa Jeesuksen

1 Arthur Walkington Pink: *The Antichrist* (1923), Luku 2: The Papacy Not The Antichrist
<http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist04.htm>

kaksoisroolia Israelin Majesteettisena Kuninkaana ja seurakunnan päänä, joka antoi henkensä sovintouhrina Isälleen, seurakunnan, Hänen morsiamensa lunastamiseksi.

Ilmestyskirjan 13. luvussa näemme kaksi petoa ja toisella näistä ”oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme.” Lohikäärme tai Saatana (Ilm. 12:9) nostaa toisen pedon maasta, joka parodioi Kristuksen asemaa seurakunnan päänä teurastettuna Karitsana, jolla ”oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan.” (Ilm. 5:6). Tähdensimme jo ensimmäisessä luvussa, että tässä kohtaa Ilmestyskirjaa Kristus toimii yhä seurakunnan päänä ja Pyhä Henki on lähetetty ”kaikkeen maailmaan” niiden seitsemän seurakunnan kautta, jotka esiintyvät luvuissa 2-3. Joten seurakunta on Ilm. 5:6:ssa yhä maanpäälle ja tämä todistaa vääräksi Scofieldin viiteraamatun tulkinnan, jonka mukaan Johanneksen taivaaseenotto Ilm 4:1:ssä kuvaisi seurakunnan ylösottoa. Ilm. 13:11:sta Saatana nostaa todellisen seurakunnan ylösotosta maanpäälle jääneen portto-kirkon (Ilm. 17), johtajaksi oman yliiispansa, joka parodioi Kristusta ja Eliaa ja saa ihmiset palvomaan ensimmäistä petoa ja ottamaan hänen merkkinsä oikeaa käteen tai otsaan.

Historisistinen tulkinta – tai se muoto siitä mitä *seitsemän päivän adventistit* ovat liputtaneet – opettaa kahden pedon täyttyneen paavinvallassa (ensimmäinen peto) että Amerikan Yhdysvalloissa (toinen peto).¹ Selityksen avainlähtökohtana on historisistinen näkemys paavinvallasta UT:n Antikristus ennustusten täyttymyksenä. Historisistinen tulkinta yhdistää paavinvallan esimerkiksi 2. Tess. 2:4:nen Laittomuuden Ihmiseen ja Kadotuksen Lapseen, ”joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.” Tässä Jumalan temppeli tulkitaan seurakuntana (1. Kor. 3:16), jonka yliiispana paavit vaativat itselleen Jumalan Pojan Viransijaisen titteliiä (Vicarum Filiu Dei tai Vicarius Christus) ja näin

1 Historisistinen selitys painottaa, että Danielin seitsemännen luvun ”neljän pedon” -näyn mukaan pedot edustaisivat valtakuntia eikä yksittäisiä hallitsijoita (Dan. 7:23) ja että Ilmestyskirjan Ensimmäinen Peto on rinnakkainen Danielin neljännelle pedolle, mikä kuvasi Rooman valtaa (molemmilla on päissään kymmenen sarvea, molemmat sotivat pyhiä vastaan, puhuvat suuria sanoja ja pilkkapuheita jne.) Koska historisistinen selitys liittyy Dan. 7:24-26:n ”Pienen Sarven” paavinvaltaan, myös Ensimmäisen Pedon katsotaan kuvaavan paremminkin paavinvaltaa, kuin pakanallista antiikin Roomaa. Mutta kuten Pink selittää jo teoksessaan *The Antichrist*, kysymys Ensimmäisen Pedon identiteetistä ei vaadi *joko tai* -asetelmaa, sillä se kuvaa molempia, sekä yksilöllistä hallitsijaa (jonka rinnakkaisuus muihin profetioihin esim. Danielin kirjassa, paljastaa helposti Antikristukseksi) että hänen valtakuntaansa. Näyn viittaus kymmeneen kuninkaaseen ja seitsemään päähän, osoittaa selvästi, että kyseessä on paljon enemmän kuin pelkkä yksilö. Mutta enemmän sen tähden, ettei siinä kuvata yksilöä ilman auktoriteettia, sellaista kuin sinä tai minä, vaan *hallitsijaa* ja hänen imperiumiaan. Näyssä hallitsija ja hänen valtakuntansa ikäänkuin sulautuvat yhdeksi. Tässä Peto kuvaa uudesti syntyneitä Rooman Imperiumia, kuin myös sen viimeistä keisaria, (Daniel 9:27 myös yhdistää Antikristuksen Rooman keisareihin, ks. luku 3, Antikristus, Rooman Viimeinen Keisari?). Toinen Peto on myös yksilö, koska Ilm. 19:20 nimittää häntä ”Vääräksi Profeetaksi”. Meidän tulee olla hyvin tarkkoja profeetallisen Sanan suhteen – oletko kuullut koskaan valtakuntaa kutsuttavan profeetaksi? Jakeesta paljastuu myös epäpyhä kolminaisuus, Peto (Ensimmäinen Peto), Väärä Profeetta (Toinen Peto) ja Lohikäärme (Saatana). Samoin kuin Isä, Poika ja Pyhä Henki on jokainen Persoona, niin on myös Peto, Väärä Profeetta ja Lohikäärme. Ensimmäinen ja toinen peto otetaan kiinni itsensä Jeesuksen Kristuksen toimesta, joka laskeutuu taivaasta valkoisella ratsullaan ja heittää heidät molemmat elävältä tulijärveen. Jos pedot olisi valtakuntia, niin kuinka ne voidaan ”ottaa kiinni” ja heittää elävältä hevettiin? Jos allegorisoimme Ilm. 19:20:n, silloin myös Jeesuksen toinen tulemus – Raamatun profetian tärkein tapahtuma – tulisi ymmärtää vertauskuvallisesti eikä kirjaimellisesti.

ollen Jumalan asemaa. Historismin allegorisen ja hengellisen tulkinnan vastakohtana futurismi on tähdentänyt profetian kirjaimellista tulkintaa, missä näky vaatii Jerusalemin kolmannen temppelin konkreettista olemassaoloa. Tämä oli se käsitys, minkä useimmat kristityt kirjailijat olivat omaksuneet ajanlaskun alun ensimmäisellä kuudella vuosisadalla¹

Toinen Peto yhdistetään Yhdysvaltoihin pääosin siitä syystä, että sen katsotaan nousseen heti ensimmäisen pedon eli paavinvallan 1260 vuoden valtakauden jälkeen. Kuten mainitsimme jo kolmannen luvun alussa, Antikristuksen 1260 päivän hallituskautta (Dan. 7:25, Ilm. 11:2-3, 12:14, 13:5) sovelletaan päivät vuosiksi luettuna -periaatteella (ks. 3. Hes. 4:5-6, Dan. 9:24-27) 1260 vuoteen ja seitsemän päivän adventistit opettavat näiden täyttyneen vuosina 538 – 1798. Tästä syystä vuonna 1776 syntynyt Amerikan Yhdysvallat, joka nousi maailman johtavaksi valtioksi ohittaen paavillisen Euroopan johtoaseman, on tulkittu Ilmestyskirjan toiseksi pedoksi sen muiden yhtymäkohtien ohella (Karitsan sarvet = Amerikan uskonnollisuus, tuli taivaasta = Hiroshima ja Nagasaki ja muita yhtä mielikuvituksellisia rinnastuksia). Tässä kohtaa on syytä huomauttaa, että tässä kirjassa ei tulla esittämään jonkinlaista apologiaa *seitsemän päivän adventisten* eskatologialle (mikä opettaa mm. sunnuntain pyhittämisen lepopäiväksi olevan Ilm. 13:16 – 18 mainittu pedon merkki). Sen sijaan haluan karkoittaa sen harhaluulon, että historisistinen eskatologia olisi vain adventisteihin leimaantuva erityisoppi, joka on ollut aina profetian tulkinnan marginaalissa.

Historisismi oli Raamatun profetioille yhtä vallitseva selitys 1700 -1800 lukujen Pohjois -Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa, mitä dispensationalistinen futurismi on ollut 1900 ja 2000 -luvulla. Vielä niinkin myöhään kuin 1923, Pink joutui käyttämään monta sivua purkaakseen ”protestanttien hallitsevan näkemyksen,” että paavius olisi täyttänyt profetiat Antikristuksesta. Hän kirjoitti:

Hallitseva näkemys, jonka protestantit ovat omaksuneet sitten uskonpuhdistajien päivistä lähtien, on se että monet Antikristukseen liittyvät ennustukset kuvaavat paaviuden sijaa, nousua, kehitystä ja tuhoa. Tämä virhe on johtanut toisiin, ja tuonut esiin profeettallisen tulkinnan rakenteen, mikä on säilynyt hallitsevana kaikkialla kristikunnassa.²

Seitsemän päivän adventisteilla ei ole yksinoikeutta historisistiseen eskatologiaan, sen määrittelyyn ja tulkintaan, koska historisismi itse on paljon vanhempaa perua kuin Ellen G. Whiten (1827 -1915) käynnistämä adventisti liike. Liikkeen tulkinta Dan. 7:25:n ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan ” täyttymisestä vuosina 538 – 1798, on myöskin suhteellisen myöhäissyntyinen käsitys, jota ei tue niin Kirjoitukset kuin historiakaan, kuten tulemme myöhemmin havainnoimaan. Samoin kahden pedon identifiointi paavinvallaksi ja Yhdysvalloiksi on syntynyt lähinnä – sikäli kuin tämä kirjailija on tietoinen – historismin adventistisessä koulukunnassa, eikä se edusta mitään universaalisti tunnustettua historismin dogmia, jos nyt sellaista on edes olemassa. Esimerkiksi Martti Luther uskoi ensimmäisen pedon tarkoittaneen pakanallista antiikin Roomaa ja toisen pedon

1 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Luku 2: The Papacy Not The Antichrist
<http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist04.htm>

2 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Introduction
<http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist03.htm>

paavillista Roomaa, kun taas hänen aikalaisensa, luterilainen teologi ja historioitsija David Chytraeus (1539 – 1600), opetti toisen pedon kahden sarven manifestoituvan sekä paavillisessa Roomassa, joka koostui Länsi-Rooman vallassa ennestään olleesta Länsi-Euroopasta, että islamin miehittämässä Itä-Roomassa, silloisessa Turkin Imperiumissa.¹

Tämä kirjailija hylkää Ilmestyskirjan 13. luvun historisistisen selityksen, kuin myös koko Ilmestyskirjan historisistisen selityksen. Kirkkohistorian aikaa ei kuvata siinä muualla kuin luvuissa 2-3. Tämä on yleisesti hyväksytty selitys nyky-futurismin koulu-kunnassa. Johanneksen taivaaseenoton jälkeen Ilmestyskirjan kronologiassa seuraa se ”mitä tämän jälkeen on tapahtuva” (Ilm. 1:19, 4:1) eli luvuissa 2 – 3 kuvatun seurakunnan ajan jälkeen. Vaikka Danielin 70. vuosiviikko ei ala aivan heti tästä, koska Johanneksen taivaaseennousua seuraa pakanoiden armotalouskauden viimeisen elonkorjuun -kausi (ks. luku 1) jolloin suuri määrä pakanoita tulee uskoon, seitsemänten lukuun mennessä havaitsemme että tämän jälkeiset tapahtumat korreloi yksiin Danielin vuosiviikko näyn kanssa. Esimerkiksi Ilm. 11:1-2, 12:14 ja 13:5 puhuvat kaikki kolmen ja puolen vuoden tai 42 kuukauden ajanjaksosta, jolloin Jerusalem on pakanain miehittämänä (Ilm. 11:2), Jumalan kansa suuren vainon keskipisteessä (12:14) ja koko maailma yhden kaikkivoivan tyrannin vallassa, jolle on annettu ”suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita”, ja valta ”käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät”.

On mahdotonta olla näkemättä tämän ajanjakson yhteyttä vaikkapa Danielin seitsemännen ja kahdeksannen luvun näkyyn ”pienestä sarvesta”, tai vuosiviikko -näyn viimeiseen vuosiviikkoon. Sekä Danielin kirjassa että Ilmestyskirjassa tämän ajanjakson sanotaan edeltävän Ihmisen Pojan saapumista taivaan pilvissä ja pyhien kuningaskunnan ilmestymistä maanpäällä. Ilmestyskirjan historisistinen tulkinta on pahasti ristiriidassa näiden kanssa. Lisäksi niissä kuvataan asioita, jotka kirjaimellisesti tulkittuna ovat täysin mahdottomia keskiaikaiseen maailmantilanteeseen (esim. 200 miljoonainen idän armeija, taivaasta putoilevat asteroidit, temppeli Jerusalemissa, yksi maailmanhallitus ja maailmantalous, kaupankäynti ilman käteistä, hologrammit, televisio, sosiaalinen media ja maailmanlaajuinen liike missä kaikki kansat ja kielet yhtyy Antikristuksen palvontaan).

Mutta vaikka historisistinen selitys rakoileekin pahasti Ilmestyskirjassa, on se yllättävän vahvoilla Danielin Kirjassa. Eikö profetian luotettavuus kuitenkin edellytä sen yhdenmukaisuutta? Jos Danielin seitsemännen luvun näky Antikristuksesta täyttyi paavinvallassa, niin eikö tämän pitäisi koskea myös muitakin kohtia, jotka on mahdollista liittää Antikristukseen? Jos Dan. 7:24-27 kuvaa samaa asiaa kuin 2. Tess. 2:4 ja Ilm. 13 – 19, niin eikö paaviuden olisi pitänyt täyttää nämä kaikki kohdat? Kuinka se voi täyttää vain ensimmäisen, mutta jättää kaksi jälkimmäistä täyttämättä? Eikö tällainen tulkinta ole epäjohdonmukainen? Vastaus tähän on yksinkertainen: samasta syystä mistä Antiokhos Epifanes jätti useita Antikristus -profioita täyttämättä. Profetioiden ”Antikristus varjot” eivät täytä profetian kaikkia palasia, vaan ainoastaan osan niistä. Siten Epifanes sopii *täydellisesti* Danielin kahdeksannen ja yhdennentoista luvun Antikristus -näkyihin, mutta ei enää seitsemännen tai yhdeksannen.

1 Irena Backus: Reformation Readings of the Apocalypse (Oxford University Press, 2000) Sivun 123

Prinssi Titus sopi *osittain* yhdeksännen luvun näkyyn Antikristuksesta , mutta ei enää 7:n, 8:n tai 11:sta. Samoin paavinvalta sopii – kuten kohta havainnollistamme – seitsemännen luvun Antikristus -näkyyn, mutta ei enää kahdeksannen, yhdeksännen tai yhdennentoista. Lopullinen Antikristus tai UT:n persoona Antikristus tulee täyttämään jokaisen häneen kytkeytyvän Raamatun profetian – löytyi se sitten VT:sta tai UT:sta, Danielin kirjasta tai Ilmestyskirjasta. Näillä lähtökohdilla saamme aivan uutta näköalaa Danielin Kirjan ennustuksiin, mikä johtaa meidät pohtimaan historisismi versus futurismi vastakkainasettelua aivan toiselta kantilta mitä ollaan vielä tähän asti nähty. On täysin mahdollista yhdistää nämä kaksi *näennäisen* riitaisaa tulkintaa ja käsittää, että uskonpuhdistajat olivat Raamatun profetioissa aivan yhtä oikeilla jäljillä kuin ovat tämän päivän dispensationalistitkin. Uskonpuhdistajien eskatologia ei merkinnyt profeetallista hairahdusta ensimmäisten vuosisatojen ”puhdasoppisesta” futurismista, vaan profetian syvällisempää ymmärrystä sen monista ulottuvuuksista ja eri kerrostumista.

Nyt kun vain oivallemme yhdistää nämä kristillisen kirkon kaksi eskatologista perinnettä, profeetallisen ymmärryksen kehä on sulkeutunut. Näiden yhdistäminen ja yhteen sovittaminen edellyttää silti kumpaankin perinteeseen pientä hienosäätöä. Tästä syystä emme voi vain karkeasti ympätä historisista tulkintaa Danielin näkyihin ellemme ensin tarkastele sen luotettavuutta historian ja Kirjoitusten valossa. Näin ollen tulemme kuluttamaan aikamme seuraavaksi kirkkohistorian ja profetian vertailussa. Mutta ennen kuin uppoudumme tähän, katsomme historisistisen eskatologian yhteensopivuutta niin sanottuun ”kuilu -teoriaan”, johon dispensationalistinen profetian selitys perustuu:

Jerusalem – ajan ja avaruuden keskipisteessä

Kuten jo huomautin, allekirjoittanut allekirjoittaa (mitä ilmaisun neroutta) profetian niin sanotun ”kuilu -teorian”, niin kauan kuin se koskee Danielin yhdeksännen luvun näkyä 70:stä vuosiviikosta. Tämä teoria opettaa ”profeetallisen kellon” pysähtyneen 69. vuosiviikon jälkeen, kun juutalaiset luovutti Messiaansa ristiinnaulittavaksi. Sen jälkeen profetia mainitsee vielä Jerusalemin temppelin hävityksen ja juutalaisten maastakarkoituksen vuonna 70 jKr. roomalaisten sotajoukkojen tulvassa, mutta tämän jälkeen profetian siirtyy eräänlaiseen lepotilaan. 70. vuosiviikko ei ala ennen kuin juutalaiset ovat palanneet jälleen maahansa Hesekielen 37. luvun ”kuolleiden luiden laakson” -näyn ynnä muiden lukemattomin VT:n ja UT:n profetioiden mukaisesti. Koska näyn punainen lanka on juutalaisen kansan ja pyhän kaupungin historiassa (Dan. 9:24), se pyörii juutalaisten hallitseman Jerusalemin ja sen historiallisten merkkipaalujen ympärillä.

Näin ollen näky mainitsee Jerusalemin jälleenrakennuksen vuosina 444 – 395 eKr., Israelin Messias-Prinssin Yeshuan saapumisen Jerusalemiin pesachina, juutalaisena pääsiäisenä, 33 jKr (John. 12:1-15) ja Jerusalemin ja sen pyhäkön hävityksen vuonna 70. Tämän jälkeen profetia mainitsee, että ”loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty” Tämä tarkoittaa, että Jerusalemin valloituksen jälkeen maailmassa tulisi olemaan sota aina siihen saakka, kunnen Israelin Messias-Prinssi palaa taivaasta valkoisella ratsullaan perustaakseen tuhatvuotisen rauhanvaltakuntansa, missä Hänet voidellaan Israelin

Messias-kuninkaaksi. Syy miksi juutalaiset hylkäsivät Yeshuan Messiaanaan oli siinä, että he odottivat mahtavaa kuningasta, joka tuhoaisi Rooman maailmanvallan ja perustaisi Jerusalemin ympärille Israelin suur-kuningaskunnan. Mutta fariseukset eivät käsittäneet, että Messiaan tuli ensin kärsiä ja kuolla sekä Israelin että pakanoiden syntivelan tähden viattomana Jumalan Karitsana täyttääkseen Jesaja 53:n ennustuksen. Tästä syystä Hänet mainitaan Dan. 9:25:ssä Israelin Messias-Prinssinä eikä Messias-kuninkaana.

Dan. 9:27:n ennustus 70. vuosiviikosta tulee toteutua vasta silloin, kun Jerusalem – ja nimenomaan juutalaisten hallitsema Jerusalem – on palannut maailman tapahtumien polttopisteeseen. Esimerkiksi ristiretkien aikana Jerusalem oli maailman-historiallisten tapahtumien keskipisteessä, mutta profetia sivuuttaa nämä koska sen painopiste ei ole ainoastaan Jerusalemin tulevaisuudessa, vaan myös juutalaisen kansan. Ristiretket voidaan kuitenkin sisällyttää ilmaisuun ”loppuun asti on oleva sota” (sota Jerusalemistä, sillä näky keskittyy pyhän kaupungin ympärille), mikä edellyttää pakana-kansojen sotivat Jerusalemin omistusoikeudesta aina Israelin kuninkaan tulemukseen asti. Kun tarkastelemme kristikunnan historiaa, voimme todeta, että näin todellakin on ollut. Jerusalemiä hallitsi ensin kreikkalaisortodoksinen Itä-Rooman Imperiumi, kunnes 630 -luvulla sen valloitti islamiin kääntyneet arabiheimot. Ristiretkissä lännen katoliset kuningaskunnat eivät luovuttaneet Palestiinaa Bysantin keisarikunnalle, vaan hajottivat sen neljännessä ristiretkessä 1204 ja perustivat sen sijalle Latinalaisen Imperiumin.¹

Nämä tapahtumat on osittain avittaneet nykyistä tilannetta, jossa Jerusalemin omistusoikeudesta riitelee juutalaisten ja arabien lisäksi läntinen ja itäinen kristikunta. Esimerkiksi 1800 -luvulla, historian ensimmäinen valokuvattu sota, Krimin sota (josta on alkuisin laulu ”*Ja se Oolannin sota oli kauhia...*”), sai alkunsa idän ortodoksikristittyjen ja lännen latinalaisten kristittyjen välisestä kiistasta Palestiinan pyhien paikkojen hallinta-oikeuteen.² Ranskan Napoleon III tuki roomalaiskatolisten vaateita ja Venäjän Nikolai I puolestaan ortodoksien. Molemmat ryhmät vetosivat alueen historiaan vaatimustensa vakuudeksi. Britannia puolestaan tuki Ranskaa, ei sen tähden että Englannin kirkolla olisi ollut vaateita Palestiinan pyhiin alueisiin, vaan koska se pelkäsi Venäjän vaikutusvallan kasvua Mustallamerellä ja Välimerellä. Nämä kaikki vallat pyrkivät kasvattamaan vaikutusvaltaansa Ottomaani Imperiumin, ”Euroopan sairaan miehen”, kustannuksella, ja tämä puolestaan lisäsi juutalaisten intoa juutalaiseen kansallisuusaatteeseen ja herätti myös kristityt tarkastelemaan Raamatun profetioita paljon kirjaimellisemmin.

Yhä tänäänkin kreikkalaisortodoksien ja roomalaiskatolisten yhteinen historia Pyhässä Maassa, vaikuttaa kansainväliseen politiikkaan. Esimerkiksi arvovaltainen *The Economist* kirjoitti tästä joulukuun 17:sta 2009 artikkelissaan *Missä hurkaus kohtaa vallan: kuinka Venäjän kirkko ja sen kanssa Venäjän valtio on saavuttamassa maaperää, useissa merkityksissä, Pyhässä Maassa:*

...Joten monilla tapaa, uskonnollinen akseli Venäjän ja Jerusalemin välillä, minkä kommunismi katkaisi, on muodostettu uudelleen. Myöhäisinä tsaari-aikoina, Venäjä-Jerusalem yhteys oli molempia, elitistinen että populistinen; sitä vaalivat Venäjän johtavat ihmiset, erityisesti kuninkaallinen perhe, joka (osittain

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Fourth_Crusade

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Crimean_War#The_immediate_causes_of_the_war

strategistisista syistä) avusti pyhiinvaeltajia ja muodosti uskonnollisen omaisuuden osakesalkun Pyhässä Maassa. Mutta se oli riippuvainen yksinkertaisten venäläisten intohimoisesta uskosta. Historia toistaa taas itseään. Monissa kristillisissä paikoissa Lähi-Idässä, venäläiset – ei yleensä kovin köyhiä, mutta useimmiten kaukana rikkaasta – ovat suurin ryhmä vierailijoita. Ja Kremlissä, ja sitä lähellä olevien joukossa, on kiihkeä huoli saavuttaa uudelleen pääsy, tai hallinta, Pyhän Maan kiinteistöihin, jotka kerran olivat Venäjän hallussa. Iso askel tässä prosessissa oli vuoden 2007 unioni Moskovan patriarkaatin ja New York-perusteisen, Venäjän ulkopuolisen ortodoksikirkon, ROCOR:in välillä...

Suurimman osan 1900 -lukua, Venäjän omaisuus Pyhässä Maassa oli alistettu Berliinin-kaltaiselle jaolle. Sellaiset paikat Länsi-rannalla kuin Getsemane, kuului valkoisille venäläisille, samalla kun ne jotka sijaitsivat Israelissa kuuluivat Moskovan patriarkaatile – vaikka Nikita Khrushchev palautti israelilaisille suuren osan loisteliaasta Länsi-Jerusalemien paikasta, joka tunnetaan “venäläisenä laitoksena” appelssiinien toimitukselle. Kiitokset vuoden 2007 uudelleen yhdistymiselle, moskovalainen papisto voi nyt palvella alueen kaikissa venäläisissä kirkoissa. Eräs uudelleenyhdistymisen innokas vaalija oli Vladimir Putin, erityisesti sen jälkeen kun hän oli tavannut New Yorkissa 2003 ROCOR:in piispan, joka antoi hänelle suurherttua Elisabetin ikonin. Se oli herra Putinin henkilökohtaisen vaatimuksen ansiota, että osa venäläisestä laitoksesta, alueella missä Jerusalemlaiset pitävät jazz konsertteja, palautettiin Venäjälle vuosi sitten...

Pitkä viehtymys

Venäjän kristittyjen viehtymys Jerusalemiin ulottuu vähintään 1600 -luvulle, kun Patriarkka Nikon rakensi Vanhan Kaupungin jäljennöksen hiljaisessa koivumetsässä Moskovan ulkopuolella, barokki kirkon kanssa, mikä sisälsi kopion Jerusalemin Pyhän haudan kirkosta. Paikalla on nyt miellyttävän rapistumisen ilmapiiri; se ei ole vetänyt vielä rikkaiden sponsoreiden kiinnostusta. Välittömien liikenneyhteyksien aikakaudella, kaksoiskappaleita ei tarvita. Tämän päivän Moskova-Jerusalem siteet ovat paljon vaikuttavimpia. Esimerkiksi, ”pyhästä tulesta” sytytetty liekki —liekki, mikä tulee esiin Kristuksen haudasta muinaisessa itäisessä riitissä – on lämmitetty nyt Moskovaan vuokratuissa koneissa. Tämä on tehty tehokkaasti, fanfaarein ja suurella media huomiolla. Sen vastuussa on eräs Venäjän sisäpiiristä: Vladimir Yakunin, Venäjän rautateiden johtaja ja herra Putinin kaveri, jonka kanssa hän jakaa turvallisuus-poliisi taustan.

Tsaaristisella Venäjällä oli myös sen salainen poliisinsa, ja jotkut sen pomoista siirsi uskollisuutensa Bolševikki hallinnolle vuoden 1917 vallan-kumouksen jälkeen. Mutta valtionvallan ulkoiset kasvat tsaaristisena aikoina oli paljon loistokkaampi. Ja tämä on mahdollisesti yksi syy, miksi Venäjän nykyiset johtajat ovat innokkaita käärimään itsensä kuninkaalliseen menneisyyteen. He ovat sulattamassa Neuvosto ja tsaaristi symbolit tavalla, mikä esittää Venäjän historian yksittäisenä, loisteliaana juhlakulkueena. Venäjän kommunismin jälkeiset mestarit sonnustautuvat molempiin Neuvosto ja tsaaristi väreihin ja tämä on ollut selvää jo ainakin vuodesta 1997 lähtien, kun Moskova merkitsi sen 850 syntymäpäiväänsä juhlallisuuksilla, mikä ylisti sekä voittoa Hitleristä että sen keskiaikaisten ritarien urotöitä.

Äskettäin, ex-Presidentti Putin (nyt pääministeri) on kunnioittanut valkoisten johtajia, kommunisminvastaista puolta vuosien 1918-21 sisällissodassa, erityisesti niitä, jotka uskoivat Venäjän imperialistiseen kohtaloon. Missä tahansa yrityksessä fuusioida Venäjän menneisyyden kaikki vaiheet, Jerusalem ja sen ympäristö esittää olennaista osaa. Tämä ei johdu vain niiden yleisestä pyhyydestä, mutta koska ne ovat myös osa Venäjän historiaa: paikka, missä venäläiset ovat sekä rukoilleet, että edistäneet heidän geopolitiittisia intressejään. Ortodoksikristillisenä valtana, tsaaristinen Venäjä näki itsensä molempien suojelijana, sekä paikallisten kristittyjen (erityisesti ortodoksi arabien) että kristittyjen alueiden Ottomaani Imperiumissa; mutta Ranska, Britannia ja muut läntiset valtat tavoittelivat myös osuutta Jerusalemin kristilliseen menneisyyteen. Kaikki oli asetettu strategiseen peliin, mitä Venäjä pelasi nautiskellen, huolimatta (tai siitä johtuen) sen häviö Krimin sodassa, minkä sytytti Ranskan ja Venäjän välinen riita Beetlehemistä.

Näinä päivinä läntiset vallat ovat vähemmän huolissaan pyhistä paikoista, mutta ainakin yksi valtio katsoo Venäjän uutta kiinnostusta Pyhään Maahan sekoituksella uteliaisuutta, pelkoa ja diplomaattisen opportunistin syöpsähdystä: Israel. Israelin hallitus hyväksyi viime vuonna Sergei sisäpihan [Migrash Harusimissa] siirtämisen juuri Ehud Olmertin, eroavan pääministerin, Moskovan vierailun edellä.. Israelilaiset toivoivat, että vaihdoksi Venäjä luovuttaisi juutalaisten kirjojen kokoelman, mitkä on nyt Moskovan Lenin kirjastossa. Mutta ajoitus vihjasi, että meneillään oli jotain muuta: Israelin pyrkimys suostutella venäläiset myymästä ohjuksia Syyriaan ja ilmatorjunta järjestelmiä Iraniin. Israel on kehoittanut ettei Venäjä täyttäisi pitkäaikaista sopimusta varustaa Iran S-300 ilmatorjunta järjestelmillä, mikä tekisi kenelle tahansa vaikeaksi pommittaa Iranin ydin laitteistoja. Kremlin viranomaiset ovat sanoneet kerta toisensa jälkeen, että sopimuksen toimeenpano on ”jäädytetty” — mutta tämä ei onnistunut tukahduttamaan huhja, että Venäjä oli tehnyt, tai tekemässä, salaista toimitusta.

Aiheen täytyy olla osa alunperin salaista agenda Moskova, jonka Israelin pääministeri Benjamin Netanjahu teki syyskuussa. Israelilaiset yrittävät pitää komminikaatio yhteydet Venäjän kaikkein voimakkaimpien miesten—herra Putinin ja Presidentti Dmitry Medvedevin kanssa — mikä kiertäisi toisten moskovaalaisten instituutioiden arabi-myönteisen ilmapiirin. Herra Putinilla oli lämmin henkilökohtainen suhde Ariel Sharonin kanssa, Israelin aikaisemman pääministerin; molemmat miehet olivat terroristien murskaajia. A jos eleet, kuten Sergei sisäpihan luovuttaminen sai aikaan suurta vaikutusta Venäjällä, se johtui kiihkeästä kiinnostuksesta, jota herra Putin, ja häntä lähellä olevat, osoittavat pyhiin alueisiin. Myös 1800 -luvulla, Venäjän uskonnollisella läsnäololla Pyhässä Maassa oli kaksi pääpiirrettä: pyhiinvaeltajat ja omaisuus. Mitä enemmän tuli pyhiinvaeltajia, sitä enemmän tarvittiin asuntoja heille.

Krimin sodan jälkeen, mikä maksoi Venäjälle sen laivaston läsnäolon Mustallamerellä, pyhiinvaeltajien määrä paisui, viranomaisten hiljaisella rohkaisulla — ja valtava pyrkimys rakentaa kirkkoja ja hostelleja alkoi. Kun Sergei Alexandrovich otti hänen vaimonsa Jerusalemiin vuonna 1888, hän johti jo järjestöä, mikä tuli tunnetuksi Imperialistisena Ortodoksi Palestiinan Seurana. Sen pyrkimys oli: ”voimistaa ortodoksisuutta Pyhässä Maassa, venäläisten vierailijoiden avuksi... ja julkaista uutisia Pyhästä Maasta [Venäjällä].” Elvytetty IOPS, mikä ei koskaan lakannut olemasta, on tänään Sergei Stepashinin, Venäjän aikaisemman pääministerin ja turvallisuus-poliisin kenraalin, johtama: ei niin hohdokka kuin suurherttua, mutta silti kansallisen puun johdossa. Herra Stepashin on vilpitön geopolittisistä panoksista: ”Venäjän lippu Jerusalemin keskuksessa, sellaisessa läheisyydessä Pyhän haudan kirkkoa, on korvaamaton.”...¹

Yllä esiintyvä uutinen on erittäin hälyttävä Hesekielen lukujen 38 ja 39 valossa, mikä ennustaa Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinaan hyökkäävän ”Pitkien aikojen perästä” ”maahan, joka on tointunut miekan jäljiltä, koottu monien kansain seasta... Israelin vuorille, jotka kauan aikaa olivat olleet rauniomaana”(Hes. 38:8). Monet seikat puhuvat selkeästi sen puolesta, että Roosin ruhtinas tarkoittaa Venäjän johtajaa. Ensinnäkin, jae 15 kertoo, että tämän valtakunnan asuinpaikka olisi ”pohjan perillä”. Koska ilmansuuntia on katsottava Raamatussa Israelista käsin, tällöin ainoa ”pohjan perillä” asuva kansa ja valtakunta olisi Venäjä. Toiseksi, kuten Teijo-Kalevi Lusa kirjoittaa kirjassaan *Maailmanloppu 2028?*, ”Roos on hepreaksi Rosh, josta voidaan etymologisesti johtaa Venäjää tarkoittava maailmankielinen nimi Russia, Rus, Ruski [tai näin suomeksi: Ryssä] (riippuen siitä kuinka nimi eri kielissä kirjoitetaan).”² Myös Mesek ja Moskova sointuu hyvin läheisesti yhteen.

Kolmanneksi, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinaan tärkeimpänä liittolaisena

1 <http://www.economist.com/node/15108627>

2 Lusa: *Maailmanloppu 2028?*, sivu 50

sanotaan olevan Persian eli nykyisen Iranin valtakunta (tärkeimpänä koska se mainitaan ensin). Vaikka Neuvostoliitto, tuki vuosien 1980-88 Irak-Iran sodassa Saddam Husseinia, ”sodan jälkeen, erityisesti Neuvostoliiton kaatumisen myötä, Tehran – Moskova suhteet todisti äkillisen kasvun diplomaattisissa ja kaupallisissa suhteissa, ja pian Iran aloitti jopa ostamaan aseita Venäjältä. 1990 -luvun puoliväliin mennessä, Venäjä oli jo myöntynyt jatkavansa työtään Iranin ydinohjelman kehittämisessä suunnitelmassa päättää lähes 20 vuotta viivästyneen Bushehrin Ydinreaktori tehtaan rakennustyö.”¹ Putinin aikakaudella maidet väliset suhteet ovat vain syventyneet, kun Venäjä on pyrkinyt tasapainottamaan heti kylmänsodan ja syyskuun 11:sta jälkeen syntynyttä Amerikan yksinapaista maailmanherruutta --- *pax americanaa*.

Esimerkiksi viime vuosina Putin on varoittanut Israelia hyökkäämästä Iraniin uhkaamalla sen hallintoa hienovaraisesti, että ”Katsokaa mitä tapahtui amerikkalaisille Afganistanissa ja Irakissa... Irak on nyt Iranin puolella kaiken siellä tapahtuneen jälkeen. Näitä asioita tulisi ajatella pitkäjänteisesti ennen kuin tehdään jotain, mitä voidaan katua myöhemmin.”² Mutta Venäjän ortodoksisirkko ja sen myötä Venäjän hallinto ei ole ainoa kirkkokunta, joka olisi kiinnostunut Pyhän Maan hallinnasta. Myös Vatikaani himoitsee sen keskiaikana menettämänsä osuutta Pyhässä Maassa, kuten kerroimme jo edellisen luvun alaotsikossa ”Osloon sopimus”. Vaikka yllä siteeratun artikkelin kirjoittaja huomioi, että tänään ”läntiset vallat ovat vähemmän huolissaan pyhistä paikoista”, Pyhän Maan geostrateginen merkitys on nykypäivän kansainvälisissä suhteissa jo yhtä suuri, ellei suurempi, mitä se oli ristiretkien aikana. Tästä seuraava uutinen kertoo jo hyvin paljon:

Mitä useimmat ihmiset eivät tiedä on se, että Israelin maa pitää lähes 250 miljardia barrellia öljyliuske varoja (Maailman Maaöljy Neuvoston mukaan). Tämä on lähes vastaava Saudi Arabian 260 miljardiin barrelliin – ja kun tavanomaiset öljy lähteet siellä ja Persianlahden maissa tulee vaikeammaksi saavuttaa (mikä on jo tapahtumassa) ja hinnat menevät ylös, Israel tulee olemaan alueen uusi energia rajaseutu. Se on jo tapahtumassa. Vesisärötys-fiksut kanadalaiset ovat liittyneet Israelin energia teknologia rahastoon, yritysten kuten Israeli Energy Initiatives auttamiseksi öljyliuske tuotannon aloittamisessa reservi-rikkailla alueilla kuten Elahin laaksossa lähellä Jerusalemia; venäläiset ovat allekirjoittaneet sopimuksen auttaakseen valtavan maakaasu reservien avaamisessa, jotka löydettiin vuosina 2008 ja 2009 Israelin rannikolta – jotain 16 triljoonan kuutiojalan arvosta. Juuri nyt tuotanto on yhä vähäistä, mutta kun vesisärötys teknologia jatkaa edistymistään Israel voi pian siirtyä julistamaansa päämäärään energia itsenäisyydestä, ja tulla johtavaksi öljynvienti maaksi – mukaanlukien sen öljy-köyhiin naapureihin, kuten Egyptiin, Syyriaan ja Libanoniin. Seuraukset voivat olla ei yhtään vähempiä kuin ällistyttyä. Sen sijaan että olisi piiritetty ja eristetty läntisen demokratian etuvartioasema, Israelista saattaa tulla Lähi-Idän uusi ekonomisen kolossi.³

Idän ja lännen kristilliset vallat esittävät itsensä ”Lähi-Idän rauhankvartettina”, joiden ainoa huoli on tuoda yhteen juutalaiset ja arabit, Lähi-Idän kaksi riitaantunutta veljestä, mutta tosiasiasa myös näilläkin on omat intressinsä Pyhän Maan hallintaan. Jerusalem on kuin jääkiekkokaukalon valkoisella jäällä liukuva musta kiekko, jota jokainen pelaaja yrittää saada vimmatusti itselleen. Kenties tänään se on ainoastaan Venäjä, joka esittää niin suurta mielenkiintoa -- *Bysantin vallan luonnollisena seuraajana* – Jerusalemien pyhiin

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Iran%E2%80%93Russia_relations#Post_1979

2 <http://www.presstv.ir/detail/2012/06/26/248059/israel-will-regret-to-attack-iran-putin/>

3 <http://www.foxnews.com/opinion/2013/01/31/why-israel-will-rule-new-middle-east/>

alueisiin, mutta jos Prinssi Charles liittoutuu eräänä päivänä Vatikaanin kanssa, kuten olemme jo aikaisemmin perustelleet Raamatun profetioiden sekä extra-raamatullisten profetioiden valossa *Rooman viimeisestä keisarista*, tulee Rooman kirkon omistamista pyhistä alueista myös yhtä poliittisesti räjähdysherkkää materiaa, kuin sen kreikkalais-ortodoksisista vastineista.

Saattaakin olla, että vihan aikana uskonto tulee näyttelemään pääroolia niissä tapahtumissa, mitkä johtaa Antikristuksen tunkeutumaan Jerusalemiin sen puolivälissä ja häpäisemään sen temppelin. Tähän vihjaisi jo Charlesin vuoden 2013 joulupuhe, missä hän ilmaisi kasvavan ”huolensa” ”Lähi-Idän veljistämme ja siskoistamme Kristuksessa” islamistien kansanmurhan maalitauluna.¹ Mitkä tahansa sitten olisivatkin todelliset tai näennäiset motiivit tämän takana, on selvää, että Iso Britannian johtama ja paavin tukema invaasio Pyhään Maahan nähtäisiin keskiaikaisten ristiretkien historiallisena jatkumona ja Prinssi Charles jälleensyntyneenä Richard Leijonanmielenä. Jos siis Danielin mainitsema Hävityksen Kauhustus ja sitä edeltävä Googin sota on näin kiinteästi sidoksissa keskiajan tapahtumiin, kenties kirkkohistorian merkitystä ja osuutta Danielin näyissä tulisi arvioida uudelleen dispensationalistisen eskatologian valossa. Danielin vuosiviikko -näyssä ristiretket, sitä edeltäneet Bysantti-Arabi sodat ja kristikunnan tähän päivään saakka kestänyt sotatila islamin kanssa näyttäisi sisältyvän ainakin jakeen 26 ilmaisuun: ”loppuun asti on oleva sota [pyhästä kaupungista]; hävitys on säädetty”.

Onko tämä ainoa kohta, missä Danielin näyt viittaavat keskiaikaisiin tapahtumiin? Kaukana tästä, mutta se tarjoaa tärkeän perustan Danielin kirkkohistoriallisten -näkyjen ymmärtämiselle. Hesekiel kuvailee Israelin sijaitsevan ”maailman navassa”? (Hes. 38:12). Talmud taas kertoo:

Israelin maa sijaitsee maailman keskipisteessä, keskellä Israelia sijaitsee Jerusalem, keskellä Jerusalemia on Temppeli, Temppelin keskellä on Kaikkein Pyhin, Kaikkein Pyhimmän keskellä on Liiton Arkki ja Kaikkein Pyhimmän edessä on peruskivi, josta koko maailma sai alkunsa.²

Vuosiviikko -näky edellyttää, että maailmanhistorian punainen lanka kietoutuu pyhän kaupungin ympärille, aivan kuin se sijaitsisi ajan ja avaruuden keskipisteessä. Jerusalemin keskeisyys maailmahistoriallisissa pyörteissä ei katoa mihinkään 69. ja 70. vuosiviikon välissä, vaikka juutalaiset olisi hajotettuna pakankansoihin. Keskiaikana se näkemys, että Jerusalem olisi maailman maantieteellinen ja historiallinen keskipiste oli vallitseva, mutta tämä ajatus katosi vähitellen sekulaarin järkeisuskon yleistyttyä. Daniel painottaa *molempien* Israelin sekä pakanakansojen tulevan historian kietoutuvan pyhän kaupungin ympärille. Kristikunnan historiaa tarkastellessa onkin kiehtovaa havaita se silmiinpistävä keskeisyys, mitä Jerusalem on näytellyt maailmanhistoriallisesti ratkaisevissa historian murroskohdissa. Esimerkiksi monet historioitsijat katsovat klassisen antiikin ajan päättyneen islamin nousuun Pyhässä Maassa ja muualla Itä-Rooman alueilla,³ kun taas

1 ks. luku 9, Antikristuksen ja Hamasin liitto

2 <http://www.kristitynfoorumi.fi/jerusalem3000.htm>

3 Esimerkiksi belgialainen historioitsija Henri Pirenne väitteli kirjassaan Mohammed ja Charlemagne (1937), ettei keskiaika alkanut, kuten on yleisesti ajateltu, Länsi-Rooman kaatumisesta 476, vaan islamin noususta 600 -luvulla. <http://www.idscience.org/2007/07/28/islam-the-real-cause-of-the-dark-ages/>

keskiajan on katsottu päättyneen Amerikoiden löytymiseen 1492, mikä käynnisti löytöretkien ja sittemmin eurooppalaisen kolonialismin aikakauden.

On muistettava, että Amerikoiden löytymistä kiihdytti muslimien ja kristittyjen kohtaaminen Pyhässä Maassa. Ristiretkien suurin vaikutus oli idän kaupan avautuminen Euroopalle, ja kun Turkin muslimit lopulta sulkiivat silkkiteiden itään, tämä johti Espanjan ja Portugalin etsimään vaihtoehtoisia kauppareittejä Intiaan ja Kiinaan. Näin ollen pakana-kansojen kiista Jerusalemissa vaikutti sekä keskiajan että uuden ajan syntyyn. Eikö Jerusalemin keskeisyys maailmahistoriallisissa murroskohdissa todista juuri historian yli-luonnollisesta ohjauksesta? Danielin Kirjassa tästä annetaan majesteettinen huomautus:

Daniel lausui ja sanoi: "Olkoon Jumalan nimi kiitetty iankaikkisesta iankaikkiseen, sillä hänen on viisaus ja voima. Hän muuttaa ajat ja hetket, hän syökssee kuninkaat vallasta ja korottaa kuninkaat valtaan, hän antaa viisaille viisauden ja taidollisille ymmärryksen. Hän paljastaa syvät ja salatut asiat, hän tietää, mitä pimeydessä on, ja valkeus asuu hänen tykönänsä. (Dan. 2:20-22)

Eurooppalaisessa perinteessä sen historia jaksotetaan yleensä kolmeen pääjaksoon – antiikkiin, keskiaikaan ja uuteen aikaan (keskiajan kirjailijat jakoivat maailmanhistorian joko kuuteen maailmanaikaan Adamista Kristuksen toiseen tulemukseen tai neljän valtakunnan aikaan Danielin 7. luvun mukaisesti). Nämä voidaan myös edelleen rikkoa täsmällisempiin alajaksoihin – myöhäisantiikkiin, varhaiseen keskiaikaan, sydänkeski-aikaan, myöhäiseen keskiaikaan, varhaiseen uuteen aikaan, myöhäiseen uuteen aikaan ja nykyaikaan. Näistä erillään, aikakaudet kuten renensassi, barokki ja romantiikka ovat lähinnä taide- ja kulttuuri -historiallisia käsitteitä. Aikakausien jaksotusta on määrännyt se miten merkittävänä jotakin tapahtumaa pidetään maailman-historiallisella näyttämöllä. Sitä on sanellut tapahtumat, jotka voidaan katsoa tarpeeksi mullistaviksi historiallisen kurssin muuttamiseen. Esimerkiksi raja antiikin päättymisen ja keskiajan alkamisen välillä ajoitetaan useimmiten Länsi-Rooman sortumiseen 476 jKr.

Raja keskiajan ja uuden ajan välillä piirretään – historioitsijasta riippuen – joko Konstantinopolin miehitykseen turkkilaisten taholta 1453, kun yli tuhat vuotta sinnitellyt Bysantin eli Itä-Rooman keisarikunta veti viimeisen henkäyksensä, Amerikoiden löytymiseen 1492 (samana vuonna esiintyi myös Espanjan yhdistyminen ja sen myötä muslimien ja juutalaisten karkoitus Iberian niemimaalta) tai uskonpuhdistuksen alkuun 1517, kun Luther naulasi 95 teesiään Wittenbergin kirkon oveen Saksassa.¹ Varhaisen uuden ajan on katsottu päättyneen Ranskan vallankumoukseen 1789-92.² Nämä kaikki tapahtumat on mullistaneet historian suuntaa radikaalisti ja tästä johtuen niitä pidetään rajapyykkeinä Euroopan yksittäisten ajanjaksojen määrittelyssä. Samalla tavoin Raamatussa tietyt pelastushistorialliset murroskohdat määrittelevät aikakausia tai *aioneita*. Opetuslapsien kysyessä Jeesukselta, että ”mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki? (Matt. 24:3), kreikankielinen sana on tässä *aion*, mikä merkitsee aikakauden päätöstä, ei maailmanloppua. Dispensationalistisessa eskatologiassa ihmiskunnan historia jaetaan erilaisiin yksilöllisiin armotalouskausiin. Lusa opettaa:

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Middle_Ages#Etymology_and_periodisation

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Early_modern_period

Taustaksi tutkimustyöllemme haluan esittää erään valaisevan jaottelun, joka nousee suoraan Jumalan Sanasta. Raamatun pohjalta ihmiskunnan historia voidaan nimittäin jakaa seitsemään ns. armotalouskauteen (Ef. 1:10; Kol. 1:25; 1. Tim. 1:4). Nämä ajanjaksot ovat lyhyesti esitettynä seuraavat.

1. Viattomuuden aika, paratiisin aika luomisesta lankeemukseen (1. Moos. 1:26 – 3:24).
2. Omatunnon aika, syntiinlankeemuksesta vedenpaisumukseen (1. Moos. 4:1 – 8:19).
3. Suullisen ilmoituksen aika, Nooasta Abrahamiin (1. Moos. 8:20 – 11:32).
4. Lupauksen aika, Abrahamista Moosekseen ja lain antamiseen (1. Moos. 12:1 – 2. Moos. 18:27).
5. Lain aika, Mooseksesta Kristukseen (2. Moos. 19:1 – Matt. 27:50).
6. Armon aika, Jeesuksen uhrikuolemasta Hänen toiseen tulemuksensa (Matt. 27. 27:51 – Ilm. 19:21).
7. Tuhatvuotinen valtakunta, Jeesuksen toisesta tuleuksesta uusiin taivaisiin ja uuteen maahan (Ilm. 20:1 – 21:1)

Nyt elämme kuudennessa armotalouskaudessa, armon ajassa. Jeesuksen paluu on lähellä, sillä viikunapuun merkki on nähtävissä. Apostoli Paavali kirjoitti noin 55 jKr., että meille on koittanut ”maailmanaikojen loppukausi” (1. Kor. 10:11). Johannes totesi hieman myöhemmin kristittyjen elävän ”viimeistä aikaa” (1. Joh. 2:18). Toisin sanoen, lopun aika alkoi Jeesuksen ylösnousemuksesta ja kristillisen seurakunnan syntymisestä. Ihmiskunnan kuudennen aikakauden uskotaan kestävän noin 2000 vuotta. Aika täyttyy vuoden 2028 tiettämillä. Elämme todellakin viimeisen sukupolven aikaa!¹

Dispensationalismin mukaan maailmanhistorian kuudes armotalouskausi eli seurakunnan aika tai 1. Kor. 10:11:sta mainitsema ”maailmanaikojen loppukausi” täyttäisi Danielin 69. ja 70. vuosiviikon välissä vallitsevan profeetallisen tyhjiön (yllä Lusa ajoittaa pakanoiden armon ajan kestävän Jeesuksen uhrikuolemasta Hänen tulemuksensa Öljymäelle jättäen huomioimatta 70. vuosiviikon, minkä tulisi sijaita seurakunta ajan ja tuhatvuotis -kauden välissä) Tyhjiön sanotaan täytyneen seurakunta-salaisuudessa (Ef. 5:32), mikä ilmoitettiin vasta Uuden Liiton pyhille. Hal Lindsey opetti, että Raamatussa ”salaisuus liittyy asiaan tai tapahtumaan, jota Jumala ei ole koskaan aikaisemmin paljastanut. Eli kun Daniel sai näkynsä, hän näki sen alusta loppuun, mutta ilman tuota seurakunnan hallitsemaa väliaikaa.” Hän perustaa tämän määrittelyn ilmeisesti sellaisiin kohtiin, kuten Ef. 3:4-5, missä Paavali sanoo perehtyneensä ”Kristuksen salaisuuteen, jota menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niinkuin se nyt Hengessä on ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille.”

Nopea Raamattuhaku sanaan ”salaisuus” (kreik. *mysterion*, mysteerio, kätkeyty arvoitus) kuitenkin ilmoittaa, ettei ”salaisuus” ole jotain sellaista mistä Israelin profeetat olisi vaienneet aiemmin, vaan paremminkin se merkitsee profeetallista salaisuutta, mikä on sisältynyt jo ennestään Kirjoituksiin, mutta tullut ymmärretyksi vasta myöhemmillä ajoilla ilmestyksen (apokalyptō) kautta. Esimerkiksi HELP -Word-studies selittää, että *mysterion*... ei ole jotakin mitä ei voida tietää. Ennemminkin, se on sellaista, joka voidaan tietää vain ilmestyksen kautta, so. koska Jumala paljastaa sen.”² ”Ilmestys” ei tapahdu kuitenkaan koskaan Kirjoituksia vastaan tai niistä erillään. Jos seurakunnan olemus ”salaisuutena” edellyttäisi, ettei siitä ole ainoatakaan profetiaa Vanhassa Testamentissa,

1 Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot (KUVA JA SANA, 2004), Sivut 108-109

2 <http://biblehub.com/greek/3466.htm>

mitä Lindsey näyttää olettavan, silloin myös Kristus-salaisuuden tulisi merkitä, ettei yksikään Israelin profeetta nähnyt Messiaan tulemista edeltäkään.

Mutta tarkoittiko Paavali todella tätä, kun hän sanoi Kristuksen olevan salaisuus, ”jota menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tietäväksi tehty”? Ei tietenkään. Ensinnäkin, Paavali ei vain puhu tässä, kuten jae kuusi selventää, Messiaan tulemuksesta vaan pakanoiden kutsusta pelastukseen eli seurakunnasta tai pakanoiden armotalouskaudesta. Toiseksi, Geneve Sudy Bible selittää, että Paavali ”ei tarkoita, ettei yksikään tiennyt pakanoiden kutsusta aiemmin, vaan että siitä tiesi vain muutama. Ja nämä jotka tiesivät, kuten profeetat, se oli paljastettu heille hyvin hämärästi ja symbolien keinoin.”¹ Room. 16:25-26:ssa Paavali sanoo Kristuksen evankeliumin olevan salaisuus (mustérion), ”joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, mutta joka nyt on julkisaatettu ja profetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tietäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi.” Barnes' notes on the Bible huomioi, että tässä salaisuus ”viittaa erityisesti pakanoihin. Juutalaisilla oli hämää viihäuksia näistä totuuksista, mutta nyt ne oli tehty koko maailman tietoon.”²

VT:ssa on useitakin viittauksia seurakuntaan ja pakanoiden armotalouskauteen. Ensimmäinen profetia seurakunnasta annettiin jo siinä vaiheessa, kun Jumala teki liiton Aabrahamin ja hänen jälkeläistensä kanssa. Hän sanoi, että Aabrahamin siemenessä (Kristuksessa) tulisivat ”siunatuksi kaikki sukukunnat maanpäällä.” (1. Moos. 12:3, Gal. 3:8-29). Jes. 56:6 ennustaa, että messiaanisella aikakaudella pakanat liittyisivät Herraan ”palvellakseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitansa”. Sakarjan 11. luvussa puhutaan liiton purkamisesta, jonka Jumala oli ”tehnyt kaikkien kansojen kanssa”(j. 10), ollen selvä viittaus pakanoiden kanssa tehtyyn Uuteen Liittoon. Tämä ei tarkoita tietenkään, etteikö Kristuksen veressä tehty Uusi Liitto olisi enää ainoa tie Isän luokse, mutta se tarkoittaa Jumalan vetävän Pyhän Henkensä pakanakansoista, sillä Joelin 2:ssa, Sakarjan 6:ssa ja Ilmestyskirjan 6:ssa luvussa kuvatun pakanakansojen viimeisen elonkorjuun jälkeen maailmassa alkaa seitsemän vuoden vihan aika, mikä on varattu ainostaan Israelin – ei pakanoiden – pelastumista varten (ks. luku 1).

Joten seurakunta ja seurakunnan aika on selvästikin ilmoitettu Vanhan Liiton profetoille. Tästä syystä argumentti seurakunnasta salaisuutena, jonka mukaan Daniel ei olisi voinut nähdä 69. ja 70. vuosiviikon välistä pakanoiden armotalouskautta, ei kestä Kirjoitusten huolellisemmassa tarkastelussa. Argumentin esittäjät unohtavat usein, että Danielin toisen luvun kuvapatsas -näky ja sen rinnakkaisnäyt 7:ssä, 8:ssa ja 11:sta luvussa, ei koskenut pyhän kaupungin ja Danielin kansan tulevaisuutta – kuten vuosiviikko -näky –, vaan pakanakansojen. Kaikki nämä koski niiden esitäyttymyksessään antiikin neljää pakanavaltaa – Uus-Babylonia, Meedo-Persiaa, Aleksanteri Suuren Kreikkaa, sen neljää hellenististä seuraajavaltiota ja Rooman Imperiumia. Dan. 7:2-3 kertoo:

Kertomuksen alku on tämä: Daniel lausui ja sanoi: Minä näin yöllä näyssäni, ja katso, taivaan neljä tuulta kuohutti suurta merta. Ja merestä nousi neljä suurta petoa, kukin erilainen kuin toinen.

1 <http://biblehub.com/commentaries/ephesians/3-5.htm>

2 <http://biblehub.com/commentaries/romans/16-25.htm>

Vaikka ”suuren meren” konkreettisin selitys olisi tässä Välimeri, jonka ympäriltä tai läheisyydestä nämä kaikki vallat nousi, sen symbolinen merkitys kuvaa pakanakansoja yleensä. Esimerkiksi Ilm. 17:15 sanoo suurten vesimassojen, joiden päällä Babylon-portto istuu, kuvaavan ”kansoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kieliä.” Silti joku voisi yhä protestoida, että sekin osa Danielin näkyjä jotka koski pakanakansoja, tulee liittyä jollain tavoin juutalaisen kansan, Israelin maan ja pyhän kaupungin kohtaloon. Esimerkiksi Dan. 10:14:sta enkeli (tai Jeesus) ilmoitti Danielille ennustaessaan Persian ja Kreikan tulevista sodista Juudeassa: ”Ja minä tulin opettamaan sinulle, mitä on tapahtuva sinun kansallesi päivien lopulla; sillä vielä tämäkin näky koskee niitä päiviä.” Antiikin neljästä pakana-vallasta kaikilla oli ratkaiseva rooli Israelin ja juutalaisten historiassa.

Nebukadressar II:n Babylonin valtakunta hyökkäsi Juudeaan 607 eKr. hajottaen Juudean kuningaskunnan ja sen ensimmäisen juutalaistemppelein vuonna 587 ja vieden juutalaiset Babylonin pakkosiirtolaisuuteen. Profeetta Danielin elämä sijoittuu 70 vuotta kestäneen Babylonin pakkosiirtolaisuuden aikaan vuosiin 607-537 (Dan. 1:1-6, 9:2, 10:1). Toinen peto, kyljellään makaava karhu – mitä kuvapatsas -näyssä kuvasi hopeinen rinta ja käsivarret – (Dan. 2:32, 7:5), täytti Persian Achaemenidien Imperiumissa (550 – 330 eKr.), joka tunnetaan myös Persian ensimmäisenä Imperiumina. Persian Achaemenidien hallitsijasuvun mahtavin kuningas Kyyros Suuri vapautti juutalaiset Babylonin vankeudesta ja antoi heille luvan lähteä Juudeaan perustamaan toista temppeleä. Hänet myös tunnetaan historian ensimmäisen ihmisoikeuksia sisältävän asiakirjan julkaisijana.¹ Messiaanista valtakaudestaan johtuen, profeetta Jesaja kuvasi Kyyrosta Messiaan edelläkävijäksi (Jes. 45:1-13).

Persian Imperiumin hajottaneen Aleksanteri Suuren Kreikka ja sen neljä seuraajavaltaa täytti näyn kolmannelta pedosta, neljäpäisestä ja neljäsiipisestä pantterista – mitä kuvapatsas näyssä vastasi patsaan vaskinen vatsa ja lanne. Tämä valta oli myös kiinteästi yhteydessä juutalaisten historiaan johtuen Antiokhos Epifanesin hirmuhallinnosta Juudeassa toisella vuosisadalla ennen Kristusta (ks. luku 3, Antiokhos Epifanes – Antikristuksen esikuva). Viimeisenä neljäs peto, Rooman Imperiumi, kuvapatsaan kaksi rautaista jalkaa, hajotti Prinssi Tituksen komennossa toisen juutalaistemppelein, ajoi juutalaiset maanpakolaisuuteen ja muutti Pyhän Maan nimen Juudeasta Palestiinaksi sen heprealaisen historian hautaamiseksi. Tämä nimenmuutos kaikuu yhä tänäinkin kansainvälisen yhteisön pyrkimyksissä perustaa alueelle antisemiittinen Palestiinan valtio. Jokainen näistä neljästä pakanavallasta hallitsi Juudeaa ja Jerusalemia. Koska näky neljästä pakanavallasta keskittyy Juudean, juutalaisten ja Jerusalemin ympärille, profetian ”kuilu-teorian” kannattajat selittävät sen katkenneen, samoin kuin vuosiviikko -näky, juutalaisten maastakarkoitukseen vuonna 70 jKr.

Tämän jälkeen pakanakansojen historia menettää merkityksensä Danielin näyissä, koska niillä ei ole enää ratkaisevaa vaikutusta pyhän maan, pyhän kaupungin ja pyhän kansan historiaan. Pink selittää asiaa näin:

Nebukaressarin näky suuresta kuvasta ja Danielille annettu tulkinta, luonnostelee maan hallinnollisen historian kun se on yhteydessä Palestiinaan, lisä yksityiskohtien ollessa tarjottu Danielin Kirjan muissa

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Cyrus_the_Great

näyissä. ” Jumalan maanpäälliset armotalouskaudet kiertävät niiden keskuksen, Jerusalemin ympärillä. Menetelmä, millä Jumala on halunnut antaa näiden kansojen profeetallisen historian, on tämän periaatteen kanssa täsmälleen sopusoinnussa. Heti kun ne nousevat ylivaltaan ja syrjäyttävät Jerusalemin, profeetoille, erityisesti Danielille, annettiin tehtäväksi, tarkentaa niiden kurssi. Saattaisimme kentien odottaa niiden historian olevan annettu minuutilleen ja peräkkäin alusta loppuun. Tämän sijaan, se on annettu vain sen ollessa yhteydessä Jerusalemiin; ja kun Jerusalem sitten lopulta murskattiin roomalaisten toimesta ja lakkasi säilyttämästä sen kansallisen asemansa, kaikki pakanavaltojen yksityiskohtainen historia keskeytettiin. Monta maailmanhistorian kaikkein merkittävintä henkilöä on noussut siitä lähtien. Kaarle Suuri on elänyt ja Napoleon [ja kirjan julkaisemisen jälkeen Hitler ja Stalin]—monia monarkkeja, ja monia valloittajia—taisteluita on käyty, kuningaskuntia on noussut ja kuningaskuntia on kukistettu—silti Kirjoitukset kulkee hiljaisesti näiden asioiden ohitse, vaikkakin merkittäviä pakanoiden aikakirjoissa. Koska Jerusalem on lakannut olemasta kansallisesti 1800 vuotta sitten, pakanoiden historian yksityiskohdat on jäädytetty. Se on yhä jäädytetty, eikä se palaa myöskään ennen kuin Jerusalem saa uudelleen sen kansallisen asemansa.

Silloin pakanoiden historia on annettu jälleen minuutilleen, ja heidän viimeisen kuninkaansa kunnia ja valta kuvattu. Hän esiintyy erityisesti yhteydestään Jerusalemiin ja maahan...Danielin kirjan aihe kokonaisuutena, on Jumalan suuttumus, mikä on johdettu pakanavaltojen kautta Jerusalemin päälle (B.W. Newton ”Apuja Profeetalliseen Tiedusteluun,” ensimmäinen sarja). Menetelmä, mitä Pyhä Henki on seurannut Danielin kirjassa, on antaa meille yleinen hahmotelma pakanoiden vallasta Jerusalemissa, ja tämä esiintyy kuvapatsas näyssä luvussa 2; ja toiseksi, täyttää tämän hahmotelman puuttuvat kohdat, mitkä annetaan tämän kirjan viimeisessä kuudesssa luvussa. Se on tämä edeltävä, jonka me nyt erityisesti huomiomme. Suuri osa Daniel toisen luvun näkyä on jo tullut historiaksi. Kultainen pää (Babylon), hopeinen rinta ja (Meedo-Persia), vaskinen vyötärö ja vatsa (Kreikka), rautaiset jalat (Rooma), ovat jo ilmestyneet ihmisten edessä. Mutta kuvan jalat, ”osittain rautaa, osittain savea” liittyy aikaan joka on yhä tulevaisuudessa. Tauko jalkojen ja varpainen välillä vastaa taukoa Daniel 9:24-27:n 69:nen ja 70:nen ”viikon” välissä. Nykyinen armotalouskausi liittyy sulkeissa siihen aikaan, kun Israel on poissa maastaan ja siroteltu pakanoiden sekaan.

Mitä silloin kuvapatsaan varpaiden ”rauta ja savi” edustaa? Jos pidämme mielessä, että tämä osa patsaasta vastaa täysin seitsemättäkymmenettä vuosiviikkoa, meillä on tärkeä avain tulkintaan. Daniel 9:26,27 esittää 70. vuosiviikon—vielä jäljellä olevan ”yhden viikon”. Nämä jakeet puhuvat (palautetun Rooman Imperiumin), Prinssistä joka tekee seitsemän vuoden sopimuksen juutalaisten kanssa. Näin ollen 70:ttä vuosiviikkoa koskeva profetia esittää meille kaksi huomattavaa aihetta—roomalaiset, jonka päässä on Antikristus, ja luopio Israelin, jonka kanssa tämä liitto on tehty. Palatessamme nyt Daniel 2:een huomaamme, että tulkitessaan kuninkaan näkyä kuvapatsaasta, profeetta julistaa ”raudan” olevan ”neljännen valtakunnan” symboli (j. 40), mikä oli Rooma, joka seurasi Babylonia, Persiaa, ja Kreikkaa; kymmenen varvasta ennustaa tämän valtakunnan sen lopullisessa muodossaan. Siten, Jumalallinen Auktoriteetti sanoo meille, että jalkojen ”rauta” edustaa kansoja, jotka tulevat vielä hallitsemaan vanhan Rooman Imperiumin alueita. [jalkojen saven Pink yhdistää taas Israeliin – mitä ei ollut vielä perustettu hänen aikanaan – vastakohtana raudalle, Kirj. huom.].¹

Tässä esityksessä 69:nen ja 70:nen vuosiviikon välissä oleva ”aukko” sovelletaan myös Danielin toiseen ja seitsemänten lukuun. Koska antiikin Rooma – Danielin näyn neljäs pakanavalta – oletetusti katosi ilman, että näky kymmenestä varpaasta/sarvesta ja näiden jälkeen tulevasta pienestä sarvesta olisi koskaan toteutunut, se sivuuttaa tyystin pakanoiden armotalouskauden historian ja väittää sen sisältyvän vain ”profeetallisiin sulkeisiin” Danielin 69:nen ja 70:nen vuosiviikon välille. Selityksen mukaan seurakunnan aika ei sovellu Danielin ennustuksiin, koska sen pakanoita koskevat näyt vaativat niiden

1 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Luku 16: Israel and The Antichrist.
http://www.pbministries.org/books/pink/Antichrist/anti_16.htm

yhteyttä Israelin maahan ja juutalaisiin, ja koska Dan. 9:27:n Prinssi – seitsemännen luvun ”pieni sarvi” – ilmaantuu vasta kun Israel on palannut jälleen maahansa. Mutta mitä viimeksi mainittuun tulee, seitsemännen luvun ”pieni sarvi” voi toteutua kirkkohistorian aikaisessa paavinvallassa, koska:

1. Samoin kuin kahdeksannen luvun ”pieni sarvi” on sekä Antiokhos Epifanesin että Dan. 9:27:n ”roomalaisten Prinssin” täyttymys, myös seitsemännen luvun ”pieni sarvi” on mahdollista täyttyä molemmissa – paavinvallassa että roomalaisten Prinssissä.
2. Profeetallisten näkyjen symboliikassa ”sarvi” voi tarkoittaa sekä yksilöllistä hallitsijaa että kokonaista valtakuntaa, hallitsijasukua tai mitä tahansa poliittista valtasysteemiä (Dan. 8:21-22).

Mitä taas tulee ensiksi mainittuun, Pink ja muut unohtavat, että pakanakansojen rooli suhteessa Jerusalemiin, Pyhään Maahan ja juutalaisiin ei muuttunut merkityksettömäksi vuoden 70 maastakarkoituksen jälkeen. Hyväksymme mukisematta sen näkemyksen, että Danielin kirjan *kaikkia* näkyjä tulisi tarkastella juutalaisesta näkökulmasta, sillä ne ovat juutalaisen kansan ja Israelin maan edeltä kirjoitettua historiaa. Pink opettaa, että ”kansakunnat mainitaan ainoastaan kun ne vaikuttavat Israelin kohtaloihin. Ilmestyskirjan perimmäinen juoni ei ole huomioida sellaisia miehiä, kuten Nero ja Kaarle Suuri ja Napoleon, tai sellaisia systeemejä kuin muhamettilaisuus ja paavius.”¹ Vaikka kirjoittaja yhtyykin edellä mainittuun Ilmestyskirjan osalta, on ratkaiseva virhe soveltaa tätä samaa periaatetta myös Danielin kirjaan, sillä kaikki tässä mainitut – toisin kuin Pink väittää – vaikutti olennaisesti juutalaisten ja Pyhän Maan kohtaloihin. Otetaanpa nyt esimerkiksi Napoleon. Euroopan juutalaiset uskoivat hänen olevan Messias tai Messiaan edelläkävijä, koska hän vapautti heidät vuosisatoja kestäneeltä Rooman kirkon syrjinnältä.²

Kenties eurooppalaiset muistavat hänet vain suuruudenhulluna valloittajana, mutta Israelin kansan aikakirjoissa hän on Kyyros Suureen verrattu suurmies.³ Eikä Napoleonin vaikutus jäänyt vain juutalaisten emansipaatioon, sillä häntä pidetään myös sionismin isoisänä. Valloittaessaan Palestiinan vuonna 1799, Ranskan vallankumouksen aikainen uutislehti *Le Moniteur Universel* julkaisi toukokuun 22. päivä seuraavan uutisen:

Bonaparte on julkaissut julistuksen missä hän kutsuu Aasian ja Afrikan kaikkia juutalaisia kokoontumaan hänen lippunsa alle muinaisen Jerusalemin uudelleen perustamiseksi. Hän on jo antanut aseita suurille määrille, ja heidän pataljoonansa uhkaa Aleppoa.⁴

Historioitsijoiden keskuudessa on epäselvyyttä siitä oliko Napoleonin todellinen aikomus perustaa juutalaisvaltio Palestiinaan, vai annettiinko julistus vain propaganda mielessä. Siitä huolimatta, että tämä suunnitelma ei koskaan toteutunut sillä brittiläis-turkkilainen laivasto karkotti Ranskan joukot Lähi-Idästä pari vuotta myöhemmin, se herätti monien kiinnostuksen juutalaista kansallisuusaatetta kohtaan ja valoi uutta toivoa messiaanisen

1 Arthur Walkington Pink: *The Antichrist* (1923), Luku 14: Babylon and The Antichrist.
http://www.pbministries.org/books/pink/Antichrist/anti_14.htm

2 http://www.napoleon-series.org/ins/weider/c_jews.html

3 David Flynn: *Temple at the Center of Time* (Official Disclosure, 2008) s. 166

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Napoleon_and_the_Jews#Bonaparte.27s_proclamation_to_the_Jews_of_Africa_and_Asia

ajan läheisyydestä. Esimerkiksi 1700 -luvun Itä-Euroopan huomattavin juutalainen rabbi, Vilnan Gaon (oikealta nimeltään Elijah ben Shlomo Zalman Kremer, joka tunnettiin myös akronyymillä Gra) näki Napoleonin sotaretken Eretz Israeliin olevan ”historiallinen todiste dramaattisista muutoksista, jotka olivat tapahtumassa maailmassa. Tuloksena näistä muutoksista, usko siihen että Gralla oli todellakin Jumalallinen missio edistää Lunastusta voimistui, ja hänen opetuslapsensa alkoi järjestää ryhmiä aliyhaa varten.”¹

”Vilna Gaon toiveiden seuraamana hänen opetuslastensa kolme ryhmää ja heidän perheensä, käsittäen yli 500, teki aliyahan Israelin Maahan vuosien 1808 ja 1812 välissä, liike mikä on dokumentoitu Arie Morgensternin kirjassa *Hastening Redemption*. Jotkut pitävät tätä maahanmuuttoa alkuna nykypäivän juutalaissiirtokunnille Palestiinassa.”² Tämän varhaisen sionistisen liikehdinnän päämääränä oli Jerusalmiin uudelleen rakentaminen ja juutalaisen uskonnollisen neuvoston Sanhedrinin uudelleen perustaminen, ”jotka ovat molemmat välttämättömiä askelia lunastus prosessissa ja ennakkoehtoja Messiaan tulemiseen.”³ (Vilna Gaon seuraajat uskoivat Messiaan saapuvun vuoteen 1840 mennessä). Jos Danielin näyt pyörivät Israelin Maan ja Danielin kansan ympärillä, sitä suuremmalla syyllä niiden tulisi käsitellä sellaisia henkilöitä kuin Napoleon Bonaparte, puhumattakaan nyt Adolf Hitleristä, jonka hirmuhallinto oli vielä edesspäin Pinkin kirjan julkaisemin aikaan.

Entäpä sitten sellaiset systeemit, kuin paavius ja muhamettilaisuus? Oliko näillä sen asteen vaikutusta Danielin kansan tai Israelin maan kohtaloihin, että profeetan olisi ollut asiankuuluvaa huomioida se pakanoita koskevissa näyissään? Eikö ristiretket ollut tällainen tai vuoden 1215 neljäs lateraanikonsiili, josta alkoi paavien tukema juutalaisten diskriminaatio Euroopassa? Oliko islamin valta Pyhässä Maassa profeetallisesti yhden-tekevää, vaikka sen perintönä Jerusalemin temppelivuori on tullut Harmageddoniin huipentuvan kansainvälisen kiistan keskipisteeksi, koska temppelin paikalla sijaitsee nyt ”hävityksen kauhistus,” joka julistaa – röyhkeästi häväisten Israelin Pyhää Hänen pyhällä vuorellaan – ”Jumalalla ei ole Poikaa”? Oliko juutalaisten karkoitus paavien hallitsemasta Länsi-Euroopasta epäolennainen historian alaviite, jota profeetta ei vaivaudu mitenkään huomioimaan? Oliko profeetan ”kaukonäössä” taittovikaa vai tulisiko meidän tarkistaa ensin oma näkömme? Wikipedia selittää:

Juutalaisten vaino Euroopassa sydänkeskijajalla alkoi ristiretkien kontekstissa. Ensimmäisessä Ristiretkessä (1096) kukoistavat yhteisöt Reinissä ja Tonavalla tuhottiin täysin; katso Saksan ristiretki, 1096. Toisessa Ristiretkessä (1147) Ranskan juutalaiset oli toistuvien joukkomurhien kohteina. Juutalaiset myös altistettiin vuosien 1251 ja 1320 paimenien ristiretkien hyökkäyksille. Ristiretkiä seurasi maastakarkoitukset, sisältäen Englannin kaikkien juutalaisten karkoituksen vuonna 1290; 100 000 juutalaisen karkoituksen Ranskasta 1396; ja tuhansien juutalaisten karkoituksen Itävallasta 1421. Monet karkoitettut juutalaiset pakenivat Puolaan. Myöhäisinä keskiaikoina, mustan surman epidemia autioitti Eurooppaa 1300 -luvun puolivälissä, hävittäen yli puolet väestöstä [Aivan kuten Jumala oli ennustanut Abramille jo 3000 vuotta aikaisemmin: ”Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.” 1. Moos. 12:3 Kirj. Huom]

1 <http://www.avakesh.com/2008/12/the-vilna-gaons-messianic-role.html>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Vilna_Gaon#Influence

3 ks. viite 1

On kuitenkin usein kerrottu myytti, että johtuen heidän paremmasta ravitsemuksesta ja puhtaudesta, juutalaiset eivät saaneet tartuntaa samassa määrin; juutalaiset varmastikin saivat tartunnan samassa määrin kuin heidän ei-juutalaiset naapurinsa. Silti heitä kohdeltiin syntipukkeina. Levisi huhuja, että he levittivät taudin tarkoituksella myrkyttämällä vesilähteitä. Sadat juutalaisyhteisöt tuhottiin väkivaltaisesti. Vaikka Paavi Klemens VI yritti suojella heitä heinäkuun 6. 1348 paavillisella bullalla ja toisella vuoden 1348 bullalla useita kuukausia myöhemmin, 900 juutalaista poltettiin elävältä Strasbourgissa, missä rutto ei ollut vielä vaikuttanut kaupunkiin. Juutalaisten selviytyminen roomalaiskatolisen Imperiumin ja Persian zarathustralaisen Imperiumin ulkoisen ahdistuksen edessä, on ”arvoituksellista” historioitsijoille. [Kenties tämä ”arvoitus” ratkeaisi, jos nämä historioitsijat älyäisivät ottaa Raamatun profetiat tosissaan. Kirj. Huom.]¹

Jos pakanakansojen vaikutus juutalaisten ja Israelin maan historiaan muodostaa vaa'an, jolla niiden tähdellisyyttä punnitaan Danielin näyissä, niin miksi ne sivuuttaisivat paavin-vallan? Onko riittävä peruste muka siinä, että juutalaiset eivät asuneet tuolloin omassa maassaan, vaan olivat hajotettuina pakanakansojen sekaan? Muuttuko pakanakansojen rooli sitten merkityksettömäksi, kun juutalaiset ovat poissa maastaan? Miten silloin on selitettävissä, että Babylonin valtakunta muodostaa Danielin näkyjen ensimmäisen ja kenties keskeisimmän pakanamahdin, vaikka juutalaisten pakkosiirtolaisuus osuu yksiin sen valtakauden kanssa? Tämän valossa on selvää, että jos Danielin ”kaukolasi” havaitsi Prinssi Tituksen johtaman sotaretken Jerusalemiin vuonna 70, olisi niiden pitänyt erottaa myös Palestiinan arabivalloitus, ristiretket ja turkkilaisvalta – puhumattakaan brittiläis vallasta ensimmäisen ja toisen maailmansodan välissä. Ilman Brittiläistä Imperiumia ei olisi myöskään Israelin valtiota. Miksi Daniel ei olisi nähnyt Palestiinan brittiläishallintoa, vaikka sillä on vähintäänkin yhtä tärkeä profeetallinen panos kuin antiikin valtakunnilla?

Nämä perusteet osoittavat, että profetian tulkitsijoiden on korkea aika arvioida uudelleen uskonpuhdistajien historisistisen profetian selityksen Raamatullista perustaa dispensationalismin valossa. Seuraavaksi lähdemme aikamatkalle kristikunnan historiaan vertaillaksemme sen yhteensopivuutta Ilmestyskirjan seitsemän seurakunnan näkyyn ja sen jälkeen arvioimme miten näky seitsemästä seurakunnasta resonoi Danielin näkyihin.

Kristikunnan historia Ilmestyskirjan valossa

Ilmestyskirja alkaa Johanneksen tervehdyksellä Vähä-Aasian seitsemälle seurakunnalle: ”Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä.” (Ilm. 1:4) Tämän jälkeen Johannes aloittaa kertomuksensa ilmestyksestään, jonka hän sai saarella nimeltä Patmos, joka on Kreikan yksi lukuisista saarista Egeanmerellä. Näky, jonka tarkoitus oli näyttää ”mitä pian tapahtuman pitää.” (j. 1), alkaa keskipäivän auringon kirkautta säteilevän Jeesuksen ilmestymisellä seitsemän kultaisen lampujalan ympäröimänä käsissään seitsemän tähteä ja suussa kaksiteräinen miekka. Tällöin pelosta typertynyt Johannes kuulee sanat:

Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. Kirjoita siis, mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Jews_in_Europe#Middle_Ages

mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

Futuristisessa koulukunnassa sanat ”mitä olet nähnyt ja mikä nyt on” liitetään yleensä seurakunnan aikaan, kun taas ”mitä tämän jälkeen on tapahtuva” liitetään seitsemän vuoden vihan aikaan eli Danielin 70. vuosiviikkoon. Tämän selityksen haastoimme kirjani ensimmäisessä luvussa. Vihan aika on varattu vain Israelia varten (Jer 30:7), mutta sanat ”mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva” kohdistettiin vain seurakunnalle, sillä viesti oli osoitettu ”seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan.” (Ilm. 1:11) Koska ”tämän jälkeen tapahtuvan” sanotaan alkavan Johanneksen taivaaseenotosta (Ilm. 4:1) ja koska vihan aika alkaa Ilmestyskirjan oman selityksen mukaan vasta kuudennen sinetin aikoihin (Ilm. 6:17), esitimme tulkinnan, että ”tämän jälkeen tapahtuva” esittäisi seurakunnan ajan viimeistä vaihetta, mikä on kuvattu Joelin kirjan toisen luvun näyssä Hengen vuodattamisesta ”kaiken lihan päälle”. Ilm. 5:6:n lisäksi tätä ajatusta tukee mm. Ilmestyskirjan kuudennen luvun yhdenmukaisuus Joelin kirjan toisen luvun näkyihin.

Keskitymme nyt siihen osaan Johanneksen näkyä ”mitä olet nähnyt ja mikä nyt on” eli seurakunta-aikaan. Siihen ettei luvuissa 2 ja 3 esiintyvät seitsemän seurakuntaa tarkoittanut vain Johanneksen päivien Vähä-Aasian seurakuntia, löytyy useita perusteita. *Ensinnäkin*, seitsemän seurakunnan merkitystä kuvataan symbolien kautta:

Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa. (Ilm. 1:20)

Kerroimme jo aikaisemmin, että Raamatussa sana ”salaisuus” tarkoittaa kätkeyttä arvoitusta, jonka profeetallinen merkitys avautuu vasta määrätyllä hetkellä Pyhän Hengen antaman ilmoituksen kautta. Lampunjalkojen merkitys Ilm. 1:11:sta mainittuina Vähä-Aasian seurakuntina ja tähtien merkitys näiden seurakuntien enkeleinä ei ollut ”salaisuuden” selitys, vaan seurakunnat ja niiden enkelit ovat itse tämä ”salaisuus.” Eli kirjaimellisen merkityksensä lisäksi seitsemän seurakuntaa ja niiden enkelit näyttäisivät sisältävän myös mysteerion tai kätkeytyn arvoituksen, joka paljastuu vain määrähetkellä. Usein profetioilla on sekä kirjaimellinen merkitys että hengellinen ja salainen merkitys. Näin ollen Uusi Testamentti antaa vaikkapa Jumalan temppelille ainakin kolme profeetallista merkitystä: se voi tarkoittaa kirjaimellista temppeliä Tempelivuorella, (Matt. 1:1-2) mutta se voi tarkoittaa myöskin Kristuksen ruumista (Joh. 2:19-21), tai sitten tämän ruumiin ilmentymistä seurakunnassa. (1. Kor. 3:16, 12:27).

Mikä on sitten Ilmestyskirjan seurakuntiin ja sen enkeleihin sisältyvä mysteerio? Kirjassaan Viimeinen Elonkorjuu Arto Pöllänen kirjoittaa:

Kreikan sanakirjan mukaan mysteerio merkitsee jumalallista totuutta tai suunnitelmaa, joka on ennen ollut salassa ja joka siksi on ilmoitettava. Määrähetkellä Jumala paljastaa tämän salaisuuden, joka kuitenkin jää yhä salatuksi muille kuin uskoville. Noiden seitsemän seurakunnan salaisuus on ilmeisesti siinä, että samalla kun ne ovat tiettyjä historiallisia Vähä-Aasian seurakuntia, toisaalta kukin niistä edustaa profeetallisesti myös määrättyä ajanjaksoa seurakunnan historiassa, seitsemää peräkkäistä jaksoa myöhäis-apostolisesta ajasta

lopun ajan luopumuksen aikaan lähellä Herran tulemusta. Tämä seurakunnan historiaan sisältyvä salaisuus on paljastunut vasta määräajalla, kun nämä jaksot on eletty todeksi historiassa. Itse asiassa vasta 1900-luvulla, viimeisen jakson eli Laodikean aikana, on avautunut syvempi ymmärrys näiden seurakunnille osoitettujen sanomien historialliseen ulottuvuuteen. Silti tätä Ilmestyskirjan toisen ja kolmannen luvun profeettallis-historiallista merkitystä ei ole joko lainkaan ymmärretty viimeisen runsaan vuosikymmenen aikana ilmestyneissä Ilmestyskirjan selitysteoksissa tai sitä on käsitelty minimaalisen suppeasti. Olavi Kokkosen Ilmestyskirja avautuu -teos esittelee näitä seurakuntia melko laajasti 90-luvulle jKr. liittyvissä tilanteissaan. Tässä omassa esityksessäni keskityn sitä vastoin Ilmestyskirjan toiseen ja kolmanteen lukuun seurakunnan historian kuvaajina, sanomiin sisältyvien oleellisten vihjeiden avulla.¹

Ilmestyskirjaa ei voida selittää muutoin kuin Danielin näkyjen valossa. Muistaessamme, että näky 70 vuosiviikosta ei ole keskeytymätön, ja että suuri osa Johanneksen näyistä on rinnakkaisia Danielin näkyyn 70. vuosiviikosta (Ilm. 11:2-3, 12:6,14, 13:5, 19:20), silloin seitsemän seurakunnan merkitykselle ei jää juuri muuta vaihtoehtoa kuin tässä esitetty tulkinta. Jos seitsemän seurakuntaa kuvaasi vain ensimmäisen vuosisadan Vähä-Aasian seurakuntia, silloin kolmannen ja kuudennen luvun väliin jäisi suuri aikarepeämä. Tällöin Johanneksen ilmestys hyppäisi ensimmäiseltä vuosisadalta suoraan 19 vuosisataa eteenpäin. Lisäksi, jos vertaamme seurakunnan 2000 vuotisen historian vaiheita näkyyn seitsemästä seurakunnasta, on mahdotonta olla havaitsematta selvää yhteneväisyyttä. Koska Pöllänen antaa jo perusteellisen katsauksen kirkkohistoriaan Ilmestyskirjan toisen ja kolmannen luvun valossa, tulemme raapaisemaan vain tämän aiheen pintaa.

Keskitymme enemmin kristikunnan historiaan kuin kirkkohistoriaan. Tosin, koska nämä kaksi kulkevat usein käsikädessä, Johanneksen ilmestys ei ole vain kertomus seurakunnan historiasta vaan myös kristikunnan. Eli ne pakanavallat joihin kristinuskon eri suunnat ovat yhtyneet useiden vuosisatojen ajan, ovat myös osa Ilmestyskirjan näkyä seitsemästä seurakunnasta. Tämä tarkoittaa siten seuraavaa: Seurakuntien enkeleille annetut viestit ei koskenut vain Vähä-Aasian seurakuntia ensimmäisellä vuosisadalla jKr., eivätkä ne myöskään koskeneet vain tiettyjä historian aikakausia Johanneksen päivästä tähän päivään, kuten Pöllänen opettaa, sillä ne sisältävät sanoman myös tämän päivän seurakunnan eri suuntauksille ja niille valtakunnille, jotka ovat liitossa kunkin kirkkokunnan tai seurakunnan haarautuman kanssa – olivatpa ne sitten valtionkirkkoja tai ns. vapaita suuntia. Tätä argumenttia voidaan puolustaa seuraavin avuin. Kohta sen jälkeen, kun Johannes on nostettu taivaaseen, hän havaitsee Jumalan Karitsan, joka valmistautuu avaamaan seitsemällä sinetillä suljettua kirjakääröä. Kirjakäärön kuusi ensimmäistä sinettiä aloittaa maanpäällä vihan aikaa edeltävät tuomiot, joiden tarkoitus on herätellä pakanakansat tuomioiden kautta viimeisen elonkorjuun pääsatoon.

Johannes havaitsee, että Karitsalla on ”seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan.”(Ilm. 5:6) Jos Pyhä Henki siis toimii yhä näiden seitsemän seurakunnan kautta, tulee niiden olla maanpäällä vielä Johanneksen taivaaseenoton jälkeenkin aivan vihan ajan edellä. Tämä on yksi voimakkaimpia todisteita siitä, ettei seitsemän seurakuntaa voinut tarkoittaa vain Vähä-Aasian yksittäisiä seurakuntia. Yksikään alkuperäisestä seitsemästä seurakunnasta ei ole ollut toiminassa enää vuosisatoihin. Profetia sanoo, että Pyhä Henki olisi lähetetty niiden

1 Pöllänen: Viimeinen Elonkorjuu- Ilmestyskirjan Sanoma (Aikamedia 2009) sivut 37-38

kautta *kaikkeen maailmaan* (so. kaikkiin kansoihin ja kieliin) juuri seurakunnan ylösoton edellä. Seitsemän seurakunnan tulee koostua kaikista kansoista, kielistä ja kulttuureista, sillä Johannes havaitsee pian ympärillään kaikista kielistä ja kansanheimoista saapuneen suuren joukon,¹ mikä kuvaa seitsemän seurakunnan uskollisten ylösottoa ja pelastusta ”koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat.” (Ilm. 3:10). Ilm. 5:6 myöskin todistaa, ettei seurakunnat esitä vain seurakunnan eri historiallisia vaiheita, vaan tänäänkin olemassaolevia kristinuskon eri suuntia, joiden lähetystehtävä eri kansoissa ja kielissä edeltää ylösottoa Ilm. 7:9:ssä.

Tämä auttaisi meitä näkemään seurakunnan paljon universaalimmassa valossa, kuin tahdomme usein käsittää. Karitsan seurakunta ei ole kulttuuri-sidonnainen toimija, sillä Pyhä Henki toimii kulttuurirajojen yläpuolella, jotta evankeliumi saataisiin saarnatuksi kaikiällä maailmassa kaikille luoduille (Mark. 16:15). Jeesuksen esittäessä viimeisenä rukouksenaan, että ”he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut” (Joh. 17:23), tämä vetoomus koski kaikkia kristittyjä, ”jotka uskovat, että sinä olet minut lähettänyt” (j. 8). Jeesus ei rukoillut, että kaikki luterilaisiin tunnuskirjoihin pitäytyvät olisivat yhtä, tai että kaikki aikuiskasteeseen uskovat olisivat yhtä, tai että ne jotka uskovat Henkikasteeseen ja Pyhän Hengen armolahjoihin olisivat yhtä. Ei, tämä vetoomus koskee kaikkia seurakuntia ja yksittäisiä kristittyjä, jotka ovat ottaneet Jeesuksen Sanat vastaan ja jotka uskovat Hänen olevan Isän lähettämä.

Ilmestyskirjan toisen ja kolmannen luvun kirkkohistoriaan assosioivan selityksen mukaan seitsemän seurakuntaa täytyivät seuraavissa: *Efeso*= Vähä-Aasiaan keskittynyt alkuseurakunta ensimmäisen vuosisadan lopulla (johon kuului jo alkuperäiset seitsemän seurakuntaa). *Smyrna*= Keisarillisen Rooman vainoissa kärsinyt kirkko (apostolisten isien ja varhaisten kirkkoisien aikakausi). *Pergamo*= Vuoden 313 jälkeistä Rooman Imperiumin kristillistämistä ja Nikean kirkolliskokousta (325) seurannut bysanttilainen seurakunta ja sen kirkollis-kulttuurillinen perijä, kreikkalais-ortodoksinen kirkko. *Tyatira*= Kreikkalais-ortodoksisen Bysantin Imperiumin herruutta seurannut roomalaiskatolisen kirkon valtakausi 800 – 1500 luvuilla. *Sardes*= Protestantismin nousu 1510 -luvun Saksassa. *Filadelfia*= Evankelisen herätyskristillisyyden nousu Pohjois-Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa 1700 -luvulta 1900 -luvulle. *Laodikea*= Seurakunnan nykyinen tila: Antikristuksen ilmestymistä edeltävä luopumuksen aika (2. Tess. 2:3).

Efeso ja Smyrnaa (ja Laodikeaa) lukuunottamatta kaikki edellä mainitut kirkkohistorian aikakaudet voidaan liittää myös tämän hetkisiin kirkkokuntiin, joiden vaikutus-alue käsittää koko maailman. Ortodoksikirkko levisi Itä-Roman alueilta pohjoiseen päin ja vakiintui Venäjän valtionuskonnoksi, kun Moskovasta tehtiin ”kolmas Rooma” (toinen

1 Sitä tulkintaa vastaan, että kirkkohistoria jatkuisi kuudetta lukua pidemälle sotii sekin, että Johanneksen aikana kristinuskko oli levinnyt vasta Rooman valtakunnan alueille. Ilm. 7:9:ssä hän näki taas pelastettuja ”kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä.” Kaikkien kansanheimojen, sukukuntien, kansojen ja kielien evankeliointi on ollut mahdollista vasta löytöretkien myötä 1400 vuotta myöhemmin ja erityisesti nykyisen ajan välittömien lentoyhteyksien ja joukkoviestinnän aikakaudella. Tästä syystä on mahdotonta, että Johanneksen näyt sijoittuisivat seurakunnan historiaan seitsemännestä luvusta eteenpäin (mm. sen ohella, että 11. luku vaatii kolmannen juutalaistemppelein olemassaoloa).

Rooma oli Konstantinopoli). Roomalaiskatolinen kirkko levisi Länsi- ja Etelä-Euroopasta Etelä- ja Keski-Amerikkaan konkistadorien valloitusten ja niitä seuranneen jesuiitta-, fransiskaani- ja dominikaani -lähettien evankelioinnin tuloksena.¹ Protestantismi ja sen evankelinen perillinen evankelis-karismaattisuus levisi Saksasta Pohjois-Eurooppaan ja Pohjois-Amerikkaan ja sieltä edelleen Afrikkaan, Australiaan, Itä-Aasiaan ja tänään myös islamilaisiin maihin. 1800 -luvulla filadelfialaisten seurakuntien kasvua avusti Brittiläisen Imperiumin räjähdysmäinen laajeneminen useilla maanosilla (Brittiläisestä Imperiumista tuli historian suurin valtakunta). Nyt meille jää vain kolme seurakunta-jaksoa, joita on vaikeampi lokeroida mihinkään nykyisistä kirkkokunnista – Efeso, Smyrna ja Laodikea.

Seurakuntien kirkkohistoriallisessa tulkinnassa Efeso ja Smyrna kuvasi Rooman vainoissa kärsinyttä apostolisten isien ja varhaisten kirkkoisien aikakautta. Kaikki nykyiset kirkkokunnat vaativat itselleen ”puhtaimman” kirkkokunnan titteliä – sellaista, joka esittäisi heidät apostolien ja apostolisten isien seurakunnan puhtainpana perillisenä niin opillisesti kuin kirkkollis-rituaalisestikin. Mutta mitä lähemmäksi historiassa tullaan ns. vakiintuneiden kirkkokuntien (ortodoksi- ja roomalaiskatolinen kirkko) perustamista Keisari Konstantinuksen avustuksella, sitä enemmän ne alkoivat saada vaikutteita myös pakanallisesta ympäristöstään. Tässä kohtaa Sardes ja Filadelfia on jäänyt kyydistä pois ja pyrkinyt seurakunnan puhdistamiseen sen 200- 300 -luvuilla alkaneesta pakanallisesta vaikutuksesta. Jälkimmäinen on tosin syyttänyt Sardesta (reformoituja kirkkoja) toisen jalan jättämisestä ”Rooman Babyloniin” pitäytyessään lapsikasteessa ja sakramenteissa. Sardeen toisesta ääripäästä löytyy taas ne, jotka torjuvat vääränä kaiken Pergamoon liittyvän, kuten 220 piispan vahvistaman kolminaisuus opin Nikean kirkolliskokouksessa.

Monet unohtavat, että kristillinen kirkko ei rajoitu vain ortodokseihin, katolisiin, protestantteihin ja evankelis-karismaattisiin, sillä Lähi-idästä ja Pohjois-Afrikasta löytyy myös ns. orientaaliortodoksi -kirkot, kun taas Iranissa ja Intiassa vaikuttaa nestoriolaiset kirkot. Orientaaliortodoksisuutta ei voi määritellä vain ortodoksi -kirkon alahaaraksi, sillä se erotettiin Rooman virallisesta valtionkirkosta jo niinkin varhain kuin 451 Khalkedonissa pidetyn kirkolliskokouksen myötä (erottamisen syynä oli *monofysitismi* harhaoppi, jonka mukaan ”Kristus ei ole sekä ihminen että Jumala, vaan hänellä on vain yksi, jumalallinen luonto. Sen mukaan Kristuksella oli vain jumalallinen luonto ja tämän ihmisyyys oli vain näennäistä.”²). Monofysitismen vastakohtana nestoriolaiset, jotka erotettiin hallitsevasta valtakirkosta vuonna 431, uskoivat puolestaan että Kristuksessa olisi ollut kaksi erillistä persoonaa: jumalallinen ja inhimillinen. Pöllänen kirjoittaa:

Vaikka pääkirkko tuomitsi vuosina 428-31 Konstantinopolin patriarkkana toimineen Nestorioksen kristologiassa harhaoppiseksi, tuomioon liittyi ainakin osaksi tyhjää saivartelua. Hän vastusti nousevaa Maria -kulttia pitäen Mariaa Kristuksen synnyttäjänä, ei Jumalan synnyttäjänä kuten kirkossa oli alettu korostaa, mutta Efeson kirkolliskokous, joka vuonna 431 tuomitsi Nestorioksen ja häneen liittyneet piispat, ylensi Marian Jumalan synnyttäjäksi. Tietysti tuo termi on oikeutettukin, koska Jeesuksella oli sekä inhimillinen että jumalallinen luonto ja Johannes sanoo, että Sana (Jeesus ennen lihaksituloa) oli Jumala ja että tämä Sana tuli lihaksi Jeesuksessa. Mutta se, että katoliset ja ortodoksit ovat muuttaneet tämän mysteerion Marian palvonnaksi, ei ole hyväksyttävää. Efeson kirkolliskokous pidettiin samalla paikalla, jossa oli ollut suuri

1 Lähetyssaarnaajien ja konkistadorien välisestä suhteesta ks. luku 3, historismin historiallinen tausta.

2 <http://fi.wikipedia.org/wiki/Monofysitismi>

Artemiin temppleri, jonka puolesta efesolaiset olivat kiivailleet Paavalin aikana. Ei voi olla sattumaa, että vanhastaan tuolla paikalla "asuneen" naisjumalan (Paavalin mukaan pakanoiden jumalat ovat demoneja) vaikutus nousi Marian kaavun suojassa esiin kirkolliskokouksessa! Kun roomalaiskatoliseen kirkkoon vuonna 1854 säädettiin dogmi Marian perisyntymisestä sikiämisestä (rinnastus Jeesuksen sikiämiseen, mutta ilmeinen valhe) ja vuonna 1950 dogmi Marian (ruumiillisesta) taivaaseenottamisesta, tarkoitus on selvä: hänestä on haluttu tehdä Jeesuksen veroinen lähes kaikessa, taivaan kuningatar ja hallitsija Hänen kanssaan. Paavi Johannes Paavali II alkoi jopa korostaa Marian osallistumista myös sovitukseseen, kun hän otti osaa Jeesuksen kärsimyksiin ristin juurella! Näin pyritään viemään Jeesukselta kunnia ja ainutlaatuinen asema, kun onkin muka "kaksi ylitse muiden": ainoan välimiehen Jeesuksen lisäksi myös välittäjänäinen. Mutta ei Marian veri vuotanut ihmisten syntien sovituksiksi ristillä, vaan Jeesuksen veri. Vihollisuus Jumalan ja ihmisten väliltä on poistettu ja rauha tehty Jeesuksen ristin veren kautta.

Nestoriolaisuuden jatkovaiheita. Kirkolliskokoukselta saamansa tuomion seurauksena Nestorios pakeni Egyptiin, ja monet samalla kannalla olleet piispat lähtivät puolestaan Persiaan. Siellä olleet vanhat kristityt ottivat heidät vastaan ja lännen kirkot alkoivat nimittää heitäkin nestoriolaisiksi. Kun kirkolliskokous Kalkedonissa vuonna 451 lopullisesti tuomitsi nestoriolaisuuden, syntyi suuri repeämä: idän kansalliset kirkot [orientaaliortodoksi kirkot. kirj. huom.], joista suuri osa oli kristologiassaan monofysiittejä (= opettivat, että Kristuksella on vain yksi luonto: jumalallinen), erosivat ortodoksien valtakunnan kirkon yhteydestä. Näitä yhteydestä eronneita olivat Egyptin koptit, Etiopian kirkko, valtaosa Syyrian ja Assyrian kirkkoa, Armenian kirkko sekä myös Persian kristityt (jotka eivät olleet monofysiittejä) ja nestoriolaisen kannan omaksunut osa Syyrian ja Assyrian kristityistä. Ortodoksisen valtakunnan kirkon yhteyteen jäi pääasiassa vain noille alueille hellenismien ajoista asti asuneita kreikkalaisia (melkiitit).

Nestoriolaisten johtaja, katolikos, asui aluksi Syyriassa, mutta vainon lisääntyessä hän siirtyi Persiaan. Alkoi seurakunnan historia todennäköisesti mahtavin nousu- ja lähetys-kausi. Persiasta, Syyriasta ja Assyriasta tämä kristillisuus levisi Arabiaan, Intiaan, Ceylonille, Keski-Aasian turkkilais-tataarilaiselle alueelle, Etelä-Siperiaan ja ehkä myös Euroopan puoleiselle Venäjälle, jonka keski ja pohjoisosissa asui siihen aikaan vain suomalaiskansoja. Nestoriolaisten lähetystyö ulottui Mongoliaan ja Kiinaan, jossa oli satoja vuosia (ehkä 600-700 -luvulta asti) laajin kristillinen yhteisö maailmassa; sillä oli hyväksytyt asema myös Kiinan hovissa ja vähän aikaa oma valtakunta Keski-Aasiassa. 1600 -luvulla Kiinasta, vanhan keisarillisen kaupungin Sianin läheltä, löydettiin 700 -luvulla sinne pystytetty muistokivi, jossa sanotaan, että ensimmäiset uuden "valon uskon" lähetit (nestoriolaiset) tulivat Kiinaan vuonna 635.

Vaikka nouseva islam tuhosi lähes täysin sekä katolisen että vapaan kristillisyyden Pohjois-Afrikan länsiosista ja Arabiasta, he kuitenkin suvaittivat kristittyjä, tosin toisen luokan kansalaisina, kristinuskon vanhalla ydin-alueella Palestiinassa, Syyriassa, Egyptissä ja Persiassa. Niinpä Nestoriolaisten johtaja muutti Persiasta Bagdadiin, kun kalifi teki siitä Damaskon jälkeen islamilaisvallan uuden pääkaupungin vuonna 762. Maalliseen valtaan pääsyt ja siihen linnoittautunut valtio-kansankirkko Euroopassa ja Bysantissa juuttui vuosisadoiksi hiomaan saivarteluun saakka kirkon oppia, taistelemaan ykkösjohtajan paikasta kirkossa, kehittämään hienoa liturgiaa kokouksiinsa ja rakentamaan kirkkorakennuksia (esim. 500 -luvulla Konstantinopoliin rakennettu Hagia Sofia, jonka vasta Rooman Pietarin kirkko ylitti komeudessa 1500 -luvulla). Samanaikaisesti opillisesti ehkä puutteelliset nestoriolaiset olivat paljon enemmän Sanan tekijöitä laajan lähetystyönsä kautta. Nestorios opetti, että Jeesuksella oli sekä jumalallinen että inhimillinen luonto ja Maria oli vain Hänen inhimillisen luontonsa äiti. Tästä hänet tuomittiin. Sanan tulo lihaksi (inkarnaatio) on Paavalin mukaan osa suurta jumalisuuden salaisuutta eli mysteeriota (1. Tim. 3:16).

Ehkä kyse on niin suuresta salaisuudesta, että kirkon teologioiden ei olisi kannattanut uppoutua liian pitkälti erittelemään sitä ihmisjärjellä. Salaisuuden edessä voi todellakin olla paras vain hiljentyä palvomaan Jumalaa. Joka tapauksessa Nestorioksella oli se pelastava usko, että Jeesus on Kristus, kun taas valtionkirkossa keskityttiin paljolti ulkokohtaisiin muotoihin. On oireellista, että samalla kun valtakunnan

kirkon teologit tutkivat oikean ja väärän opin rajoja kolminaisuusopissa ja kristologiassa ynnä muissa aiheissa, he eivät huomanneet tai välittäneet, vaikka kirkon seurakunta oppi oli oleellisesti väärä hyväksyessään uskosta osattomat kirkon jäseniksi. Apostolisenahan aikana oli ollut vain uskovista koostuvia seurakuntia. Siitäkään ei välitetty, että hierarkkinen virkajärjestelmä oli nikolaitismia tai että pakanuutta tuotiin kirkkoon, kun kehitettiin Sanalle vieas sakramentti järjestelmä mysteeriuskontoja jäljitellen.

Marian ja kuvien kumartaminen hyväksyttiin kansojen syvien rivien tarpeiden tyydyttämiseksi. Toki kirkon jäsenillä olikin paljon hengellisiä tarpeita, kun enemmistö heistä alkoi olla sisäisesti muuttumattomia kastettuja pakanoita. Kaste pelkkänä toimituksena, ilman Sanan saarnan vaikuttamaa mielenmuutosta ja uudestisyntymistä ei muuta pakanaa kristityksi. Nestorialaisuus muistutti nykyajan vapaata kristillisyyttä siinäkin, että se ei missään noussut enemmistöksi eikä pyrkinyt valtio tai kansankirkoksi, Keski-Aasian lyhytikäistä nestoriolaisvaltiota lukuun ottamatta. Se ei myöskään rakentanut raskasta ja jäykkää kirkollista keskusorganisaatiota eikä alistunut olemassa olevan valtio-kirkon alaisuuteen tai maallisten hallitsijoiden määrälliseksi. Ehkä juuri näistäkin syistä nestoriolaisten tai nykyisen korvaavan termin mukaan nestoriaanien elämässä ja toiminnassa näyttää olleen ihmeellinen siunaus satojen vuosien ajan.¹

Koska nestoriaanit, orientaaliortodoksikirkot ja Idän assyrialainen kirkko voidaan katsoa muodostavan suorimman historiallisen ”sukupuun” – maantieteellisen sijaintinsa ja alkuseurakunnan evankeliseen kristillisyyteen yhtyvien historiallisten juuriensa kautta – Efeson ja Smyrnan seurakunta kausiin, voimme tehdä sen rinnastuksen, että Efeso ja Smyrna vastaa nykypäivänä Lähi-Idän, Persian ja Pohjois-Afrikan alkuperäisiä kristillisiä yhteisöjä. Tähän sopisi hyvin myös Jeesuksen sanoma Smyrnan seurakunnan enkelille:

Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään: Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas - ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagooga. Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita. (Ilm. 2:8-11)

Seitsemstä seurakunnasta Smyrna on Filadelfian ohella ainoa, jolla Jeesus ei antanut yhtäkään negatiivista palautetta. Smyrnan seurakunnan erityispiirteinä on sen kärsimä ajallinen köyhyys, vaino ja pilkka. Samalla sen kuitenkin sanotaan olevan muita seurakuntia hengellisesti paljon rikkaampi. Tämä kuvaus istuu hyvin 100- ja 200 lukujen keisarillisen Rooman vainoissa kärsineelle marttyyri seurakunnalle (kristittyjä vainottiin tuolloin myös Persian Sassanadi Imperiumissa²). Samalle kuvaus sopii myös Smyrnan hengellisiin perillisiin, nestoriolaisiin, orientaaliortodoksikirkkoihin ja Idän assyrialaiseen kirkkoon, näiden koko 2000 vuotisen historian aikana. Niiden historiaa on leimannut juuri ajallinen, köyhyys, vaino ja pilkka. Ne eivät vaikuttaneet historian kehitykseen yhtä dramaattisesti kuin muut seurakunnat ja tästä syystä ne ovat jääneet tuntemattomaksi monille. Niiden jäsenmäärä on surkastunut vuosisatoja jatkuneiden vainojen puristuksessa. Ensin niitä vainosi bysantilainen valtakirkko ja Persia, tämän jälkeen niitä vainosi islam. Todellakin, ne ovat eläneet vainojen alla jo 2000 vuotta. Yhdenkään toisen

1 Pöllänen: Viimeinen Elonkoruu- Ilmestyskirjan Sanoma (Aikamedia 2009) Sivut 64-67

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Persecution_of_Christians#Persecutions_of_early_Christians_outside_the_Roman_Empire

kirkkokunnan menneisyys ei käsitä näin yhtämittaista vainoa kuin Lähi-idän kirkot.

Wikipedian mukaan ”Idän assyrialainen kirkko tunnetaan historioisijoiden, tutkijoiden, sen 300 -luvun edeltäjän ja Paavi Johannes Paavali II:n taholta 'marttyyrien kirkkona', koska yksikään toinen kirkko ei ole kärsinyt niin paljon marttyyriutta kristinuskon tähden kuin Idän assyrialainen kirkko, varsinkin 300 -luvulla.”¹ Lähi-Idän kirkkojen nykyinen ahdinko islamistien toistuvien veritekojen kohteena, mistä jopa Prinssi Charles varoitti, on viimeisin esimerkki niiden elämää jo 2000 vuotta varjostaneista olosuhteista. Todellakin, Jeesuksen kuvaus Smyrnan seurakunnasta ei voisi juuri paremmin soveltua Lähi-Idän kirkkojen historiaan ja nykyisyyteen. Smyrnan kärsimä ylenkatse ”saatanan synagoogalta” (juutalaisilta, jotka eivät olleet ympärileikanneet sydäntään ks. Room. 2:28-29) saattaa viitata siihen, että nestoriaanien ja idän kirkkojen pääasiallinen vaikutusalue oli 300 – 600 -luvulla persialainen Sassanidien Imperiumi, ja Sassanidit olivat liittoutuneet juutalaisten kanssa kristillistä länttä vastaan (ja kuten olettaa saattaa kristillisen lännen muodostama ulkopoliittinen uhka kohdistettiin tällöin sisäpoliittiseen ”viholliseen” – Persian kristittyihin, nestoriaaneihin ja muihin idän kristittyihin)

Kristittyjen kronikoitsijoiden mukaan juutalaiset olisi tappaneet 66 000 kristittyä Jerusalemissa, kun Persia miehitti kaupungin vuonna 614 suuressa Sassanidi-Bysantti sodassa (602-628), johon palaamme vielä myöhemmin. Tosin israelilaisten suorittamien arkeologisten kaivausten perusteella kuolonuhreja olisi ollut vain 526.² Smyrnan tilanne on täysin vastakkainen Laodikean seurakuntaan nähden. Smyrnan kerrotaan olevan ajallisesti köyhä, mutta hengellisesti rikas, kun taas Laodikea on ajallisesti rikas mutta hengellisesti köyhä. Tämä ajallinen rikkaus ja hyvinvointi ajaa Laodikean murheelliseen itsepetokseen: ”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.” Koska Laodikea ilmestyy Filadelfia-jakson jälkeen, uskon laodikealaisuuden viittaavan Pohjois-Amerikan ja Pohjois-Euroopan 1700 - 1900 lukujen evankelisen protestantismiin (filadelfialaisuuden) perilliseen maailmansotien jälkeisissä hyvinvointiyhteiskunnissa.

Tämän seurakunnan asenne heijastaa hyvin protestanttisen maailman penseää kristillisyyttä, mikä elää itseriittoisessa uskossa omasta erinomaisuudestaan. Läntinen hyvinvointi on sokaissut meidät näkemästä hengellistä tilaamme. Olemme ylpeitä protestantismiin hengellisestä ja ajallisesta perinnöstä. On hyvin tiedettyä, että protestantismi, erityisesti kalvinismi, auttoi kapitalismin kehitystä Pohjois-Euroopassa. Max Weber väitteli tästä vuonna 1905 taloussosiologien perusteoksessa *Protestanttinen etiikka ja kapitalismin henki*. Olemme rikastuneet sekä ajallisesti, että hengellisesti emmekä mitään tarvitse. Läntinen vauraus kehittyi juuri protestantismiin ansiosta ja Filadelfialle avattiin ovet kaikialle maailmaan. Mutta meille, Filadelfian perillisinä, ovet on avattu aina taivasten valtakuntaan saakka. Olemme ennalleen palautettu lopun ajan apostolinen seurakunta. Ihmeet ja merkit seuraavat julistustamme. Mikään tai kukaan ei voi estää meitä. Jopa Saatanakin vapisee edessämme. Mutta Jeesuksen sanat tyrmäävät

1 Tämä lause löytyi alunperin artikkelista http://en.wikipedia.org/wiki/Assyrian_Church_of_the_East ks. <http://www.neobyzantine.org/blog/viewtopic.php?t=198>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Persecution_of_Christians#Persecution_of_Christians_by_Persians_and_Jews_during_Roman-Persian_Wars

itseriittoisuutemme: ”juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.”

Jos lukija ajattelee, että esitän tässä mielenilmauksen karismaattisia seurakuntia tai *myöhäissade* -oppia vastaan, hän erehtyy. Sivalsin vain liikkeessä vaikuttavaa MSOG (Manifested Sons of God) -oppia, jonka mukaan seurakunnasta tulisi lopun ajalla niin voittoisa, että se valloittaisi maailman lopulta Kristukselle (ns. dominion teologia). Lusa huomauttaa, että ”Tällaisessa äärikarismaattisessa opetuksessa seurakunta on asetettu Kristuksen paikalle ja painotukset ovat kauttaaltaan ihmiskeskeisiä. Sen lisäksi ne ovat täysin vastaavia katolisen kirkon vanhojen pyrkimysten kanssa. Ristiretkeläiset nähtiin aikoinaan voittoisana 'Jooelin armeijana' jne.”¹ Historia ja Ilmestyskirja todistaa, että evankelis-karismaattiset seurakunnat lukeutuvat Filadelfian lipukkeeseen, joka oli Smyrnan ohella ainoa tunnuskunta, joka ei saanut yhtäkään moitetta. Tämä seurakunta luvattiin pelastaa myös tulevasta vihan ajasta (Ilm. 3:10). Evankeliset ovatkin leimanneet liberaali teologian läpätunkeman luterilaisuuden/anglikaanikirkon laodikealaisuuden alle. Uskon kuitenkin, että näiden kirkkokuntien luopumukseen viitataan erikseen Jeesuksen sanomassa Sardeen seurakunnan enkelille. Se että Ilm. 3:14-22 viittaisi Filadelfian seurakunnan penseytyneeseen perilliseen, on pääteltävissä seuraavista seikoista.

Koska seurakunta sanoo olevansa rikastunut, sen keskusalue ei voi olla köyhissä kehitysmaissa (Etelä- ja Keski-Amerikka, Arikka, Aasia ja Itä-Eurooppa), joissa ihmis-oikeuksien ja demokratian puute ja kristittyjen vaino ovat yleinen vitsaus. Laodikean tulisi viitata siten rikkaissa teollisuusmaissa (Pohjois-Amerikka, Länsi- Keski- ja Pohjois-Eurooppa, Australia ja Japani), sijaitseviin seurakuntiin, jotka ovat suurimmaksi osin protestanttisia ja evankelisia. Mutta kun Laodikea kehuskelee rikkauksellaan, tämä ei viittaa vain ajalliseen vaurauteen vaan myös hengelliseen, jonka tämä seurakunta uskoo omistavansa. Se ajattelee, että sen kirkkojen suuren jäsenmäärät ovat merkki erityisestä siunauksesta, jonka Jumala on vuodattanut sen päälle. Viime vuosina tämän kaltainen ”Laodikea-mentaliteetti” on lävistänyt uusevangelisuuden Rick Warrenin propagoiman ”päämäärätietoisin seurakunnan” nimikkeellä, jota Warren on jo hehkuttanut toiseksi uskonpuhdistukseksi.² Tämän evankelisen suuntauksen vaikutusvaltaa kuvannee jo se, että Warrenin kirja Päämäärätietoinen Seurakunta (Aikamedia 1999) on käännetty yli 30 kielelle ja hän on kehuskellut, että hänen toinen kirjansa Tavoitteena Elämä (Päivä 2005) on ollut maailman parhaiten myynyt ja käännettyin kirja heti Raamatun jälkeen.³ Warren itse on nimetty *Time* -aikakauslehdessä yhdeksi ”15 ihmisestä, jotka vaikuttivat eniten vuonna 2004” ja ”100 kaikkein vaikutusvaltaisimmaksi ihmiseksi maailmassa” (2005).⁴

Wikipedian mukaan ”Päämäärätietoisin paradigman opinkappaleita on opetettu sadoille tuhansille kristillisille johtajille maailmanlaajuisesti konferenssien ja seminaarien kautta, monien pastoreiden omaksuessa periaatteet seurakunnissaan. Vaikka ei ole muodollista päämäärätietoista järjestöä – tämä aktiviteetti ylittää Saddleback Kirkon – on olemassa epämuodollinen maailmalaajuinen kirkkojen verkosto, jotka työskentelevät yhdessä kouluttaakseen toisia johtajia, julkaisevat koulutus-

1 Teijo-Kalevi Lusa: Ehtoosade (Kuva ja Sana, 2006) sivut 53-54

2 <http://www.lighthouse-trails-research.com/rw2ndreformation.htm>

3 <https://www.youtube.com/watch?v=QgVL5ULPcrU>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Rick_Warren#Career

resursseja paikallisilla kielillä, ja tekevät yhteistyötä evankelisen ja sosiaalisen toiminnan alueilla. Tämä viimeisin sosiaalinen ja evankelinen toiminta on kehitetty strategiaksi nimeltä P.E.A.C.E. Plan, jossa monet näistä samoista seurakunnista on myös mukana.”¹ Päällisin puolin Warrenin strategia seurakuntien kasvuun vaikuttaa hyvin järkevältä ja raamatulliselta. Pienet seurakunnat ovat jumiutuneet ”kultaisen 50 -luvun” ihannointiin eivätkä kasva, koska kieltäytyvät päivittymästä ajan musiikin, vaatetuksen ja teknologian mukaiseksi. Kirjoittaja on yhtä mieltä siitä, että seurakunnissa on paljon turhia perinnäis-sääntöjä ja totunnaisia käytäntöjä, joilla ei ole mitään tekemistä evankeliumin kanssa.

Sanan joka sunnuntainen saarnaaminen on myös hyödytöntä ellei Sana ole tullut meissä lihaksi – ellei Kristuksen rakkaus ilmene teoissamme ja puheissamme, niin että huomioisimme meidän heikoimmat veljemme ja sisaremmme, niin että seurakunta voisi rakentua yhteen Kristuksessa. Mutta päämäärätietoisten seurakuntien kasvu-strategia näyttää perustuvan osaksi ”korvasyyhyyn puhumiseen”, josta Paavali jo varoitti meitä (2. Tim. 4:3). Warrenin menetelmä seurakuntien kasvuun on lainattu yritys maailmasta – ei Jumalan Sanasta. Sen mukaan seurakuntien tulee omaksua ajan henki ”kuluttajien” odotusten ja tarpeiden täyttämiseksi. Toki Paavalin yksi evankeliointi strategioita oli olla ”kreikkalaiselle kreikkalainen ja juutalaiselle juutalainen” (1. Kor. 9:20-22), mutta hän myös varoitti ettemme saisi mukautua ”tämän maailmanajan mukaan” (Room. 12:2).

Sanan joka sunnuntainen saarnaaminen olisi korvattava jollakin myönteiselle opetuksella, jotta ”sekä pelastetut että pelastumattomat yhtä lailla voivat tuntea olonsa paremmaksi sanoman jälkeen, joka usein on psykologian ja jonkin kohottavan Raamatun tekstin sekoitus.”² Warrenin sanoman ydin näyttää olevan ”leivän ja sirkushuvien” tarjoaminen seurakuntalaisille. Painotuksen tulee olla siinä mitä kuulijat *haluavat* – ei siinä mitä he tarvitsevat. Kirjan eräessä arvostelussa todetaan: ”Fundamentalistit ovat aina pitäneet 'uskollisuutta Jumalan kirjoitetulle Sanalle' tavaramerkkinään. Monet saarnat on saarnattu, joissa on julistettu, että Jumala ei ole kutsunut meitä menestymään vaan olemaan uskollisia... Lähetysaarnaajat eri puolilla maailmaa ovat kylväneet evankeliumin kallisarvoista siementä vuosia näkemättä hedelmää työstään. Kuitenkin Rick Warren on vahvasti eri mieltä tästä periaatteesta (sivu 64). Hän väittää, että Jumala ON kutsunut meidät menestymään. Hän lainaa evankeliumin esimerkkiä, jossa Jeesus tuomitsi hedelmättömän puun (Matt.21:19). Hän esittää, että Israelin kansa menetti etuoikeutensa hedelmättömyyden vuoksi (Matt.21:43).

Tästä hän päättelee, että Jumala ON kutsunut meidät olemaan hedelmällisiä ja että Jumala on tyytymätön, jos emme menesty. Mutta näissä esimerkeissä, joita hän lainaa, hedelmän puuttuminen oli osoitus siitä, että Israel oli luopunut ja epäuskoinen kansa. Tämä ei mitenkään liittynyt sielujen voittamiseen Kristukselle.”³ Kasvu ei ole aina merkki Pyhän Hengen toiminnasta seurakunnassa. Warrenin tapauksessa tästä kertoo sekin, että hänen ”uskonpuhdistuksessaan” kunnia ei mene Jumalalle vaan inhimilliselle yritystoiminnalle (ettemme peräti sanoisi: mammonan henkivallalle). Maailman johtaviin talouslehtiin lukeutuva *Forbes* kirjoitti syyskuussa 2003: ”Epäilyksettä seurakunnat ovat

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Purpose_Driven

2 <http://www.kristitynfoorumi.fi/paamaaraBDM.htm>

3 <http://www.kristitynfoorumi.fi/paamaaraBDM.htm>

oppineet joitakin arvokkaita opetuksia yrityksiltä. Nyt he kenties voivat opettaa liikemaailmalle asian tai toisen. Yritykset varmasti arvostaisivat, jos heillä olisi uskollisten vapaaehtoisten ei-maksava armeija. Liikemaailma rakastaisi tämän kaltaista toveruutta.”¹ Mutta mitä Jeesus sanoisi tämän kaltaisesta kumppanuudesta: ”Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.”(Matt. 6:24)

Päämäärätietoiset seurakunnat näyttäisi sopivan monin paikoin Jeesuksen viestiin Laodikean seurakunnalle. Scott Thuman sanoo, että, ”Yhteiskunnassamme kasvu vastaa menestystä ja uskonnollinen kasvu ei vastaa ainoastaan menestystä vaan myös Jumalan siunausta palvelustyölle.”² Näin ollen päämäärätietoiset megakirkot, kuten Warrenin Saddleback kirkko Lake Forestissa, Kaliforniassa, kertovat jo itsessään Jumalan erityisestä siunauksesta näiden seurakuntien yllä. Mutta mitä Jeesus sanoikaan: ”juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.” Koska evankeliset seurakunnat ovat kasvaneet kapitalistisessa maailmassa, todistaneet sen voittokulkua ja tukeneet usein oikeistolaisista politiikkaa, kapitalistinen arvomaailma on tunkeutunut sen perusrakenteisiin. Ernest Pickering huomioi, että ”monet nykyajan seurakunnat on rakennettu käsitykselle, että niiden tulisi löytää mitä markkinat vaativat ja sitten sovittaa palvelustyö näille vaatimuksille. Se on kapitalistinen henki uskonnollisessa kaavussa.”³ Eikö tämän kaltainen kristillisyyks ole täsmälleen sitä, minkä norjalaisnainen näki 60-luvulla näyssä, mitä lainasimme jo tämän kirjan ensimmäisessä luvussa? Hän ennusti:

Aikana ennen Jeesuksen paluuta kristityt eivät tule olemaan avoimia tutkistelevalle julistukselle. He eivät tule kuuntelemaan synnistä ja armosta, laista ja evankeliumista, katumuksesta ja parannuksesta. Tilalle tulee toista laatua oleva julistus, jonkinlainen onnellisuutta tavoitteleva kristillisyyks. Pitää menestyä ja päästä eteenpäin. [sanalla sanoen, olla päämäärätietoisia, kirj. huom]. Kyseessä ovat aineelliset asiat tavalla, mitä Jumala ei koskaan ole luvannut. Kirkot, vapaakirkot ja rukoushuoneet tyhjenevät yhä enemmän. [ja näiden tilalle tulee viihdepainoitteiset megakirkot, kirj. huom.] Ristin ottamisen ja Jeesuksen seuraamisen julistuksen sijalle tulee viihde, taide ja kulttuuri sinne, missä pitäisi olla herätys, hätä ja parannuskokouksia.

Paavalin mukaan ”me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta.” (1. Kor. 2:12) Koska sana rististä on hullutus maailmalle (1. Kor. 1:18), ”luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on... eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.” (1. Kor. 2:14) Seurakunnalle ei ole annettu lupaa laimentaa evankeliumin sanomaa etsijä-ystävällisemmäksi tai poliittisesti korrektimmaksi, kuten päämäärätietoiset seurakunnat ovat tehneet suuremman seurakuntakasvun saavuttamiseksi. Jos jumalanpalvelus on pelkkää ”leipää ja sirkushuveja” ilman että se herättäisi synnintuntoa etsijän sydämeen, seurakunnasta tulee mauttomaksi käynyt maan suola, joka ei kelpaa enää muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi (Matt. 5:13). Uskovienkin tulee kuulla sanomaa rististä yhä uudestaan, jotta he muistaisivat kuinka kalliisti heidät on ostettu. Maailma on sodassa seurakuntaa vastaan aina siihen asti kunnes Kuningasten Kuningas palaa takaisin, sillä

1 http://www.forbes.com/2003/09/17/cz_lk_0917megachurch.html

2 http://www.forbes.com/2003/09/17/cz_lk_0917megachurch.html

3 http://www.itib.org/articles/tragedy_of_compromise/tragedy_of_compromise_6-1.html

ensimmäisessä tulemuksessaan Hän ei tullut tuomaan rauhaa maanpäälle, vaan miekan (Matt. 10:34). Seurakunta ei voi sovittaa itseään maailman kanssa – eikä tähän ole tarvettakaan, sillä Yksi jo sovitti – tekemättä kompromissia Jumalan Sanan kanssa.

David Wilkerson on kutsunut päämäärätietoista seurakunta-konseptia ”Amerikan kulttuuriseksi keksinnöksi mielihyvän ja luksuselämän tyyntyttelemiseen... se on mukautuva evankeliumi, joka on tarjoiltu kultalusikalla humorististen sketsien, draaman ja hienotunteisten lyhyiden saarnojen kautta.”¹ Päämäärätietoisten seurakunta johtajien tulisi ottaa Jeesuksen sanoma Ilm. 3:14-22:ssa hyvin vakavasti, sillä Hän sanoo seisovansa Laodikean seurakunnan oven *ulkopuolella* kolkuttamassa pyytäkseen päästä sisään (j. 20). Voitko kuvitella! Seurakunta on ollut niin kiireinen, pakkomielteisessä kasvun tavoittelussaan, uusien jäsenten sisään houkuttelemisessa, että se on unohtanut ovien ulkopuolelle sen tärkeimmän jäsenensä – Jeesuksen! Näin juuri käykin jos Kristuksen ei enää anneta olla seurakunnan keskeisimmällä paikalla, vaan Hän havaitsee saarnaajien vaihtaneen puheet Hänen haavoistaan johonkin paljon ihmiskeskeisempään.

Yhteenvetona todettakoon, että näky seitsemästä seurakunnasta kuvaa hyvin seurakunnan devoluutiota Efeson ja Smyrnan ajallisesti köyhästä antiikin Roomassa vainotusta marttyyri-seurakunnasta tämän päivän laodikealaiseen uusevankelisuuteen, joka on liitossa Yhdysvaltojen kanssa, jolla on maailman suurin kansantalous (”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut...”). Noin neljännes maailman evankelisista (yli 90 miljoonaa) asuu Yhdysvalloissa, jossa on maailman suurin evankelisten keskittymä asukasta kohden.² Yhdysvallat on evankelisen kristinuskon ”mekka” siinä missä Rooma on katolisuuden tai Moskova ortodoksisuuden. Tämä kuvastuu jo siinäkin, että sen nykyhistorian tunnetuin evankelista Billy Graham on toiminut hengellisenä neuvonantajana kaikille toisen maailmansodan jälkeisille USA:n presidenteille Harry S. Trumanista Barack Obamaan.³ Vaikka evankelisella kristillisyydellä on ollut tapana erottaa itsensä Euroopan valtionkirkoista ”vapaiden suuntien” tittelillä, niin tosiasiasa se on tullut Yhdysvalloissa osaksi valtiota siinä missä Pohjois-Euroopassa luterilaisuus, Etälä-Euroopassa roomalais-katolisuus tai Itä-Euroopassa kreikkalaisortodoksisuus.

Tästä päästäänkin erääseen mielenkiintoiseen mutta heikosti huomioituun ulottuvuuteen Johanneksen seurakunta näkyä. Nimittäin seitsemän seurakuntajakson yhteneväisyyteen Danielin pakanavaltojen nousua ja tuhoa koskevissa näyissä diasporan aikaisessa Israelin historiassa. Seuraavassa osiossa paneudumme yksityiskohtaisemmin Pergamon (= Bysanttilaisen Imperiumin hegemonia), Tyatiran (= paavillisen Rooman hegemonia), Sardeen (=Saksan hegemonia) ja Filadelfian (= Britannian ja Yhdysvaltojen hegemonia) seurakuntakausiin sen valossa kuinka ne ilmenevät Danielin näyissä.

Kristikunnan historia Danielin kirjan valossa

Valtaosa profetian selittäjistä ei ole huomannut, että Johanneksen näky seitsemästä

1 <https://www.youtube.com/watch?v=d7GUpGhBJEs>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Evangelical_Protestant

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Billy_Graham#Pastor_to_presidents

seurakunnasta on täydellisesti korreloivassa vastaavuussuhteessa Danielin näkyihin kristikunnan historian seitsemästä vaiheesta. Tarkastellessamme Ilmestyskirjan toisen ja kolmannen luvun kirkkohistoriallista selitystä, voimme havaita Pergamon, Tyatiran, Sardeen ja Filadelfian seurakuntakausien vastaavan tiettyjen pakanavaltojen nousu ja lasku kausia. Pergamon kohdalla se oli kreikkalaisortodoksiseen uskoon kiinnittyneen Itä-Rooman/Bysantin valtakausi vuosina 330 – 1204. Tyatiran kohdalla se oli roomalaiskatolisuuteen kääntynyt ja sen myötä Rooman hegemoniaan alistettu Länsi- ja Etelä-Eurooppa (1204 – 1798). Sardeen kohdalle se oli luterilaisuuteen kääntynyt Itä- ja Pohjois-Saksassa sijainnut Preussin Herttuakunta (1525 – 1701),¹ josta kehittyi sittemmin Fredrik II Suuren hallitsema Preussin kuningaskunta (1701-1918), jonka hän toi Euroopan johtavien suurvaltojen joukkoon *seitsenvuotisessa sodassa* vuosina 1756 – 63.

Se oli tämä valtio, joka näytteli johtavaa roolia Saksan yhdistymisessä vuonna 1871 ja sen myötä Saksan Keisarikunnan (1871 – 1918) – natsien määrittelemän ”toisen valtakunnan” – synnyssä, mille ensimmäisen maailmansodan ympäröivät valtiot (Ranska, Iso-Britannia ja Venäjä) sysäsivät ylimmän vastuun sodan kauhuihin. Wikipedian mukaan ”Preussia pidetään yhdistyneen Saksan valtakunnan (1871 – 1945) laillisena edeltäjänä ja nykyisen Saksan valtion suorana esi-isänä.”² Preussin Herttuakunta oli ensimmäinen paavinvallan (Tyatiran) hegemonista irtaantunut protestanttinen valtio ja suora edeltäjä Saksan toiselle ja kolmannelle valtakunnalle, jotka on katsottu vastuulliseksi *molempiin* maailmansotiin, jälkimmäisen kantaessa vastuun myös juutalaisten joukkotuhoon. Jos Saksa on esittänyt näin merkittävää osaa – niin seurakunnan kuin Israelinkin kannalta – historian monissa murroskohdissa, niin uskotko todella että Danielin näyt sivuuttaisivat Saksan roolin sen pakanavaltoja koskevissa näyissään? Miksi nämä näyt vaikenisivat, kun kuusi miljoonaa juutalaista tapettiin vain muutamia vuosia Israelin jälleensyntymisen edellä. Miksi Daniel olisi havainnut Antiokhos Epifanesin vainot ja Prinssi Tituksen vainot, mutta ei Hitlerin vainoja? Oliko profeetan ”kaukolasi” vain sittenkin pelkät ”lähilasi”?

Filadelfian seurakuntajaksoa vastaa pakanavaltojen kohdalla Britannian nousu Euroopan (ja maailman) johtavaksi valtioksi *seitsenvuotisessa sodassa*, joka on tunnettu historioitsijoiden keskuudessa myös ”ensimmäisenä maailmansotana” vaikka toisinaan tämä kunnia annetaan ”useille aikaisemmilte konfliktiteille, sellaisille kuin kahdeksankymmenenvuotinen sota, kolmikymmenvuotinen sota, Epanjan perimyssota, Itävallan perimyssota, ja myöhemmille konfliktiteille sellaisille kuin Napoleonit ovat kutsuneet toista satavuotista sotaa yrittääkseen kuvata lähes yhtämittaista maailmanlaajuisen konfliktin tasoa koko 1700 -luvun aikana, verrattuna paljon kuuluisimpiin ja suppeampiin uskonnollisiin taisteluihin 1600 -luvulla.”³ Sotien laajentuminen globaaliksi ei alkanut vasta 1900 -luvulla, vaikka vasta tällöin ne alkoivat käsittää lähes kaikki maailman kansat, kun siirtomaavallat vetivät konfliktiteihin aikaisemmin eristyksissä olleen Afrikan, Aasian ja Australian. *Toinen satavuotinen sota* on historioitsijoiden määritelmä yli sata vuotta kestäneelle lähes yhtäjaksoiselle sotatilalle Britannian ja Ranskan välillä näiden kilpaillessa maailman kolonialistista hegemoniasta vuosina 1689 – 1815. Sen alkuperä oli

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Duchy_of_Prussia

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Kingdom_of_Prussia

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Seven_Years'_War#Nomenclature

Englannin mainossa vallankumouksessa (1688), missä hollantilainen ruhtinas Wilhelm III Oranialainen syöksi valtaistuimeltaan skotlantilaisen Stuartin hallitsijasuvun Jaakko II:n.¹
Wikipedia selittää:

Sotien sarja alkoi Hollannin Wilhelm III valtaannousulla Englannin kuninkaaksi vuoden 1688 mainiossa vallankumouksessa. Stuart -suvun myöhemmät edustajat, katolisina käännynäisinä, olivat tavoitelleet ystävällisiä suhteita Ludvig XIV:sta kanssa. Jaakko I ja Kaarle I, molemmat protestantteja, oli vältellyt niin paljon kuin vain mahdollista sekaantumistaan kolmikymmenvuotiseen sotaan [protestanttisen ja katolisen Euroopan välillä käyty sota vuosina 1618 – 1648. Kirj. huom.]; he myös tavoittelivat rauhanomaista suhdetta Ranskan kanssa 1600 -luvulla. Kaarle II ja Jaakko II tuki aktiivisesti Ludvig XIV:sta hänen sodassaan Hollannin tasavaltaa vastaan. Wilhelm III kuitenkin pyrki vastustamaan Ludvig XIV:sta katolista hallintoa ja esitti itsensä protestanttien puolustajana. Jännitteet jatkuivat seuraavina vuosikymmeninä, joiden aikana Ranska suojeli jakobiittejä, jotka pyrkivät kukistamaan myöhemmät Stuartit ja vuoden 1715 jälkeen Hanoverit. Wilhelm III:n jälkeen Ranskan ja Britannian vastarinta muuttui uskonnosta talouteen ja kaupankäyntiin: kaksi kansaa kilpailivat kolonialistisesta herruudesta Amerikassa ja Aasiassa. ”Seitsenvuotinen sota” oli yksi suurimpia ja ratkaisevimpia konflikteja. [Iso Britannian eduksi. kirj. huom.]

Ranskan liittolaisuus ja tuki kolmentoista siirtokunnan kapinalle Britanniaa vastaan oli menestyksekkäs heikentäessään Britannian siirtomaa hegemoniaa Pohjois-Amerikassa, mutta toisaalta tuosta konfliktista koituneet velat kylvi taloudelliset siemenet Ranskan omalle vallankumoukselle, joka seurasi pian sen jälkeen. Sotilaallinen kilpailu jatkui Britannian vastustaessa Ranskan vallankumousta ja sitä seuranneiden sotien aikana ensimmäisen Ranskan tasavallan kanssa ja Napoleonin ensimmäisen Ranskan Imperiumin kanssa. Hänen kukistumistaan vuonna 1813 Leipzigin taistelussa seurasi 1815 kampanja, joka tunnetaan ”satapäiväisenä keisarikuntana” ja hänen lopullinen sotilaallinen munauksensa Waterloon taistelussa päätti tehokkaasti toistuvan sodan Ranskan ja Britannian välillä. Kuitenkin, Koalition päämäärä Ranskan Bourbon monarkian palauttamisesta Pariisin rauhassa ja sitä seuranneessa Wienin kongressissa, mikä pyrki estämään myöhemmät vallankumoukset Euroopassa, epäonnistui lopulta, kun Euroopan vallankumoukset syttyivät vuonna 1848. Kummassakin maassa käytetty toistuva retoriikka muuttui viittauksista ”luonnolliseen viholliseen” yksimielisyyteen suvaita toistaan. Yhteiset intressit johti nämä kaksi yhteistyöhön Krimin sodassa 1850 -luvulla. Vuosisata vihollisuuksien päättymisen jälkeen (ja yhdistyneen Saksan Imperiumin vallan kasvun uhatessa heidän molemminpuolisia intressejään) nämä kaksi kykenivät muodostamaan Entente Cordialen vuonna 1904, havainnollistaen että ”ensimmäinen ja ”toinen” satavuotinen sota olivat menneisyyttä; kulttuuriset erot jatkuivat, mutta väkivaltainen konflikti oli ohitse.²

Filadelfian seurakuntakausi liittyy juuri yllä esitettyyn historialliseen kontekstiin. Pohjois-Amerikan ensimmäinen suuri herätys vuosina 1731 – 55 oli alkua Filadelfian seurakuntakaudelle, joka alkoi Pohjois-Amerikan protestanttisissa siirtokunnissa, jotka Britannia oli perustanut Uuteen Maahan vuodesta 1607 lähtien Jaakko I:n (1603 – 25) hallitusaikana (Jaakko I antoi nimensä septuagintan ohella historian vaikutusvaltaisimmalle Raamatun käännökselle Kuningas Jaakon Käännökselle). Skotlantilaisen Stuart -suvun Jaakko I ja hänen seuraajansa Kaarle I (Charles I) hallitsi Englantia kolmikymmenvuotisen sodan aikana, jonka on väitetty hävittäneen kolmanneksen Saksan väestöstä. Samalla se myös heikensi manner-Euroopassa paavien ylivaltaa ja löi polvilleen siihen asti mahtavimman katolisen pakanamahdin, Espanjan Imperiumin. Vuoden 1648 Westfalenin rauhan jälkeen Ranska nousi uuteen kukoistukseen Ludvig XIV johdolla, joka haastoi Habsburgien vallan

1 Ks. luku 8, Pedon nimen luku 666

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Second_Hundred_Years%27_War

Espanjassa ja Pyhässä saksalais-roomalaisessa keisarikunnassa. Ranskan ylivalta päättyi vasta seitsenvuotisessa sodassa, missä Yrjö III:n hallitsema Iso-Britannian kuningaskunta nousi Euroopan johtavaksi siirtomaavallaksi. Tämä merkitsi historiallista murrosta, missä katolisen kirkon 600 vuotinen hegemonian päättyi ja vaihtui protestanttiseen ylivaltaan.

Kuten mainitsimme jo kahdeksannen luvun lopussa, 1600 -luvulla Englannin protestanttien keskuudessa eli syvää kapinaa Stuartin hallitsijasukua kohtaan. Samaan aikaan kun Isaac Newton aloitti omat profeetalliset tutkimuksensa, protestanttien keskuudessa syntyi millenaristinen liike, joka uskoi Kaarle II:n olevan Antikristus, jonka Jeesus kukistaisi majesteettisessa paluussaan vuonna 1666. Jeesus ei palannut tuona vuonna eikä Charles II:n ollut Antikristus, mutta tänään hänen kenkiinsä on astumassa tuleva Charles III, jonka valtakausi ei voi olla enää kaukana, koska hallitseva monarkki Elisabeth II on jo 88 vuotias ja on nyt siirtämässä valtikkaansa vähitellen hänen läpeensä turmeltuneelle pojalleen. Filadelfian seurakuntakausi on elimellisesti yhteydessä 1600-1700 lukujen kolonialistiseen Englantiin ja sen 13 siirtokuntaan Pohjois-Amerikassa. Siinä kun Sardes viittasi Saksan luterilaisuuteen ja reformoituihin kirkkoihin, Filadelfia viittaa sen hengelliseen, poliittiseen ja kulttuurilliseen perilliseen. Luterilaisuuden perillinen oli evankelinen herätyskristillisuus, joka sai alkunsa Englannissa George Whitefieldin (1714 – 70) hurmoksellisista saarnoista, jotka kehoitti ihmisiä henkilökohtaiseen parannukseen.

Wikipedian mukaan ”Hän oli yksi metodismin perustajista ja yleisesti evankelisen liikkeen. Vuonna 1740 Whitefield matkusti Amerikkaan, missä hän saarnasi sarjoissa herätyksiä, jotka tulivat tunnetuksi 'Suurena Herätyksenä'. Hänestä tuli kenties parhaiten tunnettu saarnaaja Britanniassa ja Amerikassa 1700 luvun aikana ja koska hän matkusti kaikissa Amerikan siirtokunnissa ja veti puoleensa suurta media huomiota, hän oli yksi laajimmin tunnistetuista julkisuuden hahmoista kolonialistisessa Amerikassa.”¹ Johanneksen seurakuntakausiin näyttää liittyvän aina tietyn valtakunnan nousu, jonka valtarakanteisiin tämä seurakunta sitten kiinnittyy. Näin ollen kreikkalaisortodoksisuus sai poliittisen suojelin Bysantin keisarikunnasta; roomalaiskatolisuus Pipin Pienen ja Kaarle Suuren Frankki valtakunnasta (Ranskasta), sen romahdettua Pyhästä saksalais-roomalaisesta keisarikunnasta ja lopulta Espanjasta vuoden 1492 yhdistymisen jälkeen. Luterilaisuus taas sai poliittisen suojelijan Preussista, josta sittemmin kehittyi nykyinen Saksa. Samoin evankelinen kristillisuus sai poliittisen tukijansa Yhdysvaltojen hallinnosta, joka julisti itsenäisyytensä Britanniasta vuonna 1776 – kohta suurten herätysten jälkeen.

Yhdysvaltojen perustajaisiin lukeutuva Benjamin Franklin, joka oli Yhdysvaltojen perustuslain yksi seitsemästä allekirjoittajista (muut kuusi olivat John Adams, Alexander Hamilton, John Jay, Thomas Jefferson, James Madison ja George Washington), oli myös Whitefieldin innokas tukija. ”Franklin, deisti joka kävi kirkossa harvoin, ei allekirjottanut Whitefieldin teologiaa, mutta hän ihaili Whitefieldia hänen kehottaessaan palvomaan Jumalaa hyvien töiden kautta. Franklin painoi Whitefieldin saarnoja *Gazette* lehteensä omistaen 45 julkaisua Whitefieldin aktiviteeteille. Franklin käytti hänen lehdistönsä valtaa Whitefieldin kuuluisuuden levittämisessä julkaisemalla Whitefieldin kaikki saarnat ja aikakauslehdet. Monet Franklinin julkaisut vuosina 1739-1741 sisälsi informaatiota

1 http://en.wikipedia.org/wiki/George_Whitefield

Whitefieldin työstä ja auttoi tukemaan evankelista liikettä Amerikassa. Franklin pysyi Whitefield vankkana ystävänä ja tukijana hänen kuolemaansa saakka vuonna 1770.”¹ Filadelfian seurakuntakausi ei päättynyt 1700 -luvun puolivälin ensimmäiseen suureen herätykseen ja sitä seuranneeseen Yhdysvaltojen syntyyn, sillä Whitefieldin ja Wesley'n ensimmäinen suuri herätys oli vasta alkua sarjalle perättäisiä herätyskausia 1700 -luvulta 1900 luvulle. Filadelfialaisuuden voidaan katsoa jatkuneen vielä toisen (1790 – 1840), kolmannen (1850 – 1900) ja neljännen (1960 – ?) herätys aallon aikana.

Siinä kun ensimmäinen aalto koski ihmisiä, jotka olivat jo kirkon jäseniä, toinen aalto saavutti kirkottomat ja siihen liittyi voimakas Jeesuksen toisen tulemuksen odotus, kun Raamatun profetioihin alettiin suhtautua entistä kirjaimellisemmin. Se oli juuri tänä aikana, kun John Nelsson Darby löysi uudestaan vuosisatoja unohduksissa olleen futuristisen profetian tulkinnan ja Israelin keskeisen merkityksen Raamatun profetioissa. Muutos historisismista futurismiin ei tapahtunut kuitenkaan hetkessä, sillä vasta vuosisadan loppuun mennessä dispensationalistinen koulukunta alkoi saada enemmän kannattajia, kun juutalaisvaltion syntymiseen viittaavat merkit muuttui yhä selvemmiksi Theodor Herzlin pitäessä ensimmäisen sionismi kongressin Baselissa, Sveitsissä vuonna 1897. Kolmas herätys vuosina 1850 – 1900 sytytti kristittyihin voimakasta poliittista aktiivisuutta mm. orjuuden, lapsityövoiman ja prostituution lakkauttamiseksi, ja tästä syystä se ”sai voimansa postmillennialisesta uskosta, jonka mukaan Kristuksen toinen tulemus tapahtuisi vasta kun ihmiskunta olisi uudistanut koko maan. Se oli liittoutunut Sosiaalisen Evankeliumin liikkeen kanssa, mikä sovelsi kristinuskoa yhteiskunnallisiin kysymyksiin ja sai voimansa herätyksestä, samoin kuin maailmanlaajuinen lähetysliike.”²

Toisen ja kolmannen herätyksen ajalta on peräisin seitsemän päivän adventistit, mikä on ainut kristillinen seura jossa ollaan säilytetty usko historisistiseen eskatologian aina näihin päivään saakka. Historisistinen eskatologia, joka oli yleistä vielä 1800 -luvulla, on saattanut olla kimmokkeena kolmannen herätysaallon postmillennialismiin, koska Ranskan vallankumous oli antanut vuosisadan vaihteessa paavinvallalle lopullisen kuolin-iskun ja tämän uskottiin täyttäneen Dan. 7:25:n ennustuksen Antikristuksen ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan” valtakauden päättymisestä. Koska ”Pienen Sarven” 1260 vuoden valtakautta tuli seurata Kirjoitusten mukaan pyhien tuhatvuotinen valtakunta (Dan. 7:26, Ilm. 20:4), – eikä Jeesus palannutkaan 1844, kuten William Miller oli julistanut – premillennialinen näkemys tuhatvuotisen valtakunnan kirjaimellisesta luonteesta korvattiin postmillennialisella käsityksellä, jossa Jumalan valtakunta syntyy maanpäälle vähitellen herätysten ja näiden mukanaan tuomien sosiaalisten uudistusten kautta.³

Yltiöoptimistinen usko ihmiskunnan kulkemisesta kohti parempaa huomista kuoli viimeistään ensimmäisen maailmansodan vallihautoissa. Tähän mennessä olemme

1 http://en.wikipedia.org/wiki/First_Great_Awakening#George_Whitefield

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Third_Great_Awakening

3 Postmillennialismi ei ole täysin väärässäkään, koska Jeesus sanoi, että ennen Hänen toista tulemustaan evankeliumi tulisi saarnata kaikessa maailmassa (Matt. 24:14) ja Luukkaan mukaan tämä edistäisi Jumalan valtakunnan tulemusta, sillä ”Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla” koska ”Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä” (Luuk. 17:20-21). Postmillennialismin perintönä syntyi mm. myöhäissade -liikkeen opetus lopun ajan viimeisestä Hengen vuodatuksesta kaikkiin kansoihin ja tämän on täysin raamatullinen oppi (ks. luku 1 ja lue Teijo-Kalevi Lusan kirja Ehtoosade, Kuva ja Sana 2006).

tarjonneet arvokkaan historian oppitunnin ja yhteenvedon kristikunnan historiasta. Emme ole päässeet vielä perustelevaan kuinka nämä kirkkohistorian eri aikakaudet ilmenevät Danielin näyissä tai Jeesuksen sanomissa seitsemän seurakunnan enkeleille. Olemme useaan otteeseen jo esittäneet sen periaatteen, että Ilmestyskirjaa voidaan ymmärtää vain Danielin näkyjä vasten. Tämä periaate soveltuu myös seitsemää seurakuntaa koskeviin viesteihin. Ilman Danielin näkyjen antamaa lisävaloa, joku voisi pitää seurakuntien yhdistämistä kirkkohistoriaan niistä löytyvien sanomien perusteella liian spekulatiivisena. Mutta Daniel ennustaakin jokaiseen seurakuntakauteen yhdistyneen valtakunnan nousun ja tuhon hämmästyttävällä kaukonäköisyydellä ja mykistävillä yksityiskohdilla. Tätä profeetallista ulottuvuutta avaamme osan loppua kohden vähä vähältä, mutta ensin meidän tulee ylittää ne ongelmatilanteet, jotka tällainen tulkinta nostaa vääjäämättä esiin. Mitkä ovat nämä profeetalliset esteet?

Tämä kirjailija on havainnut, että Danielin seitsemännen luvun näky neljästä pakanavallasta voidaan nähdä toistuneen ainakin kolme kertaa historiassa (kenties jopa neljä) ja sen kolmas täyttymys kertaa itseään myös kaksi tai kolme kertaa.¹ Kahdeksas luku kaksisarvisen oinaan (Meedo-Persian) ja Kauriin (Aleksanteri Suuren) yhteenotosta toistuu myös kolme kertaa, mutta sen rinnakkaisnäky 11:sta luvussa toistuu vain kaksi kertaa (eli ennen sen lopullista täyttymystä näyllä on vain yksi ”kenraaliharjoitus”, joka esitettiin jo antiikissa Aleksanteri Suuren ja Antiokhos Epifanesin vetäessä pääroolia). Sen sijaan toisen luvun näky suuresta kuvapatsaasta tai yhdeksännen luvun näky 70 vuosiviikosta käsittää vain yhden täyttymyksen. Se miksi osa Danielin näyistä toteutuu vain kerran, kun toiset toteutuvat taas kaksi kertaa tai useamminkin, on minulle vielä suuri mysteeri. Samalla kun en kykene antamaan vastausta tähän, yritän selittää miksi jotkut näyistä ylipäätään kertautuu.

Osa Danielin näyistä on luonteeltaan sen kaltaisia, että niiden olisi mahdotonta toteutua useammin kuin yhden kerran. Esimerkiksi toisen luvun kuvapatsas näky antaa lineaarisen kuvauksen toinen toistaan seuraavista pakanavaltakunnista alkaen Nebukadressar II:n Uus-Babyloniasta aina pyhien valtakunnan perustamiseen saakka, ”joka on kukistumaton iankaikkisesti ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta.” (j. 44). Näky sanoo selvästi, että kuningas Nebukadressar oli näyn kultainen pää (j. 38) ja, että häntä seuraisi vielä kolme muuta valtakuntaa (Kyyros Suuren Persia, Aleksanteri Suuren Kreikka ja helleenistä imperiumia seurannut Rooman valtakunta). Kaksi Babylonia seurannutta valtaa identifioidaan Persiaksi ja Kreikaksi luvuissa 8 ja 11. Mikään Danielin näyistä ei mainitsi Roomaa nimeltä, mutta se voidaan päätellä kuvapatsaan neljänneksi valtakunnaksi siitä, että roomalainen maailmanvalta seurasi helleenistä maailmanvaltaa sen omalla tontilla, Juudea mukaanlukien. Jotkut Raamattu kriitikot, jotka on pyrkineet ajoittamaan Danielin kirjan toiselle vuosisadalle eKr., on esittänyt neljännen valtakunnan kuvaavan Antiokhos Epifanesin Seleukidi Imperiumia.

Tämä kömpelö yritys vesittää profetioiden ylluonnollinen alkuperä kaatuu vain siihen, että näyt liittyvät Seleukidien helleenisen valtakunnan kolmanteen valtakuntaan – ei neljanteen (ks. Dan. 7:6, 8:8-9, 11:4-45). Jos tulkitsemme kuvapatsaan kultaisen pään

1 Katso luku 3, The Apotelesmatic Principle

tarkoittavan jotain muuta kuin Nebukadressar II:sta ja hänen babylonialaista maailmanvaltaansa, silloin joutuisimme muuttamaan selitystä, minkä Pyhä Henki antoi Danielille. Tämä olisi hyvin vakava virhe, koska Raamattu todistaa, että jos joku ottaa profetioista jotakin pois tai lisää niihin, niin silloin ”Jumala on ottaa pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin.” (Ilm. 22:18-19) Samoin yhdeksännen luvun näyllä 70 vuosiviikosta on vain kertatäyttymys. Jos esittäisimme 70 vuosiviikon toistuvan kaksi tai useamman kerran historiassa, ajautuisimme hyvin nopeasti umpikujaan, koska näyn mukaan Messias-Prinssi surmataaan 62 vuosiviikon mentyä siitä kun Jerusalemin jälleenrakennus on valmistunut ensimmäisen seitsemän vuosiviikon aikana. Esimerkiksi eräällä verkkosivulla esitetään, että 70 vuosiviikon lähtölaskenta voitaisiin ajoittaa Artakserkses I:n Jerusalemin jälleenrakentamiseen tähdänneen käskyn (Neh. 2:1, Dan. 9:25) lisäksi myös Turkin Ottomaani Sulttaani Suleiman Suuren (1520 – 66) määräykseen Jerusalemin vanhan kaupungin muurien jälleenrakentamisesta vuonna 1535. Tulkinnan mukaan näky paljastaisi siten 70. vuosiviikon ja tuhatvuotisen valtakunnan perustamisen vuosiluvun.

Koska profeettallisen kalenterin 360 päivän kuuvuoden mukaan (millä Robert Andersson laski väliajan Artakserkses I:n määräyksen ja Jeesuksen ristiinnaulitsemisen välillä) 70 vuosiviikkoa tai 490 vuotta vastaa noin 483 vuotta, tällöin 70. vuosiviikko olisi pitänyt alkaa jo 2011, mutta jos laskemme sen 365 päivän aurinkovuosilla, saadaan 70. vuosiviikon alkamiseksi vuosi 2018. Verkkosivulla tähdennetään myös, että tämä korreloi Jeesuksen profetian kanssa viikunapuun merkistä, jonka mukaan Hän tulisi takaisin sen sukupolven aikana, mikä näkee viikanapuun (so. Israelin, Hoos. 9:10) lehtien puhkeavan. Koska Raamatun erään määritelmän mukaan sukupolven mitta on 70 vuotta (Ps. 90:10 ja Jes. 23:15), Jeesuksen takaisin tulon vuodeksi saataisiin siten 2018 (1948 + 70). Edelleen, koska 62 vuosiviikkoa erotellaan myös omaksi kokonaisuudekseen, tämän tähdennetään osuvan yhteen vuoden 1969 kanssa (1535 + 62 vuosiviikkoa), kun Israelin hallitus määräsi vuoden 1948 itsenäisyys sodassa vaurioituneen Jerusalemin jälleenrakennuksen.¹

Kieltämättä tämä on kiehtova selitys ja mielenkiintoisesti 1969 on sama vuosi, jolloin 21 vuotias Prinssi Charles (jakeen 27 hyökkäävän kansan prinssi) asetettiin virkaansa Walesin Prinssiksi, mutta tästä tulkinnasta nousee kuitenkin useita ongelmia. Jakeen 26 mukaan 62 vuosiviikkoa päättyy Voidellun tuhoamiseen, jota seuraisi kaupungin ja pyhäkön hävittäminen hyökkäävän ruhtinaan toimesta. Jerusalemiä ei hävitetty 1969 eikä liioin temppeliä, koska sitä ei ollut olemassa enää 19 vuosisataan. Entä miten näky Voidellun surmaamisesta sopii yllä esitettyyn tulkintaan? Näistä syistä uskon, että meidän tulisi hylätä 70 vuosiviikon dualistinen selitys. Mutta samalla kun näkyjen toistuminen on mahdotonta Danielin toisen ja yhdeksännen luvun osalta, tämä ei päde enää seitsemännen, kahdeksännen ja yhdennentoista luvun kohdalla. Miksi näin? Näky neljästä pedosta luvussa seitsemän ei sido neljää pakanavaltaa vain antiikin valtakuntiin, koska yhtäkään valtakuntaa ei määritellä nimeltä. Tosin sen rinnakkaisuus toiseen, kahdeksanteen ja yhdenteentoista lukuun yhdistää ne samoihin kansoihin mitkä jo Nebukadressar näki kuvapatsas -näyssä, mutta yhtäkään pedoista ei ole sidottu nimellisesti vain antiikin valtakuntiin. Tämä mahdollistaa paljon joustavamman tulkinnan

¹ <http://facingend.wordpress.com/2011/05/19/70th-week/>

mitä olisi mahdollista esittää toisessa luvussa.

Danielin toinen luku (yhdessä seitsemännen luvun kanssa) antaa pakanoiden historiasta lineaarisen kuvauksen Nebukadressar II:sta Jeesuksen paluuseen ja pyhien ikuisen valtakunnan ilmestymiseen maanpäällä. Kahdeksas ja yhdestoista luku on sitä vastoin profetia kolmannen pakanavallan Antikristus-hahmosta ja Dan. 7:24:n mukaan kolmatta valtaa seuraisi vielä neljäs valta ja sen Antikristus-hahmo. Kummassakaan näistä ei ole selkeää viitettä siihen, että Antikristus-hahmon kukistumista seuraisi pyhien valtakunta maanpäällä, mikä liitetään vasta neljännen pakanavallan Antikristus-hahmon kukistumiseen. Kahdeksas luku päättyy temppelin puhdistamiseen – ei pyhien valtakuntaan. Vasta 12. luvussa tämän Antikristus-hahmon kukistumiseen liittyy selkeitä apokalyptisia tapahtumia, joita ei voi kytkeä mihinkään muuhun kuin 70. vuosiviikkoon (Dan. 12:1-3, 11-13). Apokalyptiset viittaukset luvuissa 8 ja 11 ovat taasen niin olemattomia, että se mahdollistaa näkyjen tulkitsemisen useissa eri historian aikakausissa. Näin ollen profetian selittäjillä ei ole ollut vaikeuksia nähdä Danielin 8:n ja 11:sta luvun ennustusten täyttyneen *kokonaisuudessaan* jo makkabealaiskapinan aikaisissa tapahtumissa 168 eKr.

Se että kahdeksannen ja yhdennentoista luvun mukaan Antikristus nousee *kolmannesta* valtakunnasta, mutta seitsemännen mukaan vasta *neljännestä*, todistaa kuinka Danielin kirja sisältää jo itsessään opin Antikristuksen tulemuksen useista vaiheista, minkä UT sitemmin vahvistaa (Matt. 24:5,15, 1. Joh. 2:18). Kuten olemme jo todenneet, vasta lopullinen Antikristus kykenee täyttämään kaikki Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan ym. Antikristus näyt. Sitä vastoin ”Antikristus-varjot” kykenee täyttämään vain yhden näyn hänestä (melko monimutkaista, mutta maailmankaikkeuden Luojalta voi tuskin odottaa mitään yksinkertaisempaa. Ihmiskunnan suurimman neron Albert Einsteinin löytämä yhtälö $E = mc^2$ on ollut Hänelle kuin 5 -vuotiaan havainto, että $2+2 = 4$). Tästä kuitenkin nousee eräs ongelma. Mistä tiedetään kuinka monta ”Antikristus-varjoa” nousee ennen hänen lopullista ilmestymistään? Toistuuko näyt loputtomana kiertokulkuna ilman että ne saavuttaisivat koskaan päätepistettään? Onko profetioiden aikaulottuvuus lineaarinen vai syklinen? Kulkevatko ne kohti päämäärää pisteestä A pisteeseen B vai kiertävätkö ne loputonta kehää vuorokausien ja vuoden aikojen tavoin?

Toisen luvun kuvapatsas näyn perusteella on selvää, että profetiat noudattavat lineaarista ajan kulkua. Ne alkavat Babylonista – sivilisaation kehdestä – ja kuvailevat sivilisaation kehitystä ja laajentumista uusille mantereille huipentuen kuvapatsaan murskanneen kivilohkareen (Jumalan valtakunnan) irtoamiseen, josta tuli suuri vuori joka ”täytti koko maan” (Dan. 2:34-35, 44-45). Tämä kaikki mantereet täyttävä Jumalan valtakunta on ”kukistumaton iankaikkisesti ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta. Se on musertava kaikki ne muut valtakunnat ja tekevä niistä lopun, mutta se itse on pysyvä iankaikkisesti.” (j. 44) Tämä ei kuvaa syklistä historiaa vaan lineaarista ja kehittyvää, joka huipentuu Kristuksen valtakunnan perustamiseen. Samoin kuvapatsas näyn rinnakkaisnäky seitsemännessä luvussa kuvaa historian suoraviivaista ja *katkeamatonta* kehitystä Nebukadressar II:sta Kristuksen toiseen tulemukseen asti. Ensisijainen tarkoitukseni olisikin nyt haastaa neljän valtakunnan näyn futuristinen tulkinta, joka repii seurakunnan historian erilleen neljännen pedon kuvauksesta.

Kun toinen ja seitsemäs luku mainitsee tuhatvuotista valtakuntaa edeltävät neljä

pakanavaltaa, se merkitsee tämän ”kvartetin” hallitsevan Kristuksen paluuseen asti. Rooman valtakunnan jälkeen ei tule enää toisia pakanavaltoja sillä näyn mukaan se jäisi viimeiseksi. Molemmat näyt kuvaa pakanoiden historian katkeamatonta kehitystä Nebukadressar II:sta tuhatvuotiseen valtakuntaan. Ne eivät katkea missään vaiheessa eivätkä ne myöskään aloita uutta kiertokulkua niiden lopussa, kun Antikristuksen 1260 päivän/vuoden valtakausi on tullut täyteen. Mutta samalla kun näky neljästä pedosta ei voi toistua kiertokulun päätyttyä, se voi toistua kiertokulun keskeltä tai muista historian vaiheista. Toisin sanoen, neljä petoa voi kuvata myöhempiäkin valtakuntia ilman, että se rikkoisi alkuperäisen neljän pedon merkitystä. Yritän nyt havainnollistaa tätä hieman.

Ratkaisevin kysymyksemme ei ole tässä kohtaa *kuinka* vaan *miksi*. Miksi näky neljästä valtakunnasta kuin myös sen rinnakkaisnäyt 8:ssa ja 11:sta luvussa kertautuvat? Vastauksemme tähän löytyy sekä kuvapatsasnäystä että vuosiviikkonäystä – Danielin kahdesta näystä, jotka täyttyvät vain kertaalleen. Kun Daniel 2 ja 7 kuvailee ihmiskunnan historiaa, näky neljästä pakanavallasta ei rajoitu vain yhdeksännen luvun vuosiviikko näyn sisälle. Se ei katkea Jeesuksen ristiinnaulitsemiseen tai Herodeksen temppelin hävitykseen kuten vuosiviikko näky, koska toisin kuin vuosiviikko näky joka koski juutalaisia ja Jerusalemiä (Dan. 9:24), toisen ja seitsemännen luvun näky koski pakanoita. Näin ollen näky pakanavalloista sisältää sekä ensimmäiset 69 vuosiviikkoa, 69. ja 70. vuosiviikon väliin jäävän seurakunta-ajan, että 70. vuosiviikon. Pakanoiden historia 69 vuosiviikon aikana korreloi ensimmäisen kolmen valtakunnan nousun ja tuhon kanssa; samalla kahdeksännen ja yhdennentoista luvun näyt esittää tästä aikakaudesta tarkemmat yksityiskohdat.

Itseasiassa yksityiskohdat näyttäisivät lisääntyvän näkyjen aikajärjestyksen mukaisesti (järjestys missä Daniel sai näyt vastaa kirjan lukuja). Siten lakonisin kuvaus löytyy toisesta luvusta, seitsemännen luvun tarjotessa jo hieman yksityiskohtia (mm. kolmannen valtakunnan neljä päätä, kymmentä kuningasta seuraava pieni sarvi jne.), mihin paneudutaan vielä tarkemmin kahdeksänessä luvussa, jonka lopulliset yksityiskohdat ripotellaan sitten yhdennessätoista luvussa. Mutta Dan. 9:26:n ”profeetallisiin sulkeisiin” jäävä seurakunta-aika korreloi neljännen pedon nousun ja tuhon kanssa. Vaikka neljäs peto eli Rooman Imperiumi nousi 69 vuosiviikon loppupuolella, *suurin osa* tähän maailmanvaltaan liitettyistä näyistä voidaan havaita täyttyneen seurakunnan 2000 vuotisessa historiassa. Aivan kuin seitsemäs, kahdeksas ja yhdestoista luku tarjosi 69 vuosiviikon aikaisille pakanavalloille (Babylon, Meedo-Persia ja Kreikka) asteittain lisää yksityiskohtia, tarjoaa myös näkyjen kerronnaiset seurakunta-ajan Rooman historiaan sen mukaan yksityiskohtia mitä lähemmäksi päästään Danielin elämän loppuaikoja.

Joten syy miksi osa näyistä kertautuu on tämä: näkyjen kerronnaisten tehtävä on tarjota lisää yksityiskohtia neljännen valtakunnan historiasta, joka oli viimeinen pakanavalta ennen Messiaan toista tulemusta. Samalla tämä historia korreloi myös 69. ja 70. vuosiviikon väliin jäävän seurakunta-ajan kanssa. Tärkeä näkökohta tuleekin tässä: Rooman vallan itsensä historia korreloi seurakunnan historian kanssa, koska nämä kaksi sulautuivat toisiinsa 300 -luvulla. Ensin Keisari Konstantinos päätti vuosisatoja kestäneet vainot, kun hän laillisti kristinuskon vuonna 313 niin kutsutulla Milanon Ediktillä. Samalla hän myös siirsi keisarikunnan pääkaupungin Konstantinopoliin, Nova Romaan. Vuonna

380 Keisari Theodosius I teki nikealaisesta kristinuskosta Rooman ainoan sallitun valtionuskonnon ja 15 vuotta myöhemmin Imperiumi jaettiin kahtia Itä ja Länsi-Roomaan (Konstantinopolin keisarit olivat hallinneet 300 -luvun alusta lähtien sen molempia puoliskoja). Historioisijat katsovat Rooman valtionkirkon olleen sekä roomalaiskatolisen että ortodoksi kirkon suora edelläkävijä. Kristillisen Rooman ensimmäisillä vuosisadoilla Länsi- ja Itä-Roomassa hallitsi vain yksi nikealainen kristinusko, mutta kun Itä-Rooma vierotettiin sen latinalaisista juuristaan Keisari Herakleiosin aloittaessa kreikkalaistaa maataan 620 -luvulla, myös kristinusko jakaantui kahteen hallitsevaan kirkkokuntaan.

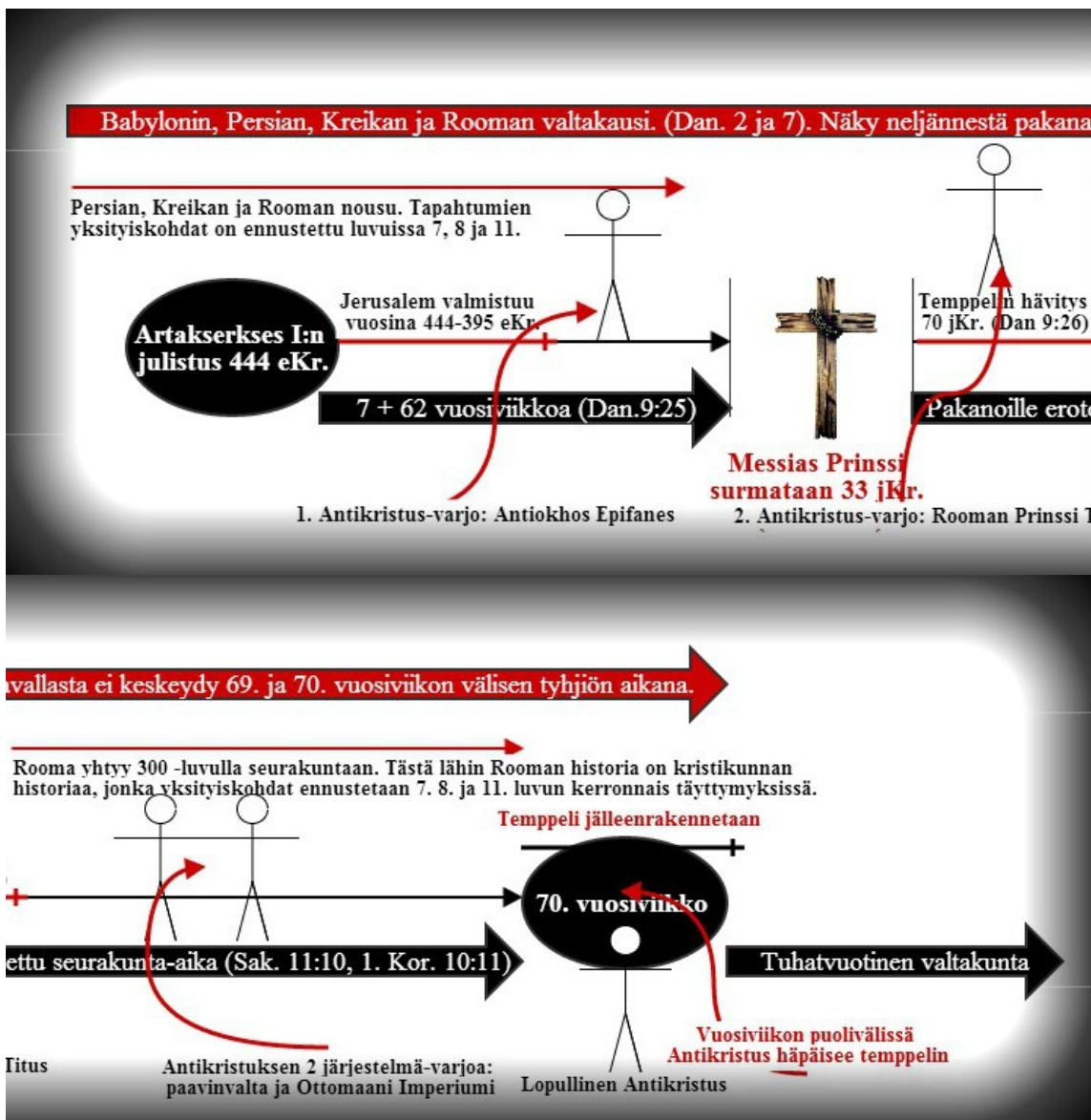
Idän ja lännen kulttuurisista eroista ja osittain sen mukana tulleista teologista kiistoista johtuen, syntyi vuonna 1054 suuri skisma idän ja lännen kirkkojen välillä, joka huipentui latinalaisten ristiretkelijöiden ryöstäessä Konstantinopolia ja hajottaessa lähes tuhat vuotta hallinneen Bysantin keisarikunnan neljännessä ristiretkessä 1204. Idän ja lännen kirkkojen, Pergamon ja Tyatiran, historiallinen tausta on juuri tässä. Ne kummatkin on suorassa rinnakkaissuhteessa Rooman – Danielin neljännen pakanavallan – keskiaikaiseen historiaan. Joten profetia niin sanoakseni ”lyö kaksi kärpystä yhdellä iskulla.” Kuvatessaan Rooman valtakunnan myöhempää historiaa, se tulee kuvanneeksi samalla seurakunnan historiaa – ei vain pakanoiden armotalouskautta vaan myös Kristuksen perustaman kirkon itsensä historiaa. Tässä suhteessa se on myös rinnakkainen Johanneksen näylle seitsemästä seurakuntakaudesta. Näkyjen toistumisen tarkoitus ei ole vain täyttää 69. ja 70. vuosiviikon väliin jäävää tyhjiötä, mutta täydentää myös toisen ja seitsemännen luvun näkyä neljännessä pakanavallasta.

Futuristinen selitys neljästä valtakunnasta on painottanut näyn edellyttävän Rooman jälleensyntymistä. Viimeisen 50 vuoden ajan tämän on nähty toteutuneen EEC:ssä ja sen seuraajassa EU:ssa. Selityksen mukaan Dan. 7:24:n kymmenen kuningasta puhuisi Unionin piiristä nousevista hallitsijoista tai valtakunnista, jotka nousee yhtä aikaa Antikristuksen, näyn pienen sarven kanssa, hallitsen ensin tasavertaisina mutta luovuttaen auktoriteettinsa lopulta pedolle (Ilm. 17:12,17). Mutta selitys lähtee sellaisesta oletuksesta, jonka mukaan neljäs valtakunta meni jossain kohtaa ”maanalle” tai hävisi historian sivuilta kokonaan. Tukeeko profetiat tätä oletusta? Ei ja olemme jo esittäneet tähän useita perusteluita. Entä tukeeko sitä historia? Kyllä jos rajaamme neljännen valtakunnan merkityksen vain antiikin Roomaan. Useimpien historioitsijoiden mukaan muinainen Rooma katosi viimeistään 600 -luvulla, jolloin Itä-Rooman keisari Herakleios muutti valtakuntansa virallisen kielen latinasta kreikkaan. Tästä lähtien Itä-Rooman valtakuntaa luonnehditaan keskiaikaisena Bysantin Imperiumina. Bysantti erotellaan historian tutkimuksessa antiikin Roomasta vaikka se olikin sen suora perillinen.¹

Futurismin ratkaisevin virhe onkin olettaa Danielin neljännen valtakunnan tarkoittaneen vain muinaista Roomaa ja sen lopun ajan elpymistä nykyisessä EU:ssa. Tosiasiassa näky neljännessä pakanavallasta on paljon moniulotteisempi ja käsittää useita valtakuntia seurakunnan historiassa. Lisäksi se sulautuu seurakunnan itsensä historiaan kuvaten sen seitsemää aikakautta, joiden kunkin enkelille Jeesus esittää profeetallisen viestin Ilmestyskirjan luvuissa 2 ja 3. Rooman historia on elimellisesti

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine_Empire

yhteydessä seurakunnan historiaan ja seurakunnan historia on elimellisesti yhteydessä Rooman historiaan. Rooman historia ja kristikunnan historia on yksi ja sama, koska nämä kaksi on marssinut rinta rintaan aina 300 -luvulta lähtien. Itseasiassa jokainen seitsemästä seurakuntakaudesta kuvaa seurakunnan ohella myös Rooman maailmanvallan historiaa. Neljanteen valtakuntaan sisältyvä arvoitus selviääkin vain jos seuraamme kristikunnan historiallista kehitystä ja sen laajenemista useille mantereille kolonialismin aikakaudella. Kaikki kristikunnan historiaan liittyvät murroskohdat on ennustettu Danielin näyissä. Ne eivät todellakaan rajoitu vain antiikkiin, kuten perinteinen profetian selitys on iskostanut meille. Omistamme tämän luvun lopun ja vieläpä seuraavankin tämän todentamiseen viimeisimmän päivitetyn historiantutkimuksen valossa.

Diagrammi yhteensovitetusta Historisismista ja Dispensationalismista (kaavio on jaettu kahtia)

Olemme nyt ylittäneet ne Kirjoituksista nousseet vasta-argumentit, joilla historisistista profetian tulkintaa on yritetty nujertaa viimeisen sadan vuoden ajan. Nyt tehtävämme olisi hajottaa ne esteet, joita joku voisi pystyttää tiellemme historiantutkimuksesta. Eli selvitämme vastaako kristikunnan historia Danielin näkyjen kuvausta. Tässä meidän on otettava huomioon Johanneksen näky seitsemästä seurakuntakaudesta, jonka väitän olevan rinnakkainen kristikunnan historiaa käsittelevien Danielin ennustusten kanssa. Siinä kun Johanneksen ilmestys koskee kunkin seurakuntakauden seurakuntia, Danielin näyt koskee näihin seurakuntiin yhtyneitä pakanavaltoja – Bysanttia/Venäjää, roomalais-katolista imperiumia, Saksaa, Britanniaa ja Yhdysvaltoja. Eräs ensimmäinen ja ratkaiseva askel tämän käsittämiseksi on kuvapatsasnäyn viittaus patsaan neljättä pakanavaltakuntaa kuvanneeseen kahteen rautajalkaan ja sen kymmeneen varpaaseen¹

Yhä useampi futurismia kannattava profetian tutkija on huomionnut kahden jalan ennustaneen Rooman kahtiajakaantumiseen vuonna 395. Samalla kun tämän on jo moni ymmärtänyt, siitä ilmenevät monumentaaliset seuraamukset on kuitenkin ohitettu. Jos näky neljännessä valtakunnasta jatkui 300 -luvun loppuun asti, silloin futuristinen selitys, jonka mukaan ”tauko jalkojen ja varpainen välillä vastaa taukoa Daniel 9:24-27:n 69:nen ja 70:nen 'viikon' välissä” (Pink), on todistettu vääräksi. Pink selitti pakanoiden historiaa koskevien yksityiskohtien tulleen jäädytetyksi samalla hetkellä, kun juutalaiset karkoitettiin maastaan vuonna 70. Mutta Rooman kahtiajakaantuminen tapahtui yli 300 vuotta tämän jälkeen. Kun seurakunnan perustamisesta oli kulunut jo 362 vuotta, se itse alkoi vaikuttaa historian kulkuun ratkaisevasti. Tuolloin seurakunta ei ollut enää Rooman katakombeissa piileksivä vainottu ja nujerrettu vähemmistöryhmä, vaan Keisarin tukea nauttiva Rooman hallitseva valtaryhmä.

Kristikunnan historia voidaan katsoa alkaneen vuonna 380, kun Theodosius I teki Tessalonikan Ediktillä nikealaisesta kristinuskosta Rooman valtionuskonnon. Toiset taas ajoittavat sen Milanon Ediktiin vuodelta 313. Meidän kannaltamme on kuitenkin olennaisinta, että Rooman jakaantuminen tapahtui vain 15 vuotta Tessalonikan Ediktin jälkeen. Se merkitsi ensimmäistä käännekohtaa kristikunnan historiassa, joka vaikutti myös tulevien vuosisatojen itä-länsi -jakaumaan kreikkalaisortodoksisen Bysantin Imperiumin ja roomalaiskatolisen Länsi-Euroopan välillä. Joku voisikin nyt oikeutetusti kysyä, että jos Daniel ennustaa kristikunnan historian ensimmäisen murroskohdan, niin eikö olisi loogista olettaa sen ennustavan myöhemmätkin käännekohdat, kuten Länsi-Rooman hajoamisen, tätä seuranneen Bysantin valtakauden, Frankkivallan ja paaviuden nousun, ristiretket jne. Jos näky neljästä pakanavallasta kuvaa pakanoiden amotalouskauden ensimmäistä kolmea ja puolta vuosisataa, niin miksi se jäisi vain tähän? Eikö näyn tällöin pitäisi kuvata – ollakseen johdonmukainen – koko pakanoiden amotalouskautta.

Löytyykö Danielin näyistä sitten minkäänlaista viittausta Rooman jakaantumista seuranneeseen kristikunnan historiaan? Tähän kysymykseen vastaamme ensin myöhäis-antiikin ja varhaisen keskiajan tapahtumien valossa ja seuraavassa luvussa paneudumme

¹ Katso luku 3, Rooman kaksi jalkaa ja kymmenen varvasta

myöhempisiin tapahtumiin. Tarkastelemme kristikunnan historiaa ensin yleisluontoisesti ja seuraavassa luvussa kohdistamme osoittimen suurempiin historiallisiin yksityiskohtiin, kuten ristiretkiin, uskonpuhdistukseen, kolonialismiin, vallankumouksiin ja 1900 -luvun maailmansotiin huomataksemme kuinka Prinssi Charlesin perhehistoria löytyy 11. luvun Pohjan ja Etelän Kuningasta käsittelevästä ennustuksesta. Rooman kahtiajakaantumista seurannut kristikunnan historia ei löydy vain Daniel 7:n, 8:n ja 11:sta kerronnais täyttymyksistä, sillä osa tapahtumista on löydettävissä jo toisen ja seitsemännen luvun neljän valtakunnan näyn ensimmäisestä täyttymyksestä. Itseasiassa kristikunnan lähes kaksituhatuotisen historian päälinjat esitellään jo kuvapatsasnäyssä sekä seitsemännen luvun alkuperäis täyttymyksessä. Mutta kuten seitsemäs, kahdeksas ja yhdestoista luku tarjosi lisää yksityiskohtia 69 vuosiviikon aikaisten ensimmäisen kolmen pakanavallan historiaan, tarjoaa lukujen kerronnais täyttymykset yksityiskohtaisemman katsauksen seurakuntaan yhtyneen Rooman historiaan 69. ja 70. vuosiviikon välisen tyhjiön aikana.

Suuntaa antavat päälinjat kuitenkin tarjoillaan jo seitsemännen ja toisen luvun alkuperäis täyttymyksessä. Samalla ne myös pohjustavat myöhempiä täyttymyksiä ja tarjoavat perustan niiden käsittämiseksi neljän valtakunnan alkuperäisessä kontekstissa. Toisin sanoen, neljän valtakunnan myöhemmät täyttymykset eivät tee tyhjäksi niiden alkuperäistä täyttymystä; ne eivät poista näyn alkuperäistä vaatimusta Rooman valtakunnasta viimeisenä pakanavaltana ennen Jeesuksen toista tulemusta. Sen sijaan että tekisivät tyhjäksi näyn alkuperäisen täyttymyksen ne täydentävät sitä. Eli Rooman antiikin jälkeinen historia aina tähän päivään saakka on kuvattu seikkaperäisesti 7:n, 8:n ja 11:sta luvun kerronnais täyttymyksissä. Mutta ennen kuin paneudun näihin, käsittelemme ensin Danielin toisen ja seitsemännen luvun traditionaalista historisistista tulkintaa. Kuten tähdensimme jo kolmannen luvun alaotsikossa *Rooman kaksi jalkaa ja kymmenen varvasta*, historisistinen tulkinta näki Rooman kahden jalan – Itä- ja Länsi-Rooman – jatkuneen uudella ajalla sekä paavinvallassa että Ottomaanien Imperiumissa.

Turkkilainen Ottomaani valtakunta saavutti sitä edeltäneen Bysantin Imperiumin arabien valloitusta edeltäneet rajat (Apenniinien niemimaata lukuunottamatta) samaan aikaan kun Luther aloitti uskonpuhdistuksen Saksassa. Samaan aikaan Saksan hallitsija Kaarle V, joka oli myös paavi Klemens VII:n kruunaama Rooman keisari ja Espanjan kuningas (ja Amerikan, koska Espanja hallitsi tuolloin suurinta osaa Amerikoista), aloitti protestanttien vainon Saksassa ja muualla kutsumalla kokoon vastauskonpuhdistuksen käynnistäneen Trenton kirkolliskokouksen.¹ Paavius oli nyt ottanut sen roolin, mikä oli ollut varhaiskirkon päivinä sitä edeltäneellä pakanallisella Roomalla. *De jure* paavinistuin oli Euroopan hallitsijoiden yläpuolella, mutta *de facto* paavit joutuivat kamppailemaan valtaoikeuksistaan Rooman alamaisuuteen taipumattomien itsevaltaisten hallitsijoiden edessä. Paavinvallan laillista oikeutusta perusteltiin väärennetyllä Konstantinuksen lahjakirjalla, mikä esitti keisari Konstantinuksen luovuttaneen Paavi Sylvester I:n seuraajille keisarillisen vallan kaikkiin Länsi-Rooman kaupunkeihin.

Protestantismi uskoi paavinvallan – joka aloitti kristittyjen vainot jo 1200 -luvulla – täyttäneen Raamatun ennustukset Antikristuksesta, erityisesti sen valossa mitä Anti-

1 Katso luku 3, Historisismien historiallinen tausta

Kristuksesta kerrottiin Danielin seitsemännessä luvussa. Mutta islamin rooli nähtiin myös yhtä profeetallisessa valossa kuin paaviuden. Näiden molempien painotettiin syntyneen Rooman kahden jalan sijalle. Niinpä puritaani Thomas Goodwin (1600 -1680) huomioi: ”Nämä kaksi Paavi ja Turkki, molemmat Kristuksen vihollisia, seurasivat siten [Rooman] Imperiumia jakaen sen kaksi osaa keskenään... Muhamettalaisuus, turkkilaisten alla, tyrannisoivat yhtä; ja epäjumalanpalvelus, paavin alla, levisi toiseen.” Danielin 7:n luvun uskottiin olevan yksityiskohtainen kuvaus paavinvallan noususta Länsi-Rooman alueella sen jälkeen kun se oli hajonnut kymmeneen germaaniseen kuningaskuntaan 400 -luvun ”barbaari” invaasioiden seurauksena. Pink kertoo tämän näkemyksen yleistyneen jo niin varhain kuin 1300 -luvulla – pimeän keskiajan kenties synkimmällä kaudella, jolloin musta surma niitti kuolemaa kaikkialla Euroopassa ja hereetikkojen roviot pimensi taivaan:

Se ei ollut ennen kuin vasta 1300 -luvulla (sikäli kuin tämä kirjailija on tietoinen) jolloin löydämme ensimmäisen huomattavan poikkeavuuden varhaisten kristittyjen yhtenäisestä uskosta. Se oli Valdesilaiset, — muuten hyvin raittiita uskossaan lähes kaikissa opin kohdissa — jotka vuosisatoja kestäneiden leppymättömien ja armottomien vainojen kuluttamina julkaisivat vuoden 1350 paikkeilla tutkielman, minkä tarkoitus oli todistaa, että paaviuden järjestelmä oli Antikristus. Näiden ihmisten – joiden muisto on siunattu – hyväksi pitäisi kuitenkin sanoa, että yhdessä heidän varhaisimmista kirjoistaan joka oli otsikoitu ”Ylevä Luento” noin vuodelta 1100 jKr., he opettivat että Antikristus oli yksilö eikä järjestelmä. Valdesilaisten omaksumaa uutta näkemystä seurasivat pian Hussilaiset, the Wycliffeläiset ja Lollardit – muut kristittyjen ryhmät jotka olivat myös Rooman raivokkaan vainon puristuksessa. He julistivat että Paavi on Laittomuuden Ihminen ja paavius on Peto. Heiltä tämä näkemys siirtyi uskonpuhdistuksen johtajille, jotka tekivät pian totisen yrityksen järjestelmällistä tämä uusi eskatologian rakenne. Mutta on harvoin ollut voimakkaampaa esimerkkiä ihmisten uskomusten taipumuksesta tulla heidän oman elin aikansa tapahtumien ja merkkien muovaamiksi. [mikä tosin pätee myös futurismiin, joka yleistyi samaan aikaan Sionistisen liikkeen synnyin kanssa. Kirj. Huom.] Yrityksessä sovittaa profetiat Antikristuksesta paavilliseen hierarkiaan tai paavien sarjaan, niiden täytyi tulla niin vääristetyksi että tuskin mitään jätettiin niiden alkuperäiseen merkitykseen.¹

Pink uskoo historisistisen eskatologian merkinneen suurta hairahdusta ensimmäisten vuosisatojen oikeaoppisesta futurismista. Danielin näkyjen historiallinen vertailu todistaa kuitenkin vastaansanomattomasti, että uskonpuhdistajat olivat täysin oikeassa yhdistäessään paavinvallan seitsemännessä luvun ”Pienen Sarven” täyttymykseen. Tämän näkemyksen pätevyys voidaan vahvistaa paitsi historiasta että Kirjoituksista. Paaviuden ja Antikristuksen väliset yhtäläisyydet myönnetään jopa Pinkin taholta kun hän kirjoittaa: ”Epäilemättä Antikristuksen ja paavien välillä on monia vastaavuuskohtia, ja epäilyksettä paavillinen järjestelmä on enteillyt huomattavissa määrin tulevan Laittomuuden Ihmisen hahmoa ja elämäntehtävää... Ei ole pelkästään ilmeistä, että roomalaiskatolisuus on eräs silmiinpistävimpiä enteitä tuosta joka on vielä tulossa, mutta totuuden tähden meidän on vahvistettava, että paavius on antikristus [an antichrist], ja epäilyksettä yksi kaikkein paholaisimmista. Sanomme silti jälleen, että roomalaiskatolisuus ei ole Antikristus [the Antichrist].”²

1 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Luku 2: The Papacy Not The Antichrist
http://www.pbministries.org/books/pink/Antichrist/anti_01.htm

2 Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923), Luku 2: The Papacy Not The Antichrist
http://www.pbministries.org/books/pink/Antichrist/anti_01.htm

Vaikka kirjailija allekirjoittaa tämän näkemyksen, ettei paavius ole Antikristus (*the Antichrist*) vaan yksi monista antikristuksista, joiden tulemus enteillisi tämän lopullisen ilmestymistä (1. Joh. 2:18), Pinkin mukaan se merkitsee sitä ettei paaviuden noususta ja tuhosta olisi annettu Danielin näyissä yhtäkään yksityiskohtaista profetiaa. Mutta kuten jo useaan otteeseen olemme painottaneet, jos Danielin 8. ja 11. luku antaa yksityiskohtaisen kuvauksen Antiokhos Epifaneksen valtaannoususta, ei ole mitään syytä miksi seitsemäs luku ei voisi antaa myös seikkaperäistä profetiaa paavinvalan valtaannoususta. Epifanes ei ollut Antikristus vaan antikristus, silti hänen tulemuksensa ennustettiin huomattavilla yksityiskohdilla. Miksi tämä sama ei voisi päteä myös paavinvaltaan? Katsokaamme seitsemännen luvun näkyä tarkemmin. Sopiiko profetian kuvaus ”Pienen Sarven” noususta paavinvalan historiaan? Aloittakaamme näyn ennustuksella Rooman vallan jakaantumisesta kymmeneen kuningaskuntaan.

Futuristisen selityksen mukaan näky neljännen pedon kymmenestä sarvesta (patsaan kymmenestä varpaasta) sijoittuisi vain 70. vuosiviikkoon, koska ”tauko jalkojen ja varpainen välillä vastaa taukoa Daniel 9:24-27:n 69:n ja 70:n 'viikon' välissä”. Silti jo kirkkoisät uskoivat, että kymmenen kuningasta seuraisi välittömästi muinaisen Rooman sortumista. On myös syytä huomioida, että samalla kirkkoisät kuten Irenaeus (130-202) opetti nykyisten dispensationalistien tavoin, että 69. ja 70. vuosiviikon välissä olisi väliaika.¹ Toisin sanoen, jo kirkkoisät ymmärsivät että vuosiviikko näyssä esiintyvä väliaika ei sovellu näkyyn neljästä valtakunnasta, koska tämä näky koski pakanakansoja eikä Israelia. Tässä lieneekin olennaisin ero nykyisen ja varhaisen futurismin välillä. Daniel ei ennusta neljännen valtakunnan kuolemaa ja uudelleensyntymistä. Tämä on sisällytetty näkyyn vasta nyky-futurismin koulukunnassa, koska profetia kymmenestä kuninkaasta ja heitä seuraavasta ”Pienestä Sarvesta” ei oletetusti toteutunut, kun muinainen Rooma sortui Länsi-Rooman kukistuessa 476 jKr. Mutta oliko asia todella näin?

Kirkkoisä Kyrillos Jerusalemlainen kirjoitti vuonna 350, että Antikristus ilmestyisi sen jälkeen, ”kun Rooman Imperiumin ajat ovat täyttyneet ja maailmanloppu hämmöttää lähellä. Tulee nousemaan yhtä aikaa Rooman kymmenen kuningasta, halliten kenties eri osia (Rooman valtakuntaa), mutta samaan aikaan. Näiden jälkeen nousee yhdestoista, joka lumous taidoillaan kaappaa Rooman vallan; ja kymmenestä kuninkaasta, jotka hallitsivat ennen häntä, hän nöyryyttää kolme ja jäljelle jäävät seitsemän hän pitää alamaisinaan.”² Tämän taustalla oli Danielin seitsemännen luvun ennustus neljännen pedon kymmenestä sarvesta ja näitä seuraavasta ”Pienestä Sarvesta”, jota enkeli selitti seuraavasta:

Neljäs peto on neljäs valtakunta [Rooma], joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen. Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta. Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi. Sitten

1 Irenaeus, *Heresioita vastaan* Kirja 5, luku 25 ja 26.

[http://en.wikipedia.org/wiki/Futurism_\(Christianity\)#History](http://en.wikipedia.org/wiki/Futurism_(Christianity)#History),

2 <http://biblelight.net/fathers-on-antichrist.htm>

oikeus istuu tuomiolle, ja hänen valtansa otetaan pois ja hävitetään ja tuhotaan loppuun asti (Dan. 7:23-26).

Länsi-Rooman sortumista edeltäneistä kristityistä kirjailijoista monet painottivat, että Rooman vallan sortuessa sen *kaikkia alueita* – sekä Itä- että Länsi-Roomassa – tulisi hallitsemaan kymmenen suvereenia kuningasta tai kuningaskuntaa, jotka ilmestyisivät *samaan aikaan*. Siten Hieronymus opetti Danielin kirjan kommentaarissaan vuonna 407: ”Näin ollen meidän tulisi yhtyä kristillisen kirkon kaikkien huomioitsijoiden perinteiseen tulkintaan, että maailman lopussa kun Rooman Imperiumi on tuhottu, tulee olemaan kymmenen kuningasta, jotka tulevat jakamaan roomalaisen maailman keskenään. Silloin tulee nousemaan vähäpätöinen kuningas joka alistaa kymmenestä kuninkaasta kolme.”¹ Muinaisen syyrialaisen kaupungin Cyrrhusin piispa Theodoret taas kirjoitti 430 luvulla:

Mitä tulee kymmeneen sarveen, kymmennen kuningasta nousee (j. 24). Nyt, pitäisi huomioida ettei hän sanonut että he seuraisivat toinen toisiaan, vaan että he nousevat yhdessä hetkessä; seuraava tapahtuma vahvistaa asian olevan näin. *Heidän vanavedessään nousee toinen kuningas, joka ylittää kaikki häntä edeltäneet ja hän alistaa kolme kuningasta*. Elleivät he hallinneet yhtä aikaa vaan seuraisivat toisiaan, kuinka hän silloin voisi alistaa yhdessä hetkessä kolme hänen edestään? On siten ilmeistä, että hän ennustaa kymmenen nousevan yhdessä hetkessä loppua kohden, ja Antikristus tulee nousemaan viimeisenä saaden vallan imperiumista, sotien heitä vastaan ja tuhoten näistä kolme.²

Näiden varhaisten eskatologisten uskomusten siteeraminen on olennaista, koska nämä tekstit kirjoitettiin vain muutamia vuosikymmeniä Rooman sortumisen edellä. Voidaanko osoittaa, että heidän ennustuksensa olisi käynyt toteen? Jos näin, silloin ei kumoudu vain futuristinen profetian selitys, mutta myös kaikkien skeptikkojen yritykset mitätöidä Raamatun ennustusten paikkansapitävyys. Useimmat historioitsijat ajoittavat muinaisen Rooman sortumisen vuoteen 476, kun Länsi-Rooman viimeinen keisari Romulus Augustulus syöstiin valtaistuimeltaan germaaniheimo herulien johtajan Odokavarin toimesta.³ Romuluksen vallaltapanon on katsottu aloittaneen keskiajan Länsi-Euroopan aikakirjoissa. Tätä edelsi useita vuosikymmeniä kestäneet germaani valloitukset Länsi-Rooman ydinalueilla, jotka huipentui vuoteen 476, jolloin Odokavar miehitti Ravennan, Länsi-Rooman silloisen pääkaupungin. Vahvistaako historia näyn kuvauksen roomalaista maailmaa yhtä aikaa hallitsevasta kymmenestä kuninkaasta joiden olisi pitänyt seurata Romulus Augustuluksen keisarillisen vallan kukistumista? Mitkä nämä kuninkaasivat olivat?

Sir Isaac Newton yhdistää näyn seuraaviin kuningaskuntiin hänen teoksessaan *Observations upon the Prophecies of Daniel, and the Apocalypse of St. John*:

1. vandaalien ja alaanien kuningaskunta Espanjassa ja Afrikassa.
2. sveebien kuningaskunta Espanjassa.
3. visigoottien kuningaskunta.
4. alaanien kuningaskunta Galliassa.
5. burgundien kuningaskunta.
6. frankkien kuningaskunta.

1 <http://biblelight.net/fathers-on-antichrist.htm>

2 Piispa Theodorin Danielin kirjan kommentaari, sivu 195

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Romulus_Augustus

7. britannialaisten kuningaskunta.
8. hunnien kuningaskunta
9. langobardien kuningaskunta
10. Ravennan kuningaskunta¹

On huomioitava, että Newton ei ajoita yllä mainittujen kuningaskuntien ilmestymistä vuoteen 476 vaan 410, kun Visigoottien johtaja Alarik hyökkäsi Italiaan ja ryösti Rooman kaupunkia. Wikipedian mukaan ”tämä oli ensimmäinen kerta lähes 800 vuoteen, jolloin Rooma lankei viholliselle. Aikaisempi Rooman hävitys toteutettiin Brennusin johtamien gallialaisten taholta vuonna 387 eKr. Vuoden 410 ryöstö on nähty merkittävänä raja-merkkinä Länsi-Rooman Imperiumin kaatumisessa. Hieronymus, joka eli tuohon aikaan Beethelemissä, kirjoitti että 'Kaupunki, joka oli valloittanut koko maailman, oli nyt itse valloitettu.'”² Rooman hävitys johti Honoriuksen, Theodosius I:n pojan ja Länsi-Rooman keisarin, julistamaan Britannialle itsenäisyyden, koska visigoottien piirittämänä Honorius ei kyennyt enää puolustamaan Imperiumin kaukaisimpia kolkkia barbaarien hyökkäyksiltä, erityisesti erityyksissä olevia Brittein saaria.³ Tästä huolimatta yksikään huomattava historioitsija ei ajoita Rooman sortumista vuoteen 410 vaan 476.

On muistettava, että vuonna 410 Länsi-Rooman pääkaupunkina oli Ravenna eikä Rooma, joka menetti pääkaupunki asemansa Milanolle niinkin varhain kuin 286. Alarikin invaasion aikana Rooman rooli toimi lähinnä Imperiumin hengellisenä, symbolisena ja historiallisena keskuksena. ”Ikuinen kaupunki” ei kuitenkaan liuenneut lopullisesti Länsi-Rooman keisarin otteesta ja vandaalit hyökkäsivät sinne uudestaan 455 ja ostrogootit taas vuotta myöhemmin. Mainitessaan Ravennan kuningaskunnan kymmenentenä kuninkaana, Newton viittaa Honoriuksen hallitsemaan Länsi-Rooman keisarikuntaan, joka siirsi imperialistisen hallintonsa Milanosta Ravennaan vuonna 402. Mutta vuosi 410 ei voi olla oikea lähtökohta kymmenen kuninkaan ilmestymiselle, koska jo varhaisen 400-luvun Danielin kirjan selittäjät ymmärsivät, että kymmenen kuningasta ilmestyisi vasta ”kun Rooman Imperiumi on tuhottu” (Hieronymus).

Honoriuksen aikana Länsi-Rooma oli yhä pystyssä Itä-Roomasta puhumattakaan, joka kukoisti vielä lähes tuhat vuotta Länsi-Rooman luhistumisen jälkeen. Silti antiikin Rooman sortumista ei ajoiteta Itä-Rooman kukistumiseen 1453 vaan Länsi-Rooman 476. Joten viimeksi mainittu on oikea vuosiluku, josta meidän tulisi etsiä Danielin profetian kymmentä kuningasta. Adventistien tulkinnassa kuninkaat on identifioitu seuraavasti:

*”Ja vielä minä näin yöllisessä näyssäni, että oli neljäs eläin, pelottava, kauhistuttava ja hyvin väkevä. Sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja ruhjoi kaiken ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin aikaisemmat eläimet, ja oli **sillä oli kymmenen sarvea.**”* (Dan. 7:7.) Tämänkin vallan löydämme myös Danielin toisesta luvusta, jakeista 23 ja 40. Neljäs, Kreikkaa seurannut valtakunta oli **Rooman maailmanvalta**, joka hallitsi vuodesta 168 eKr. vuoteen 476 jKr. Tämä eläin oli niin erilainen kuin kaikki Danielin tuntemat eläimet, että hän ei kyennyt nimeämään sitä tarkemmin. Ne ”*kymmenen sarvea*” tarkoittavat ”*kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta*” (Dan. 7:24, vanhempi käännös.)

1 http://www.blueletterbible.org/Comm/newton_isaac/prophecies/daniel06.cfm

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Sack_of_Rome_\(410\)#Aftermath](http://en.wikipedia.org/wiki/Sack_of_Rome_(410)#Aftermath)

3 [http://en.wikipedia.org/wiki/Honorius_\(emperor\)#Sack_of_Rome](http://en.wikipedia.org/wiki/Honorius_(emperor)#Sack_of_Rome)

On historiallinen tosiasia, että Rooman valtakunta kukistui vuonna 476 jKr., ja sen tilalle nousi kymmenen valtakuntaa, nimittäin kymmenen germaanista heimoa, jotka nykyään muodostavat Euroopan valtiot. Dan. 7:7 jakeen sarvia vastaavasti niitä Dan. 2:41,42 jakeissa kuvataan patsaan kymmenenä varpaana. Nämä heimot olivat: 1. alemannit (Saksa), 2. frankit (Ranska), 3. anglosaksit (Iso-Britannia), 4. burgundit (Sveitsi), 5. länsigootit (Espanja), 6. sveevit (Portugali), 7. lombardit (Italia), 8. herulit, 9. vandaalit 10. itägootit.¹

Yllä esiintyvä kirjoitus oli ensimmäinen, joka herätti allekirjoittaneen mielenkiinnon profetian historisistista tulkintaa kohtaan. Lähtiessäni etsimään vahvistusta tämän selityksen historialliseen paikkansapitävyyteen, huomasin ettei tehtävä ollut erityisen helppo. Googlettaessani hakusanoja kuten ”Rooman kymmenen kuningaskuntaa”, ”kymmenen germaaniheimoa 476” jne., ainut mitä sain tulokseksi oli sarja adventistien verkkosivuja. En löytänyt adventistien selitykselle vahvistusta yhdestäkään sekulaarista historian tutkimuksesta, ilman että olisin joutunut paneutumaan pikkutarkasti kaikkiin kansainvaelluksia käsitteleviin alan akateemisiin eepoksiin. Lopulta erinomaiset kartat vuoden 476 jälkeisestä Roomasta pelastivat minut moiselta urakalta (Ilman niitä olisin vielä tänäänkin kahlaamassa Oxfordin historian professorin tuhat sivuisia kymmenen osan kirjoja jossakin tunkkaisessa kirjastossa). Newton parka joutui selaamaan latinan ja kreikan kielisiä historiikkejä saadakseen selvää 400 -luvun aikaisesta Roomasta. Jos hänellä olisi ollut apunaan aina kätevä Google, häneltä olisi säästynyt satoja työtunteja.

Tutkimukseni johdatti minut seuraaviin havaintoihin. Newtonin ja adventistien kymmenen kuninkaan identifiointi on pätevä niin kauan kuin se koskee vandaaleja, sveebejä, visigootteja, burgundeja, heruleita ja ostrogootteja (joista Newton jätti pois herulit ja ostrogootit, koska hän sijoitti kuvauksensa vuoteen 410). Nämä muodostavat jo kuusi kuningaskuntaa. Sen sijaan adventistien yritys sisällyttää kymmeneen kuningaskuntaan alemannit, frankit, anglosaksit ja langobardit, on epähistoriallinen. Newton tekee myös saman lisäyksen, mutta lisää näihin vielä alaanien kuningaskunnan Galliassa, hunnien kuningaskunnan ja Rooman keisarin hallitsemien ”Ravennan kuningaskunnan”. Mitä tulee alemanneihin, niin Rooman keisari Julianus onnistui ajamaan tämän heimon Reinin, Rooman pohjoisen rajan itä puolelle Strasbourgin taistelussa jo 357. ”Taistelu oli Julianuksen kampanjoiden kliimaksi vuosina 355-7, jonka tarkoitus oli häätää barbaari ryöstelijät Galliasta ja palauttaa Rooman tukikohtien Reinin mukainen puolustuslinja, joka oli suurelta osin tuhottu Rooman sisällissodan aikana vuosina 350-3. Strasbourgin voittoa seuraavina vuosina, Julianus kykeni kunnostamaan ja miehittämään Reinin tukikohdat ja määräämään verovelvollisuuden rajan takaisille germaani heimoille.”²

Alemannit yrittivät Reinin ylittämistä vielä muutaman kerran uudestaan, mutta heidät päihitettiin toistuvasti Rooman sotajoukkojen toimesta, josta syystä heidän valtakuntansa jäi Strasbourgin ja Augsburgin väliselle alueelle nykyiseen Saksaan vuoteen 496 asti, kun frankkien Klodvig I tuhosi heidät lopullisesti Tolbiacin taistelussa.³ Frankit taas eivät muodostaneet yksittäistä kuningaskuntaa ennen merovingien kuningassuvun perustajan Klodvig I:n valtaannousua vuonna 481, eivätkä he myöskään tunkeutuneet Galliaan ennen Soissonsien taistelua 486, missä Klodvig päihitti Syagriuksen, Rooman

1 <http://www.mefag.com/fin>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Strasbourg

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Alamanni#Subjugation_by_the_Franks

viimeisen käskynhaltijan Galliassa. Roomalaisten valta päättyi Galliassa vasta tuolloin vaikka Länsi-Rooman keisari oli syösty vallasta jo kymmenen vuotta aikaisemmin.¹ Samaten anglosaksit eivät yhdistyneet yhden kuninkaan lipun ennen kuin vasta 900-luvulla. Noin vuodesta 500 lähtien Brittein saaria hallitsi seitsemän anglosaksista kuningaskuntaa, jotka tunnetaan historioitsijoiden keskuudessa nimellä *heptarchy*.² Ei ole olemassa historiallista näyttöä, että Romulus Augustuluksen vallan kukistuessa Britanniaa olisi hallinnut yksittäinen kuningaskunta, vaikka legendat kuningas Arhuriasta ovat värittäneet kuvaa pyöreän pöydän ritareiden loisteliaasta kuningaskunnasta 500-luvun puolivälin Britanniassa. Tuhoaako tämä historisismien väitteen vuoden 476 jälkeisestä Rooman kymmenestä kuninkaasta?

Ei koska vuonna 476 Britannia ei ollut enää osa Rooman Imperiumia – Danielin neljättä petoa, jonka sisältä kymmenen kuninkaan oli määrä nousta. Keisari Honorius luovutti Britannialle itsenäisyyden jo 410. Tätä ajankohtaa pidetään perinteisesti Rooman vallan päättymisenä Britanniassa. Wikipedia selittää:

Rooman vallan päättyminen Britanniassa on ajanjakso jonka aikana Rooman Imperiumi päätti suhteensa roomalaisen Britannian kanssa, merkiten siten siirrosta roomalaisesta Britanniasta jälki-roomalaiseen Britanniaan. Yhtäkään yksittäistä ajankohta ei ole hyväksytty oikeaksi, koska Rooman valta päättyi Britannian eri osissa eri aikoina ja erilaisissa olosuhteissa. Useimmat historioitsijat suosivat vuotta 410. Tuona vuonna Rooman Keisari Honorius vastasi avun pyyntöön *Honoriuksen käskykirjalla*. Tämä käski roomalais-brittiläisiä huolehtimaan heidän omasta puolustuksestaan vaikka jotkin historioitsijat uskovat, että tämä olisi lähetetty itseasiassa Bruttiumiin etelä Italiassa. Tämän sijaan osa historioitsijoista suosii vuotta 409, kun roomalais-brittiläiset häätivät roomalaiset raatimiehet heidän kaupungeistaan. Vuosi 383 merkitsee Rooman vallan loppua pohjois ja länsi Britanniassa. Tuolloin Rooma veti sotajoukkonsa näiltä alueilta viimeisen kerran.³

Britannian itsenäistymisellä vuonna 409/410 on merkitystä myös uuden ajan historian ja Antikristuksen kansallisuuden kannalta, mutta palaamme tähän myöhemmin. Newton ja adventistit sisällyttivät langobardien kuningaskunnan 400-luvun Rooman rajojen sisäisiin germaaniin kuningaskuntiin, mutta tämä on ilmeinen virhe. Langopardien heimo ei ylittänyt Tonavaa, Rooman pohjoista rajaa Balkanilla, ennen kuin vasta 540-luvulla, kun Itä-Rooman Justinianus I antoi heille hallittavakseen Pannonian, roomalaisen provinssin Italian koillisella puolella. Täältä heidän kuninkaansa Alboin I hyökkäsi Pohjois-Italiaan ja perusti langobardien valtakunnan 568.⁴ Alaanit, jotka Newtonin mainitsi yhtenä 10:stä kuninkaasta, oli vandaalien ja sveebien ohella yksi kolmesta germaanisesta ryhmästä, jotka ylitti Reinin joulukuussa 406 ja asettui sittemmin Galliaan, Hispaniaan ja Pohjois-Afrikkaan. Espanjassa ja Pohjois-Afrikassa nämä yhtyivät vandaalien kanssa 418 tai 426 ja tästä lähtien heidät tunnettiin vandaalien ja alaanien *yksittäisenä* kuningaskuntana⁵

Galliassa heidän kuninkaansa Sangiban taisteli roomalaisten liittolaisena Attilan johtamia Hunneja vastaan *Katalaunien kenttien taistelussa* vuonna 451, joka oli Länsi-

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Soissons_\(486\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Soissons_(486))

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Heptarchy>

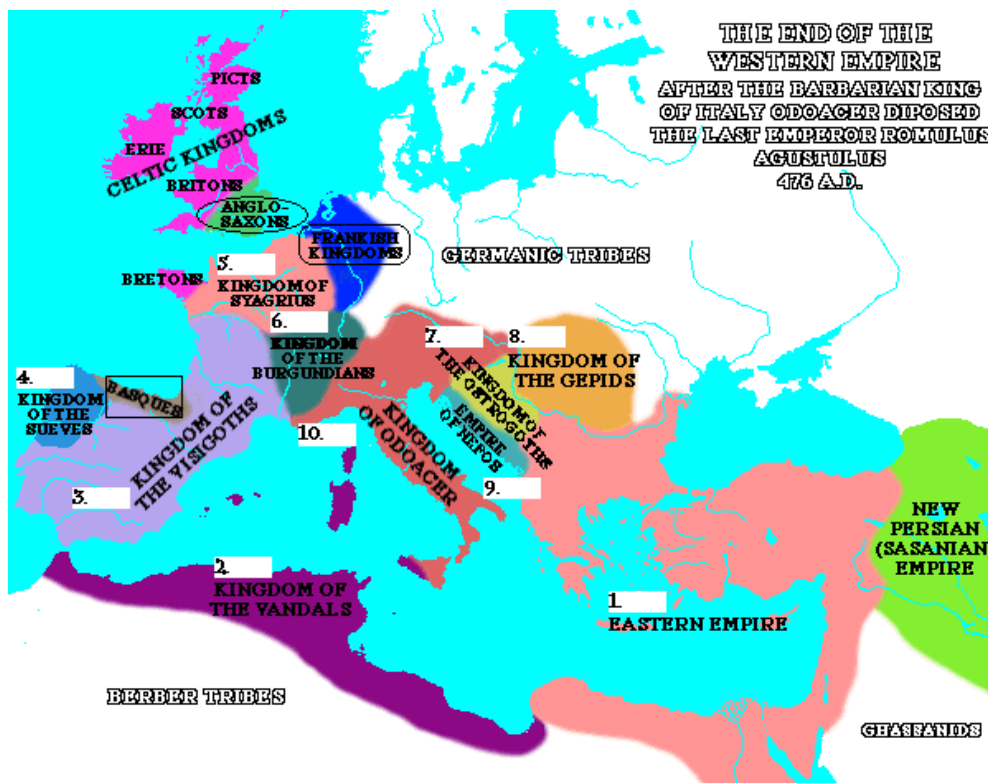
3 http://en.wikipedia.org/wiki/End_of_Roman_rule_in_Britain

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Lombards#Archaeology_and_migrations

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Alans#Hispania_and_Africa

Rooman viimeinen suuri sotilasoperaatio, joka vaikutti ratkaisevasti Länsi-Euroopan historiaan, kun hunnit ajettiin Reinin puolustuslinjojen taakse. Jordanes, 500 -luvun historioitsija, ”ei manitse selvisikö Sangiban taistelusta elossa. Mutta joka tapauksessa, Orléansin alaanit miehitetiin visigoottien toimesta muutamaa vuotta myöhemmin ja liitettiin goottilaiseen Tolousen kuningaskuntaan [so. Visigootteihin].”¹ Newton liittää Danielin näkyyn myös hunnit, jotka muodostivat suuren valtakunnan Tonavan ja Reinin itä puolisella alueella vuosina 420 – 469. Heidän ekspansionsiinsa Attilan johdolla on uskottu avustaneen Länsi-Rooman sortumista pakottaessaan germaanit siirtymään yhä enemmän länteenpäin Rooman puolustuslinjojen sisälle. Hunnit hallitsivat Pannoniassa vuodesta 380 lähtien ja kohta tämän jälkeen he alkoivat ryöstää Itä- ja Länsi-Roomaa.

Gepidien johtaja Ardaric löi kuitenkin hunnit Nedaon taistelussa vuonna 454 ja tämä ”päätti hunnien eurooppalaisen ylivallan, ja pian jälkeenpäin he katosivat sen aikaisista aikakirjoista. Pannonian tukikohta päättyi silloin Gepidien valtaamaksi, samalla kun useat goottilais ryhmät jäivät myös Balkanille.”² Joten Newtonin ja adventistien mainitsemista kymmenestä kuninkaasta yksikään edellä huomioiduista ei muodostanut yksittäistä kuningaskuntaa Rooman rajojen sisällä sen vallan sortuessa 476. Kuuden muun olemassaolon todistamiseksi ei ole tarvetta yksityiskohtaiseen selontekoon, sillä kuten sanonta kuuluu, ”yksi kuva puhuu enemmän kuin tuhat sanaa”. Alla esitetty kartta näyttää selvästi Rooman kymmenen kuningaskunnan olemassaolon vuonna 476.

1. Itä-Rooma, 2. vandaalien k., 3. visigoottien k., 4. sveebien k., 5. Syagriuksen k., 6. burgundien k., 7. ostrogoottien k., 8. gepidien k., 9. Neposin keisarikunta, 10. Odovakarín heruli k. ellipsi = anglosaksit, pyör. suorak. = frankit, suorak. = baskit

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Sangiban>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Hunnic_Empire#After_Atila

Kuudesta oikeasta puuttuvat neljä, jotka adventistit sivuutti oli Itä-Rooma, Syagriuksen, Neposin ja Gebidien valtakunta. Kolme ensimmäistä oli Rooman keisarikunnan jäänteitä. Syagrius, sotilasarvoltaan Magister militum (*sotilaiden mestari*), oli Rooman viimeinen käskynhaltija Galliassa, jonka frankkien yhdistyneen valtakunnan ensimmäinen kuningas Klodvig nujersi Soissonsin taistelussa 486. Julius Nepos oli Romulus Augustulusta edeltänyt Länsi-Rooman keisari vuosina 474 – 475, jonka hänen oma sotapäällikkönsä Orestes karkotti Italiasta julistaakseen poikansa Augustuluksen kaisariksi. Tuolloin hän perusti Rooman provinssiin Dalmatiaan oman keisarikuntansa, joka kesti vain muutaman vuoden, kunnes hänen omat sotilaansa murhasivat hänet vuonna 480. Gepidien valtakunta syntyi Daakian alueelle 454 heti Nedaon taistelun jälkeen, missä hunni imperiumi lyötiin lopullisesti. Tonavan pohjoispuolella sijaitseva Daakia nykyisen Romanian alueella kähellä Karpaatteja ja Transsylvaniaa (aluetta, mikä yhdistetään Draculaan, joka on yksi keskiajan Antikristus -hahmoista) kuului Rooman Imperiumiin aina vuodesta 107 lähtien.²

Kysy itseltäsi, että kuinka 100 – 400 -lukujen Danielin kirjan selittäjät saattoivat tietää, että Rooman hajoessa sen sisällä hallitsisi kymmenen itsenäistä kuningaskuntaa? Jos ajattelet tämän olevan pelkkää sattumaa, niin käske jotakuta heittämään kymmenen eri kokoista kolikkoa pöydälle. Jos arvaat silmät sidottuina kolikkojen summan sentilleen oikein, saat pitää rahat. Mutta terve järki kertoo, että jos nämä varhaiset tulkitsijat olivat oikeassa tässä kohtaa, tulisi näyn loppuosa ”Pienestä Sarvesta” toteutua myös yhtälailla todellisissa historian tapahtumissa, jotka seurasivat Länsi-Rooman sortumista. Jos 10 sarvea ilmestyivät jo 476, silloin ei ”Pienen Sarven” puhkeaminen voi seurata vasta 1500 vuotta myöhemmin. Kirkkoisat uskoivat sarven viittaavan yksilölliseen Antikristukseen, jonka valtakunta kestäisi 1260 päivää ja mitä seuraisi pyhien valtakunta maanpäällä. Koska historia todistaa ettei germaanivalloituksia seurannut antikristillisen tyrannin saati Jumalan maanpäällisen valtakunnan ilmestyminen, tällöin ”Pienen Sarven” pitäisi viitata valtakuntaan – ei yksilöön, ja hänen 1260 päivää kestävä hallintonsa tulisi merkitä päivien sijasta vuosia. Tällainen tulkinta on raamatullisesti täysin pätevä.

Aleksanteri Suuren valtaannousun ennustanut näky kahdeksannessa luvussa kertoo selvästi, että sarvi voi tarkoittaa profeetallisessa kuvakielessä yhtälailla yksilöä kuin valtakuntaa (Dan. 8:21-22). ”Päivät vuosiksi luettuna” -periaate on raamatullisesti myös yhtä oikea. Jumala kertoi profeetta Hesekielelle:

Ja minä panen sinulle saman luvun päiviä, kuin on heidän syntivelkansa vuosia: kolmesataa yhdeksänkymmentä päivää; niin sinun on kannettava Israelin heimon syntivelkaa. Ja kun olet saanut ne päättymään, on sinun pantava maata toistamiseen, oikealle kyljellesi, ja kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä päivää; päivän kutakin vuotta kohti minä olen sinulle pannut. (Hes. 4:5-6)

Myös Danielin kirja tuntee päivä/vuosi periaatteen. Vuosiviikkonäyssä ”viikolle” käytetty heprealainen sana on *shabua*. NAS Exhaustive Concordance selittää: ”Sanan alkuperä: sanasta sheba. Määritelmä: seitsemän (päivän, vuoden) ajanjakso, heptad, viikko. NASB

1 <http://pages.uoregon.edu/klio/maps/re/> (sivulta löytyy myös kartta Roomasta vuonna 410, 451 ym.)

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Roman_Dacia

käännös: seitsemän (1), viikko (4), Viikot (5), viikot (14).”¹ Englantilaisissa Raamatuissa sana on käännetty useimmiten ”viikoksi”. *Shabuan* merkitys seitsemänä vuotena eikä seitsemänä päivänä paljastuu yhdeksännessä luvussa näyn kontekstista, mutta samalla se osoittaa, että profetioissa päivät voidaan lukea myös vuosiksi. Jos ”Pienen Sarven” ensimmäinen täyttymys viittaa 1260 vuotta kestäväan valtakuntaan, mikä tämä valta silloin on ja mihin vuosiin aikamääre viittaa? Pähkäillessäni tätä profetiaa, en halunnut antaa historisistisen perinteen vaikuttaa johtopäätöksiini. Etsin vaihtoehtoisia selityksiä ”Pienen Sarven” mahdolliselle identiteetille. Eräässä vaiheessa ajattelin näyn viittaneen Muhammadiin ja hänen perustamaan islamilaiseen maailmanvaltaan, joka käsitti neljä kalifaattia – Rashidun, Umajadien, Abbasidien ja Osmannien kalifaatin – ”profeetan” kuolemasta vuonna 632 vuoteen 1923, jolloin Ottomaanien Imperiumi lakkautettiin.

Jouduin kuitenkin hylkäämään tämän ajatuksen, koska näky kertoo ”Pienen Sarven” puhjennun kymmenen aikaisemman sarven *välistä* (j. 8) Samoin tulkintani tämän sarven pudottamasta kolmesta sarvesta vandaalien, visigoottien ja sveebien kuningaskuntana (Umajadien valloittamat alueet 700 -luvulla) ei täsmännyt, koska vain visigoottien kuningaskunta oli olemassa Umajadien miehityksen aikana. Ajattelin näyn antaneen myös epäsuoran viittauksen 1492 perustettuun Espanjan Imperiumiin, koska sen syntyminen oli suoraa seurausta Iberian niemimaan – visigoottien ja sveebien asuinalueen – uudelleen valloituksesta osana ristiretkiä. Mikään näistä selityksistä ei kuitenkaan sopinut näyn kuvauksiin. Vaikka näyssä ei kerrota mistä päin Roomaa tämä sarvi ilmestyisi, sen identiteetti on pääteltävissä näyn kontekstista. Profetiat, joita ei ole selkeästi määritelty, on usein pääteltävissä näyn aikaisemmasta kontekstista. Painopiste näyssä on Italian niemimaassa ja Rooman kaupungissa – alueella mistä neljäs peto sai alkunsa. On siten selvää, että ”Pienen Sarven” tulisi nousta Italiasta ja Roomasta.

Tämä johtopäätös vahvistetaan kahdeksannen jakeen ilmaisussa, jonka mukaan sarvi nousee kymmenen aikaisemman sarven *välistä*. Useat englanninkieliset Raamatut kääntää sarven puhkeavan kymmenen kuninkaan *keskeltä*. Katso edellä esitettyä karttaa, niin huomaat Rooman sijaitsevan täsmälleen kymmenen kuninkaan keskellä. Myös Cyrrhusin piispa Theodoret käsitti Antikristuksen saavan vallan imperiumista. Toisin sanoen, ”Pienen Sarven” tulee hallita neljännen pedon pääkaupunkia eli Roomaa. Näky siis kertoo, että germaanivalloitusten jälkeen Roomasta tulisi nousemaan valtakunta, joka on aluksi vähäpätöinen, mutta joka kasvaa suuremmaksi kuin ne muut (j. 20). Edelleen, näyssä ”kolme edellisistä sarvista reväistiin pois sen edestä.” (j. 8) Jakeen 25 mukaan näiden kuninkaiden putoaminen *edeltäisi* ”Pienen Sarven” 1260 vuotista valtakautta. Seitsemän päivän Adventistit selittävät kolmen pudonneen sarven viittaneen Odovakaran herulivaltakuntaan, Pohjois-Afrikan vandaaleihin ja ostrogoottien kuningaskuntaan, joka hallitsi Italiaa Odovakaran kukistuttua 493.²

Näin ollen paavien 1260 vuotinen valtakausi katsotaan alkaneen vuonna 538, jolloin ostrogoottien valtakunta hajosi Itä-Rooman keisari Justinianuksen valloittaessa Italian vuosien 535 – 554 goottisodissa. ”Ajan, kahden ajan ja puolen ajan” katsotaan siten täyttyneen vuonna 1798, jolloin Napoleonin sotajoukot tunkeutui Roomaan ottaen

1 <http://biblehub.com/hebrew/7620.htm>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Ostrogothic_Kingdom

paavi Pius VI:n panttivangiksi ja lakkauttaen vuodesta 756 hallinneen kirkkovaltion.¹ Tässä tulkinnassa on kuitenkin useita ongelmia. *Ensinnäkin*, ostrogoottien valtakunta ei kukistunut ennen kuin vasta 553, vaikka Rooma päätyikin Itä-Rooman haltuun jo 538 ja Ravenna kahta vuotta myöhemmin.² *Toiseksi*, miksi kolmen kukistuneen kuninkaan tulisi tarkoittaa juuri heruleita, vandaaleja ja ostrogootteja? Useimpi vuonna 476 hallinneesta kymmenestä kuninkaasta oli kukistunut jo 500 -luvun loppuun mennessä. Ensimmäisenä näistä kukistui Länsi-Rooman vallastasyöstyn keisari Neposin valtakunta Dalmatiassa vuonna 480. Tätä seurasi Rooman käskynhaltija Syagriuksen kukistuminen kuusi vuotta myöhemmin ja Odovakarin 493. Sitten vuorossa olivat vandaalit 534, burgundit samana vuonna, ostrogootit 553, gepidit 562, sveebit 585, visigootit 720 ja Itä-Rooma 1204/1453.³

Tässä kohtaa on syytä huomioida, että mikään Danielin näyssä ei edellytä kaikkien kymmenen kuninkaan olevan vallassa vielä ”Pienen Sarven” valtaannousun ja vallassaolon aikana. Tämä vaatimus liittyy ainoastaan näyn lopulliseen täyttymykseen yksilö-Antikristuksessa, sillä Ilmestyskirjan mukaan ”kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat vallan niinkuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi pedon kanssa.” (Ilm. 17:12) Näky ei myöskään vaadi tämän sarven olevan itse vastuussa kolmen putoamisesta, sillä profetian mukaan sarvet ”reväistiin [Kaikkivaltiaan toimesta] pois sen edestä” (j. 8). Mutta mitä näky sen sijaan edellyttää on, että vuoden 476 kymmenestä kuninkaasta kolme putoaa ”pois sen edestä.” Tämä merkitsee, että kymmenestä kuninkaasta kolme revitään pois, koska ne ovat ”Pienen Sarven” valtaannousun tiellä. Kuinka vandaalien valta Pohjois-Afrikassa olisi ollut paavinvallan tiellä, vaikka se ei koskaan ulottunut Pohjois-Afrikaan saakka?

Kuten aikaisemmin huomautin, näkyä ”Pienestä Sarvesta” ja sen pudottamasta kolmesta edellisestä voidaan ymmärtää vain näyn alkuperäistä kontekstia vasten. Näyn painopiste on Italiassa ja Roomassa aivan kuin vuosiviikkonäyn painopiste on Juudeassa ja Jerusalemissa. Vaikka kolmen kuninkaan sijaintia ei mainita, näyn konteksti vaatii että ne viittaavat Italiaa hallitseviin valtakuntiin, jotka sisältyivät myös Romulus Augustulusta seuranneisiin kymmeneen kuningaskuntaan. Eli Augustilusta seuranneesta kymmenestä kuninkaasta kolme tulisi hallitsemaan Italiaa ja Roomaa ”Pienen Sarven” valtaannousun edellä. Tämän vahvistaa ilmaisu ”ja kolme edellisistä sarvista reväistiin pois sen edestä.” Jos Pieni Sarvi nousee Roomasta ja kolme edellisistä sarvista reväistään pois sen edestä, silloin näiden kolmenkin tulee hallita Roomassa ja Italiassa. Vahvistaako historia sitten näyn kuvauksen? Kyllä, Augustuluksen vallaltapanon jälkeen, Rooma ja Italia oli kolmen Daniel 7:24:n ennustaman kymmenen kuninkaan miehittämä.

Ensin Odovakarın herulivaltakunta miehitti niemimaata vuosina 476 – 493, sitten ostrogootit vuosina 493 – 538/553 ja lopulta Itä-Rooma vuosina 553 – 751.⁴ Itä-Rooman

1 <http://www.mefag.com/fin>

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Gothic_War_\(535%E2%80%93554\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Gothic_War_(535%E2%80%93554))

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Kingdom_of_Vandals/
http://en.wikipedia.org/wiki/Kingdom_of_the_Burgundians
http://en.wikipedia.org/wiki/Gepids#Kingdom_of_the_Gepids
http://en.wikipedia.org/wiki/Suevic_Kingdom_of_Galicia
http://en.wikipedia.org/wiki/Visigothic_Kingdom

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Italy_in_the_Middle_Ages

hallitsema Ravennan eksarkaatti päättyi langobardien miehitykseen vuonna 751, mutta se jäi lyhytikäiseksi, sillä frankkien Pipin Pieni hyökkäsi Italiaan vuosina 754 ja 756 luoden sen keskellä paavien ensimmäisen poliittisen itsehallinnon – paavillisen kirkkovaltion. Vuonna 781 Pipin Pienen poika ”Kaarle Suuri luokitteli alueet, joissa paavi olisi maallinen hallitsija: Rooman herttuakunta oli avain, mutta territorio laajennettiin käsittämään Ravenna, Pentapolisin herttuakunta, osia Beneventon herttuakunnasta, Toscanasta, Korsikasta, Lombardiasta ja useita Italian kaupunkeja. Yhteistyö paaviuden ja Karolingien dynastian välillä huipentui vuonna 800, kun Paavi Leo III kruunasi Kaarle Suuren Keisariksi.”¹ Wikipedia kirjoittaa kirkkovaltion syntymisestä vuonna 754 tai 756:

Vuonna 751 langobardien kuningas Aistulf oli valloittanut Ravennan eksarkaatin, bysanttilaisen hallinnon pääkeskuksen Italiassa, jonka Eksarkaatti piti Itä-Rooman keisarin edustajana maallista valtaa itsenäisenä Rooman paavista. Pipin halusi tulla kuninkaaksi, joten hän pyysi St. Denisin apotia menemään paavin luokse saadakseen paavin tuen. Paavi myönsi hänelle kuninkuuden, ja pyysi silloin Pipiniä auttamaan langobardien kukistamisessa. Langobardien Spoleton herttua ja langobardi kuninkaat esitti uhkaa Rooman territoriolle, ja Aistulf vaati suojelurahaa paavi Sakariaalta, etevältä diplomaatilta. Lopulta hänen seuraajansa paavi Stefanus II meni tapaamaan Pipin Pientä (joka oli kruunattu Soissonsissa Sakariaan siunauksella) Quiercy-sur-Loiressa vuonna 753, merkiten ensimmäistä kertaa kun paavi ylitti Alpit. 28. heinäkuuta 754 paavi Stefanus II voiteli Pipinin, kuin myös hänen kaksi poikaansa Kaarlen ja Kaarlomannin St. Denisissä ikimuistoisessa seremoniassa, jota muisteltiin Ranskan kuninkaiden kruunausriitissä ancien regimen loppuun saakka vuosien 1789-1799 Ranskan vallankumouksessa.

Vastalahjaksi Pipin ja hänen frankkilainen armeijansa pakotti viimeisen langobardi kuninkaan luovuttamaan hänen valloituksensa vuonna 756, jolloin Pipin virallisesti myönsi paaville alueet, jotka kuuluivat Ravennaan, jopa kaupungit kuten Forlì niiden vaikutusalueineen, asettaen Pipinin lahjoituksen Pyhän Pietarin haudan päälle perinteisten myöhempien kertomusten mukaan. Lahjoitukset sisälsivät langobardien valloitukset Romagnassa ja Spoleton ja Beneventon herttuakunnassa, ja Pentapolisin Marchessa (Riminin, Pesaron, Fanon, Senigallian ja Anconan ”viisi kaupunkia”). *Lahjoitukset mahdollistivat paavin hallitsevan ensimmäistä kertaa maallisena hallitsijana.* Tämä alueiden kaistale laajeni poikittain halki Italian Tyrrhenanmereltä Adrianmerelle. Näiden laajamittaisten ja vuoristoisten aluiden yli keskiajana paavit olivat kykenemättömiä harjoittamaan tehokasta hallitsemista, huomioiden ajan paineet, ja uusi kirkkovaltio säilytti vanhan langobardien perinteen useista pienistä kaupungeista ja markiiseista, joista jokainen keskittyi linnoitetulle kukkulalle. Pipin vahvisti hänen lahjoituksensa Roomassa vuonna 756 ja 774 hänen poikansa Kaarle Suuri vahvisti ja pönkitti lahjoituksia uudestaan.² (kursivointi lisätty)

Adventistit esittävät, että ”Viimeisenä paavinvaltaa vastustaneena 'sarvena' olleiden itä-goottien [ostrogoottien] karkottaminen Roomasta vuonna 538 jKr. tunnustetaan yleisesti paavin poliittisen vallan aluksi.”³ Tämä ei pidä kuitenkaan paikkansa, sillä aina tuosta lähtien vuoteen 752 Rooman piispa oli Bysantin keisarin ja Ravennan Eksarkaatin alainen. ”Paavi Martinus I:stä lukuunottamatta, yksikään paavi ei tuona ajanjaksona kyseenalaistanut Bysantin monarkin määräysvaltaa vahvistaa Rooman piispan valintaa ennen virkaanvihkimisen toimittamista.”⁴ Kuten yllä lainattu artikkeli tähdentää, paavien maallinen valta alkoi vasta 754/746 kirkkovaltion perustamisen yhteydessä. Paavit eivät

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Papal_States#Donation_of_Pepin

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Donation_of_Pepin

3 <http://www.mefag.com/fin>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine_Papacy

muodostaneet *itsenäistä* poliittista entiteettiä ennen vuotta 756. Vaikka paavien poliittinen vaikutusvalta saattaa ulottua tuota kauemmaksi, vasta tästä lähtien heidät on virallisesti tunnustettu paitsi kirkollisena että maallisena auktoriteettina. Danielin näky esittää, että Roomasta nousee *maallinen* että *hengellinen* valtakunta kolmen vuonna 476 hallinneen kymmenen kuninkaan kukistumisen jälkeen, jonka valta kestäisi 1260 vuotta. Niin profetia kuin historiakaan ei tue adventistien selitystä ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan” alkamisesta vuonna 538, koska vandaalit eivät hallinneet Italiaa kuten näky vaatii, eikä paavius ilmestynyt poliittisena valtajärjestelmänä ennen vuotta 754/756.

Ajanjakson täytyminen vuonna 1798 on myös hyvin ongelmallinen tulkinta. *Ensinnäkin*, paavillista kirkkovaltiota ei hajotettu lopullisesti vielä 1798, sillä Napoleonin kukistumisen myötä 1814 se elvytettiin uudestaan kunnes yhdistyneen Italian kuningaskunta hajotti sen syyskuussa 1870. Tästä alkoi niin kutsuttu Vatikaanin vankeus, jolloin paavit eivät esiintyneet julkisuudessa lähes 60 vuoteen kieltäytyessään alistumasta Italian valtion auktoriteetin alle. Tämä kesti aina vuoteen 1929 asti, jolloin Paavi Pius XI solmi Mussolinin kanssa lateraanisopimukset, missä luotiin maailman pienin itsenäinen valtio – paavin hallitsema Vatikaanivaltio.¹ Kansainvälisen lain takaamana paavi on nyt Vatikaanivaltion suvereeni valtion päämies.² Joten yhä tänäänkin lähes 1260 vuotta kirkkovaltion perustamisen jälkeen paavi tunnustetaan maallisena johtajana yhtä paljon kuin hengellisenä, vaikka hänen valtansa onkin surkastunut olennaisesti sitten keskiajan.

Jopa adventistit myöntävät ettei paavien poliittinen valta päättynyt vielä 1798, mutta he yhdistävät Vatikaanivaltion perustamisen Ilm. 13:3:n ennustukseen pedon kuolinhaavan parantumisesta.³ Olemme kuitenkin osoittaneet miksi Ilmestyskirjan näky kahdesta pedosta ei voi soveltua kristikunnan historiaan (ks. Ilm. 19:19-20). Toiseksi, Vatikaanivaltiotakin ongelmallisempaa on Dan. 7:13:sta ennustus, jonka mukaan ”Pienen Sarven” 1260 vuotinen valta päättyy Ihmisen Pojan tulemukseen ”taivaan pilvissä” ja Hänen tuhatvuotisen valtakuntansa perustamiseen (Dan. 7:14, 27, Matt. 24:30, Ilm. 19 ja 20). Jos ”Pienen Sarven” 1260 vuotinen valtakausi olisi päättynyt vuonna 1798, silloin Jeesuksen toinen tulemus ja tuhatvuotinen valtakunta pitäisi selittää vertauskuvallisesti eikä kirjaimellisesti. Näistä syistä meidän on hylättävä adventistien oppi Dan. 7:25:n täyttymyksestä vuosina 538 – 1798.

Ensimmäisenä tätä ajoitusta lienee ehdottanut Elisabet I:n aikainen piispa John Jewel vuonna 1562. Mainion vallankumouksen aikaan Drue Cressener myös esitti, että 1260 vuotta alettaisiin laskemaan keisari Justinianuksen päivästä. Tämä näkemys yleistyi Ranskan vallankumouksen aikoihin ja vakiintui pian historisistisen tulkinnan ”viralliseksi” muodoksi.⁴ Lopulta vuoden 1844 ”suuri pettymys” Milleristisessä liikkeessä ja Darbyn dispensationalistisen futurismin yleistymisen eskatologisella kentällä johti historisistisen vaipumiseen profetian tulkinnan reuna-alueille. Mutta adventistien ajoitus ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan” täyttymiselle oli vain yksi lukuisista selityksistä, joita eri kirjailijat olivat esittäneet jo useiden vuosisatojen ajan. Esimerkiksi John Cotton, puritaani

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Papal_States

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Pope#International_position

3 <http://www.seventh-day.org/NSL-3.htm>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Daniel_7#Appendix

Massachusettsin lahden siirtomaassa, ehdotti vuonna 1639, että 1260 vuoden ajanjakso olisi alkanut jo niin varhain kuin 395 (Rooman jakaantumisesta Itä- ja Länsi-Roomaan). Vuonna 1545 Andreas Osiander sijoitti sen vuosiin 412 – 1672, Thomas Beverley (1684) vuosiin 437 – 1697, Pierre Jurieu (1687) vuosiin 454 – 1714, William Lowth (1700) vuosiin 606 – 1866 ja Hans Wood (1787) vuosiin 620 – 1880.¹

Britanniassa John Wesley'n seuraaja Adam Clarke oli yksi harvoista, joka sijoitti 1260 vuoden aikaperiodin paavillisen valtiokirkon perustamiseen 756. Wikipedia selittää:

Adam Clarcken vuonna 1831 julkaistu kommentaari tukee selitystä, jonka mukaan pieni sarvi on Paavillinen Rooma, kun hän huomioi: ”Protestanttisten kirjailijoiden keskuudessa tämän on ajateltu olevan paavikunta.” Hän sanoi, että 1260 vuoden ajanjakso pitäisi aloittaa vuodesta 755, kun Pipin Pieni itseasiassa hyökkäsi langobardien territoriolle, aikaansaaden paavin ylenemisen Bysantin Imperiumin alamaisesta itsenäiseksi valtion päämieheksi. Pipinin lahjoitus, mikä esiintyi ensimmäistä kertaa vuonna 754 ja taas uudestaan 756 antoi paaville kirkkovaltion maallisen vallan. Hänen aikajanansa, mikä alkoi 755 tulee päätymään vuonna 2015. Mutta hänen alustava kommentinsa Danielin 7:een lukuun lisäsi vuoden 756 vaihtoehtoiseksi aloitus vuodeksi. Tähän perustuen huomioitsijat ounastelevat paaviuden loppua vuonna 2016:

”Kuten antikristuksen vallan ja hallitsevuuden täytyy tässä esitettyjä periaatteita valossa kiinnittyä vuoteen 756 jKr., siten hänen valtansa lopun tulee täytyä 1260 vuotta myöhemmin; vastaten vuotta 2016 kristillistä ajanlaskua, minkä ääretön viisaus on asettanut tälle kaun odotetulle tapahtumalle. Aamen ja aamen!”²

Myös Isaac Newton ymmärsi, ettei Dan. 7:8:n profetia pienen sarven noususta voinut täytyä ennen 700 -luvun puoltaväliä. Hän kirjoitti: ”Käännyttämällä kymmenen kuningaskuntaa Rooman uskontoon, paavi vain laajensi hänen hengellistä valtaansa, mutta ei noussut vielä pedon sarvena. Se oli hänen maallinen valtansa, mikä teki hänet yhdeksi sarvista: ja tämän vallan hän saavutti 700 -luvun jälkimmäisellä puoliskolla alistamalla kolme aikaisemmasta sarvesta, jotka mainitsin yläpuolella. Ja saapuessaan maalliseen valtaan, ja valtaan kaiken inhimillisen tuomiovallan yläpuolelle, hän hallitsi auktoriteetilla, joka näytti suuremmalta kuin ne muut, ja aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa oli siten annettu hänen käsiinsä ajaksi kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi, tai kolmeksi ja puoleksi ajaksi; tämä merkitsee 1260 aurinkovuotta, laskemalla aika 360 päivän kalenteri vuodella, ja päivä aurinkovuodeksi. [Newton tiesi, että profetioissa vuodet ilmaistiin 360 päivän kuukalenterilla, missä 3,5 vuotta vastaa 1260 päivää. ks. Ilm. 11:2-3].”³

Mutta Newtonin mukaan 1260 aurinkovuoden laskeminen tulisi aloittaa vuodesta 800, johon mennessä ”kolme edellisistä sarvista reväistiin pois” paaviuden edestä. Newtonille Bysantin Imperiumi ja sen Ravennan Ekserkaatti Italiassa ei ollut kolmesta irti revistystä sarvesta viimeinen vaan *ensimmäinen*. Hänelle langobardien valtakunta oli toinen, jonka irti repiminen tapahtui Kaarle Suuren kukistaessa heidät 774. Kolmas pienen sarven edestä pudonnut sarvi oli ”Rooman senaatti, kansa ja ruhtinas-kunta,” jonka Kaarle Suuri alisti paaville vastalahjaksi hänen kruunauksestaan Rooman keisariksi joulupäivänä vuonna 800.⁴ Vaikka Kaarle Suuren kruunaus on eittämättä yksi

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Daniel_7#Appendix

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Daniel_7#Methodists

3 http://www.blueletterbible.org/Comm/newton_isaac/prophecies/daniel08.cfm

4 http://www.blueletterbible.org/Comm/newton_isaac/prophecies/daniel07.cfm

suurimpia muistomerkkejä Euroopan historiassa – Kaarle Suuri tunnetaan tapahtuman johdosta ”Euroopan isänä”¹ –, Newtonin tulkinta ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan” alkamisesta tuona vuonna ei vastaa kuitenkaan Danielin näyn vaatimusta. Langobardien valtakunta ei kuulunut vuonna 476 hallinneeseen kymmeneen kuningaskuntaan, ja on selvää, että kolmen kuninkaan tulee hallita Roomaa heti Romulus Augustuluksen vallan päätyttyä; tarkoittaen siten herulien, ostrogoottien ja Bysantin valtaa Italiassa.

Koska kirkkovaltio sai vallan Roomassa ja Ravennassa – Länsi-Roman, herulien, ostrogoottien ja Ravennan Ekserkaatin pääkaupungissa – vain viisi vuotta Ekserkaatin hajoamisen jälkeen, on sanomattakin selvää että Ekserkaatti oli viimeinen kolmesta irti revitystä sarvesta ja kirkkovaltio itse pieni sarvi, ja näin ollen sarven käsiin annettu ”ajan, kahden ajan ja puolen” tai 1260 vuoden hallitusaika viittaa vuosiin 756 – 2016. Lisää tähän nyt Pyhän Malakian (1094 -1148) profetia tulevien paavien sarjasta, jonka mukaan nykyinen paavi Franciscus olisi viimeinen paavi, jonka aikana ”seitsemän kukkulan kaupunki tuhotaan, ja hirmuinen tuomari tuomitsee hänen kansansa.” Mutta meidän ei tulisi odottaa vuonna 2016 vain Vatikananivaltion kuolemaa (kenties jopa paaviuden itsensä loppua), sillä Dan. 7:13:sta mukaan 1260 vuoden ajanjakso päättyy Ihmisen Pojan saapumiseen taivaan pilvissä, jolloin ”hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, joka ei lakkaa, ja hänen valtakuntansa on valtakunta, joka ei häviä.”

Tässä kohtaa lukija (joka lukee tätä ennen vuotta 2017) saattaa ajatella, että aika on jo mennyt profetian ohitse, koska Jeesuksen julkista paluuta Öljymäelle edeltää seitsemän vuoden vihan aika (Dan. 9:27). Mutta tässä jae 13 ei viittaakaan Jeesuksen julkiseen paluuseen Öljymäelle, vaan Hänen ”salaiseen” paluuseen seurakunnalle. Myös seurakunnan ylösotossa Ihmisen Poika saapuu pilvissä (1. Tess. 4:16-17) ja kokoaa ”hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.” (Matt. 24:30-31). Tämä paljastuu myös ilmaisusta ”ja hän saapui Vanhaikäisen tykö, ja hänet saatettiin tämän eteen.” Kristus ei siis saavu maanpäälle vaan taivaaseen Isä Jumalan tykö. Jo Ellen G. White, seitsemän päivän adventisti -seuran perustaja, kiinnitti huomionsa tähän sanamuotoon oikeuttaakseen teoriansa profetian toteutumisesta jo 1844.² Selityksen mukaan Jeesus meni Isän tykö puhdistakseen taivaallisen temppelin. White esittää tuekseen monimutkaisia teologisia ajatusrakennelmia Vanhan Liiton vertauskuvista ym.

Samalla hän ohittaa näyn rinnakkaisuuden 1. Tess. 4:16-17:sta ja Joh. 14:3:een. Edellisessä Jeesus sanoi: ”vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.” Jeesuksen tullessa takaisin ensimmäistä kertaa Hän ei palaa maanpäälle vielä Israelin avuksi, vaan noutaa seurakuntansa sinne missä Hänkin on. Juuri tähän paluuseen Dan. 7:13 viittaa, koska Ihmisen Poika palaa taivaan pilvissä *Isän tykö* – ei maanpäälle. Miksi näky sitten ohittaa seitsemän vuoden vihan ajan ja siirtyy seurakunnan ylösotosta suoraan tuhatvuotiseen valtakuntaan? Uskon, että tähän löytyy kolme eri syytä:

1. Neljän pedon näyn yli 2500 vuotisessa tapahtumien sarjassa seitsemän vuotta on vain pieni katkos

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Pope_Leo_III#Significance

2 Ellen G. White: Suuri taistelu (Kirjatoimi 2005) sivu 272

sen yhtenäiseen kuvaukseen (profetia esimerkiksi ohittaa langobardien viisi vuotisen vallan Italiassa)

2. Koska Danielin 70. vuosiviikkoa käsitellään Danielin *kaikissa* näyissä niiden lopullisessa muodossaan, sitä ei ole tarpeellista huomioida enempää seitsemännen luvun ensimmäisessä täyttymyksessä.
3. Aivan kuin vuosiviikkonäky hyppää seurakunnan ajan ohitse, koska sillä ei ole merkitystä Israelin kannalta, neljän pedon näky hyppää 70. vuosiviikon yli koska sillä ei ole merkitystä seurakunnalle.

Onko 2016 se vuosi, jolloin seurakunta temmataan tuuliin ja pilviin ja Antikristuksen seitsenvuotinen vihan aika alkaa? Jos profetia kymmenestä sarvesta ja heitä seuraavasta pienestä sarvesta on toteutunut tähän asti näin täsmällisesti, pitäisi meidän odottaa vuotta 2016 koskevan ennustuksen täyttyvän aivan yhtä suurella varmuudella. Vuoden 2016 tueksi puhuu myös se, että tuon vuoden Yom Kippurina (lokakuun 12.) alkaa 50. riemuvuosi juutalaisten hallitsemasta Itä-Jerusalemista. Mooses käski muinaista Israelia pyhittämään joka seitsemäs vuosi sapatti vuodeksi ja laskemaan seitsemän vuosiviikkoa tai seitsemän sapattivuotta, kunnes seitsemännen sapattivuoden päättyessä alkaisi 50. vuosi, joka tuli julistaa riemuvuodeksi. 3. Moos. 25:9-13 kertoo tästä:

Ja seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä anna pasunan raikuen soida; sovituspäivänä antakaa pasunan soida koko maassanne. Ja pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa vapautus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon teille riemuvuosi; jokainen teistä saa silloin palata perintömaallensa ja sukunsa luo. Riemuvuosi olkoon teille viideskymmenes vuosi; älkää silloin kylväkö älkääkää jälkikasvua leikatko, älkääkää poimiko, mitä leikkaamattomissa viinipuissa on kasvanut. Sillä se on riemuvuosi, se olkoon teille pyhä; pelloilta syökää sen sato. Riemuvuotena saa jokainen teistä palata perintömaallensa.

Ottaen huomioon, että kaikilla Vanhan Liiton juhlapyhillä on myös vertauskuvallinen ja profeetallinen rooli, juutalaisen Itä-Jerusalemien seitsemäs sapattivuosi vuosina 2015 – 2016 ja tätä seuraava riemuvuosi vuosina 2016 – 2017 on profeetallisesti hyvin merkittävä ajanjakso. Joulukuussa 2017 tulee myös kuluneeksi 100 vuotta siitä, kun brittiläinen sotamarsalkka Edmund Alleby saapui Jerusalemin kuukausi Balfourin julistuksen jälkeen. Toukokuussa 2018 juhlitaan puolestaan Israelin perustamisen 70 -vuotisjuhliä. Tämä 70 vuoden ajanjakso toistuu profetioissa hyvin useasti. Daniel huomasi sen profeetallisena vuosilukuna, joka oli määrätty raunioituneen Jerusalemin ylle (Dan. 9:2, Jer. 29:10). Heti tämän jälkeen Daniel sai näkynsä 70:stä vuosiviikosta. Danielin kirja itse käsittää tuon 70 vuoden ajanjakson vuodesta 607 vuoteen 537 (Dan. 1:1 – 10:1), jolloin Kyyros Suuri antoi juutalaisille luvan palata Babylonin pakkosiirtolaisuudesta Jerusalemiin toisen temppelin rakentamiseksi (2. Aik. 36:22-23).

Prinssi Titus lähetti sotilaansa toisen temppelin turmioksi 70 vuotta Messiaan syntymän jälkeen (Jeesus tosin syntyi noin 4 vuotta ennen kristillisen ajan laskun alkua). Profeetallisessa 360 päivän kuukalenterissa 70 vuotta täyttyy Israelin perustamisesta jo keväällä 2017. Lasketaanko kolmannen temppelin perustukset juuri tuolloin? Dan. 8:13 – 14:sta mukaan tämä tapahtuu noin kymmenen kuukautta 70. vuosiviikon alkamisesta (Dan. 8:13, 9:27, 12:11-13). Tämäkin siten puhuisi vihan ajan alkamisesta vuonna 2016 (päivämääriä en uskalla asettaa, koska Herramme kielsi tekemästä näin). Seuraavassa luvussa annamme tälle vahvistukseksi vielä erään toisen profetian Danielin 12. luvussa.

Tässä luvussa olemme osoittaneet Danielin seitsemännen luvun näyn pienestä sarvesta esitäytyneen jo paavinvallassa. Koska näyn lopullinen täyttymys ruumiillistuu kuitenkin 70. vuosiviikon käynnistävässä yksilö-Antikristuksessa, tulisi sen esitäyttymyksen paavinvallassa heijastaa jollakin tavoin tämän lopullisen Antikristuksen olemusta. Ensimmäinen johtopäätös olisi tietysti, että Antikristus on esikuvansa mukaisesti Rooman piispa. Mutta kuten perustelimme jo kolmannen luvun alaotsikossa *Antikristus: Rooman viimeinen keisari?*, paljon todennäköisemmin hän on paavin kruunaama Rooman keisari Kaarle Suuren ja Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan Kaarle V:n jalanjäljissä. Paavinvalta nousi samaan aikaan, kun Rooman keisarius elpyi lännessä Kaarle Suurella ja hänen saksalaisissa seuraajissaan yli tuhannen vuoden ajaksi. Kaarle V oli viimeinen Saksan hallitsija, jonka paavi kruunasi roomalaisten keisariksi.

Protestanttien vainojen käynnistäjänä ja ensimmäisen maailmanlaajan siirtomaa Imperiumin hallitsijana Kaarle V oli yksi näkyvimpiä esikuvia Euroopan viimeiselle tyrannille, jonka Raamattu ennustaa hallitsevan planeetan kaikkia seitsemää manteretta ja taistelevan Kristuksen pyhiä vastaan (Dan. 7:23, Ilm. 13:7) Daniel näki tämän hallitsijan olevan Kaarle V:n tavoin Rooman keisari (Dan. 9:27). Myös Johannes todisti saman asian (Ilm. 13:1, 17:8,9). Paavinvallan aikainen Rooman keisarius jatkui Saksan kuninkaissa. Se alue mitä germaaniheimot asuttivat antiikin aikana tunnettiin roomalaisten kirjailijoiden taholta *Germaniana*. Tästä juontuu Saksan englanninkielinen nimi Germany. Juuri tältä alueelta lähti ne heimot, jotka jakoi antiikin Rooman kymmeneen kuningaskuntaan Dan. 7:24:n ennustuksen mukaisesti. Tällä alueella hallitsi myös Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan hallitsijat, jotka profetia yhdistää Antikristuksen edelläkävijöiksi. Tältä alueella nousi protestanttinen uskonpuhdistus ja sen jälkiseurauksena Iso Britannian ja Saksan maailmanvalta. Tämä pakanavalta veti maailman kahteen maailmansotaan, jonka seurauksena Berliinistä tuli rautaesiripun ja kylmän sodan keskusaukio.

Kun Berliinin muuri romahti marraskuussa 1989, maailmanjohtajat julistivat sen merkitsevän alkua uuden maailmanjärjestyksen – Ilm. 13:7:ssä ennustetun yhden maailman tulemukselle. Huomaatko historiallisen yhdysviivan, jonka profetia piirtää? Ensin näky osoittaa antiikin aikaiseen Germaniaan mainitessaan neljännen pedon kymmennen sarvea. Tämän jälkeen näky ”Pienestä Sarvesta” viittaa keskiaikana paavin kanssa liittoutuneeseen Pyhään saksalais-roomalaiseen keisarikuntaan (keskiajalla Saksa oli paavinvallan merkittävin tulkija). Uuden Ajan protestanttiseen Saksaan eli Preussiin ja sen seuraajiin Saksan keisarikuntaan (1871 – 1918) ja Kolmanteen Valtakuntaan (1933 – 45) viitataan taas Danielin 7:n ja 8:n luvun kolmannessa täyttymyksessä. Tätä asiaa käsittelemme tarkemmin seuraavassa luvussa. Viesti vaikuttaisi siten kristallin selvältä. Kaarle V:n ja Hitlerin seuraajana Antikristus on Saksan hallitsija, jonka paavi tulee kruunaamaan roomalaisten keisariksi. On kuitenkin myös mahdollista, että hän kruunaisi itse itsensä kuten Napoleon teki osoittaessaan valtansa olleen paavien yläpuolella.

EU:n kehityksen kaksi merkittävintä virstanpylvästä – vuoden 1957 *Rooman*

sopimus ja vuoden 2004 *Sopimus Euroopan perustuslaista* – allekirjoitettiin Roomassa. Tämä ennakoii Rooman olevan päänäyttämönä Unionin lopulliselle huipentumalle, kun Antikristus vihitään sen päämieheksi. Walesin Prinssi on täydellinen kandidaatti Rooman viimeisen keisarin rooliin, jonka useat keskiaikaiset profetiat nimesivät Charles-nimiseksi prinssiksi. Hän on Kaarle Suuren, ensimmäisen *Imperator Romanorum augustuksen*, Otto Suuren, ensimmäisen Pyhän saksalais-roomalaisen keisarin ja Fredrik Barbarossan, toisen keisarikunnan merkkihenkilön, suora jälkeläinen. Viimeinen paavin kruunaama pyhä saksalais-roomalainen keisari Kaarle V ja seitsenvuotisen sodan tuhasta Preussin suurvaltojen joukkoon nostanut Fredrik Suuri kuuluu taasen hänen esi-setiin.¹ Kahden kuuluisimman Rooman keisarin Kaarle Suuren ja Kaarle V:n tavoin heidän englantilainen kaimansa haluaa olla ”uskon puolustaja”, vaikkakin ilman määrittelevää *the* -artikkelia.

Charles myös polveutuu saksalaisista Saxe-Coburg-Gothan (nykyään Windsor) ja Battenbergin (nykyään Mountbatten) sukuista, mikä tekee hänestä *saksalaisen* prinssin. Yhtäläisyydet ovat niin silminnähtäviä, että meidän on pakko myöntää Walesin nykyisen Prinssin olevan viimeinen *Imperator Romanorum augustus*, jonka Raamattu identifioi varmuudella Antikristukseksi. Tämä kirjailija ei ole ensimmäinen, joka on huomionut Prinssi Charlesin yhteyden keskiajan roomalaiskatolisiin profetioihin Rooman viimeisestä keisarista tai Suuresta Monarkista. Tämä rinnastus löytyy jo kirjoituksesta nimeltä *Yksi valtaistuini, kaksi kruununtavoittelijaa, jota siteeraamme alapuolella lyhyesti*:

Ei ole epäilystään etteikö Suuren Monarkin odoteta avustavan paavia koko maan alistamisessa Euroopasta käsin. Tämä prinssi tulee olemaan työkaluna katolisen kirkon skisman parantamisessa. Nykyään katolisessa kirkosta on kolme haaraa, roomalaiskatolinen, anglikaaninen kirkko ja ortodoksiset tunnuskunnat Athanasiosin katolisessa suuntauksessa. Nämä kirjailijat sisältävät Arlesin Caesarin (469-543) ja Rabanus Maurusta (k. 856) lainataan ”Meidän valtuutettuina tohtorenaimme, jotka yhtyvät julistukseen että ajan loppua kohden Ranskan kuninkaiden yksi jälkeläisistä hallitsee koko Rooman Imperiumia; ja tulee olemaan Ranskan monarkeista suurin ja rotunsa viimeinen.” Nämä etevät tohtorit käsittävät hänen laskevan kruununsa ja valtikkansa Jerusalemissa merkiten Rooman ja kristillisten imperiumien loppua. Tämä toistetaan jälleen munkki Adsonin taholta (k. 992), joka sanoo, ”Tämä tulee olemaan Rooman Imperiumin loppu ja täyttymys ja välittömästi sen jälkeen Antikristus tulee” Magdeburgin Aikakirja (1100-luvulta) siteeraa [profetiaa] ”Keisari Kaarle Suuren ja Ranskan kuninkaiden verestä, joka nousee Charles-nimisenä keisarina, joka hallitsee keisarillisesti Euroopassa ja jonka kautta kirkon rappioitunut tila uudistetaan ja Imperiumin muinainen kunnia palautetaan.” Aystinger saksalainen (myös 1100-luvulla) sijoittaa tämän prinssin, joka on syntynyt Keisari Kaarlestä, viimeisiin päiviin. Hän perii lupauksen maan, so. Jerusalemin luvattun maan, ja uudistaa kirkon Euroopan keisarina.²

Samassa tekstissä Englannin kruununperillisen esitetään täyttävän profetian kriteerit, kun se huomauttaa että ”Charles, Irlannin ja Britannian Yhdistyneen Kuningakunnan kruununperillinen kantaa laillista oikeutta muinaisen ja Pyhän Rooman Keisarikunnan valtaviin alueisiin. Poliittisesti liikkeellä on joitakin hälyttäviä seurauksia. Kruunun tulisi Englannin kirkon päänä sulauttaa anglikaaniset ja roomalais-katoliset suuntaukset

1 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 78

2 <http://www.ccg.org/english/s/p026.html>

(Copyright©2001 Wade Cox) This paper may be freely copied and distributed provided it is copied in total with no alterations or deletions. The publisher's name and address and the copyright notice must be included. No charge may be levied on recipients of distributed copies. Brief quotations may be embodied in critical articles and reviews without breaching copyright.

yhteen ja tällainen sulautuma voisi mahdollistaa myös ortodoksien mukautumisen. Euroopan yhteisölle olisi helpompaa hyväksyä Monarkki, jolla on joitain vaateita monien maiden valtaistuimiin, sellaisten kuten Kreikan ja joka on läheistä sukua toisille kaikkialla Euroopassa.” Prinssin mahdollista valintaa EU:n tulevaksi johtajaksi enteilee jo hänen historialliset vierailunsa Brysseliin. Vuoden 1992 marraskuussa Prinssi matkasi Euroopan parlamenttiin ja piti puheen nimeltä *kaupankäynti ympäristössä* (Business in the Environment). Kruununperillisen toinen ja kolmas vierailu esiintyi helmikuussa 2008 ja 2011. ¹ Nämä kaikki vierailut oli tahdistettu Euroopan liittovaltio kehityksen ratkaiseviin vaiheisiin.

Ensimmäinen vierailu tapahtui yhdeksän kuukautta Unionin perustaneen Maastrichtin sopimuksen allekirjoituksen jälkeen. Toinen tapahtui kaksi kuukautta sen jälkeen, kun Euroopan johtajat allekirjoittivat Lissabonin sopimuksen, mikä korvasi tätä edeltäneet Rooman ja Maastrichtin sopimukset vieden EU:ta yhä keskitetympään liittovaltio malliin. Kolmas vierailu tapahtui taas kaksi kuukautta Euroopan ensimmäisen ulkoministeriön (viralliselta nimeltään Euroopan ulkosuhdehallinto) vihkimisen jälkeen 1. joulukuuta 2010. Jokainen näistä puheista vaati maailman taloussysteemin globaalia uusimista ilmastonmuutoksen uhan edessä. Vuoden 2008 puheessaan hän hehkutti, että ”yksikään ei olisi arvannut ilmastonmuutoksen tulevan Euroopan poliitikkojen ja kansalaisten päähuolenaiheeksi” ja julisti sen historialliseksi hetkeksi ”mitä varten Euroopan Unioni luotiin”. Hän myös sanoi kriisien edellyttävän hallituksia ”suurimpaan yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuteen mitä ollaan koskaan vielä nähty.”²

Julkisen ja yksityisen sektorin eli hallituksen omistaman kansantalouden ja yksityisten yritysten liitto tunnetaan historiallisesti *korporatismina* ja tämä oli fasististen hallitusten taloussysteemi. ”Julkisen-yksityisen sektorin kumppanuudessa ruumiillistuu se mitä Mussolini kutsui 'korporatismiksi' mikä on 'valtion ja yritysvallan yhdistyminen’”³ Heinäkuun 11. 1994 tele-evankelista Jack Van Impe huomioi, että ”tässä on mies joka haluaisi esittävänsä johtavaa roolia EU:ssa ja Uudessa Maailmanjärjestyksessä; hänen nimensä on Prinssi Charles.” Kaksi vuotta aikaisemmin hän näytti julkaisua, jonka kannessa oli Charlesin kuva otsikon huutaessa ”Minä haluan olla Euroopan kuningas”!⁴ Vaikka on epätodenkäistä, että Prinssi olisi antanut tällaista lausuntoa, *The Guardianin* paljastaa hänen suunnitteleman aktivisti-kuninkaan roolia, joka ”’puhuisi kansan puolesta ja kansalle’ puhujakorokkeilla kuten Euroopan parlamenttissa ja USA:n kongressissa.”⁵

Tämän kaiken informaation valossa ei tulisi yllättyä jos näkisimme Charlesin, joka tituleeraa itseään ”uskojen puolustajana”, astuvan eräänä päivänä Euroopan johtoon paavi Franciscusin käsien siunaamana esi-isiensä Kaarle Suuren ja Otto I:n jalanjäljissä. Samalla hänet saatetaan kruunata myös Kreikan kuninkaaksi ja islamilaisen maailman viimeiseksi kalifiksi. Muun muassa tähän syvennymme kirjani seuraavassa luvussa.

1 <http://www.princeofwales.gov.uk/the-prince-of-wales/royal-duties/countries-visited>

2 <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/7241617.stm>

3 <http://www.zerohedge.com/news/guest-post-public-private-partnership-another-phrase-fascism>

4 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 35

5 <http://www.theguardian.com/uk/2008/nov/17/monarchy-prince-charles-king-politics?uni=Article:in%20body%20link>

Osa 4

Pedon kansallisuus & perhehistoria

L u k u 1 1 / A

Kuinka Antikristuksen perhehistoria ennustetaan Danielin 11:sta luvussa? (Keskiäika)

Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin. – Dan. 8:8,9

Ja hänen sijaansa nousee keltoton, joka ei ollut saapa kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja anastaa juonilla kuninkuuden. – Dan. 11:21

Johtuen tässä luvussa esitetyn tietomäärän laajuudesta, olen jakanut sen kolmeen osaan: (a) keskiajan, (b) uuden ajan ja (c) nykyajan historiaan siten kuten ne ilmenevät Danielin näyissä. Mutta ennen kuin vastaamme luvun kysymykseen Danielin 11. luvun toisesta täyttymyksestä (osa c), on välttämätöntä paneutua ensin Danielin kirjan lukujen seitsemän ja kahdeksan kahteen kerronnaistäyttymykseen, joiden tehtävä on tarjota

lisäyksityiskohtia neljännen pakanavallan (Rooman) antiikin jälkeiseen historiaan samalla kun muodostavat rinnakkaiskuvauksen Johanneksen näkyyn kristikunnan historian seitsemästä vaiheesta (Ilm. 2 ja 3)¹. Antiikin jälkeinen Rooman historia esitellään osittain jo seitsemännen luvun alkuperäistäytymyksen ”Pienessä Sarvessa”. Tämä sarvi, joka ennusti paavillisen valtajärjestelmän synnyn Länsi-Euroopassa, jatkoi kuvapatsasnäkyä patsaan kahdesta jalasta (Länsi- ja Itä-Roomasta). Siinä kuin ”läntinen jalka” elpyi paavinvallassa, sen ”itäinen jalka” jatkui turkkilaisessa Ottomaanien Imperiumissa (1299 – 1923). Siinä kun seitsemännen luvun näky ”Pienestä Sarvesta” ennusti paaviuden nousun lännessä, kahdeksas luku ”Vähäpätöisestä Sarvesta” ennusti turkkilaisten nousun idässä. Kun 1700 luvulle tultaessa Paavien ja Ottomaanien ylivalta alkoi väistyä, heidän kruununsa otti vähitellen Britannia, Venäjä, Saksa ja Yhdysvallat. Myös näidenkin pakanavaltojen nousu ja tuho ilmoitettiin Danielille, kuten näytämme vielä tässä luvussa. Juuri tässä kohtaa tarvitaan ymmärrystä Danielin näkyjen kerronnais-täytymyksiin. Katsokaamme kuitenkin ensin profetian kuvaukseen paavinvallasta luvussa seitsemän.

Paavinvalta versus Daniel 7:n ”Pieni Sarvi”

Danielin seitsemännen luvun loppuosan vertailu myöhäisantiikin ja keskiajan aikaiseen Länsi-Euroopan historiaan todistaa, ettei Danielin profetiat katkenneet juutalaisten maastakarkoitukseen vuonna 70 jKr. Edellisessä luvussa havaitsimme kuinka neljännen pakanavallan kymmenen kuningasta nousi jo 400 -luvulla idän Bysantin Imperiumissa ja lännen germaanisissa kuningaskunnissa. Antiikin Rooman jakautuminen itään ja länteen ennustettiin kuvapatsasnäyssä, jossa patsaan kaksi jalkaa ja siitä haarautuvat kymmenen varvasta toteutui osittain jo vuosina 395 – 476. ”Pieni Sarvi” ennusti paavillisen kirkkovaltion synnyn Keski-Italiassa vuonna 756, jonka edestä pudonneet kolme sarvea kuvasi tätä edeltänyttä herulien, ostrogoottien ja bysantilaisen Ravennan Ekserkaatin valtaa Romulus Augustuluksen, Länsi-Rooman viimeisen keisarin, jälkeisessä Italiassa. Enkelin mukaan tämä sarvi ”puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.” (j. 25) Näyssä myös sanotaan, että sillä oli ”herjauksia puhuva suu” ja että se ”näytti suuremmalta kuin ne muut” (j. 20).

Tämä sarvi, joka esittää itse Antikristusta, on täsmällinen kuvaus paavinvallasta, joka oli pelkkä varjo siitä lopullisesta tyrannista, jonka tulisi ilmestyä paavinvallan 1260 vuoden valtakauden päätyttyä (so. 2016). Paavinvalta nousi ensin *pienenä* valtakuntana Keski-Italiassa, kuten näky sarvea alussa kuvaakin. Daniel kuitenkin näkee sen kasvavan ”suuremmaksi kuin ne muut”, jolloin hänelle annetaan ”herjauksia puhuva suu”. Tämä totetui vuoteen 1204 mennessä, kun läntiset ristiretkelijät ja heidän toimeksiantajansa Rooman piispa alistui Bysantin keisarikunnan, joka oli Roomaa 400 -luvulla hallinneesta kymmenestä kuninkaasta viimeinen. Juuri tuolloin paavinvalta saavutti sen kliimaksinsa. Tuona vuonna Pyhän Pietarin istuimella hallitsi Innocentius III (1198 – 1216), jonka on yleisesti ajateltu olleen kaikkien aikojen vaikutusvaltaisimman paavi ja Euroopan todellinen

¹ Ks. luku 10, Kristikunnan historia Danielin kirjassa.

hallitsija. Wikipedian mukaan ”Paavi Innocentius III:n vallan aikana paavius oli valtansa huipussa. Omana aikanaan häntä pidettiin Euroopan voimakkaimpana henkilönä.”¹

Hän ei ollut vain Saksan ja Ranskan hallitsijoiden yläpuolella, mutta ”1207 Innocentius III asetti Englannin valtakunnankiroukseen siihen asti kunnes Kuningas Juhana teki kuningaskunnastaan läänin Paaville, mikä valmistui vuosittaisella kunniaosoituksella, jossa sanottiin 'me tarjoamme ja vapaasti luovutamme...meidän herrallemme Paavi Innocentius III:lle ja hänen katolisille seuraajilleen, koko Englannin kuningaskunnan ja koko Irlannin kuningakunnan kaikkine heille kuuluvine oikeuksineen, mukaanlukien syntiemme anteeksianto.’”² Mutta neljännen ristiretken ansiosta Innocentius III ei hallinnut vain Länsi-Eurooppaa (entistä Länsi-Roomaa), mutta myös Bysantin Imperiumia (entistä Itä-Roomaa), jonka tilalle Ranska perusti 1204 Latinalaisen Imperiumin. Myös Palestiina oli yhä ristiretkeilijöiden hallussa, vaikka tuohon aikaan Jerusalem oli jo menetetty Saladinille.³ Innocentius III:n valta Pyhässä Maassa on myös yksi syy siihen miksi meidän tulisi uskoa näyn Pienestä Sarvesta täyttyneen paaviudessa.⁴

Kaikki Danielin näyissä mainitut neljä pakanavaltaa oli erottamattomasti yhteydessä Juudean historiaan. Niin Uus-Babylonia, Persia, helleeninen maailmanvalta, kuin Rooma hallitsi Juudeaa ja vaikutti olennaisesti Danielin kansan historiaan. Bysantin valta Pyhässä Maassa oli suoraa seurausta niistä tapahtumista, joita Danielin vuosiviikkonäky kuvailee mainitessaan pyhäkön hävittävän ”hyökkäävän kansan ruhtinaan”. Kun Bysantin valta kukistui 1204 (vaikka lopullinen tuho seurasi vasta 1453), sen paikan otti läntinen paavinvalta Innocentius III:n ja hänen seuraajiensa käsissä. Aivan kuin 70 jKr. Juudeaa oli hallinnut pakanallinen Rooma, nyt sitä hallitsi paavillinen Rooma. Aivan kuin Prinssi Titus aloitti juutalaisten vainot Juudeassa, Paavinvalta aloitti juutalaisten vainot Euroopassa kutsumalla kokoon antisemiittisen neljännen lateraanikonsiilin samaan aikaan kun juutalaiset oli eri puolilla Eurooppaa katolisen ristiretkeilijöiden suorittamien veristen pogromien kohteina.⁵

Innocentius III:n aikakaudella paaviudelle myös annettiin ”herjauksia puhuva suu”, kun hän määräsi että yksi paavien titteleistä tulisi olla ”Kristuksen Sijainen” (Vicarius Christi), mikä on paavin toinen arvonimi *Rooman Piispan* ohella.⁶ Tämä tekee paaviudesta antikristuksen jo Pyhän Istuimen oman määritelmän mukaan, koska latinan kielessä Vicarius Christi on vain synonyymi sanalle Anti-Christus. (Anti = jotakin vastaan tai jonkin sijalla. Vicarius = jonkin sijainen, korvike) Adventistien verkkosivulla opetetaan:

Miten Raamattu määrittelee Jumalan pilkkaamisen? Jeesusta vastaan tehdyssä salahankkeessa Häntä syytettiin jumalanpilkasta: ”Sinä teet itsesi jumalaksi, vaikka olet ihminen!” (Joh. 10:33.) Toiseltaisesta

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Innocent_III#Feudal_power_over_Europe

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Pope#Political_role

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Kingdom_of_Jerusalem

4 1200-luvulla hallinnut Mongoli Imperiumi oli historian toiseksi suurin maailmanvalta, mutta profetia sivuuttaa sen koska sillä ei ollut samanlaista yhteyttä Jerusalemiin ja juutalaisiin mitä paavinvallalla oli.

5 Roomalaiskatolisten apologeettien mukaan neljännen lateraanikonsiilin tarkoituksena oli suojella juutalaisia näiltä pogromeilta, mutta argumentti ei eroa juuri islamin apologeeteiltä, jotka myös esittävät, että *dhimmi*-systeemin tarkoitus olisikin ollut myötätuntoinen, kristittyjen ja juutalaisten suojelu väkivallalta.

6 http://en.wikipedia.org/wiki/Vicar_of_Christ#Use_for_the_popes

”jumalanpilkasta” luemme Luuk. 5:21: ”Mikä mies tämä on? Hän herjaa Jumalaa, kun puhuu noin. Kuka muu kuin Jumala voi antaa syntejä anteeksi?” Molemmat mainitut jumalanpilkan muodot ilmenevät paavin-vallassa. (”Tässä maailmassa me olemme Kaikkivaltiaan Jumalan sijassa.” Paavi Leo XIII:n ensyklopedia, 20.6.1894.) Paavia kutsutaan usein myös nimellä 'Pyhä Isä', vaikka Jeesus kielsi puhuttelemasta näin ihmisiä (Matt. 23:9), sillä tämä nimitys kuuluu ainoastaan Taivaalliselle Isälle (Joh. 17:11).”¹

1200 -luvulla paavius alkoi myös ”hävittää Korkeimman pyhiä”, sillä inkivisito alkoi juuri Innocentius III:n valtakaudella hänen määrätessään vuonna 1209 albigenssiritiretken kataareja vastaan ja valdesilaisten vainon 1215² (valdesilaiset olivat raamatullisesti hyvin tervehenkinen evankelinen ryhmä, joka esim. hylkäsi opin kiirastulesta ”Antikristuksen keksintönä”³). Mutta tämän sarven ei vain kerrota vainoavan pyhiä: jae 21 kertoo, että se sotii heitä vastaan. Todellakin, protestanttisen uskonpuhdistuksen jälkeen paavinvalta oli kirjaimellisesti sodassa pyhiä vastaan, kun se taisteli protestantismiin kääntynyttä Englantia, Alankomaiden tasavaltaa, Preussia, Ruotsia ja muita protestanttisia valtoja vastaan 1500 -luvun uskonsodissa ja 1600 -luvulla kolmikymmenvuotisessa sodassa.

Mutta mitä tulee aikojen ja lakien muuttamiseen, tämä kirjailija ei usko että tässä puhuttaisiin sapatin korvaamisesta sunnuntailla, kuten adventistit opettavat:

Vielä sanotaan: ”...pyrkii muuttamaan juhla-ajat ja lain”. Paavillinen järjestelmä todella muutti Jumalan lain, kymmenen käskyä: se poisti katekismuksesta toisen käsky, joka kieltää kumartamista ja palvelemasta patsaita ja jumalankuvia sekä muutti neljännen käskyn, joka velvoittaa pyhittämään sapatin ja on ainoa ”aikaa” koskeva käsky, siirtämällä Jumalan lepopäivän viikon seitsemänneltä päivältä ensimmäiselle päivälle. (Vrt. 2. Tess. 2:3,4; Ps. 94:20.) Se muutti jumalan-palveluksen ”ajan”. Asetettiin väärä palveluksen päivä. Alkuperäisen muuttumattoman seitsemännen päivän sapatin (vrt. 2. Moos. 20:8-11; 31:13,16,17; Hes. 20:12; Jes. 56:2,3,6,7; Ps. 89:35; Hebr. 4:10,11; Jaak.2:10) sijaan, jota Kristus ja apostolit viettivät (Luuk. 4:16; Matt. 24:20; Apt. 13.42; Hebr. 4:10,11), tuli viikon ensimmäinen päivä (pakanallinen ”auringon päivä”), jota Jumala ei koskaan ole määrännyt Jumalanpalveluksen päiväksi, vaan jonka hyväksymisestä hän jopa on varoittanut kansaansa (Ilm. 14:9-11; 16:2; 19:20; vrt. Hes. 8:16-18).

Adventistien selityksen mukaan ”ajat ja laki” Dan. 7:25:ssä viittaisi Mooseksen lakiin, jossa ”aika” tarkoittaisi kolmatta käskyä, joka on ainoa ”aikaan” viittaava käsky. Mutta viittaako ”laki” tässä Mooseksen lakiin vai Kristuksen lakiin (Gal. 6:2)? Entä onko jälkimmäisessä sijaa sapatin-käskylle? Koska näky Pienestä Sarvesta viittaa seurakunnan aikaan, tulee ”laki” tarkoittaa tässä Kristuksen lakia eikä Mooseksen. Miten nämä kaksi eroavat sitten toisistaan? Matt. 5:17:sta Jeesus sanoi, että Hän ei tullut kumoamaan lakia tai profeettoja vaan täyttämään ne. Jeesus itse on lain täyttymys, sillä vain Hän kykeni täyttämään lain täydellisesti. Samalla kun Hän täytti Mooseksen lain Hän toi myös uuden lain, minkä UT tuntee Kristuksen lakina. Kun Jeesus julisti viimeisellä ehtoollisella Hänen ruumiiseensa ja vereensä perustetun Uuden Liiton (Luuk. 22:20), Hän sanoi: ”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.” (Joh. 13:34)

Joh. 15:10:ssä Hän sanoi ”Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun

1 <http://www.mefag.com/fin>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Inquisition#Historical_background

3 <http://en.wikipedia.org/wiki/Waldensians>

rakkaudessani, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.” Jakeissa 12 ja 13 Hän täsmentää, ”Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut. Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä.” Uudessa Liitossa annettu uusi käsky ei ole 11. käsky – se ei ole kymmen käskyn laajennus, vaan sen kiteytys, sen täydellistyminen. Kun Jeesukselta kysyttiin, että mikä on Mooseksen käskyistä tärkein, Hän vastasi: ”Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa; ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi'. Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä.” (Mark. 12:29-30)

Paavalin mukaan seurakunta täyttää Kristuksen lain, kun Hänen ruumiinsa jäsenet kantavat toistensa kuormia (Gal. 6:2). Uudessa Liitossa, jonka ydin on rakkauden kaksoiskäskyssä, sapattia koskeva käsky ei ole enää olennainen.¹ Edellisessä tekstissä mainitut Ilm. 14:9-11; 16:2; 19:20 koskevat Ilmestyskirjan pedon merkkiä, jonka adventistit liittävät melko keinotekoisesti sunnuntain pyhittämiseen lepopäiväksi. Teijo-Kalevi Lusa valaisee tätä aihetta hyvin kirjassaan Lopun Ajan Salaiset Kansiot:

Tässä yhteydessä haluan sanoa muutaman sanan myös adventistien opetuksesta. Teen sen siksi, että edellisen kirjani ilmestyttyä sain paljon postia adventisteilta. He yrittivät turhaan vakuuttaa minua erään kumallisen oppinsa raamatullisuudesta. Adventisteilla on näet oma erikoinen oppinsa pedon merkistä. Se on heidän mukaansa väärä sapatti eli lepopäivän viettäminen sunnuntaina. Oikea sapatti on lauantai ja se on adventistien mukaan Jumalan sinetti. Väärä sapatti on taas pedon merkki. Peto pyrkii muuttamaan ”ajat ja lain” esimerkiksi siirtämällä sapatin väärälle paikalle (Dan. 7:25). Alkuperäinen sapatti oli todellakin lauantai, mutta varhainen kirkko siirsi sen sunnuntaiksi Jeesuksen ylösnousemuksen kunniaksi. Adventistit tekevät sapattikysymyksestä oman keskeisen erityisoppinsa, vaikka Uusi testamentti aivan selvästi monessa kohdassa sanoo, ettei sapatin viettämisellä ole väliä. Sapatti käsky on Kristuksessa täytetty. Jeesuksen täytetyn työn jälkeen kristityt elävät jatkuvassa sapatissa, ja tulevassa tuhatvuotisessa valtakunnassa tämä lepo toteutuu täydellisesti (Heb. 4:3-11). Paavali opettaa: ”Älköön siis kukaan teitä tuomitko... minkään juhlan tai uudenkuun sapatin johdosta.” (Kol. 2:16). ”Toinen pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kukin olkoon omassa mielissään täysin varma.” (Room. 14:5). Taidatkos sen selkeämmin sanoa!

Uudestaan lain alle joutuneita galatalaisia Paavali moittii toteamalla: ”Nyt sitävastoin, kun olette tulleet tuntemaan Jumalan ja, mikä enemmän on, kun Jumala tuntee heidät, kuinka te jälleen käännytte noiden heikkojen ja köyhien alkeisvoimien puoleen, joiden orjiksi taas uudestaan tahdotte tulla? **Te otatte vaarin päivistä ja kuukausista ja juhla-ajoista ja vuosista. Minä pelkään teidän tähtenne, että olen ehkä turhaan teistä vaivaa nähnyt.**” (Gal. 4:9-11) Sapatti on ns. ehdonvallan asia, jonka viettämisessä jokaisella kristityllä on omantunnonvapaus. Uuden testamentin valossa adventisten sapattioppi on täysin lainomainen ja evankeliselle hengelle vieras. Me emme elä lain alla vaan armon alla. Sapattiopetus tekee armoliitosta uuden lakiliiton. Sapatin liittäminen pedon merkkiin on kovin keinotekoista, teennäistä ja kaukaa haettua raamatunselitystä. Siihen ei päästä lankeamatta melkoiseen mielivaltaisuuteen ja tekemättä Raamatun kirjaimelliselle merkitykselle väkivaltaa. Uuden testamentin mukaan Jumalan sinetti on Pyhä Henki, ei suinkaan sapatti (Ef. 1:13 ja 4:30) Leo Meller on käsitellyt sapattikysymystä perusteellisesti ja tyhjentävästi neljän opetusasetin albumissaan *Sapatti, sunnuntai ha pedon merkki* (Kuva ja Sana, albumi nro 44). Tämä opetuskokonaisuus käsittää kaikkiaan kuusi raamatuntutuntia. Joten jos joku haluaa vankkaa lisäselvitystä

1 <http://www.gotquestions.org/law-of-Christ.html>

aiheesta hankkikoon mainitun albumin. Väärä käsitys pedon merkistä on vaarallinen, ja se on syytä oikaista.¹

Vaikka jotkin Vanhan Testamentin profetiat (esim. Jes. 56:6-8) viittaisivat siihen, että tuhatvuotisessa valtakunnassa pakanatkin viettävät sapatia, ei seurakunnalta ole tällaista missään kohtaa Uutta Testamenttia velvoitettu. Mutta jos Dan. 7:25 ei viittaa sapatin muuttamiseen, niin mihin sitten? Tässä kohtaa käytetty heprean sana ei viittaa juhla-aikoihin, sillä näistä Raamattu käyttää sanaa *Moed* (Strong 4150). Esimerkkinä tästä on vaikkapa seuraava kohta: ”Hän särki aitauksensa niinkuin puutarhan aidan, hävitti juhlanvietto-paikkansa. Herra on saattanut unhotuksiin Siionissa juhla-ajat [Moed] ja sapatit ja on kiivaassa suuttumuksessaan pitänyt halpana kuninkaat ja papit ”(Val. 2:6).² Sen sijaan Dan. 7:25:ssä käytetty sana ”ajoille” on *zeman* (Strong 2166)³, mitä käytetään kun puhutaan suurista ennaltamääräytyistä historiallisista ajanjaksoista – eli epookeista. Wiktionary määrittelee epookin seuraavasti:

1. historiallinen aikakausi, (ajan)jakso, vaihe *Pleistoseeniepookki*. *Holoseeniepookki*.

2. ajanlaskun kiintopiste, ajankohta, käännekohta, josta uusi aikakausi alkaa

3. (*geologia*) geologisen ajanlaskun miljoonia vuosia käsittävä taso; muodostavat kauden⁴

Tämä määritelmä voidaan vahvistaa seuraavista jakeista: ”Hän [Jumala] muuttaa ajat ja hetket, [zeman] hän syöksee kuninkaat vallasta ja korottaa kuninkaat valtaan, hän antaa viisaille viisauden ja taidollisille ymmärryksen.” (Dan. 2:21) ”Ja muiltakin pedoilta otettiin valta pois; niiden elämän pituus oli määrätty aikaa ja hetkeä [zeman] myöten.” (Dan. 7:12) ”...se sarvi, jonka minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät, siihen asti kunnes Vanhaikäinen tuli ja oikeus annettiin Korkeimman pyhille ja aika [zeman] joutui ja pyhät saivat omaksensa valtakunnan.” (j. 22)⁵ Joten Dan. 7:25:ssä ”ajat” viittaakin suuriin historiallisiin epookkeihin, ei kuukausijuhliin tai sapatteihin. Eli profetian mukaan paavinvalta tulisi muuttamaan pitkiä historiallisia ajanjaksoja. Eikö näin juuri täsmälleen käynyt? Paavinvalta on määritellyt Euroopan historian jaksottamista lukuisiin eri epookkeihin. Antiikki päättyi paaviuden nousuun. Sydänkeskiaika alkoi ristiretkien merkeissä. Uusi aika alkoi uskonpuhdistuksesta. Euroopan nykyinen aikakausi alkoi Ranskan vallankumouksesta, jossa Rooman kirkko menetti käskyvaltansa maallisiin valtakuntiin. Tässä mielessä Rooman kirkko ja sen paavit on muuttanut aikakausia ja hetkiä (ver. Dan. 2:21).

Entä sitten ”lain” muuttaminen? Kuten edellä sanoimme, tässä ”lailla” ei viitata Mooseksen lakiin vaan Kristuksen lakiin. Paavinvalta ei muuta Mooseksen lakia vaan Kristuksen lain. Tämä tarkoittaa, että paavinvalta muuttaa Jeesuksen viimeisellä ehtoollisella antaman käskyn, että kristityt rakastaisivat toinen toistaan niinkuin Hän on rakastanut meitä, kun se määrää inkvisitiossa toisten kristittyjen murhaamisen. Toisaalta ”laki” voi tarkoittaa myös antiikin Rooman lakia, jonka paavinvalta muutti (tai päivitti) 1100 -luvulla Länsi-Euroopassa keisari Justinianuksen 530 -luvulla kirjoitettamaan *Corpus*

1 Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot (KUVA JA SANA, 2004), sivut 83-84

2 <http://biblehub.com/text/lamentations/2-6.htm>

3 <http://biblehub.com/text/daniel/7-25.htm>

4 <http://fi.wiktionary.org/wiki/epookki>

5 <http://biblehub.com/hebrew/2166.htm>

iuris civilis -lakiin, mistä tuli koko läntisen oikeusjärjestelmän perusta.¹

Tyatiran seurakunta Baabelin vankeudessa

Ilmestyskirjassa paavinvallan aikakautta vastaa Jeesuksen viesti Tyatiran seurakunnalle. Tyatiran seurakuntakausi seurasi Efeson (Vähä-Aasian seurakunta Johanneksen aikana), Smyrnan (100 -200 -lukujen marttyyri-seurakunta) ja Pergamon (Rooman valtioon liitetty nikealainen tai bysantilainen kristinusko ja sen kulttuurillinen perillinen – kreikkalais-ortodoksisuus) seurakuntakausia. Kirkkohistoriallisesti Tyatira seurasi Pergamon eli kreikkalaisortodoksisuuden valtakautta vuosina 380 – 1204, mikä vastasi Bysantin Imperiumin herruutta tuona ajanjaksona. Pergamon kausi päättyi neljänteen ristiretkeen, kun roomalaiskatolinen Länsi-Eurooppa alistui Bysantin vallan ja ilmestyi johtavaksi kristilliseksi valtiomahdiksi. Tyatiran seurakuntakausi päättyi joko seitsenvuotiseen sotaan, jolloin protestanttinen Englanti nousi Euroopan kärkimaaksi, tai Ranskan vallankumoukseen, missä katolisen kirkon ylivalta päättyi Länsi-Euroopassa.

Tyatiralaiset ei kuvaa Rooman kirkon vainoissa eläneitä seurakuntia, kuten valdesilaisia, luterilaisia tai kalvinisteja. Näille seurakunnille on oma paikka Johanneksen ilmestyksessä. Tyatira kuvaa sen sijaan todellista Kristuksen seurakuntaa roomalaiskatolisen kirkon sisällä. Vaikka Rooman Kirkko itsessään hierarkisena kirkkolaitoksena on antikristillinen instituutio (Dan. 7:25), tämä ei tarkoita etteikö kirkon yksittäisissä jäsenissä voisi elää niitä, joiden nimi on kirjoitettu teurastetun Karitsan elämäkirjaan (Ilm. 3:5). Jeesuksen mukaan jokainen puu tunnetaan sen hedelmistään (Matt. 7:15-19). Roomalaiskatolisen kirkon piirissä on ollut monia Jeesuksen seuraajia, jotka on kantanut Kristuksen rakkauden mukaisia hyviä hedelmiä (Piispa Las Casas, Äiti Teresa jne.) Samalla paavinvallan itsensä hedelmät ovat olleet kaikkia muuta kuin sen rakkauden heijastumia, jota Kristus osoitti maailmalle. Jeesus profetoi Tyatiran seurakunnalle:

[Tunnustus] *Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset. [Kritiikki] Mutta se minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. Ja minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan. Katso, minä syöksen hänet tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, minä syöksen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistansa; ja hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut ja sydämet; ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan. [Kehoitus] Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä sanon: en minä pane teidän päällenne muuta kuormaa; pitääkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen. Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita, ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat heidät särjetään - niinkuin minäkin sen vallan Isältäni sain - ja minä annan hänelle kointähden. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. (Ilm. 2:19-29)*

Tästä profetiasta Pöllänen kirjoittaa: ”Tyatiran seurakunnalle lähetetyssä kirjeessä

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Corpus_Juris_Civilis

sanotaan: 'Pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen' (Ilm. 2:25). Tämä on vakuuttava todiste siitä, että nämä sanomat viittaavat myös seurakunnan historiaan. Viimeistään turkkilaisvallan aikana kaikki Ilmestyskirjan luvuissa 2 ja 3 mainitut seurakunnat hävisivät, osa ehkä jo satoja vuosia sitten ja viimeisetkin viimeistään vuosina 1922-23, jolloin Turkin painostuksesta puolitoista miljoonaa kreikkalaista joutui muuttamaan yli 3000-vuotisilta asuinsijoiltaan Vähä-Aasiaan joonialaisalueelta. Kuitenkin Jeesus sanoo, että 'tyatiralaisia' on vielä hänen tulemuksensa aikaanakin. Tyatiran tyyppinen seurakunta ja sitä vastaavan seurakuntajakson kirkollinen muoto on siis olemassa, kun hän tulee. Tyatiran seurakuntajakso oli noin vuosina 607-1517. Se oli pimeintä keskiaikaa ja syvintä katolisuuden vallan aikaa. Ilmestyskirja 2:25 näyttää toteavan, että kaikista katolisen kirkon erheistä huolimatta siellä on myös oikeita uskovia vielä Jeesuksen tulemuksessakin. Jotkut sanovat karismaattisia katolisia olevan noin 200 miljoonaa, Herra tietää onko niin.”¹ Hieman myöhemmin Pöllänen jatkaa:

Moitteet ja kiitokset. Ilmestyskirjan seitsemästä seurakunnasta vain Pergamoa ja Tyatiraa nuhdeltiin epäjumalille uhratun syömisestä ja haureudesta. Viesti on seurakuntajaksoja ajatellen selvä: juuri niiden aikana 300 -luvulta lähtien roomalaisen ja jopa baabelilaisen pakanuuden, erityisesti mysteer- eli sakramenttiuskontojen, vaikutus tunkeutui kirkkoon. Mysteeriuskontojen tapaan kirkko kehitti omat pyhät riittinsä, joita idässä sanottiin mysteeriöiksi ja lännessä sakramenteiksi. Niiden lukumäärä vakiintui seitsemäksi jo 700-luvulla, mutta dogmiksi ne vahvistettiin vasta vuonna 1439. Pakanoiden epäjumalankuvien kumartamisen tilalle tuli Marian ja pyhimysten kuvien kumartaminen ja niin edelleen. Kirkosta tuli kristinuskon ja pakanuuden sekoitus, jossa Kristus ja Sana eivät todellisuudessa nimeksikään hallitse. Kirkko ei ole ”kihlattu yhdelle miehelle”, Jeesukselle, vaan on suhteissa ”muihinkin miehiin”, kuten ”maan kuninkaisiin” (Ilm. 17:1-2, 18:3). Se on hengellistä haureutta ja osallistumista ”epäjumalille uhratun syömiseen”, sillä maan kuninkaateivät ole joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta palvelleet Herraa, vaan muita jumalia. Suurissa kansan- ja valtionkirkoissa tällainen jatkuu edelleen, muissakin kuin Rooman kirkossa.

Herra antaa tyariralaisille tunnustusta heidän teoistaan, uskostaan, palveluksestaan ja kärsivällisyydestään ja että ne ovat ajan myötä lisääntyneet (Ilm. 2:19). Tämä on hämmästyttävää, sillä Tyatiran jaksoa seuraavan Sardeen seurakuntajakson aikana Luther ynnä muut leimasivat katolisuudessa ilmenevät teot melkein kokonaan arvottomiksi ansioteoiksi, joilla pyrittiin pelastuksen ansaitsemiseen, kun uskoa lahjavanhurskauteen ei ollut. Mutta Herra, joka on sydänten tuntija, tunnustaa tyatiralaisten teot, rakkauden, uskon ja kärsivällisyyden, eli on varmaa, että esimerkiksi fransiskaani ja monien muiden palvelustyössä oli paljon enemmän oikeaa uskosta ja rakkaudesta tulevaa motiivia kuin uskonpuhdistajat luulivatkaan. Fransiskaanimunkisto perustettiin 1200 -luvun alussa ja monia muita palvelevia järjestöjä 1200-1300 -luvulla, eli Tyatiran seurakuntajakson loppua kohti teot ja palvelu lisääntyivät, niin kuin Herra sanoi. Hyvät teot, joiden motiivi on oikea, osoittavat tekijöidensä pyhittyneisyyttä. 1500 -luvulla uskonpuhdistajat korostivat lahjaksi saatua vanhurskautta ja ansiotekojen kelvottomuutta niin voimakkaasti, että se osaltaan johti pyhityksen eli oikeista motiiveista nousevien hyvien tekojen ja palvelun vähättelyyn, ehkä vastustamiseenkin. Tästä tuli Herran nuhde Sardeen seurakunnan enkelille: ”Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. Herää... sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydelliseksi...”

On hätkähdyttävää, että Herra tunnustaa ja hyväksyy ainakin osan katolisuuden ajan teoista, mutta moittii uskonpuhdistuksen ajan kuollutta uskoa ja tekoja tai niiden puutetta. Usko ilman tekoja eli pyhitystä, joka johtaa rakkauden tekoihin, on kuollut, sanoo Jaakob kirjeessään. Siis pelkkä oikeaan oppiin vetoaminen,

1 Pöllänen: *Viimeinen Elonkorjuu – Ilmestyskirjan Sanoma* (2009, Aikamedia). Sivut 72

olkoon se kuinka ”puhdas” tahansa, ilmentääkin useimmiten kuollutta uskoa. Tässäkö on syy, miksi esimerkiksi Luther niin kovin vähätteli ja vastusti Jaakobin kirjettä? Pääosaltaan sanoma Tyatiralle on kuitenkin moitteita eksytyksistä. Yksi syy niihin on selvä: Tyatiran kristityillä ei ollut paljoa Sanan valoa, sillä vuonna 1229 Raamattu kiellettiin maallikoilta, eikä niitä kansankielisinä edes ollut. Messut olivat latinankielisiä, jota rahvas ei osannut hyvin tai ei juuri laiinkaan. Tätä oli pimeä keskiaika! Tyatiran seurakuntajaksoa ajatellen Iisebelin osuus jää arvoitukselliseksi, ellei sillä yksinkertaisesti tarkoiteta koko paavillista kirkon organisaatiota ja sitä henkivaltaa, joka sai kirkon otteeseensa ja ohjasi sen hengellisen haureuden tiellä ja kuvien kumartamisen tielle, niin kuin Vanhan testamentin Iisebel ja hänen takanaan ollut pakanallinen henkivalta tekivät Israelille.¹

Pöllänen ehdottaa, että Tyatiran yhteydessä mainittu ”nainen”, Iisebel, viittaisi juuri Rooman kirkkoon voidaan vahvistaa profetian rinnakkaisuudesta Ilmestyskirjan 17:sta lukuun pedolla ratsastavasta portosta. Samoin kuin pedolla ratsastava portto, myös Tyatiran seurakunnan ”nainen” on haureellinen nainen. Samoin kuin 17:sta luvun portolla, myös Tyatiran ”naisella” on lapsia, haureellisista suhteista syntyneitä äpäriä (Ilm. 2:23, 17:5). Pedolla ratsastavan porton yhteys Roomaan, ”ikuiseen kaupunkiin”, joka perimätiedon mukaan perustettiin seitsemän kukkulan päälle, paljastuu jakeesta yhdeksän: ”Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös seitsemän kuningasta”. Wikipedia selittää:

Monet Raamatun tutkijat uskovat, että ”Babylon” on vertauskuva pakanalliselle Rooman Keisarikunnalle aikana, jolloin se vainosi kristittyjä ennen vuoden 313 Milanon Ediktiä... Eran ilmestyksessä, Baarukin apokalypsissa ja Sibyllan oraakkeleissa ”Babylon” on kryptinen nimi, jota käytetään viittaamaan Roomaan. Reinhard Feldmeier spekuloi, että ”Babylon” olisi viittaus Roomaan 1. Pie. 5:13:sta. Ilm. 17:9:ssä hänen sanotaan istuvan ”seitsemän vuoren päällä”, mikä yleensä ymmärretään Rooman seitsemänä vuorena. Roomalainen kolikko, joka lyötiin keisari Vespasianuksen aikana (70 jKr.) kuvaa Rooman naisena, joka istuu seitsemän vuoren päällä. *International Standard Bible Encyclopedian mukaan* ”Tähän Babyloniin yhdistetyt ominaisuudet sopivat Roomaan enemmän kuin mihinkään toiseen tuona ajan kaupunkiin: (a) koska se hallitsi maan kuninkaita (Ilm. 17:18); (b) koska se istui seitsemän vuoren päällä (Ilm. 17:9); (c) koska se oli maailman kaupankäynnin keskus (Ilm. 18:3, 11–13); (d) koska se oli kansojen turmelija (Ilm. 17:2; 18:3; 19:2); (e) koska se vainosi pyhiä (Revelation 17:6).”²

Uskonpuhdistajien historisistinen eskatologia identifioi Babylonin porton pakanallisen Rooman sijasta paavilliseen Roomaan tai Rooman kirkkoon. Tälle he löysivät tukea siitä, että Kirjoituksissa naisen symboli ei viittaa vain pakanakansoihin ja niiden pääkaupunkeihin, mutta myös Israeliin ja seurakuntaan (Jer. 6:2, 50:42, Hoos. 1:2, Ef. 5:31-32, Ilm. 12:1, 17:5, 19:7). Siten, aivan kuin seurakunta on sen päälle eli Kristukselle kihlattu morsian (Ef. 5:23), on Ilmestyskirjan portto tästä ruumiista eronnut haureellinen seurakunta-portto, joka ei ole ollut uskollinen päälleen ja kuninkaalleen vaan tehnyt huorin tämän maailman hallitsijoiden kanssa (Ilm. 17:2). Tämä seurakunta-portto ei ole pakanakansoista erotettu pyhien yhteisö, jonka Kristus osti itselleen kuningaskunnaksi ja papeiksi, hallitakseen heidän kanssaan tuhatvuotisessa valtakunnassa (Ilm. 5:9-10), vaan nykyisen turmeltuneen maailmanajan kuninkaiden kanssahallitsija, kuningatar, joka ”sanoo sydämessään: 'Minä istun kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä.'”

1 Pöllänen: *Viimeinen Elonkorjuu – Ilmestyskirjan Sanoma* (2009, Aikamedia). Sivut 74-76

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Whore_of_Babylon#Rome_and_the_Roman_Empire

(Ilm. 18:7) Tämä on hengellistä haureutta, johon monet valtionkirkot ovat syyllistyneet!

Rooman kirkko on valtiokirkkojen äiti aivan kuin Suuri Babylon on ”maan porttojen ja kauhistuksien äiti” (Ilm. 17:5,9). Lateraanikirkko Roomassa, joka on Paavin virallinen asuinsija, sisältää kirjoituksen ”Pyhä Lateraani, kaupungin ja maailman kaikkien kirkkojen pää ja äiti.”¹ Futuristinen tulkinta ei hylännyt uskonpuhdistajien näkemystä Rooman kirkosta Ilmestyskirjan porttona. Scofieldin viiteraamatun vuoden 1917 painos identifioi kirkollisen Babylonin ”paaviuden johtamaan luopuneeseen kristikuntaan.”² Jos Ilmestyskirjan 17:sta luvun portolla on näin selvä yhteys Roomaan ja Rooman kirkkoon, täytyy porton rinnakkaiskuvaus Ilm. 2:18-29:ssä tarkoittaa myös Rooman kirkkoa. Tämän porton sanotaan eksyttävän Kristuksen pyhiä epäjumalanpalvelukseen ja hengelliseen haureuteen aivan kuin Rooman kirkko on tehnyt menneiden vuosisatojen aikana. Jeesus myös kertoo, että Hän tulisi syöksemään tämän naisen ja kaikki hänen kanssaan huorin tehneet ”tautivuoteeseen”. Tämä on paljastava tunnusmerkki, sillä roomalaiskatolista Länsi-Eurooppaa ravisteli musta surma juuri tuona ajanjaksona jolloin Rooman kirkon valta oli huipussaan. Se tappoi neljässä vuodessa puolet Euroopan väestöstä (...ja hänen lapsensa minä tappamalla tapan). Maailmanlaajuisen kuolinmäärän on arveltu olleen 75 – 200 miljoonaa,³ mikä on jo enemmän mitä ensimmäisessä ja toisessa maailmansodassa kuoli yhteensä.

Tämä rutto oli ihmiskunnan historian kauheimpia tragedioita. Olisi omituista jos profetiat jättäisivät mainitsematta tällaisen mittaluokan hävityksen. Jeesus ennusti, että ennen Hänen tulemustaan ”Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja tulee suuria maanjäristyksiä, tulee ruttoa ja nälänhätää monin paikoin, ja taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä ja suuria merkkejä.” (Luuk. 21:10-11) Futuristinen selitys liittää nämä vain Israelin jälleensyntymistä seuraavaan maailmanaikaan, mutta kun huomioimme, että osa Jeesuksen puheesta viittaa myös vuoden 70 tapahtumiin ja että Paavalin mukaan ”maailmanajojen loppukausi” alkoi jo apostolien päivinä (1. Kor. 10:11), voidaan tämän nähdä viittaava myös seurakunnan historiaan. Tässä merkityksessä valtakunnan nouseminen valtakuntaa vastaan tarkoittaisi 400 -luvun kansainvaelluksista alkanutta lähes yhtämittaista sotatilaa Euroopan ja Lähi-Idän historiassa ja rutto viittaisi vuosien 1346-53 mustaan surmaan.

Musta surma oli jumalallinen tuomio sille maailmanajalle ja paavilliselle kirkkovallelle, jonka Danielin seitsemännen luvun näky yhdistää Antikristuksen edelläkävijäksi. Jumala syöksi tämän kirkon kanssa huorin tehneet kansakunnat ”suureen ahdistukseen” (Ilm. 2:22) ja tappamalla tappoi kirkon lapsia (roomalaiskatolisen kirkon yhteyteen kastettuja jäseniä). Rooman kirkolle annettiin tekojensa mukaan (j. 23), kun se oli säälimättä vainonnut juutalaisia ja Jeesuksen uskollisia pyhiä. Roomalaiskatolisen kirkon vanhurskaille Herra sanoi: ”Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita” (j. 26). Tässä on jälleen kerran varma tunnusmerkki Tyatiran seurakunnan identiteetistä. Kaikista seitsemästä seurakunnasta Rooman Kirkko on ainoa, joka on vaatinut itselleen valtaa pakanoiden ylitse. Vain

1 <http://catholicgene.wordpress.com/2011/11/09/the-mother-of-all-churches/>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Whore_of_Babylon#Reformational_view

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Black_Death

roomalaiskatolinen kirkko on vaatinut absoluuttista valtaa kaikkien maan kansakuntien ylitse, koska se on nähnyt roolinsa pyhien ”tuhatvuotisen” valtakunnan täyttymyksenä, mikä kirkon amillenialistisessa eskatologiassa tulkitaan vertauskuvaksi kirkon ylivallasta.

”Kristuksen maanpäällisinä sijaisina” paavit ovat uskoneet, että heillä on oikeus ”kaitsea kaikkia pakanakansoja rautaisella valtikalla” (Ilm. 2:27, 12:5). Kun Jeesus sanoo, että se ”joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin,” nämä sanat ei koske Rooman kirkon hierarkiaa, vaan kaikkia roomalaiskatolisia kristittyjä, jotka ”ottaa minun teoistani vaarin”. Näille Jumala antaa vallan hallita pakanoita ja tämäkin tapahtuu vasta tuhatvuotisessa valtakunnassa – ei tässä maailmanajassa. Ne roomalaiskatoliset taasen, jotka ovat tavoitelleet maallista valtaa jo nykyisessä maailmanajassa, eivät ole ottaneet Jeesuksen teoista vaaria. Yksi Hänen teoistaan oli torjua Perkeleen tarjous kaikkien kansojen hallintavaltaan, jos Hän vain polvistuisi Saatanan edessä (Luuk. 4:5-8). ”Tämän maailman ruhtinas” (Joh. 12:31) voi luovuttaa valtakuntien mahdin sillä kenelle vain tahtoo, mutta hänen ehtonaan on täydellinen alistuminen hänen määräysvaltaan. Tähän ehtoon myös paavienkin tuli aikoinaan myöntyä saadakseen vallan Euroopan kansoista.

Mustan surman aikana paavit elivät niin sanotussa ”Baabelin vankeudessa”, millä tarkoitetaan Ranskan kuninkaan määräysvallan alaista paaviutta vuosina 1309-1377. Tällöin paavinistuini oli siirretty Roomasta Avignoniin, Etelä-Ranskaan. Vertaus Baabelin vankeuteen kuvastaa hyvin hurskaiden tyatiralaisten asemaa Rooman kirkossa tuona ajanjaksona. Koko Tyatiran seurakuntajakson ajan Jumalalle pyhitetyt tyatiralaiset elivät eräänlaisessa Baabelin vankeudessa joutuessaan valitsemaan tottelivatko he ennemmin ihmistä kuin Jumalaa. Rooma – tuo Suuri Babylon – kontrolloi jokaista roomalaiskatolista kirkkoa maanpäällä. Vanhurskaat roomalaiskatoliset elivät kahden vastakkaisen voiman välissä – taivaitten Kuninkaan ja Rooman antikristuksen. Tämän lisäksi oli vielä Rooman kanssa liittoutuneet maalliset hallitsijat, joiden vallanhimo esimerkiksi Amerikoissa otti yhteen evankeliumin päämäärien kanssa, jota katoliset lähetystöt toteutti väsymättä, vaikka kolonialististen valtojen julmuus alkuperäiskansoissa teki julistuksesta vaikeaa.

Oinas, Kauris ja Ottomaani Imperiumin nousu

Koska profetian ”aukko” -periaate koskee ainoastaan vuosiviikko -näkyä,¹ tulisi Danielin 2:n luvun kuvapatsaan kuvata pakanoiden *katkeamatonta* historiaa Nebukadressar II:sta Jeesuksen toiseen tulemukseen. Nebukadressarin uni, joka ennusti hänen valtakuntaansa seuraavan vielä kolme muuta pakanavaltaa, edellyttää Rooman olevan viimeinen pakanavalta ennen pyhien tuhatvuotisen valtakunnan perustamista. Näky ei katkennut juutalaisten maastakarkoituksessa 70 jKr., sillä kuvapatsaan rautaiset sääret ei ennustanut vain Rooman keisarikuntaa, mutta myös sen jakaantumisen Itä- ja Länsi-Roomaan vuonna 395. Mutta kuinka Rooma voi olla viimeinen pakanavalta? Sehän sortui jo vuosisatoja sitten niin lännessä (476) kuin idässäkin (1453). Eikö patsaan murskannut kivilohkara (Jumalan valtakunta) olisi pitänyt irrota viimeistään vuoteen 1453 mennessä, jolloin Turkin imperiumi miehitti Itä-Rooman? Ei koska patsaan sääret ei kuvannut vain

¹ Ks. luku 10, Jerusalemin – ajan ja avaruuden keskipisteessä.

antiikin ajan Länsi- ja Itä-Roomaa, mutta myös näiden seuraajaksi keski-ajalla syntyneitä paavinvaltaa ja Turkin Ottomaani Imperiumia.

Paavinvalta, jonka historia ennustettiin seitsemännen luvun näyssä ”Pienestä Sarvesta”, jatkoi näkyä patsaan läntisestä säarestä. Itäinen rauta-sääri jatkui Ottomaani imperiumissa, joka nousi 1500 -luvulla Bysantin vallan islamilaiseksi perilliseksi. Turkin imperiumi ei syrjäyttänyt Itä-Roomaa, vaan korvasi sen. Patsaan itäistä jalkaa ei haudattu vuonna 1453 – se vain muutti muotoaan. Nyt kreikkalais-ortodoksisen Itä-Rooman sijalle tuli turkkilais-islamalainen Itä-Rooma. Sen sulttaanit hallitsivat Konstantinopolista, *Nova Romasta*, josta Bysantin keisarit oli hallinnut heitä aikaisemmin. Suleiman Suuren (1520 -1566) aikana sen valtiopiiri vastasi hyvin lähelle sitä aluetta, jota keisari Justinianus oli hallinnut 1000 vuotta aikaisemmin. Aikana jolloin uskonpuhdistus alkoi Saksassa, ”Imperiumista tuli hallitseva laivastomahti, joka hallitsi suurinta osaa Välimerestä. Siihen mennessä Ottomaani Imperiumi oli tärkeä osa Euroopan poliittista piiriä. Italialainen tutkija Francesco Sansovino ja Ranskan poliittinen filosofi Jean Bodin on verrannut sen poliittisen ja sotilaallisen mahdin menestystä Rooman Imperiumiin.”¹ Wikipedia kertoo:

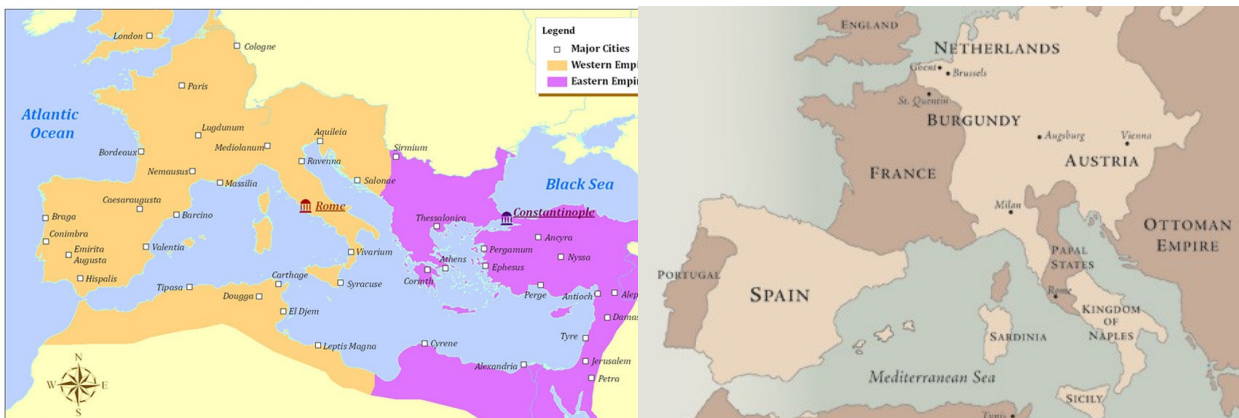

Ylempi kuva: Bysantin Imperiumi Justinianuksen valtaannousta 527 (tumma) ja hänen kuoltuaan 565 (vaalea) Alempi kuva: Ottomaani Imperiumi vuonna 1580.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Ottoman_Empire#Expansion_and_apogee_.281453.E2.80.931566.29

Kun Sulttaani Mehmed II Fatih (1451 - 1481) valloitti Konstantinopolin 29. toukokuuta 1453, hän vaati titteliä *Kaysar-i-Rûm* ”Rooman Keisari” ja julisti itsensä Ortodoksi kirkon suojelijaksi. Hän nimitti Konstantinopolin Patriarkaksi Gennadios Skholariosin, jota hän suojeli ja jonka aseman hän kohotti kaikkien itäisten ortodoksi kristittyjen pääksi. Rooman keisarina, hän asetti vaatimuksen kaikkiin Rooman territorioihin, mitkä aikana ennen Konstantinopolin piiritystä kuitenkin ulottui vain vähän kaupunkia itseään ja joitakin alueita Moreassa (Peloponnesossa) ulommaksi.²

Tässä näemme ettei Itä-Rooman keisarius päättynyt idässä Konstantinos Palaiologosiin sen enempää kuin se olisi päättynyt lännessä Romulus Augustulukseen. Siinä kuin Kaarle suuri ja Saksan kuninkaat jatkoivat Rooman keisariuden läntistä haaraa, Turkin sulttaanit jatkoi sen itäistä haaraa. Uskonpuhdistuksen alkaessa Saksan ja Turkin keisari hallitsi samaa aluetta mitä Theodosiuksen pojat Arcadius ja Honorius oli hallinnut Rooman jaon jälkeen vuonna 395. Hapsburgien Kaarle V:n valta ei ulottunut Ranskaan tai Englantiin, mutta myöskään Honorius ei hallinnut Britanniaa vuoden 410 itsenäistymisen jälkeen. Hänen kuolemaansa mennessä 423 Gallia ja Hispania joutui samaten barbaarien valtaan. Euroopan historia todistaa ettei Danielin kuvapatsaan kaksi jalkaa kadonnut keskiaikaan mennessä. Sen sijaan ne muuttivat muotoaan. Ensin säärtien länsi-haara ruumiillistui paavinvallasa ja Saksan keisareissa, ja tämän jälkeen sen itä-haara elpyi Ottomaaneissa.

Itä ja Länsi-Rooma vuonna 395. Rooman keisarin Kaarle V:n imperiumi uskonpuhdistuksen alkaessa.³

Mutta samalla kuvapatsaan säärien jatkeet täytti Danielin seitsemännen ja kahdeksannen luvun näyn ”Antikristuksesta” – tai pikemminkin Antikristuksen varjoista. Samoin kuin Saksan kuninkaat jatkoi Rooman keisariuden läntistä haaraa ja Ottomaani sulttaanit sen itäistä haaraa, tulee lopullinen Antikristus-persoona jatkamaan kumpaakin haaraa. Toisin sanoen, hän tulee hallitsemaan *koko* muinaista Rooman Imperiumia, sekä vanhaa että uutta Roomaa, paavin Roomaa että Konstantinopolia, nykyistä Istanbulia. Hän perii sekä Saksan keisareiden että Turkin sulttaanien valtakunnan. Koska Walesin Prinssi Charles polveutuu suoraan profeetta Muhammadista (ks. luku 9, *auringon nousu*

1 Kuvien lähde: http://wps.ablongman.com/wps/media/objects/419/429222/thumbs/ch07_120.html
<http://www.allaboutturkey.com/ottoman.htm>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Ottoman_dynasty#Titles

3 Kuvien lähde: <http://exploremed.com/fallrome.asp?c=1>
<http://www.nga.gov/exhibitions/2009/armor/portraits/images/section5/s5.4.shtm>

*länne*stä) hänellä on oikeutettu asema myös islamin viimeisen kalifin virkaan ja näin ollen Turkin sulttaanien seuraajaksi. Nyky-Kreikan kuningashuoneen perillisenä, hänellä on tämän lisäksi laillinen oikeus kristillisen Itä-Rooman kreikkalais-ortodoksiseen perintöön.

Seuraavaksi katsomme kuinka Ottomaani Imperiumi täytti Danielin 8:n luvun näyn ”Vähäpätöisestä sarvesta”, jonka lopullinen täyttymys toteutuu Turkin sulttaanien seuraajaksi nousevassa yksilö-Antikristuksessa. Muistaessamme, että profeetallisessa symboliikassa ”sarvi” voi tarkoittaa yksittäistä johtajaa yhtä paljon kuin se voi merkitä valtakuntaa tai dynastiaa, on tämän sarven täytyminen molemmissa yhtä mahdollista kuin on seitsemännen luvun ”Pienen Sarven” dualistinen täyttymys paavinvallassa ja 70. vuosiviikon käynnistävässä yksilö-Antikristuksessa. Ymmärtääksemme Daniel 8:n Antikristus-sarven täyttyvän Antiokhos Epifanesin ja lopullisen yksilö-Antikristuksen lisäksi Ottomaanien dynastiassa, on meidän ensin tarkasteltava Danielin seitsemännen luvun neljän pedon toista täyttymystä. Näyn ensimmäinen täyttymys painottui antiikin historiaan ja 69 vuosiviikon sisälle, jolloin juutalaiset asuivat yhä maassaan. Se ennusti Aleksanteri Suuren ja Epifanesin nousun Akhaimenidien persialaisvallan päätyttyä.

Näkyjen toinen täyttymys sijoittuu 69. ja 70. vuosiviikon välimaastoon ja painottuu antiikin jälkeiseen kristikunnan historiaan. Se jatkaa suoraan siitä mihin ensimmäinen täyttymys jäi. Jos otamme huomioon ”Pienen Sarven” 1260 vuotisen valtakauden, neljän pedon ensimmäinen täyttymys jatkuu yhtenäisensä aina vuoteen 2016 asti. Kahdeksas ja yhdestoista luku kuitenkin päättyi Antiokhos Epifanesiin. Futurismi opettaa, että näky ”hyppää” Epifanesista lopulliseen Antikristukseen ja 70. vuosiviikkoon. Selityksen mukaan näky jättää huomioimatta tapahtumien väliin jäävän yli 2000 vuotisen historian. Seuraavaksi havainnollistan kuinka kerronnaistäyttymykset 7:ssä, 8:ssa ja 11:sta luvussa täyttävät tämän profeetallisen tyhjiön. Kerronnaistäyttymysten tehtävä on *täydentää* näkyjen alkuperäistäyttymystä – ne eivät tee tyhjäksi niiden ensimmäistä merkitystä. Ne tarjoavat lisäyksityiskohtia 69. ja 70. vuosiviikon väliin jäävään seurakunnan historiaan. Samoin kuin näkyjen ensimmäinen täyttymys kuvasi yksityiskohtaisesti antiikin historiaa 69 vuosiviikon aikana, esittää näkyjen kertaustäyttymykset yksityiskohtaisen kuvauksen 69. ja 70. vuosiviikon välisestä seurakunta-ajan historiasta.

Neljän pedon toisessa täyttymyksessä neljän pakanavallan kansallisuus vastaa näyn ensimmäisen täyttymyksen valtakuntia. Toinen täyttymys koskee myös yhtäläillä Babylonia, Persiaa, Kreikkaa ja Roomaa, mutta tällä kertaa niiden myöhäisempää ruumiillistumaa Seleukidien Imperiumissa, Parthian/Sassanadien Imperiumissa, Bysantin Imperiumissa ja paavinvallassa. Historia todistaa edellisten valtojen seuranneen toinen toistaan heti Antiokhos Epifanesin vallan sorruttua. Näiden valtojen historialliset vaiheet vastaa täydellisesti profetian kuvausta luvuissa seitsemän, kahdeksan ja yksitoista. Aloittakaamme tämän todistaminen näyn ensimmäisestä pedosta, josta Daniel kertoo:

Ja merestä nousi neljä suurta petoa, kukin erilainen kuin toinen. Ensimmäinen oli kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun sitä katsellessani reväistiin siltä siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja asetettiin kahdelle jalalle niinkuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän. (Dan. 7:3-4)

Kun enkeli selittää näkyä, hän sanoo että ”*Nuo suuret pedot, joita on neljä, ovat neljä*

kuningasta [valtakuntaa], jotka nousevat maasta.” Selityksessä ei määritellä koska nämä vallat ilmestyvät. Niiden kansallisuutta ei myöskään eritellä. Ne voidaan löytää vain näyn rinnakkaiskuvauksesta luvuissa kahdeksan ja yksitoista ja tällöinkin mainitaan ainoastaan Babylon, Persia ja Kreikka, muttei Roomaa. Joten näyn tulkintamahdollisuus on hyvin joustava eikä sitä pitäisi rajata vain antiikin valtakuntiin etenkin jos ymmärrämme profetian moninkertaisen täyttymyksen lakia. Koska sekä kahdeksas että yhdestoista luku päättyy sen esitetyttyksessään Antiokhos Epifanesiin, neljän pedon toisen syklin olisi perusteltua katsoa käynnistyvän tästä hetkestä. Näyn esitetyttyksessä leijona kuvasi juutalaisten pakkosiirtolaisuuden aikaista Uus-Babylonian maailmanvaltaa. Mutta Epifanesin kreikkalaissyrialainen Seleukidi valtakunta voidaan identifioida yhtälailla Babylonin valtakunnaksi. Tohtori Ernest L. Martin kirjoittaa kirjassaan *The People That History Forgot* luvussa *Syria Becomes the New Babylon*:

Tulemme nyt asiaan, mikä koskee muinaista historiaa, jonka kaikki historioitsijat kykenevät hyväksymään ilman kiistanalaisuutta. Se on tämä: Seleukidien kuningaskunta, mikä seurasi Aleksanteri Suuren valtaa Syyriassa, Vähä Aasiassa ja muilla itäisillä alueilla, voidaan määrittää babylonialaiseksi kuningakunnaksi. Se on tullut tavanmukaiseksi kutsua Seleukidi valtaa kreikkalais-makedonilaiseksi hallinnoksi. Ja tämä on totta, mutta vain pintapuolisesti. Sen jälkeen kun Aleksanteri Suuri valloitti Aasian, hän teki tämän valtavan itäisen piirin pääkaupungiksi Babylonin kaupungin. Hän suunnitteli pidemmälle Afrikan ja Euroopan valloituksiaan, mutta hänen ennenaikainen kuolemansa Babylonissa, kun hän oli vain 33 vuoden ikäinen, esti näiden kaavailujen toteutumisen. Hänen kuolemansa pani hallituksen sekasortoon. Valtapiirin päätavoittelijoiden kesken syntyi kuitenkin sopimus. Se jaettiin lopulta neljään pääalueeseen, joissa kussakin oli oma hallitsija. Joidenkin kahnausten jälkeen uusien hallitsijoiden välillä, aikaisemman imperiumin keskusalue lankesi Seleukosille, Aleksanterin armeijan kenraalille. Hän otti hallittavakseen tämän keskus babylonialaisen alueen ja julisti itsensä Babylonin kuninkaaksi. Lyhyessä ajassa hän otti koko Syyrian. Ja yli 250 vuoden ajan hän ja hänen jälkeläisensä hallitsi Syyrian ja Mesopotamian aluetta.

”Seleukos, lempinimeltään Nikator, joka oli saanut tämän [Syyrian] provinssin Makedonian valtapiirin jaossa, nosti sen imperiumiksi, jonka historia tuntee Syyrian tai Babylonin kuningaskuntana” (Lempriere, *A Classical Dictionary*, 3. painos (Boston: Routledge & K. Paul, 1984) sivu 587)

Seleukosin valtakuntaa kutsuttiin joko Syyrian tai Babylonin kuningaskunnaksi. Nämä kaksi termiä tuli synonyymiksi Seleukosin vallalle, joka alkoi 312 eKr. On kiinnostavaa, että myöhempinä aikoina Seleukidi imperiumin kuninkaat kutsuivat itseään toistuvasti ei Syyrian kuninkaina vaan enemmänkin Babylonin kuninkaina (Bevan, *House of Seleucus*, vol.1, sivu 255). He halusivat säilyttää vanhan babylonialaisen imperiumin historiallisen perinteen, jonka perijöitä he katsoivat olevansa – ei vain ”syyrialaisia”. Ja kuten näemme kohta, Seleukidi kuninkaat esittivät heidän valtansa elvyttäneen vanhan Babylonin valtakunnan.¹

Tämän valossa Danielin unen kotkansiipinen leijona eli Babylon voidaan samaistaa Seleukidien valtakuntaan yhtä pätevästi kuin se voidaan yhdistää Danielin päivien Uus-Babyloniaan. Mihin sitten viittaa kotkan siivet ja niiden repiminen, jolloin peto nostetaan kahdella jalalla ja sille annetaan ihmisen sydän? Kotka tunnettiin kaikkialla maailmassa Rooman symbolina, koska sen sotajoukkot kantoivat sitä tunnusmerkinään.² Bysantin keisari Isaak I Komnenosin (1007 - 1061) aikana tämä tunnus muutettiin kaksipäiseksi kotkaksi, mikä kuvasi Imperiumin valtaa idässä ja lännessä. Bysantin jälkeen kaksipäisen

1 <http://www.askelm.com/people/peo016.htm>

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Aquila_\(Roman\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Aquila_(Roman))

kotkan omivat sekä Pyhä saksalais-roomalainen imperiumi että Venäjän keisarikunta, koska molemmat uskoivat olleen antiikin Rooman lainmukaisia perillisiä. Kotkan siivet kuvaa siis Rooman valtaa ja niiden repiminen sen irtaantumista Seleukidien helleenisestä ylivallasta. Eli profetiassa Kreikan ja Rooman valta esitetään yhtenä valtakuntana siihen asti kunnes Rooma nousee kreikkalaisen maailman yläpuolelle.

Mutta eihän Rooma kuulunut Seleukidien valtapiiriin. Ei, mutta puhumme silti kreikkalais-roomalaisesta maailmasta, koska nämä kaksi sivilisaatiota olivat läheisesti yhteydessä toisiinsa. Persia korvasi Babylonin kulttuurin omallaan ja Kreikka korvasi Persian kulttuurin omallaan, mutta Rooma ei korvannut Kreikan sivilisaatiota vaan jatkoi sitä.¹ Se säilytti Kreikan sivistyksen filosofiassa, arkkitehtuurissa, taiteessa yms. Rooman eliitti puhui sekä latinaa että kreikkaa ja tämä kaksikielisyys säilyi Imperiumin itäisissä osissa. Tästä syystä Daniel näki nämä kaksi valtakuntaa yhdessä. Samoin näky kuvaa Meediaa ja Persiaa yhtenä petona vaikka ne olivat kaksi erillistä valtakuntaa (Dan. 7:5, 8:20). Kotkan siipien repiminen esittää Rooman vallan nousua 100 luvulla eKr., jolloin leijona – Seleukidien kuningaskunta – ”nostettiin maasta pystyyn ja asetettiin kahdelle jalalle niinkuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.” Tämä tarkoittaa Epifanesin jälkeistä Seleukidien vallan heikkenemistä ja imperiumin lopullista tuhoa Rooman sotapäällikkö Pompeiuksen käsissä 63 eKr., jolloin Syyriasta tehtiin Rooman yksi provinssi.

Rooman kotka nousi lentoon Seleukidien babylonialaisen vallan jälkeen. (Dan. 7:4)

2

Jos tässä esitetty tulkinta on oikea, pitäisi sen sopia Rooman valtaa seuranneeseen pakanoiden historiaan näyn muiltakin osin. Seleukidien ja Rooman valtaa tulisi siis jatkaa Persian, Kreikan ja taas uudestaan Rooman valta. Lisäksi, Persian ja Kreikan valtakausi pitäisi vastata karhu- ja pantteri-pedon rinnakkaiskuvausta luvuissa 8 ja 11. Voidaanko todistaa, että historia olisi edennyt näyn kuvailemalla kurssilla? Todellakin, Seleukidien babylonialaista valtaa seurasi idässä persialainen Parthian Imperiumi samaan aikaan jolloin Rooma nousi lännessä. Parthian taas korvasi sitäkin mahtavampi Sassanidien Imperiumi, josta tuli merkittävin haastaja Bysantin ylivallalle huipentuen vuosien 602-628 Bysantti-Sassanidi sotaan, mikä ennustettiin kahdeksannen luvun näyssä oinaan ja

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Greco-Roman_world

2 Kuvan lähde: http://www.heberger-image.fr/images/97192_Roman_Eagle_SPQR_by_crazyYoda.jpeg.html

kauriin välisestä taistelusta kuin myös sen rinnakkaiskuvauksessa luvussa 11. Näitä kahta persialaisvaltaa, Parthiaa ja Sassanidia, kuvattiin karhun muodossa:

Ja katso, oli toinen peto, joka oli karhun näköinen. Se nostettiin toiselle kyljellensä, ja sillä oli suussa kolme kylkiluuta, hammasten välissä; ja sille sanottiin näin: "Nouse ja syö paljon lihaa. (Dan. 7:5)

Näyn ensimmäisessä vaiheessa tämä viittasi Uus-Babylonia seuranneeseen Kyyros Suuren perustamaan Akhaimenidien persialaisvaltaan, jonka nousua Daniel todisti hänen palvellessaan vielä Babylonin kuninkaan hovissa. Vähän ennen Kyyros Suuren valloitusta, Belsassarin palatsin seinälle ilmestyi teksti *"Mene, mene, tekel, ufarsin, jonka Daniel selitti tarkoittavan, "sinut on vaa'alla punnittu ja köykäiseksi havaittu, sinun valtakuntasi on pirstottu ja annettu meedianlaisille ja persialaisille."* (Dan. 5:25-27) Karhun ensimmäinen kylki vastasi Meedian Imperiumia vuosina 678 – 549 eKr. ja toinen kylki tämän seuraajaa, Akhaimenidien persialaisvaltaa, joka miehitti Babylonin vuonna 539. Kahdeksannessa luvussa meedo-persialaista valtaa kuvattiin kaksisarvisena oinaana (j. 20), jonka *"sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; ja korkeampi puhkesi esiin myöhemmin."* Korkeampi sarvi, joka puhkesi myöhemmin, esitti tietysti Kyyros Suuren persialaisvaltaa ja oinaan yhteenotto yksisarvisen kauriin kanssa ennusti Akhaimenidien tuhoutumisen Aleksanteri Suuren miehittäessä Persian reilu 200 vuotta myöhemmin (Dan. 8:5-7, 20-21).

Näyn toisessa vaiheessa karhun kaksi kylkeä ja oinaan kaksi sarvea esittää Parthian ja Sassanidien persialaisvaltaa. Karhun nouseminen toiselle kyljelleen ja oinaan korkeamman sarvan puhkeaminen viittaa Sassanidien Imperiumin syntyyn 224 jKr., jonka "sarvi" kasvoi vain hetkeä islamin nousun edellä ei vain Parthian mutta Itä-Roomankin ylitse. Kuten näky edellyttää, nämä molemmat persialaisvallat seurasi Seleukidien valtaa Babyloniassa ja ne hallitsivat yhtä aikaa Rooman kanssa, jota näyssä vastasi leijonan kotkan siivet. Ne kumpikin uskoivat olleensa Akhaimenidien Imperiumin laillisia perillisiä:

[Kun] Parthian Imperiumi heikkeni sisäisiin kiistoihin ja sotiin Rooman kanssa, sitä seurasi pian Sassanidi Imperiumi. Ardašir I, Persisin (nyk. Färsin provinssi Iranissa) paikallinen iranilainen johtaja Estakhrista aloitti alistamaan ympäröiviä alueita uhmataksaan Arsakidien dynastiaa. Hän haastoi Artabanus V:n *Hormozdgān taistelussa* 28. huhtikuuta 224 jKr. kenties lähellä Ešfahān aluetta, jolloin hän voitti hänet ja perusti Sassanidi Imperiumin. Sassanidit eivät tulisi ottamaan vain Parthian perintöä Rooman persialaisina arkkivihollisina, mutta he yrittäisivät myös palauttaa Akhaimenidien Imperiumin rajat valloittamalla lyhyeksi hetkeksi Itä-Roomalta Levantin, Anatolian ja Egyptin Khosrau II:n (590–628 jKr.) vallan aikana. He kuitenkin menettäisivät nämä alueet Herakleiosille —Rooman viimeiselle keisarille ennen arabien valloitusta.¹

Sassanidi Imperiumin historia juuri ennen sen sortumista arabisodissa 651 vastaa täysin profetian kuvausta luvuissa seitsemän, kahdeksan ja yksitoista. Tarkastelemme tämän luvun c-osassa Sassanidien roolia Danielin kirjan luvussa 11. Ensin meidän tulee ymmärtää sen osaa luvuissa seitsemän ja kahdeksan. Karhun hampaiden välissä olleet kolme kylkiluuta on rinnakkaiskuvaus Dan. 8:4:n profetialle, jossa sanottiin: *"Minä näin oinaan puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään päin, eikä yksikään eläin kestänyt sen edessä, eikä*

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Arsacid_dynasty_of_Parthia#Continuation_of_Roman_hostilities_and_Parthian_decline

kukaan voinut pelastaa sen vallasta. Se teki, mitä tahtoi; ja se tuli suureksi.” Tämä valtakunta nousee Persiasta (j. 20) ja puskee sieltä ”länteen, pohjoiseen ja etelään päin”. ”Paljon lihan syöminen” viittaa viholliskansasta hankittuun mukanaan saaliiseen ja siitä revityt ”kolme kylkiluuta” kuvaa viholliskansan maa-alueita. Koska profetiassa pedot yhdistetään valtakuntiin (Dan. 7:23), silloin kylkiluiden tulee kuvata valtakunnista revittyjä maa-alueita tai provinssseja.

Kolme ”kylkiluuta,” jotka Sassanidit repivät olivat seuraavat: *Egypti, Levantti* (Levantti on maantieteellinen ja historiallinen termi alueelle, jossa nykyään sijaitsee Syyria, Israel, Libanon ja Jordan) ja *Vähä-Aasia* (nykyinen Turkki). Keisari Justinianuksen aikana niiden alueellisesta hallinnosta vastasi neljä hiippakuntaa, Egyptin hiippakunta Egyptissä, Idän hiippakunta Levantissa, Pontusin ja Aasian hiippakunta Vähä-Aasiassa.¹ Nämä kolme maantieteellistä aluetta Sassanidien Imperiumi repi Itä-Rooman keisarikunnasta 600 -luvun alussa. Khosrau II valloitti Syyrian ja Jerusalemin 614, Vähä-Aasian (Anatolian) vuotta myöhemmin, Aleksandrian 619 ja koko Egyptin 621.² Sassanidien persialaisvalta puski ”länteen [Levanttiin], pohjoiseen [Anatoliaan] ja etelään [Egyptiin] päin”, kun se miehitti nämä alueet. Samat alueet Kyyros Suuri ja hänen kolme seuraajaansa (ks. Dan. 11:2) liitti Akhaimenidien persialaisvaltaan Dan. 8:4:n esitäyttymyksessä yli tuhat vuotta aikaisemmin. Todellakin, näiden kahden tapahtuman välillä on ilmeinen historiallinen sidos toisiinsa. Wikipedia huomauttaa:

Historioitsija Walter Kaegin mukaan on ajateltavissa, että persialaisten tavoite oli palauttaa tai jopa ylittää Akhaimenidien Imperiumin rajat tuhoamalla Bysantin Imperiumi, vaikka persialaisten arkistojen häviöstä johtuen yksikään säilynyt dokumentti ei voi todistaa tätä lopullisesti.³

Bysantti-Sassanidi sodassa Persia valloitti vuosina 614 – 621 Egyptin, Levantin

- 1 http://en.wikipedia.org/wiki/Praetorian_prefecture_of_the_East
- 2 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine-Sassanid_War_of_602%E2%80%93628#Persian_dominance
- 3 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine-Sassanid_War_of_602%E2%80%93628#Persian_ascendancy

ja Anatolian, mikä ennustettiin Danielin kirjan näkyjen kohd. 7:5, 8:4 ja 11:2.¹

Mutta jos Khosrau II:n persialaisvalloitukset toteutti näyn saalistavasta karhusta ja kaksisarvisesta oinaasta, jonka edessä ei ”yksikään eläin kestänyt”, toteutui näky Kauriin ensimmäisestä sarvesta ja näitä seuraavasta neljästä uhkeasta sarvesta myös yhtä pitävästi. Kauris, mikä näyn selityksen mukaan oli kreikkalaisvallan symboli (Dan. 8:21), vastasi profetian esitäyttymyksessä antiikin Kreikkaa ja Aleksanteri Suuri kauriin ensimmäistä sarvea. Näyn seuraavassa vaiheessa se kuitenkin ilmensi Bysantin keisarikuntaa ja keisari Herakleios, joka hallitsi vuosina 610 – 641, kauriin ensimmäistä sarvea. Hänen valtakautensa käsittää paitsi Bysantti-Sassanidi sodan, että tätä seuranneen Bysantti-Arabi sodan, jossa Bysantti menetti Egyptin ja Levantin lopullisesti arabeille. Seitsemännän luvun näky neljästä pedosta kuvaa kolmatta pakanavaltaa seuraavasti:

Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli taas toinen peto, pantterin kaltainen, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Sillä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta. (Dan. 7:6)

Pantterin neljä linnun siipeä ja neljä päätä saa selityksensä näyn rinnakkaiskohdasta luvussa kahdeksan, jossa kauriin ensimmäisen sarven tilalle sanotaan kasvavan ”neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti.” (j.8) Miksi Bysantin Imperiumi tulisi nähdä Kreikan valtakuntana ja keisari Herakleios sen ensimmäisenä kuninkaana? Koska juuri Herakleiosin hallinto vakiinnutti Itä-Rooman virallisen hallintokielen latinasta kreikkaan. Nykypäivän historioitsijat ovat pitäneet tätä massiivisena murroskohtana keisarikunnan historiassa, jolloin sen on katsottu muuttaneen nahkansa antiikin Rooman seuraaja-valtiosta keskiaikaiseksi Bysantin Imperiumiksi, jossa sen kreikkalainen elementti oli korvannut sen latinalaisen elementin.² Samaan aikaan Bysantin Keisarin arvonimi muutettiin *Augustuksesta* – minkä Rooman keisarit omaksuivat Imperiumin perustajan ja heidän ensimmäisen keisarinsa Augustuksen nimestä – *Basileusiin*.³ Tämä oli sama arvonimi, mitä Aleksanteri Suuri ja hänen seuraajansa Ptolemaiosin Egyptissä, Aasiassa ja Makedoniassa oli käyttänyt itsestään.⁴

Wikipedia selittää, että ”vaikka Bysantin Imperiumilla oli suurimman osan historiastaan moni-etninen luonne ja säilytti roomalais-hellenistiset traditiot, sen läntiset ja pohjoiset aikalaiset alkoi identifioimaan sitä sen kasvavasti hallitsevalla kreikkalaisella ainesosalla. Termin 'kreikkalaisten imperiumi' ajoittainen käyttö (latinaksi: *Imperium Graecorum*) lännessä viittauksena Itä-Rooman Imperiumiin ja Bysantin Keisariin nimellä *Imperator Graecorum* (kreikkalaisten keisari) käytettiin myös sen irrottamiseksi Rooman Imperiumin arvovallasta lännen uusien kuningaskuntien sisällä.”⁵ Tämä määritelmä ei tullut vain Bysantin vihollisilta, sillä eräässä toisessa Wikipedian artikkelissa jatketaan:

1 Kuvan lähde: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Sassanian_Empire_621_A.D.jpg

This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported license.

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine_Empire

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Heraclius#Byzantine_counter-offensive_and_resurgence

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Basileus#Alexander_the_Great

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine_Empire#Nomenclature

”Bysantilaiset” eivät viitanneet itseensä vain ”roomalaisina” yrittääkseen säilyttää molemmat, Rooman kansalaisuuden ja muinaisen hellenisen perinteen. Tosiasiassa ylivoimainen enemmistö ”bysantilaisista” itse oli hyvin tietoisia heidän katkemattomasta jatkuvuudestaan muinaiseen Kreikkaan. Vaikka muinaiset kreikkalaiset eivät olleet kristittyjä, ”bysantilaiset” pitivät heitä tästä huolimatta heidän esi-isinään. Yleinen korvike sanalle *Hellene* muu kuin *Rhomaïos* oli termi *Graikos* (Γραικός). Tätä sanaa käytettiin usein ”bysantilaisten” taholta (yhdessä *Rhomaïosin kanssa*) etniseen itse-määrittelyyn. Todiste *Graikos* -sanan käytöstä voidaan löytää 400 -luvun historioitsijan Priscusin työstä. Historioitsija lausui yhdessä hänen selonteissaan, että ollessaan hunnien Attilan suurlähetetyksessä, hän oli tavannut Attilan sisäpihalla jonkun, joka pukeutui kuin skyyttialainen, mutta puhui silti kreikkaa. Kun Priskos kysyi henkilöltä missä hän oli oppinut kielen, mies hymyili ja sanoi olleensa Graekos synnyiltään. Monet toiset ”bysantilaiset” kirjailijat puhuvat Imperiumin alkuperäisasukkaista kreikkalaisina [*Graikoi*] tai helleeneinä, kuten 900 -luvun Konstantine Porfyrogennitos. Hänen selontekonsa käsittelee slaavilaisen heimon kapinaa Patrasin piirissä Peloponnesissa. Konstantine sanoo, että slaavilaiset jotka kapinoivat ensin siirtyivät ryöstämään heidän naapuriensa kreikkalaisten (*ton Graikon*) asuntoja, ja seuraavaksi he siirtyivät Patrasin kaupunkien asukkaita vastaan. Kaiken kaikkiaan, muinainen helleninen jatkuvuus oli ilmeistä koko Itä-Rooman Imperiumin historiassa. ”Bysantilaiset” eivät olleet pelkästään yleistä ortodoksi kristittyä väkeä, joka viittasi itseensä vain ”roomalaisina”. Vaikka he käyttivät tätä nimitystä laillisiin ja hallinnollisiin tarkoituksiin, niin tosiasissa muita termejä käytettiin etniseen erotteluun. Lyhyesti, Itä-Rooman Imperiumin kreikkalaiset asukkaat olivat hyvin tietoisia heidän muinaisesta hellenisestä perinnöstä ja kykeneviä säilyttämään heidän identiteettinsä, samalla kun he mukautuivat aikansa muutoksiin joita maailma kävi läpi.¹

Kreikan kansallisen ja kulttuurillisen identiteetin säilyminen Bysantin Imperiumissa valmisti maaperää sen jatkumiselle Ottomaanien turkkilaisvallan alla ja lopulta Kreikan vapaussodalle vuosina 1821 – 1829, mikä on ennustettu myös Danielin 11. luvun toisessa täyttymyksessä. Vaikka Itä-Rooman kansalaiset kutsuivat itseään kreikkalaisina aina siitä lähtien, kun Rooman läntinen latinaa puhuva puolisko erotettiin kreikkaa puhuvasta idästä, hallinnollisesti Bysantin kreikkalaistuminen tapahtui vasta 620, jolloin Herakleios muutti hallinnon virallisen kielen latinasta kreikkaan ja otti Kreikan hallitsijan muinaisen arvonimen Basileus. On merkillepantavaa, että tämä tapahtui heti sen jälkeen kun Persian Khosrau II oli valloittanut keisarikunnalta Juudean, Vähä-Aasian ja Egyptin. Joten kaksisarvisen oinaan valloitusten jälkivaikutuksena elvytettiin myös Kreikan valtakunta. Daniel 8:5-7 kertoo mitä tämän jälkeen tulisi tapahtumaan:

Sitten minä tarkkasin, ja katso: tuli kauris päivän laskun puolelta, kulki koko maan ylitse eikä maata koskettanut; ja kauriilla oli keskellä otsaa uhkea sarvi. Ja se tuli aivan sen kaksisarvisen oinaan luokse, jonka minä olin nähnyt seisovan päin jokea, ja karkasi sen kimppuun vihansa väessä. Ja minä näin sen käyvän kiinni oinaaseen ja kiukuissaan puskevan oinasta ja murskaavan sen molemmat sarvet. Eikä oinaalla ollut voimaa kestää sen edessä, vaan kauris heitti sen maahan ja tallasi sitä; eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa oinaan sen vallasta.

Tämä kohta on tarkka profetia Bysantti-Sassanidi sodan seuraavasta käänteestä. Enkeli selittää, että ”kauris on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas.” Jaavanin eli Kreikan valtakunnan ensimmäinen kuningas oli näyn toisessa täyttymyksessä Keisari Herakleios – kreikkalaisen Bysantin ensimmäinen hallitsija, ensimmäinen Basileus. Näyn mukaan hän tulisi karkaamaan Persian kimppuun ja ”kiukuissaan puskevan oinasta ja murskaavan sen molemmat sarvet.” Vuonna 620

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Names_of_the_Greeks#Hellenic_continuity_and_Byzantine_consciousness

Sassanidien Persia oli mahtavin valtakunta maanpäällä ”eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta.” Bysantin Imperiumi oli lyöty polvilleen ja sen epätoivo heijastui tuon ajan kolikoista, joiden teksti vaikersi *Deus adiuta Romanis*, ”Jumala Auttakoon Roomalaisia”.¹ Voitonhuumassaan Khosrau II pöyhkeili sotaonnestaan, kun hän kirjoitti Herakleiosille:

*Khosrau, Jumalista suurin ja maan herra, Herakleiosille, alhaiselle ja järjettömälle orjalleen. Miksi te yhä kieltäydyste alistumasta meidän valtaamme ja kutsutte itseänne kuninkaaksi? Enkö minä ole tuhonnut kreikkalaisia? Te sanotte luottavanne Jumalaan. Miksi hän ei ole pelastanut minun kädestäni Caesarea, Jerusalemia ja Aleksandriaa? Ja enkö minä myöskin tuhoaisi Konstantinopolia? Mutta tulen armahtamaan teidän virheenne jos alistutte valtaani, ja tulette tänne vaimonne ja lastenne kanssa; ja tulen antamaan teille maita, viinitarhoja ja oliivitarhoja, ja kohtelemaan teitä ystävällisesti. Älkää pettäkö itseänne tyhjällä toivolla Kristukseen, joka ei ollut kykeneväinen pelastamaan itseään juutalaisten käsistä, jotka tappoivat hänet ja naulasivat ristille. Vaikka pakenisitte merten syvyyksiin, tulen ulottomaan käteni ja ottamaan teidät halusitte sitä tai ette.*²

Herakleios ei pelästynyt Khosrau II:n kirjeestä, sillä 4. huhtikuuta 622 hän alkoi iskeä takaisin. Vuoden loppuun mennessä hän oli palauttanut Bysantille Vähä-Aasian. Seuraavana vuonna hän joutui palaamaan Konstantinopoliin, kun Sassanidien kanssa liittoutuneet avarit uhkasivat valtakuntaa Balkanilla. Vuonna 624 Herakleios tarjosi Khosrau II:lle rauhansopimusta, mutta saadessaan kieltävän vastauksen hän lähti 20 000 miehen turvin Konstantinopolista hyökätäkseen Persian sydänmaille. Khosrau II:n armeija oli puolta suurempi, mutta Herakleios onnistui siitä huolimatta palauttamaan Imperiumille *Caesarean*, muinaisen kaupungin Juudeassa, josta Herodes Suuri hallitsi Juudeaa Jeesuksen päivinä ja mikä oli Itä-Roman palestiinalaisen provinssin keskus.

Kun Herakleios taisteli 626 yhä Syyriassa, persialaiset piiritti Konstantinopolin idästä samalla kun avarit ja slaavit piiritti sitä lännestä. Lähetettyään vahvistusjoukkoja Bosborinsalmelle, hän sai persialaiset ja avarit lopulta perääntymään, jolloin hän saattoi edetä Mesopotamiaan seuraavan vuoden syksyllä, missä hän kaappasi vuoden loppuun mennessä Niiniven. Niiniven taistelu oli sodan ratkaiseva käännekohta. ”Kun yhtäkään Persian armeijaa ei ollut jäljellä vastustamssa häntä, Herakleiosin voitokas armeija ryösti Dastagirdin, Khosrausin palatsin, ja hankki valtavia rikkauksia samalla kun sai takaisin 300 saaliiksi otettua Bysantin lippua. Khosrau oli jo paennut Susianan vuorille [Susianan vuoret sijaitsevat Eelamin maakunnassa, jossa Daniel oleskeli kun hän sai näyn oinaan ja kauriin taistelusta. ks. Dan. 8:2] yrittääkseen koota tukea Ktesifonin puolustamista varten. Silloin Herakleios julkaisi uhkavaatimuksen Khosraulle:

Minä tavoittelen ja ajan rauhaa. En vapaaehtoisesti polta Persiaa, mutta sinun pakottamanasi. Laskekaamme nyt aseemme ja omaksukaamme rauha. Sammuttakaamme tuli ennen kuin se polttaa kaiken. — Herakleiosin uhkavaatimus Khosrau II:lle, 6. tammikuuta 628³

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine>

[%E2%80%93Sasanian War of 602%E2%80%93628#Reorganization](http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine%E2%80%93Sasanian_War_of_602%E2%80%93628#Reorganization)

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine%E2%80%93Sasanian War of 602%E2%80%93628#Egypt](http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine%E2%80%93Sasanian_War_of_602%E2%80%93628#Egypt)

3 <http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine>

[%E2%80%93Sasanian War of 602%E2%80%93628#End_of_the_war](http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine%E2%80%93Sasanian_War_of_602%E2%80%93628#End_of_the_war)

Kun Khosrau II ei myöntynyt rauhansopimukseen Persian armeija kapinoi häntä vastaan ja nosti valtaistuimelle hänen poikansa Kavadh II, joka myöntyi välittömästi Herakleiosin rauhanehdotoihin, jossa Bysantille annettiin takaisin kaikki sotaa edeltäneet alueet Egyptissä, Levantissa, Mesopotamiassa ja Vähä-Aasiassa. Kun Herakleiosin voiton jälkeen Khosraun Egyptiä hallinnut kenraali Shahrbaraz kieltäytyi perääntymästä, Herakleios tarjosi hänelle sopimusta, jossa hän lupasi auttaa tätä Persian valtaistuimen kaappaamisessa. Sopimus syntyi kesällä 629, jolloin Persian joukot vetäytyi lopullisesti Afrikasta ja muilta Bysantin alueilta.¹ Näin Herakleios täytti näyn pillastuneesta kauriista, kun sen *puski* Persian miehitysjoukkoja takaisin itäänpäin ja pakotti ne perääntymään Anatoliasta aina Susianan vuorille saakka, missä se ”murskasi sen molemmat sarvet”.

Tämä kohta jää näyssä arvoitukselliseksi, koska näyn toisessa vaiheessa sarvet edustivat Parthian ja Sassanidien valtakuntaa eikä Parthin imperiumia ollut olemassa enää Herakleiosin aikana. Mutta sama mysteeri koskee yhtäläillä näyn esitäyttymystä. Enkelin mukaan oinaan kaksi sarvea esitti Meedian ja Akhaimenidien Persiaa (Dan. 8:20). Meedian imperiumia ei kuitenkaan ollut enää Aleksanteri Suuren aikana. Tämä arvoitus jääköön lukijan pohdittavaksi. Kaiken kaikkiaan Bysantti-Sassanidi sota oli historiallisesti merkittävä, koska se valmisti maaperää, kuten professori George Liska on tähdentänyt, islamin nousulle.² Sodan tuloksena molempien imperiumien voimat olivat kulutettu niin loppuun, etteivät he kyenneet vastustamaan enää arabien valloituksia, mitkä seurasivat välittömästi sodan jälkeen. Mutta vain Persian Imperiumi tuhoutui islamin valloituksissa. Bysantti sinnitteli vielä seuraavat 800 vuotta kunnes Konstantinopoli sortui Ottomaanimahdin edessä. Tämä Bysantti-Persia sotaa seurannut arabien ja turkkilaisten nousu on ennustettu näyn seuraavassa vaiheessa jakeissa 8 ja 9.

Ennen kuin siirrymme eteenpäin on syytä huomauttaa, ettei yllä esitetty tulkinta ole täysin uusi. Jo 600 -luvun alussa sekä kristityt että juutalaiset kirjailijat näkivät Bysantti-Sassanidi sodan apokalyptisessa ja profeetallisessa viitekehyksessä. Kristittyjen näkökulmassa Persian Khosrau II, joka oli korottanut itsensä ”Jumalista suurimmaksi”, nähtiin Antikristuksena tai hänen esikuvanaan. Hänet liitettiin profetiaan Babylonin kuninkaasta/Luciferista, joka pöyhkeili, ”*Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä... nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi*” (Jes. 14:13-14) ja 2. Tess. 2:4:nen Antikristukseen, ”*joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.*” Juutalaisten silmissä heitä vainonnut Herakleios oli sitä vastoin Armilus (juutalaisen eskatologian anti-Messias) ja Khosrau messiaaninen vapauttaja.³ Kristittyjen keskuudessa Herakleios myös yhdistettiin profetioihin Rooman viimeisestä keisarista.⁴

Herakleiosin ja Khosraun sodan nähtiin enteilevän maailmanloppua koska Danielin mukaan Rooma oli viimeinen Kristuksen tulemusta edeltävä maailmanvalta ja vuonna 620 Rooman Imperiumi oli luhistumisasteissa. Myöskään tulkinta, joka yhdisti

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Sassanid_conquest_of_Egypt#Aftermath

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine%E2%80%93Sasanian_War_of_602%E2%80%93628#Long-term_consequences

3 http://www.bibleinterp.com/articles/Baert_Heraclius_Chosroes.shtml

4 Ks. luku 3, *Antikristus: Rooman viimeinen keisari?* Ja luku 10, *johtopäätös*.

tämän sodan Danielin kahdeksannen luvun näkyyn kaksisarvisen oinaan ja kauriin välisestä taistelusta, ei ollut tuntematon myöhäisantiikin kirjailijoille.¹ Tämän lisäksi Herakleiosin maine ”uutena Aleksanteri Suurena” oli yleinen tuon ajan historioitsijoille. Katolisen Leuven Yliopiston Barbara Baert kirjoittaa artikkelissaan *Herakleios ja Khosrau tai Mielihalu Aitoon Ristiin* toukokuussa 2005:

Uskonnollis-kulttuuriset seuraukset kreikkalaisten ja persialaisten välisestä konfliktista olivat niin perusteellisia, että niitä kuvattiin eskatologisissa ja apokalyptisissa termeissä. Tapahtumilla oli valtava vaikutus tuon ajan kristilliseen imperiumiin – ja sen takaiseen ”pakana” maailmaan. Poliittisissa muutoksissa ei ollut panoksena vain maantieteelliset rajat, vaan useat maailmankatsomukset. Georgios Pisides, Hagia Sofian diakoni patriarkka Sergius aikana, kuvailee hänen työssään *Expeditio Persica* (622) ja *Heraclias* (628), tapahtumia kauheana painajaisena, apokalyptisena hävityksenä. Theofanes (765-817, *kronografia*) kuvailee Herakleiosia myyttisenä sankarina, joka vain suuren peräänantamattomuutensa vuoksi kykeni pakottamaan Khosraus Imperiumin luovuttamaan. Varhaisen 600 -luvun lähteessä Edessasta, Herakleios jopa rinnastetaan Aleksanteri Suureen. Samalla ajanjaksolla, Antiokhos Stratedus kuvailee Khosrausin Jerusalemin miehitystä evankelisilla viittauksilla Kristuksen kärsimykseen, samalla kun *Serubbabelin Unen* nimetön juutalais kirjoittaja pitää Sasanidien maahantunkeutumista messiaanisenä vapautuksena ”petturi” Herakleiosilta.²

Herakleiosin voitonjuhla huipentui 14. syyskuuta 629, jolloin hän palasi Konstantinopoliin mukanaan Tosi Risti – pyhäinjäännös, minkä uskottiin olleen aito risti johon Jeesus ristiinlaskettiin Golgatalla. Konstantinos I:n äiti Pyhä Helena oli oletetusti löytänyt sen matkallaan Pyhään Maahan 326 – 328. Legendan mukaan tällä ristillä, jonka jäännöksiä katolinen ja ortodoksi kirkko väittää yhä omistavansa, olisi ollut kyky parantaa sairaita ja spitaalisia jo pelkästä kosketuksesta. Tosi Ristillä oli Bysantin keisarikunnalle suuri symbolinen painoarvo. Herakleiosin voiton jälkeen risti palautettiin sen alkuperäiselle paikalleen Jerusalemiin, mutta tätä ennen se tuotiin Hagia Sofiaan juhlavassa seremoniassa, jonka tarkoitus oli havainnollistaa Kristuksen voittoa zarathustralaista okkultiikkaa harjoittaneista Persian pakanoista. Eräällä tavalla seremonia oli vastaus Khosrau II:n kirjeelle, jossa hän sanoi Kristukseen luottamisen olevan tyhjän tavoittelua.

Kuitenkin, se kuva jonka Danielin 11. luku piirtää tästä tapahtumasta viittaa sekä Persian että Kreikan olleen juutalaisen kansan ja heidän juutalaisen kuninkaansa Yeshua HaMashiachin vihollisia ja tämän todistaa Herakleiosin yritys hävittää valtakunnan kaikki juutalaiset. Palaamme juutalaisten osuuteen Bysantti-Sassanidi sodassa vielä tämän luvun C-osassa, jossa tarkastelemme Danielin 11. luvun toista täyttymystä. Katsokaamme nyt kahdeksannen luvun näyn seuraavaa ennustusta:

Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. (Dan. 8:8)

Profetian esitayttymyksessä tämä jae toteutui Aleksanteri Suuren seuraajiksi vuonna 323 eKr. nousseissa Aleksanterin upseereissa, diadokkeissa, jotka jakoivat Aleksanterin valtakunnan neljään kuningaskuntaan, Ptolemaiosten dynastiaan Egyptissä, Seleukidien dynastiaan Syyriassa/Babyloniassa, Antigonidien dynastiaan Vähä-Aasiassa ja Attalidien

1 John C. Reeves: *Trajectories in Near Eastern Apocalyptic* (Society of Biblical Lit, 2005)- Sivut 12-15

2 http://www.bibleinterp.com/articles/Baert_Heraclius_Chosroes.shtml

dynastiaan Pergamossa.¹ Näyn seuraavassa vaiheessa tämä viittaa neljään *themataan* – hallinnolliseen aluejakoon, johon Bysantin Imperiumi jaettiin Herakleiosin vallan jälkeen. Tämä teema systeemi, joka korvasivat sitä edeltäneet provinssit ja hiippakunnat, luotiin 630 -luvun jälkeen vastauksena Herakleiosin vallan viimeistä vuosikymmentä varjostaneille arabivalloituksille.² Profetian mukaan ”*kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi.*”

Kun 630 luvun alussa kreikkalaistetun Bysantin Imperiumin ensimmäisen *Basileusin* eli Keisari Herakleiosin valta oli väkevimmillään, hänen valtansa särkyi islamiin kääntyneiden arabiheimojen repiessä valtakunnaltaan Egyptin ja Levantin – alueet jotka Herakleios oli palauttanut Bysantille vain muutamaa vuotta aikaisemmin sodassaan Khosrau II:n Persiaa vastaan. Historioitsija George Ostrogorskyn kuvailee Herakleiosin menetyksiä seuraavin sanoin: ”*Hänen elämäntyönsä romahti hänen silmäinsä edessä. Sankarillinen taistelu Persiaa vastaan näytti olevan täyttä ajanhukkaa, sillä hänen voittonsa valmisti vain tietä arabien valloituksille [...] Tämä kohtalon julma käänne mursi ikääntyneen Keisarin sekä sielultaan että ruumiiltaan.*”³ Wikipedia täsmentää:

Vuonna 1929 islamin Profeetta Muhammad oli onnistunut yhdistämään äskettäin kaikki Arabian Niemimaan nomadiheimot . Nämä heimot olivat olleet aikaisemmin liian hajanaisia muodostaakseen vakavaa sotilaallista uhkaa bysantilaisille tai persialaisille. Yhdistyessään ja elostuessaan nyt islamin uskoon kääntyneenä, he käsittivät yhden alueen voimakkaimmista valtioista. Ensimmäinen konflikti bysantilaisten ja muslimien välillä oli Mu'tahin taistelu syyskuussa 629. Pieni muslimijoukko hyökkäsi Arabian provinssiin, josta heidät sittemmin häädettiin. Voitosta johtuen Bysantilla ei ollut näkyvää syytä tehdä muutoksia alueen sotilaallisiin aseisiin. Kun muslimi uhan vakavuus sitten tajuttiin, bysantilaisilla oli vain vähän taistelukokemusta arabien kanssa ja vieläkin vähemmän profeetan yhdistämien hurmahenkisten sotilaiden kanssa. Ei edes *Strategikon*, sodan käsikirja jota ylistettiin sen käsittelemien vihollisten moninaisuudesta, mainitse vähimmässäkään määrin sotaa arbiien kanssa. Seuraavana vuonna muslimit käynnisti hyökkäyksiä Genesaretin-järven eteläpuolella sijaitsevaan Arabahan ottaen Al Karakin. Muut hyökkäykset tunkeutuivat Negevin autio-maahan yltäen aina Gazaan saakka.

Islamilaiset lähteet kirjasivat ylös Herakleiosin unen tulevasta arabivalloituksesta. Historioitsija Al-Tabari kirjoitti, että Herakleios uneksi ”ympärileikatun miehen” uudesta valtakunnasta, joka olisi voittoa sen kaikkia vihollisiaan vastaan. Kertoessaan hovillensa tästä unesta, hänen ylimystönsä joka ei tiennyt islamin noususta Arabiassa, ”neuvoi häntä lähettämään käsky jokaisen juutalaisen mestaamisesta hänen valtakunnassaan.” Ainoastaan sen jälkeen kun beduiini kauppias, joka puhui miehestä joka oli yhdistänyt kaikki arabiheimot uuteen uskontoon, oli tuotu Keisarin eteen, Herakleios ja hänen hovinsa ymmärsi että ”ympärileikatun miehen” valtakunta ei ollut juutalaisten, vaan uuden Islamilaisen Imperiumin. Kun muslimi arabit hyökkäsivät Syyriaan ja Palestiinaan vuonna 634, hän oli henkilökohtaisesti kykenemätön vastustamaan heitä taistelussa. Vaikka hän säilytti strategisesti operatioiden vastuun, hänen kenraalinsa laiminlöivät häntä taistelussa. Jarmukin taistelu vuonna 636 oli seurausta Bysantin armeijan musertavasta tappiosta; kolmen vuoden sisällä Levantti oli menetetty jälleen. Herakleiosin kuoleman aikaan Konstantinopolissa heinäkuun 11:sta päivänä 641, suurin osa Egyptistä oli myös menetetty.⁴

Kun Herakleios nosti Hagia Sofiassa Tosi Ristin saavutustensa voitonmerkiksi, tuolloin

1 <http://biblehub.com/commentaries/pulpit/daniel/8.htm>

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Theme_\(Byzantine_district\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Theme_(Byzantine_district))

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine-Arab_Wars#Notes

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Heraclius#War_against_the_Arabs

kauriin suuri sarvi oli väkevimmillään. ”Jos Herakleios olisi kuollut silloin hänet olisi merkitty historian kirjoihin, Norman Daviesin sanoin, 'suurimpana Rooman kenraalina sitten Julius Caesarin'. Sen sijaan hän eli arabi hyökkäysten aikana, häviten taistelun taistelun jälkeen vastoin heidän omaa rynnäkköään tahraten maineensa voittajana. John Norwich kuvasi ytimekkäästi, että 'Herakleios eli liian kauan.'"¹ Kun Kauriin suuri sarvi särkyi 11. heinäkuuta 641, ”sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti.” Näiden neljän sarven, neljän thematan, esiintulo Herakleiosin vallan jälkeen, oli suoraa seurausta 630 -luvun arabivalloituksista. Tätä on syytä tähdentää, koska vielä 1900 -luvulla Bysantin neljän thematan ajateltiin ilmestyneen jo 620 -luvulla Bysantti-Sassanidi sodan aikana. Tämä ei sopisi Daniel 8:8:n ennustukseen, missä neljän sarven sanotaan ilmestyvän vasta kauriin ensimmäisen sarven särjytyä eli vuoden 641 jälkeen. Kuitenkin, viimeisimmän tutkimustiedon valossa thematat olisi ilmestyneetkin 640 – 60 luvuilla, kun Herakleiosin valta oli jo päättynyt. Wikipedia informoi meitä jälleen kerran:

Muslimien nopeat valloitukset Syyriassa ja Egyptissä ja sitä seuranneet Bysantin menetykset miesvoimassa ja territorioissa merkitsivät sitä, että Imperiumi löysi itsensä taistelemassa eloonjäämisestään. Vastataksaan tähän ennennäkemättömään kriisiin, Imperiumi uudelleenjärjestettiin radikaalisti. Jäljelle jäänyt keisarillinen alue Vähä-Aasiassa jaettiin neljään suureen teemaan, ja vaikka jotkin elementit aikaisemmasta siviili hallinnosta säilyi, ne olivat alamaisia kuvernööri kenraalille tai *strategosille*.

Alkuperä

Teemojen alkuperä ja varhainen luonne on ollut varsin kiisteltyjä tutkijoiden keskuudessa. Jo nimi *teema* [thema] on alkuperältään epäselvä, mutta useimmat tutkijat seuraavat Konstantinos Porfyrogennitosta, joka merkitsi sen alkuperän tulevan kreikan sanasta *thesis* ("sijoitus"). Niiden luomisen vuosiluku on myöskin epämääräinen. Suurimman osan 1900 -lukua, teemojen järjestäminen luettiin Keisari Herakleiosille (610–641), viimeisen Bysantti-Sassanidi sodan aikana. Tämän väitteen kaikkein huomattavimpien tukijoiden joukossa oli George Ostrogorsky, joka pohjusti tämän käsityksen katkelmaan Theofanes Tunnustajan aikakirjasta, mikä manitsi Herakleiosin saapumisen ”teemojen maahan” vuonna 622. Ostrogorskyn mukaan tämä ”osoittaa, että sotajoukkojen (themes) järjestäytymis prosessi Vähä-Aasian tietyillä alueilla oli alkanut jo tuona aikana.” Tätä näkemystä on kuitenkin vastustettu toisten historioitsijoidentalolta, ja paljon viime aikaisempi tietämys päivittää niiden luomisen myöhemmäksi, aikaväliin 640 -luvulta 660 -luvulle Konstans II:n hallintokautteen (641–668). On lisäksi näytetty toteen, että vastoin Ostrogorskyn konseptia *thematoista*, jotka alkujaan olisi järjestetty erillisinä, hyvin määriteltynä alueina, missä *strategosit* pitivät yhdistettyä sotilas ja siviili auktoriteettia, termi *thema* alunperin näyttää viittaneen yksinomaan armeijoihin itseensä ja ainoastaan 600 -luvun lopulla tai varhaisella 700 -luvulla se siirtyi piirikuntaan mihin nämä armeijat olivat leiriytyneet myös.

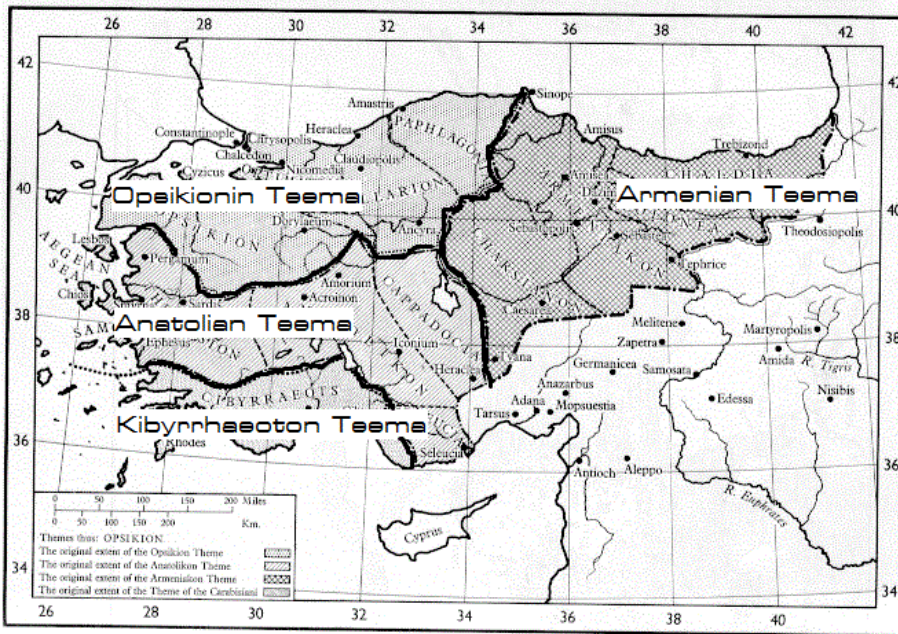
Kysymykseen kronologiasta liittyy myös aihe vastaavasta sosiaalisesta ja sotilaallisesta muodonmuutoksesta. Perinteinen näkemys, Ostrogorskyn liputtamana, on opettanut teemojen järjestämisen merkinneen samalla uuden tyyppisen armeijan luomista. Hänen käsityksessään vanhan sotajoukon sijaan, mikä oli vahvasti riippuvainen ulkomaisista palkkasotureista, Bysantin uusi armeija perustettiin alkuperäisasukkaiden talonpoika-sotureille, jotka elivät valtion vuokraamalla sotilastiloilla. Paljon viimeaikaisempi tutkimus on kuitenkin esittänyt, ettei teemojen muodostaminen olisi asettanut radikaalia muutosta menneen kanssa, vaan enemminkin loogisen laajennuksen jo ennestään olemassaoleviin 500 -luvun suuntauksiin, ja että sen

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine%E2%80%93Sasanian_War_of_602%E2%80%93628#Short-term_consequences

suora yhteiskunnallinen vaikutus oli vain minimaalinen.

Ensimmäiset teemat: 640–770

Mikä on selvää, on että jossakin kohtaa 600 -luvun puoliväliä, todennäköisesti myöhäisellä 630- ja 640 -luvuilla, Keisarikunnan kenttäarmeijat vedettiin Anatoliaan, viimeiseen suureen yhtenäisalueeseen joka oli jäänyt Imperiumin haltuun, ja määrättiin piirikuntiin jotka tuli tunnetuksi teemoina. Alueellisesti jokainen uudesta teemasta sisälsi useita vanhempia provinssseja ja muutamia poikkeuksia lukuunottamatta näyttää seuranneen vanhojen provinssien rajoja. Ensimmäiset neljä teemaa olivat armenialaisten, anatoliaalaisten, traakialaisten ja Opsikionin teema. Armenialaisten Teema (Θέμα Ἀρμενιάκων, *Thema Armeniakōn*), mainittu ensiksi vuonna 667, oli Armenian sotilasyksikön seuraaja. Se miehitti vanhoja Pontusin, Vähä-Armenian ja pohjoisen Kappadokian alueita pääkaupunkinaan Amasea. Anatolian Teema (Θέμα Ἀνατολικῶν, *Thema Anatolikōn*), mainittu ensiksi 669, oli idän (Ἀνατολῆ, *Anatolē*) sotilasyksikön seuraaja. Se peitti Vähä-Aasian keski- ja eteläosat ja sen pääkaupunkina oli Amorium. Yhdessä nämä kaksi teemaa muodostivat ensimmäisen puolustus tason Bysantilaiselle Anatolialle, reunustaen muslimi Armeniaa ja Syyriaa tässä järjestyksessä. Traakian Teema (Θέμα Θρακησιῶν, *Thema Thrakēsīōn*), ensiksi mainittu selvästi niin myöhään kuin 740, oli Traakian sotilasyksikön seuraaja ja se kattoi Vähä-Aasian länsirannikon keskiosat (Ionia, Lydia ja Caria), pääkaupunkinaan luultavimmin Chonae. Opsikionin Teema (Θέμα Ὀψικίου, *Thema Opsikiou*), ensiksi mainittu 680, muodostettiin keisarillisesta seurueesta (lat. *Obsequium*). Se peitti Vähä-Aasian luoteisosat (Bithynia, Paphlagonia ja osia Galatiasta), ja se perustettiin Nikeaan. Ainutkertaisesti, sen komentaja säilytti hänen tittelinsä *komēs* ("kreivi").¹

Map 2. The Organization of the Themes in Asia Minor in the 7th-8th centuries

Bysantin neljä alkuperäistä teemaa Herakleiosin vallan jälkeen noin 650 jKr. Kartta näyttää Traakian teeman sijaan "epävirallisen" Kibyrrhaeton teeman, joka perustettiin Vähä-Aasiaan ennen Euroopan puoleista Traakian teemaa.²

Aivan kuin Dan. 8:8:n alkuperäistäytymyksessä Aleksanteri Suuren neljä kenraalia jakoi valtakunnan Aleksanterin kuoleman jälkeen, näyn toisessa vaiheessa myös Herakleiosin kenraalit, *strategosit*, jakoivat hänen valtakuntansa neljään osaan, neljään

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/Theme_\(Byzantine_district\)#History](http://en.wikipedia.org/wiki/Theme_(Byzantine_district)#History)

2 Kuvan lähde: <http://www.clas.ufl.edu/users/fcurta/Byz6.html>

teemaan. Aluksi nämä *strategosit* hallitsivat vain alueidensa sotilasyksikköjä, mutta vähitellen heidän valtansa laajennettiin käsittämään myös siviilihallinto, jolloin heistä tuli Vähä-Aasian teemojen kenraali-kubernöörejä. *Strategosit* eivät olleet vain Bysantin keisarin nöyriä vasalleja; 700-luvulle tultaessa heidän valta oli kasvanut jo niin suureksi, että he olivat jatkuvassa kapinassa Konstantinopolin keisaria vastaan. Sen seurauksena ”teemat jakaantuivat asteittain ja *strategoiden* määrä lisääntyi, heikentäen heidän valtaansa. Tämä prosessi eteni 900-luvun valloituksilla, jolloin perustettiin lukemattomia uusia ja pienempiä rajaseutu teemoja: siinä kun vuoden 842 *Taktikon Uspensky* listaa 18 *strategoita*, vuosina 971–975 kirjoitettu *Escorial Taktikon* listaa niitä 90.”¹

Tästä huolimatta neljä alkuperäistä teemaa ja niiden *strategosit* säilytti asemansa aina Bysantin vallan loppuun saakka 1200-luvulle, jolloin lännen (Ranskan) ristiretki ritarit miehitti Konstantinopolin neljännessä ristiretkessä 1204. Näistä neljästä pisimpään säilyi Vähä-Aasian luoteisosissa sijainnut Opsikionin teema. 1200-luvun bysantilaisen historioitsija George Akropolitesin mukaan Opsikionin teema päättyi ”italialaisille” (Latalaiselle Keisarikunnalle) vuonna 1234.² Juuri Opsikionin teeman alueelta nousi 65 vuotta myöhemmin Osman I:n perustama Turkin Ottomaani Imperiumi,³ joka säilyi aina ensimmäiseen maailmansotaan asti, missä Palestiina luovutettiin Balfourin julistuksessa juutalaisten haltuun – ensimmäistä kertaa sitten vuoden 70 maastakarkoituksen. Tämän uuden valtakunnan nousu ennustettiin Danielin näyn seuraavassa jakeessa:

Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja lhanaan maahan päin. (Dan. 8:9)

”Yhdestä niistä” eli yhdestä Bysantin neljästä ensimmäisestä thematasta puhkeaa esiin sarvi tai valtakunta, joka on alussa vähäpätöinen. Totisesti Ottomaanien valtakunta oli alussa vähäpätöinen. Vuodesta 1300 vuoteen 1360 Osmannien dynastian (tai Ottomaani dynastian) valtakunta oli pienempi kuin Opsikionin teema, jonka sisältä se sai alkunsa. Seuraavan 160 vuoden aikana sen valta kuitenkin ”kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja lhanaan maahan päin.” Tämä toteutui vuosina 1360 – 1520, jonka aikana Turkin rajat laajeni Vähä-Aasian luoteisosista itään (itäiseen Vähä-Aasiaan), etelään (Egyptiin) ja lhanaan Maahan (Palestiinaan). Aluksi Osmannien valta levittäytyi tasaisesti eteläiseen Balkaniin ja Vähä-Aasiaan sisämaahan sulttaani Murad I:stä (1362 – 89) Murad II:een (1421 – 51). Tätä seurannutta vuotta 1453 on pidetty monumentalisena käännekohtana Euroopan historiassa, koska silloin Itä-Rooman pääkapunkina 11 vuosisataa ollut Konstantinopoli tai *Nova Roma* lankesi Mehmed Valloittajan käsiin 29. päivä toukokuuta.

Tämän jälkeen Selim I (1512 – 20) valloitti loput Vähä-Aasiasta, Levantin (mukaanlukien Palestiina), Punaisen meren itärannikon Arabian niemimaalla ja Egyptin.⁴ Tästä valtakunnasta – *joka näyn historiallisessa täyttymyksessä oli pelkkä esikuva*

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Strategos#Byzantine_use

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Opsician_Theme#History

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Ottoman_Empire

4 Katso kartta Ottomaani Imperiumin laajenemisesta seuraavasta linkistä:

http://en.wikipedia.org/wiki/Ottoman_Empire#mediaviewer/File:OttomanEmpireIn1683.png

lopulliselle yksilö-Antikristukselle ja hänen valtakunnalleen – kerrotaan seuraavaksi näin:

Ja se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan siitä sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä. Hän ylpeili sotajoukon ruhtinastakin vastaan, ja tältä otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin. Myös sotajoukko jokapäiväisen uhrin lisäksi annettiin rikollisesti alttiiksi tuholle. Se sarvi heitti totuuden maahan, ja mitä se teki, siinä se menestyi. (j. 10 – 12)

Näyn alkuperäisessä täyttymyksessä ”Vähäpätöinen Sarvi” viittasi tietysti Antiokhos Epifanesiin, joka nousi Seleukidien kuningaskunnasta – yhdestä neljästä helleenisestä valtakunnasta, jotka jakoivat Aleksanteri Suuren vallan keskenään (Dan. 8:8-9). Edellä lainattu profetia puhuu tämän julman hallitsijan/valtakunnan sodasta ”taivaan sotajoukon ruhtinasta” vastaan, mikä viittaa joko Israelin Jumalaan (Isä-Jumalaan) tai Jeesukseen Kristukseen itseensä, jota Dan. 9:25 kutsuu Israelin ”Messias Prinssiksi” ja Dan. 8:25 ”Prinssien Prinssiksi”. Tämä antikristillinen hallitsija/valtakunta ei ole sodassa vain ”väkevien ja pyhien kansaa” vastaan (Dan. 8:24), vaan itseensä Jumalaa vastaan. Huomaa kuinka profetia sanoo, ”hänen pyhäkkönsä *paikka* kukistettiin”. Kirjaimellisin käänös olisi, ”Hänen pyhäkkönsä *paikka* [makon, maa-alue johon Jerusalemin temppeli pystytettiin] *syöstiin alas*”.¹ Profetia ei siis edellytä juutalaistemppelein olemassaoloa, koska siinä puhutaan vain pyhäkön paikasta, *Temppelivuoresta*, ei pyhäköstä itsestään.

Näyn mukaan tämä sarvi kukistaisi Temppelivuorella sijainneen Jumalan maanpäällisen valtaistuimen (Jes. 8:18) ja häpäisee Hänen herrautensa keskuksen. Näyn ensimmäisessä vaiheessa tämä viittasi Antiokhos VI Epifanesin toimiin Temppelivuorella 167 eKr., mistä tuona aikana kirjoitettu apokryfinen 2. Makkabilaiskirja kertoo seuraavaa:

Jerusalemin valloitus (2. Makk. 5:11-16)

Kun tieto siitä, mitä oli tapahtunut, saapui kuninkaalle [Antiokhos Epifanesille], luuli hän, että Juudea oli noussut kapinaan. Sentähden hän lähti liikkeelle Egyptistä [Egyptin sotaretken jälkeen, ks. Dan. 11:29-31] mieli täynnä pedon raivoa ja valtasi kaupungin asevoimin. Ja hän käski sotilaitansa säälimättä lyömään kuoliaiksi ne, jotka joutuivat heidän käsiinsä, ja teurastamaan ne, jotka pakenivat huoneisiinsa. Niin surmattiin nuoret ja vanhat, tuhottiin alaikäiset ja vaimot ja lapset, teurastettiin neitsyet ja imeväiset. Kahdeksankymmentä tuhatta henkeä sai tuhonsa kaiken kaikkiaan kolmessa päivässä, neljäkymmentä tuhatta surmattiin käsikähmässä ja yhtä monta myytiin. Mutta tyytymättä tähän hän röyhkeydessään meni sisälle tuohon kaikkein pyhimpään temppeliin koko maanpäällä, lain ja isänmaansa pettäneen Menelauksen johtamana, ja anasti saastaisilla käsillensä pyhät astiat; ne lahjat, jotka monet kuninkaat olivat sinne asettaneet lisätäkseen paikan loistoa ja kunniaa, hän epäpyhillä käsillensä raastoi pois.

Temppelin häpäisy: (2. Makk. 6:1-6)

Vähän aikaa sen jälkeen kuningas lähetti erään vanhan ateenalaisen miehen, jonka tuli pakottaa juutalaiset luopumaan esi-isiensä laeista ja kieltää heitä elintavoissaan noudattamasta Jumalan lakeja. Hänen tuli myös saastuttaa Jerusalemin temppeli ja vihkiä se Olympon Zeuksen nimiin ja Garisimin temppeli kestiystävyyden Zeuksen nimiin, koska sen paikan asukkaat sattuivat olemaan kestiystävyyden harrastajia. Raskasta ja vaikeata oli kaikkienkin kestää sellaista pahuuden rynnäköä. Sillä pakanat täyttivät pyhäkön irstailulla ja mässäyksellä; he elivät kevytmielisesti porttojen kanssa ja lähentelivät naisia pyhissä esikartanoissa, vieläpä veivät sinne sellaisia, mikä ei ollut soveliaista. Altteri täytettiin lainvastaisilla, kielletyillä uhreilla. Ei saanut pitää sapattia eikä ottaa vaaria isiltä perityistä juhlista, ei edes tunnustaa olevansa juutalainen.

¹ <http://biblehub.com/text/daniel/8-11.htm>

Näyn seuraavassa täyttymyksessä profetia ei viittaa lopulliseen yksilö-Antikristukseen vaan tämän edellä käyvään antikristilliseen valtakuntaan. Katsokaamme sitten viiteen tunnusmerkkiin, jotka näky hahmottelee tästä maailmanvallasta.

1. Se valloittaa Palestiinan ja Temppelevuoren, Jumalan maanpäällisen asuinsijan Vanhan liiton aikana.
2. Se ylpeilee Jeesusta Kristusta, Prinssien Prinssiä vastaan ja ottaa tältä pois myös jokapäiväisen uhrin.
3. Se häpäisee Hänen nimensä Temppelevuorella.
4. Se hävittää Häneltä jokapäiväisen uhrin lisäksi Hänen taivaallisen sotajoukkonsa.
5. Se heittää totuuden maahan ja tallaa sitä.

Jokainen edellä luetellusta viidestä kohdasta voidaan katsoa täyttyneen islamilaisessa maailmavallassa yleisesti ja Ottomaani kalifaatissa erityisesti. Osa tunnusmerkeistä sopii myös islamilaista valtaa edeltäneeseen Rooman valtaan (6 eKr. – 637 jKr.) ja Khorosaus II:n persialaisvaltaan (614 – 629), muttei läheskään siinä laajuudessa kuin ne sopivat näitä seuranneeseen islamilaiseen valtaan. Islamiin kääntyneet arabiheimot valloittivat Jerusalemin ja Temppelevuoren 637 ja vuosina 687 – 705 Umaijadien Imperiumin kalifi Abd al-Malik ibn Marwan, rakennutti paikalle kaksi moskeijaa, hävityksen kauhistusta, jotka tunnemme tänään Kalliomoskeijana ja Al-Aqsana. Islamin valta ylpeili Israelin Pyhää ja Hänen Poikaansa vastaan ja herjasi Jumalan nimeä Hänen pyhimmällä alueellaan, kun se kaiverrutti kalliomoskeijan sisäseinämään Koraanin lauseen ”Jumalan ei ole soveliasta hankkia itselleen poikaa” (suura 19:35). Wikipedia selittää:

Goiteinin mukaan sisäseinää somistava kaiverrus ilmaisee selvästi poleemista henkeä kristinuskoa vastaan, samalla kun painottaa Koraanin oppia, että Jeesus oli tosi profeetta. Fraasi *la sharika lahu* (”Jumalalla ei ole seuralaista”) on toistettu viisi kertaa, jakeita suurasta Maryam 19:35–37, mikä vahvasti vahvistaa Jeesuksen aseman Jumalan profeettana, lainataan yhdessä rukouksen kanssa: *Allahumma salli ala rasulika wa'abdika 'Isa bin Maryam* – ”Oi Herra, lähetä sinun siunauksesi Proeetalle ja Palvelija Jeesukselle, Marian pojalle.” Hän uskoo tämän osoittavan, että kilpailu kristikunnan kanssa yhdessä muslimien lähetystyö hengen kanssa, oli kytemässä rakennuksen syntyhetkellä.¹

Metodisti Adam Clarke, joka jo 1800 -luvun alussa käsitti, ettei paavinvallan 1260 vuoden aikaperiodi Dan. 7:25:ssä päättynyt vielä 1798 koska se viittasi vuosiin 756 – 2016, opetti monien muiden aikansa protestanttien tavoin, että Dan. 8:11:sta, 9:27:stä, 11:31:stä ja 12:11:sta löytyvä ilmaisu ”Hävityksen Kauhistus” täyttyy useissa historian tapahtumissa, ”jotka on asetettu Jumalan säädösten, hänen palvontansa, hänen totuutensa sijalle tai niitä vastaan”. Siten hän oletti sen viittanneen saman aikaisesti seuraaviin tapahtumiin:

- Temppelein uudelleen-omistaminen Zeus jumalle Antiokhos IV Epifanesin toimesta 167 eaa; ja
- Roomalaisten sotamerkkien palvominen Temppelevuorella Tituksen aikana 70 jKr.; ja
- Kalliomoskeijan rakentaminen Umayyad-dynastian Kalifi Abd al-Malik ibn Marwan toimesta n. 690 jKr.²

Mutta kuinka islam poisti Jeesukselta jokapäiväisen uhrin? Eikö Hän ”yhdellä ainoalla

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Dome_of_the_Rock#Religious_significance

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Bible_prophecy#Multiple_fulfillments

uhrilla ainoaaksi tehnyt täydelliseksi ne, jotka pyhitetään” (Hep. 10:14) ja poistanut omalla verellään jokapäiväisen eläin ja ruokauhrin, joita Vanhan liiton aikana toimittiin Jerusalemin pyhäkössä? Kuinka islam olisi voinut poistaa jotakin sellaista, minkä Jeesus teki tyhjäksi jo Hänen ristinkuolemassaan? Roomalaiskatolisen opin mukaan Vanhan liiton jokapäiväinen uhri jatkuisi nyt Uudessa liitossa katolisen messun muodossa, missä ”Herran ruumis, joka on kerran uhrattu ristillä perisyynnin sovittamiseksi, uhrataan alttarilla päivittäin [Kristuksen vereksi ja ruumiiksi muuttuneen ehtoollisleivän ja viinin muodossa] jokapäiväisten syntien tähden, jotta kirkolla siinä olisi lahja Jumalan lepyttämiseksi.”¹ Vaikka Jeesuksen kertakaikkinen uhri teki härkään ja kauristen verestä tarpeettoman, jokapäiväinen uhri ei silti katoa Uudessa Liitossa, sillä Vanhan liiton uhrin jakaantuivat kahteen pääläjiin; sovitushreihin ja kiitosuhreihin. Näistä jälkimmäiset, joihin kuuluvat evankeliumin saarna, usko, Jumalan avuksi huutaminen, kiittäminen, tunnustaminen, pyhien ahdistukset, jopa pyhien kaikki hyvät teot, jatkuvat yhä armonliitossa jokapäiväisenä uhrina (ks. Room. 12:1, Hepr. 13:15. 2. Moos. 30:8, Ilm. 5:8). On kuitenkin tärkeää ymmärtää, ettei kiitosuhrin ole syntimme hyvittäviä sovitushreja, sillä niitä uhraavat vain sellaiset, jotka ovat jo sovitettuja Jeesuksen kertakaikkisella uhrilla.

Vaikka Luther piti messu-uhria katolisen kirkon suurimpana kauhistuksena,² luterilaiset tunnuskirjat eivät silti hylkää oppia seurakuntapalveluksesta Vanhan liiton jokapäiväisen uhrin jatkumona, kuten on todettu vuonna 1531 kirjoitetun *Augsburgin tunnustuksen* osiossa XXIV: *Messu, Mitä uhri on? Uhrin lajit* :

Ei meillä silti ole mitään sitä vastaan, että messu ymmärretään jokapäiväiseksi uhriksi, kunhan vain messu käsitetään eheäksi kokonaisuudeksi, toisin sanoen jumalanpalvelukseksi, johon sisältyy evankeliumin saarna, usko, avuksi huutaminen ja kiitos. Nämä näet kaikki yhdessä muodostavat uuden liiton jokapäiväisen uhrin, koska koko jumalanpalvelus on järjestetty niin tähden eikä sitä voi erottaa niistä. Siksi Paavali sanookin: (1 Kor. 11:26) ”Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte Herran maljan, te julistatte Herran kuolemaa.” Mutta mainitusta leeviläisestä esikuvasta ei voi missään tapauksessa tehdä sitä päätelmää, että jumalanpalvelusmenot olisivat teko, joka pelkän suorittamisen nojalla vanhurskauttaisi tai joka voitaisiin siirtää toisten hyväksi, jotta sillä ansaittaisiin heille syntien anteeksiantamus. Toisaalta mainittu esikuva kuvaa sattuvasti paitsi jumalanpalvelustoimitusta, myös evankeliumin saarna. 4 Moos. 28:4 ss. esitetään tuon jokapäiväisen uhrin kolme osaa: karitsan uhraaminen polttouhriksi, juomauhri ja parhaat jauhot ruokauhriksi. Lakiin sisältyi tulevien asioiden varjomaisia kuvia. (Hebr. 8:5)

Niinpä tässä asetelmassa on kuvattuna Kristus ja koko uuden liiton jumalanpalvelus. Karitsan uhraaminen polttouhriksi kuvaa Kristuksen kuolemaa. Juomauhri kuvaa sitä, että uskovat kaikkialla maailmassa vihmotaan tuon karitsan verellä, kun evankeliumia saarnataan; heidät toisin sanoen pyhitetään, niin kuin Pietari sanoo, (1 Piet. 1:2) ”Hengen pyhittämiseen, Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellään vihmottaviksi.” Parhaiden jauhojen uhraaminen kuvaa uskoa, sydämissä tapahtuvaa avuksi huutamista ja ylistämistä. Siispä milloin vanhassa liitossa havaitsemme jotakin ”tulevan varjoa”, meidän on uudessa liitossa esitettävä sille (Kol. 2:17) (Hebr. 10:1) vastinetta, jota sillä on kuvattu, eikä mitään uutta esikuvaa, joka kävisi uhrista. Vaikkakin siis ehtoollisjumalanpalvelus on Kristuksen kuoleman muistoateria, ei se sinänsä ole jokapäiväinen uhri, vaan jokapäiväinen uhri on itse muistaminen, toisin sanoen saarna, joka julistaa, että Jumala on Kristuksen kuolemalla sovitettu, ja usko, joka tämän todella uskoo.³

1 <http://www.evl.fi/tunnustuskirjat/puolustus/XXIVu.html>

2 Pöllänen, sivu 73

3 <http://www.evl.fi/tunnustuskirjat/puolustus/XXIVu.html>

Juuri tällaisenaan islam poisti Kristukselta jokapäiväisen uhrin, kuten Dan. 8:11 ennusti. Se rajoitti kristittyjen uskonnollista vapautta dhimmi-systeemissään, jossa ”kirjan ihmiset” (juutalaiset ja kristityt) alistettiin toisen asteen kansalaiseksi missä heidän tuli maksaa raskasta jizya -veroa. Vaikka dhimmi-systeemin on väitetty olleen suhteellisen suvaitsevainen aikansa muihin sivilisaatioihin nähden, mukaanlukien katoliseen länteen, niin historialliset tosiasiat puhuvat aivan toista kieltä.¹ Aina Muhammadin päivistä lähtien kristityt ja juutalaiset ovat kärsineet islamin alla jatkuvista vainoista ja pogromeista. Tästä huomattavana esimerkkinä on vaikkapa Granadan juutalaisten massamurha vuonna 1066, mikä sai Rabbi Moshe ben Maimonin parkumaan, ”*Jumala on karkoittanut meidät tämän fanaattisen maan keskelle, mikä... vainoaa meitä vihassaan ja sortaa meitä enemmän kuin on yksikään toinen sortanut... Ismaelin kansa, joka vahingoittaa meitä ja säättää lakejaan meidän vahingoksemme.. kuten ei ole yksikään toinen noussut Israelia vastaan, vahingoittanut ja nöyryyttänyt meitä ja vihannut meitä niin paljon kuin he ovat.*”²

Tämä todistus ei puhu paljoa keskiaikaisen islamin ”kultaisen ajan” puolesta. Jos muistamme ensimmäisessä maailmansodassa järjestelmällisesti murhatut 1,5 miljoonaa Armenian kristittyä, voimme unohtaa myöskin Ottomaanien uskonnollista suvaisevaisuutta hehkuttaneen populaarin myytin. Kristuksen sotajoukon tuhoaminen saattaa viitata juuri tähän, Ottomaanien tyrannian alla 1915 esiintyneeseen kristittyjen kansanmurhaan (Ef. 6:11-17:sta mukaan seurakunta on hengelliseen sotaan varustettu Kristuksen armeija), mikä on historian tunnetuin kansanmurha heti holokaustin jälkeen ja tähän taasen viitataan näyn kolmannessa täyttymyksessä, jota tarkastelemme aivan kohta. ”Totuuden heittäminen maahan” tarkoittaa tietysti Jumalan Sanan totuuden (Joh. 17:17) maahan heittämistä Muhammadin valheellisen ilmoituksen alla.

Kaiken kaikkiaan näyttäisi selvältä, että Danielin kirjan kahdeksannen luvun näky ”Vähäpäteisestä Sarvesta” ei kuvaa vain lopullista Antikristusta ja Antiokhos Epifanesia, tämän Vanhan Liiton aikaista esikuvaa, vaan myös Ottomaanien Imperiumia. Aivan kuin Epifanesin Seleukidi valtakunta peri Aleksanteri Suuren maailmanvallan lähesmain sen täydessä laajuudessaan, myös Ottomaanien kalifaatti peri Herakleiosin valtakunnan sen kaikilla rajoilla (lukuunottamatta Ravennan Ekserkaattia). Uskonpuhdistuksen aikaiseen Eurooppaan tultaessa, Herakleiosin kreikkalais-kristillinen Itä-Rooma ei ollut kadonnut historian näyttämöltä, vaan muuttanut ainoastaan muotoaan turkkilais-islamilaiseksi Itä-Roomaksi. Ottomaanien maailmanvaltaa voidaan hyvillä syin kutsua islamilaiseksi Itä-Roomaksi, koska sen sulttaanit, jotka omaksuivat Rooman keisarin arvonimen, hallitsivat Kontantinopolista, Nova Romasta, samoja alueita joita Bysantti oli hallinnut heitä ennen.

Tästä pääsemmekin seitsemännen luvun näyn neljännen pedon, neljännen valtakunnan toiseen vaiheeseen. Danieli näki, että Kreikan neljäsiipistä ja neljäpäistä pantteripetoa seuraisi ”hirmuinen ja ylen väkevä” valtakunta, jota kuvattiin näyssä seuraavasti:

Sen jälkeen minä näin yöllisessä näyssäni, ja katso, oli neljäs peto, kauhea, hirmuinen ja ylen väkevä; sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki

1 http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Jews_under_Muslim_rule#Middle_Ages

2 <http://ziontruth.blogspot.fi/2005/12/jewish-sages-in-islamic-lands-identify.html>

edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea. Minä tarkkasin sarvea, ja katso, eräs muu pieni sarvi puhkesi niiden välistä, ja kolme edellisistä sarvista reväistiin pois sen edestä. Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät, ja suu, joka herjaten puhui. (Dan. 7:7-8)

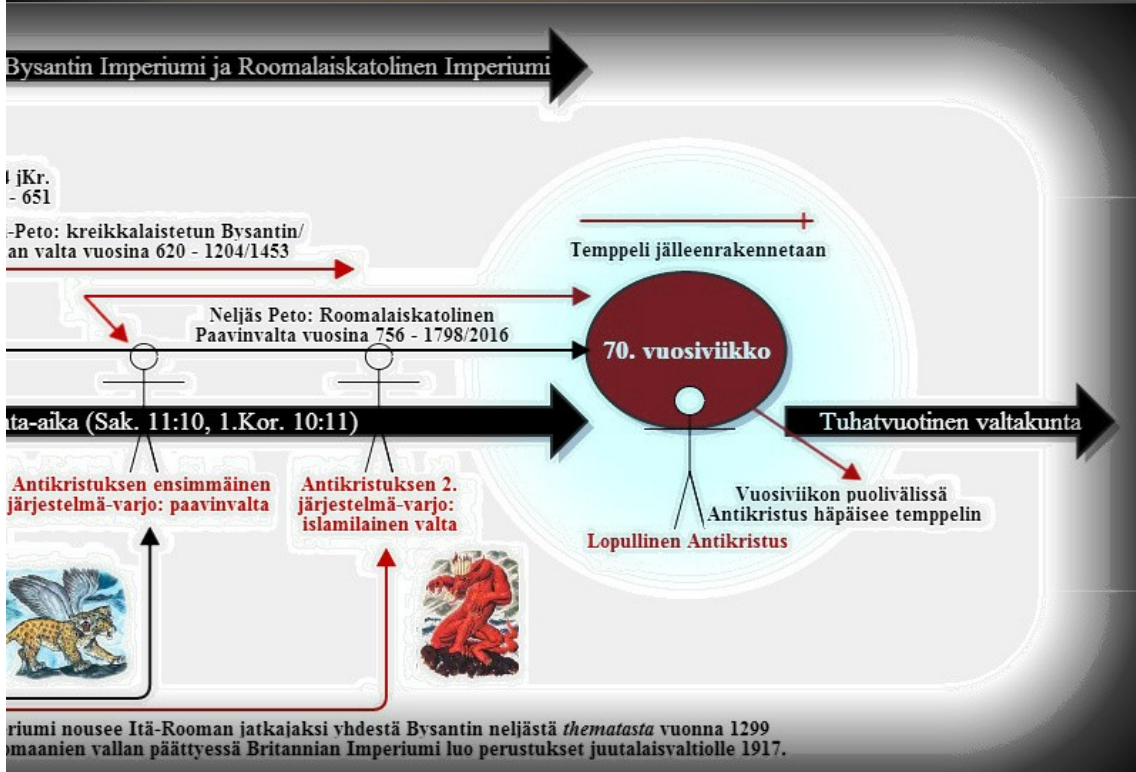
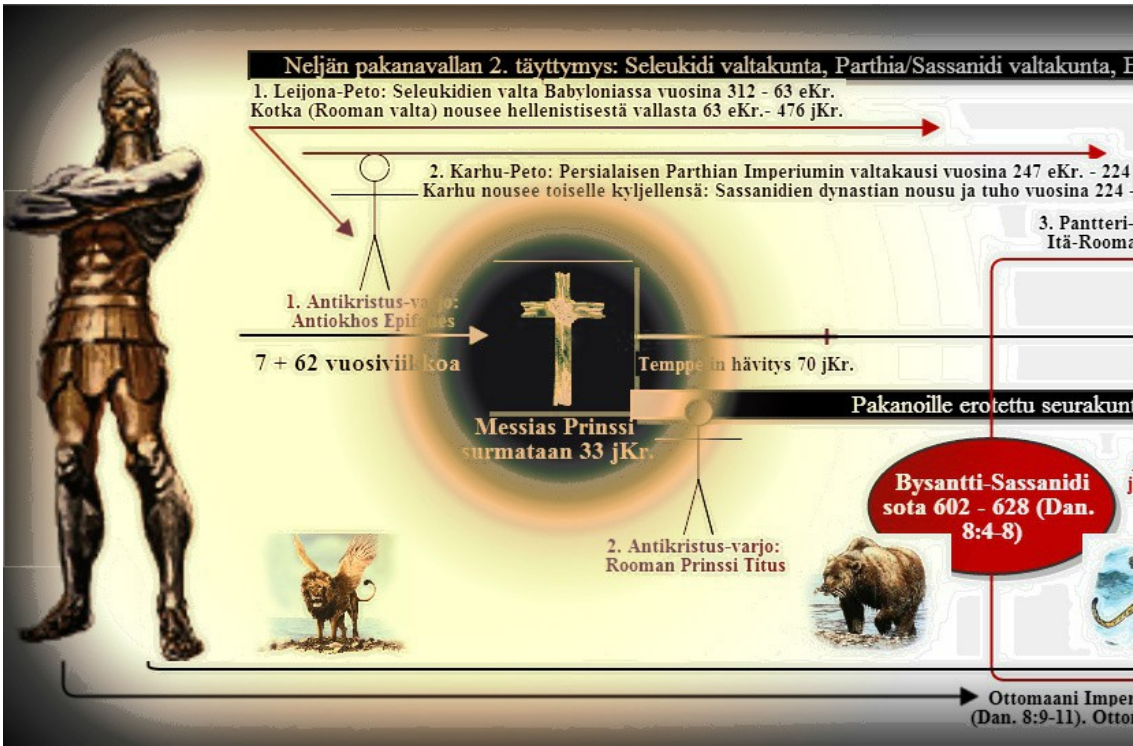
Näyn esitayttymyksessä tämä valtakunta kuvasi antiikin Roomaa, joka alisti valtaansa kreikkaa puhuneen sivistyneen maailman, kun se valloitti Kreikan niemimaan 146 eKr., Syyrian 64 eKr. ja Egyptin 30 eKr. Tältä alueelta oli noussut 300 -luvulla eKr. ne neljä helleenistä kuningaskuntaa, joita Danielin näyssä kuvattiin pantterin neljänä päänä ja neljänä linnunsiipenä. Mutta samoin kuin antiikin aikana pakanallista Kreikkaa seurasi pakanallinen Rooma, keskiaikana kristillistä Kreikkaa (Bysanttia) seurasi kristillinen Rooma. Historian kirjat kertoo, että kun Bysantin Keisarikunnan valta heikkeni sen yhtämittaisissa sodissa arabeja ja slaaveja vastaan, sen paikan otti roomalaiskatolinen paavin johtama Länsi-Eurooppa. Tämä prosessi alkoi ensimmäisestä ristiretkestä (1099), missä Ranska valloitti aluksi Palestiinan huipentuen neljänteen ristiretkeen (1204), jossa roomalaiskatoliset sotajoukot tunkeutuivat Bysantin sydämeen Kontantinopoliin perustaen sen raunioille paavi Innocentius III:lle alamaisten Latalaisen Keisarikunnan.

Bysantin neljä alkuperäistä teemaa (pantterin neljä päätä ja neljä linnunsiipeä) säilyi neljänteen ristiretkeen saakka, jolloin pantteri-pedon oli määrä kuolla, sillä sen ”*elämän pituus oli määrätty aikaa ja hetkeä myöten*” (Dan. 7:12). Tuolloin sen paikan ennustettiin korvaavan uudestaan noussut Rooma, kuten täsmälleen tapahtuikin. Tässä toisessa täyttymyksessään neljäs peto ei kuitenkaan viittaa vain paavi Innocentius III:n ja hänen seuraajiensa roomalaiskatoliseen maailmanvaltaan, vaan myös Ottomaanien islamilaiseen maailmavaltaan, joka nousi pian näiden tapahtumien jälkeen. Aivan kuin antiikin Rooma muodostui Itä- ja Länsi-Roomasta – kuvapatsasnäyn kahdesta säärestä – jakaantui valtakunnan seuraava vaihe myös kahteen osaan; paavinvaltaan ja Ottomaanivaltaan. Nämä yhdessä muodostavat neljännen pedon näyn toisessa täyttymisvaiheessa, joka ennusti kristikunnan historian päälinjat myöhäisantiikista varhaiseen uuteen aikaan.

Kuten näemme, näkyjen kerronnaistäyttymykset eivät korvaa näyn alkuperäistä merkitystä. Näyn myöhemmät täyttymykset eivät tarjoa vain historiallisia yksityiskohtia 69. ja 70. vuosiviikon väliin jäävään seurakunta-aikaan, mutta jatkaa samalla alkuperäistä näkyä neljännessä pakanavallasta. Jokainen edellä dokumentoidun neljän valtakunnan toisesta täyttymyksestä liittyy tavalla tai toiselle Rooman historiaan. Tämän valtakunta ei tuhoutunut 476 tai 1453. Profetia ei kadota Rooman tulevaisuuteen liittyneitä ennekuvia juutalaisten diasporan aikana, vaan esittää sen vaiheet koko seurakunta-ajan lävitse. Tämän vaiheen toista osaa paavinvallassa ja Ottomaanien Imperiumissa olemme nyt tarkastelleet edellisten sivujen aikana. Kahden säären lopullinen vaihe paljastuu kuitenkin vasta näkyjen kolmannesta täyttymyksestä, jossa on ennustettu mm. Hitlerin valta nousu ja toinen maailmansota.

Kuten havaitsimme jo edellisessä luvussa, neljännen pedon kymmenen sarvea täyttyi näyn ensimmäisessä vaiheessa Romulus Augustuluksen jälkeisen Rooman kymmenessä kuningaskunnassa ja ”Pieni Sarvi” vuonna 756 syntyneessä paavinvallassa. Toisessa vaiheessa tämä viittaa lopulliseen Antikristus yksilöön ja hänen kymmeneen vasalli-kuninkaaseen, jotka ”*saavat vallan niinkuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi pedon*

kanssa.” (Ilm. 17:12). Koska neljännen pedon toinen vaihe päättyy samaan aikaan paavin-
vallan 1260 vuoden valtakauden kanssa eli 2016, tulisi meidän odottaa näyn kymmenestä
kuninkaasta ja ”Pienestä Sarvesta” täyttyvän *lopullisesti* kyseisenä vuonna. Aika näyttää!

Neljän pakanavallan 2. täyttymys, mikä ennustaa kristikunnan historian Antiokhos Epifanesista paavinvallan ja turkkilaisvallan loppuun. Näky painottuu Rooman antiikin jälkeiseen historiaan.

Ennen kuin siirrymme käsittelemään Danielin seitsemännen ja kahdeksannen luvun kolmatta ja kenties viimeistä täyttymystä, joka sijoittuu uskonpuhdistusta seuranneelle uudelle ajalla, katsokaamme ensin näiden lukujen toisen täyttymyksen kolmannen pedon eli kreikkalaisen Bysantin keisarikunnan kreikkalaisortodoksista seurakuntamuotoa niin kuin se on ilmoitettu Johanneksen ilmestyksessä seitsemästä seurakunnasta. Koska viestiä Pergamon seurakunnalle edelsi sanoma Smyrnalle ja seurasi profetia Tyatiralle, tiedämme sen kohdistuvan Bysantin seurakunta vaiheeseen Keisari Konstantinoksesta Keisarikunnan loppuun 1204. Smyrnan ja Tyatiran kryptinen viesti paljasti niiden kuvanneen 100 ja 200 -lukujen pakanallisen Rooman vainoissa kärsinyttä marttyyrien seurakuntaa ja sen ahjosta syntynyttä roomalaiskatolista kirkkoa.

Profetiassa Smyrnan seurakunnalle Jeesus sanoi: *”Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi... Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää.”* Koska profetioiden kryptisessä kielessä kymmenen päivää voi tarkoittaa ”päivät vuosiksi luettuna” -periaatteella (Hes. 4:5-6, Dan. 9:24-27) kymmentä vuotta, ne on mahdollista selittää Keisari Diocletianuksen vainoiksi, jotka kestivät tasan kymmenen vuotta helmikuusta 303 helmikuuhun 313. Miksi profetiassa mainittaisiin vain Diocletianuksen vainot vaikka kristittyjä oli vainottu Rooman viranomaisten toimesta jo Keisari Neron aikaisesta Rooman palosta (64 jKr.) lähtien? Koska Diocletianuksen vainot muodostivat pakanallisen Rooman vainojen kulminaation ja niiden ankarimman vaiheen:

Keisarikunnassa kristityt olivat aina kohdistettu paikalliselle syrjinnälle, mutta varhaiset keisarit olivat vastahakoisia julkaisemaan yleisiä lakeja heitä vastaan. Se ei ollut ennen 250 -lukua Deciusin ja Valerianusin alla, jolloin tällaisia lakeja säädettiin. Tämän lainsäädännön laillistamana, kristittyjä pakotettiin uhraamaan Rooman jumalille vankeuden tai taloituksen uhalla. Kun Gallienus saapui vuonna 260, hän julkaisi ensimmäisen kristittyjen suvaitsemista vaatineen keisarillisen ediktin johtaen yli 40 vuotta kestäneeseen rauhaan rinnakkaiseloon. Diocletianuksen valtaistuimelle nousu vuonna 284 ei merkinnyt kristinuskolle välitöntä takaiskua, mutta se enteili asteittaista muutosta virallisissa asenteissa uskonnollisia vähemmistöjä kohtaan. Hänen valtansa ensimmäisenä 15 vuotena, Diocletianus puhdisti armeijan kristityistä, tuomitsi manikealaiset kuolemaan ja ympäröi itsensä kristinuskon julkisilla vastustajilla. Diocletianuksen mieltymys itsevaltaiseen hallintoon, yhdistettynä hänen itse-kuvaansa Rooman menneen kunnian palauttaja, sai aikaan kaikkein laajimmalle levinneen vainon Rooman historiassa. Talvella 302 Galerius kehotti Diocletianusta käynnistämään kristittyjen yleisen vainon. Diocletianus oli pelokas ja kysyi Apollon oraakkelilta opastusta. Oraakkelin vastaus luettiin Galeriusin näkemyksen hyväksi ja yleinen vaino kutsuttiin 24. helmikuuta 303.¹

Diocletianuksen vainot päättyivät helmikuussa 313 Keisari Konstantinoksen julistamaan Milanon Edektiin täyttäen siten Jeesuksen profetian smyrnalaisten vainon kymmenestä päivästä, kymmenestä vuodesta. Tästä alkoi uusi kausi seurakunnan ja koko maailman historiassa, kun kristinuskosta tehtiin 67 vuotta myöhemmin Rooman valtionuskonto Tessalonikan ediktillä. Imperiumin jakaannuttua vuonna 395 latinaa puhuneeseen Länsi-Roomaan ja kreikkaa puhuneeseen Itä-Roomaan, näiden kahden kulttuurin erot vaikutti

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Diocletianic_Persecution

sittemmin myös seurakunnan jakaantumiseen kreikkalaisortodoksiseen itään ja roomalaiskatoliseen länteen. Tämä kreikkalaisortodoksisen seurakunnan valtakausi edelsi roomalaiskatolista valtakautta, aivan kuin profetia Pergamolille edelsi profetiaa Tyatiralle. Tyatira paljastui roomalaiskatoliseksi kirkoksi viidestä seuraavasta seikasta:

1. Tyatiran seurakunta painottaa lähimmäisen rakkautta ja hyviä tekoja olennaisena osana kristillistä uskoa aivan kuin roomalaiskatolisuus on painottanut ”armon tekoja”¹ perustaen sen evankeliumin teksteihin ja tästä Jeesus antaa heille kiitosta ja tunnustusta. (Ilm. 2:19)
2. Se suvaitsee haureellista ”naista”, Isebeliä, ”joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan [hengellistä] haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.” (j. 20)
3. Tämän naisen rinnakkaisuus Ilmestyskirjan 17. luvun porttoon, Rooman seitsemän kukkulan päällä istuvaan luopiokirkkojen äitiin (Ilm.17:5,9) osoittaa Isebelin olevan sama kuin Rooman kirkko.
4. Tätä vahvistaa profetian kuvaus ”tautivuoteesta”, johon tämän haureellisen naisen lapset tapetaan rangaistuksena hänen synneistään (j. 22-23). Profetia toteutui, kun puolet Euroopan katolisista tuhoutui 1300 -luvulla mustassa surmassa, aikana jolloin Rooman kirkon valta oli sen huipussaan.
5. Tyatiran kirkon vihjataan hallitsevan kansakuntia ilman seurakunnan Herran hyväksyntää (j. 26).

Pergamon seurakuntakausi käsittää Milanon Ediktin ja Rooman kirkon ylivallan väliin sijoittuvan Itä-Rooman/Bysantin herruuden vuodesta 330, jolloin Konstantinopolista tehtiin Uusi Rooma vuoteen 1204, jolloin paavin alaiset lännen ristiritarit valloittivat sen Vanhan Rooman yhteyteen. Profetia pergamolaiselle seurakuntajaksolle oli seuraava:

[Tunnustus] *Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuini on; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt minun uskoani niinkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu. [Kritiikki] Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat. Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni Nikolaiittain opista. [Kehoitus] Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.* (Ilm. 2:13-17)

Futuristisen eskatologian popularisoinut Scofieldin viiteraamattu (1909) opetti tämän tarkoittaneen Konstantinoksen perustamaa Bysantin valtiokirkkoa. Siinä ”Saatanan valtaistuini”, jonka luona seurakunta asui, yhdistettiin tähän maailmaan (Joh. 12:31, 14:30, 16:11) johon Bysantin seurakunta yhtyi 300 -luvun alussa. Samoin Bileamin ja Nikolaiittain oppi tulkittiin ”maailman ja seurakunnan liitoksi, mikä on hengellistä haureutta”² Tämän tulkinnan vahvistukseksi voidaan huomauttaa, että nimi Pergamo merkitsee sananmuokaisesti ”mennä avioon toiselle puolelle” – eli ei sen Kuninkaan kanssa, jolle seurakunta oli kihlattu vaan toiselle puolelle tämän maailman hallitsijoiden kanssa. Pöllänen selittää:

Kirkon ja valtion liitto. Keisari istui Nikaiassa (v. 325) valtaistuimellaan ja toimi suvereenina kokouksen johtajana 250-300 piispan ympäröimänä. Valtaosa heistä oli itäisistä kirkkoprovinsseista, koska käsitelty areiolainen kiista oli siellä syntynyt. Kirkko suostui liittoon keisarin kanssa ja hänen ohjausekseen niin kuin

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Roman_Catholic_Church#Social_and_cultural_issues

2 <http://www.studylight.org/commentaries/srn/view.cgi?book=re&chapter=002>

nainen suostuu miehelle. He pitivät sitä kirkon korotuksena, mutta se oli syvä sen syvä lankeemus. Kristuksen morsiamesta tuli Rooman keisarin kumppani hallitsemaan hajanaista valtakuntaa, siis sen "puoliso" eli "kuningatar". Ilmestyskirja 18:7:n mukaan Babylon sanoo sydämessään: "Minä istun kuningattarena enkä ole surua näkevä." Tämä lienee ollutkin valtio-kansankirkkojen syvin vakaumus halki historian. Miten sattuva onkaan nimen Pergamo eräs merkitys: mennä naimisiin toiselle puolelle tai pitää häät tuolla puolen, toisella puolella (pera = tuolla puolen; eis to peran = toisella puolella; gameoo = mennä naimisiin; gamos = häät, avioliitto. Ks. Lindeman 1976). Kuvaava on myös tämän liiton järjestäjän latinalaistetun nimen merkitys: constant = muuttumaton, pysyvä, luja, kestävä. Sellainen on todellakin valtio-kansankirkkolaitos ollut. Konstantinos muun muassa surmasi oman poikansa ja otti kasteen vasta vuonna 337 kuolinvuoteellaan. Hän ei siis edes ollut kristitty keisari puuttuessaan ohjailien kirkon asioihin vuosina 313-336, eikä hänen "junaiemansa" kirkon ja valtion liitto voinut olla taivaasta, vaan ihmisestä.

Pappishierarkian kehittyminen. Kun kirkosta tuli "kuningatar", sitä oli myös ehostettava arvonsa mukaisesti: piispoille ja papeille komeita pukuja, upeita kirkkorakennuksia, näyttävä liturgia jumalanpalveluksiin ja niin edelleen. Tämä kaikki antoi vauhtia myös (ottaen mallia maallisesta hallintojärjestelmästä) eriarvoisten pappisluokkien eli hierarkian kehittymiselle tavanomaisten uskovien veljeyden eli kirkkorahvaan yläpuolelle, siis nikolaitismille, josta Herra nuhteli Efeson ja Pergamon seurakuntia. Niinpä tavallisten piispojen yläpuolelle tulivat kirkkomaakuntien pääkaupunkien kirkollisina johtajina metropoliitat, joista tärkeimpinä pidetyt saivat patriarkan arvonimen: Rooman, Aleksandrian, Syyrian Antiokian, Jerusalemin ja pian myös uuden pääkaupungin Konstantinopolin piispat... Kun kirkko sai ensin suvaitun aseman, sitten suosituimmuusaseman ja vuonna 380 valtiokirkon aseman, koko laajan Rooman valtakunnan silloin vielä enemmistönä olleet pakanat virtasivat kirkkoon ja heidät kastettiin (ei yhtenä vuonna, vaan vähitellen) valtion uskontopoliittisen suunnan muutoksen, ei suinkaan hengellisen herätyksen ja uskoontulon takia. Tämä oli apostolisen uskovien seurakuntaihanteen tuho: silloin oli kastettu ja liitetty seurakuntaan ainoastaan parannuksen kautta uskoontulleet (Ap. t. 2:37-41), mutta nyt "koko maailma" tuli seurakuntaan. Siitä tuli uskovien ja uskosta osattomien sekayhteisö, kansankirkko, siis Baabelin sekoitus siinäkin mielessä.¹

Pöllänen esittää "nikolaiittain opin" tarkoittaneen yllä kuvattua seurakunta hierarkiaa, joka syntyi valtion ja kirkon liitosta. Nämä nikolaiittain teot mainitaan myös Apostolien jälkeisessä Efeson seurakuntajaksossa, mutta se mikä 100 -luvulla oli efesolaisten vihaamia *tekoja* oli 300 -luvulla kypsytynyt jo yleisesti hyväksytyksi *opiksi*. Ilmestyskirjan ulkopuolella nikolaitismin harhaopista on olemassa vain suppeita selontekoja. Teoksessaan *Adversus haereses* (kirjoitettu n. 180 jKr.) Irenaeus esittää tämän ryhmän olleen Jerusalemin diakoni Nikolasin perustama, jonka sanottiin mieltyneen maallisiin nautintoihin ja lihan himoihin. Ilmestyskirjan allegorisesti luonteesta johtuen, monet kuitenkin uskovat nikolaiittain opin olevan symbolinen viittaus kirkolliseen hierarkiaan ja maallisen vallan tavoitteluun,² mistä Jeesus varoitti seurakuntaa Matt. 20:25-28:ssa:

Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne... ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä.

Nikolaitismin vertauskuvallinen merkitys paljastuu sen oletetun perustajan Nikolasin (kreik. Νικόλαος) nimen etymologisesta alkuperästä, mikä tarkoittaa "voittoa kansasta"

1 Pöllänen, sivut 57-58, 59-60

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Nicolaism#Interpretations>

tai ”kansan voittoa.” Se voidaan myös kääntää ”maallikko valtaajat” tai ”maallikoiden valtaajat.” Kumpikin käänös soveltuu Bysantin valtiokirkkoon, sillä vuoden 380 jälkeen kirkko ja sen pappishierarkia ei saanut vain voittoa kansasta ja ”valloittanut” maallikoita, mutta samalla myös maallikot ja kansa sai voiton kirkosta, sillä uskovista koostuneesta alkuseurakunnasta tuli tuolloin ”mutaation eli oleellisen olemuksen muutoksen kautta myös uskosta osattomat sisäänsä sulkeva suuri puu, kansankirkko. Taivaan linnut eli pahuuden henkivallat tulivat ja tekivät pesänsä sen oksille: ne tulivat jumalattomien mukana sen sisälle asumaan. Todellinen seurakunta on Kristuksen morsian, joka ei ennen häitä (Karitsan häät ylhäällä) antaudu liittoon kenekään muun kanssa. Uskollisuus Kristukselle ja Sanalle on sen ohjenuora. Mutta juuri tästä alkukirkko lankesi, ja siitä tuli portto, hengellisen haureuden harjoittaja.”¹ Sen sijaan, että seurakunta olisi voittanut maailman, kävikin aivan päinvastoin; maailma ja sen ruhtinas Lucifer voitti seurakunnan.

Tästä maailman kanssa liittoutuneesta bysantilaisesta valtiokirkosta erosi jo sen syntyhetkillä useita kristillisiä ryhmittymiä kuten nestoriaanit ja paulikiaanit, joita käsittelimme jo hieman edellisessä luvussa. Nämä opillisesti raittiit seurakunnat kävivät laajaa lähetystyötä idässä ja joutuivat vainotuksi Bysantin keisarin ja Sassanidien Imperiumin taholta; tänään heidän perillisiä ovat useat kristilliset ryhmät Lähi-Idässä ja Pohjois-Afrikassa, kuten Idän assyrialainen kirkko sekä orientaaliortodoksikirkot. Nikolaiittain oppiin sisältyy myös eräs mielenkiintoinen salamerkitys. Sana *nikolaitismi* ja *Nikea*, missä pidettiin vuonna 325 Nikean ensimmäinen kirkolliskokous, juontuu samasta kantasanasta (*níkē*, ”voitto”).² Joten nikolaiittain oppi tai *Nikean oppi* voi olla kryptinen viittaus Nikean ensimmäiseen kirkolliskokoukseen; eli siten tästä syntyneeseen Bysantin keisarikuntaan kuin myös sen nikealaiseen tai kreikkalaisortodoksiseen valtioneuvostoon.

Pergamon kohdalla mainittu ”Bileamin oppi” näyttää liittyvän myös Israelin kiroamiseen, sillä Mooabin kuninkaan Baalakin tarjoamaa palkkaa vasten Bileam, Eufratvirran varrella asunut tietäjä, lähti Baalakin tykö kirotakseen Israelin. Herra kuitenkin esti hänen aikeensa avaamalla aasintamman suun ja puhui hänelle tämän kautta (4. Moos. 22:28). Bileamia varoitettiin Israelin kiroamisesta, koska 1. Moos. 12:3:ssa Jumala vannoi Aabrahamille, että Hän tulisi siunaamaan ne kansat, jotka siunaavat Israelia ja kiroamaan ne jotka kiroavat sitä. Tätä valaa ei purettu Uudessa liitossa (Gal. 3:17, Room. 11:1). Paavali varoitti pakanakristittyjä ylpeilemästä jalon öljyyn luonnollisten oksien (juutalaisten) rinnalla, jotka taitettiin pois, jotta pakanat voisi tulla oksastetuiksi oikeiden oksien joukkoon ja päästä osalliseksi öljyyn mehevään juureen. Vaikka Israelia kohtasi osaksi paatumus hyljätessään Messiaansa, niin lopulta kaikki Israel on pelastuva (Room. 11:25).

Tämä Paavalin elintärkeä opetus unohdettiin heti sen jälkeen, kun seurakunta sai Roomassa valtioneuvoston aseman. Juuri Pergamon seurakuntakaudella pakanakristityt, joita edusti profetiassa Bileam ja Baalak, alkoivat kiroamaan Israelin kansaa. John Hagee kirjoittaa varhaiskirkon järkyttävästä antisemitismistä kirjassaan Jerusalem 3000:

Juutalaisten ristiinnaulitseminen alkoi varhaisten kirkkoisien propagandasaarnoista. Heitä olivat kesarealainen Eusebios, Kyrillos, Khrysostomos, Augustinus, Origenes, Justinus ja Hieronymus. Nämä miehet

1 Pöllänen, sivu 56

2 <http://en.wiktionary.org/wiki/Nicaea>

toteuttivat valtavan kampanjan juutalaisia vastaan, johtivat sitä ja kuvasivat heitä ”Kristuksen tappajiksi, vitsausten aiheuttajaksi, riivaajiksi, paholaisen jälkeläisiksi, verenhimoisiksi pakanoiksi, jotka olivat yhtä petollisia ja häikäilemättömiä kuin Juudas.” Kirkkoisät käyttivät kavaltaajasta nimeä *Juutas*. Kuten paavi Gelasius (492-496) filosofoi: ”Raamatussa nimetään usein kokonaisuus osan mukaan. Koska Juudasta sanottiin paholaiseksi ja paholaisen apuriksi, hän antaa nimensä koko rodulle.” (Runes 1968:106). Miten voimme unohtaa, että Jeesus oli juutalainen? Että apostolit olivat juutalaisia? Tuomitsemalla ”koko rodun” kirkkoisät tuomitsivat myös apostolit ja Vapahtajan, jota he palvelivat! Roomalaiskatoliseen pappisvirkaan vihitty Erasmus Rotterdamilainen, joka oli renessanssin johtavia hahmoja, julisti kerran: ”Jos juutalaisten vihaaja on hyvä kristitty, niin me olemme kaikki hyviä kristittyjä.” (Hay 1981:20)...

Kristittyjen myrkyä kylvävä viha juutalaisia kohtaan saavutti huippunsa, kun pyhä Johannes Khrysostomos (345-407) nousi valtaan. Hänet tunnetaan ”piispana, jolla oli kultainen suu”. Khrysostomos oli ensimmäisiä, jotka nimittivät juutalaisia ”Kristuksen tappajiksi”, ja vuosisatojen ajan hänen syöttämäänsä antisemitistä myrkyä pidettiin klassisena Rooman kirkon lukemistona. ”Miten kristityt julkeavat edes vähimmäissäkään määrin olla tekemisissä juutalaisten, noiden ihmisistä kaikkien kurjimpien kanssa?, hän kirjoitti (Homilia 4:1). Hän jatkoi:

Juutalaiset ovat ihmisistä kaikkein arvottomimpia. He ovat irstailevia, ahneita, saaliinhimoisia. He ovat kavalia Kristuksen murhaajia. He palvovat paholaista, heidän uskontonsa on sairasta. Juutalaiset ovat inhottavia Kristuksen murhaajia, eikä Jumalan tappamisesta ole minkäänlaista sovitusta, ei mitään hyvitystä, ei mitään anteeksiantoa... Kristityt eivät koskaan lakkaa kostamasta, ja juutalaisten täytyy elää ikuisesti orjuudessa. Jumala on aina vihannut juutalaisia. Kaikkien kristittyjen velvollisuus on vihata juutalaisia.

Khrysostomos kirjoitti, että juutalaisten synagooga on ”teatteri ja porttojen maja”, ”rosvojen luola”, ”villipetojen olinpaikka” ja ”paholaisen asunto”. (Homilia 6:5 ja 1:6). Tämä kristitty kirjoitti, että hän vihasi juutalaisia, koska he ”olivat inhottavalla tavalla murhanneet Kristuksen”. (Homilia 6:4). Sen vuoksi, hän sanoi, ”ei mikään sovitust, ei mikään hyvitys, ei mikään anteeksianto ole mahdollinen... Jumala viha juutalaisia ja on aina vihannut juutalaisia... Minä vihaan juutalaisia myös sen vuoksi, että he rikkovat syvästi lakia.” (Homilia 6:2, 6:4, 1:7 ja 6:6). Ihmisten yleisen vihan luonnollinen seuraus on toiminta. Uskontoon sisältyy syviä tunteita, ja syvät tunteet vaativat, että on ryhdyttävä toimiin uskon perusasioiden puolesta. Kristittyjen toiminta juutalaisia vastaan puhkesi niin helvetillisen väkivaltaisesti, ettei sitä mitenkään voi käsittää.¹

Konstantinopoli ei ollut taivaan valtakunnan keskus maanpäällä eikä sen keisari ollut Kristuksen maanpäällinen sijainen sen enempää kuin Rooman piispakaan. Jeesus ei tarvitse sijaishallitsijoita eikä Hänellä ole valtaistuinta maanpäällä niin kauan kuin ”tämän maailman ruhtinas” pitää tätä planeettaa otteessaan (Luuk. 4:6, Joh. 16:11, Ef. 6:12, Ilm. 12:10, 20:2). Koska Saatana hallitsee tätä maailmanaikaa ja sen *kaikkia* valtakuntia (Luuk. 4:6), tällöin hänen valtaistuimensa tuli sijaita 300 luvulla Konstantinopolissa – planeetan mahtavimman Imperiumin valtakeskuksessa”. Tästä syystä Jeesus sanoi Pergamon asuvan ”siellä missä saatanan valtaistuin on”. Tyatiran seurakuntajakson ennustettiin päättyvän suureen ruttoon (Ilm. 2:22) aivan kuin roomalaiskatolisen kirkon ylivalta alkoi murentua 1300 -luvun mustan surman jälkeen. Mutta Pergamon seurakuntajakso päättyisi sotiin ja valloituksiin (Ilm. 2:16) aivan kuin Bysantin valta kukistui islamin miekan edessä arabien ja lopulta turkkilaisten valloittaessa kreikkalaisortodoksien maat.

1 John Hagee: Jerusalem 3000 (Kuva ja Sana, 1998), sivut 41-44

Osa 4

Pedon kansallisuus & perhehistoria

L u k u 1 1 / B

(Musi Aika/Mykyaika)

Tässä vaiheessa siirrymme käsittelemään Danielin seitsemännen ja kahdeksannen luvun kolmatta täyttymystä, joka korreloi uuden ajan historian kanssa uskonpuhdistuksesta tähän päivään saakka. Uskonpuhdistusta seuranneiden 1500-1600 -lukujen uskonsotien ohella tämä ajanjakso käsittää Euroopan siirtomaaherruuden Pohjois-Amerikassa ja muualla, Yhdysvaltojen synnyn 1776, Ranskan vallankumouksen 1789, Napoleonin sodat 1803 – 1815, Britannian ja Venäjän Imperiumin välillä käydyn suuren pelin 1800 -luvulla (ks. luku 4, *uusi suuri peli*), Saksan Keisarikunnan nousun Euroopan keskeiseksi vallaksi 1900 -luvun alussa, ensimmäisen (1914 – 1918) ja toisen (1939 – 1945) maailmansodan sekä näitä seuranneen Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton välisen kylmän sodan. Kun kylmä sota päättyi Berliinin muurin sortumiseen 1989 ja kahta vuotta myöhemmin Neuvostoliiton hajoamiseen, tätä seurasi aikakausi, jota monet poliitikot ja poliittiset huomioitsijat ovat nimittäneet *uudeksi maailmanjärjestykseksi* (The New World Order).

Salaliittoteorioiden ulkopuolella tällä termillä tarkoitetaan globaalin yhteistyön ja yhden maailmanjärjestyksen aikakautta, jonka kylmän sodan päättyminen mahdollisti. Virallisessa käytössäänkin se siis viittaa taloudellisten ja poliittisten valtarakennelmien keskittämiseen yhä harvempien käsiin yhden maailmanhallinnon saavuttamiseksi – ”suuren ideaalin,” jonka suuntaviivat hahmoteltiin jo 1940 H.G. Wellsin kirjassa *The New World Order*.¹ Salaliittoteorioissa termillä on tarkoitettu suunnitelmaa, jota vuonna 1776 perustettu ja sittemmin vapaamuurareihin soluttautunut illuminaatti-ryhmä² on ajanut aggressiivisesti ja häikelemättömästi mm. taloudellisella kiristyksellä ja tukemalla sotivien kansojen kumpaakin osapuolta toivotun lopputuloksen aikaansaamiseksi. On itseasiassa väitetty, ettei ensimmäinen ja toinen maailmansota olisi syttynyt sattumalta, vaan että se olisi perustunut illuminaatti-johtaja Albert Piken suunnitelmaan maailmanhallituksen synnyttämiseksi, jonka hän oletetusti laati Giuseppe Mazzinillen kanssa vuonna 1871.³

Suunnitelman viimeinen vaihe oli syyttää kolmas maailmansota hyödyntäen arabien ja Israelin (mikä teorioiden mukaan oli tietysti illuminaattien luomus kuten kaikki muukin taivaan ja maan välillä) välistä konfliktia. Edelleen, Englannin kuningashuoneen on väitetty johtaneen tätä salaliittoa yhdessä kahdentoista muun vaikutusvaltaisen perheen, kuten Rothschildien ja Rockefellerien pankkidynastian kanssa ainakin 1900 -luvun alusta lähtien.⁴ Palaamme tähän salaliitto aiheeseen kirjani viimeisessä luvussa, mutta tällä hetkellä keskitymme pakanoiden historiaan uudella ajalla sellaisena kuin se on kuvattu Danielin näyissä. Futuristiset profetian tulkitsijat ovat huomioineet jo kauan, että neljä petoa viittaisi myös 1900 -luvun maailmanvaltoihin, Britanniaan, Yhdysvaltoihin, Saksaan ja Neuvostoliittoon, joilla kullakin oli huomattava rooli Israelin kansallisessa jälleensyntymässä, kuin myös Euroopan Unioniin, joka luotiin heti kylmän

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/New_world_order_\(politics\)#Historical_usage](http://en.wikipedia.org/wiki/New_world_order_(politics)#Historical_usage)

2 Termi ”uusi maailmanjärjestys” löytyy latinaksi Yhdysvaltojen suuresta sinetistä, mikä on painettu yhden dollarin seteliin. Sinetin on sanottu sisältäneen illuminaattien okkultista symboliikkaa, kuten pyramidin yllä leijuvan egyptiläisen Horus-jumalan silmän, mikä kuuluu vapaamuurariuden tärkeimpiin symboleihin.

3 <http://www.verkkomedia.org/news.asp?mode=5&id=475>

4 ks. luku 7, *viidakon laki: taistelu eloojäämisestä*

sodan päätyttyä 1992. Kirjassaan *Maailmanloppu 2028?* Lusa kirjoittaa:

Profeetta Danielin kirjan seitsemännestä luvusta löytyy eräs Raamatun merkittävimmistä lopun ajan ennustuksista. Profeetta näkee näyssään neljä toisiaan seuraavaa maailmanmahtia, joista käytetään eläinsymboleja leijona, karhu, pantteri ja kymmensarvinen peto. Profetiantutkijat ovat hyvin yksimielisiä siitä, että nämä neljä historiallista petovaltakuntaa olivat:

1. **Babylon** (noin 605 – 539 eKr.).
2. **Meedo-Persia** (noin 539 – 331 eKr.).
3. **Kreikka-Makedonia** (noin 331 – 168 eKr.).
4. **Rooma** (133 eKr. - 395 jKr.).

Daniel näki näkynsä 550 -luvulla eKr., kuningas Belsassarin ensimmäisenä hallitusvuotena (Dan. 7:1). Historiasta tiedämme, että sen jälkeen esiintyi toinen toistaan seuraten neljä edellä mainittua historiallista maailmanmahtia. Daniel näki kaiken ennalta! Mutta se oli vasta eräänlainen esitäyttymys, sillä Daniel itse kertoi näkynsä viittaavan varsinaisesti lopun aikaan. Lopun aikana esiintyessään näiden petovaltakuntien ymmärretään yleensä tarkoittavan seuraavia:

Britannia ja sen imperiumi (kotkansiipinen leijona).

Venäjä eli Goog liittolaisineen (karhu).

Natsi-Saksa eli kolmas valtakunta (pantteri).

Euroopan Yhdysvallat eli neljäs valtakunta (10-sarvinen peto)

USA:lla on oma roolinsa joko ensimmäisen tai neljännen pedon rinnalla. USA syntyi tavallaan Britannian Imperiumin lapsena, ja länsiliittouman mukana se esiintyy lopun aikana uuden Euroopan rinnalla. Venäjä taas sopii karhupedoksi sikäläkin, että karhu todella on Venäjän kansalliseläin ja symboli; olemme tottuneet puhumaan ”Venäjän karhusta”. Niin ikään puhutaan ”Amerikan kotkasta”. Daniel näki ennalta viimeisten päivien kansakuntien tunnuksat ja kohtalot!¹

Kirjoituksessaan Lusa käsittelee neljän pedon kolmatta täyttymystä vain suppealla ja pinnallisella tavalla. Tämä kuvaus ei erittele tarkemmin historiallisia yksityiskohtia, joihin on viitattu kunkin pedon erityisominaisuuksissa sekä näyn kahdeksannen luvun laajennuksessa. Tämä tulkinta ei ole kyennyt esittämään myöskään tyydyttävää selitystä siihen miksi neljän pedon tulisi toistua yllä mainituissa valtakunnissa tai kuinka selitys ei riko näyn alkuperäistä ehtoa Roomasta viimeisenä Jeesuksen toista tulemusta edeltävänä maailmanvaltana. Nyt jos kytkemme historisistisen ja futuristisen eskatologian yhteen, huomaamme Danielin näkyjen kattavan koko seurakuntakauden ensimmäisestä helluntaista 70. vuosiviikon aloittavaan pyhien ylösottoon. Yhdessä 8:n ja 11:sta luvun kanssa neljän pedon kolmas vaihe ennustaa Euroopan historian kaikki olennaisimmat tapahtumat, jotka seurasivat näyn toisen vaiheen tapahtumia.

Toisessa vaiheessaan näky kuvasi Seleukidien/Roman, Parthian/Sassanidien, Bysantin/Itä-Roman ja Rooman kirkon/Ottomaani Imperiumin nousua ja tuhoa. Tähän jälkimmäiseen liittyen historisistinen selitys painotti 1500-1700 -luvulla, että kuvapatsaan kaksi jalkaa jatkuivat nyt Rooman kirkon ja Ottomaanien ylivallassa. He uskoivat Danielin näkyjen muodostaneen katkeamattoman linjan Danielin päivistä heidän omaan aikaansa

1 Lusa: *Maailmanloppu 2028?* (Kuva ja Sana, 2001), sivut 46-47

toisin kuin 1900 -luvun futurismi, joka leikkaa profetioista seurakunnan ajan jättäen sen ainoastaan Ilmestyskirjan viesteihin seitsemästä seurakunnasta. Scofieldin viiteraamattu esitti Sardeen seurakuntajakson vastanneen luterilaisuutta ja Filadelfian Britannian ja Pohjois-Amerikan evankelista liikettä, joka syntyi uskonpuhdistuksen perinnöstä 1700 -luvun puolivälissä. Lusan tulkinnassa ei olla käsitetty, että nämä kaksi seurakuntakautta vastaa neljän pedon näyn kolmannen vaiheen ensimmäistä ja kolmatta petoa Britannian, Yhdysvaltojen ja Saksan maailmanvallasta. Kaiken kaikkiaan Ilmestyskirjan seurakuntien rinnakkaiskuvaukset Danielin kirjassa ovat seuraavat:

- Efeso/Smyrna: leijonan kotkan siipien toinen täyttymys Roomassa (Dan. 7:4)
- Pergamo: pantterin ja kauriin toinen täyttymys Bysantissa (Dan. 7:6, 8:5-9, 11:2-4) sekä karhun kolmas täyttymys kreikkalaisortodoksisessa Venäjän Keisarikunnassa (Dan. 7:5, 8:3, 11:40,44).
- Tyatira: pieni sarven 1. täyttymys paavinvallassa ja neljännen pedon 2. täyttymys (Dan. 7:7-8).
- Sardes: pantterin ja kauriin kolmas täyttymys Saksassa (Dan. 7:6, 8:5-9, 11:2-4)
- Filadelfia: kotkansiipinen leijona, Pohjan kuningas (3. ja 2. täyttymys Englannissa Dan. 7:4, 11:5-45)
- Laodikea: (?) leijonan kotkan siipien kolmas täyttymys Yhdysvalloissa (Dan. 7:4)

Kolmannessa vaiheessaan neljä petoa seuraa tarkasti pakanakansojen hallitsevien maailmanvaltojen nousua ja tuhoa paavinvallan ja turkkilaisvallan jälkeisessä Euroopan historiassa. Kuka tahansa tunnustettu historioitsija voisi vahvistaa, että ensimmäinen paavinvaltaa ja turkkilaisvaltaa seurannut historiallinen käänne oli protestanttisen Englannin ja Brittiläisen Imperiumin nousu. Tästä paavinvallasta 1500 -luvulla eronneesta saarivaltiosta tuli 1900 -luvun alkuun mennessä kaikkien aikojen mahtavin imperiumi kattaen noin 36 miljoonaa neljäkilo metriä ja 500 miljoonaa asukasta eli 25 prosenttia sen aikaisesta maailman väestöstä.¹ Tämän valtameriä hallinneen siirtomaavallan historia jaetaan kahteen vaiheeseen; ensimmäinen vaihe kattoi Englannin siirtomaaherruuden Pohjois-Amerikassa, jonka se saavutti seitsenvuotisen sodan jälkeen 1763.

Se käynnistyy vuodesta 1583, jolloin Elisabet I:stä palvelut Humphrey Gilbert löysi Kanadan koillirannikolla sijainneen Newfoundlandin saaren julistaen sen Englannin ensimmäiseksi merentakaiseksi dominioksi. Elisabetin seuraajan Jaakko I:n (1603 – 1625) aikana Englanti alkoi tavoitella aktiivisesti omaa siirtomaa imperiumia haastaakseen sen päävihollisen, Rooman kanssa liittoutuneen Espanjan Imperiumin. Katolisen Espanjan ja Ranskan ylivaltaa ei silti syrjäytetty ennen 1700 -lukua, jolloin Englanti, joka tunnettiin vuosina 1707 – 1800 Iso-Britannian kuningaskuntana, alkoi nousta johtavaksi vallaksi niin maalla kuin merellä. Suureksi käännekohtaksi voidaan katsoa seitsenvuotinen sota. Nyt kun Uusi Ranska (Ranskan siirtomaat Pohjois-Amerikassa) ja Espanjan hallitsema Florida oli siirtynyt brittien haltuun yhdessä heidän voitossaan Intiasta, seitsenvuotinen sota jätti Britannian maailman ylivoimaiseksi merivallaksi.² Mielenkiintoisesti tämä tapahtui vain kymmenen vuotta sen jälkeen, kun juutalaisten sallittiin asua laillisesti maassa sitten vuoden 1290 maastakarkoituksen³ (ks. 1. Moos. 12:3).

Tämä Brittiläisen Imperiumin ensimmäinen vaihe on ennustettu Danielin näyssä

1 <http://historianet.fi/kysy-meiltae/mikae-on-historian-suurin-imperiumi>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/British_Empire#First_British_Empire_.281583.E2.80.931783.29

3 http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Jews_in_Britain

kotkansiipisestä leijonasta. Leijona on Englannin ja Brittiläisen Imperiumin yksi tunnistetuimpia kansallissymboleja. Wikipedia vahvistaa, että ”atlasleijona on Englannin kansalliseläin. Leijona oli lempinimenä urheudesta maineikkaille Englannin keskiaikaisille hallitsijoille kuten Rikhard I:lle, joka tunnettiin Rikhard Leijonanmielenä. Leijonia kuvataan usein Englannin heraldiikassa, joko tunnuksena vaakunoissa itsessään tai tukijoina [tukijat on heraldiikassa käytetty nimitys kahdesta eläin tai ihmishahmosta, jotka kannattelee varsinaista kilpeä. kirj. huom.]. Ne esiintyvät myös veistoksissa, ja kansallisesti tärkeillä paikoilla, sellaisilla kuten Trafalgar Squarella. Leijonaa on käytetty Englannin urheilu joukkueiden, kuten Englannin kansallisen kriketti tiimin symbolina.”¹

Kaikista selvimmin leijona-symboli esiintyy Englannin vaakunassa, joka sisältää kolme kultaista kävelevää ja kohtikatsovaa eli heraldiikan englanninkielisin termein *lions passant guardant* leijonaa. Vaikka tukijoiden symbolit ovat vaihdelleet dynastioiden mukaan, Englannin ja Skotlannin kruunun yhdistäneestä Jaakko I:stä lähtien ne ovat esittäneet Englannin leijonaa ja Skotlannin yksisarvista.² Tukijoissa tämä leijona kuvataan aina seisovana tai kahdella jalalla kävelevänä ja kohtikatsovana (engl. *lion rampant guardant*). Tämä kahdella jalalla seisova leijona-tunnus löytyy Yhdistyneen Kuningaskunnan virallisesta vaakunasta, joka on myös Elisabet II:n ja Walesin Prinssin henkilökohtaisen vallan tunnus.³ Daniel huomioi kuinka tämä leijona ”nostettiin maasta pystyyn ja asetettiin kahdelle jalalle niinkuin ihminen” (Dan. 7:3) Profetia jatkaa sanoen, että sille annettiin ihmisen sydän. Raamatun mukaan ihmisen sydän on petollinen ”ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea” (Jer. 17:9).

Englantia ja sen hallitsijaa symboloi kahdella jalalla seisova leijona, kuten Antikristus on kuvattu Dan. 7:4:ssä.⁴

1 http://en.wikipedia.org/wiki/National_symbols_of_England#Flora_and_fauna

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Arms_of_England#Supporters

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Royal_coat_of_arms_of_the_United_Kingdom

4 http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Royal_Coat_of_Arms_of_the_United_Kingdom-Lion.svg

On useita syitä miksi tämän kahdelle jalalle nostetun leijonan petollisen ihmissydämen tulisi viitata itseensä Antikristukseen. Ensinnäkin, useissa kohdin Antikristusta koskevia profetioita häneen on viitattu *ihmisenä* (miespuolisena). Näin ollen Dan. 7:8 sanoo ”Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät, ja suu, joka herjaten puhui.” 2. Tess. 2:3 jatkaa, ”Älkää antako kenenkään viettelä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi.” Ilm. 13:18 lisää, ”Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskeeseen pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.” Huomionarvoista sekin, että nimen Charles alkuperä tulee ihmistä tarkoittavasta muinaisgermaanisesta sanasta.¹ Toiseksi, jos Englanti vastaa Babylonin ja Seleukidien kuningaskuntaa lopun ajalla, silloin Jes. 14:sta Babylonin kuningas (Lucifer) sekä Daniel 11:sta Kelvoton (Antikristus) viittaa Englannista nousevaan hallitsijaan, jonka Lucifer ottaa valtaansa toteuttaakseen hänen viimeisen yrittäksensä estää Jumalan suunnitelmia toteutumasta.

Kaikkiällä Raamatussa Babylonia ei identifioida vain Jerusalemin hengelliseksi vastakohtaksi; se symboloi myös Saatanan ja Antikristuksen maanpäällisen herruuden valtakeskusta vihan aikana. Tämä kuva heijastuu Raamatussa aina Nimrodista, maailman ensimmäisestä hallitsijasta (1. Moos. 10:8), Ilmestyskirjan Suureen Babyloniin. Vaikka Babylon tuhoitiin persialaisten hyökkäyksessä 539 eKr., sekä Seleukidien kuningassuku että heidän jälkeensä Parthian ja Sassanidien persialaisvalta perusti pääkaupunkinsa lähelle Babylonin raunioita. Kreikkalainen historioitsija Strabo kirjoitti ajanlaskun alussa, että muinaisen Babylonin Assyrian metropolina oli hänen aikanaan korvannut Seleukeia ja sen lähetyville perustettu Ktesifon, josta Parthian ja Sassanidien kuninkaat hallitsivat islamin nousuun saakka 600 -luvulle.² Klassikossaan *The Antichrist* Arthur W. Pink toistuvasti tähdentää miksi Antikristuksen tulisi nousta muinaisesta Assyriasta ja hallita muinaista Babylonin kaupunkia (tai sen lähiseutua):

W. B. Newton on tehnyt hänen loistavassa kirjassaan ”Tukea Profeetallisen Tutkimuksen Opiskeluun” ytimekkään yhteenvedon useista muinaisista argumenteista seuraavassa tekstissä: ”Ensinnäkin, Nimrod – Baabelin perustaja, so. Babylonin tornin – armoton tyranni ja julma ihmisten sortaja, oli ensimmäinen henkilö, joka julisti avoimen sodan Jumalaa vastaan; joten on soveliaista, että samaisesta Babylonista pitäisi nousta viimeinen ja kaikkein hirvittävin pyhien vainoaja – Antikristus. Lisäksi Nebukadressar ja Antiokhos Epifanes – kaksi hirviötä, jotka kukistivat Jumalan kansan ylivoimaisella tuhovoimalla, ja jotka olivat vanhan Testamentin antikristuksia ja huomattavia esikuvia Antikristukselle joka on tulossa; koska nämä monarkit hallitsivat Babyloniassa, on sopivaa että UT:n todellisen Antikristuksen tulisi nousta samasta Babyloniasta.”³

Purimme väitteen Antikristuksen assyrialaisesta alkuperästä jo kirjani kolmannessa luvussa. Koska sekä Dan. 8:9 että 9:27 yhdistää hänen juurensa kreikkalais-roomalaiseen sivilisaation ja siten länteen, profetiat assyrialaisesta ja Babylonin kuninkaasta ei viittaa Antikristuksen syyrialaiseen alkuperään vaan hänen asuinsijaansa Syyriassa/Irakissa vihan ajan puolivälin jälkeen tai sen lopussa (ks. Dan. 8:9, 10:20, 11:45, Ilm. 12:18). Jos hän

1 <http://www.behindthename.com/name/charles>

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Ctesiphon>

3 Arthur Walkington Pink: *The Antichrist* (1923), Luku 6: The Career of The Antichrist.
<http://www.biblebelievers.com/Pink/antichrist08.htm>

siis tulisi hallitsemaan Nimrodin, Nebukadressarin ja Epifanesin jalanjäljissä muinaista Babylonia, niin eikö olisi asiaankuuluvaa, että hän hallitsee myös sen nykyistä vastinetta Englannin, Walesin ja Skotlannin Yhdistyneessä Kuningaskunnassa? Jos kotkansiipisen leijonan toinen täyttymys vastasi Seleukidien kuningaskuntaa, Daniel 11:sta ”Pohjan Kuningasta”, niin eikö sen kolmas täyttymys Britannian Imperiumissa tulisi vastata myös Pohjan Kuningasta näyn lopullisessa täyttymyksessä?

Sekä ensimmäisessä että toisessa täytyksessään leijona petoon yhdistetään kaksi Vanhan testamentin merkittävintä antikristus-hahmoa, Nebukadressar II ja Epifanes. Tästä syystä on perusteltua väittää, että myös lopullinen Antikristus ilmestyy leijona-pedon sisältä ja siten Englannista. Lisäksi on syytä huomioda myös, että Pinkin kirjan julkaisemisen aikoihin Brittiläinen Imperiumi hallitsi suurinta maa-alueetta, minkä yksikään toinen pakanavalta oli koskaan saavuttanut. Näihin maa-alueisiin kuului myös muinaisen Assyrian, Babylonin ja Juudean alueet. Leijona-pedon rinnakkaisnäyssä luvussa 11 Daniel näki kuinka tämä valtakunta tulisi hallitsemaan edellä manittuja alueita jo Antikristuksen isien aikana (Dan. 11:16, 20). Luvun lopussa paneudumme 11. luvun näyn yksityiskohtiin erityisesti ensimmäisen maailmansodan tapahtumien valossa.

Ennen leijonan muuttumista petolliseksi ihmiseksi Daniel havaitsi sen selässä kotkan siivet, jotka reväistiin siltä hänen silmäinsä edessä. Näyn toisessa täyttymyksessä kotkan siivet edusti Rooman valtaa, jonka legioonat marssi Euroopan halki aquila-kotka sotamerkinään. Näyn kolmannessa täyttymyksessä tämä kotka viittaa Yhdysvaltoihin, joka omaksui sen kansallislinnukseen valkopäämerikotkan vuonna 1782. ”Yhdysvaltojen perustajaisät vertasivat mielellään uutta tasavaltaansa Rooman tasavaltaan, missä kotkan kuvat (yleensä kultaisen kotkan) olivat huomattavia.”¹ Vain vuotta myöhemmin Hänen Majesteettinsa Yrjö III:n hallitus tunnusti Pohjois-Amerikan 13 siirtokunnan itsenäisyyden ja näin Yhdysvallat sai alkunsa Britannian kruunun siunauksella. Tällöin Yhdysvaltojen kotka *revittiin* Englannin leijonan suojista, jonka seurauksena sen valta alennettiin heikon ihmisen tasolle mutta vain tilapäisesti.

Näyssä kotkansiipisestä leijonasta on siis ennustettu Britannian imperialistinen kehitys alkaen aina sen ensimmäisen protestanttisen hallitsijan Elisabet I:n ”kultaisesta aikakaudesta”. Tällöin Englannin leijona lähti haastamaan Rooman paavin ja Espanjan Imperiumin ylivaltaa, näyn pientä sarvea ja neljännen pedon toista vaihetta. Aikakauden tunnetuimpiin symboleihin kuuluu Espanjan Voittamaton Armadan kukistuminen 1588, laivakaappari Francis Drake, Shakespeare yms. Kotkan siivet kuvasi Uudesta Maailmasta hankittuja Englannin siirtomaita ja vuonna 1763 saavutettua siirtomaaherruutta. Kohta tämän jälkeen puhjennutta Amerikan vapaussotaa ja Yhdysvaltojen syntyä 1776/1783 symbolisoi näyssä kotkan siipien repiminen, jolloin leijona ”nostettiin maasta pystyyn ja asetettiin kahdelle jalalle niinkuin ihminen.” Tämä viittasi Englannin heikentymiseen sen siirtomaavallan romahtaessa Pohjois-Amerikassa. Muutaman vuoden päästä Ranska seurasi Yhdysvaltojen esimerkkiä heidän omassa vallankumouksessaan.

Ranskan vallankumoussodista Napoleonin sotiin (1792 – 1815) Iso-Britannian ja Irlannin kuningaskunta taisteli olemassaolostaan huipentuen Englannin ja sen

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Bald_eagle#National_bird_of_the_United_States

liittolaisten voittoon Brysselin lähellä käydyssä Waterloon taistelussa. Tämä 23 vuotta kestänyt globaali konflikti hajotti paitsi tuhatvuotisen Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan, mutta lakkautti myös Rooman kirkon ylivallan Länsi-Euroopassa ja kylvi siemenet Saksan ja Italian nationalismille – kehitykselle, joka niitti valtavaa tuhoa 1900-luvun alkupuoliskon Euroopassa. Lisäksi Napoleonin sodat avasi oven Espanjan vallan murenemiseen Keski- ja Etelä-Amerikassa ja Ottomaanien hallitseman Balkanin itsenäisyssodille samalla kun se jätti Britannian Euroopan etummaisiksi suurvallaksi, joka 1800-luvun *Pax Britannica* varjossa laajensi kolonialistista hegemoniaansa aina Intiasta Australiaan, Afrikkaan ja Kanadaan asti.¹

Monet historioitsijat ovat kutsuneet ensimmäistä maailmansotaa edeltänyttä vuosisataa (1815 – 1914) ”Britannian majesteettiseksi vuosisadaksi.” Tuolloin se pinta-ala kasvoi 250 tuhannen neljäkilometrin pienestä saaresta 26 miljoonaan neljäkilometriin (yli satakertaiseksi). 1800-luvulla ainoa valtakunta, joka kykeni haastamaan Englannin ylivallan oli keisarillinen Venäjä, jonka kanssa se kävi kiivasta kilpailua Keski-Aasian ja Välimeren hallinnasta, samalla kun Ottomaanien valta kamppaili kuolinkouristuksissa.² Näiden kahden suurvallan imperialistinen kilpailu maailmanvallasta tunnetaan ”suurena pelinä” ja nykyiset riitaisuudet länsiliittouman, Putinin ja Kiinan välillä ajatellaan olevan tämän vanhan pelin uudelleen lämmitelty versio. Todennäköisimmin tästä pelistä tulee kehittymään Ilmestyskirjassa ennustettu Harmageddonin taistelu, kuten päätelimme jo kirjani neljännessä luvussa. Britannian Imperiumin toinen vaihe kypsyi vähitellen suuren pelin aikana, mutta tuolloin sen mahti heijasti vain ärjyvää leijonaa ilman kotkan siipiä.

Brittien haastajaksi nousutta Venäjän Keisarikuntaa kuvattiin näyssä kyljellään makaavana karhuna. Kahdeksannessa luvussa tämä peto esiintyi oinaana, joka ”seisoi päin jokea, ja sillä oli kaksi sarvea; ja sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; ja korkeampi puhkesi esiin myöhemmin.” (Dan. 8:3) Vaikka keisarillisen Venäjän virallinen kansallistunnus oli kaksipäinen kotka, Bysantin muinainen symboli, Wikipedia huomioi:

Venäjän karhu on laajalle levinnyt symboli Venäjälle, mitä on käytetty piirroksissa, artikkeleissa ja draamatisissa näytelmissä aina niin kaukaa kuin 1600-luvulta asti ollen yhteydessä yhtäläillä tsaaristiseen Venäjään, Neuvostoliittoon kuin nykyiseen Venäjän federaatioon. Sitä käytettiin ja käytetään useimmiten länsimaalaisten taholta alkaen erityisesti Britanniassa ja myöhemmin myös USA:ssa, eikä aina imartelevassa kontekstissa – tapauskohtaisesti se vihjasi Venäjän olevan ”iso, brutaali ja kömpelö”. Useissa tilanteissa karhun kuva otettiin esille kuitenkin venäläisten itsensä taholta. (erityisesti 1900-luvulla) Moskovan vuoden 1980 Olympialaisten maskotin, teddy karhu 'Mishan', selvä tarkoitus oli vastata ”ison ja brutaalin Venäjän karhun” kuvaan pienellä, pehmeällä ja hymyilevällä karhunpoikasella.³

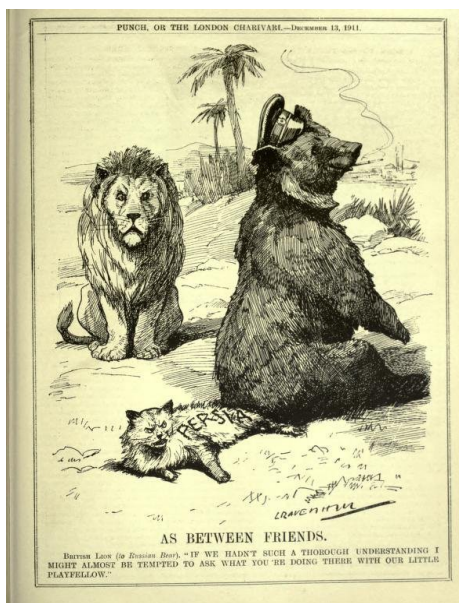
Jos Venäjän Keisarikunta oli Dan. 7:5:n kuvaama maailmavalta, silloin sen valtaannousun olisi pitänyt seurata Amerikan kotkan erkanemista Englannin leijonasta vuonna 1783. Todellakin, juuri samana vuonna Katariina Suuren alainen Venäjä, jonka hallituskausi tunnetaan ”Venäjän kultaisena aikakautena”, valloitti Ottomaaneilta Krimean Kanaanin kunnan ja vuotta myöhemmin se perusti ensimmäisen siirtokuntansa Alaskaan. Tämän

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Napoleonic_Wars

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Pax_Britannica

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Russian_Bear

jälkeen Venäjä tunkeutui Pohjois-Kaukasiaan, Ukrainan sydänmaille, Valko-Venäjään ja Liettuaan. Juuri ennen Katariinan kuolemaa 1796 Puola-Liettuan valtakunta, jossa asui aikansa suurin diasporassa elänyt juutalaisyhteisö, hajotettiin Puolan kolmannessa jaossa Venäjän, Preussin ja Itävallan kesken. Samalla tavoin Puola jaettiin 144 vuotta myöhemmin Neuvostoliiton ja Natsi-Saksan kesken Molotov–Ribbentrop-sopimuksessa, mikä käynnisti toisen maailmansodan Hitlerin ja Stalinin armeijoiden syöksyessä Puolaan syyskuussa 1939. Kaiken kaikkiaan 520 000 neljäkilometriä lisättiin Venäjän territorioon Katariina Suuren aikana vuodesta 1783 vuoteen 1795.¹ Kohta tämän jälkeen Aleksanteri I valloitti Ruotsilta Suomen (1809) Suomen sodassa, joka oli osa Napoleonin sotia.

Satiirisen englantilaisen aikakauslehti Punchin julkaisema pilapiirros vuodelta 1911. Englannin leijona seuraa Venäjän karhun istuessa *Persian* kissan päälle.²

On olennaista käsittää, että kun Hitler ja Stalin sopi Molotov–Ribbentrop-sopimuksessa Euroopan jaosta viikkoa ennen toisen maailmansodan puhkeamista ja mikä sittemmin toteutettiin, kun Hitler hyökkäsi Varsovaan ja Stalin Baltiaan, Itä-Puolaan ja Suomeen, heidän aikeensa perustui tähän historialliseen kontekstiin, jota juuri tarkastelimme. Hitlerin tavoite oli palauttaa ne Saksan rajat, joita jo Preussin Fredrik Suuri tavoitteli aikoinaan Puolan ensimmäisessä jaossa 1772. Stalin puolestaan himoitsi Katariina Suuren ja Aleksanteri I:n valloittamien puskurivyöhykkeiden palauttamista Äiti Venäjän suojiin, jotka se menetti Venäjän Keisarikunnan mukana. Jotkut poliittiset historioitsijat ovatkin kutsuneet Puolan miehittämistä toisessa maailmansodassa ”Puolan neljänneksi jaoksi” vetäen historiallisen yhdysviivan näiden kahden tapahtuman väliin.³

Näihin Napoleonin sotien aikaisiin Venäjän valloituksiin viitataan epäsuorasta

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Catherine_II_of_Russia#Foreign_affairs

2 Kuvan lähde: http://en.wikipedia.org/wiki/Russian_Bear

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Partitions_of_Poland#.22Fourth_Partition.22

myös Danielin 8:n luvun näyssä, johon uppoudumme kohta paremmin. Profetian varsinainen viittauskohde on kuitenkin toisen maailmansodan aikaisissa tapahtumissa eikä Napoleonin Euroopassa. Napoleonin sodille on varattu oma paikkansa Danielin 11. luvun jakeissa 6-8. Tämän päivän tilanteen valossa historia saattaa toistaa itseään jälleen kerran. Muutamia päiviä siitä kun Putin miehitti Krimean 26. helmikuuta 2014 käyttäen tekosyynä Ukrainan levottomuuksia, Liettuan presidentti Dalia Grybauskaite varoitti Brysselissä, että seuraavana vuorossa olisivat Puola ja Baltia.¹ Käydäänkö Itä-Euroopassa vielä kerran suuri sota Saksan johtaman EU:n ja Venäjän joukkojen välillä? Kirjani ensimmäisessä luvussa lainatun David Wilkersonin näyn perusteella tämä sota päättyisi Puolan ja Baltian ohella Saksan ja Norjan miehitykseen ja se olisi Hesekielen 38:n ja 39:n luvun näyn täyttymys Googin sodasta, missä Venäjä sotii myös Israelin vuorilla.

Napoleonin kukistumisen jälkeen Venäjä tunnustettiin Wienin kongressissa yhdeksi viidestä suurvallasta muiden ollessa Ranska, Britannia, Preussi ja Itävalta. Itseasiassa sanaa ”suurvalta” ei käytetty ennen Wienin kongressia.² Seuraavina vuosikymmeninä sen valta laajeni myös Keski-Aasiaan Kazakstaniin, Kirgisiaan, Tadžikistaniin, Turkmenistaniin, ja Uzbekistaniin yltäen aina Persiaan saakka. Vähitellen tsaarivallasta tuli historian 3. suurin valtiomahti heti Britannia ja Mongolian jälkeen.³ Sen laajeneminen kohti Intiaa johti Britannian ja Venäjän suureen peliin missä Persia, Afganistan ja Tiibet jaettiin maiden välisiin etupiireihin vuoden 1907 sopimuksessa (ks. edellinen kuva). Tämä sopimus johti kolmoisallianssiin Venäjän, Englannin ja Ranskan välillä sen jälkeen kun Ranska ja Venäjä oli liittoutunut Saksaa vastaan 1894 ja Britannia 1904. Siten suuren pelin päättyminen valmisti puitteet ensimmäiselle maailmansodalle.⁴

Suurta peliä ei käyty vain Keski-Aasiassa mutta myös Lähi-Idässä. Katariina Suuren aikana Venäjä oli saanut ylivallan Ottomaanien Imperiumista ja tavoitteli Kontantinopolia haltuunottoa saadakseen avoimen pääsyn Välimeren vesiin. Britannia puolestaan, joka näki Venäjän vallan kasvun uhkaavan sen omia intressejä ja maailmanlaajuista hegemoniaansa, otti Kyproksen nimiinsä Berliinin kongressissa vuonna 1878 ja miehitti Egyptin 1882. Britannian imperialismin laajentumista Lähi-Itään johti maan ensimmäinen ja ainoa juutalainen pääministeri Benjamin Disrael ja tästä hyvästä kuningatar Viktoria myönsi hänelle Order of the Garterin ritaruuden⁵ – järjestön, jonka tohtori John Coleman väittää johtavan illuministista suunnitelmaa maailman alistamiseksi Englannin kuningashuoneen hallitseman yhden maailmanjärjestyksen alle. Samainen pääministeri on kerran todennut: ”Maailmaa hallitsevat kokonaan toisenlaiset henkilöt, kuin mitä kuvitellaan kulissien ulkopuolella.”⁶

Nämä Disraelin saavutukset avasi tien Palestiinan miehitykseen ensimmäisessä

1 http://www.iltalehti.fi/ukrainan-kriisi/2014030618100918_uk.shtml Lue Juha Ahvion kirjoitus:

http://www.patmos.fi/blogi/kirjoitukset/519/mihin_venaja_pyrkii_ukrainan-vastaisella_aggressiollaan

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Great_power

3 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_largest_empires#Largest_empires_by_land_area_and_population

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Triple_Entente

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Benjamin_Disraeli#Congress_of_Berlin

6 Pekka Lahtinen: Maailman Yhdentyminen (Tampereen kristillinen yhteisö 1994)

<http://koti.mbnet.fi/slide/temp/salakirja.txt>

maailmansodassa,¹ jossa Britannia lupasi auttaa Theodor Herzlin perustaman sionistisen liikkeen päämääriä juutalaisten kansalliskodin perustamiseksi heidän muinaisille asuin-sijoilleen. Näitä tapahtumia on kuvattu seikkaperäisesti Danielin 11:sta luvun Etelän ja Pohjan kuninkaan sodissa. Silti ensimmäiseen maailmansotaan viitataan myös neljän pedon näyssä. Karhua seuranneella pantterilla oli neljä siipeä ja neljä päätä. Mihin valtakuntaan yhdistetään pantterin symboli? Vastaus on Saksaan, mutta aivan kuin karhu ei ole Venäjän virallinen kansalliseläin myöskään pantteri (tai leopardi, kuten King James kääntää) ei ole Saksan virallinen tunnus. Saksan ensisijainen kansallistunnus on musta kotka, joka on kuvattu Saksan vaakunassa ja se juontaa juurensa Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan kaksipäisestä kotkasta. Kuitenkin, seuraava informaatio löytyy leijonan heraldiikkaa käsittelevän Wikipedian artikkelin keskusteluosioista:

Tamfang, olen saksalainen ja olen tiennyt tämän jo melko pitkään. Leopardi (erityisesti musta pantteri) on jo kauan aikaa kytketty Saksaan. Natsi-Saksassa tiikeri korvasi leopardin (ilmeisistä syistä...tiikerit ovat isompia, voimakkaampia ja raivokkaampia ja siten paljon sopivimpia kauhealle hallinnolle). Vuoden 1945 jälkeen tiikeri korvattiin takaisin leopardiin, mikä on "pehmeämpi" versio tiikeristä. Monet vaakunat Saksassa, jotka kuvaa leopardeja näyttää joskus leijonan kaltaisilta, mutta tosiasiaassa ne eivät ole. Kotka on ensisijainen eläin, leopardin tullessa perässä ja sitten leijonan (en sano etteikö leijonia käytettäisi, mutta ne eivät ole niin tärkeitä kuin leopardit). Tiikerit ovat tulleet tabuksi niiden natsi yhteydestään. Luetko Saksaa? Jos luet voin viitata kirjaan tästä kaikesta.²

Esimerkiksi Baden-Württembergin osavaltion vaakunassa on kuvattu kolme mustaa pantteria.³ Tunnettu on myös pantterin symboli Saksan sotavoimissa. Hitler itse nimesi liittoutuneita vastaan taistelleet tankkinsa *pantheriksi* ja sodan jälkeen Saksan ameija valmisti leopardiksi nimettyjä panssarivaunuja.⁴ Joten selvästikin pantteri assosioituu juuri Saksaan. Tästä syystä profetia ennustaa Saksan nousun ensimmäisen maailmansodan aattona Euroopan johtavaksi talous- ja sotilasmahdiksi, joka uhkasi niin sanottua vallan tasapainoa (vallan tasapaino oli olennainen Euroopan rauhaa ylläpitänyt käsite Napoleonin sotien jälkeisessä Euroopassa). Tämän pantterin esiintulo voidaan katsoa alkaneen vuosien 1870 – 71 Saksa-Ranska sodasta, jonka seuruksena Otto von Bismarck yhdisti Saksan valtiot Preussin johtamaksi Saksan keisarikunnaksi. Saksan keisarikunnan synnyttyä siitä tuli pian keskeinen pelaaja kansainvälisissä suhteissa.

Bismarck solmi kaksiliiton Itävalta-Unkarin kanssa vuonna 1879; sen pohjana oli tätä aikaisempi Kolmen keisarin liitto Venäjän, Itävalta-Unkarin ja Saksan välillä. Venäjän ja Itävalta-Unkarin intressien törmätessä yhteen Balkanin ruutitynnyrissä, Aleksanteri II hylkäsi Bismarckin liittouman. Se johti tilanteeseen missä Saksasta tuli kahden vihamielisen vallan Ranskan ja Venäjän saartama. Italia liittyi Saksan ja Itävalta-Unkarin puolelle 1882 (maailmasodan alettua Italia jätti keskusvallat ja sen paikan otti Turkin Ottomaani Imperiumi) ja 12 vuotta myöhemmin Ranska solmi puolustusliiton Venäjän kanssa. Britannian liittymistä Venäjän ja Ranskan puolelle kiihdytti äkkipikaisen ja

1 On todennäköistä, että Britannia suunnitteli Palestiinan haltuunottoa jo Berliinin kongressissa 1878.

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Talk%3ALion_\(heraldry\)#the_German_question](http://en.wikipedia.org/wiki/Talk%3ALion_(heraldry)#the_German_question)

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Coat_of_arms_of_Baden-W%C3%BCrttemberg

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Panther_tank ja http://en.wikipedia.org/wiki/Leopard_tank

mahtailevan Saksan Keisari Vilhelm II:n (1888 – 1918) provakatiivinen ulkopoliitikka, mikä pyrki haastamaan Britannian laivastomahdin ja tavoitteli Berliinin ja Bagdadin yhdistävän rautatien rakennuttamista, mikä nähtiin välittömänä uhkana Brittiläiselle Intialle, siirtomaavallan arvokkaimalle dominiolle.

Britanniassa ajateltiin, että Belgian ”Antwerpen oli manner-eurooppalaisen vallan käsissä kuin Englannin rannikkoa kohti suunnattu pistooli ja Bagdad ja Persianlahti olisi Saksan (tai minkä tahansa suurvallan) käsissä Intiaan kohdistettu 42 senttimetrinen ase.” Tästä syystä Napoleon myös valloitti Egyptin ja Palestiinan 1700 -luvun lopulla. Se oli nimenomaan näiden kolmen Danielin ennustaman suurvallan, Britannian, Venäjän ja Saksan nousu, mikä antoi kipinän ensimmäiseen maailmansotaan. Monet historioitsijat ylenkatsovat Lähi-Idän ja Keski-Aasian ratkaisevan roolin ensimmäisen maailmansodan syntyhetkissä. Vaikka sodan perimmäiset lähtökohdat oli Ranskan ja Saksan välisissä vihollisuuksissa sekä Balkanin räjähdysherkessä ruutitynnyrissä, jossa kolme ikivanhaa vihamiestä, islamilainen Turkki, kreikkalaisortodoksinen Venäjä ja roomalaiskatolinen Itävalta-Unkari, otti yhteen, niin tästä huolimatta Britannian panos muodosti sodan olennaisimman rakennesosan. Ilman suurta peliä Persiassa ja ilman Bagdadin rautatien uhkaa Intialle, Britannia ei olisi koskaan liittynyt Triple Ententeen Saksan motittamiseksi.¹

Joten aivan kuin tänään *uusi suuri peli* – mitä on Kosovon sodasta lähtien käyty Balkanilla, Keski-Aasiassa ja Lähi-Idässä – uhkaa syöstä maailman kolmanteen maailmansotaan ja Harmageddonin taistelutantereelle, johti Ottomaani Imperiumin hajoaminen Balkanilla ensimmäiseen maailmansotaan yhdessä Saksan, Venäjän ja Britannian imperialististen pyrkimysten kanssa Keski-Aasiassa ja Lähi-Idässä. Historialla on vain outo taipumus toistaa itseään. Outoa on tietysti sekin, että ensimmäisen maailmansodan oletettu provosoija keisari Vilhelm II, hererotin ja nama heimon kansanmurhan 1900 -luvun alun Saksan Lounais-Afrikan siirtomaassa (Namibiassa) määrännyt hysteerinen ja brutaali tyranni,² oli Englannin monarkille alamaisen Order of the Garterin jäsen yhdessä Itävallan keisari Frans Joosef I:n kanssa. Heidät erotettiin järjestöstä vasta vuosi sodan puhkeamisen jälkeen.³ Vieläkin oudommaksi tämä menee, kun havaitsemme Vilhelm II:n olleen kuningatar Viktorian tyttärenpoika ja siten Englannin hallitsijan Yrjö V:n serkku.⁴ Myös tsaari Nikolai II oli Yrjö V:n ensimmäisen polven serkku. Ensimmäinen maailmansodan 37 miljoonaa uhria oli siis seurausta kolmen serkuksen ”perheriidoista.”

Kun muistamme teorian Britannian illuministisen oligarkin organisoimista maailmansodista, herää kysymys että kenen pussiin Vilhelm II:n oikein pelasi. Wilhelm II todellakin uskoi, että ensimmäinen maailmansota oli Englannin hallitsevan luokan, ”Juudan heimon” sekä vapaamuurareiden organisoima salaliitto Saksaa vastaan. Tämä sama näkemys toistui myöhemmin natsijohtajien maailmakuvassa. Hän näki sotansa apokalyptisin termein Kristuksen taisteluna Englannin Antikristusta vastaan. Mutta kun Wilhelm II puhui Kristuksesta hän ei tarkoittanut juutalaista Jeesusta, naseretilaista Israelin Kuningasta. Hän uskoi, että kristinusko oli zarathustralaista ja arjaista alkuperää

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Causes_of_World_War_I

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Herero_and_Namaqua_Genocide

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Garter#Degradation_of_members

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Wilhelm_II,_German_Emperor#Relationships_with_foreign_relatives

ja tästä syystä Raamatusta olisi pitänyt poistaa sen juutalainen Vanha testamentti. Hän kirjoitti antisemiittiselle ja rasiselle kirjailija Houston Stewart Chamberlainille, jolla oli ollut pysyvä vaikutus Vilhelmin maailmankuvaan aina vuosisadan vaihteesta lähtien: ”Vapauttakaamme itsemme juutalaisuudesta ja sen Jahvesta!” (vert. Ps. 2:2-3)

Tämä lausunto on selvä todiste siitä, että ensimmäinen ja toinen maailmansota oli kumpikin kahden näkymättömän maailman välillä käyty hengellinen konflikti, jossa pakanallinen Saksa oli julistanut sodan juutalaisia ja heidän Jumalaansa vastaan. Keisari Vilhelm oli yhtä antisemiittinen kuin hänen vieläkin turmeltuneempi seuraajansa. Koko hallintonsa ajan hän vuodatti lähipiirilleen katkeraa antisemiittistä myrkkyä kerran jopa huomauttaen, että ”säännölliset kansainväliset pogromit Venäjän malliin olisivat paras 'hoitokeino'” juutalaisongelmaan lisäten toisen vaihtoehdon olevan kaasu. Ainoa ero näiden kahden miehen välillä oli se, että Hitler myös toteutti hänen sairaat ajatuksensa.

Myös Vilhelm II uskoi Saksan olevan rodullisesti muita kansoja ylempänä, mistä syystä hän näki maailman hallitsemisen olevan sen pyhä kohtalo. Jo 1894, kun Hitler oli tuskin kouluikäinen, Berliinin kaduilla ilmestyi eräs säädytön sanomalehti, joka profetoi hyytävästi että ”ellei juutalaisuudella ratkaista Vilhelm II:n toimesta, silloin se tullaan ratkaisemaan Vilhelm III:n alaisuudessa.” Kirjassaan *The Kaiser and his Court: Wilhelm II and the Government of Germany*, John C. G. Rohl kertoo tämän vallasta syöstyin keisarin ajatuksista 1940-luvun alussa, jolloin Hitlerin valta oli huipussaan:

Tässä vaiheessa hänen pitkää elämäänsä juutalaiset ja Englanti oli kietoutunut hänen mielessään niin läheisesti yhteen, että hän säännöllisesti tavutti ”Juuda-Englannin” yhteen sanaan. Äskettäin löydettyissä kirjeiden sarjassa, jotka hän kirjoitetti viimeisenä vuotenaan Doornissa, Vilhelm II julisti Saksan olevan monarkian maa ja siten Kristuksen; Englannin liberalismien maa ja siten Saatanan ja Antikristuksen. Saksan todellinen vihollinen ei ollut Britannian kansa vaan Englannin hallitsevat luokat, jotka olivat ”vapaamuurareita ja kauttaaltaan Juudan tartuttamia.” ”Britannian kansa täytyy vapauttaa *Antikristus Juudasta*”, hän kirjoitti vuonna 1940. ”Meidän tulee ajaa Juuda ulos Englannista aivan kuin hänet on karkotettu mantereelta. Se oli juutalaiset ja vapaamuurarit, jotka kahdesti – vuonna 1914 ja jälleen 1939 – päästivät sodan irti Saksaa vastaan tarkoituksenaan kansainvälisen juutalaisimperiumin luominen, jota pitäisi koossa Britannian ja Amerikan kulta. Mutta Jumala sekaantui ja murskasi heidän suunnitelman! ”Juudan suunnitelma on murskattu kappaleiksi ja heidät itsensä on lakaistu Euroopan mantereelta!” Nyt manner oli ”vahvistumassa ja sulkemassa itsensä Britannian vaikutusvallalta sen jälkeen kun Britannian juutalaiset olisi eliminoitu.” Tuloksena olisi ”Euroopan Yhdysvallat”, hän julisti voitonriemuissaan. Hän kirjoitti siskolleen: ”Jumalan käsi on luomassa uuden maailman ja työstämässä ihmeitä... Meistä on tulossa Euroopan Yhdysvallat Saksan johtajuuden alaisuudessa, yhdistynyt Euroopan manner, jota kukaan ei toivonut näkevänsä.” Ja hän lisäsi peittelemättömällä tyytyväisyydellä: ”Juutalaiset on sysätty ulos heidän pahoista toimistaan kaikissa maissa, joihin heidät sysättiin vihamielisyydessä vuosisatojen aikana.”¹

Vaikka Vilhelm II:n kirjeet heijastavat ikäloppua natsipropagandaa ”siionin viisaiden” juutalaissalaliitosta, emme voi sivuuttaa niiden merkitystä, koska ne kytkevät Britannian kuningashuoneen, juutalaiset (erityisesti Rothschildien pankkidynastian), vapaamuurarit ja anglo-amerikkalaisen ”sotilasteollisen kompleksin” (Eisenhowerin kuuluisa ilmaisu) suureen salaliittoon yhden maailmanjärjestyksen synnyttämiseksi. Kaikki tästä ei ole pelkkää antisemiittistä vainoharhaa; nämä ryhmät todellakin kietoutuvat hyvin kiinteästi

¹ <http://www.vlib.us/wwi/resources/archives/texts/t050404/will.html>

toisiinsa, mikä on dokumentoitu useiden tutkijoiden kuten Fritz Springmeierin ja John Colemanin taholta. Mikä ikinä onkaan totuus tästä salaliitosta, on selvää ettei se edusta juutalaisväestön tai Israelin juutalaisvaltion ystävää, kuten Englannin kuningasperheen anti-semiittinen historia paljastettiin luvussa 9. Sensaatiomainen ja kiistanalainen on myöskin salaliittopiireissä kiertävä väite, jonka mukaan Hitler oli Rothschildien sukulinjaa ja tämä sama klaani rahoitti hänen sotakoneistonsa yhdessä muiden vaikutusvaltaisten pankkiiri-sukujen kanssa, jotka palvelivat viimekädessä Englannin kruunua.¹

Mutta palatkaamme profetiaan neljästä pedosta. Saksan musta pantteri yllytti Euroopan ensimmäiseen maailmansotaan (ainakin Versaillesin rauhansopimuksen ja joidenkin historioitsijoiden mukaan), joka käytiin vuosina 1914 – 1918. Tästä sodasta nousi kansainliitto, Brittiläisen Imperiumin toinen vaihe, Neuvostoliitto ja Kolmas Valtakunta. Näihin tapahtumiin profetia viittaa neljän pedon kolmannen vaiheen toisessa täyttymyksessä. Epäilemättä neljännen pedon esiaste täyttyi jo kansainliitossa, mutta ennen kuin siirrymme tarkempiin yksityiskohtiin, katsokaamme ensin näyn seuraavaa ennekuvaa. Daniel näki, että toinen peto, Venäjän karhu, kääntyisi lepäämään toiselle kyljellensä, mutta sen ei anneta levätä vaan sitä käsketään nousta ja syödä paljon lihaa. Saalistuksensa päätteeksi sen hampaiden välistä putoaa kolme veristä kylkiluuta.

Luvussa kahdeksan karhun toiselle kyljelle kääntyminen vastasi oinaan korkeamman sarven puhkeamista ja paljon lihan syöminen sen puskemista ”länteen, pohjoiseen ja etelään päin.” (Dan 8:4) Näin ollen profetiassa on ennustettu Neuvostoliiton synty tsaaristisen Venäjän seuraajaksi. Karhun toinen kylki ja oinaan korkeampi sarvi viittaa myös Venäjän pääkaupungin siirtämiseen Pietarista Moskovaan 1918 kohta lokakuun vallankumouksen jälkeen. Oinas seisoi päin jokea (Dan. 8:3), mikä viittaa Volgaan, joka on Euroopan mantereiden pisin joki ja Venäjän kansallisjoki, koska 11 sen 20 suurimmasta kaupungista, Moskova mukaanlukien, sijaitsee joen varrella. Sosialististen neuvostotasavaltojen liitto muodostettiin joulukuussa 1922. Alkujaan se käsitti Venäjän lisäksi vain Ukrainan, Valko-Venäjän ja Transkaukasian neuvostotasavallat. Tämä vaihe Venäjän historiassa vastasi karhun toista kylkeä ja oinaan toista sarvea. Näyn mukaan karhun annettaisiin levätä sen toisella kyljellensä vähän aikaa ennen kuin sen käsketään nousta saalistamaan. Tämä ”lepoaika” vastasi Leninin johtamaa Neuvostoliittoa, mutta Josif Stalinin noustessa valtaan 1920 -luvun lopulla karhun saalistusvietti alkoi herätä.

Profetia saalistavasta karhusta viittaa toiseen maailmansotaan, jossa Neuvostoliitto todellakin ”söi paljon lihaa”, kun sen valloitti Itä-Euroopan ja Natsi-Saksan yhdessä Britannian ja Yhdysvaltojen kanssa. Mutta ennen tarkempia yksityiskohtia Itärintamalta katsokaamme ensin profetian kuvausta länsirintamalta. Tässä kuvaan astuu taas kerran kotkan siipinen leijona. Ensimmäisessä pedossa ei kuvattu vain Brittiläisen Imperiumin ensimmäistä vaihetta vuosina 1583 – 1783, mutta myös sen toista vaihetta 1900 luvun ensimmäisellä puoliskolla. Tämän toisen vaiheen voidaan katsoa alkaneen vuosisadan vaihteessa, jolloin kuolemaa tekevän kuningatar Viktorian (hallitsi vuosina 1837 – 1901) valta oli huipussaan. Hänen poikansa Edward VII hallitsi vuosina 1901 – 1910, jonka jälkeen valtaistuimen peri Yrjö V (1910 – 1936), nykyisen monarkin Elisabet II:n isoisä.

1 http://www.bibliotecapleyades.net/sociopolitica/esp_sociopol_rothschild04.htm

Näiden monarkkien alla Brittiläinen Imperiumi eli sen kulta aikaansa kasvaen suurimmaksi maailmavallaksi minkä historia on koskaan tuntenut.

Yksi aikakauden tunnetuimpia symboleita oli Englannin Southamptonista New Yorkiin lähteneen aikansa suurimman ja loisteliaimman matkustajalaiva Titanicin uppoaminen neitsytmatkallaan huhtikuussa 1912. Tragedia symboloi Brittiläisen maailmanvallan hukkumista sen mahtipontisesta suuruudestaan huolimatta. Kotkan siivet Britannian leijonan selässä kuvasi Englannin ja Yhdysvaltojen välille syntyneitä vahvaa poliittista, taloudellista ja sotilaallista liittoa, joka alkoi vuosina 1895 – 1915. Aikakausi tunnetaan anglo-amerikkalaisissa suhteissa ”suurena välien parantumisena.”¹ Aina vapaussodasta lähtien näiden veljeskansojen suhde oli kärsinyt huomattavaa epäluottamusta, mutta vuosisadan vaihde merkitsi uutta aikakautta, joka huipentui 1917 jolloin Yhdysvallat liittoutui ympärysväestöjen puolelle ensimmäisessä maailmansodassa. Tämä anglo-amerikkalainen lähentyminen korreloi USA:n ilmestymisen kanssa imperialistisena suurvaltana Espanjan ja Yhdysvaltojen välisestä sodasta vuonna 1898.

Kaksi julistetta vuodelta 1898 ja 1918 kuvasi Britannian ja USA:n lähentymistä leijonan ja kotkan ystävytenä. (Vasem. kuvassa leijona ja kotka löytyy julisteen ylhäältä sanan ”unioni” yhteydestä)²

Varsinaisesti Britannian ja Amerikan välinen erityissuhde alkoi kuitenkin vasta toisen maailmansodan kontekstissa. Eräs ensimmäinen merkki tästä oli Yrjö VI:n ja hänen vaimonsa matka Yhdysvaltoihin muutamaa kuukautta ennen sodan puhkeamista kesällä

1 http://en.wikipedia.org/wiki/The_Great_Rapprochement

2 Kuvien lähde: http://en.wikipedia.org/wiki/File:The_Great_Rapprochement.jpg
<http://en.wikipedia.org/wiki/File:Britannialion.jpg>

1939. Sodan aikana, ”kuten eräs tarkkailija huomioi 'Iso Britannia ja Yhdysvallat integroi heidän sotilaalliset pyrkimyksensä tavalla joka oli ennennäkemätön suurten liittoumien ja sodankäynnin historiassa' 'Joka kerta kuin minun tulisi valita sinun ja Rooseveltin välillä,' Churchill huusi kenraali Charles de Gaullelle, vapaan Ranskan johtajalle 1945, 'valitsen Rooseveltin.' Vuosina 1939 ja 1945 Churchill ja Roosevelt vaihtoi 1700 kirjettä ja sähköttä ja tapasi 11 kertaa; Churchill arveli että heillä oli 120 päivää läheinen henkilökohtainen kontakti.”¹

Siten näky ensimmäisestä pedosta ajoittuu 1900 -luvun alkuun ja edeltää toisen pedon nousua Neuvostoliitossa 1922. Se oli tämä ensimmäinen peto, joka valloitti Palestiinan turkkilaisilta julistaen sen juutalaisten omaisuudeksi Balfourin asiakirjassa 1917, jonka laillisuuden kansainliitto vahvisti sodan jälkeen. Tästä huolimatta Britannia otti alueen sotilaalliseen ja poliittiseen valtaansa luoden 1922 Palestiinan brittiläisen mandaatin, saman vuonna jolloin Venäjän karhu nousi toiselle kyljellensä. Kotkan siipien repiminen tarkoitti Yhdysvaltain valkopäämerikotkan nousua sen eurooppalaisen kumppaninsa yläpuolelle toisen maailmansodan jälkeen, jolloin Yhdysvallat perusti *pax americanan*, amerikan rauhan, missä USA hallitsi maailmaa poliittisesti, taloudellisesti, kulttuurillisesti että sotilaallisesti. Sotaa seuraavina vuosina Yhdysvaltojen hegemonia korvasi pian sitä edeltäneen *pax britannican*.² Intia itsenäistyi 1947 ja Israel vuotta myöhemmin, Egypti/Sudan seurasi heidän perässään 1952. Loput brittiläisestä Afrikasta irtautui isäntämaastaan vuoteen 1980 mennessä ja Hongkong luovutettiin Kiinalle 1997.

Siten toisen maailmansodan länsirintama on kiteytetty näkyyn kotkan siipisestä leijonasta samalla kun itärintamaa kuvataan yksityiskohdilla kahdeksannen luvun näyssä kaksisarvisen oinaan ja kauriin yhteenotosta. Daniel havaitsi, kuinka oinaan korkeampi ja myöhemmin puhjennut sarvi puski ”länteen, pohjoiseen ja etelään päin, eikä yksikään eläin kestänyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta. Se teki, mitä tahtoi; ja se tuli suureksi.” (Dan. 8:4) Tämä jae kuvaa Molotov–Ribbentrop-sopimusta seurannutta Itä-Puolan, Baltian maiden, Romanian Bessarabian ja Suomen Karjalan miehitystä Stalinin puna-armeijan taholta kohta sen jälkeen, kun Hitler oli käynnistänyt toisen maailmansodan miehittämällä Varsovan. Stalin hyökkäsi Itä-Puolaan 17. syyskuuta 1939. Seuraavaksi hän liitti Karjalan Neuvostoliittoon vuosien 1939 – 40 talvisodassa. Tätä seurasi Viron, Latvian ja Liettuan miehitys kesäkuussa 1940, jonka jälkeen maat liitettiin Neuvostoliittoon. Bessarabia lankesi puna-armeijan alle jo saman vuoden heinäkuussa.³

Ennen kuin siirrymme eteenpäin, on tärkeää käsittää miksi profetia huomioi tapahtumat itärintamalla toisen maailmansodan alkuketkinä. Profetia näkee pakanoiden historiaa niin kauan kuin se on yhteydessä juutalaisiin (Dan. 10:14). Danielin näyistä ei voida löytää yhtäkään juutalaisten tai Israelin maan kannalta epäolennaista tapahtumaa. Siten näyt sivuuttavat Tšingis-kaanin mongoolivaltakunnan 1200 -luvulla tai Kolumbusta edeltäneet sivilisaatiot Amerikoissa, kuten Mayat, Inkat ja Asteekit. Sitä vastoin ne huomioivat Yhdysvaltojen synnyn 1776, koska se oli ensimmäinen juutalaiset emansipoinut maa, jonka perässä seurasi pian Ranska ja muu Eurooppa. Yhdysvallat

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Special_Relationship#Churchillian_emphasis

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Pax_Americana#Pax_Britannica_heritage

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Molotov%E2%80%93Ribbentrop_Pact

huomioidaan senkin tähden, että siitä tuli suurimman diasporassa elävän juutalais-yhteisön koti holokaustin jälkeen ja Israelin valtion tärkein liittolainen. Katariina Suuren valloitukset mainitaan, koska hänen myötänsä maailman suurin juutalaisyhteisö Puolassa joutui tsaarin vallan alle. Vuosisata myöhemmin tsaarin salainen poliisi lietsoi juutalaisten pogromit ja tämä käynnisti viisi suurta *alijaa* Palestiinaan vuosina 1882 – 1939.

Keisarillinen Saksa kytkeytyy näkyyn, koska Vilhelm II oli ensimmäinen Euroopan johtaja, joka tuki julkisesti sionistisen liikkeen päämääriä. Rohl kirjoittaa:

Vilhelm kirjoitti vuonna 1898, että hän oli aina ollut kiinnostunut juutalaisvaltion ”perusideasta” Palestiinassa. Nyt hän oli vakuuttunut, että Pyhän Maan uudisasuttaminen rikkaalla ja työteliällä Israelin kansalla toisi alueelle pian odottamatonta menestystä – siunauksen mikä voisi levitä tuottaen merkittävän taloudellisen elpymisen Vähä-Aasiassa. Tämä puolestaan palauttaisi Turkin varauden ja niin Euroopan sairas mies ei olisikaan enää sairas. Lisäksi Seemin heimon energia, luovuus ja tehokkuus olisi käännytetty arvokkaampiin päämääriin kuin kristittyjen riistämiseen, ja monet vastapuolen semiiteistä, jotka tukevat nyt sosiaalidemokratteja menisi itään missä olisi paljon palkitsevampaa työtä tehtävänä ... Nyt käsitän [Keisari selitti], että yhdeksän kymmenestä kaikista saksalaisista hätkähtäisi kauhusta jos he saisivat selville, että suhtaudun suopeasti siionistien päämäärille tai että edes aikoisin asettaa nämä suojelukseni alle jos he sitä pyytäisivät. Mutta Vilhemillä oli hänen puolustuksensa valmiina: ”Meidän rakas Jumalamme tietää jopa paremmin kuin me, että juutalaiset tappoivat Pelastajamme, ja hän on rankaissut heitä sen mukaisesti. Mutta Hän ei ole valtuuttanut antisemiittäjä kuin muitakaan, itseni mukaanlukien, kiusaamaan näitä ihmisiä meidän omaa tapaamme mukailen Jumalan suuremmaksi kunniaksi.” Meidän tulisi muistaa Kristuksen kehoitus rakastaa vihollisiamme, Keisari huudahti.

Sitä paitsi, ”maallisesta, realistisesta, poliittisesta näkökulmasta ei pitäisi unohtaa, huomioiden valtavan ja äärimmäisen vaarallisen vallan, minkä kansainvälinen juutalainen pääoma edustaa, eikö olisi parempi ja kaiken jälkeen valtava etuus Saksalle jos heprealaisten maailma katsoisi meihin kiitollisuudessa? Sulttaanin odottamaton vastalause pani nopean päätepisteen Vilhelmin suunnitelmille Saksan suojeluksessa olevalle juutalaisvaltiolle Palestiinassa; sen sijaan Keisari (kirjaimellisesti) matkasi Damaskoon ja julisti itsensä 300 miljoonan muhamettilaisen suojelijaksi. Palattuaan Palestiinasta hän kuvaili Brandenburgin asukkaille kuinka hän seistään Öllymäellä oli katsonut pisteeseen, missä ”Yksi oli taistellut kaikkein voimakkaimman taistelun, joka on koskaan käyty maanpäällä, taistelun ihmiskunnan lunastuksesta,” ja kuinka tämä innoitti häntä vannomaan uuden kuuliaisuus valan Jumalalle olla laiminlyömättä mitään ”minun kansani yhdistämiseksi” ja noiden elementtien eliminoimiseksi, jotka aiheuttavat eripuraa ja toisinajattelua. Hänen Jumalan antama tähtävänsä oli varmistaa, että Saksan tammi puu jatkoi kukoistamistaan. ”Matka luvattuun maahan ja pyhille paikoille tulee auttamaan minua tämän puun suojelemisessa” ja ”petojen etsimisessä ja tuhoamisessa, jotka yrittävät jäytää sen juuret.” Tämä oli se kuva mikä uusiutui, kuten tulemme näkemään.¹

Vilhelm II tapasi sionismin perustajan Theodor Herzlin Palestiinassa lokakuussa 1898.² Vaikka tapaaminen nähtiin keisarin tukena sionistiselle liikkeelle, kohta sen jälkeen hän alkoi kääntyä yhä enemmän juutalaisia ja siionisteja vastaan. Hän pyrki Berliinin ja Bagdadin yhdistävällä rautatie hankkeellaan vahvaan liittosuhteeseen Turkin kanssa (jonka sulttaani Abd-ul-Hamid II oli sionismin kiihkeä vastustaja), joka vuorostaan uhkasi Britannian Imperiumin valtaa Intiassa saaden sen liittoutumaan Ranska-Venäjä akseliin Saksan piirittämiseksi. Siten ensimmäisen maailmansodan siemeniä ei kylvetty Balkanilla vaan Jerusalemissa, Öllyvuorella – alueella missä profetioiden mukaan huipentuisi

1 <http://www.vlib.us/wwi/resources/archives/texts/t050404/will.html>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Theodor_Herzl#Zionist_leader

ihmiskunnan viimeinen suuri konflikti hyvän ja pahan välillä. Se oli täällä missä Vilhelm II sai vision apokalyptisesta taistelusta, johon hänen oli määrä johtaa Saksan kansa. Joulukuussa 2012 hän tapasi maansa korkeimmat sotilasjohtajat valmistaakseen Saksan vääjäämättömään konfliktiin ympärysaltoja vastaan.¹

Keisari uskoi hänen kohtalonaan olleen Saksan johtaminen pyhään sotaan Englantia, juutalaisia ja heidän Jumalaansa vastaan. Vilhemmin epäonnistuttua, Saatana luovutti tähtävän hänen raivotautiselle seuraajalleen Adolf Hitlerille. Historiamme tulee ymmärretyksi aivan uusin silmin kun katsomme sitä raamatullisesta ja profeetallisesta perspektiivistä. Holokausti merkitsi Saatanan viimeistä yritystä estää juutalaisvaltion jälleensyntyminen. Sen päänäyttämönä toimi toisen maailmansodan itärintama ja tästä syystä Danielin kahdeksas luku antaa Stalinin ja Hitlerin toimille Itä-Euroopassa aivan erityistä huomiota. Tässä vaiheessa joku voisi silti ihmetellä, että kuinka oinas voi kuvata Neuvostoliittoa jos enkeli selitti sen tarkoittaneen Meediaa ja Persiaa? Näyssähän tämän valtakunnan keskuksen sanotaan sijaitsevan Suusanin linnassa, Eelamin maakunnassa.

Yksi selitys löytyy siitä, että profetioissa kaupungeilla ja valtakunnilla on myös salainen, hengellinen nimi. Siten Ilm. 11:8 kutsuu vihan ajan Jerusalemia Sodomaksi ja Egyptiksi, Roomaa Babyloniksi (Ilm. 17:5, 9) jne. Neljän pedon toisessa täyttymyksessä havaitsimme Rooman vastaavan Danielin ajan Uus-Babylonia yhdessä Seleukidien valtakunnan kanssa. Kolmannessa vaiheessa sitä vastaa anglo-amerikkalainen maailmavalta, Meediaa ja Persiaa Venäjä/Neuvostoliitto ja Kreikkaa Saksan keisarikunta/Natsi-Saksa. Nimi Eelam tulee heprean sanasta *alam*, mikä tarkoittaa *kätkettyä, salaista* – eli salaista maakuntaa.² Toinen paljon kirjaimellisempi selitys esittää Venäjän ja Itä-Euroopan slaavilaisen väestön polveutuvan Meedian ja Eelamin iranilaisesta kannasta. Tähän teoriaan David Vejil löytää tukea Kreikan ja Rooman historiikeista:

400 -luvulla eaa. kreikkalainen maantieteilijä Herodotus kirjasi suuren osan siitä mitä tiedettiin Kreikan sisällä ja ympärillä asuneista kansoista. Niistä jotka elivät tuona aikana Itä-Euroopassa ja Etelä-Venäjällä, hän kuvasi tiettyä heimoa, joka pukeutui kuten kuin meedialaiset ja oleskeli idästä Tonavaan asti – kansa, jonka ”rajat ylittää Enetistä Adrianmereen ja he kutsuvat itseään *meedialaisten uudisasukkaiksi*.” Roomalainen maantieteilijä Pliny vahvistaa Herodotuksen kuvauksen. Hän kirjoitti ajanlaskun ensimmäisellä vuosisadalla kansasta, joka eli alueella mikä tunnetaan nykypäivän Ukrainana: ”Tulemme sitten Tanais-jokeen [Don-jokeen], mikä laskee itsensä mereen kahden suun kautta, ja rannoille jotka ovat sarmataen asuttamia, medin jälkeläisten.” Joten Rooman ja Kreikan historioitsijat kirjasivat, että meedialaisten jälkeläiset muuttivat nykypäivän Iranista Eurooppaan — asettuen kaikkialle Itä-Eurooppaan nykyisestä Ukrainasta Balkaniin asti! Plinyn aikana meedialaisia alettiin kutsua sarmaateiksi. Myös *Encyclopedia Britannica* tunnistaa sarmaatit iranilaisiksi kannaksi. Joten meedialaisten, hallitsevan iranilaisen heimon, jälkeläiset olivat tärkeä osa sarmaatteja. Meedialaiset löytyvät lopun ajan profetioista Jeremia 25:25:ssä ja Jesaja 21:ssä. Molemmissa tapauksissa näistä puhutaan yhdessä toisen iranilaisen kansan, eelamilaisten kanssa. Selvästikin meedialaiset eivät olleet ainoa iranilainen kansa, joka tiedettiin vaeltaneen Lähi-Idästä Eurooppaan.

Muinaiset eelamilaiset asuivat Babylonin itäpuolella eteläisessä Mesopotamiassa, tämänpäivän Iranissa. Juutalaisen historioitsija Josefuksen mukaan ne olivat eelamilaiset, joista persialaiset polveutuivat. Eelamilaiset olivat läheisesti yhteydessä meedialaisten kanssa ja esiintyivät Suur Meedian vuorilla — Iranin

1 http://en.wikipedia.org/wiki/German_Imperial_War_Council_of_8_December_1912

2 <http://biblehub.com/hebrew/5867.htm>

pohjoisella alueella. 1. Moos. 14:1 osoittaa, että eelamilaisilla oli jo historia Eurooppaan kohti siirtymisestä yli tuhat vuotta aiakisemmin, kun he olivat valloittaneet Vähä-Aasian Assyrian johtamassa valtioliitossa. Täältä siirtomaa muutti luoteeseen päin kohti Balkania, missä kreikkalaiset kutsuivat heitä täsmälleen samalla nimellä. Yllättäen eelamilaiset voidaan löytää Kreikan aikakirjoista Itä-Euroopassa, erityisesti Balkanilla! Kreikkalaiset huomioivat kansanheimon, joka asusteli Balkanista pohjoiseen ja jota he kutsuivat nimellä *Elimaei*. Tämä kansa oli alunperin itsenäinen kuningaskunta, mutta myöhemmin makedonialaiset valloitti heidät neljännellä vuosisadalla eKr. Tämä viittaus historiaan tarjoaa alkuperän monille heimoille, jotka vaelsivat Itä-Eurooppaan ja joita kutsuttiin myöhemmin *slaaveiksi*. Sana *Elimaei* oli sama kreikankielen nimi Babylonin lähellä olevalle maalle nimeltä ”Eelam.” On selvää, että monet tämänpäivän slaaveista ovat Eelamin ja Meedian jälkeläisiä.¹

Vaikka tämä teoria on hyvin kiistanalainen, on todellakin olemassa historiallinen linkki Itä-Euroopan slaavien ja persialaisten välillä. Esimerkiksi ainakin 1400 -luvulta lähtien Puolan aatelisto uskoi polveutuneensa sarmaattien iranilaisesta heimosta. Tämä näkemys tunnettiin sarmatismina ja useat 1500 -luvun Puolan kronikoitsijat, kuten Marcin Bielski, Marcin Kromer ja Maciej Miechowita, yhtyivät siihen. Wikipedia huomioi:

Vuosisatoja myöhemmin nykyinen tietämys löysi todisteita, joka osoittivat alaanien, iranilaista kieltä puhuneen myöhäisen sarmaattiheimon, hyökänneen slaaveja vastaan Itä-Euroopassa ennen 500 -lukua ja että nämä ”sarmaatit ilmeisesti muodostivat alueen hallitsevan luokan, mikä slaavilaistettiin asteittain.” Heidän suora poliittinen kytköksensä Puolaan jäisi kuitenkin jokseenkin epävarmaksi. Vuoden 1970 julkaisussa *Sarmaatit* (sarjassa 'Muinaiset Kansat ja Paikat') Tadeusz Sulimirski (1898–1983), puolalais-brittiläinen historioitsija, arkeologi ja muinaisten sarmaattien tutkija, käsittelee runsasta todistetta muinaisten sarmaattien läsnäolosta Itä-Euroopassa, esim. useiden hauta esineiden kuten saviastioiden, aseiden ja korujen löydöissä. Mahdollinen etnologinen ja sosiaalinen vaikutus Puolan aatelistoon sisältäisi heraldiikan, yhteiskunnallisen organisaation, sotilaalliset harjoitukset ja hautauskäytännöt.²

Tämän valossa ”Eelamin maakunta” olisi mahdollista yhdistää nykypäivän Puolaan ja Meedia Venäjään. Babylonin vankeuden aikana ja sitä seuraavina vuosisatoina suurin osa diasporassa elävistä juutalaisista asui Persiassa ja sen pääkaupungissa Susanissa. Täältä Persian juutalainen kuningatar Ester pelasti kansansa Haamanin käsistä (Ester 3:15, 9:18). Se oli Suusanin kuninkaallinen palatsi missä Haaman juonitteli juutalaisten kansanmurhaa. Tätä on syytä tähdentää, koska Hitler oli myöhempien aikojen Haaman ja hänen aikanaan enemmistö hajaannuksessa eläneistä juutalaisista asui Itä-Euroopassa (yli 6 miljoonaa) ja Puolassa (yli 3 miljoonaa). Jos Eelamin maakunta ja Susan oli juutalaisuuden keskus Haamanin aikana, Puola ja Varsova oli sitä Hitlerin aikana.

Wikipedia huomauttaa, että ”Vuosisatojen ajan Puola oli koti suurimmalle ja merkittävimmälle juutalaisyhteisölle maailmassa. Puola oli juutalaisen kulttuurin keskus lakisääteisen uskonnollisen suvaitsevaisuuden ja sosiaalisen itsehallinnon ansiosta. Tämä päättyi 1772 alkaneessa Puolan jaossa, erityisesti keisarillisen Venäjän toimeenpanemilla juutalaisten syrjinnällä ja vainoilla. Toisen maailmansodan aikana Puolan juutalaisyhteisö koki lähes täydellisen hävityksen Natsi-Saksan taholta vuosina 1939–1945 Saksan Puolan miehityksessä ja sitä seuranneessa holokaustissa.”³ Danielin 8:n luvun näkyä on

1 <http://www.thetrumpet.com/article/8449.21175.136.0/religion/bible/who-are-the-slavs?preview>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Sarmatism#Late_medieval_origin.2C_links_to_ancient_history

3 http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Jews_in_Poland

tarkkailtava juutalaisin silmin ja siksi sen kiintopiste muuttuu näyn kolmannessa täyttymyksessä Persiasta Puolaan – Haamanin hovista holokaustin päänäyttömölle.

Kun siis näky sanoo oinaan puskevan ”länteen, pohjoiseen ja etelään päin” määrittellen ilmansuunnat Puolasta/Itä-Euroopasta eikä Persiasta käsin. Täältä katsoen Stalinin neuvostoarmeija puski länteen miehittäessään Itä-Puolan syyskuussa 1939; pohjoiseen, kun Karjala vallattiin talvella 1939-40 ja Baltian maat kesäkuussa 1940; ja etelään Romanian Bessarabia haltuunotossa heinäkuussa 1940. Samaan aikaan Hitler eteni länsirintamalla vallaten Belgian, Alankomaat ja Luxemburgin toukokuussa 1940 ja Pariisin kuukautta myöhemmin. Kun maailman huomio oli kiinnittynyt Pariisiin miehitykseen, Stalinin armeija otti haltuunsa Viron, Latvian ja Liettuan. Tämä täytti näyn kolmesta kylkiluusta, jotka toiselle kyljelleen kääntynyt karhu repi saaliikseen. Mutta Stalinhan valloitti paljon lukuisimpia kansoja kuin nämä kolme Baltian maata.

Suurinta osaa Hitleriltä vallatuista maista, kuten Puolaa, Romaniaa ja Itä-Saksaa, ei kuitenkaan liitetty sodan jälkeen Moskovan kontrolloimiin neuvostotasavaltoihin (Neuvostoliittoon), vaan ne käsittivät niin kutsutut satelliittivaltiot (itäblokki), jotka oli nimellisesti itsenäisiä mutta todellisuudessa Neuvostoliiton taloudellisen, poliittisen ja sotilaallisen määräysvallan alaisia nukkevaltioita. Vuonna 1955 ne solmivat Varsovan liiton, joka oli idän sosialistinen vastine lännen puolustusliitto NATO:lle. Venäjän karhun saalistamasta ”paljosta lihasta” (itäblokki) näky huomioi vain Baltian kolme ”kylkiluuta”, koska ne olivat ainoat puna-armeijan saalistamat itsenäiset kansakunnat, jotka Stalin liitti Neuvostoliittoon. Itäblokin maat olivat vain Saksan pantterilta riistettyjä tähteitä.

Tummanpunainen: Neuvostoliitto 1938.
Helakanpunainen: sodan alussa vallatut alueet.
Vaalenpunainen: satelliittivaltiot.¹

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/File:EasternBloc_BorderChange38-48.svg

Vaikka Neuvostoliitto itsessään oli Venäjän keisarikuntaa hieman pienempi, yhdessä itäblokin ja Varsovan liiton maiden kanssa se ylitti edeltäjänsä suuruuden. Kun lisäksi huomioimme ettei tsaaristinen Venäjä omistanut vielä ydinaseita, voimme todeta että Venäjän vallan voimakkaampi vaihe ”puhkesi esiin myöhemmin” Neuvosto Imperiumissa. Neuvosto Imperiumi on todellakin osuva ilmaisu. Wikipedia huomioi:

Vaikka Neuvostoliittoa ei hallinnut keisari ja julisti itsensä imperialismin vastaiseksi, kriitikot ovat väittäneet, että se esitteli taipumuksia, jotka ovat olleet yleisiä historiallisille imperiumeille. Joidenkin tutkijoiden mukaan Neuvostoliitto oli sekamuotoinen kokonaisuus, joka sisälsi elementtejä jotka ovat olleet yleisiä sekä monikansallisille imperiumeille että kansallisvaltioille. On myös väitetty, että SNTL harjoitti kolonialismia siinä missä muut imperialistiset vallat. Maoistit väittivät, että Neuvostoliitto itse oli tullut imperialistiseksi vallaksi samalla kun se säilytti sosialistisen julkisivun.¹

Neuvostoliiton nousu imperialistiseen valtaan ei olisi ollut mahdollista ilman sen voittoa toisessa maailmansodassa, jonka viimeisiä vuosia kuvataan Danielin näyssä seuraavasti:

Sitten minä tarkkasin, ja katso: tuli kauris päivän laskun puolelta, kulki koko maan ylitse eikä maata koskettanut; ja kauriilla oli keskellä otsaa uhkea sarvi. Ja se tuli aivan sen kaksisarvisen oinaan luokse, jonka minä olin nähnyt seisovan päin jokea, ja karkasi sen kimppuun vihansa väessä. Ja minä näin sen käyvän kiinni oinaaseen ja kiukuissaan puskevan oinasta ja murskaavan sen molemmat sarvet. Eikä oinaalla ollut voimaa kestää sen edessä, vaan kauris heitti sen maahan ja tallasi sitä; eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa oinaan sen vallasta. Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. (Dan. 8:5-8)

Länneistä nouseva kauris vastaa seitsemännen luvun pantteri petoa ja näin ollen Saksaa. Enkelin sanoin ”kauris on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas.” Näyn kolmannessa vaiheessa Saksa vastaa antiikin Kreikkaa (Jaania) ja Adolf Hitler sen ensimmäistä kuningasta. Natsi-Saksan yhteyttä Kreikkaan vahvistaa jo sekin, että Hitler valloitti sen huhtikuussa 1941 aivan kuin Britannia miehitti Mesopotamian (Assyria-Babylonin) ja Venäjä Persian. Suuri sarvi on siis saksalais-kreikkalaisen maailmanvallan ensimmäinen hallitsija. Toisaalta ilmaisu ”ensimmäinen kuningas” voidaan kääntää myös muotoon ”etummainen kuningas”² eli Saksan huomattavin ja näkyvin hallitsija, joka oli ilman epäilytäkään Adolf Hitler. Edelleen, kun muistamme että näyn kolmannessa täyttymyksessä ilmansuunnat määritellään Puolasta, tulee länneistä hyökkäävän kansan tarkoittaa silloin Saksaa, Puolan läntistä naapurua.

Ilmaisu ”kulki koko maan ylitse eikä maata koskettanut” viittaa useiden huomioitsijoiden mukaan Aleksanteri Suuren sotajoukon nopeuteen, jolla hän valloitti muinaisen maailman. Myös natsien valloituksia luonnehti leopardin kaltainen nopeus sen harjoittaman *blitzkriegin* eli salamasodan ansiosta. Tämä sotataktiikka teki Saksan sotavoimista täysin ylivoimaisia sodan ensimmäisinä vuosina. Kauriin karkaaminen oinaan kimppuun ”vihansa väessä” viittaa tiestysti Operaatio Barbarossaan, jonka Hitler käynnisti Neuvostoliittoa vastaan 22. kesäkuuta 1941. Oinaan puskeminen ja sen sarvien murskaaminen toteutui joulukuuhun 1941 mennessä, jolloin Saksan joukot oli edenneet

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Soviet_Empire

2 <http://biblehub.com/text/daniel/8-21.htm>

jo Neuvostoliiton sydänmaille ollen vain 24 kilometrin päässä Moskovasta samalla kun Leningrad oli piiritetty. Operaatio Barbarossan ensisijainen tavoite oli Leningradin (Pietarin) ja Moskovan valtaus.¹ Nämä Venäjän kaksi pääkaupunkia muodosti oinaan kaksi sarvea, kuten huomioimme jo aiemmin. Näin ollen oinaan molempien sarvien murskaaminen viittaa Leningradin piiritykseen (1941 – 44) ja Moskovan taisteluun (1941 – 42), missä nämä kaksi kaupunkia hävitettiin lähes tyystin.

Leningradin piiritys kesti 872 päivää ja se oli historian yksi verisimpiä piirityksiä puolentoista miljoonan siviili ja sotilas uhrillaan. Sen taloudellinen tuho ja kaatuneiden määrä oli suurempi kuin Stalingadin ja Moskovan taistelussa ja jopa suurempi kuin Hiroshiman ja Nagasakin kuolonuhrit atomipommien jäljiltä. Monet historioitsijat ovat uskoneet sen täyttäneen kansanmurhan kriteerit sen tarkoituksellisella nälkiinnyttämis politiikallaan, joka johti kannibalismiin ja muihin kauheuksiin.² ”Eikä oinaalla ollut voimaa kestää sen edessä, vaan kauris heitti sen maahan ja tallasi sitä; eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa oinaan sen vallasta.” Tämä jae kuvaa tilannetta itärintamalla vuosina 1941 – 43, jolloin Saksan armeija oli niskanpäällä ja Venäjän puolustus isketty kanveesiin.

Samaan aikaan Suomi kävi jatkosotaa Neuvostoliittoa vastaan vallatakseen talvisodassa menettämänsä alueet takaisin. Tuolloin Suomi taisteli Hitlerin liittolaisena, mutta kieltäytyi osallistumasta aktiivisesti Leningradin piiritykseen. Siten sekä talvi- että jatkosota löytyy näyn ”alaviitteestä” Dan. 8:4-7:ssä.

Historian suurin sotilaallinen yhteenotto, 2:n maailmansodan itärintama, historian kahden verisimmän dikataattorin Josif Stalinin ja Adolf Hitlerin kesken, ennustettiin Daniel 8:ssa.³

20. tammikuuta 1942 Himmlerin alaiset Adolf Eichmann ja Reinhard Heydrichin isännöi pahamaineista Wannseen konferenssia, jonka tarkoitus oli saattaa juutalaiskysymys

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Barbarossa#Germany_plans_the_invasion

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Siege_of_Leningrad#Effect_on_the_city

3 Muokattu kuvista: <http://www.propheciesofdaniel.com/2013/11/daniel-chapter-8/> ja http://cdon.fi/kirjat/mosier_john/hitler_vs-_stalin-13457778

lopulliseen ratkaisuunsa. Kokouksen johdosta Euroopan juutalaisia alettiin lähettää järjestelmällisesti Auschwitzin kaasukammioihin, jonka seurauksena kuusi miljoonaa juutalaista surmattiin historian suurimmassa kansanmurhakampanjassa. Yhdysvallat liittyi sotaan, kun Japani hyökkäsi sen Tyynenmeren laivaston kimppuun Pearl Harborissa 7. joulukuuta 1941. Japani oli kuulunut akselivaltoihin aina marraskuusta 1936 lähtien, jolloin se oli liittynyt Antikomintern-sopimuksella Rooma-Berliini akseliin Hitlerin ja Mussolinin rinnalle. Tulee muistaa, että toinen maailmansota alkoi Aasiassa jo 1937, kun keisarillisen Japanin brutaali armeija hyökkäsi Kiinaan tappamalla jokaisen tiellensä astuneen siviilin pelkästä tappamisen ilosta.

Keisarillisen Japanin armeija voi hyvin kilpailla Saksan ”mustapaitojen” kanssa mitä tulee toisessa maailmansodassa suoritettuihin sotarikoksiin. Joiden mielestä japanilaiset olivat jopa natsejakin julmempia. Heidän rikoksiinsa kuului mm. sotavankien mestaaminen, hukuttaminen, vatsan avaaminen, elävältä hautaaminen, sydämen repiminen rinnasta, jopa kastratio ja emättimen kautta hengiltä survominen. Kiinalaisia naisia joukkoraiskattiin säännöllisesti, eikä näiltä hirveyksiltä säästyneet edes vanhukset, lapset tai imeväiset.¹ Arviolta 100 000 – 300 000 siviiliä tapettiin Nankingin verilöylyssä joulukuussa 1937 kokonaisuhrimäärän ollessa 20 miljoonaa kiinalaista, jonka keisarillisen Japanin armeija jätti taakseen vuosina 1937 – 1945. Nämä julmuudet ja joukkoteloitukset mahdollisti Keisari Hirohito henkilökohtaisesti vahvistama direktiivi, joka poisti sotavankien kohtelua koskeneet kansainvälisen lain rajoitukset.² Keisari valtuutti myös kemiallisten aseiden käytön, vaikka se oli Haagin vuoden 1899 sopimuksen vastainen.³

Jälleen kerran on hätkähdyttävää huomata, että tämä samainen keisari, joka piti itseään jumalien jälkeläisenä⁴, oli myös Brittiläisen Imperiumin hallitsijan Yrjö VI:n alaisen Order of the Garterin yksi 24 ritarista, joka erotettiin järjestöstä vasta kun Japani oli hyökännyt Pearl Harboriin. Japanin hirvittävät sotarikokset Kiinaa vastaan, joista jo 1930-luvun lopulla raportoitiin hyvin laajasti, ei näyttäneet liikuttavan Britannian kuninkaallista eliittiä. Mutta tällöinkään hän ei saanut pysyvää porttikieltoa, sillä hänen jäsenyytensä uusittiin vuonna 1971.⁵ Hirohito kuoleman jälkeen 1989 järjestön ritariuden peri hänen vanhin poikansa nykyinen keisari Akihito. Colemanin mukaan se ”oli Order of the Garterin valta, mikä pelasti keisari Hirohito kaikkein todennäköisimmältä teloitukselta sotarikollisena.”⁶ Vaikka Hirohito yhteys Japanin sotarikoksiin kiellettiin vuosikymmeniä sodan päättymisen jälkeen, Herbert P. Bix paljastaa kirjassaan *Hirohito and the Making of Modern Japan* (2000) Hirohito keskeisen roolin sodan suunnittelussa, toimeenpanossa ja johtamisessa. Bix tiivistää:

Sotarikoksiin, joita Japanin sotilasvoimat suoritti keisari-valtion valtuutettuina palvelijoina julistamattoman Japani-Kiina sodan aikana, Hirohito kantoi ylipäällikkönä suurimman poliittisen, laillisen ja moraalisen vastuun. Hän antoi teo jälkeisen hyväksynnän Mantšurian haltuunottoon, vaikka se rikkoi kansainvälisiä

1 http://fi.wikipedia.org/wiki/Nanjingin_veril%C3%B6yly

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Japanese_war_crimes#Crimes

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Japanese_war_crimes#Use_of_chemical_weapons

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Hirohito#Imperial_status

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Garter#Degradation_of_members

6 Tim Cohenin ote Colemanin kirjasta *The Antichrist and a Cup of Tea* sivulta 139

sopimuksia. Hän myöhemmin osallistui aktiivisesti Japanin totaalisen agressio sodan suunnitteluun ja toimeenpanoon Kiinassa. Japanin pyhänä hengellisenä johtajana ja kansallisen identiteetin symbolina, hän (ja hänen hovi väkensä) kehysti Kiinan konfliktin ”pyhäksi sodaksi”. Työskennellen läheisessä yhteistyössä armeijan kanssa, Hirohito toi keisarin palvonnan äärimmilleen. Hän myös määräsi ja valvoi Kiinan kaupunkien pommittamista käyttäen myrkyllistä kaasua, ja hävitys kampanjoita pyyhkäistäkseen kokonaisia ihmisjoukkoja kiistellyiltä alueilta Pohjois- ja Keskus-Kiinassa. Sotarikoksiin ja muihin kansainvälisen lain loukkauksiin, joihin Japanin sotilasjoukot syyllistyi joulukuun 7. 1941 jälkeen, suurin vastuu voidaan lukea jälleen Hirohiton ansioksi sotajoukkojen ylipäällikkönä ja valtion päänä. Jokaisessa vaiheessa tiellä Singoraan, Kota Bharoon ja Pearl Harboriin hän oli vapaa valitsemaan vaihtoehdoista kurssin ennemmin kuin hyväksyä hänen sotapäällikköjensä ajattelu. Kun esimerkiksi pääministeri Konoe Fumimaro, 5. syyskuuta 1941, antoi hänelle mahdollisuuden pysäyttää ryntäys sotaan Britanniaa ja USA:ta vastaan, hän hylkäsi sen. Seuraavan neljän vuoden aikana vuoden 1945 puoliväliin, aina kun vaihtoehtona olisi tarjottu rauhaa hän valitsi sodan.¹

Tällainen henkilö jakoi läheisen suhteen Britannian kuninkaallisten kanssa vielä pitkään sodan jälkeenkin. Kun muistamme Yrjö VI:n isoveljen, kruunusta luopuneen Windsorin Herttuan olleen yksi Hitlerin uskollisimpia liittolaisia, alkaa kuninkaallinen perhe näyttää enemmän akselinvaltojen ystävältä. Jos Edward VIII olisi saanut pitää valtaistuimensa, ei olisi kovinkaan yllättävää jos hän olisi myöntänyt Hitlerille Order of the Garterin jäsenyyden (täytyykin ihmetellä miksi Kim Jong-unia tai Bašar al-Assadia ei olla lyöty vielä Garterin ritariksi. Kenties 007 on estänyt sen). Garterin jäsenluettelo on todella hämmästyttävää luettavaa. Järjestön kautta Englannin monarkkia ovat palvelleet niin Vilhelm II (keskusvallat), Frans Joosef I (keskusvallat) tsaari Nikolai II (ympärysvallat) kuin keisari Hirohito (akselivallat). Järjestön riveihin kuului myös Italian kuningas Viktor Emanuel III (1900 – 1946), Mussolinin pääministeriksi nimittänyt ja häntä sittemmin tukenut nukkehallitsija, joka ei protestoinut fasistien antisemiittisten rotulakien edessä.²

Profetia ennusti toisen maailmansodan lopun ja Hitlerin kukistumisen aivan kuin se tapahtui: ”*Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti.*” Natsi-Saksan ollessa väkevimmillään vuosina 1942-43, Venäjän karhu alkoi nousta puolustusasemista hyökkäyskannalle puna-armeijan puskiessa Saksaa takaisin Keski-Eurooppaan vallaten Ukrainan toukokuussa 1944 ja Baltian maat heinä-syyskuussa. Samaan aikaan läntinen liittouma (kotkansiipinen leijona) aloitti maihinnousun Normandiassa 6.6.1944 vallaten Ranskan syyskuun loppuun mennessä. Seuraavina kuukausina natsit joutuivat perääntyivät myös Balkanilta, mutta lopullinen niitti tuli Berliinin taistelun myötä 16.4 – 2.5. 1945, jonka viimeisinä päivinä Hitler teki bunkkerissaan itsemurhan yhdessä vasta vihityn vaimonsa Eva Braunin kanssa. Kauriin suurin sarvi särkyi pakanoiden ja noitien vuoden toiseksi pyhimpänä juhlapyhänä, Beltane sapattina 30. huhtikuuta 1945. Sopiva päivä okkultismiin kietoutuneen demonisen hallitsijan pimeän hallinnon lopulle.

Profetia kauriin suuren sarven sijalle kasvaneesta neljästä uhkeasta sarvesta toteutui 5. kesäkuuta 1945, jolloin Saksa jaettiin neljän miehittäjävallan (Neuvostoliitto, Britannia, USA ja Ranska) kesken neljään osaan. Vaikka Karl Dönitz seurasi Hitleriä Saksan presidentiksi, hänen valtansa kesti vain muutaman viikon. Liittoutuneet

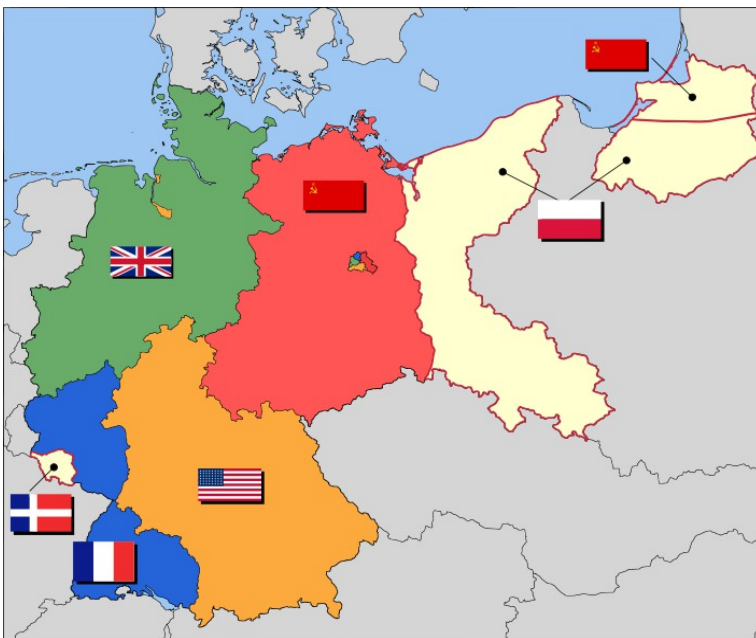
1 http://www.japanfocus.org/-herbert_p_-bix/2741

2 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Knights_and_Ladies_of_the_Garter

päätivät, etteivät he ”tunnustaisi Dönitzin valtaan, vaan sen sijaan allekirjoittivat neljän-vallan dokumentin luoden liittoutuneiden valvonta neuvoston. Kesäkuun 5. päivä 1945 neljän miehittäjävallan ylimmät sotilasjohtajat kirjoittivat Berliinissä yleisen julistuksen, joka koski voittoa Saksasta (niin kutsuttu vuoden 1945 Berliinin julistus), mikä muodollisesti lakkautti minkä tahansa saksalaisen hallituksen kansasta.” Tämä ilmoitti:

Amerikan Yhdysvaltojen, Neuvostoliiton Sosialistitasavaltojen, Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen Kuningaskunnan ja Ranskan Tasavallan tilapäisen hallinnon hallitukset, täten ottavat ylimmän auktoriteetin suhteessa Saksaan, mukaanlukien kaiken Saksan hallituksen omistaman vallan, Yli Päällikyyden ja jokaisen hallituksen, kunnallisen tai paikallishallinnon tai päätäntävällän. Olettamus yllä lausuttuihin aikeisiin koskien auktoriteettiä ja valtoja ei tule saamaan aikaan Saksan [pysyvää] haltuunottoa.¹

Enkeli selitti neljän uhkean sarven merkitsevän, että ”neljä valtakuntaa nousee siitä kansasta.” Profetiassa ei määritellä kuinka nämä valtakunnat tulisi nousemaan kauriin suuren sarven sijalle. Ne voivat ilmestyä joko (a) sisäisen vallankaappauksen, (b) valtakunnan hajoamisen tai (c) ulkoisen miehityksen seurauksena. Aleksanteri Suurta koskeneessa näyn ensimmäisessä täyttymyksessä toteutui vaihtoehto b; sen toisessa vaiheessa, joka koski keisari Herakleioista ja islamin nousua, näky seurasi vaihtoehtoa c; samoin toisen maailmansodan ennustanut kolmas täyttymys mukaili vaihtoehtoa c. Aivan kuin näyn ensimmäisessä että toisessa täyttymyksessä neljä sarvea ei viitannut vain valtakuntiin, mutta myös sotilasjohtajiin, samoin sen kolmannessa täyttymyksessä sarvet viittasi liittoutuneiden lisäksi näiden neljään ylipäällikköön, Bernard Montgomeryyn (Britannia), Dwight D. Eisenhoweriin (Yhdysvallat), Georgy Zhukoviin (Neuvostoliitto) ja Jean de Lattre de Tassignyyn (Ranska). Nämä neljä miestä kokoontui Berliinissä 5. kesäkuuta 1945 ja allekirjoitti Berliinin julistuksen täyttäen siten Dan. 8:8:n.

Saksan neljä miehitysvyöhykettä toisen maailmansodan jälkeen.²

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Four_Powers#Creation

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/File:Map-Germany-1945.svg>

Danielin kahdeksannen luvun kolmannen täyttymyksen ymmärtäminen on olennaista Antikristuksen kansallisuuden kannalta, koska näyn mukaan hänen tulisi ilmestyä yhdestä näistä neljästä miehitysvallasta, joiden kesken Saksa jaettiin sodan jälkeen (Dan. 8:9). Profetian mukaan hänen valtansa olisi aluksi vähäpätöinen, mutta lopulta se tulisi kasvamaan ”suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin.” Näistä neljästä voimme jo sulkea ulkopuolelle Neuvostoliiton ja Yhdysvallat, koska Dan. 7:24:n mukaan tämä pieni sarvi ilmestyisi Rooman valtakunnan rajojen sisältä. Sekä Ranska että Britannia (Skotlantia lukuunottamatta) kuului Danielin näyn neljänteen pakanavaltaan, joka seurasi antiikin Kreikkaa. Huomioimme jo kolmannessa luvussa, että ilmaisu ”etelään päin, itään päin ja ihanaan maahan päin” viittaa Antikristuksen kansallisuuden sijaitsevan Israelista luoteeseen päin, koska ihanan maan (Israelin) tulee sijaita hänen maastaan katsoen etelässä ja idässä eli kaakossa.

Sekä Ranska että Britannia sijaitsee Israelista katsoen luoteessa soveltuen siten profetia kriteeriin. Mistä tiedämme, että näky viittaa Antikristuksen kansallisuuden löytyvän Britanniasta eikä Ranskasta? Tärkein peruste löytyy tietysti Danielin 11. luvusta, mutta tämä voidaan päätellä jo muistakin kohdista. Kuten jo esitimme, kotkansiipisen leijonapedon yhteys Vanhan liiton kahteen tärkeimpään Antikristuksen varjoon, Nebukadressar II:een että Antiokhos Epifanesiin näyn ensimmäisessä ja toisessa täyttymyksessä, liittyy Antikristuksen kotimaaksi Britannian. Kotkan siipien repimistä (Yhdysvaltain hegemoniaa) seurannut leijonan jaloilleen nouseminen ja sen petollinen ihmissydän viittaa Antikristuksen nousuun Yhdistyneestä kuningaskunnasta sen jälkeen kun Imperiumin valta on lyöty polvilleen nykyisen monarkin Elisabet II:n valtakauden aikana. Jo Teijo-Kalevi Lusa päätyy kirjassaan Lopun ajan salaiset kansiot (2004) hyvin samankaltaisiin johtopäätöksiin. Hänen mukaansa anglo-amerikkainen maailmanvalta on lopun ajan Suuri Babylon, jonka taloudellinen ja poliittinen valtakeskus kuljetetaan vihan aikana Irakiin Lontoossa ja New Yorkissa hallitsevien Uuden Maailmanjärjestyksen arkkitehtien toimesta. Hän kirjoittaa:

Sakarjan kirjassa kerrotaan salaperäisestä eefa-mitasta, joka asetetaan lopun aikana paikalleen Sinearin maahan eli nykyisen Irakin alueelle (Sak. 5:5-11). Eefa-mitta näyttää symbolisoivan profeetallisessa kuvakielessä yhtäältä jumalattomuutta ja toisaalta kaupankäyntiä. Toisin sanoen jumalattomuuden ja maailmantalouden painopiste on viimeisinä päivinä Irakin maaperällä. Tässä yhteydessä kannattaa muistaa, että Irak on maailman toiseksi rikkain öljymaa. Suurin öljyntuottaja on Saudi-Arabia. Kaikkiaan kaksi kolmas osaa maailman tunnetuista öljyvaroista sijaitsee Lähi-Idässä. USA puolestaan kuluttaa neljänneksen kaikesta maailman öljystä. Se tuo edelleen 60 prosenttia tarvitsemastaan öljystä ulkomailta (Suomen Kuvalehti nro 5/2003). Muista myös Danielin profetia ensimmäisestä pedosta, kotkansiipisestä leijonasta, joka historiallisesti oli Babylonin maailmanmahti. Lopun aikana esiintyessään tämä peto on Britannian imperiumi ja USA, jotka yhdessä muodostavat angloamerikkalaisen maailmanvallan. Viimeksi Iso-Britannian leijona ja Amerikan kotka taistelivat rinnakkain Irakin sodassa vuonna 2003. Uskon, että eefa-mitta symbolisoi USA:n ohjailmaa hallintoa, joka perustettiin Irakiin sodan jälkeen. Hyvinvoipa USA, joka lentää Irakiin, jyrää sen matalaksi ja perustaa maahan oman nukkehallituksensa.

Myös amerikkalainen profeetallinen kirjailija David Wilkerson uskoo USA:n olevan lopun ajan Suuri Babylon. Wilkerson julisti vuonna 1993 seuraavaa: ”Amerikasta löytyy eefa-mitta, nykykielelle käännettynä rahanvalta

ja kapitalismi, joiden keskuspaikkana Yhdysvallat yhä on. Lopullinen tuomio tulee vasta, kun eefa-mitta kuljetetaan halki ilmojen takaisin suureen Babyloniin” (Kipinä-lehti nro 3/1993). Uskon, että se mitä Wilkerson edellä profetoi, toteutui Irakin sodan myötä vuonna 2003. Yhdysvallat elää siis viimeisten tuomioiden kynnyksellä! USA:n ja liittouman toimesta Irakiin muodostuneen kansainvälisen valvonnan alainen hallinto ja uuden maailmanjärjestyksen (New World Order) pääkaupunki, josta tulee eräänlainen globalisaation ja uuden maailmanjärjestyksen statussymboli. Maailman kauppajärjestön (WTO), Maailmanpankin (WB) ja Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) valvonnan alla Irak jälleen rakennetaan ja räätälöidään maailman kohtaloita ohjaavien globalistien toiveiden mukaisiksi. Irakiin saattaa nousta merkittävä taloudellinen ja poliittinen yhteishallinto, joka alkaa elää ikään kuin omaa elämäänsä.¹

Suuri Babylon, Antikristuksen vallan keskus, siirretään siis Lontoosta (yhdessä New Yorkin ja Hongkongin kanssa Lontoo on maailman johtava taloudellinen keskus) Irakiin. Tämäkin jo osoittaa ettei Antikristus nouse Irakista vaan Lontoosta. Rooman vallan omistamista provinseista Britannilla on ollut ainutlaatuinen rooli. Se oli ainoa provinssi, jolle Rooma myönsi itsenäisyyden vuonna 410, jotta sen keisarillinen armeija olisi voinut keskittyä imperiumin rajojen puolustamiseen manner-Euroopassa. Tästä syystä sen osa jää niiden gemaanisten kansojen ulkopuolelle, jotka muodostivat Dan. 7:24:n kymmenen kuningasta. Kun pieni sarvi nousi paavinvallassa 756, Rooman piispat hallitsi Britanniaa vain siihen saakka kunnes Elisabet I irrotti Englannin paavien ja Espanjan vaikutusvallasta 1558. Toinen Britannian ainutkertaisuutta kuvaava tekijä on sen Rooman vallan aikaisen roomalaisen väestön (roomalaistettujen kelttien) säilyminen germaani-heimojen, kuten anglosaksien hyökkäyksiltä.

Tätä on syytä tähdentää, koska Danielin profetiat eivät yhdistä Antikristusta vain Rooman sisältä nousevaksi hallitsijaksi, mutta myös *roomalaisen väestön prinssiksi*. Daniel 9:26-27 kutsuu roomalaisia ”tulevan hyökkääjä prinssin väeksi.” (KJV) Koska Itä-Rooma päätyi arabien ja myöhemmin turkkilaisten valtaan, ei Antikristuksen kansallisuus voi olla näissä maissa. Samoin germaaniheimot pyyhkäisivät Länsi-Rooma ylitse. Vaikka monet näistä heimoista säilytti alueen roomalaisen kulttuurin ja kielen (espanja, portugali, ranska, italia ja romanian latinasta polveutuvia romaanisia kieliä) koko läntinen Eurooppa on ei-roomalaisten germaanikansojen perillinen. Tästä ainoa poikkeus on Wales. Howard Wiseman kirjoittaa valaisevassa tekstissään *The Dragon and the Eagle*:

Muualla tätä webbi sivua olen käyttänyt määritelmää Rooman Imperiumille, jonka mukaisesti läntinen imperiumi kaatui vuonna 476 ja elvytettiin Kaarle Suuren toimesta vuonna 800. Erillään vuosien 924-960 aukosta, se säilyi tämän jälkeen vuoteen 1282 asti (mikä tuona aikana tunnettiin Pyhänä saksalais-roomalaisena keisarikuntana), jolloin Rooma tuli itsenäiseksi paavin alla. Erilainen, paljon romanttisempi näkemys myöntää Rooman Imperiumin laillisten seuraajien roolin lännessä brittiläisille, jotka säilyttivät itsenäisyytensä pitkään Walesissa. Oikeutus tälle eriskummalliselle idealle on tämä:

a) Ainutlaatuisesti läntisen imperiumin kansojen joukossa, Britannian kansalaisia oli selvästi opastettu huolehtimaan omasta puolustuksesta keisari Honoriuksen toimesta vuonna 410.

b) Ainutlaatuisesti läntisen imperiumin kansojen joukossa, Britannian kansalaiset säilytti heidän vapautensa germaanisista hyökkääjiä vastaan lähes 1000 vuotta.

1 Lusa: *Lopun Ajan Salaiset Kansiot* (KUVA JA SANA, 2004), sivut 159 – 160

Molemmat näistä oikeutuksista voidaan kyseenalaistaa. Koskien kohtaa (a), vuoden 410 ”Honoriuksen kirjoitus” on kiistelty. Tietyvästi se oli välttämätön, koska laki esti Rooman kansalaisia kantamasta aseita. Mutta joka tapauksessa keisari Valentinianus kumosi tämän lain vuonna 440 kohdatessaan germaanisten kansojen laajalle levinneitä hyökkäyksiä. Koskien kohtaa (b), baskit säilyttivät myös vapautensa läntisen imperiumin romahdettua suurimman osan keskiaikaa. Heidän Navarren kuningaskunta jaettiin Espanjan ja Ranskan välillä vasta 1500 -luvulla. Pitäisi kuitenkin huomioida, että nimi ”Welsh” (josta tulee **Wales** ja **Cornwall**) johdetaan germaanisesta sanasta ”roomalaisille” – se on sukua sanoille **Waalsch** (hollantilainen sana **Valloneille**, heidän romaanisia-kieliä puhuville naapureilleen Belgiassa), **Welsche** (viimeaikoihin asti saksankielinen sana kaikille heidän romaanisia kieliä puhuville naapurikansoilleen, joka on yhä käytössä Sveitsin saksassa ranskaa puhuville sveitsiläisille ja Tyrolin saksankielisten keskuudessa italialaisille), ja **Wallachia** (osa Romaniaa, joka reunustaa saksaa puhuvia asutuksia Unkarissa). Joten toisin kuin baskeja, brittiläisiä pidettiin ”roomalaisina” ainakin heidän saksalaisten naapuriensa taholta.¹

Eli nimen ”Wales” etymologia ja sen kansan historia paljastaa walesilaisten eli kymrien olevan ainoa kansa Rooman alueilla, jotka polveutuvat muinaisista roomalaisista. Näin ollen Englannin kruununperillisen arvonimi ”Walesin Prinssi” merkitsee germaanisten kielten (joista englanti on yksi) historiassa ”roomalaisten prinssiä”. Tämä on vakuuttava todiste siitä, että Dan. 9:27:n Antikristus tarkoittaa Walesin Prinssiä. Siten Daniel 8:9:n vähäpätöinen sarvi puhkesi 1969, kun nykyinen Walesin Prinssi Charles vihittiin virkaansa yli 500 miljoonan ihmisen seuratussa seremoniaa televisioistaan ympäri maailmaa.

Neljäs valtakunta ja 2300 päivän arvoitus

Edellä olemme käyneet seikkaperäisesti läpi Danielin seitsemännen ja kahdeksannen luvun kolmatta täyttymystä vuodesta 1583 vuoteen 1945. Näyn kolmas vaihe ennustaa Britti-Imperiumin nousun ja tuhon Elisabet I:stä sen nykyiseen monarkkiin Elisabet II:een, jonka valtakausi on valmistanut tien Antikristuksen esiinnousulle hänen ylenkatsotussa perillisessään Walesin Prinssi Charlesissa. Profetia ennustaa myös tsaaristisen Venäjän ja Saksan keisarikunnan nousun ensimmäistä maailmansotaa edeltäneinä vuosina, kuin myös näiden verenjanoiset seuraajat Neuvostoliitossa ja Natsi-Saksassa. Näky huipentuu toiseen maailmansotaan, missä oinas ja kauris (Stalin ja Hitler) kamppaili maailmanherruudesta siihen asti kunnes kauriin suuri sarvi särkyi ja sen paikan otti liittoutuneiden miehityshallitus. Tähän tulkintaan yhtyy myös Lusa seuraavassa tekstissään:

Hitler kutsui omaa unioniaan kolmanneksi valtakunnaksi. Raamattu ennakoi tuon valtakunnan täsmälleen samalla nimellä ja mainitsee, että kukistuttuaan se jaetaan neljään osaan. Juuri näin kävi, kun liittoutuneet jakoivat Saksan toisen maailmansodan jälkeen neljään osaan (Dan. 2:39, 7:6, 8:8). Danielin kirjan perusteella jotkut profetiantutkijat ovat sitä mieltä, että Antikristus nousee nimenomaan Saksasta. Dan. 8:8-25 selostaa, miten viimeinen maailmanjohtaja nousee tästä jaetusta maasta! Kolmannen valtakunnan jälkeen tulee Danielin mukaan vielä yksi: ”Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen.” (Dan. 7:23).

Kun Berliinin muuri kaatui ja Itä- ja Länsi-Saksa yhdistyivät, totesi Englannin entinen pääministeri **Margaret Thatcher** hyvin profeetallisesti: ”Katso, neljäs valtakunta nousee!” Ilta-Sanomien otsikoi Saksa-reportaasinsa

¹ <http://www.ict.griffith.edu.au/wiseman/Roman/Brits&Byz.html>

29.9.1990 myös hyvin osuvasti: ”Hyvästi, jaettu Saksa! Kolmas Valtakunta eli 12 vuotta, ylimenokausi vei lähes puoli vuosisataa – Kestääkö uusi Saksa tuhat vuotta?” Ilm. 17:9-12 antaa salaperäisen vihjeen neljännessä valtakunnasta sanoessaan, että se on olluteikä sitä enää ole, mutta se on tuleva uudestaan. Se on siis yksi jo historiassa esiintyneistä valtakunnista uudelleen syntyneenä. Raamatun ennustama neljäs valtakunta on lopun ajan Euroopan Yhdysvallat, maailman viimeinen supervalta.¹

Yllä mainittu tulkinta, jonka mukaan Dan. 8:9 edellyttäisi Antikristuksen saksalaista kansallisuutta, osoittaa ilmeistä huolimattomuutta profetian yksityiskohtiin. Dan. 8:9 ei sano, että Antikristus ilmestyisi jostakin Saksan neljästä miehitysvyöhykkeestä, sillä jakeen 8 neljä sarvea ei kuvaa Saksan miehitysvyöhykkeitä, vaan näitä hallinnoivia neljää valtakuntaa (Dan. 8:22). Näyn mukaan Antikristuksen alkuperän tulisi olla yhdessä toisen maailmansodan neljässä voittajavaltiossa – ei Saksan miehitysvyöhykkeissä. Toisaalta näky vihjaa Vähäpätöisen Sarven nousevan kauriin suuren sarven tilalle, mikä tarkoittaisi hänen perivän Hitlerin aseman Saksan ja Euroopan johtajana. Samalla tavoin Antiokhos Epifanes peri Aleksanteri Suuren valtakunnan näyn ensimmäisessä täyttymyksessä ja Ottomaanien turkkilaiskalifaatti Bysantin keisarikunnan näyn toisessa täyttymyksessä.

Tästä syystä hänen sukujuurensa tulisi olla Saksassa ja keskiajan saksalais-roomalaisissa keisareissa aivan kuten Prinssi Charlesilla onkin. Rooman viimeisenä keisarina hän tulee elvyttämään Pyhän saksalais-roomalaisen imperiumin, jota natsien retoriikka kutsui Saksan ensimmäiseksi valtakunnaksi. Siten Antikristuksen roomalainen maailmanvalta olisi samalla Hitlerin kolmannen valtakunnan perässä hanhenmarssia kulkeva neljäs saksalaisvaltakunta. Tänäpäin Saksa on noussut jälleen kerran Euroopan taloudelliseksi että poliittiseksi johtajaksi. Tätä kuvastaa hyvin Britannian itsenäisyyspuolueen johtajan Nigel Farage'n huudahdus Brysselissä kesällä 2014: ”nyt Euroopan Unionin kansallisten johtajien tulee totella Saksaa”² Aivan kuin Saksa johti Eurooppaa sydänkeskiajalla Pyhässä saksalais-roomalaisessa keisarikunnassa ja aivan kuin se johti sitä Vilhelm II:n ja Hitlerin aikana, on se palannut jälleen Euroopan hallitsevaksi valtioksi.

Lopulta sen johtoon astuu saksalaista sukujuurta oleva Prinssi Charles, jonka Euroopan kansalaiset näkisi Euroopan isänä pidetyn Kaarle Suuren toisena tulemuksena. Tänäpäin EU:n rajat muistuttavat hyvin lähelle niitä rajoja, joita Hitler hallitsi valtansa huipussa 1942. Lopullisessa muodossaan siitä tulisi kuitenkin erota Pohjoismaat (Suomi, Ruotsi ja Tanska), Baltian maat, Keski-Eurooppa ja ainakin itäinen Saksa, jotta se palaisi kylmänsodan aikaiselle Tonavaa seuranneelle pohjoisrajalle, joka oli myös Rooman valtakunnan pohjoisin raja yhdessä Reinin kanssa. Luultavimmin nämä alueet päätyisivät Venäjän vaikutusvallan alle Putinin kaavailemassa Euraasian Unionissa Itä-Euroopassa vielä kertaalleen käydyn suuren konfliktin jälkeen. Neljännessä pedon tulee olla Rooman valtakunnan jatke. Se, että profetia viittaisi juuri Euroopan Unioniin saa vahvistusta siitä, että Unionin perustukset laskettiin Roomassa 1957 niin kutsutulla Rooman sopimuksella. Varsinainen Unioni perustettiin kuitenkin Saksojen yhdistymisen jälkeen 1992.

Näin ollen EU seurasi nelipäistä pantteria, sillä Saksan neljän miehittäjävallan (leopardin neljä päätä) valta Saksassa päättyi 12. syyskuuta 1990, jolloin Yhdysvallat,

1 Lusa: *Lopun Ajan Salaiset Kansiot* (KUVA JA SANA, 2004), sivut 144 – 145

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2677949/EU-flag-goosestepped-Brussels-Europe-told-obey-Germany-Farage-claims-extraordinary-speech.html>

Neuvostoliitto, Iso-Britannia ja Ranska solmivat Moskovassa Saksojen yhdistymissopimuksen tai 2+4 sopimuksen, mikä päätti lopullisesti Saksan miehityksen.¹ Neljän pedon näyssä pantterilla ei viitata vain Vilhelm II:n Saksan Keisarikuntaan ja sitä seuranneeseen Natsi-Saksaan, mutta myös kylmän sodan aikaiseen jaettuun Saksaan ja sen neljään miehittäjävaltioon. Toisin sanoen anglo-amerikkalaisen maailmanvallan ja Neuvostoliiton rooli ei löydy vain näyn ensimmäisestä ja toisesta pedosta, mutta myös kolmannelta. Jopa vieläkin tähdellisempää on se, että ne ovat myös osa neljättä petoa. Tässä kohtaa näky yhtyy sen ensimmäiseen ja toiseen täyttymykseen. Ensimmäisessä vaiheessa neljäs valtakunta viittasi sekä Länsi- että Itä-Roomaan (patsaan kaksi jalkaa).

Toisessa vaiheessa se viittasi paavinvaltaan ja Ottomaanien kalifikuntaan, Länsi- ja Itä-Rooman seuraajavaltioihin. Kolmannessa ja näyn lopullisessa vaiheessa nämä kaksi jalkaa viittaa Yhdysvaltoihin ja Neuvostoliittoon. Miksi näin? Ensinnäkin, on huomioitava että USA syntyi Länsi-Rooman ja sen paavillisen seuraajan perilliseksi siinä missä Venäjä seurasi Itä-Roomaa ja Ottomaanien turkkilaisvaltaa. Nyt en tarkoita vain sotilaallista ja poliittista hegemoniaa missä Venäjä ja Amerikka seurasi muinaista Roomaa. Molemmat näistä piti itseään antiikin Rooman laillisina perillisinä. Jos paavinvalta ja Ottomaanien Imperiumi syntyi Länsi- ja Itä-Rooman lapsina, Yhdysvallat ja Venäjä syntyi näiden lapsenlapsina. Yhdysvallat perustettiin Pohjois-Amerikkaan Länsi-Rooman alueen kansojen (Espanjan, Ranskan ja Britannian) myötävaikutuksesta. Se sai itsenäisyyden samoihin aikoihin, jolloin paavinistuin alkoi menettää otettaan Euroopasta. Aikan jolloin Eurooppa oli perinnöllisten monarkkien hallitsema, Yhdysvaltojen hallinto perustettiin Rooman tasavallan (509 – 27 eKr.) mallille.²

Sen perustajaisät valitsivat USA:n kansallis-eläimeksi kotkan – Rooman tasavallan symbolin. Antiikin Roomaa plagioi myös USA:n varhainen arkkitehtuuri (esim. Valoinen Talo). Moskova puolestaan on tunnettu ”Kolmantena Roomana” aina 1400-luvulta lähtien, kun livana Suuri nai Konstantinopolin (toisen Rooman) viimeisen kristillisen keisarin Konstantinos XI:n veljentyttären Sofia Palaiologosin. ”Ajatus Moskovasta Rooman perillisenä kristallisoitui venäläisen munkin Pihkovan Filoteuksen (Filofey) laatimassa ylistyskirjeessä vuonna 1510 pojalleen Suur Herttua Vasili III:lle, mikä kuulutti, *'Kaksi Roomaa on kaatunut. Kolmas seisoo. Eikä tule olemaan neljättä. Mikään ei tule korvaamaan teidän kristillistä tsaarikuntaanne!'* Vastoin yleistä väärinkäsitystä, Filofey identifioi Kolmannen Rooman Moskovon ruhtinaskuntaan (maahan) ennemmin kuin Moskovaan (kaupunkiin) vaikka Moskovon ruhtinaskunta oli synonyymi kaikille Venäjän maille tuona aikana. On silti huomattavaa, että Moskova on asetettu seitsemän vuoren päälle aivan kuin oli Rooma ja Konstantinopoli.”³Wikipedia kirjoittaa Rooman perillisistä:

Useat valtiot väittivät olevansa Rooman Imperiumin perillisiä Länsi-Rooman kaatumisen jälkeen. Pyhä saksalais-roomalainen keisarikunta yrittäessään elvyttää Imperiumin lännessä, muodostettiin vuonna 800, kun Paavi Leo III kruunasi frankkien kuninkaan Kaarle Suuren Rooman Keisariksi joulupäivänä vaikka keisarikuntaa ja keisarillista virastoa ei vahvistettu vielä vuosikymmeniin. Konstantinopolin kaatumisen jälkeen, Venäjän tsaarikunta Bysantin Imperiumin kreikkalaisortodoksisen tradition perillisensä

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Treaty_on_the_Final_Settlement_with_Respect_to_Germany

2 <http://www.mikeanderson.biz/2012/01/roman-republic-model-for-united-states.html>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Third_Rome#Russian_claims

Kolmanneksi Roomaksi (Konstantinopolin ollessa toinen). Nämä konseptit tunnettiin latinalaisella käsitteellä *Translatio imperii* [tämä termi liittyi keskiajan eskatologiaan, joka tulkitsi Danielin neljännen valtakunnan jatkuvan Pyhässä saksalais-roomalaisessa keisarikunnassa. Kirj. huom.]. Kun Ottomaanit, jotka perustivat heidän valtionsa bysantilaiselle mallille, ottivat Konstantinopolin 1453, Mehmed II asetti pääkaupunkinsa tänne ja väitti istuvansa Rooman Keisarikunnan valtaistuimella. Hän meni niin pitkälle että käynnisti hyökkäyksen Italiaan tarkoituksensa Imperiumin uudelleen yhdistyminen ja kutsui eurooppalaisia artisteja pääkaupunkiinsa mukaanlukien Gentile Bellinin. Keskiaikaisessa lännessä, ”roomalainen” tarkoitti kirkkoa ja Rooman paavia. Kreikkalainen muoto *Romaioi* kiinnittyi kreikkaa puhuvaan Itä-Rooman Imperiumin kristilliseen väestöön ja on yhä kreikkalaisten käytössä heidän alkuperäisen luokittelunsa lisäksi.

Rooman Keisarikunnan alueellinen perintö Italian niemimaan hallitsijoina vaikutti Italian nationalismiin ja Italian yhdistymiseen (*Risorgimento*) vuonna 1861. Yhdysvaltojen perustajat oli koulutettu klassisiin traditioihin ja käyttivät klassisia malleja maamerkkeihin ja rakennuksiin Washington, D.C.:ssä, välttääkseen eurooppalaisen arkkitehtuurin feudaalista ja uskonnollista sivumerkityksiä paikoissa kuten linnoissa ja katedraaleissa. Muodostaessaan teoriansa seka-perustuslaista, perustajat katsoivat ateenalaiseen demokratiaan ja Rooman tasavaltaan esimerkkeinä, mutta pitivät Rooman keisaria tyrannian hahmona. Siitä huolimatta he omaksuivat Rooman keisarilliset muodot kuten kupolin, kuin on edustettu USA:n Capitolissa ja useissa valtion päärakennuksissa, ilmaistaakseen klassisia ihanteita arkkitehtuutun kautta. Thomas Jefferson näki imperiumin negatiivisena historiallisena opetuksena, mutta oli sen arkkitehtuuristen mallien pääkannattaja. Jeffersonin ehdotus Virginian State Capitolille oli esimerkiksi muotoiltu suoraan Augustuksen aikaisesta Maison Carréen, gallo-roomalaisesta temppelistä. National Mallin saneeraukset 1900 -luvun alussa nähtiin ilmaisevan vieläkin näkyvämpää sukulaisuussuhdetta Rooman kanssa.¹

Toinen syy miksi Danielin kuvapatsaan kaksi jalkaa kuvaa myös Neuvostoliittoa ja Yhdysvaltoja tulee neljän pedon näyn kolmannesta täyttymyksestä. Danielin selityksen mukaan Nebukadressarin unen kuvapatsaan rautaiset jalat seuraa sen vaskista vatsaa ja lannetta. Tämä vaskinen lanne vastasi näyn ensimmäisessä vaiheessa antiikin Kreikkaa, toisessa Bysanttia ja kolmannessa Natsi-Saksaa. Aivan kuin antiikin Kreikkaa seurasi Itä- ja Länsi-Rooma, Bysanttia paavinvalta ja Ottomaani Imperiumi, myös Natsi-Saksaa seurasi Rooman kahden jalan kaksinapainen hegemonia Yhdysvalloissa ja Neuvostoliitossa. Ensin toista maailmansotaa seurasi Yhdysvaltojen, Neuvostoliiton, Ranskan ja Yhdistyneen Kuningaskunnan hallitsema moninapainen maailmanjärjestys. Todisteena tästä on YK:n perustaminen, jonka turvallisuusneuvostossa he jakoivat hallitsevien jäsenmaiden roolin yhdessä Kiinan kanssa.² Heidän ensimmäinen tehtävä oli holokaustia seuranneen pakolaisongelman ja Palestiinan konfliktin ratkaiseminen YK:n kautta.

Marraskuussa 1947 he kokosivat kansojen päämiehet YK:n päämajaan New Yorkiin äänestämään Palestiinan jakosuunnitelmasta, jonka päämääränä oli Palestiinan Brittiläisen Mandaatin lakkauttaminen ja juutalais- ja arabivaltioiden luominen vuoden 1948 lokakuuhun mennessä. Vaikka ehdotus hyväksyttiin juutalaisten ja YK:n jäsenvaltioiden enemmistön taholta, se kaatui arabien protestiin. Tämä käynnisti Palestiinan sisällissodan arabien aloittaessa veriset hyökkäykset juutalaissiirtokuntiin.³ Kun britit vetäytyivät 14. toukokuuta 1948, David Ben Gurion julisti Israelin valtion syntyneeksi syyttäen vuoden 1948 Israel-Arabi sodan, jonka Israel lopulta voitti sen ylivoimaisesta

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Roman_Empire#Political_legacy

2 http://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Security_Council

3 http://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Partition_Plan_for_Palestine

vastustajastaan huolimatta. Toisin sanoen, ilman Saksan jakaneiden voittajavaltioiden – leopardin neljän pään ja kauriin neljän sarven – myötävaikutusta Israelin valtiota ei olisi koskaan syntynyt. Vain 11 tuntia sen itsenäisyysjulistuksesta Yhdysvallat tunnusti Harry S. Trumanin johdolla juutalaisvaltion olemassolon ja muutamaa päivää muutamaa päivää myöhemmin Yhdysvaltojen esimerkkiä seurasi myös Neuvostoliitto.¹

Ranska tunnusti Israelin tammikuussa 1949 ja pian tämän jälkeen siitä tuli Israelin pääasiallinen aseiden toimittaja. Israel ja Ranska muodostivat sotilaallisen liiton yhdessä Britannian kanssa vuoden 1956 Suezin kriisissä nujertaakseen Egyptin presidentti Gamal Abdel Nasserin, joka nähtiin uhkana näiden kaikkien intresseille. Tuona aikana Neuvostoliitto oli jo ehtinyt kääntää selkensä Israelille ja piti lämpimiä suhteita sen arabivihollisiin. Neuvostoliiton vihollisuus Israel-länsi liittoumaan uhkasi syöstä maailman ydin-kärjillä varustettuun kolmanteen maailmansotaan, mutta sen merkittävimpiä lopputuloksia oli Britannin ja Ranskan suurvalta-aseman päättyminen. ”Suezin kriisin jälkeen Ranska tai Britanniaakaan eivät ole toimineet suurten operaatioiden aloittajina ilman Yhdysvaltoja. Niiden suurvalta-asema päättyi tässä mielessä Suezin kriisin aikaiseen Neuvostoliiton reaktioon ja Yhdysvaltain välitykseen.”² Suezin kriisin aiheuttamien menetysten jälkeen, Iso Britannia ja Ranska alkoi integroitua yhä enemmän Yhdysvaltojen hegemonian alle vaikka Ranska vetäytyi NATO:sta 1966 protestina sen anglo-amerikkalaiselle ylivallelle.

Varsovan liiton perustamisen myötä maailma jaettiin länsi- ja itäblokkiin, jonka läntisessä päässä hallitsi Yhdysvallat ja itäisessä Neuvostoliitto. Kolmannen pedon neljä päätä sulautui kahdeksi, mikä näkyi jo 1949, kun Saksan neljä miehitysvyöhykettä kytkettiin Neuvostoliiton hallitsemaan Itä-Saksaan ja lännen hallitsemaan Länsi-Saksaan. Tämä seurasi idän ja lännen välien kiristymistä vuosien 1948 -49 Berliinin saarrossa, jota on pidetty kylmän sodan ensimmäisenä suurena yhteenottona. Profetian mukaan nelipäistä pantteri petoa tulisi seuraamaan kymmensarvinen peto. Toisen luvun kuvapatsasnäky kuitenkin paljastaa, että neljännen valtakunnan kymmentä varvasta edeltäisi kaksi rauta-jalkaa. Neljännen valtakunnan kahden jalan historiallinen paikka on siis kolmannen valtakunnan neljän pään ja neljännen valtakunnan kymmenen kuninkaan välissä. Näin tapahtuikin, kun Saksan jakaneet neljä miehittäjävaltaa sulautui kylmän sodan alkaessa Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton hallitsemaan länsi- ja itäblokkiin.

Kylmän sodan aikaista Euroopan jakoa itään ja länteen kutsuttiin *rautaesiripuksi*. Kuvapatsaan kahta jalkaa luonnehditaan profetiassa täsmälleen samalla alkuaineella. Neljännen pedon kymmenen sarvea seuraa vasta kylmän sodan aikaista kaksinapaista maailmanjärjestystä. Tästä syystä profetia edellytti Saksojen yhdistymistä ja kylmän sodan loppumista ennen Antikristuksen kymmenen kuninkaan maailmanjärjestyksen muodostumista. Samoja johtopäätöksiä esitti Keijo Lindeman jo 1978 – 12 vuotta ennen Saksojen yhdistymistä – kirjassaan *Supervaltojen nousu ja tuho*:

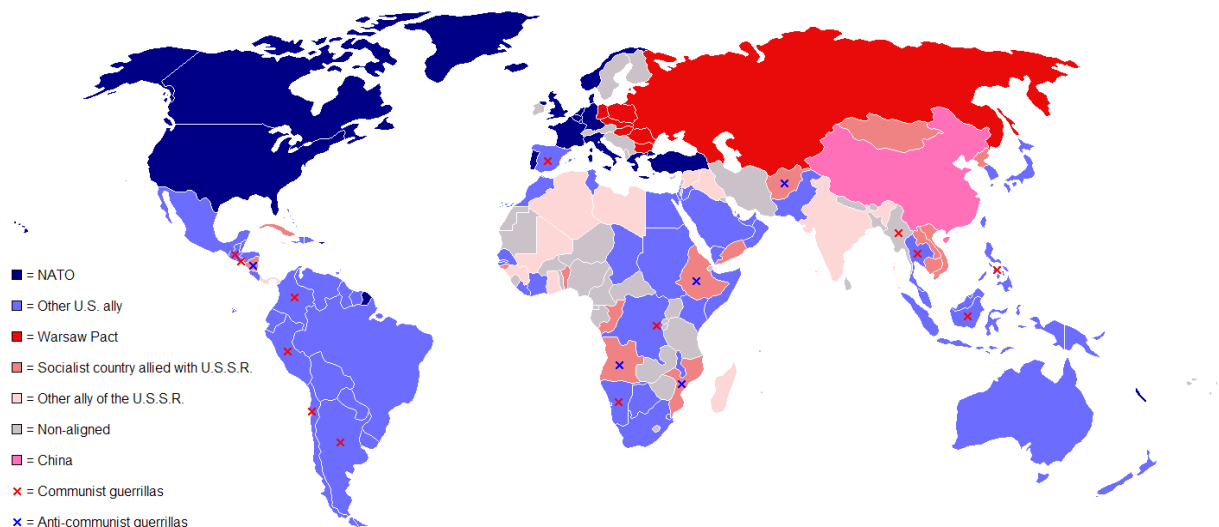
Olemme edellä tutkineet Nebukadnessarin unessa näkemän kuvapatsaan supervaltoja: Babyloniaa, Persiaa, Kreikkaa, Roomaa ja tulevaa Euroopan kymmenvaltioliittoa sekä Jumalan tuhatvuotista ja iankaikkista valtakuntaa. Kuvapatsasta tutkittaessa siitä voidaan löytää myös toinen tulkinta, jonka käsittelemme tässä

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Israeli_Declaration_of_Independence#Context_and_aftermath

2 http://fi.wikipedia.org/wiki/Suezin_kriisi#Lopputulos

lyhyesti. Tässä toisessa tulkinnassa on erittäin ansiokasta työtä tehnyt vaasalainen eläkkeellä oleva opettaja Kilpi Kylälä. Tarkastelemme tätä toista tulkintaa hänen tutkimustensa pohjalta. Tämä toinen tulkinta perustuu siihen, että kivilohkare murskasi yhdellä haavaa (yhdellä kertaa) kaikki kuvapatsaan valtakunnat (Dan. 2:34 – 35). Toisin sanoen niiden valtakuntien tulee olla olemassa juuri sinä aikana, kun tuhatvuotinen valtakunta perustetaan. Kylälän tulkinnan mukaan on olemassa ”kaksi kuvapatsasta”. Ensimmäinen, joka toteutui Babylonian, Persian, Kreikan ja Rooman aikoina, kuten edellä olemme tutkineet ja toinen, joka toteutuu lopun ajassa Kristuksen tullessa perustamaan valtakuntaansa maanpäälle. Tämän ”toisen kuvapatsaan” osat jakautuivat ko. tulkinnan mukaan seuraavasti: a) Kultainen pää: Englanti ja USA (1901 – 1917). b) Hopeinen rinta ja käsivarret: Neuvostoliitto (1917 – 1931). c) Vaskiset lanteet: Saksan kolman valtakunta (1931 – 1945) d) Rautaiset jalat: jakaantunut Saksa (1945 – 1979). e) Kymmenen varvasta: tuleva Euroopan kymmenvaltioliitto, jossa Saksa tulee näyttämään keskeistä osaa ja jota Antikristus nousee hallitsemaan.

Tämä valtakunta syntyy Kilpi Kylälän piirtämän kuvapatsaan perusteella vuosien 1980 – 1981 paikkeilla. f) Kivilohkare: Jumalan valtakunta eli tuhatvuotinen valtakunta maan päällä. Se koittaa antikristillisen ajan jälkeen. Tämän kirjan puitteissa ei ole mahdollista tarkastella ”toisen kuvapatsaan” tulkintaa tämän enempää, sillä sitä koskeva aineisto on hyvin laaja. Opettaja Kyläkä on ko. tulkinnasta kirjoittanut vihkosarjan: ”Onko tämä kaikki vain sattumaa”. Tuo vihkosarja valaisee yksityiskohtaisesti toisen kuvapatsaan tulkintaa. Tässä yhteydessä toteamme vain, että ko. tulkinta on mielenkiintoinen. Se antaa lisävaloa lopunajan tapahtumia koskeviin ennustuksiin. Erikoisesti on huomattava, että ko. tulkinnan mukaan Saksa tulee vielä yhdistymään. Tämä luultavasti tulee toteutumaan tulevassa Idän ja Lännen välisessä sodassa, kuten tulemme huomaamaan tutkiessamme Danielin kirjan 11. luvun loppuosan tapahtumia David Wilkersonin näyn perusteella.¹

Kylmä sota: Verenpunainen: Varsovan liitto. Tummansininen: NATO. Vaaleansininen: USA:n liittolaiset. Vaaleapunainen ja muut punaiset: Moskovan liittolaiset. Pinkki: Kiina (SNTL:n liittolainen vuoteen 1960 asti)

Kaikki edellä kerrottu informaatio valaisee neljännen valtakunnan merkitystä paljon laajemmassa ja syvällisemässä kontekstissa kuin perinteinen profetian tulkinta on käsittänyt. Neljäs valtakunta ei kuollut antiikin aikana ja herännyt taas eloon vuoden 1957 Rooman sopimuksessa. Todellisuudessa neljäs valtakunta ei lakannut koskaan

¹ Keijo Lindeman: Supervaltojen nousu ja tuho (Ari-kustannus 1978), sivut 79 - 80

olemasta, vaan jatkui eri muodoissaan paavinvallassa, Ottomaaneissa, Yhdysvalloissa ja Venäjässä. Se kehitys kulkee Välimerta hallinneesta antiikin supervallasta kaikki kansat ja kielet kattavaksi kymmenen federaation maailmanhallitukseksi. Neljännen valtakunnan oikea ymmärtäminen auttaa myös käsittämään sen kymmentä kuningasta. Kymmenen kuningasta eivät nouse EU:sta, kuten on perinteisesti opetettu, sillä kymmenen varvasta haarautuu patsaan kahdesta jalasta – so. itä- ja länsiblokista. Nämä jalat ei tarkoita vain Yhdysvaltoja ja Venäjää, vaan kaikkia niitä kansoja jotka kuuluivat kylmän sodan aikana Washington, D.C.:n ja Moskovan vaikutusvallan alle tai olivat liittossa heidän kanssaan. Siten jalkoihin ei sisälly vain Varsovan liitto ja NATO, mutta heidän liittolaisensa yhtäläillä käsittäen lähes kaikki maailman kansat, kuten yllä näytetty kuva todistaa.

Dan. 7:23:n mukaan neljäs valtakunta on ”erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen.” Myös Ilmestyskirja vahvistaa, että neljäs valtakunta tulisi hallitsemaan koko maa-planeettaa: ”Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja sarvissansa kymmenen kruunua... sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot” (Ilm. 13:1, 7). Ilm. 17:14:sta mukaan pedon kymmenen sarvea on kymmenen kuningasta, jotka ”sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas”. Luvun 16 jae 14 kertoo hyvin yksiselittäisesti, että nämä Karitsaa vastaan sotivat kuninkaatt hallitsevat koko maanpiiriä – ei vain Välimerta ympäröivää maailmaa. Yhtä maailmanjärjestystä ajava Rooman Klubi, joka on toiminut 300 komitean kautta Elisabet II:n palveluksessa, julkaisi 1973 raportin nimeltä ”Globaalin Maailman Järjestelmän Alueellistettu ja Mukautettu Malli”.

Raportti ehdotti maailman jakamista kymmeneen ekonomiseen/poliittiseen alueeseen, jotka yhdistäisi maailman yhden hallitsijan alle. Nämä alueet olivat seuraavat: 1) Pohjois-Amerikka, 2) Länsi-Eurooppa, 3) Japani, 4) Australia ja Etelä-Afrikka, 5) Itä-Eurooppa, 6) Latalainen Amerikka, 7) Pohjois-Afrikka ja Lähi-Itä, 8) Keski-Afrikka, 9) Etelä- ja Kaakkois-Aasia, 10) Kiina.¹ Vaikka edellinen jakosuunnitelma on jo luultavimmin hylätty, suunnitelmaa maailman kymmenestä alueellisesta unionista ei ole. Todiste siitä, että Rooman Klubin suunnitelmaa on ajettu maailman valtaa pitävien taholta ilmenee jo siinä, että EU:n jälkeen Afrikkaan syntyi Afrikan Unioni (2002) ja Etelä-Amerikkaan Etelä-Amerikan Unioni (2008).² Samalla Putin on suunnitellut Neuvostoliiton elvyttämistä vuoden 2015 ensimmäisenä päivänä voimaan astuvassa Euraasian Unionissa.³ Tämän vastavedoksi on tietysti harkittu myös Pohjois-Amerikan Unionia.⁴ Tämä käsittäisi jo viisi kuningasta. Loput viisi olisivat todennäköisesti seuraavat: Lähi-Idän Unioni, Etelä-Aasian Unioni (Intia, Pakistan ja Iran), Itä-Aasian Unioni (Kiina ja sen lähiympäristö), Kaakkois-Aasian Unioni ja Tyynenmeren Unioni (Australia ja Tyynenmeren saaret).

Näistä työnalla ovat jo olleet ainakin Itä-Aasian Unioni, Kaakkois-Aasian Unioni ja

1 <http://conspiracywiki.com/articles/new-world-order/club-of-rome/#the-10-kingdoms>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Continental_union

3 <http://www.hurriyetaidailynews.com/putin-says-new-post-soviet-union-ready-for-2015-launch.aspx?pageID=238&nID=60066&NewsCatID=353>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/North_American_Union

Tyyneenmeren Unioni.¹ Tässä skenaariossa EU tulisi olemaan vain yksi Antikristukselle alamaista kymmenestä kuninkaasta, mutta todennäköisesti se muodostaisi näiden toisten unionien ”äitinä” kaikista hallitsevimman unionin, joka saisi lopulta ylivaltaa näistä muista. Yhdeksästä muusta alueellisesta unionista tulisi viimekädessä EU:n ja sen saksalais-roomalaisen keisarin alaisia satelliittivaltioita, jotka luovuttaisi valtansa Antikristukselle (Ilm. 17:17). Lopulta maailman anglo-eurooppalainen ylivalta yllyttäisi Lähi-Idän Unionin (Daniel 11:sta Etelän Kuninkaan), Euraasian Unionin ja Itä-Aasian Unionin (Ilm. 16:12:sta idän kuninkaat) Antikristuksen Uutta Maailmanjärjestystä vastaan. Sitten ne muodostaisivat hänen valtaannousunsa pudottamat kolme kuningasta (Dan. 7:8).

Yksi EU:n symboleita on antiikin Kreikan jumaltaruston tarina Europa prinsessasta, jonka Zeus-jumala kaappasi häräksi muuttuneena. Ilmestyskirjan 17. luvussa neljättä valtakuntaa on kuvattu pedolla ratsastavaksi portoksi.²

Katsokaamme nyt kahdeksannen luvun näyssä mainittuun 2300 aamuun ja iltaan. Jakeet 13-14 sanoo: ”Sitten minä kuulin yhden pyhän puhuvan, ja toinen pyhä sanoi sille, joka puhui: 'Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta: pyhäkön ja sotajoukon alttiiksi antamisesta tallattavaksi?' Ja hän sanoi minulle: 'Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa'”. Vaikka tämä aikamäärä liittyy vihan aikaan (70. vuosiviikkoon), jolloin kolmas juutalais-temppli saastutetaan Antikristuksen määräyksestä, voi 2300 päivää tarkoittaa ”päivät

1 <http://www.ft.com/intl/cms/s/0/a9509ca4-c09c-11de-8f4a-00144feab49a.html#axzz3BNRGAQV3>
<http://euobserver.com/foreign/27699> ja http://en.wikipedia.org/wiki/Pacific_Union

2 Kuvan lähde: <http://www.rapturebootcamp.com/the-european-union---discussion-2.html>

vuosiksi luettuna” -periaatteella (3. Moos. 25:2, Hes. 4:5-6, Dan. 9:24-27) myös 2300 vuotta. Jos profetiaa voidaan soveltaa myös 2300 vuoteen, mistä niitä tulisi alkaa laskea ja mihin ne päättyvät? Itseasiassa on helpompi aloittaa kysymyksellä mihin ne päättyvät. Alkukielen hepreasta kohta voitaisiin kääntää yhtäläillä muotoon ”Kuinka *kaukaista* aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista...”¹ Se ei siis edellytä tapahtuman kestävän 2300 vuotta, vaan 2300 vuoden päästä jostakin ennaltamäärätystä lähtöhetkestä. Tästä laskettuna näky jokapäiväisestä uhrista sijoittuisi 2300 vuoden päähän.

Jokapäiväisen uhrin profeetallinen sivumerkitys paljastuu sen kreikankielisestä nimestä – *holokaustos*. Heprean sana jokapäiväiselle eläinuhrille on masoreettisessa tekstissä *olah*, mutta Septuagintassa, jota Uuden Testamentin kirjoittajat lainasivat, se käännettiin muotoon *holokaustos* (yhdistelmä kreikan sanoista *olos*, kokonaan ja *kaustos*, polttaa).² Sanaa *olah* tai *holokaustos* ei löydy Dan. 8:13:sta masoreettisessa tai kreikkalaisessa tekstissä, mutta tähän siinä kuitenkin vihjataan. Kun Antiokhos Epifanes, uhrasi sian tempppelin kaikkein pyhimmässä, mihin Dan. 8:13 alunperin viittasi, Kreikan pakanuudessa tällaista polttouhria kutsuttiin nimellä *holokaustos*. 1900 -luvulla juutalaisten kansanmurhasta alettiin käyttää tätä nimitystä, mistä syystä sitä on pidetty juutalaisten keskuudessa loukkaavana. Holokaustin sijasta juutalaiset käyttävät nimeä *shoah*, joka tarkoittaa suuronnettomuutta.

Siten Dan. 8:13:sta kryptinen viesti sanoo näyn jokapäiväisestä uhrista, näyn *holokaustista* sijoittuvan 2300 vuoden päähän. Juuri holokaustia kuvataan myös näyn kolmannen täyttymyksen jakeissa 4 – 8. Tähän joku voisi protestoida, että 2300 päivää liittyy myös pyhäkön ja sotajoukon tallaamiseen, eikä juutalaistemppeleitä ollut vielä natsien aikana. Raamatussa pyhäkkö voi kuitenkin merkitä myös Johanneksen näkemää taivaallista pyhäkköä (Ilm. 11:19). Herra Sebaotin, sotajoukkojen Jumalan, taivaallinen sotajoukko ja Hänen taivaallinen pyhäkkönsä tallattiin (symbolisesti) Hitlerin sodan myötä, joka oli Luciferin ja Kristuksen välillä käydyn ikiaikaisen sodan maanpäällistä heijastumaa. Mutta 2300 vuoden kuluttua määrätystä hetkestä ”pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa” eli Hitlerin valta kukistetaan, jolloin kauhistuttava rikos pyhäkön ja sotajoukon tallaamisesta (juutalaisten kansanmurha) saavuttaa päätepisteen.

Tämä tarkoittaisi 2300 vuoden päättyvän jakeen 8 kuvaukseen Hitlerin vallan kukistumisesta ja Saksan jakaantumisesta neljään osaan. Jae toteutui 5. kesäkuuta 1945, jolloin kauriin suuren sarven sijalle kasvoi Yhdysvaltojen, Neuvostoliiton, Britannian ja Ranskan neljä uhkeata sarvea, kuten aikaisemmin havainnoimme. Kaikista järkeenkäypin vaihtoehto olisi 2300 vuoden käynnistyminen jakeen alkuperäisestä täyttymyksestä 323 eKr., jolloin Aleksanteri Suuren valta kukistui ja valtakunta jaettiin hänen kenraaliensa kesken neljään kuningaskuntaan. Sitten renenssanssin ajoista Aleksanterin kuolemaa ei olla ajoitettu mihinkään toiseen kuukauteen kuin kesäkuuhun. Sen sijaan päivämäärästä on ollut suurempaa kiistaa vaihdellen 13. päivästä 10. tai 11. Viimeaikaisin tutkimus suosii kahta edellistä.³ Aleksanteri kuoli Babylonissa Nebukdressar II:n palatsissa⁴ – samassa

1 <http://biblehub.com/text/daniel/8-13.htm>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Korban_Olah#Etymology

3 <http://www.jstor.org/discover/10.2307/25683643?uid=3737976&uid=2&uid=4&sid=21104088103811>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_the_Great#Death_and_succession

palatsissa missä kuningas oli nähnyt unen suuresta kuvapatsaasta (Dan. 2).

Kohta hänen kenraalinsa jakoivat hänen valtakuntansa Babylonin jaossa. Dan. 8:8 viittaa sekä Aleksanterin kuolemaan että Babylonin jakoon, joka on saattanut tapahtuma muutamia päiviä tämän jälkeen. Nyt jos muutamme 2300 vuotta 360 päivän profeetallisiin kuuvuosiin, joilla lasketaan myös yhdeksännen luvun 69. vuosiviikkoa, saadaan tulokseksi 828 000 päivää (2266 vuotta ja 361 päivää). Kun vähennämme nämä 828 000 päivää vuoden 1945 kesäkuun viidennestä, päädyimme kesäkuun 14:sta 323 eKr. (tämän laskemiseen olen käyttänyt alaviitteestä¹ löytyvää tietokone-ohjelmaa). Tämä on vain kolme päivää jäljessä Aleksanteri Suuren yleisesti hyväksytystä kuolinpäivästä. On melko todennäköistä, että Babylonin jako olisi tapahtunut juuri kyseisenä päivänä.

Siten Daniel 8:8:n ensimmäisen ja kolmannen täyttymyksen välissä on tarkalleen 2300 profeetallista vuotta. Onko tämä kaikki vain pelkkää sattumaa? Tuskin. Vajaa kolme vuotta myöhemmin Palestiinaan syntyi Israelin juutalaisvaltio ja tämäkin vuosiluku on ennustettu Danielin Kirjassa, kuten näemme myöhemmin Danielin 12. luvun kohdalla.

Sardeen seurakunnan yhteys Saksan historiaan

Ennenkuin siirrymme tarkastelemaan tämän luvun ja koko kirjan pääaihetta Danielin 11. luvun toisesta täyttymyksestä, katsomme ensin Jeesuksen sanomaa Sardeen seurakunnalle Ilmestyskirjan kolmannessa luvussa. Scofieldin viiteraamatun futuristinen profetian selitys liittyy Sardeen seurakunta-jakson protestanttiseen reformaatioon ja erityisesti luterilaisuuteen.² Pöllänen selittää Sardeen tarkoittavan perkaamista eli kalan (seurakunnan varhainen symboli) puhdistamista; toiset taas antavat sille merkityksen ”tulla ulos” (Rooman Babylonista).³ En kuitenkaan löytänyt vahvistusta edellisten nimen selitysten pätevyYTEEN. Koska protestantismi sai alkunsa Saksassa saksalaisen papin Martin Lutherin vaikutuksesta ja koska nykyisen Saksan esi-isä, Preussin herttuakunta oli ensimmäinen luterilaisuuteen kääntynyt maa,⁴ yhtyy profetia Sardeesta siten Danielin näkyyn pantterissa ja kauriissa kuvattuun Saksan historiaan.

Preussin herttuakunnan jälkeen protestantismiin kääntyi myös Pohjoismaat ja Englanti, mukaanlukien sen Pohjois-Amerikan siirtomaat, mutta nämä alueet lukeutuvat ennemminkin Filfelfian seurakunta-jakson aikakaudelle niiden yhteydestä 1700 -luvun evankelis-karismaattisiin herätyksiin. Jeesuksen profetia Saksan luterilaisille kirkoille kuului seuraavasti:

[kritiikki ja kehoitus] 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. Heräjä valvomaan ja vahvasta jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä. Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen. **[tunnustus]** Kuitenkin on

1 <http://keisan.casio.com/exec/system/1247118517>

2 <http://www.studylight.org/commentaries/srn/view.cgi?book=re&chapter=002>

3 <http://www.answersintheendtimes.com/Sunday-School-Lessons/Pt-19-The-Church-at-Sardis>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Duchy_of_Prussia

sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset. Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'

Laodikean seurakunnan ohella Sardes on ainoa, jonka palaute ei ala tunnustuksella vaan nuhtelulla. Jotkut ovatkin ihmetelleet miksi Jeesus olisi näin ankara uskonpuhdistuksen luterilaisille kirkkoille samalla kun Hänen palautteensa katolisuuden ajan Tyatiralle alkoi vuolaalla ylistyksellä. Eikö satojentuhansien protestanttien veri, joka vuodatettiin Euroopan katolisten hallitsijoiden ja paavillisen valtakirkon käskystä, merkinnyt mitään seurakunnan Herran edessä? Miksi Smyrnan marttyyrit saivat osakseen ylistystä, mutta ei Sardeen? Tällainen olisi kuitenkin virheellinen tulkinta Jeesuksen sanomasta. Tässä moitteita ei ole kohdistettu uskonpuhdistuksen ajan marttyyreille. Eikä tyatiralaisille suunnattu tunnustus koskenut paavillista valtakirkkoa, vaan roomalaiskatolisen kirkon vanhurskaita, kuten jo osoitimme kohdassa *Tyatiran seurakunta Baabelin vankeudessa*.

Paavillista valtakirkkoa Jeesus ei edes tunnusta seurakunnakseen, vaan kutsuu sitä Iisebelin portoksi. Sekä Sardes että Fildelfia syntyi Iisebelin porttokirkon vainoista. Pohjois-Amerikan evankeliset herätykset käynnistyi sen jälkeen, kun lukemattomat Euroopan vainoja paenneet vapaat kristityt olivat asettuneet Uuteen Maailmaan luoden pohjan filadelfialaiselle seurakunnalle, josta Jeesus ei löytänyt yhtäkään moitetta. Sardes ja Filadelfia ei kuvaa Rooman kirkon vainojen aikaisia seurakuntia, vaan niistä syntyneitä myöhempiä seurakuntamuotoja. Jeesus tunnustaa Sardeen seurakunnan vanhurskaan alun sanoessaan ”Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus.” Sardeen seurakunta on siis syntynyt Pyhän Hengen uudeksi tekevästä voimasta, mutta menettänyt jälkeensä elivoimansa ja näivettyä lähes kuoliaaksi.

Tästä syystä Jeesus sanoo, ”sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan.” Englannin kielessä protestanttiseen uskonpuhdistukseen viitataan nimellä *reformaatio*. Tämän sanan alkuperä tulee vanhan ranskan sanasta *reformer*, mikä tarkoitti ”uudelleenrakentaa”, ”uudelleen muotoilla” tai ”uudelleen luoda”. 1300-luvulla se määriteltiin ”muuttua toisenlaiseen ja parempaan muotoon”; 1400-luvulla hallitusten, järjestöjen ym. mukaan se merkitsi, ”tuoda (henkilö) pois pahasta elämän suunnasta.”¹ Uskonpuhdistuksen kontekstissa ”reformaatio” viittaa siis hengelliseen uudestisyntymiseen (Joh. 3:3) – *elämään*, jonka nimeä Sardes kantaa. Jeesus sanoo Sardeen seurakunnan unohtaneen sen elinvoimaisen nuoruutensa, nukahtaneen ja riutuneen lähes kuoliaaksi. Eikö tämä ole täydellinen kuvaus luterilaisen kirkon historiasta?

Historiallis-kriittinen Raamatun tutkimus, joka hylkäsi Raamatun jumalallisen alkuperän ja kyseenalaisti Jeesuksen ylösnousemuksen ynnä muiden ihmeiden historiallisuuden, syntyi nimenomaan protestanttisten kirkkojen keskuudessa Saksassa 1800-luvulla. Blogissaan Emil Anton kirjoittaa, ”Suuria historiallis-kriittisen tutkimuksen nimiä ovat esim. Adolf von Harnack (1851-1930), Albert Schweizer (1875-1965) ja Rudolf Bultmann (1884-1976). Kuten nimistä käy ilmi, historiallis-kriittisen tutkimuksen

1 http://www.etymonline.com/index.php?term=reform&allowed_in_frame=0

kotipesänä ja johtotähtenä on perinteisesti ollut Saksa. Suomessa on seurattu Saksan mallia ja omaksuttu vahva historiallis-kriittisyys yliopistoteologiassa, jopa nykyistä Saksaa ja yleisesti muuta maailmaa paljon vahvempi – muualla on jo kauan sitten havahduttu historiallis-kriittisten metodien riittämättömyyteen ja tehottomuuteen.”¹ Yksi liberaaliteologian kärkinimiä oli Adolf von Harnack, joka kutsui reformoituja kirkkoja epäilemään Kirjoitusten autenttisuutta ja kritisoi apostolista uskontunnustusta.

Vuonna 1888 valtaistuimelle noussut Vilhelm II nimitti hänet teologian professoriksi Humboldt-yliopistoon huolimatta joidenkin konservatiivien vastustuksesta² (jälleen selvä esimerkki Vilhelm II:n Saksan antikristillisyydestä). Kaikista kirkkokunnista liberaaliteologia on tartuttanut kaikista pahimmin juuri reformoidut/luterilaiset kirkot.³ Uskonpuhdistus kuoli hengellisesti liberaaliteologian vaikutuksesta hylätessään uskon ihmeitä tekevään elävään Jumalaan. Se omaksui Deistisen jumalakuvan kristinuskon klassisen Teismin sijaan. Jeesus sanoi tulevansa Sardeen seurakunnan päälle kuin varas, jota se ei osaisi odottaa. Tämä vertaus rinnastuu sellaisiin kohtiin, joissa Jeesus puhuu toisesta tulemuksestaan (Matt. 24:42 – 51). Sardeen seurakunta ei siis voinut tarkoittaa vain Johanneksen aikaista Vähä-Aasian seurakuntaa, koska se on olemassa yhä Jeesuksen paluun päivänä. Tämä on vakava varoitus, sillä jokaiselle pahalle palvelijalle, jonka Herran tulemus on yllättävä kuin varas, määrätään sama osa kuin ulkokullatuille.

Pöllänen taas esittää vaihtoehtoisen selityksen, joka liittyy tämän kohdan ensin 1600 -luvun kolmikymmenvuotiseen sotaan ja sitten toiseen maailmansotaan:

”Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.” Tässä ei puhuta Herran tulosta seurakunnan ylösottoa varten, vaan hänen saapumisestaan tuomitsemaan ja rankaisemaan Sardeeta historian tapahtumien kautta, jotka ovat välikappaleita historian Herran kädessä. Uskonpuhdistusta seuranneen runsaan sadan vuoden aikana protestanttiset kirkot vajosivat puhtaan opin nimissä hedelmättömiin oppikiistoihin sekä keskenään että katolisten kanssa, vainoamaan toisella tavalla uskovia, ja lopulta katolinen vastauskonpuhdistus Trenton kirkolliskokouksen (v. 1545-63) ohjein johti uskonsotiin. Aamos 5:6:ssa Herra varoitti Israelia sen luopumuksen ja epäjumalanpalveluksen takia, ”ettei hän tulena tunkeutuisi Joosefin huoneeseen ja kuluttaisi sitä”. Näin siis itse Herra varoitti tekevänsä, vaikka tuomion välikappaleena tuli olemaan vihollismaan sotajoukko. Niin kävi Sardeellekin, koska se ei valvonut. Katolisten sodat hugenotteja vastaan 1572-98 raunioittivat Ranskaa ja 30 vuotinen sota 1618-48 tuhosi Saksaa niin pahoin, että sen väkiluku laski puoleen entisestä ja se menetti johtoasemansa Euroopassa. 1700-1800 -luvulla ”lampunjalka” siirtyi pois Saksasta siinä merkityksessä, että tuolloin Britannia, Yhdysvallat ja Pohjoismaat nousivat Saksan ohi johtaviksi hengellisen elämän ja toiminnan maiksi suurten herätysten ja pakanalähetyksen myötä...

Sardeen seurakuntajakson keskusalue Saksa vajosi syvenevään pimeyteen 1900-luvulla, kun evoluutioteoria ja liberaaliteologit, joista pääosa oli saksalaisia, veivät suurelta osalta ihmisiä uskon Raamattuun Jumalan sanana. Tilanne vain paheni, kun evankeliset herätysliikejohtajat vuonna 1909 ja sitten evankeliset piispat vuonna 1916 antoivat julistuksen, jonka mukaan helluntaiherätys (ainoa uusi herätysliike) oli syvyydestä. Samassa julistuksessa todettiin, ettei Saksa tarvitse herätystä Amerikasta, vaan kansallisen herätyksen. Helluntaituli laskeutui taivaasta niin Amerikkaan kuin muuallekin ja Amerikka oli jo 1800 -luvulla

1 <http://hyviauutisia.net/2009/09/14/kristillis-kriittisesti-historiallis-kriittisyydesta/>

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Prussian_Union_\(Evangelical_Christian_Church\)#Structures_and_bodies_of_the_Evangelical_State_Church_of_Prussia](http://en.wikipedia.org/wiki/Prussian_Union_(Evangelical_Christian_Church)#Structures_and_bodies_of_the_Evangelical_State_Church_of_Prussia)

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Anti-Protestantism#Hostility_to_mainline_Protestantism

noussut herätysten keskusalueeksi. Niinpä hengellisten johtajien väärällä tuomiolla (joka peruttiin julkisesti vasta 1990 -luvulla) ja toivomuksella oli karkeit seurauksia, kuten tiedämme. Jumala on pyhä, eikä suuriakaan kansa paljoo paina, kun hän alkaa ojentaa. Kun lausuttiin tuomio, että Jumalan antama herätys on syvyydestä ja toivottiin toisenlaista, niin he saivat todella syvyydestä olleen demonisen ”herätyksen”, kansallissosialismin, mutta eivät taivaallista herätystä. Ja kun hengellistä ”hurmahenkisyyttä” oli pelätty ja vastustettu niin, että sen varjolla oli ehkäisty myös oikeaa Hengen toimintaa, tilalle saatiin vailla vertaa ollut poliittinen hurmahenkisyys.

Saksa joutui miekan alle, ja sillä oli keskeinen osa molemmissa maailman-sodissa, joista jälkimmäisessä se raunioitui niin pahoin, että jälleerakennus kesti 1970-80 -luvulle asti (”jos et valvo, niin... et tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen”). Eriyisen tuhon kohteena on ollut luterilaisuuden vanha ydinalue, itäinen Saksa. Ensin natsit ja sota ja sitten kommunismi ovat tehneet siellä tuhojaan (myös hengellisen elämän alueella), niin että sitä on päästy jälleerakentamaan vasta 1990 -luvulla lähtien Saksan yhdistyttyä. Tämä ei voi olla sattumaa. Tosiasia nimittäin on, että juuri Saksan luterilaisia ovat valtaosaltaan olleet ne 1800-1900 -lukujen liberaaliteologit, jotka ovat (evoluutioteorian ja muun materialistisen luonnontieteen ohella) lähes tuhonneet länsimaisten ihmisten mielistä uskon Raamattuun Jumalan sanana. Sanaa ja samalla Jumalaa vastaan nousemisesta (Sana oli Jumala) ei voi hyvä seurata, sen näemme Saksan historiasta. Jotkut 1800 -luvun saksalaiset filosofit a runoilijat aavistivat ennakkoon tulevan katastrofin. Esimerkiksi Heinrich Heine sanoi, että se, mitä Saksassa tulee tapahtumaan, saa Ranskan vallankumouksen ja Napoleonin ajan sotineen näyttämään viattomalta idyllistä. Eräässä Saksassa 1800 -luvulla tulleessa profetiassa sanotaan, että kun Saksa lähtee suistumaan raiteiltaan, se vetää mukanaan tuhoon koko maailman. Maailmansodissa kävi jo lähes niin. Onko Saksan osana vielä kerran tulla vaikuttamaan ratkaisevasti Euroopan ja koko maailman kohtaloon, tällä kertaa ei yksin, vaan EU:n johtomaana?¹

Huolimatta luterilaisen kirkon voitokkaasta alusta, Jeesus huomioi ensimmäisenä sen viat, ”sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään” (Luuk. 12:48). Profetia sanoi, että ”kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset.” Yksi tällaisista nimistä oli Dietrich Bonhoeffer, jonka tarina kerrotaan Eric Metaxasin kirjassa Pastori, marttyyri, näkijä, vakooja (Päivä 2013). Hän oli Saksan luterilaisista papeista yksi niitä harvoja, joka taisteli natsia vastaan Euroopan historian synkimmällä hetkellä. Hän oli se uskollinen palvelija, joka ei alkanut lyömään kanssapalvelijoitaan ja syömään ja juomaan juopuneiden kanssa (Raamatussa juopuminen voi tarkoittaa myös juopumista murhanhimoista, ks. Sak. 12:2, Ilm. 17:6), kuten tekivät Saksan muut kristityt.

Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan. Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee. Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelus-väestään, antamaan heille ruokaa ajallansa? Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi. Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. (Matt. 24:42 – 51)

1 Pöllänen, sivut 87-88, 91-92

Osa 4

Pedon kansallisuus & perhehistoria

L u k u 1 1 / C

(Antiikista Nykyaikaan/Vihan Aikaan)

On sanottu usein, että historia on ihmisen onnettomuuksia tutkiva tiede. Raamatun mukaan se on kuitenkin paljon enemmän. Se on kertomus hyvästä ja pahasta, synnistä ja vanhurskaudesta, Saatanasta ja Jumalasta, taivaasta ja helvetistä, tuomiosta ja sovituksista; kertomus kahden vastakkaisen vallan näkymättömästä konfliktista, joka on ottanut yhteen lukuisia kertoja ja vienyt sitä kautta historiaa eteenpäin kohti Raamatun profetioiden lopullista täyttymystä. Vaikka sodan alkuperä on taivaassa, maa on sen taistelukenttä. Taistelua ei käydä kansojen rajoista, vaan ihmisten sieluista. Sen voimakkain näytös koettiin jo Golgatalla, mutta taistelu ei ole vielä päättynyt. Tämä sota tulee jatkumaan aina siihen saakka, kunnes Saatana tuomitaan sammumattomaan tulijärveen tuhatvuotisen valtakunnan lopussa.

Tätä ennen hänet kuitenkin sidotaan tuhanneksi vuodeksi tuonelaan, kun hän on taistellut Antikristuksen ja Väärän Profeetan kanssa Kristusta ja Hänen pyhiään vastaan Harmageddonin sotatantereella (Ilm. 17:14, 19:19-20, 20:2). Ilmestyskirjan 12. luku mainitsee, että tätä ennen taivaassa syttyisi sota (eräänlainen galaktinen tähtien sota), jonka seurauksena Lohikäärme (Saatana) ja kolmasosa tähdistä (enkeleistä) heitetään maanpäälle 1260 päivän ajaksi. Hävittyään taistelun ”galaktisen rintaman”, Saatana jatkaa sotaa maanpäällä ”pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” (j. 12). Hänen ensimmäinen strategiansa on Israelin tuhoaminen, sillä vain tällä keinoin hän kykenee päihittämään Jumalan maanpäällä. Hän tietää, että jos hän onnistuu juutalaisten hävittämisessä, silloin Raamatun lupaukset eivät voi käydä toteen. Tämä sama logiikka paistaa Ilmeisenä myös Hitlerin toimissa toisessa maailmansodassa.

Tällöin Saatana voisi todistaa koko ihmiskunnan edessä Jumalan valehtelijaksi ja Raamatun arvottomaksi. Jeesus sanoi, ”*Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.*” (Matt. 24:35). Perkele on valmis hävittämään vaikka koko ihmiskunnan sukupuuttoon tuhotakseen Jumalan Sanan luotettavuuden. Tästä syystä hän on nostanut palvelijoikseen Pentti Linkolan ja Prinssi Charlesin kaltaisia eko-fasisteja, jotka pyrkivät juuri tämän kaltaiseen loppunäytökseen (ks. luku 7). Tätä ”galaktista sotaa” on käyty jo historian alkuhämäristä asti. Raamattu manitsee Nimrodin olleen ensimmäinen valtiastalon maanpäällä. Hän rakensi Sinearin maahan Baabelin valtakunnan (1. Moos 10:10). Täällä hän pyrki yhdistämään ihmiskunnan Jumalaa vastaan ja rakentamaan mahtavan tornin, ”jonka huippu ulottuu taivaaseen” (1. Moos. 11:4). Se oli Saatanan ensimmäisiä yrityksiä pistää kapuloita Jumalan pelastussuunnitelman rattaisiin ja tästä syystä Jumala astui alas ja sekoitti Baabelin asukasten kielen ja hajotti heidät ympäri maanpiiriä.

Kun Jumala teki liiton Aabrahamin ja hänen siemenensä kanssa, Saatana tiesi että ainoa keino estää Ihmiskunnan Vapahtajan syntyminen tästä kansasta olisi tuhota Israel läpikotaisin. Ensin hän yritti sitä faaraon kautta, sitten Assyrian kuninkaan ja sitten Nebukadressar II:n. Persialaisvallan aikana hän toi esiin Haamanin, tuon Vanhan liiton ”Hitlerin” ja kreikkalaisvallan aikana Antiokhos Epifanesin, Vanhassa liiton aikaisen Antikristuksen esikuvan. Aivan kuin Saatana yritti estää Mooseksen syntymän lähettämällä Egyptin faaraon määräämään israelilaisten kaikkien poikalasten hukuttamisen Niiliin (2.

Moos. 10, 22), toimi hän täsmälleen samoin Jeesuksen syntyessä, kun Herodes lähetti sotilaansa tappamaan Bethelemistä ja sen lähiseuduilta kaikki kaksi vuotiaat ja sitä nuoremmat juutalaiset poikalapset (Matt. 2:16). Ilmestyskirja 12. luku kuvaa tätä samaa tapahtumaa hengen maailman näkökulmasta.

Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaetetettu auringolla, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään sepeleenä kaksitoista tähteä. Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja hänen oli vaikea synnyttää. Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja katso: suuri, tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua; ja sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne maan päälle. Ja lohikäärme seiso i synnyttämäisillään olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa, kun hän sen synnyttäisi. Ja hän synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella valtikalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö (Ilm. 12:1-5).

Kohta Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen Johannes näki taivaan ”galaktisen sodan” puhkeamisen, jossa enkeliruhtinas ”Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat” (j. 7). Ilmestyskirjan ohella tämä sota mainitaan myös Danielin 12. luvussa: ”Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeli-ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat.” (j. 1) Nämä kaksi lukua on täysin vastaavia toistensa kanssa. Danielin kirja on hyvin yksiselittäinen sanoessaan Miikaelin sotivan Israelin kansan puolesta pakanoita vastaan. Ilmestyskirja kuvaa Israelia kahdellatoista tähdellä seppelöidyksi vaimoksi (vert. 1. Moos. 37:9), joka oli synnytystuskissa Vapahtajan syntymän edellä (Antiokhos Epifanes, Herodes ym.).

Ilmestyskirja mainitsee vaimon eli Israelin pakenevan Lohikäärmettä erämaahan 1260 päivän ajaksi (j. 6 ja 14). Punainen Lohikäärme, ”se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä”, samastetaan tässä Antikristukseen, koska 13. luvun Ensimmäisen Pedon lailla myös Lohikäärmeellä on ”seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.” Johanneksen näyssä Lohikäärme, Ensimmäinen ja Toinen Peto muodostaa yhdessä Saatanan epäpyhän kolminaisuuden, jossa Toisen Pedon (jota Ilm. 19:20 kutsuu vääräksi profeetaksi – eli *persoonaksi* eikä valtakunnaksi kuten petojen historisistinen tulkinta selittää) tehtävä on saattaa maa palvomaan Ensimmäistä Petoa (*persoonaa*, koska heidät ”molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa”). Ensimmäisen Pedon tehtävä on taas antaa kunnia hänen isälleen Saatanalle:

Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: ”Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?” (Ilm. 13:4)

Tämän ihmiskunnan viimeisen ja synkimmän hirmuhallitsijan – jonka valtaan annetaan koko ihmiskunta 42 kuukauden ajaksi (Ilm. 13:5-7) ja jota ”kaikki maan päällä asuvaliset kumartavat” (j. 8) hänelle valmistetun hologrammin (tarina alkaa jo muistuttaa George Lucasin käsikirjoitusta) ja otsaan/käteen painetun merkin kautta – henkilöllisyys on paljastettu yksityiskohdilla Danielin 11. luvun toisessa täyttymyksessä. Koko kirjani tähän astinen informaatio on ollut pelkkää alustusta tässä avautuvalle profeetalliselle

salaisuudelle, joka on mahdollista ymmärtää vasta tänään, kun palapelin kaikki palaset alkavat loksahdella paikoilleen ja kuvamme Antikristuksesta kirkastuu yhä selväpiirteisemmäksi. Seuraavaksi näemme, ettei Danielin 11. luku nähnyt edeltä vain Prinssi Charlesin tulevaa valtakautta, mutta myös hänen esi-isänsä Yrjö III:n (1760 – 1820) Yrjö V:n (1910 – 1936) ja Yrjö VI:n (1936 – 1952). Tähän pääseminen on vaatinut pitkän matkan, koska se oli välttämätöntä paneutua ensin Danielin 7:n ja 8:n luvun toiseen ja kolmanteen täyttymykseen voidaksemme ymmärtää 11. luvun toista täyttymystä.

Danielin 11. luvun toinen täyttymys on nimittäin täysin rinnakkainen 7:n ja 8:n luvun toisen ja kolmannen vaiheen historian tapahtumille. Samalla tavoin ensimmäinen täyttymys 11. luvussa rinnastui 7:n ja 8:n luvun alkuperäistä täyttymykseen. Näkyjen ensimmäisessä vaiheessa 11. luku vastaa täysin identtisesti kahdeksannen luvun näyn historiankuvausta, vaikka ensiksi mainittu ikäänkuin zoomaa ne suurempiin historiallisiin yksityiskohtiin. Tällaista ”zoomausta” esiintyy myös näyn toisessa täyttymyksessä. Jos seitsemännen ja kahdeksannen luvun kertaustäyttymykset tarjosi vain pinta-puolisen ja epämääräisen katsauksen Napoleonin sotiin ja sata vuotta myöhemmin puhjenneseen ensimmäiseen maailmansotaan, ”zoomaa” 11. luvun toinen täyttymys profetallisen objektiivin näihin yksityiskohtiin. Siinä kun 7:n ja 8:n luvun myöhemmät täyttymykset keskittyvät toisen maailmansodan yksityiskohtiin, 11. luku fokuoituu taas ensimmäiseen maailmansotaan.

Kaikilta muilta osin nämä kolme näkyä ovat täysin rinnakkaisia toistensa kanssa. Ensimmäinen vastaavuuskohta löytyy jakeesta 2:

Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee kolme kuningasta Persiassa, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Ja kun hän on vahvistunut rikkaudessaan, panee hän kaiken liikkeelle Jaavanin [Kreikan] valtakuntaa vastaan.

Alkuperäismerkityksessään näyn kolme kuningasta, jotka seurasi Kyyros Suurta, jonka kolmantena hallitusvuotena näky ilmoitettiin (Dan. 10:1), olivat Kambyses II, Smerdis ja Dareios I. Tässä ”neljäs” ei tarkoittanut niinkään Persian neljättä kuningasta (Kyyros Suuren ollessa ensimmäinen), vaan neljättä Kyyros Suurta seurannutta Persian hallitsijaa. Näin ollen neljäs oli Kserkses I – kuningas, joka käynnisti valtavan sotaretken Kreikkaa vastaan toisessa persialaissodassa vuosina 480 – 479 eKr. John F. Walvoord, Dallasin Teologisen Seminaarin pitkäaikainen presidentti (1952 – 1986) ja Raamatun profetian yksi johtavista tulkitsijoista, kirjoittaa, ”Danielin mukaan Persian hallitsijoiden kliimaksi tuli Kserkses I:n myötä, joka sekulaarissa historiassa käytti suuria rikkauksiaan ja neljän vuoden ajanjakson kootakseen hänen satojen tuhansien vahvuisen armeijansa, yhden suurimman armeijan muinaisessa maailmassa. Sotaretki, jonka hän käynnisti 480 eKr. Kreikkaa vastaan oli kuitenkin tuhoisa eikä Kserkses koskaan toipunut.”¹

Dan. 10:14 kuitenkin ilmoittaa näyn koskevan lopun aikoja ja Uuden testamentin mukaan lopun ajat alkoivat vasta/jo seurakunnan ajan myötä (1. Kor. 10:11, 1. Joh. 2:18). Siten tämän näyn yhdistäminen seurakunnan ajan tapahtumiin on raamatullisesti täysin pätevää. Avain sen seurakunta ajan ulottuvuuden ymmärtämiseen, on viittaus neljään

1 <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

Persian kuninkaaseen. Kuten jo edellisessä luvussa huomautin, näkyjen profeetallisessa salakielessä ”kuninkaat” voivat tarkoittaa valtakuntia ja dynastioita yhtä hyvin kuin ne voivat merkitä yksittäisiä hallitsijoita. Dan. 8:21 sanoo, ”Kauris on Jaavanin kuningas [valtakunta] ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas [hallitsija]”. Dan. 7:17 puolestaan kertoo neljän pedon olevan ”neljä kuningasta, jotka nousevat maasta”, mutta jae 23 kertoo neljännen pedon olevan ”neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle.” Tässä suhteessa Dan. 11:2:n neljä Persian kuningasta voidaan tulkita yhtä hyvin neljäksi valtakunnaksi, jotka nousee Persian/Iranin maantieteelliseltä alueelta.

Tätä vahvistaa myös enkelin viittaus Persian kuninkaisiin:

Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoj vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö. (Dan. 10:13)

Tässä mainitut Persian kuninkaat eivät viittaa maallisiin hallitsijoihin vaan taivaallisiin. Inhimillisillä hallitsijoilla ei olisi valtaa pidätellä taivaallisia hallitsijoita. On myös huomioitava, että masoreettisissa teksteissä ”kuninkaat” on monikkomuodossa, vaikka näyn ilmoitushetkellä Persiassa ei ollut kuin yksi kuningas, Kyyros Suuri. Ef. 6:12:ssa Paavali puhui näistä taivaan hallitsijoista, kun hän julisti: ”Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.” Taivaan avaruuksissa asuviin enkelihallitsijoihin, Tähtien Sodasta tuttuihin galaktisiin maailmanvaltiaisiin (Ilm. 12:4 liittää langenneet enkelit tähtiin tai maailmankaikkeuden muihin aurinkokuntiin. Kenties he asuvat näissä maan kaltaisissa eksoplaneetoissa, joita nykytiede on löytänyt jo yli 1800), kuuluu sekä kuninkaita että prinssijä. Alkutekstin ”prinssi” voidaan kääntää myös kenraaliksi, kapteeniksi tai kuvernööriksi.¹

Dan. 11:2 puhuu siis enkelien muodostamasta taivaallisesta hallitsijasuvusta, joka hallitsee kolmea peräkkäistä Persian valtakuntaa. Ilmaisu ”vielä nousee kolme kuningasta Persiassa” katsoo näyn ilmoitushetkestä tulevaisuuteen. Kolmen persialaisvallan jälkeen ei tulisi enää neljättä, vaan tämä kolmas on myös neljäs. Toisin sanoen, juuri valtaannoussut Kyyros Suuren Akhaimenidien persialaisvalta oli näyn ensimmäinen valtakunta, jota seuraisi vielä kolme muuta. Tämä neljäs vahvistuisi kaikkia muita – tai ainakin sen kahta edeltäjäänsä – rikkaammaksi ja käynnistäisi suuren sotilasoperaation Kreikan valtakuntaa vastaan. Historia osoittaa näin todellakin käyneen. Akhaimenidien ensimmäistä persialaisvaltaa seurasi vielä kolme muuta ennen islamin nousua. Nämä olivat Seleukidien kuningaskunta, Parthian Imperiumi ja Sassanidien valtakunta.

Tähän joku voisi huomauttaa ettei Seleukidien valtakunta ollut persialainen vaan helleninen, joka tunnettiin myös syyrialaisena ja babylonialaisena valtakuntana koska sen pääkaupungit sijaitsivat Antiokiassa ja Seleukeiassa (lähellä Babylonia). Parthian ja Sassanidien valtakuntia hallitsi sitä vastoin persialainen dynastia ja persialainen kulttuuri. Danielin näky ei kuitenkaan sano näiden kuninkaiden olevan persialaisia, vaan että kolme kuningasta nousee Persiassa. Eli kolme valtakuntaa nousee Akhaimenidien vallan

1 <http://biblehub.com/hebrew/8269.htm>

kukistuttua Persian *alueelta*. Seleukidien kuningaskunta nousi *Persiasta* sen jälkeen kun Alesanteri Suuri oli tuhonnut Akhaimenidien persialaisvallan. Vaikka Seleukeia, josta Seleukidien dynastia hallitsi valtakuntaansa vuosina 305 – 240 eKr., sijaitsi Mesopotamiassa (nykyisessä Irakissa), näyssä Persialla tarkoitetaan paljon laajempaa aluetta kuin nykyistä Irania. Sen ilmestymishetkellä Persia käsitti myös Mesopotamian ja Seleukeian, jotka Kyyros Suuri oli juuri valloittanut. Seleukidien siirtäessä valtaistuimensa Syyrian Antiokiaan, Parthian ja sittemmin Sassanidien valtiat perustivat pääkaupunkinsa Ktesifonin Seleukeian lähiseuduille.

Näin ollen nämä kolme kuningasta vastaa täysin identtisesti neljän pedon näyn toisen täyttymyksen kahta ensimmäistä valtakuntaa (Seleukidien leijonaa ja Parthian ja Sassanidien karhua). Neljäs kuningas, joka ”rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi”, viittaa Sassanidien persialaisvaltaan Khosrau I:n (531 – 579) aikana. Wikipedia kertoo hänestä:

Khosrau I oli Sassanidien Persian 22. hallitsija (Persiassa: Shahanshah, Suuri Kuningas), ja Sassanidi kuninkaista kaikkein kuuluisin ja maineikkain. Hän pystytti perustukset useille kaupungeille ja rikkaille palatseille, ja valvoi kauppateiden kunnostusta, kuin myös lukuisten siltojen ja patojen rakennusta. Khosrau I:n kunnianhimoisen valtakauden aikana taiteet ja tieteet kukoisti Persiassa ja Sassanidi Imperiumi saavutti sen loiston ja vaurauden huipun. Hallintoa edelsi hänen isänsä valtakausi ja seurasi Hormizd IV:n. ”Khosrau Anooshiravan, Kuolemattoman Sielun Khosrau” on suosituimpia hallitsijoita iranlaisessa kulttuurissa ja kirjallisuudessa ja Iranin ulkopuolella hänen nimestään tuli, kuten Keisarin nimestä Rooman historiassa, Sassanidi kuninkaiden titteli. Hän otti myös käyttöön rationaalisen verotussysteemin, joka perustui maaomistusten kartoitukseen, jonka hänen isänsä oli aloittanut, ja yritti kaikella tavoin kasvattaa valtakuntansa hyvinvointia ja tuloja. Hänen kurinalainen armeijansa oli ratkaisevan ylivoimainen Bysantin armeijaan nähden, ja nähtävästi paremmin palkattu. Hän oli kiinnostunut kirjallisuudesta ja filosofisista keskusteluista. Hänen valtansa alla sakkipeli otettiin käyttöön Intiasta, ja Kalilahin ja Dimnahin kuuluisa kirja käännettiin. Hän tuli siten tunnetuksi viisaana kuninkaana.¹

Eräs neljännen persialaisvallan rikastumista osoittavista tekijöistä oli myös vuoden 532 ”ikuinen rauha”, jonka Khosrau I solmi Bysantin keisari Justinianus I:n (527–565) kanssa. Vastineeksi rauhasta se velvoitti Bysanttia maksamaan 440,000 kultapalasta Khosrau I:n valtakunnalle, joka kuitenkin rikkoi sopimuksen hyökkäämällä Syyriaan 540 ja riisti suuria määriä rahaa useista Bysantin kaupungeista aina Antiokiaa myöten.² Samana vuonna Justinianus valloitti Italian täyttäen Dan. 7:24:n profetia kolmannesta kuninkaasta, jonka alle Italian oli määrä taipua ennen pienen sarven valtaannousua vuonna 756. ”Ja kun hän on vahvistunut rikkaudessaan, panee hän kaiken liikkeelle Jaavanin valtakuntaa vastaan.” Tässä ”hän” ei ole Khosrau I, vaan Persian neljäs kuningas – so. Sassanidien valtakunta. Eli kun Sassanidit ovat vahvistuneet rikkaudessaan, panee se kaiken liikkeellä Kreikan valtakuntaa vastaan. Tämä viittaa Khosrau II:n valtakauten (590 – 628), jolloin Persian Sassanidi imperiumi hyökkäsi Bysanttia vastaan sen kaikella voimallaan ja valloitti siltä Syyrian, Palestiinan, Egyptin ja Vähä-Aasian vuosien 602-628 Bysantti-Sassanidi sodassa.

Tämä oli historian suurin Persian ja Kreikan sotajoukkojen välinen selkkaus sitten Kserkses I:n ja Aleksanteri Suuren ja niiden suora toisinto. Bysantin Herakleios muutti valtakuntansa kansallisen identiteetin roomalaisesta kreikkalaiseksi juuri kyseisen sodan

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Khosrau_I

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Sasanian_Empire#Second_Golden_Era_.28498.E2.80.93622.29

aikana. Näyn kuvaus Khosrau II:n valloituksista on rinnakkainen seitsemännen luvun karhulle, jolla oli ”suussa kolme kylkiluuta” ja kahdeksannen luvulle kaksisarviselle oinaalle, joka puski ”länteen, pohjoiseen ja etelään päin, eikä yksikään eläin kestänyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta.” (Dan. 8:4) Dan. 11:3-4 jatkaa:

Sitten nousee sankarikuningas; hän hallitsee suurella vallalla ja tekee, mitä tahtoo. Mutta juuri kun hän on noussut, hajoaa hänen valtakuntansa ja jakautuu neljään taivaan tuuleen. Se ei joudu hänen jälkeläisilleen eikä ole niin mahtava kuin hänen hallitessaan. Sillä hänen valtakuntansa kukistuu ja joutuu muille, ei heille.

Tämä kohta on rinnakkainen seitsemännen luvun pantterille, jolla oli neljä päätä ja neljä linnunsiipeä, ja kahdeksannen luvun kauriin ensimmäiselle sarvelle, joka ”tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti.” (Dan. 8:8) Nämä jakeet täyttyivät niiden ensimmäisessä vaiheessaan Aleksanteri Suurella, mutta toisessa vaiheessa ne viittasivat Bysantin keisari Herakleiosiin, joka taisteli Khosrau II:n persialaisvaltaa vastaan vuosina 622 – 28 palauttaen kaikki sodassa menetetyt alueet takaisin kreikkalaisille. Heprean sana viittaa tässä kohdin mahtavaan sotilaskuninkaaseen, joka taistelee oman kansansa puolesta ulkopuolisen aggression edessä.¹ Näyn mukaan sankarikuningas ei käynnistäisi aggressiota, vaan *kostaa* Persian aggression Kreikkaa vastaan. Walvoord kirjoittaa:

Eräs Kserkses I:n Kreikan hyökkäyksen sivuvaikutus oli, että hän aiheutti Kreikan kuolemattoman vihan. Montgomery ja jotkin kriitikot uskovat tämän olevan perimmäinen merkitys jakeen 2 ilmaisulle ”hän yllyttää kaikki.” Montgomery kääntää sen, ”ja hän kiihottaa kaikki, nimittäin (?) Kreikan kuningaskunnan,” ja huomauttaa, ”Mutta ydin ei ole siinä, että hän sotii Kreikkaa vastaan... vaan enemmänkin siinä että maailma yllytettiin kuningasta vastaan.” Vaikka voidaankin kysyä onko tämä käänös oikeutettu, on tosiasia että Aleksanteri Suuren Persian valloitus oli kosto Kserkses I:lle. Aleksanteri Suuri oli todellakin ”mahtava kunings”, jonka Leupold kääntää ”sankarikuninkaaksi” ja jäljelle jäävä kuvaus sopii Aleksanteri Suureen täydellisesti. Hän hallitsi todellakin ”suurella vallalla” ja oli itsevaltainen hallitsija, joka ”teki mitä tahtoi.”²

Kaikki yllä mainittu sopii yhtä pätevästi myös keisari Herakleiosiin, joka kosti Persian aggression Kreikkaa vastaan ja tuli suureksi kuninkaaksi, joka teki mitä tahtoi. Bysantin keisareilla ei vakiintuneen käytännön mukaan ollut tapana johtaa sotilaitaan henkilökohtaisesti taisteluun, mutta Herakleios sivuutti tämän käytännön ja johti sotilaansa taistelulentäille Persian sotajoukkoja vastaan ratsastamalla itse niiden rinnalla, kuten Aleksanteri Suuri oli tehnyt aiemmin.³ Aikalaisensa vertaavatkin häntä usein Aleksanteri Suureen. Encyclopædia Britannica ilmaisee, että se oli hänen ”eppinen taistelunsa Persiaa vastaan ja Kristuksen Ristiksi uskotun puun palautus, mistä syystä Herakleios tuli keskiaikaisen legendan sankariksi”⁴ eli Danielin ennustamaksi sankarikuninkaaksi.

Meidän ei ole tarvetta mainita tästä sodasta enempää, koska tarkastelimme sitä jo aiemmin. Haluan kuitenkin mainita lyhyesti miksi näky huomio nämä tapahtumat.

1 <http://biblehub.com/hebrew/1368.htm>

2 <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine_%E2%80%93Sasanian_War_of_602%E2%80%93628#Persian_ascendancy

4 <http://wc.rootsweb.ancestry.com/cgi-bin/igm.cgi?op=GET&db=jwflank&id=I24739>

Danielin näyn ensimmäinen vaihe päättyy Antiokhos Epifanesiin ja hänen valtaansa seuranneeseen Rooman ja Parthian Persian nousuun. Monet profetian selittäjät uskovat jakeessa 30 mainittujen ”kittiläisten laivojen” viittaavan Rooman sotalaivoihin. Walvoordin mukaan kittiläisten laivat on ”symbolinen viittaus Rooman valtaan, mikä tuli lännestä menneisyyden Chittmistä (lausutaan myös Kittimiksi), viittaus Kyproksen saareen, joka oli hänen [Antiokhosin] kuningaskunnan länsipuolella” (Septuagintassa kittiläiset käännetään roomalaisiksi). Parthiaan taas viitataan jakeessa 44, jonka mukaan ”sanomat idästä ja pohjoisesta säikädyttävät häntä [Antiokhosia], ja hän lähtee täynnä kiukkua hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omiksi.”

Esimerkiksi Barnes' Notes on the Bible kertoo¹ näiden jakeiden täytyneen Parthian ja Armenian hyökkäyksessä Epifanesia vastaan hänen hallintonsa lopussa. Siten näyn ensimmäinen sykli päättyy Rooman ja Parthian nousuun. Seuraava mullistus, joka seurasi Rooman ja Parthian valtaa Lähi-Idässä ja erityisesti Israelin alueella oli vuosien 602-628 Bysantti-Sassanidi sota. Antiikin ajan on katsottu päättyneen Lähi-Idässä tähän sotaan, jota islamin ja arabivallan nousu seurasi välittömästi jälkeenpäin. Tapahtumalla oli siten maailmanhistoriallista painoarvoa ja suora yhteys Israelin maan historiaan, joka jatkoi näyn ensimmäisen syklin tapahtumia. Dan. 10:14 kuitenkin kertoo: ”Ja minä tulin opettamaan sinulle, **mitä on tapahtuva sinun kansallesi päivien lopulla**; sillä vielä tämäkin näky koskee niitä päiviä.” Näky ei siis koske vain Israelin maan (Ihanan maan) historiaa, vaan myös juutalaisen kansan kohtaloa ”päivien lopulla”, jota UT:ssa voidaan soveltaa myös seurakunnan aikaan (1. Kor. 10:11, 1. Joh. 2:18).

Tästä syystä on tärkeää nähdä miten Bysantti-Sassanidi sota yhtyy juutalaisten historiaan. Juutalaiset eivät olleet näiden tapahtumien ulkopuolella, eivätkä edes niiden sivuroolissa. Tosiasiassa he olivat Khosrau II:n ja Herakleiosin taistelujen keskipisteessä. Arviolta 26 000 juutalaista liittyi persialaisten sotajoukkoihin taistellakseen Antiokian ja Jerusalemin vapautuksesta vuosina 613 – 14. Kiitoksena tästä Khosrau II luovutti Jerusalemin ja suuren osan Juudeaa ja Galileaa juutalaisten autonomisen hallinnon alle aivan kuin se oli ollut sitä Akhaimenidien persialaisvallan aikana. Juutalaisten lähteiden mukaan tämän Sassanidien vasallivaltion johtaksi nimettiin Nehemiah ben Hushiel, joka määräsi kolmannen juutalaistemppelein rakennustyön käynnistämisen. Wikipedia jatkaa:

Yritystä kolmannen temppelein pystyttämiseksi Palestiinan persialaisvalloituksen aikana on pidetty kaikkein kunnianhimoisimpana yrityksenä saada Jerusalem takaisin juutalaisten haltuun myöhäisellä klassisella aikakaudella ja varhaisella keskiajalla. Vaikka tällä yrityksellä saavutettiin lopulta vain vähän, tapahtuman historiallinen vaikutus toi vakavaa Messiaanisen ajattelun uudelleenharkintaa rabbinisisessä judaismissa. Juutalaisen autonomian synty ja pikainen lakkauttaminen loi myös voimakkaan vaikutuksen juutalaiseen nationalismiin, mikä tuli käytännössä katsoen poissaolevaksi 1500 -lukuun asti.²

On myös painotettava, että tämä näky annettiin 536 eKr. (Dan. 10:1) – 1 – 2 vuotta sen jälkeen, kun Kyyros Suuri antoi määräyksen, jossa juutalaisille annettiin lupa palata Babylonin vankeudesta Juudeaan Jerusalemin temppelein jälleenrakentamiseksi (2. Aik. 36:23). Muutamia kuukausia Jerusalemin sassanidivalloituksen jälkeen ”kristittyjen”

1 <http://biblehub.com/commentaries/daniel/11-44.htm>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Jewish-Sasanian_commonwealth#Legacy

murhajoukko tappoi kuvernööri Nehemiah ben Hushielin sekä hänen ”vanhurskaiden neuvoston” jäsenet. Tapahtumat eskaloitui juutalaisten ja kristittyjen välisiin väkivaltaisuuksiin, joissa tapettiin monia juutalaisia, mikä johti heidän pakenemiseensa persialaisten tukikohtaan Caesareassa. Täältä käsin juutalais-persialainen armeija aloitti armottoman vastahyökkäyksen. 19 päivän piirityksen jälkeen Sassanidien sotajoukko valloitti kaupungin uudestaan teurastaen lähes kaikki kaupungin asukkaat. Bysantin munkin Antiokhus Strategosin mukaan juutalaiset olisivat murhanneet persialaisten kanssa kymmeniä tuhansia kristittyjä samalla kun kristilliset kirkot ja luostarit poltettiin.

Todennäköisimmin nämä kuvaukset on kuitenkin liioiteltu, koska ne tuli juutalais-vastaiselta munkilta. Vuonna 1989 israelilainen arkeologi Ronny Reich löysi 526 ihmisen joukkohaudan alueelta, jossa Antiokhus oli raportoinut esiintyneen suurimman joukko-teurastuksen. ”Jerusaleminkin nykyinen arkeologinen arvionti ei silti löytänyt merkittäviä tuhon merkkejä – niin kirkoissa kuin asuinalueillaakaan.”¹ Seuraavina kuukausina useat ryhmät Jerusalemin, Tiberiaan, Galilean, Damaskoksen ja jopa Kyproksen juutalaisista tunkeutui Tyyron kaupunkiin pohjoisessa kaupungin 4000 juutalaisen kutsusta, jotka kristityt ottivat sen jälkeen panttivangeiksi. Juutalaiset joutuivat kuitenkin vetäytymään, kun ”kristityt” olivat tappaneet jo puolet juutalaisista panttivangeistaan. Vuoden 619 paikkeilla myös Persian kuningas kääntyi hänen aikaisempia liittolaisiaan vastaan. Rauhoitellakseen kreikkalaisia ja vastustajaansa Herakleiosia, hän määräsi Jerusalemin kaikkien juutalaisten karkoituksen, joka pantiin nopeasti täytäntöön.

Samaan aikaan keisari Herakleios aloitti juutalaisten laajamittaisen vainon.

Wikipedia täsmentää:

Vuonna 628, Khosrau II:n päihityksen ja kuoleman jälkeen, Herakleios tuli voittajana Jerusalemiin. Tiberiaan ja Nasaretin juutalaiset, Tiberiaan Benjaminin johtajuuden alla, vaihtoivat puoltaan ja liittyivät häneen. On jopa väitetty, että Benjamin seurasi Herakleiosia itseään hänen syöksyessään kaupunkiin. Vuonna 629 tilanne eskaloitui, aiheuttaen juutalaisväestön laajamittaisia joukkomurhia kaikkialla Jerusalemissa ja Galileassa saaden aikaan kymmenien tuhansien juutalaisten pakenemisen Palestiinasta Egyptiin. Eutychiusin (887-940) mukaan Keisari olisi pitänyt rauhan juutalaisten kanssa, ellei fanaattiset munkit olisi yllyttänyt häntä massamurhaan. Abrahamsonin yhteenvedon mukaan, Khosrau julkaisi vuonna 617 määräyksen Bysantin vankien suureen armahdukseen hyväntahdon eleenä. Hän lisäksi määräsi juutalaisia sotilaita jättävän Jerusalemin ja kielsi juutalaisia asettumasta kolmen mailin säteen sisälle kaupungista.

Persialaiset asettivat myös kristityn papin nimeltä Modestos kaupungin kuvernööriksi. Huolimatta Khosraun määräyksistä, juutalaiset sotilaat jatkoivat leiriytymistään Jerusalemin kultaisen portin ulkopuolelle. Kaksi vuotta myöhemmin, Khosrau peruutti kaiken tuen juutalaiselle autonomialle ja Bysantin sotajoukot kykenivät hyökkäämään juutalaisia sotilaita vastaan, jotka jäivät ansaan kultaisen portin ulkopuolelle. Bysantin hyökkäys juutalaista joukkoa vastaan aiheutti joidenkin 20,000 juutalaisisotilaan teurastuksen. Herakleios, tyytymättömänä Persian eleeseen, meni raivopäisenä tappamaan jokaisen juutalaisen, jonka hän löysi maasta. Miehet, naiset ja lapset tapettiin ilman sääliä. Vuonna 622 jKr. Rooman keisari Herakleios oli koonnut kansainvälisen sotajoukon persialaisia vastaan. Hän oli ottanut koko Juudean (Palaestina Prima) Sassanidien persialaisilta.²

Vaikka Herakleios esitti sotansa Persiaa vastaan Kristuksen sotana pakanoita vastaan,

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_revolt_against_Heraclius#Christian_rebellion

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_revolt_against_Heraclius#Restoration_of_Byzantine_rule

hänen täysin epäkristilliset tekonsa juutalaisia kohtaan osoittaa tämän ”Kristuksen” olleen jokin muu kuin se Kristus, mistä Uusi testamentti puhuu. Paavali sanoi: ”Jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet...niin sen te hyvin kärsitte.” (2. Kor. 11:4) Herakleiosin Jeesus oli tällainen ”toinen Jeesus” – ei se Jeesus mistä apostolit saarnasivat. Huolimatta näyttävistä uskonnollisista rituaaleista, kuten Jeesuksen ”Tosi Ristin” palauttaminen Konstantinopoliin ja Jerusalemiin, nämä merkitsivät vain tyhjiä ulkokultaisuuksia ilman Jeesuksen veren pyhittävää voimaa. Kosketusta Jeesuksen todelliseen ristiin ei saavuteta jonkin pyhänjäännöksen kautta. Sanoma ristiksestä on jotakin paljon enemmän kuin sen maalliset jäännökset, jota keisari niin kiihkeästi tavoitteli.

Kahdeksannen luvun kauriin suuren sarven toisella ja kolmannella täyttymyksellä näyttää olevan ainakin yksi yhdistävä tekijä – perkeleellinen vimma kaikkien juutalaisten hävittämiseen. Myös Hitler puhui Kristuksesta hänen ”Herranaan ja Vapahtajanaan,”¹ vaikka hänen tekonsa osoittavat täysin päinvastaista. Tästä syystä Jaakob 2:26 sanoo, ”usko ilman tekoja on kuollut.” Kaiken kaikkiaan Khosrau II:n ja Herakleiosin vihamielisyys juutalaisia kohtaan näyttää sopivan hyvin yhteen profetian kuvaukseen, jossa nämä molemmat esitetään juutalaisen kansan hetyttämättöminä vihamiehinä. Dan. 10:20-21:ssä enkeli ts. Jeesus² sanoi:

Nyt minä käyn jälleen sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun minä olen päässyt hänestä, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettuna totuuden kirjassa. Eikä ole ketään muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael.

”Mutta juuri kun hän on noussut, hajoaa hänen valtakuntansa ja jakautuu neljään taivaan tuuleen. Se ei joudu hänen jälkeläisilleen eikä ole niin mahtava kuin hänen hallitessaan. Sillä hänen valtakuntansa kukistuu ja joutuu muille, ei heille.” Tämä viittaa Herakleiosin vallan nopeaan heikentymiseen kohta hänen sotilaallisten valloitustensa jälkeen ja sen jakaantumiseen neljään osaan. New American Standard Bible (NASB) kääntää ”Mutta yhtä nopeasti kuin hän on noussutkin, hajoaa hänen valtakuntansa ja se pilkkotaan kompassin neljää kärkeä kohti...”³ Tämä kohta totetui vuonna 640, kun Bysantin valtakunta jaettiin Herakleiosin kuoleman jälkeen, nyt islamilaisen uhan seurauksena, hänen kenraaliensa hallitsemiin neljään teemaan. Herakleios valloitti Levantin ja Egyptin Persialta kuudessa vuodessa, mutta yhtä nopeasti kuin hän oli palauttanut nämä alueet Bysantille menetti hän ne arabeille vuosina 630 – 640.

Tämän seurauksena Bysantti ei enää koskaan tointunut ja sen eteläisin raja jäi Vähä-Aasiaan (lukuunottamatta Basil II:n jälkeistä lyhyttä ajanjaksoa vuoden 1025

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Religious_views_of_Adolf_Hitler

2 Jotkut Raamatun selittäjät uskovat tämän ”enkelin” olevan itse Jeesus ennen Hänen lihaan tuloaan. Tätä tukee se, että olentoa ei määritellä enkeliksi, vaan ”ihmislasten muotoiseksi” mieheksi. Kuvaus tästä miehestä Dan. 10:5-6:ssa vastaa lähes identtisesti Johanneksen kuvausta Jeesuksesta Im. 1:13-15:sta. Lisäksi Daniel kaatuu hänen jalkojensa juureen ja puhuttelee miestä herrakseen (jakeet 15-17) vaikka enkeli varoitti Johannesta tällaisesta Ilm. 22:9:ssä. Näin ollen se oli juutalainen Jeesus, joka taisteli oman kansansa puolella enkeliruhtinas Mikaelin avustamana Khosrau II:n ja Herakleiosin valtakuntaa vastaan.

3 <http://biblehub.com/daniel/11-4.htm>

jälkeen, jolloin kreikkalaiset piti hallussaan osia pohjoisesta Levantista). Tässä kohtaa tarkkasilmäinen voisi huomauttaa, että Konstantinopolin valtaistuimen peri Herakleiosin jälkeen hänen vanhin poikansa Konstantinos III, jonka jälkeen dynastia hallitsi maata vielä vuoteen 711 asti.¹ Daniel taas sanoi, ettei valtakunta ”joudu hänen jälkeläisilleen.” Englanninkieliset NASB ja King James -käännökset ovat kuitenkin tässä tarkempia kuin vuoden 1933/38 kirkkoraamattu. Viimeksi mainittu kääntää ”Se ei joudu hänen jälkeläisilleen”, mutta edellisten mukaan Herakleiosin ”valtakunta hajoaa ja pilkotaan kompassin neljää kärkeä kohti, vaikka ei hänen omille jälkeläisilleen...” Eli Bysantin neljä teemaa ei päädy Herakleiosin jälkeläisille, vaan hänen kenraaleilleen, strategoseille.

Tässä samassa jakeessa on ennustettu sekä Bysantin vallan hajoaminen teema-systeemeihin että valtakunnan itsensä kukistuminen useita vuosisatoja myöhemmin. Profetia ei selvästikään edellytä, että Kreikan valtakunta kukistuisi vielä ”sankari-kuninkaan” vallan jälkeen. Häntä seuraisi ainoastaan valtakunnan hajoaminen neljään osaan, jonka jälkeen se ei ”ole niin mahtava kuin hänen hallitessaan.” Valtakunta on silti pystyssä yhä tämänkin jälkeen, vaikkakin paljon heikompana kuin Herakleiosin aikana. Profetia kuitenkin jatkaa ”Sillä hänen valtakuntansa kukistuu ja joutuu muille, ei heille.” Sana ”kukistuu” on tässä *nathash* (Strong 5428)², joka voidaan kääntää: *nyhtäistä irti, repiä juurineen, temmata pois, hylätä, tuhota*. Kreikan valtakuntaa ei temmattu pois vielä 640 jaa. Tosiasiassa tämä tapahtui vasta 1453, kun Turkin Ottomaanit valloitti Konstantinopolin. Mutta eikö jae viittaa Kreikan kukistumiseen Herakleiosin vallan jälkeen?

Ilmaisu ”joutuu muille, ei heille” voidaan kuitenkin kääntää muotoon ”joutuu muukalaisille, ei heille.” Sana ”toinen” on tässä *akher* (Strong 312), jonka NASB kääntää ulkomaalaiseksi ainakin yhdessä kohtaa.³ Esimerkiksi 5. Moos. 28:30 – 37 viittaa Israelin kohtaloon diasporassa pakanoiden keskellä ”Sinä kihlaat naisen, mutta toinen [ankher] makaa hänet; sinä rakennat talon, mutta et siinä asu; sinä istutat viinitarhan, mutta et korjaa sen hedelmää... Sinun poikasi ja tyttäresi joutuvat vieraan kansan valtaan... kaiken sinun vaivannäkösi kuluttaa kansa, jota sinä et tunne; kaiken elinaikasi sinä olet oleva sorrettu ja runneltu... Ja sinä tulet kauhistukseksi, sananparreksi ja pistopuheeksi kaikille niille kansoille, joiden keskuuteen Herra sinut kuljettaa.” (hämmästyttävän tarkka profetia juutalaisvainoista 1900 vuoden diasporan aikana).

Dan. 11:4:ssä ”he” eivät siis viittaa Herakleiosin jälkeläisiin, vaan kreikkalaisiin ja ”toiset” toisiin kansoihin. Näin ollen näky ennustaa Bysantin kukistumisen ja sen joutumisen toisten kansojen valtaan useita vuosisatoja Herakleiosin vallan päättymisen jälkeen. Näky keskittyy suuriin historiallisiin murroskohtiin, joiden tehtävä on esittää maailmanhistoria ”pähkinänkuoressa”. Tästä syystä se saattaa hypätä samassa jakeessa useita vuosisatoja eteenpäin. Vaikka tapahtumien kuvaukset voivat seurata vuosisatoja perässä, ne ovat silti ratkaisevasti yhteydessä aikaisemmin esitettyyn tapahtumaan. Samasta syystä näyn ensimmäinen täyttymys loikkaa Kserkses I:n persialaissodista 150 vuotta myöhäisempään Aleksanteri Suuren kostoretkeen. Walvoord kirjoittaa:

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine_Empire_under_the_Heraclian_dynasty

2 <http://biblehub.com/hebrew/5428.htm>

3 <http://biblehub.com/hebrew/312.htm>

Tämän osuuden vaikean eksegetiikan ponnistelussa tulisi huomioida yleinen periaate, että niin pitkälle kuin profetia ulottuu, se on tarkka vaikkakin valikoiva. Ilmestys ei sisällä aikakauden kaikkea historiaa tai kaikkien hallitsijoiden nimeä. Ei ole aina mahdollista määritellä miksi jotkin tosiasiat sisällytetään ja toiset suljetaan pois. Mutta taisteluiden ja myllerrysten kokonaiskuva, mikä luonnehti kolmannen valtakunnan aikakautta, esitetään erityisellä viittauksella Antiokhos Apifanesiin, jolle on annettu tässä luvussa enemmän tilaa kuin yhdellekään toiselle hallitsijalle johtuen hänen toimiensa tähdellisyydestä Israelin kansalle.¹

Tästä päästäänkin näyn seuraavaan osuuteen, Etelän ja Pohjan kuninkaan nousuun (ja tuhoon). Koska näyssä näiden valtakuntien kansallisuutta ei ole määritelty nimeltä, niiden identifioiminen onkin hieman hankalampaa kuin Bysantin ja Sassandi valtojen. Nämä valtakunnat on kuitenkin mahdollista kartoittaa niiden maantieteellisen sijainnin, ja profetiassa kuvailtujen tuntomerkkien avulla ja näyn historiallisia viitteitä seuraamalla. Tästä eteenpäin näky painottuu Etelän ja Pohjan valtakunnan välillä käytyihin sotiin ja niiden lukuisiin yksilöllisiin hallitsijoihin huipentuen jakeen 21 ”kelvottomaan, joka ei ollut saapa kuninkaan arvoa.” Näyn painopiste lepää tässä Pohjan kuninkaan viimeisessä hallitsijassa, jonka valtakausi täytti näyn esitäyttymyksessä Seleukidi kuningaskunnan Antiokhos IV Epifanesissa. Kaiken kaikkiaan yli puolet näystä keskittyy kelvottoman toimiin (25 jaetta). Seuraavaksi eniten tilaa annetaan Pohjan kuninkaan hallitsijalle, joka ”asettuu Ihanaan maahan” eli Juudeaan (j. 16). Tätä hallitsijaa on käsitelty kymmenen jakeen verran jakeissa 10 – 19.

Hänen ja kelvottoman välillä hallitsee vielä yksi kuningas, joka mainitaan lyhyesti jakeessa 20. Jakeissa 5 – 9 on kuvattu Etelän ja ja Pohjan kuninkaan valtaannousu ja näiden ensimmäiset yhteenotot. Seuraavaksi tarkastelemme jakeiden 5 – 20 yksityiskohtia sekä näyn alkuperäistä että sen toista täyttymystä vasten. Ensimmäisessä vaiheessaan näky Etelän ja Pohjan kuninkaasta on yhteydessä jakeen 4 profetiaan Aleksanteri Suuren vallan kukistumisesta ja jakautumisesta neljään osaan hänen neljän kenraalinsa eli diadokkien kesken. Tässä ilmansuunnat määritellään Juudeasta käsin, missä juutalaiset omistivat näyn tapahtumien aikana autonomisen itsehallinnon. Näin ollen etelä viittaa Egyptiin, joka identifioidaan Etelän kuninkaaseen myös jakeessa 8. Siten tässä ennustettiin Aleksanteri Suuren seuraajaksi ilmestyneet neljä valtakuntaa ja hallitsijasukua, joista suurimman vallan sai Ptolemaiosit Egyptissä ja Seleukidit Syyriassa.

Daniel 11:5 kuvaa tätä näin:

Ja Etelän kuningas on voimistuva sekä yksi hänen ruhtinaistaan; tämä on voimistuva vielä enemmän kuin hän, ja hänen valtansa on oleva suuri valta.

Walvoord opettaa: ”Etelän kuningas jakeessa 5 on luultavasti Ptolemaios I Soter (323-285 eKr.). Tämä joka 'on voimistuva vielä enemmän kuin hän', on Syyriaa kuningas Seleukos I Nikator (312-281 eKr.). Nämä hallitsijat ottivat kuninkaan tittelin vuonna 306 eKr. Seleukos oli paennut Babylonin Antigonosta ja oli väliaikaisesti yhteydessä Ptolemaios I:een. He yhdistivät heidän voimansa ja päihittivät Antigonosin päällystään siten tien Seleukosille koko alueen haltuunottoon Vähä-Aasiasta Intiaan; ja tuona aikana hän tuli voimakkaammaksi kuin Ptolemaios, joka hallitsi Egyptiä. Siksi Kirjoitukset

¹ <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

sanovat 'tämä on voimistuva vielä enemmän kuin hän [Ptolemaios], ja hänen valtansa on oleva suuri valta.' Edellisen jakeen lause pätevöittää tämän, 'eikä ole niin mahtava kuin hänen hallitessaan.' Ptolemaiosin ilmaantuminen Egyptin hallitsijana ja Seleukosin ilmaantuminen Syyrian ja ympäröivän alueen hallitsijana asetti perustukset kahdelle hallitsijoiden sukulinjalle heidän kummankin maassa ja sai aikaan tilanteen missä he tulivat kilpailijoiksi. Etelän kuningas oli myös vahva, kuten jae 5 osoittaa. Ilmaisuuksi *yhden ruhtinaistaan* viittaa mahdollisesti Seleukosiin, jota kuvataan seuraavassa lauseessa. Käännös voisi olla 'ja yksi hänen prinsseistään tulee vahvemaksi kuin hän'"¹

Kuten Barnes' Notes on the Bible huomauttaa, tässä ilmaisu "yksi hänen ruhtinaistaan" ei viittaa Egyptin kuninkaan prinsseihin, vaan jakeen 3-4 sankarikuninkaan prinsseihin, jotka perivät hänen valtakuntansa neljällä ilmansuunnalla.² Koska *prinssi* (tässä kohtaa *sar*) voidaan kääntää kapteeniksi tai sotapäälliköksi, puhutaan jakeessa Aleksanteri Suuren kenraaleista, jollainen Seleukos I Nikator oli ennenkuin hän perusti Seleukidien kuningaskunnan Syyriaan ja Persiaan. Näyn toisessa täyttymyksessä Etelän kuningas on hämmästyttävän tarkka ennustus islamin noususta 600 -luvun puolivälissä. Kuvattuaan Bysantti-Sassanidi sotaa ja Herakleiosin valtakunnan jakaantumista strategosien hallitsemiin neljään teemaan, näky esittää seuraavan tapahtuman olevan suuren valtakunnan esiintulon etelästä. Aivan kuin toisen jakeen kuninkailla ei viitattu Persian yksittäisiin hallitsijoihin vaan valtakuntiin, myöskään tässä Etelän kuninkaalla ei tarkoiteta yksittäistä hallitsijaa, mutta etelästä nousevaa valtakuntaa.

Käsittääksemme paremmin profetian sykehdyttävää tarkkuutta, pitäisi ensin määritellä mistä käsin profeetta katsoo etelään ja pohjoiseen. Vastaus löytyy juuri sieltä missä Daniel oleskeli näyn ilmestymishetkellä. Dan. 10:4 kertoo Danielin oleskelleen tuolloin "suuren virran, Hiddekelin rannalla." *Ellicott's Commentary for English Readers* kertoo Hiddekelin olevan akkadinkielinen nimi Tigris-joelle ja *Bensonin* viitteet huomioi: "Minä olin suuren virran, Hiddekelin, rannalla — tai vieressä. 'Syyrialaisen käännöksen mukaan *Euftrat*; mutta Vulgatassa lukee Tigris; Kreikan ja Arabian käännöksessä, *Tigris-eddekel*. Se oli luultavasti lähellä kahden joen risteymää, mikä oli Seleukeian ja Ktesifonin tienoilla, joissakin osin Elamia, johon profeetta oli sijoitettu. – Wintle."³ Sekä Seleukeia että Ktesifon perustettiin Tigris-joen varrelle, jossa Daniel sai näyn Persian kolmesta kuninkaasta, jotka seuraisi Kyyros Suuren perustamaa Akhaimenidien persialaisvaltaa.

Juuri Seleukeiaan että Ktesifoniin perustettiin nämä kolme valtakuntaa, joiden tulemuksen Daniel näki vuosisatoja edeltä. Näyn polttopiste on siis selvästi muinaisen Babylonin alueella Tigris ja Euftrat -jokien välissä ainakin islamin nousuun saakka. Täällä Aleksanteri Suuri kuoli ja täällä hänen kenraalinsa jakoivat hänen valtakuntansa neljään helleeniseen kuningaskuntaan. Vaikka näkyä on tarkkailtava juutalaisin silmin, on myös huomioitava ettei Palestiina ollut juutalaisuuden keskus enää 500 ja 600 -luvuilla, johon Dan. 11:2-5:n toinen täyttymys viittaa. Juutalaisuuden historia kertoo Babylonian (Tigrisin ja Euftratin välisen alueen) tulleen diasporassa asuvan juutalaisväestön keskuukseksi ja säilyttäneen tämän aseman vielä 1500 vuotta Babylonin valtakunnan sortumisen jälkeen

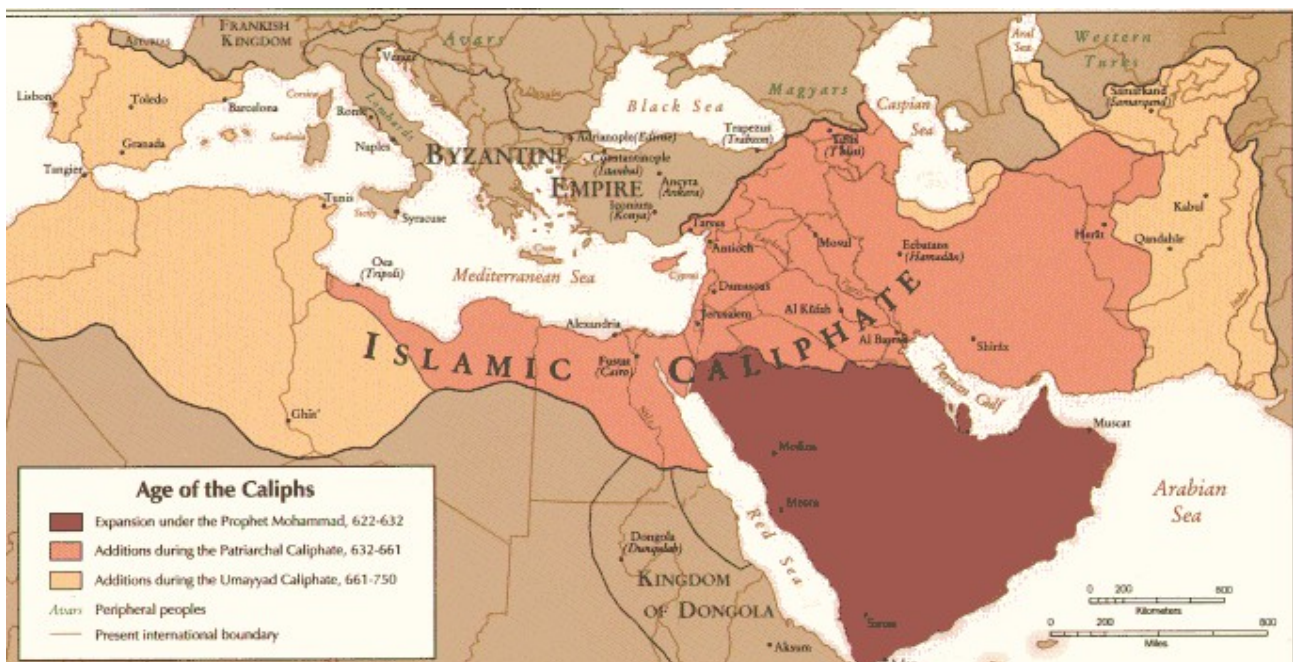
1 <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

2 <http://biblehub.com/commentaries/daniel/11-5.htm>

3 <http://biblehub.com/commentaries/daniel/10-4.htm>

539 eKr. Muun muassa Talmudin alkuperä on Babyloniassa.¹

Tämän näyn saadessaan Daniel oli siis asetettu alueelle, joka oli juutalaisuuden keskus vielä 1500 vuoden ajan ja joka näytteli keskeistä osaa historian ratkaisevimmissä käännekohtissa ainakin 1200 -luvulla saakka (tuohon saakka abbasidien kalifaatti piti pääkaupunkinaan Bagdadia). Tästä syystä on selvää, että tämä ”sivilisaation kehtonakin” tunnettu alue, johon luomiskertomus paikantaa myös Eedenin puutarhan, on se sijainti mistä Etelän kuningas tulisi määrittellä. Mikä maantieteellinen alue sijaitsee sitten Mesopotamiasta etelään? No tietysti Arabian niemimaa. Daniel profetoi, että seuraava maailmanhistoriallinen käännekohta, joka seuraisi Khosrau II:n ja Herakleiosin Bysantti-Sassanidi sota, olisi arabivallan nousu ja voimistuminen hallitsevaksi pakanamahdiksi. Näin todellakin tapahtui. Islamin laajentumisen lähtölaukauksena on pidetty vuotta 622, josta aletaan laskea islamilaisen *hidžra*-kalenterin vuosia. Tällöin Muhammad pakeni Mekasta Medinaan ja alkoi koota muslimi käännyneiden fanaattista armeijaa Arabian niemimaan valloittamiseksi.

Tumman punainen: Islamin nousu Muhammadin aikana vuosina 622 – 633. Veren punainen: Rashidunin kalifaatin valloitukset vuosina 632 – 661. Oranssi: Umayyadien kalifaatin valloitukset vuosina 661 – 750.²

Muhammadin kuolemaan mennessä 632 suuri osa Arabista oli jo muslimien hallussa. Seuraavaksi Muhammadin sotilaalliset, poliittiset ja hengelliset seuraajat, eli kalifit, perustivat Rashidunin kalifaatin, suuren imperiumin, joka valloitti Bysantilta Levantin ja Egyptin sekä koko Sassanidien Persian lakkauttaen siten yli tuhat vuotta jatkuneen persialaisen hegemonian. Jo Rashidunin kalifaatista tuli tuohon asti historian suurin maailmanvalta,³ mutta sitä seurannut Umayyadien kalifaatti laajensi rajojaan vieläkin suuremmaksi yltäen aina nykyisestä Pakistanista Espanjaan. Iberian niemimaalla sijaitsi

1 http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Jews_in_Iraq#Babylonia_as_the_center_of_Judaism

2 Kuvan lähde: http://www.twcenter.net/wiki/Rise_of_the_Caliphate

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Rashidun_Caliphate

tuohon aikaan germaaninen Visigootti kuningaskunta (yksi neljännen pedon kymmenestä sarvesta), joka kohtasi muslimien sotajoukot *Guadaleten taistelussa* 711. Seuraavina vuosina Damaskoksen kalifaatin muslimiarmeija tunkeutui yhä syvemmälle Eurooppaan, mutta heidän etenemisensä pysäytettiin keskellä Ranskaa Kaarle Suuren isoisän ja maineikkaan sotasankarin Kaarle Martellin ansiosta Poitiers'n taistelussa 732.

Kun Abbasidien dynastia syrjäytti Damaskoksessa Umaijadien dynastian vuonna 750, Umaijadien suvun perillinen Abd al-Rahman I pakeni Hispaniaan kaapatun vallan Al-Andalusista (muslimien nimitys Iberian niemimaasta) ja julisti sen itsenäiseksi Abbasid kalifaatista.¹ Tämä tapahtui vuonna 756 – juuri saman vuonna toteutui Dan. 7:8:n näky pienen sarven noususta, kun paavi sai hallittavakseen oman valtion Keski-Italiassa Pipin Penen avustuksella. Joten Dan. 11:2-5 näyttää antavan yhtäjaksoisen kuvauksen pakana-kansojen historiasta ainakin paavin vallan syntyyn saakka, jota tarkastellaan tarkemmin Danielin seitsemännen luvun ensimmäisessä ja toisessa täyttymyksessä. Vuoteen 750 mennessä arabivalta oli saavuttanut sen suurimman kliimaksinsa, mutta näky Etelän kuninkaasta ei kuitenkaan pääty tähän. Brittiläinen Imperiumi nousi maailmahistorian keskipisteeseen vasta tuhat vuotta myöhemmin. Tämän ajanjakson välissä Lähi-Itää ja Eurooppaa ravisutti ristiretket ja Ottomaani kalifaatin nousu 1300-luvulta eteenpäin.

Kuinka saamme Britannian sopimaan kuvaukseen Pohjan kuninkaasta ilman että väännämme näyn kiero. Pintapuolinen silmäys näyttäisi sulkevan Englannin ja koko läntisen Euroopan Pohjan kuninkaan ulkopuolelle. Jos näyn kompassi on Tigris-joen varrella lähellä muinaista Babylonia, niin kuinka Brittein saaret voisi sopia määritelmään pohjoisesta valtakunnasta? Eikö varteenotettavampi vaihtoehto olisi Turkki tai Venäjä? Nämä molemmat kansat nousi suureksi vallaksi kohta arabien ylivallan jälkeen. Venäjän keisarikunta sopisi senkin tähden, että sen maantieteellinen suuruus ylitti arabivallankin suuruuden, kuten näky huomauttaa (Umaijadit – 13,4 km²; Venäjän Imperiumi – 22,8 km²). Näitä suurempi oli vain mongoolien valtakunta ja Britti-Imperiumi (Umaijadien ja Venäjän välissä oli vielä Espanjan siirtomaavalta, joka hallitsi 19,4 km² maa-alueita).² Jos seuraamme profetian vaatimusta Pohjan kuninkaan kasvamisesta ”*vielä enemmän kuin hän*”, ei se jätä muuta vaihtoehtoa kuin nämä: Espanjan Imperiumi, Venäjän Imperiumi, Mongooli Imperiumi ja Britti-Imperiumi.

Ottomaani Imperiumi ei sovi senkään puolesta, että se jatkoi islamin hengellistä ja poliittista maailmanvaltaa sen jälkeen kun arabivalta oli jäänyt taka-alalle. Ottomaanit lukeutuvat siis paremminkin Etelän kuninkaaseen kuin Pohjan. Mongooli valtakuntaa lukuunottamatta jokainen yllä mainitusta valtakunnasta on tavalla tai toisella yhteydessä islamin nousuun. Espanjan kuningaskunta ja sen siirtomaavalta Amerikoissa syntyivät koko keskiajan kestäneen *reconquistan* eli Iberian niemimaan takaisinvaltauksen seurauksena huipentuen vuoteen 1942, jolloin muslimien viimeinen tukikohta Etelä-Espanjan Granadassa ajettiin Afrikkaan. Samana vuonna Isabella I:n ja Ferdinand II:n rahoittama Kristoffer Kolumbus löysi Amerikan mantereet, mikä käynnisti Amerikan kolonisaation. Tuona vuonna käynnistyi myös Espanjan inkvisitio, jossa kymmeniätuhansia juutalaisia karkoitettiin Espanjasta tai pakotettiin katoliseen uskoon kuoleman ja kidutusten uhalla.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Umayyad_conquest_of_hispania#Aftermath

2 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_largest_empires#Largest_empires_by_land_area_and_population

Ferdinandin ja Isabellan tyttärenpoika Carlos I (Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan Kaarle V), joka oli yksi Antikristuksen esikuvia, ulotti Espanjan inkivision myös Saksaan ja Hollantiin tukahduttaakseen vuonna 1517 syntyneen protestanttisen uskonpuhdistuksen. Hänen poikansa Philip II seurasi häntä Espanjan valtaistuimelle ja lähetti espanjalaisen laivastonsa Voittamattoman Armadan 1588 Englantiin riistääkseen valtikan protestantismiin kääntyneeltä Elisabet I:ltä. Tästä tapahtumasta alkoi Englannin nousu Danielin seitsemännessä luvussa ennustetun kotkansiipisen leijonan rooliin, joka huipentui seitsenvuotiseen sotaan ja Amerikan Yhdysvaltojen syntyyn 1776. Amerikoiden löytyminen 1400 -luvun lopulla oli taas suoraa seurausta Konstantinopolin turkkilaisvalloituksesta 1453, kun Ottomaanit tyrehdytti Intian ja Euroopan välillä käydyn kaupan.

Kaarle V:n aikana Itä-Eurooppaan syntyi livana Julman perustama Moskovan Venäjä (1547 – 1721), joka hallitsi tuolloin vasta pientä osaa nykyisestä Venäjästä. Itä-Rooman romahdettua 1453, Venäjän tsaari julisti itsensä ortodoksikirkon suojelijaksi ja teki Moskovasta ”kolmannen Rooman”. Seuraavina vuosisatoina se kilpaili Osmannien turkkilaisvallan kanssa, joka oli julistautunut myös Bysantin perilliseksi. Katariina Suuren jälkeen Venäjän ulkopolitiikkaan kuului pakkomieltainen yritys päästä käsiksi ”toiseen Roomaan” eli Konstantinopoliin saadakseen avoimen reitin Välimeren vesiin. Eräs ratkaiseva käännekohta tuli vuosien 1768 – 73 Venäjän ja Turkin välisessä sodassa, jossa Venäjä anasti Turkilta eteläisen Ukrainan ja loi Crimean kanaanikunnasta tsaarin alaisen satelliittivaltion ennen sen lopullista miehitystä 1783 (talviunia nukkuneen karhun ensimmäinen herääminen, joka ennustettiin Dan. 7:5:ssä). Tästä alkoi niin sanottu idän kysymys Euroopan politiikassa, jossa Osmannit saivat *Euroopan sairaan miehen* leiman.

Seuraavina vuosina Napoleon I:n Ranska onnistui miehittämään heiltä Egyptin ja Palestiinan ja vuonna 1807 Britannia puolestaan hyökkäsi Egyptin Alexandriaan ja yritti myös Konstantinopolin pommittamista siinä kuitenkaan onnistumatta. Napoleonin sotia seurasi pian turkkilaisvallan alla vuosisatoja olleen Balkanin kansallinen herääminen, jonka seurauksena Kreikka itsenäistyi 1832 ja tämän perässä loput alueen kristillisistä kansoista.¹ Kuten kohta näemme, nämä tapahtumat löytyvät Danielin 11. luvun jakeiden 6 – 8 keskiöstä. Tehdessämme yleissilmäyksen Pohjan kuninkaan toimiin Lähi-Idässä, on selvästi nähtävissä ettei Venäjän historia sovi näyn raameihin. Vaikka venäläiset kävivin toistuvia sotia sen eteläistä naapuriaan vastaan (vuosien 1568 – 1918 aikana Venäjän ja Turkin välillä käytiin yhteensä 12 sotaa²), se ei hyökännyt koskaan Egyptiin tai miehittänyt Palestiinaa. Tämän valtakunnan sanotaan kuitenkin käyvään sotaa Egyptiä vastaan (j. 9), valloittavan Palestiinan (j. 16) ja tekevän siitä yhden kuningaskunnan provinsseista (j.20).

Kaikki edellä mainituista kriteereistä täyttyy Britanniassa, joka hyökkäsi Egyptiin vuonna 1807 osana Napoleonin sotia lopullisen haltuunoton tapahtuessa 1882 (samana vuonna käynnistyi Venäjän pogromeita paenneiden juutalaisten *aliyah* Erez Israeliin). Palestiina taas valloitettiin ensimmäisen maailmansodan kontekstissa 1917, jonka jälkeen alue liitettiin Kansainliiton siunauksella Hänen majesteettinsa Yrjö V:n hallinnon alle 1922. Samana vuonna Neuvostoliiton karhu kääntyi sen toiselle kyljellensä ja kommunismin vereen tahrittu lippu aloitti sen hirmuhallintonsa, joka johti lähes 100 miljoonan ihmisen

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Eastern_Question

2 http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Russo-Turkish_wars

kuolemaan. Näyn mukaan tämä palestiinalainen provinssi toimisi yhteensä kahden hallitsijan aikana, sillä viimeisen kuninkaan (Antikristuksen) on sanottu valloittavan sen uudestaan (j. 41). Tämäkin on täysin yhtenevä Palestiinan Brittiläisen Mandaatin historiaan, joka toimi Yhdistyneen Kuningaskunnan kahden hallitsijan Yrjö V:n ja Yrjö VI:n aikana. Tosiasiassa heidän välissään oli myös kruununsta luopunut Edward VIII, mutta kerron myöhemmin miksi profetia sivuuttaa hänet.

Joten yleisilmeeltään näky Pohjan kuninkaasta näyttäisi sopivan Britannin Imperiumin historiaan. Näyn yksityiskohdat vahvistavat tämän hypoteesin aukottomasti. Kaksi ongelmaa on silti edelleen ratkaisematta. Miksi näky hyppää 700 -luvulta 1700 -luvulle ja miksi Englanti määriteltäisiin pohjoisena valtakuntana? Avain näihin kysymyksiin löytyy ensinnäkin näyn ajallisen esitystavan käsittämisestä. Näky ei etene täysin suoraviivaisen kronologisesti. Jakeet eivät välttämättä seuraa toinen toistaan täsmällisellä historiallisella peräkkäisyydellä. Kun jae 4 mainitsee Bysantin valtakunnan hajoamisen neljään teemaan ja sen lopullisen kukistumisen 1204/1453 ja ajautumisen toisten kansojen valtaan, näky Etelän kuninkaasta ei jatka vuosien 1204 ja 1453 jälkeistä historiaa. Sen sijaan se kertoo mitä tapahtuu jakeiden 3-4 välisenä aikana. Se ikäänkuin palaa selvittämään sitä historiallista taustaa, joka johti näiden neljän teeman syntyyn ja Kreikan valtakunnan kukistumiseen. Islamin nousun ajoitus vahvistaa tämän selityksen.

Muhammad valloitti Arabian vuosina 622 – 632. Täsmälleen samalla jaksolla Herakleios päihitti Khosrau II:n Sassanidi Imperiumin täyttäen Dan. 11:3:n. Vuosina 632 – 661 Rashidunin kalifaatti anasti Bysantilta Levantin ja tunkeutui myös Persiaan. Juuri tuolle ajanjaksolle suurin osa nykyisistä historioitsijoista ajoittaa Bysantin neljän teeman syntymisen. Lopulta Osmannien kalifaatti valloitti Bysantin keisarikunnan rippeet 1453 täyttäen neljännen jakeen loppuosan. Jae 5 selittää ja tarkentaa kahden aikaisemman jakeen tapahtumia. Näky Etelän kuninkaasta kulkee pitkän historiallisen matkan, joka alkaa Muhammadista ja huipentuu Konstantinopolin valloitukseen ja Ottomaanien ylivaltaan 1500 ja 1600 -luvuilla. Tässä Etelän kuninkaalla ei tarkoiteta vain keskiajan arabi-valtaa vaan myös sen turkkilaista seuraajaa uudella ajalla. Nämä muodostivat yhdessä islamin historian neljä kalifaattia, Rashidun, Umajjadien, Abbasidien ja Ottomaanien.

Koska Etelän kuninkaan voimistuminen mainitaan ensin, tämä vihjaa sen valtakauden edeltävän Pohjan kuninkaan vahvistumista. Näin ollen näky hyppää 600 -luvun arabivalloituksista turkkilaisvallan kliimaksiin vuonna 1683, josta alkoi myös islamin herruuden tuhatvuotisen historian asteittainen heikentyminen.¹ Kun siis jae 5 sanoo ”Ja Etelän kuningas on voimistuva”, tähän lauseeseen sisältyy islamin kasvu sekä 600 – 700 -lukujen arabivallan aikana että 1400 – 1600 -lukujen turkkilaisvallan aikana. Tästä syystä näyn huomio siirtyy 600 -luvulta 1700 -luvulle, jolloin Etelän kuninkaan valta eli jo sen vanhuuden vaivoissaan lopullisen sairastumisen iskiessä vuosisadan loppuun mennessä, jonka jälkeen Euroopan suurvallat yrittivät pitää sen keinotekoisesti elossa vallan tasapainon säilyttämiseksi.

Mielenkiintoisesti itäinen kysymys alkoi 1770 -luvulla. Samaan ajanjaksoon liittyy näky kotkansiipisestä leijonasta, jonka siivet revittiin Yhdysvaltojen itsenäistyessä 1776.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Decline_of_the_Ottoman_Empire

Muutamaa vuotta aikaisemmin tapahtunut brittien voitto seitsenvuotisessa sodassa teki heistä maailman johtavan merivallan. Mutta ei se ole tämä ensimmäinen vaihe kotkansiipisestä leijonasta mihin näky viittaa Pohjan kuninkaan nousulla. Britannian Imperiumin ensimmäisellä vaiheella vuosina 1583 – 1783 ei ollut juuri minkäänlaista merkitystä islamilaiseen maailmaan, kuten näky edellyttäisi. Tuolloin Venäjä oli Turkkiin nähden paljon ratkaisevammassa asemassa kuin Iso Britannia. Sen sijaan näky viittaa Britannian Imperiumin toiseen vaiheeseen vuosina 1900 – 1923, kun Englannin leijona saavutti sen valtansa kliimaksin ja Yhdysvaltojen kotka asettui sen rinnalle. Juuri tähän aikaan jakeen 5 loppuosa viittaa, kuten paljastuu sen englanninkielisestä käännöksestä:

Silloin Etelän kuningas kasvaa vahvaksi, yhdessä erään hänen prinssiensä kanssa, *joka hankkii valta-aseman hänen ylitseen ja saavuttaa herruuden*; hänen vaikutuspiirinsä tulee olemaan todellakin suuri valta. (NASB)

Tämän jakeen suomalainen käännös on huono, koska se viittaa Pohjan kuninkaan vain kasvavan Etelän kuningasta suuremmaksi. Tällöin vaihtoehdoiksi jää useita valtakuntia, jotka mainitsemme jo ennestään. Mutta NSAB, jolla on kaikkein tarkimman englantilaisen Raamatun käännöksen maine, mainitsee tämän valtakunnan saavan myös valta-aseman ja herruuden Etelän kuninkaasta itsestään. Se oli nimenomaan Brittiläinen Imperiumi, joka hankki ylivoimallan Ottomaani Imperiumista ensimmäisessä maailman-sodassa – ei Venäjä tai yksikään toinen pakanavalta. Se oli myös Brittiläinen Imperiumi, joka hajotti 600 -luvulta saakka yhtäjaksoisesti hallineen islamilaisen kalifi-systeemin, kun Osmaniin kalifaatti lakkautettiin kohta Konstantinopolin miehityksen (1918 – 1923) ja Mustafa Kemal Atatürkin johtaman Turkin itsenäisyys sodan jälkeen 1924.¹ Historian laajimmalle levinneenä ja suurimpana maailmanvaltana (33,2 km²) se oli myös Brittiläinen Imperiumi, jonka vaikutuspiiri tuli olemaan todellakin suuri valta.

Mitä sitten tulee tämän valtakunnan määrittelyyn pohjoisena valtakuntana, on huomioitava ettei jakeessa 5 häntä ole kutsuttu vielä Pohjan kuninkaaksi, vaan ”yhdeksi hänen ruhtinaikseen”. Se mihin nämä ruhtinaat viittaa ilmenee vain edeltävän jakeen tekstiyhteydestä. Ensimmäisessä täyttymyksessään ne viittasivat jakeessa 4 mainittuihin Aleksanteri Suuren kenraaleihin, mutta tässä toisessa kyseessä eivät ole ihmiset. Aivan kuin Etelän kuningas ei ole hallitsija vaan valtakunta, eivät tässä mainitut ruhtinaatkaan ole ihmisiä vaan valtakuntia. Tämä voidaan vahvistaa näyn johdannosta luvussa 10, jossa kuvataan eri kansoja hallitsevia enkeliruhtinaita. Jakeessa 20 on mainittu Persian ja Kreikan enkeliruhtinaat. Kuten aikaisemmin jo huomautin, tässä ”hänen ruhtinaansa (tai kenraalinsa)” eivät viittaa Etelän kuninkaan ruhtinaihin vaan Kreikan sankarikuninkaan. He ovat siis Kreikan kuninkaan enkeliruhtinaita tai heidän hallitsemiaan kansoja, joista Pohjan kuninkaan tulisi nousta.

Voisimme tietysti esittää useitakin arvailuja siitä mitä nämä kansat ovat ja Venäjä Bysantin valtakunnan kreikkalaisortodoksisena perillisenä – kolmantena Roomana – olisi eräs ykkösehdokas. Profetia ei kuitenkaan edellytä sen tulkitsijaa spekuloidaan. Profetia ei voisi olla koskaan tarkka ja luotettava jos sen tulkitseminen perustuisi arvailuun. Tätä vastoin näyn jokaisen jakeen merkitys voidaan käsittää vain aikaisemman jakeen valossa.

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Ottoman_Empire#Defeat_and_dissolution_.281908.E2.80.931922.29

Kun jakeessa 4 näky sanoo Herakleiosin valtakunnan päätyvän kukistumisensa jälkeen ”muille, ei heille”, se ei viittaa vain Konstantinopolin turkkilaisvaltaukseseen vuonna 1453, vaan myös sitä aikaisempaan latinalaisvaltaukseseen 1204, jolloin Bysantin valtakunta hajotettiin väliaikaisesti lännen ristiretkeläisten taholta. Kun seuraava jae sitten mainitsee Etelän kuninkaan ja Kreikan enkeliruhtinaat ja näiden voimistumisen (profetia ei puhu mitään muiden kuin tämän yhden ruhtinaan voimistumisesta, mutta sen epäsuora vihjaus on että nämä kaikki ruhtinaat voimistuisivat Etelän kuninkaan ohella), nämä kansat ja vallat viittaa juuri niihin kansoihin, jotka jakoivat Bysantin vallan 1200 ja 1400-luvuilla – so. roomalaiskatoliseen länteen ja arabi/turkkilaisvaltaan.

Nämä lännen kansat oli Kreikan enkeliruhtinaiden hallussa, koska a) ne kuuluivat kreikkalaisroomalaisen sivilisaation perillisiin ja b) koska ne taistelivat aluksi Bysantin valtakunnan liittolaisina arabi- ja turkkilaisvaltaa vastaan. Heparalainen sana ruhtinaille on kenraali tai kapteeni, mikä viittaa sellaiseen asemaan, missä Kreikan enkeliruhtinaat oli velvoitettu taistelemaan Bysantin keisarin rinnalla syyllistymättä maanpetturuuteen. Lopulta nämä taivaalliset sotapäälliköt kuitenkin pettivät heidän aikaisemman mestarinsa (Kreikan enkelikuninkaan) ja jakoivat hänen valtakuntansa keskenään. Arabien nousun jälkeen 600 ja 700-luvuilla ristiretket muodostivat seuraavan Lähi-Itää ja Eurooppaa koskeneen historiallisen murroskohdan. Jotta näky käsittäisi kaikenkattavan tiivistelmän Israelin Maan, Kreikan, Persian ja muiden pakanakansojen sekä juutalaisten historiasta, se ei voisi jättää ristiretkiä sen kuvaustensa ulkopuolelle.

Ristiretket muodostavat keskeisen osan sekä juutalaisten että kreikkalaisten historian kirjoissa – *de facto* ratkaisevan episodin koko maailmanhistoriassa. Neljäs ristiretki jätti pysyvän trauman Kreikan kristikuntaan läntisen kristikunnan petollisesta luonteesta. Juutalaiset taas saivat tuta roomalaiskatoksen kirkon vihan, kun ristiretkitarit marssivat useisiin juutalaisyhteisöihin Saksassa ja Ranskassa ja teurastivat heidät koteihinsa tai polttivat elävältä. Ristiretket valmisti maaperää myös lännen myöhemmälle siirtomaaherruudelle, kun se avasi niin sanotun silkkiteiden itään, kunnes Ottomaanit sulki sen 1453 pakottaen lännen etsimään vaihtoehtoja kauppareittiä Intiaan ja Kiinaan, mikä johti suuriin löytöretkiin 1400-luvun lopussa. Huolimatta näin olennaisesta panoksesta maailmanhistoriaan, ristiretket saavat näyssä vain sivumerkinnän roolin koska niitä on käsitelty jo osana pientä sarvea ja neljännen pedon toista täyttymystä paavinvallassa.

Ristiretkien sisällyttäminen Danielin 11. luvun näkyyn antaa myös oikean suunta- viivan jakeiden 6 – 9 ja Pohjan kuninkaan identiteetin aukeamiseen. Kun jae 5 mainitsee Kreikan (enkeli)ruhtinaat, näky viittaa roomalaiskatoliseen länteen yleensä ja Ranskaan erityisesti. Ranskaan koska ristiretket organisoitiin pääasiassa Ranskan armeijan taholta, vaikka niihin osallistui myös Saksan ja Englannin kuninkaita. Ristiretkivaltioiden asukkaat Levantissa ja Latinalaisessa Keisarikunnassa koostui lähinnä ranskaa ja latinaa puhuvista asukkaista.¹ Kreikkalaisortodoksissa ja islamilaisissa kulttuureissa roomalaiskatolisiin ristiretkelijöihin viitattiin yleisesti *frankkeina* (ranskalaisina)² ja sana ristiretki (eng.

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Crusades#Ethnic>

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Crusades#Frank>

crusades) itsessään tulee ranskankielisestä termistä *croisade*.¹ Koska näihin sotiin osallistui kuitenkin Ranskan liittolaisensa myös Saksan ja Englannin kuningaskunnat, lukeutuvat nämä kaikki kolme jakeessa 5 mainittujen ruhtinaiden valtakuntiin. Englannin maineikkain ristiretki kuningas oli tietysti Rikhard I, joka saapui Pyhään Maahan 1191 ja taisteli Saladinia vastaan Jerusalemin takaisinvalloittamiseksi, mutta joutui epäonnekseen perääntymään aivan kaupungin laitamilla. (tuohon aikaan Englannin juutalaiset joutuivat valtaviin väkivaltaisuuksien uhriksi, vaikka kuningas yrittikin hillitä sitä²).

Rikhard Leijonanmielen ja Saladinin ristiretkeä seurasi neljäs ristiretki vuosina 1202 – 1204, jonka alkuperäinen tarkoitus oli Jerusalemin uudelleenvaltaus Egyptin kautta, mutta mikä kääntyiikin Konstantinopolin ryöstöön, jonka seurauksena Bysantin valtakunta hajosi hetkellisesti. ”Ristiretket muodostivat lyhyt-ikäisen Latinalaisen Imperiumin (1204–1261) ja toiset 'latinalaiset' valtiot Bysantin maissa, jotka he valloittivat. Bysantilaisten vastarinta Keisarikunnan ei-vallatuissa osissa, kuten Nikeassa, Trabzonissa ja Epirusissa vapautti lopulta pääkaupungin ja kukisti ristiretkivaltiot. Neljättä ristiretkeä on pidetty viimeisenä suurena sotaretkenä ristiretkissä ja se merkitsi loppua kaikille vakaville yrityksille Pyhän Maan valloittamiseksi.”³ Vaikka kreikkalainen Bysantin valtakunta perustettiin uudelleen vuonna 1261, Ranskan valta säilyi nykyisen Kreikan etelä osissa aina 1400 -luvulle asti, jolloin Turkin Ottomaanit nousivat alueen uudeksi herraksi.⁴ Pyhää Maata hallinnut Jerusalemin kuningaskunta ja Akko menetettiin muslimeille jo 1291.

Tässä kohtaa näyn kiintopiste siirtyy Tigris-joen varrelta Eurooppaan, Ranskaan, koska Babylonia menetti asemansa juutalaisuuden keskuksena 1100 -lukuun mennessä,⁵ jolloin Euroopassa käynnistyivät myös Ranskan organisoimat ristiretket (1095 – 1291). Tigris- ja Eufrat-joen välisellä alueella ei ollut enää paljoakaan kaikkia maailman kansoja koskevaa universaalia painoarvoa tulevien vuosisatojen aikana. Mongolien valtava valtakunta hävitti Baghdadin islamilaisen maailman keskuksena 1258. Maailman historia -lehti kirjoittaa, että ”Eufratin ja Tigriksen padot, joiden rakentamiseen oli käytetty 500 vuotta, tuhottiin, mikä esti kasvun useiksi vuosisadoiksi. Osa vahingoista korjattiin vasta Irakin saatua öljytuloja 1900 luvun jälkeen.”⁶ 1100 -luvulla historian vaaka painui Ranskan alueelle, jossa maailmanhistoriallisesti merkittävät tapahtumat esittivät keskeistä osaa seuraavien vuosisatojen kuluessa. Tämän todistaa paitsi Ranskan keskeinen osuus ristiretkissä että 1500 -luvun uskonnollisissa sodissa, Euroopan siirtomaaherruuden aikana ja Napoleonin sodissa.

1700 -luvulla ranska oli englannin sijasta poliittisen ja akateemisen maailman universaali kieli, jota Euroopan johtajat käyttivät tavatessaan diplomatian merkeissä. Se oli Pariisi, joka oli myös valistuksen ajan ideaalien keskus ja Voltaire sen kuningas.⁷

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Crusades#Terminology>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Richard_I_of_England#Coronation_and_anti-Jewish_violence

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Fourth_Crusade

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Crusader_states#In_the_Balkans

5 http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Jews_in_Iraq#Babylonia_as_the_center_of_Judaism

6 Maailman Historia, NRO 7/2014, sivu 44.

7 <http://www.nybooks.com/books/imprints/classics/when-the-world-spoke-french/>

Ranskan vallankumouksen myötä hänen valistus aatteensa levisivät vähitellen kaikkialle maailmaan. Nämä aatteet synnyttivät myös ajatuksen kaikkien ihmisen tasa-arvosta, joka johti juutalaisten emansipaatioon eli tasavertaistamiseen lain edessä 1800 – 1900 -luvulla monin paikoin maailmaa. Ensimmäinen juutalaiset emansipoinut Euroopan maa oli nimenomaan Ranska 1791 – kaksi vuotta Ranskan vallankumouksen puhkeamisen jälkeen¹ (jo tätä ennen juutalaiset oli emansipoinut vastasyntynyt Yhdysvallat). Sama kansa, mikä oli näytellyt ratkaisevaa osaa paavinvallan synnyssä 700 -luvulla, antoi sille kuoliniskun Ranskan vallankumouksessa. Vallankumouksen verta tihkuvista giljotiineistä nousi myös Napoleon Bonaparte, joka veti koko Euroopan maailmanlaajuiseen sotaan. Tämä sota ennustettiin Danielin 11. luvun jakeissa 6 – 8, jota tarkastellaan seuraavaksi:

Ja vuosien kuluttua he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjan kuninkaan tykö saadakseen aikaan sopimuksen. Mutta häneltä menee hänen käsivartensa voima; eikä pysy Pohjan kuningas, ei hänen käsivartensa. Ja tytär itse annetaan alttiiksi ja ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan auttoi. Sitten hänen juurtensa vesoista nousee eräs hänen sijaansa ja tulee sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjan kuninkaan linnoitukseen ja tekee heille mielensä mukaan ja on väkevä. Myöskin heidän jumalansa ja valetut kuvansa ja kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat hän vie saaliinansa Egyptiin; sitten hän muutamia vuosia pysyy Pohjan kuninkaasta erillään.

Siirryttyään Mesopotamiasta Ranskaan, näky sanoo seuraavan tapahtuman olevan Pohjan kuninkaan nousun ja Etelän ja Pohjan kuninkaan välisen liiton. Tämä liitto kuitenkin purkautuisi ja näky mainitsee ensimmäisen maiden välisen yhteenoton, johon näyttää liittyvän Pohjan kuninkaan hyökkäys Egyptiin. Etelän kuninkaan sanotaan myös voittavan tämän sodan, sillä *”heidän jumalansa ja valetut kuvansa ja kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat hän vie saaliinansa Egyptiin”*. Tämän jälkeen Etelän ja Pohjan kuninkaan välillä ei käytäisi sotaa muutama vuoteen. Walvoord selittää jakeen 6 alkuperäistä täyttymystä Ptolemaioksen Egyptin ja Syyrian Seleukidi kuningaskunnissa:

Ilmaisu *vuosien lopulla* [KJV] tarkoittaa “useiden vuosien kuluttua” (2 Aik. 18:2; Dan 11:8, 13). Ajan myötä oli luonnollista, että Egyptin ja Syyrian välillä tulisi olemaan dynastioiden välistä avioitumista poliittisia syitä varten, ja tällainen on kuvattu jakeessa 6. Osallistujat olivat etelän kuningas, Ptolemaios II Filadelfos (285-246 eKr.) ja hänen tyttärensä, Berenike, joka avioitui Antiokhos II Theosin kanssa (261-246 eKr.) noin 252 eKr. Antiokhos I Soter (281-261 eKr.) on ohitettu ilman mainintaa . Avioliitto pantiin täytäntöön Ptolemaioksen Filadelfosin vaatimuksesta, joka vaati Antiokhosia eroamaan hänen omasta vaimostaan, Laodikeasta yrittääkseen helpottaa tätä avioliittoa. Hänen aikomuksensa oli tarjota sopimuksen perustukset, kirjaimellisesti, “suoristaa” kaksi kansaa. Kuten jae 6 osoittaa, tämä unioni ei kuitekaan ollut menestyksellinen, sillä “hän [she] ei tule säilyttämään hänen kätensä voimaa,” tämä on, fyysistä tai poliittista voimaa ja eikä hänen miespuoliset osanottajansa menesty. Kuten vihjataan: “Eikä kestä hänkään [he] tai hänen kätensä; mutta hänet [she] luovutetaan, ja nämä jotka toivat hänet, ja hän joka siitti hänet ja hän joka voimisti häntä noina aikoina” “Hän joka voimisti häntä” tarkoittaa, “hän joka sai hänet avioliitossa.” Muutaman vuoden liiton jälkeen, Ptolemais kuoli; ja Antiokhos otti takaisin hänen vaimonsa Laodikean. Saavuttaakseen kostonsa, Laodikea kuitenkin murhasi hänen aviomiehensä kuin myös hänen egyptiläisen vaimonsa Bereniken ja heidän vastasyntyneen lapsensa. Viittaus “häneen joka siitti hänet” on tietysti Ptolemaios II, jonka kuolema kiihdytti sitä seuranneita murhia.²

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_emancipation

2 <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

Tämän profetian sovittaminen näyn myöhempään täyttymykseen, muodostaa hyvin hankalan osuuden, koska dynastioiden välisillä avioliitoilla vahvistetut rauhanliitot eivät olleet yleisiä enää 1700 -luvulla. Avain profetian ymmärtämiseen löytyy kuitenkin jakeen 8 viittauksesta Egyptiin, joka näytteli keskeistä osaa Napoleonin sodissa vuosisadan kummankin puolin. Napoleonin sodat merkitsivät ensimmäistä kertaa Egyptin historiassa, kun sen valta vaihtui kristittyjen haltuun sitten keisari Herakleiosin. Samassa yhteydessä Napoleon valloitti myös Palestiinan 1799, mutta joutui perääntymään Akkon piirityksen jälkeen, nykyisessä Pohjois-Israelissa. Niinpä Egyptin ja Palestiinan miehitys vuosina 1798 – 1801 merkitsi ensimmäistä kertaa sitten ristiretkien kun Pyhä Maa palasi Ranskan haltuun aivan kuin se oli ollut sitä vuosina 1099 – 1291. Tästä syystä nämä tapahtumat muodostavat seuraavan luvun Euroopan ja Lähi-Idän historiaan Bysantti-Sassanidi -sodan, arabivallan, ristiretkien ja Ottomaani Imperiumin nousun jälkeen.

Monet historioitsijat katsovat Napoleonin sotien muodostaneen ratkaisevan käännekohtan Lähi-Idän ja Euroopan historiaan, mikä käynnisti kummassakin varhaista uutta aikaa seuranneen nykyisen aikakauden. Richard N. Haass kirjoittaa Ulkoasiain-suhteiden Neuvoston (CFR) Roreign Affairs -lehden Lähi-Idän osiossa artikkelissa The End of an Era (aikakauden loppu) marras-joulukuulta 2006:

Jean-Léon Gérômen maalaus Napoleonin sotaretkestä Egyptissä (1863), joka ennustettiin Daniel 11:6:ssa.¹

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/File:Bonaparte_en_Egypte.jpg

This file has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighboring rights.

Lähi-Idän nykyinen historia syntyi myöhäisellä 1700 -luvulla. Joillekin historioitsijoille hälyttävä tapahtuma oli vuosi 1774, kun Ottomaani Imperiumi ja Venäjä allekirjoittivat sopimuksen, mikä päätti näiden välisen sodan; vahvempi tapaus voidaan vetää Napoleonin suhteellisen helpolle sotaretkelle Egyptiin vuonna 1798, mikä osoitti eurooppalaisille, että alue oli kypsä valloitettavaksi ja yllytti arabi ja muslimi älyköt kysymään – kuten monet tänään – miksi heidän sivilisaationsa oli langennut niin kauaksi kristillisen Euroopan taakse. Ottomaanien heikkeneminen yhdistettynä Euroopan tunkeutumiseen alueelle nosti esiin ”Idän Kysymyksen” Ottomaani Imperiumin heikkenemisen jälkiseurausten hoitamisesta, johon useat osapuolet ovat yrittäneet vastata omaksi hyödykseen aina siitä lähtien. Ensimmäinen aikakausi päättyi ensimmäisen maailmansodan kanssa Ottomaani Imperiumin kuolemaan, Turkin Tasavallan nousuun ja sotasaaliin jakamiseen Euroopan voittajien kesken. Mitä seurasi oli kolonialistinen hallinto, jota Ranska ja Yhdistyneet Kuningaskunnat hallitsi. Tämä toinen aikakausi päättyi jostain neljä vuosikymmentä myöhemmin, kun toinen maailmansota oli tyhjentänyt eurooppalaisilta suurimman osan heidän voimavaroistaan, arabinationalismi oli noussut ja kaksi supervaltaa alkoivat raivokkaan kiistelyn. ”[Hän] joka hallitsee Lähi-Idää, hallitsee maailmaa; ja hänellä jolla on kiinnostus maailmasta, tulisi olla huolissaan Lähi-Idästä”, kirjoitti historioitsija Albert Hourani, joka näki oikein vuoden 1956 Suezin kriisin merkitsevän alueella kolonialistisen ajan loppua ja kylmän sodan alkua.¹

Koska näistä jakeista ei itsessään löydy minkäänlaista maantieteellistä viittausta Ranskaan, joku voisi tietysti väittää tällaisen tulkinnan olevan kaukaa haettava. Sellaista aluetta kuin Ranska ei kuitenkaan tunnettu vielä Danielin päivinä, puhumattakaan Englannista tai Amerikoista. Näky viittaa nimeltä vain sellaisiin kansoihin, jotka olivat tiedossa jo 500 -luvulla ennen ajanlaskun alkua Lähi-Idän kulttuureissa. Varhaisimmat maailmankartat ovat peräisin 500 -luvulta eKr. ja ja niissä Espanjan ja Ranskan kaltaiset alueet on tunnettu vain hämärästi (ja nämäkin vain Kreikan sivilisaatiossa). Brittein saaret löytyvät ensimmäistä kertaa – vaikkakin epäselvästi – vasta 200 -luvulta eKr. peräisin olevalta Eratosthenes Kyreneläisen maailmankartalta.² Tuohon aikaan Ranskaa asuttivat keltit, joista nykyiset ranskalaiset polveutuivat vain osittain. Heidän geeniperimästään paljon tulee myös germaanilta frankeilta.

Koska kansojen asuinalueet ja etniset luonteet muuttuvat ja sekoittuvat jatkuvasti kansainvaellusten seurauksena, on yksinkertaisempaa ettei profetia viittaa tuntemattomien kansakuntien kuten Ranskan nousuun etnisellä kriteerillä, vaan historiallisten viitteiden avulla. Näin ollen anglo-amerikkalaiseen maailmanvaltaan tai Venäjään ei neljän pedon näyssä viitata etnisin perustein vaan symbolisin. Danielin 11. luvussa näyn painopiste on Israelin Maan ja juutalaisten historiassa (Dan. 10:14), mutta samalla se kertoo myös pakanavaltojen kuin Persian ja Kreikan historian (Dan. 10:20-21). Näiden kansojen ja alueiden historia kuvataan tiivistetyssä muodossa Danielin päivistä Jeesuksen toiseen tulemukseen, jolloin ”*monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.*” (Dan. 12:2).

Tapahtumien yksityiskohdat vahvistaa, että tässä kuvataan todellakin Napoleonin sotien Lähi-Idän rintamaa toisen liittokunnan sodan (war of the second coalition) aikana ja sen myöhempää vaihetta 3. – 5. koalition aikana vuosina 1806 – 1809. Koska näyn painotus on Israelin Maassa, kaikki muut sotarintamat ja koalitiot jäivät toisarvoiseksi. Näyn painopisteen ollessa nyt Ranskassa, mihin jakeiden 4 – 5 viittaus ristiretkiin

1 <http://www.foreignaffairs.com/articles/62083/richard-n-haass/the-new-middle-east>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Early_world_maps

sen siirsi, on Pohjan kuningas tällöin Iso-Britannia, Ranskan pohjoinen naapuri. Juuri Iso-Britannia sai herruuden islamilaisesta kalifaatista ensimmäisen maailmansodan jälkeen, kuten jae 5 ennusti. NASB kääntää, ”who will gain ascendancy over him and obtain dominion; his domain will be a great dominion indeed.” Juuri sanaa *dominion* (herrsus-alue) Brittiläinen Imperiumi käytti sen merentakaisista siirtomaistaan aina 1600 -luvulta 1900 -luvulle. Sana *dominion*, jota myös KJV käyttää jakeessa 5, oli näiden autonomisten siirtomaiden virallinen nimitys.¹

”Ja vuosien kuluttua he tekevät keskenään liiton”. Tämä antaisi ymmärtää, että liitto tehdään vasta ensimmäisen maailmansodan jälkeen. Se voidaan kuitenkin kääntää myös muotoon ”vuosien lopussa”, ”vuosien rajoilla” tai ”vuosien väliajalla”. Kaksi ensimmäistä viittaisi jonkin määrittelemättömän ajanjakson loppuun tai kahden aikakauden väliselle rajalle. Koska Napoleonin sodat merkitsi rajamerkkiä varhaisen uuden ajan ja nykyajan välissä, voisi se tarkoittaa juuri tätä rajaa. Uskottavampi selitys löytyy käännöksestä ”vuosien väliajalla” – eli Etelän kuninkaan ja Pohjan kuninkaan nousun välimaastossa. Etelän kuninkaan voimistuminen viittasi vuosiin 622 – 1683. Pohjan kuninkaan voimistuminen taas vuosiin 1683 – 1918. Näiden välissä on 235 vuotta. Tämän ajanjakson väliaika tai sen keskikohta on vuosissa 1799 – 1802. Täsmälleen tuona aikana Britannia ja Ottomaani Imperiumi teki sotilasliiton karkottaakseen Napoleonin joukot Egyptistä ja Palestiinasta.²

Tämä oli osa suurempaa Napoleonin vastaista liittoa toisen liittokunnan sodan aikana, johon kuului mm. Venäjän keisarikunta, Pyhä saksalais-roomalainen keisarikunta, Portugali ja Malta. Silti ainoastaan Britannia ja Ottomaani Imperiumi oli vastustamassa Egyptin ja Palestiinan valtausta. Sotaan osallistui kaikkiaan 220 000 Ottomaani sotilasta, 30 000 brittisotilasta ja 40 000 vahvuinen ranskalaisjoukko. Vaikka profetia ei sano missä merkeissä tai mitä varten tämä liitto tehdään, sen johdanto Dan. 10:14:sta edellyttää että tapahtuman olisi jollain tavoin oltava yhteydessä juutalaisten ja Israelin Maan historiaan. Vuosien 1799 – 1802 tapahtumat merkitsi Lähi-Idässä seuraavaa käännekohtaa Bysantti-Sassanidi sodan, arabivallan, ristiretkien ja turkkilaisvallan jälkeen ja jätti pysyvän jäljen alueen historiaan. Koska kaikkiin edellä mainittuihin viitataan jo jakeissa 2 – 5, tällöin Napoleonin sodat jäivät hyvin luonnolliseksi vaihtoehdoksi jakeiden 6 – 8 tapahtumille.

Todellakin, jopa sotien ajankohta ennustetaan, kun näky kertoo tämän liiton tapahtuvan ”vuosien välissä”. ”Ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjan kuninkaan tykö saadakseen aikaan sopimuksen.” Tässä ”Etelän kuninkaan tytär” tarkoittaa arabivallan tyttärtä eli turkkilaisvaltaa (Ottomaani kalifaattia). Vaikka Osmannien valtaan viitataan itsessään jo Etelän kuninkaan, tässä sen identiteetti tarkennetaan alkuperäisen Etelän kuninkaan eli arabivallan tyttäreksi. Raamatusta löytyy useita kohtia, joissa kansakuntia kutsutaan tyttäriksi. Esim. Matt. 21:5 sanoo: ”Sanokaa **tytär Siionille**: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla.'” Jes. 47:1 sanoo: ”Astu alas ja istu tomuun, sinä neitsyt, **tytär Baabel**, istu maahan, valtaistuinta vailla, sinä **Kaldean tytär**; sillä ei sinua enää kutsuta hempeäksi ja hekumalliseksi.” Aivan kuin Uus-Babylonia oli Kaldean tytär, oli Ottomaani Imperiumi arabivallan tytär. Tyttären

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Dominion>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/French_campaign_in_Egypt_and_Syria

meneminen Pohjan kuninkaan tykö sopimuksen aikaansaamiseksi merkitsee idean kumppanuudesta tulevan Turkin valtakunnalta eikä Englannilta.

Virginia A. Haksan kertoo kirjassaan *Ottoman Wars 1700 – 1870, An Empire Besieged*, että kun uudistusmielinen ja lännen kulttuurille avoin sulttaani Selim III (1789 – 1807) lähetti suurlähettiläs Ebubekir Ratibin tutkimaan Euroopan poliittista ja sotilaallista järjestelmää Wieniin, suurlähettiläs Ratib palasi Konstantinopoliin mukanaan 500 sivua käsin kirjoitettua tekstiä. Selim III oli niin vaikuttunut lukemastaan, että hän määräsi Ottomaanien ensimmäisen pysyvän suurlähetystön perustamisen Lontooseen. Lontoon ensimmäinen suurlähettiläs oli Yosuf Agah Efendi, jonka pääsihteeri Mahmud Raif kirjoitti raportin vuosistaan Lontoossa 1793 – 97. Vuosi myöhemmin Napoleon valloitti Egyptin, mikä sai maat tekemään sotilasliiton Ranskaa vastaan. On selvää ettei aloitteen takana ei ollut vain sulttaanin halu oppia englantia tai teen juontia, vaan sillä oli vakava sotilaallis-poliittinen päämäärä. Haksan toteaaakin, ”Britannian rikkaus ja valta, ja mahdollisuus tuelle Ranskaa ja Venäjää vastaan, on täytynyt vaikuttaa Selim III:een.”¹

”Mutta häneltä menee hänen käsivartensa voima; eikä pysy Pohjan kuningas, ei hänen käsivartensa. Ja tytär itse annetaan alttiiksi ja ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan auttoi.” Sekavasta teksti vyyhdistä huolimatta ”hänen (naispuolisesta) käsivartensa voima” tarkoittaa yksinkertaisesti Etelän kuninkaan tyttären eli turkkilaisvallan sotilaallista valtaa. Sana ”käsivarsi” on zeroa, joka voi merkitä kansakunnan sotilaallista tai poliittista valtaa.² Tulkinta tulee selväksi sanan käytöstä jakeen 15 kohdalla: ”Ja Pohjan kuningas hyökkää ja luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Eivät kestä Etelän käsivarret [so. sotilasmahti] ei sen valioväki, ei ole sillä voimaa seisoa vastaan.” Ottomaanien ja Britannian sotilaallinen valta-asema ei siis tule säilymään. (NASB: *But she will not retain her position of power, nor will he remain with his power*). Sen sijaan tytär tai Turkki annetaan alttiiksi (sotilaalliseen miehitykseen) yhdessä muiden tässä mainittujen kanssa.

”Ne, jotka olivat hänet tuoneet”. Kaikkein kirjaimellisin käänös olisi ne, jotka toivat hänen sisään (tai tulivat sisään). Strong’s Exhaustive Concordance antaa sanalla seuraavat merkitykset: kestää, uskoutua, saavuttaa, olla, kohdata, *piirittää*, tuoda esiin, sisään.³ Tämä voidaan siis kääntää, *ne, jotka piirittivät häntä*. ”Maat, jotka piiritti Turkin valtaa olivat sen pohjoiset viholliset, Hapsburgien dynastian hallitsema Itävalta (Pyhä saksalais-roomalainen keisarikunta) ja Venäjä. ”Ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan auttoi” ts. ”hän, joka vahvisti häntä noina aikoina” (KJV). Ottomaanien Turkin isä tai ”hän, joka siitti hänet” (NASB) saattaa viitata joko arabeihin tai Osmannien dynastiaan, joka antoi syntymän Turkin Imperiumille. Ottomaanien vahvistaja oli tietysti Iso-Britannia, joka vahvisti Turkin armeijaa toisessa liittokunnan sodassa.

Kokonaiskuva olisi siten seuraava: Selim III:n liittoaloitteesta huolimatta Turkki ei tule säilyttämään sen kansallista koskemattomuuttaan tai sotilaallista valta-asemaa. Sen sijaan se altistetaan sotilaalliseen miehitykseen yhdessä häntä piirittäneen Venäjän ja Itävallan kanssa samalla kun Ottomaani-dynastia ajetaan sotaan sen tukijan Iso-

1 Virginia A. Haksan: *Ottoman Wars 1700 – 1870, An Empire Besieged* (Pearson 2007), sivut 225 – 226.

2 <http://biblehub.com/hebrew/2220.htm>

3 <http://biblehub.com/hebrew/935.htm>

Britannian kanssa. Kaikki edellä kuvatusta sopii Selim III:n Lontoon suurlähetystön perustamista seuranneisiin tapahtumiin. Vuonna 1798 Napoleonin Ranska – maa mistä profetia katsoo etelään ja pohjoiseen – miehitti Egyptin ja vuosi myöhemmin hän eteni myös Palestiinaan onnistumatta kuitenkaan Akkon tai Jerusalemin haltuunotossa. Turkin armeijan ”käsivarret” eivät kestäneet Napoleonin sotajoukkojen edessä, eikä myöskään brittien ylivoimainen laivasto kyennyt estämään Napoleonin etenemistä Lähi-Itään. Hänen toimensa eivät olleet suunnattu niinkään Turkkiä kuin Britanniaa vastaan, koska Lähi-Idän sotaretken lopullinen tavoite oli Brittiläisen Intian haltuunotto, joka olisi ollut ratkaiseva strateginen askel Britannian taloudellisen vallan kukistamiseksi.

Ottomaanien valtakunta annettiin alttiiksi sotilaalliseen miehitykseen ja sitä hallinnut dynastia joutui sotaan yhdessä tukijansa Britannian ja piirittäjiensä Itävallan ja Venäjän kanssa, jotka taistelivat myös Napoleonin pykimyksiä vastaan Euroopan Yhdysvaltojen perustamiseksi (Ranskan johtama Euroopan Unioni oli Napoleonin toimien lopullinen päämäärä¹). Jakeet 7 ja 8 jatkaa, ”Sitten hänen juurtensa vesoista nousee eräs hänen sijaansa ja tulee sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjan kuninkaan linnoitukseen ja tekee heille mielensä mukaan ja on väkevä. Myöskin heidän jumalansa ja valetut kuvansa ja kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat hän vie saaliinansa Egyptiin; sitten hän muutamia vuosia pysyy Pohjan kuninkaasta erillään.” Walvoordin mukaan tämän alkuperäistä täyttymystä todisti Ptolemaiios III Euergetesin nousu Egyptin faaraoksi (246 – 221 eKr.) ”hänen [naispuolisesta] juurtensa vesoista” eli Bereniken dynastian jälkeläisistä.

Tämä vesa oli Bereniken veli Ptolemaiios III, Ptolemaiios II Filadelfosin seuraaja (nousee eräs hänen sijaansa) ja dynastian kolmas hallitsija, joka hyökkäsi Syyriaan 246 eKr. kostakseen hänen sisarensa ja tämän vastasyntyneen lapsen murhan. Historia tuntee tämän kolmantena syyrialaissotana (246 – 241 eKr.), jossa Ptolemaiios III miehitti hetkellisesti Antiokian ja saavutti jopa Babylonin (tulee Pohjan kuninkaan linnoitukseen asti). Sen seurauksena Ptolemaioksen kuningaskunta saavutti sen valtansa kliimaksin.² Hieronymus (347 – 420) kertoi Danielin kirjan selitysteoksessaan, että kun Ptolemaiios III kuuli Egyptissä kytevästä kapinasta, ”hän hävitti Seleukoksen [Seleukos II Kallinikoksen] kuningaskuntaa ja vei neljänkymmentuhannen hopea talentin sotasaaliin, ja myös kaksi ja puoli tuatta kallisarvoista astiaa ja jumalankuvaa. Niiden joukossa oli samat kuvat, jotka Kambyses II [Kyyros Suuren seuraaja] oli tuonut Persiaan aikana jolloin hän valloitti Egyptin.”³

Näiden kahden jakeen toinen täyttymys viittaa Napoleonin Egyptin valloitusta seuranneeseen tapahtumaan. Tämä tapahtuma oli Egyptin kuvernöörin Muhammad Ali Paššan nousu, joka perusti Turkin sulttaanista riippumattoman dynastian vaikka Egypti säilyikin nimellisesti Ottomaanien hallussa eikä Ali Pašša saanut kansainvälistä tunnustusta valtionsa legimiteetille. Tämä dynastia hallitsi aina vuoteen 1952 asti, jolloin arabinationalismin keulakuva Gamal Abdel Nasser kukisti brittien vasallikuningas Farukin sotilaallisessa vallankaappauksessa ja perusti Egyptin itsenäisen tasavallan. Tästä syystä Muhammad Alia on usein pidetty nykyisen Egyptin perustajana. Tämä joka nousee

1 http://www.napoleon-series.org/research/napoleon/c_unification.html

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Ptolemy_III_Euergetes#War_with_Seleucids

3 <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

”hänen juurtensa vesoista” ei ole Selim III:n sijalle noussut Mustafa IV (1807 – 1808), joka kaappasi hänen serkkunsa valtaistuimen vanhoillisten Janitsaarien avulla, jotka eivät hyväksyneet Selim III:n uudistusmielistä, länteen turvautuvaa politiikkaa.¹

Vaikka tämä vallankaappaus tapahtui samaan aikaan, kun Turkki oli sodassa Venäjää ja Britanniaa vastaan² (”tulee sotajoukkoa vastaan”), jae 8 osoittaa selvästi, ettei tämä hallitsija tule nousemaan Konstantinopolista vaan Egyptistä (”vie saaliinansa Egyptiin”). Edelleen, ilmaisu ”hänen [Etelän kuninkaan tyttären] juurtensa vesoista” viittaa tämän Egyptin hallitsijan nousevan Ottomaani Imperiumin ”juurien vesoista”, mikä voitaisiin kääntää ”hänen kansojensa jälkäsistä”. KJV kääntää, ”out of a branch of her roots” (hänen juurtensa haaroista). Sana roots (hepr. shores) on tässä monikossa ja se voi merkitä sukupuuta, sukukuntaa tai kansanjuurta.³ Muhammad Ali Paššan syntyi albanialaiseen perheeseen Kreikan Makedoniassa, joka kuului tuolloin yhä Turkin valtakuntaan (huomioi näyn yhteys Kreikkaan jakeissa 2 – 5). Napoleonin joukkojen perääntymisen jälkeen 1801, hänet lähetettiin valloittamaan Egypti takaisin sulttaanin valvontaan, mutta kaappasikin vallan itselleen. Muhammad Ali kiteytti tavoitteensa:

Olen hyvin tietoinen, että (Ottomaani) Imperiumi kulkee päivittäin kohti tuhoaan... Sen perustuksille tulen rakentamaan valtavan kuningaskunnan Eufraatiin ja Tigrikseen asti.⁴

Tämä Egyptin isänäkin tunnettu hahmo⁵ on se, jonka näky sanoo nousevan Selim III:n tai turkkilaisvallan itsensä sijalle Egyptissä. Se on Ali Pašša, joka ”tulee sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjan kuninkaan linnoitukseen ja tekee heille mielensä mukaan ja on väkevä. Myöskin heidän jumalansa ja valetut kuvansa ja kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat hän vie saaliinansa Egyptiin.” Jakeessa mainittu sota puhuu vuosien 1807 – 1809 anglo-turkkilaisesta sodasta, joka alkoi Venäjän kääntymisellä Turkkiä vastaan vuosina 1805 – 06. Kun Selim III kääntyi Napoleonin puolelle ja julisti sodan Venäjää vastaan, joka oli brittien liittolainen, tämä yllytti Britannian käynnistämään uuden hyökkäyksen Lähi-Itään. Vara-amiraali John Thomas Duckworthin komentama laivasto aloitti Dardanellien Operaation helmikuussa 1807. (Dardanellit on Euroopan ja Aasian toisistaan erottava kapea salmi, joka johtaa Mustanmeren ja Aigeianmeren yhdistävään Marmaranmereen. Bysantin ja Ottomaanien vallan aikana se oli Konstantinopolin tärkeä suojavyöhyke).

Amiraali Duckworthin määräyksenä oli Konstantinopolin pommittaminen, mutta joutui perääntymään vain pulentoista viikon jälkeen kohdatessaan raskaita tappioita. Tämän lyhen operaation aikana 42 brittisotilasta kuoli, 235 haavottui ja 4 katosi. Yhtä uskaliasta yritystä Ottomaani vallan sydämen seivästämiseksi ei toistettu ennen Gallipolin kuuluisaa taistelua ensimmäisessä maailmansodassa, johon palaamme hieman myöhemmin. Palattuaan Dardanellien salmelta Välimereen 3. maaliskuuta 1807, brittien Kuninkaallinen laivasto ja maavoimat valloitti Alexandrian kaksi viikkoa myöhemmin. On

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Ottoman_coups_of_1807%E2%80%931808

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Anglo-Turkish_War_\(1807%E2%80%931809\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Anglo-Turkish_War_(1807%E2%80%931809))

3 <http://biblehub.com/hebrew/8328.htm>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Muhammad_Ali_of_Egypt#Early_life

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Muhammad_Ali_of_Egypt#Historical_debate

merkittävää, että se oli juuri Alexandria, jonka Aleksanteri Suuri perusti vuonna 331 eKr. ja johon Ptolemaioksen hallitsijasuku asetti kuningaskuntansa pääkaupungin.¹ Profetia ei edellytä, että Ali Pašša hyökkäisi Yhdistyneeseen Kuningaskuntaan, sillä näyn mukaan hän tulee sotajoukkoa vastaan. Eli Pohjan kuningas on hyökkäävä osapuoli, jonka Egyptin hallitsija onnistuu karkottamaan päästyään ”Pohjan kuninkaan linnoitukseen”.

Tämä viittaa brittien tukikohtaan Alexandriassa ja Rosettassa, jonka he ottivat hieman myöhemmin turvatakseen varustusten toimituksen Alexandriaan. Estääkseen brittien etenemisen kohti Egyptin pääkaupunkia Kairoa, Ali Paššan sotilaat lähestyi brittijoukkoja etelästä ja otti haltuunsa nämä kaksi kaupunkia, mikä lopulta pakotti britit vetäytymään Sisiliaan syyskuun 25. päivään mennessä. Wikipedian mukaan britit ”taistelivat pitkittyneen taistelun viidentoista päivän ajan ylivoimaista turkkilaisjoukkoa vastaan, mukaanlukien kaupungin kolmentoista päivän tykistökeskityksen ilman vaikutusta.” Taisteluiden päättyessä Britannia oli menettänyt yli 900 miestä, joiden päät Muhammad Ali Pašša oli asettanut seipäiden varteen Kairossa havainnollistaakseen hänen sotajoukkonsa päihittäneen maailman mahtavimman armeijan. Juuri tähän viittaa kuvaus ”tekee heille mielensä mukaan ja on väkevä. Myöskin heidän jumalansa ja valetut kuvansa ja kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat hän vie saaliinansa Egyptiin.”

Nämä ”astiat” voidaan kääntää myös sotavarastoksi,² jonka Ali Pašša sai sodan jälkeen haltuunsa yhdessä jumalien ja valettujen kuvien ja hopean ja kullan kanssa, mikä saattaa viitata sotilasansiomitalleihin, joita alettiin käyttää ensimmäistä kertaa juuri Napoleonin sotien aikana. Jakeen 8 mukaan Etelän kuningas pysyisi Pohjan kuninkaasta vähän aikaa erillään, mutta uusi hyökkäys seuraisi muutamia vuosia myöhemmin:

Tämä hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan, mutta palajaa takaisin maahansa (Dan. 11:9)

Kuningas Jaakko kääntää tämän virheellisesti: ”So the king of the south shall come into his kingdom, and shall return into his own land.” Walvoord kuitenkin täsmentää:

Jae 9, kuten se on käännetty Kuningas Jaakon Versiossa, näyttää vihjaavan että etelän kuningas palaa hänen omaan maahansa. Parempi käänös kuitenkin antaisi ymmärtää, että hän, Seleukos II Kallinikos, on kohde verbille *shall come into his kingdom* ja viittaa tosiasiaan, että Seleukos useita vuosia Egyptin hyökkäystä myöhemmin kykeni järjestämään vastahyökkäyksen Egyptiin noin 240 eKr. Seleukos kuitenkin lyötiin täysin ja pakotettiin palaamaan ”takaisin maahansa”.³

Tämän myöhempi täyttymys tarkoittaa Britannian Kuninkaallisen laivaston johtamaa kansainvälistä liittoumaa Ottomaani Imperiumia vastaan Navarinon taistelussa vuonna 1827 osana Kreikan vapaussotaa (1821 – 1829). Tämä taistelu, joka oli viimeinen yksin purjealuksilla käyty suuri laivastotaistelu, johti Kreikan itsenäistymiseen vuonna 1832.⁴ Se merkisi Kreikan uudelleensyntymää vuosisatoja Bysantin keisarikunnan sortumisen jälkeen 1453. Näin ollen jae 9 ennustaa Kreikan historian seuraavan vaiheen, joka seurasi

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Ptolemaic_Kingdom

2 <http://biblehub.com/hebrew/3627.htm>

3 <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Navarino

jakeissa 4 – 5 ennustettua Bysantin kukistumista. Näiden tapahtumien yhteys Kreikan historiaan vahvistaa sen, että jae 9 ennustaa todellakin Kreikan vapaussodan kulminaation Navarinon taistelussa. Tämä oli toinen kerta, kun Turkin ja Britannian sotavoimat otti yhteen vuoden 1807 jälkeen (tätä ennen maat eivät olleet sotineet vielä keskenään) ja viimeinen ennen ensimmäistä maailmansotaa¹, jota profetia tarkastelee seuraavaksi.

George-Philip-Reinaglen maalaus Navarinon taistelusta, joka on ennustettu Dan. 11:9:ssä.²

Vuosina 1839 – 41 Egyptin Ali Paššan ja turkkilaisjoukkojen välillä käytiin toinen Egypti-Turkki sota, johon Britannia sekaantui kun tämä oli valloittanut sen entiseltä isännältään Levantin ja huomattavan osan Arabian niemimaasta. Britannin laivasto lähestyi tällöin Aleksandriaa ja Akkoa ja pakotti Muhammad Alin vetäytymään Syyriasta Egyptiin.³ Tämä tapahtuma tunnetaan vuoden 1840 itämaisena kriisinä ja se lisäsi yhä entisestään maailmanpolitiikan mielenkiinnon siirtymistä Israelin ja Juudean historialliselle alueelle. Euroopan suurvallat eivät halunneet todistaa ”Euroopan sairaan miehen” kuolemaa, koska pelkäsivät sen kansainvälisiä jälkiseurauksia ja uhkaa, minkä se muodosti ”vallan tasapainoon.” Israelin Maa näytteli keskeistä roolia jälleen Krimin sodassa (1853 – 1856), mikä sai alkunsa Ranskan ja Venäjän kiistoista Palestiinan pyhien alueiden turvaamisesta, mutta mikä toimi vain tekosyynä suurvaltojen imperialistisen vallan kasvattamiseksi.

Britannia liittyi Krimin sodassa Ranskan puolelle, koska pelkäsi Venäjän vaikutusvallan kasvua Välimerellä. Lopulta se anasti itselleen Kyproksen vuonna 1878 ja Egyptin 1882. Yhdessäkään edellä mainituista sodista Britannia ei ollut sodassa Turkin (Etelän kuninkaan) armeijan kanssa. Toisessa Egypti-Turkki sodassa se taisteli Turkin liittolaisena samoin kuin Krimin sodassa, joka merkitsi ensimmäistä takaiskua vallan tasapainoon, jonka olisi pitänyt turvata Napoleonin sotien jälkeisen rauhan säilyminen. Myöskään vuoden 1882 anglo-egyptiläisessä sodassa, brittien vastujana ei ollut enää Etelän kuningas vaan Arabi Paššan johtamat arabijoukot. Koska Persian ja Kreikan lisäksi

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Outline_of_war#History_of_war

2 http://commons.wikimedia.org/wiki/File:The_Battle_of_Navarino_20_October_1827.jpg

This file has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighboring rights.

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Oriental_Crisis_of_1840

näyn tulee painottua myös Israelin Maan ja juutalaisten historiaan, tulisi Kreikan vapaus-sodalla olla painoarvoa myös edellä mainittuihin. Tämän todistaa seuraava artikkeli:

Sodan aikana kymmeniä tuhansia Kreikan siviilejä tapettiin, jätettiin kuolemaan tai otettiin orjaksi. Useimmat kreikkalaiset Konstantinopolin kreikkalaisessa korttelissa teurastettiin. Suuria määriä kristittyjä pappismiehiä tapettiin myös, mukaanlukien Ekumeeninen Patriarkka Gregorius V. Joskus merkitty turkkilaisten liittolaisiksi Peloponnesosissa, Kreikan vallankumoukselliset teurastivat myös juutalaisia; tragedia voi olla enemmän sivuvaikutus turkkilaisten lahtaukselle Tripolisissa, missä oli viimeinen Ottomaani linnake etelässä johon juutalaiset pakeni taisteluita, kuin erityinen toimi juutalaisia vastaan sellaisenaan. Monet juutalaiset Kreikan ympärillä ja kaikkialla Euroopassa tuki Kreikan kapinaa, käyttäen heidän varojaan lainatakseen huomattavia määriä vastasyntyneelle Kreikan hallitukselle. Kreikan vallan-kumouksen menestys oli vuorostaan kiihottamassa orastavaa juutalaisen nationalismin heräämistä, jota myhemmin kutsuttiin Sionismiksi. Sen perustamista seuranneina vuosina uusi valtio veti puoleensa useita juutalaisia maahanmuuttajia Keski-Euroopasta ja Ottomaani Imperiumista...

Pitkän aikavälin historiallisessa perspektiivissä tämä kylvi siemenet Ottomaani Imperiumin romahtamiselle, huolimatta uuden Kreikan valtion köyhyydestä ja pienestä koosta. Ensimmäistä kertaa kristitty alamaiskansa oli saavuttanut riippumattomuuden Ottomaanien hallinnosta ja muodostanut täysin itsenäisen Euroopan tunnustaman valtion. Siinä kuin aikaisemmin vain isot kansakunnat (kuten Britannia ja Ranskan) oli katsottu kansallisen itsemääräämisoikeuden arvoiseksi Euroopan suurvaltojen taholta, Kreikan kapina laillisti idean pienistä etnisyyteen perustuvista kansallisvaltioista [kuten Suomi. Kirj. huom] ja rohkaisi kansallisia liikkeitä toisten Ottomaani Imperiumin alamaiskansojen joukossa. Serbit, bulgaarit, romanialaiset, armenialaiset kaikki seuraavaksi taistelivat ja voittivat heidän itsenäisyytensä. Kohta sen jälkeen kun sota päättyi, Venäjän alainen Puolan kansa, Kreikan voiton rohkaisemana, aloitti Marraskuun kansannousun, toivoen uudelleen-saavuttavan heidän itsenäisyytensä. Kansannousu kuitenkin epäonnistui ja Puolan itsenäisyys sai odottaa vuoteen 1918 asti.¹ Uudelleen muodostettu Kreikan valtio tulisi ponnahtauslaudaksi lisävalloituksille ja vuosisadan kuluessa osat Makedoniasta, Kreetasta, Epeirosista, monista Egeanmeren saarista ja muista kreikkaa puhuvista alueista yhdistyisi uuden Kreikan valtion kanssa.²

Historiaa on osattava lukea kokonaisvaltaisesti eikä toisistaan erillisinä tapahtumina siellä ja täällä. Historia ei ole nykyhetkellä merkityksetöntä menneen kaivelua. 1800-luvulla Euroopan kansat ja niiden johtajat viritti instrumenttinsa kuolinmessuun, joka esitettiin 1900-luvulla. Mutta 1900-luku oli vain alkusoittoa sille mitä on tulossa. Israelin kansallisen jälleensyntymisen siemeniä ei kylvetty vasta 1897, kun Theodor Herzl piti ensimmäisen sionisti kongressin Sveitsissä. Tosiasissa tämä alkoi jo vuosisata aiemmin Napoleonin hyökkäyksestä Egyptiin ja Palestiinaan. Jotkut historioitsijat pitävät Napoleonin sionismin isänä, koska ranskalainen uutislehti *Le Moniteur Universel* julkaisi toukokuussa 1799 uutisen, jonka mukaan hän kutsui ”Asian ja Afrikan kaikkia juutalaisia kokoontumaan hänen lippunsa alle muinaisen Jerusalemin uudelleen perustamiseksi.”³

Vaikka tämän julistuksen todellisista päämääristä kiistellään tutkijoiden keskuudessa, tosiasia on että se kiihotti monien juutalaisten kansallisia tunteita ja elvytti messiaanisen odotuksen. Todisteena tästä on 1700-luvun Itä-Euroopan merkittävän

1 Nämä Puolan itsenäisyys pyrkimykset kiihotti myös Stalinin ja Hitlerin nujertamaan ensimmäisessä maailmansodassa Venäjän ja Saksan määräysvallasta vapautuneen Puolan valtion syykuussa 1939 .

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Greek_War_of_Independence#Massacres

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Napoleon_and_the_Jews#Bonaparte.27s_proclamation_to_the_Jews_of_Africa_and_Asia

rabbin, Vilna Gaon messiaaninen liike, joka aloitti Napoleonin kutsun seuraamana aliyhan Israelin uudelleenperustamiseksi”¹ Yllä lainatun artikkelin mukaan nämä odotukset vain paisui Kreikan vapaussodan seurauksena 1830 -luvulla. Samoihin aikoihin syntyi myös kristillinen sionismi sellaisten miesten kuten John Nelsson Darbyn ja Alexander Keithin johdolla. Jo niin varhain kuin 1840, *The Times* raportoi Britannian hallituksen harkinneen juutalaisten kansallista entisöintiä Palestiinaan.² Tämä oli samaan aikaan, kun brittien Kuninkaallinen laivasto pommitti Palestiinaa Egyptin Ali Paššan Palestiinaan miehityksen lopettamiseksi. Krimin sotaan mennessä Lontoon juutalaislähetystyö seuran Anthony Ashley Cooper kirjoitti pääministeri George Hamilton-Gordonille patistaen juutalaisten kansalliskodin perustamiseen ainoana ratkaisuna alueen jännitteiden vakauttamiseksi.³

Lähi-Idän poliittinen epävakaus ei siis alkanut juutalaisvaltion perustamisesta 1948, vaan ulottuu tätä paljon kauemmaksi. 1800 -luvulla Ottomaani Imperiumin asteittainen heikkeneminen uskottiin olevan kurimus, joka vetää mukaansa Euroopan ja lopulta koko maailman uuteen sotaan, jonka rinnalla Napoleonin sodat näyttäisi vain pieneltä käsirysyltä. Näin todellakin tapahtui. Kreikan itsenäisyysota johti Balkanin muiden kristittyjen kansojen itsenäistymiseen ja sitä myötä Balkanin ruutitynnäriin, joka sytytti kipinän ensimmäiseen maailmansotaan, kun Itävalta-Unkarin kruununprinssi murhattiin serbialaisen terroristijärjestö ”Mustan Käden” kautta 28. kesäkuuta 1914. Juuri Balkanin alueen nationalismi ajoi Itävalta-Unkarin yhä vihamielisemmiksi Venäjää kohtaan, kun Venäjän vaikutusvalta kasvoi alueella panslavismin myötä. Samalla brittien ja venäläisten suuri peli Keski-Aasian hallinasta ja siihen liittynyt Egyptin haltuunotto 1882 ja tätä seurannut imperialistinen kilpailu Afrikassa (1900 -luvun alkuun mennessä Eurooppa hallitsi jo koko Afrikkaa) ja Lähi-Idässä, johti erilaisten liittoumien syntyyn.

Huomattava panos oli myös Saksan keisari Vilhemmin tavoitteilla muodostaa Berliini-Bagdad rautatie hankkeen kautta vahva liittosuhde Ottomaanien Turkin kanssa, mikä nähtiin uhlkaavan Britannian valtaa Intiassa. Kaiken kaikkiaan ensimmäiseen maailmansotaan johtaneet syyt olivat hyvin moniulotteisia eikä niitä ole mahdollista esittää kovin yksiselittäisesti. Mutta on selvää, että ”Euroopan sairaan miehen” hidas kuolema oli eräs ratkaisevimpia ärsykeitä taisteluiden syttymiseen 1914. Tätä sotaa on kuvattu näyn seuraavassa osuudessa jakeissa 10 – 19. Painottaakseen näiden jakeiden merkitystä profetalliseen kokonaisuuteen, Walvoord summaa:

Tämä tietysti oli vain alkua aaltoilevalla taistelulle kahden kansan välillä. Tämän tausta materiaalin sisällyttäminen johtaa tärkeään näkökohtaan, joka on profetian taakkana jakeissa 10-19—Syyrian nousu Egyptin ylitse ja Pyhän Maan palaaminen Syyrian haltuun. Tämä asettaa näyttämön Israelin vainoille Antiokhos Epifanesin alla, mikä on tämän profetian päähuoli jakeissa 21-35.⁴

Richard I:n jälkeen Pyhä Maa palasi Pohjan kuninkaan haltuun myös ensimmäisessä maailmansodassa. Siispä Sarajevon laukaukset kajahtelee jo seuraavassa jakeessa:

1 <http://www.avakesh.com/2008/12/the-vilna-gaons-messianic-role.html>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Christian_Zionism#Views_in_the_British_Empire

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Christian_Zionism#Secular_motivations

4 <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

Ja hänen poikansa varustautuvat ja kokoavat suuret sotavoimat. Ja hän hyökkää ja kuohuu ja tulvii, hän tulee toistamiseen ja tunkeutuu hänen linnoitukseensa asti (Dan. 11:10)

”Hänen poikansa” viittaa edellisessä jakeessa mainitun Pohjan kuninkaan poikiin. Tässä vaiheessa on selvää, ettei Pohjan kuninkaalla tarkoiteta vain Yhdistynyttä Kuningaskuntaa (jota KJV ja NASB kutsuu *kuningaskunnaksi* jakeissa 17, 20 ja 21), vaan myös sen yksilöllisiä monarkkeja. Tämä selviää jakeista 10, 20 ja 21, joissa profetia puhuu useista pohjoisen valtakunnan kuninkaista, jotka nousevat toistensa sijalle. Edelleen, vaikka sana ”kuningaskunta,” joka on tarkin käänös sanasta *malkuth* jakeissa 17, 20 ja 21,¹ käsitettäisiinkin symboliseksi viittaukseksi mihinkä tahansa valtakuntaan sen valtiomuodosta riippumatta, tekee viittaus Pohjan kuninkaan poikiin selväksi, että kyseessä olisi perinnöllinen monarkia eikä tasavalta tai jokin muu hallintoyhteisö. Tämän myös vahvistaa jakeen 24 profetia Antikristuksesta:

Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan lihaviimpiin seutuihin ja tekee, mitä eivät hänen isänsä eivätkä hänen isiensä isät olleet tehneet: ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelee omilleen; ja linnoituksia vastaan hän hankitsee juoniansa, säädettyyn aikaan asti.

Nämä Antikristusta edeltävät hallitsijat jakeissa 6 – 20, ovat siis hänen isäänsä ja isiensä isä. Hebrean sana *ab* voi tarkoittaa myös äidin tai isän puoleisia isoisiä tai esivanhempia.² Samoin ilmaisu ”pojat” (ben) jakeessa 10 sisältää sekä lapsenlapset että heidän jälkipolvensa.³ Parempi käänös olisikin, ”hänen jälkeläisensä varustautuvat ja kokoavat suuret sotavoimat...” Tässä puhutaan Yrjö III:n (George III) jälkeläisistä. Hän ei hallinnut enää Navarinon taistelun aikana 1827, mutta otan tässä vapauden liittää tämän häneen, koska hän hallitsi Napoleonin sotien aikana (j. 6 – 8) ollen siten ensimmäinen kuningas, jonka profetia huomioi pohjoisen hallitsijoista. Miksi Pohjan kuninkaan hallitsijoiden sarja alkaisi Yrjö III:sta? Koska hänen aikanaan Iso-Britannia tuli Euroopan johtavaksi valtioksi voitettuaan Ranskan seitsenvuotisessa sodassa 1763. Hänen valtakautensa käsittää vuodet 1760 – 1820, mikä teki hänestä pisimpään hallinneen Britannian monarkin, jonka on ylittänyt jälkeensä vain Viktoria (1837 – 1901) ja Elisabet II (1952 – ?).

Hänen aikansa merkitsi Daniel 7:4:n kolmatta täyttymystä, kun Yhdysvaltojen kotkan siivet reväistiin Englannin leijonasta sen itsenäisyysjulistuksessa 1776. Hänen jälkeläisiinsä kuuluu Britannian nykyisen kuningashuoneen edustajat. Navarinon taistelun aikana kruunun omisti Yrjö III:n poika Yrjö IV, mutta kuningassuku ei jatkanut hänen kauttaan vaan hänen veljentyttärensä Viktorian, joka tunnetaan myös ”Euroopan isoäitinä”, koska kaikki hänen yhdeksästä lapsestaan avioitui useisiin kuningasperheisiin ympäri manner-Eurooppaa, mukaanlukien Saksan Hohenzollernin ruhtinassukuun. Nämä ”pojat” ovat siten Englannin Yrjö V ja Saksan Vilhelm II – Yrjö III:n lapsenlapsen Viktorian lastenlapset. Heidän johtajuudellaan Brittiläinen Imperiumi ja Saksa varustautuivat ja kokosivat *suuret sotavoimat*. Yhteensä 8,8 miljoonan vahvuinen joukko taisteli vuosina 1914 – 18 Britannian ja sen siirtomaiden palveluksessa, kun Saksan armeijassa taisteli yli

1 <http://biblehub.com/hebrew/4438.htm>

2 <http://biblehub.com/hebrew/1.htm>

3 <http://biblehub.com/hebrew/1121.htm>

13 miljoonaa sotilasta.

Miksi profetia mainitsee vain Saksan ja Britannian vaikka sotaan liittyi paljon useampia kansakuntia, kuten Ranska ja Venäjä? Tähän on kaksi vastausta. Ensinnäkin, Saksa oli keskusvaltojen johtava voima samalla kun Iso-Britannia oli ympärysvaltojen. Toiseksi, ympärysvaltojen puolelta Ranskaan viitataan epäsuorasti näyn ”kompassin” sijaitessa Ranskassa. Yhdysvaltoja, joka liittyi sotaan vasta 1917, ja Venäjää on kuvattu jo neljän pedon näyssä luvussa seitsemän. Tsaarivaltion sortumista lokakuun vallankumouksessa 1917 ja sitä seurannutta vetäytymistä sodasta esitettiin karhun kääntymisenä toiselle kyljellensä ja oinaan korkeamman sarven puhkeamisena. Keskusvaltojen puolelta Hapsburgien dynastian hallussa ollut Itävalta-Unkari löytyy neljännen pedon toisesta täyttymyksestä, koska se oli seuraajavaltio Rooman kirkon kanssa keski- ja varhaisella uudella ajalla liittoutuneelle Pyhälle saksalais-roomalaiselle keisarikunnalle.

Ottomaani Imperiumiin, joka solmi sotilasliiton Saksan kanssa päivä sodan puhkeamisen jälkeen 2. elokuuta 1914¹, näky taas viittaa Etelän kuninkaana, johon Pohjan kuningas Yrjö V ”hyökkää ja kuohuu ja tulvii, hän tulee toistamiseen ja tunkeutuu hänen linnoitukseensa asti.” Tähän joku voisi protestoida, että Iso-Britanniassa Monarkki on vain seremoniallinen hahmo, joka ei johda hallitustaan tai vastaa sotien toteutuksesta tai niiden johtamisesta. Moni ei kuitenkaan tiedä, että Yhdistyneen Kuningaskunnan Monarkilla on täydet valtuudet hallita maataan. Ne sisältävät oikeuden sodan tai rauhan julistamiseen, pääministereiden erottamiseen tai nimittämiseen, sotien johtamiseen ym. Käytännössä näitä valtuuksia ei kuitenkaan käytetä erillään hallituksen päätöksistä tai ilman sen hyväksyntää. Monarkki ei voi toimia oman mielensä mukaan, vaan hänen on alistuttava pääministerin ja hallituksen päätöksiin.²

Monarkilla ei ole myöskään lupaa esittää poliittisia kannanottoja julkisuudessa vaan hänen tulee rajoittaa ne pääministerin kanssa käytävään viikottaiseen yksityis-keskusteluun (Tämän käytännön Prinssi Charles suunnittelee lakkauttavansa omalla hallintokaudellaan toteuttaakseen visionsa aktivisti-kuninkaan roolista). Itseasiassa ei ole kovinkaan paljoa merkitystä kuinka suuressa vastuussa Yrjö V oli sotastrategioiden suunnittelussa ja toteutuksessa. Virallisesti se on monarkki, joka on valtionpäämies, ei pääministeri. Se on myös Monarkki, joka on Britannian asevoimien ylipäällikkö, vaikka pääministerillä saattaa ollakin suurempi vastuu sodan johtamisesta. Wikipedin selittää:

Britannian Monarkki on ”asevoimien pää” ja ylipäällikkö. Pitkäaikainen perustuslaillinen käytäntö on kuitenkin määrännyt *de facto* toimeenpanevan auktoriteetin kuninkaallisen valtaoikeuden harjoituksessa pääministerille ja ulkoministerille, ja pääministeri (toimien hallituksen tuella) tekee avainpäätökset asevoimien käytöstä. Kuningatar säilyy kuitenkin armeijan ”perimmäisenä auktoriteettina” upseerien ja henkilöstön lausuesssa uskollisuutensa vain monarkille.³

Elisabeth II:n virallinen verkkosivu toteaa, että ”Monarkki on ainoa persoona, joka voi julistaa sodan”.⁴ Joten mikä ikinä olikaan Yrjö V:n rooli sotilaallisten päätösten

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Ottoman%E2%80%93German_Alliance

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Monarchy_of_the_United_Kingdom#Royal_Prerogative

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Commander-in-chief_of_the_British_Armed_Forces

4 <http://www.royal.gov.uk/MonarchUK/ArmedForces/QueenandtheArmedForces.aspx>

toteuttamisessa, sodan julistus Saksaa ja Ottomaani Imperiumia vastaan tuli häneltä ja maansa valtionpäämiehenä hän myös kantoi ylimmän vastuun kaikista toimeenpitäistä vaikka niiden ideointi olisikin perustunut pää- tai ulkoministerin kyhäämiin strategioihin. Näin ollen se on Yrjö V:n hallitus, joka ”hyökkää ja kuohuu ja tulvii, hän tulee toistamiseen ja tunkeutuu hänen linnoitukseensa asti.” Tämä kohta puhuu Gallipolin taistelusta, joka oli ensimmäisen maailmansodan kuuluisimpia ja tuhoisimpia taisteluja Ypresin, Marnen, Cambrainin, Sommen ja Verdunin taisteluiden ohella.¹ Sen organisoijana toimi Britannian silloinen meriministeri Winston Churchill, joka tuli myöhemmin kuuluisaksi hänen natsien vastaisesta taistelustaan toisessa maailmansodassa.

Kun sota länsirintamalla oli juuttunut asemasodaksi joulukuuhun 1914 mennessä, Churchill päätti iskeä suoraan Ottomaanien sydämeen, Konstantinopoliin, purjehtimalla Dardanellien salmen läpi kaupungin miehittämiseksi. Sen jälkeen kun Turkki olisi lyöty, Venäjä voisi keskittää sen kaikki voimavaransa Saksan nujertamiseen itärintamalla. Tämä uhkarohkea suunnitelma käynnistettiin 17. helmikuuta 1915. Ensialkuun Britannian merivoimat tunkeutui Dardanellien salmelle perässään Ranskan laivasto, mutta operaation muuttuessa liian vaaralliseksi, maajoukkojen maihinnousu Gallipoliin – salmen Euroopan puoleiseen niemimaahan – aloitettiin 25. huhtikuuta. Ilmaisua ”hyökkää ja kuohuu ja tulvii” kuvaa juuri Gallipolin maihinnousua. Dardanellien salmi ”tulvi,” kun Britannia ja sen liittolaiset Ranskassa, Intiassa, Uudessa-Seelannissa ja Australiassa aloitti uskaliaan maihinnousun. Ottomaanien vahvimmat linnakkeet oli asetettu Dardanellin ympärille turvaamaan valtakunnan pääkaupunkia. Eräs verkkosivu huomauttaa tästä:

Keltainen: Nykyinen Kreikka. Ellipsi: Dardanellien salmi. Vinoneliö: Bosporinsalmi ja Konstantinopoli (nykyinen Istanbul). Salmien välissä sijaitsee Marmaranmeri.²

Salmen sisäänkäyntiä vartioi neljä linnoitusta, kaksi kummallekin rannalle, massiivisten kivimuurien kanssa, jonka Ottomaani sulttaanit oli rakentanut 250 vuotta aikaisemmin huolissaan ei-toivottujen laivojen tulosta.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/World_War_I#Ground_warfare

2 <http://imgarcade.com/1/physical-map-of-greece-for-kids/> (muokattu)

Seitsemäntoista kilometriä kauempana salmea oli toinen sarja linnoituksia ja yksittäinen linja merimiinoja rannalta rannalle. Sitten salmella oli kolmas ja kaikkein vaikuttavin puolustuslinja. Ei vähempää kuin yksitoista linnaketta (viisi Euroopan puoleisella rannalla, kuusi Aasian puoleisella) vartioi meriväylää. Rantaviivaa hallitsi kaksi valtavaa valkoista linnaketta, jotka Ottomaanit rakensivat 1400 -luvulla. Kaikissa näissä oli yli 100 raskasta – ja keskikaliiperin asetta asetettuna salmea myöten, mutta vain neljässatoista niistä oli nykyaikaiset pitkänkantaman aseet.¹

Kun Britannian ja Ranskan 16 taistelualusta, mukaanlukien Kuninkaallisen laivaston ylpeys *Queen Elizabeth*, saapui salmelle 18. maaliskuuta, ne alkoivat pommittaa kahta jättimäistä linnoitusta nimeltä Çimenlik and Kilitbahir, joista jälkimmäinen rakennettiin jo Konstantinopolin turkkilaisvalloituksen aikana 1452 ja joka tunnetaan myös ”Meren Lukkona”.² Tästä syystä profetia sanoo ”*tunkeutuu hänen linnoitukseensa asti.*” Hyökkääjät eivät kuitenkaan olleet varautuneet turkkilaisten ylitsepääsemättömiin merimiinoihin, joihin enemmistö brittien ja ranskalaisten laivoista upposi estäen Dardanellien ylityksen. Profetia jatkuu:

Silloin Etelän kuningas kiukustuu ja lähtee sotimaan häntä vastaan, Pohjan kuningasta vastaan. Tämä nostattaa suuren joukon, mutta se joukko joutuu hänen valtaansa. Ja kun se joukko on raivattu pois, paisuu hänen sydämensä. Hän kaataa kymmeniä tuhansia, mutta ei ole kyllin vahva. (Dan. 11:11-12)

Tämä kuvaa Ottomaanien sitkeää vastarintaa, mikä johti sen voittoon ympärysvalloista tammikuuhun 1916 mennessä. Britannia ja sen liittolaiset joutuivat perääntymään 8. tammikuuta sen jälkeen kun kymmeniä tuhansia sotilaita oli kaatunut, mikä pakotti Churchillin eroamaan virastaan meriministerinä (eng. First Lord of the Admiralty).³ Osa englanninkielisistä raamatunkäännöksistä, kuten New International Version, New Living Translation, kääntää tämän niin, että Etelän kuningas kaataisi vain ”joitakin tuhansia”, mutta sekä KJV että NASB kääntää tämän oikein: ”kymmeniätuhansia.” Tämä osoittaa, että kyseessä olisi, kuten Jakeet 10 – 13 kertoo, hyvin mittava sotilasoperaatio. Yhden taistelun aikana kymmenientuhansien ihmishengen vaatineet sodat oli klassisella aikakaudella vielä melko harvinaisia. Rafian taistelussa, johon tämä kohta alunperin viittasi, kaatui vain kymmenentuhatta Antiokhos Suuren sotilasta⁴ – ei kymmeniätuhansia.

Gallipolin taistelussa palveli satojentuhansien brittiläisarmeija ja kaatuneiden määrä ympärysvaltojen puolelta oli noin 180 000 miestä (pelkästään Iso-Britanniasta 34 tuhatta kuollutta, 78,5 tuhatta kaatunutta ja seitsemän ja puoli tuhatta sotavankia). Ranskalaisten puolelta kuoli vajaa 10 tuhatta ja Britannian alusmaiden puolelta vajaa 13 tuhatta, mikä jo sinällään kertoo operaation olleen Yhdistyneen Kuningaskunnan eli Pohjan kuninkaan johtama.⁵ Nämä luvut eivät yksinään todista Dan. 11:10 – 12:sta käsittelevän Gallipolin taistelua, mutta tapahtumien maantieteellinen sijainti todistaa Dardanellien salmi ja koko Marmaranmerta ympäröivä alue on mainittu Etelän kuninkaan sydänmaana Jakeessa 18, kuten havainnoimme hieman myöhemmin. Ylipäätäänsä

1 http://www.gallipoli.com.tr/silent_witnesses/kilitbahir_fortress.htm

2 <http://www.anzacsite.gov.au/2visiting/tdardanelles.html>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Gallipoli_Campaign#Political_effects

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Raphia#Battle

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Gallipoli_Campaign#Casualties

Gallipolin taistelulla oli historiallista painoarvoa, koska se oli Ottomaanien viimeinen sotilaallinen voitto ennen Imperiumin lopullista hajoamista ympärysvaltojen käsissä sodan päättyessä marraskuussa 1918.

Tästä syystä profetia sanoo, ”Hän kaataa kymmeniä tuhansia, *mutta ei ole kyllin vahva.*” Se on: ei ole kyllin vahva saadakseen lopullista voittoa ja selvitäkseen sodasta vahingoittumattomana. Uudessa-Seelannissa ja Australissa Gallipolin taisteluun viitataan ”tulikasteena”, koska se avusti näiden kansojen kansallisen identiteetin muodostumista itsenäisenä Britannian holhouksesta. Samoin taistelua pidetään yhtä suuressa arvossa Turkin kansan keskuudessa, koska se edesauttoi Mustafa Kemal Atatürkin esiinnousua.¹ Tämä Ottomaanien armeijan sotapäällikkö vastusti sodan jälkeen ympärysvaltojen kohtuuttomia aluevaatimuksia, mikä johti Turkin itsenäisyysotaan ja Turkin tasavallan syntyyn, jonka ensimmäiseksi presidentiksi Mustafa Atatürk nousi (hänet on mainittu Danielin näyn jakeessa 18). Seuraavat jakeet ennustaakin Palestiinan päätymisen brittien haltuun vuoden 1917 lopussa ja samaan aikaan esiintyneen Balfourin julistuksen, jossa Yrjö V:n hallitus lupasi edistää sionismin unelmaa Israelin juutalaisvaltion elvyttämisestä:

Pohjan kuningas nostattaa jälleen joukon, entistä suuremman, ja muutaman ajan, muutaman vuoden kuluttua hyökkää suurella sotavoimalla ja runsailla varustuksilla. Niinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan; ja sinun omasta kansastasi nousee väkivallan miehiä, että näky kävisi toteen, mutta he itse lankeavat. Ja Pohjan kuningas hyökkää ja luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Eivät kestä Etelän käsivarret, ei sen valioväki, ei ole sillä voimaa seisoa vastaan. Ja hän, joka hyökkää sitä vastaan, tekee, mitä tahtoo, eikä kukaan voi seisoa häntä vastaan. Hän asettuu Ihanaan maahan, ja hävitys tulee hänen kätensä kautta. (Dan. 11:13 – 16)

”Muutaman ajan, muutaman vuoden kuluttua” voitaisiin kääntää myös, ”määrätyn vuosiluvun lopussa” tai ”tietyn pituuden jälkeen”.² Määrätty aika voi yhtä hyvin olla kaksi vuotta kuin useampia vuosia. Se ei edellytä, että tapahtuma olisi useiden vuosien päässä edellisen jakeen tapahtumista. Määrättyjen vuosien loppu voi olla vain Jumalan säätämä aikataulu, jonka Hän on asettanut tälle tapahtumalla. Näyn esitäyttymyksessä tämä kuvasi Antiokhos III Suuren sotaa Ptolemaioksen sotilasjohtaja Scopasia vastaan 200 eKr. käydyssä Paniumin taistelussa, jossa hän valloitti Juudean Syyrialle juutalaisen armeijan avustuksella, kuten jakeet 14 ja 16 ennusti.³ Sekulaaritkin Raamatun selittäjät käsittävät, että ”Ihanalla maalla” näky viittaa Israelin Pyhään Maahan. Kuinka moni ei-juutalainen valtakunta on hallinnut tätä aluetta sen jälkeen kun Seleukidien Antiokhos Suuri valloitti sen 200 eKr?

Seleukidien ja brittien vallan välissä Palestiinaa on hallinnut Rooma (Bysantti mukaanlukien), Sassanidit, arabit, roomalaiskatoliset, turkkilaiset ja Napoleonin Ranska. Kuten olemme nähneet, kaikkiin edellämainittuihin on jo viitattu näyn jakeissa 2 – 12. Näin ollen Brittiläisen Imperiumin Palestiinan miehitys ensimmäisessä maailmansodassa jää ainoaksi vaihtoehdoksi jakeiden 13 – 16 tapahtumille. Tämä Pohjan kuninkaan toinen hyökkäys Ottomaani Imperiumia vastaan epäonnistuneen Gallipolin taistelun jälkeen,

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Gallipoli_Campaign#Legacy

2 <http://biblehub.com/text/daniel/11-13.htm>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Panium

kuvaa sotamarsalkka Edmund Allenbyn Palestiinan miehitystä loka-joulukuussa 1917, samaa aikaan kun Venäjän karhu kääntyi toiselle kyljellensä bolshevistisessä lokakuun vallankumouksessa. Vaikka Siinai oli jo vallattu vuoden alussa, brittiläinen Egyptiläisen retkikunnan yksikkö oli jumiutunut useaksi kuukaudeksi asemasotaan Gazan lähistölle. Hävittyään ensimmäisen ja toisen Gazan taistelun maalisi-huhtikuussa, yksikön johtoon määrättiin buurisodissa kunnostautunut marsalkka Allenby.

Saatuaan selvän käskyn pääministeri David Lloyd Georgelta ”ottaa Jerusalem ennen joulua”, Allenby johti hänen 100 000 miehen Egyptiläisen retkikunnan yksikkönsä Beersebaan, mikä lopetti kuukausia kestäneen pattitilanteen ja avasi oven Gazan miehitykselle Gazan kolmannessa taistelussa 7. marraskuuta 1917. Kaksi päivää Gazan haltuunoton jälkeen Britannian lehdistö julkaisi historiallisen kirjeen, jonka Yhdistyneen Kuningaskunnan ulkoministeri Arthur James Balfour oli kirjoittanut Paroni Rothschildille viikkoa aiemmin. Tämä kirje, mikä tuli tunnetuksi Balfourin julistuksena, antoi Brittiläisen Imperiumin siunauksen juutalaisvaltion perustamiselle Palestiinaan brittien avustamana. Kohta Balfourin julistuksen jälkeen britit etenivät kohti Pyhää Kaupunkia ja kolmen viikon taisteluiden jälkeen Jerusalem valloitettiin 9. joulukuuta täyttäen pääministerin toiveen Jerusalemin valtauksesta ennen joulua.¹

Monien nouseminen Etelän kuningasta vastaan toteutui sekä kansainvälisessä liittoumassa (Britannia, Ranska, Australia, Uusi-Seelanti ja Intia) Ottomaaneja vastaan että vuonna 1916 alkaneessa arabikapinassa, joka kylvi siemenet myöhempien vuosikymmenten arabinationalismille. Väkivallan miesten nouseminen Danielin omasta kansasta tarkoitti Zeev Jabotinskyn ja Josef Trumpeldorin perustamaa juutalais-legioonaa, joka tavoitteli Palestiinan vapautusta ja jonka Britannia laillisti elokuussa 1917. Tähän pataljoonaan liittyi noin 5000 juutalaista ympäri maailmaa (34 % Yhdysvalloista, 30 % Palestiinasta, 28 % Englannista, 6 % Kanadasta, yksi % Ottomaanien sotavangeista ja yksi % Argentiinasta).² Toisaalla sanotaan, että juutalaisia olisi taistellut brittien puolella jopa 50 000.³ ”*Ja Pohjan kuningas hyökkää ja luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Eivät kestä Etelän käsivarret, ei sen valioväki, ei ole sillä voimaa seisoa vastaan... Hän asettuu lhanaan maahan, ja hävitys tulee hänen kätensä kautta.*”

Tämä tarkoittaa joko Beerseban tai Jerusalemin valtausta. Ilmaisus ”hävitys tulee hänen kauttansa” on pelkkä kielikuva Pohjan kuninkaan ylivoimaisesta armeijasta. Valleissa tai juoksuhaudoissa käyty sodankäynti oli tyypillistä ensimmäisessä maailmansodassa varsinkin länsirintamalla, mutta myös Lähi-Idässä. Wikipedia huomauttaa:

Huhtikuusta lokakuuhun 1917 Ottomaanien ja Brittiläisen Imperiumin sotavoimat pitivät heidän puolustuslinjaansa Gazasta Beersebaan. Molemmat puolet rakensivat laajamittaisia vallituksia, jotka oli erityisen vahvoja siellä missä vallit lähes yhtyivät, Gazassa ja Beersebassa. Linjan keskellä, puolustus Atawinehissa, Sausage Ridgellä, Hareirassa ja Teiahassa, tuki toinen toisiaan. Ylhäältä katsoen ne näyttivät lähes litteältä tasangolta, ilman peitettä, tehden suoran hyökkäyksen lähes mahdottomaksi. Vallien linja muistutti länsirintaman valleja, paitsi etteivät ne olleet niin laajamittaisia, ja niillä oli avoin reunusta.⁴

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Edmund_Allenby,_1st_Viscount_Allenby#Egypt_and_Palestine

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_Legion#Official_formation

3 <http://www.jewishmuseum.org.uk/kingandcountry>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Sinai_and_Palestine_Campaign#Stalemate

Tämä varustettu kaupunki saattaa viitata Jerusalemin sijasta Beersebaan, sillä ”Beerseba oli erityisen vahvasti linnoitettu Ottomaanien sotavoimien taholta.” Wikipedian mukaan ”hyvin sijoitettu Ottomaanien puolustus luotti valleihin kaivautuneisiin Ottomaani sotilaisiin, jotka oli valmiita ottamaan minkä tahansa mahdollisuuden vastahyökkäykseen. Molemmat Gaza ja Beerseba oli käytännössä ympäröity linnoituksilla.”¹ Beerseban valtaus avasi oven Gazan ja Palestiinan miehitykseen, jonka johdosta Pohjan kuningas ”asettui lhanaan maahan”. Asettua viittaa Palestiinan pisempiaikaiseen miehitykseen, eikä muutaman vuoden pikavisiittiin, kuten Napoleonin armeijan kohdalla. Jerusalem säästy tykistön tuhoilta, sillä taistelu Jerusalemiin käytiin kaupungin ulkopuolella. Kun Allenby ratsasti Jerusalemiin ilman vastarintaa 11. joulukuuta, hän saapui kaupunkiin sen länsiportista vastakohtana idän Kultaiseen Porttiin, josta Jeesus saapui aasilla ratsastaen palmusunnuntaina 33 jKr., kuten Hes. 44:1-3 ennusti.

Hesekielelle kerrottiin: ”Niin Herra sanoi minulle: ”Tämä portti on oleva suljettuna: sitä ei saa avata, eikä kenkään saa käydä siitä sisälle, sillä Herra, Israelin Jumala, on käynyt siitä sisälle. Se on oleva suljettu.” On mielenkiintoista, että Ottomaanien sulttaani Suleiman Suuri (1520 – 1566) muurasi Kultaisen Portin umpeen vuonna 1541, kuten tämä jae täsmälleen ennusti.² Itäisen portin ollessa suljettuna Allenby saapui nyt länsiportista, mutta kunnioittaakseen kaupungin pyhää luonnetta maailman jokaiselle monoteistiselle uskonnolle, hän nousi satulansa selästä ja asteli kaupunkiin kävellen. Tämä oli jyrkkä vastakohta Saksan Keisari Vilhelm II:n röyhkeälle sisääntulolle vuonna 1898 hevosen selässä, jossa edes Kuningasten Kuningas ei saapunut Rauhan Kaupunkiin.³ Jeesuksen jälkeen ainoa henkilö, joka saapui Jerusalemiin Kultaisesta Portista oli Keisari Herakleios, joka kantoi mukanaan Hänen Aitoa Ristiään 21. maaliskuuta 630.⁴

Profeetallinen trilleri huipentuu jakeisiin 17 – 19 ennen uuden hallitsijan nousua, joka olisi viimeinen (miespuolinen) Monarkki ennen Pimeyden Ruhtinaan esiintuloa:

Ja nyt hän aikoo hyökätä valtakuntansa koko voimalla; mutta sopimus on hänellä mielessä, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa hänelle yhden tyttärästään, tälle turmioksi. Mutta siitä ei tule pysyväistä eikä ole hänelle etua. Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa valtaansa monet. Mutta eräs sotapäällikkö tekee hänen herjauksistaan lopun ja kostaa hänelle hänen herjauksensa. Silloin hän kääntyy oman maansa linnoituksiin, mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole.

Nämä kolme jaetta ei kuvaa niinkään tapahtumia jotka seurasivat toinen toistaan, kuin tapahtumia jotka seurasivat ensimmäisen maailmansodan Lähi-Idän rintaman päättäneitä Mudrosin aselepoa, joka solmittiin vajaa vuosi Balfourin julistuksen jälkeen 30. lokakuuta 1918. Kun Jerusalem oli vallattu 9. joulukuuta 1917, monet brittiläiset uutislehdet hehkutti voittoa viimeisenä ristiretkenä ja Allenbya Rikhard Leijonanmielen veroisena sotilasjohtajana.⁵ Seuraavana kuukausina hänen sotilaallinen yksikkönsä

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Southern_Palestine_Offensive#Gaza-Beersheba_line

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Golden_Gate_\(Jerusalem\)#The_sealing_of_the_gate](http://en.wikipedia.org/wiki/Golden_Gate_(Jerusalem)#The_sealing_of_the_gate)

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Edmund_Allenby,_1st_Viscount_Allenby#Honouring_Jerusalem_on_foot

4 Walter Emil Kaegi: Heraclius, Emperor of Byzantium (Cambridge, 2003), sivu 300.

5 <http://www.jstor.org/discover/10.2307/261132?uid=3737976&uid=2&uid=4&sid=21104161218791>

kiipesi yhä syvemmälle pohjoiseen, kunnes ratkaiseva voitto tuli Megiddon taistelussa 21. syyskuuta, jonka johdosta Allenby saattoi kaapata Damaskoksen ja Aleppon lokakuun alussa. Megiddo on tietysti translitteroitu nimi alueelle, jonka tunnemme paremmin nimellä Harmageddon.¹ Johanneksen ilmestyksen mukaan tällä alueella huipentuisi myös viimeinen suuri taistelu Hyvän ja Pahan välillä, joka vie mukanaan kolmasosan ihmiskunnasta helvetin ikuisen kadotukseen (Ilm. 9:13 – 18, 16:12 – 16).

”Ja nyt hän aikoo hyökätä valtakuntansa koko voimalla; mutta sopimus on hänellä mielessä, ja hän saa sen aikaan.” Megiddon taistelun voitettuaan Britannia ja sen liittolaiset oli sellaisessa etulyönti asemassa, että se olisi voinut hyökätä Turkin sisämaahan Vähä-Aasiassa ”valtakuntansa koko voimalla”, mutta Ottomaanien hallitus myöntyi rauhansopimukseen muutama päivä Aleppon kaatumisen jälkeen. Tässä jakeessa mainittu sopimus oli Mudrosin aselepo – yksitoista päivää myöhemmin, 11. 11. kello 11 Saksan joukot antautui länsirinta-malla, mikä päätti ensimmäisen maailmasodan. *”Hän antaa hänelle yhden tyttäristään, tälle turmioksi. Mutta siitä ei tule pysyvää eikä ole hänelle etua.”* Näyn esitayttymyksessä tämä viittasi Antiokhos III:n tyttären Kleopatra I:n ja Ptolemaios V:n avioliittoon osana Syyrian ja Egyptin tekemää rauhanliittoa. Paniumin taistelun jälkeen, missä Juudea liitettiin Seleukidien kuningaskuntaan (j. 16), Antiokhos III yritti ulottaa valtansa myös Ptolemaioksen hoviin hänen tyttärensä kautta, jota hän toivoi manipuloivansa omaksi edukseen.

Kleopatra I kuitenkin tuki hänen aviomiestänsä Ptolemaios V:tä eikä ollut uskollinen isänsä intresseille. Siten liitosta ei ollut Antiokhos III:lle etua, kuten tämä profetia lausui.² NASB kääntää tämän näin: *”Hän kovettaa kasvonsa tullakseen kuningaskuntansa koko voimalla tuoden mukanaan rauhan ehdotuksen, jonka hän panee voimaan; hän antaa hänelle myös naisten tyttären turmellakseen sen. Mutta hän [naispuolisesta] ei tule kannattamaan häntä tai olemaan hänen rinnallaan.”* Eli Antiokhos III:n tytär ei tule kannattamaan Seleukidien ”rauhansuunnitelmaa”, jonka hän laatii Egyptin kuninkaan vahingoksi ja jää isänsä sijaan aviomiehensä rinnalle. Näyn seuraavassa täyttymyksessä Pohjan kuninkaan tytär ei tarkoita Yrjö V:n ainoa tytärtä Prinsessa Marya, koska tämä ei todellakaan avioitunut Ottomaanien sulttaanin haaremiin. Sen sijaan ”tytär” tarkoittaa Kreikkaa, jonka ympärille koko näky kietoutuu (Dan. 10:20, 11:2-9). NASB ja KJV kääntää tämän kirjaimellisesti ”naisten tyttäresi”.

Koska profetiaa tulee tulkita aina edellisten jakeiden perusteella, nämä ”naiset” saattaisivat viitata ensimmäisen maailmansodan ympärysvaltojen ”naisiin” – Ranskaan, Britanniaan ja Venäjään. Näitä kansoja on kuvattu kolmen naisen, Mariannen, Britannian ja Äiti Venäjän hahmossa vuodelta 1914 peräisin olevassa julisteessa, joka esittää Triple Ententea, josta sittemmin kehittyi ensimmäisen maailmansodan ympärysvallat (näihin liittyi paljon useampia kansoja kuin edellä mainitut – itseasiassa lähes kaikki maailman kansat). Nämä ympärysvaltojen ytimen muodostaneet kolme kansaa synnytti Kreikan kuningaskunnan (nyk. tasavalta) tukemalla Kreikan kapinallisia sen itsenäisyssodassa ja sekaantumalla taisteluihin Navarinossa 1828 (j. 9).

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Sinai_and_Palestine_Campaign#Megiddo_offensive

2 <http://biblehub.com/commentaries/daniel/11-17.htm>

Juliste vuodelta 1914. Venäjän, Britannian ja Ranskan kansalliset personoitumat, Äiti Venäjä (kesk.), Britannia (oik.) ja Marianne (vas.)¹

”Naisten tytär” jonka Pohjan kuningas antoi Etelän kuninkaalle sen turmelemiseksi, on näin ollen Kreikka, jonka Britannia ylltytti Ottomaanien valtakunnan kimppuun muutamia kuukausia Mudrosin aselevon jälkeen Pariisin rauhan konferenssissa 15. toukokuuta 1919. Tuona päivänä käynnistyi Mustafa Kemal Atatürkin johtama Turkin itsenäisyysota (1919 – 1922), joka alkoi Kreikan armeijan hyökätessä Vähä-Aasian Smyrnaan (nyk. İzmir). Britannian pääministeri David Lloyd George oli luvannut ensimmäisessä maailmansodassa, että jos Keikka astuisi ympärysvaltojen puolelle Turkkia vastaan, Britannia tulisi kannattamaan Kreikan pitkäaikaista Megali Ideaa. Tämä kansallismielinen idea tavoitteli kaikki kreikkalaiset yhdistävää hellenististä imperiumia, joka Kreikan lisäksi hallitsisi Vähä-Aasian luoteisosia ja sijoittaisi pääkaupunkinsa Bysantin tapaan Konstantinopoliin.

Kreikan pääministeri Eleftheríos Venizélos liittyi ympärysvaltojen puolelle 1917 ja Pariisin rauhan konferenssissa hän alkoi muistuttaa Lloyd Georgea lupauksesta, jonka hän antoi sodan aikana. Britannia alkoi taivutella Yhdysvaltoja ja Ranskaa Kreikan intressien taakse, joita Italia vastusti äänekkäästi. Italia vaati Vähä-Aasian eteläisten osien hallintaa perustuen sopimukseen, jonka se oli tehnyt Ranskan ja Britannian kanssa Saint-Jean-de-Mauriennessa huhtikuussa 1917. Ranska puolestaan halusi vallan Libanonista, Syyriasta ja kaakkois Anatoliasta Sykes–Picot-sopimuksen nojalla, missä Irakin ja Palestiinan sovittiin jäävän brittien valvontaan. Kun Italian sotavoimat laskeutui Antalya nimiseen kaupunkiin eteläisessä Anatoliassa, Kreikka vastasi lähettämällä oman armeijansa kaappaamaan Smyrnan. Tästä alkoi Turkin itsenäisyysota, johon liittyi Kreikan johdolla useat Euroopan

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/File:Triple_Entente.jpg

kansat, jotka kaikki vaativat omaa “perintöään” hajotetusta Ottomaani Imperiumista.¹

Britannia tuki Kreikan vaatimuksia osaksi sen tähden, että se toivoi edistävänsä sen kautta omia imperialistisia tavoitteitaan. Kreikka nähtiin Ranskan ja Italian silmissä briteille alamaisena protektoraattina mistä johtuen maat kääntyivät Turkin kapinallisten puolelle vuoden 1921 aikana.² Vuoden 1920 elokuussa osapuolet allekirjoitti Sèvresin rauhansopimuksen, joka iski Turkkia vastaan paljon pahemmin kuin Saksaa vastaan nostetut Versaillesin rauhanehdot, mitkä johti sittemmin Hitlerin nousuun. Sopimus oli profeetallisesti merkittävä, koska se pani voimaan Palestiinan brittiläisen mandaatin ja vaati Britanniaa huolehtimaan juutalaisille ja arabeille annetuista lupauksistaan.³ Vaikka sopimusta ei koskaan ratifioitu Turkin taholta ja se korvattiin myöhemmällä Lausannen sopimuksella, itse juutalaisvaltiota koskenut osuus vahvistettiin Kansainliiton toimesta kahta vuotta myöhemmin. Sèvresin rauhansopimus ei luovuttanut vain vain Levantin ja Mesopotamian alueita briteille ja ranskalaisille, vaan pilkkoi myös Turkin sisämaan (Vähä-Aasian) Italian, Ranskan, Britannian, Kreikan ja Armenian kesken.

Turkin jakosuunnitelma Sèvresin rauhansopimuksen jälkeen elokuussa 1920. Violetti: Ranska; Punainen: Britannia; Vaaleansininen: Armenia; Sininen: Kreikka; Keltainen: Turkki; Punainen raita: Britannia; Violetti raita: Ranska; Vihreä raita: Italia; Ruskea raita: Kansainvälinen hallinto (Britannian johdolla).⁴

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Turkish_War_of_Independence#October_30.2C_1918_.E2.80.93_May_1919

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Greco-Turkish_War_\(1919%E2%80%9322\)#Shift_of_support_towards_Turkish_Revolutionaries](http://en.wikipedia.org/wiki/Greco-Turkish_War_(1919%E2%80%9322)#Shift_of_support_towards_Turkish_Revolutionaries)

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Treaty_of_S%C3%A8vres#British_Mandate_for_Palestine

4 [http://en.wikipedia.org/wiki/File:TreatyOfSevres_\(corrected\).PNG](http://en.wikipedia.org/wiki/File:TreatyOfSevres_(corrected).PNG)

Koska sopimus ei kestänyt ja Kreikka joutui perääntymään Vähä-Aasiasta Kemal Atatürkin vallatessa Smyrnan ja Traakian syyskuussa 1922, profetia sanoo *“Mutta siitä ei tule pysyvää eikä ole hänelle etua.”* Britannian protektoraatin, Kreikan Turkin valtauksista ei siis ollut briteille pysyvää etua. NASB:n käännös *“Mutta hän [Kreikka] ei tule kannattamaan häntä [Pohjan kuningasta] tai olemaan hänen rinnallaan”* voidaan kenties selittää sillä, ettei Kreikka allekirjoittanut Sèvresin sopimusta. Saadakseen Turkin kapinalliset hyväksymään Sèvresin rauhanehdot, Britannia järjesti Lontoon konferenssin vuosina 1921 ja 1922. *“Vaikka jokin yhteisymmärrys oli saavutettu Italian, Ranskan ja Britannian kesken, Kreikan hallitus ei hyväksynyt päätöksiä, koska se uskoi että he pitivät yhä strategista yllätystä ja voisivat neuvotella vielä vahvemmassa asemassa.”*¹ Näin ollen Kreikka (jota julisteissa on kuvattu myös naisena) ei kannattanut Yhdistyneen Kuningaskunnan Turkille asettamia ehtoja eikä pysynyt heidän rinnallaan.

“Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa valtaansa monet. Mutta eräs sotapäällikkö tekee hänen herjauksistaan lopun ja kostaa hänelle hänen herjauksensa.” NASB kääntää tämän näin: *“Silloin hän kääntää kasvonsa rantamaita vastaan ja valtaa monet. Mutta sotapäällikkö panee pisteen hänen ylenkatseelleen häntä vastaan; sen lisäksi hän kostaa hänen halveksuntansa.”* Yrjö V:n hallitus kääntyy siis rantamaita vastaan ja ottaa haltuunsa monet. Jos joku vielä epäilee profetian Pohjan kuninkaasta koskevan edellä kuvattuja tapahtumia, tämä jae karkottaa loputkin epäilyt. King James Version kääntää nämä rantamaat saariksi ja perinteisesti ne selitetään viittaavan Kreikan lukuisiin saariin Egeanmerellä, jota ympäröi Kreikan ja Turkin rannikkoseudut. Esimerkiksi jakeen alkuperäistä täyttymystä todisti Antiokhos III:n hyökkäys Vähä-Aasian läntisiin rannikkoalueisiin ja Traakiaan Rooman ja Syyrian välisessä sodassa vuosina 192 – 188 eKr.²

Tämä todistaa, että Pohjan ja Etelän kuninkaan välinen sota käydään Egyptin ja Palestiinan lisäksi Kreikkassa ja Vähä-Aasiassa. Juuri täällä käytiin Navarinon ja Gallipolin taistelut. Näyn kokonaiskuva antaisi ymmärtää, että Etelän kuninkaan pääkaupunki sijaitsee Egeanmerta ympäröivillä *“rantamailla”*, jotka Pohan kuningas miehittää 17:sta jakeessa mainitun rauhansopimuksen jälkeen. *“Rantamaat”* on kirjaimellisempi käännös alkukielestä kuin KJV:n *“saaret”*. Jälkimmäinen antaisi ymmärtää, että Pohjan kuningas miehittää Kreikan saaret. Näin ei kuitenkaan käynyt Rooma-Syyria sodassa, jossa Antiokhos Suuri miehitti vain luoteisen Vähä-Aasian ja Traakian (Marmaranmeren Euroopan puoleisen alueen) eikä Kreikan saaria.³ Tämän valossa tarkoin vastine *“rantamaille”* olisi Marmaranmerta ympäröivät rannikkoseudut. Näky erottaa tämän alueen omaksi maantieteelliseksi kokonaisuudekseen, koska Marmaranmeri jakaa Euroopan ja Aasian mantereet toisistaan (määritelmä perustui antiikin kreikkalaisten havaintoihin).

Marmaranmerta ympäröi myös Mustameren ja Egeanmeren rannikkoseudut tai *“rantamaat”* – Bosborinsalmen ja Dardanellien ympäristö. Juuri tämän alueen Antiokhos

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/Greco-Turkish_War_\(1919%E2%80%931922\)#Battles_of_C4.B0n.C3.B6n.C3.BC_28December_1920.C2.A0.E2.80.93_March_1921.29](http://en.wikipedia.org/wiki/Greco-Turkish_War_(1919%E2%80%931922)#Battles_of_C4.B0n.C3.B6n.C3.BC_28December_1920.C2.A0.E2.80.93_March_1921.29)

2 <http://biblehub.com/commentaries/daniel/11-18.htm>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Roman%E2%80%93Syrian_War#The_military_conflict

Suuri valloitti 192 eKr. ja tämän alueen myös Brittiläinen Imperiumi miehitti kohta sodan päätyttyä. Profetian mukaan rantamaiden miehitystä (j. 18) edeltäisi rauhansopimuksen allekirjoitus (j. 17). Juuri näin kävi, sillä Konstantinopolin miehitys seurasi kaksi viikkoa Turkin ympäröityjen kanssa solmimaa Mudrosin aselepoa. Se merkitsi ensimmäistä kertaa sitten vuoden 1453 jolloin kaupungin valta lankesi vieraan vallan alle. Ensimmäinen kaupunkia piti pääkaupunkinaan Bysantin kreikkalaiset; tämän ajanjakson näky ennusti jakeissa 2 – 4. Neljännen ristiretken mukana sen valta vaihtui Ranskan johtamien ristiretkelijöiden haltuun ja sittemmin islamiin kääntyneet turkkilaiset valloitti sen yllä mainittuna vuosi-lukuna. Nämä molemmat vallanvaihdokset profetia ennusti jakeessa 5.

Tätä seuraa useat käänteet, jossa Egypti (j. 6 – 8) ja Kreikka (j. 9) irtautuu *Nova Roman* otteesta, mutta vasta ensimmäinen maailmansota (j. 10 – 17) johtaa kaupungin lopulliseen kukistumiseen jakeessa 18, kun Pohjan kuningas valtaa Marmaranmeren rantamaat. Sèvresin rauhansopimuksessa nämä rantamaat asetettiin *de jure* Britannian johtaman kansainvälisen miehityshallinnon alle, mutta turkkilaisten sotapäällikkö Kemal Atatürkin komentamat sotajoukot pakotti ympäröivät perääntymään Vähä-Aasiasta ja myöntymään Sèvresin sopimuksen kumonneisiin Lausannen rauhannehtoihin, joka päätti vuodesta 1914 asti jatkuneen sodan Turkin ja Britannian ja näiden liittolaisten välillä. Tätä sopimusta on pidetty Turkin tasavallan syntyhetkenä ja 1300 -luvulta saakka hallineen Osmannien Imperiumin kuolinhetkenä. Tuolloin 600 -luvulta saakka voimassa ollut kalifisysteemi romahti eikä islam enää noussut merkittäväksi poliittiseksi liikuttajaksi ennen syyskuun 11:sta terrori-iskuja.

Sekulaarin Turkin perustaneen Atatürkin vallankumoukselliseen hahmoon profetia viittaa ilmaisussa “*Mutta eräs sotapäällikkö tekee hänen herjauksistaan [ylenkatseestaan] lopun ja kostaa hänelle hänen herjauksensa.*” Kertomus jatkuu:

Silloin hän kääntyy oman maansa linnoituksiin, mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole.

Nämä kaikki ilmaisut jakeissa 17 – 19 kuvaa tapahtumia, jotka seuraa Mudrosin aselepoa. “Naisten tyttären” luovuttaminen Etelän kuninkaan turmioksi kuvasi Pariisin rauhankonferenssissa David Lloyd Georgen tukemaa Megali ideaa ja sitä seurannutta Kreikan invaasiota Traakiaan ja Vähä-Aasiaan. Rantamaita vastaan kääntyminen viittasi Turkin sydänmaille tunkeutuneen britti-johtoisen koalition miehitykseen ja sotapäällikön kosto toteutui Atatürkin voittoisassa armeijassa, joka teki tyhjäksi tämän koalition pyrkimykset Turkin jakamisesta. Yllä olevan kuvauksen mukaan brittien sotaa Atatürkkia vastaan vaikeuttaisi heidän omassa maassaan puhjennut kapina, mikä pakottaa sen kääntymään “oman maansa linnoituksiin”. Jälleen kerran profetia ja historia ovat sopuosinnussa keskenään. 21. tammikuuta 1919, kolme päivää Pariisin rauhankonferenssin alkamisesta, Irlanti julisti itsenäisyytensä Britanniaa, mikä käynnisti joulukuuhun 1921 asti jatkuneen Irlannin vapaussodan, joka johti maan irtautumiseen Yhdistyneestä Kuningaskunnasta Pohjois-Irlantia lukuunottamatta.¹

Näin ollen Hänen Majesteettinsa Yrjö V:n hallitus kääntyi hänen “oman maansa linnoituksiin, mutta kompastuu ja kaatuu eikä häntä enää ole.” Tämä kompurointi ja

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Irish_War_of_Independence

kaatuminen merkitsee paitsi kuningaskunnan häviötä Irlannin vapaussodassa, mutta myös Yrjö V:n vetäytymistä julkisesta elämästä kohta sairastumisensa jälkeen 1925 ja hänen lääkäriinsä jouduttamaa kuolemaansa 20. tammikuuta 1936.¹ Pohjan kuninkaan seuraavaa hallitsijaa kuvataan vain tässä yhdessä jakeessa:

Ja hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronvaatijan käydä läpi valtakunnan ihanimman maan. Mutta muutamien päivien kuluttua hänet tuhotaan, ei kuitenkaan vihan väellä eikä sodalla. (Dan. 11:20)

Jakeen alkuperäinen täyttymys viittasi Antiokhos Suuren seuraajaksi nousseeseen Seleukos IV Filopatoriin (187 – 175 eKr.). Walvoord selittää hänen rooliaan seuraavin sanoin:

Antiokhos Suuren ja Antiokhos Epifanesin välissä hallinnut Seleukidi kuningas Seleukos IV Filopator on mainittu tässä Israelin kansan verotukseen liittyneen sarron vuoksi. Johtuen Rooman kasvavasta vallasta, hänet pakotettiin maksamaan kymmenentuhannen talentin vuosittaista suojelurahaa roomalaisille. Yrittääkseen nostaa näin suuren rahamäärän, Seleukoksen täytyi verottaa kaikki valtansa alla olleet maat, sisältäen erityisveron juutalaisilta, jota keräsi Heliodoros-niminen veronkerääjä. (2. Mak 3:7), joka vei aarteita Jerusalemin temppelistä. Kuten Zockler teroittaa, ”Pian sen jälkeen kun Heliodoros lähetettiin ryöstämään temppeliä, Seleukos Filopator poistettiin yhtäkkisesti ja arvoituksellisesti. Tämä selittää lausuntoa, 'muutamien päivien kuluttua hänet tuhotaan' (11:20), mahdollisesti myrkyn kautta, jonka sama Heliodoros antoi hänelle.” Tämä asetti näyttämön tätä seuraavalle Antiokhos Epifanesin kauhealle vainolle.²

Tarkkuudestaan maineikas NASB kääntää jakeen 20 seuraavasti. ”Silloin hänen sijaansa nousee eräs, joka lähettää sortajan kuningaskuntansa jalokiven läpi; kuitenkin muutamien päivien sisällä hänet murskataan, ei kuitenkaan vihassa eikä taistelussa.” Katsoessamme näyn lopun aikojen ulottuvuuteen, on viisi syytä miksi tämän jakeen tulisi ajatella koskevan Yrjö VI:n valtakuntaa ja hänen alaista hallitustaan vuosina 1936 – 1952. Nämä syyt ovat seuraavat: Ihanan maan eli Erez Israelin asema osana Pohjan kuninkaan valtapiiriä; viittaus tähän alueeseen ”kuningaskunnan jalokivenä”, juutalaisten sortajan lähettäminen Ihanaan maahan; viittaus sotaan ja vihan väkeen; kuninkaan odottamaton ja ennenaikainen kuolema. Kaikki edellä mainituista tunnuspiirteistä sopii ainostaan Yrjö VI:n hallintokauteen. Hänen aikanaan Palestiina oli yhä Britannian hallituksen alainen Kansainliiton valtuuttama mandaattialue, kunnes Israel julistautui itsenäiseksi 14.5.1948.

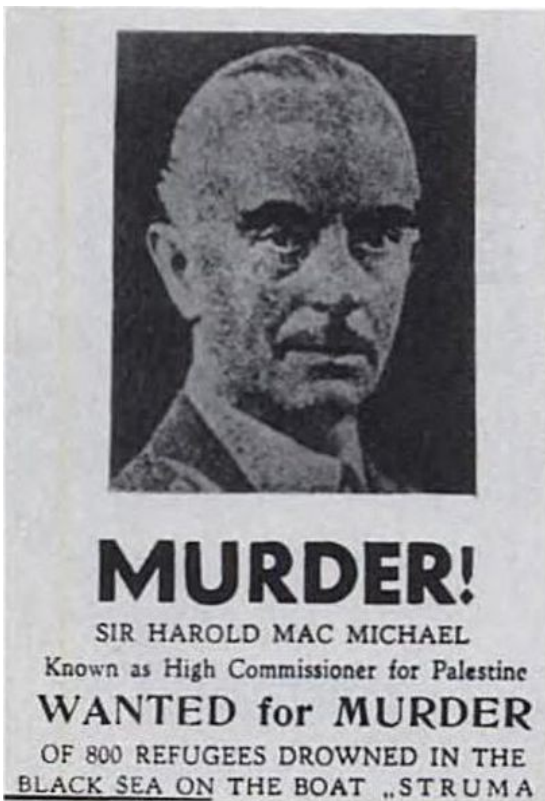
Vaikka profetiassa ei olekaan nimenomaista mainintaa Israelin synnystä, tähän se epäsuorasti viittaa huomioidessaan Yrjö VI:n aikaisen vallan Pyhässä Maassa. Alueen itsenäistyminen voidaan päätellä myös siitä, että jakeessa 41 seuraava kuningas liittäisi sen uudestaan Pohjan kuninkaan valtapiiriin. Ilmaisusta ”kuningaskunnan jalokivi” viittaa myös siihen, että kyseessä on Yrjö VI:n aikainen Palestiinan brittiläinen mandaatti, sillä Benjamin Disraeli lanseerasi termin ”jalokivi kruunussa” kuvaamaan brittiläistä Intiaa, joka oli Imperiumin rikkain merentakainen dominio, joka tarjosi Euroopalle mausteiden, silkkin, kullan ja puuvillan kaltaisia kaupankäynnin hyödykeitä. Vuonna 1876 Disraeli julisti kuningatar Viktorian Intian Keisarinnaksi ja seuraavat kuninkaat Edward VII:stä Yrjö

1 http://en.wikipedia.org/wiki/George_V#Declining_health_and_death

2 <https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

VI:een kantoivat Intian Keisarin titteliä aina maan itsenäistymiseen saakka 1947.¹ Mutta Jumalan arvomaailmassa Brittiläisen Imperiumin todellinen kruununjalokivi ei ollutkaan suuri ja luonnonvaroiltaan vauras Intia, vaan pieni ja köyhä Israelin Maa.

Syy siihen miksi profetia huomioi Yrjö VI:n valtakauden ei löydy vain hänen hallintonsa aikaisesta Israelin kansallisesta jälleensyynnystä, vaan myös sortopolitiikasta, jota Britannian hallitus harjoitti Erez Israelissa tuona synkimpinä aikana Euroopan historiassa, jolloin miljoonia juutalaisia lähetettiin karjavaunuissa lohduttomien parkujen täyttämiin kaasukammioihin. NASB kääntää ”veronvaatijan” *sortajaksi* ja tämä on kaikkein sananmukaisin käänös heprean sanalle *nagas*, mikä ei rajoitu todellakaan vain verojen keräämiseen.² Yrjö VI:n hallituksen lähettämä ”sortaja” viittaa Palestiinan mandaattihallinnon korkeimpaan auktoriteettiin Sir Harold MacMichaeliin. On syytä huomauttaa, että Yhdistyneessä Kuningaskunnassa vain monarkki eli tässä tapauksessa Yrjö VI, voi nimittää ja valtuuttaa merentakaisten siirtomaiden, dominioiden ja mandaattien ylikomissaarit, kuten Sir Harold MacMichaelin.³ On siis täysin oikeutettua sanoa Yrjö VI:n olevan se, ”joka lähettää sortajan kuningaskuntansa jalokiven läpi”

Palestiinan korkeimman valtuutetun Sir Harold MacMichaelin etsintäkuulutus, jota Palestiinan juutalaiset levitti Struman hukkumisen aikoina.⁴

1 http://www.answers.com/Q/Why_did_the_British_call_India_the_jewel_in_the_crown

2 <http://biblehub.com/hebrew/5065.htm>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Monarchy_of_the_United_Kingdom#Royal_Prerogative

4 Kuvan lähde: <http://en.wikipedia.org/wiki/File:Struma-poster.jpg> (kuvaan vapaaseen käyttöön sisältyy joitakin tekijänoikeus rajoitteita)

Miksi juuri Sir Harold MacMichael? Koska hänet lähetettiin ”kuningaskunnan jalokiven läpi” vuosina 1938 – 44 palvelellessaan Jerusalemissa Palestiinan mandaatin ylikomissaarina.¹ Hänen johdolla Palestiinan mandaattialue otti käyttöön vuoden 1939 pahamaineisen valkoisen paperin, joka käytännössä sulki holokaustia paenneiden juutalaispakolaisten pakotien Euroopasta. Se oli natsien myötäilypolitiikkaa suosivien brittipoliitikkojen vastaus vuonna 1936 puhjenneseen Palestiinan arabikapinaan. Tämän asiakirjan ehdoin Palestiinan sen aikaiset 450 000 juutalaissiirtolaista oli jo täyttänyt Balfourin julistuksessa annetut lupaukset juutalaisvaltiosta ja vaati Palestiinan itsenäisen arabivaltion perustamista vuoteen 1949 mennessä. Se ilmoitti mm. seuraavaa:

Hänen Majesteetinsa Hallitus julistaa siten yksiselittäisesti, ettei se ole osa heidän politiikkaansa, että Palestiinasta pitäisi tulla juutalaisvaltio. He pitäisivät sitä vastakkaisena heidän velvollisuudelleen Mandaatin arabeja kohtaan, kuin myös vakuutuksille joita on annettu arabiväestölle menneisyydessä, ettei Palestiinan arabiväestöä pitäisi tehdä juutalaisvaltion alamaisiksi heidän omaa tahtoaan vastaan.²

Balfourin julistuksen valtuuttanut pääministeri David Lloyd George kutsui valkoista paperia petokseksi ja Winston Churchill äänesti sitä vastaan. The Guardian kutsui sitä ”kuolemantuomioksi kymmenille tuhansille Keski-Euroopan juutalaisille” mitä se todella oli.³ Uuden lain mukaan Palestiinaan muuttavien juutalaisten määrä ei saanut ylittää 75 000 seuraavan viiden vuoden aikana. Se sulki Palestiinan portit noina ratkaisevina vuosina 1939 – 45, jolloin kysymys maahanmuutosta oli Euroopan juutalaisväestölle elämän ja kuoleman asia. Monet niistä jotka olisivat voineet päästä turvaan Palestiinaan, jäivät nyt piikkilankojen taakse Eurooppaan, mistä natsit poimivat heidät Auschwitziin kuljettaviin karjavaunuihin. Yrjö VI:n kytkeminen tähän antisemiittiseen politiikkaan ei ole missään määrin epäreilua. Dokumentoimme jo yhdeksännessä luvussa kuinka Yrjö VI oli sekä Hitlerin myötäilypolitiikan että vuoden 1939 valkoisen paperin innokas tukija.

Hänen veljensä Windsorin Herttua, kruunusta luopunut Edward VIII, oli tätäkin radikaalimpi natsimyötälijä, joka vehkeili Hitlerin kanssa vielä sodan aikana syyllistyen todennäköisimmin maanpetokseen. Tämä Natsi-Herttua syytti sodan puhkeamisesta juutalaisia ja ulkoministeri Anthony Edeniä – myötäilypolitiikan tunnettua vastustajaa. Yrjö VI:n tytär Prinsessa Margaret kutsui Spielbergin Schindlerin listaa ”inhottavaksi filmiksi juutalaisista” ja tämän sisar Prinsessa Elisabet, nykyinen monarkki, avioitui saksalaisen Prinssi Philipin kanssa, jonka lanko oli korkea-arvoinen SS Oberfuhrer, Prinssi Christoph von Hessen. Heidän poikansa Charles, joka kasvoi valkoista paperia tukeneen isoäitinsä Elizabeth Bowes-Lyonin suorassa vaikutuksessa, on kuuluisa hänen islamia puolustelevista kannanotoistaan, mutta hänen sympatiansa avoimen juutalaisvihamielistä Hamasia kohtaan on tätä vähemmän tunnettu tosiasia (ks. luku 9).

Viime aikoina ilmestyneiden paljastusten tultua valoon jopa konservatiivinen ja monarkialle myötämielinen Daily Mail kysyi eräässä artikkelissaan, ”Oliko Kuningas Yrjö VI itse natsipolitiikan mukaanlukien juutalaisen rodun hävitys yrityksen tukija?”⁴ On jopa

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Harold_MacMichael

2 http://en.wikipedia.org/wiki/White_Paper_of_1939#Content

3 http://en.wikipedia.org/wiki/White_Paper_of_1939#Reactions_and_effects

4

väitetty, että kuningas johti Churchillin selän takana salaisia rauhanneuvotteluita pikkuveljensä Kentin Herttua Prinssi Georgen kautta, ja että hän kirjoitti Hitlerille henkilökohtaisen kirjeen missä hän tarjosi tälle tulitaukoa, jossa Führerille annettiin vapaat kädet keskittää Saksan sotavoimat Neuvostoliittoa vastaan ilman Britannian väliintuloa. Britannian sortopolitiikka Palestiinan Mandaatissa joudutti myös lopulta juutalaisvaltion syntymistä. Eräs ratkaiseva käänne tuli 24. helmikuuta 1942, kun 768 Romanian juutalaispakolaista kuljettanut Struma upposi Mustanmeren syvyyksiin neuvostoliittolaisen torpedon iskettyä siihen viikkojen neuvottelujen jälkeen missä Britannian viranomaiset kielsi laivan rantautumisen Palestiinaan.

Struman katastrofi käynnisti siionistien vastarinnan valkoisen paperin rajoitteille. Liberaali työväenpuolueen poliitikko Paroni Wedgwood valitti parlamentin ylähuoneessa Britannian rikkoneen juutalaisille annetut lupaukset ja vaati Kansainliittoa siirtämään mandaatin hallinnon USA:lle. Hän julisti katkerana: ”Toivoisin eläväni vielä voidakseni nähdä niiden jotka lähettivät *Struman* rahdin takaisin natsille hirtettävän Hitlerin rinnalla yhtä korkealle kuin heidän perikuvansa Haaman.”¹ Struman uppoaminen rohkaisi maanalaisia siionistijärjestöjä Irgunia ja lehiä väkivaltaisen vastarinnan käynnistämiseksi. Nämä juutalaiset vastarintajärjestöt, jotka käyttivät terroria ja väkivaltaa lähinnä Britannian sotilaallista sortokoneistoa vastaan, muodostivat jälkeensä Israelin puolustusvoimien ytimen. Niiden aseellinen vastarinta Palestiinan ja Euroopan juutalaisväestön suojelemiseksi (vaikkeikaan aina moraalisesti nuhteetonta) edisti juutalaisten kansallisen itsesuojeluvaiston heräämistä ja kehittymistä siksi mikä tänään tunnetaan yhtenä maailman tehokkaimpana armeijana.

”Mutta muutamien päivien kuluttua hänet tuhotaan, ei kuitenkaan vihan väellä eikä sodalla.” Tämä tarkoittaa Yrjö VI:n kuolemaa muutamia päiviä tai muutamia vuosia (profetian kielessä päivä tarkoittaa usein vuotta) sortajan lähettämisestä. Kuningas Yrjö VI kuoli ennenaikaisesti 56 vuoden iässä 6. helmikuuta 1952. Hänen kuolemaansa joudutti sodan aiheuttama stressi ja raskas tupakointi, mikä koitui lopulta kuninkaan kohtaloksi. Näin ollen häntä ei tuhottu ”vihan väellä eikä sodalla” vaikka hän ei jättänyt Lontoota sen pommitusten aikana, jolloin Luftwaffen pommikoneet tappoi yli 30 000 lontoolaista.² Viittaus sotaan osoittaa Pohjan kuninkaan olevan sodassa ”vihan väen” eli natsien kanssa tuona aikana, jolloin ”kuningaskunnan kruunu” eli Palestiina on Yrjö VI:n lähettämän sortajan vallassa. Näyssä mainituista Pohjan kuninkaan hallitsijoista jokainen näyttäisi olevan yhteydessä samaanaikaan roihuavaan maailmanlaajuiseen sotaan. Siten Yrjö III:n yhteyteen liittyy Napoleonin sodat (j. 6 – 8), Yrjö V:n yhteyteen ensimmäinen maailmansota (j. 10 – 19) ja Yrjö VI:n toinen maailmansota (j. 20).

Tässä valossa on selvää, että seuraavien jakeiden Antikristusta käsittelevä näyn osuus tulee olla myös osa laajempaan maailmanpoliittista kontekstia, johon liittyy useilla rintamilla käyty globaali konflikti. Tämän konfliktin – kolmannen maailmansodan – Lähi-idän rintamassa Pohjan kuningas eli Yhdistynyt Kuningaskunta tulee valloittamaan vielä uudestaan Egyptin, Palestiinan (j. 40 – 43) sekä Persianlahden öljymaat, kuten ilmaisu ”maakunnan lihavimmat seudut” voidaan kääntää jakeessa 24. Samaisen jakeen mukaan

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Struma_disaster#Aftermath

2 http://en.wikipedia.org/wiki/George_VI#Second_World_War

Antikristus *“tekee, mitä eivät hänen isänsä eivätkä hänen isiensä isät olleet tehneet, ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelee omilleen; ja linnoituksia vastaan hän hankitsee juoniansa, säädettyyn aikaan asti.”* Hän siis jatkaa isiensä jalanjäljissä palauttamalla Brittiläisen Imperiumin menetetyt loiston, mutta menee globaalin hegemonian tavoittelussaan paljon heitäkin pidemmälle. Tämä röyhkeä yritys perustaa Britannian hallitsema yksinapainen maailmanherrsuus raivostuttaa Kiinan ja Venäjän – Brittiläisen Imperiumin historialliset viholliset – vastaiskuun, jossa idän 200 miljoonainen armeija vyöryy Eufraat-virran kuivuessa Pohjois-Israelin Megiddoon. (Ilm. 9:14-16, 16:12-16).

Kolme Yrjöä: Yrjö III, V ja VI mainitaan Dan. 11:6 – 20:ssä Antikristuksen isinä.¹

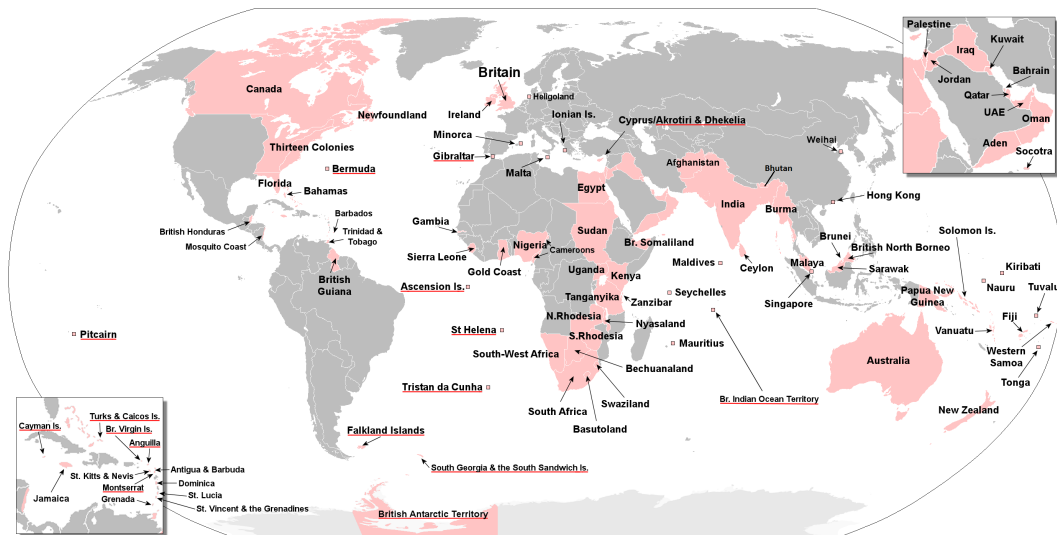
Tällöin *“sanomat idästä ja pohjoisesta säikädyttävät häntä [Antikristusta] ja hän lähtee täynnä kiukkuja hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omiksi. Hän pystyttää hovitellettansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä häntä kukaan auta.”* (Dan. 11:44) NATO:n tämänhetkiset pommitukset Irakin ja Pohjois-Syyrian vallannutta brutaalia ISIS ryhmää vastaan saattaa toimia lähtölaukauksena yllä kuvattuihin tapahtumiin, vaikka tätä edeltäkin Antikristuksen näennäinen rauhanvälittäjän rooli, jossa Israel ja sen viholliset saadaan solmimaan seitsenvuotinen liitto (Dan. 9:27). Tätä liittoa kuvataan myös Dan. 11:23:ssa, mikä lausuu: *“Ja sotajoukkojen tulva huuhtoutuu pois hänen edestänsä ja menee murskaksi, niin myös liiton ruhtinas. Siitä saakka kun liittoudutaan hänen kanssansa, hän harjoittaa petosta. Hän lähtee liikkeelle ja saa ylivallan vähällä väellä.”*

“Sotajoukkojen tulva” kuvaa ilmeisesti jonkinlaista suurta konfliktia, joka edeltää Antikristuksen valtaannousua (ks. Ilm. 6:4) ja joka “huuhtoutuu pois hänen edestänsä”, kun hän solmii Israelin ja sen vihollisten välille liiton käynnistäen 70. vuosiviikon. Näyn loppuosuuden mukaan Antikristus hyökkäisi tämän nimenomaisen vuosiviikon sisällä Etelän kuninkaan *maihin* kaksi tai kolme kertaa. Ensimmäisellä kerralla Etelän kuningas *“varustautuu sotaan suurella ja ylen väkevällä sotajoukolla”* (j. 25), mutta hän ei tule kestävänsä koska *“ne jotka syövät hänen pöydästään, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa huuhdotaan pois, ja on paljon kaatuneita ja haavoitettuja.”* (j. 26). Toisella sotaretkellä Etelän kuningasta vastaan ei kuitenkaan *“käy niinkuin ensimmäisellä. Häntä*

1 Kuvan lähde: <http://www.westernmorningnews.co.uk/Royal-couple-son-heir-Prince-George/story-19565324-detail/story.html>

vastaan hyökkäävät kittiläisten laivat, ja hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin ja purkaa kiukkunsa pyhää liittoa vastaan. Kotiin palattuaan hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton.”

Tämä toinen hyökkäys tapahtuu vihan ajan puolivälissä, sillä jae 31 sanoo, että palattuaan omaan maahansa tämän kuninkaan (joe 36 kutsuu häntä kuninkaaksi) lähettämät “sotajoukot nousevat ja häväisevät pyhäkön linnoituksineen, poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat sinne hävityksen kauhistuksen.” Tämä tapahtuma rinnastuu useisiin raamatunkohtiin, joissa puhutaan samasta asiasta ja mikä ajoitetaan 70. vuosiviikon puoliväliin (ks. Dan. 8:11, 9:27, 12:11, Matt. 24:15, 2. Tess. 2:4, Ilm. 11:2, 12:6 ja 14). Jakeissa 2 – 20 esiintyvän historiallisen taustan valossa Antikristuksen sotatoimia voidaan ymmärtää muutoinkin kuin päättömän vallanhimon sokaiseman impulsiivisen tyrannian irrationaalisenä tekoina. Tämän kuninkaan toimien voidaan selvästi havaita heijastavan hänen yritystään palauttaa Brittiläisen Imperiumin hegemonia Lähi-Idässä ja muualla. Jokainen niistä maista jotka näky mainitsee päätyvän kuninkaan haltuun, kuului 1900 -luvun alussa Iso-Britannian valtapiiriin.

Britannian Imperiumi vuonna 1922 (karttaan on sisälletty myös Pohjois-Amerikan 13. siirtokuntaa).¹

Näyn mukaan kuningas “hyökkää myös Ihanaan maahan, ja monta kaatuu. Mutta hänen kädestänsä pelastuvat nämä: Edom ja Mooab ja ammonilaisten pääosa. [Negev ja Jordanian länsirannikko] Ja hän ojentaa kätensä maita kohti; Egyptin maa ei ole säästyvä. Hän valtaa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet, ja liibyalaiset ja etiopialaiset liittyvät häntä seuraamaan.” (j. 41 – 43) Antikristuksen pommikoneilta säästyvä Jordania on Britannian ja koko läntisen liittouman yksi tärkeimpiä liittolaisia Lähi-Idässä ja Englannin kuningasperheellä on läheiset suhteet Jordanian kuningasperheeseen. Myös Persianlahden Öljymaat kuten Irak mainitaan päätyvän Antikristuksen läntisen liittouman miehittämäksi (j. 24) aivan kuin se päättyi vuoden 2003 Irakin sodassa. Taistelu ISIS:tä vastaan on vasta alkusoittoa näille lännen “ristiretkille”, jotka kääntyvät Egyptin ja Irakin ohella lopulta Israelin tuhoksi siihen asti kunnes Israelin ristiinnaulittu Kuningas

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/File:The_British_Empire.png (kuvan vapaa kopiointi sallittu)

Yeshua Hamashiach palaa taivaasta valkoisella ratsullaan ja pelastaa kansansa tämän kuninkaan hirmuvallasta.

Petollisuus, jota Britannia osoitti Balfourin julistuksessa annettujen lupauksen suhteen, heijastaa hyvin tätä samaa petollisuutta jota Antikristus tulee osoittamaan juutalaisia kohtaan pian 70. vuosiviikon allekirjoittamisen jälkeen. Hän teeskentelee ensi-alkuun Israelin ja juutalaisten ystävää, mutta käynnistää lopulta niin hirvittävät vainot, että jopa Hitlerkin kavahtaisi. Avoimena on edelleen kysymys miksi näky ohittaa “natsi-kuningas” Edward VIII:n, joka hallitsi hänen isänsä Yrjö V:n kuoleman jälkeen tammikuusta joukuuhun 1936, jolloin hän luopui kruunusta rakastajattarensa Wallis Simpsonin hyväksi. Vaikka Britanniassa uuden hallitsijan valtakausi alkaa edellisen kuolemasta tai kruunusta luopumisesta, näin ei ole ollut useimmissa kuningaskunnissa. Uuden kuninkaan hallituskausi on alkanut yleensä tämän kruunajaisista, jolloin edellisen hallitsijan kuoleman ja uuden hallitsijan kruunajaisien välistä aikaa on kutsuttu *interregnumiksi*. Wikipedia selittää:

Joissakin monarkioissa kuten Yhdistyneessä Kuningaskunnassa *interregnumia* on yleensä vältetty johtuen säännöstä mitä kuvataan huudahduksella ”Kuningas on kuollut. Kauan eläköön kuningas”, so. valtaistuimen perijä tulee uudeksi monarkiksi välittömästi hänen edeltäjänsä kuoleman tai kruunusta luopumisen jälkeen. Tämä kuuluisa fraasi tarkoittaa suvereniteetin jatkuvuutta kiinnitettynä henkilökohtaiseen vallanmuotoon nimeltä *Auktoritas* [Auktoriteetti]. Tämä ei ole näin muissa monarkioissa missä uuden monarkin valta alkaa ainoastaan kruunajaisien tai jonin muun muodollisen tai traditionaalisen tapahtuman kanssa. Esimerkiksi Puola-Liettuan suurruhtinaskunnassa kuninkaat valittiin, mikä johti usein suhteellisen pitkään interregnaan. Tuona aikana se oli puolalainen priimas, joka palveli interrexinä (hallitsijana kuninkaisen välissä). Belgiassa perillinen tulee kuninkaaksi vain parlamentin edessä vannotun valan myötä.¹

Koska Edward VIII:lle ei ehditty järjestää muodollisia kruunajaisia ennen hänen kruunusta luopumistaan, joissakin valtiosysteemeissä Yrjö V:n ja ja Yrjö VI:n välistä aikaa kutsuttaisiin interregnumiksi ja siten Yrjö V:n sijalle nouseva kuningas ei ole Edward VIII vaan Yrjö VI. Vaikka tämä ei pädekään Britanniassa, näin on ollut luultavasti muinaisessa Israelissa ja Babylonissa, joita vasten näkyä tarkkaillaan. Entä miksi näky ylittää Elisabet II:n valtakauden? Koska se seuraa Englannin miespuolisten hallitsijoiden sarjaa, joilla on ratkaiseva vaikutus Israelin Maan ja juutalaisten historiaan. Kuten Walvoord huomautti, “niin pitkälle kuin profetia ulottuu, se on tarkka vaikkakin valikoiva. Ilmestys ei sisällä aikakauden kaikkea historiaa tai kaikkien hallitsijoiden nimeä.” Näin ollen aikakauden hallitsijoista jätetään pois Vilhelm IV, Viktoria, Edward VII, Edward VIII ja Elisabet II (Yrjö IV:een viitataan jakeessa 9). Kun jae 21 sanoo Antikristuksen nousevan Yrjö VI:n sijalle, se ei tarkoita hänen valtansa seuraavan Yrjö VI:n kuolemaa. Antikristus nousee Yrjö VI:n sijalle Yhdistyneen Kuningaskunnan seuraavana kuninkaana, ei seuraavana monarkkina.

Siitä kuka tämä tämä uusi hallitsija on, ei profetia jätä paljoakaan epäselväksi:

Ja hänen sijaansa nousee kelvoton, joka ei ollut saapa kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja anastaa juonilla kuninkuuden.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Interregnum#Historical_periods_of_interregnum

NASB kääntää tämän, ”Hänen sijaansa nousee halveksittava henkilö, jolle kuninkuuden kunniaa ei ole myönnetty, mutta hän tulee rauhan aikana ja kaappaa kuningaskunnan vehkeilyllä.” Halveksittava tai halveksittu henkilö, jolle kuninkuuden kunniaa ei ole myönnetty, puhuu seuraavasta kuninkaasta, joka nousee Yhdistyneen Kuningaskunnan valtaistuimelle Yrjö VI:n sijalle. Hänen on sanottu polveutuvan Yrjö III:n, V:n ja VI:n kuninkaallisesta linjasta (j. 24) ja hänen erityispiirteenään on näkyvä halveksunta, jota hän kokee oman kuningaskuntansa alamaisten keskuudessa – ainakin siihen asti, jolloin hän ”anastaa juonilla kuninkuuden.” Kuninkuus siis lopulta myönnetään hänelle, mutta ei kansan tahdosta vaan hänen omien salajuoniensa ja kulissien takaisen vehkeilyn tuloksena. Tuskin mikään lause voisi luonnehtia osuvammin nykyistä kruununprinssiä, Walesin Prinssi Charlesia, kuin tämä.

Esimerkiksi, kun Skotlanti äänesti itsenäisyydestään 18. syyskuuta 2014, viikko-lehti Newsweekiin yhteydessä oleva The Daily Beast otsikoi: ”Prinssi Charlesin kuvittelemisen kuninkaana saa koko Britannian toivomaan, että he voisivat lähteä [kuningaskunnasta] Skotlannin tapaan.”¹ Odoteltuaan vuosikymmeniä äitinsä valtaistuinta, jonka hänen syntymäoikeutensa on hänelle varannut, kruununprinssi on tullut tämän perimisoikeuden vaarantavan ylenkatseen kohteeksi monesta syystä. Yksi ensimmäisiä syitä oli hänen julkinen kääntymyksensä New Age hengellisyyteen 80-luvun alussa, mikä jäi elämään hänen paljon siteeratusta lausahduksessaan, jossa hän sanoi puhuvansa kasveille, jotka sitten vastaavat hänelle. Kun häneltä kysyttiin vuonna 2013, että harrastaako hän edelleen jutustelua kasviensa kanssa, Prinssi vitsaili, ”En, nyt minä sen sijaan koulutan niitä.”²

Tänään Prinssiä ylistetään visionääriksi, joka oli 80-luvulla aikaansa edellä monissa ekologisissa kysymyksissä. Jopa kasvien välillä tapahtuva ”kommunikointi” on nykytieteen valossa todellisuutta, mistä syystä Daily Mail kirjoitti 4.2.2012, ”Olit oikeassa Charles: kasvit todella voivat kommunikoida toistensa kanssa.”³ Myös hänen uskontoon ja mystiikkaan liittyvät okkulttiset uskomuksensa ovat tulossa yhä enemmän valtaviiran maailmankuvaan. Huhut Prinssin viehtymyksestä mystiikkaan menivät 80-luvun puolivälissä niin pitkälle, että hänen täytyi kieltää julkisessa TV-haastattelussa, ettei hän ollut kiinnostunut mustasta magiasta tai spiritismistä ja väitti, ettei edes tiennyt mikä Ouija-lauta oli.⁴ Huolimatta hänen julkisesta kieltämyksestään, kirjailija John Dale osoitti kirjassaan *The Prince and the Paranormal: The Psychic Bloodline of the Royal Family*, kuinka okkultiikka ja paranormaali oli todellakin lähellä Prinssin sydäntä.

Dale tekee hyvin profeetallisen huomion, kun hän kirjoittaa, ”jos jonakin aikana okkultiikka ja epätieteellinen on näytetty olevan kannattavaa ja hyödyllistä, silloin Prinssi puhdistetaan maineesta ja häntä ylistetään profeettana. Hänet tullaan näkemään miehenä, joka oli aikaansa edellä, luonnollisena johtajana... kenties jopa tuona mitä hän

1 <http://www.thedailybeast.com/articles/2014/09/17/imagining-princes-charles-as-king-makes-all-of-britain-wish-they-could-leave-the-crown-like-scotland.html>

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2286883/Prince-Charles-revealed-instructs-plants.html>

3 <http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-2096302/Prince-Charles-right-plants-really-communicate-another.html>

4 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 261

kutsuu *osoittajaksi*.¹ Toinen Prinssin maineen tahrannut tekijä oli hänen aviorikoksensa aiheuttama julkinen likapyykki, joista kaikkein kiusallisoin oli Charlesin ja Camillan välillä käyty hakkeroitu puhelinkeskustelu missä Prinssi kertoi toivovansa kuoleman jälkeistä jälleensyntymistä Camillan tamponiksi. Prinsessa Dianan henkilökohtaisesti avustama Andrew Mortonin kansainvälinen bestseller *Diana: Her True Story* (1992) aiheutti myös merkittävää vahinkoa Prinssin julkikuvalle. Elämäkerturi Kitty Kelley kirjoittaa 13. tammikuuta 1993 julkisuuteen vuotaneen Charlesin häpeällisen seksipuhelun eli niin sanotun *Camillagaten* jälkivaikutuksista seuraavaa:

Kuitenkin suurin osa maasta oli inhon vallassa, ja Charlesin esiintyessä seuraavan kerran julkisuudessa hänelle huudettiin ja vihellettiin. Muuan mies huusi virallisessa tilaisuudessa: ”Ettekö yhtään häpeä?” Mielipidemittausten mukaan vain yksi kolmesta britistä katsoi, että hänellä oli oikeus tulla kuninkaaksi. Englantilaiset kohtelivat häntä tavoistaan poiketen kuin poliitikkoa, jolta voitiin riistää asema kielteisen henkilökuvan vuoksi. Charlesin ystävä ja entinen tallimestari Nicholas Soames riensi kertaamaan juurta jaksain kruununperimystä koskevat periaatteet. Hän selitti, että Charlesin oikeus kruunuun ei ole sidoksissa hänen suosioonsa: kruunusta luopumista ja parlamentin vahvistamaa lakia lukuunottamatta Charlesia ei voinut syrjäyttää. ”Valtaistuimella on hänen velvollisuutensa, hänen velkansa, hänen kohtalonsa”, Soames sanoi. ”Hän ei hakeudu sille, vaan se on hänen... Levikkisodan aloittaneen herra Murdochin tasavaltalaismieliset lehdet eivät voi kääntää ylösalaisin 1200 vuotta Englannin historiaa. Kruununprinssi on seuraava kuningas, siinä kaikki.” Toinen läheinen ystävä sanoi: ”Se oli hirvittävä hetki, hänen elämänsä pahin hetki... Hän halusi ihmisten suhtautuvan häneen vakavasti ja uskoi vilpittömästi, että hänellä oli tärkeää sanottavaa. Sitten kuudessa minuutissa yksityistä puhelua, joka ei kuulunut kenellekään muulle kuin hänelle ja naiselle jonka kanssa hän puhui, hänen maineensa meni... Hän ei todellakaan ansainnut sitä, että hänet tuhottiin niin hirvittävän julkisesti ja julmasti.”

Jopa kaukaiset Fidžisaaret järkyttyi. Saariryhmän hallitus ilmoitti, ettei se enää juhli Charlesin syntymäpäivää kansallisena vapaapäivänä, koska prinssi ei enää edustanut sille suuruutta. Australiassa pääministerin vaimo ei enää halunnut niitata hänelle, ja varapääministeri ehdotti, ettei häntä kutsuttaisi avaamaan vuoden 2000 olympialaisia. ”Prinssi William voi tehdä sen – kuka tahansa mutta ei hänen isänsä.” Charles ei olisi voinut vieraantua tulevista alamaistaan enemmän, vaikka olisi päättänyt tehdä mitä tahansa lasten ahhdistelua lukuunottamatta. Prinssin säätiön kautta hän oli perustanut yhden maan suurimmista hyväntekeväisyysjärjestöistä vähäosaisten lasten auttamiseksi, mutta mitkään määrät lahjoituksia slummi-korttelien nuorten hyväksi eivät saaneet häntä näyttämään prinssiltä. Hänen entinen elämäkerturinsa sanoi: ”Kukaan ei kuuntele sellaisen miehen kunnollisuusaarnoja, joka pettää maailman halutuinta naista.” Kriisin järkyttämä Charles kutsui kuusi ystävänsä Sandringhamiin neuvonpitoon. Myöhemmin yksi heistä lähetettiin kertomaan The Telegraphille, että prinssi oli valmis mihin tahansa uhrauksiin varmistaakseen seuraamisensa valtaistuimelle. Seuraavan päivän etusivun otsikko kuului: ”Walesin prinssi valitsee selibaatin.” Yritys saavuttaa uudelleen kansan luottamus ei onnistunut. Mikään ei pystynyt estämään vitsejä ja tirskahteluja. Tästä tulee hyvä Charlie-paketti”, sirkutti lontoolainen kaupanmyyjä lyödessään kassaan terveysidepaketin.²

KJV kääntää Antikristuksen olevan ”sääliittävä” tai ”rietas henkilö, jolle he eivät anna kuningaskunnan kunniaa.” Kuninkuuden loistoa ei siis toivota tälle henkilölle hänen omana kansansa taholta, koska hänet katsotaan kruunun kantamiseen liian alhaiseksi ja moraalittomaksi. Muista myös kirkkoisä Lactantiuksen (250 -320) huomautus, että

1 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 288

2 Kelley, Kitty: *Kuningasperhe* (Otava 1997), luku 20, sivut 557 – 558

Antikristus ”ei ole vain kaikkein häpeällisin itsessään, vaan hän tulee olemaan myös valheiden profeetta, ja hän tulee kutsumaan itseään Jumalaksi ja tulee määräämään itsensä palvottavaksi Jumalan poikana.” Myös näihin jälkimmäisiin piirteisiin Charles on osoittanut näkyvää taipumusta, mutta paneudumme tähän vasta seuraavassa luvussa. Näin ollen jae 21 näyttäisi sisältävän epäsuoran viittauksen vuoden 1993 Camillagateen ja sen myötä kuninkaalliseen kolmiodraamaan Charlesin, Dianan ja Camillan välillä. Vaikka tarina Windsorin huoneesta saattaa vaikuttaa tänään loppuunkuluneelta saippusarjalta, se muuttuu pian poliittiseksi trilleriksi ja sotadraaksi, jopa scifi-jännäriksi hologrammeineen, mikrosiruineen ja ”galaktisine sotineen.” Tosiasiassa se on jo tätä kaikkea.

Prinsessa Diana ei ollut vain kuninkaallisen saippuaopperan sankari ja Charles ja Camilla sen konna. Diana oli myös äärimmäisen vaikutusvaltaisen ja hienostuneen poliittisen salamurhan uhri, joka on syöttänyt jo 17 vuotta valhetta sattumanvaraisesta auto-onnettomuudesta, jota olisi avittanut Dianaa jahtaavat paparazit ja juovuksissa ajanut Henri Paul. Tämän salamurhan pääjärjestäjä Prinssi Charles odottaa kruunuaan ja toivoo ettei totuus tule koskaan julki. On luultavaa, että hän on salannut jopa omilta lapsiltaan Williamilta ja Harrylta heidän äitinsä kuolemaan johtaneet todelliset syyt. Jos hän kykenee tähän ilman omantunnonvaivoja, kykenee hän lähes mihin tahansa tekoon, jota Antikristukselta tulisi odottaa. Tämä kulissien takana tapahtuva salakähmäinen ja likainen valtapeli, jonka viime vuosien uutisraportit ja kirjat ovat kytkeneet Windsorin huoneeseen ja erityisesti Charlesiin, liitetään Antikristuksen erityisominaisuudeksi, kun näky sanoo hänen kaappaavan kuninkuuden *vehkeilyllä*.

Sana *chalaqlaqqoth* voi tarkoittaa paitsi salajuonia että niljakasta tekopyhyyttä.¹ Tämä viittaa siihen, että Antikristus tulisi kätkemään todellisen turmeltuneen luonteensa valheelliseen vilpittömyyteen. Hänen maskinsa riisuttaisiin vasta sen jälkeen, kun hän on saanut täydellisen vallan yhteiskunnan jokaisesta osa-alueesta maailmanlaajuisella mittakaavalla. Seuraavassa luvussa aiomme tarkastella tätä aluetta paremmin ja teemme yhteenvedon tässä kirjassa esitetyistä argumenteista, jotka todistavat Walesin nykyisen prinssin olevan se henkilö, jonka tulemuksen Raamatun profeetat näkivät jo vuosituhansia edellä. Hänen uransa tulisi merkitsemään ihmiskunnan historian huipentumaa ja sen viimeistä episodina ennen Jeesuksen Kristuksen kunniakasta paluuta, jolloin kaikki pahuus ja epäoikeudenmukaisuus kitketään juurineen maailmasta.

Persian ja Kreikan enkeliruhtinaat tänään

Olemme nyt nähneet Danielin 11. luvun toisen täyttymyksen ennustaneen Israelin Maan, juutalaisten ja pakanoiden historian ratkaisevimmat vaiheet Antiokhos IV Epifanesista Englannin nykyiseen kruununperilliseen. Tässä näyssä pakanoita koskeva osuus nivoutuu erityisesti Persian ja Kreikan ympärille. Kreikan myöhempää bysantilaista historiaa käsittelevät jakeet 2 – 4 jatkuu profetiassa Etelän kuninkaasta (islamista), joka nielaisi Bysantin maat ja säilytti sen olemassaolon uudella islamilais-turkkilaisella identiteetillä. Profetia Pohjan kuninkaasta nivoutuu yhtäläillä näkyyn Bysantin Imperiumista, koska

¹ <http://biblehub.com/hebrew/2519.htm>

Englannin kuningskunta taisteli Ranskan ja Saksan rinnalla ristiretkissä, joihin näky viittaa puhuessaan Kreikan valtakunnan kukistaneista (enkeli)ruhtinaista jakeessa 5. Englannin ja Turkin välisten sotien seurauksena Kreikka kävi läpi kansallisen jälleensyntymän 1832, kuten tämä ennustettiin jakeissa 6 – 9.

Nykyiseen Kreikkaan osoitetaan jälleen jakeessa 17, jossa profetia mainitsee ”naisten tyttären”, jonka Iso-Britannia luovutti turkkilaisten kimppuun ensimmäisen maailmansodan päättymistä seuraavina kuukausina. Sen osuus ei katkennut kuitenkaan tähän, sillä profetia edellyttää Kreikan panoksen huipentuvan vasta Antikristuksen persoonassa. Aivan kuin Antiokhos Epifanes edusti kreikkalaista hallitsijaa, jonka valtakunta heijasti Aleksanteri Suuren helleenisen maailmanvallan jatkumoa, tulisi Antikristuksen jatkaa samoin edeltäjänsä Keisari Herakleiosin jalanjälkiä palauttamalla Kreikalle se väkevyys, minkä se omisti vielä 600 -alkupuoliskolla. Näyn johdannossa tämä jakeen 21 Israelia vainoava tyranni on kytketty Kreikan hallitsijaan:

Ja hän sanoi: "Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä käyn jälleen sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun minä olen päässyt hänestä, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettuna totuuden kirjassa. Eikä ole ketään muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael. (Dan. 10: 20-21)

Tämä profetia ei viitannut vain ajanlaskun alkua edeltäneisiin Persian ja Kreikan valtakuntiin eikä se myöskään puhunut vain keskiajan Sassanadeista ja Bysansantista. Näiden lisäksi enkeli (tai Jeesus) puhuu tässä myös meidän ajastamme – lopun ajoista, jolloin Israel on palannut jälleen maahansa. Tämän mukaan Persia ja Kreikka tulisi nousemaan jälleen Israelin vastaan ennen Jeesuksen paluuta, johon näky huipentuu luvussa 12. Kahdennentoista luvun kaksi ensimmäistä jaetta ilmoittaa:

Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat. Ja monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.

Tämä kuvaus, joka liittyy selvästi Jeesuksen toiseen tulemukseen, on rinnakkainen Dan. 10:20-21:n kanssa. Profetia Persian ja Kreikan noususta Israelia vastaan liittyy siis vihan ja ahdistuksen aikaan, ”*jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti.*” Tässä on siis ennustettu Iranin islamilaisen tasavallan synty vuonna 1979. On muistettava, että Iran, joka tunnettiin vuoteen 1935 asti Persian nimellä, oli lännen ja Israelin liittolainen ennen islamilaista vallankumousta, missä Šaahi Mohammad Reza Pahlavin monarkistinen hallinto korvattiin islamilaisella teokratialla. Israelin valtion ensimmäisenä 30 vuotena, sen ensisijaiset uhat tulivat Egyptistä, Jordaniasta, Syyriasta. Irakaista, Libanonista ja Saudi Arabiasta. Pahlavin Iran oli sen sijaan ensimmäisiä Israelin olemassaolon tunnustaneita muslimivaltioita.

Irania ei myöskään pidetty vakavasti otettavana uhkana Israelille ennen Mahmud Ahmadinejadin presidenttikautta (2005 – 2013), jolloin valtio uhkaili avoimesti Israelin tuholla samalla kun kiihdytti sen ydinohjelmaa rakentaakseen juutalaisvaltiolle

omistetun ydinpommin. Se on tämä ydinaseella varustettu Iran, jota vastaan Jeesus tulee taistelemaan enkeliruhtinas Miikaelin rinnalla. Mutta heti kun Persian uhka on voitettu, Israelin vastaan asettuu Iraniakin vaarallisempi ja raadollisempi pakanamahti, Kreikan enkeliruhtinas. Luku 11 todistaa, että tämä Kreikan enkeliruhtinas viittaa itseensä Antikristukseen. Jakeet 31 – 35 kertoo tämän henkilön toimista Israelissa:

Hänen lähettämänsä sotajoukot nousevat ja häväisevät pyhäkön linnoituksineen, poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat sinne hävityksen kauhistuksen. Ja liitonrikkojat hän viettelee luopumukseen houkutuksillaan, mutta niitten joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä. Ja taidolliset kansan seassa opettavat monta, mutta heitä sorretaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä, jonkun aikaa. Ja keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys, ja monet liittyvät heihin teeskennellen. Ja taidollisista jotkut kompastuvat, että heidän joukkonsa koeteltaisiin, seulottaisiin ja puhdistettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä kestää, ennenkuin määräaika on.

Tämä kohta on rinnakkainen sellaisten jakeiden kanssa kuten Matt. 24:15 ja 2. Tess. 2:4, mikä todistaa tämän Pohjan kuninkaaksi ja kelvottomaksi kutsutun henkilön olevan Rooman rajojen sisältä nouseva Antikristus eikä Venäjän johtaja, kuten jotkut opettavat. Tämä henkilö yhdistetään Britannian lisäksi Kreikkaan. Aivan kuin Antiokhos Epifanes jatkoi Aleksanteri Suuren valtaa, tulee Antikristuksen nousta myös Herakleiosin kreikkalaisen vallan perijäksi ja jatkajaksi. Tämä tarkoittaa, että hän ei tule nousemaan vain nyky-Kreikan kuninkaaksi vaan palauttamaan myös ne rajat, jotka Kreikka omisti vielä Herakleiosin hallitsessa. Toisin sanoen, Antikristus liittyy Euroopan Unioniin (joka Itä-Eurooppaa ja Pohjoismaita lukuunottamatta koostuu Länsi-Rooman kansoista) Itä-Roomaan kuuluneet alueet neljännessä pedosta, Danielin kuvapatsaan toisen jalan. Aivan kuin Prinssi Titus, johon Antikristus yhdistetään Dan. 9:27:ssä, hallitsi maita Länsi-Euroopasta, Lähi-Itään ja Pohjois-Afrikkaan, tulee Antikristus myös liittämään nämä alueet hänen maailmanlaajuisen valtapiirinsä keskiöön.

Vaikka neljäs peto tulee hallitsemaan lopulta koko planeettaa (Dan. 7:23, Ilm. 13:7), antiikin aikaiset Rooman alueet tulevat muodostamaan Antikristuksen valtakunnan ytimen. Se on tämä Länsi-Euroopasta ja Lähi-Idästä muodostuva EU:n lopullinen muoto, joka on hallitseva koko maailmaa YK:n tai sen seuraajan kautta, joka olisi viimekädessä pelkkä työkalu Brysselin intresseille (kenties maailmanhallituksen keskus siirretään muinaiseen Babyloniin, koska Antikristuksen pääkaupunki yhdistetään sinne Jes. 14:sta). Aivan kuin Eurooppa hallitsi koko muuta maailmaa kolonialistisella aikakaudella (pelkästään Länsi-Eurooppa hallitsi n. 42 prosenttia koko planeetan maa-alueista), tulee se jälleen saamaan kolonialistisen herruuden köyhemmistä kolmannen maailman mantereista osana lännen taloudellista ylivaltaa. Se osa EU:sta, joka ei kuulunut muinaiseen Roomaan, tulee päätyymään luultavasti Venäjän vaikutusvallan alle Putinin kaavailmassa Euraasian Unionissa.

Tämä skenaario olisi yhdenmukainen David Wilkersonin näkyyn vuodelta 1976, jota lainasimme kirjani ensimmäisessä luvussa. Siinä kuvattiin Venäjän sotajoukkojen tunkeutumista Pohjois-Norjaan ja Saksaan osana kolmatta maailmansotaa, jossa Venäjä soti myös Lähi-Idässä hyökäten Israeliin Hesekiel 38 – 39:n näyn mukaisesti. Samaan aikaan Skotlanti erosi Yhdistyneestä Kuningaskunnasta. Vain muutamia päiviä sitten

tämän kirjoittamisesta, Skotlanti äänesti itsenäisyydestään historiallisessa kansanäänestyksessä, joka uhkasi erottaa maan 1700 -luvun alusta kestäneestä unionista Englannin kanssa. Vaikka itsenäisyyspyrkimykset kaatui 55 prosentin enemmistön äänestäessä unionin jatkumisesta, se pakotti pääministeri David Cameronin lupaamaan suurempaa itsehallintoa maan parlamentille. Onkin todennäköistä, että jos näitä lupauksia ei kyetä lunastamaan ja Britannia ajautuu sotaan johon Skotlanti ei halua osallistua, seurauksena tulee olemaan Kuningaskunnan hajoamiseen päätyvä vallankumous.

Mitä tämä tarkoittaisi Prinssi Charlesin tulevan kuninkuuden kannalta? Entä johtaisiko Skotlannin eroaminen Yhdistyneestä Kuningaskunnasta myös sen eroamiseen EU:sta? Hyvin todennäköisesti. Onkin mielenkiintoista huomata, ettei Skotlanti tai Irlanti kuulunut koskaan Rooman valtakuntaan. Irlanti erosi Yhdistyneestä Kuningaskunnasta jo 1922, mikä ennustettiin Dan. 11:19:sta. Irlannin eroaminen seurasi ensimmäistä maailmansotaa, mutta Wilkersonin näyn mukaan Skotlannin ero seuraisi kolmatta. Onko Skotlannin ero lopullinen merkki Iso-Britannian taantumisesta Pikku-Britanniaksi? Englannin nousu alkoi Elisabet I:n valtakaudella, mutta Elisabet II:n aikakausi on merkinnyt Britannian vallan asteittaista rappeutumista. Daniel viittasi tähän Elisabet II:n aikaisen Englannin leijonan uljaan ärjynnän vaimenemiseen, sanoessaan että ”se nostettiin maasta pystyyn ja asetettiin kahdelle jalalle niinkuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.” (Dan. 7:4)

Tämä ilmaisu ei tarkoita vain Brittiläisen Imperiumin hajoamista, vaan myös sitä seuraavaa ”ihmisen” eli Antikristuksen nousua (ks. Dan. 7:8, 2. Tess. 2:3, Ilm. 13:18). Skotlannin kansanäänestys saattaa olla siten lopullinen merkki Antikristuksen nousun läheisyydestä. Vaikka Charles (joka tarkoittaa ”ihmistä”) tuleekin menettämään hänen Kuningaskuntansa, hän saa vallan EU:ssa ja Kreikassa ja lopulta myös Lähi-Idässä Israelia ja Egyptiä myöten (Dan. 11:40 – 45). Tästä syystä Dan. 8:9 sanoo, ”Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. *Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin.*” Prinssi Charles, joka polveutuu Kreikan kuningashuoneesta johon hänen isänsä kuului ennen avioitumistaan Windsorin huoneeseen, on täydellinen kandidaatti tähän Kreikan hallitsijan osaan, johon profetia vaatii Antikristuksen astuvan. Onkin todennäköistä, että Kreikan tasavallan tilalle palautetaan jälleen kerran monarkia aivan kuin tapahtui jo vuonna 1935 sen yhdeksän vuotta kestäneen tasavallan jälkeen.

Viimevuosien uutiset ovat puhuneet äärioikeiston noususta Kreikassa. Vuonna 2012 järjestetyissä vaaleissa väkivaltaisen rasistinen ja antisemiittinen Kultainen aamunkoitto -puolue, jonka tunnuksena on tyylitelty versio hakarististä, sai merkittävää jalansijaa Kreikan parlamentissa herättäen natsismin haamun henkiin historian varjoista. Palaako fasismi jälleen Kreikkaan ja valitaanko Prinssi Charles tämän fasisin Kreikan *führeriksi*? Raamatun profetiat näyttävät vihjailevan tähän suuntaan. Hitlerin ja keisari Herakleiosin jalanjäljissä, hän tulisi suunnittelemaan myös juutalaisten kansanmurhaa. Tästä syystä Jeesus sanoi: ”Nyt minä käyn jälleen sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun minä olen päässyt hänestä, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettuna totuuden kirjassa. Eikä ole ketään muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinanne Miikael.”

Ennen kuin siirryn kirjani viimeiseen osaan, päätän tämän luvun Danielin näyn epilogiin luvussa 12. Tähän lukuun huipentuu koko Danielin kirjan profeetallinen sanoma. Jakeessa 1 puhutaan viimeisestä vihan ajasta, josta Jeesus kertoo Danielille, että tuohon aikaan ”pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat.” Seuraavassa jakeessa puhutaan jo kuolleiden ylösnousemuksesta, mikä on varma merkki siitä ettei näyn loppuhuipennus ole vielä tapahtunut. Jakeessa 4 Danielia käsketään lukitsemaan ja sinetöimään ”tämä kirja lopun aikaan asti. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy.” Tämä viittaa siihen, että mitä lähemmäksi loppua tultaisiin, sitä paremmin Danielin kirjan profetiat tulisivat ymmärretyiksi. Pidät käsissäsi kirjaa, joka on juuri täyttänyt tässä jakeessa ilmoitetun profetian ymmärryksen lisääntymisestä. Olemme nähneet Danielin näkyjen moniulotteisuuden ja on vaikea sanoa onko niissä vielä jokin lisäuloke, joka on jäänyt minulta huomaamatta. Kirjani sivumäärä on jo nyt jo niin valtava ettei se kestäisi enää laajempien ulokkeiden käsittelemistä.

En usko, että Danielin näyillä voisi olla enää mitään järjestyttävämpää tarjottavaa kuin on esitetty tässä kirjassa. Näkyjen kliimaksi saavutetaan 11. luvun näyssä, jossa on paljastettu Antikristuksen persoona. Mutta onko totuuden kirjan (Dan. 10:21) viimeinen salaisuus yhä lukittuna ja sinetöitynä. Jakeessa 9 Danielille kerrottiin ”Mene, Daniel, sillä ne sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti.” Mihin sanoihin tässä viitattiin? Tässä tarkoitetaan sekä 11. luvun näkyä kokonaisuudessaan, kuin myös sen viimeistä profetiaa 12:sta luvun jakeissa 6 – 13. Näkynsä viimeisessä osassa Daniel näkee kaksi miestä Tigris-virran kummallakin rannalla. ”Toinen sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vetten yläpuolella: 'Kuinka kauan on vielä näitten ihmeellisten asiain loppuun?'” (j. 6). Daniel kertoo kuinka tämä pellavapukuinen mies ”nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttansa, joka elää iankaikkisesti: 'Siihen on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Ja kun pyhän kansan yhden osan hajotus on loppunut, silloin nämä kaikki täyttyvät.'” (j. 7).

Näkyjen selittäjä, joka ei jäänyt sanattomaksi Nebukadressarin unien edessä, joutuu nyt myöntämään tietämättömyytensä ja kysyy tältä lihaksituloa edeltäneeltä Jumalan Pojalta, ”Herrani, mikä on oleva näitten päätös?” Silloin Jeesus vastaa hänelle:

Niin hän sanoi: ”Mene, Daniel, sillä ne sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat pysyvät jumalattomina, eikä yksikään jumalaton ymmärrä tätä, mutta taidolliset ymmärtävät. Ja siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentä viisi päivää. Mutta sinä, mene, siksi kunnes loppu tulee; ja lepää, ja nouse osaasi päivien lopussa.”

Eli profetia ”ajasta, kahdesta ajasta ja puolesta ajasta”, 1290 päivästä sekä 1335 päivästä, ymmärrettäisiin vasta lopun aikana. Näitä sanoja/lukuja ei tulisi ymmärtämään yksikään jumalaton, mutta ”taidolliset ymmärtävät”. Kuten olemme jo useaan otteeseen tämän kirjan sivuilla esittäneet, 1300 – 1500 -luvuilla yleistynyt historisistinen profetian tulkinta

esitti Antikristuksen 1260 päivän valtakautteen viittaavien profetioiden tarkoittaneen itseasiassa 1260 vuotta eikä 1260 päivää. Tämä selitys sai tukea siitä, että Rooman kymmenen kuningasta oli jo ilmestynyt 400 -luvun lopulla Dan. 7:24:n mukaisesti ja siten pienen sarven eli Antikristuksen valtakauden tuli tarkoittaa tätä seurannutta paavinvaltaa, joka kestäisi 1260 vuotta ennen Herran takaisin paluuta (ks. luku 10). Päivien lukeminen vuosiksi sai taas tukea sellaisista raamatunkohdista kuten 3. Moos. 25:2, Hes. 4:5-6 ja Dan. 9:24-27.

1900 -luvun alussa uudestaan vakiintunut futuristinen profetian selitys esitti puolestaan 1260 päivän, jota sanat *aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa* tarkoittaa (Ilm. 12:6, 14 vahvistaa tämän ajan olevan 1260 päivää), viittaneen vuosien sijasta kirjaimellisiin päiviin. Tämän lähtökohtana oli erityisesti yhdeksännen luvun vuosiviikko näky, jossa 70. vuosiviikko erotettiin sen ensimmäisestä 69. vuosiviikosta omaksi kokonaisuudekseen, joka seuraisi vasta sen jälkeen kun Israel on palannut jälleen maahansa ja Jerusalemissa on kolmas juutalaistemppele. Vaikka tämä kirjaimellinen selitys oli monissa kohdin paljon uskollisempi Sanalla kuin historisistinen tulkinta, se ei ole kuitenkaan kyennyt kumoamaan kymmenen sarven/pienen sarven historisistista selitystä ja näiden ohella tämän sarven ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan” valtakauden (Dan. 7:25) soveltamista 1260 vuoteen (so. 756 – 2016), kuten osoitimme luvussa 10.

Futuristisessa selityksessä näiden päivien merkitys tulkitaan 70. vuosiviikon kontekstissa. Sen mukaan roomalaisten Prinssi (mitä Walesin Prinssin etymologia tarkoittaa), vahvistaa liiton monille seitsemäksi vuodeksi, mutta sen puolivälissä hän ”lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin; ja hävittäjä tulee kauhistuksen siivillä. Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän ylitse.” Tämä on rinnakkainen Dan. 8:11:sta, 11:31:n, Matt. 24:15:sta, 2. Tess. 2:4:n ja Ilm. 11:7:n, 12:14:sta ja 13:5:n kanssa, joissa kaikissa puhutaan Jerusalamia ja Israelia vastaan taistelevasta viimeisestä antisemiittisestä tyrannista, joka ei olisi voinut ilmestyä ennen Israelin kansallista henkiinheräämistä vuonna 1948 (Prinssi Charlesin synnyin vuonna). Tämä kolmen ja puolen vuoden, 42 kuukauden tai 1260 päivän ajanjakso (360 vuoden profeetallisissa kuuvuosissa 3,5 vuotta vastaa 1260 päivää), on se mihin futuristinen selitys liittyy pellavapukuisen miehen sanat ”ajasta, kahdesta ajasta ja puolesta ajasta.”

1290 ja 1335 päivää, jotka seuraa jokapäiväisen uhrin poistamista ja hävityksen kauhistuksen asettamista, nähdään viittaavan 70. vuosiviikon jälkimmäiseen puoliskoon, jolloin Antikristus ”lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin; ja hävittäjä tulee kauhistuksen siivillä.” Vaikka allekirjoitan tämän selityksen täysin, on muistettava että profetialla on usein kaksi tai useampi merkitys. Dan. 7:25:ssä Pienen Sarven ”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa” ei viittaa vain lopullisen yksilö-Antikristuksen 1260 päivän hallintoon, vaan myös paavinvallan 1260 vuoteen. Samoin Daniel 12:6-13:sta ”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa”, 1290 päivää ja 1335 päivää, ei viittaa vain 70. vuosiviikon päiviin vaan myös vuosiin, jotka seuraa tämän näyn ilmoitushetkeä. Tämä on selvää virran toisella puolen olevan miehen kysymyksestä, ”Kuinka kauan on vielä näitten ihmeellisten asiain loppuun?” Tämä mies siis kysyy kuinka monta vuotta olisi vielä Jeesuksen toiseen tulemukseen?

Tähän kysymykseen annetaan kolme erilaista vastausta: ”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa” (1260 päivää/vuotta), ”1290 päivää/vuotta” ja ”1335 päivää/vuotta.” Näiden

kaikkein vuosilukujen tulisi osoittaa joihinkin tärkeisiin tapahtumiin, jotka edeltää Herran tulemista tai jotka huipentuu siihen. Nämä aikamääreet eivät viittaa vain yhteen vuosilukuun, vaan myös kolmeen muuhun vahvistaakseen tämän viimeisen vuosiluvun luotettavuuden. Kun pellavapukuinen mies vastaa toisen miehen kysymykseen Herran tulemuksen ajankohdasta, Daniel kysyy hänen vierellään seisovalta Jumalan Pojalta, ”Herrani, mikä on oleva näitten päätös?” Eli ”mihin päättyvät 1260 päivää/vuotta, johon pellavapukuinen mies juuri viittasi.” Tähän Jeesus vastaa, ”Ja siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentä viisi päivää.”

Toisin sanoen, 1260 vuotta tulisi laskea näyn ilmoitushetkestä aikaan jolloin hävityksen kauhistus asetetaan ja tästä vielä toiset 1260 vuotta (seitsemän aikaa tai 2520 päivää, mikä vastaa yhden vuosiviikon päiviä) siihen kun ”kun pyhän kansan yhden osan hajotus on loppunut” (j. 7). Hävityksen kauhistuksen asettamisesta olisi loppuun vielä 1290 vuotta/1335 vuotta. Eli näyn ilmoitushetken ja Jeesuksen toisen tulemuksen välinen aika olisi yhteensä 2595 vuotta (1260 + 1335). Tämä tulisi tietenkin laskea aurinkovuosien sijaan 360 päivän profeetallisilla kuuvuosilla, kuten vuosiviikkonäky ja Hitlerin vallan kukistumishetken ennustanut Dan. 8:14. Tämän 2595 vuoden aikana olisi kolme muuta merkittävää vuosilukua, jotka näky huomioi. Koska nämä muut vuosiluvut huomioidaan, niiden tulisi olla jollakin yhteydessä niihin tapahtumiin, joihin Danielin 11. luku tai Danielin kirja kokonaisuudessaan viittaa. Näiden tapahtumien tulisi olla elimellisesti yhteydessä myös Israelin maahan, Jerusalemiin ja sen pyhään vuoreen (temppelivuoreen).

Nyt jos lähdemme seuraamaan näkyä tämän tulkinnan pohjalta, huomaamme tässä mainittujen vuosilukujen osuvan hämmästyttävästi yksiin Israelin maan ja juutalaisten historian olennaisten käännekohtien kanssa. Ensimmäinen olisi tietysti ajoitettava näyn ilmoitushetki. Dan. 10:1 ja 4 sanoo tämän näyn (johon sisältyy luvut 10 – 12) ilmestyneen Danielille Persian kuningas Kooreksen (Kyyros Suuren) kolmantena hallitusvuotena ja ensimmäisen kuun 24. päivänä. Ei ole täyttä yksimielisyyttä siitä mihin vuoteen tai mihin kalenteriin tämä viittaa, mutta yleisin tulkinta on, että ensimmäisen kuun 24. päivä on juutalaisen kalenterin ensimmäisen kuun eli nisanin 24. päivä ja vuosi on 536 eKr. Tässä Kyyros Suuren kolmas vuosi ei tarkoita hänen kolmatta vuottaan Persian kuninkaana eli vuotta 557/556 eKr. Enemmistö profetian opettajista ymmärtää, että tässä Kyyros Suuren vuosia aletaan laskea hänen valtaannousustaan Babylonin yli. Yleisimmin hyväksytty päivämäärä Babylonin kukistumiselle on 13. lokakuuta 539 eKr.

Koska kaikki profeetallisesti merkittävät tapahtumat näyttävät olevan yhteydessä lukuun seitsemän ja sen kerronnaisiin – erityisesti lukuihin 49 (7X7), 70 (7X10) ja 490 (7X70) –, on mielenkiintoista huomata, että vuosi 539 on yhtä kuin 7x70 + 7x7 tai 7x77 eli 77 vuosiviikkoa. Jeremian ja Danielin kirjassa Babylonin kukistuminen ja juutalaisten vapautus Babylonin pakkosiirtolaisuudesta kytketään toistuvasti lukuun 7 ja 70. Luvussa yhdeksän Daniel kirjoitti: ”Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä hallitusvuotena, hänen, joka oli meedialaista sukua ja oli tullut kaldealaisten valtakunnan

*kuninkaaksi*¹ - hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, kirjoituksista huomasi vuosien luvun, josta Herran sana oli tullut profeetta Jeremialle, että Jerusalem oli oleva raunioina **seitsemänkymmentä** vuotta.” Tämä näky itsessään ajoittuu vuoteen 539 – 538 eKr., koska persialaisten ensimmäinen vuosi Kaldean (Babylonian) maassa oli lokakuu 539 eKr. – lokakuu 538 eKr.

Nämä Jeremian ennustamat 70 vuotta (Jer. 25:11, 29:10) alkoi siitä, kun Nebukadressar II hyökkäsi ensimmäistä kertaa Juudan valtakunnan kimppuun vuonna 606 eKr. ja mistä myös Danielin kirja käynnistyy (Dan. 1:1). Nämä 70 vuotta täyttyi vuoden 536 tienoilla. Juuri tähän vuoteen ajoittuu Danielin kirjan viimeinen näky luvuissa 10 – 12 (Kyyros Suuren ensimmäinen vuosi = lokakuu 539 – 538, toinen vuosi lokakuu 538 – 537 ja kolmas vuosi lokakuu 537 – 536). Yhdeksännen luvun näky ajoittuu juuri siihen aikaan, jolloin Babylonin mahti oli kukistunut Meedo-Persian hyökkäyksessä ja tällöin Daniel käsitti Jeremian profetian Babylonin pakkosiirtolaisuuden 70 vuodesta. Mutta juuri kun hänen ymmärryksensä avattiin tälle, enkeli Gabriel näytti Danielille, että Messiaan ja hänen valtakuntansa tulemuksen olisi vielä 70 vuosiviikkoa eli 490 vuotta – vaikka näitä vuosia alettiin laskea vasta maaliskuusta 444 eKr., jolloin Persian kuningas Artakserkses I antoi käskyn Jerusalmiin jälleenrakentamisesta (Neh. 2:1, Dan. 9:25).

Vuosiviikko näky paljasti vain Messiaan ensimmäisen tulemuksen ajankohdan. Sen 69 vuosiviikkoa eli 173880 päivää (2520 päivän vuosiviikko x 69) täyttyi Artakserkses I:n julistuksesta laskien maaliskuun 23/24 tai huhtikuun 21/22 (juutalainen päivä alkaa ilta kuudesta ja päättyy vuorokautta myöhemmin).² Kun otamme lähtökohdaksi nämä päivämäärät, ”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa” tai 1260 (360 päivän) vuotta täyttyy joko **11/12. helmikuuta tai 12/13. maaliskuuta 707 jKr.** Jakeet 6 – 7 ennusti:

NASA:n astronomiset kartat kuun vaiheista vahvistaa nisan-kuun 24. päivän vuonna 536 eKr. olleen joko maaliskuun 23/24 tai huhtikuun 21/22 (juutalainen päivä alkaa ilta kuudesta ja päättyy vuorokautta myöhemmin).² Kun otamme lähtökohdaksi nämä päivämäärät, ”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa” tai 1260 (360 päivän) vuotta täyttyy joko **11/12. helmikuuta tai 12/13. maaliskuuta 707 jKr.** Jakeet 6 – 7 ennusti:

Ja toinen sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vetten yläpuolella: ”Kuinka kauan on vielä näitten ihmeellisten asiain loppuun?” Ja minä kuuntelin pellavapukuista miestä, joka oli virran vetten yläpuolella, ja hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttansa, joka elää iankaikkisesti: ”Siihen on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Ja kun pyhän kansan yhden osan hajotus on loppunut, silloin nämä kaikki täyttyvät.”

Vaikka näiden sanojen ensivaikutelma on se, että ”pyhän kansan yhden osan hajotus” päättyisi 1260 vuoden jälkeen, tarkempi käsitys Raamatun profetiasta osoittaa, että

1 Tästä meedialaisesta Daarejaveksesta (Dan 5:31, 6:1,6,9,25,28, 9:1, 11:1) ei ole tietoa muissa historian lähteissä. Sen on arveltu viittaavan joko Kyyros Suureen tai hänen sijaishallitsijaan Kaldeassa.

2 <http://adamoh.org/TreeOfLife.wan.io/OTCh/Centuries1to7BCE/DanielsThreeWeeksORThirdWeekOfFasting.htm>

”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa” merkitsee vain puoliväliä laajemmasta ”seitsemän ajan” ajanjaksosta. Vaikka tässä ei olekaan suoraa mainintaa seitsemästä ajasta, tähän näky kuitenkin viittaa mainitessaan ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan”. Dan, 9:27 kertoo, että Antikristus vahvistaisi liiton yhden vuosiviikon ajaksi (2520 päiväksi) ja sen puolivälissä (1260 päivän jälkeen, ks. Ilm. 12:6,14) hän lakkauttaa temppelin teuras ja ruokauhrin ja asettaa sinne hävityksen kauhistuksen. 1260 päivää/vuotta on siis vain puolet tästä 2520 päivän/vuoden kokonaisjaksosta, joka on osattava lukea Dan. 12:6 – 7:n rivien välistä. Eli se mitä virran yläpuolella leijuva pellavapukuinen mies sanoo, tarkoittaa seuraavaa: ”Laske tästä päivästä – joka on 22. huhtikuuta (ts. 24. maaliskuuta) 536 eKr. – eteenpäin kaksi kertaa 1260 vuotta tai 2520 profeetallista 360 päivän vuotta, niin saat tietää sen päivämäärän jolloin ”pyhän kansan yhden osan hajotus on loppunut”.

NASB kääntää tämän ”... ja niin pian kuin he lopettavat pyhän kansan voiman rikkomisen, kaikki nämä asiat tulevat täyttymään.” Toisin sanoen, 2520 vuotta tulisi päättymään siihen, kun pakanat lopettavat pyhän kansan voiman rikkomisen, mikä viittaa Israelin kansalliseen, poliittiseen ja sotilaalliseen voimaan, joka oli 2500 vuotta pakanoiden määräysvallassa tai puuttui kokonaan, siihen asti kunnes Israel itsenäistyi 1948. Nyt jos muutamme 2520 vuotta 360 päivän profeetallisiin vuosiin ja lisäämme ne näyn ilmoitushetkeen, saamme vastaukseksi **13. helmikuuta 1949** (360 kertaa 2520 = 907200 päivää lisättynä päivämäärään 22. huhtikuuta 536 eKr. Tämän tuloksen voit vahvistaa itse alla löytyvästä linkistä¹). Israel itsenäistyi 14. toukokuuta 1948. Erehtyykö näky 9 kuukauden verran? Uskon näiden päivien päättyvän tarkoituksellisesti toukokuun 1948 sijasta helmikuuhun 1949, koska tällöin Israelin parlamentti – Israelin poliittinen voima, jonka pakanat oli murtaneet 2500 vuoden ajan – kokoontui ensimmäistä kertaa.²

Knessetin ensikokoontuminen tapahtui **14. helmikuuta 1949**. Tämä ei ole kuin päivän myöhässä 907200 päivästä, 2520 vuodesta tai ”seitsemästä ajasta,” joka seurasi Danielin viimeistä näkyä. Entä mihin sitten viittaa 1290 ja 1335 päivää/vuotta? Koska nämä on mainittu viimeisenä, on selvää että ne tulisi laskea seitsemän ajan puolivälissä. Jeesus sanoi, että ”siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentä viisi päivää.” Tämä kohta kertoo mitä tapahtuu seitsemän ajan puolivälissä – jokapäiväisen uhrin poistaminen ja hävityksen kauhistuksen asettaminen. Monet historisistiset profetian opettajat, kuten Adam Clarke, uskoi hävityksen kauhistuksen viittaavan Antiokhos Epifanesin suorittaman temppelin häpäisyn ohella myös kalliomoskeijan rakentamiseen Umayyad-dynastian Kalifi Abd al-Malik ibn Marwan toimesta vuonna 691 jKr.

Tällöin temppelin pyhälle paikalle rakennettiin pakanallinen rukoushuone, jonka mosaiikkikaiverrus julisti, ettei Jumalalla ole Poikaa. Kalliomoskeija (bysanttilaisen arkkitehtuurin mukaan rakennettu kultakupolinen rakennus temppelivuoren keskellä), jonka seinäkirjoitus ajoittaa sen valmistumisen vuoteen 72 AH (691/692 jKr.)³, on ensimmäinen alueen kahdesta islamilaisesta rakennuskompleksista. Sen toinen

1 <http://www.csgnetwork.com/juliandaydate.html>

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Knesset#History>

3 <http://www.islam-bible-prophecy.com/islamic-inscription-dom-rock.html>

moskeija, joka tunnetaan nimellä Al-Aqsa, sijaitsee etelänmuurin luona ja Abd al-Malikin poika Walid I (705 – 715) – jonka alla Umajjadien kalifaatti saavutti suurimman laajutensa (Iberian niemimaasta Intiaan) – rakennutti sen vuosina 701 – 707. Esimerkiksi Lähi-Idän historian professori Indira Falk Gesink sanoo Al-Aqsa-moskeijan valmistuneen vuonna 707.¹ Moskeijan valmistumisen tarkkaa päivämäärää ei ole säilynyt jälkipolville, mutta Dan. 12:7,11 ajoitti ”hävityksen kauhistuksen” vuoteen 707 ja päivään 13. maaliskuuta.

Muistaessamme kuinka suurta roolia luku 7 ja 70 esittää profeetallisissa tapahtumissa, on merkittävää että vuosi 707 on 70 vuotta muslimien Jerusalemin valloituksesta 637² (lisää tähän vielä toiset 70 vuotta ja saat 777). Lisäksi, 707 + 49 (7x7) = 756 – Danielin 7:n luvun ”Pienen Sarven” ilmestymisvuosi paavillisessa kirkkovaltiossa. Luvun seitsemän hallitsevuus näyttäisi vahvistavan näiden vuosilukujen pätevyyden. Jakeiden 11 ja 12 mukaan ”seitsemän ajan” puolivälistä (13.3.707) olisi laskettava vielä 1290 ja 1335 päivää/vuotta. Miksi tässä on mainittu kaksi vuosilukua? Profetia ei kerro mihin tapahtumaan ensiksi mainittu päättyy, mutta jälkimmäisen tulisi vastata virran toisella puolella oleskelleen enkelin kysymykseen ”*Kuinka kauan on vielä näitten ihmeellisten asiain loppuun*” eli kuinka kauan on vielä Messiaan toiseen tulemukseen (Hänen näkyvään tulemukseensa Israelille, ei salaiseen tulemukseen seurakunnalle).

Koska 1290 vuotta seuraavaa tapahtumaa ei ole kerrottu, on se selvitetävä itse päivämäärästä. Lisää 1290 (360 päivän) vuotta 13:sta maaliskuuta 707, niin tulos on **9. syyskuuta 1978** (360 x 1290 = 464400 päivää + 13.3.707). Tapahtuiko tuolloin jotain profeetallisesti merkittävää? Mustana perjantaina tunnettu 8. syyskuuta 1978 on jäänyt historian kirjoin päivänä jolloin Iranin länsimielinen Šaahi Mohammad Reza Pahlavi julisti maahan sotatilan ja avasi tulen 64 mielenosoittajan hengen vaatineessa protestissa. Tämä merkitsi Iranin vallankumouksen käännekohtaa, jossa vasemmiston protesteina alkaneet mielenosoitukset muuttuivat julkisiin vaatimuksiin maanpaossa elävän ajatolla Ruhollah Khomeinin vapauttamiseen islamilaisen valtion perustamiseksi.³ Tämä tapahtui samaan aikaan, kun Israelin pääministeri Menachem Begin kävi rauhanneuvotteluja Egyptin kanssa Marylandin Camp Davidissa. Samalla hetkellä kun henki- maailmoissa käytiin kamppailua Egyptin enkeliruhtinaan saamiseksi rauhaan Miikaelin kanssa, Dan. 10:20:n ennustama Persian enkeliruhtinas alkoi nostaa rumaa päätään.

Mustan perjantain tapahtumilla, jotka johti Khomeinin islamilaisen tasavallan syntyyn 1. huhtikuuta 1979, on jälleen vain päivän heitto 1290 vuoden aikaväliin. Tässä on otettava huomioon myös vuorokauden alkaminen eri aikaan eri kulttuureissa, aika- vyöhykkeet yms. Näyn viimeiset 1335 päivää/vuotta tulee ilmoituksella, ”*Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentä viisi päivää.*” 1335 vuotta tulee laskea tietysti hävityksen kauhistuksen asettamisesta eli päivämäärästä 13. maaliskuuta 707 ja ne antavat lopullisen vastauksen kysymykseen, ”*Kuinka kauan on vielä näitten ihmeellisten asiain loppuun?*” 1335 vuotta muutettuina 360 päivän vuosiin on 1315 vuotta,

1 <http://www.bw.edu/academics/his/faculty/igesink/gallery/islamic/> (sama tieto löytyy Syed Ahmad Iskandar Syedin kirjan *Architectural Conservation in Islam : Case Study of the Prophet's Mosque* sivulta 59.)

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/Siege_of_Jerusalem_\(637\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Siege_of_Jerusalem_(637))

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Iranian_Revolution#Declaration_of_martial_law_and_Black_Friday

10 kuukautta ja 3 päivää tai 480600 päivää. Kun lisäämme tämän 13:sta maaliskuuta 707, Jeesuksen Kristuksen toisen tulemuksen päivämääräksi saadaan 16. tammikuuta 2023. Onko tämä todella Herramme paluun ennalta määrätty hetki, joka ilmoitettiin Danielille 2595 (1260 + 1335) profeetallista vuotta aikaisemmin?

Aurinkovuosissa mitattuina tämä on **2557** vuotta, 8 kuukautta ja 25 päivää. Seitsemän aurinkovuotta on keskimäärin **2557** päivää. Tällöin Danielin näyn ja Jeesuksen paluun välinen aika vastaisi yhden vuosiviikon päiviä jos vuosiviikko lasketaan 360 päivän kuuvuosien sijasta 365,24219 päivän aurinkovuosilla. Näin ollen ”seitsemän aikaa” olisi mahdollista laskea sekä Israelin parlamentin ensikokoontumiseen 13.helmikuuta 1949, että Israelin Kuninkaan paluuseen Öljymäelle. Vuoden 2023 pätevyuden näyttäisi vahvistavan sekin, että tästä seitsemän vuotta taaksepäin on tammikuu 2016. Juuri tähän vuoteen Danielin seitsemännen luvun näky ”Pienestä Sarvesta” ajoittaa seurakunnan ajan päättymisen (ks. luku 10). Yhdeksännen luvun vuosiviikkonäyn mukaanhan seurakunnan aika tulee päättyä seitsemän vuotta ennen Jeesuksen julkista paluuta, jossa Hän lasketuu taivaasta koko maailman silmien katsoessa Jerusalemin Öljymäelle. Kirjoitan tätä lokakuussa 2014 – tästä on vain 15 kuukautta tammikuuhun 2016, jolloin 70. vuosiviikon tulisi alkaa edellä esitettyjen todisteiden valossa.

Vain Luoja yksin tietää onko nämä laskut oikeita. Jotkut voisi nähdä tällaisten tarkkojen päivämäärien esittämisen sotivan Jeesuksen sanoja vastaan, että ”*siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin.*” (Matt. 24:36) Colin Deal kuitenkin osoittaa kirjassaan *Jeesuksen tulemuksen päivä ja hetki* (Kuva ja Sana, 1983), että Matt. 24:36:n perinteinen tulkinta perustuu mahdollisesti väärinymmärrykseen. Companion Bible antaa tässä kohtaa käytetylle kreikan verbille ”oida”, merkityksen ”tietää ponnistelematta” (Deal, sivu 13). Dan. 12:9:ssä lihaantuloa edeltänyt Jumalan Poika sanoi, että tarkka aikataulu Hänen toiselle tulemukselleen olisi sinetöity lopun aikaan asti. Tuossa hetkessä missä Jeesus piti puheen lopun ajoista, nämä sanat oli yhä sinetöity – jopa enkeleiltä ja Pojalta. Vaikka profetian merkitys olisikin ollut enkeleiden ja Pojan tiedossa, kenties tarkka päivämäärä ja hetki pysyy loppuun asti ainoastaan Isän tiedossa.

En väitä, että 16:sta tammikuuta 2023 tulisi olla Jeesuksen tulemuksen tarkka päivä. Se voi viitata johonkin toiseen apokalyptiseen tapahtumaan. Tai jos näin sitten onkin, jää tempauksen päivämäärä yhä salaisuudeksi. Niin tai näin, vain historia tulee kumoamaan tai vahvistamaan tässä esitetyt laskelmat. Tästä aiheesta olisi paljon muutakin sanottavaa, mutta tilan puutteen vuoksi jätän sen vain seuraaviin lakonisiin huomautuksiin. Raamatun profeetallinen kalenteri perustuu lukuun seitsemän. Heprealainen viikko jaettiin seitsemään päivään, vuodet seitsemään vuosiviikkoon ja joka seitsemättä vuosi-viikkoa seuraavana 50. vuotena juhlittiin riemuvuotta (3. Moos. 23:1-3, 25:1-11). Myös vuodenkiertoon liittyvissä vuosijuhlissa toistui jatkuvasti luku seitsemän. Kol. 2:17:sta mukaan juutalaiset juhla-ajat ja sapatit oli vain tulevan varjo.

Niiden merkitys Uuden liiton seurakunnalle rajoittuu niiden profeetalliseen sanomaan. Yksi tällainen esimerkki on seitsemän tuhannen vuoden sapatit-kalenteri. Vaikka ei tästä ei löydy suoraa mainintaa Raamatusta, monet juutalaiset ja kristityt kirjailijat ovat opettaneet heprealaisen sapatitkalenterin pohjalta jo kahden tuhannen

vuoden ajan, että ihmiskunnan historia tulisi kestämään kuusi tuhatta vuotta ja tämän jälkeen seuraisi seitsemäs vuosituhat – tuhatvuotinen sapatti. Jo kirkkoisät kuten Irenaeus uskoi Ilmestyskirjan tuhatvuotisen valtakunnan edustavan ihmiskunnan seitsemättä tuhatta vuotta Adamista laskien.¹ Tosin koska Septuaginta sisältää virheellistä tietoa vedenpaisumista edeltäneiden patriarkkojen elinvuosista, Irenaeus ja muut katoliset kirkkoisät uskoi 7. vuosituhannen alkavan jo 300 -luvun puolivälissä, mikä selittää osaltaan amillenialistista tulkintaa, missä valtionkirkon uskottiin olevan Jumalan maanpäällisen valtakunnan täyttymys.²

Tämän hetken luotetuimman Raamatun kronologian kartoittajan Edwin R. Thielen (1895 – 1986) mukaan maailman luominen tapahtui 3899 eKr. Tätä ennen 1600 luvun piispa Ussher ajoitti tämän vuoteen 4004 eKr. kuuluisassa teoksessaan *Annales veteris testamenti, a prima mundi origine deducti* (Vanhan testamentin aikakirjat, johdettuna maailman alkuketkistä). Tämä ajoitus muuttuu kuitenkin sen mukaan lasketaanko Aabrahamin syntymä siitä jolloin hänen isänsä Terah oli 70 -vuotias (1. Moos. 11:26-27) vai siitä kun hän oli 130 -vuotias (ks. 1. Moos. 11:32, 12:4), ja sen lasketaanko 430 vuoden aika jonka ”israelilaiset olivat asuneet Egyptin maassa” (2. Moos. 12:40, Septuaginta: Egyptin ja Kanaanin maassa) siitä kun Aaraham saapui Kanaanin maahan ensimmäistä kertaa vai siitä kun Jaakobin jälkeläiset saapui Egyptiin suuren nälänhädän aikana (2. Moos. 1:1-8). Jos seuraamme 1. Moos. 11:26-27:n ilmoitusta, että Aaraham syntyi Terahin ollessa 70 -vuotias, saadaan Aabrahamin, Israelin isän, synnyinvuodeksi **1948 Anno Mundi** (Aadamin ja maailman luomisen jälkeen).

Edelleen, jos seuraamme Thielin kronologiaa Israelin kuninkaista ja Septuagintan käännöstä, jonka mukaan Exodusta edeltäneet 430 vuotta tulee laskea Aabrahamin saapumisesta Kanaanin maahan vuonna **2023 AM/1876 eKr.**, saadaan Aabrahamin synnyinvuodeksi 1951 eKr. (ks. perustelut ja keskustelu aiheesta sivun viitteen linkistä³) Jos oletamme Thielen erehtyneen kolmella vuodella, Aabrahamin syntymä saadaan vuoteen 1948 AM/1948 eKr. – puoliväliin vanhan Aadamin ja uuden Aadamin syntymää. Näin ollen maailman luominen päivittyisi vuoteen 3896 (1948 x 2) eKr. Tästä 1948 vuotta eteenpäin syntyi Aabraham, toiset 1948 Kristus ja toiset 1948 Israelin valtio. Jumalan teki ikuisen liiton Aabrahamin kanssa, johon koko Raamatun pelastussanoma perustuu, 2023 vuotta ensimmäisen Aadamin jälkeen – 2023 vuotta toisen Aadamin jälkeen tämän liiton lupaus pelastuksesta saavuttaisi lopullisen täyttymyksensä Dan. 12:12:sta ennustuksessa.

Samaa kaavaa seuraamalla Exoduksen vuosi on 2453 AM/1443 eKr. ja tästä Salomonin temppelin perustusten laskemiseen on 479 tai 480 vuotta (1. Kun. 6:1), joka on tarkalleen kolmasosa Exoduksen ja Messiaan syntymän välisestä ajasta jos Jeesus syntyi noin 3 – 4 eKr. kuten yleisesti ajatellaan (480 x 3 = 1440). Exoduksen vuosiluku 2453 AM on vain kolme vuotta vuotta siitä kun luomisesta tuli täyteen 49 (7 x 7) riemu-vuotta (riemuvuosi itsessään perustui lukuun 7 x 7). Kun israelilaiset saapui luvattuun maahan 40 vuotta myöhemmin (4. Moos. 32:13), ensimmäinen vuosiviikko, jota he viettivät Mooseksen kehotuksen mukaan oli 2493 – 2500 AM. Vuosi 2500 AM on 50 X 50

1 Colin Deal: *Jeesuksen tulemuksen päivä ja hetki* (Kuva ja Sana, 1983) sivu 70 – 71

2 Pöllänen: 62 – 63

3 http://creationwiki.org/Biblical_chronology_dispute

eli 50. riemuvuosi. Periaatteessa sitä voidaan pitää riemuvuosien riemuvuotena. 70. riemuvuosi taas vastaa vuosia 446 eKr. – 396 eKr. (50 x 70 = 3500 – 3896 eKr.) Danielin kirjan mukaan 70. vuosiviikon ensimmäiset 7 vuosiviikkoa ajoittuu vuosiin 444 – 395 eKr.

Jerusalem jälläänrakennus, joka oli ensimmäinen vaatimus Messiaan tulemukselle, valmistui vuonna 395 eKr. (Dan. 9:25) Tämä vuosi vastasi luomisen vuotta 3500 AM. Näin ollen Jerusalem valmistui 70. riemuvuotena ja 7000 -vuotisen kalenterin puolivälissä. Jos luominen tapahtui 3896 vuotta eKr., tällöin Israelin jälleensyntyminen vuonna 1948 vastasi luomisen vuotta 5844 AM. Kun muutamme tämän 360 päivän profeetallisiin vuosiin, saamme 5929 vuotta. Tämä on yhtä kuin 77 x 77. Jos nyt lisäämme tähän 71 vuotta, seitsemäs vuosituhat – tuhatvuotinen valtakunta – alkaisi 2018 – 2019. Luku seitsemän näyttää toistuvan kaikkialla ja esimerkit ovat loputtomia. Tämän enempää emme näitä lukuja käsittele ja hyvä näin, koska pidemmän täälle tällainen lukujen pyörittely saa aikaan vain päänsärkyä.

Johdopäätös

Tämän luvun kolmessa osassa olemme tarkastelleet keskiajan, uuden ajan ja nykyajan historiaa sekä Danielin että Ilmestyskirjan näkyjen valossa. Tämän luvun tarkoitus on ollut vakuuttaa lukija siitä, että historiantutkimus on Jumalan kaikkivaltiuutta tutkiva tiede ja aukaista se menetelmä, jonka kautta Antikristuksen kansallisuus, perhehistoria ja henkilöllisyys voidaan selvittää Danielin 11:sta luvun näystä. Tämän on mahdollistanut historisistisen ja futuristisen eskatologia tradition yhteensovittaminen, mutta myös niiden hienosäätö, laajennus ja tarkennus. Näiden asioiden ymmärtäminen on vaatinut kirjoittajalta kymmenen vuoden intensiivisen paneutumisen historiaan ja profetiaan, ja useiden harha-askelten, ongelmatilanteiden ja pähkäilyjen jälkeen kykenin rakentamaan johdonmukaisen selityksen tässä kuvattuihin näkyihin (eräässä vaiheessa luulin Danielin 7:n luvun ”Pienen Sarven” tarkoittavan islamia ja Dan. 11:3-4:n ”sankarikuninkaan” Napoleonina). Lopputulos on ollut kuitenkin hyvin palkitseva enkä voi kuin hämmästellä Jumalan profeetallisen Sanan luotettavuuden ja ennaltatietämyksen edessä.

Danielin 11. luku antaa lopullisen vahvistuksen sille minkä jo useat kirjailijat Monte Judahista Tim Coheniin ovat käsittäneet. Walesin Prinssi Charles on Raamatun profetioiden täyttymys siitä henkilöstä, jota Uusi testamentti kutsuu Laittomuuden ihmiseksi, Antikristukseksi ja Ensimmäiseksi Pedoksi. Seuraavassa osassa tulemme tekemään lopullisen yhteenvedon tämän kirjan argumenteista ja lisäämme niihin vielä muutaman lisää. Tarkastelemme myös väitteitä kuningasperheen oudoista yhteyksistä okkukultismiin, satanismiin ja niiden mukana vielä oudompiin rituaalisiin hyväksikäyttö tapauksiin, jotka viimeaikaiset todisteet ovat kytkeneet Euroopan kuningasperheisiin ja jopa Vatikaaniin. Nämä todisteet räjäyttävät tajuntasi ja järkyttää kuvasi maailmasta jossa elämme. Suurin pahuus ei löydy ISIS:in kaltaisista brutaaleista terroripesäkkeistä, vaan sieltä mistä osaisimme sitä vähiten odottaa – ulkoiseen loistoon, hyviin tapoihin ja hurskauteen itsensä peittävästä Euroopan kuninkaallisista perheistä ja Vatikaanin jylhistä holveista. Uskallatko katsoa pimeyden ytimeen vain onko totuus liian häiritsevää?

Kirjat: (pääasialliset)

Herra Sebot, Israelin Pyhä: Pyhä Raamattu (VK: 1933/38, KJV ja NASB)

Arto Pöllänen: Viimeinen Elonkorkeus- Ilmestyskirjan Sanoma (Aikamedia, 2009)

Arthur Walkington Pink: The Antichrist (1923)

Colin Deal: Jeesuksen tulemuksen päivä ja hetki (Kuva ja Sana, 1983)

Ellen G. White: Suuri taistelu (Kirjatoimi 2005)

Hal Lindsey: Jeesus Tulee (Kuva ja Sana, 1998)

Keijo Lindeman: Supervaltojen nousu ja tuho (Ari-paino, 1978)

Sir Isaac Newton: *Observations upon the Prophecies of Daniel, and the Apocalypse of St. John:*

Teijo-Kalevi Lusa: Lopun Ajan Salaiset Kansiot

Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998).

Verkkosivut:

<http://www.jesusplusnothing.com/questions/Futurism.htm>

<http://www.jesusplusnothing.com/questions/Futurism.htm>

<http://pages.uoregon.edu/klio/maps/re/>

<http://www.askelm.com/people/peo016.htm>

<http://www.ict.griffith.edu.au/wiseman/Roman/Brits&Byz.html>

http://www.eupedia.com/europe/frankish_influence_modern_europe.shtml

<http://www.mefag.com/fin>

<https://bible.org/seriespage/chapter-11-world-history-darius-time-end>

<http://what-when-how.com/western-colonialism/british-colonialism-middle-east-western-colonialism/>

http://en.wikipedia.org/wiki/Main_Page

Wikipedian avoin luonne on johtanut huoliin kirjoitusten laadusta, vandalismin määrästä ja informaation virheettömyydestä. Vuoden 2005 Nature -lehden tutkimus kuitenkin osoitti, että tiede artikkelit, joita he vertasivat, tulivat lähelle Encyclopædia Britannican virheettömyyttä.

<http://www.nature.com/nature/journal/v438/n7070/full/438900a.html>

Osa 5

Antikristuksen henkilökuva

L u k u 1 2

Pimeyden voimat Windsorin Huoneessa

"Tässä maassa toimii pimeitä voimia, joista meillä ei ole mitään tietoa."

– Kuningatar Elisabet II

Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika! Kuinka olet maahan syösty, sinä kansojen kukistaja! Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan. Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.'

– Jes. 14:12-14

Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja katso: suuri, tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua... Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa... Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt. Mutta vaimolle annettiin sen suuren kotkan kaksi siipeä hänen lentääksensä erämaahan sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä.

– Ilm. 12:3,9,13-14

Yllä lainattujen raamatunkohtien tarkoitus on osoittaa se voima ja persoona mistä Antikristus johtaa globaalin valtansa kaikkien kansojen ylitse. Se on tämä kointähti, aamuruskon poika – Lucifer itse –, joka riivaa Antikristuksen ja julistaa itsensä Jumalaksi Jerusalemin kolmannessa temppelissä (2. Tess. 2:4). Tämän rinnakkaiskohta on ilmaistu Ilmestyskirjan kuvauksessa suuresta tulipunaisesta lohikäärmeestä, joka heitetään

enkeleineen maanpäälle, jolloin hän ottaa Antikristuksen kehon valtaansa ja aloittaa poikalapsen (Jeesuksen) synnyttäneen vaimon (Israelin) hävitysyriksen ”ajan, kahden ajan ja puolen ajan” tai kolmen ja puolen vuoden ajaksi. Luuk. 4:5-8 paljastaa sen miksi Antikristus saa niin suuren vallan maailman kansoista.

Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä tuokiossa kaikki maailman valtakunnat ja sanoi hänelle: ”Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon. Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun.” Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman'.”

Jotta Antikristus saisi valtaansa ”*kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot*” (Ilm. 13:7), tulee hänen ensin polvistua tämän maailman ruhtinaan edessä. Hänen tulee antautua henkilökohtaisesti hänen herransa Saatanan orjaksi. Tästä syystä Ilm. 13:4 sanoo, ”*Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: 'Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?'*” Aivan kuin kristityt ylistävät Kristuksen kautta Isää, myös tämä maailma tulee palvomaan Saatanaa hänen poikansa ja palvelijansa Antikristuksen kautta. Ilmestyskirja tuntee epäpyhän vastineen Jumalan kolmiyhteiselle olemukselle mainitessaan lohikäärmeen (Isän vastine), ensimmäisen pedon (Pojan vastine) ja toisen pedon (Pyhän Hengen vastine). Nämä kolme **persoonaa** mainitaan saman aikaisesti Ilm. 19:20:ssä ja 20:10:ssä.

Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa. (Ilm. 19:20)

Ja perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti. (Ilm. 20:10)

Väärä profeetta edustaa tekopyhää uskonnollista johtaa, sillä hänet on rinnastettu seurakunnan ylimmäiseen pappiin, Jeesuksen Kristukseen (Hepr. 7:26), jotka molemmat kuvataan sarvipäisinä karitsoina (Ilm. 5:6, 13:11). Jumalan Karitsalla on seitsemän sarvea, jotka symboloi hänen seitsemää seurakuntaansa (Ilm. 2-3), mutta väärällä profeetalla on kaksi sarvea, mikä tarkoittaa hänen auktoriteettinsa sisältävän sekä maallisen että hengellisen elämän alueet. Tästä syystä paavi – joka Vatikaanin monarkkina ja katolisen kirkon ylipappina on sekä maallinen että hengellinen johtaja – on nähty kauan eräänä pääkandidaattina väärän profeetan rooliin ja tätä vahvistaisi sekin, että Ilmestyskirjan 17. luvussa, Antikristuksen kanssa liitossa olevan portto-seurakunnan keskuspaikka sijaitsee Roomassa (Ilm. 17:9). Jos Väärä Profeetta hallitsee Pyhän Pietarin istuista, tällöin Ilmestyskirjan kaksi petoa edustaa Englannin kuningasvaltaa (Ensimmäinen Peto) ja paaviutta (Toinen Peto).

Nämä kaksi valtaa ovat taistelleet toisiaan vastaan Elisabet I:n isän Henrik VIII:n (1509 – 1547) päivistä lähtien, mutta lopulta ne liittoutuivat muodostaakseen Saatanan kanssa pahuuden epäpyhän kolminaisuuden. Koska Antikristus yhdistetään paaviuteen (Daniel 7:8), islamiin (Daniel 8:9) että Englannin monarkiaan (Dan. 11:21), on odotettavaa

että paavius tulee muodostamaan epäpyhän liiton Englannin ja Iso-Britannian kuninkaan kanssa. Tällä keinoin Prinssi Charles voisi varmistaa, että hänet kruunataan paavin käsien kautta myös Rooman keisariksi Kaarle Suuren, ja Kaarle V:n jalanjäljissä – kuten Dan. 7:8 ja 9:27 edellyttää ja kuten ennustettiin keskiajan profetioissa Charles-nimisestä Rooman viimeisestä keisarista, joka saa maailmanlaajuisen vallan yhdessä Rooman piispan kanssa vain hetkeä ennen Jeesuksen paluuta maanpäälle (vert. Ilm. 13:7, 12). Joten miksi meidän tulisi yllättyä jos löydämme pimeyden voimien piileksivän Englannin kuningashuoneessa ja Vatikaanissa huolimatta näiden instituutioiden näennäisen kristillisestä ulkokuoresta.

Miljoonilla ihmisillä on lapsenomaisen naivi luottamus näiden instituutioiden hyveellisyyteen. Tästä syystä on varmaa, että tässä luvussa esitetty informaatio tulee loukkaamaan ja raivostuttamaan monia. Kirjoittaja myöntää astuvansa melkoisen tulenaralle alueelle, koska seuraavat syytökset ovat monille ehkä liian iso pala sulatettavaksi. Itsellenikin nämä syytökset vaikuttivat ensi alkuun liian kahjoilta ollakseen totta. Kuitenkin, päivä päivältä ilmestyy yhä enemmän todisteita eliitin harjoittamasta satanismista ja lasten rituaalisesta hyväksikäytöstä/murhista. Näitä syytöksiä eivät esitä enää vain kieroutuneet salaliitto-sivustot vaan valtavirran mediat, jotka toistavat arvovaltaisten tuomioistuinten kaikuja. Koska aihe on liian laaja voidaksemme käsitellä sitä yksityiskohtaisesti, pyrin tekemään vain yleisluontoisen läpileikkauksen ja annan samalla tarvittavat linkit verkkosivuille, joissa näitä asioita on käsitelty paljon perusteellisemmin.

Mutta ennenkuin menemme vielä tähän, katsokaamme ensin mikä on Englannin kruununperillisen henkilökohtainen suhde suureen tulipunaiseen lohikäärmeeseen, ”jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan.” (Ilm. 12:9)

Suuri tulipunainen lohikäärme

Meidän ei tarvitse etsiä kaukaa todisteita siihen keneltä Walesin Prinssi on saanut hänen nykyisen ja tulevan auktoriteettinsa. Tämä paljastuu jo hänen omasta vaakunastaan, joka muotoiltiin Charlesin henkilökohtaiseksi heraldiseksi tunnukseksi vuonna 1961, kun hän tuli 13 vuoden ikään.¹ Luku 13 symboloi kaikissa kulttuureissa pahuutta, syntiä ja epäonnea (esimerkiksi perjantai 13.). Ilmestyskirjassa se kuvaa Saatanaa, sillä lohikäärme mainitaan siellä yhteensä 13 kertaa. Tämä samainen lohikäärme löytyy myös Charlesin kuninkaallisesta vaakunasta. Tänä ainoat maat, jotka käyttää kansallisena tunnuksenaan lohikäärmettä, ovat Vietnam, Kiina ja Wales.² Ainoastaan Walesilta tämä lohikäärmeen symboli löytyy sen kansallisesta lipusta ja vain Walesin lohikäärmeen väri on tulipunainen (Tästä syystä Walesin kristillinen puolue on vaatinut tämän paholaista esittävän demonisen symbolin poistamista Walesin lipusta³).

Tosin Kiinankin lohikäärme kuvataan usein tulipunaisena johtuen maan kommunismia edustavasta punaisesta lipusta. Walesin lipusta tulipunainen lohikäärme

1 Tim Cohen: The AntiChrist and a Cup of Tea (Prophecy House Inc, 1998) sivu 97.

2 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_national_animals

3 http://www.huffingtonpost.co.uk/2014/05/22/european-elections-welsh-flag-demonic-christian-party_n_5370977.html

on löytänyt tiensä Walesin Prinssin henkilökohtaiseen vaakuna symboliikkaan. Ilm. 16:12 – 16 kuvaa tämän tulipunaisen lohikäärmeen ottavan Harmageddonilla yhteen idän kuninkaiden kanssa, joka viittaa Kiinaan ja sen liittolaisiin (Israelista äärimmäisenä idässä on Kiina). On huomion arvoista, että molempia kansoja Walesia ja Kiinaa kuvataan tulipunaisen lohikäärmeen symboleilla, sillä se on Saatana itse, joka saa nämä kaksi maailmanvaltaa – Walesin Prinssin johtaman lännen ja Kiinan johtaman idän – taistelemaan keskenään. Jae 14 kertoo lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan suusta ilmestyvän kolme saastaista henkeä, jotka ”lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä.” (Ilm. 16:14) Ensimmäinen lähtölaukaus tälle sodalle annettiin 1. heinäkuuta 1997, kun koko maailma seurasi Prinssi Charlesin julistavan Britannian 150 vuotisen vallan Hongkongista siirtyvän Kiinan kansantasavallalle. Myöhemmät tietovuodot paljasti Prinssin mielipahan brittien vallan päättymisestä Kauko-Idässä ja inhon Kiinan kommunistista järjestelmää kohtaan.

Vas. Walesin lippu on ainoa maailmassa, josta löytyy Saatanan apokalyptinen tunnus, punainen lohikäärme. Oik. Walesin Prinssi Charlesin henkilökohtainen vaakuna sisältää Walesin punaisen lohikäärmeen, jonka alta löytyy saksankielinen motto *ich dien*, joka käännetään ”minä palvelen” eli ”minä – Charles – palvelen suurta tulipunaista lohikäärmettä, 'jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan.’” (Ilm. 12:9)¹

Vaakunan kahden tukijan (eng. supporters) eläinsymbolit – joita heraldiikassa kutsutaan

1 Kuva 1: <http://www.channelweb.co.uk/crn-uk/news/2287436/welsh-public-sector-networking-megadeal-on-offer> Kuva 2: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Flag_of_Wales_2.svg Kuva 3: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Coat_of_Arms_of_Charles,_Prince_of_Wales.svg

(Permission is granted to copy, distribute and/or modify this document under the terms of the **GNU Free Documentation License**, Version 1.2 or any later version published by the **Free Software Foundation**; with no Invariant Sections, no Front-Cover Texts, and no Back-Cover Texts. A copy of the license is included in the section entitled *GNU Free Documentation License*.)

pedoiksi – kytketään Raamatun profetioissa myös Antikristukseen. Oikean puoleinen tukija eli leijona – heraldiikan sanastossa oikea ja vasen määritellään kilven kantajasta katsottuna – löytyy Danielin seitsemännenten luvun kuvauksesta, jossa Brittiläisen Imperiumin leijona nostetaan maasta pystyyn ja hänelle annetaan ihmisen sydän. Tämä maasta kahdelle jalalle nostettu leijona kuvaa Britti-Imperiumin raunioista nousevaa Antikristusta (ks. luku 11/b). Prinssi Charlesin vaakunassa – vaikkeikaan ainutlaatuisesti – Englannin leijona kuvataan *lion rampant guardant* -asennossa kahdella jalalla seisovana ja kohtikatsovana. Perkeleestä on sanottu, että hän ”käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura [so. leijona] etsien, kenen hän saisi niellä.” (Piet. 5:8) Leijonan symboli löytyy myös Ilmestyskirjan ensimmäisestä pedosta, josta sanotaan:

Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin näköinen, ja sen jalat ikäänkuin karhun, ja sen kita niinkuin leijonan kita. Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. (Ilm. 13:2)

Tässä Antikristusta symboloi leopardi-karhu-leijona sekasikiö peto. Onkin kiehtovaa havaita, että ranskalaisessa ja manner-eurooppalaisessa heraldiikassa Englannin heraldinen leijona määritellään leopardi-leijonana tai leijona-leopardina. Heraldikassa leopardi kuvataan lähes poikkeuksetta leijonan kaltaisena ilman täpliä tai muita leopardeihin liittyviä tunnusmerkkejä. Tästä syystä Englannin leijona on sen ranskalaisessa määritelmässä leijona-leopardi. Englantilainen vaakunanselittäjä Hugh Clark kirjoitti teoksessaan *Introduction to Heraldry* vuodelta 1829:

Ranskalaisten kirjailijoiden mukaan todellinen heraldinen leijona on esitetty aina sivukuvassa tai kuten muinaiset vaakunanselittäjät sanovat, näyttäen yhden silmän ja yhden korvan. Sen asento pitäisi myös aina olla rampant [seisova] tai raateleva. Kun passant [kävlevä] ja kohtikatsova, he selittivät sen leopardiksi *vide Lion Leopardé*: Englannissa kuitenkin leijonat kuninkaallisessa ja muissa vaakunakilvissä on aina selitetty leijoniksi vaikkakin Henrik III:n aikana niitä kutsuttiin ”leopardeiksi”. Lion Leopardé...on ranskalainen termi sille mitä englannissa kutsutaan *Lion passant guardant* -leijonaksi. Ranskan vaakunanselittäjät käyttävät aina sanaa *leopardi* ilmaistakseen heidän kielessään kohtikatsovaa tai *guardant* leijonaa. **Siten, kun leijona on asetettu vaakunakilpeen asennossa mitä me kutsumme *rampant guardant*, Ranskan vaakunanselittäjät kutsuvat sitä nimellä *Lion Leopardé*.** Kun se on ainoastaan passant, he kutsuvat sitä nimellä *leopard lioné*.¹

Joten Prinssi Charlesin vaakunassa kuvattu oikean puoleinen [dexter] *lion rampant guardant* ei ole vain pelkkä leijona, vaan tulkinnasta riippuen joko leijona-leopardi tai leopardi-leijona. En ole löytänyt todisteita Tim Cohenin väitteelle, että heraldisen karhun erityispiirteenä olisi neljä kynttä jokaisessa käpälässä, kuten Charlesin vaakunan dexterpedolla on, ja että siten tämä peto esittäisi leijona-leopardi-karhua, kuten Ilmestyskirjan peto.² Joka tapauksessa Prinssin kuninkaallinen vaakuna sisältää kolme eläintä, jotka Ilmestyskirja assosioi Antikristukseen – tulipunaisen lohikäärmeen, leijonan ja leopardin.³ Aivan kuin Johanneksen näkemässä pedossa myös Charlesin vaakunan pedossa yhdistyy saman aikaisesti sekä leijona että leopardi. Ilmestyskirjan peto-symboliikan

1 [http://en.wikipedia.org/wiki/Lion_\(heraldry\)#Lions_vs._Leopards](http://en.wikipedia.org/wiki/Lion_(heraldry)#Lions_vs._Leopards)

2 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 123

3 Lisää informaatiota Prinssi Charlesin vaakunan profeettallisista kytköksistä löytyy Tim Cohenin kirjan luvuista 6 ja 7.

tulkitseminen kuninkaallista heraldiikkaa vasten ei ole millään tavoin kummallista eskatologiaa, kuten joku voisi ensisilmäykseltä huomauttaa.

Kun Ilmestyskirja kuvailee Jeesusta ”jalopeurana Juudan sukukunnasta” (5:5), siinä on kyse Jeesuksen sukukunnan ja hänen kuninkaallisen sukunsa heraldisesta symboliikasta, jonka Israelin 12 heimon kantaisä Jaakob määrittä sille 1. Moos. 49:9:ssä. Jos Juudan leijona Ilm. 5:5:ssä kuvaa Jeesuksen kansallista ja kuninkaallista heraldiikkaa, niin eikö ole pelkästään järkeenkäypää, että Antikristuksen kansallinen ja kuninkaallinen vaakunasymbolismi paljastuisi Ilmestyskirjan 12. – 13. luvun peto-symboliikasta? Tämä punaisen lohikäärmeen symboliikka välitettiin kaikkialle maailmaan 1. heinäkuuta 1969 – vain muutamia päiviä ennen ensimmäisen ihmisen astumista kuun pinnalle – kun Charles vihittiin Walesin Prinssiksi muodollisessa seremoniassa, jonka ritualistinen viesti näkyi yli 500 miljoonalle maailmanlaajuiselle TV -katsojalle.

Tämä oli ensimmäisiä väri-lähetystyksiä, jossa katsojat saattoivat nähdä Walesin punaista lohikäärmettä kantavien banderollien olleen kiinnitettynä ympäri keskiaikaista Caernarfon linnaa, jossa seremonia tapahtui. Osoitus siitä, ettei tämä ollut vain pelkkää symboliikkaa ilman hengellistä merkitystä, tulee kuningattaren omasta tervehdyksestä, jonka hänen sisäministerinsä James Callaghan luki kuningattaren puolesta. Ylevässä alkupuheessa Elisabet II tervehti ”**kaikkia herroja, hengellisiä ja maallisia**” sekä kaikkia alamaisiaan Brittiläisessä Imperiumissa.¹ Ei ole epäilystäkään etteikö tämän maailman herra, jonka symbolia Caernarfon linna kunnioitti tuona heinäkuun päivänä, olisi ollut vastaanottamassa kuningattaren tervehdystä. Rituaalin kliimaksi tuli kun Charles polvistui hänen äitinsä eteen vastaanottaakseen kuninkaallisen asemansa arvomerkit – kruunun, valtikan, sormuksen ja viitan. Tämän jälkeen hän vannoi valan, missä hän julisti:

Minä Charles, Walesin Prinssi, *tulen teidän maallisen palveluksenne vasalli mieheksi kuolemaan saakka* [I, Charles, Prince of Wales, do become your liege man of life and limb and of earthly worship], ja uskon ja totuuden tulen kantamaan teille elääkseni ja kuollakseni ihmisten kaikkien käytösten edessä [and faith and truth I will bear unto you to live and die against all manner of folks].

Kenelle tämä uskollisuusvala oli osoitettu? Hänen äidilleen vai Walesin tulipunaiselle lohikäärmeelle eli Saatanalle. Prinssi totesi seremonian symboloivan mottoa *Ich Dien*.² Walesin Prinssinä hänen tehtävänsä on palvella Walesia ja siten sen tulipunaista lohikäärmettä. Kun Charles lausui uskollisuusvalansa, hänen edessään oli kolme valtaistuinta (Kuningattarelle, Charlesille ja Prinssi Philipille), joista keskimmaisessä oli näkyvä lohikäärmeen tunnus. Se oli tämä lohikäärmeen tai Saatanan valtaistuimien, jonka edessä Charles polvistui vanhoakseen valansa. Valansa lausumisen jälkeen, kruununperijä istui lohikäärmeen valtaistuimen *oikelle puolelle* (vert. Apostoliseen uskontunnustukseen: ”...astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, *oikealla puolella*...” ks. Ef. 1:20, Hepr. 8:1).³ Muista, että se on punainen lohikäärme, jonka Johannes näki antavan pedolle ”voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.” (Ilm. 13:2). Tim Cohen kirjoittaa:

1 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 197

2 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 201

3 <http://www.bbc.com/news/uk-wales-18194628>

Puhuen hänen vuoden 1969 virkaanvihkimisestään, Prinssi Charles muisteli, ”Caernarfon linnan valtavien raunioiden sisällä,... minun isäni vihki minut Walesin Prinssiksi. Pääni ylle hän [he] pani kruunun vallon symboliksi, ja käteeni hallituksen kultaisen valtikan, ja keskisormeeni vastuun kultaisen sormuksen. Sitten johtaen minua kädessään kaarikäytävän kautta linnoituksen yhteen torniin, hän [he] esitti minut Walesin kansalle.” Joko tämä on virheellinen lainaus, tai sitten Charles viittaa johonkin toiseen kuin äitiinsä ja Prinssi Philippiin hänen ”isänään” virkaanvihkijäisten yhteydessä. Se ei ollut Prinssi Philip, jolta puuttuu tällainen auktoriteetti koska hän ei ole Britannian hallitsija, vaan kuningatar joka asetti kruunun Prinssi Charlesin päälle; se ei ollut myöskään Prinssi Philip, joka saattoi Prinssiä kädessään esitelläkseen hänet Walesin kansalle! Jos hyväksymme yläpuolisen lainauksen virheettömyyden, silloin meidän tulee päätyä siihen johtopäätökseen, että Prinssi Charles on voinut viitata vain johonkin toiseen ”isään” – tämä on, punaiseen lohikäärmeeseen tai Saatanaan.¹

Charles polvistui Walesin punaisen lohikäärmeen valtaistuimen edessä, kun Kuningatar vihki hänet virkaansa Walesin Prinssiksi vuonna 1969.²

Dracula: Paholaisen poika

Edellä olemme käsitelleet Walesin Prinssin heraldista symboliikkaa, joka yhdistäisi hänet Johanneksen ilmestyksen ensimmäiseen petoon (Antikristukseen) ja tulipunaiseen lohikäärmeeseen (Saatanaan). Jäljitelläkseen Jumalan kolmiyhteistä olemusta, Saatana tulee muodostamaan hänen oman uskontonsa, missä väärä profeetta ”käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuwait kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani.”(Ilm. 13:12) Siinä kun toinen peto saa koko maailman palvomaan ensimmäistä petoa, ensimmäinen peto saa koko maailman palvomaan lohikäärmettä, sillä ”he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: 'Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?'”(j. 4) Aivan kuin Pyhän Henki kirkastaa Kristusta (Joh. 16:14) ja Poika kirkastaa Isää (Joh. 14:13, 17:1,4), niin myös Saatanan epäpyhässä kolminaisuudessa väärä profeetta kirkastaa Antikristusta ja Antikristus kirkastaa (kreik. *Doksázō* – antaa kunniaa ja ylistystä) Saatanaa. Antikristuksen persoona viittaa siten Saatanan Poikaan.

Nimeä ”Saatanan Poika” kantaa eräs hyvin tuntemamme kirjallisuuden hahmo, nimittäin Bram Stokerin (1847 – 1912) vampyyri Dracula, jonka ensiesiintyminen tapahtui tämän verenimijän nimeä kantavassa vuoden 1897 klassikossa (Otava, 1977). Legendat

¹ Tim Cohen: The AntiChrist and a Cup of Tea (Prophecy House Inc, 1998) sivu 203

² <http://spalanz.com/2014/06/17/caernarfon/>

verta janoavista vampyyreista on liittynyt Romanian kansanmytologiaan jo vuosisatojen ajan (tästä syystä Stoker sijoitti hänen hahmonsaa Transylvaniaan), mutta nimi ”Dracula” itsessään ei tule vampyyritarustosta, vaan eräästä 1400 -luvun hallitsijasta, joka oletettujen vampyyrien rinnalla kuului myös Transylvanian pimeään menneisyyteen. Tästä syystä Dracula ei ole vain fiktiivinen vampyyrihahmo vaan todellinen henkilö Romanian historiassa. Vaikka Drăculeștin kuningassuvusta noussut Valakian Prinssi Vlad III, joka käytti myös nimeä Vlad Drăculea tai Vlad Dracula, ei ollut tiettävästi verta imevä vampyyri, hänen rinnallaan Bramin Dracula näyttää oikeastaan sympaattiselta kaverilta. Siitäkin huolimatta, että keskiaikana kidutus ja julmat teloitustavat oli eurooppalaisen oikeuskäytännön arkea, Vlad III vei julmuuden niin pitkälle, että sitä kauhisteltiin jopa hänen omana aikanaan. Hänen julmuudestaan kertovista käsikirjoituksista tuli aikansa myyntimenestyksiä – kiitos juuri keksityn Gutenbergin kirjapainon.

”Germaanista, saksilaista ja unkarilaista alkuperää olevat dokumentit kuvasi Vladin tyrannina, niin julmana hirviönä että hänet täytyi pysäyttää. Esimerkiksi, Johan Christian Engel luonnehti Vladia 'julkaksi tyranniksi ja ihmiskunnan hirviöksi'. Vaikka osa tarinoista on saattanut perustua tarkoitukselliseen mustamaalaamiseen, ”on olemassa kiistämättömiä todisteita, molemmissa Romanian että ulkomaiden dokumenteissa mukaanlukien Vladin omat kirjeet, että hän tappoi kymmeniätuhansia ihmisiä hirvittäväillä tavoilla.”¹ Eräässä 1400 -luvun maalauksessa hänet kuvataan Pilatuksen paikalla tuomitsemassa Kristusta ristille, millä taiteilija on halunnut painottaa hänen antikristillistä ja demonista hallintoaan. Kertomukset Vladin hirmuteoista levisi nopeasti ympäri Eurooppaa ja hänestä tuli äärimmäisen pahuuden henkilöitymä. Hänen tyypillinen luonnehdintansa on annettu tässä saksalaisessa pamfletissa vuodelta 1521:

Hän paistoi lapset, jotka hän syöti heidän äideilleen. Ja (hän) leikkasi naisten rinnat ja pakotti heidän miestensä syödä ne. Tämän jälkeen hän seivästytti heidät kaikki.²

Vlad III:n (1456 – 62) hirvittävimpiin kidutustekniikoihin sisältyi elävältä nylkeminen, keittäminen kiehuvaan vedessä tai paistaminen punahehkuisissa hiilissä. Hänen suosikki metodinsa oli kuitenkin seivästäminen, jossa seiväs työnnettiin uhrin peräaukkoon tai emättimeen samalla kun uhrin oma paino työnsi sitä yhä syvemmälle sisäelimiin. Tämä tuskallinen kuolema saattoi kestää tunneista päiviin. Arviolta 100 000 ihmistä tapettiin tällä keinoin Romanian historian synkimmän luvun aikana. Aikalaistarinoissa Vlad III:sta kuvattiin sadistina, joka tunsu mielihyvää katsellessaan uhriensa hidasta kuolemaa. Nähdessään uhriensa seivästämistä hänen on väitetty tokaisseen, ”*kuinka kauniilta he näyttävätkään.*”³ Yksi syy miksi mainitsen nämä hirmuteot on siinä, että hänen nimensä tarkoittaa kirjaimellisesti Paholaisen Poikaa, kuin myös Lohikäärmeen Poikaa. Vlad III:n lisänimi *Drăculea* tuli hänen isältään, joka tunnettiin nimellä Vlad II Dracul.

Sana *Dracul* johdettiin romanian kielessä latinan lohikäärmettä tarkoittavasta *dracosta* ja Vlad II alkoi käyttää sitä lisänimenään liittyttyään vuonna 1431 ritarikuntaan

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Vlad_the_Impaler#Romanian_patriotism

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Vlad_the_Impaler#Reputation_for_cruelty

3 http://madmonarchs.guusbeltman.nl/madmonarchs/vladdracula/vladdracula_bio.htm

nimeltä Lohikäärmeen Järjestö. Pääte *-ulea* tarkoittaa jonkin poikaa; *Draculea* merkitsee siten lohikäärmeen (*drac*) poikaa.¹ Alunperin sana *drac* merkitsi romaniassa ainoastaan lohikäärmettä, mutta tänään se tarkoittaa myös Paholaista.² Koska Ilmestyskirjassa Lohikäärme ja Paholainen ovat synonyymejä, lisänimi *Dracula* olisi kaikkein kuvaavin termi Antikristukselle itselleen. Antikristus on yhtä kuin Paholaisen/Lohikäärmeen Poika ja *Dracula* tarkoittaa sekä Paholaisen että Lohikäärmeen Poikaa. Epäilemättäkin Vlad III:n nimi ja hirmuteot listaa hänet historian tärkeimpien Antikristuksen esikuvien joukkoon. Onko siten sattumaa, että hänen nimensä on jäänyt elämään Bram Stokerin klassikon kautta synonyyminä Pimeyden Ruhtinaalle?

Ilman Stokerin kirjaa *Draculan* nimi olisi unohtunut pimeän keskiajan hämärään menneisyyteen. Tämän päivän yhä lisääntyvä innostus vampyyri aiheisiin elokuvaan ja TV-sarjoihin, on pitänyt *Draculan* elossa, vaikka *Van Helsing* on seivästännyt hänet ruumisarkkuun jo ties kuinka monetta kertaa (viitattiinkohan tällä Vlad III:n sadistiseen tapaan teloittaa uhrinsa seivästämällä?). On monia syitä miksi *Draculan* kirjallisuushahmo tulisi nähdä Antikristuksen vertauskuvana. Eräissä tutkielmassa kirjoitetaan seuraavaa:

Ennen 1900-luvun Viktorian aikakautta, usko Kristukseen oli melko välttämätöntä Euroopassa. Mutta kristinusko kohtasi haasteita valmistautuessaan Charles Darwinin evoluutioteoriaan. Tämä tapahtuma kulutti ihmisten uskon Kristukseen teollistuneissa kaupungeissa. Radikaalin muutoksen jälkeen ihmisten ajattelussa, idea Antikristuksesta tuli paljon puhutuksi aiheeksi kristittyjen keskuudessa. Monet spekuloiivat, että Antikristus oli jo kävelemässä heidän keskuudessaan ja oli useita ajatuksia miltä ”hän” saattaisi näyttää. Bram Stokerin *Draculassa*, Stoker muotoilee *Draculan* Antikristukseksi käyttämällä monia uskomuksia kristinuskosta esitelläkseen runsain määrin *Draculan* vaikutusvaltaa Jumalan vaikutusvallan kanssa, antikristillistä moraalia ja taikauskoisia uskomuksia. Tässä fiktiivisessä novellissa *Draculalla* on tietty määrä voimia jollaisia ei varmastikkaan löydy muilta hahmoilta. Suuri määrä näistä voimista voitaisiin lukea vain Jumalan määräysvallan alle. Ainoa ero on siinä, että toisin kuin Jumala, *Dracula* käyttää pahuuden voimia. Yksi esimerkki on tosiasia, että *Dracula* voi muuttaa sään hänen ympäriltään...

Kristityt uskovat, että voidakseen päästä taivaaseen ikuisen elämän saamiseksi Jumalan kanssa, Jumalan ruumis ja veri (pyhä ehtoollinen) on välttämätön. *Dracula* saa kuolemattomuuden käyttämällä elävien verta elinvoimansa elvyttämiseen. Tekemällä näin, *Dracula* luottaa ihmisolentojen entisöivänsä hänen kuolemattoman olemuksensa eikä opasta Jumalaan perustuksena. On myös sanottu, että sinun täytyy päästää Jumala sydämeesi; *Dracula* ei voi tulla henkilön kotiin ellei häntä ole kutsuttu sisään. Raamatussa Kristus on tunnettu valona, mikä tarkoittaa onnea tai elämää. *Dracula* muuttaa vanhaan hylättyyn kirkkoon, joka ei ole enää käytössä ja missä Jumala ei ole enää läsnä, voidakseen saavuttaa päämääränsä pahan levittämisestä. *Dracula* näyttäytyy myös Antikristuksena jakamalla samankaltaisuuksia Jeesuksen kanssa, mutta syntisillä tavoilla. Kun *Dracula* muuttaa Carfaxiin ja aloittaa hänen matkansa uhriensa ruokkimiseksi, aivan kuin Jumalalla on opetuslapsia, *Draculalla* on myös seuraajia...

Toinen voima mitä *Dracula* käyttää useimman aikaa, on tosiasia että hän voi hallita eläimiä. Ensimmäisessä luvussa Jonathan Harker huomauttaa että hän ”näki *Draculan* seisovan ajotiellä. Kun hän heilautti hänen pitkiä käsiään, kuin harjatakseen sivuun jotkin näkymättömät esteet, sudet painuivat yhä kauemmaksi taaksepäin.” Tämä on hyvin outo ja kammottava asia, jota edes Jumala ei voi tehdä [??]. Myös tosiasia, että hän hallitsee vain koiria, susia ja rottia on melko kiehtovaa, koska useimmat kristityt sanovat Antikristuksen olevan yön hallitsija. Raamatussa Jumala on välitetty valona, mikä tarkoittaa iloa ja elämää. Tämä on yhteen-

1 <http://www.donlinke.com/drakula/vlad.htm>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Vlad_the_Impaler#Name

sattuma, koska nämä eläimet ovat yön eläimiä ja Draculalla on vaikutusvalta niihin kaikkiin...

Draculan antikristilliset tavat työntyvät esiin paljon näkyvämmiin kristittyjen keksimissä taikauskaisissa uskomuksissa. Ensimmäisessä luvussa, kun Jonathan Harker vetäytyy Draculan linnasta, vanha nainen panee "rukousnauhan kaulalleni ja sanoi, 'Äitisi tähden'". Yksi yleisiä uskomuksia on, että pyhät esineet, tässä tapaksessa pyhät rukousnauhat, tulisi suojaamaan sinut kaikelta pahalta, mikä Jonathanin tapauksessa on Dracula. Kun Jonathan leikkaa itseltään parran seuraavana päivänä ja Dracula "aikoo hyökätä häntä vastaan, hän havaitsee rukousnauhan ja krusifiksin ja perääntyy". "Sinun ei pitäisi pistää uskoasi tällaisten petoksen esin esineiden varaan". Tämä on päällimmäinen esimerkki Draculan vihasta Jumlaa kohtaan. Tämä myös todistaa, että Dracula on antikristus, koska hän ei voi edes lähestyä rukousnauhaa ilman että vahingoittuisi sen vaikutuksesta. Toinen esimerkki missä tämä taikausko näyttää hänen antikristillisyytensä, on novellin myöhemmässä vaiheessa missä Van Helsing hyödyntää ehtoollisleipää ehkäistäkseen Draculaa pääsemästä ruumisarkkuunsa. Kun Dracula huomaa, että hänen arkkujensa ympärillä on pyhiä esineitä, hän ei voi menne niihin. Näin suuri vihamielisyys pyhiä esineitä kohtaan osoittaa hänen olevan eittämättä Antikristus.

Vaikka olisi paljon muitakin esimerkkejä, jotka todistavat Draculan olevan Antikristus, on varmaa että Dracula on täydellinen esimerkki antikristillisistä arvoista ja kristinuskon kaltoinkohtelusta. Useissa traditioissa Draculaa symbolisoidaan synnin olemuksena. Kulissien viimeisessä vaiheessa hänet voitetaan jumalisuuden taholta. Havainnollistamalla samankaltaisuuksia Draculan ja antikristillisten uskomusten välillä, Dracula käyttää paljon kristillistä merkitystä. Bram Stokerin Draculassa, Stoker käyttää Draculaa kotelona, vangitakseen kaiken vihan ja pahan käyttämällä lukemattomia näkemyksiä kristillisistä uskosta osoittamaan merkkejä antikristillisyydestä.¹

Nyt kun olemme nähneet, että Dracula on pelkkä synonyymi Raamatun Antikristukselle, on merkillepantavaa tiedostaa Prinssi Charlesin käynnistäneen vuonna 2011 kampanjan, jossa hän sai Romanian turistitoimiston painottamaan hänen ja kreivi Draculan välistä yhteyttä saadakseen suurempaa kansainvälistä huomiota Transsylvaniaan, jonka hän on sanonut olevan "viimeinen kolkko Euroopassa, jossa vielä näemme todellista kestävyyttä."² Viehtyneenä Transylvanian keskiaikaiseen maaseutu-ympäristöön, Charles on vierailut maassa vuodesta 1998 lähtien lähes joka vuosi ja vuonna 2006 hän osti jopa oman talon Transylvanian maalaiskylästä, Viscristä. Daily Mail kirjoitti 23. lokakuuta 2006: "Tässä esi-teollisessa vampyyrien ja verenimijä Kreivi Draculan myyttien ja legendan maassa, Prinssin on sanottu löytäneen 'henkilökohtaisen mielenrauhan'. Kuitenkin, Viscrin monien asukkaiden tuntemukset ovat hänen saapumisensa suhteen kaukana tyyneydestä. Huhut heidän uudesta naapuristaan ovat lävistäneet paikalliset viimeisinä kuukausina. Pellolla työskentelevä nainen, kuokka känsäisissä käsissään, sanoo, 'Hän on rakentamassa salaista linnaa'"³

Transylvanian esi-teollisen ympäristön lisäksi Prinssin kiinnostus aluetta kohtaan juontuu siitä tosiasiasta, että **hän polveutuu suoraan alenevasti Vlad III Draculan suku-puusta**. Hän on jopa myöntänyt julkisessa TV-lähetyksessä tämän olevan päällimmäinen syy hänen kiintymykseensä Transylvaniaa kohtaan. Artikkelissaan, "Prinssi Charles, Draculan verilinjan perillinen", Telegraph kirjoitti 5. marraskuuta 2012:

- 1 Katkelmia tekstistä, joka löytyy sivulta <http://www.ukessays.com/essays/religion/dracula-the-anti-christ-religion-essay.php> (sivulta ei löydy mainintaa kirjoittajan nimestä)
- 2 https://www.youtube.com/watch?v=dL7_S5bWRFI
- 3 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-408870/Will-Prince-Charles-peace-new-home-Transylvania.html>

Romanian Kansallinen Turisti Virasto toitottaa sukulinjaa World Travel Marketin, johtavan toimialan levittämässä mainoslehtisessä osana tapahtumaa, joka avattiin Lontoossa maanantaina. Prinssi itse ilmestyy videolla, jota käytetään tukemaan maata, jossa hän väittää kaukaista sukulaissuhdetta Vlad Tepesin kanssa, 1400 -luvun Valakilaisen tyrannin, johon irlantilainen novelisti Bram Stoker perusti hänen Draculansa. "Transylvania on minun veressäni" hän vitsailee haastattelussa joka näytettiin ensimmäisenä satelliitti televisiossa viime vuonna. "Sukulinja näyttää, että polveudun Vlad Seivästäjästä, joten minulla on hitunen osuutta maassa [sisältää sanaleikin, sillä "a bit of a stake in the country" voidaan myös kääntää "hitunen seivästä maassa", kirj. huom.] Romanian Kansallinen Turisti Virasto käyttää videota Youtubessa ja mainoslehtiset yrittävät tehostaa britti-vierailijoita yli seitsemällä prosentilla. Videon kliimaksi tulee viittauksella Walesin Prinssiin, "joka voi jäljittää hänen esi-isänsä Romanian pimeään ja kaukaiseen menneisyyteen."¹

Express meni niin pitkälle, että otsikoi uutisensa seuraavasti: "Prinssi Charles vampyyri? Romanian turisti lautakunta väittää kuninkaallista Draculan perilliseksi."² Ei ole sattumaa, että Prinssi Charlesin pyrkii assosioimaan itsensä hahmoon, joka tunnetaan kaikkialla pimeyden ja pahuuden henkilöitymänä ja nimellä, mikä tarkoittaa "Paholaisen Poikaa." Tuleeko Englannin kruununperillisestä joku päivä "Vlad IV Dracula" – esi-isänsä Vlad III:n jalanjäljissä veristä gorea jatkava Romanian hirmuhallitsija? Tämä on hirvittävä kysymys ja vastenmielinen ehdotus. Tiedämme kuitenkin historiasta, että jokainen joka on myynyt sielunsa Saatanalle, kykenee tällaisiin tekoihin täyttääkseen pimeän herransa sadistiset mielihalut. Olemme nähneet yhä useamman profetian Raamatussa viittaavan Prinssi Charlesiin Laittomuuden ihmisenä ja Paholaisen Poikana. Tämä merkitsee, että joku päivä Charles luovuttaa sielunsa ja ruumiinsa Perkeleen täydelliseen hallintavaltaan.

Tämä saattaa olla jo tapahtunut, sillä tässä luvussa tulen näyttämään todistusaineistoa, joka osoittaa koko Windsorin (Saxe-Coburg ja Gothan) suvun ja sen manner-eurooppalaisten haarojen luciferistisiin aktiviteetteihin. Euroopan aatelissukujen kiillotetun julkisivun ja kaiken tekohurskauden takaa näyttää paljastuvan jotakin mitä ensikuulemalta on lähes mahdotonta uskoa. Mutta jos tarkastelemme tätä todistusaineistoa sen valossa mitä Raamatun profetiat ennustavat Englannin kuningassuvusta, on se paljon helpompi sulattaa. Näihin aatelissukuihin ja muihin eliittiperheisiin kätkeyty pahuus saattaa olla jotakin sellaista, että se saisi Draculakin kääntymään haudassaan ja valahtamaan kauhusta valkoiseksi.

Valaistuneiden luciferistinen hierarkia

Kuningatar Elisabet II:n on väitetty tokaisseen Dianan hovimestari Paul Burrelille kohta Prinsessan kuoleman jälkeen: "Tässä maassa toimii pimeitä voimia, joista emme tiedä mitään."³ Mitä ikinä hän on tällä tarkoittanutkaan, on laajasti tunnettu tosiasia että kuningasperhe on hyvin tietoinen okkulttisten ja demonisten voimien olemassaolosta,

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/prince-charles/9656769/Prince-Charles-heir-to-Draculas-blood-line.html>

2 <http://www.express.co.uk/news/uk/356436/Prince-Charles-the-vampire-Romanian-tourist-board-claim-royal-is-Dracula-s-heir>

3 <http://www.telegraph.co.uk/culture/books/3643589/Time-to-ditch-the-bunny-ears-of-irony.html>

koska se on niiden keskiössä. Vuoden 1985 aikoihin ”huhut” Windsorin huoneen ja erityisesti Prinssi Charlesin okkulttisista aktiviteeteistä meni niin pitkälle, että Charlesin täytyi kieltää julkisessa TV -lähetyksessä ettei ollut kiinnostunut ”mystiikan oudoista muodoista”, kuten mustasta magiasta ja spiritismistä. Tästä huolimatta John Dale, jonka kirjan *The Prince and the Paranormal: The Psychic Bloodline of the Royal Family*, (London: W.H. Allen & Co, 1986) kuningatar julisti pannaan Yhdistyneessä Kuningaskunnassa¹, on dokumentoinut kuningasperheen kiinnostuksen okkultismiin ja spiritismiin alkaneen jo 1800 -luvulla Kuningatar Viktorian hovissa.

Andrew Mortonin kansainvälinen bestseller *Diana: Her True Story* (Diana: hänen tarinansa, Wsoy 1992) selittää sivulla 117: ”Kirjailija John Dale on jäljittänyt määritelmänsä mukaan 'kuninkaallisen perheen psyykkisen sukupuun' aina kuningatar Viktorian aikoihin saakka. Dale väittää, että vuosien varrella monet kuninkaallisen perheen jäsenet, myös kuningataräiti, kuningatar, ja prinssi Philip ovat osallistuneet spiritistisiin istuntoihin ja muutoinkin tutkineet paranormaaleja ilmiöitä.” Mieheensä Yrjö VI:n poismenon murtamana kuningataräidin tiedetään uppoutuneen seurustelussaan ”kuolleiden henkien” (demoneiden) kanssa niin syväälle, että jopa Winston Churchill huolestui hänen henkisestä tasapainostaan ja haki hänet ihmisten ilmoille Sandringhamin kartanosta.² Mark Burdman kirjoittaa arvostelussaan Dalen kirjaan marraskuussa 1986:

Minkä Dale jättää sanomatta, vaikkakin vihjailee siihen suuntaan, että Charlesin flirttailu okkulttiikan ja paranormaalin kanssa on vuoden 1701 Yhdistyneen kuningaskunnan vallanperimyslain loukkaus, missä Windsorin huone tuli perustuslaillisesti velvoitetuksi pitämään kiinni perinteisen protestanttisen kristinuskon arvoista. Vaikka monet traditionalistit Englannin kirkossa tähdentää vallanperimyslakiin kapeammassa merkityksessä, että se kieltää hallitsijaa tekemästä ekumeenisista sopimusta Rooman kirkon kanssa, paljon tärkeämpää on, että kansakunnan hallitsija on Englannin kirkon laillisena päänä velvoitettu pitämään kiinni kristinuskon perustavanlaatuisista dogmeista ja paljon laajemmin juutalais-kristillisestä, läntisestä kulttuurista. Jälleen, tuodakseni asian esiin paljon voimakkaammin kuin Dale, Charlesin flirttailu Jungin kanssa on hyväksyntä sellaisen miehen ajatuksille jonka ura oli omistettu kristinuskon *hävittämiseksi* ja gnostilaisuuteen perustuvan uuden maailmanjärjestyksen luomiseen. Todisteet Charlesin sitoutumisesta jungilaisiin ajatuksiin, on vahvat. Dale itse väittää, että Charles vihittiin 1977 jungilaiseen verkostoon Laurens van der Postin sponsoroiman salaisen matkan aikana Keniaan.

Dalen kirjan ulkopuolellaon lisäksi joitain hätkähdyttäviä todisteita Prinssin puheesta Harvardin Yliopiston 350 vuotisjuhlassa syyskuussa, kun hän puhui ”psyykkeen pimeästä puolesta” ja ”hullusta ryntäyksestä” tieteelliseen ja teknologiseen kehitykseen, ja kutsui ”uskonnon” korvaamiseen ”luonnollisen psykologian” opetussuunnitelmalla. Pohdimme nyt Jungin itsensä uskomuksia ja pahaa vaikutusta. **Jungilaiset eivät ole ainoastaan antikristillisiä, he ovat myös saatanallisia. Dale vihjaa, että tämä on se mihin hän lopulta tähtää viittaamalla vanhaan Brittiläiseen ”Helvetintuli Klubiin”, missä kyllästyneet aatelismiehet harjoitti paholaismaisia riittejä; Hermetic Order of the Golden Dawn -järjestöön, joka synnytti tämän vuosisadan johtavan satanistin, Aleister Crowley'n; ja Britannian parlamentin kummalliseen päätökseen vuonna 1951 laillistaa noituus. Dale myös raportoi, että aikaisempina vuosikymmeninä Englannin kirkko ei suostunut tuomitsemaan ”spiritualismia” paholaismaisena. Yksinkertaisin todiste Jungilaisen maailmankuvan satanismista, on lausunto jonka niin kutsutun Saatanan Kirkon pää, Anton LaVey antoi *Washington Postin* siteeramana kesällä 1985, että hän yritti tuoda USA:han ”Jungilaisen uus-romantismin” muodon.**³

1 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 262

2 Kelley, Kitty: *Kuningasperhe* (Otava 1997), luku 6

3 http://www.larouchepub.com/eiw/public/1986/eirv13n46-19861121/eirv13n46-19861121_032-

Nämä paljastukset saa paljon enemmän painoarvoa jos huomioimme kuningasperheen roolin Englannin ja Walesin vapaamuurariuden johtajina. Virallisella verkkosivullaan Englannin Yhdistyneen Suurloosin aikakauslehti paljastaa joulukuun 2012 numerossaan, että Englannin kuningasperheen ja vapaamuurariuden suhde alkoi jo niin varhain kuin 1737, kun Yrjö III:n isä Walesin prinssi Fredrik vihittiin ensimmäiseksi kuninkaalliseksi vapaamuurariksi. Suurloosi itsessään, joka perustettiin Lontoossa 1717, on vapaamuurariuden vanhimpia looseja. Tänäpä se muodostaa johtavan elimen Englannin, Walesin ja koko entisen Britti-Imperiumin vapaamuurariudelle. Yhdessä Irlannin ja Skotlannin suurloosien kanssa, se käsittää vapaamuurariuden ytimen ainakin englantia puhuvan maailmassa. ¹ Edellä mainitulla verkkosivulla huomautetaan seuraavaa:

Johtuen ajan puutteellisista historian tiedoista, meillä ei ole tietoa mitä Fredrik Lewis vapaamuurariudessa teki muuta kuin että vuonna 1738 hän oli loosin suurmestari. Tiedämme tämän koska samana vuonna pastori tohtori James Anderson julkaisi toisen painoksen [julkaisusta] The Constitutions of the Free Masons, missä on ihmeellisen kukkainen omistus prinssille, joka on ”nyt mestari muurari ja loosin suurmestari.”²

Tästä lähtien vapaamuurariuus on kulkenut Englannin kuningassuvussa verenperintönä aina sen nykyisiin jäseniin. Yksi Fredrikin veljistä ja kolme hänen lapsistaan vihittiin vapaamuurariuden huipulle. Yrjö III:n lapsista tuli myös Englannin johtavia vapaamuurareita. Kuten lehti kirjoittaa, ”Kolme heistä palveli suurmestarina: George, Walesin Prinssi (myöhemmin sijaishallitsija ja Kuningas Yrjö IV) seurasi hänen setäänsä suurmestarina vuonna 1791 ja palveli siinä kunnes hänestä tuli sijaishallitsija 1812, jolloin häntä seurasi hänen nuorempi veljensä Augustus Frederik, Sussexin Herttua. Samaan aikaan heidän veljensä Edward, Kentin Herttua, tuli Muinaisen Suurloosin suurmestariksi. Kahden veljeksensä ollessa heidän päänään vuonna 1813, kaksi suurloosia tuli yhteen Englannin Yhdistyneenä Suurloosina, suurmestarinaan Sussexin Herttua.” Sussexin Herttuan kuolema vuonna 1843 merkitsi 25 vuoden katkosta kuninkaallisten ja vapaamuurariuden välillä, mutta tämä perinne elvytettiin taas 1868 kun silloinen Walesin Prinssi (tuleva Edward VII) tuli vapaamuurariksi vierailtuaan Ruotsissa.

Vuoteen 1874 mennessä hän oli jo kohonnut suurmestariksi ja tätä virkaa hän piti siihen asti kunnes hän nousi historian mahtavimman imperiumin valtaistuimelle 1901, jolloin hänelle annettiin arvonimi Vapaamuurariuden Suojelija. Edward VII:n kruunauksen jälkeen hänen veljensä otti vastuun Englannin Yhdistyneen Suurloosin suurmestarina. Myös Yrjö V:n pojat Edward VIII (natsien kanssa vehkeillyt Windsorin Herttua) ja Yrjö VI (toinen natsi-myötäilijä) piti johtavaa asemaa koko englantia puhuvan maailman vapaamuurariudessa, mutta varsinainen suurmestarin titteli lankesi heidän veljelleen Kentin Herttua Georgelle, joka kuoli sodan aikaisessa lentoturmassa 1942. Vuonna 1967 hänen pojastaan Prinssi Edwardista, nykyisestä Kentin Herttuasta, tuli loosin nykyinen suurmestari. Kuningattaren serkun Prinssin Edwardin lisäksi monet muutkin Windsorin

[new book points to gnostic satan.pdf](#)

1 http://en.wikipedia.org/wiki/United_Grand_Lodge_of_England

2 <http://www.freemasonrytoday.com/features/item/813-the-royal-connection-john-hamill-examines-the-connection-between-masonry-and-royalty>

huoneen jäsenet pitää johtavaa asemaa Englannin ja Walesin vapaamuurariudessa.

Edinburghin Herttua Prinssi Philip on Laivasto Loosin Nu. 2612 mestarimuurari. Tämä kaikki mainitaan Englannin Yhdistyneen Suurloosin omilla verkkosivuilla – ei missään epämääräisillä salaliitto sivuilla, joissa syyskuun 11. iskujen sanotaan olleen verenhimoisten anunnakien/reptilianssien tekosia (usko pois, on parempi jos et tiedä mitä nämä ovat). Mutta miksi meidän tulisi kiinnostua tästä tiedosta, että Englannin kuningasperhe on toiminut vapaamuurariuden johtoportailla jo yli 250 vuotta? Monille vapaamuurarius edustaa vain harmitonta salaseuraa – mukavaa herrasmiesklubia, jossa maailman taloudellinen, poliittinen ja uskonnollinen eliitti kokoontuu omituisten harrastustensa ääressä johon kuuluu mm. ruumisarkussa makaamista ja viinin juomista pääkallosta. Mutta mitä ikinä vapaamuurariuden alimmilla asteilla olevat uskovat tietävänsä seurastaan, sen ylimmillä asteilla vihityille kerrotaan, että vapaamuurariuden todellinen jumala on itse Saatana, pimeyden herra. Albert Pike, joka oli skotlantilaisen riitin merkittävimpiä vapaamuurareita, kirjoitti teoksessaan *Morals and Dogma* (1872):

LUCIFER, valonkantaja! Outo ja arvoituksellinen nimi joka on annettu PIMEYDEN HENGELLE! Lucifer, Aamun Poika. Onko se hän joka kantaa valoa ja häikäisevällä sietämättömyydellään sokaisee heikot, aistilliset tai itsekkään sielut? ÄLÄ EPÄILE SITÄ!¹

Heinäkuun 17. päivä 1889 Pike laati ohjeet vapaamuurarien 23 ylimmälle neuvostolle kirjoittaen mm. seuraavaa: ”Meidän täytyy sanoa suurelle yleisölle: ”me palvomme Jumalaa, mutta se on Jumala, jota palvotaan ilman taikauskoa. Teille riippumattomat suurmestarit , sanomme tämän, että voisitte toistaa sen 32., 31. ja 30. asteen veljille: vapaamuurariuden uskonnon tulee pitäytyä, koskien kaikkia jäseniä aina korkeimpiin asteisiin asti, **Luciferin opin puhtaudessa... Kyllä Lucifer on Jumala ja valitettavasti Adonai on myös Jumala... siten satanismin oppi on harhaa... Lucifer, valon jumala ja hyvyyden jumala, taistelee ihmiskunnan puolesta Adonaita vastaan, pimeyden ja pahuuden jumalaa!**”² Vaikka tämä koski vapaamuurariuden skottilaista riittiä, on todennäköistä että sama viesti Luciferista vapaamuurariuden jumalana toistetaan myös Englannin Yhdistyneen Suurloosin ylimmillä asteilla.

Toisin sanoen, Englannin hallitsevan luokan johtavat vapaamuurit kuten Kentin Herttua Prinssi Edward ja Edinburghin Herttua Prinssi Philip palvoo tosiasiasa Saatanaa, Ilmestyskirjan tulipunaista lohikäärmettä, joka on Charlesin vaakunan heraldinen tunnus. Heille opetetaan, että ”Lucifer on valon ja hyvyyden jumala, joka taistelee ihmiskunnan puolesta Adonaita vastaan [yksi Israelin Jumalan monista nimistä], pimeyden ja pahuuden jumalaa.” Pike ei ole ainoa. Muutkin vapaamuurari kirjailijat, kuten 33. asteen Manly P. Hall, on kertonut vapaamuurariuden jumalan olevan kristinuskon Paholainen, jonka he näkevät positiivisessa valossa, valon-kantajana.³ On painotettava, että monet vapaamuurarit eivät itse tiedä missä he ovat mukana. Hall kirjoittaa kirjassaan ”Lectures

1 <http://www.resist.com/Onlinebooks/Pike-MoralsAndDogma.pdf>

2 Pekka Lahtinen Verkko Kiristyy (Tampereen kristillinen yhteisö 1999) sivu 16/
<http://www.ramministry.org/freemasonry.htm>

3 <http://www.cuttingedge.org/free11.html>

on Ancient Philosophy” (Luentoja muinaisesta filosofiasta):

Vapaamuurarius on veljeskunta veljeskunnan sisällä - ulkonainen järjestö salaten valittujen sisäisen veljeskunnan. On tarpeellista näyttää toteen niiden kahden erillisen, itsenäisen järjestyksen olemassaolo, toisen, joka on näkyvä ja toisen, joka on näkymätön. Näkyvä järjestö on suurenmoinen toveripiiri vapaita ja tunnustettuja miehiä, joille on annettu tehtäväksi omistautua eettisiin, kasvatuksellisiin, veljellisiin, isänmaallisiin ja humanitaarisiin asioihin. Näkymätön järjestö on salainen ja erittäin jalo veljeskunta, jonka jäsenet ovat omistautuneet salamyhkäisen ”arcanum acandrumin” (salaisuus) palvelemiseen. Jokaisessa sukupolvessa vain harva on hyväksytty Työn sisäiseen pyhäkköön... Vapaamuurariuden suuret vihityt filosofit ovat tuon salaisen opin mestareita, opin, joka muodostaa näkymättömän perustuksen jokaiselle suurelle teologiselle ja rationaaliselle instituutiolle.¹

Viime vuosikymmeninä on kirjoitettu paljon arvoituksellisesta salaseurasta nimeltä illuminaatit (valaistuneet), joka perustettiin Baijerissa, Saksassa 1. toukokuuta 1776 – samana vuonna kun Yhdysvallat syntyi (Dan. 7:4). Tähän salaseuraan liittyvien myyttien ja tosiasioden välinen raja on usein häilyvä. Illuminaattien nimissä voidaan löytää netistä vaikka minkä näköistä soopaa, jota monet kirjoittavat täysin vakavalla naamalla. Ei löydy aukotonta todistetta, että tämä Adam Weishauptin perustama salaseura olisi olemassa yhä tänään, vaikka useat esoteeriset järjestöt kuten Ordo Templi Orientis – jonka jäseniin kuului myös 1900 -luvun kuuluisin satanisti, Aleister Crowley *alias* Peto 666 – väittävät olevansa tämän järjestön perillisiä. Maltillisen käsityksen mukaan illuminaatit lakkasivat olemasta vuonna 1785, kun Baijerin Herttua Charles Theodore kielsi järjestön toiminnan, jolloin sen salaiset suunnitelmat tuotiin päivänvaloon.² Illuminaatteja on tarkasteltava osana 1700 -luvun lopun vallankumouksellista ilmapiiriä, missä valistuksen ajan ihanteet löivät kirkkoa ja monarkiaa vasten kasvoja.

Amerikan ja Ranskan vallankumousten tavoin, illuminaattien tavoitteet oli suunnattu monarkiaa ja järjestäytyneitä kirkkoa vastaan. Mutta näistä poiketen se oli yhdistynyt Euroopan esoteerisen ja okkultisen perinteen kanssa. Heidän päämääriinsä on sanottu sisältyneen mm. seuraavat:

1. Kaiken järjestetyn hallinnon kumoaminen.
2. Yksityisen omistusoikeuden ja perintöjen lakkauttaminen.
3. Isänmaallisuuden ja kansallismielisyyden kumoaminen.
4. Perhe-elämän ja avioliittokäsitteen kumoaminen.
5. Kaiken uskonnon ja varsinkin kristinuskon lakkauttaminen.
6. Saattaa heidän miehensä "Valontuoja" maailman valtaistuimelle. Sana valontuoja on latinaksi lucifer.³

Seuran kumouksellisesta luonteesta johtuen, monien myöhempien vallankumoukseen pyrkineiden ismien ja ryhmien, kuten Marxin perustaman työväenliikkeen, on sanottu olleen todisteena illuminaattien salaisesta vaikutuksesta historian kehitykseen. Nämä illuminaattien päämäärät on yhdistetty 1900 -luvulla myös ns. Siionin Viisaiden Miesten Pöytäkirjoihin – tiettävästi väärennettyyn dokumenttiin, jota natsit käyttivät juutalalais-

1 Pekka Lahtinen Maailman Yhdentyminen (Tampereen kristillinen yhteisö 1994) luku 4.

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Illuminati>

3 Pekka Lahtinen Maailman Yhdentyminen (Tampereen kristillinen yhteisö 1994) luku 2.

vastaisen hysterian lietsomisessa juutalaisten salaisesta maailmanvallasta. Vaikka kuuden miljoonan juutalaisen kansanmurha vaimensi hetkellisesti ajatukset salaliitosta, nämä teoriat on pyritty jälkeinpäin erottamaan niiden juutalaisvastaisesta historiastaan. Idea siitä keitä mahdolliset salaliittolaiset ovat, on vaihdellut eri aikoina ja eri yhteyksissä. Tänäpäin illuminaatit yhdistetään lukuisiin sala-, puolisalaisiin ja avoimempiin elitiitti seuroihin, jotka ajavat kulissien takana globalisaatio ja integraatio kehitystä kohti yhtä maailmanhallitusta ja yhtä maailmantaloutta. Tähän illuminiinistiseen verkostoon on sanottu kuuluvan mm. seuraavia järjestöjä:

- Pääkallon ja sääriluiden järjestö
- Ulkomaansuhteiden neuvosto eli CFR
- Trilateraalinen komissio
- Yhdistyneet Kansakunnat
- Bilderberg-ryhmä
- Rooman klubi
- Maailmanpankki
- Kansainvälinen valuuttarahasto
- Kansainvälinen järjestelypankki
- Säätiöt (Rockefeller, Ford, Carnegie jne.)
- Keskuspankit (U.S.A., Englanti, Saksa, EU)
- Kansainväliset keskuspankit (Rothschildin ja Warburgin pankkidynastiat, Sassoon, Lazard Freres, Kuhn Loeb & Co, Chase Manhattan Bank, Morgan Guaranty Bank, Goldman Sachs jne.)
- Valtioiden ja alueellisten liittojen (EU, NATO jne.) johtohenkilöt
- Pyöreän pöydän ryhmä
- Rauhanliikkeet
- Ympäristöryhmät
- Roomalaiskatolinen kirkko sekä maailman uskontoja ja kirkkoja yhdistävät liikkeet
- Tiedotusvälineet (Reuter, NBC, CBS, Time, Life, Look, Newsweek, New York Times, Washington Post, Los Angeles Times, Business Week, Helsingin Sanomat jne.)
- Kansainväliset yritykset (Exxon, IBM, Boeing, Eastman Kodak, Xerox, Westinghouse, Safeway, Allied Chemicals, Firestone jne.)¹

Kuten vapaamuurarien kohdalla, kaikki näissä mukana olevat eivät itse tiedä mitä tai keitä he todellisuudessa palvelevat, mutta niiden ylintä valtaa pitää tämä lähes kaikki-voipainen valaistuneiden ryhmä. Nykyään yleisin illuminiinistista hierarkiaa koskeva väittäjä on se mitä kuuluisat salaliittokirjailijat John Coleman, Fritz Springmeier ja David Icke on kuuluttanut kirjoissaan. Tämän idean mukaan illuminaattien ylintä valtaa pitää 13 vaikutusvaltaista eliittisukua, joiden päänä toimii Windsorin huone ja Englannin monarkki, joka tällä hetkellä on Elisabeth II. Kirjassa *Conspirators' Hierarchy: The Story Of The Committee Of 300*, Coleman väittää Elisabeth II:n johtavan Order of the Garterin 24 ritarin kanssa niin sanottua 300 komiteaa, jolle kaikki yllämainitut ja useiden aivoriihi-organisaatioiden verkosto on ylimmässä vastuussa. Saksan juutalainen tehtailija Walther

1 Pekka Lahtinen Maailman Yhdentyminen (Tampereen kristillinen yhteisö 1994) luku 4.

Rathenau on todennut vuonna 1909: *“Kolmesataa miestä, jotka kaikki tuntevat toinen toisensa, ohjaa Euroopan taloudellista kohtaloa ja valitsee seuraajansa itsensä joukosta.”*

Britannian ulkomaisen tiedustelupalvelu MI6:n – joka tunnetaan myös *Hänen Majesteettinsa* Salaisena palveluna – entinen jäsen, tohtori John Coleman väitti hänen kirjassaan vuonna 1992, että Elisabeth II on kansainvälisen huume, asekaupan ja muiden kansainvälisten rikollisuuden alojen suurin pomo painottaen tosiasiaa, että Britannian oligarkki oli 1800 -luvulla Kiinan kanssa käydyn oopium kaupan suurin hyötyjä. Kun Qing dynastia yritti rajoittaa oopiumin myyntiä, tämä johti vuosien 1839-1860 aikana käytyihin oopiumisotiin. Niiden seurauksena Britannia sai imperialistisen jalansijan Hong Kongissa, josta tuli oopiumi ja heroini kaupan yksi kansainvälisistä keskuksista 300:n Komitean johdolla, mikä tunnettiin aikaisemmin Britannian Itä-Intian Yhtiön 300:n Neuvostona.

Pohdi seuraavaa kirjoitusta:

300:n Komitea on versonut Brittiläisen Itä-Intian Yhtiön 300:n Neuvostosta. Britannian kuningasperhe perusti Itä-Intian Yhtiön vuonna 1600. Se hankki suuria rikkauksia oopiumin huumeakaupasta Kiinan kanssa ja tuli aikansa suurimmaksi yhtiöksi maanpäällä. Monien voimakkaiden liittoumien kautta, 300:n Komitea hallitsee tänään maailmaa ja on johtava voima rikollisen agendan takana “Uuden Maailmanjärjestyksen” luomiseksi totalitaarisen maailmanhallituksen alle. Ei ole tarvetta käyttää “heitä” tai “vihollista” muutoin kuin pikailmauksena . Me tiedämme keitä “he” ovat. 300:n Komitea “aristokratiansa” kanssa, sen omistajuus USA:n Liitto Rahaston Pankki systeemistä, vakuutus yhtiöistä, jättiläismäisistä suuryrityksistä, säätiöistä, kommunikointi verkostoista, joita salaliittolaisten hierarkia johtaa, on vihollinen. Salaseurat ovat olemassa petoksen kautta. Jokaisessa on hierarkia ylhäällä olevan sisäpiirin kanssa, jotka pettävät alemalla tasolla olevia valheilla, kuten väittämällä edustavansa jaloa agenda; narraten heidät siten osastoidun rikoskumppanuuden verkkoon. **300:n Komitean sisäpiiri on Kuningatar Elisabeth II Windsorin johtama Order of the Garter.** On kiintoisaa huomioida, että Windsorit muuttivat heidän nimensä germaanisesta Saxe-Coburg-Gothasta ensimmäisen maailmansodan aikana johtuen saksalais-vastaisista tuntemuksista...

300:n Komiteassa, millä on 150 -vuotinen historia, meillä on joitakin kaikkein valovoimaisimpia älykköjä yhteenkoottuna muodostamaan täydellisen totalitaarinen, äärimmilleen hallittu “uusi” yhteisö, mikä ei lopultakaan ole uusi koska se johtaa ideansa pahalaismaisten kulttien klubeista. **Se ponnistelee kohti Yhtä Maailman Järjestyä, jota yksi sen viimeaikaisista jäsenistä, H. G. Wells kuvasi hyvin Komission toimeksi-antamassa kirjassaan, jota hän nimitti rohkeasti: “Avoin Salaliitto: Toimintasuunnitelma maailmanvallankumoukseen”. Suurin osa 300:n Komitean suunnattomasta rikkaudesta nousi oopium kaupasta Kiinan ja Intian kanssa.** Säädöttömät voitot meni suoraan kuninkaallisiin lippaisiin ja aateliston taskuihin, oligarkeille ja plutokraateille, ja teki heistä miljonäärejä. Kiinan, Intian, ja Englannin tavallinen kansa ei hyötynyt mitään oopiumi tuloista”. Samalla tavoin Etelä-Afrikan kansa, musta ja valkoinen, ei hyötynyt kullan louhinta teollisuudesta, jonka tulot kuljetettiin suoraan Lontoon Kaupungin pankkeihin ja sijoituspankkeihin. 300:n Komitea on vastuussa USA:n väärennetyistä huumesodista. Nämä väärennetyjen huumesotien tarkoitus oli viedä meiltä pois meidän perustuslailliset oikeutemme. Omaisuuserän takavarikointi on pää esimerkki, missä valtavat omaisuuserät voidaan kaapata ilman jäljitystä eikä todistusta syyllisyydestä tarvita.

300:n Komitea kauan sitten myös määräsi, että tulisi olla paljon pienempi ja parempi maailma; tämä on heidän ajatuksensa paremmasta maailmasta. Suunnaton määrä hyödyttömiä syöjiä, jotka kuluttaa vähäisiä luonnonvaroja pitäisi vähentää 99 prosenttisesti. Teollinen kasvu tukee väestönkasvua. Siten 1. Mooseksen kirjasta löytyvä käsky lisääntyä ja alistaa maa, tulee kumota. Se kutsui hyökkäykseen kristinuskoa vastaan; teollistuneiden kansallisvaltioiden hidas mutta varma hajottaminen; miljardien ihmisten tuhoaminen, joihin 300:n Komitea viittaa ”ylijäämä väestönä” [ks. Prinssi Philipin ja Charlesin lausunnot luvussa 7. kirj. huom.] ja minkä tahansa johtajan poistaminen, joka uskaltaa seistä Komitean globaalien

suunnitelmien tiellä edellisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Ei niin etteikö USA:n hallitus olisi tiennyt, mutta koska se oli osa salaliittoa, se auttoi sulkemaan infomaation kannen ennemmin kuin antoi totuuden päästä ulos... 300:n Komitean nykyinen rikollisagenda saa lisätodisteita äskettäin vuotaneista Rooman Klubin dokumenteista, kun he kuvailivat kuinka he tulevat käyttämään huumeita auttaakseen tukahduttamaan vastarinnan heidän Uuden Maailmanjärjestyksen hankkeelle:

"...kristinuskon heikentäminä, ja työttömyyden rehottaessa kaikkialla, ne jotka ovat olleet ilman työtä viisi tai useamman vuoden, kääntyvät pois kirkosta ja etsivät lohtua huumeista. Siihen mennessä täysi hallinta huumeakaupasta täytyy saada saadaan valmiiksi määräyksellä, että kaikkien toimivaltamme alla olevilla hallituksilla olisi yksinoikeus paikoissa mitä me tulemme hallitsemaan hallitsemalla toimitusten pääsyä markkinoille... Huume kalterit huolehtivat kurittomista ja syrjäytyneistä. Mahdolliset vallankumoukselliset tullaan muuttamaan harmittomiksi addikteiksi ilman omaa tahtoa..." Euroopan kruunatut kobrat ja heidän itäiset liberaalit eliittiperheet eivät tule suvaitsemaan mitään todellista sotaa huumeita vastaan. Sota huumeita vastaan jota Bushin [Bush vanhempi] hallinto oletetusti taisteli, oli kaikäntyyppisten huumeiden laillistamista. Tällaiset huumeet eivät ole yksinään sosiaalinen hairahdus, vaan täysimittainen yritys saada hallinta Yhdysvaltojen kansalaisten mielistä. Nykyisellään tämä on 300:n Komitean pääsääntöinen tehtävä. Mikään ei ole muuttunut oopiumi-heroiini-kokaiini kaupassa. Se on yhä Britannian ja Yhdysvaltojen samojen "ylä luokkien" perheiden käsissä. Se on yhä tarunhohtoisen tuottoisa kauppa missä se mikä näyttää olevan isoja häviöitä kun joku takavarikoi huumetoimitukset, ovat itseasiassa pieniä tunkeilijoita yrittämässä pääsyä huumekaupan hierarkian taltiointeihin, jotka istuvat sikareineen paneloiduissa johtokuntahuoneissa New Yorkissa, Hong Kongissa ja Lontoossa ja toivottavat tosilleen menestystä "kilpailijoiden" syrjäyttämässä.¹

Jos Coleman väitteet Windsorin Huoneen johtamasta massiivisesta salaliitosta uuden maailmanjärjestyksen synnyttämiseksi ei olisi totta, niin miksi Prinssi Charles yhtenäen vaatii uuden poliittisen ja taloudellisen maailmanjärjestyksen perustamista yrityksessä vastata ihmiskunnan globaaleihin haasteisiin, kuten kansainväliseen huumeakauppaan ja planeetan ekologisiin ja sosiaalisiin kriiseihin, joiden on sanottu velvoittavan kansallisten intressien sivuuttamiseen toissijaisena globaalin päätäntävällän muodostamiseksi? Miksi Edinburghin Herttua ja hänen poikansa on vaatinut toistuvasti ihmisväestön lukumäärän pudottamista "kestävälle" ja "tasapainoiselle" perustalle? On muuten mielenkiintoista, että Elisabeth II:n suosikkisetä, Windsorin Herttua toivoi maaliskuussa 1941 uutta maailmanjärjestyä, mikä ei perustuisi Hitlerin sotilaalliseen kukistamiseen. Hän sanoi:

Se ei voi olla uusi Versailles. Mikä ikinä onkaan lopputulos, uusi järjestys on tulossa maailmaan... sitä tuetaan poliisi voimilla. Kun rauha tulee tällä kertaa, tulee olemaan sosiaalisen oikeudenmukaisuuden uusi järjestys – älä tee virhettä tämän suhteen.²

Ympäristö agenda on alusta saakka ollut eliitin keskeisimpiä työkaluja fasistisen maailmanjärjestyksen synnyttämiseksi. Vuonna 1992 Rio de Janeirossa pidetty YK:n ensimmäinen ilmastokokous julkaisi pöytäkirjan "In Our Hands: Earth Summit 92", jossa on todettu: "Ympäristön saastuminen aiheuttaa nyt maailman yhteisön yhteiselle turvallisuudelle suurempia vaaroja kuin sodat. Meidän täytyy muovaila nyt uusi 'maailman etiikka', joka innoittaa kaikki ihmiset ja kansakunnat yhtymään uuteen maailmanlaajuiseen pohjoisen, etelän, idän ja lännen kumppanuuteen." Kokoontumisen pääsihteerinä toimi miljonääri Maurice Strong, jolla on yhteyksiä myös Rooman klubiin.

1 <http://www.pseudoreality.org/committeeof300.html> (painotus lisätty)

2 <http://spartacus-educational.com/MONEdwardVIII.htm>

Kirjassaan *Maailman Yhdentyminen* Pekka Lahtinen kertoo Strongiin liittyen erään suuntaa antavan tapauksen: ”Strongin autonkuljettaja kuljetti toimittaja Daniel Woodia, joka oli juuri ollut viikon vierailulla Strongin valtaisalla karjatilalla Etelä-Coloradossa. Autonkuljettaja kertoi suunnittele-mastaan novellista, jossa ryhmä maailman johtajia päättää, että ainoa tapa pelastaa tämä planeetta oli aiheuttaa teollistuneiden maiden talouden romahtaminen. Johtajat muodostavat salaisen järjestön ja kehittävät maailmanlaajuisen taloudellisen paniikin estäen samanaikaisesti pörssiä sulkemasta oviaan. Romahduksen myötä menevät miljardien ihmisten säästöt, työpaikat, asunnot...

Autonkuljettaja tunnusti Woodille, ettei hänen ilmeisesti pitäisi puhua tällaisista asioista. Daniel Wood kirjoitti 'West' -aikakauslehdessä toukokuussa 1990: 'Istun penkilläni kuin lumottuna. Tämä ei ole mitään tarinoiden jutustelua. Tämä on Maurice Strong. Hän tuntee nämä maailman johtajat. Hän on itse asiassa Maailman Talousfoorummin neuvoston varapuheenjohtaja. Hän istuu vallan keskipisteessä. Hän on asemassa, jossa tällaista voi tehdä.' Maailman rikkaimpiin ekotaistelijoihin kuuluva, Rockefellerit ja Rothschildit tunteva Maurice Strong kuuluu tosiaan sisäpiiriin, joka pystyy saamaan aikaan taloudellisen romahduksen. Siksi tähän autonkuljettajan kertomaan novelliin on syytä suhtautua vakavasti.”¹ Maurice Strong on itse kertonut kirjailija-journalisti Joan Veonille, että hänet lähetettiin Rion konferenssiin **Prinssi Charlesin henkilökohtaisesta pyynnöstä:**

Useimmat ihmiset eivät löydä Prinssi Charlesia tai hänen ympäristö aktiviteettejaan tärkeiden uutislehtien pääotsikoista. Eikä hänen elämäkertansa todella selitä hänen mukanaoloaan, sillä siitä mitä hän todella tekee maailmanlaajuisesti ollaan täysin vaiettu. Huhtikuussa 1991, neljätoista kuukautta ennen UNCED kokousta, Prinssi piti kahden päivän maailmanlaajuisen konferenssin Brasilian rannikkoon ankkuroidussa kuninkaallisessa purjealus Britanniasa. Hänen päämääränsä oli tuoda yhteen kansainväliset avain hahmot saadakseen yksimielisyyden useiden maiden välillä, jotka kohtaisivat Rion Earth Summitissa. Silloinen senaattori Al Gore oli läsnä, yhdessä vanhempien viranomaisten kanssa Maailmanpankista, toimitusjohtajat yrityksistä kuten Shell ja British Petroleum, avain ei-hallinnolliset järjestöt ja muita viranomaisia. Useita vuosia sitten minulla oli mahdollisuus haastatella Maurice Strongia ja erityisesti kysyä häneltä tästä tapaamisesta. Hän kertoi minulle olleensa Lontoossa Prinssi Philipin isännöimässä Maailman Luonnonsäätiön tapaamisessa, jossa Prinssi Charles pyysi tätä seuraamaan häntä Rioon huhtikuun 1991 tapaamisen vuoksi.

Lisäksi, vuonna 1990 kun kestävä kehitys oli juuri muotoiltu Brundtland Kommissiion taholta, se oli prinssi, joka määräsi heitä ”tuomaan termin 'kestävä kehitys' jokaisen sanavarastoon.” Kun kestävä kehitys on nyt kehittynyt pisteeseen missä Agenda 21:n opetuksia kutsutaan ”maan tieteksi” kouluissa, yliopistoissa, ja oppilaitoksissa, hallituksemme on pannut toimeen Agenda 21:n Presidents Commission on Sustainable Development -osaston kautta. Kaikkialla USA:ssa on kaupunkeja jotka on jo omaksuneet Agenda 21:n, ja on myös kestäviä kaupunkeja kuten ”Kestävyyden Racine.” On muistettava ettei Venäjä langennut kommunisteille kerralla – se oli kaupunki kaupungilta. ²

624 sivuisessa kirjassaan *Bloodlines of the Illuminati* Fritz Springmeier päättyy siihen lopputulokseen, että Antikristus ilmestyisi sukulinjasta jota hän kutsuu illuminaattien 13. verilinjaksi. Hän sanoo tämän 13. dynastian olevan Merovingien sukupuuta, jota myös Lincoln, Leigh ja Balgent käsittelee kirjoissaan *Pyhä Veri*, *Pyhä Graal*, *The Messianic Legacy*, *The Temple & the Lodge*. Jotkin kristilliset kirjat, kuten J.R. Churchin *Crusaders of*

1 Pekka Lahtinen *Maailman Yhdentyminen* (Tampereen kristillinen yhteisö 1994) luku 8.

2 <http://www.newswithviews.com/Veon/joan19.htm>

the Grail ja Charles R. Taylorin *The Anti-Christ King: Juan Carlos* käsittelee teoriaa, jonka mukaan Antikristus ilmestyi Merovingien sukupuusta ja väittää olevansa Jeesuksen ja Maria Magdaleenan jälkeläinen – Pyhän Graalin perillinen, jonka *Pyhä Veri, Pyhä Graal* selittää tarkoittavan Maria Magdaleenan kohtua, joka kantoi Jeesuksen pyhää verta. Myös Springmeier uskoo Antikristuksen ilmestyvän tästä Merovingien verilinjasta, johon hän väittää Englannin kuningashuoneen olevan kiinteässä yhteydessä. Mitä Springmeier epäsuorasti vihjaa on, että Antikristus ilmestyy Englannin kuningasperheestä.¹

Mutta voidaanko Windsorin Huonetta yhdistää millään keinoin Adam Weishauptin perustamaan baijerilaiseen illuminaatti järjestöön? Tämän eriskummallisen perheen kytkökset okkultismiin, vapaamuurariuteen, maailman yhdentymis kehitykseen ja kansainväliseen rikollisuuteen olemme dokumentoineet jo edellä. Meiltä kuitenkin puuttuu linkki Baijerin illuminaatteihin, johon useat kirjat yhdistävät tämän suvun. Tämä linkki löytyy aatelismiehestä nimeltä Ernest II, Saxe-Gotha-Altenburgin Herttua (1745 – 1804). Wikipedian avulla Ernest II:sta on löydettävissä joitakin hämmästyttäviä faktoja. Hän ei ollut vain saksalaisen vapaamuurariloosin suurmestari, mutta vuonna 1783 hänestä tuli Adam Weishauptin illuminaatti seuran jäsen salanimellä *Quintus Severus* ja/tai *Timoleon*. Hänestä tuli salaseuran tarkastaja Abessinien alueella ja vuonna 1787 hän tarjosi Adam Weishauptille turvapaikkaa kun seuran kumoukselliset suunnitelmat pääsi julkisuuteen. Gothan kaupungista tuli illuminaattien turvapaikka vuoden 1787 jälkeen.²

Nimi Gotha löytyy tietysti Windsorin Huoneen todellisesta sukunimestä Saxe-Coburg ja Gotha, koska Ernest II, Saxe-Gotha-Altenburg oli Prinssi Albertin, Kuningatar Viktorian puolison, isoisoisä. Olisiko illuminaattien jäsenyys periytynyt kolmessa sukupolvessa Ernest II:sta hänen lapsenlapsenlapselleen Prinssi Albertille (joka muuten ajoi kristinuskon tuhoa tukemalla kiistanalaista evoluutioteoriaa ja yritti jopa Darwinin aateloimista³) ja edelleen kuningasperheen nykyisille jäsenille? Tämän spekulointi on turhaa, sillä paljon uskottavampaa on, että illuminaattien opit ja päämäärät olisi siirtynyt Englannin Yhdistyneen Suurloosin ja Order of the Garterin agendaan. Pohdi seuraavaa: Vuonna 1783 Ernest II liittyi Baijerin illuminaatteihin ja nousee sen johtoportaille. Neljä vuotta myöhemmin hän antaa Adam Weishauptille turvapaikan Gothasta. Vuonna 1790 Ernest II vihitään Order of the Garterin jäseneksi.⁴

Samana vuonna kun Ernest II liittyi illuminaatteihin, hänen serkkunsa Prinssi Henry, Cumberlandin ja Strathearnin Herttua, kuningas Yrjö III:n pikkuveli, nousee Englannin Yhdistyneen Suurloosin ensimmäiseksi suurmestariksi; ja samana vuonna kun Ernest II lyödään Order of the Garterin ritariksi, Suurloosin suurmestarin paikan ottaa Walesin Prinssi, George (myöhempi kuningas Yrjö IV).⁵ Ranskan vallankumouksen aikoihin Order of the Garterin jäsenluettelo koostui siis henkilöistä, joihin kuului johtavia

1 http://www.lovethe truth.com/books/13_bloodlines/merovingian.htm

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Ernest_II,_Duke_of_Saxe-Gotha-Altenburg#Biography

3 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Knights_and_Ladies_of_the_Garter://en.wikipedia.org/wiki/Albert,_Prince_Consort#Family_and_public_life_.281852.E2.80.931859.29

4 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Knights_and_Ladies_of_the_Garter

5 <http://www.freemasonrytoday.com/features/item/813-the-royal-connection-john-hamill-examines-the-connection-between-masonry-and-royalty>

kuninkaallisia vapaamuurareita ja ainakin yksi jäsen Baijerin illuminaattiseurasta, minkä toiminta oli kielletty Saksassa vain muutamaa vuotta aikaisemmin. Britannian kuningasperheen johtavat vapaamuurarit antoivat siis turvapaikan Baijerin illuminaattiseuralle ja aateloivat sen jäsenet Order of the Garteriin, joka on maan ylhäisin ja vanhin kunniaritarikunta. Tämä on hämmästyttävä linkki erityisesti sen valossa, että salaseuran on uskottu pesiytyneen vapaamuurariuden johtaviin elimiin kohta sen jälkeen kun sen toiminta kiellettiin Saksassa. Esimerkiksi 33. asteen vapaamuurari Albert G. Mackey on kirjoittanut illuminaateista seuraavaa tietosanakirjassa *Encyclopaedia of Freemasonry*:

Salainen järjestö, jonka on 1.5.1776 perustanut Adam Weishaupt, joka toimi kanonisen oikeuden professorina Ingoldstadtin yliopistossa. ...Antaakseen veljeskunnalle enemmän vaikutusvaltaa Weishaupt yhdisti sen vapaamuurarilaitokseen, jonka esoteerisen opetuksen astejärjestelmän sekä tunnustuksen salaisten käytäntöjen mukaan se muodostettiin.¹

Johtopäätös mikä tästä kaikesta voidaan vetää on, että illuminaattien seura yhdistyi 1790-luvulla Englannin Yhdistyneen Suurloosin johtoportaiden, Englannin kuningasperheen ja Order of the Garterin kanssa. On vaikea sanoa varmuudella kuinka suuri vaikutus tällä salaseuralla on ollut historian tapahtumiin. Salaliittoteorioissa tämä ryhmä esitetään lähes kaikkivoipaisena historian ohjaajana, joka olisi luonut harkitusti mm. ensimmäisen ja toisen maailmansodan voidakseen sen kautta pakottaa kansakunnat haluamaansa maailmanjärjestykseen. Esimerkiksi ensimmäinen maailmansota loi Kansainliiton ja toinen YK:n ja Euroopan yhdistymiskehityksen, mikä oli välttämätön askel kohti eliitin pitkäaikaista unelmaa, yhtä maailmanhallitusta ja -taloutta. Pekka Lahtinen kirjoittaa:

Historian oppikirjojen mukaan sodat ja vallankumoukset ovat sattumanvaraisia seurauksia kahden osapuolen välisistä ristiriidoista. Oppikirjat eivät koskaan esitä todistusaineistoa siitä, että sodat tarvitsevat rahoitusta ja että rahoituksen lähteenä toimivat kansainväliset pankkiirit. Kun esimerkiksi 2. maailmansodan jälkeen tuomioistuimet tutkivat natsien sotarikoksia, kaikki todistusaineisto länsimaisten pankkien ja firmojen antamasta talousavusta sensuroitiin. Yhdysvalloissa 1930-luvulla pankkien rahat olivat tiukalla. Teollisuus. Kauppa ja maatalous ei saanut lainaa ja pankit vaativat olemassaolevien lainojen maksua. Liikkeellä oleva raha loppui. Sadat tuhannet kodit, maatilat ja yritykset päätyivät pankkien omistukseen. Sitten syttyi 2. maailmansota. Samat pankit, joilla ei ollut rahaa hätää kärsivälle kansalle, pystyivät yhtäkkiä lainaamaan miljardeja dollareita sotateollisuudelle. TV-1 esitti 2.1.1999 klo 11:40 dokumentin *Salaliittoteoria* presidentti John F. Kennedyn murhasta, johon suuri osa amerikkalaisista uskoo tosiaan liittyvän salaliiton. Dokumentti päättyi siihen, että Kennedyn Vietnam-politiikka oli syynä murhaan. Kennedy olisi halunnut lopettaa sodan, mistä suuri raha ja aseteollisuus eivät pitäneet. Ohjelma oli aivan oikeilla jäljillä!²

Tässä suhteessa onkin mielenkiintoista, että Order of the Garterin jäseniin on kuulunut johtajia ensimmäisen ja toisen maailmansodan kumminkin puolin, kuten jo kerroimme luvussa 11/b. Keskusvaltojen Vilhelm II (Saksa) ja Frans Joosef I (Itävalta-Unkari) jakoivat kumpikin Garterin ritariarvon ympärysvaltojen Nikolai II:n (Venäjä) ja Yrjö V:n (Britannia) kanssa, jolle koko veljeskunta oli alamainen. Samoin toisen maailmansodan aikana Yrjö VI:ta palveli akselivaltojen keisari Hirohito (Japani) ja Mussolinin nukkekuningas Viktor

1 Pekka Lahtinen: Verkko Kiristyy (Tampereen kristillinen yhteisö 1999), sivu 14.

2 Pekka Lahtinen: Verkko Kiristyy (Tampereen kristillinen yhteisö 1999), sivut 18-19.

Emanuel III (Italia) samaan aikaan kun kuningasperhe vehkeili Hitlerin kanssa.¹ Kun Imperialistinen Japani hyökkäsi Kiinaan 1937 Keisari Hirohitoon määräksestä ja syyllistyi historian kammottavimpiin sotarikoksiin, hän oli tuolloin yhä Garterin yksi 24 ritarista palvelemaan Brittiläisen Imperiumin hallitsijaa. Noudattiko hän vain Luciferia palvovan Englannin kuninkaallisen oligarkin agenda? Pitäisikö ylin vastuu Japanin sotarikoksista lukea Elisabeth II:n isän Yrjö VI:n harteille? Nämä kysymykset ovat täysin oikeutettuja.

Kaunotar ja Hirviö

Miten Prinsessa Diana liittyy tähän kaikkeen? Tilastokyselyiden mukaan 38 prosenttia brittiläisistä uskoo ettei Dianan kuolema elokuussa 1997 ollut onnettomuus vaan siihen sisältyi salaliitto.² Diana itse epäili viimeisinä vuosinaan, että kuningasperhe halusi päästä hänestä eroon ja että hänen henkeänsä uhattiin. Hän tiesi jopa kuolintapansa useita vuosia etukäteen. Tästä kuuluisin tapaus on lokakuussa 1995 kirjoitettu kirje, jonka hän luovutti lakimiehelleen lordi Mishconille, lakifirma Mishcon de Reyans johtajalle. Siinä Diana kertoi, että hän uskoi kuningattaren luopuvan kruunustaan huhtikuussa 1996, johon mennessä hänet yritettäisiin tappaa tai jättää ”epätasapainoiseksi” lavastetussa auto-onnettomuudessa. Hän sanoi tähän salaliittoon sisältyvän myös Camillan työntäminen syrjään, jotta Charles voisi naida kuninkaallisen lastenhoitajan Tiggy Legge-Bourken. Samantapaisen kirjeen Prinsessa laati hovimestari Paul Burrelille jo lokakuussa 1993 – 10 kuukautta Charlesin ja Dianan asumuseron jälkeen.

Tässä aikaisemmassa kirjeessä, joka näytettiin vuonna 2007 järjestetyssä Royal Courts of Justicen oikeudellisessa kuolinselvityksessä, Diana ennusti:

Istun tänään lokakuussa tässä työpöytäni ääressä ja toivon, että joku tulisi halaamaan minua ja rohkaisisi pysymään vahvana ja pitämään pääni ylhäällä. Tämä kyseinen vaihe elämässäni on kaikkein vaarallisinta – aviomieheni suunnittelee ”onnettomuutta” autooni, jarruvikaa ja vakavaa päävammaa yrittääkseen tehdä tien selväksi Tiggyn naimiseen. Camilla ei ole mitään muuta kuin harhautus, joten me olemme kaikki tämän miehen hyväksikäyttämiä sanan jokaisessa merkityksessä.³

Tämä kirje ei nähnyt päivänvaloa ennen lokakuuta 2003, jolloin se alkoi ilmestyä uutislehdissä ympäri Britanniaa ja maailmaa. Daily Mirror julkaisi siitä etusivun uutisen 6. tammikuuta 2004 kansitekstin huutaessa, *Kuninkaallinen sensaatio! Dianan kirje: se oli Charles.*⁴ Olennainen kysymys on, miksi tämä kirje pidettiin salassa niin monta vuotta? Telegraph selitti 16. tammikuuta 2008: ”Lordi Mishcon sopi tapaamisen lordi Condonin, suurkaupungin silloisen poliisikomissaarin, ja erikoisoperaatioiden apulaiskomissaari Sir David Venessin kanssa 18. syyskuuta 1997, alle kolme viikkoa kuolettavan autokolarin jälkeen. Lordi Mishcon luovutti vuoden 1995 tapaamisen viestin, mutta sitä ei annettu Ranskan poliisille. Asia ei mennyt eteenpäin lokakuuhun 2003 asti, jolloin Prinsessan viesti

1 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Knights_and_Ladies_of_the_Garter

2 <http://yougov.co.uk/news/2013/09/17/38-brits-princess-dianas-death-was-not-accident/>

3 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1573170/Princess-Diana-letter-Charles-plans-to-kill-me.html>

4 <http://www.truebritsjournal.co.uk/links/dianatruth1.htm>

herra Burrellille mikä myös viittasi pelkoihin lavastetusta auto-onnettomuudesta ilmestyi uutislehdissä.

Herra Mansfield pommitti Sir Davidia voimakkailla kysymyksillä siitä miksi viesti pidettiin salassa. Herra Mansfield sanoi: 'Se ei tarvitse Sherlock Holmesia, sinun ei tarvitse olla kokenut työssäsi, että kun Mishcon astelee ovesta sisään 18. syyskuuta, sinä tiesit tämän olevan merkityksellistä, etkö tiennytkin? Sir David sanoi viestin olleen 'mahdollisesti merkityksellinen', mutta tuona aikana ei ollut todisteita, että autokolari oli mitään muuta kuin traaginen onnettomuus.'¹ Prinsessan kirjeelle on vain kaksi selitystä. Joko hän oli vainoharhainen tai sitten hänen pelkonsa Charlesin suhteen olivat täysin oikeutettuja. Se että Dianan ennustus kuolettavasta autokolarista toteutui vajaa neljä vuotta jälkeensä, antaa vahvan epäilyn jälkimmäiseen. Charlesia ei kuitenkaan kutsuttu todistamaan, kuten normaali oikeusmenettely edellyttäisi. Dianan pelot eivät haihtuneet hänen elämänsä loppua kohden. Päinvastoin, lokakuuhun 1996 mennessä, kohta kuninkaallisen parin avioeron jälkeen, Prinsessa oli vakuuttuneempi kuin koskaan, että tietty ryhmä Charlesin sisäpiiristä suunnitteli hänen salamurhaansa.

Tämän sisäpiirin tavoitteisiin kuului myös Dianan media kuvan asteittainen heikentäminen, koska hänestä oli tullut liian voimakas hahmo, jonka suosio uhkasi Charlesin pääsyä valtaistuimelle.² On väitetty, ettei kuninkaallisella perheellä olisi ollut muka motiivivia Dianan murhaamiseen. Tätä väitettä tarkastelemme aivan kohta. En mene yksityiskohtaisiin salaliittoa tukeviin todisteisiin, mutta sen avainhenkilö on mies nimeltä James Andanson – miljönääri paparazzi jolla tiedetään olleen yhteyksiä salaisiin palveluihin. Andanson omisti valkoisen Fiat Unon, jonka useat silminnäkijät kertoivat suistaneen Prinsessa Dianaa ja Dodi Al-Fayedia kuljettaneen Mercedes-Benzin Pariisin Pont de l'Alma tunnelin 13. pilariin. Hänen ja hänen perheensä antamien ristiriitaisten alibien jälkeen Andanson lopulta tunnusti Ranskan poliisille olleensa Pont de l'Alman tunnelissa Dianan kuolinyönä. Silti Andersonin tai valkoisen Fiat Unon rooli sivuutettiin täysin virallisessa kuolinsyy selvityksessä.

Anderson löydettiin palaneesta autostaan toukokuussa 2000. Vaikka kuolinsyytutkimus löysi hänen päästään kaksi luodinreikää, virallinen kuolinsyy julistettiin itsemurhaksi. Ei tarvitse olla salaliittoteoreetikko ymmärtääkseen että on hyvin vaikea ampua itseään kaksi kertaa päähän ja sytyttää sen jälkeen autonsa palamaan.³ Andanson "itsemurha" tapahtui kohta sen jälkeen kun hän oli ottanut yhteyttä kirjailija Frederic Dardiin antaakseen informaatiota kirjalle, joka "räjäyttäisi salaliiton kannen auki"⁴ Britannian armeijan eliitti rykmentti SAS (Special Air Service) vahvisti syyskuussa 2013, että Dianan kuoleman takana oli todellakin voimakas salaliitto, vaikka kielsi oman osallisuutensa siihen. Tämä myöntymys tuli kohta sen jälkeen kun entisen SAS jäsenen vaimo tarjosi Scotland Yardille yksityiskohtaisen selonteon Dianan salamurha-juonesta, jonka hänen aikaisempi miehensä oli kertonut hänelle.

Tämän naisen ex-mies peitenimeltään Sotilas N kertoi, että Dianan ja Dodin

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1575703/Diana-said-they-are-plotting-to-get-rid-of-me.html>

2 <http://www.truebritsjournal.co.uk/links/dianatruth1.htm> (Mirrorin viittaus Burrelin kirjan paljastuksiin)

3 Keith Allenin TV-dokumentti Unlawful Killing (2011)

4 <http://www.dailystar.co.uk/news/latest-news/342791/Diana-assassin-silenced-in-suicide-mystery>

autonkuljettaja Henri Paul olisi sokaistu voimakkaalla valonvälähdykselle ennen kuin hän menetti Mercedesin hallinnan. Express raportoi 7. syyskuuta 2013:

Väite näyttää tukevan entisen MI6 viranomaisen antamaa todistetta Dianan ja Dodin kuolinsyy tutkinnan aikana. Hän kertoi että oli tietoinen virkatovereiden ehdotuksesta Serbian johtajan Slobodan Milosevic surmaamiseksi käyttämällä raivoisaa valosädettä tunnelissa kuljettajan sokaisemiseksi ja kolarin aikaansaamiseksi. MI6 mies paljasti varjomaisen yksikön olemassaolon, joka tunnetaan nimellä The Increment ja joka koostuu SAS ja SBS [Special Boat Service] -joukoista, joiden tarkoitus on välittää tappavia operaatioita MI6:n puolesta. Sotilasa N:n vaimoa haastatteli rikostutkinnan pääkomissaari Philip Easton, joka teki työtä monen miljoonan punnan kuolinselvityksessä Dianan ja Dodin kuolemiin koodinimeltään Operaatio Paget. Herra Easton ja virkaveljet tapasivat hänet ja hänen äitinsä viime viikolla. Kaksi etsivää kuulusteli heitä Sotilasa N:n anopin kirjeestä syyskuussa 2011, mikä viittasi oletettuun salajuoneen, mikä sisälsi SAS -joukot.¹

Jos haluat lisää todisteita Dianan ja Dodin salamurhasta, kannattaa katsoa Keith Allenin dokumentti *Unlawful Killing* (2011) tai lukea Alan Powerin kirja *The Princess Diana Conspiracy, The Evidence of Murder* (2013). Mutta salamurhaa itsessään meidän mielenkiintomme kohdistuu paljon enemmän salamurhan mahdolliseen motiiviin. Diana itse koki, että kuningasperhe piti häntä uhkana monarkialle ja Charlesin vallanperimykselle. Hän ilmaisi tämän näkemyksensä miljoonille katsojille BBC:n Panorama -ohjelman välityksellä joulukuussa 1995 kertoessaan haastattelija Martin Bashirille, että hänet nähtiin kuningasperheessä jonkin sortin uhkana vaikkei hänen elämäntehtävänsä ollut tuhota vaan rakentaa. Diana myös myönsi, että oli avustanut ystäviensä kautta kirjailija Andrew Mortonia hänen ahdinkonsa esiintuomiseksi koko maailman tietoisuuteen.² Tämä kirja oli osa Walesin Prinssin ja Prinsessan välistä julkista PR -sotaa, mikä kääntyi lopulta Dianan eduksi ja iski Charlesia hampaisiin.

Sota mikä käytiin aluksi avioliiton sisällä muuttui pian mediasodaksi siitä kuka oli tämän avioliiton hajomisen todellinen syyllinen. Charlesin ja Dianan eron jälkeen 1996 Diana oli edelleen median lellikki ja Charles pöyhkeä avionrikkoja, jota suuri osa briteistä ei toivonut tulevaksi hallitsijakseen. Koska jo pelkkä Dianan suosio uhkasi Charlesin vallanperimystä, Walesin Prinssillä oli selvä motiivi hänen ex-vaimonsa eliminoimiseen. Kuitenkin, Diana on saattanut seistä Charlesin kruunun tiellä paljon ohjelmallisemminkin kuin pelkän suosionsa osalta. Dodi Al-Fayedin isä Mohammed Al-Fayed on väittänyt jo vuosikausia Dianan ja hänen poikansa salamurhan suurimman motiiviin olleen Prinssi Philipin pyrkimys estää Dianan avioituminen ja Dodin kanssa, koska hän ei voinut suvaita kuninkaallisen veren sekoittumista egyptiläissyntyiseen Al-Fayedin sukuun. Al-Fayedin silmissä Philip – joka on kuuluisa rasisista letkautuksistaan – oli tämän salaliiton aivot.

Suomalaiseen missiin Heini Wathéniin avioitunut Mohammed Al-Fayed ajaa teoriaa missä Dianan liitto hänen poikaansa aiheutti lopulta molempien kuoleman. Tässä puhe motivaatiosta pyörii sen spekulatiivisella ympärillä oliko Dianalla ja Dodilla suhde ja odottiko Prinsessa Dodin lasta heidän kuolinyönään. Kumpaankaan näistä ei ole löytynyt varmaa vastausta eikä se ole edes merkityksellistä. Spekulatiot Dianan ja Dodin

1 <http://www.express.co.uk/news/uk/427531/SAS-troops-Princess-Diana-was-killed-in-a-murder-plot-but-we-didn-t-do-it>

2 <http://www.bbc.co.uk/news/special/politics97/diana/panorama.html>

mahdollisesta suhteesta vain hämärtää heidän salamurhansa todellisen motiivin. Tämä suhde alkoi vasta heinäkuussa 1997 – reilua kuukautta ennen traagista autokolaria. Diana kuitenkin puhui salamurhastaan järjestetyssä autokolarissa jo lokakuussa 1993 ja taas uudestaan lokakuussa 1995. Siten Dodi Al-Fayedilla ei voinut olla mitään tekemistä Dianan kuoleman suhteen. On ymmärrettävää, että Mohammed Al-Fayed haluaa siirtää Dianan, Dodin ja Henri Paulin kuoleman keskiöön hänen suuresti rakastaman poikansa, mutta salamurhan kohde ei ollut Dodi vaan Prinsessa Diana.

Diana ei myöskään nimennyt hänen murhansa pääsyylliseksi appeansa Prinssi Philipiä vaan aviomiehensä. Jos siis Diana oli sadun kaunotar sen hirviö oli Charles. Hän kirjoitti Paul Burrellille, että avioliitto Charlesin kanssa jätti hänet ”piestyksi, ruhjotuksi ja henkisesti pahoinpidellyksi.” Hän sanoi Charlesin ja systeemin lähes tuhonneen hänet ja työntäneen hänet ”helvetin läpi”. Hän kuitenkin kirjoitti ettei koe vihaa niitä kohtaan, joihin hän viittasi vihollisinaan: ”*En tunne katkeruutta, en kannan vihaa. Kiitos Charles, että työnsit minut tällaisen helvetin läpi ja annoit minulle mahdollisuuden oppia julmista asioista, joita olet tehnyt minulle. Olen mennyt eteenpäin nopeasti. Tuska lähes tappoi minut, mutta minun sisäinen voimani ei koskaan pettänyt ja opastajani ovat pitäneet minusta hyvää huolta. Enkö olekin onnekas kun sain heidän siipensä suojelemaan minua.*” Kymmenen kuukautta myöhemmin tämän kirjoittamisesta Diana oli kuollut.¹

Piesty, ruhjottu ja henkisesti pahoinpidelty? Nämä sanat eivät tule yllätyksenä kenellekään joka on lukenut Andrew Mortonin kirjan *Diana: hänen tarinansa* (1992). Tämä sensaatiomainen kirja pääsi maailmanlaajuisiin otsikoihin paljastaessaan, ettei Charlesin ja Dianan avioliitto ollutkaan satukirjasta vaan painajaisesta.² ”Ulkoinen onni ja yhteisymmärrys, jota Charles ja Diana oli näyttänyt maailmalle lähes 11 vuotta paljastettiin tarkoitukselliseksi naamioksi. Julkisivun takana; Morton väitti Dianan olevan onneton. Charles ei rakastanut häntä, mutta piiritti pitkäaikaista rakastajatartaan, Camilla Parker-Bowlesia. Kirjailija maalasi kuvan kylmästä, ylimielisestä kuninkaallisesta aviomiehestä, joka oli kateellinen Dianan menestyksestä ja halveksiva oletetusta älyn puutteesta ja 'tyhjänpäiväisistä' kiinnostuksen kohteista. Taustalla tunteeton ja ahdasmielinen kuningasperhe näki Dianan 'ongelmana' ja yritti oheistaa hänet ja tukahduttaa hänen yksilöllisyytensä. Heidän takanaan määräsi hoviherrat, joiden työ oli ruoskia Diana takasiin ruotuun.

Yleisviestissään Diana: hänen tarinansa oli tyrmistyttävä eikä yksityiskohdat olleet yhtään vähemmän kauhistuttavia. Dianalla, Morton kirjoitti, oli itsemurha yrityksiä viisi tai kuusi kertaa ja eräessä tapauksessa hän heitti itsensä rappusia alas samalla kun oli raskaana.”³ Kun Charles näki tämän hän sanoi Dianan vain esittävän ja lähti ratsastamaan. Diana kärsi avioliittonsa aikana myös bulimiasta ja viilteli toistuvasti itseään itsevihan äärimmäisenä oireena. NBC:n erikoisohjelmassa *Dianan Salaiset Kasetit* (2004) Dianan puhui omalla äänellään hänen avioliittonsa aiheuttamasta kärsimyksestä. Näissä Kensington Palatsissa vuonna 1991 äänitetyissä kaseteissa, joita Andrew Morton käytti apunaan hänen omaan kirjaansa, Diana kertoi kuulleensa sisäisen äänen kun hän

1 <http://www.truebritsjournal.co.uk/links/dianatruth1.htm> (World Exclusiven artikkeli 20.10.2003)

2 <http://suite101.com/a/diana-her-true-story-by-andrew-morton-a214547>

3 <https://suite.io/brenda-ralph-lewis/381322j> (lainaus)

asteli vihkiäلتارille heinäkuun 29. 1981 yli 700 miljoonan maailmanlaajuisen TV-katsojan edessä. Hän ei tuntenut ylitsevuotavaa iloa vaan kuolettavaa rauhaa: ”Olin hyvin, hyvin kuolettavan tyyni, kuolettavan, kuolettavan tyyni. Tunsin kuin olisin... teuraaksi vietävä karitsa. Ja tiesin sen mutten voinut tehdä asialle mitään.”

Teuraaksi vietävä karitsa! Käsitätkö tämän analogian kristilliseen oppiin Jeesuksesta Jumalan Karitsana, ”joka ottaa pois maailman synnin” (Joh. 1:29). Tämä palaa Jesaja 53:7:n ennustukseen Messiaasta, ”jota piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut.” Myös Ilmestyskirja kutsuu Jeesusta monessa kohtaa teurastetuksi karitsaksi. Ilm. 19:7 puhuu Karitsan häistä ja hänen vaimostaan, ”joka on itsensä valmistanut”. Morsian, joka on Jeesuksen seurakunta (Ef. 5:32) ”annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus.” (j. 8) Charlesin ja Dianan häissä Canterburyn arkkipiispa viittasi tämän avioliiton olevan maallinen heijastus ”mystisestä unionista” Kristuksen ja seurakunnan välillä.¹ Mutta kun Kristuksen ja seurakunnan häissä *ylkä* on ”Karitsa, ikäänkuin teurastettu” (Ilm. 5:6, 21:9), Charlesin ja Dianan häissä *morsian* on teuraaksi viety karitsa.

Tämä on ilmeinen vastakohta Jeesukseen ja tukee siten Raamatun vaatimusta, että Antikristus on sekä Kristuksen sijainen että hänen vastakohtansa. Jos Jeesus antoi henkensä morsiamen edestä Jumalan Karitsana, Charles ottaa hänen vaimonsa hengen, koska hän ei ole teuraaksi viety karitsa vaan karitsan teurastaja. Mohammed Al-Fayed sanoi radiohuontaja Howard Sternille, ettei Dianan ja hänen poikansa kuolemassa ollut kyseessä murha vaan teurastus.² Samainen Al-Fayed on myös pilkannut kuningas-perhettä Dracula-perheeksi johtuen sen sukujuurista pahamaineiseen Vlad III Draculaan.³ Mutta palatessamme aiheeseen Dianan salamurhan motiivista, Alan Power uskoo että todellinen syy löytyy salaisesta päiväkirjasta, jonka sisältö olisi uhannut ei vain Charlesin kruunua vaan koko monarkian tulevaisuutta. Daily Star kirjoitti 2. lokakuuta 2013:

Herra Power on vakuuttunut ettei Dianan kuolema ollut onnettomuus ja että hänet murhattiin koska päiväkirjalla olisi ollut vahingollisia jälkiseurauksia kuninkaalliselle perheelle. Kuoleman jälkeen Dianan ystävä onnistui tiettävästi pihistämään sen Kensington Palatsista. Kirjoittaja on vakuuttunut, että se putkahtaa esiin ja julkaistaan mahdollisesti ulkomailla. Hän sanoi: ”Dianan laatima asiakirja oli voimakasta kamaa. Mutta se vaaransi suoraan myös monarkian. Se sisältää Charlesin petimielytyksiä, naisen jonka kanssa hän oli suhteessa ja mitä hän teki Camillan kanssa. Siinä on myös juttua vanhemmasta kuninkaallisesta ja miespuolisesta palvelijasta. Kuninkaallista oletetusti syytettiin löydyttyään sängystä yhden hänen palvelijansa kanssa.” Ja hän lisäsi, että ”joku piti” asiakirjaa hallussa. Hän uskoi, että Diana tapettiin hänen rakastajansa Dodi Fayed kanssa SAS sotilaiden toimesta, The Incrementiksi kutsutun isku-ryhmän määräyksestä. Viimeyönä Prinssi Charlesin edustaja sanoi: ”Me emme kommentoi tätä.”⁴

Power ei ole ainoa joka väittää tällaisten arkaluontoisten dokumenttien olemassaoloa, joissa viitataan mm. Charlesin homosuhteeseen miespuolisen palvelijansa kanssa.

1 <http://www.thepreachersays.com/truthparadox.html>

2 Keith Allenin TV-dokumentti Unlawful Killing (2011)

3 http://www.iltalehti.fi/ulkomaat/200802187266180_ul.shtml

4 <http://www.dailystar.co.uk/news/latest-news/342338/Princess-Diana-s-secret-sex-diary-led-to-her-murder>

Gordon Thomas raportoi 10. marraskuuta 2003, että Diana olisi tallentanut nämä salaisuudet seitsemään videokasettiin, jonka Dianan ystävä lukitsi turvalliseen paikkaan Yhdysvalloissa sijaitsevaan pankkiholviin. Thomas kirjoittaa:

Prinssi Charlesin avustajat panikoivat hänet paljastamaan, että hän on vakavien syytöksen keskellä – sen jälkeen kun avustajat saivat tietää intiimien yksityiskohtien olevan yhä olemassa yhdellä seitsemästä kasetista, jotka Prinsessa Diana teki ennen kuolemaansa kuusi vuotta sitten. Kasetit filmattiin hänen pyynnöstään BBC:n aikaisemman kameramiehen toimesta. Viime viikolla hän oli korkea-arvoisen MI6 viranomaisen haastateltavana kodissaan Kaliforniassa. Jälkeenpäin hän rikkoi kuuden vuoden oma-aloitteisen hiljaisuuden tuodakseen esiin kaiken minkä hän tiesi kaseteista yksinomaisessa haastattelussa. Hänen paljastuksensa takavat kriisien eskaloitumisen, jotka nielaisevat nyt kuningasperheen. ”Tiedustelupalvelun viranomainen kertoi minulle, että kasetit koskevat tärkeitä asioita ei vain Charlesille vaan koko kuningasperheelle. Siksi en voi sanoa missä kasetit ovat tänään. Mutta niitä ei todellakaan ole tuhottu”, hän sanoi. Sir Michael Peat, prinssin yksityissihteeri, sai tietää viime torstaina että kasetit ovat yhä olemassa. Charlesia tiedotettiin välittömästi kun hän saapui Omaniin. Seuraavana päivänä, hän laski hänen ennennäkemättömän kieltämyksen yrittääkseen lopettaa kasvavat spekulatiot välikohtauksesta. Kameramies sanoi, että hänelle kerrottiin kasettien olevan talletettuna pankki holviin Yhdysvalloissa.

Dianan aikaisempi hovimestari Paul Burrell on kieltänyt ettei ”niillä ole mitään tekemistä minun kanssani.” Tällä viikolla kuninkaalliset asianajajat tulevat tutkimaan kuinka he voivat palauttaa videot, jotka eivät sisällä ainoastaan intiimiä yksityiskohtia Dianan avioliitosta Charlesiin – mutta koskevat myös hänen suhdettaan Michael Fawcettiin. Viime viikolla Fawcett ei onnistunut pitämään hänen omaa nimeään salassa sen jälkeen kun Korkein Oikeus Lontoossa kielsi jatkamasta hänen määräystänsä yksityisyyteen. Neljän päivän oikeus taistelun edellä, vanhempi hoviherra Clarence Housessa vuoti Sundaylle, kansalliselle uutislehdelle viime viikolla, että videot oli tuhottu. Se oli avauslaukaus epätoivoisessa yrityksessä välttää nyt versova kuninkaallinen skandaali – kulminoituen prinssin epätavalliseen kieltämykseen, ettei yksikään brittiläinen uutislehti voi laillisesti paljastaa mihin syytös on perustunut. Syytöksen kaunistelemattomat yksityiskohdat ovat nyt laajasti julkaistu internetissä. Eurooppalainen ja amerikkalainen media suunnittelevat julkaisevansa heidän omat versionsa syytöksestä, joita yksikään brittiläinen uutislehti ei voi vielä raportoida. Tämä oli lopullinen syy siihen miksi aikaisempi BBC:n kameramies suostui puhumaan. ”Tunnen sen tärkeäksi, että ihmiset Britanniassa ovat perillä tosiasioista. Silloin he voivat arvioida itse oliko Sir Michael Peatin lausunto lopullinen sana”, hän sanoi. Hän vaati ettei hänen nimeään tai asuinpaikkaansa Kaliforniassa mainittaisi. Hänen identiteettinsä tiedetään tässä uutislehdessä ja hänen vaatimustaan tullaan kunnioittamaan.

”Olen nähnyt monien mediaa ruokkivien kiihkoilijoiden olevan osa tätä yhtä. Toivon vain pistäväni asiat tietyissä asioissa kohdalleen. Kasetteja oli seitsemän, ei kaksikymmentä kuten raportoitiin. Ne kuvattiin Dianan hankkimalla kameralla. Minun työni oli huolehtia teknisestä puolesta, lavastuksesta ja valaistuksesta. Hän säilytti kasetit. Hän kertoi minulle asettavansa ne pankkiholviin Amerikassa. Käsitän, että läheinen ystävä New Yorkissa järjesti tämän. Uskon, että kasetteja säilötään yhä holvissa. Olen antanut lausunnon kaikesta tästä tiedustelupalvelun viranomaiselle, niin että se voidaan välittää asianmukaisille Charlesia neuvoville henkilöille.” Kameramies sanoi, että hänelle ”luultavasti tarjottiin filmialaa koska olin arvostettu työssäni. Olin myös työskennellyt useissa kuninkaallisiin liittyvissä filmeissä ja tunsin kaavan.” Toisinaan hän keskusteli muistiinpanoista joita hän oli tehnyt kuvausten aikana muistinsa virkistämiseksi. Hän puhui pehmeällä, muuntautuvalla aksentilla. Hyväksyimme sen ettei sitä nauhoitettaisi. ”Tämä on kertaluontoinen. En tule tekemään muita haastatteluja,” hän sanoi alkuun. **Tämä on mitä kameramies sanoi olevan Dianan kaseteilla. ”Diana kuvasi välikohtausta, mikä on nyt tämän hetkisten tapahtumien keskiössä. Hän puhui huolestaan Charles suhteesta Fawcettiin. Hän uskoi sen esittäneen tärkeää osaa hänen avioliittonsa loppupuolella. Hän oli hyvin rauhallinen ja tosiasioihin perustuva.**

Ainoa kerta kun aistin hänen kipunsa oli kun hän puhui Camilla Parker-Bowlesista. Yhdellä kasetilla, hän

puhuu napanneen Charlesin ja Camillan itseteosta. Hän paljastaa, että oli kuunnellut hänen seksipuheluaan. Hän sanoi, että Camilla oli näistä kahdesta rivompi. Toisella kasetilla hän puhui kuinka hän oli anonut Charlesia luopumaan Camillasta lasten tähden. Diana sanoi pyytäneensä Prinsessa Annea ja Prinssi Andrewia auttamaan. Hän sanoi, että kielsivät nostamasta sormeakaan. **Mutta toistuvasti hän palasi Fawcettiin. Hän kuvasi kuinka hän näki hänen ja Charlesin kuiskailevan toisilleen Kensington Palatsin käytävillä. Useita kertoja hän sanoi, ettei pitänyt siitä tavasta millä Fawcett näytti hallitsevan Charlesia, ei vain fyysisin mutta myös henkisin tavoin. Yhdellä videolla hän puhui pitkään seksuaalisista menoista kuninkaallisen huonekunnan henkilökunnan keskuudessa. Hän väitti Charlesin suvaitsevan sitä. Erään filmauksen jälkeen panin huomion muistiooni, kun hän puhui yhden henkilökunnan juhlan olleen kuin suoraan Caligulasta.** Kameramies kuvasi kuinka hänet pyydettiin tähän projektiin mukaan. ”Helmikuussa 1997, entinen työtoveri BBC:stä lähestyi minua. Hän selitti, että Diana ei ollut tyytyväinen BBC:n Panorama haastatteluun Martin Bashirin kanssa ja toivoi tekevänsä oman filmin. Minulta kysyttiin olinko kiinnostunut. 5,000 punnan provisio mainittiin. Muutamia päiviä myöhemmin, olin Kensington Palatsissa, samassa huoneessa missä Bashir oli tehnyt hänen kuuluisan haastattelunsa Dianan kanssa. Diana selitti ettei minun tarvitsisi kysyä yhtään kysymyksiä ja että hän oli tietoinen kuinka kameraan tulee katsoa.

Alusta saakka hän oli hyvin ammattimainen. Kaikki mitä minun tuli tehdä oli valvoa kameraa. Hän puhuisi siihen. Ei olisi leikkauksia [cutaways] tai mikä tunnetaan TV:ssä *ëbridging ottoina*. Hän sanoi, että jokaisen videon jälkeen tarkastaisin sen laadun video ja luovuttaisin hänelle. Ei tulisi olemaan mitään kopioita. Ensimmäinen kuvaus tapahtui varhain maaliskuussa 1997. Saavuin taksilla Kensington Palatsiin. Hän odotti minua vastaanotto huoneessa. Asetin kamerani ja osoitin sen tuoliin johon hän istui. Se oli kuin kotivideon tekemistä, video päiväkirjaa. Käytin huone valaistusta. Ensimmäinen video kesti tunnin. Toiset olivat muistaakseni hieman lyhyempiä. Viimeinen kesti noin 40 minuuttia ja koski hänen toiveitaan lasten suhteen. Viimeisen session lopussa, hän antoi minulle kirjekuoren. Se sisälsi täyden palkan käteistä.” Kameramies kielsi painokkaasti raportit, että kasetit olivat niitä mitkä takavarikoitiin Paul Burrelin kodista, Cheshirestä kaksi vuotta sitten. ”Kuka hyvänsä oli yhteydessä noihin kasetteihin, se en ollut minä. Burrel ei ollut paikalla, kun tein työtä Dianan kanssa. Myös raportit, että Diana oli emotionaalinen kuvausten aikana ei ole totta. Hän oli hyvin rauhallinen ja tiesi tarkalleen mitä hän halusi sanoa. Ei ollut epäröintiä tai uudelleenottoja. Se oli hyvin ammattimainen esitys,” hän sanoi. ”Kysyin häneltä, että mitä hän suunnitteli tekevänsä kaseteille. Hän hymyili ja sanoi *'pitävänsä ne turvallisessa paikassa'*, jotakin tämän tapaista. Myöhemmin sain tietää, että ne oli lähetetty läheiselle ystävälle New Yorkissa, joka sijoitti ne pankkiholviin.

Minulle on kerrottu, että kasetit ovat yhä olemassa.” Päätös sekaantua salaiseen tiedustelupalveluun tuli korkea-tasoisten keskustelujen jälkeen Whitehallissa. ”Samalla kun kaseteilla ei ole minkäänlaista vaikutusta kansalliseen turvallisuuteen, niiden sisällöllä on suora vaikutus kuninkaalliseen perheeseen ja turvallisuuspalvelun velvollisuus on suojella Kruunua”, lähde sanoi. Maailman etevintä yksityisetsivää Julius Krollia pyydetään avustamaan Prinssi Charlesia videoiden löytämiseksi. Paluumatkallaan Britanniaan, kuninkaalliset lakimiehet kertoivat Charlesille, että he voivat järjestää menestyksekkään oikeustapauksen kasettien takaisin vaatimiseksi sillä ne muodostavat osan Dianan tekijänoikeuksista, joihin Prinssi William ja Harry omistaa nyt täydet oikeudet. Prinssi William ja Camilla Parker-Bowles, kriisinhallinta tiimin avainjäsenet, jonka Charles muodosti ennen kuin lensi kotiin Omanista, patistaa häntä myös kiirelliseen tapaamiseen Britannian kahden turvallisuus päällikön kanssa tutkiakseen sitä mitä eräs kuninkaallinen sisäpiirin jäsen on kutsunut, ”juoneksi koko kuningasperheen horjuttamiseksi”.

Molemmat Sir Richard Dearlove, MI6:n pää, ja Eliza Manningham-Buller, MI5:n johtaja, on jo vihkaillut tiedotustilaisuudessa Downing Streetille, että ”panettelujen pitkäkestoisella kampanjalla” on jo maailmanlaajuisia vaikutuksia kuninkaalliseen perheeseen. Kroll ja hänen tiiminsä korkeasti palkattuja etsiviä – detectives – firma palkkaa tuhannesta punnasta ylöspäin tunnilta – on ollut hallitusten palkkalistoilla ympäri maailmaa löytääkseen voimakkaiden ja pahamaineisten kätkeyt salaisuudet. USA:n hallinto käytti heitä paljastamaan miljardien dollarien sijainti, jonka Filippiinien presidentti Ferdinand Marco ja hänen vaimonsa

Imelda oli kätkenyt. Haitin hallitus kysyi Kroll jäljittämään jopa vielä useamman miljardin, joka oli pesty maailman pankkien kautta saaren aikaisemman diktaattorin Jean Claude Duvalierin toimesta. Nykyään virasto auttaa paikantamaan Saddam Husseinin salaisen varallisuuden. 62 -vuotias superetsivä on tutkinut viimeaikaista uutislehti pohattaa Robert Maxwell, joka varasti hänen henkilökuntansa eläkkeen.¹

Skandaali josta tämä artikkeli puhuu viittaa marraskuussa 2003 kansainvälisiä otsikoita kylväneisiin syytteisiin, joita Prinssi Charlesin entinen kamaripalvelija **George Anthony Smith** luovutti medialle, mutta jotka eivät nähneet päivänvaloa Britannian lehdistössä, kun Michael Fawcett oli vedonnut syytösten vaimentamiseksi Korkeimpaan Oikeuteen. Smith sanoi Prinssi Charlesille suosiollisen palvelijan Fawcettin raiskanneen hänet ja että Prinssi itse oli homoseksuaalisessa suhteessa Fawcettiin. Hän sanoi, ”menetin työni, taloni, vaimoni ja lapseni, koska se kaikki oli liikaa minulle... Tänään tunnen jälleen stressiä koska systeemi on nostamassa kampanjan minua vastaan. He ovat hyvin voimakkaita ja etuoikeutettuja ja heillä on paljon rahaa, joilla he maksavat lakimiehensä estämään minua puhumasta totta.” Artikkelissaan Smithistä Wikipedia kirjoittaa, ”13. kesäkuuta 2004 Sunday Telegraph väitti Smithin vetäneen hänen syytteensä takaisin. Mutta hän kiisti heidän väitteensä ja lausui että vaikka häntä kiusattiin heidän rahatarjouksillaan syytöksen poisvetämiseksi, hän kieltäytyi tarjouksesta koska syytökset olivat tosia.”²

Smith, joka kuoli elokuussa 2005, sanoi lähestyneensä myös Prinsessa Dianaa ja kertoneensa tälle Fawcettin raiskauksesta ja Charlesin homoseksuaalisesta suhteesta Fawcettiin. Nämä syytökset haudattiin hyvin nopeasti, mutta huhut Charlesin ja hänen miespalvelijoidensa välisestä sodomiasta on noussut jälleen pintaan. Toukokuussa 2009 raportoitiin kuinka Lontoon miespuolinen ex-prostituoitu kertoi blogisti Ian Halperille kuinka hän suunnitteli kirjoittavansa paljastuskirjan, joissa hän väittää Prinssi Charlesin David Beckhamin ja Margaret Thatcherin edesmenneen aviomiehen Sir Denis Thatcherin olevan homoja. Tämä ex-prostituoitu, joka käyttää itsestään nimeä ”Colin”, kirjoittaa:

Nämä sällit eivät voi edes ajatella heterona. Olen nähnyt heidät kaikki laskeutuneena alamaailman juhliin. Charles on pahamaineisesti homo. Hän on suurin Kuningatar Britanniassa. Tämä oli se mikä tuhosi hänen suhteensa Dianaan. Hän maksoi hänelle miljoonia pysyäkseen vaiti hänen seksuaalisuudestaan. Tosiasiassa tulen todistamaan, että Prinssi Harry ei ollut Charlesin siittäjä. Aikana jolloin Diana tuli raskaaksi Harrysta, Charlesilla ja Dianalla ei ollut seksiä enää kahteen vuoteen. Tieden tämän tosiasiana. Camilla (Parker Bowles) tuli kuvioihin sopivuudesta. Se on täydellinen skenaario Charlesille. Camilla on naiseen päin, tämä tuhosi hänen aikaisemman avioliittonsa. He käyttävät molemmat avioliittoaan pääasiassa pysyäkseen suljettujen ovien takana pyrkimyksessä välttää julkinen tutkimus.³

Syytökset eivät pääty tähän. Amerikkalainen juorulehti Globe on syytänyt ainakin lokakuusta 2010 lähtien toistuvia artikkeleita, joiden mukaan Camilla olisi itse vuotanut lehdelle, että Charlesilla on useita homorakastajia. Lokakuun 2010 kansitekstin mukaan Charles olisi nainut Dianan ja Camillan vain peittääkseen homoseksuaalisuutensa medialta ja jatkaakseen kaksoiseämäänsä avioliiton suojissa. Globe on pysynyt näissä väitteissä hyvin sitkeästi kiinni. Tammikuussa 2014 tabloidi väitti Camillan uhanneen

1 <http://rense.com/general44/tapes.htm> (vahvistukset lisätty)

2 [http://en.wikipedia.org/wiki/George_Smith_\(royal_servant\)#Media_dismissive_of_credibility](http://en.wikipedia.org/wiki/George_Smith_(royal_servant)#Media_dismissive_of_credibility)

3 <http://wendyista.blogspot.fi/2009/05/male-escort-claims-prince-charles-david.html>

Chalesia paljastuskirjalla, joka toisi koko maailman tietoon hänen kaksoiselämänsä¹ ja heinäkuussa 2014 Globen kansiteksti huusi, ”Camilla tyrmistyttää Katea: Charles murhasi Dianan – ja minä olen seuraava.”² Monille on tietysti vaikea pitää Globen kaltaista roska-lehteä luotettavana lähteenä, mutta edellä kerrotut syytteet George Anthony Smithiltä, ”Colinilta” ja Dianalta itseltään, näyttäisi antavan tälle informaatiolla paljon enemmän painoarvoa. Kuinka voimme odottaa totuuden tulevan ylhäältä käsin valvotulta ja kuninkaallista perhettä imartelevalta valtavirran medialta, jos valtaapitävät ovat näin turmeltuneita?

Koska eliitti itse pitää julkisen tiedon kulkua ja valtavirran mediaa tiukasti otteissaan, tällöin totuus voidaan löytää vain vaihtoehtoisista medioista tai Globen kaltaisista halveksituista juorulehdistä. Totuutta ei voida kuitenkaan padota ikuisesti, sillä ennemmin tai myöhemmin se vyöryy myös valtavirran uutislähteisiin. Yksi esimerkki tästä on Daily Mailin paljastus kesäkuulta 2010, että Charles ja Camilla elää nyt ”erillistä elämää,”³ mikä huomioitiin myös *Timen* kansiartikkelissa (lokakuu 2013). Globen mukaan parin aviokriisin syynä on Charlesin homosuhteet; Diana itse kirjoitti Camillan olevan pelkkä ”harhautus”, jota hänen aviomiehensä käytti hyväkseen siinä missä häntäkin. Todellakin, Dianan viesti vuodelta 1993 ja 1995 alkaa saada yhä enemmän järkeä viimeaikaisten paljastusten valossa. Meille on uskoteltu Camillan olevan Charlesin tosi-rakkaus, jonka hän joutui tukahduttamaan jouduttuaan ”pakkoavioliittoon” Dianan kanssa. Mutta totuus näiden valheiden takana näyttäytyy paljon rumempana.

Charles piti pilkkanaan Jumalan itsensä säätämää pyhää avioliittoa ja sen valaa käyttäekseen sitä tieteen tahtoen peitteenä hänen moraalittomalle kaksoiselämälleen. Saadakseen toteuttaa hänen luonnottomia himojaan, hänen on täytynyt tuhota sekä Dianan että Camillan elämä ja tehdä siitä maanpäällistä helvettiä. Charles ei ole koskaan rakastanut näistä kumpaakaan. Hän ei ole rakastanut yhtäkään naista, jonka kanssa hän on ollut romanttisessa suhteessa. Hänen rakkauden ja empatian kyvyn puute tuotiin esille jo Andrew Mortonin bestsellerissä. Tämä puute heijastui myös paljon siteeratassa lauseessa helmikuulta 1981 muutamaa kuukautta ennen häitä. Kun toimittaja kysyi TV-lähetyksessä olivatko he rakastuneita, Prinssi vastasi, ”mitä ikinä rakastuminen sitten tarkoittaakaan?” Saman tapaisen fraasin Charles antoi kosiessaan Dianaa. Kun Diana tarrautui häneen tiukasti ja sanoi ”rakastan sinua niin paljon”, Charles vastasi ”mitä ikinä rakkaus on”.⁴

Aivan kuin Jumala on rakkaus, Charles ei tiedä mitä rakkaus on, sillä hän on Antikristus – Kristuksen vastakohta. 1. Joh. 4:8-9 sanoo, ”Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.” **Tämä täyttää myös Daniel 11:37:n ennustuksen, jonka mukaan Antikristus ei välitä naisten rakkaudesta.**

1 <http://www.celebdirtylaundry.com/2014/camilla-parker-bowles-prince-charles-queen-elizabeth-kate-middleton-gay-divorce-0118/>

2 <http://www.celebdirtylaundry.com/2014/camilla-parker-bowles-tells-kate-middleton-prince-charles-murdered-princess-diana-photo/>

3 <http://www.dailymail.co.uk/femail/article-1290439/Why-Charles-Camilla-living-separate-lives.html>

4 Andrew Morton: Diana: Her True Story (Diana: hänen tarinansa, Wsoy 1992)

Vuoden 33,38 kirkkoraamatun mukaan Antikristus ei ”välitä isäinsä jumalista, ei naisten lempijumalasta, eikä hän välitä mistään muustakaan jumalasta, sillä hän uhittelee niitä kaikkia.” Kaarlo O. Syväntö kuitenkin kirjoittaa vihkossaan *Vanhan Testamentin käännösvirheistä* sivulla 47, ”Tarkka käännös kuuluu: 'Hän ei välitä isäinsä jumalasta eikä naisten rakkaudesta eikä mistään muustakaan jumalasta, sillä hän korottaa (magnify) vain itseään.'” Tämä voi tarkoittaa vain kahta asiaa. Joko Antikristus on homoseksuaali tai sitten hän on täysin kykenemätön inhimillisiin tunteisiin rakkaudesta, välittämisestä ja kiintymyksestä toiseen ihmiseen (mieheen tai naiseen).

Kumpikin edellisistä kriteereistä toteutuu Prinssi Charlesissa. Yhä useampien paljastukset osoittavat hänen olevan joko homo- tai biseksuaali. Samalla hän on myös osoittanut ilmeistä kykenemättömyyttään rakkauteen ja myötätuntoon suhteessaan Dianaan ja muihin naisiin. Valtuutetussa omaelämäkerrassaan (1996) kruununperillinen on itsekin myöntänyt kehittyneensä ”tunne-elämältään vieraantuneeksi” ja syytti tästä hänen äitiään jolta olisi kaivannut hellyyttä, jota tämä ”ei pystynyt tai halunnut antaa” ja kuvasi isäänsä teräväkieliseksi simputtajaksi ja Gordonstounin opettajia tyranneiksi. Vaimoiaan hän luonnehti itsekeskeiseksi neurootikoksi.¹ Sinun tulisi huomioida, ettei ole yhtäkään profetiaa Antikristuksesta, joka olisi jollain tavoin ristiriidassa Prinssi Charlesin persoonaan. Kaikki hänestä kerrotut faktat ovat täydellinen luonnehdinta tästä miehestä. Teemme yhteenvedon näistä profetioista tämän kirjan viimeisillä sivuilla.

Pahuuden äärimmäiset kasvot

Onko kaikki edellä kerrottu pelkkä häivähdys jostakin paljon pahaenteisemmästä, joka saa puheet Charlesin homoseksuaalisista suhteista näyttämään liian vähättelevältä. On ymmärrettävä ettemme puhu nyt kahden miehen välisestä rakkaudesta – puhumme sodomiasta. Puhumme avioliiton ulkopuolella käytävistä haureellisista menoista – jopa raiskauksesta ja sen hyväksymisestä, kuten Fawcettin ja Charlesin tapauksessa oli kyse. Diana sanoi Charlesin suvainneen hänen henkilökuntansa seksuaalisia menoja, joista yksi muistutti kohtausta Tinto Brassin elokuvasta *Caligula* (1979), mikä tunnetaan sen väkivaltaisista ja pornografisista kuvauksistaan. On tähdennettävä, että filmi perustui Rooman pahamaineiseen keisari Caligulaan (37 – 41 jKr.), joka oli yksi kieroutuneimpia ja sadistisimpia keisareita koko Rooman historiassa. Ennen valtaannousuaan Rooman hallitsijaksi keisari Tiberius kutsui Caligulan Caprin saarelle missä Suetonius väitti katkeran ja erakoituneen Tiberiuksen lohduttaneen itseään lapsipornolla ja julmuuksilla.²

Wikipedia esittää Caligulasta, jonka hallinto alkoi muutamaa vuotta Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen, seuraavaa informaatiota:

Alexandrian Filo ja Seneca Nuorempi kuvaa Caligulaa mielenvikaisena keisarina, joka oli itsekeskeinen, vihamielinen, tappoi päähänpistosta ja soi itselleen liian paljon tuhlailua ja seksiä. Häntä on syytetty makaamisesta toisten miesten vaimojen kanssa ja rehentelevän sillä, tappamisesta pelkästä huvituksesta, tarkoituksellisesta rahan tuhlaamisesta hänen siltaansa, nälänhädän aiheuttamisesta ja itsensä patsaan

¹ Kelley, Kitty: *Kuningasperhe* (Otava 1997), sivu 591.

² http://en.wikipedia.org/wiki/Tiberius#Plot_by_Sejanus_against_Tiberius

haluamisesta pystytettäväksi Jerusalemin Temppeliin palvontaa varten. Kerran yhdessä pelissä mitä hän valvoi, hän määräsi vartijansa heittämään väliajalla kokonaisen osaston yleisöstä areenalle eläinten syötäväksi koska ei ollut yhtään rikollista syytettäväksi ja hän oli kyllästynyt. Samalla kun toistavat aikaisempia tarinoita, Suetoniuksen ja Cassius Dion myöhemmät lähteet tarjoavat lisäkertomuksia hulluudesta. He syyttävät Caligulaa insemi suhteesta siskojensa Agrippina Nuoremman, Drusillan ja Livillan kanssa ja sanovat hänen myyneen heitä prostituoiduiksi toisille miehille. He sanovat hänen lähettäneen sotilaita epäloogisiin sotilasharjoituksiin, muuttaneen palatsin bordelliksi, ja kaikkien kuuluisimmin, suunnitelleen tai luvanneen tekevänsä hevosestaan Incitatukselta konsulin ja itseasiassa nimittäneen hänet papiksi. Näiden kertomusten paikkansapitävyys on epävarmaa. Rooman poliittisessa kulttuurissa, hulluus ja seksuaalinen perverssio oli esitetty usein käsikädessä huonon hallinnon kanssa.¹

Tämä mielenvikainen despootti käytti myös laajasti sadistista teloitusmenetelmää, jossa tuomittu rikollinen sahattiin kahtia, mihin Paavali on luultavasti viitannut puhuessaan marttyyreista, joita on ”kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu” (Hepr. 11:37). Caligulan sanottiin nauttivan tuomion täytöönpanon todistamista ja pitävän tuomittujen tuskanhuutoja alkupaloina, joka sai hänet tuntemaan olonsa nälkäiseksi. Tästä syystä hän söi ateriansa mieluiten teloitusta seuratessaan.² Sama sadistinen henkivalta sai Vlad Draculan nauttimaan ateriansa seivästämiensä uhrien seurassa heidän yhä kituessaan. Salaisista videokaseteista, jotka Walesin Prinsessa nauhotti muutamaa kuukautta ennen kuolemaansa, tiedämme ainakin sen että niissä puhutaan Charlesin ja hänen huonekuntansa villeistä seksuaalisista menoista **ja vihjaillaan jopa seksuaaliseen sadismiin, jota Charles suvaitsi – ellei itse ollut mukana.** Sana ”sadismi” itsessään tulee *aatelismies* Markiisi de Saden (1740 – 1814) sukunimestä, joka on pahamaineinen hänen seksuaalista sadismia ihannoivista pornografisista kirjoistaan.

Tämä ”valistusfilosofi” kritisoi kirjoissaan kristinuskkoa ja sen käsitystä perheen ja lisääntymiseen tähtäävän seksin pyhydestä. Saden ajattelussa sosiaalisista normeista vapaa nautinnon hakeminen oli elämän korkeimpia päämääriä. Mutta sosiaalisista normeista vapaassa ”nautinnon” tavoittelussaan de Sade meni Woodstockin hippejä melkoisesti pidemmälle. Kirjassaan ”120 Päivää Sodomassa” hän kuvailee lasten raiskaamista ja elävältä nylkemistä, raskaana olevien naisten ja heidän vauvojensa suolistamista ja useiden uhrien kiduttamisesta samaan aikaan.³ Nämä asiat ovat liian inhottavia kirjoitettavaksi, mutta totuus painaa vaakakupissa enemmän. De Saden kuvailema sodomian ja kieroutuneisuuden äärimmäisyys muoto – lasten hyväksikäyttö ja seksuaalisen mielihyvän tuottamiseksi tapahtuva kidutus – on ollut olemassa niin kauan kuin Saatana on hallinnut tätä synnin turmelemaa planeettaa.

Nämä asiat eivät ole kauhuelokuvien ja rikossarjojen keksintöä. Sadistinen seksuaalisuushäiriö on suoraa seurausta kaikkein voimakkaimpien ja ihmiselle vihamielisimpien demonihenkien läsnäolosta ihmisen mielessä ja ruumissa. Rikosten historia on täynnä esimerkkejä rituaalimurhista, jotka on tehty saatanallisen ja demonisen toiminnan kiihottamina. Seuraavilla sivuilla tulemme esittämään todisteita,

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Caligula#Scandals>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Death_by_sawing#Ancient_Rome

3 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#finance (varoitusta: artikkeli sisältää järkyttäviä kuvia)

että tällaisiin murhiin ja seksuaalirikoksiin eivät syyllisty etupäässä Aleister Crowleyta tai Charles Mansonia ihannoivat huumatut nuoret, vaan Euroopan aatelisto – vähintäänkin Belgiaa ja Britanniaa hallitseva Saxe-Coburg ja Gothan kuningashuone. Niin uskomattomalta kuin tämä syyte kuulostaakin, internetin aikakausi on tuonut päivän valoon useita toistensa kanssa yhdenmukaisia raportteja, asiakirjoja ja todistajia, jotka tukevat tätä syytöstä. Jos pohdimme ilmiötä kuten saatananpalvontaa ja sen mukana rituaalisti veriuhrina, useimmille herää kuva ylösalaiseen ristiin ja goottivaatteisiin pukeutuvista häiriintyneistä nuorista, jotka potkii Black Metallin tahdissa hautakiviä.

Tämä 80- ja 90-lukujen marginaaliryhmä on jo suureksi osaksi haihtunut tämän päivän uutisotsikoista. Tämän maailman ruhtinalla on kuitenkin valtapiirissään paljon voimakkaampia ja vaikutusvaltaisempia palvelijoita, jotka eivät ole niin tyhmiä, että paljastaisivat pukeutumisellaan ketä he palvelevat. Kuten edellä olemme osoittaneet, Windsorin huone palvoo tosiasiallisesti *Luciferia* johtaessaan Britannian, Walesin ja koko englantia puhuvan maailman vapaamuurariutta Englannin Yhdistyneen Suurloosin suurmestareina. He eivät kenties pidä itseään satanisteina, mutta luciferisteina – kaikkien aikakausien okkulttisen ja esoteerisen tiedon ylimpinä haltijoina, johon heidät on asteittain vihitty. Kirjassaan *Harmony* (2010) Prinssi Charles ei edes peittele hänen herransa identiteettiä ylistäessään viisisakaraisen tähden esoteerista sanomaa, jonka hän yhdistää Venuksen (Venus = kointähti, lat. Lucifer) kiertokulkuun.¹ Pentagrammi on ainakin modernin noituuden ja satanismin pyhin symboli, jonka mm. Anton LaVeyn 1966 perustama Saatanan Kirkko omaksui sen vastineeksi kristittyjen ristille.

Siitä lähtien nämä ”pikkusatanistit” ovat ripustaneet tämän symbolin mustiksi maalauttuihin huoneisiinsa tai jättäneet puumerkiksi häpäistyille hautakiville. Nyt Englannin kruununperijä yrittää saada sen yleiseen hyväksyntään näennäisen hienostuneen, pseudo-tieteellisen filosofiansa varjolla, jota eräskin kirjan arvostelija kutsuu ”idiotin kertomaksi Da Vinci Koodi tarinaksi”² (Da Vinci Koodihan tunnetusti puolusti pentagrammia ”rakkauden symbolina”). Springmeier kirjoittaa:

Entiset illuminaatit ovat paljastaneet, että Englannin Kuningatar on mukana illuminaatin saatanallisissa rituaaleissa. Tosiasiassa Iso-Britannia on satanismin äitimaa ja sukupolvien välisen satanismin keskus. Tämä on laajasti tunnettu sukupolvien välisten satanistien joukossa. On siten ilmeistä, että kuka tahansa joka hallitsee Yhdistynyttä Kuningaskuntaa, tulee olla kiinteässä yhteydessä saatanalliseen valtaan. Tästä syystä Cecil Rhodes ja muut Pyöreän Pöydän jäsenet, kuten Rothschildit, halusivat tehdä maailman alamaiseksi Iso-Britannialle. Huomioi myös, että Walesin kansallinen symboli on punainen lohikäärme ja vuosien ajan Walesin johtajaa kutsuttiin lohikäärmeeksi. Gaelinkieli, mitä Prinssi Charlesin tuli opiskella hänen vuoden 1969 virkaanasettamisensa, on tärkeä kieli satanisteille, vaikka illuminaatti käyttää laajasti myös englantia ja ranskaa; useat suunnittelu sessiot maailmanhallintaan, joita jotkin ex-satanistit ovat kokeneet, pidettiin ranskankielellä.³

Pitäisikö meidän uskoa kun Springmeierin haastattelemat ex-satanistit ja ex-illuminaatit väittävät todistaneensa Englannin Kuningattaren läsnäoloa saatanallisissa rituaaleissa?

1 http://www.huffingtonpost.com/2010/11/24/prince-charles-harmony_n_786565.html

2 <http://www.theguardian.com/commentisfree/2011/may/01/royal-wedding-prince-charles>

3 Tim Cohen: *The AntiChrist and a Cup of Tea* (Prophecy House Inc, 1998) sivu 155

Kenties jos meillä olisi vain heidän sanansa, voisimme sivuuttaa tämän väitteen. Mutta tosiasiassa yhä useammat eri lähteet, joilla ei ole mitään tekemistä Springmeierin kirjan kanssa, puhuvat samasta asiasta ja lisäävät niihin vieläkin hirvittävimpiä yksityiskohtia. Puhun nyt Savilen ja Dutrouxin tapauksista, Kevin Annettin tutkimuksista ja useista uutisraporteista valtaviiran mediaan kuuluvissa Daily Mailissa, Telegraphissa, Huffington postissa yms. Koska tämä aihe on liian laaja ja vastenmielinen tähän kirjaan, pyrin rajaamaan ja tiivistämään sitä parhaani mukaan.

Olin pistänyt muistiin useita näitä todisteita ylläpitävistä verkkosivuista ja uutisraporteista kannettavani kirjainmerkkeihin, mutta osa niistä on jo kadonnut ja osa oli siirretty muualle. Ei ole varmaa kuinka kauan tämän informaation sallitaan säilyä verkossa ennenkuin se sensuroidaan lopullisesti. Katsokaamme ensin mieheen nimeltä Jimmy Savile.

Tapaus Savile

Jimmy Savile (1926 – 2011) oli englantilainen televisiojuontaja, joka tunnettiin erityisesti hänen ohjelmastaan *Jim'll Fix It* (Jim hoitaa sen), jota BBC esitti vuosina 1975 – 1994. Koska ohjelma keräsi tiettävästi jopa 40 miljoonaa puntaa hyväntekeväisyyteen, Savileä ylistettiin omana elinaikanaan suureksi hyvän tekijäksi. Tämä eksentrisen persoonallisuus, jonka erityispiirteitä oli hänen rehottava valkoinen tukkansa, psykopaatin tavoin loistavat silmät ja iso sikari jota hän kantoi lähes aina mukanaan, paljastui kuolemansa jälkeen Britannian historian pahimmaksi seksirikolliseksi. Syytökset Savilen seksuaalisesta käytöksestä alkoi itää jo hänen elinaikanaan, mutta BBC sivuutettiin koska Savile käytti vaikutusvaltaansa ja varallisuuttaan syytösten vaientamiseksi. Läpimurto tuli lähes vuosi hänen kuolemansa jälkeen lokakuussa 2012, kun ITV:n dokumentti *The Other Side of Jimmy Savile* (Jimmy Savilen toinen puoli) johti lisääntyviin raportteihin TV-juontajan lukuisilta uhreilta. Tämä johti Scotland Yardin poliisitutkintaan ja syytöksiin BBC:n vuosia kestäneestä tarkoituksellisesta totuuden peittelystä.

Savile kohdisti hyökkäyksensä yhteiskunnan heikoimpiin ja haavoittuvimpiin jäseniin, lapsiin ja nuoriin. Tunnettuna ”hyväntekijänä” hänelle oli vapaa pääsy lastensairaaloihin ja kouluihin, joissa suuri osa hyökkäyksistä tapahtui. Eräässä tapauksessa hän jopa hyväksikäytti kuolevaa lasta. Vielä 82-vuoden iässäkin vuonna 2006 hänen on raportoitu ahdistelleen erästä koulutyttöä. *Mirror* kirjoitti 11. tammikuuta 2013:

Mutta hänen kauhistuneet uhrinsa jätettiin suureksi osaksi huomioimatta tai heitä ei otettu tosissaan sillä se oli heidän sanansa vastaan tuon sanaa, jolla oli miljoonia faneja. Tähän asti 450 on tehnyt syytöksiä poliisille ja 214 rikosta on tunnistettu. Suur-Lontoon poliisitoimin rikosetsivä ylitarkastaja David Gray, joka toimitti raportin NSPCC:lle [National Society for the Prevention of Cruelty to Children], sanoi: ”Hänen rikostensa laajuus ja kovuus on kauhistuttavaa. Hän vietti jokaisen minuutin valveilla olo ajastaan miettien sitä – koska tahansa mahdollisuus tuli, hän on käyttänyt sen. Hänet on ohjelmoitu ajattelemaan ja toimimaan tuolla tavoin. Hän poimi ainoastaan kaikkein haavoittuvimpia, niitä jotka kaikkein epätodennäköisimmin puhuisi häntä vastaan.” ITV dokumentin juontanut lastensuojelu ekspertti Mark Williams Thomas, joka paljasti Savilen viime vuoden toukokuussa, pelkää uhrien määrän kaksinkertaistuvan ja että eilen julkaistut luvut ovat ”pelkkä pisara valtameressä.” Hän sanoi: ”Kenelle tahansa, joka työskentelee tällä alueella, laajuuden

äkkijyrkkyys on melko tyrmistyttävää. Kun olet tekemisissä seksirikollisten kanssa, he ovat melko täsmällisiä heidän kohteissaan. Mikä eroaa Savilella on se, että ei ole tiettyä kohdetta suhteessa ikään tai sukupuoleen. Hän on vaihdellut miespuolisista naispuolisiin, lapsista aikuisiin. Se on melko shokeeraavaa.”¹

Saman artikkelin mukaan Savilen uhrien ikä vaihteli kahdeksasta 47:ään. Näihin on sisältynyt ainakin 34 miehiin ja naisein kohdistunutta raiskausta ja 126 törkeää ahdistelutapausta. Kesäkuussa 2014 Daily Mail raportoi, että Savilen uhreja oli ilmaantunut jo yli 500 ja että nuorin uhreista oli vain KAHDEN vuoden ikäinen.² Lokakuussa 2012 45-vuotias Kevin Cook kertoi Telegraphille, että vierailtuaan yhdeksän vuotiaana *Jim'll Fix It* showssa 70-luvulla, hänet kutsuttiin lähetysten jälkeen takahuoneeseen, missä Savile käytti häntä hyväksi ja pakotti tämän koskemaan hänen intiimeille alueilleen. Cook kertoo, ”Kun nostin shortsini ylös Jimmy varoitti etten kertoisi kenellekään. Hän tuli hyvin pelokkaaksi ja sanoi 'Uskallapas vain kertoa kenellekään. Älä kerro edes kavereillesi. Me tiedämme missä asut. Kukaan ei uskoisi sinua kuitenkaan – Minä olen kuningas Jimmy'” Telegraphin mukaan ”herra Cook sanoi kokemuksen jättäneen hänet introvertiksi ja syyllisyyden tuntoiseksi, ja muutti hänet suositusta koulupojasta 'pelokkaaksi' lapseksi. 'Kaikki mitä tunnen tuota miestä kohtaan on viha', hän sanoi. 'Toivon että hän olisi yhä elossa voidakseen kohdata sen mitä hän on tehnyt.’”³

Mutta raportit muuttuvat tätäkin kauhistuttavammaksi. Useat kesäkuussa 2014 ilmaantuneet uutiset *Telegraphissa*, *Guardianissa*, *Daily Mailissa*, *Huffington Postissa* ym. valtamedian lehdistössä paljasti Savilen olleen myös nekrofiili, joka oli seksuaalisessa kanssakäymisessä *kuolleiden ruumiiden kanssa!* Daily Mail kirjoitti 26. kesäkuuta 2014:

”Psykopaattiselle” pedofiilille oli annettu vapaat ohjukset NHS:n [National Health Service, Yhdistyneen Kuningaskunnan julkinen terveyshuoltojärjestelmä] tiloihin lähes 50 vuoden ajan hänen kuuluisuuteensa lumoutuneen henkilökunnan toimesta. Eilen julkaistujen sisäisten rikostutkimusten sarja kartoitti kuinka DJ tuli kaikkein tuotteliaimmaksi seksi hyökkääjäksi elävässä muistossa. **Joukossa eilen julkaistuja raportteja NHS:ssä suoritettuihin rikoksiin, paljastettiin Savilen leuhkineen seksistä ruumiiden kanssa ja omistaneen korun, joka oli tehty lasisilmästä, jonka hän poisti heidän ruumiistaan.** Sairas pedofiili hekumoi myös toisille, että hän nautti ”poseeraamisesta” ruumiiden kanssa ja sanoi että yöllä hän voisi ”työntää niitä ympäriinsä” Leedsin Yleisellä Sairaalaosastolla. Tutkijat löysivät edesmenneen DJ:n ja Top of the Pops -juontajan nimetyn ainakin 103 uhrin toimesta iältään viidestä 75:een. Savilesta lumoutuneet NHS-työntekijät sallivat hänelle vapaan vallan käyttää potilaita seksuaalisesta hyväkseen ja sairaalan henkilökunta ei halunnut kuulla tai uskoa mitä hänen nuoret uhrinsa olivat sanomassa, raportti kertoi. He tekivät yksityiskohtaisen selonteon hänen 50 vuotta kestäneestä terrorista 28 instituutiossa mukaanlukien Leeds, Broadmoor ja Stoke Mandeville sairaala. **Eräs todistaja kertoi tutkijoille, että Savile paljasti hänen ”paksun, ison hopea sormuksensa” alkuperän, kun hän kerran huomautti heille.**

Hän sanoi: ”Tiedätkö mitä ne ovat? Ne ovat lasisilmä Leedsin ruumishuoneen kuolleista ruumiista missä työskentelin ja rakastan siellä työskentelemisestä ja työnnän öisin kuolleita ruumiita ympäriinsä ja rakastan sitä.” Toinen, tähän liittymätön todistaja – joka työskenteli sairaalassa - lisäsi: ”Muistan nähneeni tämän sormuksen hänelle, joka näytti kuin silmämunalta ja – minun on täytynyt mainita siitä hänelle.

1 <http://www.mirror.co.uk/news/uk-news/jimmy-savile-uks-most-prolific-1529071>

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2645730/Shocking-evidence-reveals-Jimmy-Savile-abused-500-people-youngest-victim-just-two-years-old.html>

3 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/9608466/Jimmy-Saviles-youngest-victim-9-speaks-out-against-King-Jimmy.html>

"Hän sanoi: 'Se on tehty kuolleen ystävän silmämunasta.'" Broadmoorin Sairaalan entinen hoitaja sanoi Savilen kertoneen hänelle kauhistuttavista aktiviteeteistään Leedsissä. Hän sanoi, että voisi ottaa valokuvia, joissa hän "sekoilee" poseeraamassa kuolleiden miesten ja naisten edessä. Hän sanoi, "Olin hieman järkyttynyt koska minulla ei noina päivinä ollut käsitystä – kunnes kuulin nekrofiliasta ... mutta en ymmärtänyt mitä se tarkoitti." Hoitaja lisäsi, että Savile sanoi pahoinpidelleen ruumiita myös seksuaalisesti, mitä hän kutsui termillä 'garamoosh' – viittauksena suuseksiin. Aikaisempi potilas Barnetin Yleisessä Sairaalassa Lontoossa sanoi hoitajien kertoneen hänelle vuonna 1983, että Savile "piti seksistä kuolleiden ruumiiden kanssa". Tämän päivän raportit keskustelevat kuinka Savile oli puhunut avoimesti hänen kiinnostuksestaan kuolleisiin vuosien aikaisissa media haastatteluissa. Hän kertoi eräälle haastattelijalle viettäneensä viisi päivää hänen äitinsä kuolleen ruumiin kanssa. Itsenäisen tutkinnan puheenjohtaja, tohtori Sue Proctor sanoi Savilen "ilmaisseen kiinnostustaan kuolleisiin" ja sanoi hänen ottaneen ruumiita ruumis-huoneelle ja suorittaneen heideän kansaan seksuaalisia toimia". Hän myös sanoi, että hän "pukeutui valtaviin sormuksiin, jotka hän sanoi tehneensä kuolleiden ruumiiden lasisilmistä". 28 raporttia luonnostelea ennennäkemättömillä yksityiskohdilla Savilen alhaiset rikokset vuosina 1962 and 2009. [painotus lisätty]¹

Vuoden 2013 alussa julkisuuteen vuosi raporteja, joiden mukaan tämä sairas pedofiili- nekrofiili-raiskaaja **OLI MYÖS SAATANAN PALVOJA, JOKA KÄYTTI LAPSIA HYVÄKSEEN OKKULTTISISSA RITUAALEISSA**. Esimerkiksi Express raportoi 13. tammikuuta 2013 otsikolla *Jimmy Savile oli osa saatanallista sisäpiiriä, Jimmy Savile hakkasi ja raiskasi 12 -vuotiaan tytön salaisen saatanallisen rituaalin aikana sairaalassa:*

Kieroutunut tähti pukeutui hupulliseen viittaan ja maskiin, kun hän käytti hyväksi kauhistunutta uhria kynttilöiden valaisemassa kellarikerroksessa. Hän myös messusi "Hail Satan" latinaksi samalla kun toiset pedofiili paholaispalvojat yhtyivät siihen ja pahoinpitelivät tytön Stoke Mandevillen Sairaalassa Buckinghamshiressä. Hyökkäys mikä tapahtui vuonna 1975, loistaa pahaenteistä uutta valoa entisen DJ:n 54 -vuotiseen terrorinvaltaan. Savile, joka kuoli 84 -vuoden iässä lokakuussa 2011, on nyt Britannian pahin seksi rikollinen kun poliisi paljasti hänen saalistaneen ainakin 450 uhria iältään kahdeksasta 47:ään. Tyttö piti piinansa salassa lähes 20 vuoden ajan ennekuin lopulta avautui terapeutti Valerie Sinasonille. Tohtori Sinason kertoi Sunday Expressille puhuneensa uhrille ensimmäistä kertaa vuonna 1992. "Hän oli ollut potilas Stoke Mandevillissä vuonna 1975, kun Savile oli siellä säännöllinen vierailija. Hän muistaa tulleen johdetuksi huoneeseen, joka oli täytetty kynttilöillä sairaalan alimmassa tasossa, jossakin mikä ei ollut henkilökunnan säännöllisessä käytössä. Useita aikuisia oli siellä, mukaanlukien Jimmy Savile, joka muiden tapaan oli pukeutunut huppuun ja maskiin. Hän tunnisti hänet hänen selvästi erottuvasta äänestään ja tosiasista, että hänen valkoiset hiuksensa törötti naamion sivusta. Hän ei ollut johtaja, mutta hänet nähtiin merkittävänä kuuluisuutensa tähden.

Tyttöä käytettiin hyväksi, hänet raiskattiin ja häntä lyötiin samalla kun hän erotti messuamisen joukosta sanat, mitkä kuulostivat kuin 'Ave Satanas', mikä on latinankielinen versio ilmaisusta 'Hail Satan'. Ei ollut mainintaa mistään toisista lapsesta joka olisi ollut tuolla ja hän ei kyennyt muistamaan kuinka pitkään hyökkäys kesti, mutta hän jäi äärimmäisen pelästyneeksi ja järkyttyneeksi." Savile oli vapaaehtoinen vahtimestari ja varainkerääjä sairaalassa vuosina 1965 – 1988 ja hänellä oli siellä oma asuinteransa. Viisi vuotta sairaalahyökkäyksen jälkeen, hän käytti hyväkseen toista uhria toisen mustan messun seremonian aikana, joka pidettiin varakkaan Lontoolais kadun talossa. Nainen oli tuolloin 21 -vuotias ja hänet saatiin osallistumaan orgiaan, mikä otti myöhemmin pimeämmän käänteen. Tohtori Sinason, Lontoon dissosiativisten tutkimusten klinikan johtaja, sanoi: "Toinen uhri lähestyi minua vuonna 1993. Hän sanoi, että oli 'lainattu' otaksuttavasti suostumuksessa prostituoituna naisena juhliin Lontoolaisessa talossa 1980. Illan ensimmäinen osa alkoi orgialla, mutta puolivälissä jotkin osanottajat lähtivät. Yhdessä toisen nuoren

1 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2670444/Jimmy-Savile-abused-corpses-boasted-jewellery-glass-eyes-NHS-report-reveals-shocking-new-details-paedophiles-crimes.html>

naisen kanssa uhri paimennettiin odottamaan toisessa huoneessa ennenkuin tuotiin takaisin löytääkseen Savilen seremonian isäntänä roolissa, jossa ryhmä miehiä oli pukeutunut huppuihin ja naamioihin.

Hän myös kuuli latinalaisen messuamisen ja välittömästi tunnisti satanistien tunnukset. Vaikka tyttö oli nuori aikuinen, joka oli hyväksytyn ikärajan yläpuolella, hän oli kärsinyt seksuaalisen hyväksikäytön historiaa ja oli äärimmäisen haavoittuvainen.” Molemmat uhrit ottivat yhteyttä tohtori Sinasoniin, joka on Psykoterapian ja Työkyvyttömiä Instituutin presidentti, samalla kun oli mukana terveystieteiden ministeriön tutkimuksessa seksuaalisesta hyväksikäytöstä, joita on tehty rituaaleissa ja uskonnollisissa seremonioissa. Hän sanoi: ”Molemmat näistä todistajista puhui poliisille rikosten jälkeen, mutta olivat suojattomia todistajia ja eivät uskaltaneet antaa kaikkia yksityiskohtia. Poliisi ei ryhtynyt toimiin. Tohtori Sinason lisäsi: ”Emme saa unohtaa, että Savile oli suunnaton julkisuudenhenkilö vielä varhaisella 90 -luvulla, ja häntä tai muita häneen yhteydessä olevia vastaan ei ryhdytty koskaan minkäänlaisiin toimenpiteisiin. ”Kumpikaan tyttö ei tuntenut toisiaan, he elivät eri osissa maata ja ottivat minuun yhteyttä erillisin vuosina ja silti heidän kokemuksensa on hyvin samankaltaisia. Ei koskaan kenties tiedetä oliko Savile harjoittava satanisti vai nauttikko hän vain uhriensa pelottelemisesta, mutta hän jätti nämä kaksi tyttöä henkisesti pelästyneeksi.” Tohtori Sinason on luovuttanut hyväksikäytön yksityiskohdat Operaatio Yewtreena tunnetun Savile tutkimuksen viranomaisille.¹

Helmikuussa 2013 Express kirjoitti lisätodisteista, jotka näytti Savilen harjoittaneen saatanallisia rituaaleja. Uutinen kertoo Savilen menneen ”outoihin tapahtumiin paikassa jonka paikalliset tunsivat Kammiona, millä oli seremoniallinen piiskatolppa huoneen keskellä. Huone oli koristeltu okkulttistyyllisellä pentagrammilla ja vuohen päillä. Kammion sisältävä rakennus on yhä olemassa Whitbyssä North Yorkshiressä, mutta on sittemmin riisuttu koristeistaan ja piiskatolppa on poistettu. Scotland Yardin Operaatio Yewtreessa työskentelevien viranomaisten tutkimus tulee matkustamaan tulevana päivinä rannikkokylään haastatellakseen paikallisia asukkaita ja kootakseen todistuskansion paikan kummallisista menoista vuosikymmeniä sitten. Mies, joka ei halunnut tulla nimetyksi, sanoi, 'On olemassa merkittävä määrä informaatiota, joka näyttää Savilen olleen kutsuttu useissa tilanteissa saatanallisiin rituaaleihin Whitbyssä. Kerran joku teki nauhoituksen tästä ja filmin on sanottu olevan olemassa DVD:n muodossa. Siitä mitä tiedän, kyse ei ollut vakavasta saatanallisesta rituaalista, mutta julkiksista ja paikallisista arvovieraista tanssimassa alastomana saatanallisen teeman ollessa käynnissä.' Mies läheltä Scarboroughia tulee vierailemaan huomessa Scotland Yardissa Lontoossa lisätiedoillaan Savilen pedofiili aktiviteeteista kylässä.”²

Päällimmäinen syy miksi mainitsen tämän miehen on tosiasia, että hän oli kiinteässä yhteydessä kuninkaalliseen perheeseen ja Prinssi Charlesin läheinen ystävä. Tosiasiassa tämä oli ensisijainen syy miksi Savile vältti vuosikymmenien ajan poliisin tutkinnan ja vankeuden. Valtavirran media vihjailee yhä lukijoilleen, että kuningasperhe oli tietämätön Savilen rikoksista ja hänen saatanallisista aktiviteeteistaan. Mutta onko tämä väite uskottava? Toukokuussa 2008 Express kertoi, että Savile esiteltiin kuningasperheeseen jo niin varhain kuin 1966 Prinssi Philipin enon Louis Mountbattenin toimesta. Mountbattenin suku itse on kuuluisa seksuaalisesta säädyttömyydestään. 1920 -luvulla Louis Mountbattenilla huhuttiin olleen biseksuaalinen suhde silloiseen Walesin Prinssiin, myöhempään Edward VIII:een ja Windsorin Herttuaan, Elisabet II:n setään. Naituaan

1 <http://www.express.co.uk/news/uk/370439/Jimmy-Savile-was-part-of-satanic-ring>

2 <http://www.express.co.uk/news/uk/379792/Jimmy-Savile-s-Satanic-ritual>

vaimonsa Edwinan, hän kerskaili avoimella suhteellaan: ”Edwina ja minä vietämme kaikki aviovuotemme toisten ihmisten pedeissä.” Myöhemmin 70 -luvulla Louis muodosti läheisen yhteyden hänen sisarenpoikansa Prinssi Philipin esikoiseen Prinssi Charlesiin, joka oli hyvin järkyttynyt Lordi Mountbattenin kuolemasta IRA:n pommi-iskussa 1979.

Hänen vanhempi veljensä George, joka peri tittelin Milford Havenin Markiisi, tunnettiin myös biseksuaalina, joka nai toisen biseksuaalin, Nadejan, Torbyn Kreivittären, Tsaari Nikolai II:n veljentyttären. Kuten eräs sivusto paljastaa, ”George Mountbattenin vaade häpeällisyyteen oli hänen valtava pornografia kokoelmansa, mihin hän tuhlassa rahaansa, sitoen sen rakkaudella nidoksiin joita koristi hänen sukunsa vaakuna. Osa pornografiasta sisälsi valokuvia aristokraateista sukupuoliyhteydessä heidän palvelijoittensa kanssa, **mutta paljon järkyttävimpiä oli kuvat perheorgioista missä lapset olivat mukana aktiivisissa seksuaalisissa osanotoissa ja raakuuksissa.**”¹ (tämä tieto voidaan löytää myös Kitty Kelleyn kirjasta Kuningasperhe). Vuonna 1972 Kuningatar nimitti Savilen Brittiläisen imperiumin ritarikunnan OBE:n (Order of the British Empire) viranomaiseksi, joka on Order of the Garterin ohella yksi Britannian lukuisista kunniaritarikunnista vaikkeikaan yhtä ylhäinen. Savile leuhki hänen vaikutusvaltaisilla yhteyksillään sanoessaan, että hän tunsikin kuningasperheen ”miljoonia vuosia”.²

Jimmy Savile. Raiskaaja, pedofiili, nekrofiili ja satanisti. Ei joutunut rikoksistaan vastuuseen koska oli kuninkaallisen perheen tuttava!³

Tämä seksirikollinen aateloitiin vuonna 1990, jolloin hän sai laillisin oikeuden käyttää nimensä etuliitteenä arvonimeä ”Sir”. Vuoden 2009 Poliisi kuulustelussa Savile kerskaili moneen otteeseen hänen kuninkaallisilla yhteyksillään ja ystävyysuhteellaan Prinssi Charlesiin. Virallisista poliisiraporteista poistettiin kuitenkin kaikki viittaukset kuningasperheeseen, mikä on selvä todiste vaikutusvaltaisen tahon epätoivoisesta yrityksestä kätkeä jotakin, mikä ei kestä päivänvaloa. Daily Mail kirjoitti 20. toukokuuta 2013: ”Poliisi on sensuroinut vuoden 2009 Jimmy Savilen haastattelua poistamalla siitä kaikki kuningasperhettä koskevat maininnat, nyt on väitetty. Transkriptaus Surrey

1 <http://gayinfluence.blogspot.fi/2011/09/lord-mountbatten.html>

2 <http://www.express.co.uk/expressyourself/43798/How-Jim-really-did-fix-it>

3 Kuvan lähde: <http://www.express.co.uk/news/uk/379792/Jimmy-Savile-s-Satanic-ritual>

Poliisiraportista julkaistiin viimeviikolla 96 vuorosanan ollessa mustattu. Mutta Daily Star Sundayn mukaan ne olivat ensin menneet Buckinghamin Palatsiin tarkistettavaksi, kun heidät 'mainittiin' dokumenteissa.

Se paljastui vain sen jälkeen kun poliisivoimille työskennellyt viranomainen 'päästi käsistään', että dokumentit lähetettiin palatsiin. Se vaati seitsemän kuukautta ennenkuin paperit julkaistiin. Tammikuussa julkistetussa sisäisessä raportissa, Savile viittasi Kuningattaren serkkunaan – mutta tiistaina julkaistuissa dokumenteissa hänestä ei ollut mitään mainintaa. Toiset maininnat kuninkaallisiin näyttivät myös hävinneen. Savile leuhki usein hänen kuninkaallisilla yhteyksillään, väittäen läheistä ystävyysuhdetta Prinssi Charlesin ja Dianan kanssa ja kertoi auttaneensa Fergietä hänen avioliittonsa kariuduttua. Kuningatar palkitsi Savilen OBE -arvolla 1972, ja hänet aateloitiin 1990. Hän kirjoitti vuoden 1974 omaelämäkerrassaan ystävyystään saman kuningattaren serkun kanssa, jonka hän mainitsi vuoden 2009 poliisihaastattelussa. Hän kertoi viranomaisille vierailleensa Surreyn koulussa – missä hänen sanottiin hyväksikäyttäneen tyttöjä – Prinsessa Alexandran kanssa. He ottivat osaa puutarhajuhliin. Omaelämäkerrassaan hän kirjoitti: 'Prinsessa Alexandra on tyttöjen hoito-alan hostellin suojelija. Tässä paikassa minä olen risteytys lukuvuosi ajan poikaystävän ja erityismatkojen järjestäjän välillä.'¹

Andrew Morton kertoi jo vuonna 1992, että Savilesta tuli 80 -luvun lopulla ”epätavallinen sovittelija” Charlesin ja Dianan välillä. Hän oli myös henkilö, jonka puoleen journalistit usein kääntyivät hakiessaan sisäpiiritietoa Charlesista ja Dianasta.² Charlesin ja Savilen läheistä suhdetta todistaa sekin, että Prinssi esitti julkisen kunnianosoituksen Savilen elämäntyölle hänen kuolemansa jälkeen lokakuussa 2011. Neljää vuotta aikaisemmin kuninkaallinen lähetti Savilen 80 -vuotislahjaksi sikareita ja kultaiset kalvosinnapit onnentoivotuksen lisäessä, ”Yksikään ei tule koskaan tietämään mitä teit tämän maan hyväksi, Jimmy. Tämän kai pitäisi kiittää sinua tästä.” Daily Star raportoi 12. toukokuuta 2013, että ”*korkean-tason peittely määrättiin kätkemään yhteydet Prinssi Charlesin ja pedofiili Jimmy Savilen välillä, voimme paljastaa tänään.*” Artikkelijatkoi:

Koko totuus on kaivettu esiin Daily Star Sundayn seitsemän kuukauden taistelun jälkeen, Dokumenttien luonnos julkaistiin viime vuonna, mikä näytti entisen Pääministeri Maggie Thatcherin sopimukset Savilen kanssa. Mutta Whitehall vaikutusvaltaiset virkamiehet määräsi avainkohtien tyhjentämisen pelastaakseen ihmisten punastumisen. Meidän vaatimuksemme Freedom Of Information lakien alla käännettiin alkujaan alas. Se oli ainoastaan myöhempien vetoomusten jälkeen, kun sanoimme sen olevan julkinen intressi paljastaa mistä Thatcher ja hänen viranomaisensa keskustelivat, että informaatio lopultakin julkaistiin viimeviikolla. Se näyttää Savilen väittäneen Prinssi Charlesin hyväksyneen suojelin aseman yhdelle hänen hyväntekeväisyysjärjestöistään – ja ratkaisevasti viime vuonna joku valtaapitävä päätti ettei meidän tulisi tietää tuota faktaa, vaikka se oli yleinen tieto, että Prinssi ja hullu Savile olivat kavereita.³

BBC:n veteraani toimittaja Bill Oddie on väittänyt, että ”BBC peitti Jimmy Savilen lasten hyväksikäytön, koska hän oli Prinssi Charlesin ystävä.” Oddien mukaan BBC:n tiloissa

1 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2468836/Jimmy-Savile-Police-censored-2009-interview-removing-reference-Royal-Family.html>

2 <http://www.themortonreport.com/celebrity/royals/were-charles-and-diana-taken-in-by-sir-jimmy-savile/>

3 <http://www.dailystar.co.uk/news/latest-news/314185/CHARLES-LINKS-TO-SAVILE>

kiersi 70 -luvulla ”sairas vitsi Savilesta pedofiilinä” ja että ”kaikki tiesivät Savilen saaliita olevan nuoret.” Hän sanoi, ”En tiedä miksi se kesti tulla näin kauan päivänvaloon. Tämä on se mistä olen utelias. Onko jossakin päin Britanniaa jonkin sortin sensuuri komitea, mistä emme tiedä – joka vaimentaa nämä asiat jonkun tullessa huoneeseen ja sanoessa 'Älä viitsi, hän oli Prinssi Charlesin ystävä. Näyttäisi kauhean pahalta Prinssi Charlesille jos sanoisimme hänen olevan hieman pervo'. Ja joku päättää, 'Olet oikeassa, pidämme sen hiljaisena, kukaan ei tule koskaan selvittämään sitä.' En tiedä kuka tällainen olisi.”¹

Kaiken edellä kerrotun valossa olisi sinisilmäistä väittää, ettei Prinssi Charles ja kuningasperhe olisi ollut tietoinen Jimmy Savilen pedofiili-aktiiviteeteista ja muista rikoksista. Tästä huolimatta se säilytti häneen tämän viimeiseen hengenvetoon saakka läheisen ystävyuden. Mutta meneekö Windsorin Huoneen yhteydet pedofiliaan paljon pidemmälle kuin vain Savilen käytöksen salailuun ja sen suvaitsemiseen? Tämä itsensä kuolleiden ruumiinosilla koristellut sekopää ei raiskannut vain lapsia vaan myös aikuisia, miehiä ja naisia – jopa ruumiita. Salaisissa kaseteissaan Prinsessa Diana kertoi Charlesin suvainneen hänen palvelijoidensa ja ystäviensä irstaita ja sadistisia seksuaalisia menoja. Oliko näissä orgioissa mukana myös Jimmy Savile? Prinssin entinen kamaripalvelija George Anthony Smith sanoi Charlesin homoseksuaalisen partnerin Michael Fawcettin raiskanneen hänet. Jos kuninkaallinen suvaitsi hänen miesystävänsä käytöstä, miksi hän ei olisi suvainnut myös Savilen käytöstä? Lontoon entinen miesprostituoitu salanimellä ”Colin” kertoi Charlesin itsensä olleen säännöllinen vierailija alamaailman ”juhlissa.”

Sisältyikö näihin juhliin muutakin kuin miesten välistä seksiä? Löytyikö niistä myös Savile hänen huppunsa ja maskinsa takaa messuamassa ”Ave Satanaa”? Entä ottiko Prinssi Charles osaa North Yorkshiren Whitbyssä sijaitsevan, pentagrammilla ja vuohenpäillä koristetun ”Kammion” saatanallisiin rituaaleihin? Tämä näyttäisi tukevan Springmeierin haastattelemien ex-satanistien väitteitä, joiden mukaan Windsorin Huoneen jäsenet ovat osallisina saatanallisissa rituaaleissa aina kuningatarta myöten. Tarvitsetko lisätodisteita? Hyvä on, katsokaamme sitten Savileakin kammottavampaan Dutrouxin tapaukseen, jonka jäljet johtaa Saxe-Coburg ja Gothan aatelissukuun.

Tapaus Dutroux

Tähän tapaukseen sisältyvä informaation määrä on niin laaja että sen tiivistäminen tulee olemaan hyvin hankalaa. Jätän tapauksesta useita syytettyjä käsittelemättä ja yritän keskittää sen Saxe-Coburg ja Gothan sukuun, jonka osuus Dutrouxin tapauksessa on meidän kannaltamme olennaisinta. Maaliskuussa 2004 käynnistyi yksi Belgian historian suurinta kuohuntaa herättänyt oikeudenkäynti. Oikeudenkäynnin pääsyyllinä istui pedofiili Marc Dutroux yhdessä hänen vaimonsa Michelle Martinin ja avustajansa Michel Lelièvren kanssa. Lopulta Marc Dutroux tuomittiin elinikäiseen vankeuteen ja hänen vaimonsa sai 30 vuotta ja Lelièvren 25 vuotta. Uhrien omaisten protesteista huolimatta

¹ <http://swns.com/news/jimmy-savile-scandal-bbc-covered-abuse-friends-prince-charles-claims-bill-oddie-26272/>

Michelle Martinin pääsi ehdonalaiseen vapauteen elokuussa 2012.¹ Oikeudenkäynti jätti avoimeksi useita ratkaisemattomia kysymyksiä, mistä johtuen uhrien omaisille jäi tunne ettei koko totuutta ollut kerrottu. Tunne salaliitosta ravisutti koko Belgiaa kohta Dutrouxin vangitsemisen jälkeen 13. elokuuta 1996 ja yllytti tuhannet belgialaiset niin sanottuun valkoiseen marssiin Euroopan suurimmassa joukkokokouksessa sitten Nürnbergin puoluepäivien. Journalisti Douglas de Coninckin mukaan ilmapiirin Belgiassa oli tuona aikana vallankumouksellinen.²

Lukuisat itsenäiset rikostutkijat ja journalistit ovat tutkineet väitteitä salaliitosta ja tulleet johtopäätökseen ettei oikeuden tuomio Dutrouxista yksittäisenä perverssinä sovi silminnäkijöiden kuvaukseen laajemmasta pedofiili-verkostosta, joka sisältää vaikutusvaltaisia henkilöitä taloudellisesti, poliittisesta ja sotilaallisesta eliitistä ulottuen aina Belgian kuningasperheeseen saakka. Marc Dutroux itse toisti oikeudessa väitettään ettei ollut murhaaja vaan ainoastaan pieni ratas voimakkaassa ihmiskauppa-verkostossa, kuten Telegraph raportoi 4. maaliskuuta 2004. Hän sanoi kaapanneensa lapsia käskystä ja ”suojelleen” uhrejaan seksirikollisten verkostolta. Rikosten aikana hän kertoi tämän saman tarinan kidnappaamilleen lapsille sanoen ettei ollut liigan pahimpia jäseniä, ja että hänen tarkoituksensa oli suojella heitä paljon julmimmilta hirviöiltä kuin hän.³

Mitä tahansa tunteita Dutrouxin puolustus uhriensa ”suojelusta” herättääkään, hänen väitteensä vaikutusvaltaisesta ihmiskauppa- ja pedofiiliverkostosta jolle hän teki työtä, voidaan vahvistaa kahdeksalta silminnäkijältä, jotka tunnetaan poliisiraporteissa peitenimillä x1, x2, x3, x4, Nathalie C., Chantal S., Nathalie W. ja VM1. Vuonna 1956 syntynyt Marc Dutroux kasvoi väkivaltaisessa perheessä ja alkoi elättää itseään prostituoituna Brysselin kadulla kun hän oli vasta 15 -vuotias. Tässä kaupallisen seksin ympäristössä hänen seksuaalinen identiteettinsä alkoi lopulta vääristyä. Naituaan 80 -luvun alussa toisen vaimonsa Michellen, pariskunta vangittiin vuonna 1986 ja tuomittiin syylliseksi viiden alaikäisen tytön kidnappaamiseen ja raiskaamiseen. Kolme vuotta myöhemmin Marc sai 13 vuotta vankeutta ja hänen vaimonsa viisi, mutta jo huhtikuussa 1992 heidät molemmat oli vapautettu ehdonalaiseen vaikka Dutrouxin oma äiti varoitti ehdonalaislautakuntaa, että hän tulisi uusimaan hänen tekonsa.

Syksyyn 1996 mennessä tämän seksirikollisen nimi tunnettiin kaikkialla maailmassa, kun poliisi vangitsi Dutrouxin ja pakotti tämän paljastamaan 12 ja 14 -vuotiaan tytön Sabine Dardennen ja Laetia Delhezin sijainnin, jotka hän oli kidnapannut 28. toukokuuta (Sabine) ja 9. elokuuta (Laetia). Neljää päivää myöhemmin kummatkin tytöt löydettiin elossa alle metrin levyisestä, 2,15 metriä pitkästä ja 1,64 m. korkuisesta vankityrmästä Dutrouxin talon kellarista, jonka hän suunnitteli vankeudessaan lasten piilottamiseksi. Dutroux myönsi raiskanneensa heidät molemmat.⁴ Sabine ja Laetia oli kuitenkin Dutrouxin ”onnekkaimmat” uhrin. Yli vuosi aikaisemmin kesäkuussa 1995 hän

1 <http://www.bbc.com/news/world-europe-19402607>

2 TV -Dokumentti The Perverted World of Marc Dutroux (<https://www.youtube.com/watch?v=xjHhK4dijAw#t=90>)

3 <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/belgium/1455998/I-was-a-small-cog-in-a-sex-slave-ring-but-I-am-no-murderer-claims-Dutroux.html>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Sabine_Dardenne#Kidnapped

oli kidnappannut kahdeksan vuotiaat Julie Lejeunen ja Mélissa Russon. Samalla kun hän raiskasi heidät toistuvasti ja kuvasi sen pornografisiin videoihin – jotka poliisi löysi myöhemmin hänen talostaan – hänen vaimonsa joka oli tietoinen Marcin toimista, jätti heidät useaksi kuukaudeksi heidän talonsa kellarin vankityrmään ilman ruokaa ja vettä.

Julie ja Mélissa nälkiintyi kuoliaaksi aikana, jolloin Dutroux virui vankeudessa autovarkaudesta joulukuusta 1995 maaliskuuhun 1996. Hänen vaimonsa ei noudattanut miehensä ohjeita tyttöjen ruokkimisesta, koska oli sanojensa mukaan liian peloissaan ja uskoi tyttöjen olevan vapautuessaan ”villejä petoja”, jotka saattaisivat tappaa hänet.¹ Nämä lapset eivät olleet Dutrouxin ainoat kuolonuhrit. Elokuussa 1995 hän kaappasi 17-vuotiaan An Marchalin ja 19-vuotiaan Eefje Lambrecksin Oostendesta. Vuosi myöhemmin poliisi löysi heidän ruumiinsa erään toisen Dutrouxin omistaman talon läheisyydestä Jumet-nimisestä kylästä. Ruumiinavaus osoitti, että Dutroux oli haudannut heidät molemmat elävältä yhdessä rikostoverinsa Bernard Weinsteinin kanssa, jonka kivekset hän oli ensin murskannut periessään velkojaan. Oikeudessa Dutroux kielsi nämä kaikki murhat vaikka aikaisemmin hän oli myöntänyt Weinsteinin murhan.

Näin siis tarinan virallinen versio menee, joka tähän asti on jo tarpeeksi kammottava. Mutta vieläkin hyytävämmäksi se muuttuu, kun tajuamme ettei se pääty Dutrouxiin. Häntäkin raakalaismaisimmat pedot ovat yhä vapaalla jalalla – jotkut heistä jopa kantavat kruunua. Ymmärrän, että ensikuulemalta tällaista syytettä on mahdollon uskoa. Se kuitenkin vahvistetaan yli 500 sivuisessa kirjassa X-Dossiers (X-Asiakirjat), jonka kokosivat arvostetut tutkivat journalistit Marie-Jeanne Van Heeswyck, Annemie Bulté ja Douglas De Coninck (jälkimmäinen esiintyi myös televisio -dokumentissa *The Perverted World of Marc Dutroux*). Kirjan johtopäätöksiä tarkastellaan yksityiskohdilla internetistä löytyvässä pitkässä ja huolella dokumentoidussa artikkelissa *Beyond the Dutroux Affair: The reality of protected child abuse and snuff networks*, (Dutrouxin tapauksen takana: suojellun lasten hyväksikäyttö ja snuff verkostojen todellisuus).

Mainittakoon, että otsikon ”snuff verkostot” viittaa sadistisille perversseille tuotettuun pornografian alahaaraan, jossa uhrit houkutellessaan kuvauksiin, joissa heidät tapetaan väkivaltaisesti. (Nicolas Cagen tähdittämä hollywood-filmi *8mm* pyörii tämän aiheen ympärillä). Vaikka poliisi on epäillyt tällaisten filmien olemassaoloa jo kauan, yleisen käsityksen mukaan snuff-filmit ovat urbaani myytti, joita ei ole olemassa. Artikkelin kirjoittaja Joël van der Reijden kuitenkin mainitsee, että Dutrouxin tapauksen ”uhri-todistajat eivät ole todistaneet vain väkivaltaisesta hyväksikäytöstä ja ihmiskauppa verkostoista jo kauan aikaa, he mainitsivat myös hyvin tarkkoja ja samankaltaisia yksityiskohtia kameran edessä tapahtuvista lasten kidutuksesta ja murhista.” Reijden lainaa myös useita tapaukseen liittymättömiä todistajalausuntoja sekä uutisraportteja snuff-filmien todellisuudesta.

Esimerkiksi ”syyskuussa 2000, Italian media toi tarinan venäläisestä Murmanskin ja Moskovon ympärille keskittyvästä lasten hyväksikäyttö verkostosta, mikä vakituisen lapsipornon ja kovanluokan sadomasokismin lisäksi, kuvasi myös snuff elokuvia, myyden niitä noin 4000 puntaan videolta. Lapset oli värvätty tuttujen taktiikkojen kautta: he oli

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/belgium/1455998/I-was-a-small-cog-in-a-sex-slave-ring-but-I-am-no-murderer-claims-Dutroux.html>

houkuteltu kaduilta tai orpokodeista tyhjillä lupauksilla, samalla kun pieni määrä oli kidnapattu. Useimmat asiakkaat, heidän joukossaan liikemiehiä ja hallitusten viranomaisia, tulivat Italiasta ja Saksasta; toiset tulivat Ranskasta, Britanniasta, Amerikasta ja Japanista. Useat 'suuret rahoitusyhtiöt' olivat sidoksissa verkostoon, mutta nimiä ei ollut annettu."¹

Valtaapitävät ovat immuuneja tämän kaltaisille syytöksille, koska he uskovat olevansa lain yläpuolella. Savilen tapaus todistaa selvästi, että tämän maailman rikkailla ja mahtavilla on mahdollisuus elää taivaallisten ja maallisten lakien yläpuolella ja viedä salaisuus rikoksistaan aina hautaan saakka. Kaikkein suurimman immunitetin omistaa Euroopan monarkiat (sekä paavinistuin). Wikipedia kertoo, että ”Hallitsijan immunitettiin tai kruunun immunitettiin on laillinen doktriini, jonka mukaan hallitsija tai valtio ei voi suorittaa laillista rikettä ja on immuuni oikeusjutuille ja rikossyytteille. Perustuslaillisissa monarkioissa hallitsija on historiallinen alkuperä auktoriteetille, mikä luo tuomioistuimet. Siten tuomioistuimilla ei ole valtaa pakottaa hallitsijaa tuomioistuinten sitomiksi, sillä ne olivat hallitsijan luomia hänen alamaistensa suojelemiseksi.”² Tästä nimenomaisesta syystä Prinssi Charlesia ei kutsuttu todistamaan Dianan oikeudellisessa kuolinselvityksessä, kuten olisi tapahtunut missä tahansa muussa oikeusjutussa, missä uhrilta on löydetty murhaviesti jossa hän on ennustanut kuolintapansa ja nimennyt sen järjestäjän.

Samasta syystä Savilen rikoksia tutkineessa Operaatio Yewtreessa, poliisin velvollisuus oli katkaista kaikki johtolangat, jotka saattaisi viedä skandaalin Windsorin Huoneeseen. Perustuslaillisissa monarkioissa poliisin ja tuomioistuimen velvollisuus on suojella maan hallitsijan ja kuningashuoneen mainetta. Vaikka todistusmäärä kuningasperheen jäseniä vastaan olisi kuinka tahansa mittava, heitä ei voi asettaa syytteeseen. Mutta tällainen oppi, ”jonka mukaan hallitsija tai valtio ei voi suorittaa laillista rikettä”, on äärimmäisen vaarallinen, koska se asettaa valtaapitävät asemaan missä he voivat tehdä lähestulkoon mitä tahansa – jopa murhata – joutumatta vastuuseen rikoksistaan. 1800 -luvulla elänyt englantilainen historiantutkija Lordi Acton on kuuluisa lauseistaan ”Valta turmelee, ja absoluuttinen valta turmelee absoluuttisesti” ja ”Merkittävät miehet ovat melkein aina pahoja miehiä”. Reijdenin artikkeli *Beyond the Dutroux Affair* osoittaa harvinaisen vedenpitävästi kuinka oikeassa hän tässä olikaan.

On tärkeää huomauttaa, että ajatusta salaliitosta ei tukenut vain Marc Dutroux ja hänen asianajajansa, vaan myös Mélissa Russon (8 v.) ja toisten uhrien vanhemmat.³ BBC News kirjoitti 17. kesäkuuta 2004 artikkelissaan ”Belgian häpeä oikeudenkäynti:” ”Toukokuun lopussa, Marchalin ja Lambrecksin perheet todisti syyllisyyden puolesta, mutta ilmaisi erilaiset mielipiteet laajemman pedofiilipiirin olemassaolosta. Sitten, varhain kesäkuussa Dutrouxin lakimies sensaatiomaisesti kutsui oikeuden lykkäystä antaakseen tutkijoille aikaa vahvistaa tällaisen lapsiseksi sisäpiirin olemassaolo. Mutta tuomari hylkäsi pyynnön muutamaa päivää myöhemmin ja tuomio julistettiin lopulta 17. kesäkuuta.”⁴

1 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#sniff (varoitusta: artikkeli sisältää järkyttäviä kuvia (poliisikansioista), jotka normaalissa tapauksessa ovat laittomia.

Artikkelin aikaisempi linkki sensuroi nämä kuvat mutta yltä näytetyssä linkissä nämä kuvat on näkyvissä.

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Sovereign_immunity

3 <http://www.theguardian.com/world/2002/may/05/dutroux.featuresreview>

4 <http://news.bbc.co.uk/2/hi/3772951.stm>

Tuomarilla oli hyvä syy keskeyttää lisätutkimukset, sillä todisteet olisivat vieneet lopulta vallan ytimeen asti – maan hallitsijaan Albert II:een. Tilanne jossa Belgian korkein oikeus syyttäisi hallitsijaa rikoksesta on sama kuin Nooa panisi Jumalan syytteeseen viidennen käskyn rikkomisesta ihmiskunnan joukkomurhan alullepanijana.

Kyse ei ollut todisteiden puutteesta vaan haluttomuudesta tutkia todisteita, koska ne olisivat johtaneet liian pitkälle. Tapaukseen sisältyvä salaliitto oli päällimmäinen syy miksi tämä 4,6 miljoonaa euroa maksanut ja kuusi kuukautta kestänyt oikeudenkäynti pidettiin useita vuosia myöhässä. Kaksi vuotta ennen oikeudenkäyntiä, Olenka Frenkiel kirjoitti The Guardianin julkaisemassa viikkolehti The Observerissa:

Virallinen selitys viivästymiselle on se, että hysteriset salaliittoteoriat pakotti tutkijat etsimään pedofiili verkostoja, joita ei ollut olemassa. Mutta kaukana tutkitusta, verkostoon osoittavat jäljet näyttävät olevan ennemminkin sivuutettu tai haudattu.¹

Frenkiel huomauttaa, että sitten Dutrouxin pidätyksen, ”20 potentiaalista todistajaa, jotka olivat yhteydessä tapaukseen, ovat kuolleet arvoituksellisissa olosuhteissa lietsoen epäilyjä korkeimmat tasot saavuttavasta peittelystä.” Tavattuaan henkilökohtaisesti salaliiton pääyhteyshenkilön Michel Nihoulin, Brysselissä asuvan liikemiehen, Frenkiel jatkaa, ”Tapasin Nihoulin ravintolassa Brysselissä. 'Olen Belgian Hirviö', hän ärjyi minulle tervehtiessään. Hän on varma ettei tulisi koskaan oikeuden eteen ja ettei häntä vastaan esitettyjä todisteita kuultaisi milloinkaan minkään valamiehistön taholta. Ateriamme aikana, hän ilmeisesti leikkisästä kouraisi minua, kutitti ja veti lopulta ravintolan koppiin kunnes minun täytyi pyytää työtovereitani pelastamaan minut. Hän ei tule koskaan oikeuteen, hän sanoi, koska informaation mikä hänellä on Belgian tärkeistä ihmisistä toisi hallituksen alas. Belgian Hirviö kieltää olevansa pedofiili, mutta näytti nauttivan pahamaineisuudestaan ja vaati tarinastaan £1000. Kieltäydyimme tarjouksesta. Jokainen dokumenttielokuva pitää hirviöistä, mutta emme maksa haastatteluista ja rehellisesti sanoen olin saanut jo tarpeeksi.”

Itsevarmuudestaan huolimatta Nihoul istui lopulta syytettyjen penkillä lasin takana Dutrouxin, Martinin ja Lelièvren rinnalla. Hänet tuomittiin viideksi vuodeksi vankeuteen, mutta se ei tullut hänen yhteydestään Dutrouxiin. Reijden selittää, ”vaikka tuomittu talouspetoksista, huume- ja ihmiskaupasta ylivoimaisten todisteiden johdosta, Nihoul lopulta vapautettiin syytteistä, että hän oli mukana yhdenkään Dutrouxin tyttöjen kidnappaamiseen ja murhaan. Kuitenkin, kenelle tahansa joka on ottanut tapaukseen syvän katsauksen, on selvää että monet johtolangat täytyy sivuuttaa tai hylätä ennenkuin tämä johtopäätös voidaan saavuttaa nostoen siten kaksi tärkeää kysymystä: kuinka ja miksi?”² Jokaiselle riippumattomalle tutkijalle Nihoulin yhteys Dutrouxiin on ilmeinen. Nihoul taas on linkki, mikä johtaa tapauksen vallan korkeimmille portaille. Syyskuussa 1996 tunne salaliitosta pyyhkäisi Belgiaa, kun maa havahtui poliisin

1 <http://www.theguardian.com/world/2002/may/05/dutroux.featuresreview>

2 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Nihoul (varoitus: artikkeli sisältää järkyttäviä kuvia (poliisikansioista), jotka normaalissa tapauksessa ovat laittomia. Artikkelin aikaisempi linkki sensuroi nämä kuvat mutta yltä näytetyssä linkissä nämä kuvat on näkyvissä.

käsittämättömiin laimenlyönteihin, virheisiin ja välinpitämättömyyteen, mikä oli johtanut Julie Lejeunen, Mélissa Russon, An Marchalin ja Eefje Lambrecksin kuolemiin.

Reijden kertoo:

Dutrouxin oikeuden neljä syytettyä.
Dutroux (vas. yl.), Martin (vas. al.),
Nihoul (oik. yl.), Lelièvre (oik. al.)¹

Vaikka ei yleensä esitetty tällä tavoin, useimmat näistä jokseenkin oudoista laiminlyönneistä voidaan lukea BOB [”Belgian FBI”] viranomaiselle Rene Michauxille. Operaatio Othellon päänä, vakoilu operaatio Dutrouxia vastaan elokuusta 10:stä 1995 tammikuuhun 1996, hän käytännössä tiesi kaiken mitä oli tiedettävissä tästä jo tuomitusta, väkivaltaisesta pedofiilistä. Todisteita tarjottiin häneltä kaikista suunnista, että Dutroux ei ollut kidnapannut vain Julieta ja Melissaa, mutta myös Anin ja Eefjen. Kuitenkin, Michaux sivuutti kaikki todisteet, joita esitti sellaiset informoijat kuten Claude Thirault, jolle Dutroux oli maininnut kuinka kidnapata nuoria tyttöjä ja kuinka paljon heistä voi ansaita; Dutrouxin äiti, joka oli koonnut todisteita hänen poikansa naapureilta, että hän oli todennäköisesti sekaantunut kidnappauksiin; ja poliisi viranomainen Christian Dubois, joka oli varhain Nihoulin jengin jäjillä, mikä olisi johtanut välittömästi Dutrouxiin. Kaikkien näiden raporttien jälkeen, Dutrouxin kotiin sijoitetut videokamerat osana Operaatio Othelloa ei onnistunut rekisteröimään Dutrouxin tuovan An ja Eefjetä 22. elokuuta, eikä Michauxin tiimi huomannut Eefjen epäonnistunutta pakoyritystä 25. elokuuta, missä hän hyppäsi kylpyhuoneen ikkunasta huutaakseen apua.

An ja Eefje vietiin talosta syyskuussa ja murhattiin. Kun hänet lopulta pakotettiin etsimään Dutrouxin Marcinellen talosta syistä mitkä eivät olleet yhteydessä kidnappauksiin, Michaux päätti sivuuttaa kahden nuoren tytön äänet, tiettävästi yrittämättä edes vastata heille. Hän ei myöskään ajatellut, että Dutrouxin outo L-muotoinen kellarikerros, yhden oven ollessa paljon uudempi kuin toiset, oli riittävä syy repiä se alas eikä tunnistanut sellaisten esineiden merkittävyyttä kuin emätinvoide, speculum, kahleet, ja videokasetit, joilla oli lapsien katoamista koskevat ohjelmanimet. Kaksi muuta videota, mitkä olisi näyttänyt Dutrouxin työskentelevän kellarissaan ja raiskaavan 14 -vuotiaan tytön, palautettiin Dutrouxin vaimolle nähtävästi ilman hänen tiiminsä tarkastusta. Tämä laiminlyönti Dutrouxin asunnon kunnollisesta etsimisestä, johti nähtävästi Julien ja Melissan kuolemiin, joiden on uskottu kuolleen nälkään Dutrouxin kellarissa. Se johti myös Sabinen ja Laetitian kidnappaukseen sen jälkeen kun Dutroux vapautui vankilasta maaliskuussa 1996.²

1 Kuvan lähde: http://panachereport.com/channels/human_interest/index.html

2 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Failure

Julkisen suuttumuksen piikki tuli 14. lokakuuta 1996, kun kansallisen sankarin asemaan kohonnut Jean-Marc Connerotte erotettiin tutkintatuomarin virasta ja korvattiin paljon vähemmän kokeneella Jacques Langloisilla. Siihen asti Connerotte – jonka ansioksi luettiin Dutrouxin pidätys ja Sabinen ja Laetian löytyminen – oli johtanut tutkintaa, jossa Nihoul nähtiin Dutrouxin tapauksen avainhahmona, joka johdattaisi poliisin laajemman ihmiskauppa verkoston jäljille. Connerotten erotuksen myötä Nihoulin roolia tukevien X-todistajien asemaa alettiin työntää yhä enemmän syrjään. Tämä dramaattinen käänne kannusti belgialaiset ”valkoisena marssina” tunnettuihin massiivisiin protesteihin, missä yksin Berliinissä yli 300 000 ihmistä marssi kaduilla kantaen mukanaan valkoisia ilmapalloja toivon symbolina. Connerotten työtoveri Michel Bourlet sai pitää asemansa.

Mutta, kuten Reijden kirjoittaa, ”tutkintatuomari tekee suurimman osan syvästä tutkimuksesta. Siten Bourletin kädet olivat enimmäkseen sidotut kun Langlois astui sisään ja päätti välittömästi, ettei halunnut kuulla mitään lasten hyväksikäyttö verkostoista. Langlois tuli yhdeksi noista, jotka olivat vastuussa koko Dutrouxin tutkinnan purkamisesta sivuuttamalla lukemattomia johtolankoja ja lähettäen tutkijansa kaikenlaisiin väriin kysymyksiin.”¹ Michel Nihoul oli Connerotten johtaman varhaisen tutkinnan päälinkki vaikutusvaltaisten seksirikollisen verkostoon. Reijden jatkaa:

Tämä henkilö oli pidätetty 16. elokuuta sen jälkeen kun rikostutkijat Bourlet ja Connerotte havaitsivat, että 10. elokuuta, yksi päivä siitä kun Lelievre ja Dutroux oli kidnapannut Laetitian, Nihoul oli toimittanut [narkkari] Lelievrelle 1,000 XTC pilleriä ilmaiseksi. Alkuperäiset tutkijat epäilivät välittömästi, että nämä pillerit olivat maksu Laetitian kidnappaamisesta, epäily mikä vain kasvoi kun Nihoul oli kykenemätön tarjoamaan alibia elokuun 8:lle päivälle, jolloin ainakin 8 todistajaa väittivät nähneensä Nihoulin Bertrixissä lähellä paikkaa missä Laetitia kidnapattaisiin seuraavana päivänä. Lisäksi, jotkut näistä todistajista väittivät nähneensä Nihoulin Dutrouxin mukana (tai hänen pakettiautossaan), joka suoritti tuona päivänä alustavaa valvontaa. Molemmat Dutrouxin vaimo Michele Martin ja Michel Lelievre määritteli, että Dutroux, ainakin joissakin tapauksissa, kidnappasi tyttöjä toimeksiantajien erityistoiveiden mukaisesti. Martin sanoi, että yksi näistä toimeksiantajista oli Michel Nihoul.²

Alkuperäisissä kuulusteluissa Michele Martin todisti Nihoulista, ”Olen kuullut Marcin henkilökohtaisesti kertovan Lelievrelle, että hänen pitäisi tuoda tyttö Michel Nihoulille. Jos en ole maininnut tätä aikaisemmin, se johtuu siitä että olen peloissani jengistä, tarkoitan Nihoulia, Marc Dutrouxia ja muita Brysselissä. Tarkoitan hyvin sijoitettuja yksilöitä, jotka Nihoul tunsi. Nihoulin yhteydet saivat minut pelkäämään lasteni ja itseni tähden... Olen peloissani, koska Jean-Michel Nihoul, Marc Dutroux ja Michel Lelievre olivat osa jengiä, joka oli mukana kaiken näköisessä liiketoiminnassa, kuten huumeissa, pillereissä, tyttöissä ja väärennetyissä papereissa. Minun täytyy sanoa, että Sabinen ja Laetitian kidnappauksen aikoihin, Michel Nihoul, kuten jo sanoin, soitti kotiini Sarsiin. Hän etsi Marc Dutrouxia. Hän ei soittanut minulle. Kun Nihoul yritti tavoittaa Marcia hän pysyi aina epämääräisenä. En koskaan tiennyt miksi hän soitti niin usein Marc Dutrouxille. Aikojen saatossa tulin yhä enemmän vakuuttuneeksi, että Marc Dutroux ja Jean-Michel Nihoul teki asioita, jotka eivät voineet kestää päivänvaloa ja mistä minun ei

1 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Dismantling

2 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Nihoul

ollut tarkoitus tietää.

Marc muuten kertoi minulle, että hän meni yhä useammin Brysseliin ja tapasi kasvavan määrän ihmisiä hänen Michel Nihouliin liittyvien toimiensa valossa... Nihoul antoi minulle aina vaikutelman, että hänellä oli niin monia yhteyksiä ettei kyennyt laskemaan. Marc Dutroux kertoi minulle, että Nihoul oli pitänyt huolta monista Lelievren ongelmista: hän oli ehkäissyt hänen pidätyksensä, hän oli hoitanut hänen sakkonsa ja ratkaissut monia rahaongelmia. Marc oli tarkasti aistinnut, että hän hyötyisi Nihoulin tapaamisen jatkamisesta johtuen hänen yhteyksistään ja hänen vaimonsa yhteyksistä, joka oli asianajaja. Mitä useammin he näkivät toisensa, sitä enemmän he avautuivat suunnasta. Uskon, että tietyllä hetkellä kahdenkeskinen luotto rakennettiin. Näen todisteen tästä Lelievren ja Marcin välisessä keskustelussa, jonka kuulin sattumalta ja missä Dutroux sanoi, että heidän täytyy tuoda tyttö takaisin Nihoulille. Luulen, että Jean-Michelillä oli vaikutusvaltaa Marc Dutrouxiin. Marc usein kertoi minulle olleensa vaikuttanut Nihoulin tekemistä yhteyksistä.”¹

Tämä ihmiskaupasta viideksi vuodeksi tuomitun Nihoulin nimi mainittiin useiden pedofiili-verkoston entisten uhrien todistajalausunnoissa. Reijden kirjoittaa: ”Kenties kaikkein tärkein (ja vähimmin raportoitu) asia, mikä tapahtui Dutrouxin tapauksen jälkimainingissa oli se, että useita uhreja pedofiili-verkostosta tunsivat tämän olevan heidän elinaikansa ainoa mahdollisuus todistaa siitä mitä he olivat kokeneet. Siihen asti kunnes Connerotte ja Bourlet kykenivät vangitsemaan Dutrouxin ja Nihoulin ja noutamaan kaksi kadonnutta tyttöä, nämä uhrit todistajat eivät tienneet kenen puoleen kääntyä oikeusministeriössä. Monet näistä uhreista oli jo yrittäneet puhua viranomaisille, mutta tutkimukset eivät päässeet koskaan vauhtiin. **Nämä uhrit tiesivät syyn: heidän hyväksikäyttäjien joukossa oli kaikkein voimakkaimpia miehiä Belgiassa: poliiseja, komissaareja, santarmi upseereita, tuomareita, pankkiireja, liikemiehiä, poliitikkoja ja korkeita aatelishahmoja.**

Eivät kaikki, mutta useimmat näistä uhreista, jotka tulivat Neufchateauun todistamaan 'verkostosta' oli nimetty X:llä, jota seurasi numero. Vaikka jotkut näistä naisista osoittautui myöhemmin tuntevan toisensa verkostosta, aikana jolloin he päättivät todistaa Neufchateauun yksikään heistä ei ollut yhteydessä toisiinsa moniin vuosiin. Haastattelut suoritettiin erikseen ja heillä ei ollut pääsyä toistensa todistuksiin.”² Useilla näistä uhreista oli hyväksikäytön ja traumaattisten kokemustensa synnyttämä *Dissosiativinen identiteettihäiriö* [DID] eli monipersoonahäiriö, jossa henkilön mieli omaksuu useita eri sivupersoonia suojautuakseen lapsuuden kipeiltä muistoilta.³ Tämä harvinainen mielialahäiriö ”on olennaisesti yhteydessä kaikkein äärimmäisimpään seksuaaliseen ja psykologiseen hyväksikäyttöön lapsia vastaan. 97 - 98 prosenttia DID

1 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Nihoul

2 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Victim

3 Reijden tähdentää, ”Jokainen psykologian oppikirja tekee selvän eron Dissosiativisen identiteettihäiriön ja skitsofrenian välillä. Jälkimmäistä on luonnehdittu harhaluuloilla, hallusinaatioilla ja identiteetin puuttumisen tunteella. Dissosiativisesta identiteettihäiriöstä kärsivän henkilön erilaisilla sivupersoonilla on kuitenkin kaikilla oma identiteetti ja vaikka muisto ei ole koskaan 100 prosenttisen virheetön ja jää aina mahdollisuus manipulaatiolle, nämä sivupersoonat ovat kokeneet jotakin traumaattista, joka todella tapahtui tälle henkilölle.”

tapauksista puhuu nuorella iällä koetusta seksuaalisesta hyväksikäytöstä. DID potilaille ei ole epätavallista, että he antavat yksityiskohtia niin oudolta, kauhistuttavalta ja valtavalta kuulostavasta hyväksikäytöstä, että oli todiste mikä tahansa, keskimääräiselle persoonalle vaatii aikaa ja toistoa hyväksyä kuulemansa edes mahdollisuutena. Suojeltu lasten hyväksikäyttö ja kidutus verkostot, joissa on mukana hyvin tunnettuja henkilöitä, olisi ensisijainen esimerkki tästä.”¹

Useimmat DID tapauksista on yhdistetty 80 -luvulta saakka ilmiöön nimeltä ”ritualistinen hyväksikäyttö.” Tämä viittaa saatanallisissa rituaaleissa tapahtuviin lasten hyväksikäyttöihin, joista Amerikan ja Britannian lehdistö julkaisi useita raportteja 70 -luvun lopulta lähtien, mutta jotka sittemmin vaimennettiin vuonna 1992 perustetun *The False Memory Syndrome Foundation* -järjestön toimesta. Järjestön tavoite oli vakuuttaa psykologinen yhteisö, että DID oli ”valheellisten muistojen syndrooma”, jonka epä-pätevät psykologit olivat tartuttaneet potilaidensa mieliin. Suuri ironia lienee siinä, että FMSF itse tuli lasten hyväksikäyttöä koskevien syytösten kohteiksi. Sen perustajan oma tytär – psykologian tohtori – syytti isänsä hyväksikäyttäneen häntä lapsuudessaan samalla kun järjestö puolusti ahkerasti pedofiiliksi syytettyjä ja arvosteli hyväksikäytön uhrien kertomusten ”objektiivisuutta”.² Reijden huomauttaa, että **”Dutroux asiakirjassa on useita esimerkkejä uhreista, jotka väittävät että MPD [DID] on luotu ja ylläpidetty tarkoituksellisesti uhreissa ja tämä on jälleen sidoksissa rituaaliseen hyväksikäyttöön ja yleensä satanismiin.”**³

Huolimatta tiettyjen tahojen yrityksestä vesittää ritualistisen hyväksikäytön olemassaolo, *The Independent* kirjoitti 30. huhtikuuta 2000 otsikolla *”Saatanallinen hyväksikäyttö ei ole myytti, sanovat asiantuntijat”*:

Vartavasten valtuutettu hallitusraportti tulee tällä viikolla päättämään, että saatanallista hyväksikäyttöä esiintyy Britanniassa. Se tulee sanomaan, että sen uhrit on kärsinyt todellisesta hyväksikäytöstä ja eivät kärsi ”valheellisten muistojen syndroomasta”. Terveysministeriön määräämä raportti, keskittyy 50 ”eloonjääneen” kokemuksiin. Tohtori John Halen, Lontoon Portman Kliinikan johtajan ja psykoterapeutti Valerie Sinasonin toimittamana, se tulee avaamaan uudestaan väittelyn mikä alkoi vuosikymmen sitten Nottinghamin, Rochdalen ja Orkneyn lasten todistuksilla. Sen löydöt sotivat vuoden 1994 konservatiivi hallituksen raportin väitteitä, mikä päätti että saatanallinen hyväksikäyttö oli ”myytti”. Se seuraa lastensuojelu virastojen ja hallituksen kasvavaa huolta organisoidusta lasten hyväksikäytöstä. Viime viikolla ilmaantui, että poliisi oli tutkimassa oletettua 4000 lapsen seksuaalista ja fyysistä hyväksikäyttöä päiväkodeissa ja neuvoston johtamissa kodeissa Devonissa. Neiti Sinason, joka on hoitanut 126 rituaalisen hyväksikäytön selviytyjää, sanoi eilen, että monissa tapauksissa lapsia kidutettiin pitämällä veden alla tai saatiin uskomaan, että he olivat todistaneet vastasyntyneiden murhaa osana saatanallista rituaalia. ”Jotkut lapset ovat syntyneet hyväksikäytön tarkoitusta varten eikä heitä ole rekisteröity syntymätodistuksiin,” hän lisäsi.

”Hyväksikäyttäjät käyttävät petkutusta vakuuttaaseen lapset, että he olivat ottaneet osaa murhaan. Tämä kasvattaa hyväksikäyttäjän valtaa. Raportti tulee osoittamaan syytteiden esittämisen vaikeuteen, johtuen ongelmista mitä hyväksikäytettyjen lasten työntäminen todistaja koppiin tuo. Lakimiesten käsissä on tällä hetkellä ainakin viisi tapausta, mikä sisältää rituaalista hyväksikäyttöä. Lee Moore, asianajaja joka perusti Lasten Hyväksikäytön Asianajajien Yhdistyksen, ja oli ritualistisen hyväksikäytön uhri, sanoi sen olevan

1 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Questioning

2 Saman artikkelin viite 44.

3 Saman artikkelin viite 42.

vaikkea vakuuttaa ihmiset todisteilla, erityisesti vuoden 1994 raportin jälkeen mikä väitti saatanallisen hyväksikäytön olevan sosiaalityöntekijöiden säilyttämä myytti. Viimeisimmän raportin toivotti tervetulleeksi tohtori Joan Coleman, Surreyn psykiatri joka on viettänyt 14 vuotta uhrien hoitamisessa. ”Monet lapset ovat syntyneet saatanallisiin perheisiin, jotka lankeavat tälle ritualistiselle hyväksikäytölle,” hän sanoi. ”Se on vasta nyt, kun lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on paljastettu, että ihmiset alkavat uskomaan rituaalisen hyväksikäytön olevan totta.” Terveysministeriön ministeri John Hutton, joka on vastuussa lastensuojelusta, tulee tutkimaan raporttia. Hänen odotetaan määräävän tutkimus sen havaintoihin.¹

Vuosikymmenten ajalta löytyy useita raportteja, jotka osoittavat lasten hyväksikäytön olevan erottamattomasti yhteydessä saatanallisiin kultteihin. Osa näistä raporteista lainataan kirjassa X-Dossiers ja artikkelissa *Beyond the Dutroux Affair*. Reijden usko satanismiin olevan johtava lähde erilaisten pedofiiliverkostojen välillä. Hän selostaa, ”Tietysti kaikkein kiistanalaisinta selitystä hyväksikäytölle on tuskin vielä käsitelty: satanismia. Erityisesti kristittyjen piirien ulkopuolella tämä erittäin vieras (ja typerä) aihe on yleensä assosioitu, jos mihinkään, USA:n maaseudun satuihin ja kenties kouralliseen häiriintyneitä black metal faneja. Satanismi on kuitenkin hieman arvoituksellisempaa kuin tämä. Alkajille, on ollut valtava määrä raportteja saatanallisista ja/tai rituaalisesta hyväksikäytöstä (jälkimmäinen ei välttämättä sama kuin satanismi) sitten 1970 -luvun lopusta USA:ssa ja Britanniassa.

Uutislehti arkistojen läpikäyminen osoittaa, että erityisesti sitten 1980 -luvun lopusta lähtien, syytökset tulivat epidemiaksi arviolta 10 000 – 20 000 saadessa hoitoa tällaisesta hyväksikäytöstä. Kuten tavallista, portinvartijat lehdistössä ja psykologisessa yhteisössä kieltäytyivät ottamasta aihetta vakavissaan ja ilmaantuivat pian syytöksillä, että terapeutit olivat niitä, jotka olivat vastuussa tästä 'hysterista.' Vaikka raportit eivät koskaan kuivuneet, media tuskin käsittelee tätä aihetta näinä päivinä.”² Aikaisemmin ilmeni, että lasten hyväksikäyttö ja satanismi kietoutui yhteen myös Jimmy Savilen tapauksessa. Vuosikymmenten aikaiset raportit näyttäisivät Savilen tapauksen olevan vain jäävuoren huippu jostakin paljon laajemmasta ja organisoidummasta toiminnista missä satanismi ja pedofilia lyöttäytyy yhteen. Haluan jälleen tähdentää, että Savile oli Elisabeth II:n aateloima eliittiseuran jäsen ja laajasti ihailtu yhteiskunnallinen vaikuttaja – ei niitä joita Reijden kutsuu ”häiriintyneiksi black metal faneiksi”.

Satanismi nousi hallitsevaksi teemaksi myös Connerotten ja Bourletin haastattelemien X-todistajien lausunnoissa. Ainakin puolet heistä sanoi satanismiin liittyvän heidän kokemuksiinsa pedofiiliverkostossa.³ Osa uhri-todistajista oli kasvetettu satanismia harjoittavissa perheissä, joissa heitä oli hyväksikäytetty ja tuotu sittemmin seksirikollisten verkostoon. Reijden huomioi, että ”Ainakin läntisessä Euroopassa ajatus yksinäisestä pedofiilistä, joka sieppaa lapsia kaduilta, näyttää soveltuvan suhteellisen pieneen määrään tapauksista (erityisesti pysyvät sieppaukset). On merkittävä määrä todisteita, että monet lasten hyväksikäytöistä tapahtuu turmeltuneista perheistä ja heidän tuttavistaan koostuvien verkostojen sisällä, joita on hyödynnetty ja suojeltu (syistä joita ei todellakaan täysin ymmärretä) ruokaketjun ylemmässä päässä olevien

1 <http://www.independent.co.uk/news/uk/this-britain/satanic-abuse-no-myth-say-experts-721359.html>

2 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Satan

3 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Dismantling

ihmisten toimesta. Verkostossa olevia lapsia pakotetaan usein tuomaan toisia lapsia. Uusia tulokkaita sitten hallitaan tiettyjen psykologisten rutiinien kautta kautta, mikä sisältää uhkailuja, häpeää ja syyllisyyttä.”¹

Dutrouxin tapauksen tunnetuimpia uhri-todistajia oli nainen, jonka poliisikansiot identifioi peitenimellä x1. Hän oli ainoa x-todistajista, joka astui julkisuuteen esiintymään lehdistössä, televisiossa ym. Tämä nainen, Regina Louf, kertoi tunteistaan kun hän alkoi ensimmäistä kertaa todistaa syyskuussa 1996: ”Katsoin häntä [tarkastaja De Baetsia], ja minä todella halusin uskoa häneen, mutta jossakin tiesin etten koskaan onnistuisi. Nämä ihmiset, jotka olen tuntenut ovat liian voimakkaita, liian vaikutusvaltaisia, liian koskemattomia. Minä ymmärsin tämän; tutkijat eivät vielä.”² Poliisitarkastajat eivät olleet uskoa korviaa, kun he kirjasivat ylös Regina Loufin ja muiden x-todistajien kokemuksia, joiden rinnalla Nicolas Cagen tähdittämä 8mm vaikuttaa jo melko viattomalta. X-todistajien kertomuksissa Nihoulin ja muiden vaikutusvaltaisten belgialaisten jengin järjestämissä ”juhliissa” ei ollut kyse vain seksistä vaan lasten kidutuksista, raiskauksista ja murhista. Tästäkö syystä Dutroux kertoi Julielle ja Melissalle, että he olisivat hänen luonaan paljon turvallisemmassa käsissä kuin Nihoulin?

Telegraphin mukaan, Dutroux ”väitti, että hän lukitsi heidät vankityrmään pitääkseen heidät erossa hänen kanssaan syytetystä Michel Nihoulistä, jota hän kuvasi linkkinä suuriin ihmiskauppa verkostoihin. Hän sanoi yhden ryhmästä raiskanneen Melissan – mikä teki hänet 'vihaiseksi' – mutta se ei olisi 'mitään' siihen verrattuna mitä hän tulisi kohtaamaan 'Nihoulin ja yhtiön' kanssa.”³ Puhumme nyt KAHDEKSAN vuotiaista lapsista! Dutrouxin mukaan kahdeksan vuotiaan tytön raiskaaminen ja sulkeminen kuukausiksi koiran koppiakin pienempään tilaan, ei ollut mitään sen rinnalla mitä hän olisi joutunut kohtaamaan Nihoulin jengissä. Tarinan virallinen versio kertoo, että Dutrouxin tarkoitus oli vain manipuloida uhrejaan pelotellakseen heitä karkaamasta. Mutta x-todistajien lausunnot näyttävät vahvistavan Marcin väitteen Nihoulin jengin julmuudesta.

Nihoulin väitettiin järjestävän sadistisia lapsipornokuvauksia, **joissa lapsia mm. pakotettiin seksuaaliseen aktiin eläinten kanssa!** Jos tämä on sinulle liikaa älä lue enää pidemmälle, sillä seuraava kirjoitus on hyvin järkyttävää luettavaa:

Dissosiativinen identiteettihäiriö oli luotu X1:ssä äärimmäisen hyväksikäytön seuraksena. Mutta mitä tämä hyväksikäyttö itseasiassa sisälsi?

Ensin oli psykologinen aspekti. X1 ei saanut koskaan mitään tukea tai rakkautta hänen vanhemmiltaan, isoäidiltään, Tonylta tai hänen hyväksikäyttäjiltään. Erityisesti Tony ja isoäiti, joka toimi hänen parittajana, aivopesi X1:n uskomuksella, että hän ei ollut kukaan, että Tonyn ohella kukaan ei välittäisi hänen kaltaisestaan ”pikkuhuorasta”, että hän oli liian tyhmä tullakseen miksiään muuksi kuin prostituoiduksi, ja että ”rakkaus” on jotakin mitä ei koskaan voi saada ilmaiseksi. Lisäksi, X1 oli syytetty kaikesta mitä tapahtui hänelle, toisille lapsille verkostossa, hänen lemmikeilleen tai jopa niille jotka hyväksikäyttivät häntä. Esimerkiksi, jos X1 antoi suuseksiä hänen parittajalleen mikä ei tyydyttänyt tarpeeksi, hän löi häntä huutaen

1 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Victim

2 1998, 'Zwijgen is voor Daders,' s. 203

https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm

3 <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/belgium/1455998/I-was-a-small-cog-in-a-sex-slave-ring-but-I-am-no-murderer-claims-Dutroux.html>

hänen olevan arvoton ja että se oli hänen syytään miksi mies oli niin järkyttynyt. Jos X1:n hyväksikäyttäjät huomasivat hänen antavan ulkopuoliselle maailmalle signaaleja hyväksikäytöstään, toista tyttöä kidutettaisiin hänen edessään. Kidutuksen aikana rikolliset huusivat hänelle, että tämä oli hänen syytään, ja työnsi hänen kasvonsa toisen tytön vereen. X1:n tuli pyytää silloin anteeksiantoa toiselta työltä.

Kun jopa X1:n paras ystävä oli raiskattu ja murhattu hänen silmiensä edessä – kenties koska tämä tyttö tuli liian vanhaksi – hän oli yksin syyppää. Useimmissa tapauksessa X1 oli syytetty asioista joihin hänellä ei ollut kertakaikkiaan mitään valtaa. Samat asiat tapahtuivat monille muille tytöille verkostossa. Hyväksikäyttäjille se oli tapa tuhota uhrin itsetunto ja itseluottamus, tehden heistä täydellisiä seksiorjia ja kohteita sadistiselle kidutukselle. Psykologisen sopeuttamisen ohella, X1 ja toiset uhrit raportoivat käyneensä läpi kokonaisen valikoiman muita traumaattisia kokemuksia. Väkivaltaisen anaaliseksiin sessio kolmen vuoden iässä varmasti sopisi tähän kategoriaan, kuin myös koiran raiskaamaksi tuleminen neljän vuoden iässä. Mutta oli myös jääkylmiä suihkuja, pitkiä ja kipeitä köysiä, monia lyöntejä, raiskauksia veitsillä ja saksilla ja kidutusta partaveitsillä. X1:n yksi monista kokemuksista:

"Père pakotti minut takaisin polvilleni, painoi kasvojani kylmään pöydän pintaan, ja toinen sitoi vasemman ja oikean ranteeni petiin... Olin kykenemätön liikkumaan mihinkään suuntaan ja olin pakotettu jäämään tähän nöyryyttävään asentoon... Kaikki on asetettu valmiiksi, lamput on siirretty oikeaan asentoon, valon määrä on mitattu – en tiedä mitä on tapahtumassa, mutta jännite kasvaa mahalaukussani. Mitä nämä koirat tekevät täällä?... Tunnen kuinka karhea turkkisen koiran kynnet ovat painautumassa sivuilleni. Tunnen kuinka se on läähättämässä niskani päällä, kuola hänen kielestään valuu selkäni päälle. Kiljun kun tunnen sen tulevan sisääni, kuinka hänen tassunsa puristaa minua, hänen kyntensä painautuu minun ihooni. 'Ota se pois minusta', minä huudan... Minun itkuni ovat kadonneet haltioituneisiin huutoihin, kun koirat päästävät jotakin märkää alas jalkojeni väliin... Se oli ensimmäinen valokuva sessio koirien kanssa pitkässä sarjassa."

Sen ohella että oli raiskattu koirilla, X1 puhui myös kuinka Bernard Weinstein, Dutrouxin työtoveri siihen saakka kunnes murhasi hänet vuonna 1995, ja Annie Bouty, Nihoulin aikaisempi tyttöystävä, kävelivät joskus ympäriinsä käärmeen kanssa hyväksikäyttö sessioissa, jolla heillä oli tapana raiskata tyttöjä. Kuulostaa vaikealta uskoa, eikö vain? Kuitenkin yllä olevat kuvat [jotka tämän tekstin verkko-osoite näyttää sensuroimattomana. kirj. huom.] oli takavarikoitu lasten hyväksikäyttö verkostoilta ja ilmestyivät Dutroux asiakirjassa. Satojen valokuvien joukossa oli muutamia, missä koirat olivat raiskaamassa lapsia. On myös kaksi tai kolme valokuvaa, missä näkyy nuoria tyttöjä käärme emättimessään. Seksi toisten eläinten kanssa ei ole myöskään epätavallista. Seuraava on toinen esimerkki mikä Reginan mukaan tapahtui Knokkessa hänen ollessaan kymmenen vuoden vanha:

"Kun supistukset alkoivat hänellä [X1:llä] isoäiti teki puhelinsoiton. Lippensin veljekset, Vanden Boeynants ja Knokken avustava [poliisi] komissaari saapuivat [Dutrouxin mukaan kaksi poliisia oli mukana Julien ja Melissan kidnappaamisessa, kirj. huom.¹]. De Bonvoisin ja Vander Elst saapuivat jälkeensä... Vander Elst pani veitsen hänen kurkulleen samalla kun Bonvoisin raiskasi hänet... Tytön tuli masturboida samalla kun Vander Elst otti useita valokuvia. Lippens raiskasi hänet patakoneen terällä. Kun lapsi poistui, de Bonvoisin löi häntä [useita kertoja kasvoihin]. Heti kun X1 synnytti hänet raiskattiin ja sodomisoitiin. Hänen tyttärensä katosi kuusi viikkoa myöhemmin. Hän näki hänet [tyttärensä] toistamiseen enää vain tehtaassa."

Mitä tästä todistuksen osasta olisi sanottava? Tapahtumat kuulostavat oudoilta, mutta nimet ja yksityiskohdat on toistettu toisten puolueettomien todistajien taholta. Regina myös toistuvasti puhui "päätepiiristä" mihin monet tytöistä taipuivat päättävän aikaan mennessä jolloin he saavuttivat heidän 16. syntymäpäivänsä. Kasvaminen liian vanhaksi ei myönteisesti hyväksikäyttöä tai ei onnistunut tyydyttämään asiakkaita; Reginan mukaan tämä saattoi johtaa lapsiprostituoidun lopulliseen kuolemaan. X1, X2, X3, X4, Nathalie W.,

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/belgium/1455998/I-was-a-small-cog-in-a-sex-slave-ring-but-I-am-no-murderer-claims-Dutroux.html>

VM1, Jacques Thoma, Pascal Willems ja muut puhuivat kaikki murhatsuista lapsista. Nämä murhat vangittiin usein videolle, mitkä oli myöhemmin näytetty hyväksikäyttö bileissä. Sitä paitsi jo voimakkaiden todistajalausuntojen lisäksi, on myös puolueettomia todisteita, että nämä niin kutsutut snuff-filmit, kuten lasten hyväksikäyttö verkostot, ovat paljon enemmän kuin vain ”urbaani myytti”, kuten niihin usein viitataan.

Mietippä Doloa, pahamaineista yö-klubia, joka esitti keskeistä osaa X-Asiakirjoissa ja Michel Nihoulin elämässä, joka oli sen kaikkein huomattavin vierailija. Dolo oli yksi paikoista Belgiassa missä tärkeät poliisi komissaarit, poliitiot, lakimiehet ja useiden hyvin tunnettujen yhtiöiden johtajat oli vuorovaikutuksessa jengi johtajien, väitettyjen pedofiilien ja ihmiskauppaan sekaantuneiden yksilöiden kanssa. Vuonna 1997, Claude ”Max” Vankeerberghen, Dolon aikaisempi miespalvelija ja Dolores Baran (Dolon osaomistaja) autokuljettaja, todisti että useat Dolon vierailijat, mukaanlukien henkilöt nimeltä Doudou ja Nihoul, olivat mukana pedofiiliverkostossa, mikä kidnappasi lapsia. Van Vankeerberghenin virallinen raportti myös lausuu:

”Van K. kuuli Nihoulin ja Doudoun puhuvan häkistä lapsille, saadakseen heidät kärsimään. Videot USA:sta näyttäisi mustia lapsia häkeissä missä heitä kidutettiin ja poltettiin [vuosien 1992-1993 aikana].”¹

Dutrouxin tapauksen x-todistajat eivät ole ainoita, jotka ovat väittäneet snuff ja lasten hyväksikäyttö verkostojen olemassaoloa. Aina 80 -luvun lopusta lähtien uutis-lehdet ovat raportoineet tällaisten verkostojen olemassaolosta erityisesti Hollannin, Belgian ja Venäjän alueilla. Reijden huomio: ”Vaikka yleisö yhä ajattelee, että sadistinen lasten hyväksikäyttö on pääasiassa muutamien ei-organisoidujen psykopaattien kuten Dutrouxin ja Fourniretin suorittamia rikoksia, ammattimaisissa tutkimuspiireissä on tunnustettu laajasti, että suuret, organisoidut, sadistiset lasten hyväksikäyttö verkostot ovat olemassa täällä lännessä. Brittiläisten uutislehti arkistojen läpikäyminen tarjoaa lukuisia raportteja pedofiileistä jotka kauppaavat kuvia ja videoita toisilleen joskus hyvin laajamittaisesti. Scotland Yardin, Europolin tai Interpolin (Bjorn Eriksson) päälliköt ovat hyväksyneet suurten pedofiiliverkostojen olemassaolon jo kauan aikaa.”²

Pedofilia on suurta bisnestä siinä missä huumeet ja muu laitton kaupankäynti. Jopa YK:n raportit vahvistavat: ”Useita miljoonia ihmisiä päätyy ihmiskaupan uhriksi ympäri maailmaa joka vuosi. Kaikkein useimmin heidät pakotettiin tulemaan prostituoiduiksi, osallistumaan seksuaalisen sisällön tuotteiden luomiseen, pakotettiin vaikeisiin ja vaarallisiin matalan-ansiotulon työhön, kerjäämään, tai käytettiin ihmiselinten lahjoittajina ja laittomien operaatioiden verkkoina. **Kirjattujen rikollisuus tilastojen mukaan, 20 % uhreista on lapsia. Ihmiskauppa on tullut yhdeksi kaikkein tuottavimmaksi rikollisuustoiminnaksi.** Erityisesti sen laajuus kasvaa talouden taantumien aikana, kun kysyntä halvoille tuotteille ja työvoimalle kasvaa.”³ Tässä vaiheessa moni kysyy, ”miten tämä kaikki liittyy Englannin Saxe-Coburg ja Gothan kuningashuoneeseen ja samasta haarasta polveutuvaan Belgian kuningashuoneeseen?”

Vaikka monille ei ole vaikea hyväksyä ajatusta, että Michel Nihoulin kaltainen ihmiskaupasta tuomittu ökyrikas öykkäri olisi mukana lasten hyväksikäyttö ja snuff verkostoissa, useimmille on mahdoton käsittää, että samojen verkostojen asiakkaita olisi myös Belgian kuningashuoneen jäsenet. Tästä huolimatta Belgian kuningassuvun

1 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#sniff

2 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#sniff

3 <http://www.kavkazcenter.com/eng/content/2009/02/21/10558.shtml>

jäseniin viitattiin useiden x-todistajien lausunnoissa. ”Belgian Hirviö” Nihoul kertoi vuonna 2002 BBC:n entiselle palkitulle journalisti Olenka Frenkielille, ettei häntä voida tuomita oikeudessa yhteydestä Dutrouxiin, koska ”informaatio mitä hänellä on Belgian tärkeistä ihmisistä toisi hallituksen alas”. Frenkiel sanoi Regina Loufin (x1) kuvailleen ”tiettyjä säännöllisiä asiakkaita, jotka sisälsivät tuomareita, yhden maan voimakkaimmista poliitikoista (nyt kuollut) ja huomattavan pankkiirin. Hän antoi poliisille nimiä mistä hän tunsu nämä miehet, yksityiskohtia taloista, huoneistoista ja seuduista mihin hänet oli otettu toisten lapsien kanssa vierailijoiden viihdyttämiseksi.

Tämä 'viihde' ei ollut vain seksiä, hän kertoi poliisille. Se sisälsi sadismia, kidutusta ja jopa murhaa, ja jälleen hän kuvasi paikkoja, uhreja ja tapoja millä heidät oli tapettu. Yksi näiden juhlien säännöllisistä järjestäjistä, hän väitti, oli mies jonka hän tunsu nimellä 'Michel', Jean Michel Nihoul, 'hyvin julma mies. Hän hyväksikäytti lapsia hyvin sadistisella tavalla', hän sanoi. Hän sanoi paikalla olleen myös nuoren Dutrouxin. 'Dutroux oli poika joka toi huumeet, kokaiinin näihin juhliin – hän toi joitakin tyttöjä, katsoi tyttöjä. Näissä tapahtumissa Nihoul oli jonkinlainen juhlapeto samalla kun Dutroux oli enemmän sivussa.’”¹ Joidenkin X-todistajien mukaan kuninkaallisen perheen jäsenet eivät olleet lasten hyväksikäyttö/snuff verkostojen uteliaita sivustakatsojia vaan kaikkein julmimpia osanottajia. Reijden kirjoittaa (varoitus jälleen tekstin sisällöstä):

X3 syytti [Belgian] Prinssi Charlesia (1903-1983), Kuningas Albert I:n toista poikaa; Kuningas Baudouin (1930-1993), Kuningas Leopold III:n vanhinta poikaa; ja joko Kuningas Albert I:stä tai II:sta. Valitettavasti, X3 puhui 1950 -luvun ja varhaisen 1960 -luvun kokemuksista, mikä merkitsee että yksikään toinen X-Asiakirjat todistajista voi vahvistaa hänen tarinansa näkökohtia. Kaksi hänen ensisijaista hyväksikäyttäjäänsä, Paul Vanden Boeynants a Charly De Pauw, oli jo ilmestynyt varhaisen 1980 -luvun Pinon kansiossa; sama on totta Kuningas Albert II:lle. Lisäksi, osa X3:n kuvaileman hyväksikäytön yksityiskohdista vaikka tunnistettavissa, voi olla hieman vaikeaa nieltäväksi (laajuus ja ympäristö) tehden hänen todistuksensa käytön vaikeaksi ilman lisätukea toisilta todistajilta. X3:n tueksi kuitenkin sanottakoon, että hän oli hyvin arvostettu henkilö hyväksikäytettyjen naisten ja lasten tukiyhteisössä, ja hänen haastattelijansa kieltäytyivät kirjoittamasta ylös suurimman osan hänen sanomastaan. Muutamia poimintoja X3:n todistuksen kirjoitetusta yhteenvedosta:

"Auto pysähtyi talon kukkatarhalle. [sitä] ympäröi puisto. Kaksi valvojaa oli läsnä: Ralf ja Walter. Lapset otettiin luonnonkivistä tehtyyn torniin jossa oli puinen ovi... maanalainen [käytävä] lähti tornista kohti kellareita... ilman valoa... mennen alaspäin. Kellarissa oli vankityrmiä mihin lapset oli lukittu odottaakseen vuoroaan. Oli myös joitakin vankityrmiä koirille (dobermanneille). Käytävä teki tilaa näytelmä huoneelle. Tornissa: kuolleiden lasten ruumiit mätänemisen useissa vaiheissa (joskus silvottuina ja/tai ruumiinosien puuttuessa) ja koirien ruhot. Yleisö: aina sama mutta vaikeuksia identifioida – noin viisikymmentä. Hän tunnisti sijaishallitsija Charlesin, Kuningas Baudouinin ja Kuningas Albertin, ja kaksi muuta joita hän kutsuu nimillä Charly [De Pauw] ja Polo [Paul Vanden Boeynants]. Hän uskoo tunnistaneensa Willy Claesin [NATO:n myöhempi pääsihteeri] ja tohtori Vanden Eynden. Koirat tottelevat Ralfia ja Walteria. Riippuvaiset koirat ovat kiihkossaan. Näytelmät = orgiat, panna lapsia ja koiria kuolemaan. Näytelmähuoneella on voimakas koirien ulosteen haju. Koirat voivat kuljeskella vapaana puutarhassa... Gilles (12 vuotta vanha??) kastrottiin Polon toimesta. Toisten lasten täytyy juoda verta...

Tyttyjä silvotaan partakoneen terillä. X3:n häpyhuulet leikeltiin osittain ja annettiin koirien syötäväksi... Tyttöjen [iso] vulva leikeltiin paloihin ja syötettiin koirille... Teinin lapsensynnytyks keisarinleikkauksen kautta. Lapsi poistettiin vatsasta ja annettiin koirille Polon toimesta. Hän näki paloitellun äidin jälleen kuolleiden

1 <http://www.theguardian.com/world/2002/may/05/dutroux.featuresreview>

näyttelyssä... Hänen täytyy syödä ruumiista leikattua ihmislihaa. Hänen täytyy syödä liivatteessa tarjoiltuja lasten paloja (sormia). Hyvä maku – hieman makea. Se aiheutti valtavan tunteen nälästä ja janosta. Veren juominen helpotti janon tunnetta... Hän puhuu toisesta murhasta, jonka hän suoritti 3-5 vuotiaalle tytölle sen uhan alla, että hänen veljensä tapettaisiin. Hän avasi tytön vaginasta rintaluuhun veitsellä. Hän antoi sisäelimet koirille. Joku leikkasi pään irti. Koirat söivät lapsen... Nuoren teini-ikäisen naisen murha, jonka Vanden Eynde avasi... Vauva huusi äidin kohdussa. Hän ompeli vatsalaukun uudestaan vauva sisällä.

Ylellinen talo ympäröivällä muurilla ja portilla... ei valaistu kiertävä polku. Siellä oli joitakin talleja ja kukkapenkkejä. Sisäänkäynnin aula = kermanvärinen ja siniset laatat – punainen matto. Marmorista tehdyt seinät, joissa oli [myöhemmän kuninkaan] Baudouin teiniajan kuva. Hän vietti koko yön Baudouinin kanssa – suuseksiä ja sodomiaa. Palvelustyttö läsnä... Tässä talossa oli monia palvelijoita... Hän muistaa yhden illan kun hän oli voideltu kermalla ennen kuin tuotu pöytään tarjottimella. Hänet nuolttiin kermasta ja raiskattiin... Toisen illan lopussa lapsi... oli kastroidu. Toiset lapset jotka oli paikalla hautasivat pojan kukkapenkkiin. Hän muistaa lapsen, joka oli mestattu, sitten leikattu ja paistettu ennen hänen syöntiään. Hän muistaa lapsia, jotka roikkuivat keittiön koukuissa. Eräs Solange [naispuolisen nimi] oli enukleoitu [mistä tarkalleen?] lusikan kanssa hänen ja vanhan naisen toimesta”

Vaikka tätä x3:n makaaberia kertomusta on hyvin vaikeaa uskoa, kuningasperheen jäseniin viitattiin toistenkin x-todistajien kuten x2:n taholta (muista, että yksikään näistä todistajista ei kuulustelu hetkellä tiennyt toisistaan). Reijden huomauttaa: ”Belgian kuningasperheeseen on viitattu useissa tilanteissa. X2 puhui työstä jonka hän tiesi olleen murhattu, ja kuinka tämä tyttö kertoi hänelle Prinsessa Liliane de Retyn (”hullunnaisen”) suurtilasta mihin lapsia oli haudattu. Liliane oli Kuningas Leopold III:n (kuoli 1983) toinen vaimo ja eli kuolemaansa saakka vuonna 2002 Chateau d'Argenteuillessa. Vuonna 2004, Delwartin perhe, Solvayn osakkeenomistajat ostivat suurtilan. Henkilökohtaisesta kokemuksestaan X2 mainitsi nähneensä Prinssi Laurentin, Belgian nykyisen kruununprinssin [josta tuli kuningas 21. heinäkuuta 2013, kirj. huom.] veljen. Laurent ilmeisesti oli paljon kiinnostuneempi masturboimaan lasten hyväksikäyttö orgioissa, kuin ottamaan osaa varsinaiseen hyväksikäyttöön.”¹

Kunings Baudouin (1951 – 1993) ja Prinssi Laurent oli myös X-asiakirjoissa.²

1 https://wikipooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#finance

2 <http://www.unofficialroyalty.com/current-monarchies/belgian-royals/in-memoriam/>

Nihoul itse sanoi Saksan vaikutusvaltaisimman viikkolehti Der Spiegelin haastattelussa vuonna 2001: ”Voisin antaa sinulle kuvan missä silloinen Prinssi Albert nai 16 -vuotiasta tyttöä. Alasti. Kuvattu Mirano Klubin toisessa kerroksessa 20 vuotta sitten [missä pedofiili kiristys rinki muiden todistajien mukaan tietävästi sijaitsi]... Silloin minun täytyy jättää Belgia.”¹ Nämä X-todistajien kertomukset ovat kuin suoraan verisesti kauhuelokuvasta ja luonnollinen mieli pitää niitä paljon helpommin häiriintyneiden ihmisten harhoina kuin silminnäkijä kuvauksina todellisista tapahtumista. Niiden todenperäisyyttä vahvistaa kuitenkin useat seikat. Vaikka X-todistajat eivät kuulustelu hetkellä tienneet toisistaan, heidän kuvauksensa hyväksikäyttö paikoista, klubeista, murhista, ja rikoksiin osallistuneista ihmisistä, olivat toistensa kanssa täysin yhdenmukaisia. Saadessaan tietää muiden todistajien olemassaolosta, osa kertoi tuntevan toisensa pedofiili ja ihmiskauppa-verkostojen sisältä. Regina Louf (x1), joka tunnisti kuvasta x2:n tai Nathalie W:n², pystyi esimerkiksi kuvailemaan tarkasti neljän tytön ratkaisematonta murhaa.

”Tuloksena tutkimus neljään kuolleeseen tyttöön avattiin uudelleen: Veronique Dubrulleen, Christine Van Heesiin, Carine Dellaertiin ja Katrien de Cuyperiin. Vaikka X1:n informaatio näistä tytöistä osoittautui olevan hämmästyttävän tarkka tai muissa tapauksissa johti kokonaiseen listaan mielenkiintoisia yhteensattumia, jokainen näistä tutkimuksista oli lopulta suljettu.”³ Reginan kuvaukset olivat niin tarkkoja, ettei hän olisi voinut mitenkään tietää tapauksista ellei hän itse ollut paikan päällä todistamassa niitä. Reginan vanhemmat, perhetuttavat ja useat X-todistajat vahvistivat hänen kertomuksensa lapsuuden kokemuksistaan Gentissä ja Knokkessa, vaikka monet uutislehdet antoivat päinvastaisen vaikutelman.⁴ Lisäksi, X-asiakirjojen ulkopuolella löytyy todisteita, että Saxe-Coburg ja Gothan belgialaisen haaran perustajan Leopold I:n poika Leopold II oli pedofiili. Livileak.com julkaisi 28. tammikuuta 2013 uutisen, joka lausui:

Kirjailija Thierry Debels oli vieraana ohjelmassa 'Controverse' (RTL-TV). Hän sanoi, että kuningas Leopold II oli kiintynyt pieniin tyttöihin, niin nuoriin kuin 10 vuoden ikäisiin. Belgian kuningas meni Englantiin saadakseen seksiä näiden viattomien pienten tyttöjen kanssa. Thierry Debels on löytänyt informaation lehti artikkeleista vuodelta 1885 missä käsiteltiin rouva Jeffriesin oikeudenkäyntiä.⁵

Wikipedia vahvistaa: ”*Mary Frances Jeffries (1820 – 1907) oli ilotalon emäntä ja parittaja Lontoon alamaailmassa myöhäisellä 1800 -luvulla... 1870 -luvunaikana, hän johti yhtä harvoista bordelleista Viktorian-ajan Lontoossa, mikä tyydytti yksinomaan monia kaupungin eliitistä **mukaanlukien huomattavia liikemiehiä ja poliitikkoja sisältäen ainakin yhden jäsenen ylähuoneesta ja nimitti kaarti viranomaisia kuin myös aristokraatteja kuten Leopold II:n. Hän oli myös mukana valkoisessa orjuudessa ja lapsi prostituutiossa***

<http://www.zimbio.com/pictures/NkEBmwYPGYu/Prince+Laurent+Princess+Claire+Attend+Musique/4MoQ8LoLTiP>

1 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Questionable

2 Artikkelin alaviite 124

3 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#girls

4 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#Who

5 http://www.liveleak.com/view?i=d64_1359375727

järjestäen usein lasten sieppauksia tarjoutumalla katsomaan lasten perään samalla kun vanhemmat menivät keräämään matkatavaroita tai ostamaan junalippuja. Hänen bordelliensa joukossa Church Streetillä ja Kensingtonissa kuin myös piiskatalossa Hampsteadissa, oli eräs joka sisälsi ”kauhujen kammion” Gray's Inn Roadilla missä huone oli suunniteltu sadomasokismin päämääriä varten, kuten journalisti William Thomas Stead kuvasi sarjassa artikkeleita Pall Mall lehdelle, mikä paljasti prostituution kaupungissa Eliza Armstrongin tapauksen aikana.

Vaikka ei koskaan todistettu, hän on saattanut johtaa lähellä Kewin jokea sijainnutta valkoista orjataloa, mistä naiset kaapattiin ja salakuljetettiin ulkomaille... Kommissio odotti suurta julkisuutta tapauksesta esittäessään todisteita, mikä sisälsi todistajalausunnon entiseltä sisäköltä, joka oli todistanut nähneensä 13-vuotiaan tytön pahoinpitelyn, joka oli ruuskittu vyöllä ja raiskattu asiakkaan toimesta.”¹ Jos jo vuodelta 1885 peräisin olevat uutisleikkeet ja oikeudenkäynti asiakirjat yhdistävät Leopold II:n sadististen ihmiskauppa ja lapsiprostituutio verkostojen asiakkaaksi,² niin onko kovin vaikea tulla johtopäätökseen että samoja verkostoja käytti myös Leopold II:n seuraajat: hänen veljenpoikansa Albert I ja tämän jälkeläiset Leopold III, Baudouin ja Albert II ja jopa nykyinen monarkki Philippe (jonka veljen Prinssi Laurentin, x2 väitti nähneensä lasten hyväksikäyttö orgioissa). Mielenkiintoinen on myös fakta, että Albert I:n isän Prinssi Philippen, Flanderssin Kreivin, rakennuttama Chateau de Amerois linna Belgian Bouillonissa (nykyään Solvayn perheen omistuksessa) mainitaan X-asiakirjoissa paikkana missä pidettiin saatanallisia lasten murhia.

Paljon ennen Dutrouxin tapausta Fritz Springmeier kertoi kirjassaan Bloodlines of the Illuminati, että tämä linna on saatanallisten illuminaatti dynastioiden rituaalien eräs keskuspaikka, jossa lapsi uhrataan joka päivä.³ On toistamiseen painotettava, että Saxe-Copurg ja Gothan kuningashuoneen englantilainen haara – jonka Springmeier mainitsee kuuluvan illuminaattien 13. dynastiaan, josta hän kertoo Antikristuksen ilmestyvän – polveutuu Baijerin alkuperäisen illuminaatti seuran jäsenestä Ernest II:sta, Saxe-Gotha-Altenburgin Herttuasta, joka oli myös Yrjö III:n alaisen Order of the Garterin ritari – järjestön, mikä John Colemanin mukaan hallitsee maailmaa kulissien takana. Lopuksi vielä mainittakoon, että tämä kirjailija ei ole vastuussa mahdollisista vääristä todistuksista. On muistettava, että länsimaisen oikeusperiaatteen mukaan syytetty on syytön kunnes toisin todistetaan. Edellä on kasattu todisteita syytettyjen syyllisyyden puolesta.

Voi olla, että nämä syytökset on mahdollista esittää perättömiksi suuremman todistusaineiston valossa ja syytettyjen nimi voidaan puhdistaa x-todistajien syytteiltä. Ongelma on kuitenkin siinä, että monia tässä syytettyjä kuten Belgian kuninkaallisia, ei

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Mary_Jeffries

2 Näiden rikosten lisäksi Leopold II:sta syytettiin myös miljoonien kongolaisten kuolemasta, kun hänen harjoittamansa kansanmurha ja riisto politiikka Kongon vapaavaltiossa tuotiin yleiseen tietoon brittiläisen ihmisoikeusaktivisti Edmund Dene Morelin toimesta aiheuttaen kansainvälisen suuttumuksen aallon. ks. http://en.wikipedia.org/wiki/Leopold_II_of_Belgium#Exploitation_and_atrocities

3 <http://www.redicecreations.com/article.php?id=359> tai https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_victims_and_witnesses.htm

voida syyttää oikeudessa. Heitä ei voi asettaa todistajanaition tai kuulustella muussa yhteydessä, koska Euroopan kuninkaallisia suojaa “kruunun immunitaetti”- laillinen käsite, jonka mukaan hallitsijaa tai hänen perheenjäseniä ei voi asettaa tuomioistuntien alle. Ennen kuin päätämme tämän luvun, katsokaamme vielä mieheen nimeltä Kevin Annett, jonka tutkimukset yhdistävät nämä vaikutusvaltaiset pedofiili verkostot myös Englannin kuningashuoneeseen ja Vatikaaniin.

Kevin Annett

Edellä kerrotun informaation suurin merkitys on siinä, että se osoittaa Saxe-Coburg ja Gothan aatelissuvun belgialaisen haaran sekaantuneen lasten rituaaliseen ja saatanalliseen hyväksikäyttöön mistä Brittilehdet käräytti vuoden 2013 alussa tämän saman suvun englantilaisen haaran aateloiman Sir Jimmy Savilen. On myös syytä tähdentää, että Englannin ja Belgian kuningassuvun jäsenet on perinteisesti jakanut Order of the Garterin ritariarvon yhdessä useimpien Euroopan kuninkaallisten tavoin. Veljeskunta sisältää nykyisin mm. Tanskan ja Alankomaiden kuningattaren ja Espanjan, Norjan ja Ruotsin kuninkaan, mutta ei Belgian kuningasta. Tästä huolimatta jokainen Belgian monarkki Leopold I:stä (1831 – 1865) Baudouin (1951 – 1993) kuului järjestöön ennen Albert II:n valtaannousua.¹ Tohtori John Colemanin mukaan tämä veljeskunta on 300:n komitean ydinjoukko, joka hallitsee kulissien takana maailman yhdentymiskehitystä ja johtaa kansainvälistä huumekauppaa valmistellakseen kansakuntia yhtä maailmanhallitusta varten.

Kaiken näköinen pahuus näyttää rehottavan näissä maailmaa kulissien takana hallitsevissa Euroopan kuningasperheissä. Belgian kuningashuone ei ole ainoa, jota on syytetty lasten (rituaalisesta) hyväksikäytöstä. Nimetön todistaja rolodex-tutkimuksissa on todistanut poliisille tulleen 14 -vuotiaana kidnapatuksi ja hyväksikäytetyksi Euroopan laajuisissa pedofiiliverkostoissa. Tämä miespuolinen todistaja kertoo hänen hyväksikäyttäjiinsä kuuluneen kruunusta luopuneen Kuningatar Beatrixin (säännöllisen Bilderberg vierailijan, jonka isä kuului salaseuran perustajiin) aviomiehen Prinssi Clausin ja Hollannin oikeusministeriön pääsihteerin Joris Demminkin. Tämä todistaja, joka on jo antanut yksityiskohtia hyväksikäytöstään, kertoo: “Olen valmistautunut julistamaan tämän myös kameran edessä. Demmink on kontaktissa ulkomaisiin tiedustelupalveluihin ja hän jakoi materiaa Prinssi Clausista heidän kanssaan.”²

Hollannin rikos tiedustelupalvelun entinen johtaja ja nykyinen yksityistutkija Klaas Langendoen on vahvistanut tämän todistajan kertomuksen ja useat muut uhrin ovat myös nimenneet Demminkin lasten hyväksikäyttäjäksi.³ New Yorkissa on jo pidetty mielenosoituksia Demminkin vangitsemiseksi ja USA:n ihmisoikeuksia ajava Helsinki valiokunta on esittänyt julkisessa istunnossa todisteet Demminkiä vastaan. Belgian ja

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Garter#Supernumerary_members

2 <http://maudoortwijn.wordpress.com/2013/09/06/joris-demmink-abused-children-together-with-prince-claus-in-the-sex-cellars-of-frits-salomonson-on-the-keizers-canal-in-amsterdam/>

3 Youtube video: https://www.youtube.com/watch?v=nmeYiR_yyS4&feature=BFa&list=ULvJKSusZsfdg

Hollannin kuninkaallisten lisäksi syytettyinä ovat myös Windsorin Huone Englannissa. Kanadalainen Kevin Annett (s. 1956) oli ehdokas vuoden 2013 Nobelin rauhanpalkinnolle. Hän omistaa arvot *master of arts* valtiotieteissä, *master of divinity* teologiassa sekä *bachelor of arts* antropologiassa. Hän on Kanadan Yhdistyneen Kirkon (Kanadan liberaali luterilainen valtionkirkko) entinen pappi, joka piti kolmea pastoraalista asemaa St. Andrew's United Churchissa vuosina 1992 – 1995.

Hänet erotettiin kirkosta paljastettuaan alkuperäiskansojen lasten ja maan ryöstön, johon Yhdistynyt Kirkko oli syyllistynyt. Annett organisoï ensimmäisen julkisen tutkinnan intiaani asukkaiden kouluissa suoritettuihin rikoksiin YK:n alaisen IHRAAM:in tukemana 12 – 14. kesäkuuta 1998. Syyskuussa 2000 hän muodosti ensimmäisen vakituisen järjestön tutkinnan edistämiseksi. Hän on kirjoittanut kirjan *Hidden from History: The Canadian Holocaust* (2001) ja ohjannut dokumenttiohjelman *Unrepentant: Kevin Annett and Canada's Genociden* (2006). Ohjelma voitti ”Parhaan ohjaajan” palkinnon New Yorkin Kansainvälisillä Itsenäisellä Filmi ja Video festivaalilla vuonna 2006.¹ Hänen paljastuksensa pakotti Kanadan hallituksen ”anteeksipyyntöön” Intiaani asukkaiden kouluilta kesäkuussa 2008. Kesäkuussa 2010 hän perusti kuuden muun organisaation kanssa ITCCS:n, International Tribunal into Crimes of Church and State (Kansainvälinen Tuomioistuin Kirkon ja Valtion rikoksiin).

Vuosina 2009 ja 2010 hän johti julkisia protesteja ja henkien ulosajoa Vatikaanissa ja keväällä 2011 hän perusti Brysselissä International Common Law Court of Justicen (Kansainvälinen tapaoikeuden tuomioistuin). Tämä tuomioistuin, jonka syyttäjä viraston pääneuvonantaja toimii Kevin Annett, ”käynnisti ensimmäisen tapaoikeuden tuomioistuimen käsittelyn Vatikaania, Englannin Kruunua, Kanadaa ja sen kirkkoja vastaan rikoksesta kansamurhaan (2012-13).”² Kaikista tittleistään ja saavutuksistaan huolimatta Kevin Annettista ei voida löytää minkäänlaista tietoa Wikipediasta. Vuoden 2010 aikoihin ”vapaita” länsimaita kohauttaneen WikiLeaks sivuston sisärsivu *Wikispooks* paljastaa syyn: ”Hänen Wikipedia sivunsa on poistettu ainakin 4 kertaa 'ei-tärkeänä', koska hän on ollut korporaatio median mustalla listalla. Hän jatkaa institutionaalisen korruption ja lasten hyväksikäytön paljastamista.”³

Wikispooks myös kertoo, että ”29. toukokuuta 2011, Annettilta kiellettiin pääsy Englantiin Stanstedin lentoasemalla, ja pidettiin lyhyesti maahanmuuttovankina ennen karkotustaan. Ainoa tarjottu selitys oli, että julkisten luentojen pitäminen ei ollut soveliaista toimintaa Yhdistyneen Kuningaskunnan vierailijoille. Hän oli suunnitellut puhuvansa julkisessa joukkokokouksessa Lontoossa kirkon ja valtion suorittamaa lasten ihmiskauppaa vastaan.”⁴ (Katso hänen haastattelunsa toisesta alaviitteestä löytyvästä Youtube videosta). ITCCS on kansalaisaktivistien muodostama hallituksista riippumaton kansainvälinen tuomioistuin, joka toimii 26 eri maassa mukaanlukien Yhdysvallat, Englanti, Belgia, Ranska ja Australia. Sen vallankumouksellinen tavoite on ”(1) laillisesti syyttää noita ihmisiä ja instituutioita, jotka ovat vastuussa lasten hyväksikäytöstä,

1 https://wikispooks.com/wiki/Kevin_Annett#Residential_school_work_and_writings

2 <http://itccs.org/2013/01/01/biography-rev-kevin-daniel-annett-m-a-m-div/>

3 https://wikispooks.com/wiki/Kevin_Annett

4 https://wikispooks.com/wiki/Kevin_Annett#Denied_entry_into_England_2011

salakaupasta, kidutuksista ja murhista menneisyydessä ja nykyisyydessä; (2) Pysäyttää nämä ja muut kirkon ja valtion suorittamat rikokset mukaanlukien näiden samojen instituutioiden lakkauttaminen.”¹

Koska Vatikaania tai Euroopan monarkioita ei ole mahdollista syyttää missään valtiollisessa tuomioistuimessa, ITCCS on ainoa kanava missä näiden instituutioiden uhrien valitukset tulevat kuulluksi. Verkkosivuillaan ITCCS mainitsee sen peruskirjaan kuuluvan neljä periaatetta ja tavoitetta:

- Yhdistää ja vahvistaa kaikkien rajojen ylitse kaikki kirkon ja valtion suorittamasta hyväksikäytöstä, kidutuksesta ja muista rikoksista selviytyneet ei-lahkolaiselle perustalle, heidän keskinäiseksi tuekseen, mielenlennykseksi ja edistämiseksi.
- Ammattimaisesti dokumentoida ja julkistaa heille, kaikille lapsille, tai mille tahansa ihmisten oikeuksille ja luomakunnalle aiheutetut rikokset tapahtui ne menneisyydessä tai nykyisyydessä.
- Käyttää tätä todistetta lähtökohtana tapaoikeuden toimiin, minkä tavoite on syyttää ja lähettää nämä vastuussa olevat henkilöt ja instituutiot vastuuseen.
- Aktiivisesti purkaa ja kumota näiden rikollisten henkilöiden ja instituutioiden valta-asema lopettaakseen ikuisesti tällaiset rikokset ihmiskuntaa ja luomakuntaa kohtaan.²

Peruskirjan julistus syyskuulta 2012 mainitsee ITCCS:n olevan *“ensimmäinen tuomioistuin historiassa, jonka tarkoitus on tuomita Vatikaani ja Englannin kruunu instituutioina. Mutta tuomioistuin merkitsee myös uuden oikeuskäsitteen sarastamista: sellaisen minkä ihmiset ja erityisesti kirkon ja valtion historialliset uhrit määrittelevät itse, ei vain tuodakseen tuomiota heidän vainoajilleen, mutta uuden poliittisen ja hengellisen järjestelyn systeemeille jotka ovat vastuussa sukupolvien välisistä rikoksista ihmisyyttä vastaan.”*³ Organisaatio perustaa oikeuskäsitteensä kreikkalaisten filosofien kuten Platon ja Aristoteleen määrittelemään luonnonoikeuteen, jonka mukaan ihmiset jakavat kaikkialla henkilöistä ja kulttuurisidoksista vapaan yleispätevän käsityksen oikeudesta. Tämä periaate on säilynyt kautta historian sellaisten kristillisten filosofien kuten Tuomas Akvinolaisen ja liberalismien isän John Locken kautta ja sai merkittävän jalansijan Yhdysvaltojen perustuslaissa (1787), Ranskan vallankumouksen ihmisoikeusjulistuksessa (1789) ja toisen maailmansodan jälkeisessä YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa (1948).

Puoustaessaan tapaoikeutta säädösoikeutta (Roomalaista oikeutta) vastaan, ITCCS: verkkosivu selittää:

Historiallisesti tapaoikeus nousi Englannissa 1000 -luvun Normanni valloituksen jälkeen kansan suojavalliksi itse-nimitettyjen eliittien erityisesti monarkkien ja paavien mielivaltaista hallintoa vastaan. Näiden eliittien auktoriteetti oli johdettu luonnottomasti sodankäynnistä, väkivaltaisista valloituksista ja maan varkaudesta, ennemmin kuin yhteisön ja sen perustan, jumalallisen rauhan ja tasavertaisuuden lain suostumuksesta. Tämä eliitti valta nousi kaikkien vahvimmin Rooman Keisarikunnassa ja sen jälkeläisessä, Rooman Kirkossa, jonka uskoma *“jumala”* on hallitsija ja valloittaja (*“domine”*) ja kaikki ihmiset ovat Paavin *“alamaisia”*.

1 <http://itccs.org/countries-affiliated-with-the-international-tribunal/>

2 <http://itccs.org/the-founding-charter-and-statement-of-principles-of-the-international-tribunal-into-crimes-of-church-and-state/>

3 <http://itccs.org/the-common-law-and-its-courts-a-community-training-manual/>

Tällaiseen valloitukseen perustuvat paavilliset ja kuninkaalliset eliitit nostivat lakisysteemin, mikä tunnetaan säädösoikeutena tai Rooman oikeutena, ja uskoo että miehet ja naiset eivät ole kykeneviä itsehallintoon ja viisauteen. Koko laki ja auktoriteetti on siten johdettu ulkoisesti, hallitsijan keksimistä ja määräämistä perussäännöistä oli se sitten paavi, monarkki tai hallitus. Tämä järjestelmä kehittyi Aristoteleen filosofiasta ja Rooman omistus laista missä luomakunta on jaettu ja ihmisiä kohdellaan irtaimistona ja muiden omaisuutena, ja ovat näin ollen vailla luonnollisia vapauksia Ihmiset ovat siten jokaisessa merkityksessä orjuutettuja, suljettu maailmasta joka on annettu vapaasti ja yhteinen kaikille.

Tämä orja systeemi arvottaa ja lajittelee kaikki ihmiset, ja myöntää rajoitetut "vapaudet" (orjan oikeudet), jotka on määritelty ja rajattu hallitsijoiden säätämien perussääntöjen kautta. Tapa- ja (Rooman) säädösoikeus ovat siten pohjimmiltaan vastakohtia ja sodassa keskenään. Niitä ei voida sovittaa, sillä ne nousevat kahdesta täysin erilaisesta ihmiskunnan ja oikeuden käsitteestä: Tapaoikeus tietää elämän olevan ilmainen lahja, joka on annettu tasa-arvoisesti kaikille, samalla kun säädösoikeudessa elämä on ehdollisesti etuoikeutettua ja ihmiskuntaa on käsitelty orjaväestönä. Sen mukaisesti hallitukset toimivat säädösoikeuden käytäntöjen mukaan ja panettelee tai jättää huomioimatta tapaoikeuden tuomioistuinten kautta, joita hallitsevat tuomarit jotka eivät ole vastuussa kenellekään.

Kaikkein äärimmäisin muoto eliittiin perustuvasta säädös/Rooman oikeudesta on se mitä kutsutaan paavillisena tai kanonisena oikeutena, mikä määrittelee Rooman Kirkon ainoana laillisena auktoriteettina maanpäällä mille kaikki toiset lait, ihmiset ja hallitukset ovat alamaisia. Kanoninen laki on itsenäinen ja täysin vailla vastuuta kaikille paitsi itselleen. Sen kristillisen retoriikan julkisivun takana, Roomalaiskatolisuus on uus-pakanallinen kultti, mikä perustettiin myöhäisen 200 -luvun Rooman Keisarin palvonta systeemiin, joka tunnettiin nimellä Sol Invictus missä yksi "Jumalaksi ja Herraksi" (Deus et Dominus) nimetty hallitsija hallitsee taivasta ja maata: tarkemmin sanoen paavi. Tämä tyrannimainen kultti ei yllättävästi aiheuttanut enemmän sotia, kansanmurhia, valloituksia ja murhia kuin yksikään muu valta ihmiskunnan historiassa, ja jatkaa suurimman yksittäisen uhan muodostamista tapaoikeudelle ja ihmisen vapaudelle. Rooman Kirkko oli ensimmäinen ja vanhin korporaatio meidän planeetallamme: laillinen entiteetti joka suunniteltiin tyranniin suojeluun, mikä mitätöi eliittien yksilöllisen vastuun mistä tahansa rikoksesta tai valloituksesta johon he syyllistyivät. Roomasta Vatikaaniin yhdistys on levittänyt tartuntaa mikä nyt uhkaa tuhota meidän planeettamme ja elämämme, kun vastuussa olemattomat korporaatit oligarkit kaikkialla turmelee meidän planeettamme vapautta ja terveyttä alistamalla kaikki elämä voitolle ja vallalle.

Tällä korporaatti valloituksen ja sen ihmiskunnan alistamisen hetkellä, vastakkainen liike on nousemassa vaatiakseen uudelleen jumalallista päämäärää ja sen toimintoja tapaoikeuden kautta, ja entisöidäkseen maan ja ihmiskunnan sen luonnolliseen olotilaan yhteisenä ruumiina. Tämä liike on ennustettu Raamatussa ja profetiassa aikana jolloin kaikki kansat palaavat heidän luonnolliseen tasa-arvoon, ilman mitään jakausta, etuoikeuksia tai sortoa voidakseen elää harmoniassa luomakunnan ja toistensa kanssa. Tämä ihmiskunnan entisöinti on jumalallinen päämäärä ja alkaa kaiken olemassaolevan Rooman säädös-oikeudesta johdetun auktoriteetin ja instituutioiden aktiivisella purkamisella ja niiden korvaamisella uudella tapaoikeuden tuomiovallan hallinnolla. Tämän uuden luonnonoikeuden auktoriteetin luominen vapautetun ihmiskunnan keskelle on tapaoikeuden tuomioistuinten pohjimmainen päämäärä. ¹

Tässä ITCCS:n perustuskirja julistaa Jeesuksen tuhatvuotisen valtakunnan tulemusta. Kevin Annett on myös toistuvasti puolustanut kristinuskoa ja Jeesusta itseään vaikka hyökkääkin Rooman Kirkkoa ja järjestäytyntä uskontoa vastaan. Ilm. 20:4 mainitsee tuhatvuotisen valtakunnan oikeus ja hallinto systeemin olevan ihmisten – ei kuninkaiden, eliittien tai instituutioiden – vallassa: *"Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen*

¹ <http://itccs.org/the-common-law-and-its-courts-a-community-training-manual/> (vahvistus lisätty)

todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.” Rooman kirkon opin mukaan hierarkinen pappiskunta pitää käsissään taivaan ja tuonelan avaimia, mutta jae 6 puhuu kristittyjen yleisestä pappeudesta: “Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta.”

EU:n pääkaupungissa Brysselissä sijaitsevan ITCCS:n julistus on täysin linjassa tässä kirjassa esitettyjen johtopäätösten kanssa. Tuhattuotuisessa valtakunnassa pyhät ottavat vallan “kaiken taivaan alla” (Dan. 7:27) ja tuomitsevat Englannin kuningassuvusta nousseen “Pienen Sarven” kuin myös tämän sarven esitäyttymyksen paavinvallassa. ITCCS:n sanoin sen peruskirja enteilee “kaiken olemassaolevan Rooman säädösoikeudesta johdetun auktoriteetin ja instituutioiden” purkamista. Danielin 7:n luvun mukaan pyhien valtakunta seuraa välittömästi Rooman valtakunnan hajoamista (mukaanlukien paavinvallan). Ei ole sattumaa, että ITCCS tuomitsee nämä kaksi historiallisesti toisilleen vihamielistä instituutiota – Englannin monarkian ja Rooman Kirkon – ihmiskunnan, maan ja kansojen vapauden suurimmiksi vihollisiksi. Tässä en tuomitse yksittäisiä roomalaiskatolisia kristittyjä (heidänkin joukossaan uskon olevan monia Kristuksen näkymättömän seurakunnan jäseniä) vaan roomalaiskatolisen kirkon hierarkisena ja valtaapitävänä instituutiona.

Lordi Acton toteamus ”Valta turmelee, ja absoluuttinen valta turmelee absoluuttisesti” koskee yhtälailla myös Rooman kirkon valtaapitäviä. Palkitussa dokumentissaan *Unrepentant: Kevin Annett and Canada's Genociden*, Kevin Annett, joka menetti kaiken puolustaessaan oikeutta, kertoo ettei todellinen Jeesus Kristus löydy kullatatuista kirkoista vaan “roskakasoissa asuvien ihmisten luota”. Kevinin mukaan kristinusko kuuluu köyhien käsiin (Luuk. 1:51 – 53), mutta 300 -luvulla rikkaat ihmiset ja hallitsevat instituutiot kaappasivat sen ja valjastivat evenkeliumin sanoman valloituksen, ryöstön ja kansojen sarron välineeksi rikkaiden vallan kasvattamiseksi. Puhuessamme roomalaiskatolisen kirkon korruptiosta, monet ajattelevat sen olevan asia mikä liittyy vain Lutherin päiviin. Viime vuosien tutkimus on kuitenkin paljastanut vuosikymmeniä katolista kirkkoa ravistelleen lasten hyväksikäyttö skandaalin laajuuden. Toisin kuin viime aikoihin asti ajateltiin, pedofilia katolisessa kirkossa ei ole yksittäisten pappien tai piispojen synty vaan koko kirkon, sillä pedofiilipappien suojeleminen ja heidän tekojensa salailu ulottuu aina Vatikaaniin saakka.

Tämän tueksi suosittelen katsomaan sellaiset dokumentit kuten Oliver O'Gradyin elämään keskittyvä *Päästä meidät pahasta* ja etenkin Alex Gibneyn ohjaama *Mea Maxima Culpa: Silence in the House of God*, joka käsittelee 200 kuuron lapsen hyväksikäyttöä Pyhän Johanneksen kirkossa vuosina 1950 – 1974 (molemmat katsottavissa suomeksi tekstitettyinä videopalvelu Netflixissä). Entinen benediktiinimunkki ja tutkija Richard Sipe on havainnut, että korkeintaan 50 % Yhdysvaltojen papeista harjoittaa selibaattia käytännössä. Useimmilla selibaatti lupauksen vannoneista papeista on erilaisia salaromansseja ja merkittävän osan seksuaalisuus suuntautuu rikollisiin toimiin lapsia vastaan. Tämä asia tiedetty jo kauan Vatikaanissa ja katolisen kirkon hierarkiassa. Mutta

pedofiilipappien erottamisen sijaan Vatikaani on vain siirtänyt näitä lampaiden vaatteissa kulkevia susia toisille paikkakunnille muiden lasten tykö. Sipe huomioi: *“Kaikki lähtee siitä, että yhteiskunta hyväksyy pappien ja paavin täydellisyyden. Se mahdollistaa valta-aseman väärinkäytön, joka voi kieroutua tällä tavoin. Katolinen papisto, jota suuresti kunnioitan ja jolle olen antanut vuosia elämästäni, kasvattaa, suojelee, puolustaa ja tuottaa seksuaalisia hyväksikäyttäjiä.”*

Gibneyn dokumentin paljastukset eivät imartele edes pyhimykseksi julistettua Paavi Paavali Johannes II:sta tai virastaan eronnutta Benedictus XVI:sta. Se oli Kardinaali Ratzinger, myöhempi Benedictus XVI, joka johti 25 vuoden ajan uudelleen elvytettyä uskonopin kongregaatiota, mikä tunnetaan paremmin nimellä inkvisitio – miljoonien viattomien murhista keski- ja varhaisella uudella ajalla tunnettu virasto. Viraston päänä hänen työpöydelleen tuli tieto jokaisesta ympäri maailmaa esiintyneestä hyväksikäyttö tapauksesta. Kaikki eivät ole kuitenkaan vaienneet. Isä Doyle on yksi harvoista katolisen kirkon pastoreista, jolla on ollut moraalista selkärankaa vastustaa hänen kirkkonsa hierarkian väärinkäytöksiä, ja joka on seissyt rohkeasti pedofiilipappien uhrien rinnalla. Vaikka hän on roomalaiskatolisen kirkon kärkevä arvostelija, hän ei ole eronnut kirkosta. Doylen mukaan ensimmäinen määräys hyväksikäytön kätkemiseksi annettiin Vatikaanista jo niin varhain kuin 1866. Ongelman laajuudesta kertoo hyvin paljon sekin, että tänään skandaali on maksanut katoliselle kirkolle jo kaksi miljardia dollaria.

Sipe huomauttaa, että hyväksikäyttö katolisessa kirkossa on *“ikiaikainen ongelma ja jos etsii sen lähdettä päättyy Vatikaanin sisimpiin piireihin.”* On syytä muistaa, että nykyinen Vatikaanivaltio syntyi paavin ja fasistisen Italian keskinäisestä sopimuksesta vuonna 1929. Tämä Vatikaaniksi kutsuttu maailman pienin *“valtio”* takaa paaville samanlaisen koskemattomuuden siviilioikeudessa mitä Euroopan monarkeilla on. Valtionpäämiehenä häntä ei voi syyttää missään säädösoikeuden tuomioistuimissa. Gibneyn dokumentti ei vihjaile Paavali Johannes II:n tai Benedictus XVI:sta olleen pedofiileja, mutta syyttää heitä katolisen kirkon pedofilia ongelman tarkoituksellisesti peittelystä kirkon maineen suojelemiseksi, pedofiilipappien suojelusta ja näitä pappeja suojelleiden piispojen ylentämisestä korkeisiin virkoihin. Esimerkiksi 31. tammikuuta 1997 kirjattu salainen kirje Vatikaanista käski Irlannin piispoja ilmoittamasta poliisille pappien hyväksikäyttö tapauksista.

Myöhemmät tutkimukset Cloynen raportissa sai aikaan Irlannin pääministerin Enda Kennyn suorapuheisen tuomion puheessaan parlamentille: *“Cloynen raportti paljastaa sen toimimattomuuden, elämästä vieraantumisen ja elitismen, joka hallitsee Vatikaanin kulttuuria tänään. Lasten raiskaamista ja kidutusta vähätellään. Etusijalle asetetaan kirkko ja sen mahti, asema ja maine. Tällainen laskelmoitu kanta on täysi vastakohta sille nöyryydelle ja myötätunnolle, mille Rooman kirkko oli perustettu.”*¹ ITCCS:n ja Kevin Annetin väitteet menevät paljon Gibneyn dokumenttia pidemmällä. Annett huomauttaa, että samat nimet toistuvat yhä uudestaan useiden lasten hyväksikäyttö verkostoista selviytyneiden uhrien lausunnoissa. Yksi näistä todistajista on hollantilainen Toos Nijenhuis, joka on väittää selviytyneensä saatanallisesta kultista

1 Alex Gibneyn TV-dokumentti: *Mea Maxima Culpa: Silence in the House of God* (2013)

nimeltä “yhdeksäs piiri,” joka käsittää vaikutusvaltaisia henkilöitä Rooman Kirkosta sekä Hollannin ja Englannin kuningasperheiden jäseniä. ITCCS raportoi 14. lokakuuta 2013:

Lokakuun 7. päivä nämä uudet todistajat esitti notaarin vahvistamat valaehdoiset todistukset ITCCS:n Keskus Virastolle ja asianajajille Genevessä, jotka kuvaa heidän havaintoiaan tai osallisuuttaan lasten rituaalisissa raiskauksessa, kidutuksessa ja murhassa niin nuorien kuin viiden vuoden ikäisten yksityistiloilla Hollannissa ja Ranskassa. Todistajat nimesivät kaksi katolista kardinaalia, ranskalaisen tuomarin, Belgian pappeja ja Hollannin ja Britannian kuninkaallisten perheiden jäseniä osanottajina näissä rikoksissa. Viime toukokuun 8:na ITCCS lähetti ainutkertaisen haastattelun Toos Nijenhuisin kanssa missä hän nimeää joidenkin samojen miesten nimiä, jotka nämä äskeiset valatodistukset nimesivät kultin osanottajina. Molempien Toosin ja näiden uusien todistajien mukaan, lapsia oli rutiininomaisesti kidnapattu, huumattu, raiskattu ja kidutettu, metsästetty ja murhattu rituaalisissa tapahtumissa. Toos on identifioinut ainakin yhden pellon eteläisessä Hollannissa missä tällaiset rituaali murhat ja hautaukset esiintyivät niinkin äskettäin kuin 2010.

(<http://youtu.be/-A1o1Egi20c>) Samaan aikaan näiden uusien paljastusten kanssa, Toos ja hänen perheensä on kohdannut askettäisiä hyökkäyksiä ja uhkailuja pyrkimyksessä tuhota hänet ja hänen yhdistyksensä yhdessä ITCCS:n ja sen kenttäsihteerin Kevin Annettin kanssa, joka ensimmäisenä auttoi dokumentoimaan ja julkaisemaan Toos Nijenhuisin tarinan...

Vastauksena ITCCS:n Keskus Johtokunta julkaisi tänään seuraavan media tiedotuksen ja julkisen lausunnon: “Toos Nijenhuisin sankarillinen pyrkimys pelastaa lapset tulevalta kidutukselta ja murhalla voimakkaiden miesten käsissä on tänään uhattu, nyt nämä toiset ovat tulossa esiin vahvistaakseen hänen tarinansa. ITCCS kutsuu kaikkia sen kumppaneitaan ja tukijoitaan kokoontumaan Rouva Nijenhuisin taakse ja toisten todistajien auttamalla heitä työskentelemään nyt ITCCS:n kanssa paikallisen tapaoikeuden tuomioistuinten muodostamiseksi, jotka voi nimetä ja kuulustella syyllisiä, ja suojella viattomia. Meidän Johtokuntamme myös muodollisesti pitää erillään ITCCS:n Melani Spenceristä ja hänen aviomies Richardista ja kieltää hyväksymästä heidän julmaa ja provosoimatonta hyökkäystä molempia Toos Nijenhuisia ja Kevin Annettia vastaan – hyökkäyksiä mitkä suunniteltiin rikkaiden lasten tappajien suojelemiseksi. Nyt on aika avustaa ja lohduttaa sankareita kuten Toos Nijenhuisia, jotka ovat selviytyneet kultti rituaali kidutuksesta lapsena niin että maailma voi tietää kauhean totuuden ja pysäyttää tämän pahuuden ikuisiksi ajoiksi.” ITCCS tulee käynnistämään uuden kampanjan Euroopassa uutena vuotena paljastakseen tämän lastenmurha kultin ja nämä jotka ovat siinä yhä aktiivisia, tapaoikeuden oikeus tapauksen kautta joka on kutsuttu koolle Hollannissa Toos Nijenhuisin ja toisten todistajien avustuksella. Tämä uusi tiimi tulee sisältämään Euroopan juristeja ja ihmisoikeus ryhmiä, kuin myös kultti rituaali kidutuksen eloonjääneitä ympäri maailman.¹

ITCCS:n mukaan “Yhdeksäs Piiri alkoi vähintään kolme vuosisataa aikaisemmin Vatikaanissa, mutta on laajentunut käsittämään paikalliset saatanalliset lasten uhraus kultit Euroopassa ja Amerikoissa. Kiitos katoliselle painostukselle, Piirillä on vahva sidos natsi kultti ryhmien kanssa, joilla on läheiset yhteydet Waffen S.S.:ään 1930- ja 40-lukujen aikana mukaanlukien niin kutsutut Pimeyden Ritarit, jonka jäseniin kuuluu entinen Paavi Benedictus, Josef Ratzinger [joka erosi virastaan vain muutama päivä sen jälkeen kun ITCCS julkaisi päätöksen, mikä tuomitsi “Paavi Benedictuksen, Kuningatar Elisabethin, Pääministeri Stephen Harperin ja muut 25 vuodeksi vankeuteen ilman ehdonalaisuutta ja riisui heidät heidän virastaan ja auktoriteetistaan”²] Monet näistä jäsenistä jatkoi murhaavia toimintojaan lapsia vastaan toisen maailmansodan jälkeen,

1 <http://itccs.org/2013/10/14/child-sacrifice-cult-involving-european-elites-is-exposed-by-a-second-group-of-eyewitness-survivors-key-witness-toos-nijenhuis-faces-new-attacks/>

2 <http://itccs.org/2014/11/15/the-evidence-that-forced-pope-benedict-to-resign-is-now-available/>

erityisesti Kanadassa. Todistus saatiin Pimeyden Ritarien kultin ainoalta eloonjääneeltä aikaisemmassa Kanadan Kuninkaallisten Ilmavoimien tukikohdassa, joka on tunnettu nimellä Lincoln Park, Calgaryssa, Albertassa. Todistaja havainoi kahdenkymmenen siepatun lapsen rituaalista kidutusta ja tappamista, jonka suoritti entinen SS tohtori ja kolme muuta 'Ritaria', jotka työskentelivät Kanadan sotilashenkilöstön peitteen alla vuosien 1956 ja 1958 välissä. SS tohtori koodinimeltään 'Majuri Bob Armstrongin' (SS numero '091374 SS') asiakirjat on vahvistettu Kanadan hallituksen dokumenteista, jotka tuomioistuin hankki Kanadan sotilastiedustelupalvelu NIS:n entiseltä jäseneltä.

Toiset todistajat Yhdeksännen Piirin kulteille vahvistaa Britannian kuninkaallisen perheen Mountbattenin jäsenten ja Prinssi Philipin läsnäolon näissä lasten uhrauksissa, jonka mukanaolo salattiin vastaaja Welbyn taholta. Jesuiitta viranomaiset sisälsivät syytetyt Pachon ja Pergoglion olevan läsnä samoissa rituaaleissa Caernarfon linnassa Walesissa [missä Charles vihittiin Walesin Prinssiksi. Kirj. huom.] ja julkistamattomassa ranskalaisessa linnassa 1980- ja 1990 -lukujen aikana. Samanlaiset uhraukset suoritettiin Katolisissa ja Anglikaanisissa Intiaani asukkaiden kouluissa Kamloopsissa, Brittiläisessä Kolumbiassa ja Brantfordissa, Ontariossa 1960 -luvulla ja aikaisemmin elävien ja edesmenneiden alkuperäisasukkaiden silminnäkijä todistusten mukaan.”¹ Eräs todistajista nimeltä William Combes näki Kuningatar Elisabetin ja hänen miehensä siepanneen henkilökohtaisesti Kamloopsin intiaani koulusta kymmenene lasta kuninkaallisella vierailullaan Kanadaan lokakuussa 1964. Nämä 6 – 14 vuotiaat lapset käskettiin kuninkaallisten mukaan eikä heitä enää koskaan näkynyt sen koommin.

Combes oli tapauksen ainoa elossa oleva silminnäkijä ja hänen oli määrä todistaa siitä ITCCS:n tuomioistuimelle 12. syyskuuta 2011, mutta hän kuoli ennen tätä kohta sen jälkeen kun oli osallistunut “kokeisiin” St. Paulin Sairaalassa, Vancouverissa. Combesin läheisten mukaan hänen teveytensä oli täysin vakaa ennen kokeiden toimeenpanoa.² Paavien ja Englannin kuninkaallisten lisäksi tähän lapsia uhraavaan Yhdeksännen Piirin saatanalliseen kulttiin on sanottu kuuluvan myös Hollannin Kardinaali Alfrink ja Prinssi Bernhard,³ nykyisen kuninkaan Willem-Alexanderin isoisä, joka oli mukana Bilderberg ryhmän ja nähtävästi uhanalaisten eläinlajien suojeluun luodun WWF:n perustamisessa, jota Prinssi Bernhard ja Prinssi Philip johti 60 – 80 luvulla. Luonnonsuojelu agendastaan huolimatta kuninkaalliset perheet on tunnettuja vuosisatojen takaisesta kiinnostuksestaan villieläinten metsästykseseen *urheilulajina*. Esimerkiksi 2005 Prinssi William ja Harry teurasti vain yhtenä päivänä 740 villieläintä.

Huffington Postin Ingrid Newkirkin sanoin, “verisillä urheilulajeilla ei ole paikkaa eettisesti kehittyneessä yhteiskunnassa. Tästä syystä mielipidekyselyt toistuvasti näyttää, että valtaosa briteistä vastustaa tällaista tarpeetonta väkivaltaa. Näinä päivinä odotamme tuliaseita kantavien miesten käyttävän niitä viattomien suojeluun eikä

1 <http://itccs.org/2014/04/10/adjudication-in-the-the-case-of-the-pope-global-child-trafficking-and-murder/>

2 <http://itccs.org/2011/02/28/star-eyewitness-who-named-queen-of-england-in-abduction-of-aboriginal-children-dies-suddenly-in-vancouver-hospital/>

3 <http://itccs.org/2013/10/28/i-saw-joseph-ratzinger-murder-a-little-girl-eyewitness-to-a-1987-ritual-sacrifice-confirms-account-of-toos-nijenhuis-of-holland/>

avuttomien tuhoamiseen – vielä vähemmän siitä nauttimiseen.” Newkirk lisää, “Mikä vahinko, että hyvän ulkonäön ja pörröisten hiusten takana, nämä nuoret komeat miehet ovat ilmeisesti kylmäsydämiisiä, laskelmoivia, mielikuvituksettomia ja ilkeitä.”¹

Helmikuussa 2014 Prinssi Charles kokosi poikansa Williamin kanssa 50 maailmanjohtajaa yhteen pysäyttäkseen uhanalaisten eläinlajien laittoman salametsästyksen, mutta vain päivää aikaisemmin William oli Espanjassa metsästävässä hirviä ja villisikoja selvänä ja röhkeänä viestinä maailmalla: eliitillä on oikeus metsästykseseen urheilun ja huvin vuoksi samalla kun köyhillä eli ole oikeutta metsästykseseen elannon ja toimeentulon vuoksi.²

Mutta villieläinten metsästyksen lisäksi eliitti näyttäisi harrastavan myös paljon äärimmäisempää ja julmempaa “urheilulajia”. Dutrouxin tapauksen X-Asiakirjat mainitsee useiden X-todistajien, erityisesti X2:n (joka oli ammatiltaan naispuolinen poliisiviranomainen), puhuneen sadistisesta pelistä, johon osallistui merkittäviä ihmisiä Euroopan ja Amerikan eliitistä mukaan lukien Belgian kuningasperhe. Tämä “peli” piti sisällään metsissä tai yksityisissä puistoissa pidettyjä alastomien lasten metsästystä.³ Seuraava Kevin Annettin raportti näyttäisi vahvistavan nämä X-todistajien väitteet.

Viime kuussa minuun otti yhteyttä eläkkeellä oleva Hollannin asianajaja, jonka aikaisempi aviomies on rikollisen syndikaatin jäsen, joka toimittaa lapsia ja nuoria joita käytetään ritualistisissa “metsästysjuhlissa” Belgiassa. Tulen kutsumaan häntä Josefineksi. Puhuimme kolme kertaa skypea kautta ja hänen nauhoitetut lausuntonsa ovat nyt International Common Law Court of Justice arkistoa. Josefinen mukaan hänen ex-aviomiehensä ja muut jäsenet “Octopusta” – paikallinen slangitermi Ndranghetalle, tämän päivän uudelleensyntyneelle Mafialle – toimitti kymmenen lasta ja nuorta, jotka oli metsästetty ja tapettu ja sitten silvottu rikkaiden miesten toimesta metsässä lähellä Oudergemia, Belgiassa, keväällä 2000 ja 2004.

“Olin siellä, minä näin koko asian. Minulle kerrottiin, että lapset oli hankittu nuorten pidätyskeskuksista Brysselistä. He oli päästetty juoksemaan vapaana alastomana metsässä ja metsästetty ja ammuttu. Tappajat sisälsivät Hollannin Prinssi Frison ja hänen vaimonsa ystävän, miljardööri George Sorosin, Hollannin pääministeri Mark Rutten ja Belgian Kuningas Albertin. Ammuttuaan nuoret, he leikkasivat poikien penikset ja pitivät niitä ylhäällä kuin pokaalia, hurraten ja taputtaen.” Samalla kun vahvistettu toisten sisäpiiriläisten taholta, nämä kaameat kuvaukset voi hämmäntää huomion suuremmasta rikoksesta ja motivaatiosta rikoksen takana. ‘Ndrangheta syndikaatti esimerkiksi hankkii sen lapsi materiaansa sen syvästä yhteydestä lapsia sieppaavaan roomalaiskatoliseen kirkkoon ja Vatikaanin huippi-viranomaisiin. Italian parlamentin Radikaali Puolueen jäsenen Matteo Macceon mukaan:

“Nykyinen Mafia on samoja ihmisiä jotka hallitsevat katolista kirkkoa ja Italian hallitusta. He ovat erottamattomia, ne ovat kaikki samaa klubia. Ja heidän päähuolensa on heidän varallisuutensa, mikä tulee organisoidusta rikollisuudesta: huumeista, asekaupoista ja ihmiskaupasta.” (Kirjoittajalle annettu lausunto Roomasta huhtikuussa 2010) Katolinen kirkko on selvästi suurin vauvojen kauppaaja ihmiskunnan historiassa, tehden miljardeja dollareita joka vuosi myydessään katolisia vastasyntyneitä orpokodeille, kasvatusvirastoille ja julkistamattomille osapuolille. Espanjassa yksistään 300 000 lasta oli kaupattu kirkon toimesta vuosien 1940 ja 1980 välissä, korjaten yli \$20 miljardia. (katso ICLCJ:n Antonio Barreron todistus). Ja nykyinen syytteessä oleva paavi Francis itse organisoii tällaisen lasten kauppaamisen yli 30 000 Argentiinalaisella poliittisella vangilla hänen työjaksonsa aikana edustus hahmona sotilaalliselle juntalle 1970- ja 80-luvuilla (ICLCJ:n todistaja lausunto Num. 32).

1 http://www.huffingtonpost.co.uk/ingrid-newkirk/prince-william-and-harry-hunting-trip_b_1215806.html

2 <http://www.bbc.com/news/uk-26105706>

3 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#privateintel

Tämä virallinen orjakauppa on suoraan sidoksissa 'Ndranghetan kaltaisiin rikollisryhmiin, mitkä usein hankkii markkinoita katoliselle kauppaamiselle, myyden vauvoja syndikaatin hallitsemien turvatalojen kautta ja tarjoamalla poliittista ja laillista turvaa heidän Vatikaanin osakkuusyhtiöille. "Jokaiselle yksittäiselle lasta raiskaavalle papille tai vauvoja kauppaavalle nunnalle, on kymmenen muuta ihmistä suojelemassa heitä, rasvaamassa pyöriä, tekemässä voittoja pitääkseen sen kaiken toimimaan tasaisesti ja salassa katseilta. Ja 'Ndrangheta välttää nostamasta sen rumaa päätään tässä koko liiketoiminnassa", lausui eräs jäsen Brysselin Tuomioistuimen Syyttäjä Virastosta, mikä johtaa tapausta Jorge Bergogliota [Paavi Franciscus] ja muita vastaan. Ja silti jopa 'Ndrangheta itse on osa suurempaa globaalia kartellia erikoistunut valtavaan moderniin ihmisorja kauppaan, jota rahoittaa suuret pankit mitä sitoo rutiininomainen rahanpesu ja huumeakauppa väkijoukoille. Nämä pankit sisältävät Bank of American, J.P. Morganin ja HSBC:n, mikä äskettäin myönsi yli \$2 miljardin huumerahan pesun Meksikon rikollissyndikaateille.

Tämä ekonomisen imperiumin missä huumeet ja ihmiskauppa on niin läheisesti sidoksissa, on vahvistettu poliittisesti lapsi prostituution jatkuvalla käytöllä, mitä kotimaiset vakoiluvirastot käyttävät poliitikkojen ja johtajien kiristämiseen ja hallitsemiseen. "CIA myönsi heidän suojatun kiinnostuksen lapsikauppaan vuoden 2008 paljastuksessa, että aina Vietnamin sodasta ähtien he ovat käyttäneet lapsi prostituutio "loukku rinkejä" saadakseen ansaan kongressin vastustajat, Bangkokissa ja Soulissa." (Rock Creek Free Press, Washington). Kaiken kerrotun jälkeen äskeinen paljastus kuninkaallisten ja kirkon mukanaolosta lasten uhraus rituaaleissa näyttää vain jäävuoren huipulta korkan aseman rikollisuudesta. Mutta tosiasia yleisestä Ndranghetan läsnäolosta niin monissa näissä rikoksissa lapsia vastaan, ja että syndikaatto omistaa suorat yhteydet Vatikaaniin, on antanut sysäyksen Paavi Franciscusin ja muiden syyttämiseksi, jotka kuten natsi vastaajat Nurembergissa, ovat symboli koko turmeluksen ja kuoleman systeemille minkä täytyy tulla alas.¹

Kaikki edellä mainittu vahvistaa vain sitä mitä jo tohtori John Coleman toi esiin vuonna 1992 kirjassaan *Conspirators' Hierarchy: The Story Of The Committee Of 300*. Tämä on: Euroopan kuningasperheet hallitsevat Order of the Garterin johtaman 300:n Komitean kautta järjestäytyntä rikollisuutta mukaanlukien kansainvälistä huume- ase- ja ihmiskauppa. Näiden eliittiperheiden tarkoitus on hyödyntää tätä kaikkea luciferistisen uuden maailmanjärjestyksen synnyttämiseen, sillä Hegeliläistä periaatetta mukaillen maailmaan luodaan ensin ongelmia, joihin eliitti tarjoaa sitten heidän suunnittelemansa "ratkaisun", minkä tarkoitus on vain kasvattaa eliitin valtaa entisestään. David Rockefeller on aikoinaan todennut "*Olemme maailmanlaajuisen muutoksen kynnyksellä. Tarvitsemme ainoastaan sopivan, suuren kriisin ja kansakunnat tulevat hyväksymään uuden maailmanjärjestyksen.*"² Samalla taustalla näyttäisi olevan ritualistinen tarkoitus, johon eliitti hyödyntää lasten sieppaamista ja ihmiskauppaa.

Eliittisukujen yhteyttä vapaamuurariuteen on turha kiistää. Monet pedofiiliverkostoista selviytyneet, kuten Toos Nijenhuis, on todennut lasten hyväksikäytön, kidutuksen ja murhan liittyvän vapaamuurarillisiin ja okkuttisiin rituaaleihin. Meillä on tästä joitakin historiallisia ennakkotapauksia, Ranskan Gilles de Rais (1404 – 1440) ja Unkarin Elisabet Báthory (1560 – 1614) – molemmat aatelisia. Reijden kirjoittaa:

"Veri Kreivitär" Elisabet Bathory ja Gilles de Rais, kaksi historiallista aatelistaa, jotka yhdessä murhasivat noin 1400 lasta. De Rais oli pääasiassa kiinnostunut tyydyttämään hänen pedofiiliset ja homoseksuaaliset

1 <http://itccs.org/2014/07/14/whos-really-behind-child-trafficking-following-the-big-money-across-the-globe/>

2 Pekka Lahtinen: Verkko Kiristyy (Tampereen kristillinen yhteisö 1999), sinut 21-22

tarpeensa, mutta nautti myös saadessaan katsoa hänen uhriensa hidasta tuskallista kuolemaa. Useiden palvelijoiden ohella, Bathory kidutti raa'asti kuoliaaksi arviolta 650 palvelustyttöä. Monet uhreista oli hakattu kuoliaaksi tai kirjaimeellisesti leikely elävältä tuntien tai jopa viikkojen aikana. Hän harjoitti myös kannibalismia ja joskus pakotti tytöt irrottamaan heidän omaa lihaansa ja syömään se. Molemmat Bathory ja de Rais olivat kiinnostuneita okkultismista. Ainoa syy miksi tiedämme näistä rikoksista, on koska he vähitellen vihastuttivat voimakkaiden intressit: kirkon ja kilpailevien perheiden. Jos he olisivat pitäytyneet tavallisissa talonpoikaislapsissa, kaikkein luultavimmin heitä ei olisi koskaan pantu oikeuteen ja meillä ei olisi ollut koskaan mitään tietoa siitä mitä nämä kaksi olivat tehneet. Näyttää olevan runsaasti muita aatelisia, jotka purkivat turhautumisensa palvelijoihin. Darya Nikolayevna Saltykova (1730-1801), aatelismies Venäjällä, myönsi kiduttaneensa ja murhanneensa yli 130 hänen palvelijoistansa pidätyksensä hetkellä 32 -vuoden iässä joista jotkut olivat 11-12 vuotta vanhoja. Koko historian ajan, useimmat kuninkaat nauttivat raiskauksesta, murhasta ja laajasta kidutuksesta, joten miksi meidän tulisi olla yllättyneitä? Mitä meidän nykyiset eliittimme ovat tekemässä on lähes kunnianosoitus 10 000 vuotisen despotismin periaatteille.¹

Tällaista lukiessa kysyy väistämättä itseltään: “Kuinka tällainen pahuus on mahdollista? Kuinka alle kymmenen vuotiaita lapsia voidaan kiduttaa mitä hirvittävimmillä tavoilla jonkin sairaan seksuaalisen mielihyvän tuottamiseksi?” De Gillesin kohdalla Wikipedia antaa selvän vastauksen: “Vuonna 1435 de Rais eläköityi armeijasta. Näihin aikoihin hän oman todistuksensa mukaan aloitti okkultistiset kokeilut Francois Prelati -nimisen miehen ohjauksessa. Prelati kertoi de Rais'ille, että tämä saisi tuhlaamansa varat takaisin uhraamalla lapsia Barron-nimiselle demonille.”² Monien on mahdoton uskoa, että tällaista voisi tapahtua yhä nykypäivän aatelisperheiden keskuudessa. Mutta jos hölynpölyä on esimerkiksi väite, että Mountbattenin perhe ja Prinssi Philip toimii saatanallisessa lasten uhraus ja pedofiilirituaaleissa, niin miksi Prinssi Philipin enolta George Mountbattenilta löydettiin valtava pornografia kokoelma, mikä sisälsi järkyttäviä kuvia lapsista osallisina seksuaalisissa raakuuksissa?

Lisäksi, Jimmy Savilen tapauksen paljastuttua useat Britannian valtavirran lehdistön julkaisemat uutisraportit ovat alkaneet vahvistaa tällaisen vaikutusvaltaisen pedofiiliryhmän olemassaoloa. *The Independent* raportoi 22. helmikuuta 2013: “Uudet todisteet antavat ymmärtää, että [konservatiivi poliitikko Geoffrey] Dickens törmäsi vallanpitäjien pedofiili piiriin 1980 -luvun alussa – ja hänen pyrkimyksensä paljastaa se sai hänet pelkäämään henkensä puolesta. Dickens kertoi toiselle parlamentin jäsenelle, että varoitettuaan verkoston olemassaolosta hän oli saanut uhkailevia puhelinsoittoja ja hänen kotiinsa oli murtauduttu kahdesti. Hän myös väitti tulleen “isku-listalle”, kuten hän kertoi alahuoneelle vähän huomioidussa puheessa. Neljän vuoden ajan vuodesta 1981 vuoteen 1985, Dickens haukkui Parlamentissa pedofiili rinkiä vastaan, minkä hän väitti olevan yhteydessä silloin gangsterien hallitsemaan kauppaan lapsi pornografiassa,

Vuonna 1981 Dickens oli käyttänyt parlamentaarista etuoikeuttaan nimetäkseen diplomaatin ja MI6 agentin, Sir Peter Haymanin pederastiksi ja vaati oikeusministeriä selittämään miksi hän oli välttänyt syytteenpanon väkivaltaisesta pornografisesta löydöstä Lontoon bussissa kaksi vuotta aikaisemmin. Kaksi vuotta myöhemmin 1983, hän varoitti pedofiiliverkostosta, **joka sisälsi 'isoja, isoja nimiä – ihmisiä vallan, vaikutus-**

1 https://wikispooks.com/ISGP/dutroux/Belgian_X_dossiers_of_the_Dutroux_affair.htm#finance

2 http://fi.wikipedia.org/wiki/Gilles_de_Rais#El.C3.A4m.C3.A4

vallan ja vastuun asemissa' ja uhkasi paljastaa ne parlamentille.”¹ Sitten varsinaisen pommin pudotti Daily Mail 8. heinäkuuta 2014 otsikolla *“Ainakin 20 vallanpitäjien voimakasta eliitti hahmoa ovat voineet olla osa pedofiilirinkiä, joka käytti hyväksi lapsia vuosikymmenten ajan”*. Tämä uutinen, mikä Mailin ohella julkaistiin myös Telegraphissa ja Huffington Postissa, jatkoi: *“Ainakin 20 huomattavan vallanpitäjän 'voimakas eliitti' muodosti VIP pedofiili piirin, joka käytti lapsia hyväkseen vuosikymmeniä, ilmiantaja väitti tänään. Peter McKelvie – entinen lastensuojelu viranomaisena, joka ensimmäisenä nosti hälyä lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön sekaantuneista korkean profiilin yksilöistä – sanoi koke-neiden poliitikkojen, sotilashahmojen ja jopa kuninkaalliseen perheeseen yhteydessä olevien ihmisten olevan väitettyjen hyväksikäyttäjien joukossa.*

Herra Kelvie sanoi, että heidän hyväksikäyttö kampanjansa on saattanut kestää niin pitkään kuin 65 vuotta, mutta 'on ollut aina tukkimista ja peittelyä ja salaisia sopimuksia tutkinnan estämiseksi.' Puhuen julkisuudessa ensimmäistä kertaa 20 vuoteen, herra McKelvie, jonka väitteet johtivat Scotland Yardin vuoden 2012 Operaatio Fernbridgeen, tutkimukseen Downing Streetiin yhteydessä olevan pedofiili verkoston syytöksistä, sanoi että väitetty VIP lasten hyväksikäyttö rinki saattaa vihdoinkin kohdata oikeuden, vaikka useat jäsenet ovat kuolleet. Puhuen BBC:n Newsnight ohjelmassa, herra McKelvie sanoi: 'Viimeisen 30 vuoden ajan ja vielä pidempäänkin, on esiintynyt useita selviytyneiden syytöksiä, että ihmiset hyvin voimkkaiden instituutioiden huipulla tässä maassa – mikä sisältää poliitikkoja, tuomareita, korkeita sotilashahmoja ja jopa kuningasperheeseen yhteydessä olevia henkilöitä – on mukana lasten hyväksikäytössä.' Vakavimmilla tasolla me puhumme nuorten poikien brutaalista raiskauksesta, hän lisäsi.

Kuvaten lasten hyväksikäyttäjien tekemän 'pienen osuuden ajan valtaapitävistä Britanniassa, herra McKelvie myönsi että oli 'hieman suurempi osuus niitä ihmisiä, jotka tiesi hyväksikäytöstä mutta ei raportoinut siitä poliisille. Hän sanoi näiden ihmisten 'tunteneen että omien etujen ja itsesuojelun ja poliittisen puoluesyiden vuoksi, oli turvallisempaa heille kätkeä se kuin käsitellä sitä'. Herra McKelvie, entinen lastensuojelu johtaja Herefordin ja Worcesterin neuvostolle, on viettänyt viimeiset 20 vuotta kokoamalla todistusaineistoa valtaapitävien väitetystä hyväksikäytöstä.”² Raportit eivät pääty tähän. Marraskuun 10:nä 2011 Daily Mail tiedotti, että alaikäisiä lapsia prostituutioon kaupitellut miljardööri Jeffrey Epstein oli Prinssi Andrewin, Charlesin pikkuveljen, ystävä.³ 8. maaliskuuta 2014 tämä Britannian toiseksi luetuin päivälehti kertoi, että Korkeimman Oikeuden tuomari ja Kuningattaren neuvonantaja Lordi Justice Fulford, ”oli pedofiili tukiryhmän perustaja pitääkseen rikolliset poissa vankiloista”:

Yksi Britannian kokeneimmista tuomareista tuki aktiivisesti kampanjaa tukeakseen häpeällistä pedofiili ryhmää, joka yritti laillistaa seksin lasten kanssa, The Mail voi paljastaa Sunnuntaissa. Lordi Justice Fulford, nimetty viime vuonna Kuningattaren neuvonantajaksi, oli pahamaineisen Paedophile Information Exchangen

1 <http://www.independent.co.uk/news/uk/crime/tory-mp-warned-of-powerful-paedophile-ring-30-years-ago-8507780.html> (painotus lisätty)

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2684262/Powerful-elite-20-establishment-figures-paedophile-ring-abused-children-decades.html> (painotus lisätty)

3 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1364742/Jeffrey-Epstein-Prince-Andrews-billionaire-paedophile-friend-visit-Sandringham.html>

(PIE) avaintukija, minkä poliisi epäili käyttävän lapsia hyväksi 'teollisilla mittasuhteilla'. Mailin tutkimus Sunnuntaissa on löytänyt Fulfordin olleen perustajajäsen kampanjalle PIEn puolustamiseksi samalla kun se kutsui avoimesti [seksuaalisen aktin] sopivuus iän alentamista niin varhaiselle iälle kuin neljään vuoteen.¹

Jo lokakuussa 2008 Daily Mail uutisoi, että ”Buckinghamin Palatsin hovimestari 'johti pedofiili seksiringiä samalla kun työskenteli kuninkaalliselle perheelle.’”² Miten on mahdollista, että Buckinghamin Palatsin hovimestari voisi johtaa pedofiilirinkiä ilman kuninkaallisten tietämystä ja hyväksyntää? Muista, että Prinsessa Diana sanoi Charlesin suvainneen kuninkaallisten hovipalvelijoiden sadistisia seksuaalisia menoja. Mirror kirjoitti 23. maaliskuuta 2013, ”Poliisi on avannut uudelleen tutkimuksen lasten hyväksikäyttöön pahamaineisessa hoitokodissa, joka oli kytketty väitteisiin salaisen palvelun peittelystä suojellakseen huippu tason perverssejä, Sunday People raportoi. Tutkimus tulee kattamaan hyökkäykset poikia vastaan kahden vuosikymmenen ajan Kincora kodissa Pohjois-Irlannissa – epäilty olleen valtaapitävien säännöllisen vierailun kohteena.”³ Prinssi Charlesin mentorin Louis Mountbattenin – Prinssi Philipin enon – uskottiin olleen yksi Kincoran vaikutusvaltaisista vierailijoista (tieto löytyy sellaisista kirjoista kuten *War of the Windsors* ja Chris Mooren *Kincora Scandals*).

Hänen veljensä George puolestaan keräili pornografisia kuvia missä lapset oli pakotettu seksuaalisen kanssakäymiseen eläinten kanssa⁴ (Regina Louf ja Toos Nijenhuis väitti myös tullessa koirien raiskaamiksi eliitin johtamissa hyväksikäyttö rituaaleissa). Eliitin suojelema lasten hyväksikäyttö on liitetty myös Kruunun omistuksessa olevan Jersey saaren hoitokoti Haut de la Garenneen. Vuoden 2008 alussa se paljastui olleen rutiininomaisen hyväksikäytön keskus vuosikymmenien aikana. Useat selviytyneet kertoivat Jimmy Savilen olleen yksi hoitokodin säännöllisistä vierailijoista. Vaikka Savile ensin kielsi käyneensä koskaan hoitokodissa, hän joutui lopulta myöntämään tämän, kun lehdistölle vuotanut valokuva näytti hänet Haut de la Garennessa lasten ympäröimänä.⁵ Muista, että Savile tuotiin kuninkaalliseen sisäpiiriin vuonna 1966 toisen pedofiilin, Kincoran hoitokotiin yhdistetyn Louis Mountbattenin toimesta.

Telegraph ilmoitti 19. lokakuuta 2012, että Savilen yhteys Haut de la Garenneen oli vain ”jäävuoren huippu” vaikutusvaltaisten henkilöiden pedofiili ryhmälle, jotka vieraili hoitokodissa valtion suojeluksessa. Artikkelin kertoi eräästä Savilen hyväksikäyttämästä työstä, että mitä hän ”teki uhrille oli 'kauheaa mutta pikkujuttu' verrattuna siihen mitä toiset tekivät hänelle.”⁶ Maaliskuun 2. päivä 2013, Telegraph kertoi tutkijoiden löytäneen neljä maanalaista kidutuskammiota, joita elossa olevat uhrin kuvasivat fyysisen ja seksuaalisen kidutuksen eristysselleinä. Näissä ”syvissä, pimeissä”

1 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2576451/High-court-judge-child-sex-ring-Adviser-Queen-founder-paedophile-support-group-offenders-jail.html>

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1066171/Buckingham-Palace-butler-ran-paedophile-sex-ring-working-Royal-Family.html>

3 <http://www.mirror.co.uk/news/uk-news/police-re-open-child-sex-abuse-1781425>

4 http://www.helpfreetheearth.com/news560_zk.html

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Haut_de_la_Garenne#Child_abuse_investigation

6 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/crime/jimmy-savile/9620223/Jimmy-Savile-He-was-the-tip-of-the-iceberg.html>

paikoissa lapsia lyötiin ja raiskattiin päivittäin. Joissakin tapauksissa uhreja kidutettiin jääkylmillä suihkuilla.¹ Eräällä verkkosivulla huomioidaan Haut de la Garenneen liittyvästä “valtavasta salaliitosta:”

Vuosikymmeniä kestäneiden valitusten jälkeen lapsilta, joita oli hyväksikäytetty Jerseyssä, se ei ollut ennen kuin vasta 2006 jolloin Jersey poliisi teeskenteli aloittavansa tutkimuksen. Tutkinta laahasi marraskuuhun 2007 asti jolloin kaksi sisarusta, Karen Coote ja Cathy Le Monnier, paljasti julkisesti olleensa seksuaalisesti hyväksikäytettyjä Haute de la Garennessa 70 -luvulla. Heidän rohkeutensa räjäytti hiljaisuuden kirouksen ja enemmän kuin 160 muuta tuli esiin pakottaen poliisin pysättämään seisonnan ja aloittamaan varsinaisen tutkimuksen.

Tutkimus

Tutkimus keskittyi kätettyihin maanalaisiin kammioihin ja kaivoihin, mitkä oli täytetty saastalla ja joissakin tapauksissa ansoitettu. Toiset alueet maaperästä sisälsi myös luunpalasia. Kammioiden kaivaukset tukivat syytteitä lasten hirvittävästä kidutuksesta ja murhasta palaten aikaan vähän ennen 40 -lukua. Tutkijat löysivät useita lasten luunpalasia, lähes 40 hammasta, ja veri tähteitä. Yksi kammioista sisälsi konkreettisen kylpyammeen täynnä veriroiskeita. Jätteenpolttuuni sisälsi luunpalasia ja hampaita, vihjaten että lasten ruumiit oli paloitetu ja poltettu maanalaisissa kammioissa. Toinen kammioista oli täytetty puolella metriä kalkkia. Tutkijat väittävät etteivät he tiedä miksi kalkki oli siellä, mutta kalkkia on tyypillisesti käytetty nopeuttamaan ruumiiden mätäneminen. Huomioiden tosiasian, että ruumiinosia löydettiin toisista kammioista, on mahdollista että ruumiinosat oli kalkissa tai sitten kammio oli tarkoitettu ruumiiden hävittämiseen muttei käytetty. Ainoastaan muutama yli 40 syytetystä on pantu vastuuseen. Vain niitä jotka oli matalan tason työntekijöitä ja eivät olleet mukana saatanallisessa rituaali hyväksikäytössä oli tutkittu...

Vaikutukset

Lasten organisoitu hyväksikäyttö valtion hoitokodeissa on liian yleistä ja usein yhteydessä saatanalliseen rituaali hyväksikäyttöön ja mielenhallinta ohjelmiin. Vaikka eivät kaikki pedofiilit tai lasten hyväksikäyttäjät ole saatananpalvojia, kun tällainen hyväksikäyttö institutionalisoitu ja suojeltu kuten se oli Jerseyssä, se on yleensä osa suurempaa organisoitua ohjelmaa ja ihmiset jotka mielellään sitoutuvat institutionalisoituihin lasten hyväksikäyttöön voidaan vain kuvailla pahoiksi. Jersey on brittiläinen saari lähellä Ranskaa. Brittiläisellä ja ranskalaisella kulttuurilla (ja monilla muilla) on pitkä historia institutionalisoidussa lasten hyväksikäytössä ja hyväksikäyttö jatkuu tänään. Ihmiset valta-asemassa sitoutuvat ja tukevat hyväksikäyttöä ja ovat yleensä kykeneviä suojelemaan syyllisiä osapuolia. Kelle tahansa joka epäilee Jerseyyn olevan satanistien johtama saari, täytyy vain ajaa saaren ympäri ja nähdä patsaita etupihalla ja puutarhoissa mitkä on peittelemättömän saatanallisia. Eräässä puutarhassa on 12 jalan korkuinen saatanan patsas.

Vain maili Haute de la Garennesta, huomattava kansalaisen etupihalla on pedofiili patsaita jotka esittää seksi aktia aikuisten ja hyvin nuorten lasten välillä. Täällä olisi laitonta julkaista valokuvia patsaista, silti Jerseyssä pedofiili patsaat yhden etupihalla on täysin hyväksyttyä. Jerseyllä ei ole myöskään seksi rikos rekisteröintiä ja eikä juuri koskaan syytä niitä jotka jakavat lapsi pornografiaa tai lasten hyväksikäyttöä. Tosiasiat selvästi demonstroi, että Jersey hallitus ja hallitseva luokka aktiivisesti tukee pedofiliaa. Jersey on kruunun saari, joka on käytännössä Englannin Kuningattaren omistama. Kun BBC:n televisio ohjelma kattoi tutkimuksen Haut de la Garennessa ja yritti haastatella Frank Walkeria, Jersey pääministeriä, Kuningattaren nimittämä BBC:n hallinto neuvosto BBC määrättiin Kuningattaren taholta julkistamaan julkinen anteeksipyyntö. Tosiasia, että BBC pakotettiin julkiseen anteeksipyyntöön pelkän hyvän journalismin tähden, yhdistää tämän

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1580457/Four-torture-chambers-uneearthed-in-Jersey.html> / <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/1580537/Pictures-of-Jersey-care-home-torture-chamber.html>

tapauksen kaikin keinoin Kuningattareen.¹

Johtolankoja, jotka yhdistävät Windsorin Huoneen muiden vaikutusvaltaisten eliitti-perheiden ja yksilöiden kanssa lapsia hyväksikäyttävään ja murhaavaan saatanalliseen kulttiin, on liian monta voidaksemme sivuuttaa ne pelkkänä sattumana. On varmaa, että kun nämä rikolliset instituutiot kuten Vatikaani ja Englannin Kuningashuone eräänä päivänä romahtaa, yksikään historian tutkija ei käsittele tässä luvussa esitettyjä asioita enää salaliittoteorioina vaan historiallisena totuutena, yhtä todellisena kuin holokausti ja punainen terrori 1900 -luvulla. Aivan kuin natsien keskitysleirien kauheudet paljastui täydessä laajuudessaan vasta toisen maailmansodan jälkeen ja kommunismin rikokset tuotiin julki Neuvostoliiton luhistututta, tulee totuus saatanallisen eliitin johtamista lasten kidutuksista aukenemaan vasta silloin kun heidän uusi maailmanjärjestyksensä tuodaan alas Jeesuksen majesteettisessa toisessa tulemuksessa. Tällöin kaikki paha saa rangaistuksensa helvetin ikuisessa tuleksa Kaikkivaltiaan Tuomarin oikeudenmukaisen päätöksen sinetöimänä.

Tässä luvussa tarjottu informaatio vahvistaa myös sitä mitä monet profetin tutkijat on enteilleet jo vuosisatojen ajan. Antikristuksen – jota Ilmestyskirja kutsuu *pedoksi* aivan kuin seksuaalisia saalistajia kutsutaan *pedoiksi* – hallinto tulee olemaan hirvittävin hallinto maanpäällä mitä ihmiskunta on vielä koskaan todistanut. Sen pahuus tulee ylittämään kaikki tätä aikaisemmat despootit ja hirmuhallitsijat. Nero, Caligula, paavinvalta, islam, Vlad III Dracula, Hitler, Stalin. Nämä kaikki tulevat jäämään tämän hallitsijan varjoon, jonka nimi on Charles, Walesin Prinssi – mies joka toivoisi jättävän nimensä historiaan ylösnousseena Draculana, Paholaisen Poikana, Pimeyden Prinssinä.

Johtopäätös

Ymmärrän hyvin, että tässä luvussa esitettyä informaatiota – vaikka kuinka hyvin dokumentoitu – on kovin vaikea sulattaa varsinkin jos lähestymme aihetta täysin sekulaarista perspektiivistä. Mutta tällaista kulissien takaista alkukantaista elämäntapaa ja pahuuden ilmenemismuotoa ulkoisesti sivysteneiden ja hurskaiden papiston ja aateliston keskuudessa onkin mahdoton käsittää ellemme lähtökohtaisesti jo tunnusta Jumalan, Saatanan ja hänen demoniensa olemassaoloa. Koska Saatana on tämän maailman herra (KJV kutsuu häntä “tämän maailman *prinssiksi*”, ks. Joh. 14:30), hän vaikuttaa kaikkein voimakkaimmin meidän maailmamme rikkaissa ja mahtavissa – niissä joille on annettu suurin valta planeetan rikkauksiin ja jotka hallitsevat sen kautta kansakuntien politiikkaa ja taloutta. Joten miksi meidän tulisi yllättyä nähdessämme tämän kaltaisten syytösten kohdistuvan Euroopan kuningasperheisiin, joiden valta Order of the Garterissa vaikuttaa sellaisten instituutioiden kuin Bilderbergin, Trilateraalisen Komission, Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston takana.

Näistä suurimman vallan omaa Windsorin Huone Yhdistyneessä Kuningaskunnassa, joka toimii 300:n Komitean päänä. Britannian Imperiumi oli 1900 -luvun alussa

¹ <http://www.highstrangeness.tv/articles/jerseydevils.php>

historian suurin ja laajimmalle levinnyt maailmanvalta, joka hallitsi 500 miljoonaa ihmistä eli noin neljättä osaa sen aikaisesta planeetan ihmisväestöstä. Tämä merkitsee, että Elisabet II:n isä ja isoisä Yrjö VI ja Yrjö V olivat kaikkien aikojen mahtavimpia hallitsijoita. Britannian kuningashuoneen valta ei todellisuudessa kadonnut Elisabet II:n aikana, vaan muutti ainoastaan muotoaan vieläkin vaikutusvaltaisemmaksi instituutioksi mitä se oli hänen isänsä aikana. Tänäpäin Brittiläinen Imperiumi on jo kadonnut, mutta Elisabet II on yhä Yhdistyneen Kuningaskunnan, Kanadan, Australian, Uuden-Seelannin ja 12 muun Kansainyhteisön maan päämies. Kuningattaren todellinen valta lepää kuitenkin kulissien takaisessa 300:n Komiteassa, jonka kautta hän harjoittaa valtaa täysin perustuslaillisten oikeuksiensa yläpuolella.

Windsorin Huoneen todellinen päämäärä on muodostaa uusi maailmanjärjestys koko maailman hallitsemiseksi ja vähentää ihmispopulaatiota 95 prosentilla maailman ihmisväestön hallinnan helpottamiseksi ja planeetan luonnonvarojen keskittämiseksi yhä harvempien käsiin. Edinbrghin Herttua ja Prinssi Charles on puhunut avoimesti tällaisesta suunnitelmasta (ks. luku 7). Jos tämän turmeltuneen suvun moraalinen taso on siinä pisteessä, että se voi julistaa miljardien ihmisten hävittämisen keinotekoisesti tuotetulla nälänhädillä, sodilla tai viruksella, olevan eettisesti hyväksyttävää, niin miksi meidän tulisi yllättyä kuullessamme sen mukanaolosta kansainvälisessä huume- ja ihmiskaupassa ja lasten psykologisessa, seksuaalisessa ja fyysisessä kidutuksessa. Emme yllättyisi jos kuulisimme Charles Mansonin syyllistyneen myös lasten raiskauksiin ja murhiin. Miksi sitten hämmästyä jos Edinburghin Herttuan kaltainen psykopaatti – joksi Britannian yksi johtava psykologi hänet diagnosoi – on mukana lasten rituaalisessa hyväksikäytössä ja kidutuksessa.

Tietysti kaikkein uskomattomin ja kyseenalaisin todistus on yhä käsittelemättä – naisen nimeltä Arizona Wilderin, jonka David Icke toi julkisuuteen kirjassaan *The Biggest Secrets* vuonna 1999. Tämä kirjailija ei ota kantaa tämän todistuksen todenperäisyyteen puolesta tai vastaan. Vaikka henkilökohtaisesti olen hyvin skeptinen tämän todistuksen, todenperäisyydestä otan sen esille kahdesta syystä. *Ensinnäkin*, jos Windsorin Huoneen harjoittamat okkulttiset rituaalit ovat todellakin näin kammottavia kuin monet silminnäkijät ovat kuvailleet sisältäen lasten hyväksikäyttöä, kidutusta, ihmisuhreja, nekrofiliaa ja jopa kannibalismia, niin onko kovinkaan ihmeellistä jos sen takana olevat demonivallat ilmentävät itseään Wilderin kuvailemin tavoin. *Toiseksi*, Wilderin kertomus näyttäisi tukevan tämän kirjan ydinväitettä, että Prinssi Charles on Paholaisen – jota Wilder kutsuu koodinimellä Pindar – Poika. Icke kirjoittaa ensin tapaamastaan Dianan ystävästä Christine Fitzgeraldista, joka väitti Dianan kertoneen hänelle, että Windsorin Huoneen jäsenet ovat “matelijoita”, jotka “eivät ole kuolleet pitkään aikaan vaan ainostaan muuttanut muotoaan”, ja jotka “ovat peräisin maan sisuksista”.¹

Tässä kohtaa on huomioitava, että vaikka Icken kirja on kaukana kristillisestä ja hän puhuu täysin erilaista kieltä kuin tyypillinen demonologi, näiden niin sanottujen muotoaan muuttavien matelijoiden ominaisuudet vastaavat täysin juutalaiskristillisen perimätiedon demoneita. Ilmestyskirjan mukaan Paholainen itse on “se vanha käärme

1 David Icke: *The Biggest Secrets*, sivu 170

http://www.ignacioldarnaude.com/textos_diversos/Icke,David.The%20Biggest%20Secret.pdf

[matelija], jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan”(Ilm. 12:9). Tosiasiassa myös Icke vahvistaa, että nämä matelijat ovat toisesta ulottuvuudesta tulevia henkiolentoja, mitä juutalaiskristillinen perimätieto kutsuu “demoneiksi, paholaisiksi, pahoiksi hengiksi, jotka ottavat ihmisen mielen ja kehon”¹ saatanallisissa mustan magian rituaaleissa. Arizona oman todistuksen mukaan matelijat ovat yhtä kuin demoneita. Tämä mielessä voimme lukea seuraavan kertomuksen siten, että panemme sanan “matelija” tilalle *demonin, pahuuden henkivallan* tai *Saatanan enkelin* (tosin joidenkin demonologien mukaan demonit eivät ole Saatanan langenneita enkeleitä vaan kokonaan toinen rotu):

Christine sanoi että toinen kiistelty kirja, Kuningasperhe amerikkalaiselta kirjailijalta Kitty Kelleyltä oli totta, mutta “Hän jätti pois monia asioita, hän on ollut melko kiltti”. Hän ei pilaile kuten kohta ymmärrät. Christine kertoi minulle kuninkaallisen klaanin toisista jäsenistä mukaanlukien Prinssi Philipin enosta, Lordi Mountbattenista, toisesta satanistista. Hän sanoi: “Lordi Mountbatten oli myös täysi paska. Se oli hän joka pilasi Charlesin ja sai hänet inhottavalle tielle.” Joten tämä on perhe mikä pyydysti pahaa aavistamattoman 19-vuotiaan ja käytti häntä Dianan omien sanojen mukaan, “jälkikasvun tammana” tuottamaan Windsoreille heidän perillinen Spencerin geeneillä. Mutta se oli enemmän kuin tätä. Paljon enemmän. Vain viikkoja ennen kuin kirja meni lehdistölle ja kuukausia kun Christine oli antanut minulle informaatiossa Englannissa, minuun otti yhteyttä ystävä Yhdysvalloista, joka oli vapauttanut hyvin korkean tason mielen hallinta orjan Projekti Monarkista. Hän uskoo tämän olleen korkea tasoisin nainen saatanallisessa hierarkiassa Yhdysvalloissa ja hän oli yksi vain kolmesta Äiti Jumalattaresta [so. saatanallinen arvonimi] maailmassa. Tämä on Arizona Wilder, aikaisempi Jennifer Greene. Tuona aikana ystävälläni ja Arizonalla ei ollut hajua siitä mitä Christine Fitzgerald oli sanonut. Arizona oli ohjelmoitu ja koulutettu lapsuudestaan saakka tulemaan Äiti Jumalattareksi, joka suoritti saatanallisia rituaaleja Veljeskunnan korkeimmalla tasolla maailmassa.

Hän kuvasi ystävälleni monien salaisuuksien sisäpiiriä ja maanalaisia laitoksia, jotka hän oli henkilökohtaisesti nähnyt. Mitä hän kuvasi oli virheetöntä joka kerta. Ystäväni myös tarkisti hänen tarinansa toisten yhteys-henkilöiden kanssa ja totuus hänen muistoistaan oli toistuvasti vahvistettu. Mitä hän kertoi minun ystävälleni, ja myöhemmin kertoi minulle audio ja video kasetin kautta, tukee toisten orjien ja Christine Fitzgeraldin tarjoamaa informaatiota Windsoreista ja heidän todellisesta luonnostaan. Arizona sanoi toimittaneensa saatanallisia rituaaleja Glamis linnassa Taysidessa, Skotlannissa [millä on jo entuudestaan paholaismainen kummitustalon maine. Kirj. Huom.²], Kuningataräidin lapsuuden kodissa, joka omistaa yhä tilan, ja myös Balmoralissa, Kuningattaren Skotlannin asunnossa. Veljeskunnan pakkomielle Skotlantiin, hän sanoi, johtui siitä että siellä oli useita sisäänkäyntejä maan sisä-puolelle **[so. Helvettiin. kirj. Huom.]** missä fyysiset matelijat elävät. Glamis linna on rakennettu 11. vuosisadan kuninkaallisen metsästysloosin paikalle ja nykyinen rakennus ajoittuu vuoteen 1687. Se on mainittu ‘Shakespearean’ sMacbethin tarinassa. Arizona sanoi että Kuningatar, Prinssi Philip, Prinssi Charles ja Prinsessa Anne ovat läsnä rituaaleissa ja niin on myös Charlesin tyttöystävä, Camilla Parker-Bowless. Eikö tämä kaikki ala olla nyt järkevää? Hän sanoi, että uhrausrituaalien aikana Kuningatar pukeutuu rubiineilla ja onyksilla upotettuun kultaiseen viittaan. Kuningattarella ja Charlesilla on heidän omat rituaaliset pikarinsa, jotka on upotettu kalliissa kivillä merkitsemään heidän Illuminaatti-Veljeskunta asemaa.

Äiti Jumalatar sanoo että Kuningatar tekee julmia huomautuksia vähäisimmistä vihityistä, mutta on peloissaan miehestä koodi-nimeltä “Pindar” (Marquis de Libeaux), joka on saatanallisessa hierarkiassa korkeammalla kuin hän. **[sivulla 104 Icke mainitsee Arizonan sanoneen “Pindarin” -- joka tarkoittaa Lohikäärmeen penistä – olevan Illuminaatin ja saatanallisen hierarkian korkea-arvoisin jäsen, jonka Veljeskunta tuntee myös nimellä Marquis de Libeaux. Mitä ilmeisimmän tämä “Pindar” ei viittaa**

1 David Icke: The Biggest Secrets, sivu 17

2 <http://www.mysteriousbritain.co.uk/scotland/angus/hauntings/glamis-castle.html>

ihmiseen vaan Saatanaan itseensä, Ilmestyskirjan punaiseen Lohikäärmeeseen. Kirj. Huom.] Tämä myös tukee väitettä, jonka antoi minulle toinen [mielenhallinnasta] palautettu orja, joka sanoi nähneensä Kuningattaren olevan fyysisesti lyöty jonkun taholta joka oli hänen saatanallisen arvonsa yläpuolella. **Pindar muistuttaa nähtävästi ulkoisesti Prinssi Charlesia ja Arizona sanoo Pindarin olevan Charlesin todellinen isä.** Hän sanoi että Glamis linnassa käytetyt ihmisuhrit ovat useimmiten viiden vuoden vanhoja ja seremonioita vartioi the Skotlannin Black Watchin jäsenet. Hän myös vahvisti Lordi Mountbattenin olleen pedofiili ja että Windsorit ovat ihmishahmoissa olevia matelijoita. Hänen haastattelunsa minun kanssani oli nauhoitettu, kuin myös se jonka tein Christine Fitzgeraldin kanssa ja kopiot ovat nyt useissa osoitteissa. Video haastattelu Arizonan kanssa on saatavilla ja yksityiskohdat ovat kirjan takana. Korostan ettei tällä Äiti Jumalattarella ollut mitään tietoa siitä mitä Christine Fitzgerald oli kertonut minulle ja silti heidän lausuntonsa täsmää jälleen. Arizona sanoi, että Diana varmasti tiesi Windsorien olevan muotoaan muuttavia matelijoita ja Dianan kommentit Christine Fitzgeraldille tukee tätä.

Nähtävästi matelijat ovat nähty muuttuvan unessa. Tässä on minun yhteenvetoni vain osasta siitä mitä Arizona sanoi kuninkaallisesta perheestä: Kuningataräiti: "Hän on kylmä, kylmä, kylmä, inhottava henkilö. Yksikään hänen joukostaan ei koskaan luottanut häneen. He ovat nimenneet alttarin (miehen hallinta ohjelman) hänen mukaansa. He kutsuvat sitä Mustaksi Kuningattareksi. Olen nähnyt hänen uhraavan ihmisiä. Muistan hänen työntäneen veitsen jonkun peräsuoleen yöllä, jolloin kaksi poikaa uhrattiin. Yksi oli 13 ja toinen 18. Sinun täytyy unohtaa, että Kuningataräiti näyttää olevan hauras vanha nainen. Kun hän muuttaa muotoaan matelijaksi, hän tulee hyvin pitkäksi ja vahvaksi. Jotkut heistä ovat niin vahvoja, että voivat repiä sydämen irti ja he kaikki kasvavat pituutta useita jalkoja muuttaessaan muotoaan." (Täsmälleen mitä nainen joka näki Edward Heathin sanoi muiden ohella.) Kuningatar: "Olen nähnyt hänen uhraavan ihmisiä ja syövn heidän lihansa ja juovan heidäb verensä. Kerran hän tuli niin kiihtyneeksi verenheimosta, ettei hän leikannut uhrin kurkkua vasemmalta oikealle normaalissa rituaalissa, hän vain tuli hulluksi, puukottaen ja repien lihaa sen jälkeen kun oli muuttunut matelijaksi. Kun hän muuttaa muotoaan hänellä on pitkät matelija-kasvot melkein kuin nokka, ja hän on luonnonvalkoisen värinen. Kuningataräiti näyttää pohjimmiltaan samalta, mutta on muutamia eroavaisuuksia. (Tämä kuvaus sopii moniin kuviin jumalista ja 'lintu jumalista' muinaisessa Egyptissä ja muualla.) Hänellä on myös kuhmu päässään ja hänen silmänsä ovat hyvin pelottavat. Hän on hyvin aggressiivinen."

Prince Charles: "Olen nähnyt hänen muuttavan muotoaan matelijaksi ja tekevän kaikkia asioita joita Kuningatar tekee. Olen nähnyt hänen uhraavan lapsen. On paljon kilpailua heidän välillään siitä kuka saa syödäkseen minkäkin osan ruumiista ja kuka saa imeä uhrin viimeisen henkeyksen ja viedä heidän sielunsa. Olen nähnyt myös Andrewin ottavan osaa ja olen nähnyt Prinssi Philipin ja Charlesin siskon (Annen) rituaaleissa, mutta he eivät olleet osallisia kun minä olin siellä. Kun Andrew muuttaa muotoaan, hän näyttää enemmän liskonkaltaiselta Kuninkaalliset ovat joitakin pahimpia, OK, niin kauan kuin nauttivat tappamisesta, nauttivat uhraamisesta, ja lihan syömisestä, he ovat näistä kaikista pahimpia. He eivät välitä kukaa näkee heidät rituaaleissa, he ovat mitä ovat, he näyttävät sen empimättä. He eivät välitä jos näet sen. Kuka sinä olet kertoaksesi, kuka sinua uskoisi? He uskovat tämän olevan syntymoikeus ja he rakastavat sitä." Ottaen huomioon todisteet joita olen esittänyt tässä kirjassa Dianan murhan taustasta, en ollut yllättynyt kuullessani tämän Äiti Jumalatteren muistelevan seuraavaa Mohamed Al Fayedista: "Näin Mohammed Al Fayedin rituaalissa Pimeyden Äidit linnassa Belgiassa 1980 -luvulla. Kuningatar ja Kuningataräiti olivat myös siellä. Kuningataräiti puhui hänelle ja hän katsoi ympärilleen kuin ei olisi uskonut tämän kaltaista asiaa olevan meneillään. Se oli joulukuun 24. vanhan ja uuden kuninkaan rituaalissa. He eivät päästäneet näkemään pahinta siitä. Se enemmänkin, 'opastakamme hänet tähän'.¹

Myönnettäköön, että monissa lukijoissa tällainen teksti saa aikaan ivallista naurunpurskahdusta. Akateemisessa maailmassa Icken teorit saisi tuskin aikaan ylistäviä

1 David Icke: The Biggest Secrets, sivut 171-172

arvioita ja palkintoja (paitsi ehkä “vuoden paras soopa -kirja” osiossa). Tästä huolimatta David Icke on luonnoinut 25 maassa useiden tuhansien yleisölle, hänen kirjojaan on käännetty kahdeksalle kielelle ja hänen verkkosivunsa saa 600 000 vierailijaa viikossa. Helmikuussa 2008 hänet kutsuttiin luennoimaan “akateemisen maailman mekan”, Oxfordin Yliopiston väittelyseuraan.¹ Kun pohdimme tällaisen tekstin yhteensovittamattomuutta akateemiseen maailmankuvaan, on muistettava eräs tärkeä seikka. Koko matelija/demoni -asia puhuu ilmiöstä, joka on tämän maailman ja sen todellisuuden ulkopuolella. Siten jo määritelmällisesti sitä ei voida asettaa fysiikan lakien tai empiirisen tieteen kriittiseen arviointiin. Materialistiselta maailmankuvulta, joka hylkää suoralta käsin uskon yliluonnollisen ja metafysisen olemassaolon, on turha odottaa minkäänlaista muuta reaktiota kuin ivaa ja pilkkaa.

Mutta niillekin, jotka lähtökohtaisesti ovat valmiita hyväksymään yliluonnollisen ja hengellisen olemassaolon, tällaista tekstiä voi olla vaikea ottaa vakavissaan. Maailma on kuitenkin ihmeellisempi paikka kuin moni tiedostaa. Esimerkiksi koko ihmiskunnan historia on täynnä tarinoita maagisissa rituaaleissa tapahtuvasta metamorfoosista eli ihmisen yliluonnollisesta muuntautumisesta jonkin eläimen kuten suden muotoon.² Tätä ihmisen muuntautumista sudeksi kutsutaan nimellä *lykantropia* ja 1589 Saksassa kuolemaan tuomittu Peter Stumpp oli yksi monista 1500 – 1700 -luvun noitaoikeuksissa syytetyistä, joka kidutuksen alla myönsi olleensa paholaisen palvoja, joka muuttui öisin verenhimoiseksi ihmissudeksi.³ -- nykyään lykantropia on lääketieteellisesti määritelty mielensairaus.⁴ Bram Stokerin *Draculassa* kyky muuntautua eläinten muotoon liitettiin juuri Draculan erityispiirteeksi. Tässä suhteessa onkin mielenkiintoista, että Charles kampanjoi julkisesti Transsylvanian keskiaikaisen maaseutu ympristön puolesta osana kampanjaa saada lehdistö vetämään rinnakkaisuus hänen ja esi-isänsä Draculan välille.

Aivan kuin lääketiede tuntee lykantropian, tunnetaan lääketieteessä myös ns. vampyyri-tauti tai Dracula-tauti. Tämä on porfyria, johon liittyy voimakas anemia ja valoherkkyys. Ehkä tunnetuin porfyriaan sairastuneita historian henkilöistä oli Charlesin esi-isä Yrjö III.⁵ Mitä tästä kaikesta tulisi ajatella? Piti Arizonan kertomus paikkansa tai ei, jos Walesin Prinssi Charles on Antikristus -- kuten tässä kirjassa hyvin vahvasti todistettu -- pitäisi Saatanan hallita eräänä päivänä hänen kehossaan (Ilm. 12:9). Tässä luvussa paljastunut informaatio vihjaa Charlesin olevan täydellinen kandidaatti tähän virkaan.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/David_Icke#Writing_and_lecturing

Icken lähes kaksi tuntinen puhheenvuoro eliitin pedofiiliverkostoista löytyy täältä:

<https://www.youtube.com/watch?v=I9XzsKLnRAI>

2 <http://en.wikipedia.org/wiki/Shapeshifting>

3 http://en.wikipedia.org/wiki/Werewolf_witch_trials

4 <http://www.foxnews.com/health/2014/04/18/real-life-werewolves-psychiatry-re-examines-rare-delusion/>

5 <http://fi.wikipedia.org/wiki/Porfyria>

Yhteenveto ja loppusanat

Päätän tämän kirjan tekemällä yhteenvedon kaikista niistä johtolangoista, jotka yhdistää Prinssi Charlesin Raamatussa ennustettuun Antikristukseen, Kadotuksen lapseen. Tähän osoittavat johtolangat ovat niin lukuisia, että kuka tahansa joka tätä kirjaa lukee ei voi sivuuttaa niitä pelkkänä onnekkana yhteensattumana. Jos tämän yhteenvedon jälkeen joku vielä kyseenalaistaa kirjailijan teesin, joutuu vastatuuleen matemaattisen todennäköisyys periaatteiden kanssa. Monille asiaan perehtymättömällä väite, että Charles on Antikristus vaikuttaa ensikuulemalta naurettavalta. Mutta todenneköisyyslaskelmien valossa väite ettei hän olisi Antikristus on todistetusti paljon naurettavampi. Palaamme tähän aivan kohta, mutta eräs perustavanlaatuinen johtolanka on yhä käsittelemättä. Tämän kirjan viesti muuttuu ajankohtaiseksi niin pian kun tämä asia on suurten sanomalehtien etusivun uutista. Puhun nyt Englannin kruununperillisen uskosta omaan messiaaniseen identiteettiinsä ja hänen kunnianhimoisesta pyrkimyksensä luoda ympärilleen *maailmanlaajuinen* henkilönpalvonta -kultti.

Huomautin ensimmäisen osan lopussa, että vaikka ihmiskunnan historia tuntee useita esimerkkejä kansallisista ”messias” -ehdokkaista, Jeesuksen ohella ei ole ilmaantunut ketään, joka olisi väittänyt olevansa koko maailman Vapahtaja (ei ainakaan poliittisella areenalla). Siihen, että Antikristus (Kristuksen sijainen) väittää juuri tällaista vihjataan selvästi esim. 2. Tess. 2:9:ssä ja 1. Joh. 2:18:sta. Mutta nyt tällainen henkilö on vastikään ilmestynyt – enkä tarkoita nyt Barack Obamaa. On totta, että vuoden 2008 vaalikampanjassa myös Obaman pään päälle yritettiin luoda messiaanista sädekehää. Ei ole epätavallista, että lehdistössä viitataan silloin tällöin ”Obamaniaan” tai Obama-”messianismiin”. Tämän karismaattisen afro-amerikkalaisen nousukkaan ylle laskettiin monia odotuksia; hän nousi maailman mahtavimman valtion johtoon aikana jolloin vuoden 2008 finanssikriisi oli juuri alkanut, Lähi-Idässä mellasti useita konflikteja ja muut

globaalit kriisit kuten ilmastonmuutos sai kansakunnat – ei vain Amerikkaa – huutamaan ”Pelastajan” tulemuksen puolesta.

Kaikkein selvin viite Obaman messiaanisesta retoriikasta oli hänen voitto-puheensa tultuaan valituksi demokraattisen puolueen pääehdokkaaksi vuoden 2008 presidentti-kilvassa. Obama hehkutti: ”Tämä oli hetki, milloin aloimme hankkia sairaille hoitoa ja työttömille töitä; tämä oli hetki milloin valtameret alkoivat hidastua ja meidän planeettamme alkoi parantua; tämä oli hetki milloin päätimme sodan ja turvasimme kansakuntamme ja palautimme kuvamme viimeisenä, parhaana toivona maalle.”¹ Kuuluisa Hollywood -tähti Jamie Foxx huudahti Soul Train Awards -gaalassa, ”Kiitos Jumalan ja meidän herramme ja pelastajamme, Barack Obaman.” Maalari Michael D’Antuono joutui peruumaan näyttelynsä, missä hän aikoi julkistaa työnsä mikä kuvasi Barack Obaman Kristuksen-kaltaisessa asennossa päässään piikkikruunu. Vuonna 2009 hollantilainen uutislehti *Politiken* kirjoitti, ”Tietysti Obama on suurempi kuin Jeesus.”² Obaman kunniaksi on jopa tehty eräs (sarkastinen?) verkkosivu, joka tevehtii häntä Messiaana.³

Nämä ovat vain muutamia esimerkkejä missä Obamaa on yritetty muotoilla uuden ajan Messiaaksi viimeisten vuosien varrella. Vaikka osa Obaman ja Jeesuksen vertailuista on luoteeltaan sarkastisia, tämä näyttää selvästi suunnan mitä kohti koko maailma on menossa. Obama ei ole Antikristus, mutta ”Obamania” on valmistamassa ihmiskuntaa samanlaiselle joukko hurmiolle, joka esiintyi 1930 -luvulla Natsi-Saksassa. Henkilönpalvonta, jonka näemme nyt Obaman ympärillä on vain häivähdys siitä mitä on tulossa Antikristuksen ilmestyessä. Hitler villitsi Saksan kun Antikristus villitsee koko maailman. Hitler loi kansallisen joukkoliikkeen ”Saksan pelastamiseksi” kun Antikristus luo globaalin kansalaisliikkeen ”ihmiskunnan pelastamiseksi.” Ilmestyskirja kertoo:

Ja minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa... Ja kaikki maan päällä asuvaset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta. (luku 13:3,8)

Jotkut uskovat tämän kohdan viittaavan siihen, että Antikristus saisi kirjaimellisesti kuolinhaavan päähänsä, mutta heräävän henkiin Saatanalle annetun voiman tai suuren huijauksen seurauksena. Paavalin mukaan Kadotuksen Lapsen ilmestyminen tapahtuisi ”saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä” (2. Tess. 2:9). Jäljitelläkseen kaikessa Kristusta, myös Antikristus kuolee ja palaa uudestaan henkiin. Tätä vahvistaisi Sakarjan ennustus ”hullusta paimenesta”, joka mainitaan hyvän paimenen – so. Kristus (Joh. 10:11) – vastakohtana. Sakarjan ennustuksen mukaan Herra on ”herättävä maahan paimenen: hukkaantuneista hän ei pidä huolta, hajaantunutta hän ei etsi, ruhjoutunutta hän ei paranna, pystyssäpysyvää hän ei tue; mutta hän syö lihavien lihaa ja halkaisee niiden sorkat. Voi hullua paimenta, joka lampaat hylkää! Käyköön miekka hänen käsivarteensa ja oikeaan silmäänsä. Hänen käsivartensa kuivettukoon, ja hänen

1 <http://www.washingtonexaminer.com/obamas-cult-of-personality-has-turned-us-into-a-nation-of-enablers/article/2544003>

2 <http://www.wnd.com/2013/11/school-lesson-portrays-obama-as-messiah/>

3 <http://obamamessiah.blogspot.fi/>

oikea silmänsä soetkoon.” (Sak. 11:16-17).¹

On itseasiassa mielenkiintoista huomata kuinka usein Prinssi Charles kuvataan paimensauvan kanssa propagandistisena esityksenä hänen ”maa-läheistä” maailman-kuvastaan. Kammottava enne siitä mitä lampaille käy tämän ”hullun paimenen” käsissä on Daily Mailin uutinen elokuulta 2006: ”Okkultistien teurastama lammas Prinssi Charlesin maatilalla. Lammas oli silvottu ja teurastettu kummallisessa okkulttisessa rituaalissa Prinssi Charlesin omistamalla maalla. Joissakin tapauksissa teurastetuilta eläimiltä oli poistettu heidän silmänsä ja heidän ruhonsa oli sovitettu saatanalliseen tähteen [mitä Prinssi ylistää kirjassaan Harmony; kirj. huom.]. Paikalliset maanviljelijät löysivät verisen alttarin ja puisen seipään... Maanviljelijä Chris Cole, 49, joka on kadottanut hänen kaksi lammastaan, sanoi: ”Se on hyvin ärsyttävää. Emme tiedä kuka on tämän takana [eiköhän tämä paljastu jo uutisesta itsestään] ja mihin tämä saattaa johtaa’. Toinen maanviljelijä, jolta oli tapettu 12 lammasta, sanoi: ’Ihmiset ovat tulossa pelokkaaksi. Jos tämä kultti voi tappaa ja silpoa lampaan, mitä se he voisivat tehdä meille?’”²

Obaman messiaaninen retoriikka on ollut melko laimeaa verrattuna siihen mitä Prinssi Charles on julistanut. Tämä henkilö kirjaimellisesti uskoo olevansa syntynyt samanlaiseen asemaan mihin Jeesus syntyi. Hän ei väitä syntyneensä ristiinnaulitsemista varten voidakseen nousta kolmantena päivänä ihmiskunnan ja maan lunastamiseksi synnin turmeluksen orjuudesta. Sitä vastoin hän sanoo, että hänen ennalta määrätty asemansa on pelastaa planeetta tulevaisuudessa hämmöttäviltä apokalyptisiltä uhkakuivilta ja johdattaa maailma ekologiseen, sosiaaliseen ja hengelliseen parantumiseen. Mutta hän ainoastaan itse usko näin; hän on myös määrätietoinen aivopestäkseen miljardit ympäri maailman vastaanottamaan tämän saman valheen jossa hän itse elää.

Messias=kompleksi.

Vuoden 2010 aikoihin internettiin alkoi ilmestyä ensimmäisiä näytteitä ja trailereita Prinssin poliittista maailmankuvaa ja elämäntyötä esittelevästä dokumentista *harmony*, jonka TV-ensi-ilta oli Yhdysvalloissa NBC kanavalla marraskuussa 2010 – samassa kuussa, kun kustannusyhtiö Harper Collins julkaisi samaa nimeä kantavan Prinssin kirjan – ja maailman ensinäytös Syndancen elokuvafestivaaleilla Lontoossa huhtikuussa 2012. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun festivaalit pidettiin Yhdysvaltojen ulkopuolella sen vuosittaisen järjestäjän ja veteraani näyttelijä Robert Redfordin kunnianosoituksena Prinssin elämäntyölle, jota hän ylisti ”uskomattomaksi”.³ Ensi-ilta NBC -kanavalla ajoittui sopivasti samalle viikolle, kun kansalaisten huomio oli jo alustavasti vedetty kuninkaalliseen perheeseen Williamin ja Katen kihlausuutisten vuoksi⁴ Sattumaako? Epäilenpä. Vain päivä sen jälkeen, kun William avioitui 29. huhtikuuta 2011 – mikä sattui olemaan sama päivä jolloin Hitler nai Eva Braunin itsemurhansa aattona – kymmenien

1 Erikoisesti myös islamilaisessa eskatologiassa Antikristuksen uskotaan olevan oikealta silmältään sokea.

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-401380/Occultists-slaughter-sheep-Prince-Charles-estate.html>

3 <http://www.theguardian.com/film/2012/apr/29/sundance-prince-charles-robert-redford>

4 http://www.nytimes.com/2010/11/19/arts/television/19royals.html?pagewanted=all&_r=0

miljoonien maailmanlaajuisen TV- yleisön edessä, hänen isänsä saapui Yhdysvaltoihin Georgetown Yliopistoon ja piti puheen otsikolla *On the future of food*.

Kaksi oscaria keräänneen Al Goren filmin *Epämiellyttävä totuus* tuottaja Laurie David kirjoitti arvostelussaan Prinssin puheeseen:

Ei ole mitään vastaavaa kuin istua yleisössä ja mennä kananlihalle kuunnellessa suurta visioonääriä, joka kertoo asiat kuten ne ovat. Sanotaan ettei salama iske kahdesti, mutta kuullessani Prinssin puheen tuona päivänä, tunsin samanlaisen tärinän jonka sain ensikerran nähdessäni Al Goren diaesityksen globaalista lämpenemisestä. Goren voimanäytös erottui koska se oli selkein, kaikkein ytimekkäin selitys meidän ilmasto kriiseistämme jonka olin koskaan kuullut. Nyt toinen vanhempi valtionmies, Prinssi Charles puhuu rohkeasti toisesta kriisistä, johon meidän tulee kiireellisesti vastata. Kaunopuheisilla sanoilla, selkeydellä ja hartaalla intohimolla, Prinssi selitti mikä oli mennyt niin pahasti pieleen ruoka ketjussamme – ja miten me voimme oikaista sen. Prinssin puhe oli molempia kauhistuttava ja mieltä ylentävä. Kauhistuttava, koska olemme todella sössineet ruoka systeemimme – ja ruoka systeemimme on sen seurauksena pilannut terveytemme, ympäristömme, ilmastomme. Mutta puhe oli lopulta mieltä ylentävä, koska kuten Prinssi huomioi, ”On myös vaihtoehtoisia tapoja kasvattaa ruokaamme ... mikä meni hyvin pitkän matkan ratkaistaessa joitakin ongelmia joita kohtaamme.” Oli hyvin vaikuttavaa nähdä Charles käyttävän huomattavaa vaikutusvaltaansa tukeakseen näkyä paljon ekologisesti valistuneemmalle ruoka systeemille. Hän on elänyt ja hengittänyt näitä aiheita jo vuosikymmeniä, ollen rohkea julkinen ääni massiivisen, aggressiivisen intressejä vastaan. Olin niin innoittunut, että halusin auttaa Prinssin puheen löytävän laajemman yleisön. Onnekaasti, kaverit Rodale Books kustannusyhtiössä Grace Foundationin sekä Patrick Holdenin avustamana jakoi innokkuuteni ja auttoi julkaisemaan sen.¹

Joku voisi hämmästellä: ”Puhuuko Laurien David nyt todella samasta hörökorva-Charlesista kuin luulen? Miksi 'kasveilleen puhuvana kahelina' ja 'Camillan tampooina' tunnettu pelle onkin yhtäkkiä 'rohkea julkinen ääni massiivisen, aggressiivisen intressejä vastaan?’” Mutta niille jotka tuntee Raamatun profetiaa tämä kehityssuunta ei yllätä. Charles itse profetoi 80 -luvun alussa, että hänet tuomittaisiin ”vuosiksi turhautumiseen, naurunalaiseksi, ja epäonnistumiseen näytelläkseen rooliaan asioiden suunnitelmassa, kunnes hänen päivänsä saapuu ja ihmiskunta on valmis hänen sanomalleen – sanomalle, jonka hän kenties havaitsee vaikeaksi selittää itse, mutta jonka hän tietää tulevan paljon syvemmästä lähteestä, kuin tietoisesta ajattelusta.”² Kirja ja dokumentti Harmony on tähän asti Prinssin kunnianhimoisin yritys uuden maailmanjärjestyksen luomiseksi hänen johtajuutensa alle. Kirja aloitus lause tekee selväksi hänen päämääränsä kutsuessaan ”kestävyyden vallankumoukseen” tämän aikaasaamiseksi. Hänen ajatuksensa edustavat radikaalia traditionalismia (mikä ei ole sama kuin konservatismi), jonka nimeen vannovat monet ihmisvihaajat kuten Pentti Linkola ja uusnatsit.

Accuracy in Media raportoi 29. marraskuuta 2010 artikkelissaan ”What NBC Didn't Tell You About Prince Charles” (Mitä NBC ei kertonut sinulle Prinssi Charlesista):

NBC:n ohjelman otsikon —ja saman nimisen kirjan—oli tarkoitus painottaa Prinssi Charlesin ”holistista” lähestymistä. ”Al Goren Epämiellyttävän totuuden ja Van Jonesin Green Collar Economyyn sävyssä, Prinssi Charles esittää pakottavan tapauksen, että ratkaisut meidän kaikkein suurimpiin kriiseihimme—ilmastonmuutoksesta köyhyyteen —on tasapainon uudelleen löytymisessä meitä ympäröivän maailman kanssa,”

1 http://www.huffingtonpost.com/laurie-david/the-princes-speech_b_1274790.html

2 Tim Cohen: The AntiChrist and a Cup of Tea (Prophecy House Inc, 1998), sivu 264

sanoo mainos kirja versiolle... **Kuten esitetty seikkaperäisesti Mark Musserin taholta, joka kirjoitti kirjan Nazi Oaks, Prinssi Charlesin kesäkuun 8:n, 2010, kutsu läntiseen panteistiseen uskonnolliseen synteisiin islamin kanssa maailman pelastamiseksi on vaarallisen naivia. Musser on ekspertti siinä kuinka totalitaariset ideologiat kuten Natsismi on käyttänyt luonnonsuojelua yrityksessä alistaa yksilön vapaus valtion kontrolliin. Kysyimme Musserilta hänen ajatuksiaan NBC:n Prinssi Charlesin ohjelmaan. Hän sanoi, "Kannustus holismiin johtaa poikkeuksetta vihreään totalitarismiin.**

Harmonia ja holismi tekee ihmisestä orjan luonnolle. Luonnosta tulee ihmisen diktaattori, ja vihreät tulevat rinnakkain auttaakseen tätä prosessia." Hän jatkoi, "On myös farssi, että vihreä elämäntapa on halvempaa. Se on aina kalliimpaa, koska sitä pitää tukea jopa vielä enemmän kuin maalaisavustukset mitä meillä on nyt, ja nämä tuulimyllyt taustalla koko näytöksessä on tietenkin raskaasti tuettuja. Ei vain tätä mutta ne ovat täynnä öljyä ja tappoivat yli 200 000 lintua yksinään Amerikassa viime vuonna. Vertailussa merenlahden ölyvuoto tappoi 1300 lintua." Musser, pastori, lisäsi, "Ihmistä ei ole koskaan kutsuttu yhteyteen tai harmoniaan luonnon kanssa, mutta hallitsemaan, alistamaan ja täyttämään se—kaikki samalla kun kutsuttu yhteyteen Jumalan kanssa prosessissa (1. Moos. 1-3). Saaste ongelma johtuu ihmisen synnistä eikä sitä koskaan poisteta kunnes synti pysäytetään. Luonnon pelastaminen on itseasiassa paljon mahdollisempaa kuin ihmisten pelastaminen heidän synneistään. Vihreät aina telkevät ratkaisemattomiin ongelmiin ja käyttävät sitä meitä vastaan. Harmonia luonnon kanssa on myytti. Tätä ajatusta vastaan tulee hyökätä. Jos ihmiset lakkaavat uskomasta harmoniaan luonnon kanssa, vihret on poistettu työstään."¹ (vahvistus minun)

Sanoma minkä kirja ja dokumentti Harmony esittää on pohjimmiltaan hyvin manipuloiva ja vaarallinen. Todiste tästä on 30. heinäkuuta 2010 Daily Mailissa julkaistu uutinen, jonka otsikko kirkui, *"Minun velvollisuuteni on pelastaa maailma: Prinssi Charles uskoo, että hän syntyi tarkoitusta varten!"* Seuraavat katkelmat on lainattu suoraan Mailin artikkelista:

Walesin Prinssi sanoo uskovansa, että hänet on asetettu maanpäälle tulevana kuninkaana 'päämäärää varten' – pelastaa maailma. Antaen kiehtovan oivalluksen näkemykselleen peritystä rikkaudesta ja vaikutusvallasta, hän sanoi:

– *"Voin vain jollakin tavoin kuvitella, että huomaan syntyneenä tähän asemaan tarkoitusta varten. En halua lastenlasteni tai teidän tulevan luokseni ja sanovan minulle, 'Miksi helvetissä et tullut ja tehnyt tälle asialle jotain? Sinä tiesit mikä ongelma oli.' Tämä on mikä motivoi minua."*

– *"Halusin ilmaista jotakin ulkopuolisessa maailmassa, jota tunsin sisäpuolella..."*

Me näytämme kadottaneen tämän ymmärryksen luonnon ja universumin kokonaisuudesta elävänä entiteettinä. Hänen tunteisiin vetoavat kommenttinsa tulevat filmissä hänen uskostaan, että hillitön kaupallisuus on johtanut viljelysmaan ja maaseudun tuhoon. Dokumentti nimeltä Harmony, on tulossa USA:n verkosto NBC:lle marraskuussa samanaikaisesti saman nimisen prinssin kirjan lanseeraamisessa markkinoille... Mutta Prinssi on aikaisemmin joutunut tuleen tekopyhyydestä hänen eko-arvoissaan. Viime vuonna hän komensi Kuningattaren Lentoon kuuluvaa suihkukonetta osallistuakseen Copenhagenin ilmasto kokoukseen tuottaen arviolta 6.4 tonnia hiilidioksidia - 5.2 tonnia enemmän jos hän olisi käyttänyt kaupallista lentokonetta. **Kriitikot tuomitsevat hänen sanansa "harhaluuloisena". Graham Smith, monarkian vastaisesta Tasavalta-ryhmästä, sanoi: "Hän elää vaikutelmassa, että hänet on lähetetty pelastamaan maailma ja lunastamaan meidät kaikki synneistämme. Se on melko harhaluuloista."**

Hänen täytyy olla puolueeton ja pitää hänen suunsa kiinni kun hän tulee kuninkaaksi. Jos hän todella uskoo tämän olevan hänen missionsa ja hän on eri mieltä Hallituksen kanssa tulevaisuudessa, hän uhkaa syöstä meidät perustuslailliseen kriisiin"... **"Hän on sanonut olevan syy siihen miksi hän on tässä asemassa**

1 <http://www.aim.org/aim-column/what-nbc-didn%E2%80%99t-tell-you-about-prince-charles/>

nostamassa esiin näitä asioita – että on jokin korkeampi voima. Mutta hänen roolinsa käsittää paljon enemmän kuin vain vihreät ongelmat. On totta että kuninkaallisten velvollisuuksiensa ulkopuolella ympäristö on asia josta hän välittää kaikkein intohimoisimmin.”

Trailerissa elokuvalla, prinssi puhui kiihkeästi hänen vuosikymmeniä kestäneestä matkastaan mitä hän kuvasi lausunnossa ”asioiden luonnollisen järjestyksen pyhäksi tilanhoitajan velvollisuudeksi.” Hän sanoi: ”Aloitin 22 vuotta sitten jotakin mistä kukaan ei todella halunnut tietää paitsi muutamat ihmiset, jotka ajattelivat sen olevan melko hullua.” – ”Olemme kääntäneet tavan millä luonto esittää itsensä pelkäksi mekaaniseksi prosessiksi.” – ”Mitä on tapahtumassa pienille maanviljelijöille ympäri maailman globalisaation tuloksena, on yksinkertaisesti kauhistuttavaa. Onko se todella tarkoitus tämän kaiken takana, vain pyyhkäistä nämä ihmiset heidän maastaa pois?” Aasialainen nainen, jota ei ole nimetty dokumentissa [hän on Vandana Shiva; kirj. huom], pinoi ylistystä kuninkaalliselle, sanoen: ”Prinssi Charles on ollut hyvin rohkea mies, koska hän ei ole ajatellut koskaan valtaistumen kautta, jota hän tulee hallitsemaan – hän on ajatellut planeetan kautta, jolla hän elää.”¹ (vahvistus minun)

Tarvitsee vain katsoa filmin traileri osoitteessa <http://www.theharmonyovie.com/> ja Prinssin päämäärät tulevat hyvin ilmeiseksi. Eräessä kohtauksessa hän julistaa maailman johtajille Copenhagenin ilmastokokouksessa: ”*Tämä on historiallinen hetki. Aivan kuin ihmiskunnalla on valta työntää maailma kuilun partaalle, niin meillä on myös valta tuoda se takaisin tasapainoon.*” Jo projektin nimi kertoo mistä tässä on kyse – utopisesta yrityksestä tuoda harmonia synnin repimään maailmaan poliittisella ohjelmalla. Historia on kuitenkin paras todistaja siihen, että ihmisen yritykset luoda paratiisi maanpäälle ilman Jumalan ja Hänen Poikansa osallisuutta, on muuttunut hyvin nopeasti utopiasta dystopiaksi ja johtanut paratiisin sijasta maanpäälliseen helvettiin. Luulisi ihmiskunnan oppineen jo 1900 -luvun kauheuksista mihin tällainen voi johtaa, mutta valitettavasti me olemme hyvin nopeita unohtamaan. Obama hypetys on vain yksi askel matkallamme täysimittaiseen henkilökuttiin, joka mahdollistaa Antikristuksen täydellisen kontrollin elämämme jokaisesta osa-alueesta.

Jos tätä messianismia julistaisi erämaassa asuva kaheli, voisimme jättää sen omaan arvoonsa, mutta nyt kun sitä julistaa Englannin tuleva kuningas, jonka tiedetään pitävän parlamentissa poliittisia päämääriään ajavia ”vakoojia”² samalla kun painostaa parlamentin jäseniä ”mustan hämähäkin” kirjeillään; joka perustuslain vastaisesti suunnittelee hallitsijaksi tultuaan sekaantuvan parlamentin päätöksiin ”sydämellisillä väliintuloilla”³ samalla kun esittäisi poliittisia ajatuksiaan puhujakorokkeilla kuten Euroopan parlamentissa ja Yhdysvaltojen kongressissa⁴, pitäisi jokaisen ajattelevan ihmisen olla hyvin huolissaan tästä kehityksestä. Telegraphin toimittaja ja Daily Mailin kolumnisti Damien Thompson kirjoitti Telegraphissa 1. elokuuta 2010 otsikolla ”*Prinssi Charlesin messiaaniset harhaluulot ovat alkaneet huolettaa minua. Uskooko hän voivan käännyttää Yhdistyneen Kuningaskunnan hänen henkilökulttiinsa?:* ”

1 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1299099/Prince-Charles-My-duty-save-world.html>

2 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2396795/Prince-Charles-accused-planting-moles-UK-government.html>

3 http://www.huffingtonpost.com/2014/11/21/britain-prince-charles-heartfelt-interventions_n_6199284.html

4 <http://www.theguardian.com/uk/2008/nov/17/monarchy-prince-charles-king-politics?uni=Article:in%20body%20link>

Jokainen ohitse kiitävä viikko tuo uuden synn toivoa, että Hänen Majasteettinsa Kuningatar tulee tavoittamaan tai ylittämään Jeanne Calmentin eliniän, ranskalaisen kotirouvan joka otettiin meiltä pois vuonna 1997 122 -vuoden iässä. Salli minun vetää huomiosi uskomattoman huolestuttavaan haastatteluun, jonka Walesin Prinssi antoi amerikkalaiseen dokumenttiin nimeltä Harmony, missä hän päättää sivuuttaa perustuslailliset hienoudet mukailakseen kultti johtajan harhaista kieltä. ”Voin vain jotenkin kuvitella löytävän itseni syntyneenä tähän asemaan tarkoitusta varten”, sanoo Charles. Ja mikä tämä tarkoitus on? *Pelastaa planeetta ja koko ihmiskunta.* Selvitetäänpä tämä. Prinssi ei sano, että hän haluaa tehdä hänen osansa auttaakseen planeettaa vähentämällä hiilijalanjälkeään. (Vaikka hiilijalanjäljellä olisi mitään yhteyttä maan kohtaloon, mitä sillä ei ole, Hänen Kuninkaallinen Korkeutensa ei kokisi henkilökohtaista pakkoa vähentää dramaattisesti hänen omaansa, sillä tämä merkitsisi hänen hovinsa purkamista ja Highgroven Petit Trianon myymistä) Ei: hän uskoo että se on langennut hänen käsiinsä palauttaa ihmiskunnalle ”tämä ymmärrys luonnon ja universumin kokonaisuudesta elävänä entiteettinä”. Todellakin, hän esittää marraskuulle ajoitetussa NBC:n filmissä, ettei hän halua hänen ja meidän lastenlastemme tulevan hänelle ja kysyvän: ”Miksi helvetissä et tullut ja tehnyt tämän asian suhteen jotakin?”

Olen kuullut tämän kaltaista hölynpölyä ennenkin. 1990 -luvulla vietin aikaa LSE tutkimuksessa messiaanista ja kultti johtajista. Olen kävellyt ylös Öllymäkeä matematiikan luennoitsijan kanssa, joka uskoi olevansa Kristus ja haastatellut hampaatonta Andien suutaria, joka intti olevansa Messias. (Tämä oli keskellä Perun autiomaata hänen seuraajiensa ympäröimänä pukeutuneena kuin Vanhan Testamentin juutalaiset.) Kumpikaan näistä herrasmiehistä ei tuntunut minulle yhtään hullummalta kuin Walesin Prinssi – ja se oli rauhoittavaa tietää, että yksityisinä kansalaisina oli epätodennäköistä että he tulisivat heidän valtakuntaansa. (Perun Messias kuoli kohta tapaamisemme jälkeen laiminlyöden lupauksensa, että palaisi kuolleista kolmen päivän jälkeen.) Mutta Charles on tulossa hänen valtakuntaansa – meidän – ja tämä huolettaa minua. **Koska harhaiset opit tyypillisesti laajentuvat ja jos hän on kuten muut itse-nimetyt pelastajat, tulee hän tekemään enemmän ja enemmän yliampuvia väitteitä hänen universaalista viisaudestaan, mahdollisesti viskoen profetioita maailmanlopusta pseudotieteen kanssa** [vuonna 2008 hän todellakin varoitti ilmaston muutoksen ”tuomion päivän kellosta, joka tikittää yhä nopeammin kohti keskiyötä” ja vuosi myöhemmin hän kertoi ihmiskunnalla olevan aikaa vain vuoteen 2017 pelastaa maapallo.¹ Kirj. huom.] **samalla kun vetäytyy yhä pidemällä maantieteelliseen eristykseen.** Kuinka kauan vielä ennen kuin Highgrove muuttuu Wacoksi luonnonmukaisilla pikkuleivillä? Joten kuten sanoin, Kaun Eläköön Kuningatar. En tietenkään ehdota, että haluaisin Walesin Prinssin kuolevan ennen häntä, mutta jos hän elää niin pitkään kuin rouva Calment, silloin on jo rajat vahingolle jota 100 -vuotias Kunigasten Kuningas voi tehdä hänen alamaisilleen.²

Thompson uskoo Charlesilla olevan potentiaalia käännättää Yhdistynyt Kuningaskunta hänen henkilökulttiinsa, mutta hän on väärässä. Charlesilla on potentiaalia käännättää *koko maailma* hänen henkilökulttiinsa. Miksi näin? Koska hänen pelastus sanomansa on universaali – se ei koske vain Yhdistynyttä Kuningaskuntaa. Se on populistinen sanoma, joka vetoaa lukemattomiin tavallisiin kansalaisiin ympäri maailman. Englannin tuleva hallitsija sankarillisessa taistelussa ”massiivisen, aggressiivisen intressejä vastaan?” Suuri visionääri, joka on joutunut epäoikeudenmukaisen ylenkatseen kohteeksi. Poliittinen aktivisti, jolla on ollut rohkeutta vastustaa kaikkien vihaamaa globalisaatio prosessia ja ylikansallisten suuryritysten vaikutusvaltaa. Mies, joka on uskaltanut avata suunsa GM -siemeniin sisältyvästä ”salaliitosta” ympäristön ja köyhien maiden omavaraisen ruuan

1 <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/theroyalfamily/4952918/Prince-Charles-we-have-100-months-to-save-the-world.html>

2 <http://blogs.telegraph.co.uk/news/damianthompson/100049295/prince-charless-messianic-delusions-are-beginning-to-worry-me-does-he-think-he-can-turn-the-uk-into-his-personal-cult/> (painotus minun)

tuotannon tuhoamiseksi. Totuus on kuitenkin, että Englannin hallitseva luokka on itse globalisaation takana oleva kulissien takainen voima, joka on luonut nämä ongelmat ja esiintyy nyt muka sen ratkaisijana saadakseen kansakunnista yhä suuremman vallan.

300:n Komitean päässä Elisabeth II ja Prinssi Charles hallitsee globaalia taloutta ja sellaisia globalisaation takana olevia ryhmiä kuten IMF, Maailmanpankki ja WTO, kuten jo dokumentoimme edellisessä luvussa. Prinssin tunteelliset vetoomukset siitä, kuinka nyky-ihminen on ”kadottanut jotakin hyvin arvokasta, yhteyden luontoon ja maailmaan materiaan takana”¹ koskettaa ihmisjoukkojen sielua tämän päivän post-modernissa new age -henkisessä ilmapiirissä. Mutta hän ei määritteli mistä maailmasta puhuu viitatessaan ”maailmaan materiaan takana.” Kaikki haluavat uskoa, että tämän maailman todellisuuden takana on jotakin – että ihmisen sielu on kuolematon ja kaiken takana on jokin tarkoitus. Raamatun mukaan materiaalisen todellisuuden takana on kuitenkin kaksi erilaista maailmaa – *ei vain yhtä*. Toinen näistä on Jumalan, Hänen enkeliansä ja kaikkien pyhien ja toinen on Saatanan, hänen enkeliansä ja syvyyksissä asuvien demonien.

Meidän post-modernissa yhteiskunnassa puhutaan mieluusti taivaan ja enkelien olemassaolosta, mutta vaietaan kun kyse on Saatanasta, demoneista ja helvetistä. Puhutaan Kristuksesta mutta pienellä alkukirjaimella ja asetetaan hänen samaan riviin muiden ”valaistuneiden” opettajien kuten Buddhan ja Muhammadin kanssa (miekkansa vereen kastanut sotaherra ja 6 -vuotiaan Aishan nainut seksuaalinen saalistaja onkin verrattavissa hyvin Jeesukseen). Prinssin sanoma on niin universaali ja kaiken käsittävä, että sen pystyy sisäistämään sekä uskonnolliset että uskonnottomatkin ihmiset. Tämän kaltaisen ”Messiaan” tulemukselta Raamatun profetiat ovat puhuneet jo 2000 -vuotta. Aivan kuin Jeesus on ”kivi, jonka rakentajat hylkäsivät”, koska Hän on ”loukkauskivi ja kompastuksen kallio” (1. Piet. 2:7-8) kaikille niille jotka eivät Häneen usko, on omassa nimessään tuleva ”pelastaja” henkilö, jonka juutalaiset ja koko maailma vastaanottavat (Joh. 5:43).

Max Hasting huomioi Daily Mailissa: ”Prinssin kirja Harmony on todellakin hämmästyttävä työ. Hän aloittaa sen kirjoittamalla: 'Tämä on kutsu vallakumoukseen. *Vallankumous* on vahva sana ja käytän sitä harkitusti. Sillä yli 30 vuoden ajan olen työskennellyt tunnistaakseni parhaita ratkaisuja ryhmään syvään juurtuneita ongelmia, joita me kohtaamme. Pohtiessani näitä kysymyksiä pitkään ja hartaasti, minun näkemykseni on, että meidän ajattelutapamme länsimaistuneessa maailmassa on tullut liian lujasti kehystetyksi mekaanisella lähentymisellä tieteeseen.' Hän jatkaa: 'Tämä lähestyminen on perustettu kokonaan tulosten kokoamiseen, jotka tulee alistamalla fyysinen ilmiö tieteelliselle kokeilulle.' [Muista että myös natsit kritisoivat tieteellis-mekaanista maailmankuvaa vaatien sen korvaamista panteismilla; kirj. huom.]. Vaikka Prinssi sanoo, ettei hän hylkää kaikkea tiedettä hölynpölynä, hänen kirjansa on kutsu aseisiin 'teollistumisen suurta kaiken tuhoavaa voimaa', mitä hän pahoittelee.

Jotkin hänen fraaseistaan ovat messiaanisia: 'Laiminlöisin velvollisuuttani tuleville sukupolville ja maalle itselleen jos en yrittäisi kiinnittää tähän huomiota ja osoittaa mahdollisia keinoja, joilla voimme parantaa maailman.' Pakkomielleisesti

1 <https://www.youtube.com/watch?v=iWJtS2VpYm0>

vakuuttunut hänen omasta oikeellisuudestaan, hän näkee kriitiikkonsa varhaisen kristityn marttyyrin väsyneellä alistuneisuudella: 'On kenties väistämätöntä, että jos haastat tavanomaisen ajattelun traditiot, löydät itsesi syytettynä naiviudesta.' Nyt saatat sanoa sen olevan hieno asia, että meillä on kruununperillinen joka välittää intohimoisesti planeetasta ja on määrätietoinen tekemään jotakin sen hyväksi. **Mutta entä jos hänen lääkemääräyksensä ovat väärä?... Hallitus on sitoutunut testaamaan geneettisesti muunneltuja satoja, minkä monet maanviljelijät uskovat voivan tarjota parhaan toivon maailman ihmisten ruokkimisessa.**

Mutta Prinssi toistuvasti tuomitsee GM -ruuan paholaisen työnä – aivan kuin hän vastustaa ydinvoimaa ja modernia arkkitehtuuria. Perustuslaillisesti on merkityksestöntä ovatko hänen näkemyksensä oikeita vai väärä: kahlaamalla korkea-tason kiistoihin ja käyttämällä hänen asemaansa hallituksen päätösten vaikuttamiseen, hän saattaa miellyttää vihreitä intoilijoita, mutta tekee myös samalla monia vihamiehiä – jotkut heistä paljon älykkäämpiä kuin hän itse, hylkäävät hänen ajatuksensa kuinka parantaa ihmiskuntaa... Hän pyytää paluuta siihen minkä uskoo olleen onnellisempi, yksinkertaisempi ja paljon 'luonnollisempi' maailma – esimerkiksi hän pahoittelee alkukantaisten heimojen häiriköintiä. Hän kirjoittaa: 'Jos jatkamme viimeisten jäljelle jääneiden alkuperäiskansojen, perinteisten yhteisöjen sukupuuttoon hävittämistä, me eliminoimme yhden viimeisen jäljelle jääneen viisauden lähteen.' Hän ei pysähdy kysymään mitä tapahtuu jos näiden alkuperäiskansojen yhteisöjen ihmiset haluavat TV:n ja matkapuhelimen tai jopa lääkkeitä pelastamaan heidät joistakin hirveistä taudeista, joiden uhriksi primitiivinen ihminen lankeaa.

Hänen kaltaisensa maalaisaatelista on saattanut nauttia menneistä ajoista, mutta talonpojat eivät varmastikkaan. Teollinen kasvu mitä hän vihaa on tuonut valtavia hyötyjä ihmiskunnalle. Hän vaikuttaa muistamattomalta jännitteelle, mikä on hänen suuren näkynsä välissä siitä kuinka toisten tulisi elää ja hänen henkilökohtaisen taloudellisen tuhlaavaisuutensa; hänen innokkuutensa käyttää helikoptereita ja pitää jokainen valo palamassa Clarence Housessa kaiken aikaa. Nyt, hän ei ole paha mies [tämä kirjailija rohkenee olla eri mieltä], mutta uskon hänen olevan hyvin vaarallinen monarkialle jos sallitaan päästä valtaistuimelle.”¹(vahvistukset minun) Monet saattavat nähdä Prinssissä hyväntahtoisen herrasmiehen, jolla on erinomainen huumorintaju. Esimerkiksi veljeni kerran huomautti katsoessaan dokumenttia hänestä ”näkevänsä” tämän silmistä ettei hän ole Antikristus (sanotaanhan että ihmisen silmät ovat hänen sielunsa peili). On kuitenkin muistettava, että sosiopaattinen persoonallisuushäiriö ei ilmene siten kuin hollywood esittää sen Hannibal Lecterin tai Jokerin hahmossa.

Psykopaatti on useimmiten pinnalliselta käyttäytymiseltään hyvin viehättävä, mutta häneltä puuttuu kokonaan kyky myötäelämiseen ja katumukseen, kuten määritelty Hervey M. Cleckleyn klassisessa psykologisessa tutkielmassa vuodelta 1941 tullen sen vakiintuneeksi määritelmäksi.² Prinssi Charlesin charmi ja magnetismi on todettu monien, kuten *Timen* äskeisen artikkelin kirjoittajan Catherine Mayerin taholta.

1 <http://www.dailymail.co.uk/debate/article-1339707/Prince-Charles-dangerous-king-This-eccentric-royal-imperil-monarchy.html>

2 http://en.wikipedia.org/wiki/Superficial_charm#Psychopathic_charm

Mutta kuka vain joka on lukenut Andrew Morton kirjan Prinsessa Dianasta tietää tämän olevan katumukseen ja myötätuntoon kykenemättömän miehen pinnallista charmia. Morton huomioi, ”vaikka Charles on erittäin viehättävä ja huumorintajuinen, hänellä on myös pettämätön kyky jähmettää ne, jotka eivät ole hänen kanssaan samaa mieltä. Tuo pätee kolmeen yksityissihteeriin, jotka asettuivat yhden kerran liikaa vastustamaan prinssiä, samoin kuin lukuisiin muihin hovin henkilökunnan jäseniin – ja Walesin Prinsessaan. Prinssi Harryn ristiäisissä Dianan äiti sai tuntee vävynsä armottomuuden ja säälimättömyyden.

Kun prinssi valitti rouva Shand Kyddille, että tämän tytär oli synnyttänyt hänelle punertavatukkaisen pojan, Dianan suorasukaisen rehellinen äiti sanoi, että vävyn tulisi olla kiitollinen terveestä lapsesta. Silloin Walesin prinssi sulki anoppinsa pois elämästään. Kokemus on saanut Dianan äidin aiempaa paljon myötätuntoisemmaksi tyttärensä ahdinkoa kohtaan.”¹ Tämä dikataattorin ottein Clarence Housea hallitseva mies uskoo, että hänen pyhä missionsa on johtaa kansakunnat mahtipontiseen vallankumoukseen suurten ylikansallisten yritysten ja kansallismielisten hallitusten kaksoispahaa vastaan, jotka vastustavat ilmastopolitiikan kansantalouksien nakertamista ja yritystä rakentaa globaali fasistinen korporaattivaltio ”ylijäämäväestön” miljardien ruumiskasojen päälle. Hän pukee tämän hirviömäisen ”Linkola agendan” kukkasiin sanoihin harmoniasta ja maan parantumisesta.

Marraskuussa 2013 Prinssi isännöitsi ensimmäistä kertaa hänen äitinsä johtaman 53 jäsenmaasta koostuvan Kansainyhteisön huippukokousta, mikä oli huomattava merkki hänen kansainvälisen roolinsa kasvusta. *Express* uutisoi tästä: ”Prinssi Charles avaa Kansainyhteisön huippukokouksen ja vannoo tuovansa 'parantumisen' maailmaan.”² Prinssi näyttää todella uskovan, että hän on profeetta Jesajan ennustama Parantaja (Jes. 29:18, 35:6, 53:5). Kuten Damien Thompson huomioi, harhaisilla uskomuksilla on taipumus laajentua ja muuttua alati yliampuvimmiksi. Tästä ei ole pitkä matka siihen, että Prinssi julistaa itsensä Jumalaksi Jerusalemin entisöidyssä tempelissä. Onko tämä vain sensaatiohakuisen lehdistön liioittelua? Uskooko Prinssi ihan oikeasti syntyneensä Maailman Vapahtajaksi? Ainakin jos hänen omia sanojansa on uskominen. Hänen missionsa ei nimittäin koske vain maailman ekologista ja sosiaalista pelastumista, vaan myös *ihmisen sielun pelastusta!* Näin hän todella väittää. David Lorimerin kirjan *Radical Prince* johtopäätöksessä Lorimer siteeraa kruununperillistä:

Kun olen kasvanut vanhemmaksi olen asteittain tullut tajunneeksi, että minun koko elämäni on tähän asti motivoinut halu parantaa – parantaa revitty maalaimaisema ja myrkytetty maaperä; julmasti murskattu kaupunkikuva, missä harmonia on korvattu epäsoinnulla; parantaa jakaumat intuitiivisen ja rationaalisen ajattelun välillä, mielen, ruumiin ja sielun, **niin että meidän ihmisyytemme temppeleksi voisi olla jälleen pyhän lieken valaisemaa**; tasoittaa hirviömäinen keinotekoinen muuri, joka on pystytetty tradition ja nykyisyyden välille **ja ennen kaikkea, parantaa kuolettavasti haavoitettu sielu**, joka yksinään voi varoittaa meitä Jumalan leikkimisen typeryydestä ja sen uskomisesta, että tieto itsessään on korvike viisaudelle.

1 Andrew Morton: *Diana: Her True Story* (Diana: hänen tarinansa, Wsoy 1992) sivu 134

2 <http://www.express.co.uk/news/royal/443260/Prince-Charles-opens-the-Commonwealth-summit-and-vows-to-bring-healing-to-the-world>

Lorimer jatkaa: ”Tämä lausunto Walesin Prinssiltä äskeisestä *Tremenosin* artikkelista antaa täydellisimmän ilmaisen hänen perus motivaatiosta ja pyrkimyksestä: että sielun parantaminen ja tämän intuitiivisen äänen kuunteleminen ovat edellytys laajempaan jakautumien ja vahinkojen parantumiseen, jonka poissulkeva elämän rationaalinen ja mekanistinen ymmärrys on tuonut. Eivät kaikki lukijat tule täysin yhtymään tämän diagnoosin tai agendan kanssa, mutta useimmat tunnustavat että nykyinen elämä on saanut aikaan ei-toivottua epätasapainoa, joka vaatii jotakin oikaisua tai uudelleen tasaamista... Se on ollut tämän kirjan teesi ja Walesin Prinssin väite, että mekanistinen ja materialistinen elämäkatsomus on rajoittunut ja vanhentunut, ja on asteittain syrjäytetty systeemeillä, jotka perustuu hengellisiin, holistisiin ja ekologistiin periaatteisiin. **Walesin Prinssi on tämän siirtymän eturintamassa, artikuloiden ja ilmentäen integroitunutta maailmankuvaa hänen filosofiassaan ja työssä joka vastaa *Cultural Creativesina* tunnettua kasvavaa liikettä, jotka ovat uuden maailman systeemin [tai uuden maailmanjärjestyksen; kirj. huom.] edelläkävijöitä.**

Hänen kokoaiskuvansa vastaa sitä mitä evolutionaarisen systeemin teoreetikko Ervin Laszlo, Budapestin klubin presidentti, kutsuu kestäväksi Holos sivilisaatioksi mikä menee sen puhtaasti rationaalisen Logos edeltäjänsä toiselle puolen. Samalla kun Prinssin kriitikot ylivoimaisesti taipuvat korostavan mekanistisia ja materialistisia argumentteja, hänen tukijansa omaksuvat samanlaiset hengelliset, holistiset ja ekologiset periaatteet. Tätä taistelua tai 'paradigma sotaa' ei pitäisi yksinkertaisesti vähentää kahtiajako moderni tiede vs. perinteinen uskonto. **Siirtymä uuteen maailmankuvaan on tapahtumassa tieteessä ja lääketieteessä kuin myös muilla alueilla kuten psykologiassa ja hengellisyyden luonteessa itsessään**, kuten olemme nähneet aikaisemmissa luvuissa.¹ (painotukset minun)

Prinssin toimien perimmäisenä motiivina toimi siis halu ”PARANTAA KUOLETTAVASTI HAAVOITTUNUT SIELU... ETTÄ MEIDÄN IHMISYYTEMME TEMPPELI VOISI OLLA JÄLLEEN PYHÄN LIEKIN VALAISEMAA.” Kuka tahansa voi nähdä, että tässä lausunnossaan Walesin Prinssi ylittää kaikki mahdolliset rajat, mitkä erottaa kuolevaiset taivaallisista ja ihmisen Jumalasta. Ei kukaan muu kuin Jeesus Kristus voi parantaa ihmisen kuolettavasti haavoittunutta sielua ja valaista meidän ihmisyytemme temppeliä pyhällä liekillä. Silti Englannin tuleva hallitsija väittää juuri tällaista. Mitä röyhkeyttä! Ja samassa lauseessa hän kuitenkin varoittaa ”Jumalan leikkimisen typeryydestä” tuomiten näin itse itsensä. Viittaus on vain ovela harhautus, jolla hän yrittää häivyttää huomion hänen omasta Jumalan leikkimisestä, jolla hän manipuloida lukijoita hartaan ihalijansa Lorimerin avustamana.

Tehtäkään tämä selväksi niille jotka eivät tunne Raamattua. Raamatun mukaan syntiinlankeemus aiheutti ihmisessä *hengellisen kuoleman*, mikä erotti ihmisen Jumalasta. Jumala sanoi Aadamille: ”Mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman.” (1. Moos. 2:17). Tämä synnin aikaansaama erottava väliseinä ihmisen ja Jumalan välillä purettiin Golgatalla ja ihmisen ”kuolettavasti haavoittunut sielu” parannettiin. Paavali opetti Kol. 2:13-14:sta:

1 David Lorimer: *Radical Prince: The Practical Vision of the Prince of Wales* (Floris Books, 2004) s. 235-236

”Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin.”¹ Useissa kohtaa Kirjoituksia Jeesusta kutsutaan ihmisen sydämen – tarkoittaen samaa kuin sielu – parantajaksi. Jes. 53:4 ennusti: ”mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.”

Psalmi 147 sanoo: ”Herra rakentaa Jerusalemin, hän kokoaa Israelin karkoitettut. Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa.” (j. 2 – 3) Kuuluisan psalmi 23:n mukaan Jumala ”virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden.” Matt. 11:27-30:ssä Jeesus samaisti itsensä Jumalaan, kun Hän sanoi: ”Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa. Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä.” Luuk. 4:18:sta Hän jälleen tähdentää: ”Herran Henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut parantamaan särkyneet sydämet, saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään vapaaksi ne jotka ovat ruhjottuja.” (KJV)²

Tämän lisäksi Prinssi käyttää raamatullista kieltä ihmisestä temppelinä, jonka vain Jeesus Kristus voi valaista pyhällä liekillään Pyhän Henkensä kautta. Pyhä Henki assosioidaan kaikkialla Raamatussa tuleen. Esimerkiksi Matt. 3:11:sta Johannes Kastaja sanoi, ”Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.” ”Vanhassa Testamentissa Jumala näytti Hänen läsnäolonsa israelilaisille levittämällä taabernaakkelin tulella (4. Moos. 9:14-15). Tämä tulinen läsnäolo tarjosi valoa ja opastusta (4. Moos. 9:17-23). Uudessa Testamentissa Jumala opastaa ja lohduttaa Hänen lapsiaan Pyhän Hengen kanssa, joka asustaa meidän ruumiissamme – 'tabernaakkelissa' ja 'elävän Jumalan temppelissä' (2. Kor. 5:1; 6:16).”³

Jos Jeesus tekee asumuksensa Hänen kansansa sydämiin (Joh. 14:23, Ef. 2:22, 3:17), silloin Hän on Hänen kaikista kansoista ja kielistä koostuvan kansansa sydänten kuningas. Nyt Prinssi Charles haluaa tulla tunnetuksi kaikkialla maailmassa ihmisten sydänten kuninkaana. Ensin se oli Prinsessa Diana, joka kertoi BBC:n panorama ohjelmassa joulukuussa 1995: ”Haluaisin olla ihmisten sydänten kuningatar, kuningatar ihmisten sydämissä, mutta en näe itseäni tämän maan Kuningattarena. En usko, että monet ihmiset haluaisivat minun olevan Kuningatar. Itseasiassa, kun sanon monet ihmiset tarkoitan valtajärjestelmää johon avioiduin, sillä he ovat päättäneet että olen

1 <http://www.gotquestions.org/spiritual-death.html>

2 http://www.greatbiblestudy.com/inner_healing.php

3 <http://www.gotquestions.org/Holy-Spirit-fire.html>

epäonnistumiseen tuomittu tapaus.”¹ Charles, joka oli kateellinen Dianan suosiosta tavallisen kansan keskuudessa, on nyt päättänyt apinoida murhaamansa ex-vaimon retoriikkaa ihmisten ihailun kalastelemiseksi. *The Mirror* paljasti jo marraskuussa 2000, kun Charles vieraili Dianan jalanjäljissä aids potilaiden luona ja ylisti hänen edesmenneen vaimonsa työtä HIV potilaiden parissa: ”Visiitti oli osa Palatsin kuvan tekijöiden kampanjaa esittää Charles tulevana Sydänten Kuningaana seuraten Kansan [sydänten] Prinsessaa. Ja hänen vastaanottonsa perusteella, he onnistuivat.”²

Lokakuussa 2013 *Time* aikakauslehti otsikoi kansikuva artikkelissaan Charlesista, ”Prinssi Charles, syntynyt kuninkaaksi mutta tähtäämässä korkeammalle.”³ Otsikko herättää kysymyksen kruununperillisen todellisista päämääristä, jotka selviää itse artikkelista, kun Catherine Mayer huomauttaa: ”...tämä mutkikas, vaistonvarainen, tarmokas mies yrittää yhä kurkottaa antaakseen muille mielenrauhan, joka viime aikoihin asti vältti häntä. Hän pyrkii olemaan ihmisten sydänten kuningas, motivoituneena hänen sanojensa mukaan, huolehtimaan 'jokaisen toisenkin lapsenlapsesta' myös. Hän nojaa eteenpäin, silmät loistaen. 'Minulla on ollut tämä epätavallinen tunne vuosien ja vuosien ajan, aina siitä lähtien kuin voin vain muistaa, halusta parantaa ja tehdä asiat paremmiksi', hän sanoo.”⁴ **Maailman pelastaja, kuoliaaksi haavoitetun sielun parantaja, sydänten kuningas. Nämä ovat kaikki messiaanisia titteleitä, jotka viimeisen 2000 vuoden aikana on luettu ainoastaan Jeesuksen Kristuksen harteille.**

Charles saattaa olla tällä hetkellä ylenkatsottu prinssi, mutta hän on myös äärimmäisen määrätietoinen ja omistautunut massojen käännättämiseksi hänen henkilö-kulttiinsa. Hän on laskenut poliittisesta ohjelmastaan sekä TV-dokumentin että kirjan, josta on julkaistu myös lasten versio ja hänen itse-lukemansa audio-kirja saadakseensa sanomansa mahdollisimman suurelle yleisölle. Harmonyn paneelikeskustelussa filmin ohjaa Stuart Sender sanoi työskentelevänsä saadakseensa elokuvan jokaiseen oppilaitokseen Yhdysvalloissa, Euroopassa, Aasiassa ja muualla.⁵ Stuart Sender ja hänen vaimonsa Julie Bergman Sender ilmoitti Huffington Postissa huhtikuussa 2012:

Sundance festivaalin ensi-illan jälkeen katsomme eteenpäin esittääksemme filmin teatterissa, televisiossa ja filmi festivaaleilla ympäri maapalloa. Ja panemme projektin käyttöön niille jotka ovat jo muovaamassa uusia polkuja ja etsimässä tapoja elää harmoniassa planeettamme ja toistemme kanssa. Monilla tavoin Robert Redfordin ja Prinssi Charlesin sitoutuminen tarjoaa meille harmoonisen tavan lähettää tämä filmi maailmaan kuin emme olisi koskaan odottaneet.⁶

Filmille on odotettu vähintään yhtä suurta maailmanlaajuista menestystä kuin Al Goren Epämiellyttävälle totuudelle. Näitä kahta eko-taistelijaa on verrattu toistuvasti toisiinsa ja Sendereiden dokumentti näyttää jopa yhden videoleikkeen 80 -luvulta missä Prinssi

1 <http://www.bbc.co.uk/news/special/politics97/diana/panorama.html>

2 <https://www.questia.com/article/1G1-67293806/king-of-hearts-charles-in-trip-to-di-aids-pals>

3 <http://world.time.com/2013/10/24/exclusive-prince-charles-born-to-be-king-but-aiming-higher/?iid=ent-main-mostpop2>

4 <http://www.laveudafrica.com/inside-prince-charles-world-as-he-quietly-takes-charge/>

5 <https://www.youtube.com/watch?v=9bk3bsj4x5Q>

6 http://www.huffingtonpost.com/julie-bergman-sender/prince-charles-and-robert_b_1461442.html

haastattelee Gorea. Allekirjoittanut muistelee, että kun filmin ensimmäiset trailerit ilmestyivät internettiin, joissakin somen viesteissä Charlesille toivottiin Yhdysvaltain tai EU:n presidentin virkaa. Harmonyn kirja-versiossa Amazon mainostaa, ”tämä älykäs, käytännöllinen ja valaiseva opas ei ole vain kutsu aseisiin meidän tulevaisuutemme puolustamiseksi mutta on myös voimakas ase taistelussa meidän planeettamme pelastamiseksi.” Tämän messianisminsa lisäksi Harmony sisältää myös rienaavaa kieltä Jeesuksesta assosioiden Maailman ainoan todellisen Pelastajan egyptiläiseen Osiris-jumalaan.¹ Juuri tätähän nimi ”Antikristus” merkitsee; samalla kun hän kieltää todellisen Vapahtajan, hän myös ottaa tämän paikan vaatien itselleen yhtä suurta palvontaa.

Filmin paneelikeskustelussa Stuart Sender huomauttaa sankarin-patsaasta, jonka Brasilian alkuperäisväestö teki Prinssin kunniaksi. Häntä ei näytä häiritsevän se, että tämä patsas ylisti kruunuprinssiä jumalankaltaisena ”Maailman Pelastajana”. BBC kertoi tästä 6. maaliskuuta 2002: ”Jättiläismäinen Prinssi Charlesin pronssi patsas siivellisenä sankarina 'pelastamassa maailmaa' on tulossa syrjäisen amazonilaisen kylän keskipisteeksi. Prinssi esitettiin veistoksen mallilla, mikä esitti hänet pullottavien muskeleiden, taaksen puristettujen korvien ja vain lannevaatteen kanssa suojelemaan hänen säädylisyyttään. Vierailullaan Tocantinsin osavaltioon keskus Brasiliassa Prinssille kerrottiin, että täysikokoinen patsas pystytettäisiin aukiolle, joka on nimetty hänen kunniakseen Palmasin pääkylässä.” Prinssi valtuutti täysikokoisen patsaan rakentamisen sanoen olevansa ”hämmästyneet” ja ”syvästi kosketettu”.² Cuttingedge.org selvittää:

UUTISKATSAUS: ”Siivellinen Prinssi on 'Maailman pelastaja’”, Fox News Life, 7.3.2002.

”LONTOO -- Walesin Prinssistä ollaan tekemässä kuolematonta pronssipatsaan muodossa lihaksikkaana, siivellisenä jumalana joka on puettuna ainoastaan lannevaatteeseen. Hän tulee olemaan Kuninkaallisen perheen ensimmäinen elävä jäsen jonka kunniaksi tehdään patsas. Vaikka Prinssistä on määrä tulla 'uskon puolustaja' kun hänet kruunataan Englannin kuninkaaksi, patsas Brasiliassa tulee kunnioittamaan häntä Maailman pelastajana.”

Tämä nimitys löyhkää arvonimeltä jonka Antikristus suunnittelee ottavansa itselleen kun hän ilmestyy maailman näyttämölle. Hän nousee suunnitellun kolmannen maailmansodan savun, pölyn ja tuhkan keskeltä tuoden ”rauhan ja turvallisuuden” valheellisten ”ihmeiden ja merkkien” avulla. Hän eksyttää (melkein) kaikki maailman ihmiset -- paitsi Jumalan valitut -- koska mahtava demoninen velheen ja eksytyksen henki laskeutuu maailmaan hetkellä jolloin hän saapuu. Salli meidän palata takaisin tähän artikkeliin:

”Hänet esitellään alastomana, lannevaatetta lukuunottamatta, valtaviin, enkelimäisten siipien kanssa. Hänen käsivartensa ovat ojennetut tarjoamaan mukavuutta ja turvaa. Tämä patsas tulee hallitsemaan hänen mukaansa nimitettyä keskusaukiota Palmas-nimisessä kaupungissa Tocantinsin osavaltiossa sademetsän reunamilla. Patsas, jota voidaan verrata Kristuspatsaaseen joka katsoo yli Rio de Janeiron, pystytetään marmori-alustalle. Hänen jaloissaan on epäsiisti joukko ihmisruumiita, eräs niistä juo viiniä pullosta; tämän sanotaan kuvaavan vaikeuksissa olevaa maailmaa, jonka pelastamisella on kiire.”

Jos sinä katsot tarkasti tätä patsasta, sinä voit nähdä ihmisjoukon juuttuneena tavaraan joka näyttää

1 <http://www.theguardian.com/uk/2010/nov/07/harmony-prince-charles-review>

2 <http://news.bbc.co.uk/2/hi/world/americas/1857482.stm>

mudalta, katsoen ylös tähän siivelliseen Prinssi Charlesiin. Koska Prinssi on näitä ihmisiä niin paljon kookkaampi, hän näyttää jumalalliselta; tullen ”pelastamaan” ihmiskunnan ja antamaan meille ”rauhan ja turvallisuuden”. ”Jose Wilson Sequeira Campos, Tocuntinsin kuvernööri, sanoi: 'Tämä on Prinssi Charles pelastamassa maailmaa. Me ajattelemme että hän ansaitsee tämän.' Vaikka tästä lihaksikkaasta ja siivellisestä patsaasta ei välttämättä tule heti mieleen Prinssi Charles, kasvonpiirteet ovat virheettömät.”

Prinssi Charles pelastamassa maailmaa? Monet ihmiset muistavat hänet koppavana ja ylimielisenä, sekä ilkeänä rakastetulle Prinsessa Dianalle. Kuitenkin, monet ihmiset muistavat Charlesin siitä kun hän puolusti Dianaa Kuningatar-äitiä vastaan Dianan kuoleman jälkeen. Edelleen, muista että lopullinen Antikristus on mustan magian noituuden harjoittaja, aivan niinkuin Daniel 8:23-25 ennustaa; siksi, hän aivan tiikuu karismaa kun hän ilmestyy maan päälle, sillä on olemassa voimakkaita karismaa tarjoavia rituaaleja niille jotka eivät ole Karitsan verellä pestyjä.¹

Vas. Kuva: Prinssi Charlesin patsas ”Maailman Pelastajana”. Oik. Kuva: Luciferin patsas Torinossa, Italiassa.²

Matemaattinen todiste

Prinssi Charles on ensimmäinen henkilö maailmanhistoriassa – ellei erämaa luolissa ja hippikommuuneissa asustavia kaheleita lasketa mukaan – , joka väittää korvanneen Jeesuksen Kristuksen ihmiskunnan universaalina Vapahtajana ja tämä väite tehdään TV-dokumentissa ja kirjassa, josta suunnitellaan maailmanlaajuista kultti ilmiötä. Tämän itsessään jo pitäisi vakuuttaa lukija siitä, että hän on Raamatun Antikristus. Jos nyt vielä lisäämme tähän 26 muuta tässä kirjassa ilmennyttä piirrettä Charlesista, jotka sopii yhtä moneen profetiaan Antikristuksesta, ei epäilyille pitäisi jäädä mitään sijaa. Mikä on sen todennäköisyys suhde, että yksi henkilö voisi täyttää 27 ennustusta miehestä, jonka

1 <http://www.cuttingedge.org/news/n1678.cfm> (suom. <http://www.heinola.org/~patato/cef1678.html>)

2 <http://www.cuttingedge.org/news/n1678.cfm> ja google kuvahaku ”Turin Lucifer”

tulemuksesta puhuivat jo varhaiset kirkkoisät? Ennen laskutoimitusta on olennaista tähdentää, että nämä 27 profetiaa eivät ole kirjoittajan itsensä punomia mielivaltaisia tulkintaja, vaan perustuvat Raamatun jakeisiin, jotka valtaosa tunnustetuista profetian selittäjistä on yhdistänyt tähän mieheen seurakunnan 2000 vuotisen historian aikana.

Sekä menneiden että nykyisten sukupolvien opettajat voisivat vahvistaa, että jokaisen seuraavaksi luetellun 27 profetian kytkeminen Antikristukseen juurtuu vahvasti raamatulliselle perustalle – ne eivät yhdy häneen kirjoittajan mielikuvituksessa. Niiden täyttymyksen soveltaminen Prinssi Charlesin persoonaan nojaa kirjoittajan tulkintaan, mutta kaikki Charlesista kerrotut seikat ovat tosia ja ne voidaan vahvistaa tämän kirjan lukuisista alaviitteistä. Katsokaamme läpi nämä kaikki 27 profetiaa:

1. Profetia: Antikristus ilmestyy sen sukupolven aikana, jolloin Israel kokee kansallisen elpymisen (Hes. 37, Matt. 24:32-34, 2. Tess. 2:4). Täyttymys: Prinssi Charles syntyi samana vuonna kun Israel itsenäistyi *brittien* vallasta 1948 merkiten ensimmäistä kertaa yli 2500 vuoden jälkeen, kun Jaakobin jälkeläiset hallitsi suvereenia valtiota nimeltä Israel.
2. Profetia: Antikristus on prinssi muinaisen Rooman Keisarikunnan rajojen sisältä (Dan. 9:26-27). Täyttymys: Charles on Walesin Prinssi (Englanti ja Wales kuului Rooman luoteis-provinseihin).
3. Profetia: Antikristus on "tulevan hyökkääjäkansan [roomalaisten] prinssi" (Dan. 9:27, Luuk. 21:20). Täyttymys: Germaanien hyökkäysten jälkeen Wales oli pisimpään itsenäisyytensä säilyttäneitä kansanryhmiä; tästä syystä sen nimi juontuu germaanisesta sanasta, joka tarkoittaa roomalaisia. Siten titteli "Walesin Prinssi" merkitsee sekä etymologisesti että etnisesti roomalaisten prinssiä.
4. Profetia: Antikristusta kutsutaan monissa kohtaa "ihmiseksi" (Dan. 7:8, 2. Tess. 2:3, Ilm. 13:18). Täyttymys: "Charles" johdetaan ihmistä/sotaherraa tarkoittavasta muinaisgermaanisesta sanasta.
5. Profetia: Antikristuksen nimen tulee muodostaa luku 666 käyttämällä kreikkalais-heprealaista gematria (Ilm. 13:18). Täyttymys: Prinssi Charlesin virallinen nimi/titteli "Charles, Walesin Prinssi" laskee yhteen sekä englanniksi että hepreaksi käännettynä luvun 666 käyttämällä kreikkalais-heprealaista aakkosten kymmenjärjestelmä-gematria.
6. Profetia: Dan. 9:27, Dan. 7:8 ja Ilm. 17:9-13 yhdistää Antikristuksen myös Rooman keisareihin. Täyttymys: Kaarle Suuren (Charles the Great) jälkeläisenä ja uskojen puolustajana (mukaanlukien roomalaiskatolisen) Prinssillä on laillinen oikeus Pyhän-saksalais-roomalaisen imperiumin kruunuun.
7. Profetia: Dan. 8:9:n 1. ja 2. täyttymys yhdistää Antikristuksen Kreikan kuninkaan perilliseksi, kreikkalaisen Itä-Rooman keisarin seuraajaksi ja islamilaisen maailmanvallan viimeiseksi kalifiksi. Täyttymys: Prinssi Charles polveutuu isänsä puolelta nykyisen Kreikan kuningashuoneesta ja on tunnettu islamin puolustaja (mahdollisesti sufi-islamiin kääntynyt kristitty luopio, jonka kääntymystä islamin eskatologit ovat kuuluttaneet ratkaisevana merkinä Mahdin ilmestymisen läheisyydestä.)
8. Profetia: Antikristus yhdistetään myös Syyrian/Irakin hallitsijaan (Jes. 14:4-25). Täyttymys: Englanti edustaa lopun ajan vastinetta muinaiselle Babylonille (Dan. 7:4); Babylonin kuningas tarkoittaa siten Englannin kuningasta. Monet uskovat, että anglo-amerikkalainen maailmanvalta (Babylon) siirtää taloudellisen ja poliittisen hegemoniansa lopulta Irakiin Sak. 5:11:sta täyttymyksenä. Ks. edellinen.
9. Profetia: Antikristuksen tulee "täyttää" juutalaisten odotukset heidän kaun kaivatusta Messiaastaan (Joh. 5:43, Luuk. 21:8, 1. Joh. 2:18). Täyttymys: Jeesuksen tavoin Charles – jonka ympärileikkasi juutalainen rabbi – kykenee jäljittämään sukulinjansa takaisin Daavidiin Jes. 11:1:n "täyttymyksenä".
10. Profetia: juutalaisten ohella Antikristuksen tulee täyttää kaikkien uskontojen messiaaniset odotukset (Ilm. 13:8). Täyttymys: Prinssi Charles polveutuu Mahdiin liitettyjen ennustusten tavoin Muhammadin sukupuusta ja on idän uskoihin kääntynyt läntinen johtaja, joka puolustaa muslimiyhteisöjen lisäksi Tiibetin buddhalaista yhteisöä Kiinan sorrolta (buddhalaisen eskatologian Messias tulkitaan usein läntiseksi johtajaksi). Hän sopii myös New Age -liikkeen odottaman Messias-hahmon henkilökuvaan historiansa, asuinpaikkansa, maailmankuvansa ja elämäntehtävänsä osalta.

11. Profetia: Antikristus harhauttaa isiensä maahan palanneen Israelin petolliseen rauhansopimukseen sen tuhoa himoitsevien arabien kanssa (Dan. 9:27). Täyttymys: Prinssi Charlesilla oli huomattava kulissien takainen rooli Oslon ”rauhansopimuksen” (1993 ja 1995) täytäntöönpanossa, mistä syystä Britannian ulkoministeriö on harkinnut hänelle Lähi-Idän rauhanlähettilään virkaa. Hän on julistanut ettei aio vieraillla Israelin maaperälle ennenkuin Lähi-Itään on on saatu kestävä rauhansopimus.
12. Profetia: Antikristuksen petollinen luonne paljastuu 70. vuosiviikon puolivälissä, jolloin hän saapuu Jerusalemiin lakkauttaakseen kolmannen temppelin teuras- ja ruokauhrin ja käynnistää juutalaisten ankaran vainon kolmen ja puolenvuoden ajaksi (Dan. 8:11, 9:27, 11:31, Sak. 14:2, Matt. 24:15, Luuk. 21:20, 2. Tess. 2:4, Ilm. 11:2, 12:14). Täyttymys: Prinssi Charles polveutuu perheestä, jolla oli vahvat siteet Kolmanteen Valtakuntaan. Yksityisissä keskusteluissa hän on osoittanut halveksuntaa Israelin juutalaisvaltiota kohtaan ja tukenut salaa avoimen juutalaisvastaista Hamasia.
13. Profetia: Antikristus saa globaalin vallan kaikista maailman kansoista ja heimoista (Ilm. 13:7). Täyttymys: Prinssi Charles tulee perheestä, joka on jo kaksi vuosisataa ollut luciferistisen vapaa-muurariuden huipulla ja johtanut illumministista suunnitelmaa yhden maailmanhallituksen, maailmantalouden ja maailmanuskonnon rakentamiseksi Englannin kuningashuoneen alaisuuteen. Prinssi Charles on henkilökohtaisesti kampanjoinut tällaisen maailmanjärjestyksen puolesta ja yllyttänyt kansakuntia liittymään globaaliin vallankumoukseen uuden järjestyksen synnyttämiseksi.
14. Profetia: Antikristuksen uuden järjestyksen huomattavin muutos tulee olemaan maailmanlaajuisen taloussysteemin luominen, jossa yksikään ihminen ei voi ostaa tai myydä ilman oikeaan käteen tai otsaan painettua Antikristuksen merkkiä (Ilm. 13:16 – 18). Täyttymys: Prinssi Charles on vaatinut maailmanlaajuisen kapitalistisen taloussysteemin uudistamista. Hän oli ensimmäinen henkilö, joka antoi julkista tukea oikeaan käteen tai otsaan istutettavalle RFID -sirulle saadakseen kansainvälisen hyväksynnän tälle teknologialle ja on tehnyt yhteistyötä maailman suurimman vähittäiskauppaketju Wal-Martin kanssa ulottaakseen RFID -teknologian kaupankäynnin kaikille osa-alueille.
15. Profetia: Antikristukselle valmistetaan elävä ja puhuva kuva, jonka kautta maailman kansanjoukot voivat osoittaa hänelle ylistystä ja palvontaa (Ilm. 13:14 – 15). Täyttymys: Charlesin ilmestyminen Abu Dhabin energiakonferenssissa hologrammin muodossa oli ensimmäinen tapahtuma, joka antoi laajaa huomiota pepper's ghost silmäkääntö kikkaan perustuvalla hologrammi teknologialle, jolla sittemmin on ”herätetty henkiin” mm. räppäri Tupac (2012) ja pop-legenda Michael Jackson (2014).
16. Profetia: Ilmestyskirjassa Antikristusta symbolisoidaan punaisen lohikäärmeen ja leopardi-karhu-leijona -pedon muodossa (Ilm. 12:9, 13:2). Täyttymys: Walesin punainen lohikäärme on Prinssi Charlesin henkilökohtainen heraldinen tunnus hänen vaakunassaan, joka sisältää myös rampant guardant -leijonan, joka ranskalaisessa vaakunanselityksessä määritellään leijona-leopardi -petona.
17. Profetia: Ilm. 13:2:n mukaan punainen lohikäärme tai Saatana antaa Antikristukselle ”voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.” Täyttymys: Kun Charles vihittiin Walesin Prinssiksi muodollisessa seremoniassa 1969, hän vannoi uskollisuudenvallansa polvistuneena Walesin punaista lohikäärmettä esittävän valtaistuimen edessä, jonka jälkeen hän istui sen *oikealle puolelle*.
18. Profetia: Antikristuksen tulee antautua henkilökohtaiseen liittoon Luciferin kanssa saadakseen hänen valtaistuimensa, voimansa ja suuren vallan (Luuk. 4:5-8, Ilm. 13:2). Täyttymys: Prinssi Charles voidaan yhdistää okkulttiseen sisäpiiriin, joka ei ole kiinnostunut vain spiritismistä ja kaikenlaisesta pimeästä hengellisyydestä, vaan joka on myös kulissien takaisen satanismin ja okkulttisen hierarkian huipulla valmistamassa maa-planeettaa Saatanan ja hänen enkeliensä ”hengenvuodatusta” varten.
19. Profetia: Kun Saatana on heitetty vihan ajan puolivälissä enkeleineen maanpäälle, hän pitää ”*suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!*” (Ilm. 12:12). Täyttymys: Isänsä tavoin Prinssi Charles on linkolaisen eko-fasismien kannattaja, joka on julistanut: ”*meidän tulee vakavasti käsitellä kuinka tasapainotamme, jopa vähennämme maailman ihmisväestöä.*” Tässä lausunnossaan Prinssi kutsuu maailman ihmisväestön massamurhaan historiallisesti ennennäkemättömillä mittasuhteilla.
20. Profetia: Antikristus ei välitä isiensä Jumalasta eikä mistään muustakaan jumalasta vaan koroittaa ainoastaan itseään (Dan. 11:37). Täyttymys: Prinssi Charles ei ole kiinnostunut juutalais-kristillisestä uskosta ja sen Jumalasta mitä hänen isänsä ovat kunnioittaneet ainakin huulillaan ellei sydämellään.

- Tämä näkyy tavassa miten Charles suhtautuu hänen maansa kristilliseen traditioon. Hän ei suostu vannomaan tulevaa valaansa Jeesuksen Kristuksen ja kristinuskon nimessä vaan kaikkien uskojen.
21. Profetia: Antikristus julistaa itsensä Jumalaksi uudelleen rakennetussa Jerusalemin temppelissä (2. Tess. 2:4). Täyttymys: Prinssi Charles on puhunut avoimesti panteistisen jumalakuvan puolesta, jonka mukaan ihminen nähdään osana Jumalan kaikenkattavaa olemusta; hän on myös toistuvasti painottanut hänen omia jumalankaltaisia messiaanisia ominaisuuksiaan. Hänellä on lisäksi kiinteä yhteys Jerusalemin temppelivuoreen, sillä hänen Prince's School of Traditional Arts -järjestönsä selvitti Temppelivuoren Al-Aqsa -moskeijan keskiaikaisen Saladinin saarnatuolin jälleenrakennuksen, kun sen tietyt kuvioinnit katosivat 60 -luvun tulipalossa.
 22. Profetia: Israelin Jumalan sijasta Antikristus kunnioittaa linnoitusten jumalaa; jumalaa, joka asuu temppeleissä tai muissa uskonnollisissa palvontapaikoissa vastoin kristinuskon Jumalaa, joka ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä (Dan. 11: 38-39, Ap. t. 17:24). Täyttymys: Prinssi Charles on ”pyhän geometrian” -filosofian seuraaja, joka uskoo että yhteys Jumalaan on mahdollista löytää pyhistä rakennuksista, jotka kunnioittaa arkkitehtuurissaan tiettyjä geometrisiä kuvioita, kuten satanismin ja noituuden universaalia symbolia, viisisakaraista tähteä tai pentagrammia.
 23. Profetia: Antikristus ei välitä naisten rakkaudesta; so. hän on homoseksuaali tai muuten emotionaalisesti tunnekyllä ihminen, joka ei kykene vastaamaan naisten rakkauteen (Dan. 11:37). Täyttymys: Prinssi Charles muistetaan parhaisten hänen välinpitämättömästä suhteestaan Prinsessa Dianaan ja hänen kykenemättömydestään vastata Dianan rakkauteen, joka havainnollistui hyvin Charlesin retorisessa kysymyksessä ”mitä ikinä rakkaus sitten onkaan.” Voimistuvat huhut puhuvat Charlesin rakkauden Camillaan oleva pelkkää teatteria, jota kruununperillinen on tarkoituksellisesti käyttänyt salatakseen hänen useat homoseksuaaliset partnerinsa. Näitä huhuja tukee Dianan omat paljastukset, joiden uskotaan olevan tallennettuna salaiseen videokassettiin, jonka räjähdysherkän sisällön vuoksi Prinsessa olisi lopulta murhattu Pariisiin ”auto-onnettomuudessa” 31. elokuuta 1997.
 24. Profetia: Antikristus on paitsi Kristuksen jäljittelijä mutta myös hänen vastakohtansa. Täyttymys: Kun Jeesus rakastaa seurakunta-morsiantansa ja on tälle uskollinen, Charles ei rakastanut vaimoansa vaan petti häntä toisen naisen kanssa. Kun Jeesus antoi Jumalan uhrikaritsana henkensä morsiamen edestä pelastaakseen tämän helvetin tuomiolta, Charles otti hänen vaimonsa hengen ja teki hänestä Dianan omien sanojen mukaan ”teuraaksi viedyn karitsan”, jonka Charles työnsi ”helvitin läpi” ja jätti ”piestyksi, ruhjotuksi ja henkisesti pahoinpidellyksi” Mielenkiintoista sekin, että wiccalainen noitus palvoo roomalaista Dianaa, joka vastaa kreikkalaista Artemista, jonka ap. t. 19:27 mainitsee olleen palvottu ”aasiassa ja koko maanpiirissä.” Diana on wiccalaisuuden pääjumalatar, jota wiccat palvovat miespuolisen sarvipää jumalan ohella, mikä kuvataan vuohenkaltaisena – Saatanan kuva vuohena ulottuu vuosisatojen taakse ja sen on omaksunut mm. Anton Laveyn perustama Saatanan Kirkko 1800 -luvun okkultisti Eliphas Levin piirroksista ”Baphomet.”¹ Wiccalaisessa mytologiassa Diana oli myös Luciferin veli, jonka kanssa tämä oli inestisessä suhteessa.² Prinsessa Dianan hautajaispuheessa hänen veljensä Charles Spencer vertasi tätä suoraan roomalaiseen Dianaan.
 25. Profetia: Danielin kirjan 11. luvun toisen täyttymyksen mukaan Antikristus on halveksittu kruununperillinen, joka nousee Englannin kuninkaaksi Yrjö VI:n sijalle ja jatkaa hänen isiensä imperialistista politiikkaa Lähi-Idässä (Dan. 11:2-45). Täyttymys: Charlesista tuli vuoden 1993 Camillagaten jälkeen Britannian historian yksi halveksituimpia kruununperillisiä. Hänen perimisoikeutensa asettaa hänet Englannin seuraavaksi kuninkaaksi isoisänsä Yrjö VI:n jälkeen. Charles on myös ilmaissut, että hän toivoo palauttavansa Britannian menneiden aikojen suuruuden a hänen veljensä Andrew toivoo Britannian jatkavan 1800 luvun suurta peliä Venejän ja Kiinan kanssa Lähi-Idässä ja Kauko-Aasiassa.

1 http://en.wikipedia.org/wiki/Horned_God

2 The Encyclopedia of Witches, Witchcraft and Wicca, sivu 10

Kirjan online versio google-kirjoissa sisältää huomautuksen ”mitään osaa tästä kirjasta ei voida jäljentää tai käyttää hyödyksi missään muodossa tai millään keinoin, sähköisesti tai mekaanisesti, tallentamalla tai millään informaation keräämisellä... ilman lupaa kirjoittamiseen julkaisijalta” Rikkooko pelkkä viittaus kyseiseen kirjaan tätä tekijänoikeus rajoitusta (mitään lupia en ole mistään kysellyt)?

26. Profetia: Antikristus asettaa itsensä Kristuksen sijalle ja häntä vastaan. Hän luo ympärilleen maailmanlaajuisen henkilönpalvonnan, jonka rinnalla kalpenevat niin Hitlerin, Stalinin, Maon kuin Kim Jongin dynastiankin henkilökultit (1. Joh. 2:18, Ilm. 13:8). Täyttymys: Prinssi Charles uskoo, että hän on syntynyt tarkoitusta varten ja tämä tarkoitus on maailman pelastaminen. Hän on jopa ilmaissut, että hänen toimiensa päällimmäisenä motiivina toimii usko, että hänen tehtävänsä on eheyttää ja parantaa ihmisen haavoittunut sielu, jotta *”meidän ihmisyytemme temppeli voisi jälleen kerran loistaa pyhää valoa.”* Tässä Prinssi astuu sen rajan ylitse mikä erottaa ihmisen Jumalasta. Osa hänen ihailijoistaan tervehtii häntä jo sankarina, profeettana ja maailman pelastajana.
27. Profetia: Antikristuksen pelastusmission valheellisuus ilmenee koko maailmalle kun hän onnistuu kiihottamaan Kiinan liitolaisineen läntistä pallonpuoliskoa vastaan synnyttäen ihmiskunnan historian kauhistuttavimman sodan, Harmageddonin (Dan. 11:44, Ilm. 16:12-16). Täyttymys: Veljensä Andrewin ohella myös Charles on kiinnostunut suuren pelin jatkamisesta Kiinan nousevan supervallan päihittämiseksi. Hän on peittänyt tämän geopolittisen strategian näennäiseen huoleen Tiibetistä Kiinan sorron alla. Hän on boikotoinut ja loukannut Kiinan johtajia useaan otteeseen palauttaukseen Britannian imperialistisen vaikutusvallan Kaukoidässä, jonka se menetti Hongkongin luovutusseremoniassa 1997, jota Prinssi valitti yksityisissä kirjeissään suurena murhenäytelmänä.

Voisiko näiden 27 profetian täytyminen Prinssi Charlesissa olla pelkkä yhteensattuma? Voidaksemme havainnollistaa tämän ajatuksen mahdottomuutta, katsokaamme seuraavaan tekstiin, jota Hal Lindsey lainaa kirjassaan *Jeesus tulee* (Kuva ja Sana, 1998):

H. Harold Hartzler Amerikan tieteellisestä yhdistyksestä kirjoittaa kirjoittaa Peter Stonerin kirjan *Science Speaks* esipuheessa seuraavaa: “Amerikan tieteellisen yhdistyksen komitea on käynyt huolellisesti läpi kirjan *Science Speaks* käsikirjoituksen ja todennut sen paikkansapitäväksi ja tarkaksi siinä esitetyn tieteellisen aineiston osalta. Kirjassa esitetyt matemaattiset analyysit, jotka pohjautuvat todennäköisyyslaskelmissa käytettäviin periaatteisiin, ovat kauttaaltaan päteviä, ja professori Stoner on soveltanut näitä periaatteita asianmukaisella ja vakuuttavalla tavalla.” Seuraavat periaatteet on lainattu Peter Stonerin kirjasta *Science Speaks* (Moody Press, 1963) sen osoittamiseksi, että todennäköisyyteen liittyvissä tieteellisissä tutkimuksissa yhteensattumilla ei ole sijaa. Stoner toteaa, että sovellettaessa nykyaikaista todennäköisyyslaskentaa kyseessä oleviin kahdeksaan profetiaan, “mahdollisuus siihen, että yksikin tähän mennessä elänyt ihminen olisi täyttänyt nämä (kaikki) kahdeksan profetiaa, on suuruusluokkaa yhden suhde kymmenen potenssiin seitsemäntoista. (Stoner havainnollistaa: Oletetaan, että) ... otamme 10 potenssiin 17 hopeadollaria ja asetellemme ne Texasin osavaltion pinnalle. Ne peittäisivät koko osavaltion 60 sentin paksuudelta. Seuraavaksi otamme yhden dollarin ja merkitsemme sen, minkä jälkeen sekoitamme huolellisesti kaikki kolikot ja levitämme ympäri osavaltiota . Tämän jälkeen sidomme siteen jonkun henkilön silmille ja sanomme, että hän voi matkustaa minne tahansa, mutta hänen on löydettävä tuo merkitty dollari ensiyrittämällä.”¹

Jos jo kahdeksan profetian täytyminen sattumanvaraisesti yhdessä henkilössä vastaa yhden suhdetta kymmenen potenssiin seitsemäntoista ($10^{17} = 1$ ja 17 nollaa), mitä sitten vastaa 27 profetian täytyminen? Luetellessaan 29 Vanhan Testamentin profetiaa Messiaasta, jotka täytyivät Jeesuksessa, Pekka Lahtinen pätkäilee kirjassaan Verkko Kiristyy: “Mikä on mahdollisuus, että em. Profetiat olisivat täyttyneet sattumalta? Tarkastelkaamme ensimmäistä ennustusta [Jeesuksen syntymää Beethlehemissä Juudan suvusta Miik. 5:1:n ja Moos. 49:10:n ennustuksen mukaisesti; kirj. huom.]. Muinaisen Israelin aikana oli 12 sukua, johon Jeesus olisi voinut syntyä. Mahdollisuudet

1 Hal Lindsey: *Jeesus tulee* (Kuva ja Sana, 1998) sivu 58

ovat täten yksi 12:sta Mooseksen arvata oikein Jeesuksen syntymän suku. Lisäksi alueen ollessa tiheään asuttu Juudan suvulle kuului tuolloin yli kaksi tuhatta kylää ja kaupunkia. Grant R. Jeffrey arvioi kirjassaan *The Signature of God* varovasti, että todennäköisyys arvata sattumalta sekä Jeesuksen suku että Hänen syntymäkaupunkinsa on yksi mahdollisuus 2400:sta. Todennäköisyys arvata historian esimerkkien pohjalta, että Jeesuksen tuloa edeltää sanansaattaja, on yksi 20:stä. Kahden ensimmäisen profetian yhteinen todennäköisyys toteutua sattumalta on täten jo 20×2400 eli yksi 48 000:sta. Jeffrey luettelee kirjassaan 17 profetiaa, joiden yhteenlaskettu todennäköisyys toteutua sattumalta on yksi luvusta 480.000.000.000.000.000.000.000.000.000!

Tässä kirjassa oleva lista sisältää 29 Jeesukselle toteutunutta profetiaa. Mahdollisuus, että ne olisivat kaikki toteutuneet sattumalta, on niin pieni, että minulta puuttuu sekä taito että tila kirjoittaa sellaisia lukuja!” Lisätessään vielä 24 profetiaa Jeesuksen toista tulemusta edeltävän sukupolven tapahtumista, jotka ovat täyttyneet meidän aikanamme, Lahtinen jatkaa: “Edellä mainitut profetiat ovat toteutuneet tai ovat juuri toteutumassa meidän sukupolvemme aikana. Kuinka suuri on mahdollisuus, että ne olisivat täyttyneet sattumalta juuri meidän sukupolvemme aikana? Raamatussa sukupolven mitta voidaan laskea joko henkilöiden eliniästä tai kuninkaiden hallituskausien pituudesta. Monet kuninkaat kuten Daavid ja Salomo hallitsivat 40 vuotta. Kristuksen ajasta, jolloin useat profetioista kirjoitettiin, meidän päiviimme on 50 neljäkymmenen vuoden sukupolvea. Jos tutkimme esim. profetiaa Israelin valtion syntymästä, todennäköisyys on yksi 50:stä. Todennäköisyys kahden ennustuksen täyttymiseen meidän päiviemme aikana on 50×50 eli yksi 2500:sta.

Laittakaamme todennäköisyydet taulukkomuotoon:

1 profetia	yksi 50:stä
2 profetiaa	yksi 2500:sta (50×50)
3 profetiaa	yksi 125000:sta ($50 \times 50 \times 50$)
4 profetiaa	yksi 6,25 miljoonasta
5 profetiaa	yksi 312,5 miljoonasta
6 profetiaa	yksi 15,6 miljardista
7 profetiaa	yksi 70 miljardista
8 profetiaa	yksi 39 biljoonasta
9 profetiaa	yksi 1950 biljoonasta
10 profetiaa	yksi 97500 biljoonasta

Todennäköisyys, että 24 profetiaa täyttyy sattumalta meidän sukupolvemme aikana on $50 \times 50 \times 50 \dots$ (24 kertaa). Luvusta tulee jälleen niin uskomattoman suuri, etten pysty sitä laskemaan enkä merkitsemään! Vaikka käyttäisimme sukupolven pituutena 70 vuotta, luku olisi kuitenkin liian suuri tavallisen ihmisen ymmärettäväksi. Grant F. Jefferey vertaa

kirjassaan *The Signature of God* lukua maailman hiekanjyvien määrään. Yksi hiekanjyvistä maalataan siniseksi ja ja sinun tulee etsiä sitä silmät sidottuina. Sinulla on yhtä suuri mahdollisuus löytää tuo hiekanjyvänen jostainpäin maailmaa, kuin todeta kaikkien ennustuksien toteutuneen sattumalta meidän sukupolvemme aikana. Jumala haluaa osoittaa näillä luvuilla, että vain Hän tietää tulevaisuuden. Samoin Hän haluaa osoittaa, että vain Raamattu on Hänen Sanaansa ja muut ns. pyhät kirjat ovat ihmisten sepustuksia.”¹

Jos olemme tarkkoja vertaus maailman hiekanjyvien määrään iskee pahasti alakanttiin. Verkkosivulla Universetoday.com Fraser Cain arvelee, että universumissa on noin 5 – 10 kertaa enemmän tähtiä kuin planeettamme hiekkarannoilla on hiekanjyviä. Jo pelkästään linnunradalla on sadasta neljään sataan miljardia tähteä ja koko maailmankaikkeudessa arvellaan olevan yli 100 miljardia galaksia. Kun kerromme tähtien määrän galaksien määrällä, saamme 10 biljoonaa kertaa miljardi tähteä (miljardissa on ykkösen perässä 9 nollaa ja biljoonassa 12) tai 10 sekstiljoonaa tähteä (lyhyen asteikon mukaan²). Eli jos lisäät ykkösen perään 22 nollaa, saat universumin tähtien arvioidun vähimmäismäärän. Tämä vastaa lukua 10 potenssiin 22 – kymmenen kerrottuna itsellään 22 kertaa, joka merkitään matemaattisesti 10^{22} tai $1E+22$. Tohtori Jason Marshallin laskelmia hyväksi käyttäen Cain arvioi maailman hiekkarannoilla olevien hiekanjyvien määrän olevan noin kahdesta kymmeneen sekstiljoonaa eli sama määrä mitä tähtiä olisi vähimmäisarviossa.³

Nämä luvut ovat tähtitieteellisiä mutta kalpenevat sen rinnalla mitä 50 potenssiin 24 on. Tämä on keskimäärin 6 biljoonaa kertaa $1E+40$ eli 6 jonka perässä on 52 nollaa. Kun 50 kerrotaan itsellään 27 kertaa saadaan 7 biljoonaa kertaa $1E+45$ tai 7 ja 57 nollaa. Tämä on jo lähellä lukua *dekiljoona* eli 10 potenssiin 60 (miljoona potenssiin 6). Maailmankaikkeuden tähtien määrä kerrottuna itsellään on “vain” $1E+44$. **Toisin sanoen, sinun olisi todennäköisempää löytää siniseksi maalattu hiekanjyvä yhtä monen maaplaneetan hiekkarannoilta kuin maassa on hiekanjyviä, kuin ennustaa sattumalta oikein 27 asiaa jostakin kaukaisesta tulevaisuuden henkilöstä.** Hiekanjyvä jäisi luultavasti löytymättä, sillä kupsahtaisit uupumuksesta ja vanhuuden vaivoista laineiden vietäväksi jo muutaman maapallon läpikäytyäsi (jaksaa, jaksaa... enää 10^{22} maapalloa jäljellä).

Rakas ystävä, jos väität että Prinssi Charlesin identifioiminen Antikristukseksi olisi naurettava ja mahdoton ajatus, pohdi ajatuksiasi matemaattisten lainalaisuuksien valossa. Kuten aikaisemmassa siteerauksessa todettiin, “todennäköisyyteen liittyvissä tieteellisissä tutkimuksissa yhteensattumilla ei ole sijaa.” Tämä pitää etenkin paikkansa jos sattuman todennäköisyys vastaa yhden suhdetta 10^{57} . “Sattuma” ei ole luonut maailmankaikkeutta taikka luomakuntamme eliökunnan monimuotoisuutta. “Sattuma” ei varustanut ihmistä viisaudella maailmankaikkeuden ihmeiden ymmärtämiseksi. Se ei myöskään määrännyt Jeesuksen syntymää Beethelmissä eikä sillä ollut voimaa nostaa Häntä haudasta. “Sattuma” ei palauttanut juutalaisia maahansa ja elvyttänyt yli 2500

1 Pekka Lahtinen: *Verkko Kiristyy* (Tampereen kristillinen yhteisö, 1999), sivut 195-198

2 Lyhyen asteikon määritelmässä biljoonassa on ykkösen perässä 9 nollaa ja triljoonassa 12, mutta suomen kielessäkin käytössä olevan pitkän asteikon määrein biljoonassa on 12 nollaa ja triljoonassa 18. Pitkässä asteikossa sekstiljoonassa on 36 nollaa eikä 21.

3 <http://www.universetoday.com/106725/are-there-more-grains-of-sand-than-stars/>

vuotta haudattuna ollutta Israelin valtiota.”Sattuma” ei ole tuonut maailmaa yhteen ja antanut ihmiskunnalle aseita ja teknologioita, jotka Johannes näki jo 2000 vuotta sitten.

“Sattuma” ei saanut aikaan Walesin nykyisen Prinssin syntymää Lontoossa 14. marraskuuta 1948 – kuusi kuukautta “viikunapuun ihmeen” jälkeen –, kun koko Britti Imperiumi juhli tämän viattoman vastasyntyneen lapsen ja tulevan kuninkaan syntymää kanuunan laukauksin ja Big Benin (tuomionpäivän) kelloja soittamalla aavistamatta sitä kaikkea pahaa mitä tämä lapsi saisi aikaan hänen vanhoilla päivillään. “Sattuma” ei ohjaa historiaa, sillä sattuma ei ole ajatteleva ja älykäs persoona, joka voisi ilmoittaa tulevaisuuden jo vuosituhansia aikaisemmin. “Sattuma” on persoonaton jumaluus johon uskovat monet tämän maailman “viisaista”, mutta Jumala onkin ilmoittanut itsenä lapsenmielisille eikä niille, jotka luottavat omaan viisauteensa enemmän kuin Jumalaan, sillä Hän on kaikkia ylpeitä vastaan mutta nöyrille hän antaa armon (1. Piet. 5:5).

Johtopäätös

Jesaja 46:9-13:sta Jumala itse antaa vakuuden Hänen profeetallisen sanansa 100 % luotettavuudesta:

Muistakaa entisiä ikiajoista asti, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole; minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani. Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut; minä sanon: minun neuvoni pysyy, kaiken, mitä tahdon, minä teen. Minä olen kutsunut kotkan päivänkoitosta, kaukaisesta maasta neuvopäätökseni miehen. Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan; mitä olen aivoitellut, sen minä myös teen. Kuulkaa minua, te kovasydämiset, jotka olette kaukana vanhurskaudesta. Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana; ei viivy pelastus, jonka minä tuon. Minä annan Siionissa pelastuksen, annan kirkkauteni Israelille.

On monia ihmisiä – jopa kristityissä – jotka eivät halua kuulla sanomaa tuomiopäivästä. Tuomiopäivän profeettoja usein pilkataan tai paheksutaan. Mutta jos työnnämme päämme hiekkaan emme voi myöskään osaa varoa edessäpäin hämöttävää vaaraa ja väistää sitä. Kuten yläpuolinen kohta näyttää, Raamatun profetioissa ei lopultakaan ole kyse tuomiopäivästä vaan sitä seuraavasta *pelastuksesta*. Messiaanisesta vaurauden, hyvinvoinnin ja rauhan aikakaudesta, jonka Jumala tuo maalle sen jälkeen kun synnin ja Saatanan valta on kukistettu. Mutta jos emme ole valmiita myöntämään meidän omaa syntisyyttämme Luojamme edessä, emme myöskään voi kasvaa siihen uuteen luontoon, uuteen ihmiseen, johon Hän kohottaa meidät Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Ihmisen oma ylpeys estää häntä näkemästä Jumalaa ja Hänen tekojensa ymmärryksen ylittävää viisautta. Tämän maailman herra ylpistyi kerran siitä kauneudesta ja viisaudesta, jonka hänen luojansa oli varustanut hänet ja alkoi tavoitella Jumalan itsensä valtaistuista (Jes. 14:12-21, Hes. 28:11-26).

Tällainen ylpeys muistuttaa minua rock-legenda Gene Simmonsinkin tokaisusta eräässä TV-haastattelussa: “Jos pääsisin taivaaseen, sanoisin Jumalalle, 'Anteeksi, istut minun paikallani!’” Silti kaikesta viisaudestaan huolimatta mihin ihmiskunta on yltänyt, yhdenkään luodun on turha esittää tällaista vaatimusta niin kauan kuin emme kykene

kuvailemaan tulevia tapahtumia sellaisilla yksityiskohdilla, että niiden sattumanvaraisuus vastaa yhden suhdetta maailman hiekanjyvien määrä kerrottuna itsellään. “Kuulkaa minua, te kovasydämiset, jotka olette kaukana vanhurskaudesta. Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana; ei viivy pelastus, jonka minä tuon. Minä annan Siionissa pelastuksen, annan kirkkauteni Israelille.” Jumala tuo pelastuksen koko maailmalle Israelin ja sen ristiinnaulitun Kuninkaan kautta. Tämän maailma herra tietää, että tuhoamalla Israelin, Hän kykenee nujertamaan koko kaikkia kansoja koskevan pelastusuunnitelman hänen nykyisen valtansa hävittämiseksi maanpäällä. Tästä syystä hän on kääntämässä maailmaa yhä vihamielisemmäksi Israelia kohtaan.

Hänen suunnitelmansa huipentuu vihan ajan jälkimmäisellä puoliskolla, kun hänet heitetään taivaasta maanpäälle ja hän alkaa pitämään suurta vihaa juutalaisten ja viimekädessä koko ihmisrodun hävittämiseksi (Ilm. 12:12-18). Antikristuksen kääntyminen Israelia vastaan on vain ensimmäinen askel hänen yrityksessään hävittää koko ihmiskunta sukupuuttoon. Tämä valheellinen “maailman pelastaja” onkin lopulta maailman tuhoaja. Mutta kaiken fyysisen hävityksen ja sekasorron lisäksi mitä hän tuo maanpäälle, hän johtaa seuraajansa myös ikuisen kadotukseen, mistä kukaan ei voi paeta (Ilm. 14:9-11). Paavalin mukaan Laittomuuden ihminen ilmestyy “niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.” (2. Tess. 2:10-12) Toivon totisesti ettet sinä olisi tämän ihmisryhmän joukossa.

Pohjimmiltaan tämän kirjan viesti on kutsu vastarintaan tulevaa lyhytkestoista mutta historian hirvittäväntä hirmuvaltaa ja maailmalaaajuista fasismia vastaan, joka henkilöityy Prinssi Charlesin persoonassa. Jos Charles itse kutsuu maailmanlaajuiseen kestävyysvallankumoukseen, tämä kirjailija kutsuu vasta-vallankumoukseen hänen päämääriensä pysäyttämiseksi. Seurakunta ei ole kuitenkaan maanpäällä enää tämän myllerryksen aikana. Mutta kuten kirjani ensimmäisessä osassa perustelimme, hänen tulisi ilmestyä maailmalle ja paljastua seurakunnalle jo ennen seurakunnan ylösottoa. Haluaisin uskoa, että tämä kirja on yksi askel hänen identiteettinsä maailmanlaajuisessa paljastumisessa Karitsan morsiamelle viimeisenä merkinä ylösoton ja Karitsan häiden läheisyydestä. Jos et vielä tunne Jeesusta ja haluaisit iloita jonakin päivänä taivaallisissa häjjuhlissa Pelastajasi rinnalla, joka antoi henkensä saadakseen sinut rinnalleen elämän vetten lähteille ja pyyhiäkseen pois kaikki kyyneltesi (Ilm. 7:17), rukoile seuraava rukous:

Rakas Jeesus, tunnustan rikkoneeni sinun ja sinun taivaallisen Isäsi tahtoa vastaan. Tunnustan, että syntini olivat syy miksi sinun täytyi kärsiä ristillä rikkomusteni edestä viattomana sijais-uhrina. Herra, anna minulle syntini anteeksi. Anna anteeksi ylpeyteni, mikä on estänyt minua näkemästä rakkautesi määrää. Anna anteeksi etten ole vastannut rakkautesi ja ottanut vastaan pelastusta, josta maksoit niin kalliin hinnan. Auta minua ymmärtämään sinun hyvää tahtoasi paremmin. Tänä päivänä tunnustan sinut Herrakseni ja Vapahtajakseni. Ilman armoasi olen ansainnut ikuisen kadotuksen kasvojesi edestä. Herra älä hylkää minun sieluani tuonelaan vaan johda minut pelastuksen porteille. Auta minua kasvamaan uudeksi ihmiseksi, niin etten eläisi enää minä vaan sinä minussa. Kuoleta vanha itsekäs egoni ja täytä minut Pyhällä Hengelläsi ja anna Henkesi valaista tämä ruumiini temppeleksi. Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, aamen.

